

Dormi ſecure

Sermones de tempore.

[illegible]

[illegible]

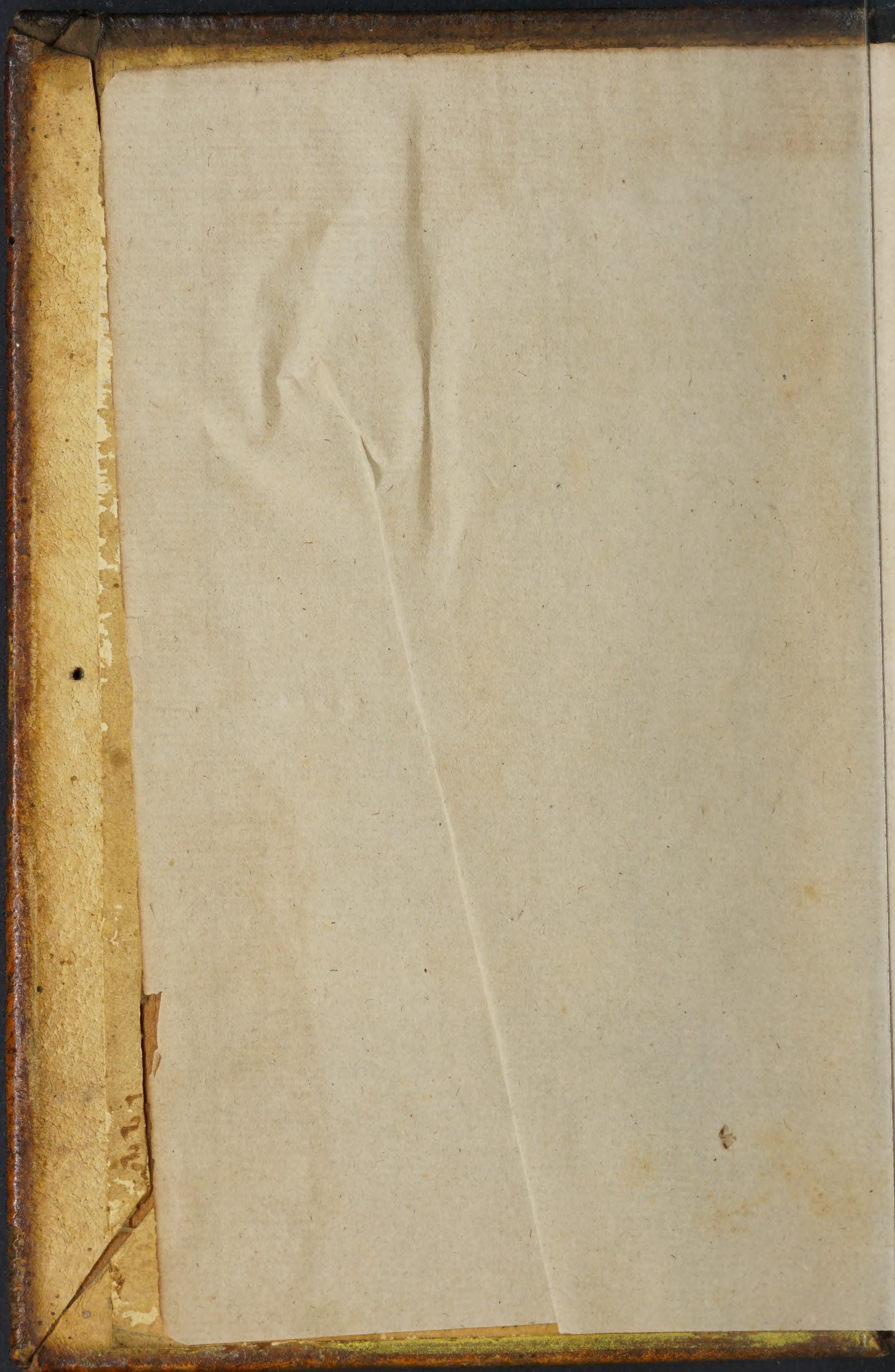

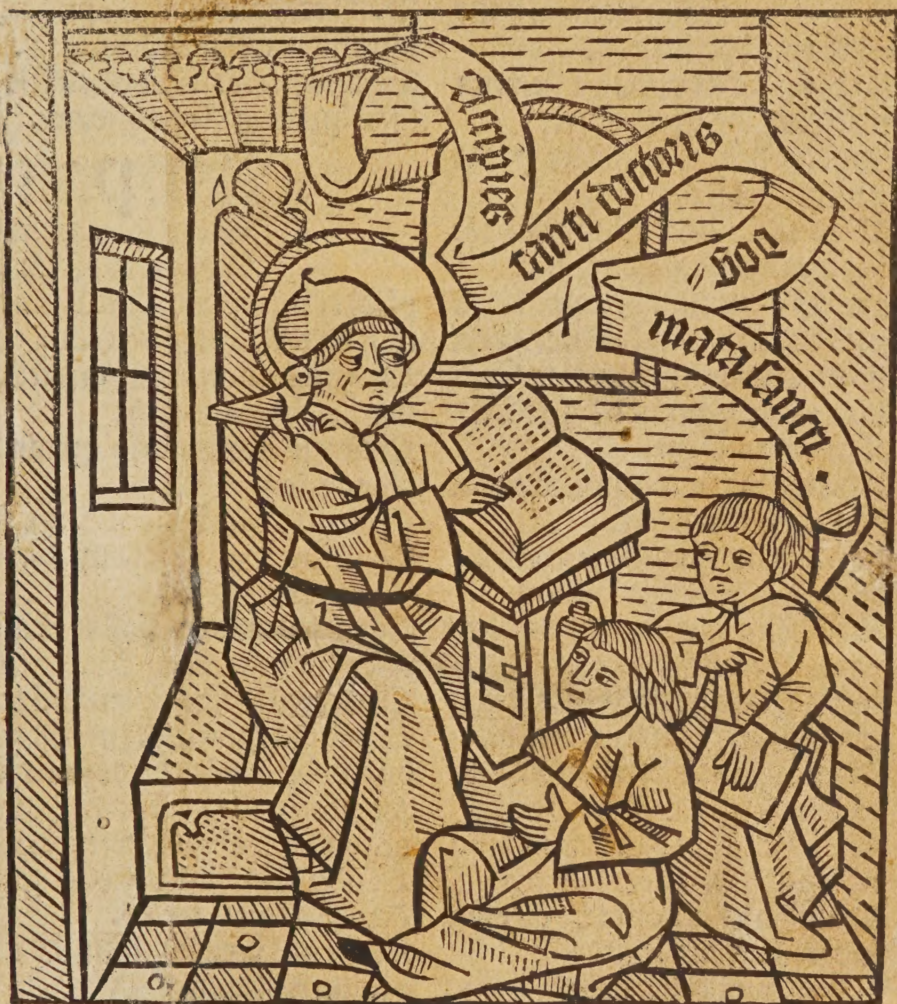

Jesu mercy
Lady help
Gladly would I learn, & gladly teach
Daniel Canon Rock: D:D

Sermones Dormi secure vel Dormi sine cura de tẽpore

Pro Residentia Frum
min. Recollectorum
Prov. Thuringiae
Sta Elisabethae in
Schillingsfürst 1685.

Tabula Sermonū

Tabula siue directorium sermonū Dormi secure ſm alphabeti ordinē q̄ tāgit materias ī singulis sermonibus contentas. Incipit feliciter.

Sequitur de A.

Tabula Sermonū

Explicit tabula sermonū.

Sermones dñicales cuz expositionibꝫ euangelioꝝ per annum satis notabiles et vtiles omnibꝫ sacerdotibꝫ pastoribꝫ ꝛ capellanis qui Dormi secure. vel dormi sine cura sunt nuncupari eo ꝙ absqꝫ magno studio faciliť possunt incorporari et populo predicari. Incipiunt feliciter.

Dominica ꝓma aduentus. Sermo primus.

D Icite filie sion ecce rex tuꝰ venit tibi mansuetꝰ. Mat. xxj. Uerba ista scripta sunt originaliť Zach. ix. vbi dr. Exulta satꝭ filia hierlm iubila filia syon. Ecce rex ꝛc. Et leguntť verba istiꝰ euãgelij duabus dñicis. s. in ꝓma dñica aduentꝰ. ꝛ in dñica palmaꝝ. In dñica palmaꝝ legiť. qꝛ ꝯuenit illi dñice q̃tũ ad sensuz ꝛ factũ historicũ. Sz in dñica ꝓma aduentꝰ cõuenit q̃tũ ad sensuz ꝛ factũ allegoricũ. quia allegorice ꝑ aduentũ christi i hierusalẽ signať aduẽtꝰ xpi in carnẽ Appropinquauit eñ dñs spũaliter hierosolymis qñ per carnis assumptionẽ in q̃ est pacis visio visitauit illam ꝛ recõciliauit sibi. Dicit ḡ. Dicite filie syon ꝛc. In verbis istꝭ tria sunt ꝯsideranda. Primuz est q̃d signať ꝑ filiã syon ꝛc. Scdm est q̃s est rex iste. ꝛ quõ appellať. Tertiuz est quõ rex iste venit. ꝛ ad quid venire dr. Primuz notať cum diciť. Dicite filie syon Scdm cum dicit. Ecce rex tuus. Tertium cũ dicit. venit. Primo ergo ꝑ istam filiaz syon quelibet anima fidelis signať. qꝛ syon interpratur speculũ. ꝛ quelibet anima fidelis est filia xpi. qui est speculũ sine macula. ꝛ candor lucis eterne. Sap. vij. Uel filia syon diciť anima fidelis. quia in ipsa tanq̃ in speculo lucet ꝛ resultat imago dei. ad cuiꝰ imaginẽ facta ẽ. Geñ. ij. Creauit deus hominem ꝛc. Uere i qualibet aĩma fideli relucet imago dei tanq̃ in speculo. maxime qñ est munda ab omni peccato mortali. sed quando est in aliquo peccato mortali denigrata ẽ super carbones. Treñ. iiij. de peccatoribꝫ. Denigrata ẽ facies eorũ sup carbões. Et alibi. Egressus ẽ a filia syon oĩs decor eius. Uel ꝑ filiam syon signať anima fidelis que debet speculari ꝛ contemplari celestia. quia sicut diciť Job. v. Homo nascitur ad laborem. scꝫ q̃tuz ad corpus. ꝛ auis ad volandum. id est anima ad cõtemplandum celestia. Secundũ est videre quis est iste rex. ꝛ quomodo appellať. Iste rex christus est. et appellatur iesus. i. saluator mundi Luce. j. Dixit angelus beate marie. Ecce concipies ꝛ paries filiũ ꝛ vocab nomen eiꝰ iesum. i. saluatorem mũdi. Rex iste xp̄s est. ipse

rex est q̄ habȝ in vestimēto ꝛ in femore suo scriptū. Rex regū ꝛ dominꝰ dn̄antiū Apoc. xix. Ecce omnes filij regū istius seculi non sūt nisi reguli respctū illiꝰ De illo rege dr̄ Isaie. xxxiij. dn̄s iudex nr̄. legifer noster. rex nr̄ ꝛc̄. Judex noster dr̄. qꝛ nos oēs iudicabit. Legifer noster. qꝛ qn̄ venit in mōm nouā legē. i. legē euāgelicā nobis dedit ꝛ reliqt. Nec em̄ ē lex preciosa glosa ꝛ īmaculata ꝛc̄. Rex noster dr̄. qꝛ nos regit. Psal. Dominus regit me ꝛc̄. Iste rex q̄nqȝ cōditōnes habuit q̄s habere dēt q̄libet rex bonꝰ ꝛ q̄libet bonꝰ christianus q̄ est rex suīpīꝰ ꝛ sensuū suoꝝ scȝ iusticiā sapiam. poñam māsuetudinē ꝛ huīlitatē. Mansuetudo istiꝰ regis nr̄i ostēditur in tribus ad pn̄s fuisse. Primuȝ est in benigna peccatoꝝ ad pniaȝ vocatōne. ꝛ in eoꝝ dulci receptōne. vt pȝ ī Matheo aplo ꝛ Maria magdalena. Itē māsuetus et benignꝰ est in pctōꝝ dulci receptione Johel. ij. Cōuertimī ad dominū deū vestꝝ. qm̄ benignus et misericors ē. Scōm ē in auscultatōne ꝛ exauditōne orōnū penitentiū. ꝛ clamore paupeꝝ clamātiū ad eū q̄a dulciter exaudit eos ps. Clamorē paupeꝝ exaudiuit dn̄s. Tertiū fuit in dulci responsione Joh. xviij. Dixit iesus ꝓditori ꝛ q̄rētibꝫ eū. Quē queritis Qui dixerūt Ihȝ nazarenū. Qui dixit Ego suȝ. Istā māsuetudinē hr̄e debemꝰ. q̄a Prouerb. xiij. dr̄ Respōsio mollis frāgit iram. sermo durus suscitat furorē. sic certe māsueti hereditabūt terrā. ps. Mansueti hereditabūt terram. ꝛc̄. Dicite ergo filie syon. ecce rex tuus christꝰ venit tibi. i. ad vtilitatē tuam iustus. sapiēs. potēs. māsuetus ꝛ huīlis. O filia syon tuus dr̄ rex iste. q̄a pro te natus. pro te pauꝑ effectus. ꝑ te famem ꝛ sitim passus. ꝑ te flagell' cesus. ꝑ te vulneratꝰ. ꝑ te mortuꝰ. ꝛ crucifixus. Jōo dr̄ Isa. ix. Paruulꝰ natus ē nob ꝛ pro nob. filius datus ē nobis ꝛ ꝑ nobis ad morteȝ datus. Tertiū restat cōsiderare quomō rex noster venit. et ad q̄d venire dicit̄ Sciendū auteȝ ꝙ tripliciter venit. scȝ in carnem. in mentē. ꝛ ad iudicij manifestationem Primus aduētus fuit multuȝ desiderabilis Secūdus dulcis ꝛ delectabilis Tertius ē crudelis ꝛ terribilis De p̄mo aduentu dicit̄ Aggei. ij. Ueniet desideratus cūctis gentibꝫ Certe aduētum istum desiderabāt patres dicentes Isa. lxiiij. Utinā dirūperes celos ꝛc̄. Circa istū aduentū noui regis facere debemus quatuor que fieri solent circa alicuiꝰ noui regis aduentum Primo ꝙ de eius aduentu multū debemꝰ gaudere. ad Phil. iij. Gaudete ī domīo semꝑ Uere gaudere debemus de aduētu christi in carneȝ. sicut serui de sui libertate. ꝛ captiui de sua liberatōne. ꝛ egroti de sua sanitate. ꝛ ceci de sui luminis recupatione. quia exortū est in tenebris lumen rectis corde. ꝛ sic

pditi de sua saluatione. ⁊ mortui
de sua suscitatione. ad oīa ista ve
nit xp̄s in mundū ⁊c̄. Scd̄m est
q̄ circa istū aduentū debem⁹ oēs
sordes pctōꝝ a cordib⁹ nostris re
mouere ⁊ abijcere. Ro. xiij. Abij/
ciam⁹ opa tenebraꝝ ⁊c̄. Tertiū ē
q̄ debem⁹ nos p̄parare ⁊ bonis
opibus adornare. vt digne possi
mus aduentū ei⁹ celebrare. Et si
cut dr̄ Eccl̄i. ij. Qui timēt dn̄m p̄
parabūt corda sua. Quartū est q̄
debem⁹ ei munera p̄ciosa mitte/
re ⁊ offerre sic̄ fecerūt tres reges
29 Scd̄us aduent⁹ est in mentē. De
isto dr̄ Jo. xiiij. Ad eū veniem⁹ et
mansionē apd̄ eū faciem⁹. Uere
an̄ aduentū xp̄i in mentē p̄ grām
fuim⁹ faciles ad seducendū ⁊ de
39 biles ad bene opandū. Terti⁹ ad
uent⁹ erit ad iudiciū manifestatio
nē. De quo p̄s. De⁹ nr̄ manifeste
veniet ⁊c̄. Ignis an̄ ip̄m p̄cedet.
Dn̄s ad iudiciū veniet ad iudicā/
dum bonos ⁊ malos. ⁊ ad reddē
dum ei de oīb⁹ ⁊ singul' factꝫ rōnē
⁊ cōpotū. Un̄ debem⁹ eē parati ꝯ
istū aduentū ad reddēdū ei rōnē
et cōpotuꝫ de trib⁹. Primū est de
verbis ociosis. q̄ sicut ipse dicit
Mat. xij. Dico vobis q̄m de omī
v̄bo ocioso qd̄ locuti fuerint ho/
mines reddēt rōnē in die iudicij
q̄tomagis d̄ mēdacijs d̄ detractio
nib⁹ pessimis ⁊ iuramētꝫ ⁊c̄. Sa.
j. Qui loquit̄ iniq̄ nō pōt latere.
Scd̄m ē de ꝓprijs factꝫ. vn̄ Atha
nasi⁹ in symbo. ad cui⁹ aduentū
oēs hoīes resurgere h̄nt cū corpi
b⁹ suis. ⁊ reddituri sūt ⁊c̄. Tertiū
ē de bōis collatꝫ Mat. xxv. Post
multū v̄o tp̄is venit dn̄s serui il
lius ⁊ posuit rōnē cū eo de bonis
sibi collatis quō illa custodierit.
Et p̄mo d̄ bonis nature. s. de aīa
⁊ corpe. ⁊ de bonis gr̄e. vt de v̄tu
tib⁹ ⁊ bonis fortune. vt d̄ diuitijs
⁊ etiā de tp̄e cōmisso nob ad agē/
dum pn̄iaꝫ. Un̄ dr̄ cuilibet. Red
de rōnē villicatōis tue. Luc̄. xvj.
Jō debem⁹ esse pati ad reddēduꝫ
ei rōneꝫ de istꝫ oīb⁹. q̄ nescim⁹ q̄n
veniet. Luc̄. xij. Uos estote pati.
q̄ qua hora non putatꝫ fili⁹ hoīs
veniet. Et sicut dr̄ ibidem. Btūs
ille seru⁹ quē cū venerit dn̄s inue
nerit ita facientē. i. paratum ꝯ ad
uentuꝫ xp̄i ad iudiciū. q̄ sup oīa
bona ꝯstituet eū. s. glīe. Que nob
ꝯcedat iesus xp̄us dn̄s noster.

Dominica secūda aduent⁹.
Sermo secundus.

Erunt si
gna in sole ⁊ luna ⁊
stellis. Lu. xxj. Quā
uis em̄ vnusquisq̄ hō iudicat̄ in
morte fm merita. ⁊ illud iudiciū
est q̄ ad hoīes. ideo necesse est vt
fiat iudiciū generale vbi homīes
iudicant̄ ⁊ demones ⁊ angeli. In
isto iudicio faciet domin⁹ quat/
tuor q̄ debēt fieri in iudicio tem/
porali q̄n reus est capt⁹ ⁊ ad mor
tem iudicādus. Primo iudex iu
bet ministros tuba clangētes. vt
omnes veniāt ⁊ sententiā audi/
ant. vt patꝫ Amos. ij. Morietur
moab in clangore tube. Secūdo
scripta legunt̄ coram omni pplō

ꝓprie ꝯfessionis quid ille reus fe/
cit. vt ptꝫ Hester. xiiij. Duos suos
confessos iussit rex duci ad mor/
tem eo ꝙ cōfessi fuerunt ꝙ volu/
erunt occidere regem. Tertio no
tificat sentētia iudicis ab ore pro
lata qualē mortē sustinere debēt.
Exo. xxij. Nō patiaris maleficos
viuere sup terram. Quarto obe/
dientia ministrorꝫ trahentiū reū
ad suppliciuꝫ. Vn̄ dr. ij. Mach.
vj. His dictis trahebant reū ad
suppliciū. Ista q̄ttuor facere vult
dn̄s nr̄ iudex viuorū et mortuorꝫ.
Hec q̄ttuor ꝓbant̄ in h̄ euāgelio
Nouitates signorum tāꝙ̄ tube
clāgētes ptātes celorꝫ tāꝙ̄ serui
cōmēdabiles. iudices eminētes tā
ꝙ̄ reges venerabiles. rōes euidē/
tes tāꝙ̄ ꝯfessiōes demōstrabiles.
Et hec patēt ī euāgelio vbi dn̄s di
xit discipulis suis d̄ iudicio vltio
querentib9. Erunt signa in sole et
luna ꝛ stellis ꝛ in terris pressura
gentiū pre ꝯfusione sonitus ma/
ris. qꝛ belue marine magnū soni
tum facient. qui audiet̄ p vniuer
sum mundū. ꝛ fluctuū que exce/
dent ꝯtra naturalē vsum cursuꝫ
suū vltra terminū. arescentibus
hominib9. i. homines erūt macri
ꝓpter timorē que superueniet vni/
uerso orbi. Nam virtutes celorū
id est angeli mouebunt̄. ad cōpa
tiendū hominib9. ꝛ tunc videbūt
filium hominis venientē ad iudi
ciuꝫ in nubib9 celi cum ptāte ma
gna ꝛ maiestate. His aūt fieri in
cipientib9. i. cum hec fiant supra
dicta respicite ꝛ leuate capite ve/
stra. Et dixit eis similitudineꝫ vt
illud melius possent intelligere.
Uidete ficulneam ꝛ omnes arbo
res cum ꝓducūt iam ex se fructū
scitis qꝛ iam ꝓpe est estas. nomi/
nat ibi ficulneam. qꝛ est prima ar
bor que estatē nunciat suis fructi
bus. Ita ꝛ vos cum hec videritis
fieri scitote quoniā ꝓpe est regnū
dei. Amen dico vobis qꝛ non p̄te
ribit generatio hec. qꝛ hoīes na/
scunt̄ ꝛ moriunt̄. donec hec om̄ia
fiant. Celum ꝛ terra transibūt. i.
potius celum ꝛ terra perirent ꝙ̄
verba mea vera nō fierent. Et sic
ptꝫ euangeliū. Quo ad thema re
deundo. Erunt signa in sole et lu
na. Nota quadruplex signum fa
ctum est ꝛ fiet in sole. Primuꝫ si/
gnum factū est sub Josue. Secū
dū signū tp̄e Isaie. Tertiū signū
tp̄e passionis. Quartum signum
fiet in iudicio. Et ista quattuor si
gna debent bene notari ꝓpter do
ctrinam singularem et sp̄ualem.
Primū signum factū est sub Jo/
sue. de quo legit̄ Josue. x. p figurā
id est doctrinam sp̄ualem. Unde
quando Josue debebat filios isrl̄
ducere ad terram ꝓmissionis ve
nerunt quinq̄ reges paganoruꝫ
cum exercitib9 eorum vt impedi
rent eos. sed Josue pugnabat cō
tra eos adiutorio dei. ꝛ sol iaꝫ de/
clinauit ad occasum. ꝛ clamauit
Josue cum tota fide. Sol ne mo
uearis donec habuerim9 victo/
riam contra inimicos nostros.
Sol obediuit ei ꝛ stetit ad spaciū
vnius diei donec omnes inimi/

cos vinceret. Ita moral'r fm apostolum ad Ro.xv. Quecunq3 scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt in antiqua lege. et facta sunt ad nostram doctrinā in lege noua. Filii israel sunt fideles qui intendunt ire post hanc vitā ad terram pmissionis eterne. sed quinq3 reges cum suis exercitib9 impugnant nos. id ē quinq3 sensus corpis. sc3 visus. auditus. gustus. tactus 7 odoratus. Exercitus eorum est mundus. diabol9 7 caro ppria. Sed iosue. id est quilibet fidelis debet cum tota fide deu3 in temptatione orare. Sol ne mouearis sed stes tamdiu donec habuerimus victoriam. Sol iste est iesus christus qui dicit sol iusticie. ne mouearis sed stes mihi in adiutorium. Et quādo christus sol iusticie ita deuote inuocatur. tunc paratus erit semp hominem iuuare. pterea ad clamorem Josue stare fecit solem. Et h̄ patet de sancto Anthonio q̄ fuit multipliciter temptat9 7 a diabolo in corpore laceratus. sed stetit christus veru s sol sup eu3. Et dixit anthonius. Ubi eras bone iesu. Respondit. Ego sum hic 7 steti supra te. sed volui pbare fidem tuam. Ideo qn̄ ipsum oram9 semper stat vt gratiam nobis infundat. Secundū signum legimus iiij. Re.xx. Factum est verbu3 dn̄i ad Jsaiam pphetam. Uade et dic Ezechie regi vt disponat domui sue quia morieē. qui fecit fm p̄ceptu3 domini 7 dixit Ezechie. Dispone domui tue q3 morieris. 7 ille vertebat se ad parietem 7 fleuit fletu magno. 7 dominus vidit lachrymas suas 7 dixit. Uade 7 dic Ezechie. Ecce vidi lachrymas tuas addam tibi. xv. annos ad vitam tuam. Et cum ppheta hec sibi diceret petiit signū in sole ita q sol p decem gradus iuit retrorsum. Ita moraliter Ezechias infirm9 corporaliter figurat gen9 humanum spūaliter infirmatu3 in anima. 7 sicut Ezechias fleuit fletu magno pro vita 7 rogabat deuotissime. ita patriarche 7 pphete p vita 7 liberatione totius mundi generis humani clamātes erant illud Jsa. lxiiij. Utinam dirūpe res celos 7 descē. 7 dn̄s exau. vocorum. Unde ait illud ps. Propter gemitum pauperū nō exur. di. dominus. Et cu3 nos voluit de et̄na morte liberare fecit signū in sole diuinitatis. ita q p decem gradus iuit retrorsum. Primus fuit p̄mus chorus angelo℞. 7 sup̄mus. id est seraphin qui tam ardenter in diuino amore adherēt deo laudando ipsu3. Secundus gradus cherubin. qui p sublimitatem scientie secreta diuina contemplanē. Tertius gradus throni in quibus deus sedet vt iudicio suo discernat. Quartus gradus dn̄ationes. q̄ tante dignitatis sūt vt aliis p̄sint 7 p diuersis cau℞ mittāē ad nos. Quint9 gradus est potestates. qui tante potentie sunt vt malis angelis resistant et puniant in hoc mūdo.

qui eccl'am dei impugnãt. Sextus est ꝟtutes qui hñt magnam ptãtem a deo miracula faciendi. Septim⁹ grad⁹ est ṗncipatus qui ad hoc mittũtur vt ṗncipes mōi custodiãt ꝛ informẽt. ſ; heu eos audire nolũt. Octau⁹ est archangeloꝝ qui mittũtur vt prouīcias regant ꝛ magna nob̄ reuelent. Non⁹ est angeloꝝ quoꝝ officiũ est hoīes custodire. vt pꝫ in psal. Angelis suis mãdauit de te vt custo. ꝛc̄. Decim⁹ grad⁹ est hoīes ꝓpter quos misit ꝓpriũ filium q̄ se humiliauit ꝛ formam serui accipiẽs. ꝛ hoc fuit signũ qđ nos dẽret redimere a morte eterna. ꝛ iste sol oriebat̄ in natiītate eius. occidit in passione. ꝛ reuersus ē in locũ suũ in ascẽsione. ꝛ hoc est scđm signũ solis Tertiũ signum solis factũ est tp̄e passionis xp̄i. de quo legit̄ in euãgelio Lu. xxiij Ab hora sexta vsq; ad horã nonã tenebre facte sꝫ ꝑ vniuersaꝫ t̄raꝫ ꝛ sol obscurat⁹ est. ꝛ ista obscuratio nõ fuit eclipsis ſ; miraculose Hoc signuꝫ fecit dñs ꝓpter tres cãs. Primo vt se veꝝ deũ oñderet q̄ solem creauit. nã tanta fuit in quorũdã iudoꝝ corde duricia vt de signo nõ curabãt. ꝛ ideo ceci fuerũt ꝛ ceci manẽt in intellectu vsq; in diē iudicij Scđo vt fideles suos ad ꝯpatiendũ incitaret. Nam sol natural' luxit cũ suo dño. q̄nto magis nos xp̄iani q̄ redempti sum⁹ sua sctīssima passione. Tertio christ⁹ solem obscurauit in passione vt impios ad penitẽtiam reuocaret. sic̄ multi fecerũt. vt pꝫ in euãgelio. vbi dr̄ q̄ illi q̄ venerũt ad spectaculũ illud vis̄ signis ꝑcutiebãt pectora sua ꝛ reuertebãtur. q̄re ꝑcutiebãt pectora. certe hoc ē signũ penitẽtie. Ita etiã ꝛ nos pn̄iam ꝓ peccatis faciam⁹. sed duriora sꝫ corda saxis q̄ sequi ad penitẽdum nolũt. Quartũ signũ solis fiet ī iudicio extremo qñ celi mouẽdi sꝫ ꝛ terra. de quo signo dr̄ Math. Statim post tribulatõneꝫ dieꝝ illoꝝ sol obscurabit̄. Ista obscuratio solis nõ erit ꝑ interpōem lune. vt eclipsis. sed ꝟtute diuina. ꝛ ꝓpter pctõres dãnandos. ꝛ nõ lucebit ampli⁹ suꝑ terram. Hui⁹ figurã legim⁹ Ezech. xxxij. dixit dñs ad Ezechielẽ. Fili vade ad regẽ pharaonẽ ꝛ sume suꝑ eũ lamentũ et dic ad eũ. Ecce hoc dicit dñs. Ex quo tu assĭlatus es leoni ꝛ draconi qui ē in mari. expãdã suꝑ te rethe meũ ꝛ extrahã te ꝛ ꝓijciam te in terrã ꝛ irrigabo terrã fetore sanguinis tui ꝛ operiã suꝑ te cuꝫ extinctus fueris celos ne pluant ꝛ solem nube tegã. ꝛ luna nõ dabit lumẽ suũ. ꝛ gladius regis babilonis veniet tibi ꝛ plangent te oẽs tribus terre. Ita moraliter ꝑ hũc regem egypti notat̄ peccator qui tenebrosus est in peccat̄ ad quẽ dicunt p̄dicatores. assĭlatus es leoni ꝓpter pctã manifesta. et assĭlat⁹ es draconi ꝓp̄ pctã occulta. vñ ait Grege. Leo apte irascit̄ draco occl'te īsidiat̄. expãdã rethe ī iuditō et̄no. ꝛ extrahã te đ mari

hui⁹ seculi. ꝛ irrigabo terrã cũ fetoꝛe pctõꝝ tuoꝝ. cũ extinct⁹ fueris id ẽ expulsus a facie mea. nec sol. s. naturalis. nec sol diuinitatis dabit tibi ãplius lumẽ suum Jbo q̃ ad thẽa. Erũt signa quattuoꝛ. saluatõis. incarnatõis. redẽptionis. ꝛ eterne dãpnatõis

Dñica tertia aduẽtus
Sermo tertius.

Um audisset ioãnes ĩ vinculis opa xp̃i mittens duos discipulos Matth. xi. Uidem⁹ ꝙ qñ hõ est in vincul' ꝛ in loco obscuro tũc nõ põt esse letus Juxta illud p̃s. Posuerũt me in lacu inferioꝛi ĩ tenebꝛis et in vmbꝛa moꝛt̃. tũc hoĩs illi⁹ desideriũ est ab isto vinculo absolui ꝛ ad lucẽ venire. Jta fuit Joãnes bap. q̃ fuit q̃druplici vinculo ligatus de q̃bus desiderabat absolui. Fuit em̃ in vincul' sui ꝓpꝛij coꝛpis vbi aĩa sedebat in carcere. Uñ Ro. vij. Quis me liberabit de carcere moꝛt̃ hui⁹. Secũdo ĩ vinculis hui⁹ mũdi. Tertio fuit in vincul' deserti. vbi coꝛpus suũ velut in vinculis castigauit ne macularet suã scãm vitam. Quarto fuit in vinculis herodis. iõ misit duos discipulos de discipulis suis ad xp̃m vt ip̃z interrogarẽt vtꝝ iohãnes deberet ãnũciare xp̃i aduentũ ad lymbũ sctĩs p̃ribus sicut p̃nũciauit aduẽtum xp̃i in mũduz. ꝛ de hoc dt in euãgelio b. Joãnes em̃ exiuit desertũ ꝛ p̃dicauit pctõrib⁹ pñiaz ꝛ increpauit herodẽ dicẽs. Nõ licet tibi hr̃e vxoꝛẽ fratr̃ tui. pñiaz age. ꝓpter hoc posuit eũ in carcerem. ꝛ ioãnes habuit aliq̃s discipulos q̃ ip̃z sequebant̃ ꝓpter sctĩtatẽ vite ꝛ doctr̄ne ei⁹. vt pz ĩ euãᵒ Jn illo tp̃e. Cũ audisset ioãnes opa xp̃i mittẽs duos de discipul' suis vt dicerẽt Tu es q̃ ventur⁹ es an aliũ expectam⁹. q. d. debeo exñtibus in lymbo dicere tuũ aduẽtum. q꞉ moꝛi debeo in carcere ꝓpter veritatẽ. Et rñdens Jesus ait illis. Eũtes renũciate iohãni que audist̃ ꝛ vidist̃. ceci vident. claudi ãbulant. lepꝛosi mũdant̃. moꝛtui resurgũt. paupes euãgelizãtur. id est pctõꝛes ꝯuersi st̃ et pꝛedicãt sctm̃ euangeliũ. ꝛ ait Jesus Btũs q̃ nõ fuit in me scãdalizatus. i. qui nõ recedit de fide sꝫ pmanebit vsqꝫ ad finẽ Et tũc illis abeũtibus cepit iesus dicere ad turbas de ioãne Quid existis in desertũ videre arũdinẽ vento agitatã. q. d. Joãnes nõ est quasi arũdo qȯ a vento moueat̃. q̃d existis videre hoĩem mollib⁹ vestitum. certe nõ. quia ioãnes vestimẽtuꝫ habet de pilis cameloꝝ. q̃ mollib⁹ vestiũtur in domib⁹ regum st̃. sed q̃d existis videre ꝓphetã. certe Joãnes ẽ plus q̃ꝫ ꝓpheta. quia qȯ ꝓphete pꝛedicebãt hoc Joãnes digito demõstrabat hic em̃ est de quo scriptũ est Ecce mitto angelũ meũ ante facieꝫ tuã qui pꝛepabit viam tuã ante te Ecce euangeliũ Quo ad thẽa.

Cum audisset Joãnes in vincu/
lis opa christi. In spẽali est notã
duz q̃ q̃druplex est vinculũ in q̃
bus oẽs hoĩes ligãtur. Primuz
vinculũ est amoris. Scõm pu/
doris. Tertiũ honoris. Quartũ
horroris ꝛ eterne dãnatiõis Pri
mũ est vinculũ amoris q̃ oĩa li/
gãtur ad diuinũ amorẽ vt deum
sup oĩa diligãt. De hoc vĩculo dr
Col.iij. Habeatꝫ dilectõem q̃ est
vinculũ pacis. Isto vinculo fuit
ligatus apl's Paulus Ro.viij.
cũ diceret Neqz mors. neqz vita.
neqz gladius. neqz timor poterit
me separe a caritate christi. De q̃
vinculo amoris legim⁹ figurã .j.
Reg. vbi legim⁹ q̃ Dauid vicit
goliã in q̃nqz lapidibꝰ. ꝛ libauit
ppl'm israheliticũ de ptãte golie
ꝛ inimicoꝝ. ꝓpterea Jonatas fi/
lius regis Saul inijt pactũ cuz
Dauid ꝛ quasi vinculo amoris ĩ
ter se colligabãtur. q̃ erãt ambo
tanti amici q̃si haberẽt vnã aĩaz.
ꝛ ionathas exuit se tunicã suam
ꝛ induit eã dauid. Ita moraliter
golyas ẽ diabolus q̃ obsedit ciui
tatẽ nr̃i corporis vndiqz ꝛ nitit̃ a
nimã nr̃ã cape. sed Dauid ma/
nu fortis. i. iustus hõ deũ diligẽs
vincit golyã. i. diabolũ in q̃nqz p
tibus pnĩe. vicz in ꝯfessione. ꝯtri
tione. ꝛ satisfactõe. ieiunio ꝛ orõ/
ne. ꝛ liberauit aĩam suã de ptãte
diaboli. ꝛ ideo Jonathas. i. xp̃us
filius altissimi regis ip̃m intãtũ
diligit q̃ colligat se cũ eo q̃si vin
culo dilectõnis ꝛ induit eũ vesti
mẽto salutis vt in die iudicij ho/
neste valeat ãbulare. vt ptz fm a
postolũ. vt ṗus dctm̃ est. Scõm
est vinculũ pudoris pctõꝝ. De
isto vinculo dr Dauid in psal. Di
rupisti dñe vincula mea ꝛc. Istõ
vinculũ soluit̃ p bonã opatõem
Uñ Esa.lij. Captiua filia syõ. sol
ue vincula colli tui. Syon dr spe
culũ ꝛ s̃cat aĩam deuotã q̃ est spe
culũ sctẽ trinitatꝫ. ideo ꝯsulit p/
pheta dicẽs. Solue vincula col
li tui. Act.xij. Petrus sedebat ĩ
vinculis cathenis duabꝰ ꝯstrict⁹
sed venit angelus ꝛ excitauit eũ
dicẽs. Surge ꝛ sequere me. et se/
cutus est eũ. ꝛ cum venisset extra
portam ait. Nũc scio vere q2 mi/
sit dñs angelum suũ ꝛ liberauit
me de manu herodis. ꝛ de omĩ e
xpectatõne plebis iudeoꝝ. Ita
moraliter peccator cũ in tenebrꝫ
peccatoꝝ est cathenis ferreis vl'
vinculis ꝯstrictus venit angel⁹
domĩ. id est gratia dei sibi inspi/
rans ꝛ dicens. Surge velociter
a peccatꝫ tuis ꝛ sequere me p cõ/
tinẽtiam ꝛ p viam ĩnocentie. Ac
cipe vestimẽtum salutis qd̃ ami
sisti p culpã. ꝛ sic educitur de vin
culis ad viam rectaz que tendit
ad eternam salutẽ. ꝛ tũc peccator
cogitans preterita peccata ait.
Nũc scio ṽe quia misit domin⁹
angelum suũ ꝛ liberauit me de
manu herodis. id ẽ diaboli. et de
omĩ expectatõne plebis iudeoꝝ.
id est dãnatoꝝ. Unde dicit bea/
tus Augustin⁹. Eductus p gra
tiam diuinã de vinculis pecca/
torum meoꝝ ꝯuersus vidi abys/

sum i^n qua iacuerã. Et sic patet scõm vinculũ. Tertiũ vinculum est honoris. z istud est triplex. vt pz Eccs. iiij. Uinculũ triplex difficile rũpitur. Huiꝰ figurã legimus q rhomani depingebãt amorẽ mũdi ad modũ pulcre mulieris stantez in circulo aureo in quo erat scriptũ litteris aureis. qd sum discerne. cuz scieris fuge z desideria sperne. Sic mlti sancti fecerũt z deo adheserũt. vnde ps. Mihi adherere deo bonuz ẽ Itẽ scribebat iuxta Recedo scz a deo cũ amor me trahit p vinculum supbie. Itẽ scribebat in illa pte. Suz carus dũ viuo q mundus diligit qd suũ est. sz pꝰ mortem valde amarꝰ est. Itez scribebatur in tertia pte imagis. ludo illudit eñ hoiem z intantũ decipit q discernere vex nescit. vt pz de duob viris quox vnꝰ vocauit aliũ z dixit ad eũ. Aue mi frater. z cultello ipz occidit. Ita heu mltos iaz occidit z decipit amor huiꝰ mũdi. Itẽ scribebat in qrta pte imaginis Excedo mẽtẽ. z hoc pz de salomõe cuiꝰ mentẽ excessit amor mũdi. z sic ipz ligauit q deos alienos adorauit ꝓpter amorẽ mũdi. Et sic bñ põt qlibet dicere quẽ ligauit vinculũ amoris huiꝰ mũdi. Funes pcõx circũplexi st me. Quartũ vinculũ ẽ horroris z eterne dãnatõnis De quo vinculo ait dñs Mat. xxij. Ligatis manib z pedib ꝓijcite euz in tene. exte. ibi erit fle. zc. De isto vinculo legimꝰ figurã Dañ. iiij. Uidebã. z ecce arbor ĩ medio terre alta nimis. q sũmitates eius celos tangebãt aspectus eiꝰ ad termĩos orbis terrax. z folia eius pulcra. z fructꝰ eius nimis suaues. sub vmbra eius aĩalia z bestie. z ĩ ramis eiꝰ volucres celi z ex ea vescit oĩs caro. z vigil sanctus dñdit de celo z fortit clamauit. Succidite arborez pscindite ramos eius. dissipate fructꝰ eiꝰ et fugiẽt bestie z volucres de ramis. sed p germẽ radic eius vinculo ferreo ligate z cor fere detur ei. Ita moralit arbor ĩ medio terre est peccator ĩ pctis huiꝰ mũdi. q altus ẽ q peccare nõ desinit. magnus q magna ꝯmittit. fort qa fortit in ipis vicijs laborat aspectus eiꝰ vsqz ad termĩos vniuerse tre. q de pctõ suo nõ erubescit folia eiꝰ pulcra. i. laus hũana. fructus eiꝰ nimis delctãbiles bona tpalia subter bestiã reqescũt. id ẽ carnales delectatões in qbꝰ venit vt bestia. volucres celi in ramis. i. bona spũalia. vt ẽ intellectus volũtas. mẽoria. z septẽ dona spũsscti. z ex ea oĩs caro vescitur. q nutrit suã carnẽ. z mltos pctõres carnalr viuẽtes. huic sic viuẽti ꝯminat duplex pena. vicz mort tpalis. i. naturalr. z mortis etnalis Uñ seqtur. Uigil de celo. i. deus q vigilat sup nos clamat ad ãgelos suos. Succidite arborẽ istã Mat. vij. Oĩs arbor q nõ facit fructũ bonũ excidet. Lu. iij. Secur est iã ad radicẽ posita. rami pscindũtur. id est quinqz seu

sus corpis.folia.i.leticia mōi et laus hūana sanctꝫ dispgūtur.id est bona tpalia.vt pꝫ in psal. Relīquēt alienis diuitias suas.volucres q̄ sunt dona spūalia recedunt.vicꝫ sapīa.intellect⁹.volūtas.ꝛ mēoria ꝛc̄. Radix id ē aīa ligatur vinculo ferreo in eťna dānatōne.ideo frāge vinculū culpe liga te vinculo amoris.ꝛ fuge vinculum horroris ꝛc̄.

Dñica quarta
Sermo quartus

Ipse ē qui

post me vēturus est. Joānis.i. Nota ꝙ videm⁹ ad oculū in istis naturalibus qn̄ aliq̄s p̄nceps magnus vult nouā terrā intrare vbi diu nō fuit nūcios solēnes solet predestinare vt q̄sqꝫ valeat se preparare vt cuꝫ honore tali p̄ncipi valeat obuiare Jta dn̄s nr̄ rex celi ꝛ terre q̄ vt ait Joānes in Apoc. xix.in vestimēto suo scriptuꝫ hēt Rex regum ꝛ dn̄s dn̄antiū.ꝛ voluit in hūc mūduꝫ intrare ꝛ diabolū de suo regno extirpare.voluit solēnē nūciū scꝫ scm̄ Joānē baptistā velut angelū premittere q̄ suū aduentū mūdo intiaret Ait ḡ Jp̄e ē qui post me vēturus est Quō aūt iudeis aduētum xp̄i insinuauit ptꝫ in euāgelio hodierno.qꝛ Joānes baptista erat in deserto circa iordanē ꝛ ꝓpter sanctitatē vite sue noluit ꝯuersari i mōo.tūc iudei credebāt ip̄m esse christū.vt ptꝫ in euāgelio Jn illo tp̄e miserūt iudei sacerdotes aliquos ꝛ leuitas in hierl'm ꝛ dixerūt Jte ꝛ interrogate Joānē Tu q̄ es Xp̄s es Et Joānes ꝯfessus est veritatē dicēdo Ego nō sum christ⁹ Jter̄ interrogauerūt eum Quis ḡ es Helias es tu Et dixit Nō sum Helias Et iter̄ dixerūt Propheta es tu Rn̄dit Nō Dixerūt ergo ei Quis es vt rn̄sū dem⁹ his q̄ miserūt nos.q̄d dicꝫ de teipō Ait Johānes Ego sum vox clamātis in deserto Dirigite id ē p̄parate viā dn̄i sicꝫ ait Jsaias ꝛ q̄ missi fuerāt erāt ex phariseis ꝛ interrogauerūt eū ꝛ dixerūt Quid ḡ baptisas si nō es christ⁹ neqꝫ helyas neqꝫ ꝓpheta Rn̄dit eis Joānes Ego baptizo vos in aqua.medi⁹ aūt vr̄m stetit queꝫ vos nescitis.i.christ⁹ qui mediator ē inter hoīem ꝛ deuꝫ quē vos nō vultꝫ cognoscere.ipse ē qui vēturus ē.cui⁹ nō suꝫ dign⁹ vt soluam corrigiā calciamēti eius.et hoc dixit i figuraꝫ huīlitatꝫ Hec facta stꝫ in bethania regione desti transiordanē vbi ioannes erat baptisans Et sic pꝫ euangeliū ꝙ Johes p̄cursor erat ꝛ nūcius ad aduētum dn̄i p̄claman dū.vt pꝫ in themate. Jp̄e est q̄ vēturus est

Nota ꝙ q̄druplex ē aduētus dn̄i.qꝛ p̄mo venit in vter̄ ꝟgīs velut rex in ortū.secūdo venit in mūdū sicꝫ medic⁹ ad egrotū.tertio venit in mētem sicꝫ amic⁹ ad amicū.quarto venit ad iudiciū sicut iudex ad sententiā Primo dico ꝙ xp̄s venit in vter̄ ꝟginis

sicut rex in ortū deliciosum. Naȝ videmꝰ ꝙ isti magni reges habēt circa castra sua ortos deliciosos ad quos intrāt ad spaciandū. ita vterus marie ꝟginis fuit ortus deliciosus regꝭ eterni ꝑparatus. vñ Canti. v. Ueniat dilectꝰ meus in ortum suū. Ortus dilectionis debet esse bñ ꝯclusus ne bestie intrēt. Iste fuit ortꝰ marie bñ ꝯclusꝰ Uñ Can. iiij. Ortꝰ ꝯclusus soror mea spōsa ortus ꝯclusus. dic bis ꝯclusꝰ ꝓpt duplicē castitatē. Fuit eñ extra quo ad qnqȝ sensus corporis. vicȝ visum. gustum. odoratum. tactū et auditum. custodia angeloꝝ vallatꝰ iste ortus. ita ꝙ nec leo supbie. nec vrsus auaricie nec vulpes dolositatꝭ intrare potuit. Item fuit ꝯclusus ab intra. ita ꝙ mens eiꝰ nulla mala cogitatione potuit maculari. In isto orto fuerunt tres flores. s. viola. rosa ꝛ liliuȝ. Uiola significat humilitatē. que est pmꝰ flos annūcians estateȝ. Hūc florem iuenit gabriel cum ad eā intrauit dicēs Aue maria grā plena ꝛc. Rñdit humilitꝰ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝫm verbū tuū. Secūdus flos est liliuȝ ꝛ significat castitatē que fuit in vtero ꝟginis. Uñ ait d ea Cañ. ij. Sicut liliū inter spinas. sic amica mea ꝛc. Tertiꝰ flos in hoc orto fuit rosa charitatis. Uñ dicitꝰ Sap. xxiiij. Quasi plātatio rose in hiericho. ꝛ sic ptȝ primuȝ.

Secūdo venit in mundū sicut medicus ad egrotū. Naȝ videmꝰ ꝙ qñ aliquis hō esset infirmꝰ vsqȝ ad mortē ꝛ si qs nunciaret sibi medicuȝ venire q posset eum bñ sanare d hoc multū gauderet. ita hūanitas fuit infirmata vsqȝ ad mortē eternam. sicut Dauid dicit in ps. Multiplicate sūt infir. ꝛc. Sed ipse medicus xpus in hūc mundū venit curare genꝰ humanum. Jō dicit Greg. in sermone de aduētu. Magnꝰ iacebat infirmus. ideo magnꝰ venit medicus q est xpus. j. Thi j. Fidelis sermo ꝛ omni acceptione dignꝰ. Uenit eñ xpus in hūc mundū peccatores saluos facere. ad Titum. iij. Nō ex operibꝫ iusticie que fecimꝰ nos. sed ꝫm magnā misericordiā suā saluos nos fecit. O in quāta miseria dānationis eramꝰ. deuȝ offendebamꝰ ꝛ ipse in nullo nob fuit obligatꝰ. in nullo nos indiguit. ꝛ tantū ꝓpt nos venit i mūdum vbi tot incōmoda ꝛ tantaȝ mortē sustinuit. Ecce quāta misericordia venit deꝰ ad hoīes. dñs ad seruos. diues ad egenos. potēs ad infirmos. sapiens ad stultos. bonꝰ ad impios, medicꝰ ad egrotos. Et ex Ezech. xviij. ptȝ hoc vbi dicitꝰ. In quacūqȝ hora peccator ingemuerit eiꝰ peccata nunqȝ recordabor. Job. Deus verax ē implere que ꝓmisit. Sequitꝰ correlarium ꝙ deꝰ nos nōnunqȝ dānabit. Sȝ timeo ꝙ nosmetipsi per peccata nr̄a dānabimus nosmet ipsos si nō ꝯuertimur ad veniaȝ p verū ꝛ integraȝ ꝯfessionē. Et iō xpus venit in hūc mūdū vt nos sanet sicut medicꝰ. vt ptȝ in euā

gelio Luc. Hō q̄dā descēdebat a
hierl'm in hiericho ⁊ incidit in la
trones q̄ ipsū spoliauerūt ⁊ vul
nerauerūt vsq̄ ad mortē. ⁊ semi
viuū reliquerūt eum. venit autē
⁊c. Postea venit samaritan⁹ qui
misericordia mot⁹ est sup illū in-
firmū ⁊ lauit cū vino vulnera ei⁹
⁊ infudit oleū ipsum sanando ⁊c.
Item moralit' homo iste q̄ descen
dit a hierl'm in hiericho est huma
nitas descēdens ꝓpter peccatū d̄
statu innocētie in statū miserie. ⁊
incidit in latrones .i. spūs mali-
gnos q̄ ipsū velut latrones vir-
tutib⁹ spoliauerūt ⁊ vsq̄ ad mor
tem aīe vulnerauerūt. qd̄ cōque
ritur Isa. dicens. Uulnerati era
mus ꝓpter peccata nr̄a. sed sacer
dos .i. sacerdotes antique leg' ip
sum curare nō potuerūt. nec leui
ta .i. patres leg' nature. sed venit
samaritan⁹. id ē medic⁹ nr̄ iesus
christus q̄ misericordia mot⁹ in
fudit vinū sue hūanitatis mixte
cum deitate ⁊ cū eo misericordie
in vulnera nostra ⁊ sanauit nos
medicus. Ideo ait Isa. Uulnera
ti eram⁹ ⁊ ei⁹ liuore sanati sum⁹.
Et sic p₃ s'm q̄ xp̄us in hūc mū-
dum vt medic⁹ ad infirmū venit
Tertio dixi q̄ xp̄s venit in men-
tem hoīs velut amic⁹ ad amicū
Uidemus ad oculū qn̄ aliquis
habet amicū ad ipsum venire vo
lentē ⁊ in omnib⁹ ditare cupiētē
solet se p̄parare. suū hospiciū q̄₃-
tum videlicet pōt ornare. Ita spi
ritualiter xp̄us verus amic⁹ no-
ster q̄ magnā amicitiā circa nos
ostendit. quia ꝓ nobis in v'a ami
citia mortē sustinuit. Unde dicit'
Ecci. vj. Amico fideli nulla est cō
paratio. Et ille amicus libenter
quotidie veniret ad nos gratiā
suā nobis infundēdo si nos esse
mus parati. vt ipse ait Apoc. iij.
Ego sto ad ostiū ⁊ pulso. si quis
mihi aperuerit intrabo ⁊ cenabo
cum illo. O q̄₃tum excitat' anima
deuota in aduētu illi⁹ amici. Un̄
Zach. ix. dicit'. Gaude ⁊ letare filia
syon q₃ ecce venio. ait dn̄s. Filia
syon est aīa deuota que deb₃ deū
diligere corde puro. Cor em̄ s'm
ph'um ē in medio corpis positū
O q̄₃tum anima gaudere pōt de
aduentu tam nobilis dn̄i tā vti-
lis hospit' sic solet gaudere spon
sus de sponsa sibi amicabili. eger
de aduētu fidelis medici. amic⁹
d̄ aduētu fidelis amici. Ipse xp̄s
est sponsus quo nullus dicit' spe
ciosior. Und̄ Dauid. Speciosus
forma p̄ filijs hominū. Medic⁹
quo nullus peritior ad sanandū
quia solo v'bo sanat Mat. viij.
Domine dic vnū verbum ⁊ sana
bit' puer meus. Ecci. vj. Amico fi
deli in christo nulla ē compatio
dignior auro ⁊ argento. Un̄ .iiij.
Regū. quedam dn̄a ait ad virū
suum. O dn̄e volumus ꝓphetā
domini Helizeum inuitare. Re
spondit. Placet mihi. tūc purga
uit domū p̄parauit cubiculum.
mensam ⁊ candelabrū posuit. et
tunc inuitauit ꝓphetam Helizeū
et ipse cenauit cū ea ⁊ hospitauit.
⁊ magnā gratiā ex pte dei dedit
mulieri. ita anima deuota dicat
ad corpus. O dn̄e volumus xp̄m

invitare vt veniat ad nos. ⁊ tunc
debet rñdere. Placet mihi. ⁊ dña
domus. i. anima dꝫ domū purga
re scoba ꝯfessionis. ⁊ cubiculum
cordis pparare ornamentꝭ virtu
tum. mensā misericordie ponere
paupes recreādo. ⁊ candelabrū
cū lumīe accēdere boni exēpli. de
quo cādelabro ait dñs ī euāgelio
Uos estis lux mūdi. nō accendūt
candelabrū ⁊ ponūt sub modio sꝫ
vt luceat omnibꝫ q̄ in domo sūt.
tūc venit xp̄us in mentē sic ami
cus ad amicū ipm ꝯsolādo ⁊ gra
tiam diuinā tribuēdo. ⁊ sic patet
tertiū. Quarto dico ꝙ veniet ad
iudiciū sicut iudex strictissimus.
Apoc. j. Ecce veniet in nubibꝫ celi
⁊ videbit eū oīs caro. ⁊ tūc plan-
gent se sup eū oēs tribꝫ terre. Itē
Apoc. vj. Reges terre ⁊ oēs pn-
cipes tribuni ⁊ diuites fortes et
oīs infidelis seru⁹ ⁊ liber abscon
dent se in speluncꝭ ⁊ in petrꝭ mon
tiū. ⁊ dicent montibꝫ. Cadite sup
nos ⁊ abscōdite nos a facie seden
tis sup thronū ⁊ ab ira agni. qm̄
veniet dies magn⁹ ⁊ scīūs sctōꝝ
et tūc qs poterit stare. Uenit eni
ad sentētiandū vt ipse ait in euā-
gelio. Pat̄ em̄ omne iudiciū de-
dit ī man⁹ filij. Et tūc veniet val
de horribilis. vt ptꝫ in ps. Tu ter
ribilis es. ⁊ quis resistet tibi. Hu
ius legim⁹ figurā in Apoc. Ecce
ego iohānes vidi thronū magnū
⁊ candidū ⁊ sedentē sup eum qui
erat horribilis aspectu. a cui⁹ cō-
spectu fugit celū ⁊ terra. ⁊ erat ve
stitus veste aspera aspsa sanguīe
et vocabat̄ nomen ei⁹ nomē pa-
tris dei ⁊ exercit⁹ celi sequebat̄ eū
in equis albis vestit⁹ bysso albo
⁊ mūdo. ⁊ de ore ei⁹ ꝓcedebat gla
dius ex vtraqꝫ pte acutus vt pcu
tiat gentes. Moraliter thronus
iste quē iohānes vidit est thron⁹
iudicialis quē dñs ponit in nubi
bus celi. ⁊ sedens sup eum iudex
xp̄us. a cui⁹ cōspectu fugit celuꝫ
⁊ terra. qꝛ tunc trement angeli ⁊
homines. Uñ ait ꝓpheta. Si tūc
tremet cedrus in alto monte qd
faciet cardo in agro. Item si iust⁹
tunc vix saluabit̄ impi⁹ ⁊ pecca-
tor vbi parebūt. Uestit⁹ veste san
guinea qꝛ fixuras clauorū ibi in
corpe ostēdet ⁊ sue passionis vul
nerum cicatrices. vt videant im
pij in quē transfixerūt. ⁊ mali xp̄i
ani qui pnīam neglexerūt. Et de
ore ei⁹ ꝓcedet gladi⁹ acut⁹ ex vtra
qꝫ pte. i. snīa scindēs ī corpe ⁊ aīa
dicēs. Ite maledicti ī ignē eternū
In his qnqꝫ v̄bis facit qnqꝫ ict⁹
Ite scꝫ a societate oīm electoꝝ ⁊ a
facie mea quā nūqꝫ visuri estꝭ am
plius. Maledicti qꝛ noluistꝭ be-
nedictionē. In ignē qui nunqꝫ ex
tinguet̄ eternū. qꝛ sine fine dura
bit. tūc peccator bñ pōt dici pmo
ad solē. O sol vsqꝫ huc mihi illu-
minasti. mō vado ad extiores te-
nebras. Scdo ad aerē. Usqꝫ huc
habui odorem bonū mō vado ad
eīnū fetorē. Tertio ad t̄rā. O t̄ra
vsqꝫ huc habui diuersa cibaria ar
borꝫ ⁊ fructuum. modo vado ad
eternam famē. Quarto ad aquā
O aqua vsqꝫ huc me potasti ⁊ la
uisti. modo vado ad eternā sitim.

Quinto ad virginē mariā. O maria hucusq3 pro me orasti. modo vado a te nunq3 te visurus. Sexto ad angelos. O vos angeli hucusq3 me custodistis. modo vado a vra societate ad societatē demonum. Septio ad electos. O vos electi hucusq3 vras habui intcessiones. modo vado ad societatez damnatorum. Octauo ad xpm. O pie deus q latronē in cruce suscepisti penitentē. hodie recedo a te. q2 pniam agere volui. ampli9 tēpus nō habebo. iam nullā grām merui. Vn ait Job in psona damnatorum. Clamabis in illo die z nō exaudieris. Ideo de9 nos añ aduentū eius pparare admonet. vt tūc possim9 securi stare cū electis ante thronū. Qd nobis pstare dignet pater filius z spūssanctus.

Sabbato quattuor temporum. Sermo quintus.

Sub principibꝰ sacerdotū factū zc. Luc. iij. Nos videmus in naturalibꝰ. q qñ aliqua res nō habet in se in q pōt cōtentari recurrit ad aliā3 que pōt sibi cōuenire. sicut luna recipit suū lumen a sole. z sicut fili9 famelicus ad patrē. sicut discipulus ad suū magistrū. Ita btūs Jobes baptista suā doctrinaz recipit a xpo sicut luna lumen suū a sole. z sicut filius cibū a patre. z sicut discipulus doctrinā a suo mgro. ido sua doctrina fuit que pt3 in hoc euāgelio sequēti. Cum em̄ regnū iudeorum stabat sub uno rege. tūc stabat in magna pace. sed cū diuideret tūc incepit destrui. q2 omne regnū ī se diuisuz desolabit. Quo temp9 hoc factū est describit per hoc euāgeliū. Anno qntodecimo impij Tiberij cesaris romanorū pcurāte pontio pylato iudeaz. et Herode tetrarcha q pcurauit et rexit galileam. z Philippo tetrarcha ituree z traconitidis regiōis z lizania q fuit pcurator impatoris abiline regionis. Isti tres videlicet Herodes Philipp9 z Lizanias fuerūt pcuratores istarū trium regionū. z oēs tres vocabant tetrarche. q2 vnusqsq3 habebat quartā ptem regni. S3 pylatus hierlm. z duo sūmi sacerdotes vic3 Annas z Cayphas. Cu3 igit isti quattuor pncipes regnabant. tūc factū est vbum dñi sup Johem filiū Zacharie in deserto iuxta regionē iordanis p baptismum pnie in remissionē peccatorū. sicut scriptū est ī libro Jsa. xl. Vox clamātis in deserto parate via3 dñi rectas facite semitas ei9 Omnis vallis implebit. i. oīs humilis exaltabit. z omnis mons z collis humiliabit. i. oīs supb9 psumptuosus hūiliabit. z erūt praua. i. opa mala in directa. z aspera pnie in vias planas diuie grē. et videbit oīs caro. i. omnis hō. salutare dei nri. i. aduentū saluatoris. Et sic pt3 euāgeliū. Ad thema. Sub principibꝰ zc. Circa qd vbū est sciendū q sicut quattuor pncipes regebāt regnū filiorum

israel. ita qttuor sūt ↄtutes que debent regere regimen ↄſcie nr̄e. vbi aīa eſt tanqʒ impator. Prima ↄtus eſt iuſticia. Secūda ē tem-perātia. Tertia fortitudo. Quarta eſt prudētia. Prima ↄtus ī regione nr̄e ↄſcie velut pnceps eſt iuſticia. que hoīem hʒ corrigere q̄ ad pterita que ſunt cōmiſſa mala. Opus iuſticie eſt malefactorē de ſuis malis corrigere. iō iudices ſunt ↄſtituti. Cuiꝰ figurā legimus. Exo. xvij. Cū amalech pnceps malus aggreſſus eſt filios iſrl'. Moyſes aſcēdit in montem hn̄s in manu ſua ↄgam quā cuʒ eleuatā teneret pplus iſrl' vincebat. ⁊ q̄r cū manꝰ moyſi erāt feſſe ſuſtentabanť p Aaron. ⁊ ſic vincebat Amalech. Ita moralr̄ p amalech malū pncipē nota diaboluʒ q̄ aggrediť filios iſrl' taʒ in ↄſcia q̄ʒ in ciuitatibꝫ cū malis moribꝫ vt ſoluať vnitas pacis qꝫ niſi hec gēs mala p pncipē corrigať plurimos pdit. vn̄ Caſſiodorus ſup ps. Iniqtas mortaliū multos in ſocietate pturbaret ſi eaʒ iudicialis correctio nō reſecaret. Debet igiť moyſes. i. iuſticia vel platꝰ in montē. i. tribunal iudicis aſcēdere ↄgam correctōis tenere. vt qn̄ culpa exegerit delinquentiū non dormiat iuſticie diſciplina. Igiť iudices vel pclari viri ⁊ plati debent corrigere mala. Silr̄ etiā cū bonꝰ hō peccat dʒ ipſa iuſticia q̄ſi pnceps impatoris aīe corpꝰ corrigere ne in eternuʒ damneť. Vn̄ ait apl's. j. Cor. xj. Qr ſi noſmetipſos diiudicaremꝰ vtiqʒ nō iudicaremur a dn̄o. Et ſic iuſticie ↄtꝰ eſt pnceps in regno aīe. Scd̄us pnceps eſt tempantia in cibis et potibꝫ corpus bn̄ regere ⁊ in diuitijs nō nimiū excedere. ps. Diuitie ſi affluant nolite cor apponere. Nam ſex ſūt ſupfluitates in q̄bꝫ tpantia eſt neceſſaria. ſ. honores. dignitates. diuitiarū copia. delicie ciboꝝ et potꝰ veſtimētoꝝ ornatus. ſanitas corpis ⁊ fortitudo viriū. Huius figurā legimus Ezech. ix. vbi dixit dn̄s ad ſeniores. Accipite arma vr̄a ⁊ currite p totam ciuitatē hierl'm ⁊ interficite oēs a maiori vſqʒ ad minorē quos inuenieť. tūc venit q̄dā vir linea veſte indutꝰ et dixit. Nō pcutietis donec ↄſignē ſignū thau in frontibꝫ hoīm gementiū quos nec ledere nec pcutere debetis. et poſtq̄ʒ ſignauit acceſſerūt ſex viri ⁊ pcuſſerūt pter oēs illos ī q̄bꝫ ſignum thau inuenerūt nō leſerūt. Ita moraliť ſignū ē ſignū ſancte crucis. ⁊ ſignificat ↄtutē tpantie ſʒ viri armati ſunt iſti ſex pnoīati ſcʒ diuitie. honores. ciboꝝ abundantia ⁊ potꝰ. crapula ⁊ veſtimētorū ornatus q̄ multos ledūt in ſancta eccl'ia. ſʒ dicit dn̄s indutꝰ veſte alba. i. hūana natura. nō occides in quoꝝ frontibꝫ inueneris hanc ↄtutē tpantie. virtꝰ tpantie domat corpꝰ. ſicut videmꝰ. quia nulla ē auicula vel aīal ita indomitū q̄n domeſticeť p tpantiā. vt patet de accipitre. de niſo. ⁊ ſic de alijs que ſūt naturalr̄ indomita.

sed volant de hominibꝫ et capiūt
ꝛ reuolant. ꝛ hoc facit tempantia
ꝙ modicū dat̄ eis de cibo. ita est
de corpe humano. Nullū em̄ ani
mal est ita indomitū sicut hō cū
fuerit iuuenis sanꝰ pulcher ꝛ di/
ues qui nō potest habere tpantiā
vt seipm cognoscat ꝛ corpus sub
ijciat̄ anime nisi qñ hō suo corpi
subtrahit cibaria. ꝛ honores mū
di calcat ꝛ accipit hūilitatē. ꝛ vi/
num modice sumit. ꝛ vestiment̄
tpate vtitur. ꝛ qñ corpus subijcit̄
anime. Sic em̄ pnceps tempan/
tia regit in regno ꝯscientie. Et sic
ptꝫ scdm. Tertia ꝟtus q̄si tertiꝰ
rex in regno ꝯscientie est fortitu/
do ment̄. De qua ꝟtute dic̄ Tu/
lius. Immobilitas est anime cō
tra aduersa huiꝰ mundi. sicut fu
erunt sancti. De quibꝫ dicit̄ Heb.
xj. Fortes facti sunt in bello. ꝛ hoc
ideꝫ Thob. v. dicit̄. Forti esto ani
mo in aduersis ne ī ipsis nimiuꝫ
cōturberis. Uirtus fortitudinis
assimulat̄ leoni aquile ꝛ stelle ma
tutine. Uñ legimus in quadā hi/
storia. s. ꝙ quedam pulchra vir/
go sedebat in sole ꝛ cecidit añ eaꝫ
pomū habens aureū splendoreꝫ
vel coloreꝫ albū ꝛ rubeū. ꝛ ipsa cō
cepit inde. que vadēs ad deos q̄/
rens quō suuꝫ partū deberet vo/
care. Primꝰ dixit leonē. Secun
dus dixit voca aquilam. Tertiꝰ
dixit voca stellam. Quia leo fort̄
est ꝛ omnia aīalia vincit ꝛc̄. et sic
vocabat̄ filius eius leo. Morali
ter ista pulchra puella est anima
deuota vadens a tenebris pctōꝝ
ad lucem solis iusticie ꝛ cadit au
reum pomū. id est gratia diuina
in eam. ꝛ inde efficit̄ anima illius
hoīs grāꝫ dei recipiēt̄ aq̄la qꝛ sic
aq̄la volat alte ad soleꝫ. sic aīa ta/
lis volat alte ad diuina ꝯtemplā
da. Etiam efficit̄ talis anima stel
la matutina. Uñ dicebat̄ de iusto
principe Juda machabeo. Quasi
stella matutina in medio nebule
ita refulsit iste in templo dei. id ē
in sancta ecclīa. Iteꝫ talis anima
efficit̄ fortis velut leo q̄ ad nulliꝰ
dauebit occursuꝫ. ideo Dauid cō
mēdat illos duos principes. scꝫ
Saul ꝛ Jonathan leonibꝫ fortio
res ꝛ aquilis velociores. ꝛ sic ptꝫ
tertius pnceps. Quarta est pru/
pentia. ꝛ hec est quartꝰ princeps
in regno anime. Naꝫ prudentia
est virtus que habet homines re
gere de futuris. Uñ Alanꝰ. Pre/
teriti memores pñs dispone fu/
turuꝫ. ꝓspice. stat tribꝫ sapientia
fixa columnis. Uñ sapiēs pmo/
net nos. O piger homo vade ad
formicā ꝛ disce ab ea prudentiaꝫ
nam colligit in estate vñ viuat ꝛ
hyeme. Si em̄ istud paruuꝫ aīal
cogitat de hyeme aduenīēte. q̄to
magis homo in hac vita debꝫ co
gitare vt laboret in bonis operi/
bus vnde viuat in hyeme. i. in fu
tura vita. Hoc monet dñs ī euā
gelio Mat. xxiiij. Orate ne fuga
vr̄a fiat in hyeme. i. in futura vi/
ta. Hanc virtutē prudentie debe
mus addiscere a secūdo animali
paruo q̄d est serpens vt ait chri/
stus. Matth. x. Estote prudētes

sicut serpentes. Nam serpens est magne prudētie. Dicit enim Isido. qꝫ qñ serpens q̄ dicit̄ coluber sentit se grauatū a veneno ꝛ pellem vult deponere. tunc p̄mo pluribus dieb⁹ se abstinet. Secundo quandā amarā herbam comedit Tertio in aqua se balneat. Quarto foramen petre intrat violēter ꝛ ibi veterē pelleꝫ deponit. Quinto se ad calorē solis ponit. vt pellem nouam fortificet ꝛ induret. Hunc modū debet peccator tenere. qui se in peccatis sentit grauatum ꝛ cupit ꝯscientiā renouare. Juxta illud apl'i Ephe. iiij. Renouamini spū mētis vestre. Primo debet corpus suū ieiunijs et disciplinis domare. sicut fecit illa sancta dña Judith. de qua legitur Judith. viij. Erat iudith cilicium habens ad carnem ꝛ ieiunans. Secūdo vt serpens debet herbam amarā accipere. i. contritionem. Unde Threnoꝝ. ij. Velut mare cōtritio tua. Tertio debet ore venenū peccatorū ꝓijcere p cōfessionem. Unde p̄s. Dixi confitebor aduersum me in iusticiam meā domino. ꝛ tu remisisti impietatem peccati mei. Quarto debet in aquis lachrymaꝝ aīam suam balneare. Unde p̄s. Lauabo p singulas noctes lectū meuꝫ ꝛc̄. Quīto foramen petre intrare Petra aūt erat christus qui habet quinqꝫ foramina in suo corpe suorum q̄nqꝫ vulnerū. illa debet peccator penitēs intra. i. in mente habere. ꝛ ibi antiquā pellē suorum peccatoꝝ relinq̄re. ad Coll'. iij. Exuite veterē hoīeꝫ cū actib⁹ suis ꝛ induite nouū q̄ꝫ̄ deum creat⁹ ē in iusticia ꝛ veritate ꝛ sanctitate. ꝛ tūc peccator debet se ponere ad verū solem iusticie. vt in illa pelle noua induresc at. ꝛ ī bonis operib⁹ assuescat. sic p3 quo ad thema. vbi dicit̄. Sub p̄ncipibus ꝛc̄. Ubi ergo quattuor p̄ncipes in regno ꝯscientie ꝛ aīe imperatricis habent regimen. s. iusticia. tp̄antia. fortitudo ꝛ prudētia. Justicia ꝓ Herode. Temperantia ꝓ Pylato. Fortitudo pro Philippo. Prudētia ꝓ Lizania. tunc regnum stat in pace.

Sermonē de natiuitate require in fine.

Dñica infra octauam natiuitat.
Sermo sextus

Erant am mirātes sup doctrina ꝛ rñsis ei⁹. Lu. ij. Nos vidēm⁹ ad oculū qꝫ qñ aliqua vident̄ ꝛ narrant̄ que nūq̄ꝫ ampli⁹ st̄ audita vel visa. tūc hoīes solēt āmirari s3 ꝟbū sapiēt. videt oculus. audit aur. āmirat̄ intellect⁹. s3 qꝛ nō oīb⁹ credi pōt. Juxta illō j. Joh. iiij. Nolite omni spiritui credere. Iteꝫ si ꝑsone digne sunt tunc eo verius credi potest. Unō apostolus. Certus sum ꝛ scio cui credidi. Item si ista postea ꝓpijs oculis intueri possunt et manibus tractari. tunc possunt bene dicere. istud qō scriptum ē manifestū ē hoc. negare nō possum⁹. ꝛ

hec patet in euãgelio de puero ie su vicz nouitas. magna narrare testimonio approbare. per spũm sanctũ reuelare. ⁊ illa p ꝓphetam annũciare. Erãt ioseph ⁊ maria mater iesu mirãtes sup his q̄ di/cebant de illo ⁊ bñdixit illis syme on. Ecce posit⁹ est h ⁊ datus ẽ in ruinã maloꝝ ⁊ nõ credentiũ. ⁊ in surrectionẽ multoꝝ in israel. Et erit signũ ad qd oẽs ꝯgregati de/bent. d quo ꝓpheta Jsaias. Leua bit dñs signũ ⁊ cõgregabit disp/sos. sed in illo signo christo quez posuit pat in hoc mũdo ꝯtradice tur p malos iudeos ⁊ malos xp̄i anos. ⁊ tuam ipsi⁹ aĩam ptransi/bit gladi⁹ scz doloris vt reuelent ex multis cordib cogitatiões. qꝛ multi ꝓphete p̄dicabant christuz venturũ ⁊ passurum qd in cordi bus eoꝝ per spũmsanctũ fuit in fusum. Et hec tunc reuelabunt. id est manifesta erũt. Et erat an/na ꝓphetissa filia phanuel de tri/bu aser. Hec ꝓcesserat in diebus multis qꝛ fuit annosa ⁊ vir erat cũ viro suo in mrĩmonio ãnis octo virginitate sua tradita sibi. ⁊ hec erat vidua vsqz ad ãnos .lxxxiiij. que nõ discedebat de tẽplo ieiu/nijs ⁊ orõnib seruiẽs deo die ac nocte. Et hec ipa hora supueniẽs cũ symeone hec p̄dixit vt supradi ctum est. Loquebat de illo omni bus q̄ expectabãt redemptionem isrl. Et cũ pfecerũt oĩa fm legem dñi reuersi sunt in galileam in ci uitatẽ suã nazareth. qꝛ iuerũt ci/to in templũ hierlm. Puer autez crescebat ⁊ cõfortabat fm huma nam naturã. plenus sapientia et gratia dei erat cum illo fm diui/nam naturã. ⁊ sic ptz euãgelium Redeũdo ad thema. Ammirati sunt ⁊c. Ex his vbis est notandũ q̄ quattuor sũt ãmiranda omni mũdo. s. incarnatio christi. pecca toꝝ cõtritio. mũdi mutatio. ⁊ ele ctoꝝ glorificatio. Primuz q̄ oẽs ammirant est christi incarnatio. Vñ quis nõ ãmirat q̄ talis po/tens de⁹ q̄ verbo omnia creauit voluit homo fieri ꝓpter nos. Jta se humiliare q̄ portaret crucẽ vl lignũ vt ptz in euãgelio iohãnis. Jtem quis nõ ammirat q̄ talis qui sua sapiẽtia omnia ordĩauit voluit ꝓ nobis vt fatuus reputa ri. vt ptz de herode qui spreuit eũ ⁊ induit euz veste alba quasi stul/tum. Jtez quis nõ ammirat qui sua clemẽtia ob claritatẽ vultus sui celos illuminauit. q̄ celuz nõ indiget sole neqz lũa. sz facie san/cte trinitatis illuminat. q̄ ille vo luit faciem suã velari ꝓ nobis. et ꝯspui illud est ita mirabile q̄ am mirant etiã angeli. vñ angeli in/feriores xp̄i incarnationẽ viden/tes ⁊ ei⁹ ascẽsionẽ ammirãtes di xerunt. Quis est iste qui venit de edon tinctis vestib ⁊c. id ẽ de mũ/do. Et alij supiores rñderunt. iste formosus in stola charitatis sue. Jtem istud est mirabile qd hoĩes ammirant q̄ ita multi iudei. gen tiles ⁊ mali christiani illud cogi/tare nõ possunt nec capere intel/lectu q̄ credere nolũt. isti aũt co/

gitare debet qd dicit iohes i suo euāgelio. nō erit impossibile apd deum omne verbū. Si em̄ deus omnē mūdū celū z mare. z oīa q̄ sunt ī eis creauit solo vno v̄bo vt pz in Gen̄. vbi dixit. Fiat z facta sunt oīa. Ideo possibile ē credere hec oīa fieri q̄ v̄bo concepit v̄go z peperit v̄go z virgo p̄man sit. Itē istud est mirabile q̄ demones ammirant̄ incarnationē dn̄i nr̄i iesu christi. vn̄ demones viderūt ip̄m esurire. sitire z frigus h̄re dormire. tristari. lassari z oīa hec patent p̄ euāgeliū. Christ9 fessus fuit ex itinere z sedebat sup̄ fontē Cū hec videbāt credebant ipsum hoīem esse. s3 cū viderūt ip̄m miracula facere que ver9 hō facere nō pōt. s. mortuos suscitare sup̄ aquas siccis pedib9 ambulare. in nullo peccare demōes de hominib9 solo verbo fugare. leprosos mūdare. credebāt ip̄m esse xp̄m. s3 nesciebāt p̄ certo vtrū eēt deus an hō vsq3 ad passionē. Tūc manifeste videbāt qn̄ in cruce sp̄m̄ emisit z in lymbū descēdit z illos sanctos p̄res liberauit. Jō xp̄i incarnatio est p̄mū mirabile qd angeli hoīes z demōes ammirant̄. Scdm̄ mirabile ē peccatoris cōuersio. vn̄ ait Bern̄. Istud ē mirabile qd oēs hoīes mirant̄. s. q̄ de9 mūdū de nihilo creauit. s3 istd est mirabili9 q̄ de9 q̄ peccatorē vilissimū q̄ in mult̄ peccat̄ mortalib9 deū offendit. reuocat z illā3 vult in p̄stinā ḡram recip̄e q̄3 nouum mūdū creare. Hoc p̄bat̄ trib9 rōnib9. Prima rō est illa. de9 creauit mūdū z celū z posuit solē stellas z lunā si stelle caderēt nō eas ad p̄stinū locū collocaret. q2 suu3 opus p̄fectū annihilaret. z cū hō habet liber̄ arbitriū sciens bonū z malū. z tn̄ cadit millesies d suo statu recto ad statum pctōr̄. z tn̄ deus recipit ip̄m ad ḡram tanq̄3 filiū. vt pz in illa p̄abola de p̄dito filio. Secūda rō est illa q̄ maius miraculū est peccatorē recip̄e ad ḡram q̄3 mundū nouū creare. deus creauit mundū sine oī adiutorio z resistentia. vt pz in Gen̄. S3 hominē peccatorē s̄m suā iusticiam nō pōt accip̄e ad ḡram sine adiutorio peccatoris z adiutorium pctōris est solū dicere quattuor v̄ba cū cordis cōtritione. sc3 peccaui dn̄e miserere mei. vt pz in p̄s. Tertia rō est q̄ de9 qn̄ creauit celū z terra3 angeli intantū nō fuerūt gauisi. sicut de p̄uersione peccatorū. vt ipse dn̄s testat9 est in euāgelio Math. Gaudiū ē angelis dei sup̄ vno pctōre penitentiā agente q̄3 sup̄ nonaginta/ nouē iustis q̄ nō indigent pn̄ia. z sic pz scdm ammirabile. Tertiū ammirabile qd oēs hoīes ammirant̄. est stat9 mūdi. mutatio dextre excelsi. z ideo compat̄ rote fortune in q̄ quattuor sedēt. Un̄ legim9 q̄ romani depinxerūt mutationē mundi quasi rotā in qua quattuor sedebant. vn9 in medio rote ascēdendo. z iuxta illū scribebant. regnabo z vnū in sūmitate rote regno. z vnū ī medio descen

dendo. regnaui et vnū infra rotam iacentē sum sine regno. Ad ꝓpositum ista rota signat statum huiꝰ mūdi. q2 sicut rota voluit̄. ita status mūdi. Vñ videmus ꝙ nunc est homo diues nunc ē pauper. nūc est letus. nūc tristis. nūc fortis. nūc infirmꝰ &c. Et quattuor in rota significāt q̄ttuor statꝰ huius mūdi. Nam p̄mus dixit i rota ascēdendo regnabo quo ad futurū. quia qui nascit̄ intendit regnare in mūdo. sed sepe multi de rota cadunt anteq̄ȝ veniāt ad regimen. hoc ē ꝙ moriunt̄ in iuuentute. Secūdus dixit regno. et ille sedebat supius hoc est in p̄senti q̄ viuūt. bibunt comedūt et ludunt et hij dñant̄. sed sepe cadunt de rota improuise et moriunt̄. Tertius dixit descēdendo de rota regnaui et hij sunt septuaginta annoꝝ vl' octuaginta q2 in his perijt mundus. Quartus infra rotam iacendo dixit. sum sine regno. hij sunt mortui electi. Jd̄o hoc mirat̄ oīs homo. Jdeo ait. Mirabilia sunt opa illius hominibꝫ absconsa. q2 nescit hō qñ cadit de rota. Quartum āmirabile qd̄ ammirant̄ homines. electoꝝ glorificatio q̄ erit in die iudicij cū suos electos vocabit et glorificabit. Vñ p̄s. Mirabilis deꝰ in sanctis suis. Vnd̄ dñs ad gloriā futuroꝝ electorum tria vult facere. Primo oms angelos. omnes demones. oēs creaturas rōnabiles iudeos paganos ad eoꝝ gloriam in elect⁊ dei vult ꝯtemplari. vt pꝫ in p̄s. Aduocauit celum desursum. i. angelos et terrā deorsum. i. inferiores creaturas discernere pplm suum. Secūdo vult mundū totū ad talem diem festū inuocare. vt ait in Apoc. Ecce noua facio oīa. Tertio vult oēs sanctos suos de bonis opibꝫ suis cōmendare. vt pꝫ in euāgelio Matthei. Esuriui et dedistis mihi māducare &c. Jdeo vēite bñdicti &c. ite maledicti &c.

Sermonē de Epħia q̄re in fine.

Dominica infra octauā Epiphanie. Sermo. vij.

In his que patris mei sunt optet me esse. Luc. xij. Nota ꝙ tria sunt magne vtilitat⁊ apud quēcū q3 hoīem. Primū est ꝙ hō scit oīa bñ custodire que p magnū laborem acq̄siuit. vñ Josue. xxij. Esto te sollicitit vt custodiat⁊ acquisita que nō seruat ea fur tm̄ cupiet ex eis. Secundū est pdita diligent̄ adquirēda Lu. xj. Mulier si pdiderit dragmā vnā nōne accendit lucernā et querit &c. Tertiū de repertis pdit⁊ acq̄sitis ꝯsolatio recipiēda. q2 naturale ē ꝙ si hō aliquā rem pdiderit et iuenerit gaudet. vt pꝫ de filio pdito et de oue centesima. Luc. Cōgratulamini mihi oēs q2 inueni dragmā quam pdiderā. de his tribꝫ legit̄ euāgelium de iesu. Cū eēt iesus annoꝝ xij. ascēdentibꝫ ioseph et maria de nazareth ꝑꝑ̄ festū in templum in

hierl'm puer ibat cũ ill'. Cõsuma/tis dieb⁊ septẽ ꝑ3 ꝯsuetudinẽ dici festi cũ redirẽt remãsit puer ĩ hie/rusalẽ ⁊ nõ cognouerũt maria et ioseph estimãtes illũ esse ĩ comi/tatu. q⁊ mł'eres ibãt ĩ vna turba viri ĩ alia turba. ⁊ sic ioseph puta bat pueꝝ esse ĩ comitatu mulieꝝ ⁊ maria putabat ipm esse ĩ comi/tatu viroꝝ cũ ioseph. ⁊ sic reman sit volũtarie ĩ hierl'm venerũt iter diei. i. in vnã dietã ⁊ reqrebãt eu3 inꝰ cognatos ⁊ notos ⁊ nõ ĩueni entes regressi sꝰ in hierl'm reqren tes eũ. Et factũ ẽ post triduũ ĩue/nerũt eũ in tẽplo sedentẽ ĩ medio doctoꝝ audientẽ illos ⁊ interrogã tem de q̃ oẽs mirabãꝰ ⁊ stupebãt sup prudẽtiã ⁊ r̃nsis ei⁹. Et oẽs vi dentes ꝙ puer. xij. ãnoꝝ tãta sub tilia loq̃baꝰ que nũq̃3 didicit ãmi rati sũt. vñ talẽ sapiã3 haberet. di xit aũt maꝰ ei⁹ ad puerũ cũ eũ in/uenit ibi. Fili q̃d fecisti nob. sic pr̃ tu⁹ putatiu⁹ ioseph. ⁊ ego dolen/tes querebam⁹ te. Et ait ad illos Quid ẽ ꝙ me querebatꝭ. nesciebatis em̃ q⁊ in his q̃ patrꝭ mei sunt opꝫ me esse. ⁊ ipsi ħ ṽbũ nõ intel lexerũt qð locut⁹ ẽ ad illos. q⁊ lo/quebaꝰ de redẽptiõe hũani gene ris. Et descẽdit cũ eis de ciuitate hierl'm q̃ fuit in mõte ⁊ venit ĩ na zareth q̃ fuit in valle. ⁊ erat subdi tus illis vt oĩb⁊ puerꝭ exẽplũ da/ret ⁊ obediẽtie. Et maꝰ ei⁹ maria ꝯseruabat oĩa ṽba hec ꝯferẽs in corde suo velut ĩ libro sic Lucas scͥpsit suũ euãgeliũ de ore ⁊ corde ṽginis. ⁊ puer iesus ꝓficiebat sa pientiã ⁊ etate apud deũ ⁊ hoĩes

ꝑm ꝙ fuit de⁹ et hõ. q̃uis fuit ita sapiẽs qñ nascebaꝰ sicut qñ mori ebaꝰ. tñ loquiꝰ euãgeliũ ꝑm hũa/nitatẽ ⁊ pueritiã. ⁊ sic pꝫ euange lium q̃ ad thema. In his q̃ patrꝭ mei sũt opꝫ me esse. q̃ttuor sunt in q̃b⁊ oportebat xp̃m esse ꝑmo fuit in his q̃si legat⁹ expeditissimus. Secũdo fuit ĩ his q̃si doctor sapi entissim⁹. Tertio fuit ĩ his q̃si ꝓ pugnator fortissim⁹. Quarto fu/it in his q̃si ductor subtilissimus Primo dico ꝙ xp̃m oportebat esse in his q̃ ad redẽptionẽ hũani ge/nerꝭ erãt ꝓpꝰ qð fuit missus a pa tre tãq̃3 legat⁹ expeditissim⁹. Ubi videm⁹ ꝙ isti magni reges. impa tores ⁊ papa in arduis negocijs mittẽtes suos legatos dãt eis ple nã ptãtem ꝓ pace reformãda. sic de⁹ paꝰ misit iesu3 xp̃m cũ pleni tudine sue ptãtꝭ. Uñ ait q̃dã. Au/ditũ audiuim⁹ a dño ⁊ legatũ ad gentes misit. videm⁹ inq̃3 qñ pa/pa mittit vnũ de suis cardinalib⁊ vltra mare ĩ legationẽ. ille portat insignia papalia. ⁊ ille h3 auctori tatẽ absoluẽdi excõicatos vndi/cunq̃3 veniant ad eũ ⁊ h3 ptãtem ꝯferẽdi bñficia. Ita xp̃s a pr̃e est missus q̃ ẽ pr̃ patrũ a q̃ oĩs pr̃ni tas siue in celo siue ĩ terra noĩaꝰ ꝑm ap̃lm ad Eph. Iste igiꝰ legat⁹ xp̃s portauit milia ĩsignia p ma/re hui⁹ secl'i missus. Nam habuit ptãte3 demões fugare. nã demo nes dixerũt. Tu es fili⁹ dei viui. vñ dixit discipulꝭ suis ĩ euãgelio iohis. Nõ creditis ꝙ ego a patre sum missus. pr̃ et ego vnũ sum⁹. credite opib⁊ ð hac missiõe tanq̃3

legat⁹. ait Johes in apoc. figurã. Ecce ego iohes vidi alterũ angelum ascendentẽ ab ortu solis habentez signũ dei viui. ꝛ clamauit voce magna quattuor angelis q̄bus datũ est nocere terre et mari dicẽs. Nolite nocere terre ꝛ mari neqꝫ arboribꝫ q̄usqꝫ signem⁹ seruos dei nr̄i in frontibꝫ eoruꝫ. ita moral'r iste angelus alt' erat xp̄s qꝛ iohes baptista p̄mus. vt saluator cõmendat ipsum in euãgelio Luc̄. Hic est eñ de quo scriptuꝫ est. Ecce ego mitto angelũ meuꝫ. qꝛ sicut angelus a deo in terram mittit'. ita angelus p̄m⁹ iohãnes fuit missus. sꝫ alt' angelus ẽ xp̄s. q̄ habet signũ dei viui. s. patrꝭ vt possit de omnibꝫ imparare. Jõ clamauit ad illos q̄ttuor angelos. Nolite nocere terre ꝛ mari. i. penitentibꝫ q̄ p mare significant'. ꝛ terre. i. peccatoribꝫ frigidis velut terra quoadusqꝫ signem⁹ suos dei nr̄i q̄ credũt in deũ in frontibꝫ eorum. ꝛ hoc signũ imp̄mit' nob in baptismo. Jste ḡ legat⁹ hꝫ ptãteꝫ excõicatos absoluere. i. peccatores penitẽtes. vt ait Lucas. Ut aũt sciatꝭ qꝛ filius hoĩs habet potestatẽ dimittendi peccata. ex pte patrꝭ dico tibi. Surge tolle lectũ tuũ. iste legat⁹ habuit ptãtem pacem reformare int' deũ ꝛ hominẽ ideo ait Apl'us ad ephesios. Jste est pax nr̄a. ideo bñ põt dicere in his que patris mei sunt optꝫ me esse.
2° Scdo fuit in his q̄si doctor sapientissim⁹. vel mgr̄ ad hoĩem informãdũ. Uñ ipse ait. Uos vocatis me mgr̄ ꝛ dñe et bñ dicitis. sum etenim. vñ iudei ꝑ magistro cognoscẽtes dixerũt illud Mat. Magister scim⁹ qꝛ verax es. verba dei ĩ veritate doces. De isto magistro legim⁹ figurã in Apoc̄. vbi legim⁹ ꝙ iohãnes vidit thronuꝫ. ꝛ in throno sedens habuit libruꝫ in dextera signatũ sigillis septẽ ꝛ dat⁹ est liber clericis q̄ legere nesciebant. Jta spũaliter. Sedens in throno est doctor sapiẽtissim⁹ vñ Grego. Sedẽs ille ptinet ad dignitatẽ magistri hñs libruꝫ in manu signũ sue sapiẽtie docens nos opa misericordie. iõ septem sigillis fuit liber signatus. Qui ḡ hospitat pegrinum ꝑpter deũ soluit p̄mũ sigillũ. qui cibat esurientem soluit secundũ. qui potat sitientem tertiũ. q̄ vestit nudũ quartum. q̄ visitat infirmũ quintum. qui sepelit mortuũ sextum. qui liberat captiuũ septimũ. Jõ idem magister dicit. qđ vni ex mĩmis meis fecistis mihi fecistis. venite bñdicti patris mei ꝑcipite regnũ Sed heu pauci sunt. iõ librũ istũ laici ꝛ clerici legere nesciũt. Ergo magister sapiẽtissim⁹ ait. Jn his que pr̄is mei sunt optet me esse.
Tertio dico ꝙ xp̄us fuit in his 3°
quasi ꝓpugnator strẽnuissim⁹ ad liberandũ aĩam humanã a ptãte diaboli. Hui⁹ legimus figuram vel picturam in gestis grecoꝝ ꝙ erat magn⁹ impator q̄ habuit filiã pulcherrimã quã tenerrĩe dilexit. Uenit q̄dã pugil fortissim⁹ ꝓ ea ad campuꝫ cum raptore qui

eam pus rapuit z ipsum supauit z vginē patri restituit tūc recō/ciliata patri. varia dona accepit. pr̄ dedit ei tunicā pulchrā vndi/q3 ɔtextā aureis lr̄is. s. Dimisi ti/bi ne adiiciaś vltra peccare. a ma tre accepit coronā habentē scp̄tū Ex me est tua dignitas. q2 p te ro gaui. A pugnatore anulū scp̄tū3 vel insculptum. Dilexi te ideo dis ce diligere me. z nihil aliud desi/dero a te. Ita spūaliter. Iste rex vel dn̄s est deus pr̄. qui ē rex dn̄s et dn̄s dn̄antium. Sicut ait bea tus Iohānes in apocalipsi. Iste rex habuit pulchrā filiam sc3 aīa3 humanā. sed rapuit eā raptor pes simus. id est diabolus qn̄ ea3 ad peccatū duxit. z ad lymbū inclu/sit. sed venit pugnator strēnuissi mus. i. christus vt ipse eā libera/ret. vn̄ Isa. Ego pugnator sum ad saluandū. Iste cū diabolo ra/ptore campū hui9 mundi intra/uit. vbi eu3 p mortē z crucē quasi p hastam supauit. z eam patri ce lesti recōcialiauit. tūc pater dedit ei tunicā. i. vestem innocētie quā amisit in qua scp̄sit. Dimisi tibi. Ideo vade z noli ampli9 peccare Mater dedit ei coronā glorie. et hec est ma t̄ misericordie pugna tor anulū fidei dedit in quo erat scriptū. Dilexi te ideo diligas me Vn̄ Iohes in apoc. Qui dilexit nos z lauit nos a peccat; n̄ris in sanguie suo. Ideo bn̄ poterat di/cere quo ad thema. In his q̄ pa/tris mei sūt oportet me esse quasi pugnator ad saluandū. z sic pt3 tertiū. Quarto optebat xp̄m esse in his que patris sunt. sic doctor fidelissimus. viā nobis oñdendo z pfugos reuocādo. Vn̄ videm9 qn̄ milites pugnāt. z popul9 dis/pergit leuant vexillū regis p quo pugnauerūt. vt dispersi videāt et affluant z viā ciuitatis inueniāt. ita fecit christ9 quē pater misit vt dispsos ɔgregaret. Hui9 legim9 figura3 in libro Iosue q2 deberet ducere filios isrl̄ per viā rectam z ad terrā pmissionis venitq3 rex Hay qui fuit rex gentilis vt pu/gnaret ɔtra Iosue z filios isrl̄. po suitq3 insidias z fugerūt filii isrl̄. z dispersi sunt. Tūc iosue ascēdit in montē z eleuauit clypeu3 au/reum. qđ signū videbāt filii israel z omnes ɔfugerūt ad signū z du xit eos iosue ad terrā pmissionis Ita moraliter hoies erant an̄ ad uentū christi ī hoc mūdo sine du ctore viā eterne vite nō inuenien tes. sed pater misit filiū christum velut ductorē. sed venit Hay rex paganorum. id est diabolus vt pu/gnet ɔtra homies z dispsit eos in omni terra. sed iosue. i. christ9 ere xit signū sancte crucis in monte oliueti ad quā ascendit vbi corp9 eius resplenduit velut clype9 au reus. z sic dispersi ɔgregati sūt in vnu3. ḡ ipse est noster ductor. qđ p3 in themate. in his q̄ pr̄is mei sūt opt3 me esse q̄ me misit tanq3 legatū expeditissimū tāq3 ducto rē sapiētissimū. tāq3 pugnatorē strēnuissimu3. z tanq3 ductorem fidelissimum.

Quarto

Dominica secunda
Sermo octauus.

Nuptie facte sunt in chana galilee. Joh. ij. Nulla vtus est homini ita necessaria sic̄ fides nam sine fide ĩpossibile est placere deo. Uñ ait apl'us Jacobꝰ. Est vera fides de xp̄o habēs tres articulos. Primus vt ip̄m verū deū ꝛ hoīem de v̄gine maria natuꝫ ex anima rōnali ꝛ hūana carne subsistentē credamꝰ apl'us christū factum sub lege natuꝫ de virgine. Secūdus articulus credere xp̄m verum deū esse a patre genitum sicut lumē de lumīe. Uñ ait apl's Petrus. Tu es xp̄us filiꝰ dei viui. Tertiꝰ articulus. vt credamꝰ xp̄m humani generꝫ redemptorē Uñ p̄s. Misit dñs redemptionē populo suo. Et quia apl'i in p̄mo sue cōuersionis dubitabāt. ideo xp̄us voluit hec tria in euangelio ostendere. qꝛ mutare aquā in vinum in ictu oculi fuit diuinitatꝫ sue op̄atio. Comedere in nuptijs hūanitatis ostēsio. redemptio humani generꝫ. fuit discipuloꝝ vocatio vt patꝫ in euāgelio. Nuptie facte sunt in chana galilee. Chana fuit magna villa ĩ regione galilee ꝛ erat mat̄ iesu ibi. Quia aliqui dicunt ꝙ iohānes euāgelista fuit spōsus. sed xp̄s vocauit ip̄m de nuptijs. qꝛ hoī meliꝰ est relinq̄re mūdana q̄ꝫ et̄na. hoīem q̄ꝫ deū et iohānes fuit auūculus xp̄i filius sororis marie v̄ginis. vocatus est iesus cū discipulis suis ad nuptias ꝛ voluit illuc ire ꝓp̄t miraculū ꝛ ꝯfirmationē miracl'i. Et deficiēte vino forte ex ordinatione diuīa dicit maria ad iesuꝫ. vinū nō hñt. ꝛ dic̄ ei iesus. Quid mihi ꝛ tibi mulier. i. q̄d habeo de te vt possum aquā in vinū mutare. certe nil. qꝛ h̄ spectat ad diuinā naturā. nōdū venit hora mea. id ē nondū venit hora passionis mee vt ostendā illā naturā humanaꝫ qua habeo mori ꝓ ppl'o. dicit mat̄ eiꝰ mistris. q̄dcunqꝫ dixerit vob̄ facite. qꝛ sciuit ꝙ xp̄s nō negaret petitionē matri. Erāt autē ibi sex ydrie posite s̄m ꝯsuetudinē purificatōis iudeoꝝ. qꝛ iudei solebāt semꝑ in ꝯuiuijs ydrias sex plenas aqua h̄re ad lotionē ꝛ ad alia necessaria. sꝫ istꝫ sex ydrijs nō fuit aqua ꝓp̄t negligentiā seruiētiū. Et iste ydrie capiebūt singule metretas binas vl' ternas metrete fuerūt mensure. vt vna vl'am phora dixit iesus mistris. Implete ydrias aqua. ꝛ ĩpleuerūt vsqꝫ ad summū qd̄ oēs viderūt. Et dixit eis iesus. Haurite nūc ꝛ afferte architriclinio. i. s̄uitori cui cōmissum fuit respicere tres mēsas Ut aūt gustauit architriclinius aquā vinū factū ꝛ non sciebat vñ eēt. sed mistri sciebāt q̄ hauserunt aquā. vocauit spōsuꝫ dicēs. Seruasti vinū bonū vsqꝫ huc. Omis hō p̄mo dat vinū bonū ꝛ cū homines inebriati sūt. tūc dat id ꝙ deteriꝰ ē. Hoc fecit initiū signoꝝ iesus in illa magna villa q̄si ciui

tas.scz chana. z sic manifestauit gloriā deitatꝭ sue z credebāt ī eū discipuli ei⁹. z ptz euāgeliū in generali. in speciali ad nr̄am doctrinam ē sciendū ꝙ quadruplex est vinū. Primū ē naturale. Scōm spūale. Tertiū infernale. Quartum eternale. Primū est vinū naturale ꝙ dedit de⁹ homini ad hominis vtilitatē z ad dei honorē et laudē. Sed multi sunt q̄ vtunꝫ h̄ vino sup̱flue z inde inebrianꝫ vñ multa cōmittūt. Uñ legim⁹ figuram in Geñ. ꝙ noe post diluuiuz inuenit vitē que habuit q̄ttuor ꝓpagines z diuisit in q̄ttuor ptes z plantauit in quattuor vites. et hoc dicꝫ Joseph⁹ in scholastica historia z fudit noe sanguinē leonis iuxta vinū seu vnaz vitem. iuxta secūdā sanguinē ouis. iuxta terciam sanguinē porcoꝝ. iuxta q̄rtam sanguinē simee. bibit vinuz postq̄ꝫ maturū fuit z inebriat⁹ est z dormiuit. z cham q̄ fuit fili⁹ ei⁹ irrisit patrē suū ꝓpter qđ ait patꝫ cham fili⁹ me⁹ erit seruus fratrū suoꝝ. Et alij frēs scz Sem z Japhet erūt dn̄i sui. Postq̄ꝫ fuit ieiunus vocauit filios suos iuxta vites z dixit eis. ecce iuxta p̄mā vitem fudi sanguinē leonis vt q̄ biberit vinū vsqꝫ ad ebrietatez erit velut leo opprimēs destruēs z ꝑcutiens. ideo modice bibatꝭ. Qui iebriat⁹ fuerit iuxta quā fudi sanguinē ouis dormit. māsuescit vel vult orare vel ꝯfiteri. ꝙ tñ nō scit cū deuotiōe sꝫ cū ebrietate. iō modice vtimini. Qui ỽo biberit de vite iuxta quā fudi sāguinē porci vult luxuriari z se velut porcus maculare. ideo modice vtimini. Qui em̄ inebriat⁹ fuerit de vino iuxta ꝙ effudi sanguinē symee facit sicut symea qꝛ q̄cq̄d viderit symea h̄ etiā vult facere. Uñ dicūt ꝙ natura symeaꝝ est. q̄ vult capere symeā siluestrez accipit bitumen mollle z vadit infra arborez vbi symea sedet z tangit manū in bitumine z facit quasi se lauaret in facie z r̄cedit. z cū descēdit symea z vult se etiā lauare cū bitumine. bitumen ei⁹ oculos claudit et sic arborē ascēdere nō pōt z sic capiꝫ Ita multi cū inebriati sūt a vino faciūt sicut symea si viderint aliquē clamare clamāt. si viderit ludere aliquē ludūt. z si viderit aliquē currere currūt ad pctm̄. z sic cū bitumine pctōꝝ claudūt oculos. s. aīe sue ne valeant ad arborē sancte crucꝭ in mēte cogitādo de x̄po. z iō capiunꝫ a venatore. i. diabolo. Jō ait boeti⁹. Uinū modice sumptū acuit ingeniū. Jtez catho. vino te tp̄a qꝛ vinuz valet ad medelā corpoꝝ z laudē deo. qꝛ de vino ꝯsecraꝫ sanguis x̄pi sicꝫ ꝓ nob effudit ī cruce. z sic ptz p̄mū. Scōm ē spūale vinū. đ isto vino đꝛ ī ps. Potasti nos vino ꝯpunctionis. i. ꝯtritiōis ꝓ pctis. istud vinū letificet hoīez q̄ ad aīaz. Uñ ps. Uinū letificat cor hoīs. Jstđ vinū eťne deuotōis sanat vulnera mentꝭ z aīe. vt ptz Lu. Quidā vulnerat⁹ iacuit iuxta viam a latronib⁹ spoliat⁹. sꝫ vēit samaritan⁹ z īfudit vinū z sanauit eū. Jste vulnerat⁹ ē pctōr q̄ iacꝫ extra viā

iusticie. ⁊ venit samaritan⁹. id est
xp̄us vel sacerdos infudit vulne
ribꝫ suis vinū deuotionis ⁊ ꝯtri
tionis ⁊ sanaẜ in anima. Istud vi
nū mutat sniaz regis. vn̄ qn̄ pec
cator est iudicat⁹ ad mortē et̃naz
ꝓpter peccata sua ⁊ offert illud vi
num deo. deus mutat sniam in
misericordiā. Vn̄ legimus figu/
raz in Gen̄. vbi scriptū est ꝙ pin/
cerna regis pharaonis fuerat in
carceratus ⁊ debebat mori. ⁊ duz
sedebat in carcere videbat ꝑ som
niū ꝙ creuit circa ip̄m ad pedes
suos vitis hn̄s tres ramos siue
ꝓpagines. ⁊ in q̄libet ramo vuas
⁊ accepit vuas ⁊ expressit inde vi
num in calicem ⁊ dedit regi. ⁊ rex
accepit calicē de manu ei⁹ ⁊ bibit
⁊ restituit ip̄m in pristinū statuz
seu gradum. Ita sp̄ualiter pecca
tor existēs in peccat mortalibꝫ ē
in carcere regis pharaonis egy/
pti. id ē diaboli. Unde p̄s. Funes
peccatoꝝ circūplexi sunt me. Vi
tis qui crescit ad pedes ei⁹ est pe
nitētia crescens in affectu cordis
habēs tres ramos. s. cōtritionez.
ꝯfessionem ⁊ satisfactionem. Isti
tres habēt tres vuas. s. orationez
ieiuniū ⁊ elemosynā, quas si pec
cator exp̄mit in calicē cordis ⁊ ob
tulit regi. certe gratanẜ accipit ꝺ
manu peccatoris. ⁊ restituit eum
in pristinū gradū gratie ⁊ miseri
cordie. ⁊ sic liberabiẜ peccator. et
sentētia et̃ne mort mutaẜ. Ter/
tium vinū est infernale qđ ꝓpina
tur ꝺānat. de isto vino ait moy/
ses in p̄s. Vua eoꝝ vua fellis et
botrus amarissim⁹. Item fel dra
conū vinū eoꝝ ⁊ venenū aspidis
insanabile. Hui⁹ figurā legimus
apocalipsis. vbi ait Johes. Vidi
mulierē sedentē sup̄ bestiaz habē
tem vestem coccineā ⁊ bestia ha/
buit septē capita. coccineā syden
cleyt habentē plenaz noibꝫ blas/
phemie ⁊ habuit decem cornua.
⁊ vestes rubeas deauratas ⁊ lapi
dibus p̄ciosis ornatas. hn̄s po/
culum vel cyphum in manu sua
plenū vino fornicationis ⁊ imū/
dicie. ⁊ ꝓpinauit mundo ⁊ q̄ bibit
de cypho eius bibit venenū eter
ne mortis. Ita sp̄ualiter ꝑ istam
bestiaz accipiẜ diabolus q̄ est be/
stia crudelis hoīes libenẜ occidit
si possit. habet septē capita q̄ sunt
septē peccata mortalia. Hec mu
lier est mūdana delectatio habēs
poculū in manu in cypho aureo.
vinū delectatiōis carnalis equi
tat ꝑ omnes plateas mūdi. ⁊ per
plateas clericoꝝ ⁊ laicoꝝ. et q̄ bi/
bit de vino fornicatiōis ei⁹ bibit
venenū aīe de quo eternaliẜ mo/
rieẜ. Johelis. j. expgiscimini ebrij
⁊ vlulate oēs qui bibitis vinum
in dulcedine. Nam erit potio ei⁹
amara bibentibꝫ illud. Ideo sapi
ens p̄monet dicens. nō aspicias
vinū splendēs in vitro. qꝛ blāde
ingrediẜ. sed nouissima illi⁹ mor/
debūt vt coluber. ⁊ sic p⁊ tertiuz
Quartū est vinū eternale ī cella/
rio reg altissimi. de quo vino ait
aīa in Can̄. Introduxit me rex
in cellariū vinariū ordinauit me
in charitatē ⁊ de isto vino ꝓpina

bitur apl'is i die penthecostes qñ
petrus qui ante timuit ad voce3
vnius mulieris xp̄m negās post
q̄3 bibit de isto vino totu3 mūdū
nō curauit.sed iudei ipsos apl'os
audientes tam mirabiliter loqui
dixerūt actu. hij ebrij sunt musto
pleni. Petrus ait quō ebrij sum⁹
cum sit hora tertia. ebrij fuerūt s3
nō naturali vino.q2 de vino eter
nali biberūt qđ ꝓpinat electis in
copia.de q̄ legim⁹ in libro hester.
Rex assuer⁹ vocauit omnes po/
tentes ⁊ nobiles sup.xxvij.puin/
cias ⁊ reginam vel pulchram pu
ellam vic3 hester sibi copulauit ⁊
fecit magnū cōuiuium in orto in
quo erat domus mirabilis supe
rius tanq̄3 celum cū pannis colo
ris celici ordinata ⁊ lapides p̄cio
si velut signa celi intexta.⁊ in or/
to vites ⁊ vuas de argento atq3
auro ⁊ lapidū manuū artificioꝝ
facte et lecti aurei ⁊ argentei ⁊ ibi
dabat vinū in copia ꝑut sc3 vnus
quisq3 bibere voluit de vasis au/
reis. Ita sp̄ualiter iesus xp̄us do
minus noster significat p assue/
rum ⁊ p puella3. Hester noiatur
anima qñ ergo vult animā deuo
tam p eternā copulam velut re/
gina3 celi assuero dyademate co/
ronare facit cōuiuium suis prin
cipib⁹.i.apl'is qui sunt principes
celi. vt ait p̄s. Principes.i.apo/
stoli cōgregati sunt cū deo abraā
ibi sunt lecti aurei.i.domus bene
ordinate.vt ait Baruch. O israel
q̄3 ingens domus tua.ibi dat vi/
num diuinitat3 in copia delecta/
bilis i speculo.vnde ait. Omnes
amici mei bibite vinu3 in leticia.
ad quod cōuiuium.⁊c.

Dominica tertia.
Sermo nonus.

Cum de
scēdisset iesus đ mō
te secute sunt eū tur/
be multe. Math.viij
Nota q tres male radices sūt de
quib⁹ em̄ omnia alia peccata ve
niunt ⁊c. Primū est peccatum p
ignorātiā in patrē sicut multi di
cunt domine ego nesciui q fuit
peccatū.talis ignorātia nō excu/
sat.q2 eccl'ia ē plena doctrinis va
de audi verbum dei.⁊ ibi docetur
quid te optet facere.⁊ ibi cogno/
scāt hāc vitā dicētes istud. Sap.
v. Errauimus a via veritat3 ⁊ iu
sticie lumen vere cognitionis nō
luxit nobis. Secūda radix ē pec
care in filiū p infirmitatē ment3
q2 multi sunt qui sūt valde proni
qñ temptatio venit statim ꝯsen/
tiunt ⁊ in nullo resistūt. de quib⁹
ait apl'us. Multi sunt inter vos
infirmi nolētes resistere peccato
Tertia mala radix est peccare in
sp̄umsanctū vt qui bñ sciunt bo/
num ⁊ malū bene dimittere p̄nt
⁊ ex certa malicia peccant ⁊ indu
rant vt iudas ⁊ chayn.⁊ de his le
git in euāgelio sub specie triū ho
minū.đ quib⁹ tenet euangeliū.s.
lepra quasi i patrē. paralitici q̄si
in filium pfidie ⁊ infidelitat3 iu/
deorum in sp̄umsanctū. vñ nota
te euāgelium. Cum descendisset

iesus de mõte iuxta mare galilee vbi docuit ppl'm audiuit qdā leprosus iesum esse i monte voluit ad ipsum ire. sed dñs obuiauit ei ꝛ turbe secuti sũt eũ. Et ecce leprosus veniēs adorauit euȝ dicens. Dñe si vis potes me mũdare. Et ꝯfestim mundata est lepra ei⁹. Et ait illi iesus. vade nemini dixeris vt nobis daret exēpluȝ. qꝛ omnia opa nostra bona debem⁹ occultare inqȝtum possum⁹. Jdeo ꝛ ostēde te sacerdoti. et offer mun⁹ tuũ quod p̄cepit moyses illis in testimoniũ. Quare eũ ad sacerdotem ire p̄cepit ꝓpter nr̄aȝ doctrinā. vt q̄ leprosus est in aīa ostēdat se sacerdoti in pnīa. Et iesus ibat vlterius. ꝛ cũ introisset capharnaũ ciuitatē accessit ad eum centurio rogans eũ ꝛ dicēs. Dñe puer me⁹ iacet in domo paralitic⁹ et male torquet̄. Et ait illi iesus. ego etiā veniā ꝛ curabo eum. Et rn̄dens centurio ait. Dñe nõ sum dignus vt intres sub tectũ meũ. sed tantum dic v̄bũ ꝛ sanabit̄ puer me⁹. Nam et ego homo sum sub ptāte impantis ꝯstitutus hñs sub me milites. ꝛ dico huic. vade ꝛ vadit ꝛ alio veni ꝛ venit. Et dico seruo meo. fac hoc ꝛ facit. Audiens aũt iesus fideȝ illi⁹ ammirat⁹ est. ꝛ sequentib' vicȝ apl'is ꝛ alijs dixit. Amen dico vobis. nõ inueni tantam fidem in isrl'. sicut in isto homine. Dico aũt vobis ꝙ m'lti venient ab oriente ꝛ occidēte ꝛ recũbent cũ abraā ysaac ꝛ iacob in regno celoꝝ. Filij aũt regni iudei eijcient̄ in tenebras exteriores ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiũ. Et dixit iesus centurioni. vade fili⁹ tuus viuit. ꝛ sicut credidisti fiat tibi. et sanat⁹ ē puer i illa hora. ecce euāgelium. quo ad thema. Cũ descēdisset iesus de mõte. Nota ꝙ qt/tuor sunt mõtes. s. mons penitētiũ. mons ꝓficientiũ. mons speculantiũ. mons regnantiũ. Prim⁹ mons penitentiũ. vicȝ q̄ incipiũt penitere ꝛ bñfacere istũ montem pnīe ascēdere dȝ peccator ad plāgendũ sua peccata. Vñ Johel ꝓpheta. Ullulate in mõte scō meo dicit dñs. debet peccator monteȝ ascēdere pnīe. vt aīam suā emundet ꝛ reformet quā p peccata anhilauit. vñ dꝛ Aggei. Ascendite in montē ꝛ portate ligna ꝛ edificate domũ ꝛ acceptabilis mihi erit et gloriabor ī vob ait dñs. Jsta v̄ba dixit dñs ad iudeos qñ redierũt de captiuitate babilonũ. Jta dñs vult ad nos dicere qñ redimus p pnīaȝ. ð captiuitate diaboli a statu peccatoꝝ nr̄oꝝ. Jsti debēt ascēdere monteȝ pnīe ꝛ portare ligna bonoꝝ opeꝝ. vt de eis fiat dom⁹ aīe. tũc dicit dñs. in ea gloriabor. Jste mõs significat̄ vel figurat̄ p montē in q̄ fuit saluat⁹ loth. Vñ legim⁹ i gen̄. ꝙ dñs dixit ad abraam. Ecce ego subuertā qnqȝ ciuitates ꝓpt̄ peccata eoꝝ. qꝛ peccata eoꝝ clamāt ad me. Rñdit abraā dñe si sint in illis centũ hoīes boni nunqd ꝓpt̄ illos centũ parces illis. Rñdit dñs. Nõ sũt ibi. Ait abraā secũdo. Dñe si sint ibi qnq̄

ginta parces illis ꝓpter q̄nq̄gin
ta. Rn̄dit si essent vellem parce/
re sed nō sunt. Dixit ergo. Si sūt
ibi decem vis eis parcere. Rn̄dit
dn̄s. si essent ibi parcerē illis. sed
nō sunt. dixit quarto. Dn̄e si sunt
ibi q̄nqꝫ parces illis. Rn̄dit dn̄s
nō sunt nisi quattuor. ⁊ sic nō au
debat vlterꝰ petere. Tūc misit do
minꝰ duos angelos q̄ eduxerūt
loth cum vxore ⁊ duabꝫ filiabꝫ et
tunc pluit super illos sulphur et
ignis ⁊ āgeli duxerūt loth ī mon
tem ⁊ ibi saluatꝰ est. ita est moral'r
Peccator em̄ exn̄s in peccatꝭ mor
talibꝫ habitat ī zodoma ⁊ gomor
ra. sed dicit dn̄s ad angelos. Ec/
ce descēdite. destruite ꝑ amaritu/
dinem mortꝭ peccatorē vilissimū
sed angeli. id ē sacerdotes orant
⁊ virgo maria et abraam. O dn̄e
parce malis ꝓpter bonos ⁊ iustos
vt eoꝝ meritꝭ peccatores foueāt
ad tempus pn̄ie. Et qn̄ tunc pec/
cator agit pn̄iam mittit dn̄s sibi
duos angelos vicꝫ p̄dicatorem ⁊
gr̄am diuinaꝫ. ⁊ ibi educunt eum
īmediate in montē bone oꝑatio/
nis ⁊ pn̄ie. et ibi saluat̄ cum totꝰ
mūdus stat in timore. ⁊ cuꝫ dies
mortꝭ venit qn̄ miser peccator du
citur ad sulphurem ⁊ ad ignem.
Tunc vere penitēs secure stat in
monte pn̄ie. Vn̄ p̄s. Montes ex
celsi ceruis petra refugiū erina/
cijs. Suꝑ quo ait Cassiodorus
suꝑ p̄s. Qn̄ ceruus ꝑsequit̄ a ve/
natoribꝫ fugit ad montē. Ita pe/
nitens qn̄ ꝑsequit̄ a diabolo ad
montem pn̄ie. ⁊ erinaciꝰ fugit ad
lapidem. vbi habet suum nidum
ita penitēs qui est velut erinaciꝰ
cum flagellis ⁊ spinis fugiat cuꝫ
temptationibꝫ ad lapidem. id est
xp̄m. Secūdus mōs ꝑficientiuꝫ
est qui ꝑficit̄ de die in diem ⁊ ibūt
de v̄tute in virtutē. isti debēt fu/
gere ad montem sancte doctrine
Vn̄ p̄s. Tange montes ⁊ fumi/
gabūt. Vn̄ sancti doctores q̄ do/
cent populuꝫ verbo dei tangunt̄
manu diuina. i. gr̄a diuia. Et tūc
fumigabunt montes qn̄ verbuꝫ
dei p̄dicant. ⁊ sic post fumigatio/
nem montiū venit imber. ⁊ post
imbrem fructꝰ. ita post verbū dei
irrigat̄ cor hominis ⁊ sequit̄ fru/
ctus bone oꝑationis. de quibus
fructibꝫ dicit apl'us. Fructus aūt
spūs est charitas. māsuetudo. be
nignitas. pax. patiētia. Iste mōs
figurat̄ ꝑ montem sinay. de quo
legimꝰ Exo. Quando filij isrl' exie
runt egyptū ad terram ꝓmissio/
nis. venerūt ad montem sinay et
apparuit dn̄s moysi dicēs. Ascē/
de ad me in montē dabo tibi du
as tabulas lapideas. In prima
erant tria p̄cepta. vicꝫ vnuꝫ crede
deum. nec iura vana ꝑ ipsuꝫ. sab/
bata sanctifices. In alia erant se
ptem p̄cepta. vicꝫ habeas ī hono
re parētes. nō sis occisor. fur me/
chus testis iniquus. alterius nu
ptaꝫ. nec rem cupias alienā. Qui
accepit a domino decem p̄cepta
⁊ docuit filios israel. id ē fideles.
Ita moralit̄ ꝑ moysen nota p̄di/
catorem q̄ dꝫ ascēdere ad montē
sacre sc̄pture. ⁊ ibi dabit dominꝰ

sibi decem pcepta qui debet doce re filios israel.i.fideles. Ut igitur pficiant z illa faciant z obseruent. qz sine illis nō potest in terram pmissionis eterne intrare Math. Si vis vitam ingredi serua mādata dei. Item iohes. Qui habet mandata mea z seruat ea ille est qui diligit me zc. Mons pficientium .mons doctrine z illū ascēde. Terti9 mons est speculantiū id est pfecto2.de quo.iiij. Re.iiij. Helyas ascēdit in montē carmeli z mansit ibi. Et hoc pter tria. vt peccatū vitaret z feruenti9 oraret z vt securitatē haberet. Ita pfect9 homo debet ascēdere vt helyas in montē speculationis vel cōtemplationis.vt peccata vitet Nam homo manēs in cogitationib9 mūdanis z occupatiōib9 nō pōt celestia ɔtemplari. Itē debet ascendere montē ɔtemplationis vt valeat feruenti9 orare. Uñ cuz dñs voluit orare ascēdit in montem. Itē debet hō ascendere montem ɔtemplationis vt valeat securius habitare. Uñ videmus q castra fortiora sunt in montib9 q̄z in vallib9. Iō ait ps. Preparans mōtes in vtute tua. De isto monte legim9 figurā in Apoc. vbi ait iohānes. Uidi montē syon z sup eum agnū stantem. de sub cuius pede fons viu9 emanat. z turba magna cū eo in vestib9 albis. Ita moraliter iste mons syon ē mōs ɔtemplationis.qz syon dz speculum.z significat fidelem aīaz deū ɔtemplantē. Uñ dicit de ea Sa. Speculū sine macula turba magna cum eo in vestib9 albis. Ita moralit. Iste mons syon ē mons ɔtemplationis. qz syon dicit speculum z significat fidelē aīaz deū ɔtemplantē. vnde dz de ea Sap. Speculuz sine macula z candor lucis eterne. illa debz ascēdere ad agnum iesum xpm p nobis imolatum z montem ɔtemplari. De quo dicit ps. Sicut ros hermon q̄ descendit in montē syon. Hic est questio quō ros hermon illi9 mont poterat ascēdere in montem syon. Rñdendū fm Cassiodo2 sup psalmistaz. Qz hermon multū fertilis mons ē z agni ibi pascebant. z qñ pres antique legis volebant deo imolare. tulert agnos optimos qui ibi de rore z herbis nutriebant. z illos imolabant in mōte syon. Ita spūaliter syon dicit speculum. z significat beatā virginē mariam. que ē speculum sine macula in quā descēdit ros.i.spūssanct9. de quo Isa. Rorate celi desup. Et p montem significat thronus dei altissimi. d quo descēdit ros in vterū virginis. de quo fiebat z nutriebatur agnus dñs nr iesus xpus p nob imolatus. vñ Johes. Ecce agn9 dei. ecce qui tollit peccata mūdi. z sic ptz tertius mons. Quartus mons est mons regnantiū z clare deū intuentiū. z iste est mons a quo celum illuminat. Uñ ps. Illuminās tu mirabilit a montibus eternis. iste mons est a q̄ auxiliuz nobis dat. Uñ ps. Leuaui

Tercius mons

xlix

oculos meos i montes rc. Iste e mons reqescentiu. Und ait dns p pphetam Isaia. Pascam oues meas in motib israel. et ibi requiescent in herbis virentib. iste est mons collaudatiu. Un ps. Fundamenta eius in montib sanctis. et laudabut dnm in mote sancto eius. Iste mons eternitatis figuratur in mote thabor. de q Math. Assumpsit Jesus Johannem petrum et iacobu. et duxit eos i montem excelsum seorsum et transfiguratus e an eos et facta sunt vestimenta eius alba sicut nix rc. Ita moralit iste mons est eterna vita De quo ps. Mons in quo bene placitum est deo habitare. in eo etem dns habitabit in fine. i. eternaliter. Assumpsit tres discipulos in signu q tria genera hoim solum ascendut in monte eternitatis cu christo. s. peccata sua pure pfitentes et oia vitia penitedo derelinquetes isti significant per iacobu. Item deu cognoscentes ipmqz laudates. et isti significant p petrum. Itez innocetes q nuqz peccauerut. vn querens dauid dicit. Quis ascendet in montez dni aut quis stabit in loco sancto ei Rndet innoces manib et mudo corde. qui no accepit inuanu animam sua. nec iurauit in dolo pximo suo. Et isti clarificatur in corporibus cum christo clarificato. ideo igit vestimeta ei vt nix alba fuerut. Isti eteni deu videbut facie ad faciem. io facies ei resplenduit sic sol. g quo ad thema. Cuz descendisset iesus d monte secute sut eu turbe. Orem g ipsum vt donet nobis gratia illam, vt cuz valeamus sequi.

Dominica quarta
Sermo decimus.

Erat eni ventus ptrari illis Math. viij. Videmus in naturalib q rex sapiens diuersa bella cernes pplo iminere aggregat sibi milites et principes fideles et fortes q gente suaz possint ab inimicis defedere. Tuc aut rex tria facit qn vult eos approbare. Primo facit hastiludiu vt ibi audaces fiant et ducit eos ad tormentu vt bn pcutiant. et io romani inuenerut hastiludium vt eoz pueri exercitarent in bell. Un. iiij. Regu. Sesac rex pbauit milites. Secudo no longe ab eis est eos aspiciedo pparat in auxiliu si necesse e. Tertio eos liberas letat. Un dr in li. Re. Rex liberauit nos de manu fortium. Unde psalmista. Arcus fortiu superat est. Ite arc fortiu ptere et infirmi accincti sut robore. Eodez mo voluit xpus facere rex et dns nr. Nam de et ho voluit pugnare p patria hui mudi ptra diabolum et suos coplices vt nos liberaret. Voluit pmo eligere suos discipulos velut milites in quib voluit eode mo pbare expiri. vtru eent fortes et duxit eos in mare et ipse dormies iuxta eos se posuit et postea ventos excitauit et periculo/

sos fluctus maris de profundo excitari permisit. Tertio de illo periculo eos liberauit. et de hoc dicit euangelium presens. quod describit nobis Marcus euangelista. Ascendente iesu in nauiculam secuti sunt eum discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari ita ut nauicula operiretur fluctibus. ipse vero dormiebat. et accesserunt discipuli eius et suscitauerunt eum dicentes salua nos perimus et dixit eis. quid timidi estis modice fidei. tunc surgens imperauit venti et mari et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. qualis est hic. quia mare et ventus obediunt ei. Et sic patet euangelium quo ad thema. Fit autem mentio de quattuor ventis in spirituali. qui sunt nobis contrarij mouentes mare huius seculi. primus orientalis. secundus meridionalis. tertius occidentalis. quartus septentrionalis. Primus ventus est orientalis. et ille flat quando homo originem vite cogitat quis sit. quomodo nudus mundum intrauit in fletu et in miseria. et homo illud cogitat. Unde ait Job. Nudus egressus sum ex utero matris mee. Tunc homo contemnit facile omnem prosperitatem mundi et accipit humilitatem quasi ventum quo anima post hanc vitam nauigat ad portum salutis. de quo Actuum apostolorum dicitur. Nauigante paulo apostolo de roma in greciam venit ventus orientalis et mouebat mare et in periculo constituti timuerunt valde. Et mercatores cum quibus erat paulus videntes periculum proiecerunt mercimonia in mare et potius sanare volebant corpora quam retinere mercimonia. Ita spiritualiter anima volens nauigare de hoc mundo in celum cum velo humilitatis habens mercimonia. i. multa temporalia rerum et proprietates mundi venit ventus orientalis. i. consideratio quomodo homo nudus venit in hunc mundum proijcit omnia temporalia et dat pauperibus. quia melius est secure ire ad portum salutis quam animam mergi in profundum maris inferni. Sed contra istum ventum flat ventus superbie concutiens domum conscientie. De quo legimus in li. Job. Erat iob diues et priuatus est repente omnibus diuitijs habuit septem filios et tres filias. Uescentibus illis in domo primogeniti venit repente ventus a regione deserti concutiens quattuor angulos domus que corruit et oppressit omnes pueros. Ita spiritualiter filijs iesu christi et filiabus in domo primogeniti. i. in sancta ecclesia que est domus primogeniti altissimi patris et pater ait istud in psalmo. Primogenitum ponam illum excelsum pre regibus terre. In hac domo filijs dei edentibus et bibentibus venit ventus superbie et concutit quattuor angulos domus. i. quattuor bonas conditiones. vicz puritatem sedulitatem honestatem concordiam et domus corruit. i. sancta ecclesia et omnes filios dei opprimit. vnde Paulus dicit. Non simus paruuli fluctuantes ne circumferamur omni vento superbie ne anima submergatur. Ergo quomodo nati sumus in hunc mundum

Primus ventus

cogitemus. Et sic pz pmꝰ ventꝰ
29 Secũdus ventꝰ occidentalis est
mors. Ille flat ⁊ aĩam quasi ĩ na
ui ducit ꝑ mare magnũ.i.mũdũ
dum hõ cogitat mortẽ amarissi/
mam.qꝛ in ista pte mũdi sol occi
dit. Et h debemꝰ frequẽter cogi/
tare quõ homo mirabilit ⁊ ĩpro/
uise morit. ⁊ quõ oĩa mẽbra cor/
poris tangunt. Et quõ anima se
parat.⁊ quõ anima a demonibus
accusat.⁊ quõ de omnibꝫ opibus
nr̃is rõnem reddere debemꝰ qñ
taliter iste ventꝰ occidentalis flat
tunc oẽs lasciuie ⁊ vanitates mũ
di.⁊ delectatio corpis repellitur.
Uñ legimus figurã Exo.ꝙ quã/
do moyses voluit ex iussu dei fili
os isrl' ducere de egypto multa si
gna fecit ⁊ pcipue ꝑcussit terram
⁊ venerũt multe locuste ꝙ deuo/
rabant fructꝰ terre ⁊ oẽm herbaꝫ
virentẽ sed clamabãt ad dñm di/
centes. O dñe libera nos de ista
tribulatiõe.⁊ fecit dñs flare ven/
tum occidentalẽ ⁊ arripuit locu/
stas ⁊ piecit in mare. Ita spũalit
totus mũdus est egyptus plenꝰ
locustis.i.vanitatibꝫ deliciose vi/
uentibꝫ oẽm herbã virentẽ. id est
oẽs virtutes aĩe corrodẽtibꝫ. Sꝫ
necesse ẽ nobis hodie clamare ad
dñm vt nos dignet ab illis locu
stis liberare que deuorãt subam
pauperũ. Tũc dñs dimittit ven
tum occidentalẽ.i.memoriã mor
tis q̃ tollit oẽs vanitates.i.letici
as mũdanas ⁊ pijcit a se in mare
rubrum.i.pnie. ⁊ tũc anima secu
re nauigat ad portũ salutis. Ter
tius ventus est meridionalis et
hic ventus est dulcis. Et ille flat
qñ cogitamus de vita eterna ⁊ d
gaudijs eius ⁊ generat in nobis
charitatẽ qua charitate anima
nostra velut velox nauis transit
ad portum salutis. Uñ anima in
canticꝭ dicit. Ueni auster perfla
ortũ meuꝫ. De isto vento legit in
quarto li. Regũ.ꝙ ꝓpter peccata
hoim tres annos nõ pluit super
terrã ⁊ sex menses. Sꝫ ꝓpheta he/
lias ascẽdit in montẽ iuxta mare
⁊ orauit septies. Et ecce celi apti
sunt ⁊ venit ventꝰ australis ⁊ du
xit nubes.⁊ nubes dederunt plu
uias ⁊c. Et terra dedit fructum
suũ. Ita spũaliter ꝓpt peccata ho
minis nõ flat vẽtꝰ austral in cor
doĩs vt meditet in celestibꝫ. De/
bet igit homo ascendere in mon
tem sancte vite ⁊ orare. tũc ventꝰ
australis adducit pluuiã lacryⷨ/
maꝝ ⁊ aĩa germinat virtutibus.
In h vento renouat se nisus. vt
ait iob. Dicũt naturales ꝙ nisus
qñ nõ põt bñ volare ꝓpt grauita
tem pennaꝝ antiquaꝝ volat cõ/
tra ventũ australẽ q̃ ipm calefa/
cit ⁊ depõit omnes antiquas pẽ/
nas. Ita aĩa duota sentiẽs se gra
uatam cũ cogitationibꝫ malis et
ꝑuersis vtat se ad ventũ charita
tis ⁊ calefit aĩa ⁊ deponit oẽs plu
mas vitioꝝ. Cõtra hunc ventuꝫ
charitatis flat ventꝰ inuidie q̃ ex
iccat omnẽ fontẽ charitatꝭ et grẽ
Uñ alibi dicit. Adducet dñsꝰ
vrentẽ ventũ de deserto ascendẽ/
tem ⁊ siccabit fontes eiꝰ. Sꝫ isti

duo venti sunt ꝯtrarij. iõ moueť mare hui⁹ seculi. qñ eñ flat vent⁹ australis facit aiaȝ calidaȝ. vt ait Salomon. Omni tpe vestiměta sint cādida siue calida. qꝫ austra ꝓflata. iõ venit ꝯtrari⁹ ventus ingratitudis. De q̄ ait btūs Berñ. Ingratitudo ē vent⁹ exiccās oēm fontē grē. ꝛ sic ptꝫ terti⁹ ventus.

Quartus vent⁹ ē aqlonaris cuȝ ille flat timorē etni supplicij flat Uñ ait ꝓpheta Hiere. Ab aquilone pandeť omne malū. Debet eñ homo cogitare ꝙ luxuriosi ꝛ immūdi cremabunť sulphure. pice ꝛ igne ꝛ frigiditate. De quo ait in ps. Pluet sup peccatores laqueos ignis ꝛ sulphur sp ūs ꝓcellaꝝ. Uñ pluit dñs sup sodomā ꝛ gomorram. sulphur ꝛ ignē. ꝛ hec cogitante aīa duciť post hanc vitaȝ p virtutē castitatꝭ ꝛ timoris quasi nauis velo ꝛ malo. i. mastbom ad portum salutꝭ. vñ Ecci. diciť. Frigidus vent⁹ aquilo flauit et ꝯgelauit cristallus ab aquis. ventus frigidus est ꝯsideratio eterni supplicij. ꝛ tūc aq̄ luxurie fit cristallus castitatis. Hui⁹ legimus spūalem doctrinā in naturꝭ rerū ꝙ in mari sunt qdam pisces qui dicunť delphines hij libenter audiunt vocem hominū dulciť cantantiū. ꝛ ad flatū aqlonis se vertunt. ſꝫ austro flante obturāt aures. ꝛ ponūt se ad ꝓfundum maris ne audiāt vel pcipiant ventū australem. q̄ est ꝯtrarius aquilonis. Jta spūaliter multi sunt in h̄ seculo cū flat vent⁹ aquilonis. id est aduersitates vel infirmitates corpis vertūt se ad vocem p̄dicatoris sicut delphini ad ventū aquilonem ꝛ libēter tūc audiūt q̄cq̄d eis ꝯsuliť. ꝛ pmittūt oīa bona facere ꝛ nūq̄ꝫ amplius peccare. De quib⁹ dicit Jsa. Dñe in angustia querunt te. Rogamus ergo.

Dñica secūda. Sermo. xj.

Omie nō ne bonū semen seminasti in agro tuo. vnde ḡ habet zizaniā. Marci. viij. Nota ꝙ vnusq̄sq̄ꝫ bonus agricola non libenť pmittit agrū suū sine semine ꝛ sine fructu cū tempus fuerit seminandi. Nam seminat agruȝ suū ƀm ꝙ ager disposit⁹ ꝛ aptus est. qꝫ in vnaȝ ptem agri sui seminat triticū. in altera pte ordeum. in tertia parte auenā. vñ Dauid. Seminauerūt agros. plantauerunt vineas. ꝛ fecerūt fructū natiuitatꝭ. i. messis. Jta spūalit̄ christus noluit agrum suū. id est sanctam ecclīam permittere sine semine virtutū. Nam in vnā ptem seminauit semē charitatꝭ. in aliā semen pietatis. in aliā semen castitatꝭ. in aliā semen misericordie Uñ ait in euangelio iohis. Dixit iesus discipłis suis. discite a me qꝫ mitis sum ꝛ hūilis corde. Hoc est p̄ceptum meū vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Sꝫ diabolus inimicus hūani generis sup seminat zizaniā. vicꝫ inuidiam ꝯ charitatē. ꝯtra castitateȝ. luxuriā ꝯtra pietatem auariciā. ꝯtra hu-

militatem supbiam. et de hoc legitur euangeliū. Simile est regnum celorum. i. psens ecclia homini. id est christo q deus et homo est p nobis incarnatus. q seminauit bonū semen. i. virtutem in agro suo. vicz ecclia. Cum aūt dormirent homines in somno pigricie venit inimicus homo. i. diabolus et supseminauit zizaniam in medio tritici. i. virtutū. Cum aūt creuissent et herbe virtutū et fructum facere debuerant electi et iustis. tunc apparuerunt et zizania. i. mala opa in sancta ecclia. qz statim surrexerunt heretici raptores et malefici in sancta ecclia. Accedentes serui patrisfamilias. i. angeli dixerunt ei. Dñe nōne bonum semen seminasti in agro tuo. vñ ergo habet zizaniā. i. vnde venit tāta malicia in tuā sanctam eccliam. que iam est magna qualis vnqz fuit ab initio. Rñdit dñs dicens. Inimicus homo hoc fecit. i. p inspirationem diaboli. Serui vo dixerunt. Domine si vis colligimus ea. i. extirpemus oēs maleficos raptores. latrones. luxuriosos de tua sancta ecclia. Et ait nōne forte colligatis extirpando zizaniā. i. malos eradicetis. qz multi sunt peccatores quos volo fouere vsqz ad mortem si vellēt querti. qz nolo mortē peccatoris. Dimitte g crescere. id est viuere tam bonos qz malos vsqz ad messem. i. vsqz ad diem iudicij. Et tūc dicam messoribus meis. i. angelis. colligite cū tuba iudicij ad iudicium oēs malos et alligate fasciculos in cōgragationē ad cōburendum in igne eterne. Triticum. i. bonos qgregate in horreū meū. i. in vita m eternā. et hoc ē presens euāgeliū. Notandū vero q p agrum significari pōt quilibet hō in sancta ecclia. et sicut agricola quisqz facit circa agrum suum vt fructū faciat. Ita qlibet homo circa corpus et cor suū facere debet. Quattuor em̄ debet facere. Primo agricola arat suū agrum. Secundo fimū apponit. Tertio irrigat. Quarto seminat. Primo dico q vnusquisqz hō debet cor et corpus suū arare cū aratro qfessionis. Sicut em̄ aratrum vertit agrū qd inferius est supius. ita cōfitēs debet vertere oīa que scit in corde et reuelare exterius suo qfessori. sic ferrū in aratro scindit agrū Ita qtritio p peccatis debz scindere cor peccatoris. vt ait propheta Johel. Scindite corda vestra et nō vestimēta vestra ait dñs oīpotens. Huius legimus figuram in Gen. q patriarcha iacob venit in terrā orientalem et vidit aratores et iuxta eos in agro puteum q fuit obstructus lapide magno et tres reges accubabant iuxta eum et amouebat iacob lapidē de puteo. et venit pulchra puella dans sibi ydriam. Dixitqz ei. bibe dñe. et bibit dē manu puelle. ita spūalr p iacob nota peccatorē. q supplantat p pniam omnia vitia et venit in agrum pnie. vt inueniat fontem misericordie. i. xpm q ait in Cañ. Ego sum puteus aquarū viuent[ium]

Sed obstruct⁹ erat iste fons mi sericordie p lapidem peccatorũ quē amouet peccator qñ peccata ↄfitef. ⁊ tūc venit puella pulchra id est gr̄a diuina quā petit pecca tor dicēs. Da mihi bibere ꝺ fonte misericordie quē inueni in agro pnie. Et ait illa bibe dñe ꝺ gr̄a di uina q̄ȝtum voluer. Et iuxta hūc fontē accubabāt peccatores peni tentes ⁊ pfecti. ꝗ p̄mo debemus arare corp⁹ et cor nr̄m p aratrū ↄfessionis ⁊ ↄtritionis. ⁊ sic inue nimus fontem misericordie. ⁊ sic pt3 primū. Secūdo dico ꝙ debe mus agrū nostri corpis ⁊ cordis impinguare p fimū. i. memoriam mort vt fructū faciat. vñ Eccl'ia. Memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Quid em̄ hō erit post mortē certe fim⁹ ⁊ cinis ⁊ fauilla ⁊ lutū. vñ Job. Compa tus sum luto ⁊ fauille ⁊ cineri. Et ista debet hō semp hr̄e in mente. Uñ ait Hieronym⁹. Facile ↄtem nit oīa qui se semp cogitat mori turum. Uñ legit in gestis roma noꝝ. ꝙ qdā magn⁹ p̄nceps cogi tans ꝺ morte. pannū vilem lineū in quo erat sepeliēdus erexit tāq̄ȝ vexillū. ⁊ fecit ante se fieri p oēs ciuitates sui regni ⁊ voce p̄conis clamari. Cum essem rex vndecim regnorū. hoc solū habeo p gloria mea. ⁊ p diuitijs afferā mecū ad terrā pannū istū vilissimū. ⁊ sic p memoria mort mlta bona fecit. Sic ⁊ nos semp debem⁹ cogita re. q2 mors nō tardat. cogitet hō de morte p̄decessoꝝ nostroꝝ. vbi sunt fortes. vbi absolon pulcher rimus. vbi dauid audentissim⁹. vbi salomō sapiētissim⁹. vbi sam son fortissimus. hij oēs trāsierūt ⁊ in terrā reuersi sunt. ⁊ sic pt3 se cundū. Tertio debem⁹ agrū cor dis nr̄i lachrymis irrigare. quia ager nō portat fructū suū sine aq̄ Uñ p̄s. Aīa mea sic̄ terra sine aq̄ Hui⁹ legim⁹ figurā in li. Judicū ꝙ caleph in terra pmissionis de dit filiā suā cuidā viro in matri moniū. ⁊ dedit ei p dote terrā in fructuosam ⁊ sterilē q iuit ad pa trem suū dicēs. Pater mi dedisti mihi p dote terrā sterilem. da mi hi agrū irriguū qui exaudiuit p̄ ces filie sue. ⁊ dedit ei agrum irri guum inferi⁹ ⁊ superi⁹. Inferius a fontib⁹. Superi⁹ a pluuijs ⁊ fa cti sunt diuites in agris ist. Ita sp̄ualiter homo hn̄s cor absq̄ la chrymis p peccat ⁊ durū corpus plenū delicijs vadat ad christū in secretum locū orans ⁊ dicat. O dñe dedisti aīe mee agrū steri lem. nullū vult facere fructū bo noꝝ operū. nec vnq̄ȝ emittere la chrymas p peccat. ⁊ tūc deus ex audiet illū ⁊ dabit sibi irriguum terrā inferius. i. gr̄am pn̄i. ⁊ irri guam supius. i. gloriā in futuro. ⁊ sic pt3 tertiū. Quarto debet hō facere vt bon⁹ agricola. vic3 agrū suū seminare de seminib⁹ benedi ctionū. vñ Apl'us. Qui semīat in bn̄dictionib⁹ de benedictionib⁹ ⁊ metet. Et q seminat de semīe cor poris. vic3 delectatiōes ⁊ deside ria corpis. metet corruptionē. et

si seminat parcꝫ. parum metet. sꝫ si seminat de bn̄dictionibꝫ virtutū tūc ait dn̄s ad eū sicut legim⁹ in figura de patriarcha ysaac. q̄ habuit duos filios quibꝫ ipse dedit bn̄dictionē. Ad primū ait vicꝫ ad iacob. Ecce odor filij mei sicͭ odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s q̄ stat cū floribꝫ ornat⁹. Ad secūdū vicꝫ Esau ait. In rore celi ꝛ pinguedine terre erit bn̄dictio tua. Itēꝫ pr̄ celestis hꝫ duos filios quibꝫ bn̄dicet. s. inocētes. Ad illos ait. Ecce odor filij mei. i. fama. ꝛ vita filij mei sicut agri pleni. Ad penitētes In rore celi ꝛ in pinguedine terre erit bn̄dictio tua. i. grām spūssancti dabo tibi in remissionē oīum peccatorꝫ. Quito dꝫ agrū cordis sui metere. i. fructuꝫ inde colligere. quia q̄ arat corpus suū videlicet p̄ ꝯfessionem ꝛ pascuat p̄ mortis meditationē ꝛ irrigat per lachrymarū effusioneꝫ. ꝛ seminat p̄ elemosynarꝫ largitionē ille metet post hanc vitā p̄ premij receptionem. vt ptꝫ in euāgelio Matth. Simile est regnum celorꝫ thesauro abscondito in agro. Quis est iste thesaur⁹ nisi vita eterna vbi est thesaurus electorꝫ. qui istum bene ꝯsiderat in agro hui⁹ corporis vēdit omnia que habet ꝛ emit eam. vn̄ Gregorius. Si bn̄ ꝯsideremus que ꝛ quāta sunt que nobis ꝓmittunt in celis vilescunt omnia que habent in terris. et sic patet ꝛc.

Dominica in septuagesima
Sermo. xij.

Ite ꝛ vos in vineam meā. ꝛ qd̄ iustum fuerit dabo vob. Matth. xx. Sciendū q̄ p̄ncipalr̄ sancte trinitatꝭ intētio erat q̄ hominē creauit q̄ deberet esse pticeps et̄ne glorie. Sꝫ ꝓpt̄ peccata p̄morꝫ parentū illā grām amisimus quā potuissem⁹ habuisse et h̄re vitā eternā gratꝭ. ꝛ h̄ sine omni labore. Et hoc recitat eccl̄ia hodie q̄ adam ꝛ eua sunt repulsi de paradiso. Et ꝓpt̄ hoc depōit in ecclesia canticuꝫ leticie. s. Alleluia. Te deū laudam⁹. ꝛ Gloria in excelsis deo. Et introit⁹ misse īcipit Circūdedert̄ me gemit⁹ mortꝭ ꝛc. Et post illud temp⁹ q̄ adam fuit expulsus nulli vult dare gratꝭ vitam eternā. et h̄ ꝓpt̄ tres causas Prima ꝓpter excellentiā que tanta est f̄m Apl'um. q̄ nec auris audiuit. nec ocul⁹ vidit. nec ī cor hominis ascēdit q̄ꝫta fiūt gaudia q̄ p̄parauit de⁹ diligētibꝫ se. Scd̄a cā ꝓpt̄ angelorꝫ dignitatē. Angelr̄ em̄ in celo nō dat gratꝭ. sꝫ ipsi laudant deū ꝛ obediūt qn̄ mittunt̄. s. ad hoīes. Tertia cā ꝓpt̄ gloriam hoīm et honorē. Nā maior est honor q̄ viribꝫ acquirit̄ q̄ꝫ qui gratꝭ dat̄. vn̄ Grego. in quadā omelia. Ad magna p̄mia p̄uenire nullus pōt nisi p̄ magnos labores. Dicit ḡ in p̄abolis ī themate. Ite ꝛ vos ī vineā meā ꝛ remūeratio bonorꝫ operꝫ addit̄. Et qd̄ iustū fuerit dabo tibi vt ptꝫ ī euāgelio qd̄ postea seqr̄. Nota q̄ p̄ hāc vineā accipi-

Nota hanc exhortationem [illegible]

tur ecclia vel quelibet fidelis aia.
Et fm hoc verba pmissa sūt vba
dei exhortātia pdicatores. vt sint
solliciti de salute aiaꝝ. Et duo h
tagunt. Primo deus hortatꝰ pdi
catores ad pdicationis exerciciū
cū dicit. Jte in vineā meā. Et cir
ca salutē aiaꝝ laborare. Secūdo
subiūgitꝰ retributionis pmium. ꝛ
qđ iustū fuerit dabo vobis. Pri/
mo dico ꝙ vinea plantatꝰ in iusti
ficatiōe. i. aia. Hiere. ij. Ego plan
taui te vineā electaz. hoc est vtiqꝫ
in iustificatiōe. Sz q̄zdiu aia ma/
net in peccatꝭ tūc est q̄si terra de/
serta ꝛ inculta pducēs spinas et
tribulos vicioꝝ. Postq̄z aūt per
pniam ad deū cōuertitꝰ tunc ꝑ dei
grām in vineā plantatꝰ vt pducat
dulces botros bonoꝝ opeꝝ. Tūc
ego plantaui vineā electā qꝛ ma
gnū est ꝙ deꝰ aiam sordidaz. s. in
peccatꝭ lauat ꝛ iustificat. ꝛ đ filio
ire facit filiū grē. de fuo ꝑditionis
filiū adoptōis ꝛ eū de captiuita/
te diaboli liberat. ꝛ de statu mise
rie reuocat ad patriā. Quis nō di
ligeret eū a q̄ tot bona reciperet.
Ergo stulti sūt q̄ iacēt in peccatꝭ
ꝛ dicūt se velle pniaz agere ī extre
mis. cū vera ꝯtritio nō infundatꝰ
nisi a solo deo. Cōfiteri pōt hō et
flere. sz nunq̄z verā ꝯtritionē pōt
hre nisi deꝰ infundat. Hiere. xxxj.
Postq̄z cōuertisti me egi pniam.
Sic ḡ vinea. i. aia plantatꝰ a deo ī
iustificatione. vñ Dauid. Vineaz
de egypto trāstulisti. Egyptꝰ intꝰ
ptatꝰ tenebrositas ꝛ significat sta/
tum pctōris ꝛ ignorātie carēs lu
ce grē. ad Eph. v. Eratꝭ aliqñ tene
bre nūc aūt lux ī dño. Ab hac egy
pto dñs aiam trāsfert in iustifica
tionē. Scđo de bona pdicatoruz
instructōe Mat. xxj. Hic erat pr̄
familias q̄ plātauit vineā ꝛ sepez
circūdedit ei. Et ꝑ hāc sepē accipi
tur doctrina pdicatoꝝ. Sicꝰ eniz
seps phibet siue defendit aditum
bestiaꝝ ne ledāt vineā. Sic pdica
tio īcursuz demonū ne ledāt aiaz
Cū ista sepe circūdatꝰ aia que libē
ter audit verbū dei qꝛ tali aie dia
bolus nocere nō pōt. Jsa. xj. Nō
nocebūt neqꝫ occidēt in vniuerso
mūdo. Sz heu ꝓpꝰ pctā hominis
seps ista aufertꝰ ꝛ vinea diripitur
Jsa. v. Expectaui vt faceret vuas
ꝛ fecit labruscas. Sic mlti pasto
res nō multū curant vbū dei. qꝛ
in hoc vilipendūt fmōes Pauli
ij. ad Thi. iiij. Erit tp̄us qñ sanaz
doctrinā nō sustinebūt. sz ad sua
desideria coaceruabūt sibi magi
stros pruriētes aurib⁊. Jta paga
ni ꝛ iudei nō pñt manere ī ecclia
sicꝰ bufo ñ pōt manere ī vinea qñ
florescit. iō oēs dānabūtꝰ. O si pec
cator attēderet ꝙ ipse vocatꝰ hora
pma. tertia. sexta ꝛ nona. ꝛ sꝑ vti
qꝫ si eēt hora vesperaꝝ ipse veni/
ret. Greg. Jlli q̄ ad bonā vitā vo/
cantꝰ. alij ī iuuētute. alij ī senectu/
te. alij ī puericia. et in vltia etate
ꝑducuntꝰ. ꝛ q̄si in diuersꝭ horis ad
vineā vocantꝰ operarij. Gre. Consi
deret vnusq̄sqꝫ ꝙ sic agat ī vinea
et laboret ꝙ vitā eternaz acq̄rat.
Etiaz debemꝰ fideliter laborare
ne ociosi nos īueniamur ī vinea.

Vñ paulus. Qui nõ laborat non manducet in pñia. Venite ad me omnes q̃ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiam vos. Sequit̄ euãgelium. Dixit iesus discipul' suis parabolam hac. Silẽ est regnũ celoꝝ homini patrifamilias qui exijt p̃mo mane ꝯducere operarios in vineã suã. Cõuẽtione aũt facta cũ opariJs ex denario diurno misit eos ĩ vineã suã. Et egressus circa horã tertiã. vidit alios stãtes ĩ foro ociosos ⁊ dixit ill'. Ite ⁊ vos in vineã meam. ⁊ qđ iustũ fuerit dabo vobis. Jlli autẽ abierunt. Jterum aũt exijt circa horã sextã ⁊ nonã ⁊ fecit sil'r. Circa vndecimã horã exijt ⁊ inuenit alios stantes ⁊ dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi. Dicũt ei. quia nemos nos cõduxit. Dixit illis. Jte ⁊ vos in vineam meã ⁊ quod iustum fuerit dabo vobis. Et cũ sero factum esset. dixit dñs vinee ꝓcuratori suo. Voca oparios et redde illis mercedem. incipiens a nouissimis vsq̃ ad p̃mos. Cũ venisset g̃ qui circa vndecimam horam venerãt acceperũt singulos denarios. Veniẽtes aũt ⁊ p̃mi arbitrati sunt ꝙ plus eẽnt accepturi. Acceperunt aũt ⁊ ipsi singulos denarios. ⁊ accipiẽtes murmurabant aduersus patrẽfamilias dicẽtes. Hij nouissimi vna hora fecerũt ⁊ pares illos nobis fecisti qui portauim⁹ põdus diei ⁊ estus. At ille respõdens vni eorum dixit. Amice nõ facio tibi iniuriam. Nõne ex denario diurno cõuenisti mecum. Tolle qđ tuũ est ⁊ vade. Volo aũt ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. Aut nõ licz mihi facere qđ volo an ocul⁹ tu⁹ nequã est. q̃ ego bonus suz. Sic erunt nouissimi p̃mi et p̃mi nouissimi. Multi eniz sunt vocati pauci ṽo electi. Jste ẽ sensus euãgelij. Paterfamilias est de⁹ pater qui p̃mo mane .i. ab Adam vsq̃ ad Noe. homines in vineã suam id est in hũc mũdũ ꝓ eẽna vita laborandũ cõduxit a Noe vsq̃ ad Abraam. ⁊ est hora tertia ab abraam vsq̃ ad Moysen. ⁊ ẽ hora sexta a Moyse vsq̃ ad Prophetas et est hora nona a ꝓphetis vsq̃ ad christum. ⁊ est vltima vicz vndecima. Sed veniente hora cõpletorij .i. die iudicij. Tũc ait pater in diuinis ad ꝓcuratorẽ suum xp̃m vt scriptum est. Quia omne iudicium dedit pater in manus filij. Voca oparios ⁊ redde illis mercedem. Jncipiẽs a nouissimis .i. christianis q̃ vltimo venerũt ad vineã .s. ad sanctã eccl'iam. q̃ bene laborauerũt accipiẽt vitam eternam. Tũc inuidi iudei ĩ peccatis indurati credẽt etiã se habere vitam eternã. ⁊ existimãt ꝙ plus velint habere q̃z christiani. eo ꝙ annos in vinea fuerunt ⁊ portauerunt decem p̃cepta sed ea nõ seruauerunt. ⁊ iõ murmurant ꝯtra deũ. Et ꝓpterea ait illis. An oculi vestri nequã sunt. q̃ ego bonus sum. Tollite qđ vestrũ est s̃m iusticiam ⁊ ite. Aliqui in infernum Aliqui in vitã de iudeis qui ante

xp̄m fuerūt. Et nouissimi .s. chri/
stiani erūt p̄mi in remuneratiōe
Et p̄mi vicʒ iudei ꝛ gentiles q̄ sal
uandi sunt erūt nouissimi. Et iō
sequit̄. Multi sunt vocati pauci
vo electi. Et sic ptʒ euāgeliū. Er/
Thema go quo ad thema. Ite ꝛ vos in vi
neam meā ꝓpter q̄ttuor causas.
Prima Prima est qꝛ paterfamilias eam
plātauit ꝛ diuisit tribꝯ filijs suis
ſm triplicē distinctionē hoīm in
hoc mūdo. De hoc dicit cōmēda/
tor in libro grecoꝝ . ꝙ erat quidā
pater hn̄s pulchram vineā ꝛ ha/
1 buit tres filios. Uenit p̄mus ad
patrē dicens. Rogo te pater ex q̄
tibi in bonis multa ꝓueniūt ꝺ vi
nea ꝛ tu modo nō indiges. da mi
bi vineā vt sim dn̄s fratrū meoꝝ.
Rn̄dit pat̄. Fili mi dabo tibi qꝺ
est curuū ꝛ rectum in vinea mea.
2 Uenit alter dicēs. Dilecte mi pa/
ter des mihi vineā vt sim domin⁹
fratrum meoꝝ. Rn̄dit pater. Da
bo tibi omne qꝺ est in vinea viri/
3 de ꝛ aridum. Uenit terti⁹ dicens
Dilecte mi pater ego suʒ minus
filius tuus ꝛ semꝑ feci qꝺ iussisti
des mihi vineam. Rn̄dit pr̄. Da
bo tibi qꝺ fuerit subtus terraʒ et
suꝑ terram. Et pater reliquit eis
pulchrā imaginē vt illaʒ in hono
rem ꝛ memoriā patrꝭ honorarēt
ꝛ recessit ad terraʒ longinquā ad
ꝑegrinandū. Post patris recessū
ꝯtendebant hij tres filij ꝑ vinea.
Dixit p̄m⁹. pater me⁹ dedit mihi
oīa que in vinea sunt curuū ꝛ re
ctum. Secūdus dixit. pat̄ noster
dedit mihi in vinea viride ꝛ ari/
dum. Tertius dixit. pater noster
dedit mihi omne qꝺ est subt⁹ ter
ram ꝛ suꝑ terraʒ. ꝛ sic nō poterāt
ꝯcordare venerūt ad vnum ma/
gnum magistrū ꝛ sapientissimuʒ
posuerūtqꝫ causam eoꝝ in eum.
quicq̄d iste ꝺ vinea iudicaret. vel
lent in h̄ stare contenti. ꝛ vnusq̄s
qꝫ eoꝝ dixit illi magistro suū do/
num i vinea. Dixitqꝫ magister sa
piens. afferte mihi imaginē p̄ris
vestri. ꝛ fecerunt ita. Tūc magi/
ster dedit eis arcum cū sagitta di
cens. Quicunqꝫ vestrū ꝓpius sa/
gittauerit cordi patris vestri ꝺ h̄
ego iudicabo. Prim⁹ sagittauit
valde ꝓpe. Secūdus adhuc pro/
pius. Tertius ꝓiecit arcū cū ba/
lista dicēs. Nō sagittabo dilectū
meum patrē. qꝛ multa bona mi/
hi contulit. ꝛ multa dona habeo
de ipso. Tūc ait magister. Illi de
betur vinea. ꝛ minor possedit vi/
neam. ꝛ factus est dn̄s fratꝝ suo
rum. Ita moraliter vinea ista est
sancta ecclīa quaʒ pat̄ plantauit
sua dextera. Tres filij eius sunt
gētiles iudei ꝛ christiani. Primi
fuerunt gentiles vsqꝫ ad abraam P
cui dominus p̄mo dedit circum
cisionē. ꝛ isti petebāt ꝑ vinea. i. ꝑ
sancta ecclīa. quibꝯ dedit curuū
et rectum. i. declina a malo ꝛ fac
bonum. ꝛ nō habebāt aliud p̄ce/
ptum. Secūdi fuerunt iudei vt 2
abraaʒ ysaac ꝛ iacob. ꝛ oēs iudei
petebant ꝑ vinea vt .s. ipsi essent
dn̄i totius mūdi. ꝛ dedit eis viri/
de ꝛ aridū. i. diligēs deū ꝛ p̄ximū
sicut teipsum. Tertij sunt xp̄iani 3
ꝛ hij ꝑ tertiū filiū figurant̄ quibꝯ
dedit vineāꝛ omne qꝺ est subtus

terram z sup terrã.i.grãz in pñti z gliam in futuro. Et pr qui nob sic dimisit vineã recessit ad celum Et modo ptendũt gentiles iudei z xpiani.sed pr reliquit nob suaz imaginẽ.i.memoriã dñice passio nis in altissimo sacro. Sed pue/ri sagittant imaginem patris.vi delicet gentiles nõ obseruantes mãdata eorum scz declina a ma/lo z fac bonum. Similiter iudei sagittant patrẽ et offendũt.qz nõ seruant mãdata patrꝭ. vicz. dili/ges dñm deũ tuũ z ꝓximũ tuum sicͭ te ipm. Et iõ amiserũt vineã. z ipsi iudei dederũt sñiam pditi/onis venie p seipsos dicẽtes illõ Math.xxi. Malos male pdet z locabit alijs agricolis vineã suã Sz nos christiani habem9 vineã tanqz minor fili9.z qzdiu nõ of/fendim9 deũ habem9 vineã. Sed heu de die in diem offendim9.et iõ nõ custodim9. Uñ dicit dauid in ps. Uineã de egypto trãstuli/sti.eiecisti gentes z plantasti eam Et sic pz pmũ membꝝ. Secũdo dico φ aĩa hoĩs dz vinea.qz dz p scidi z fodi. Uñ in canticꝭ cãticoꝝ ca.ij.ait aĩa. Temp9 putationis aduenit.i. pcisionis. Uix põt hõ qñtumcũqz sanct9 fuerit qn in vi nea pscie crescat aliqd supfluum qd meritũ ĩpedit. Nã hõ aliqñ of fendit deũ in vbo. in cogitatiõe. in opatiõe.qñqz p risum.supflua vo amputent z p pfessionez dili/genter extirpent ne vinea aĩe an nihilet. Item dz pastinari p me/moriã mortꝭ. Itẽ dz fodi p timorẽ dñi. Uñ dicit sapiens Ecci.j. Ti mor dñi expellit peccatũ. Tũc vi nea pscisa. pastinata. irrigata.et fossa.incipit florere z gẽmas pro ducere z tũc oẽs bestie venenose z ĩmunde fugiũt vt dicit Plinius Uinea qñ floret fugit buffo z ser pentes nõ sustinẽtes odorẽ vinee Tunc ait dñs in canticꝭ cantico rum.vj.ca. Descẽdi in ortũ meuz vt vide.po.zc. Cum vo vinea no stra sit in tanta pulchritudine de siderat malignus spũs extirpare z inde facere ortũ olerũ. Uñ figu ram legim9 iij. Re.xxj. Erat eniz vir in terra isrl Naboth nomine habens vineã pulcherrimã.quaz vidẽs rex iudeoꝝ desiderãs eam misit seruos suos ad naboth di/cens. Da mihi vineã tuã vt faciã inde ortũ olerum. Et ille rñdens ait. Nõ dabo tibi vineã meam qz hereditas patrꝭ mei est.z tũc erat tristꝭ valde.sed postea venit Iesa bel mulier pessima z misit duos falsos testes z fecit Naboth ꝓpter vineã suã lapidari z sic rex iudeo rum fecit de vinea ortũ olerũ. Ita spũalit. Naboth est hõ fidelis ha bens vineã pscientie bone quã p parauit z coluit velut vineã pul/chram quã vidit diabolus desi/derans de ea facere ortũ olerum id ẽ pctõꝝ. Sed rñdet fidelis. Nõ dabo tibi vineã.i.aĩam vel psciaz meã p psensuz maloꝝ opeꝝ. Tũc iesabel.i.diabolica tẽtatio mittit occulte duos falsos testes mũdũ z ꝓpriã carnẽ q mlta ꝓmittũt sed falsa dicũt. Et iõ p istos tres.s.dia bolũ.mũdũ z ꝓpriã carnẽ destruit vinea.z sic fit ort9 oleꝝ seu fetidũ

3°. Tertio dico q anima dicit vinea. qr sicut vinea bn custodit. ita aia iusti debet bn custodiri. Un dicit ipsa anima deuota i cantic can/ticor.j. Posuerut me custode in vineis. Sequit. Vinea meaz no custodiui. Debem vinea custodire ne leo supbie intret. ne porcus luxurie deuastet. ne vrsus auari/cie deuoret. Un ps. Extermiauit eam aper de silua. z singular fe/rus depastus est eam. Vindemiant eam oes q ptergrediunt via. Et p istas bestias notant pecca/ta supra notata. Item debem custodire ne vulpes dolositat et inuidie coburant. de quib legim figuram Judicu.xv. Samson for/tissim multos habuit inimicos qui eu libent occidissent si potu/issent. Ipse vero accepit multas vulpes z ligauit faculas ardetes ad caudas ear z misit eas in vi/neas inimicor suor qui cobusserunt oes vineas. Ita fecit diabolus inimicus huani gener vides q no potest nos extirpare z occidere. qr angeli nos custodiut. sed causa inuidie mittit vulpes fraudis z medacij. z ligat eas ad igne male ccupiscetie q curru̅t ad vi/neas cscientiar nrarum. Ideo ait anima in cantic.ij.ca. Capite nobis vulpeculas q demoliunt vi/neas nostras.
Quarto. Quarto aia deuo/ta dicit vinea. qr in ea sicut in vi/nea colligit fructus q est vinum eterne fruitionis qd hoies letifi/cat. Un dicit in ps. Et vinu leti/ficat cor hois. De isto vino bone opatiois deus honorat et prim emendat. Un ait in Can.v. Bibi vinu cum melle z lacte meo. Lac est albu z mel dulce z vinu nobi/le. Ita ista bona cslolatio. de qua dicit in ps. Uxor tua.i. aia tua. sicut vitis abudans in laterib domus tue. De hoc legim figuraz in libro Judicu in pabolis.ca.ix. Ligna siluar surrexerut vt eligerent sibi rege. venerut ad vite di/xerut. Tu eris noster rex. Rndit vit. Nolo deserere nobile fructu qui deu letificat z primu edificat pter imperiu vestru. Ita debet q libet fidelis ho et aia iusta facere Cu mudus dicit impera nob.id e exalta te honore mudi. Rndeat vit.i.bona aia. Nolo deserere fructum bonor oper pter honore mudi. Ita z nos quo ad thema. Ite in vineam meaz z qd iustum fuerit dabo vobis.

Dominica in sexagesima.
Sermo tredecimus.

Qui audiunt verbu z retinent afferut fructu in pa/tientia Lu.viij. Nota sicut vide/mus in naturalib q qlibet agricola q bn vult seminare deb tria csiderare. Primu est tempus qn debet exire ad seminandu. Unde dicit Eccl.iij. Omnia tpus hnt. Si em vellet in hyeme linu seminare forte no cresceret. Secudo debet ee diliges ita q pt pigritia

nō dimittat seminare. Vñ Pro/uerb. xx. Qui ꝓpter frigus .i. ꝓpt pigritiā nō vult arare si petit nō debet sibi dari. Tertio debet esse patiēs. Nam ait Jacob⁹. Agricola aspersit semen in agrū ꝛ expectat rorē matutinū ꝛ imbrē serotinū. Ista tria habuit xp̄us seminator verbi dei. Nā p̄mo notauit temp⁹ de quo ꝓphete p̄dicabant ꝛ illud tp̄us bñ ꝯsiderabat qñ exiuit de celo ꝛ venit in mundū vt ipse ait in euāgelio Joh. xvj. Exiui a patre ꝛ veni in mūdū. Item habuit diligentiā. qꝛ vt ait Marcus. Christus ciuitates ꝛ castella circuiuit vt p̄dicaret. Tertio fuit patiēs. qꝛ multotiens pharisei et iudei audiebāt verbū eius vt caperēt iesum in ſmone. sed ipse patienter rñdit. ꝛ ista tria notant̄ in hoc euāgelio. Cū turba plurima cōueniret ꝛ de ciuitatib⁹ ꝓperaret ad iesum dixit p̄ silitudinē. Exijt q̄ seminat seminare semen suū. et dum seminat aliud cecidit secus viā ꝛ ꝯculcatū est ꝛ volucres celi comederūt illō. ꝛ aliud cecidit supra petrā ꝛ natū aruit. quia nō habuit humorē. ꝛ aliud cecidit super spinas. et silr exorte spine suffocauerūt illud. ꝛ aliud cecidit in terrā bonā ꝛ exortū fecit fructum centuplū. Hec dicēs saluator nr̄ iesus clamabat. Qui hab; aures audiēdi audiat. Interrogabāt eū discipuli ei⁹ que esset hec pabola. ait. Uobis datū ē nosse mysteriū regni dei. ceteris aūt in parabolis. vt vidētes nō videāt ꝛ audiētes nō intelligant. Est aūt hec parabola. Semen est verbum dei q̄ aūt secus viā hij sunt q̄ audiūt. deinde venit diabolus ꝛ tollit ṽbū de cordib⁹ eoꝝ ne credentes salui fiant. Nam q̄ supra petrā hij sunt q̄ audiunt ꝛ cū gaudio suscipiūt verbū dei. ꝛ hij radices nō habēt. qꝛ ad temp⁹ credūt ꝛ in tp̄e temptationis recedūt. qđ aūt in spinis cecidit. hij sunt q̄ cum audierint a sollicitudinib⁹ ꝛ diuitijs et voluptatib⁹ vite eūtes suffocant̄ ꝛ nō referūt fructū. qđ aūt in terram bonā. hij sunt q̄ in corde bono ꝛ optimo audiētes ṽbum dei retinēt ꝛ afferūt fructū in patientia. Et hoc est euāgeliū. Circa qđ est sciendū ꝙ verbū dei est audiēdum. qꝛ ꝓtegit. est retinendū qꝛ illuminat. est repetendū qꝛ sanat. est custodiēdū qꝛ mūdat. Primo dico ꝙ verbū dei diligent̄ est audiendū quia ꝓtegit. sed peccator nō audit qꝛ aures obturat ad modum serpentꝭ. De quo in p̄s. Furor illi⁹ sicut serpentꝭ ꝛc. que non exaudit vocē incantantiū. Nam qñ serpens sedet in fouea et mgr̄ dulciter canit cū fistula vt eā capiat. vnā aurem obturat cū cauda. aliā ponit in terrā vt nō audiat. Ita facit peccator qñ p̄dicator verbū dei canit sua dulcissima fistula ꝓmittēs dei misericordiam nō audit sicut serpēs. qꝛ cauda ꝓmissionis ꝛ spe longe vite obturat vnam aurē. ꝛ cū terra .i. cū terrenis occupatiōib⁹ obturat aliā; aurem. ꝛ sic surdus ē. ꝛ ideo nō ꝓ

tegit eum. nec aïa a tentatiõe dia boli ẜbum dei velut gladi⁹ edu- cit. Uñ apl'us ad Eph. vj. Accipi te gladiũ spũs qđ est verbum dei Uñ legim⁹ figurã in lib. Esdre ꝙ hierl'm ciuitas letissima fuit a na buchodonosoꝛ destructa ꝓpt̃ pec cata habitantiũ in ea.. Locut⁹ est dñs ẜbũ ad Esdrã ꝓphetã dicẽs. Cõuoca in ẜbo meo filios isrl'. et edificet᷒ ciuitatẽ. ꝛ cũ edificabit᷒ tenete gladiũ in manibꝫ vr̃is. ꝛ h̃ ꝓpter insidias inimicoꝝ. vna em̃ manu laboꝛabãt ꝛ cũ alia manu tenebãt gladiũ. Ita spũaliter ci- uitas hierl'm est ꝯscïa hoïs. qꝛ hie rusalem ciuitas pacis dꝛ. sed de- struit̃ a nabuchodonosoꝛ ꝑ ꝯsen- sum. i. malã inspirationẽ. Uocat igit̃ dñs p̃dicatoꝛẽ dicens. Cõuo ca dispersos isrl' ꝑ ẜbum p̃dica- tionis. vt ptꝫ ꝑ pñiam reedificẽt ciuitatẽ destructã. i. ꝯsciam. et qñ pñiam reedificat peccatoꝛ. debet in vna manu gladiũ tenere. i. ver bũ dei. vt q̄cq̄d ibi audierit semꝑ attendat. cũ tentatio venit diabo lice fraudis ꝓponat gladiũ verbi dei. ꝛ cũ alia mãu operet̃ oꝑa vti- lia ꝛ bona. vñ viuat ꝛ paupibus tribuat. Uñ ait Apl'us. Bonũ est homini oꝑari alq̄d boni oꝑis vñ habeat ꝙ tribuat necessitatẽ pa- tienti. Et sic ptꝫ pꝛimũ. Secũdo dico ꝙ verbum dei est restituen- dũ. qꝛ illuminat. Unde dꝛ in ps. Lucerna pedibꝫ meis verbũ tuũ ꝛ lu. se. m. Sꝫ heu peccatoꝛ ẽ cec⁹. qꝛ ita cito ponit pedẽ suũ in luto sicut in mũdo loco. i. affectuꝫ ita cito ponit ad peccata ĩmunda si- cut ad oꝑa bona. đ quibꝫ dicitur Threñ. iiij. Errauerũt ceci in pla teis polluti sunt sanguine. i. pec- cato. Talis cecus pctõꝛ si accipit ẜbum dei illuminabit oculũ coꝛ dis. vt ptꝫ in p̃s. Declaratio ẜmo num tuoꝝ illuminat ꝛ intellectũ dat ꝑuulis. Multi nanqꝫ sunt q̄ se ꝓmittũt ꝛ vouerũt ad sanctuꝫ Jacobum. vel ad alias remotas ꝑtes vt accipiãt lumẽ coꝛpale cũ sint debiles ꝛ nõ curant aïe debi- litatem. ꝙ aũt verbũ dei lumẽ sit oculoꝝ siue lucerna legim⁹ figu- raꝫ in Exo. vbi dꝛ. Fac mihi taber naculũ de lignis nobilibꝫ ꝛ auro ꝛ argento ꝛ pones in eo lucernaꝫ cũ fusoꝛijs aureis. vt q̄ ingrediũt̃ videant. Item p̃cepit nobis dñs vt faciam⁹ sibi tabernaculũ de li gnis nobilibꝫ vicꝫ de cypꝛesso hu militat᷒. de cedro charitat᷒. ꝛ đ oli ua pietatis. ꝛ de auro fidelitatis. ꝛ de argẽto exemplaritat᷒. Et ibi habeant lucernã coꝛdis. ꝛ illã ac cendant de ẜbo veritat᷒. Sꝫ heu iam multi sunt quoꝝ oculi men tis sũt ceci ꝛ caliginosi ꝙ nõ pñt videre lucernã in templo. Sicut legimus de Hely sacerdote in p̃ mo Regũ. iiij. Quẽ ꝑcussit domi nus ꝓpter peccata filioꝛũ suoꝝ. q̄ sibi fuerũt in templo p̃sentati. et ipse nõ p̃dicauit eis nec coꝛrexit. ꝓpter h̃ ꝑcussit eũ dñs ꝙ nõ pote rat videre lucernaꝫ in tẽplo. Ita multi sũt sacerdotes ĩ ecclïa q̄ lu- cernam verbi dei non accendunt et si verbis accendunt exemplis

malis extinguūt. ꝛ sic ptꝫ secūdū.
3° Tertio dico ꝙ verbū dei diligēť
est repetendū. qꝛ sanat. Uñ ait in
ps. Misit ꝟbū suū ꝛ sanauit eos
qꝛ ē medicina aīe. Uñ legimꝰ ī hi
storia ꝙ Plato mgr̄ phoꝝ docu/
it Arestotelē discipulū suum quō
deberet in facie hoīs iudicare cō
plexionē. ꝛ postea vidit qndā di/
uitē hoīeꝫ valde sibi familiarē. in
cuiꝰ aspectu tria iudicauit vitia.
vicꝫ ip̄m esse furē. ip̄m esse mēda
cem. ꝛ ip̄m eē luxuriosuꝫ. Ita tria
vitia nunq̄ꝫ poterat expiri ꝙ face
ret ea. Fecit igiť hoīem istū depin
gere tā in coloꝛe q̄ꝫ in apparētia ꝛ
statura. ꝛ illā imaginem portauit
ad suū mgr̄m Platonē di. Reue
rende mgr̄ multa didici a vob et
nunq̄ꝫ in aliq̄ suꝫ deceptꝰ p̄ter in
h̄ ꝙ nō inueni ī illo hoīe cuiꝰ ima
ginē h̄ habeo depictuꝫ. qꝛ ip̄m ad
vos ducere ñ poterā. rñdit Pla/
to. Siē ego video tu nō es dece/
ptus. qꝛ talis hō cuiꝰ hec est ima
go hꝫ hec tria vitia. Ido q̄re ab eo
qualr̄ se habeat. Ille ꝟo ruersus
ad hoīem iudicauit sibi oīa q̄ ac/
ciderāt. Rñdit talis hō Arestote
li. Mgr̄ vos veꝝ dicitꝭ ex cōplexi
one mea bñ ꝛ verū iudicatꝭ. Ha/
beo eīm̄ istas tres malas ꝯditōes
naturalr̄. ſꝫ rō mea q̄ regnat in re
gno aīe vincit illa. qꝛ tā mlťa au/
dio dicere ꝛ p̄dicare de ꝟtutibꝫ ꝙ
vitijs resistere volo. ꝛ iō ostēdam
vob occlťe quō resistā. q̄ duxit eū
in cubiculū suū diceſ. Ecce cū me
inuadit ignis male ꝯcupīe pono
me nudo coꝛpe ad lapidē istū fri/
gidū donec ignis male ꝯcupiscē
tie extinguať. Itē cū me inuadit
ista mala ꝯditio ꝙ libenť subtra
herē res alienas. Ecce pcutio ma
nus meas ad illā statuā ꝛ sic rece
dit. Itē cū me inuadit mēdaciū se
mīare ꝟba discoꝛdie inť hoīes fu
gio ꝯsoꝛtia hoīm ꝛ moꝛdeo dēti/
bꝫ meis ad statuā istā donec rece
dat a me. Et iō sū infirmꝰ ī coꝛpe
ꝛ sanꝰ in aīa. ꝛ h̄ audiui in p̄dica/
tione ꝙ meliꝰ ē hoīem eē infirmū
ꝛ in vitā eťnā intrare q̄ꝫ esse sanū
ꝛ ꝯdēnari. Et h̄ ꝓbat xp̄s ī euāge
lio Matth. xviij. Si manꝰ tua ꝛ
pes tuꝰ scādalizat te abscide eū et
ꝓijce abs te. Meliꝰ ē tibi claudū
vľ debilē in vitā eternā intrare q̄ꝫ
duos pedes vľ duas manꝰ hñteꝫ
mitti in gehēnā ignis. ḡ ꝟbū dei
sanat hoīem ī aīa. ꝛ sic ptꝫ tertiū.
Quarto dico ꝟbū dei est fideliter 4°
ope iplendū. qꝛ sanat hoīem ī aīa
ꝛ mūdat. Isa. j. Lauamini mūdi
estote ꝛ auferte malas cogitatōes
v̄ras ab oculis meis. Nā pctā fa
ciunt hoīem in aīa immūdū. sed
ꝟbum dei sanat eum ꝛ mundat.
Huiꝰ legimꝰ figurā. iiij. Regū. v.
ꝙ latrunculi exierūt ꝺ terra syrie
ad terram isrľ. ꝛ captabāt puellā
ꝛ duxerūt eaꝫ ad vxoꝛē Naamā in
seruitiū. Iste naaman erat diues
et leprosus ꝛ immūdus. Dixit igi
tur puella. Utinam esset dominꝰ
meus in terra nostra vbi est pro
pheta Heliseus ipsum bene sana
ret. Quod audiens naaman ve/
nit cū maḡ comitatu ad ꝓp̄ham
Heliseum. ꝛ petiuit vt sanaret eū

Rñdit ꝓpheta. Dico tibi ex verbo dñi. Uade ꝛ lauare septies in ioꝛdane ꝛ sanaberꝭ. Qui fecit ſm verbum ꝓphete ꝛ sanatꝰ est. Ita moraliter pctōꝛ est leprosus ꝛ imūdꝰ in aīa coram deo ꝛ angelis. Tūc puella .i. inspiratio diuīa dicit ei in ꝯſcia. vade ad ecclīam ꝛ ibi inuenies ꝓphetam dñi verbū dei p̄dicantē ꝛ qcqd tibi dixerit hoc fac Et tūc sacerdos p̄dicans vbū dei dicit peccatori leproso in aīa. Uade lauare septies in ioꝛdane .i. exerce te in septē operibꝫ pnīe habeas ꝯtritionē. Et primo qñ lauas te habeas purā ꝯfessionē. et scđo qñ lauas te habeas satisfactionē Tertio qñ lauas te habeas deuotam orōnē. Quarto qñ lauas te hēas ieiuniū. Et qnto qñ lauas te hēas castigatiōē. Et sexto qñ lauas te des elemosynā. Et septio qñ lauas te habeas firmū ꝓpositum nō peccare amplꝰ. ꝛ capiet aīa tua p̄stinam grām quā amisisti. Et sic ptꝫ ꝙ verbuꝫ dei ꝓtegit illuminat sanat ꝛ mūdat.

Dominica in qnquagesima.

Sermo. xiiij.

DEscendit dñs ab hierl'm in hiericho: cecꝰ sedebat secus viam. Lu. xviij. Nota ꝙ ante peccatū Ade ꝛ Eue genꝰ hūanū habuit tres magnas dignitates Primo habuit sapiām ꝛ intellectum. ideo Adaꝫ anteq̄ꝫ peccauit cognouit oēm cursum stellaꝝ et oēs vtutes herbaꝝ. ꝛ omnibꝫ aīalibꝰ dedit sua ꝓpria noīa. Scđo habuit pulchꝛytudinē in anima. Naꝫ si nō peccasset hō tamdiu in paradiso vixisset q̄usqꝫ ipm deus cum aīa ꝛ corpe ad celū transuexisset. ꝛ q̄si iam fuit clarificatus. Tertio habuit loci eminentiā. ꝙ si pulchꝛioꝛ locus fuissꝫ sub celo q̄ꝫ padisus. deus hoīem ibi posuisset. Intantū em̄ hoīem dilexit ꝙ ad suā imaginem creauit. sed has tres dignitates amisit ꝓpt̄ pctm̄ Primo .s. sapiām ꝛ factꝰ est homo quasi stultꝰ. obscuratꝰ est ī intellectu. ideo q̄si cecus nō cognoscit viam veritatꝭ. Amisit pulchꝛytudinē ꝛ factꝰ est monstrū in corpore ꝛ in aīa. Amisit loci eminentiā qꝛ expulsus ē de paradiso cadēs in hanc vallem terrenaꝫ miserie. Sꝫ ista voluit dñs in nobis ꝯfirmare p suā sanctissimā passionē. Et ideo voluit pati. ꝯspui. flagellari ꝛ crucifigi. ꝛ de his fit mētio in euāgelio qđ dixit iesus discipulis suis. Ecce ascendimꝰ hierosolimā ꝛ ꝯsūmabunt oīa que scripta sunt p ꝓphetas đ filio hoīs. Tradet em̄ gentibꝫ ꝛ illudet ꝛ flagellabit et ꝯspuet. Et postq̄ꝫ flagellauerint occident eū. ꝛ tertia die resurget. Et ipsi nihil hoꝝ intellexerunt. Et erat verbū istđ absconditum ab eis. ꝛ nō intelligebāt vtꝝ diceret de eo an de alio. qꝛ nōduꝫ habebāt spūmsanctū. Et factū est cū appropinquaret hiericho. cecus qdam sedebat secꝰ viaꝫ mendicans. Et cū audiret turbā p̄tereuntē interrogabat qđ hoc esset

et dixerũt ei q iesus nazaren⁹ trã
siret ibi. Et clamabat dicẽs. Iesu
fili dauid miserere mei. Et q̃ pre/
ibant increpabãt eum vt taceret
Ipse multo mag clamabat. Iesu
fili dauid miserere mei. Stãs ãt
iesus iussit illũ adduci ad se. ⁊ cũ
appropinquasset interrogabat euȝ
dicens. Quid tibi vis vt faciam.
At ille dixit. Dñe vt videã lumen
Et dixit. respice. Fides tua te sal/
uum fecit. Et ꝯfestim vidit ⁊ seq̃
bat eum magnificãs deũ. Et oĩs
plebs vt vidit dedit laudẽ deo ex
isto miraculo. Et sic ptȝ euãgeliũ
Fiat autẽ mentio quo ad thema.
Cum descẽdisset iesus ab hierlm
cecus sedebat secus viã. Cecatio
ꝑmo fit ꝑ fumũ. secũdo ꝑ infirmi
tatem aliquã. tertio ꝑ puluerem.
quarto ꝑ fetorem. Primo exceca
tio fit ꝑ fumũ ꝑ queȝ notaꝛ sup/
bia. Nam q̃to mag fum⁹ se in ae
rem eleuat tãto mag deficit. Uñ
ps. Impij aũt mox vt honorati ⁊
exultati fuerint queadmodũ fu/
mus deficient. Cui⁹ legim⁹ figu
raȝ Iudic. ix. Abimalech ꝑnceps
iniqu⁹ succẽdit igne opidũ Thc/
bes. ⁊ ꝑ fumũ hoĩes excecati ⁊ ex/
pulsi fugerũt in vnã turrim ꝑpꝛ
fumũ. sed abimalech ignem turri
supposuit vt ꝑ fumũ excecaret. et
se in captiuitatẽ darent. ſȝ quedã
dña fragmẽ mole ꝓijciens in ca/
put abimelech q̃ ꝑpter fumũ ia/
cturam nõ vidit cecidit in mortẽ
Et cũ se vidit mori dixit ĩ supbia
ad armigerũ suũ. Sta sup me et
interfice me ne a femina dicar occi/
sus. Ita moralr thebes ciuitas si
gnificat sanctitatẽ vite vbi aĩa in
habitat. ſȝ venit abimelech. i. dia
bolus volẽs fumo supbie animã
excecare sicut ipse excecatus est. ⁊
in illo fumo multi sunt excecati.
sed viri fideles ad turrim ꝯtẽpla
tionis fugiẽtes. i. eccliam ꝯsiderã
tes ꝓijciunt lapideȝ pnĩe in quo
abimelech supbum occidũt. Uñ
Ambro. d moribꝰ hoĩm. Una scin
tilla celest gaudij ꝯsiderata oẽm
supbiam a se ꝓijciunt. ⁊ igne cla/
ritat celest se clarificãt vt deũ co
gnoscant. Et sic ptȝ ꝑmũ. Secũ/
do fit excecatio ꝑ infirmitatẽ cor
poralem. vt in ipso manifestẽtur
opa dei. vt patȝ de illo ceco nato
vbi discipuli dixerũt. Dñe q̃s pec
cauit. hic aut parentes ei⁹ vt cec⁹
nasceret. Dixit dñs. neqȝ h̃ pecca/
uit neqȝ parẽtes ei⁹. ſȝ vt manife
stenꝛ opa dei in illo. Et ꝑ illã ceci
tatem notaꝛ ꝯsuetudo peccatoꝝ
que excecat intellectũ hoĩs vt nõ
cognoscat suaȝ nobilitatẽ vt filij
isrl. Nã qñ homo diu steterit ĩ niue
vel in claro sole ⁊ intrat domuȝ.
tũc stat diu quasi cecus nihil vi/
dens donec illa imaginatio albe
dinis vel claritat abscedat. Ita
ꝯsuetudo peccandi in qua hõ na
turaliter inclinaꝛ excecat animã
suã in exeũdo ad domũ eternam
qđ nõ põt videre suũ creatorẽ. vt
ptȝ de vespertilione que nõ volat
nisi in nocte ꝑpter debilitatẽ ocu
loꝝ suoꝝ. Ita peccator mag de/
lectaꝛ in tenebris peccatoꝝ q̃ȝ in
luce veritat. Cui⁹ legim⁹ figurã

in Exo. q Moyses filios isrl' de tenebrosa regiõe egyptiorꝝ ad terram ꝓmissiõis duxit. ⁊ dñs pluit illis mãna. sed pplus fuit tam cecatus ꝑ ꝯsuetudines egyptiorum q dixerũt. Utinã essemus in egypto vbi sedebam⁹ sup ollas carniũ ⁊c. Ita moralir filij isrl' in egypto sũt christiani in hoc mũdo in peccatis excecati. Sz diuina grã volẽs eos ducere de tenebris viciorꝝ quib⁹ aĩa excecat inspirat eis vt exeant ꝑ pñiam. sed ipsi magis diligunt tenebras q̃ȝ lucẽ. vt vespertilio. ⁊ magis delectant in peccatis carnalib⁹ q̃ȝ virtutib⁹ spũalibus. Et ideo dicũt cũ filijs isrl'. Utinam essem⁹ in egypto. i. in tenebris viciorꝝ. vñ Aug⁹. in solilo quio. O lumen veridicũ illuminans oẽm hoĩez veniẽtẽ in hũc mundũ. tu es sol ver⁹ illuminãs celum ⁊ terrã. Ue tenebrosis oculis q̃s peccata excecauerũt ĩ tenebris assueti tenebras diligũt. ĩdo ad eternas tenebras ibunt. Ideo hodie bñ pñt dicere cũ ceco ⁊ clamare. Dñe vt videã lumen. Tertio dico q aliqui excecant ꝑ puluerem auaricie que hodie ĩ ecclesia multos excecauit. Uñ cõqueritur dñs per ꝓphetam Isaiam. Quis est cecus nisi seru⁹ me⁹ me nõ cognoscens ꝓpter puluerẽ terrene cupiditatis. De ista excecatione legimus figurã Exo. j. q Pharao instituit malos hoĩes sine misericordia existẽtes vt cogerẽt filios isrl' ad cõgregandũ lutum vt facerent lateres ⁊ vt colligerẽt paleas. ⁊ sic vexabãt eos sine omni misericordia ꝓpter qd ꝑcussit dñs egyptũ tenebris tantis q homines nõ videbãt ꝓprias man⁹. nec vn⁹ alterũ. ⁊ tenebre erãt ita spisse q poterãt palpari. ⁊ sic plagauit eos in tenebris cecitatis. Ita dñs sanctaȝ eccl'iam exq̃ vn⁹ alteri nõ compatit sed ad colligẽdum lutũ ⁊ puluerẽ terrenarꝝ rerum eos cõpellit Pharao ꝓpter qd de⁹ eos excecauit in spũalib⁹ ⁊ tẽpalib⁹ q frater frẽm nõ cognoscit. nec pr̃ filiũ. nec filius patrem. nec mater filiã. nec filia matrem. ideo tenebre densate sũt ⁊ palpabiles sup vniuersam terrã. Unde Aug'. O insatiabilis cecitas auaricie que nunq̃ȝ implet nec ꝓximo fidem seruat. bona vidue rapit. ⁊ pupillo falsum testimoniũ ꝓfert occupat rem mortui ⁊ nõ cognoscit se moriturũ ꝓpter cecitatem sue intelligentie. Quarto aliq̃ cecant ꝑ fetorem vel immundiciã per quã significat luxuria. Unð legimus figurã Judicũ. xvj. q Samson dilexit Dalidam mulierẽ pulchram valde que ipm decepit. et capt⁹ ambos oculos ꝑdidit. Ita homo luxuriosus excecat capt⁹ a diabolo. Naȝ ꝑdit oculũ dextrũ cũ quo debet celestia desiderare. ꝑdit sinistrũ cum q̃ dȝ eternas penas ꝯsiderare. Itẽ excecauit peccatuȝ luxurie illos duos senes q̃ Susannã ad mortẽ iudicauerũt q sup caput illius ꝓbe mulieris iurauerunt. Uñ Daniel ait illis. Species illius mulieris exceca-

uit vos. Ideo heu multi sunt iaȝ ceci in sancta eccl'ia. ergo necesse esset clamare. Jesu fili dauid mi/serere mei. Vñ iesus. Quid vis vt faciam tibi. Dñe vt videam lumē Sicut eñ quadruplex est cecitas ita quadruplex est illuminatio ce citatis. Nam pma illuminatio ē facta ceco. de q legit Jo. ix. ꝙ christus accepit de sputo ipsi⁹ bene/dicti oris ⁊ miscuit cum terra ⁊ li niuit oculos eius dicēs. Uade ad natatoria syloe ⁊ laua. Quare fe/cit xp̄s hoc certe ad nr̃am doctri nam. vt q fuerit excecat⁹ p puluerem auaricie. ponat puluerē sup oculos cordis vt habeat in mēte illḋ Geñ. Memēto hō ꝙ puluis es ⁊ in puluerem reuerteris. Se/cūda illuminatio fit p medicinaȝ oculoꝝ. De qua in Appo. vbi Johannes vidit quendā cecū nudū ⁊ pauperē ad quē ait vox diuina. Suadeo tibi a me emere aurum vt locuples fias. q: paup es eme a me vestimentū vt induaris. Itē eme a me collirium ⁊ vngas oculos tuos vt videas. Quid p istuȝ cecum nisi hō cecus p luxuriam. quia pdit vestē innocētie ⁊ lumē intelligētie qui debet emere auꝝ castitatis. vestimentū salutis. ⁊ collirium virtutis. ⁊ illud pōt eme/re p trib⁹ denarijs. vicȝ p ꝯtritione ꝯfessione ⁊ satisfactione. Ter/tia illuminatio facta ē p fel. vt patet Thobie. xj. Ubi angelus dñi dedit ꝯsilium iuniori Thobie dicens. Accipe fel piscis istius ⁊ vnge sup oculos patris tui qḋ fecit et vidit. Per istam cecitatē acci/pitur ꝯsuetudo peccandi. vt qui fuit cecus ex cōsuetudine pecca/torum ponit fel p meditationem eterne damnatōis seu amaritudinis sup oculos aīe vt visum reci piat. Quarta illumiātio est de fi/de. sicut ptȝ de isto ceco de quo hodie ad quē dñs. respice fides tua te saluum fecit ⁊ confestim vidit. Ita spūaliter qui fuit cecus vl' ex cecatus p peccatuȝ humiliet se et vadat ad xp̄m vt illuminet. Uñ p̄s. Accedite ⁊c̄.

In capite Jeiunij.
Sermo. xv.

Conuertimini ad me ī toto corde vestro ⁊c̄. Johel. ij.

Nota ꝙ deus creator omniū creaturarum est in omnib⁹ virtuti/bus laudādus. tñ p̄cipue laudat illum ipse pphēta in duabus vir tutibus videlicet in misericordia ⁊ iusticia. iusticiam exercet in malis ⁊ obstinatis. ⁊ misericordiā in cōuersis. Unde dicit in p̄s. Mi/sericordiam ⁊ iudiciuȝ cantabo tibi domine. Humano generi magis est necessaria misericordia q̄ȝ iusticia. q: homo fragilis est ⁊ ad peccanduȝ pnus sicut ipse deus ait in Geñ. viij. Dico ꝙ cogitatio hoīs omni tp̄e prona est ad malū vult ergo suam misericordiā nobis iptiri. q: sibi ppriū ē misereri vocauit igit nos ī thēate p̄dicto. Conuertimini ad me ī toto corde

vestro. Itē vocat nos in euange/
lio qđ hodie legim⁹ Mat.vj.ꝛc.
Dixit iesus.d.s. Cum ieiunat⁹ no
lite fieri sic̄ hypocryte tristes. Ex/
terminant em̄ facies suas.i.ma/
cras ostendūt ꝛ depictas vt appa
reant hominib⁹ ieiunātes. Amē
amen dico vobis receperūt mer/
cedem suā. Tu aūt cum ieiunas
vnge caput tuū ꝛ facieȝ tuā laua.
ne videaris hominib⁹ ieiunās.sȝ
patri tuo q̄ est in abscondito.ꝛ pr̄
tuus q̄ videt in abscōdito reddet
tibi mercedē. Nolite thesaurizare
thesauros in terra vbi erugo ꝛ ti
nea demolit̄ vbi fures fodiunt et
furant̄. Thesaurizate vobis the/
sauros in celo. vbi nec erugo nec
tinea demolit̄.ꝛ vbi fures nō effo
diunt neqȝ furant̄. Ubi est thesau
rus tu⁹ ibi est ꝛ cor tuū. Et sic ptȝ
euangeliū. Ergo q̄ ad thema. Cō
uertimini ad me in toto corde ve
stro.ꝑpter q̄ttuor causas. Primo
ꝑpter dei vocationeȝ. Scđo ꝑpt̄
mortis incertitudinē. Tertio ꝑ/
pter peccati ꝯsuetudinē. Quarto
ꝑpt̄ meriti remunerationē. Pri/
mo dico ꝙ ad deū debemus cito
cōuerti ꝑpter dei multiplicē vo/
cationē. Uocat aūt de⁹ peccatorē
de statu malo ad statū bonum di
uersis modis. vocat aūt ꝑ distri/
cti iudicij timorē sibi inspirando
ꝙ velit venire in die iudicij ī sede
maiestat⁹ sue.ꝛ ip̄m peccatorē iu/
dicare ad eternā penam.ꝛ cōuer
sum remunerare ad eternū gau/
dium. vt ptȝ Mat.xxv. Cū vene
rit filius hoīs in sede maiestatis
sue ꝛc. Item vocat ip̄m ꝑ suos p̄
dicatores quib⁹ ait. Marci vlti.
Ite in orbeȝ vniuersum p̄dicate
euangeliū omni creature. Mat.
iij. Pn̄iam agite appropiquabit
em̄ regnū ce. Iteȝ dicit Isa.lviij
Clama ne cesses quasi tuba exal
ta vocem tuā et annūcia populo
meo scelera eoꝝ. Iteȝ vocat ip̄m
per suam patientiam ipsum diu
expectando. Unde Heb.iiij. Pa
tientia xp̄i expectat te vt accedas
cum fiducia ad thronū gr̄e. Item
vocat nos ꝑ tp̄is abbreuiationē
qꝛ tempus sepe abbreuiat̄: ꝙ mo
rimur an̄ temp⁹.ꝛ illud tempus
nobis ꝯcessum est cā ꝯuersatio/
nis. vt ptȝ Apoc.xviij.ꝑ figuram
vbi legim⁹ ꝙ iohēs p̄dicauit lao
dicensib⁹ in regione iuxta ephesū
ꝛ ipsi nolebāt suā p̄dicationē au/
dire ꝛ cōuerti ad dn̄m. tūc ange/
lus dn̄i venit ꝛ stetit supra mare
hn̄s lapidē molarem in scapulis
suis.ꝛ dixit ad beatū Iohem. Ec/
ce iohānes taliter submerget̄ pec
cator sicut lapis iste.ꝛ in mare ꝑ/
iecit lapidē cū tanto impetu ꝙ to
tum mare mouebat̄. Hanc aūt fi
guram oñdit angelus ꝛ scripsit.
Iohānes ad peccatoꝝ cōminati
onē vt deberet p̄dicari. qꝛ temp⁹
penitendi post hanc vitaȝ haberi
nō potest saltem ad spaciū vnius
hore. sed imediate in ictu ocl'i sub
mergent̄. h idē ptȝ in psal. vbi ait
ꝓpheta. Dimersisti eos dn̄e ī ma
re ꝯdemnationis sicut plumbuȝ
in aquis vehemētib⁹. Iteȝ vocat
dn̄s peccatorē misericordiaȝ pro/

mittendo vt ait Hiere. Uade ad orientem z occidentē z clama. O aduersatrix isrl'.i.aīma peccatrix tu peccasti ꝯtra tuū creatorē sub omni ligno frondoso.sed reuerte re ꝑ pniam. z ego suscipiā te dicit dñs. Aug⁹. Omne temp⁹ quo nō de deo cogitasti hoc cogitare ꝑdidisse. Itē O q̄ʒ mag̃ est misericordia dei ꝙ peccatorē cōuersum nō minus diligit q̄ʒ eū qui nūq̄ʒ peccatum vel maculā cōtraxit. Hieronym⁹. Uera pnīa est secundus baptism⁹.qꝛ sicut homo renouat̄ a peccato in baptismo.ita ꝑ penitentiā.xp̄us a sua natiuitate vsq̄ʒ ad passionē duram pniam fecit vsq̄ʒ ad finem vite. ꝑ debem⁹ primo cōuerti ad dñm.qꝛ ipse vocat nos multiplicit̄. Et tm̄ de p̄mo.

Secūdo debem⁹ ꝯuerti ad dñm ī toto corde nr̄o cito ꝑ peccati cōsuetudinē. Uñ dicit Berñ. Difficile surgit ad cōuersionem quem terrena moles cū mala ꝯsuetudine p̄mit. Uñ ps. Iniq̄tates mee supgresse sunt caput meū.z sicut onus graue grauate sunt sup me De quo legim⁹ exemplū de q̄dam heremita q̄ vidit quendaʒ hoīem fasciculū lignoꝝ colligētē z leuauit z leuare nō poterat ꝓpter magnitudinē.z tūc plura ligna addidit donec pondus ligni ipm opp̄ssit.quē iste significat nisi petōrē Nota ꝙ iste peccator ꝯsuetudinarius est q̄ peccatuʒ facit z aggrauat aīam. z q̄to mag' aīa aggrauat̄.tāto mag' addit peccata peccatis donec sub onere peccatoꝝ anima submergit̄ z opprimit̄. Debemus igit̄ deponere on⁹ peccatoꝝ ꝑ pniam z nō addere ꝑ culpā qꝛ difficile est cōsueta relinquere. cui⁹ habem⁹ figurā.iij.Re.ij.ibi legim⁹ ꝙ quidā vir noīe Semey peccauit ꝯtra Dauid q̄ ipsum expulit d regno z exhereditauit.sʒ regnante salomone ꝑ dauid patre suo qꝛ ille salomō fuit rex clemēs accepit eū in grām z restituit sibi hereditatē.pacto ꝙ nō deberet semey trans torrentē cedron ire.sʒ si trāsiret morerer̄. Sed semey ex ꝯsuetudine nō poterat dimittere q̄n transiret cedron. Qd̄ ꝑcipiēs salomon misit ꝟuos suos q̄ ipm occiderūt. Ita moraliter ꝑ semey nota peccatorē ꝯsuetudinarium q̄ peccauit in dauid.i.in deū patrem in diuinis qui ipm expellit de regno eterno. sed regnāte Salomone.i.christo q̄ est rex pacific⁹ faciens pacē inter deū z peccatorem.recipit peccatorē penitenteʒ ad grām z restituit eū in gradum pristinū.sed peccator accipit p̄ceptum ab eo vt nō trāsgrediat̄ cedron.i.p̄cepta euāgelica. sʒ maneat in hierl'm.i.in statu pnie. Sed cū peccator p̄ceptū trāsgredit̄ in ꝯsuetudine peccatoꝝ antiquoꝝ tunc tpe mortꝭ mittit xp̄us suos famulos.i.tortores q̄ ducūt eum ad suppliciū.z sic hō multotiens cadit ex ꝯsuetudine. ideo debʒ hō sepe ꝯfiteri. Uñ ait Hiero. Sicut ethiops difficile pōt mutare pellem suā.ita peccator ꝯsuetudinarius statū suū zc̄. Tertio dico ꝙ

homo debet ꝯuerti ꝓpter mortis incertitudinez. Un̄ Bern̄. Nihil certius morte. ꝛ nihil incerti⁹ hora mortꝭ. Un̄ ait poeta. Hoc scio ꝙ morior vbi quomodo nescio qn̄. Sepe homo cadit improuise in foueā mortꝭ dū nō sperat. Exemplum in naturꝭ rerū in quodā hoīe q̄ ambulabat ꝑ heremuz cui occurrit vnicornis ipsum volens suo cornu occidere trudēs penes cor hoīs. ꝛ ille retrogradiēs ꝛ antea se defendēs inq̄ztū potuit donec retrogradiēdo cecidit ī foueā valde ꝓfundā. in cui⁹ medio creuit arbor sup̱ quā in casu remansit. subter ipsaz in fūdo fouee erāt serpētes ꝛ bufones capita erigentes casum isti⁹ expectātes ꝛ ꝺ muro exierūt duo mures vn⁹ alb⁹ et vn⁹ niger arborē illā corrodētes. ꝛ in arbore creuerūt pulchra poma. ꝛ ille apph̄ēdit poma ꝛ comedit ꝛ oblit⁹ ē oīs doloris vicꝫ vnicornis supius stantꝭ. inferi⁹ bufonum ꝛ serpentū ꝛ muriū corrodētium donec arbor cecidit. ꝛ ille in foueam corruit ꝛ serpentes ꝛ bufones deuorauerūt eū. Ita moraliter vnicornis ē mors que ē horribilis nulli parcēs nec diuiti nec paupi. nec seni nec iuueni querēs hoīem interficere. sed hō se defendit inq̄ztum pōt. Cum em̄ sentit venire venicornē. i. mortē. cito q̄rit medicinā mortꝭ. ꝛ fouea est sepulchrū in q̄ sedent serpētes ꝛ bufones mortē hoīs expectantes sꝫ sedet homo in arbore fragilitatꝭ hūane quā duo mures corrodūt id est dies ꝛ nox vicꝫ alb⁹ est dies ꝛ niger est nox. sꝫ poma in arbore sunt delicie mūdi que hō accipit ꝛ obliuiscit̄ mortē ꝛ fragilitatem sue nature donec cadat in foueā sepulture ꝛ deuoret̄ a serpentib⁹ ꝛ bufonib⁹. iō debem⁹ ꝯuerti cito. q2 nescim⁹ qn̄ mors veniet. Quarto dico ꝙ debem⁹ cito cōuerti ad dn̄m ꝓpter p̄cꝫ remunerationē ꝛ ad ꝓmerendā gloriā. Un̄ ꝺr Isa. xlv. Cōuertimi ad me ꝛ salui eritꝭ ꝛ ero vester dn̄s ī eternū. Ipse em̄ stat ad recipiendū nos in gratiaz vt ptꝫ Lu. xv. ꝺ filio ꝓdigo q̄ dixit ad patrē. Pater da mihi portionem meā que mihi ꝯtingit. ꝛ illaz ꝯsumpsit inutilit̄ viuēdo luxuriose. ꝛ venit in tantā inopiā ꝙ cupiebat saturari de siliq̄s quas porci comedebāt ꝛ nemo illi dabat. At ille ait intra se. Cōuertam me ad patrē meuz vt me recipiat tanq̄z vnū ex mercēnarijs. Et pat̄ fecit q̄ttuor filio suo. Primo statiz obuiauit sibi. Scḋo honorabilit̄ suscepit. Tertio vestimēta p̄stina restituit. Quarto anulo aureo euz ornauit. Ita moraliter fili⁹ ꝓdig⁹ est peccator ꝯsumēs patrimoniū suū gr̄e ꝛ vite eterne in peccatꝭ et est seru⁹ diaboli pascens porcos. id est peccata. ait intra se. Cōuertam me ad patrē meum celestē et petam gr̄am ꝛ misericordiā. Tūc pater celestis quattuor facit. Primo obuiat eū in gr̄am recipiēdo. vn̄ Aug⁹. Christus festinat pecca

torem recipere a reatu absoluere cum ↄuertit puro corde. qꝛ plus cruciat eum cōpassio miserie q̄3 si tis in cruce. Secūdo honorabilit̄ accipit. Uñ ait Piere. Reuertere ad me o aīa peccatrix ⁊ ego susci/piam te. Tertio vestem innocētie pditam restituit. Uñ ait aīe deuo ta ↄuersa Jsa. lxj. Induit me dñs vestimēto salut. Quarto anulu3 aureū in manu tribuit in signu3 dilectiōis eterne. qꝛ sicut anulus nō habet finē. ita dilectio dei de/bet eē eternalis. in sinistra manu qꝛ ibi est vna vena que tangit cor ita talis cōuersus ad dñm quem benigne suscepit in grām d3 deū p̄cordialit̄ diligere. Ideo quo ad thema. Cōuertimini ad me ī to/to corde vestro cito ꝓpt̄ multipli/cem vocationem ꝓpter peccatoꝝ cōsuetudinem. ꝓpter mort incer titudinem. et ꝓpter premij remu nerationem.

Feria sexta.

Sermo. xvj.

Ercedem

habebitis apud patrē q̄ in celis est. Matth. v. Nos vide/mus ī naturalibꝫ ꝙ qñ aliqua re gio plena est latronibꝫ iuxta via3 transeuntibꝫ insidiant̄ ⁊ spoliant vel qñ terra impenetrabilis est ꝓ pter ꝓfunda flumina ⁊ paludes. tūc rex sapiēs illiꝰ regionis ordi/nat aliquos hoīes q̄ accipiūt bo letum vel passagiū a trāseuntibꝫ vt possint viā tutā a latronibꝫ fa cere ⁊ vias ꝓfūdas planas ⁊ tran sitorias seruare. ⁊ q̄ tunc boletu3 hab3 ab illis quos rex ordinauit accipit signū q̄ ille liber ⁊ tutus p oēm regionē vadit. ita fecit Sa/lomon rex sapiēs. vt pt3. iij. Re. ⁊ sic de nobis spūaliter in tp̄e mor tis opꝫt aīa3 cuiuslibet hoīs am bulare vias planas latronibꝫ. id est diabolis. q̄ insidiant̄ homini tp̄e mort ⁊ ↄsiderant viam egres sionis tanq̄3 latrones. ita postq̄3 egressa est aīa via valde est luto/sa ⁊ tenebrosa. vt pt3 in p̄s. Fiant vie eorum tenebre ⁊ lubricū. Jre3 rex salomon. i. christus rex sapiē/tissimus. vt dicit apl'us. In eo re conditi sunt oēs thesauri sapīe. ordinauit in hoc mūdo paupes q̄ ex pte illius colligere debēt passa gium p elemosynā. et q̄cunq3 eis dederit portat secū signū tempe mortis. ⁊ ille secure vadit ad por tam salut. ⁊ nullus latro. i. dia/bolꝰ nocet ei nec viā lutosam am balat. qꝛ elemosyna ⁊ pnīa viam tutam ⁊ planā faciūt. vt pt3 ī hoc euāgelio. Dixit iesus. d. s. Audist quia dictu3 est antiquis. Diliges ꝓximū tuum ⁊ odio habebis ini/micum tuū. quia diligis amicu3 tuum. Ego aūt dico vobis diligi te inimicos vestros. bñfacite his qui oderūt vos. ⁊ orate p ꝑsequē tibꝫ ⁊ calūniantibꝫ vos. vt sit filij patris vestri qui in celis est. q̄ so/lem suum oriri facit sup bonos ⁊ malos. et pluit sup iustos et in/iustos. Si eñ diligit eos q̄ vos diligūt quā mercedē hēbit. nōne

publicani hoc faciũt. Et si saluta ueritis frẽs vestros tm̃ quid am plius facietꝭ. nõne ⁊ ethnici h̄ fa ciunt. Nam se nõ alios valet ar dens ethna cremare. sic se nõ ali os iuidus vrit hõ. Ethna ẽ mõs ꝗdam ardens in sicilia. Estote er go pfecti sicut ⁊ pr̃ vester celestis pfect⁹ est. attendite ne iusticiã ve stram faciatꝭ corã hominib⁊ vt vi deamini ab eis. alioqn nõ habebi tis mercedẽ apud pr̃em vr̃m qui in celis est. Cum ḡ facis elemosy nam noli tuba canere añ te sicut ypocrite faciũt in synagogꝭ et in vicis vt honorent̃ ab hominib⁊. Amen dico vobis receperũt mer cedem suã. Te em̃ faciẽte elemo synam nesciat sinistra tua ꝗd fa ciat dextera tua. vt sit elemosyna tua in abscõdito. ⁊ pater tu⁹ ꝗ vi det in abscõdito reddet tibi mer cedem eterne retributiõis. Et sic ptꝫ euangeliũ ꝗ ad thema. Mer cedem habebitꝭ ⁊c̃. Nota ꝙ quat tuor genera hoĩm mercedẽ apud patrem habebũt. Primi sunt mũ dum relinquentes. Secũdi sunt penitẽtes. Tertij sũt elemosynaꝫ ordinate dantes. Quarti sunt bñ ieiunantes. Primi sunt mundũ relinquẽtes. de mercede illoꝝ ait dñs Lu. vj. Gaudete ⁊ exultate. ecce em̃ merces vr̃a multa est ĩ ce lis. Mundũ relinq̃re docet nos natura. q̄ illud naturale est ĩ ho mine qđ fugit illud qđ p̄t sibi no cere. Nam prua aĩalia fugiũt res nociuas. vt ptꝫ de apib⁊ qui ma gnam esuriẽ sustinerẽt anteꝙ̃ ci bum eis nociuũ sumerent. Ita et nos debem⁹ facere q̄ mũdus no cet aĩe. q̄ eam suis ꝯcupiscentijs malis inficit. Uñ. j. Jo. ij. Mũ dus transit ⁊ ꝯcupiscentia ei⁹. Et assimilat̃ panthere. q̄ vt dicit Isi dor⁹. Panthera ẽ aĩal valde pul chrum in colore ⁊ dulcis in odo re. sed est aĩal venenosũ interi⁹ et ꝓpter suum colorẽ ⁊ bonũ odoreꝫ sequunt̃ eum aĩalia. sed suo vene no interficit ea. Ita mũdus ẽ pul chior in aspectu. vt videm⁹ ꝙ mũ dani se vestiunt ad aspectũ homi nis ꝙ̃tumcũqꝫ pñt se ornant. sed multi occidũt in aĩa. ideo ait do minus dicẽs. mundũ relinquẽti b⁊ Joh. xv. Uos de mũdo nõ estꝭ ideo odit vos mũdus. Iteꝫ docet nos mũdum relinquere exẽplo ñ solum suo vel in apl'is sed etiã in paganis. Uñ legimus de quodã pho vicꝫ Dyogene qui in plateis strauit pecuniã ⁊ clamauit dicẽs Noui ꝙ sciã ⁊ pecunia simul sta re nõ possunt. Et ali⁹ magnã pe cuniaꝫ ꝓiecit in mare dicẽs. Me lius ẽ ꝙ mergã te ꝙ̃ mergar a te. Si em̃ hoc fecit pagan⁹ ꝙ̃to ma gis bonus christian⁹ debet sper nere mundũ cũ suis ꝯcupiscẽtijs que sunt auaricia. gula. luxu. ⁊c̃. que sunt idoloꝝ seruit⁹. sed habe mus mercedẽ apud patrẽ. vt ait Aug⁹. Si quis mũdũ reliquerit ⁊ deo seruierit cũ adhuc ocli splẽ dent vt carbunculi. ⁊ crines sunt gilbi. ⁊ gene rubescunt. ⁊ statura erecta. ⁊ mũdus viget. ⁊ fortitudo regnat. certe talis mercedẽ Jobis

baptista expectat. Secūdi q̄ mercedem hn̄t apud patrē sūt penitētes. Un̄ ait dn̄s Mat. iij. Pn̄iā agite ecce appropinq̄bit regnum celoꝝ. Propt̄ meritū pn̄ie depingebant romani imaginē pn̄ie ad modū milit̄ armati. in cui9 galea scriptū fuit. Teneo. aureis l̄ris z anchora sup galeā z lorica milit̄ porta apta z scriptū iuxta. Intro mitto ī clypeo quē tenebat ī vna manu crux alta. in dextera manu vexillum de q̄ttuor colorib9 vicȝ rubeo. albo. nigro. viridi. z super imaginē scribebat̄. Hec ē pn̄ia vera. Ad ꝓpositū iste miles significat pn̄iam. qꝛ penitētes multas hȝ tentationes. vn̄ Job. vij. Militia est vita hoīs sup terrā. in cui9 galea anchora. qꝛ sic̄ anchora tenet nauem in tempestate. ita pn̄ia tenet hoīeȝ in tpe mort̄ ne submergat̄ in infernū. Item in lorica porta apta depicta. qꝛ pn̄ia ſm Aug. est ꝑma porta post naufragium. Itē in scuto vel clypeo crux alta. qꝛ p crucē pn̄ia designat̄. Un̄ ait xp̄us Mat. x. Qui nō accipit crucem pn̄ie z sequit̄ me nō est me dignus. In dextera manu vexilluȝ in q̄druplici colore. rubeo q̄ significat charitatem. albo q̄ significat castitatē. viridi q̄ significat sp̄ualem hilaritatē. nigro q̄ significat hūilitatē. Uera pn̄ia dȝ hr̄e spem eterne mercedis. Un̄ ait q̄dā sanctus. Ueni dn̄e da mercedē sustinentib9 te. vt ꝓphete tui fideles inueniant̄ q̄ pn̄iam p̄dicabāt. Tertij q̄ mercedē habebūt apd̄ p̄rem sunt vicȝ elemosynā ordinate dātes. Nam q̄ dant elemosynā pauperib9 ꝓpt̄ deū centuplū accipiēt z vitam eternā possidebūt. Un̄ videmus ī naturalib9 qn̄ aliq̄ mercatores exn̄tes in aliena p̄ria vbi pecuniā nō pn̄t secū ducere z portare querūt campsores z dant ill̄ vt recipiāt ī patria sua. Ita sp̄ualiter nos sum9 in h̄ mūdo vbi nihil possum9 deportare nobiscum tpe mort̄. iō debem9 paupib9 dare in h̄ mūdo vt centuplū accipiamus. qꝛ pauperꝝ est regnū celorū. Hui9 legim9 figurā in li. Thobie. Thobias eīn cū diues fuerat dedit cuidā viro iusto decē talenta z ꝯcessit ei sine omni vsura. z accepit ab eo signū. Tempe v̄o necessitatis misit filiū suū cū signo q̄ reportauit oēm pecuniā z ī centuplo vltra. z angelico ducatu reuersus est ad p̄rem cū leticia. Ita moral̄r hoc tpe abūdare dȝ hō ducit̄ ducatu angeloꝝ ad rectā r̄raȝ viuentium vbi in centuplo magis accipiet q̄ȝ dedit. z cum gl̄ia et̄na erit heres dei. z cum xp̄us veniet in die iudicij corp9 excecatū dormiens ī tenebris illuminabit clarificando. Un̄ aug9. in q̄daȝ epl̄a dicit sic. Si vis esse mercator optim9 fenerator egregi9 des qd̄ nō potes tecū ferre. vt recipias mercedem quā nunq̄ȝ potes amittere da modicū vt recipiat̄ magnū da tpalia vt recipias eterna. et sic p3 tertiuȝ. Quarti q̄ mercedē hn̄t apud patrē sūt bn̄ ieiunātes. Nā aliq̄ ieiunant q̄ tn̄ mercedē a deo

ñ accipiũt. vt ait Berñ. Jsa. lviij.
Jeiuniũ h nõ elegi. hoiem afflige
re aiaz suã τ viuere ĩ peccatꝭ mor/
talibꝰ. ſꝫ ille q̃ bñ vult ieiunare dꝫ
vincula pctõꝝ ꝑ ꝯfessionẽ primo
soluere. vt dicͭ Jsa. lij. Solue col/
ligationes colli tui. Jtẽ dꝫ cũ cor
dis tranq̃llitate ieiunare. vt cum
nllo habeat discordiã vl̾ inuidiã.
Jtẽ dꝫ ieiunare cũ cordis mũdi/
cia. q2 vt dr Ja. iij. Nunq̃d põt de
vno foramĩe exire dulcꝭ aq̃ τ ama
ra q̃n misceatᷣ aq̃ amara cũ dulci
ita pctm̃ nõ dꝫ stare cũ ieiunio ne
misceatᷣ. Jtẽ ieiuniũ dꝫ esse cũ bo/
na intentiõe ne fiat ad laudẽ hu/
manã sicut ypocrite. Qñ igitᷣ nõ
fit tuncꝭ ira dei placatᷣ τ delet oĩe
peccatũ. vt pꝫ Jone. iij. Uñ legi/
muſ. ciuitas Niniue magna erat
cũ suis peccatꝭ offendebat deum
ꝓpterea voluit eã dñs subuertere
Dixit itaqꝫ deꝰ ad Jonã ꝓphetaꝫ.
Uade in ciuitatẽ niniue τ p̃dica ĩ
ea. adhuc. xl. dies τ niniue subuer
tetur. Qđ ꝓpheta fecit. clamauit/
qꝫ ꝑ totã ciuitatẽ in oĩbꝫ capitibꝫ
ciuitatis. adhuc. xl. dies τ niniue
subuertur dicit dñs omnipotẽs
τ clamor talͥ ꝑuenit ad aures re
gis. τ rex surrexit de solio gl̾ie sue
τ scidit vestimẽta sua τ indutꝰ est
sacco. τ sparsit se cinere super ca/
put suũ τ p̃cepit oĩ ppl̾o suo ieiu/
nare. τ iumẽta τ boues ieiunabãt
q2 nõ pascebantᷣ ſꝫ in stabulis re/
seruabantᷣ. τ pueri in cunabilis. τ
sic clamor pueroꝝ τ iumẽtoꝝ q̃/
bꝫ subtrahebantᷣ cibaria venit ad
dñm oĩpotentẽ τ misertꝰ est eis ꝑ
pter ieiunium. Jta τ nos si puro
corde ieiunamꝰ τ viã nr̃am malã
relinquamꝰ miserebitᷣ dñs nr̃i et
delebit oẽs iniq̃tates nr̃as τ de/
ponit irã in misericordia. Et h̃ q̃
ad thema. Apud p̃rez hẽbũt mer/
cedem hĩj q̃ttuor supradicti. vicꝫ
penitẽtes elemosynã dantes. mũ
dũ relĩquẽtes. τ debite ieiunãtes.

Dñica prima quadragesime.
Sermo. xvij.

Ductus ẽ

iesus in desertũ a spi
ritu vt tẽptaretᷣ a dia
bolo. Mat. iiij. Nota sicut vide/
mus q̃ñ aliqua ciuitas q̃ est libe
ra fuerit a malo tyranno obsessa
tũc meliꝰ est hoĩbꝫ illiꝰ ciuitatꝭ mo
ri honorifice ĩ bello q̃ꝫ se tradere ĩ
seruitutẽ tyrãnice prauitatꝭ. Jta
sp̃ual̾r ciuitas dei libera ẽ hõ xp̃i
anus. vt ait Apl̾s. Qua libertate
xp̃s nos liberauit. ſꝫ tyrannꝰ dia
bolꝰ obsedit eã diuersis tentatio
nibꝫ. q̃bꝫ debemꝰ viriliᷣ resistere.
vt ait Berñ. Ciuitas nr̃a in terra
inimicoꝝ est. τ muri eiꝰ đ terra. i.
corpꝰ circa aĩam vndiqꝫ ĩpugnatᷣ
Nã inferius ĩpugnat ꝯcupĩa car
nis. ꝯtra istã vigilat abstinẽtia. su
periꝰ ĩpugnat timor iudicij extre
mi. ꝯtra istũ vigilat freq̃ẽs ꝯfes/
sio. añ ĩpugnat vanitas mũdi. ꝯ
istã vigilat mortꝭ memoria. Debe
mꝰ igitᷣ tentatiõibꝫ diaboli viril̾r
resistere. τ h õñditᷣ nob ĩ euãgelio
Ductꝰ est iesus in desertũ ꝑ sp̃m/
sanctũ postq̃ꝫ a iohe baptizatꝰ est
tẽtaretᷣ a diabolo. nã ieiunauit vt

xl.dieb3 et.xl.noctib9 in q̄ ostēdit
diuinā naturā. Postea eī esuriit
tūc affuit diabol9 tentator ꝛ dixit
ei. Si filius dei es dic vt lapides
isti panes fiant ꝛ comede. Rñdit
ei iesus. Scp̄tū est. Nō ī solo pa
ne viuit hō. ſ3 in oī v̄bo qđ ꝓcedit
de ore dei. q2 sicut corp9 ꝯfortat a
pane naturali. ita aīa a pane spū
ali. Tūc assumpsit eū diabol9 in
sanctā ciuitatē ꝛ statuit eum sup
pinnaculū tēpli. Istud pīnaculū
dicebat locus doctoꝝ in supmo
tēpli tāq3 deambulatoriū. ꝛ dixit
ei. Si fili9 dei es mitte te deorsu3
Scriptū est eñ. Angel' suis man
dauit de te vt custodiāt te in oib9
vijs tuis. Rñdit ei iesus. scriptū
est. Nō tentabis dñm deū tuum.
Tūc iterū assumpsit eū diabolus
ꝛ duxit eū in montē excelsū valde
ꝛ ōndit ei oīa regna mūdi ꝛ glīa3
eoꝝ ꝛ dixit illi. Hec oīa dabo tibi
si ꝓcidens adorauerī me. Tūc di
xit illi iesus Uade sathana. scp̄tū
est eñ. Dñm deū tuū adorabis ꝛ
illi soli seruies. Tūc reliqt eū dia
bolus. ꝛ ecce angeli accesserunt ꝛ
mīstrabant ei. In h̄ euangelio p̄
mo querit quare xp̄s voluit ieiu-
nare. xl. dieb9 ꝛ. xl. noctib9. Rñdēt
doctores. q2 sicut moyses añ mul
ta tp̄a incarnatōnis ieiunauit. xl
dieb9 ꝛ. xl. noctibus in deserto in
monte synai vbi dñs dedit sibi le
gem. ita xp̄s q2 legē euāgelicam
voluit nob dare vt sic antiqua3 ꝛ
noua3 faceret vna3. quare voluit
tentari a diabolo. Rñdent docto
res q̄ p̄mi parētes vic3 adā ꝛ eua
fuerūt tentati in padiso ꝛ victi p
tria vitia. vic3 p gulā q2 comede-
rūt. p supbiam. q2 erit3 sicut dij. p
auariciā scientes bonū ꝛ malum
ꝛ in his ꝯsenserūt diabolo. ꝛ ideo
expulsi sūt de padiso terrestri ꝛ ce
lesti. Sic xp̄s de9 ꝛ hō voluit tri
bus vitijs tentari ab eo. sed supa
re eum. Uñ tentauit eu3 de gula
dicēs. Dic vt lapides isti panes fi
ant. de supbia mitte te deorsu3 de
pīnaculo templi ꝛ si nō leseris te
ab omnib9 laudaberī. de auaricia
omīa regna mūdi. vic3 ibi arabia
ibi iudea. ibi francia. ibi india. ibi
ytalia. oīa tibi dabo vt sis dñs eo
rum. ſ3 in omnib9 his vicit diabo
lum vt daret nobis exemplū dia
bolo resistendi. Ergo q̄ ad thema
Duct9 est iesus in desertū. Per d
sertū nota pnīam veram. ꝛ hoc p
pter quattuor causas. Primo fi-
lij isrl' in istū desertū ambulabāt
p. xij. vias. Secūdo in isto deserto
fuerunt a serpētib9 infestati. Ter
tio in isto deserto fuerūt aqua re
creati. Quarto in isto deserto fue
runt pane celico cibati vl' refecti
Primo dico sic q̄ pnīa vera cō-
parat dexto. q2 moyses duxit eos
de egypto p duodeci3 vias vt p3
in figura. Exo. xiiij. vbi legimus.
ꝛ dicit mgr̄ ī scholastica historia
qñ moyses venit cu3 filijs isrl' de
egypto añ mare rubꝝ. diuisit ma
re cū virga in. xij. vias. quas filij
isrl' ambulabāt. ꝛ cū Pharao seq
ret eos volens eos reducere de-
mersus est in mare. et filij isrl' in
littore stabāt ꝛ istū psal. cātabāt.

Cātem⁹ dño gloriose em̄ magni-
ficat⁹ ē equū ꝛ ascensorē ꝓiecit in
mare. Jta spūaliter xp̄s p̱ dñi in-
spirationē educit peccatores de
egypto .i. de statu pctōꝝ diuidēs
mare pnīe .i. xij. vias cū virga san
cte crucis. ꝛ istas vias optet nos
ambulare in desertū pnīe. vt vale
amus puenire in terrā ꝓmissiōis
eterne. Prima via est ɔtritio ꝛ sic
amara vt recogites ī amaritudi-
ne aīe tue om̄e tp̄us vite. oēs dies
oēs annos q̄s inutilir̄ expendisti
Vñ ait Ezechias rex. Recogita-
bo tibi oēs annos meos ī amari.
aīe mee. Jtē Treñ. ij. Velut mare
ɔtritio tua. Cū em̄ habes ɔtritio
nem amarā tunc p̄mā viā ambu
lasti. Scd̄a via ꝙ cōtritio tua sit
vniuersalis vt cognoscas te ma-
gnuz peccatorē sicut David q̄ nō
peccauit nisi vnum peccatū ma-
gnum in q̄ deū offendit cū dixit.
peccaui sup̱ arenā marꝭ. ꝛ pecca-
ta mea plura sunt q̄z multitudo
stellarum. ꝛ sic habes duas vias.
Tertia via ē ꝙ ɔtritio cordis tui
sit singularꝭ. ꝛ de q̄libet peccato ī
speciali hēas ɔtritiōez. vñ David
Lauabo p̱ sing. no. lec. meū .i. con
sciam meaz. ꝛ lacbrymis rigabo.
Quarta via ɔtritionis dꝫ esse ɔti
nua. Vñ ait Aug⁹. Quotiens re-
cordaris de peccato nō hēas de-
lectionē sed ɔtritionē. Jtē ɔfessio
habet q̄ttuor vias. Prima via cō
fessionis ē dolorosa ꝙ nō vadas
cū risu ꝛ ioco ad ɔfessionē. Unde
Aug⁹. O dñe da mihi illā grāz vt
in me īueniā vt cū dolore ɔfitear
quod in me vulneratū est. Se-
cunda via ɔfessionis ē ꝙ sit festi-
nā. vñ Ecci. v. Ne tardes cōuerti
ad dñm. ꝛ ne differas de die ī diē
vt nō ducas peccare in ɔsuetudi
nem. Tertia via ɔfessionis est ꝙ
cōfessio sit integra vt nō diuidas
vnā p̱tem ɔfitendo vni sacerdoti
vel ɔfessori ꝛ aliā p̱tem alteri. Vñ
Jsa. dr. Surge mane ꝛ effude cor
tuū sicut aqua effundir̄ ꝛ vas nō
retinet saporē vel colorem. sic cor
nō dꝫ retinere delectationem nec
rancorē. Quarta via cōfessionis
est ꝙ ɔfessio sit verecūda vt cū ve
recundia loquerꝭ. vt sacerdos sci
at ꝛ intelligat tuā intētionē vt nō
pallies sicut m̄lti sūt q̄ nō audēt
dicere ꝓpt̄ verecūdiā. Vñ p̄s. Ve
recūdia ɔtra me ē semp̱. Quicq̄d
hō ꝓpter verecūdiā retinet. h̄ scri-
bit diabolus stilo ferreo in frōte
ꝛ pectore ipsi⁹ ꝛ vnusq̄sqꝫ leget il-
lud in iudicio. Jtez satisfactio h̄ꝫ
q̄ttuor vias. Prima ē ꝙ sis ī illa
intentiōe ꝙ nunq̄z velis amplius
peccare. Vñ ait dñs m̄lieri. Lu.
vij. Mulier dimissa sūt tibi pctā
tua vad̄ noli āpli⁹ peccare Scd̄a
via est vt hō reddat iniustas res.
vñ Aug⁹. Peccatū non dimittir̄
nisi ablatū resti. Et iō ait Zache⁹
Luc. xix. Dñe dimidiū bo. me. do
paupib⁹ etsi aliquem defraudaui
reddo q̄druplū. Tertia via ē vt ī-
dulgeas ꝓxio vt nullā hēas vin-
dictā vel rancorē in corde. Vñ di
xit dñs Mat. vj. Si dimiseritis
hoib⁹ pctā eoꝝ ꝛ p̄r vr̄ di. vo. pec.
vr̄a. Quarta via satisfactōis ē sic

si peccasti corpe satisfac in corpe. qꝛ p q̄ hō peccat p hec ⁊ torq̄r. ⁊ si ꝯfessoꝛ ponit tibi satisfactionē minimā. tñ potes vltra facere. Uñ Apo. vj. Uidi equū albū ⁊ q̄ sr eū sedebat hēbat staterā ī mān sua qꝛ tpe mortꝭ vnicuiqꝫ mēsurar̄ ꝫ opa sua q̄ sequunr̄. ⁊ h̄ sūt. xij. vie. p desertū pnie.

2° Scd̄o dico qꝫ pnia deserto ꝯpar̄. qꝛ filij isrl̄ in deserto a serpentib⁹ fuerūt infestati. vt ptꝫ in p̄s. Dentes bestiarū imittā in eos cū furore trahētiū atqꝫ serpētium. Uñ legim⁹ figurā. Nu. xxj. Qñ filij isrl̄ murmurabāt ꝯ dñm misit serpētes q̄ splēdebant velut ignis ⁊ pplm mordebāt ⁊ quem mordebāt moriebar̄. ⁊ sic tūc moriebār̄ morsu serpētꝭ. ſꝫ dixit moyses ad dñm. O dñe quō pōt ppl's saluari a serpētib⁹ qꝛ oēs moriūr̄. Dixit dñs ad moysen. Funde de ere serpentē eneū ⁊ suspēde in arbore vt quecūqꝫ momorderit serpens inspiciat serpentē eneū ⁊ nō nocebit ei morsus. Jta spūalr̄ ī deserto vere pnie infestat hoīem serpens antiqu⁹. i. diabolus q̄ decepit p̄mū hoīem in specie serpentꝭ ⁊ infestat hoīeꝫ p malas suggestiones ⁊ p malas cogitatiōes. Quēcūqꝫ em̄ mordet astutia sathane intuear̄ xp̄m in cruce pendentē ⁊ petat veniā nō nocebit ei morsus serpētꝭ. i. diaboli. sic vincir̄ sic xp̄s vicit eū di. Uade sathana ⁊ ñ tentabis me qꝛ xp̄s dñs vicit te.

3° Tertio pnia ꝟa compar̄ deserto. vt dicir̄ Exo. xvij. Filij isrl̄ non hēbant aquā. iō clamabāt ad dñꝫ. ⁊ moyses duxit multitudinē filioꝝ isrl̄ ante petrā ⁊ habuit ꝟgā in manu ⁊ pcussit petram p̄ma vice ⁊ non dabat aquaꝫ. secūda vice et petra dabat aquā. Jta spūalr̄ multi sūt in deserto pnie q̄ nō hñt aquā lachrymaꝝ p pctis sic dicit p̄s. Aīa mea sic tra sine aq̄ tibi. Debet hō coꝛ suū induratū velut lapidē pcutere ꝟga discipline bina vice vl̄ trina vice recordādo p̄terita pctā ⁊ tūc petra. i. coꝛ duruꝫ pctōꝝ dabit aquā lachrymaꝝ ⁊ inde reficir̄ aīa pctōris. ⁊ lauat se ab oī sorde vitioꝝ. ꝗ in deſto pnie necesse est aq̄ lachrymaꝝ. ⁊ sic ptꝫ tertium.

Quarto pnia ꝯpar̄ deserto. qꝛ ī deserto filij isrl̄ fuerūt refecti pane angelico. qd̄ ptꝫ ī Exo. xvj. vbi legim⁹ qꝫ filij isrl̄ nō hēbant cibaria in deserto ⁊ clamabāt ad dñm. et misit eis d̄ celo panē āgeloꝝ quē colligebāt oī die de mane in roꝛe qñ em̄ ros cecidit. cecidit manna cū roꝛe. ⁊ vnusq̄sqꝫ colligebat in q̄tū sibi ⁊ familie sue p illo die sufficiebat. Jta spūalr̄ ī deserto pnie cibat dñs suos fideles duplici pane celico. Prim⁹ ē panis ꝟbi dei de q̄ ait dñs ī euāgelio. Nō ī solo pane viuit hō. ſꝫ ī oī ꝟ. qd̄ pce. ab oꝛe dei. ⁊ vnusq̄sqꝫ vadat ad ecclesiā mane vt boni xp̄iani colonie faciūt ⁊ ī alijs magnis ⁊ pūis ciuitatib⁹ vbi p̄dicar̄ ꝟbum dei. ⁊ vnusq̄sqꝫ capiat vt sibi ⁊ familie sufficiat. i. aīe. Jtē cibat filios suos in deſto pnie cibo sacralī omni die a p̄sbr̄is. ⁊ vnusq̄sqꝫ fidelis in istꝭ dieb⁹ se pararet vt ī die pa

sce panē angeloꝝ digne suscipiat
de quo ait dñs. Ego sum panis
viu⁹ q̄ de celo descendit. Joh.vj.
Siqs man.ex hoc pa.vi.in eťnū.

Dñica Remiscere. Sermo.xviij

Ecce muli
er chananea a finib⁹ il
lis egressa clamauit.
di. Miserere mei. Mat.xv. Jsta
mulier volēs filie sue grāz ipetra
re sapient' sciuit allegare. Primo
1 apud xp̄m captat beniuolētiā in
eo ꝙ vocat eū dñz filiū dd. Jn h̄ ei
ↄfitet' eū eē veꝝ deū inq̄ʒtū vocat
eū esse dñm. ꝛ verū hoīem inq̄ʒtū
dicit ip̄m esse filiuz dauid. Scd̄o
2 insinuat tribulationē ꝛ miseriaz
cū dicit. filia mea a demonio tor
quet'. Tertio iplorat ei⁹ misericor
3 diā cū dicit. Miserere mei. Xp̄s
aūt q̄ttuor mag̃s duricias ōndit
sibi. nō vt eā ↄfunderet sʒ vt ei⁹ fi
dem ꝛ ↄstantiā cōprobaret. Pr̄ia
1 duricia duricia fuit in h̄ ꝙ sibi r̄ndere no
luit ac si esset excōicata. aut xp̄i re
sponsiōe indigna. Uñ dr̄ ꝙ nō re
2 spōdit ei v̄bū. Scd̄a duricia fuit
in h̄ ꝙ dixit eā nō esse d ouib⁹ isrl'
Uñ dixit. Nō sum missus nisi ad
oues q̄ pierūt dom⁹ isrl'. Oues āt
dom⁹ isrl' erāt oues dei. Jn h̄ aūt
ꝙ dixit eā nō esse de ouib⁹ isrl' in
sinuauit eā nō esse de ouib⁹ dei. ꝛ
ꝑ ↄñs relinquebat' ꝙ erat d oui/
b⁹ diaboli. Tertia duritia fuit in
3 h̄ ꝙ ipsam canē appellauit. Non
solū eñ dixit ipsam nō esse ouem
sed etiā esse canē. Quarta duricia
4 fuit in h̄ ꝙ dixit eā nō esse dignaz
vesci pane filioꝝ. Uñ de his duo
bus. s. ꝙ erat canis ꝛ ꝙ non erat
digna vesci pane filioꝝ ait. Non
ē bonū sumere panē filioꝝ ꝛ mit
tere canib⁹ ad māducandū. Ecce
quot et q̄ʒ magnas duricias ostē
dit ei xp̄s vt ei⁹ ↄstantiā cōproba
ret. nō est aliqua mulier ita pati/
ens ꝛ ita sācta q̄ si alicui viro ma
gno loq̄ret' ꝛ ipse sibi tanq̄ʒ excōi/
cate loqui nollet. ꝛ insuꝑ eā ouez
diaboli diceret ꝛ canē appellaret
ꝛ indigne eaz vesci pane assereret
que nō recederet turbata ꝛ scāda
lizata. Jpsa aūt in omnib⁹ ↄstans
ꝛ patiens semꝑ fuit. nā ad primā
duriciā se habuit ꝓuide qꝛ a p̄nci
pio ire noluit ad petrū vel ad ia/
cobū vel ad iohem vel ad aliquē
aliū discipulū. sʒ tm̄ ad ip̄m xp̄m
Tū videns ꝙ xp̄us sibi r̄ndere
nollet ꝓuidit sibi ꝛ ad discipulos
iuit rogans vt ipsi ꝓ ea intercede
re dignarent'. Tūc accedētes di/
scipuli rogauerūt eum dicentes.
Dimitte eā ꝛ fac ꝙ ipsa petit ꝛ sic
recedet. qꝛ clamat post nos ex hoc
ꝙ eam tenes ꝙ petit nō cōples.
Quantū ad secūdā duriciā se ha/
buit magnanimit'. Nam cū disci/
puli ꝓ ea rogarent ꝛ xp̄s dixit eā
nō esse d ouib⁹ dei. ꝛ ꝑ ↄñs eēt de
ouib⁹ diaboli. Jlla audiēs h̄ sum
pta fiducia ad euz appropinqua
uit ꝛ eum adorauit dicēs. Domi
ne adiuua me. ac si dicat. Si vs/
q͂ʒ modo fui ouis diaboli. modo
volo esse ouis tua ꝛ in signū ado
ro te. sicut ouis pastorē. ꝛ idcirco
dñe adiuua me sicut pastor ouez

suam debilem et infirmã. Quãtũ ad tertiã duritiam se habuit ista mulier prudent. q2 qñ xpus eam canẽ appellauit ipsa hoc nõ negauit sed canẽ se esse ꝯfessa est dicẽs Etiam dñe ac si diceret. Canẽ me vocas. canis tu᷒ esse volo. Domini aũt canẽ nõ expellunt. sed si expellant p vnã portam p aliam reuertit. Si ergo sum canis nõ debes me expellere a te. si expellis ꝓtinus redibo ad te. Quãtũ ad qrtam duriciã se habuit sapient. q2 qñ xpus ei dixit ꝙ nõ erat digna comedere panẽ filioꝝ. illa sapienter rñdit ei. Dñe nõ peto panẽ sed micam. et si ego sum canis sic me vocasti. ꝯsuetudo ẽ tñ ꝙ dñi dãt canibꝫ et catellis saltẽ micas. Ergo da mihi istam micã quã peto. scȝ filie mee curationẽ. Tũc rñdit ei iesus. O mulier magna ẽ fides tua que me supauit et vicit. et ideo fiat tibi sicut vis. et sanata est filia eius ex illa hora. Notandũ aũt ꝙ qñ aliquis ad aliquã sublimẽ ꝑsonam aliquã grãm petitur᷒ accedit illos secum in societate ducit quos illi᷒ ꝑsone amicos esse credit. Ista ğ mulier ad christum volens accedere et sanitatem ꝓ filia ĩpetrare illas ꝟtutes secũ assumpsit quas xpo mag᷒ gratas eẽ cognouit. s. patientiã. fideȝ. humilitatem. ꝑseuerãtiã et orõnẽ. Patientia est soror xpi. Fides est filia christi. Humilitas mater xpi. Et orõ est nũcius fidei ad xpm. Primo ergo assumpsit que fuit soror christi. s. patientiã. q2 ipsaȝ nunq̃ deseruit nec in vita nec in morte. sed tanq̃ soror ĩdiuidua semꝑ ipi associata fuit. Uñ dicit Isa. xlij. Tacui etenim. semꝑ silui. patiẽs etiam fui etc. Ista aũt patiẽtia in tribꝫ iniurijs cõprobat. s. verboꝝ rerum et ꝑsone. in istis tribꝫ mulieribꝫ patiẽtia cõprobata fuit. Primo nanq̃ sustinuit iniuriam in verbo qñ christus ipsam canẽ appellauit. Nõ est aliqua mulier ita patiens que si canis diceret saltẽ quin responderet. Nõ est verum sum bona. Ista aũt nõ tantũ portauit patient ꝙ xpus eam caneȝ appellauit. sed ipsa etiã se canem appellauit. Sciebat eñ hĩ ꝙ xps hoc nõ dicebat omnino ꝓpter iniuriam. sȝ etiam ꝓ bonis suis a iudeis fuit spoliata. Uñ dicit Hieronym᷒. ꝙ chananei dimittẽtes terras in quibꝫ iudei tũc habitare solebant vel vllo bello ꝯsumpti vl' in loca vicina dispersi sunt vel in seruitutem subiecti nomen tñ suuȝ circũferunt. Ex his ergo illa mulier chananea ẽ que iudeis admixta credit cognouisse ex lege christuȝ ex semine dauid nasciturum esse. Istam aũt iniuriã bonoꝝ suorum patienter portauit. Tertio sustinuit iniuriã ꝑsonalẽ filie sue cõpressionẽ que a diabolo grauiter opprimebat. quã oppressionẽ suã ꝓpriã repuagnabat vñ nõ dicebat Miserere filie mee dñe. sed miserere mei dõie. istaȝ actualeȝ iniuriã nõ sicut ꝑmam aut secũdam patient portauit. sȝ grauiter ferebat. Licet eñ cũ ca-

nem vocabat xp̄s de hoc habuit
magnā leticiā. si hō bona sua ra-
puit ꝛ in seruitutē eā redegit. de h̄
habuit patientiā. sꝫ qꝛ diabolꝰ in
domo sua habitaret. de h̄ patien-
tiam hr̄e nō potuit ꝛ ad xp̄m cla
mabat dicēs. Miserere mei dn̄e.
h̄ est ꝯtra multos q̄ in aduersita
tibꝫ dei murmurāt. in ꝑsecutiōibꝫ
hoīm blasphemant. sꝫ ꝙ diabolꝰ
in domo sue aīe habitat nō curāt
2o fidem nec ad deū clamant ꝛc̄. Secūdo
assumpsit fidē que est filia xp̄i. qꝛ
ꝑ ipsam deꝰ in cordibꝫ nr̄is gra-
dit. ad Eph. iij. Inhabitare xp̄m
ꝑ fidē in cordibꝫ vestris. Istā aūt
fidē ista mulier habuit valde ma
gnam. vn̄ dixit ei xp̄s. O mulier
mag̃ ē fides tua. Tūc aūt ē fides
magna qn̄ est operibꝫ ꝯiūcta. cha
ritati admixta. ꝑseuerās ꝛ firma.
Fides aūt que est sine opibꝫ habꝫ
ociositatē. ꝛ ista est fides mulierū
Ja. ij. Fides sine opibꝫ mortua ē.
Si vo nō est charitati coniuncta
hꝫ inutilitatē. iuxta illud. j. Cor.
xiij. Si habuero fidez ita vt mon
tes transferā. charitatē aūt nō ha
buero nihil mihi ꝓdest. ꝛ est fides
demonū q̄ sunt extra statum grē.
nec vlteriꝰ charitatē hr̄e possunt.
de quoꝝ fide dꝛ Ja. ij. Tu credis
qꝛ vnus est deus bn̄ facis. et de-
mones credūt ꝛ ꝯtremiscūt. Si
aūt fides non est ꝑseuerans ꝛ fir
ma habet pusillanimitatē et ista
est fides fideliū. de qua dꝛ Mat.
xiiij. Modice fidei quare dubita
sti. Lu. viij. Ad tempꝰ credūt ꝛ in
tempore tentatiōis recedūt. His
tribꝫ modis fides istiꝰ mulieris
fuit magna. Fuit etiā opibꝫ chari
tatꝫ cōiuncta. qꝛ vacabat operibꝫ
misericordie. inq̄ꝫtum ꝑ ipsa ora-
bat fuit charitati admixta. Uera
eñ charitas aliena incōmoda re
putat sua. Un̄ ista mulier vexati-
onem filie sue suā ꝓpriam reputa
bat. Fuit aūt ꝑseuerās ꝛ firma. qꝛ
sepe repulsa fuit. ꝛ tn̄ sempꝛ ꝑseue
rauit. Tertio assumpsit hūilitatē
que fuit mater xp̄i. Dicit Bern̄. ꝙ
beata vgo ꝛ si ex vginitate placu
it tn̄ ex hūilitate ꝯcepit. q̄ꝫtūcūqꝫ
esset vgo si hūilis nō fuisset deuz
nō ꝯcepisset ꝛ qꝛ ex hūilitate ꝯce-
pit. ideo ipsa hūilitas q̄dāmō mr̄
xp̄i fuit. Istam hūilitatē ista mu-
lier habuit secū. ꝛ ideo exaudiri me
ruit. iuxta illd ps. Respexit i orō
nem humiliū ꝛc̄. ꝙ hūilitatē secū
habuit ista ostendit exēplo vbo ꝛ
facto. exemplo qꝛ xp̄m humiliter
adorauit. vbo castellū asseruit. qꝛ
inter iudeos hūilr̄ ꝯuersabat̄. qd
fuit magne vtutꝭ cū iudei eēnt su
perbi. Int̄ supbos eñ hūilr̄ scire
ꝯuersari magna vtus ē. Duo eñ
hūiles ꝛ māsueti pn̄t ad inuicem
pacificari. Duo autez supbi nūq̄ꝫ
pn̄t pacificari ad inuicē nec cōue
nire. Uidemꝰ eñ ꝙ duo corpa pla-
na pn̄t ad inuicē applicari. Unū
corpus sphericū ꝛ vnū cōcauū ad
inuicē applicari pn̄t. qꝛ corpꝰ ꝯca
uū recipit i se suā ꝯcauitatē ꝛ alte
riꝰ tumorē. Duo āt corpa spherica
ad inuicez applicari non possunt
nisi in pūcto. eodem mō duo ho-
mines hūiles ꝛ māsueti ad inuicē

possunt letari. Un̄ p̄s. Audiant mansueti ꝛ letent̄. xp̄s fuit hūilis discipuli etem̄ fuerūt hūiles. ista etiā mulier. iō ꝛ ad inuicē bn̄ conueniebāt ꝛ xp̄s eius p̄ces exaudiebat. vnus aūt hūilis ꝛ vnꝰ supbꝫ pn̄t ad inuicem pacificari. qꝛ humilis intra suā hūilitatē recipit ꝛ supportat alterius tumiditatez. p̄s. Cum his q̄ oderūt pacē eram pacificus. Eodez mō ista mulier chananea erat hūilis ꝛ iudei supbi qui subiugauerūt eam in seruitutē. ꝛ tn̄ cū illis sciebat viuere et eoꝝ supbiaz hūilit̄ portare. Duo aūt supbi ad inuicē pacificari nō pn̄t nisi in puncto. iūgi q̄dā pn̄t. pacifice aūt viuere non possunt. Prouerb. xiij. Inter supbos semper iurgia sunt.

Dn̄ica oculi. Sermo. xix.

Rat iesus eijciens demoniū ꝛ illud erat mutū. Lu. xj. Notare debemus s̄m cursuz nature ꝙ res diuersoꝝ ꝯtrarioꝝ simul ꝛ semel in se stare non pn̄t. vt aqua ꝛ ignis. lupus ꝛ ouis. aīa ꝛ diabolus. qꝛ ibi est ꝯtrarietas. iō homo cogitans se hr̄e lupum. i. diabolū debet sibi suū nidum destruere ꝑ pniam. tūc fugit ne occidat ouez. id est aīam. Item si senserit ignez ꝯcupiscentie dꝫ extinguere aque lachrymaꝝ ꝛ ꝑ elemosynaꝝ largitionez. qꝛ sicut aqua extiguit ignē tpalem. ita etiā elemosyna extinguit peccatum ꝛc̄. Itez si cogitat damnū qđ lupus ꝛ ignis possunt sibi inferre debꝫ festinare ad xp̄m vt ab eo separet̄. et iō hoīes habētes hoīem infirmū ꝛ obsessum festinabant ad xp̄m. Et de hoc euāgelio dicit dn̄s nr̄ iesus xp̄us deꝰ et homo volēs nos oēs saluare ī anima ꝛ corpe p̄dicabat regnum dei. ꝛ multa signa fecit. Qđ ꝑcipientes amici cuiusdā hoīs obsessi et sp̄m malignū habent꜠ mutuz q̄ hoīem illū fecit mutū ꝛ surdum rogabāt amici eiꝰ vt sanaret eū. ꝛ ipse eiecit demoniū ꝛ locutꝰ ē mutus. ꝛ admirate sunt turbe. Quidam aūt q̄ circūstabant dixerunt in beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia. ꝛ alij temtātes signum de celo querebāt ab eo. ip̄e aūt vidit cogitationes eoꝝ dixit illis in parabolis. Omne regnuz in se diuisum desolabit̄. ꝛ sic domus supra domū cadet. Si autē ꝛ sathanas diuisus est quō stabit regnū suū. qꝛ dicit꜠ me ī ptāte beelzebub eijcere diabolū. Si ego ī ptāte diaboli eijcio demonia. filij vestri. i. sancti apl̄i q̄ sunt đ semīe vr̄o in q̄ eijciunt ipsi quibꝫ ego dedi ptārem eijcere demones. quia ipsi credūt in me ꝛ vos nō credit꜠ mihi. ideo ipsi iudices erūt vr̄i in die iudicij. porro. i. certe. si ego in digito dei. i. in ptāte diuina eijcio demonia. ꝑfecto. i. merito ꝑuenit ꝯtra vos regnū dei. ita ꝙ nunq̄ꝫ intrabitis. Itē alia ꝑabola. Cum fortis armatꝰ custodit atriū suū. scꝫ domū in pace st̄ oīa que possidet. sed si fortior illo superuenerit ꝛ vicerit eū aufert vniuersa arma ī

quibꝰ ꝯfitebat. ꝛ spolia eiꝰ distri/ buet. ita qui nō est mecū aduersū me est. sicut vos pharisei estis. et qui nō colligit mecū dispergit sic diabolus. Itē alia parabola. Cū īmundus spūs exierit ab homīe ꝑ pn̄iam expellēdo euȝ. ambulat tūc ꝑ loca arida querēs reqem in penitentibꝰ ꝛ in abstinētibꝰ ꝛ ieiu nantibꝰ sed nō inuenit ibi requiē dicit. Reuertar in domū meā vn̄ exiui. ꝛ cūȝ venerit inuenit eā sco bis bn̄ mundatā ꝛ ornatā. ꝛ tunc vadit ꝛ assumit septeȝ alios spūs nequiores se ꝛ ingressi habitāt ibi ꝛ nouissima hoīs huiꝰ fiunt peio ra ꝓoribꝰ. ꝛ ista ꝑabola est de istis qui mō mūdāt se ab omnibꝰ pec/ catis ꝑ scobam ꝯfessionis. ꝛ post festum pasche cadūt in septē pec/ cata mortalia que sunt peiora q̄ȝ diabolus. qꝛ oēs diaboli non pn̄t vnam aīam ꝑdere in gehennā. si homo eēt iustꝰ. ꝛ tn̄ vnū peccatuȝ mortale ꝑdit aīam eternaliter. et ideo ait. Vij septeȝ sunt neqores diabolo. Cuȝ aūt hoc signū vidit ꝛ ꝑabolas eiꝰ q̄dā mulier Mar/ cella noīe. que fuit mistra marie magdalene. extollens vocē de tur ba xp̄m laudando dixit. Beatus venter q̄ te portauit et vbera que suxisti. At ipse dixit. Quinimo. i. potius sunt beati q̄ audiūt ꝟbuȝ dei ꝛ custodiūt illud oꝑe adiplen do. Ad thema. Erat iesus eijciēs demoniū ꝛc̄. Nota q̄ttuor sūt de mones q̄ eijciunt̄ quattuor virtu tibꝰ. Primus vocat̄ asmodeus. ꝛ ille est demon luxurie. ꝛ expellit̄ ꝑ castitatē. Secūdus vocat̄ beelze/ bub. ꝛ iste ē demon gule. ꝛ expellit̄ ꝑ mortꝫ memoriā. Tertiꝰ est mā/ mon. ꝛ iste est demon auaricie. et eijcit̄ ꝑ misericordiā. Quartꝰ est demon suꝑbie et dꝛ lucifer. ꝛ eijci tur ꝑ humilitatē. qꝛ vt dꝛ Cōtra/ ria ꝯtrarijs curant̄. Primus de mon vocat̄ asmodeꝰ ꝛ ille est de/ mon luxurie. De quo Thobie. iij. vbi in figura legimꝰ ꝙ erat q̄daȝ vir bn̄s pulchram ꝟginem noīe Saram quā tradidit cuidā iuue ni i matrimoniū. ꝛ in ꝓma nocte venit asmodeꝰ demon et occidit virū vl̄ iuuenē. postea tradidit eā alteri ꝛ fecit silr̄ asmodeus. ꝛ po/ stea tertio. ꝛ sic septē viros iugu/ lauit ꝛ ꝟgo sara ꝑmansit Tandē tradidit eā iuueni Thobie q̄ ex cō silio angeli in ꝓma nocte cū vir/ gine surrexit ꝛ ambo orauerūt et iecur piscis suꝑ ignē posuerūt et asmodeū eiecerūt. Ita ꝑ saraȝ vir ginē pulchram spūalit̄ nota aīaȝ deuotā que sine peccato mortali pulchra ē ꝛ tradit̄ a christo patre septē bonis cogitationibꝰ vt ꝑue niat ad ꝑfectū statū vite ꝯtempla tionis. sed asmodeus semꝑ inter ficit vt nō ꝑducat ad finē. Prima cogitatio bona ē qū aīa habet vo luntatē bn̄ faciendo. recte viuen/ do. deo seruiēdo. ꝑ quā bonā vo/ luntatē pax dei dat̄. vt ptꝫ Luc̄. ij. Et in terra pax hominibꝰ bone vo luntatꝫ. tūc statim adest asmodeꝰ interficiēs istā bonā cogitationē alia sibi suggerādo. Scd̄a bona cogitatio est ꝯtritionis ꝑ peccatꝫ

cogitās ecce tu deuꝫ offendisti.iō habeas ꝯtritionē. Treñ.ij. Uelut mare ꝯtritio tua. Tūc stati adest asmodeus dicēs. Quare vis h̄ facere.cuꝫ senueris tunc ꝯtritionē habeas ꝛ in extremis. Nam latro in cruce saluat⁹ est. Tertia bona cogitatio est quā tradit ei xp̄s virtus ꝯfessionis vt hō ꝯfitcaꝛ omnia peccata sua q̄ scit cogitare statim adest asmode⁹ suggerēs. q̄re tu velles p̄sb̄ro reuelare tua occulta ex quo tu nō vis dimittere ꝛ statim interficit. Quarta v̄o cogitatio tradita ē aīe vt bona exempla p̄beat ne ali⁹ ab eo scandalizetur. statiꝫ adest asmodeus dicēs. Quare tu nō exhibes te vt placeas hominib⁹. si te nimis hūilias p stulto reputaberꝭ. Quīta bona cogitatio est vt hō cogitet ꝙ deo ꝛ p̄xīo satisfaciat. tūc statim adest asmode⁹ di. Si tu oīa restituas tūc nullus dat tibi aliq̄d meli⁹ est vt refues illa q̄ habes. Sexta cogitatio bona quā tradit xp̄us aīe est assiduitas orōnis. vñ cuꝫ aīa cogitat tu debes orare. tūc statiꝫ adest asmode⁹ di. Si multū oraueris in capite debilitarꝭ ꝛ statim interficit. Septīa bona cogitatio aīe quā tradit de⁹ est bonoꝝ verboꝝ īformatio. ea hec cogitāte statim adest asmode⁹ infundēs verba detractionis. adulationis. deceptionis ꝛ iuratiōīs. sed tūc aīa deuota dꝫ surgere ꝛ orare ꝛ iecur sup ignē ponere. i. castitatē que iecur ītelligiꝛ sup ignē diuini amoris ponere. ꝛ fugit asmode⁹ ꝛ aīa tradiꝛ christo ꝛ desponsaꝛ. Unde ait ap̄ls. ij. Coꝛ. xj. Despōdi vos vni viro virginem castam exhibere christo. i. virginitatem seruare christo qui diligit castos. qꝛ castitas flos ꝛ filius est ꝛc. Secūdus demon vocaꝛ beelzebub. ꝛ iste est demon gule. omnes gulosos diligens ꝛ sup eos dominanſ. ꝛ iste expelliꝛ per mortis memoriā. De quo legim⁹ figurā Dañ. xiiij. Daniel intrauit templū in quo erat demoniū beelzebub. ꝛ ibi erat mēsa ante simulacrū vbi offerebanꝛ oues ꝛ farina ꝛ vinum. ꝛ aliq̄ homines. s. sacerdotes fecerunt subterraneas foueas p quas de nocte intrabant templum ꝛ deuorabant de mensa ꝛ dixerunt ꝙ beelzebub deuoraret. tūc ait Daniel ad p̄ncipem. Iste beelzebub non deuorat ista sꝫ seruitores sui. ꝛ volo hoc p̄bare. De sero obtulit iterum p̄nceps sup mensam beelzebub ꝛ daniel accepit cinerem album ꝛ sparsit circa mēsam ꝛ clausit templū. Uenit igiꝛ mane princeps cum daniele ad templum ꝛ inuenit vestigia in cinere albo super pauimentum. ꝛ sequebaꝛ vestigia donec īuenit. lxx. viros qui fuerunt seruitores beelzebub et deuorabant ista quos oēs princeps occidit ꝛ beel destruxit. ꝛ demon fugit. Ita sp̄ualiter omnes potatores ac substantie pauperū deuoratores sunt s̄uitores demonis beel v̄l idoli. Uenit igiꝛ

2ᵘˢ 2ᵘˢ beel. gule.

Daniel ꝓpha.i. ꝑdicator sternēs sup pauimētū cinerē.i.memoriā mortꝫ ꝑdicando.qꝛ hō cinis est et in cinerē spergiꝶ corpꝰ.s.pꝰ mortem.ꝛ inuenit hō in omnibꝫ vestigijs eiꝰ nihil nisi cinerē ꝛ cum hō se recolit cinerē mensam deuorationis sube paupeꝝ beel destruit id est gulā.ꝛ diabolus fugit.sꝫ illos q̄ deuorāt de mēsa beelzebub cum venerit ꝑnceps iusticie occidit oēs. Et ꝗ meliꝰ est nobis ꝙ fugiamus ꝛ eijciamꝰ demonē illuz ꝑ abstinentiā ꝛ ieiuniū. Uñ dicit Augꝰ.in q̊dam sermone. Jeiuniū mentē purgat. leuat sensum.cor facit ꝯtritum.ꝛ expellit diabolū. ꝛ homo sic fit templū dei qui fuit templū beelzebub ꝑ gulam. Tertius demon vocaꝶ māmon.ꝛ iste est demon male auaricie regnās sup omnes auaros.Uñ Lu.xvj. Facite vo.amicos de mā. iniq.i. de iniustis rebꝫ quas acq̄siuistis ꝑ vsuram.ꝑ symoniāꝛ ꝑ auariciā Huiꝰ legimus figurā. Exo.xxxij. Moyses ascendit i montē ꝛ erat ibi.xl. diebꝫ ꝛ tot noctibꝫ interim fecerūt filij isrl' vituluz de auro et argento ꝛ ab vno acceperūt anulum ꝛ ab alio circulū.ꝛ de omnibꝫ colligebāt aurūꝛ argentū.ꝛ posuerunt sup altare statuam et vt deū adorauerꝫ.Et cū moyses descendit de monte in coꝝ ꝑñtia fecit de eo puluerez quem ꝓiecit in aquā ꝛ dedit pctōribꝫ ꝛ ipsis bibere. Jta spūaliter magnates filiorum isrl' sunt diuites huiꝰ mūdi q̄ a paupibꝫ recipiunt qđ sup̄flue ꝯgregant.ꝛ ornamētū quibꝫ idolum māmone corpis sui adorant qꝛ plus student ꝯgregare q̄ꝫ deuz adorare. et iō ait aplꝰs. Coll'.iij. Auaricia est idoloꝝ seruitꝰ. Cuz igiꝶ xp̄s descenderit de mōte eterno iudicare viuos ꝛ mortuos vt sup hos diuites suā exerceat iusticiam.tūc hūc vitulū.i.corpꝰ tradet in puluerē.ꝛ pecuniā pauperibꝫ negatā demōes in ignē mittunt ꝛ ꝯflāt.ꝛ misera aīa bibet ea vñ tunc clamāt demones ꝛ ī os aīe aurum ꝛ argentū in igne liq̄factum fundūt.Bibe mō bibe tu aurum ꝛ argentū qđ semꝑ sitisti. vñ Grego.sup Matth.xxij.Eijciēꝶ in te.ex. ibi erit fle. ꝛ stri.den. Dicit fletꝰ q̄ venit ꝺ ardore. stridor dentiuz a frigore. vbi duplex pena auaris daꝶ.Jste igiꝶ demon māmon expelliꝶ ꝑ.vij.oꝑa misericordie.s.ꝑegrinos hospitādo.captiuos redimēdo. nudos vestiēdo, sitientes potādo.ꝛ infirmos visitando ꝛc.et sic stabit hō securꝰ cum xp̄us descenderit de monte iudicaturus. Quartꝰ demon vocaꝶ lucifer.ꝛ iste est demon sup̄bie ꝛ expelliꝶ ꝑ virtutē humilitatꝫ.qꝛ nullo modo pōt dari melior medicina infirmo a frigiditate nisi caliditatꝫ medicina.qꝛ ꝯtraria cōtrarijs curanꝶ.qꝛ peccatum sup̄bie sumpsit exordium ab illo demone lucifero. de q̊ ait Jsa.xiiij. dixit lucifer. Ascendam sup altitudinem nubiū ꝛ siliꝭ ero altissimo.ideo q̄ꝫto maiorem se reputauit ꝛ altiorē.tanto viliorē sup̄bia

eum deiecit. et ideo ipse est rex sup omnes supbos ferens tres ma/las coronas quas dabit suis ser/uitorib9. Vñ romani depingebāt supbiam ad modū diaboli haben tis tres coronas. in pma scribe/batr trāscēdo. in secūda nō obedio in tertia pturbo. et vna corona fu it sup aliam. quare ad modū dia boli. q2 diabolus lucifer erat an/gelus. sed pter supbiam deiect9. ideo ve corone supbie. In prima corona fuit scriptum trāscēdo. q2 supbus homo credit se transcēde re sup omnes hoīes totius mun di. vt pz in li. ij. Macb. v. de an/tiocho rege q credebat se impare ventis et fluctib9 maris et altitudi nes montium in statera ponde/rare et astra celi ascēdere. et cito ve nit ad tantam miseriā q fuit eie/ctus de exercitu suo et nemo po/terat fetorem ei9 tolerare. et iō iste pmam coronam a diabolo pme/ruit. In secūda corona fuit scptū nō obedio. et rō est quia supb9 nul li vult obedire nec supiori nec in feriori. vt pz. iij. Reg. xij. de filijs salomōis q nolebāt obedire mā/datis supiop. sed supbe dixerunt Minim9 digitus nr grossior est toto dorsu patris. et ideo despecti fuerunt ab omni pplo et alios pn cipes elegerūt. Item hoc patz de Saul. j. Reg. xxviij. q noluit obe dire mandat dei. ideo fuit eiect9 a regno. et iste pmeruit secūdā co ronam dñi sui diaboli. In tertia corona fuit scriptuz pturbo. et rō est q2 supbia vni9 hominis sepe p turbat totam regionez. vt pz de quodam q pturbauit totaz regio nem filiop isrl qui omnes leua/uerunt man9 et clamauerūt ɔtra eum ad deuz. qd pz in. ij. li. Ma chab. c. iij. et ideo iste tertiā coronā pmeruit. et supbi iobediētes ho/mines pturbantes in omnib9 ex cedentes pmerent. et ideo vnusqs q3 debet ipm expellere p humili/tatem. Et ergo q ad thema. Erat iesus eijciēs demonium et illud erat mutum.

Dñica Letare. Sermo. xx

Vm sub leuasset oculos iesus et vidisset turbam etc. Jo. vj. Nota q in curijs dñop be ne ordinat vbi maxima debet co medere mltitudo requirunt tria Primo puidentia de necessarijs q2 puidentia est virtus que pcu/rat de futuris cōtingentib9. Jdeo Prouerb. vj. dicit. O piger vade ad formicam et disce ab ea puidē/tiam. que colligit in estate vñ vi/uat in hyeme. Secūdo debet esse ordo seruientū. Nam seruitores qñ sunt intelligētes tūc pncipes in hoc laudant. Tertio requirit ordinatio sedentiu3. vt vnusqsq3 sedeat fm dignitatē suam. vt pz in Geñ. de ioseph qui posuit frēs suos fm dignitatē primogenitu/re. ita fecit xps pnceps nr volens cibare maximaz mltitudinē fecit puidentiaz. q2 vt dicit euāgelista ipse aūt sciebat quid esset factur9 Jtez habuit etiā ordinē seruiētiū

sibi.q2 suos.xij.apl'os. Item loci eminētiaꝫ iusserūt eos ordinate sedere.ꝛ de h̄ legit̄ in h̄ euangelio Euangelium Abijt iesus trās mare galilee q̄d est i regione tyberiadis .ꝛ fuit cō gregatio aquaꝝ inter montes et circa iacebant decē ciuitates.ꝛ se quebat̄ eum maxia multitudo q̄ videbat signa sup̱ his q̄ infirma/ bant̄ quos oēs curauit. Subijt igit̄ iesus in mōtem.i.ascendit in montem.ꝛ ibi sedebat cū discipu lis suis.Erat aūt ꝓximum pasca dies fest⁹ iudeoꝝ.Cū subleuasset oculosꝛ vidisset ꝙ magna multi tudo veniebat ad euꝫ dixit iesus ad Philippum. Vn̄ emem⁹ pa/ nes vt mādu cent hij. volēs eum tentare.ipse eni̅ sciebat q̄d eēt fa/ cturus. Rn̄dit ei philipp⁹ Ducen toꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis vt vnusq̄sqꝫ modicū q̄d acci/ piat.Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frater simonis petri.Est puer vn⁹ h̄ qui habꝫ q̄nqꝫ panes ordeaceos ꝛ duos pisces. sꝫ quid sunt int̄ tantos.Dixit ḡ iesus.Fa cite hoīes discūbere. Erat aūt fe/ nuꝫ multū in loco. Discubuerūt ergo viri numero q̄si q̄nqꝫ milia. Accepit ḡ iesus panes ꝛ cuꝫ gr̄as egisset distribuit discūbētibꝫ.Si militer ꝛ ex piscibꝫ q̄ꝫtum volebat Ut aūt impleti sūt dixit discipul' suis.Colligite que supauerāt fra gmenta ne pereāt. Collegerūt āt ꝛ ipleuerūt duodecim copbinos fragmētoꝝ ex q̄nqꝫ panibꝫ ordea ceis que supfuerūt his q̄ mandu cauerūt. Illi ḡ homines cum vi/ dissent q2 fecerat signū dicebant. Quia h̄ est vere ꝓpheta q̄ ventur⁹ est in mūdū.Quo ad thema.Cuꝫ subleuasset oculos ꝛc. Ex q̄ v̄bo est sciendū ꝙ exemplo xp̄i debe/ mus oculos nr̄os q̄ttuor modis ad celū leuare. Primo vt filij fa/ melici ad pr̄eꝫ in q̄ speram⁹. Se cundo vt ꝓfugi in montē ad quē ꝯfugiamus.Tertio vt ꝑsecuti in liberatorē in quē ꝯfidam⁹.Quar to vt tristes in ꝯsolatorē in queꝫ gaudeam⁹. Et hec q̄ttuor tangū tur in officio misse hodierne. De p̄mo velut in patrē dicit euange lium. De secūdo velut in monteꝫ dicit tractus. De tertio velut ꝑse cuti dic̄ epl'a.De quarto velut tri stes in cōsolatorē dicit introitus misse. Letare hierl'm ꝛ cōuen.fa. ꝛc. Primo debem⁹ oculos nr̄os subleuare ad deū pr̄em velut pue ri famelici.i.esuriētes ad pentes. Vn̄ videm⁹ ꝙ oēs puuli tam aīa lium q̄ꝫ hominū cū famē sustinēt recurrūt ad pentes.sic̄ ptꝫ Tren̄. iiij. Pueri petierūt panē ꝛ nō erat q̄ frangeret eis illū panē. Iteꝫ p̄s. Qui dat iumē.escaꝫ ip.ꝛ pul.cor. inuo.eum. Sup̱ illa v̄ba dic̄ glo. ꝙ pulli coruoꝝ pascunt̄ rore celi q̄ꝫdiu pulme coꝝ nō crescunt ni/ gre.nā cū pentes vident pullos sibi nō assimilari nō pascunt eos donec videant ꝙ eis assimilant̄. ꝛ ideo interim leuāt oculos ꝛ ro stra ad deū pr̄eꝫ q̄ pascit eos rore celi. Iste aūt pr̄ pascit suā familiā hoīm q̄nqꝫ panibꝫ. vt ptꝫ ī euāge lio hodierno. Prim⁹ ē pāis pnie

Primus est panis penitentie

z cũ illo pascit oẽs q̇ agũt pniam ꝓ peccatꝫ. Ezech. xij. Panẽ tuum comede i amaritudine aĩe tue. Et ista amaritudo ꝓuenit ex recordatione pctõꝝ que fecit. De q̇ ait ps Recogitabo tibi oẽs ãnos meos in amaritudine aĩe mee. Scd̃us ẽ panis sacralis q̇ pascit quotidie de altari oẽs fideles z oẽm familiam suã. s. angelos ad quoꝝ honorẽ z leticiã talis panis bñdicit z ipsi sũt pñtes. z de isto pane silr omnes aĩe in purgatorio exñtes recreant ꝙ eoꝝ pena minuit. et hoĩes pctõ mortali exñtes sũt pticipes. z ideo frangit sacerdos sacramentũ in tres ptes. z oẽs aĩe. z oẽs angeli z oẽs fideles de vno pane z de vno calice pticipantur Terti⁹ est panis material' q̇ quotidie pascit totũ mundũ. z iste panis nõ silr comedit. Aliqui comedunt ĩ mẽsura z dolore. aliqui comedunt in magna sup̱fluitate. et irrident deũ p̄rem. De qͣ habet Exo. xxxij. Sedebat pplus manducare z surrexerũt ludere deum blasphemãdo. z ideo ira dei descẽdit sup̱ eos. Iste panis material' dꝫ quotidie a p̄re peti deuote dicendo. Panẽ nr̃m q̇ti. da nob̄ zc. Panes isti dñt acq̇ri labore manuũ nostraꝝ. vt pꝫ in Gen̄. cum adam fuit expulsus de p̱adiso dixit ad eũ dñs. In sudore vult⁹ tui vescerꝫ pane tuo. De isto pane dꝫ homo ꝓpter honorẽ patris celoꝝ pauperibꝫ dare elemosynam. vt ait Thobias. Nunq̃ comedi panem meũ nisi paup̱ haberet pteꝫ suam. Quartus panis ẽ infernal' quẽ comedunt oẽs damnati. quẽ pinsunt h in peccatꝫ ac ibi comedunt eũ. De isto pane ait scriptura. Comedent panẽ impietatis z bibunt vinũ iniq̇tatis oẽs peccatores terre. Quint⁹ panis est panis celestꝫ. z illũ panẽ comedunt electi in mensa patrꝫ altissimi. De quo Lu. xxij. Ego dispono vobis regnũ. vt edatꝫ zc. et hoc fit qñ videbim⁹ deũ oculo ad oculũ queꝫ nũc videm⁹ p̱ speculũ. Ideo debemus p̄mo ad deũ oculos subleuare. sicut filij famelici ad patreꝫ panẽ petẽtes. Scd̃o debem⁹ oculos subleuare ad deũ vt ꝓfugi ad montẽ in quẽ fugiam⁹. Uñ videmus ꝙ qñ homo est in terra inimicoꝝ z vndiqꝫ fallat z vidit altum montẽ z castrũ forte in eo cogitat vtinã esses in tali mõte. tũc velles bene effugere man⁹ inimicoꝝ. Ita nos cuꝫ sumus in terra maloꝝ cogitationũ debem⁹ leuare oculos mentis cũ fiducia cordis ad montẽ eternitatꝫ. sicut hodie canim⁹ in officio misse. Qui ꝯfidit in dño sic mõs syon nõ cõmouebit ĩ eternũ. qui hitat in hierusalẽ ciuitate celesti. vbi nullus dolor. vbi nulla mors. vbi nulla discordia vbi nulla senect⁹. Debemus igit ad deũ ocl'os leuare vt mittat nobis auxilium. ps. Leuaui oculos me. ĩ mõ. vñ ve. aux. mihi. Auxilium meuꝫ a domino zc. De quo legim⁹ historiã in li. de picturꝫ ꝙ erat q̇dã rex potẽs z diues hñs duas ciuitates vnaꝫ in 2°

tuto & alto monte. & aliaz in valle ab inimicis vallatam. & habuit duos filios. vnus habitabat cũ patre in tuto monte. alius in valle obsessa. leuauitq3 oculos filius in valle & clamauit ad patrez pro auxilio et pater scripsit quattuor lr̃as. Prima erat peccatũ & immũdiciã relinque & honestatẽ assume & statiz te liberabo. Secũda lr̃a erat tal'. Dilige deũ tuũ ex toto corde tuo qm̃ ad silimitudinẽ suam te creauit. Tertia lr̃a erat. sine amore ñ poteris saluari. propter carentiam eiũ amoris homo perit. Quartã lr̃am misit sibi per propriuz filiũ quẽ habuit apud se. & tenor lr̃e erat tal' De omnibus tuis nihil peto nisi vt me diligas sicut tuũ germanum. Ad propositũ ille rex diues est deus pater qui habet duas ciuitates. videlicet celi & mũdi. Una est tuta in alto loco. s. monte ad quẽ oculos nostros subleuare debemus & auxilium petere. hic habuit duos filios. s. iesum xp̃m & humanã naturam in mũdo. Nunciauit igitur deus pater hũane nature per tres nũcios. Primus fuit abraam patriarcha cui mãdauit sicut tenet prima lr̃a peccatũ & immũdiciã fuge. & hoc fecit & filij eius ad multa tempora. Secũdus nũcius fuit moyses. & ille fuit cum dño in monte synai. & accepit tabulam quasi lr̃az scriptam digito dei viui. & ille primo nũciauit legem dilectionis. quia ad imaginem dei creatus est. vt patz Geñ. j. Tertius nũcius fuit hieremias propheta quẽ deus sanctificauit in vtero materno. qui dixit. Sine amore nõ poteris saluari. propter cuius carentiam hõ perit. Quartã lr̃am misit sibi per proprium filium de monte eterno qui ipsum hoĩem redemit proprio suo sanguĩe. & ille erat tenor lr̃e. de omnibus nihil aliud peto nisi vt me diligas sicut tuũ germanuz. & sic est quod debemus oculos subleuare ad deum sicut profugi in montẽ in quem fugiamus. Tertio debemus oculos subleuare vt persecuti in liberatorez in quẽ speramus. Uidemus nanq3 quod hodie paupes iusti & simplices a malis persequuntur diuersimode vt verus heres filius abrae a spurio ysmaele. verus heres eterni regni est iustus. & ideo eijcitur spurius filius ancille. & hoc ostendit ep̃la hodierna que sumpta ẽ de Geñ. & paulus ponit eam pro exemplo persecutionis iustorum et condemnatiõe malorum. dicitur quod Abraaz habuit duos filios. vnum de ancilla. & aliũ de libera. i. de vxore propria. sed cuz eẽnt ãbo puuli isti pueri. s. ysaac verus heres & liber. & ysmael spurius luserunt in domo & spurius percussit verum heredem. quod eius mater moleste ferens & tollens filium suũ in gremium dixit ad abraam. Tu promisisti mihi qñ deus mihi daret filiũ quod tu velles eijcere ancillam & filium eius. quia filius ancille nõ debet esse heres cuz filio libere. tũc abraam dixit ad ancillam. tolle filium tuũ & vade de domo mea. & dedit ei cibaria pro via. Que iuit in desertuz & voluit

ire in egyptum. et errauit in deserto et nõ habuit aquã nec aliqd ad bibendum p triduuz. Ita fuit desperata ꝓpter penuriã aque ꝙ voluit relinquere filium suũ sub arbore et recedere. sz puer clamabat post matrem. et mota sunt materna viscera. et reuersa ad pueruz et lachrymata ẽ et leuauit oculos ad deum et orauit. Tũc misit angelũ suum q̃ eduxit eam ad fontem in deserto et ibi habitauit ad mltos annos. et filius accepit vxorez de egypto et creuit in gentez magnã. et isti dicebant ysmaelite. et isti sp ꝑsequebant filios abrae q̃ fuerũt veri heredes. Et ideo dicit aplus in hac epla. Ita et nũc omnis iustus et penitẽs est verus heres. sz iusti et boni veri heredes a spuriis id est a pessimis ꝑsequunt. sed venit hora in die iudicii ꝙ ancilla et filius eius eiicient. i. corpus et anima ad desertum eterne damnatiõis vbi sustinẽt sitiz et nõ habẽt aquã misericordie et verus heres iustus et penitẽs manet in hereditate patris. liberi sumus q̃ libertate xps nos liberauit. ideo omnis hõ qui est sine peccato est liber et heres. et omnis peccator expellit. ideo oĩs iustus et penitens si ꝑsequit sub leuet oculos suos ad dñm deuz nostruz et liberabit eum. Quarto dico ꝙ debemus oculos subleuare ad deum velut tristes in ꝯsolatorem in quẽ gaudeamus vt ostẽdit introitus misse. Letare hierlm et conuentũ facite omnes q̃ diligitis eaz. et ista leticia venit ex antiqua lege. qr hierlm fuit destructa postea reedificata et post captiuitatẽ reuocauit Neemias omnem populum dispsum et ait verbũ pallegatum Letare hierlm. Ita sancti patres hodie in roma vbi est mater totius ecclie et magna leticia spũalis. qr celebrat papa missam in ecclia que dicit ad sanctã crucẽ in hierlm. et post missaz habet rosam d auro in quã infundit vinũ cum balsamo et bibit. et tũc nobiles romani sedent ante eccliam in equis ꝓciosis ornati vestimẽtis et nobiliori romano quẽ videt inter eos tribuit hanc rosam. q̃ bibit et tribuit aliis. et cum leticia eqtant p totaz ciuitatẽ. et hoc inuenerũt sancti patres. qr sicut ecclia iam est in medio quadragesime debet p solatium spũale recreare. vt ait poeta. Interpone tuis interdum gaudia curis. Uinũ et balsamũ significant xpm deũ et hoĩem filiuz spũmsanctũ. et aurum euz prem. Ita tres ꝑsone in vnũ sicut aurũ vinum et balsamus. ergo letemur hodie et omnis tristis leuet oculos ad deũ vt ipsum cõsolet. Ergo ad thema. Cũ subleuasset ocu. ie. etc.

Dominica in passione.
Sermo. xxii.

Iesus aũt abscondit se. Jo. viii. Nos videmus quãdo aqua abũdans transit i angusto meatu sepe ex abũdantia excedit suũ meatũ. et si in vno obstruit in alio loco querit exitũ. Ita spũalr

homo plen⁹ omni malicia ꝛ dolo sepe ꝯfundit̃ a iusto. ꝛ si in vno cõfundit̃ ꝛ vincit̃ ꝑ veritatẽ querit excusationẽ. ꝛ si iterũ vincit̃ tunc violẽter inuadit iustum. Ita maliciosi iudei pleni omni dolo ꝛ inuidia fuerũt ꝑ xp̃m sepe victi ꝛ cõfusi. ꝛ tũc aliã excusationẽ ꝛ inuẽtionem inuenerũt. sed xp̃um vincere nõ potuerũt. ideo violent̃ in ipsum irruere voluerũt. sꝫ ipse sciebat tempus qñ pati ꝓ nobis debuit ꝛ illud adhuc nõ venit. ideo abscõdit se. vt pꝫ in euãgelio hodierno. In illo tp̃e. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ et p̃ncipibꝫ sacerdotuꝫ. Quis ex vobis arguet me de peccato. si veritatẽ dico vobis quare nõ credit̄ mihi. q̇ ex deo est verba dei audit. ꝓpterea vos non audit̄. qꝛ ex deo nõ est̄. Rñderũt iudei ꝛ dixerũt ei. Nõne bñ dicimus nos. qꝛ samaritan⁹ es tu et demoniũ habes. rñdit iesus. ego demoniũ nõ habeo. sed honorifico p̃rem meũ ꝛ vos inhonorastis me. Ego aũt nõ quero gl'iaꝫ meã est qui querit ꝛ iudicet. Amen dico vobis si q̇s sermonẽ meuꝫ seruauerit mortẽ nõ videbit in eternum. Dixerũt ḡ iudei. Nũc scim⁹ qꝛ demoniũ habes Abraam mortu⁹ est ꝛ ꝓphete. ꝛ tu dic̄ si q̇s sermonẽ meũ seruauerit mortẽ non gustabit in eternũ. Nũq̇d tu maior es p̃re nr̃o abraam q̇ mortu⁹ ẽ et ꝓphete mortui sunt. quẽ temet ipsum facis. Rñdit iesus. Si ego glorifico meip̃m gl'ia mea nihil ẽ est p̃r me⁹ qui glorificat me queꝫ vos dicitis. qꝛ deus nr̃ est. ꝛ non cognouistis eũ. ego aũt noui euꝫ ꝛ si dixero qꝛ nescio eum ero silis vob mendax. sed scio eũ ꝛ sermonem ei⁹ seruo. Abraam p̄r vester exultauit vt videret diem meũ. vidit ꝛ gauisus ẽ. Dixerũt ḡ ad eum q̇nquaginta ãnos nõdum habes ꝛ abraam vidisti. Dixit eis iesus. Amen dico vob anteq̃ꝫ abraã fieret ego sum. Tulerunt ḡ lapides vt iacerẽt in eũ. Jesus aũt abscõdit se ꝛ exiuit de templo. Quo ad thema. Jesus aũt abscõdit se. Nota ꝙ q̃ttuor sunt abscõdita a nobis q̇ nullus hõ ꝑfecte scire põt ĩ hac vita. sꝫ aliqua ex illis sũt aliq̇bꝫ sanct̄ reuelata de speciali gr̃a. sꝫ natural'r nullus hõ q̇litercũq̇ꝫ sanct⁹ fuerit scire põt. Primũ est hora mort̄. scd̃m dies vltiõis. tertium ẽ pena dãnationis. quartũ est gl'ia electoꝝ. Primũ qd̃ a nobis est absconditũ qd̃ ignoram⁹ natural'r ẽ hora mort̄. Vñ Eccs. ix. Nescit hõ finem suũ. Et ibideꝫ. Nemo scit vtruꝫ amore dign⁹ sit vel odio. qꝛ nihil certius morte. ꝛ nihil inserti⁹ hora mortis. Item Job dicit. iij. c. Viro abscondita est via mort̄ ꝛ hora et circũdedit eũ dies tenebrositat̄. Si eĩ hoĩes ꝯsiderarent q̃ꝫ incertissima ẽ illa hora vtiq̇ꝫ se p̃pararẽt. Nã qñ hõ est iturus de vna ciuitate ĩ aliaꝫ ꝛ ibi mãsur⁹ est tria facit. Primo oĩa debita cuꝫ debitoribꝫ planat. Ita ꝛ nos qꝛ nõ habem⁹ h̄ manẽtem ciuitatẽ. ad Heb. xiij. sꝫ futuram inq̇rim⁹. ꝛ nos oꝑtet ire ad

Euangel

aliam ciuitatē siue velimus siue nolimus ꝛ nescimus qñ ideo debemus quotidie planare oīa nr̄a debita cū deo et ꝓximo. Secūdo ꝓuidet de viarū ꝑiculis vtrū vie sint tute. ꝛ si nō sunt tute accipit ꝯductorē. ita ꝛ via aīe cuꝫ egredit̄ nō est tuta. sꝫ latronibꝫ vndiqꝫ obsessa. Si em̄ diaboli latrones inquirebāt ꝛ insidiabant̄ de via aīe xp̄i qñ eā emisit in cruce. q̄ꝫto magis insidiant̄ hoī peccatori morienti ī mille peccatꝭ. Ideo debemꝰ in hac vita eā facere tutā ꝑ elemosynaꝝ largitionē. tūc elemosyna ducit cū ꝯductu angelico aīam ꝑ viam tutā ad ciuitatē futurā vbi eternalr̄ est māsura. Tertio videmus ꝙ hō exiens ad aliā regionē ꝓuidentiā facit vñ viuat ī ciuitate futura. ita ꝛ nos. Nā apo. xiiij. dicit̄. Opera illoꝝ sequunt̄ illos. Ideo sapiēs ꝓponit nob ꝑua aīalia que ꝓuidētiā faciūt. ꝛ dic̄ Prouer. vj. O piger vade ad formicā ꝛ disce ab ea prudentiā que colligit ī estate vñ viuat ī hyeme. Ita apis colligit mel ꝛ laborat ī estate nō requiescens vt inde viuat in hyeme. et illa ē intētio apis. sꝫ hō suꝑflua rapit. ꝛ ideo hoīes peccāt qui apibꝫ totū laborē subtrahūt vt moriant̄ in hyeme. ꝛ ꝓpter hoc dicit Job. xij. Uade ad iumēta et docebūt te hāc ꝓuisionē. Ex q̄ horam mortꝭ ignoramꝰ que abscondita est nob. Legimꝰ exempluꝫ ꝙ erat q̄dā rex potēs hn̄s in regno suo aduocatū quē improuise vocauit ꝛ deposuit ꝛ in exilium misit. ꝛ ibi maximā miseriā sustinuit tandem aliū ꝯstituit ꝛ ei fecit silr̄. sed tertiꝰ ꝯstitutꝰ in loco ꝓuisionem fecit ꝛ multa alia bona collegit ꝛ in aliā ciuitatē occulte transmisit. Dum igit̄ dn̄s illum silr̄ sicē alios deposuit. ille letꝰ ad exiliuꝫ alteriꝰ ciuitatꝭ transiuit. qꝛ ibi sciuit vñ viuere honeste potuit. Ita deus pater ꝯstituit nos suos aduocatos in hoc mūdo nobis cōmisit corpus ꝛ aīam ꝛ res tꝑales ꝛ multos deposuit improuise. iō nos debemꝰ facere sapiēt̄ vt mittamus multa bona oꝑa ad futuram ciuitatem vñ viuamꝰ honorifice eternaliter. Scd̄m qd̄ a nobis est absconditū est dies extremi iudicij. Uñ ait Matth. xxiiij. De illo die nemo scit. neqꝫ angeli neqꝫ homines. neqꝫ electi. ideo p̄monet saluator ibidem dicēs. Uigilate ergo qꝛ nescitis diem neqꝫ horam. s. extremi iudicij. Ad vigilandum ergo nos docent parua animalia que vigilant. qꝛ damnum nō ignorant. ꝛ p̄cipue quattuor animalia. Primū est passer in tecto. Unde ait Dauid in ps̄. Uigilaui sicut passer solitarius. Passer qñ habet oua ꝛ pullos sꝑ vigilat. ne nisus improuise veniat ꝛ pullos suos ꝛ ipsum rapiat. Ita et nos vigilare debemus ne christus veniat ꝛ ad iudiciū nos improuise rapiat. Secūdum animal est pauo. nam quādo dormit de nocte. tunc quando euigilat cito clamat. quia timet ꝙ aliquis veniat ꝛ ipsum improuise rapiat

Tertium aial est grus. vñ dicũt
naturales q̃ qñ grues volant de
nocte sedentes custodes stando
ad vigilandũ ponũt ne lupus im
ꝓuise veniat ꝛ damna eis inferat
Ita ꝛ nos debem⁹ semꝑ stare ĩ cu
stodia ad vigilandũ in bonis opi
bus ne lupus. i. diabolus nos ĩ-
prouise rapiat ꝛ ad iudiciũ ꝑtra-
hat. Quartũ animal est philome
na que vigilat ĩ nocte ꝛ cantat et
nõ manet diu in vno ramo. s3 de
ramo ad ramũ volat ne bufo ascẽ
dat ꝛ ĩprouise apphendat ꝛ dam
num inferat. Ita ꝛ nos debemus
ramos virtutũ ascendere. deum
laudare. ꝛ in virtutib⁹ vigilare. ne
bufo malaꝝ tentationũ nos ap-
phendat ꝛ improuise ad iudiciu3
ꝑtrahat. Ideo dico q̃ illa dies ex
tremi iudicij est a nob abscõdita.
ideo debem⁹ quotidie vigilare et
ire de virtute in virtutẽ. Tertiu3
qd a nobis abscõditũ est pena in
fernalis seu eterne damnationis
quã mali nõ considerant. Vñ ait
dñs. Lu. xix. Videns dñs ciuita-
tem fleuit suꝑ illam ꝛ ait. Quia si
cognouisses ꝛ tu. supple fleres. q̃
modo abscondita sunt ab oculis
tuis. qꝛ venient dies in te qñ ini-
mici tui vndiq3 circundabunt te.
Vñ ait illud idem de reprobis q̃
nõ ꝯsiderant penam eterne dãna
tionis. Qñ em̃ pctõr peccat mor
taliter tũc infern⁹ aperit os suu3
ꝯtra eum vt deuoret eũ. ꝛ nisi mi
sericordia ꝛ patientia dei peccato
rem expectaret ipsum viuũ cũ cor
pore ꝛ aĩa deuoraret. Hui⁹ legi-
mus figuram. ij. Re. Absolon fi-
lius reg dauid habuit duos ser-
uos q̃ ipsum offendebãt fortiter.
ꝓpter qd misit alios seruos ꝛ ius
sit illos duos interfici. sed ipsi fu-
gerũt ꝛ in deserto in q̃da3 puteo
se absconderunt. ꝛ mulier q̃dam
velamen expandit suꝑ puteum ꝛ
ibi latuerũt quousq3 querẽtes re
cesserunt. ꝛ tandem ira filij regis
placata est ꝛ ad grãm ꝑuenerũt.
Ita spũaliter de⁹ pater in deitate
habet filium iesum q̃ dicit fili⁹ re
gis altissimi. q̃ satis est mitis suꝑ
seruos suos. i. fideles. S3 qñ ip-
sum nimiũ offendunt tũc inter-
dum mittit angelos vt peccato-
res occidãt tũc peccator recogno
scens se offendisse deũ debet se ab
scondere in fonte pnĩe. ꝛ ibi ieiu-
nare ꝛ orare. tũc misericordia dei
expãdit velamen ꝓtectionis quo
usq3 ira dei placat ꝛ recipiat pec-
catores in grãm ne eternalit con
demnent. ꝛ ideo pt3 q̃ ira dei ꝛ pe
na est a nobis abscõdita. ideo pe-
nitentiã agamus eã vt euadam⁹
Quartum qd a nobis est abscon
ditum ẽ electio beatoꝝ. sed tũc p⁹
mortem ꝛ in vltimo iudicio clare
manifestabit. vñ ait Sap. v. Sta
bunt iusti in magna ꝯstantia ad
uersus illos ĩ die iudicij qui eos
hic tribulauerũt. ꝛ dicent impij.
Ecce quõ computati sunt inter
filios dei ꝛ inter sanctos. Hij em̃
sunt quos aliqñ habuim⁹ in deri
sum. sed tale gaudiu3 est a nobis
modo absconditum. ita q̃ null⁹
scit vtrũ dignus sit. Unde in ps.

Quã magna multitudo dulcedi nis tue dñe quã abscondisti timẽ tib; te. Quis aũt ad tale gaudiuz assumẽdus in die iudicij hoc ab/ scondiũ est a nobis. Nã videmus ꝙ multi boni cadũt in peccatum mortale ꝛ in eo moriunt. ꝛ multi mali resurgũt ꝛ ad statũ bonũ cõ uertunt. et ḡ finis est cõplemẽtũ bonitat. Et tñ ꝑ tria signa p̄t co gnosci qs debeat ad gaudiũ sem/ piternũ assumi ꝛ eligi. Primuz si gnum ē dei castigatio ꝛ cũ hõ pa/ tiẽter sustinet. Uñ ait Amos. iij. Ego vos cognoui ex omnib; na/ tionib; terre. Et idcirco visitabo sup vos oẽs iniqtates vestras. vt possim vos assumere ad gloriam Sap̄. xvj. In breui turbati bñt signum salut. Secundũ signum est boni delectio vt qñ delectatur in bono ꝓximi ꝛ ipm diligit ꝓpter deum. Uñ ait Jobes. In hoc co/ gnoscent filij dei ad gloriã sumẽ/ di si diligim⁹ frẽs. ꝛ qui nõ diligit manet in morte. Tertiũ signũ ad gaudium eligẽdi est peccati dete/ statio. vt habeat horrorem pecca toꝝ in ꝯscia. ꝛ cum viderit alios peccare ꝙ sibi multuz displiceat. Uñ dꝛ in p̄s. Perfecto odio ode/ ram illos inimici facti sunt mihi Per hec tria signa cognoscit su/ mendus ad gl'iaz. Et ideo querit dauid in p̄s. Quis ascẽdet ĩ mon tem dñi aut qs stabit in loco san cto eius. Innocẽs manib; ꝛ mũdo corde qui nõ accepit inuanũ aĩaz suam. Ideo ista quattuor sũt nob abscondita. dies mortis. dies iu/ dicij. quis damnãdus aut qs ad gl'iam assumendus. Et ḡ ad the/ ma. Jesus abscondit ꝛc.

Dominica palmarum.

Sermo. xxij.

Dicite filie syon. ecce rex tu⁹ venit ti/ bi. Mat. xxj. Nota ꝙ apд antiquos facta ꝛ probitates sole bant laudari. ꝛ hoc ꝓpt tres cau/ sas. Primo vt ipsis de suis ꝓbi/ tatib; gratiarũactio exhiberet. vñ Grego. Nõ est dignus de dandis qui nõ reddit grates de dat. Se cundo vt laudatores in posterũ reddant. Unde ait poeta. Uirtus laudata crescit. Et hoc ptz de da uid. j. Regũ. Qñ ipse fecit victo/ riam ꝯtra Goliam omnis ppl'us ipsum laudabat. ꝛ rex posuit euz sup equum ꝛ duxit eum ꝑ totam ciuitatẽ in regalib; vestib;. ꝛ mu/ lieres ꝛ pueri clamabant. Saul ꝑcussit mille. ꝛ Dauid decem mi lia in milib; suis. Tertio vt alios ad similia oꝑa virtuosa valeant excitare. vt ptz. Quia troiani lau dabant Herculem militẽ fortissi mum. qꝛ ml'ta bona eis fecit pro eis pugnando. Ideo romani lau dabant Pompeiũ cui⁹ imagines ex ere erexerũt ꝛ in mult honora uerũt ꝓpter beneficia que ab ipso acceperũt. Et ſm hoc iudei a xp̄o multas virtutes ꝛ mirabilia au/ dierunt ꝛ viderunt. Nã cecos il/ luminauit. mortuos suscitauit. leprosos mũdauit. infirmos cu/ rauit. ꝛ ideo teste ꝯscientia eoruz

laudes ꝛ honores impendere sibi voluerũt ꝛ hoc pꝫ in hoc euangelio qđ hodie legimꝰ ante ꝓcessionem ꝛ passionẽ. ꝛ scribit Matth. xxi. Cum appropinquasset iesus hierosolimis in die palmaruꝫ de mane ꝛ venisset betphage ad villam q̃ fuit in monte oliueti in pede montꝭ. tũc misit duos de discipulis suis dicẽs. Jte in castelluꝫ qđ cõtra vos est. hierl'm vocauit castellũ ꝛ non ciuitatẽ. qꝛ ciuitas apud antiquos fuit libera. sꝫ ipsi libertatẽ ꝓpter peccata ꝑdiderũt. Et ideo dixit. Jte in castellum et statim inuenietꝭ asinã alligatam ꝛ pullum cũ ea. Asinũ habebãt ꝓpter paupes q̃ nõ habebãt equos ꝛ mulos vel ꝓprios asinos. Nam ciuitas erat in monte sita ꝛ pauperes q̃ habebãt opus acceperũt asinam vel equũ ꝛ lignũ duxerũt ꝛ dederunt sibi ad comedendũ. et ad locum cõmune ipm ligauert. Dixit ergo eis. Jte soluite ꝛ adducite mihi. si q̃s vobis dixerit q̃re soluitis. dicite. Dñs his opus habet. ꝛ ꝯfestim dimittet eos. Hoc aũt totum factũ est vt adimpleretur qđ dictũ est per ꝓphetam Zachariam. ix. dicentẽ. Dicite filie syon. ecce rex tuꝰ venit tibi mãsuetus sedens sup asinam ꝛ filiũ eiꝰ subiugalem ꝓpter humilitatem. Eũtes aũt discipuli fecerũt sicut p̃ceperat eis iesus ꝛ adduxerunt asinam ꝛ pullũ. i. paruulũ. ꝛ iposuerunt sup eos vestimẽta sua et eum desup sedere fecerũt. Plurima aũt turba strauerũt vestimẽta sua in via q̃ venerãt de aliȷ̃s ciuitatibꝫ ꝓpter festũ solenne. ꝛ multa bona de iesu nazareno audierunt. ꝛ ideo hoc fecerũt. aliȷ̃ autẽ cedebãt ramos de arboribꝫ ꝛ sternebant in via. Turbe aũt que p̃cedebant ꝛ que sequebant clamabant cantando. Osanna. i. salua nos fili dauid regis nr̃i. benedictus q̃ venit in noĩe dñi. Ex his verbis est sciendũ ꝙ turba hodie xp̃m honorauit in q̃ttuor. Primo in vestimẽtis ꝓsternẽdo. secũdo in ramis ꝓiȷ̃ciẽdo. tertio in floribꝫ portando. quarto in bñdicẽdo. Jta ꝛ nos debemꝰ hodie xp̃m honorare. Primo in vestimẽtꝭ penitentie et dilectionis. Scđo in ramis palmaꝝ ꝛ oliuaꝝ. Tertio in floribus virtutũ ꝛ exultatiõis. Quarto in laude benedictionis. Primo dico sic ꝙ vnusquisqꝫ nostrum hodie debet xp̃m honorare in vestimẽtis pnĩe ꝛ dilectiõis Nam in vestimẽto penitẽtie legimus in scholastica historia qñ aliqua mulier fuit apꝓ̃hensa in fornicatione. tunc aliquibꝫ faciebãt gr̃am ꝛ aliquas ƀm p̃ceptum lapidabant. sed ille mulieres quibus fuit facta gr̃a portabãt vestimenta scissa ꝛ totum corpus cuꝫ capite velabant. ꝛ ista vestimẽta erãt nigra ꝛ ex vtraqꝫ ꝑte pandebant manifeste vsqꝫ ad terram. ꝛ ita velate erant in facie ꝙ vix videre poterant gressum viaꝝ. Jta anima que peccauit mortalit' est adultera apud deum cui ẽ despõsata in baptismo ꝑ anulum fidei.

vñ sententia dãnationis ꝛ mor/
tis eterne est iam a deo prolata.
Unde Ezech.xviij. Anima q̄ pec/
cauerit mortaliter ipsa morietur
Debet igiẗ talis aĩa de bona vo/
luntate se castigare ꝛ accipere in
corde vestimentũ penitẽtie nigrũ
in humilitate ꝛ scindere ꝑ amari
tudinẽ ꝯtritionis. Uñ ait Johel.
ij. Scindite corda vestra ꝛ nõ ve
stimẽta vestra. ꝛ velate oẽs sensus
corpis vestri. s. visum. auditum.
gustum. tactum. ꝛ odoratũ. ne in
illis amplius offendas creatorẽ
tuum. Cum igiẗ accipis humili/
tatem in recordatione peccatorũ
tuorum impendis honorem xp̄o
ꝛ restituet tibi grãm quã amisisti
vt ait Ezech.xviij. Anima que re
uersa est de via sua mala ipsa vi/
uet ꝛ non morieẗ ꝑ lapidationem
eterne pene. Secũda vestis ĩ qua
debemus xp̄o obuiare est dilecti/
onis. ꝛ ista vestis est viridis. Uñ
legimus ꝙ romani depinxerunt
dilectioneꝫ ad modũ iuuenis cuꝫ
viridi vestimẽto ꝛ facie lata ꝛ ca/
pite erecto. in cuiꝰ fronte scriptũ
erat aureis lr̃is. Hyems ꝛ estas.
latus eius apertũ erat ꝛ in corde
scriptum aureis lr̃is. Longe ꝛ ꝓ/
pe. in fimbrijs vestimenti aureis
litterꝭ. vita ꝛ mors. Ita ſpũaliter
imago fuit depicta ad moduꝫ iu
uenis pulcherrimi. quia dilectio
semꝑ debet esse quasi florens iu/
uentus ꝛ nunq̄ꝫ senescere. Unde
ait sapiens. Eccĩ.ix. Ne derelin/
quas amicum in necessitate. Ita
homo diligens deum. deũ debet
in ꝓximo diligere sibi in necessita
te subueniendo. Itẽ in fronte nã
qꝫ erat scriptum litteris aureis
hyems ꝛ estas in signum ꝙ verꝰ
amicus in dilectione vera nõ di/
mittit illum quem amat in hye/
me aduersitatis. ꝛ in estate ꝓspe/
ritatis. Ita ꝛ nos christum debe/
mus diligere in aduersitate ꝛ ꝓ/
speritate. Uñ ait Job.ij. Si bo/
na suscepimus de manu dñi ma
la aũt quare nõ sustineamus. Itẽ
in corde fuit scriptum. Longe et
ꝓpe. aureis litteris in signuꝫ ꝙ q̄
diligit alium quãdo ꝓpe est. dili/
gat eum si longe est. sed multi di
ligunt in facie dum sunt ꝓpe. sed
longe. i. a tergo detrahũt. Unde
poeta. Qui mel in ore gerit ꝛ me
retro pungere querit. Eius ami
citiã nolo mihi sociam. Itẽ latus
eius apertum est in signuꝫ ꝙ qui
diligit debet suo dilecto suuꝫ cor
semꝑ reuelare. Ita ꝛ nos debemꝰ
christo cor nostrum in cõtritione
et cõfessione reuelare sicut vero
dilecto qui nos diligit. Uñ Apo.
p̃mo. Qui dilexit nos ꝛ lauit nos
a peccatꝭ nostris in sanguine suo
Item in fimbria vestimenti eius
fuit scp̃tũ aureis lr̃is. vita ꝛ mors
in signũ ꝙ qui veraciẗ diligit. di/
ligit in vita ꝛ in morte. qd̕ patꝫ de
maria magdalena q̄ xp̄m dilexit
ꝛ in domo pharisei vnxit ꝛ lachry
mis pedes lauit et crinibꝫ tersit.
ad quã xp̄s ait. Dimissa sunt tibi
pctã multa vñ multũ dilexisti. et
sicut ip̃m in vita dilexit. ita et in
morte diligẽter in signũ dilectõis

quesiuit. et sic patz quod xpm debemus hodie honorare in duplici veste. videz pnie et dilectionis. Secundo dico quod xpm debemus hodie in ramis arborum honorare proiciendo ad pedes eius. Due arbores ponunt in euangelio. s. oliua et palma. Oliua significat misericordiam. qui enim misericors est floret sicut oliua. Unde commendat sapientia misericordem hominem dicens. Quasi oliua speciosa in campis. Nam oliua semper retinet suum virorem tam in hyeme quam in estate. ita misericors flores hic in gratia et in futuro in gloria. Et legimus quod salomon fecit portas templi hierusalem de oliua quando in hierusalem templum edificauit domino in signum quod quicunque voluerit ire ad portam templi celestis hierusalem oportet ipsum esse misericordem in hac vita ergo omnis misericors honorat hodie xpm portans ramum oliue in manibus sicut columba quam Noe emisit de archa portauit ramum oliue virentibus foliis. vt habetur Gen. viii. Ita misericors tempore inundationis aquarum. i. tribulationum in die iudicii recipietur a xpo letanter. quia hic ipsum honorauit in misericordia. Secunda arbor ponitur in euangelio. de cuius ramis preceerunt. s. palma. Palma significat vitam bonam et honestam. Unde ait anima Canti. Ascendam in palmam et apprehendam fructus eius. Hec palma habet ramos multos habet ramum patientie. habet ramum obedientie. habet ramum dilectionis et constantie. habet ramum pnie. habet ramum castitatis. Cum ramo obedientie honorauit deum abraam qui voluit deo obedire et proprium filium occidere et deo offerre. vt patz in Gen. Cum ramo patientie honorauit deum Job. qui omnia perdidit tamen patienter dixit Job. i. Dominus dedit dominus abstulit sicut domino pla. ita fac. est sit no. do. benedictum. Cum ramo dilectionis honorauerunt xpm discipuli qui mortem pro eo sustinuerunt. Cum ramo constantie sancti martyres xpm honorauerunt. vt patz de martyrio martyrum. de sancto stephano. laurentio. et ceteris. Cum ramo pnie honorauerunt sancti confessores qui ieiunauerunt. orauerunt cum ciliciis corpora affixerunt propter deum. Cum ramo castitatis honorauerunt xpm sancte virgines que propter xpm virginis filium virginitatem vsque ad mortem seruauerunt. Patet ergo quod turba xpm honorauit cum ramis de oliua et palma. ita et nos de misericordia. id est oliua et palma. i. bona vita. Tertio debemus xpm cum turba honorare cum virtutum floribus. quia ipse est flos virginitatis. vt ipse ait Can. ii. Ego flos campi et lilium conuallium. Sed hodie quattuor genera hominum inhonorant xpm florem virtutum cum quattuor malis floribus. Nam ypocrite inhonorant eum flore qui crescit in scirpo. de quo Job. viii. Nunquid virere potest scirpus sine humore aut crescere carectum sine aqua. Cum adhuc sit in flore nec carpatur manu ante omnes herbas arescit. scirpus exterius viret. et

interius vacuus est. ita ypocrita floret mūdo ꝛ nō deo. qꝛ sua opera facit hominibꝫ intuēda. Non potest in flore manu capi. qꝛ non pōt ypocrita argui qn fiat impatiens. ꝛ ideo tūc quasi flores depicti qui apparent ꝛ tm̄ nihil sunt De quo legimus. iij. Reg. vij. Fecit salomon in domo dn̄i flores depingi qui splēdebant. sed tamē quasi nihil erant. Secūdi qui hodie obuiāt christo flori cuꝫ floribus carnalis delectatōis seu dilectionis sunt lasciui. de quibus Isa. xl. dicit. Omnis caro fenum ꝛ omnis gloria ei⁹ quasi flos agri exiccatū est fenum tempe mortis ꝛ flos eius delectationis decidit. Un̄ dixerūt impij deū nō cognoscētes. Sap. ij. Non ptereat nos flos tempis coronem⁹ nos rosis anteqꝫ marcescāt. Tertij qui hodie christum inhonorāt cum mal' floribꝫ terrene cupiditatꝭ sc̄ auari Unde Jacobꝫ. Gloriet autē homo in sua pietate. Naꝫ orit sol iusticie in die mortis ꝛ in die iudicij cum ardore diuine vltionis ꝛ cadit flos auaricie. Quarti qui hodie virgineū florem inhonorant sunt supbi. De quibus ait Hiere. xlviij. Date moab florem supbie. qꝛ florens egredieт improuise. sicut flos q̄ cadit ante tempus. ita superbꝫ homo cadit ex īprouiso ō flore sue supbie in pfūdum lacuꝫ fornacꝭ. Un̄ legitur de nabuchodonosor. Dan̄. iiij. ꝙ Nabuchodonosor rex in supbia sua deambulauit in palatio suo ꝛ exaltat⁹ in supbia ait intra se. Ego nabuchodonosor edificaui mihi ciuitatem Babilonie in decorem regni mei ꝛ florem fortitudinis mee. et ꝓpter hoc eiect⁹ est de regno velut qui deijcit de stipite in terrā ꝛ conculcat. Ita accidit hodie multis quoruꝫ cor leuat in supbia et florent in fortitudine corpis ꝛ tpe mortis ꝓijcitur flos talis in sterquiliniū eterne mortis. Et sic obuiāt dn̄o quattuor genera hominuꝫ hodie cū quattuor malis floribus. vt ypocrite. luxuriosi. auari ꝛ supbi ꝛc̄. Quarto dico ꝙ turba hodie honorauit christū in laude exaltatiōis cantādo. Benedictus qui venit in noīe domini. vt patet in euāgelio. Turbe que seq̄bant que p̄cedebant clamabant. Benedict⁹ qui venit in noīe domini. Ipse est bn̄dicendus q̄ venit ad nos omnes fideles benedicendo. hic p gratiā ꝛ in futuro p gloriā. Ipse eñ erat ille de quo p̄dixit pater ad abraam ante aduentū christi q̄ndecim centū annorum ꝛ vltra. In semine tuo benedicent omnes tribꝫ terre. Naꝫ ꝓpter peccata hominuꝫ terra fuit maledicta sed p christū bn̄dicta. vt patet Gen̄. iij. Maledicta terra in in opere tuo. Et ideo homo natus de terra. nutrit⁹ de terra. incurrebat eandē maledictionē. ꝛ ideo aliud verificando spūsancto inspirante clamabāt. Osanna. id ē salua nos a maledictione quia bn̄dictionem dare omnibꝫ istis. ꝛ maledictionem omnibus

malis. vt ptz Geñ.xlix. vbi legi/
mus q patriarcha Jacob habuit
duodecim filios q accesserunt ad
patrem vt acciperent ab eo bñdi
ctionem. quibꝫ omnibꝫ benedixit
pter Dan cui maledixit dicēs. Fi/
at dan quasi coluber ꝛ serpēs ve
nenosus mordens. ꝛ hoc ꝑpt suā
maliciam. qꝛ parentes nō hono/
rauit. Ita spūaliter cū omnes fi/
lij dei in die iudicij accedunt ad
patrem glorie vt accipiant bene/
dictionē celestem. tūc omnes bñ/
dicet pter peccatorē qui deū non
honorauit nec ipm laudat ꝛ illuz
maledicet. ideo cū turba debemꝰ
xpm honorare. ꝛ Benedictꝰ qui
venit in nomie dñi decantare. vt
cum omnibꝫ electis in die iudicij
valeamus ad benedicendū stare.
Ergo quo ad thema. Dicite filie
syon. ecce rex tuus venit. occurre
ei cum vestimentis pnie ꝛ dilectio
nis cum floribꝫ virtutū. cum ra/
mis misericordie ꝛ pietatis. ꝛ can/
ticis leticie ꝛ bñdictionis. vt nos
benedicat hic ꝛ in futuro. Amen.

In cena domini.
Sermo. xxiij.

Exempluz dedi vobis vt quēad/
modum ego feci ita ꝛ
vos faciatis Jo. xiij. Nos videmꝰ
qñ aliquis bonus ꝛ fidelis ami/
cus ab amico debet recedere so/
let sibi aliquod clenodium relin/
quere vt post recessum habeat de
eo cogitare. ita christus dominꝰ
noster q venit ad nos tanq̄ ami
cus ad amicū nos visitare. vt ait
in ps. Quia visitauit nos oriens
ex alto. Volens a suis amicis de
hoc mūdo recedere exemplū sue
memorie voluit nobis hic relin/
quere. vt ait in ps. Memoriā fe/
cit mirabilium suorū misericors
et miseratꝰ dominus. ꝛ de hoc di/
cit in euangelio. Ante diem festū
pasce sciens iesus quia venit ho
ra eius vt transeat ex hoc mūdo
ad patrem cū dilexisset suos san
ctos discipulos vsq ad finem di/
lexit eos qui secum erant in hoc
mundo fecit cenaz hodie suis di/
scipulis dilectis apostolis. et ce/
na facta cum iam diabolus mi/
sisset i cor simonis scariothis iu/
de vt traderet eum principibꝫ sa/
cerdotum ꝑ triginta argenteis. ꝛ
hoc fecit heri. scꝫ in quarta feria. ꝛ
ꝑpterea multi homies quarta fe
ria nō comedūt carnes eo q ca/
ro christi vendita fuit quarta fe/
ria. Sciēs aūt iesus quia omnia
dedit ei pater in manꝰ. ꝛ qꝛ exiuit
a deo ꝛ ad deum vadit in ascēsio/
ne surrexit a cena volens nob da
re exemplum humilitatis ponit
vestimēta sua. id est superiorē tu
nicam que fuit sicut vestimentū
peregrinorū. Dicunt aliqui ꝛ sub
dunt illam tunicam quaz habuit
tunicam esse incōsutilem. ꝛ illaz
supiorem exuit et posuit de se et
lintheo vel manutergio pscinxit
se ꝛ misit aquam in peluim quaz
hospes tradidit eis ad lauanduz
manus. ꝛ cepit lauare pedes di/
scipulorum ꝛ extergere lintheo q

erat pcinct⁹. Uenit ergo ad simonē petꝝ ad lauanduꝫ sicut alios iam lauit. ꝛ dixit petrus retrahē do pedes. ꝛ ego non sum dignus Rn̄dit dn̄s ꝛ dixit. Qđ ego facio tu nescis mō. scies autē postea. tunc dicam tibi quare ego facio. Dicit ei petrus. Dn̄e tu nō lauab mihi pedes ineternū. i. nūq̄ꝫ. Respondit dominus. Si nō lauero te hic p gr̄am. nō habebis mecuꝫ ptem in regno eterno. Tūc extendit petrus pedes ꝛ ait. Dn̄e non tm̄ laua mihi pedes. sed ꝛ manus et caput. vt magnā partē habeaꝫ tecū. Dicit ei Jesus. Qui lotus ē nō indiget nisi vt pedes lauet sed est mundus totus. ꝛ vos mundi estis sꝫ nō omnes. ꝛ h̄ dixit pter iudā q2 sciuit ꝙ iam tradidit euꝫ et ideo ait. Nō estis mūdi om̄es. Postq̄ꝫ lauit pedes eoꝝ accepit vestimēta ꝛ cū sedisset iuxta discipulos ad mensā q̄ fuit rotunda. dixit eis. Scitis quid fecerim vobis quare laui vestros pedes. tūc dixit. Uos vocatis me mgr̄ ꝛ domine ꝛ bene dicit. sum etenim. si ego laui vestros pedes magister ꝛ domin⁹ ꝛ vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum em̄ humilitat in hoc ostendi vobis queadmodū ego feci vobis ꝛ vos faciatis. Nota ꝙ xp̄us nobis hodie dedit quattuor excpla. Primum exemplū dilectionis. secūdo exemplū mūdicie in lauando. tertio exemplū humilitat in ministrando. q̄rto exēplū vocatiōis in p̄dicando. Primo christ⁹ dedit nobis exemplum mūdicie in lauando. Naꝫ ipse est mūdus. ideo nullum imunduꝫ vult habere in suum cōsortium. Unde ps. Ambulans in via imaculata h mihi ministrabat. Debem⁹ igitur anteq̄ꝫ corpus xp̄i in cena altar accipiam⁹ a quattuor maculis lauari. Primo a maculis male cogitationis debemus cor nostruꝫ lauare. Unde Jsa. j. Lauamini mūdi estote auferte malū cogitationum vestrarū ab oculis meis Nā cogitatio mala denigrat animam sicut candela albū parietē q̄uis nō cōburit murū albuꝫ. tn̄ maculat. ita mala cogitatio. ideo debemus aīam lauare. Un̄ Gre. Quāuis macula venialis peccati cogitationis nō sepat a deo. tn̄ retardat ꝛ si in ista vita nō abluit p apuā cōtritionis oportet vt in purgatorio lauet. sed tn̄ cogitatio mala qn̄ homo statim resistit nō est peccatū sed meritū. Unde Maxim⁹ in ser. Quotiens resistis totiens coronaberis. Grego. Cogitatio q̄ꝫtūcunq; mala mentem nō polluit si rō hūana nō cōsentit. Secundo debem⁹ nos lauare ab imūdicijs male opationis. vt ait Jere. iiij. Laua a malicia cor tuum. Nā macula male opationis maculat cor ꝛ delet faciem aīe. Sicut videm⁹ ꝙ imago depicta ad parietem interdū ita maculat ꝙ non potest videri. ita opatio mala maculat faciem aīe et ideo sacerdos anteq̄ꝫ accedat ad altare primo lauat manus. et

Ps
Jsaie
Greg
Maximus
Greg
2°
Nota

ante eleuationē ꝛ cōsecrationem lauat soluꝫ digitos quibꝫ tractat hostiam. in signū ꝙ quilibet accedens ad sacramentū debet se lauare a peccatꝭ omnibꝫ tam venialibꝫ ꝗꝫ mortalibꝫ. Uñ legimus in figura. ij. Re. vj. ꝙ Osa sacerdos accessit ad templū ꝛ tetigit arcaꝫ in qua fuit tabula moysi quā dominus sibi dedit in monte synai cū decem ꝑceptis. ꝛ virga aaron que floruit ꝯtra naturā ꝛ māna. ꝛ imediate ꝑcussus est a dño ꝛ accessit ante arcam ꝛ manꝰ eiꝰ aruerunt. ꝛ iudei assignāt rōneꝫ ꝙ dominus ita ꝑcussit eum ꝙ in ꝑcedente nocte dormiuit cū ꝓpria vxore. ꝛ accessit imūdus. Ecce si dominus ꝑcussit illum q̄ arcam tetigit immūdus cum ꝓpria vxore dormiēdo. ꝗto magis ꝑcutiet illos in futuro iudicio q̄ accedunt cum multꝭ malis oꝑationibꝫ. sed tñ deus hodie misericors ē ꝛ suꝑ hoc non debemꝰ peccare. Tertio debemꝰ nos lauare a malis locutionibꝫ. ꝛ quicq̄d ore peccauimꝰ. scꝫ detractione. Naꝫ detractores īuidiosi assimilanꝶ canibꝫ Mat. vij. Nolite sanctuꝫ dare canibus. Quarto debemꝰ nos lauare añ ꝗꝫ accedamus a peccatꝭ intētionis. Uñ dauid in ps. petens dominū dicēs. Laua me ab iniusticia mea ꝛ suꝑ niuē de albabor. Et ideo figurā legimus in Exo. ꝙ moyses fecit lauatoriūꝫ añ tabernaculum de ere ꝛ suꝑiꝰ specula magna vt intrantes tabernaculum inspicerent specula magna. vtrum in eis alique macule eēnt vt illas delerent. itaꝫ nos anteꝗꝫ anima exeat ꝺ domo corpis ꝛ anteꝗꝫ vadat ad altissimū montem debet se in speculo. s. christo mundare. ꝛ aqua ꝯtritionis lauare. iō exemplū mūdicie accipiamus hodie a christo. ergo voluit pedes discipulis lauare ꝛc̄. Secūdo debemus a christo accipe exemplum dilectōis qꝺ ostendit in cenando. Uñ in hac cena reliquit nob memoriam sue dilectionis in altissimo sacramēto qꝺ hodie consecrauit dicēs. Accipite ꝛ comedite hoc est corpus meū. Nam in sacramēto isto est q̄druplex dignitas que in hostia sūt manifesta. in hostia est albedo. qꝛ debet eē ex puro tritico. in signuꝫ ꝙ accedens debet esse in virtute castitatis. Item in hostia ē rotūditas que significat diuinitatē. qꝛ sicut rotundū non habet ꝑncipiū neqꝫ finem. sic deitas que ē sub sacramēto. sic etiaꝫ in aīa sub corpe. ꝗꝫtumcūqꝫ enim corpus ledik ꝛ corpus comeditur tñ aīa inuisibilis ꝛ impalpabilis est. ita deitas sub hostia. Itē ī hostia est imago xp̄i. in signum ꝙ digne sumens in corpus xp̄i imprimitur. sicut corpꝰ amantꝭ cū amato. Uñ. ij. Cor. iij. In eādem imaginem transformamur de claritate in claritatē. Iteꝫ in hostia est descriptio lr̄aꝝ. in signū ꝙ qui digne accipit scribiꝶ ad librū eterne vite. Unde ait dñs discipulis digne sumentibꝫ. Gaudete qꝛ nōia vestra scꝑta sunt in libro vite. Et

sic ptz q hodie a xpo recipim9 exemplū dilectōis in cenando vbi nobis reliquit suū corpus z sanguinem in memoriam passionis Tertio xpus nobis hodie dedit exemplū humilitat in mistrādo Unde ait Matt.xj. Discite a me qr mitis sum z hūilis corde. Quō aūt humilius posset homini fuire q̄ pedes lauare. Unde Grego. Nō potest eē maior humilitas q̄ q pedes discipulorū lauit. Unde Petrus post ascensionē dñi suis discipulis semp pedes lauit. Et ex recordatiōe xpi humilitat semp amare fleuit. Hmōi exemplū humilitatis in lotione pedū est nob non solū in christo sed in antiqs viris iustis z humilib ostensum. Uñ legimus figuram Gen.xviij. Deus pater añ incarnationē xpi ad duo milia annorū pbauit obedientiam abrae. z pfectus inuentus est. Post h voluit pbare suā humilitatē z misit tres angelos ad ipsū in specie hominū ambulantiū. quasi essent fessi ex itinere petentes hospitiū quos abraam lete suscipiēs dixit eis. Reqescite sub arbore que stabat añ domū z lauent pedes vestri. z statim pedes eorū lauit z dixit ad vxorem suam. Uade cito et affer tria sata farine z fac panē vt hij comedāt Ita spūaliter exemplū humilitatis nō solū in xpo sed etiā in antiquis patrib sanctis z iustis nobis est ōnsum. Nam xpus fm humanitatē est de semine abrae. vt ptz in euangelio Matth. Liber generationis zc. Qualis pater talis filius. Nō em fuit necesse angelis lauare pedes sed solū in exemplum humilitat. debet g anima deuota anteq̄ ad altissimū accedat sacramentū pmo sub arbore reqescere. Arbor illa est crux sancta. z lauare ibi pedes .i. affectiones cū lachrymis. z tūc dicet xpus ad sacerdotem. Affer tria sata farine z fac inde panē vt talis reficiat. Tria sunt in sacramēto. scz diuinitas. caro z anima. Et sic anima pus in hūilitate lota accedat. ergo xps anteq̄ aplis dedit corpus pedes lauit. qr nullus superbus accedat. Quarto dico q christus dedit nobis hodie exemplum vocationis in secretorū reuelatione z pdicatione. Reuelauit eis tria secreta. Nam videm9 ī naturalib q sīt pauci dñi q sua secreta reuelāt fuis suis. sed xps dixit ad discipłos Jo.xv. Jaz vos nō dicā seruos sed amicos. quia seruus nescit quid faciat su9 dominꝰ. sed ego quasi amic9 reuelo vobis et pdico tria secreta. Primo mortem meā quia exiui a patre z veni in mundū. z iterum relinquo mūdū. z vado ad patrem. Itē ego aīam meā pono p vobis nam hodie tradar in man9 peccatorū in mortē z vn9 vrm me tradet. ex hoc ceperunt tristari. Tūc ait. tristicia impleuit cor vestrū. sz expedit vobis vt ego vadā vobis parare locū. z vestra tristicia vtet in gaudium. Scdo pdixit eis secretum z velut amicis pugnā re

muneratiōꝫ ne desperarēt dicēs.
Uos aūt sedebitis sup̱ sedes iu/
dicātes duodecī tribꝫ isrl'. qꝛ ipsi
credere noluerūt. q̄zuis signa di
3° uersa viderūt. Tertio dixit eis eo
rū dispersionē. Un dixit eis scri/
ptum est. Percutiā pastorē ꝛ dis/
pergenꝛ oues gregis. Huiꝰ autē
dispersionis ꝛ secretoꝝ reuelatio
nis legimꝰ figurā. iij. Reg. xix. ꝙ
Jesabel dn̄a regiōis iudeoꝝ pessi
ma erat. misitqꝫ nuncios ꝛ iussit
interficere ꝓphetas dn̄i. eo ꝙ di/
xerūt veritatē. Tūc helyas fugit
in desertū. ꝛ requieuit sub iunipe
ro ꝛ petiuit vt moreref. ꝛ obdor/
miuit ibi in amaritudine aīe sue.
venit ergo angelus dn̄i portans
sibi panē ꝛ aquam. ꝛ suscitauit eū
dicēs. Surge ꝛ comede. grandis
tibi restat via. Qui surgēs come/
dit ꝛ bibit. ꝛ ambulauit in fortitu
dine cibi illius vsqꝫ ad montē do
mini. Et ibi dn̄s secreta sua reue
lauit sibi ꝙ vellet in breui in cur
ru igneo eū in paradisuꝫ p angelos
ducere. ꝛ ibi vsqꝫ ad diem iudicij
naturaliter viuere. ꝛ tempe anti/
christi deberet p̄dicare. Ita spūa
liter xp̄us p̄dixit suis discipulis
tristiciaꝫ ꝛ cibauit eos pane vite.
et secreta eiꝰ reuelauit. vt p illas
secretorū reuelationes eos cōfor
taret. Ita ꝛ nos debemus facere.
dum em̄ iustus homo fugit mor
tem aīe p peccati detestationeꝫ et
reqescit sub iunipero pnie. qꝛ iu/
niperus est acutꝰ. excitatꝰ diuina
inspiratiōe dꝫ surgere ex peccati
pigritatiōe. ꝛ refici pane celesti ꝛ
potari aqua tribulatōis ꝛ lachry
maꝝ effusionis. ꝛ in fortitudine
illiꝰ cibi p̱ueniet ad montē dei vi
te eterne sicut sancti apl'i. Mon
tem in quo bn̄placituꝫ est deo ha
bitare ī eo. vt dicit p̄s. De isto pa
ne celico quo hodie apl'i fuerunt
recreati. ait Bern̄. O sācte panis
qui nos semp reficis et nunq̄ꝫ in
te deficis qui comederꝫ quotidie
ꝛ integer semp manes. illumina
me. ꝯforta me. sanctifica me. vas
cordis mei de malicia euacua. et
illud reple dei gr̄a. Ergo quo ad
thema. Exemplum dedi vobis.

Sequif sermo de passione dn̄i
qui collectus est ex libro Jacobi
de voragine.

De passione domini.
Sermo. xxiiij.

Ciens ie
sus ꝙ iam omnia cō
summata sunt vt cō
summaref scriptura dixit Sitio.
illi ergo spongiā plenā aceto yso
po circūponētes obtulerūt ori eiꝰ.
Cum ḡ accepisset iesus acetū di/
xit. Consummatū est. ꝛ inclinato
to capite tradidit spūm Joh. xix.
Christus in vita sua iudeis mlta
dederat documenta. exhibuerat
multa sanctitatꝫ exempla. ꝯtule/
rat multa bn̄ficia atqꝫ miracula
Sed hodie miseri iudei p docu/
mentis dederūt christo dura ver
ba. p exemplis dederunt sibi du/
rissima crucis tormenta. nō resta

bat nisi vna pena .s. vt ipsuz felle cum aceto potarent. sicut auctoritate supradicta dr. In qua qdē auctoritate tria ponunt ex parte xpi. et vnū ex pte iudeoꝝ. Naz ex parte xpi. Primo ponit eius feruens charitas. cū dr. Sitio. Secundo ꝯsūmationis veritas cuz subdit. Consummatū est. Tertio magna pietas cum dr. Inclinato capite tradidit spūm. Quarto ex pte iudeoꝝ magna crudelitas in hoc ꝙ sibi porrexerunt acetuz ad bibendum. Circa primū notandū est ꝙ in hoc ꝙ xp̄us dixit. Sitio. eius feruēs charitas notatur. nō em̄ sitiebat aliquē liquorē Bern. Sitio ait christus. nō doleo. O dn̄e quid sitis. fidem vr̄az. salutem vestrā. gaudium vestrū. plus animaꝝ vestrarū pditio q̄z corporis mei cruciatus me tenet Et si nō mei saltem vestri miseremini. Ista aūt christi charitas tripliciter incensa om̄s alios amores fugat ꝛ excellit. s. amorem naturalem. matrimonialē. socialez. ꝛ animalem. Amor naturalis est q̄ ē inter p̄rem seu matrem ꝛ filiū ꝛ istum amorē amor christi excellit. Nulla em̄ mater filium suum intantū dilexit inq̄ztum xp̄s nos hodie amauit. Isa. xlix. Nunquid pōt mulier infantē suū obliuisci. vt nō misereat filio vteri sui. ꝛ si illa oblita fuerit ego nō obliuiscar tui. Ecce ī manibꝫ meis descripsi te vt sim memor tui coraz oculis meis semp. Nūq̄z fuit aliqua mater que filium suū intantū diligeret. vt nomen suū in manibꝫ pingi vl' scribi faceret. vt sic die ac nocte memoriā eius haberet. christ⁹ autē in manibꝫ suis die ac nocte scriptos nos portat. vt semp memoriā nostri habeat. Et illa scp̄tura nō fuit facta cum calamo vel atramēto vel in pergameno. sed calami fuerunt acutissimi claui. atramentū ei⁹ sanguis p̄ciosus. scriptores iudei p̄uersi. pergamenum caro manuū. Secundo excellit amorem matrimonialē qui est inter virum ꝛ vxorem. Et h̄ in duobꝫ. Prīo in h̄ si vxor fornicat vlterius nō recipitur. sed anime nostre iesum xp̄m sponsum deserunt ꝛ diabolo adultero consentiunt. christus eas penitētes recipit. ꝛ ideo in cruce man⁹ extensas tenet ad innuēdū ꝙ peccatores ad se reuertētes ꝓtinus amplexat. Hiere. iij. Vulgo dr si dimiserit vir vxorem suā ꝛ recedēs ab ea duxerit alteram. nūquid reuertet ad eam vltra. nunquid nō polluta ꝛ cōtaminata erit mulier ista. Tu aūt fornicata es cū amatoribꝫ multis. tamē ad me reuertere ꝛ ego suscipiam te dicit dn̄s. Scd̄o amor xp̄i excellit amorem matrimonialē in hoc ꝙ dicit. Si esset aliqua mulier q̄ maculas in facie vel corpe haberet ꝛ nō possꝫ ab illis maculis emūdari. nisi vir vulnerari se faceret. et in suo sanguine vxor balnearet. nō est aliquis vir qui vxorem suam tantū diligeret ꝙ ista sustinere valeret. Anime eteniz nostre erant plene

maculis. et ideo xp̄us in qnq; ptibus vulnerari voluit. et sanguinē suum fudit in quo sponsa se balneauit et ab omnib; maculis mūdata fuit. Et hoc ē qd dicit Eph. v. Viri diligite vxores v̄ras quē admodum xp̄us eccl'iam. et tradidit semetipsum p ea vt illā sanctificaret mūdans eā lauacro aq̄ in verbo vite vt exhiberet sibiipsi gloriosam eccl'iam nō habentem maculā siue rugam. aut aliquid hmōi. sed vt sit sancta et imaculata. Tertio amor xp̄i excellit amorem socialem q est inter amicos. nullus homo iueniret qui vellet mori p amico q̄tūcunq; iusto. s; p amico bono. i. simplici fideli et innocent dispositio forsitan qs se morti exponeret. nos nō eramus iusti. nec eramus boni. sed impii et dei inimici. et tn̄ christus p nob voluit mori. et hoc est qd dicit ad Roma. v. Cum adhuc essem9 inimici christus p impiis mortuus est. Potest tn̄ dici q xp̄us habeat vnicum filiū. sc; genus humanum. vt ergo xp̄s inter istos pacem faceret mediatorem se interposuit. j. Thi. ij. Unus est mediator dei et hominū homo xp̄us iesus qui dedit semetip̄m redemptorem p nobis. Sepe aūt contingit q aliquis qn̄ se inter duos rixātes interponit ab vtroq; vulnerandus. Sed xp̄us vulnerat9 a patre Isa. liij. Propter scelus populi mei pcussi eu;. Vulnerat etiā ab homie Zach. xiij. His plagatus su; in domo q diligebant me. Quarto vo amor dn̄i nostri iesu christi excellit amorē animalem q est inter aīa; et corpus. anima em̄ intantū diligit corpus q ab eo separi renuit. et omnē lesionem corpis vitat et fugit. Anima aūt dn̄i nostri iesu christi intantū animas dilexit q sc; a corpe suo p nostra salute separi voluit. Jo. x. Animā meā pono p ouib; meis Intantū dilexit q passus est corpus suum in quinq; partib; cu; multa leticia lacerari vt p̄ciū nostre redemptionis abūdanter efflueret. Un̄ in psona sua dicit propheta. Concidisti saccū meum et circūdedisti me leticia. Secundo ponit cōsummatiōis veritas. cōsummataq; et cōpleta fuerūt oīa que dicta fuerūt d natiuitate sua de sua cōuersatione et de sua passione. Hodie quoq; cōsummatū fuit corpus suū et sanguis suus. Corpus qdem suū consummatū fuit. q2 omnia ossa sua apparebāt et dinumerari poterāt. ps. Dinumerauerūt omnia ossa mea. Nec mirū si corpus ei9 sic fuit cōsummatu;. quia fuit trib; disciplinis grauissimis flagellatū. Est enim quedam disciplina que fit virgis. et ista fortis est. q2 carnem frāgit. Est alia que fit cū spinis duris et acutis. et ista est fortior. q2 vsq; ad ossa pforando ptingit. Est autem alia que fit cum ferreis instrumētis. et ista est fortissima. q2 anima; a corpore excutit. Ista triplici disciplina fuit corpus christi flagellatum. et ideo totalit ɔsummatū.

Primo em̄ fuit flagellatus vgis seu funib; nodosis. qñ.s. pylatus ipsum ad columnā ligari ꝛ flagellari fecit. ꝛ talis flagellatio totuȝ corpus vulnerauit. Secūdo fuit flagellatus cū spinis dur; ꝛ acut; coronatus. ꝛ talis flagellatio vsqȝ ad os capitis ꝛ vsqȝ ad cerebꝝ puenit. Et ḿm Chryſ. Mille punctis caput eius impleuit. ꝛ si dicat ꝙ videtur impossibile ꝙ spine os capitis tam durum potuerunt pforare. Verū est ḿm naturam sed nō ḿm voluntatē diuinā nec est ꝯtrariū ei qd̄ dicit Jo. xix. Os nō cōminuet; ex eo. q2 os capitis nō fuit cōminutum. licet fuit pforatum. Tertio fuit flagellatus instrumētis ferreis. i. cū clauis acutis. ꝛ ista flagellatio aīaȝ excussit a corpore Matth. xxvij. Jesus clamans voce magna pre nimio dolore clauoꝝ emisit spiritum. Secūdo eius sanguis fuit ꝯsummat⁹. q2 totus a corpe euacuatus. omnia em̄ opa fecit deus in numero pondere ꝛ mēsura. vt habet Sap. xj. excepto ope nostre redemptionis. ibi em̄ nō seruauit numerū. vt ꝙ vnaȝ vel duas guttas sanguinis funderet. cuȝ vna sola sufficeret nō seruauit pond⁹ vt scȝ vnam libram vel vnam vnciam funderet. nō seruauit mensuram. vt scȝ vnum calicē mensuraret. sed totum dedit totū fudit. Unde ps. Copiosa apud eum redemptio. Bern. Prorsus copiosa. q2 nō gutta sanguinis. ſȝ vnda fluminis p quinqȝ ptes corporis emanauit. Tertio ostendit magna cōpassio ꝛ magna pietas. i h̄ ꝙ dicit Inclinato capite tradidit spūm. Magna qd̄e impietas. q2 iudei spūm christi ab eius corpe violenter cū multis suppliciis expulerunt. ps. Uim faciebant qui querebant aīam meam. Ex h̄ aūt ꝙ dicitur. Inclinato capite tradidit spūm. qdam voluerunt aīam principalem sedem hr̄e in capite. Sup hoc tñ inter sapientes fuerunt qttuor opiniones. Quidaȝ em̄ dixerunt aīam esse in corpe. et hoc pter auctoritateȝ illam qua dicit Gen. ij. de creatione homis. Inspirauit in faciem ei⁹ spiraculum vite. Ista em̄ est inspiratio vite. Alij dixerūt ipsaȝ esse in corde et hoc pt auctoritatē illā Mat. xv. De corde exeunt cogitatiōes. ꝙ em̄ cogitationes exeunt absit nisi exeant ab aīa. Hiero. i eplis ad fabiolam. Quid pncipale hominis nisi aīa quā Plato in cerebro. Christus esse in corde monstrat. Alij dixerūt ipsaȝ in sanguine. et hoc pter illud qd̄ dicit Leui. xvij. Anima oīs carnis in sanguine est. Alij ipsam esse in corpe et in qualibet pte totam. ꝛ hoc propter illud. ij. Regū. j. Adhuc tota aīa est in memetipso i corpe meo Judei vo volentes aīam christi cruciare vident istas qttuor opiniones saltem ipso facto sciuisse. Primo em̄ ipsam aīam cruciauerunt in capite. qñ fuit spinis coronatus. Anselmus. Coronatus incedit sed ipse sua cruciatus est

corona. qꝛ mille puncti ei⁹ p̃cio/ssissimū verticem vulnerauit. Secūdo ipsam cruciauerūt in corde qꝛ si fuit iuxta coꝛ in latere vulneratus est. vt si forte aīa remansisset cruciatū sentiret. Veruntn̄ cū triplex sit amoꝛ. s. sermonis. coꝛdis. ꝛ opis. tūc qn̄ oñdit nobis amo/rem ſmonis sui in sapiēti p̄dicatione. amoꝛē opis miraculoꝝ exhibitione nō restabat nisi ostēderet amoꝛē coꝛdis quē ostendit in la/teris aptione. Bern̄. Clau⁹ penetrans clau⁹ reserans. fact⁹ ē mi/hi ꝙ videā p foramen. clamat clauus. clamat vuln⁹ ꝙ vere de⁹ sit in xp̄o recōciliās sibi. Tertio cruciauerūt ei⁹ aīam in sanguine. qn̄ scꝫ cum clauis acutis ei⁹ neruos aperuerūt ꝛ totū sanguinē meuꝫ cuꝫ doloꝛib⁹ extraxerūt. ita ꝙ coꝛpus eius in cruce remāsit ariduꝫ sicut lignum. Vn̄ p̄s. Aruit tāq̄ꝫ testa ꝟtus mea. Idem. Ossa mea sicut cremiū aruerūt. Et assimi/lat xp̄us coꝛpus suū teste et cre/mio. Nā testa que p̄us fuerat humida postmodū ab igne facta est arida. Sil'r cremiū est lardū ad/ustum. a quo. s. oīs pinguedo re/cessit. coꝛpus ḡ christi in cruce fuit sicut testa q̄ ab omnib⁹ suis humoꝛib⁹ fuit exiccata. Et fuit sicut cremiū. qꝛ sanguine suo p̄ciosissimo fuit euacuatū. Quarto ꝟo afflixerūt ipsi iudei aīam dn̄i nostri iesu christi a toto coꝛpe. qꝛ a planta pedis vsqꝫ ad verticē nō fuit in eo sanitas. Cruciatus em̄ fuit in toto coꝛpe. in pte sup̄ma fuit spi/nis coꝛonat⁹. ꝛ in media fuit ad columnaꝫ ligat⁹ et flagellat⁹. In infima fuit pedib⁹ pfoꝛat⁹ vbi sensit magnuꝫ doloꝛē. qꝛ locus erat neruosus. ꝛ qꝛ vn⁹ pes sup aliuꝫ positus. ꝛ qꝛ grossis clauis pfoꝛatus. ꝛ qꝛ innitebat̃ clauati pedib⁹ totū coꝛp⁹. Quarto ponit̃ ex pte iudeoꝝ magna puersitas in eo ꝙ os xp̄i aceto potauerūt. Due magne rusticitates hodie oꝛe xp̄i fa/cte fuerūt. Una est qn̄ sibi acetuꝫ bibere dederūt. Secūdo qn̄ iudas oꝛe suo turpissimo os xp̄i sanctissimū osculari p̄sumpsit. istas duas rusticitates hodie m̄lti adhuc faciūt oꝛi xp̄i. Quidā em̄ adhuc sibi dant acetum. i. opa acerba. p̄s Exacerbauerūt dn̄m peccatoꝛes Cuꝫ em̄ deberēt dare vinū suaue id est opa bona ꝛ deo placita dāt sibi acetum. i. opa acerba. Isa. v. Expectaui vt faceret vuas ꝛ fecit labꝛuscas. Scd̄o sunt q̄dam qui cū iuda os xp̄i osculant̃. Quattuoꝛ em̄ psone xp̄m osculate sunt. Nam ip̄m osculata fuit mr̄ eius. qꝛ qn̄ eū infantē in bꝛachijs suis baiulauit sepe ip̄m osculabat̃. et hoc in signū amoꝛis. Osculatus etiam fuit ip̄m symeō. qn̄. s. ipsuꝫ in vlnas suas assumpsit. illud osculū fuit in signū reuerentie vl' deuotionis. sicut si quis manus vl' pedes pape osculat̃. Oscl'ata etiā fuit euꝫ maria magdalena. ꝛ hoc in signū recōciliationis. sicut qn̄ inimici ad pacem veniūt se mu/tuo osculant̃. Osculatus etiā fu/it eum iudas. ꝛ hoc in signum p/

ditionis. sicut ꝛ Joab osculatus est Amasan. vt habet̃ .ij. Reg. xx. Quicunqꝫ ergo christuꝫ osculabit̃ videat qualiter eũ osculet̃. Ille em̃ qui nullũ habet odiũ vel rancorem. sed ad deum ꝛ ꝓximũ habet sincerũ amorẽ osculat̃ euꝫ cũ matre. Ille qui ad christi passionem multa reuerẽtia ꝛ deuotione ꝛ lachrymarũ effusione afficit̃ osculatur eum cũ symone. Ille qui prius erat deo inimicus. ꝛ in ista q̃dragesima est sibi recõciliatus osculatur eum cũ maria magdalena. Ille qui hodie osculat̃ crucifixũ ꝛ etiam cũ ipso epulat̃ ꝛ post pasca ad peccata reuertit̃. osculat̃ eum cum iuda ꝓditore. Magna eniꝫ ꝓditio est hodie xp̃o osculum dare ꝛ in pasca cũ ipso comedere. et post de domo corpis sui christuꝫ expellere. ꝛ inimicũ sibi capitalẽ. id est demonẽ in cor suum introducere. talibꝫ potest dicere christ⁹ qđ dicit̃ in p̃s. Tu vero hõ vnanimis dux meus ꝛ notus meus qui simul mecũ dulces cibos capiebas. in domo dei ambulauimus cum ꝯsensu. Ueniat mors sup illos ꝛ descendant in infernũ viuentes.

De passione domini
Sermo. xxv.

Inspice ꝛ fac ẜm exẽplar qđ tibi in monte monstratuꝫ est. Exo. xxv. Christus est tanq̃ liber exemplaris ad cui⁹ exemplar totam vitam nostrã deducere debemus ꝛ ipsam corigere. Ecclesia quoqꝫ officia sua ꝛ obseruantias suas ab isto libro extraxit. Maxime autem in hac die eccl'ia in officio multa mysteria facit. que ab isto libro exemplauit. Et ideo adducit̃ supradictum verbũ dei patris eccl'iam alloquẽtis ꝛ dicentis Inspice ꝛ fac ẜm exemplar quod tibi in monte monstratũ est. Uideamus ergo que sunt illa mysteria que hodie eccl'ia facit ꝛ que ex isto libro exemplauit. Primuꝫ est ꝙ altaria sunt denudata. Altare quidaꝫ est christus qui hodie suis vestibus fuit denudatus. Habebat enim christus tria genera vestimentorũ. Primo habebat vestes materiales quas ferebat sicut alij homines. istis fuit denudatus. p̃s. Diuiserunt sibi vestimenta sua. Habebat autẽ aliud vestimentũ. scilicet corpus ꝓpriũ isto vestimento anima christi hodie fuit expoliata ꝛ corpore suo denudata. Joh. xix. Inclinato capite tradidit spiritũ. Habebat autem vestes spirituales. id ẽ ipsos apostolos qui christuꝫ quodammodo vestiebãt ꝛ ornabant. Isa. xlix. Uiuo ego dicit dominus. qꝛ his hominibus velut ornamento vestieris. Istis vestibꝫ fuit post denudatus. quia ab omnibꝫ apostolis fuit derelictus. Secũdum mysteriũ est ꝙ eccl'ia tribꝫ diebus mortem xp̃i plangit et tenebras

Primum

2m

facit ad innuendū q sol trib9 ho ris tenebris se induit et mortē xpi planxit. vel ad innuēdū q triplex creatura mortē christi defleuit. si cut pure corporalis. vtpute terra q cōtremuit et sol qui obscurat9 fuit et pure spūalis sicut āgelus. Isa. xxxiij. Angeli pacis amare flebāt et cōposita sicut apli et sancte mulieres. vel ideo etiā quia trib9 die b9 et noctib9 iacuit mortu9. Tertium est q campane hodie siluerunt. Christus em̄ habebat duodecim cāpanas. i. duodecim apostolos quarū vna penitus fracta fuit. s. Judas. et remanserūt vndecim. int' q̄s erat vna ceterorum grossior scilicet Petrus. q semel tam alte sonuit q son9 ei9 sup angelos ascēdit qn̄ dixit Matthei. xvj. Tu es xp̄us filius dei viui. Ista cāpana hodie sonū suum pdidit qn̄ xp̄m negauit. Silr ceteri apli hodie sonum suū pdiderūt qn̄ christum reliquerūt. Alia cāpana fuit. xp̄s que in vita nō cessauit sonare. id est pdicare. tandem eleuata est in cāpanile crucis et ibi sonū dedit pie cōquestionis in aurib9 patris cum dixit Mat. xxvij. Deus me9 deus me9. vt q̄d dereliquisti me. Dedit sonū magni amoris cū dixit Jo. xix. Ecce filius tuus. dedit sonum magni doloris in aurib9 humani generis cū dixit. Treñ. j. O vos omnes q transitis p viam attendite et videte si est dolor silis sicut dolor meus. Et ista cāpana intātū sonuit q rauca facta fuit. ps. Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee. Tandē ista cāpana fuit fracta. et etiā in q̄nqz ptib9 pforata. Et tūc oīno siluit. et etiam sonū suū amisit. Alia vero cāpana fuit beata virgo maria q tam dulciter sonuit q fili9 dei ad eius sonū de celo venit qn̄ ipsa dixit. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi fm verbū tuum. dulciter sonuit q iohānes ad ei9 sonū in vtero tripudiauit. Ista cāpana ferro doloris hodie pforata est. et ideo sonū pdidit. Lu. ij. Tuam ipsi9 aīam pertransibit gladius. Alia campana fuit vniuersitas creaturarū q dat triplicem sonū. quia pdicant dei potentiā ex sua magnitudine. dei sapiām ex suo ordine. dei bonitatem ex sua vtilitate. Ista cāpana hodie intantū siluit q tota cōfixa fuit Leo papa. Ad hoc peccatum expauit et expalluit tota machina mūdialis. et fere in antiquum chaos redacta sūt vniuersa. Un̄ phi videntes eclypsum solis cōtra naturam fieri dixerūt q ordo nature puertit'. aut elemēta mentiunt'. aut de9 nature patit'. et elementa sibi cōpatiunt'. Quartum est q hodie tabule pcutiunt'. Illa aūt pcussio tabule repsentat clamorem crucis. que clamat iudeorū maliciā et xpi innocentiā. Scdo repsentat clamorē sanguis q clamat p nobis et cōtra nos. Nā clamat p nobis petēs misericordiā. Un̄ aplus ad Heb. xij. Accessistis ad sanguinis aspersionē melius loquentē q̄z Abel. Clamat aūt cōtra terrenos Job. xvj. Terra ne

operias sanguinē meū. neq3 inue niat in te locū latēdi clamor me⁹ Tacet enī sanguis xp̄i in eo℞ me moria. q2 nullā recordationez fa/ cit in eo℞ voluntate. q2 nullā de/ uotionē. Tertio son⁹ tabule rep̄/ sentat ꝯfusum sonū qui fit ī infer no. Siqdez qñ dñs noster iesus christus claustra infernalia ꝯfrin gebat. Uñ dicit in p̄s. Qui cōtri/ uit portas ereas 7 vectes ferreos ꝯfregit. Angeli valenter clama/ bant. Tollite portas p̄ncipes ve stras. Sancti patres iubilabant Damnati q̄ ibi relinquebant fle/ bant. demones vllulabāt. 7 sic cō mixtus erat sonus gaudentium 7 sonus flentiū. j. Esdre. iij. Non poterat quisq3 cognoscere vocez clamoris letantiū 7 vocez fletus pp̄li. Quarto sonus tabule repre sentat strepitū armo℞ quem fece runt in capiēdo xp̄m cu3 gladijs armis. fustib9 7 laternis. Quinto sonus tabule fit ad excitandū tri sticiam 7 merorē. Hodie quidem eccl'ia tacet oēs sonos leticie 7 fa/ cit sonos tristicie. Nam tacet so/ num cāpane 7 facit sonū tabule. Tacet lectiones 7 facit lamenta tiones. Tacet cantus leticie 7 di cit cant⁹ meroris 7 tristicie. Quin tum ē ꝙ passiones alio℞ sancto rum celebram⁹ cum gaudio. pas sionem dñi agim⁹ cum lamenta/ tione. cuius ratio est. q2 alij passi sunt ꝓpter se. s. vt gloriā acquirāt quā nō habebant. sed xp̄us ꝓpter peccata nr̄a delenda. Alia ratio ē q2 hodie fleuit terra qñ ꝯtremuit

Fleuit sol qñ obscuratus est. Fle uerunt sancte mulieres. Lu. xxij. Filie syon nolite flere sup me. Fle uerunt apl'i. Uñ cantat. Tristes erant apl'i de nece sui dñi. Fleuit petrus. Matth. xvj. Egressus fo ras fleuit amare. Fleuit beata vir go. doloris gladio pforata. Fle/ uit xp̄s Mat. xxvj. Trist' est aīa mea vsq3 ad mortē. Fleuerunt an geli Isa. xxxiij. Angeli pac' amare flebāt. Fleuisset si possibile fuisset de⁹ pr̄ vidēs filiū suū ta3 ignomi/ niose tractari int' g̃ tot flētes nul lus debet gaudere. Sextu3 est ꝙ missa hodierna nō hab3 p̄ncipiū nec finem. q2 nec introit⁹ nec bñ dicamus dr. nec finit' ad innuen/ dum ꝙ ille q̄ est p̄ncipium 7 finis a nobis recessit. Ille etiam qui est in tribulatione nō indiget bñdi/ ctione. sed cōpassione. 7 ideo non dicit' benedicam⁹ dño. Nō habet etia3 ista missa mediū. q2 sacra ho stia hodie est ablata. Septimum est ꝙ circa crucē ter genua flecti/ mus vt illū honoremus qui fuit ter ꝑ nobis illusus. s. ab herode q̄ veste alba eu3 induit. a militib9 q̄ ipsu3 spinis coronauerūt. 7 a iu/ deis qui sibi in cruce existenti in/ sultauerūt. Facimus 7 circa cru cem officiū in lingua greca 7 lati na. 7 iste due lingue ipsum confi tent' 7 adorāt. Lingua aūt hebrai ca ibi silet. quia ipsum nō cōfitet'. Octauu3 est ꝙ ante crucē totalit' in terra3 nos ꝓstramus 7 postea osculamur. ipse enī se ꝓpter nos ꝓstrauit vsq3 ad terre susceptio/

ne. Phil. ij. Semetipsuz exinanivit formã serui accipiẽs. vsqz ad fre habitatiõez Baruth. iij. Post hec in terra visus ẽ. z cũ hoĩb9 cõuersat9 est vsqz ad terre intima p morti deiectionẽ Hiere. xlvj. Fortis impegit fortẽ z ambo corruerunt parit. vsqz ad terre penetrationẽ. Eccl. xxiiij. Penetrabo inferiores ptes terre z inspiciam oẽs dormiẽtes. z illuminabo oẽs sperantes in dño. Nonũ est q eccl'ia hodie p omnib9 orat. Cui9 rõ est q christ9 hodie fuit valde pi9 in pcendo qñ dixit Lu. xxiij. Pater dimitte illis. qz nesciũt quid faciunt. Fuit valde liberalis in largiendo. qz ad modicã petitionẽ dedit latroni regnũ celoꝝ. Fuit valde larg9 in redimẽdo. qz nõ guttã sed totũ sanguinẽ effudit. z dedit p nr̃a redemptione. ps. Apud dominũ misericordia z copiosa zc. Ideo eccl'ia ad silitudinẽ christi ẽ liberalis hodie in orãdo z multũ pia in parcẽdo. Decimũ est q hodie fideles eccl'ias z altaria sanctoꝝ visitare ꝯsueuerũt. Cui9 triplex est rõ. Prima est. qz talis visitatio repñsentat visitatõz apl'oꝝ et sanctaꝝ mulieruz. qz crebre sepulchrum visitabãt. Secũda rõ est. qz hodie xp̃us oẽs sanctos q fuerunt a pncipio mũdi vsqz tũc pñsentialiter visitabat. z ad limbũ descendit Luce. j. Uisitauit nos oriens exalto. Tertia rõ est. quia hodie sancti dñt esse valde liberales. Quia hodie de carceri erãt liberati z in celeste imperiũ sublimati. Si qs de carcere liberaret et ad imperiũ sublimaret ille diẽ illum multuz diligeret. z illa die multũ liberalis esset. Merito ḡ hodie fideles sanctos visitant. vt ab ipsis de carcere liberatis z ad imperiũ sublimati bñficium obtinere valeant. Quod nobis pñstare dignetur zc.

Ipso die pasce. Sermo. xxvj.

Esum querit nazarenũ crucifixũ. surrexit nõ est h Marci vlti. Nos videm9 in naturalib9 q de9 valde mirabilia opa fecit fm suã potentiam. z ordinauit ea fm suam sapientiã. z cõseruat ea fm suã clemẽtiã. Et ideo ait pphẽta in ps. Mirabilis deus in omnibus opib9 suis. Nã videm9 q arbores et plãte crescũt de terra. virescũt. florescũt. fructificãt. maturescũt et fructus maturi colligũtur. z de fructib9 viuit natura fragilis. z tpe suo arbores arescũt tã q̃z nõ sit vita in eis. z tñ iteꝝ suo tpe reflorẽt ita q oĩs ocul9 eas inspiciẽs letat. Sz p quem moduz illd fit. certe ignoram9. soli creatori ꝯstat q habet eas creare z totũ celũ gubernare. Ita spiritual'r nota hoĩez fm Mattheũ. Arbor bona fructus bonos facit. Et in arbore naturali ista supdicta videm9 q egredit de terra occulte. virescit. frondescit. germinat. fructificat. arescit ad tp̃s et florescit.

Ita humana natura nascitur de terra. nutrit de terra in pueritia virescit. in adolescētia frondescit. in fortitudine germinat in opere fructificat. in senectute marcescit ꝛ arescit. q2 cadūt folia ꝛ rami. sc3 qñ vires deficiūt. ꝛ homo caligat in oculis. ꝛ in statura curuat. ꝛ ad tempus morit. Et postea iterum reflorет ī ipso die iudicij resurgē/do. Et ista pbat Job. xiiij. dicens. Lignū habet spem si pcisum fue/rit. rursum virescit Ita homo silr ꝙ nulli sit dubiū de hoc ideo christus deus ꝛ homo in natura hu/mana voluit nasci de ꝟgine. Floruit in fortitudine. fructum fe/cit in bona opatione. mortu9 est in crucifixione. sepultus in sepulchro manifesta visione. q2 multi h viderunt. S3 modo refloruit in resurrectione. Ideo de eo ait propheta. Refloruit caro mea. Quō aūt hoc factum sit pt3 in euange/lio fm ꝙ Marcus describit qui omnia ista manifeste oculis suis vidit dicēs. Maria magdalena et maria Jacobi ꝛ maria salome emerūt aromata vt veniētes vn/gerent iesum. Maria magdale/na fuit illa cui dixit domin9 in vigilia palmarū. Dimissa sūt ei peccata multa quoniā dilexit multū et maria iacobi ꝛ maria ꝛ salome fuerunt sorores virginis marie. ꝛ valde mane vna sabbatorū. id est vna die trāsacto sabbato in qua sabbatum celebrabāt. veniūt igit ad monumentū dum sol incepit oriri. ꝛ dicebant ad inuicē3. Quis reuoluet nobis lapidem de mo/numēto. qui erat magnus valde ꝛ statim angelus dñi reuoluebat lapide3 de monumēto. ꝛ sedebat sup lapidem ꝛ dixit. Nolite timere. ꝛ introeuntes in monumētu3 viderunt angelu3 in specie iuue/nis sedentē in dexteris cooptum stola candida. ꝛ timuerunt. Qui iterum dixit illis. Nolite expaue/scere iesum querit nazarenū crucifixum. surrexit non est hic. Ecce locus vbi posuerūt eum. sed ite dicite discipulis eius ꝛ petro specialiter qui nimis tristis est eo ꝙ negauerit christū. quia surrexit et pcedet vos in galileam. i. patria3 celestem. ꝛ ibi eum videbit facie ad faciem sicut in cena pdixit vo/bis. exiui a patre ꝛ veni in mūdū et iterū relinquo mundū ꝛ vado ad patrem. ꝛ ibi me videbit ī manifesto. Ergo q̄ ad themo. Jesum querit nazarenū ꝛc. In his ꝟbis angelus tria facit. Primo tangit passionis xpi ignominiā vt charitate inflāmemur. cū dixit. Jesum queritis nazarenū crucifixū. q̄si diceret. p nobis crucifixum. ideo merito dēm9 eū diligere ꝛ q̄rere. Secūdo astruit resurrectōis gloriam vt spe subleuemur. cu3 dixit surrexit nō est hic. q̄si di. iam glo/rificatus est. ꝛ ideo sup terrā querendus nō est. Tertio subdit pbationis materia3 vt in fide solide/mur. cū dixit. Ecce locus vbi ꝛc. Nota ꝙ xps surrexit q̄ttuor mo/dis. et h q̄ttuor de cau. Primo apparēter ppt tristiū ꝯsolationē.

xps surrexit xor modis

Secūdo potenter ꝓpter fidei cō-firmationē. Tertio naturalit̄ p-pter nature renouationē. Quar-to figuraliter ꝓpter future resur-rectiōis ostensionē. Primo xp̄s surrexit apparēter ꝓpter tristium ꝯsolationem. Nam hodierna die apparuit discipulis suis ꝛ dilectꝭ suis amicis sex vicibꝫ. Prima vi-ce marie virgini. ꝛ hoc nō scribūt euāgeliste. qꝛ illud qđ pōt dubita-ri hoc scribūt. ꝛ in illo nullus de-bet dubitare qn̄ primo apparuit virgini marie. qꝛ xp̄us dixit hono-ra patrē et matrem. ꝛ illud semꝑ impleuit. ꝛ ideo maria nō quesi-uit ipsum cū aliꝭs tribꝫ mariꝭs in sepulchro. ꝛ hoc etiā ꝓpter nimiā debilitatē corpis. et ꝓpt̄ tristiciaꝫ quā habuit. Etiam dicūt aliq̄ do-ctores ꝙ iste gutte sanguiēe sup̄ vestimēta effuse sub cruce clarifi-cabant̄ in resurrectione. ꝛ sic ipsa hodie diuisa est. Secūda vice ap-paruit marie magdalene. nā qn̄ ille tres marie venerūt ad sepul-chruꝫ qđ fuit in orto extra ciuita-tem ꝛ nō inuenerūt corpus ſꝫ an-gelum in dextrꝭ in stola candida ꝛ dixit eis. Quē queritis surrexit nō est hic. Jte dicite discipulis. et cum irent ꝛ discipulis dicere vo-luerunt Maria magdalena re-uersa ē sola ad monumētuꝫ. Tūc duos angelos vidit. vnum ad ca-put aliū ad pedes ꝛ dicūt. mulier quid ploras. ꝛ cum hec retrospe-xit vidit dn̄m a longe stantem in orto ꝛ putabat ipsuꝫ eē ortulanū dicēs. Si sustulisti dn̄m meū di-cito mihi. vbi posuisti euꝫ vt ip̄m tollam. Respondit dn̄s. Maria et in hoc v̄bo cognouit euꝫ. ꝛ sta-tim surrexit ꝛ cecidit ad pedes eiꝰ vt oscularet̄. Et ait dn̄s. Noli me tangere. qꝛ queris dubitando. Et sic apparuit secūda vice. Tertia vice tribꝫ mariꝭs simul. Nam cuꝫ maria magdalena vidit dn̄m ga-uisa ē. ꝛ statī iuit ad alias marias scꝫ salome ꝛ iacobi vt eis diceret Tūc simul iste tres ibant ad disci-pulos. ꝛ in via apparuit eis xp̄s. et dixit. Auete. ꝛ osculabāt̄ pedes eius. tūc ꝑmisit eas se tangere. qꝛ credebant ipsum surrexisse. ꝛ di-xit. Jte dicite fratribꝫ meis. qꝛ sur-rexi a mortuis. et sic apparuit ter-tia vice. Quarta vice apparuit pe-tro solus. Naꝫ qn̄ iste tres marie eis dixerūt. tūc duo discipuli sta-tim ad monumentū cucurrerūt. scꝫ Petrus ꝛ Johēs. vn̄ Lucas. Cu-currerūt duo simul. ꝛ iohānes fu-it iuuenis ꝛ p̄cucurrit citius pe-tro q̄ fuit senior. et iohānes venit prior ad monumētū ꝛ introspexit Sed cū petrus venit statim in-troiuit sepulchrum ꝛ inuenit lin-theum vel sindonē mūdū in quo fuit corpꝰ christi inuolutū. ꝛ suda-rium qđ habuit in facie. ꝛ sic iohā-nes ꝛ petrus recesserūt ꝛ eum nō inuenerūt. Cum aūt petrus iuit ad secretum locū in orto vt fleret apparuit ei xp̄us vt nō despera-ret. sed vt ꝯsolaret̄. Lu. vlti. Sur-rexit dn̄s vere ꝛ apparuit symoni petro. ꝛ sic quarta vice apparuit Quinta vice apparuit illis duo-

bus discipulis hora vespertina eũ-tibus in emaus de hierl'm sicut crastina die tenet euãgeliuz. Hic narra euangeliũ hoc z cras p̄dicabit' q̄d hodie est factum. z sic apparuit quita vice. Sexta vice apparuit hodie omnib' aplis simul in domo vbi cenam fecerũt et ibi p̄pter metũ iudeo℞ manserunt z hostiũ clauserũt. z clausis ianuis ad eos intrauit dicens. Pax vob nolite timere ego sum. Et hec apparitio facta fuit d' sero hodierna die. Et ideo pt3 q̄ xp̄us surrexit apparenter p̄pter tristium ꝯsolationem. Secũdo xp̄s surrexit potenter p̄pter fidei ꝯfirmationem. quis eñ vnq̄ ex mortuis potuit resuscitare. certe nullus. sed xp̄s p̄pria potentia seipsum resuscitauit. Mat. vlti. Data est mihi omnis potestas in celo z in terra. et Joh. x. Potestatē habeo ponēdi aĩam meã z iterũ sumendi eam p̄ resurrectionē. Legimus eñ. iiij. Re. iiij. q̄ helyseus suscitauit puerum mortuũ. z hoc nõ fecit propria potentia sed diuina. q2 orauit z se sup̄ puerum posuit vt carnem calefaceret. z sic ipsum resuscitauit. Etiã legim' in eodem libro q̄ ossa Helizei p̄phete fuerũt translata in alium locu3 z tetigerunt ossa alteri' mortui z surrexit z hoc virtute z ptãte diuina vt iudeos incredulos in fide resurrectionis ꝯfirmaret. z sic xp̄us hodie resurgere voluit ptãte z virtute p̄pria vt nos incredulos cõfirmaret. vt pt3 in euangelio q̄ propria ptãte surrexit. Nam feria sexta qñ erat sepultus dixerũt iudei ad pilatum. Dñe iube sepulchru3 custodiri ne seductor ille nos seducat. et ne discipuli furent' eius corp' z dicant surrexit a mortuis Tũc pilatus fecit signare sepulchrum cũ sigillo ad iuncturas lapidum z app̄ciauerunt quattuor fortes armatos vt tres noctes ac tres dies deberēt custodire sepulchrum. q2 dixit xp̄us. Tertia die resurga3. sed in nocte ista qñ christus surrexit fact' est terremotus magnus. q2 custodes facti sũt velut mortui z fugerũt z xp̄us surrexit clauso tumulo sine fractione sigilli. Et dixerunt mulieres. Quis reuoluet nobis lapidem z ideo surrexit potēter p̄pria virtute. de hoc q̄de3 sacerdos hodie dubitando quõ christ' posset resurgere clauso tumlo cogitauit. tũc cingulu3 quo erat p̄cinct' iacuit ante eũ clausum sicut habuit circa corpus z audiuit vocem sic dicentem. Sicut xp̄s clauso exiuit vtero virginis z cingulũ in ꝯspectu tuo. sic xp̄us exiuit clauso tumulo. et g° xp̄us surrexit potenter p̄pter fidei cõfirmationē. Tertio christus surrexit naturalit' p̄pter nature renouationē. Nã sicut natura dedit fenici q̄ se renouat moriendo z resurgit iterũ volando. vt dicit Jsidorus de naturis rerũ q̄ qñ fenix tricento℞ vl' quadringento℞ anno℞ est vnica auis nõ habens socium sicut alie aues q̄ posset sibi filios p̄creare. s3 solus 3°

volat in montibus armenie et in montibus libani et cum senserit se annosum docet ipsum natura quod volat et querit ramos de nobilibus arboribus et facit in altiori monte in cacumine montis nidum et volat ad calorem solis et laborat in volando. donec ulterius volare non potest. et cum impetu querit nidum qui nidus tunc accenditur per calorem solis et se comburit in nido. et de cinere illius auicule tertia die alia auis renascitur et iterum volat. Ita xpus voluit innouare humanam naturam antiquam per peccata primorum parentum in nidulo sancte crucis propria voluntate corpus in igne diuine charitatis mori. et tertia die renouare in resurgendo Item legimus in Exo. quod moyses ex iussu domini posuit tredecim virgas in templum et nulla inter eas refloruit nisi tredecima que fuit virga aaron Ita moraliter deus creauit tredecim naturas rerum. scilicet nouem choros angelorum. Post has decima natura fuit perfectorum animalium. que fuerunt creata ante hominem. post animalia creauit pisces. post pisces reptilia et volatilia. quarum naturarum tredecima fuit humana natura. que ideo ultimo fuit creata. quia nulla illarum nisi humana natura debuit renouari. scilicet per resurrectionem. et ideo xpus voluit primo esse qui renouaret humanam naturam et clarificaret eam. sicut virga aaron arida precisa. et in aridam terram posita refloruit. fronduit et fructum fecit. quia protulit amigdalas pulchriores quam ante precisionem habuit. et sic patet quod xpus hodie surrexit propter nature renouationem. Quarto xpus surrexit figuraliter propter future resurrectionis ostensionem nam multi sunt et fuerunt ante xpm qui credere noluerunt quod homo incineratus posset resurgere. et ideo legimus Ezech. xxxviij. Quando propheta Ezechiel predicauit futuram resurrectionem iudeis ipsi credere noluerunt. Et ideo dominus ostendit prophete campum magnum plenum ossibus aridis. et dixit dominus ad prophetam. vides ossa istorum mortuorum hominum. Respondit. video domine. et dixit. Dic ex verbo meo ut resurgant. et statim dixit propheta. ossa arida audite verbum domini. et statim accesserunt in ictu oculi iunctura ad iuncturam. et unumquodque ad locum suum et steterunt super pedes et cutes et nerui ascenderunt et adhuc non habebant vitam. Et dixit dominus. voca quattuor ventos a quattuor partibus mundi et adducunt spiritum vite. Et ait propheta. Ueni ventus oriens. occidens. septentrionalis et meridionalis. et insufflate ossa ista et reuiuiscant et statim omnes vixerunt et erat exercitus magnus valde. Et ait dominus. Sic ego dominus qui creaui vos de nihilo renouabo vos de sepulchris vestris. Moraliter hec visio manifeste ostendit resurrectionem futuram. Nam per ossa que iacuerunt in campo notantur omnia humana corpora que iacent in cinere super vniuersam terram spiritibus priuata. et cum venerit dies ista in qua reflorent omnia xps qui hodie surrexit veniet cui pater omnia dedit in manus suas et ei omnia obedient. Nam mare dabit

suos mortuos. terra mortuos suos infernus mortuos suos. et adherebunt ossa ad ossa et vnumquodque redibit ad propria et cooperientur carne pristina. et quilibet in carne sua videbit saluatorem. Unde Job. xix. et in carne mea videbo deum saluatorem meum. et ideo christus voluit hodie resurgere vt vnusquisque prepararet se ad futuram resurrectionem. Rogemus ergo. etc.

Feria secunda post pasca.
Sermo. xxvij.

Tu solus peregrinus. etc. Luce. vlti. Nota quod sicut videmus quando aliquis in aliena domo extra patriam nasceretur. in aliena patria conuersaretur. et in aliena domo nutriretur. et in aliena ciuitate moreretur. in alieno sepulchro sepeliretur. verus esset peregrinus. Ita christus propter nos et propter nostram salutem dereliquit patriam celestis glorie. vt ipse ait Hiere. xij. Reliqui domum meam et hereditatem meam propter te. et in hoc mundo tanquam in aliena domo fuit natus. scilicet in peregrinatione marie. quia iuit de nazareth in bethleem. Item in aliena patria conuersatus nam maria cum puero iesu peregrinata est in egyptum. et ibi erat septem annis in peregrinatione. In aliena ciuitate mortuus. scilicet hierusalem quam elegit passioni. In alieno sepulchro fuit sepultus. quia ioseph ab arimathia sepeliuit eum in suo sepulchro quod exciderat in petra in quo nondum quisquam positus fuerat. bene ergo poterant isti duo discipuli dicere verbum preallegatum. Tu solus peregrinus etc. Quomodo istud accidit. patet in euangelio. Duo ex discipulis iesu de septuaginta. scilicet Cleophas et Lucas. ibant ipsa die resurrectionis domini vicz heri in castellum nomine emaus quod erat a hierusalem in stadio spaciorum. lx. hoc est alterum dimidium miliare de nostris. quia erat quidam gigas nomine hercules. et quando ille ibat transibat vno anhelitu. lx. passus et ibi stabat. et ideo ista loca dicebantur stadia. et isti duo discipuli loquebantur ad inuicem de his omnibus que acciderant in hierusalem. et cum loquerentur et vnus alium quereret tunc christus in specie peregrini appropinquabat eis et ibat cum illis oculi eorum tenebantur ne eum agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sunt hij sermones quos conuertis ad inuicem ambulantes et estis tristes. Et respondit cleophas. Tu solus peregrinus es in hierusalem et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus. Quibus ipse dixit. Que. Et dixerunt de iesu nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram deo et omni populo. Et quomodo tradiderunt eum summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis et crucifixerunt eum Nos autem sperabamus. quia ipse erat redempturus israel. Et nunc super hec omnia hodie est dies tertia vt facta sunt hec. Sed et mulieres quedam ex nostris terruerunt nos que ante lucem fuerunt ad monumentum et non inuento corpore eius venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse. que dicunt eum viuere. et

abierunt q̄dam ex nostris ad monumentū. ⁊ ita inuenerūt sicͤ mulieres dixerūt. ipsum ꝟo nō inuenerunt. Et ipse dixit ad illos. O stulti ⁊ tardi corde ad credenduꝫ in omnibꝰ que locuti sunt ꝓphete Nōne oportuit hec pati christuꝫ et sic intrare in gl'iam suā. ⁊ incipiens a moyse et ꝓphetis interp̄tat̄ illis in omnibꝰ scripturis que de ipso erant. ⁊ appropinquabāt castello quo ibant. at ipse finxit se longiꝰ ire. ⁊ coegerūt illū dicētes Mane nobiscum dn̄e qm̄ aduesperascit ⁊ inclinata est iam dies. ⁊ intrauit cū illis. ⁊ factū est cum recūberet cū illis accepit panem et bn̄dixit ⁊ fregit ⁊ porrigebat ill' ⁊ statim cognouerūt eum in fractione panis. q̄ fregit quasi aliquis scinderet. ⁊ statim euanuit ab oculis eoꝝ. Et dixerūt ad inuicem. Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis cum loqueret̄ nobis in via ⁊ aperuit nobis sc̄pturas. Et surgētes eadē hora ingressi sunt in hierl'm ⁊ inuenerunt vndecim ꝯgregatos. ⁊ eos q̄ cuꝫ ipsis erāt dicētes ꝙ dn̄s surrexit vere ⁊ apparuit symoni petro. ⁊ narrabāt que gesta erant in via. Et quō cognouer̄t eū in fractōe pāis. Quo ad thema. Tu solus ꝑegrinꝰ ⁊c̄. Nota ꝙ xp̄us est ꝑegrinꝰ factus ꝓ nobis. ⁊ hoc ad q̄ttuor. Primo quo ad vestimentuꝫ. secūdo q̄ ad periculū. tertio quo ad viā. q̄rto quo ad signum. Primo ꝓ nobis xp̄us voluit esse ꝑegrinus. ⁊ hoc quo ad vestimentū. Solent eniꝫ ꝑegrini habere vestimēta ab alijs distincta filamina. Un̄ legitur. j. Re. ij. ꝙ Anna habuit filiū cui nomen samuel. cuiꝰ natiuitatē angelus p̄dixit. quē deo vouit. post h̄ fecit filio suo vestimentū qd̄ dicit̄ filamina de albo pāno. ⁊ duxit eū in silo. ⁊ p̄sentauit eū in tabernaculum. Ita virgo maria suo dilecto filio xp̄o iesu. cuiꝰ natiuitateꝫ angelus gabriel p̄dixit. fecit tunicam albā d̄ purissima ꝟginea carne assumpta. Un̄ ipse ait de se et de alijs habentibꝰ vestimēta sua mūda. Apoc̄. iij. Ambulabūt mecum in vesti. albis: q̄ digni sunt. Sed illud vestimentum albū sui sanctissimi corꝑis factū est in peregrinatione ꝓ nobis sanguīe rubricatum. Un̄ angeli ad ipsum d̄ ꝑegrinatione venientē dixerunt. Quare rubrū est vestimentū tuū. Rn̄dit. sanguis asꝑsus ē suꝑ vestimenta mea. Huiꝰ rubri vestimenti legimꝰ figurā Gen̄. xxxvij. Patriarcha iacob habuit duodecim filios quoꝝ vnus quē mag' diligebat fuit apud patrem. ⁊ alij filij fuerūt in valle ebron ⁊ ī sichimis pascētes pecora. Faciebatq̄ pr̄ filio suo tunicā filaminā ⁊ misit ip̄m de domo ad vallē dothaiꝫ vt visitaret frēs. Uidētes frēs tunicā exuer̄t sibi ⁊ lacerauerūt ⁊ in sanguīe miscuerūt. ⁊ miserūt pr̄i ꝑ mulierē q̄ accepit tunicā laceratam in sanguine intinctā et iuit ad patrem dicēs. Uide si tunica filij tui sit an non. quā cū vidisset pater ait. Fera pessima deuorauit

filium meũ. Moraliter pr̃ in di/uinis babuit in domo sua iuxta se dilectũ filiũ suũ iesuȝ. ꝛ habuit in deserto huiꝰ pegrinatõis pl'es filios. q̄ pascebãt pecora suorum pctõꝝ. misit igit̃ filiũ suũ ꝛ fecit si bi tunicã filaminã. i. hũanã natu rã de ꝟgine. quē cũ iudei vidẽtes ip̃m apphenderũt et vendiderũt ꝑ triginta argenteis. ꝛ tunicã sui corpis lacerauerũt cũ flagellis et coronatione. ita ꝙ totaliter fuit in sanguine intincta ꝛ dederunt mulieri ꝟgini marie. quã tunicaȝ corpis accipiens maria añ crucē in gremiũ ꝛ dicẽs. Pat̃ celest꞉ vi/de si tunica filij tui sit an nõ. quã cũ pr̃ vidit ait. Fera pessima. i. ge nus iudeoꝝ deuorauit filiũ meũ ita miserabilit̃ tractãdo. Et iõ pr̃ vindicauit in eis ꝙ oẽs fuerunt destructi ꝛ venditi. Et sic patȝ ꝙ xp̃us factꝰ est ꝑ nob pegrinꝰ q̃tũ ad vestimentũ. Scdo dñs nr̃ dꝫ pegrinꝰ ꝑ nobis in h̃ mũdo q̃tũ ad periculũ qd̃ sustinuit. Susti/nent em̄ pegrini diuersa picula. qñq; a socijs q̄ eos ꝑdũt. ita xp̃s a ꝑprio discipulo iuda traditꝰ fu/it ꝛ venditꝰ ꝑ triginta argenteis. Uñ iuit ad pncipes sacerdotũ di cens eis. Quid vult꞉ mihi dare ꝛ ego vobis eũ tradã. At illi ꝑmise runt sibi triginta denarios ꝛ spo pondit. Itẽ pegrini sustinẽt peri cula ab hospitibꝫ q̄ interduȝ eos occidũt. Ita xp̃s a iudeis q̄ fue/runt hospites in hac pegrinatiõe Zach. xiij. In his plag꞉ plagatus sum in domo eoꝝ q̄ diligebãt me

Itẽ sustinẽt picula a spoliatoribꝫ ita pegrinꝰ ꝑ nobis xp̃us fuit spo liatus ꝛ vestibꝫ denudatꝰ. Uñ ait Lu. xxiij. Milites q̄ crucifixerũt eũ acceperũt vestimẽta sua ꝛ diui serunt ea. Itẽ sustinẽt pegrini pe ricula ab ĩcursionibꝫ siue infesta/tionibꝫ bestiaꝝ. et ideo portãt ba culos. sicut xp̃us a diabolis ꝛ tñ eis resistebat. Ita q̄libet christia/nus accipiat baculũ sancte cruc꞉ ꝑpter insidias serpentũ ꝛ bestiaꝝ id est demonũ et malaꝝ tentatio num. Ita hodierna die peregrini multa sustinẽt cũ tamen pacem hr̃e deberent. Nã in antiqua lege pegrinis dabat̃ pax. Uñ de h̃ ha/betur Josue. ca. ix. vbi legimꝰ qñ Josue venit cũ filijs isrl' ad terrã ꝑmissionis vt gẽtiles cũ suis pos sideret. Uidẽtes gabaonite aliq̄ viri p̄parauerũt se sicut pegrini ꝛ acceperũt baculos ꝛ pileos ꝛ in duebãt vestimẽta lacerata ꝛ calci amenta fracta. ꝛ in vasculis acce perũt acetũ ꝛ in bursis habebant durũ panem ꝛ antiquũ. ꝛ d̃ nocte exiuerũt. ꝛ de mane venerũt ad ex ercitum Josue quasi a longe ve/nirent. quos iosue interrogauit vñ venirent. q̄ dixerũt de remot꞉ pti bus sumꝰ pegrini. Cum g̃ exiui/mus patriã nr̃am ista vestimẽta fuerũt noua. et sil'r ista calciamẽ/ta. ꝛ iste panis fuit nouus ecce q̃ȝ durus est. istud vinũ in vasculis fuit recens. ecce factũ est acetum. Tunc ait Josue. ex quo est꞉ pegri ni pacem habere debet꞉. ꝛ sic p̄ce/pit ꝙ nullꝰ eos molestare deberet

neqꝫ turbare. et hoc fecerũt iudei et alij q̄ nihilominꝰ fuerunt sar/racení. Sꝫ heu miseri ⁊ infelices christiani spoliãt ambulantes et ꝑegrinos limina sanctorũ visitã tes et decipiunt eos. ⁊ isti iudei ⁊ gentiles super illos testimoniuꝫ adducent in die extremi iudicij. Hebre. xj. Peregrini et hospites sunt sup terraꝫ ne opprimas eos Tertio christus fuit peregrinus ꝑ nobis factus in hoc exilio quo ad vias. Peregrini nanqꝫ libẽter vadunt vias planas atqꝫ bonas nõ montosas qđ non facit chri/stus. sed christus semper ascẽdit montes et descendit. Descendit nanqꝫ ab alto monte in vallẽ mi serie. hoc est de celo ad terraꝫ. Vñ ait psalmista. A sũmo celo egres/sio eius. Item descendit in egy/ptum statim post marie purifica tionem. vt habetur Matthei. ij. Accipe puerum ⁊ matreꝫ et fuge in egyptũ ⁊c̃. Itẽ in septimo ãno vł circa iterũ de egypto ad iudeã. Item quolibet anno in hierusa/lem ad tempſuꝫ. Item circuibat ꝑ vicos ⁊ castella querens ouem perditam. id ẽ peccatores. Item in paraseues octies ductus est in iuriose ⁊ captus vbi semp sequẽs via durior fuit p̄cedenti. Unde p̄ mo ad annam deinde ad cayphã ab eodem ad p̄torium ad flagel/landum ad coronationẽ. deinde a pilato ad ostendendũ christum populo. Item ipse christus ascen dit in altum montem oliueti ba/iulans sibi crucem. Johannis. xix. Susceperunt autẽ iesum et eduxerunt ⁊ baiulans sibi cru/cem. Item fecit magnum descẽ/sum videlicet ad limbum vbi ca ptiuos liberauit. Item fecit ma gnum ascensuꝫ quãdo ad celos ascendit. Unde in p̄s. Et occur/sus eius vsqꝫ ad summuꝫ eius. Item apostolꝰ. Ipse ascendit su per omnes celos vt adimpleret omnia. Quare ergo sic ascendit et descendit ⁊ per diuersas vias huius mũdi ambulauit. Certe ꝑpter nos miseros homines. vt nobis viam demõstraret veram que ducit nos ad celestem vitaꝫ qđ ipse est. Quia ipse ait. Ego sũ via veritas et vita. scilicet nõ er rans. veritas non fallens. ⁊ vita scilicet eterna nõ terminans. qꝛ vita eterna non habet finem. et qui sequitˀ me non errat neqꝫ de uiare potest. Sunt enim quat/tuor que peregrinis viam osten dunt ⁊ demonstrant. Primum est ferri imp̄ssio. nam quãdo pe regrini vadunt cuꝫ ferris bacu/lorum faciunt fixuras in via vt sic sequentes recte vadant ⁊ viã cognoscant ⁊ bñ discernere pos sunt. Ita christus via recta fixu ras habuit in corpore suo suoꝝ vulnerum scꝫ in manibus late/re ⁊ pedibus cum ferris infixas quas quilibet patiens in tribu/latione sequitur per viam rectã patientie que ducit ad patriam Scđm qđ ostendit viaꝫ peregri nis est palmaꝝ reflectio vel ra/moꝝ iuxta viã. Ita spinea coro

na ipsius saluatoris nostri iesu christi nobis ostendit viam re/ctam per veram humilitatem. Omnis enim superb⁹ caput su/um erigens ⁊ coronans ⁊ capiti suo crinile siue sertum imponēs debet attendere coronam chri/sti spineam ⁊ acutissimam et ac cipere humilitatem non falsam sed veraȝ que est via recta. Ter/tium quod ostendit viam rectā peregrinis est lapidum congre/gatio ⁊ cumulatio. quia in vijs ad romā peregrini magnos acer uos lapidum ponunt iuxta re/ctam viam. vt sequentes viam et ignorantes sequantur viam rectam ne errāt. Quia si aliquis nō ābulat in via recta videat ne cadat in latrones. Uñ apostol⁹ ad Eph.v. Uidete quomō cau/te ambuletis. Sunt em̄ tria ge nera latronum nobis insidian/tium. scȝ mentales. corpales et spirituales. Mentales sūt mo/tus inanis glorie in mente. De qua Johes chrysostomus. Un⁹ solus fur est qui furatur thesau/rum celi. scȝ vana gloria. Corpo rales sunt detractores. Unde Eccl.xxviij. Susurro ⁊ biliguis maledictus. multos em̄ turba/bit pacem habentes. Spirituales sunt demones. Luc.x. Ho/mo quidam descendebat ab hie rusalem in hiericho et incidit in latrones qd̄ potest exponi de bo mine ⁊ demonibꝫ p̄mi latrones spoliant. secūdi vulnerāt. tertij necant. motus em̄ inanis glorie spoliat indumentis virtutum et gratie. Aug⁹. Superbia etiā bo/nis operibꝫ insidiatur. Detracto res grauiter vulnerant ⁊ audien tem ⁊ cui detrahūt. Hiere.ix. Sa gitta vulnerans lingua eoꝝ. De/mones vero aīam necant. Jo.x. Fur n̄ venit nisi vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ perdat. Ergo necesse ē vt hoīes sequant̄ viam rectā. Ita quemli/bet peregrinum ambulantem de bet ducere christi lapidatio ꝓ iu/sticia. vt patet in euangelijs. Qui igitur persequitur ꝓ iusticia. in/spiciat lapidationem christi vt te neat viam iusticie. Sap̄.x. Justū deduxit domin⁹ ꝑ vias ⁊c̄. Quar tum qd̄ ostēdit peregrinis viaȝ ē crucū erectio. Nam cruces solent cōiter erigi iuxta viam vt pegrini nō errent. Ita q̄libet fidelis chri/stian⁹ pegrin⁹ existens in h̄ secu/lo debet sibi inspicere cruceȝ dn̄i nostri iesu xp̄i. ⁊ assumere cruceȝ pnīe. que oñdit aīe post hāc vitaȝ viam celestis patrie. Uñ ait dn̄s. Matth.x. Qui nō accipit cruceȝ suam. i. pniaȝ ⁊ sequit̄ me. scȝ per pniam nō est me dign⁹. Et sic ptȝ ꝙ xp̄s ē pegrin⁹ fact⁹ ꝓpt̄ nos in h̄ exilio q̄ ad vias pegrini. Quar to xp̄us est ꝓpt̄ nos pegrin⁹ fact⁹ et h̄ ꝓpt̄ insignia q̄ reportauit ad patriā celestē. Uidem⁹ nanqȝ qñ pegrini redeūt ⁊ suā pegrinatōeȝ cōpleuerūt solēt signa portare. et hoc ꝓpter tria. Primo vt hoīes si gna videntes eis magis bonum faciāt. Ita xp̄s voluit signa suaꝝ cicatricū in corpe reseruare vt deo

patri ostēdat ꝛ ipm ad misericor/diam nob faciendā valeat incli/nare. vñ ad Heb. ix. Introiuit ie/sus in celū vt appareat vultui patris ꝓ nobis intcedendo. Scdo portant signa qñ redeūt in signū cōpletionis ꝑegrinatōis sue. Ita xp̄s portauit signa ad celū vt oēs angeli viderēt cōplementū redē/ptionis. Uñ ait xp̄s Jo. xvij. Pr op⁹ ꝯsūmaui qd dedisti mihi. nūc aūt clarifica filiū tuū. Tertio portant ꝑegrini signa ī reditu ad patriam vt securi⁹ ꝑ viam incedāt. Sic ḡ quilibet nr̄m sequēs veruȝ ꝑegrinū in via iusticie. in via hu/militatꝭ. in via patiētie. ī via pnīe reportat aīa ei⁹ de hac vita signū saluationis ꝛ securitatꝭ. Sic em̄ hostes timēt signum ꝛ fugiūt. ita diaboli fugiūt. ꝛ hō ducatu āgeli secure vadit. Uerū pctōres xp̄m nō sequētes. sed ꝑegrinos opprimentes dicūt tūc in egressu aīe. ꝛ in die iudicij istud qd scriptuȝ est de eis in p̄s. Signa nr̄a nō vidi/mus ꝛc̄. ꝛ illud Sap̄. v. A via iusticie errauimus ꝛ lumen iusticie nō luxit nobis.

Feria tertia post pascha.
Sermo. xxviij.

Tetit ie sus ī medio discipulorꝫ suorꝫ ꝛ ostendit illis man⁹ ꝛc̄. Lu. xxiiij. Nos vi/dem⁹ ꝙ aīalia irrōnalia nō relinquūt pullos suos donec sciāt se nutrire. ideo tādiu manent apud ipsos docētes ipsos quō possunt se nutrire. Uñ p̄s. Sicut aquila ꝓuocans pullos suos ad volan/dum ꝛ suꝑ eos volitans. Etiaȝ h̄ videm⁹ in ꝑentib⁹ bonis q̄ magꝭ sꝫ sollíciti circa suos filios vt eos ad bonum educāt qꝫ ꝓ seipsis. vt ait sapiens Ecc̄i. vij. Filij tui sunt eruditi. Ita etiā sp̄ualiter fecit dominus nr̄ iesus xp̄us elegit suos aplos tanq̄ filios dilectos eos docuit q̄ȝdiu apd eos erat. ꝛ sine eo sꝑ tristes erāt. vñ ait petr⁹ Dn̄e quo ibim⁹ sine te q̄ habes verba vite. Et iō noluit eos relinquere q̄usqꝫ ī fide ꝯfirmaret ꝛ sp̄ūmsanctuȝ mitteret. ꝛ sepe eis apparuit infra hinc ꝛ ascensionē. vt patȝ in euāgelio. Discipuli erāt simul cō/gregati ꝓpter metū iudeorꝫ ꝛ cō/turbati de amissione patrisꝭ. stetit igit̄ in medio eorum et dixit eis. Pax vob ego sum. nolite timere Cōturbati vo ꝛ ꝯterriti discipuli existimabāt se sp̄ūm videre. Et dixit q̄d turbati estꝭ ꝛ cogitationes ascendūt in corda vestra. Uidete man⁹ meas ꝛ pedes meos. quia ego sum. palpate ꝛ videte. qꝛ sp̄ūs carnē ꝛ ossa nō habet sicut me videtis habere. Et cum hec dixisset ostendit eis man⁹ et pedes. Adhuc illis nō credentib⁹ ꝛ mirantib⁹ p̄ gaudio dixit. Habetꝭ h̄ aliquid qd manducet̄. Et obtulerūt ei ptē piscis assi ꝛ fauū mellis. Et cum māducasset corā illis. accepit re/liquias ꝛ dedit ill'. Et dixit ad eos Hec sunt verba mea q̄ locut⁹ suȝ ad vos cuȝ adhuc essem vobiscū. qm̄ necesse ē implere omnia que

ſcripta ſunt in lege moyſi et ꝓphe
tis ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit
illis ſenſuꝫ vt intelligerēt ſcriptu
ras ⁊ dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū eſt
Et oportebat pati chriſtū ⁊ reſur
gere a mortuis tertia die ⁊ p̄dica
re in noīe eius pn̄iam ⁊ remiſſio/
nem peccatoꝝ in oēs gētes. Hic
fit queſtio. Utrū clarificatꝰ poſ/
ſet cibū naturalē comedere. Ad h̄
dicūt doctores ꝙ xp̄us modicuꝫ
ſumpſit de piſce ⁊ de fauo mellis
vt oſtēderet ſuā reſurrectionē ve
ram eſſe. et iſte cibꝰ euanuit ſicut
lapis calidus attrahit aquā et in
ſe cōſumit. Et ideo dicūt ꝙ electi
trāſlati in ꝑadiſum comedūt fru
ctus ⁊ ꝯſumūt ſicut humorē sol.
qr enoch ⁊ helyas ibi manēt vſqꝫ
ad diē iudicij. Nota ꝙ chriſtꝰ oſtē
dit diſcipulis q̄ttuor ꝓpter quat/
tuor cauſas. Primo oſtēdit illis
manꝰ vt eos et nos ꝓuocaret ad
pugnandū. Secūdo oſtendit eis
latꝰ vt eos ⁊ nos incitaret ad di/
ligendū. Tertio on̄dit eis pedes
vt eos ⁊ nos reuocaret ad ſerui/
endum. Quarto oſtēdit eis totū
corpꝰ vt eos ⁊ nos īcitaret ad cō
patiendū. Primo xp̄s poſt reſur
rectionē ſuam oſtēdit ſuis dilect;
diſcipulis manꝰ vt eos ⁊ nos ꝓ/
uocaret ad pugnandū dicēs. Ui
dete manꝰ meas quibꝰ fortiꝰ pu/
gnaui ꝓ vobis ⁊ inimicū ſuꝑaui.
Et ideo dicit Hiero. Omnis xp̄i
actio nr̄a eſt inſtructio. Et iō for/
titer pugnāti multaꝫ ꝓmiſit glo/
riam. Et ideo ait. Sic oportebat
chriſtū mori pugnādo. ⁊ ſic intra
re in gl'iam ſuam. Qui ergo vult
cuꝫ xp̄o poſt hāc vitā intrare glo
riam debet fortiꝰ pugnare cōtra
ſex vitia. de quo habemꝰ figuraꝫ.
j. Mach. ij. ꝙ ſex iniq̇ duces pu/
gnabāt cōtra Judā machabeum
ducē iuſticie. ⁊ volebāt ppl'm ſuū
cogere ad orandū ydola. et rece/
dere a deo q̇ fecit celuꝫ ⁊ terram.
Et ait machabeꝰ dux iuſticie. me/
lius eſt mihi mori in ꝑ̄lio q̄ꝫ vide
re mala gent; nr̄e. ⁊ fideliter pu/
gnauit ⁊ vicit. ⁊ in gloriā huiꝰ mū
di intrauit. ita ꝙ nomen eiꝰ lau/
dabiꝰ ſuꝑ omnes duces vſqꝫ ad
diem iudicij. Et cum xp̄o mō in/
trauit ad eternā gl'iam. Ita ſpūa
liter ſex ſunt vitia que nos impu
gnāt velut ſex duces. Primꝰ dux
vitioꝝ eſt iniuſtꝰ amor. ⁊ hic mul
tos ſuꝑauit. Naꝫ multi ſunt qui
amāt ſeipſos ⁊ amāt creaturam
plus q̄ꝫ creatorē. de quibꝰ ait do/
minꝰ. Matth. x. Qui amat patrē
aut matrem aut vxorē aut filios
aut ſeipſum ſuꝑ me nō eſt dignuſ
vt intret in gloriā meam. qr chri/
ſtus ducē iniuſti amoris ſuꝑauit
plus nos q̄ꝫ ſeipſuꝫ amauit. Se/
cundus dux malicie eſt iniuſtꝰ ti
mor. Multi nanqꝫ ſunt q̇ plus
terrenā penam timēt q̄ꝫ eternam
⁊ ideo nolūt agere penitentiā. de
quibꝰ Job. vj. Qui timet pruinaꝫ
cadet ſuꝑ eum nix eterne damna
tionis. Tertius dux malicie ē vo
luptas carnis que multos vicit.
vn̄ Hiero. Qui carnē ſuā in dele
ctationibꝰ impinguāt vermibus
eam parant. Item Apocal. xviij.

Damnatus fuit in delicijs tantū ei
date de tormētj. Quart⁹ dux ma
licie est pudor. Multi sunt q̄ bo/
na facerēt sed hñt pudorē de pri/
mo ⁊ socijs q̄ irridenť. Magna
est stulticia q̄ homo habet pudo
rem in h̄ q̄ confiteť peccata sua ⁊
facit bonū. meli⁹ esset habere pu/
dorem corā vno homie q̄3 habere
pudorē in iudicio corā deo angel'
⁊ hominib⁹. Quint⁹ dux q̄ mltos
vicit est falsa spes. Dicunt em̄ de⁹
misericors ē ⁊ neminē vult dāna
ri si vellz dānare hoīez pass⁹ p hoīe
nō fuisset. vñ dic̄ Aug⁹. sup eplā3
ad Roma. Spes nō ꝯfundit sed
sepe confundiť qñ aliquis sepera
uit ⁊ ita nō inuenit. Sextus dux
malicie q̄ multos vicit est luxu/
ria. qui tam feminas q̄3 viros vi
cit ⁊ intrare ad regnū celorū siue
ad gloriā non pmittit. Vñ apl'us
ad Eph. v. Omnis fornicator aut
īmūdus nō habebit ptē in regno
dei. Ideo ondit xp̄us man⁹ quasi
pugnasset fortiter. Si autē illos
sex vicit iudas machabe⁹ ⁊ intra
uit in gloriā mūdi q̄to mag' vos
si tenuerit' vicerit' ⁊ intrabit' ī re
gnum celoꝝ ⁊ in gloriā eternita/
tis. Ideo pmittit domin⁹ gl'iam
Apoc. iij. dicēs. Qui vicerit sede/
bit mecū in throno. Scd̄o domi/
nus noster iesus xp̄s ostendit ho
die suis discipulis latus vt ip̄os
discipulos ⁊ nos excitaret ad di/
ligendū. q. d. Uidete lat⁹ meū mi
hi aptū. cor in me vulnaratū. vt. s.
videas q̄tū te dilexi. vt ait. Cañ.
iiij. Vulnerasti cor meum amica
mea. Diabolus nanq3 hūano ge/
neri infixit lācea sue fraudis tria
vulnera cordi. Et ideo voluit do
min⁹ latus suū aperire. Vñ legi/
mus. ij. Re. xviij. q̄ dauid dilexit
absolon filiū suum eo q̄ erat pul
cherrim⁹. s3 ipse absolon ꝓpť sua3
pulchritudinē noluit patri obedi
re ꝓpť q̄ fugit a facie patr' in de/
sertu3. Et Joab aduocat⁹ patris
transfixit tres lanceas per latera
absolon ⁊ mortu⁹ est. q̄ cū pr̄ au
disset ait. Quis mihi det vt mori
ar p te fili mi absolon. ꝓpť nimia3
dilectionem bina vice reuocauit
vbū istud p̄dictu3. Ita moralit' p
dauid nota xp̄m. q3 dauid d' ma
nu fort' h̄ hūit pulcherrimū filiū
sc3 hoīem ad imaginē dei creatū.
S3 ꝓpter pulchritudinē nostra3
nō curauim⁹ creatorē. sed fecim⁹
cōtra obedientiā in paradiso ꝓpť
qd̄ venit Joab .i. diabolus ⁊ trās/
fixit p latera ⁊ cor eius tria maxi/
ma vulnera ⁊ mortem aīe inflixit.
Primā fixurā aīe fecit p lancea3
gule. dicens. Comedatis de fru/
ctu nequaq3 moriemini. Secun/
dam fixurā aīe infixit p lanceam
supbie di. Eritis sicut dij. Tertiā
fixuram cū tertia lancea fixit per
lanceam auaricie di. Scientes bo
num ⁊ malū. Cū ergo videret pa
ter noster iesus xp̄us suū dilectū
filiū. s. genus humanu3 his trib⁹
lanceis vulneratū ait. Quis mihi
det vt moriar p te fili mi absolon
id est aīa deuota. ⁊ sic p ea cor fe/
cit vulnerari vt nos a vulnerib⁹
nostris sanaret. ⁊ ideo ostēdit la/

tus vt nos adamandū illū excitaret. Tercio xp̄s oñdit pedes apostol' vt nos ⁊ ip̄os ad suū seruitiū ꝓuocaret. vñ Ecci. ij. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iusticia ⁊ timore. Itē Isa. lij. Pedes eorum recti. q̄z speciosi pedes euāgelizātium bona p̄dicantiū pacez. Ad seruitutē suam nō vult xp̄us habere nisi sint mūdi. pulchri ⁊ sapientes. de quo legim⁹ figurā Daniel'. j. Nabuchodonosor rex babilonie ait suis aduocatis. Eligite mihi tres pueros decoros forma ⁊ sapiētes. in quib⁹ nō sit macula vt stent sup pedes ⁊ seruiēt mihi ⁊ elegerūt Danielem Sydrach. ⁊ Abdenago. Et isti tres fuer̄t mōdi iusti ⁊ fideles. ita ꝙ nolebant vti cibarijs regis eo ꝙ ipsi credebāt in deū qui fecit celū ⁊ terrā. ⁊ ipse rex adorauit ydola. ⁊ ꝓpter hoc petierūt vt darent̄ eis legumia. Ita spūaliter si rex imūdus ⁊ terren⁹ voluit habere seruitores mūdos q̄to mag' rex celestis in cui⁹ conspectu angeli nō sūt mūdi. Et isti tres habebāt in se tres virtutes. ideo fuerūt in p̄ncipis seruitium electi. Primo nanq̄ fuerūt prudentes. nam vn⁹. s. daniel in sua prudentia excellebat oēs prudentes babilonie. Ita q̄z ⁊ nos christianos op̄tet esse prudētes vt de p̄teritis ac de p̄sentib⁹ ⁊ de futur' prudenter oīa disponam⁹ ad nostram vtilitatē ⁊ dei gl'iam. Secūdo fuerūt mūdi. ita ⁊ nos oportet esse mūdos. Nam vt ait apl's. Ephe. v. Omnis fornicator aut imundus nō habet p̄tem in gl'ia dei. Tertio fuerūt in fide stabiles q̄r mag' elegerunt mori q̄z negare deū. Ideo misit rex Nabuchodonosor eos in candentē fornacē ibi sedebāt quasi in rore. Ita ⁊ nos oportet esse stabiles in fide. Et sic p̄z ꝙ xp̄us ostendit eis pedes vt nos in suū seruitiū inclinaret. vñ p̄s. Sicut oculi seruoꝝ in manibus dñoꝝ suoꝝ. qñ stāt ⁊ seruiūt eis. ita oculi nostri ad dñm deuz nostꝝ donec misereat̄ nr̄i vt intremus cū ipso in gl'iam. Quarto dico ꝙ ostendit suis discupulis totum suuz corpus vt nos ⁊ ipsos ad cōpatiendū reuocaret. Vñ ait qñ ad eos intrauit. Ego sum. Nolite timere. spūs carnem ⁊ ossa habet sicut me videt' habere. De ista ostensione sui corp̄is legit̄ d̄ quodam sancto vic3 machario. q̄ deū multis annis exorauit di. O dñe quō pro me ⁊ quolibet pctōre tot mala pati in tuo sanctissimo corpore potuisti cū nō ex operib⁹ iusticie que fecim⁹ nos meruimus Cui apparuit dñs di. Misericordia me spinis coronauit. charitas latus meuz p̄forauit. patiētia me flagellauit. benignitas clauuz in dexterā manū fixit clauū in sinistrā manū māsuetudo. pietas clauū in dexterū pedē fixit. hūilitas clauū i sinistꝝ pedē fixit. bonitas me ligauit. S3 iusticia i his locū nō h3. Vñ ait apl's ad Tytū. Nō ex op̄ib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos sed s̄m mīsicordiā saluos nos fec. Et iō exq̄ audiuit talia de xp̄o ꝙ ille

virtutes eum cogeret ad sustinē/dum talia ꝑ hoīe. depinxit christū in cruce pēdentē. ꝛ supra crucem imaginē pulcherrime virginis supra quā scripsit misericordiā aureis lrīs. Et huic coronam spineā impssit. Itē in latere dextro pulchrā puellā lat⁹ eius aperientem. ꝛ iuxta eam scripsit charitas. Item ad dextrū brachium puellam pulchram que clauum in dexteram manū incussit cum malleo ferreo. ꝛ iuxta illam scripsit patientiā. Itē iuxta sinistraꝫ manū puellam que clauū infixit ꝛ iuxta illaꝫ scripsit benignitas. Item iuxta dextrū pedem puellā ꝛ iuxta illaꝫ scripsit pietas. iuxta sinistram scripsit mansuetudo. et puellā depinxit. Item ex alia pte stetit puella depicta ꝛ funē in manu tenuit ꝛ captiuauit. ꝛ hāc imaginem sanct⁹ iste omni die honorauit iuxta reuelationē saluatoris. Et iō ostēdit eis man⁹ vt eos ꝛ nos ad pugnanduꝫ animaret. Ondit lat⁹ vt eos ꝛ nos ad amādum ꝓuocaret. Ostendit eis totum corp⁹ vt nos ꝛ ipsos ad compatiendū reuocaret vel inclinaret. Ostendit eis pedes vt nos et ipsos ad suū fuitiū ꝓuocaret ꝛc.

In octaua pasche.
Sermo. xxix.

Affer digitum tuū huc ꝛ vide ꝛc. Joh. xx. Sciēdum est ad nostram doctrinam ꝙ tria genera hominū solet quilibet liben̄ recipe in domū suā. scꝫ magistrū. medicū ꝛ amicū. Magistrū qꝛ pōt ab eo doceri Ezech. xliiij. Docebūt vos inter sanctuꝫ ꝛ pollutū qd agere debeat̄. Medicum solet vnusquisqꝫ liben̄ accipere in domū. quia dicit̄ Eccī. xxxviij. Honora medicū ꝓpter necessitatē. si em̄ incideris ī infirmitatem pōt tibi subuenire. Item amicū fidelem. Vnd̄ ait sapiens. Prouerb. xvij. Omni tpe diligit qui amic⁹ est. Istas aūt tres conditiones habuit christ⁹. Fuit magister docēs nos viam veritatis. Vn̄ ait Joh. xiij. Vos vocat̄ me magister ꝛ dn̄e ꝛ bene dicit̄. sum etem̄. Item fuit medic⁹ qꝛ sanauit nos. Luc. vj. Qui habebāt infirmos ad eū veniebant. qꝛ virt⁹ de illo exiuit ꝛ sanabat oēs. Item fuit amicus. qꝛ aīam suā dedit ꝓ ouibus in morte. ꝛ hee tres bone cōditiones ostēdunt̄ in h̄ euāgelio Johis. Cum sero esset die illo vna sabbatorū. id ē ꝑma die post sabbatuꝫ. ꝛ hoc fuit in die pasche de sero. et fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ꝓpter metum iudeoꝝ venit iesus ianuis clausis ꝛ stetit in medio discipuloꝝ suorū et dixit eis. Pax vobis Et cū hoc dixisset ostendit eis manus ꝛ pedes ꝛ latus. ꝛ gauisi sūt discipuli viso dn̄o. eo ꝙ surrexit a mortuis. Dixit eis iterum. Pax vobis. Sicut misit me pat̄ ꝛ ego mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit ꝛ dixit. Accipite spūm sanctum quoꝝ remiserit̄ peccata re

mittunt eis. et quorum retinueritis retenta sunt. Thomas autē vnus de duodecim nō erat cum eis quā venit iesus. Dixerunt ergo ei alij discipuli. vidimus dominū. Ille aūt dixit. Nisi videro in manibus eius fixuram clauorū et mittā digitum meū in locum clauorū. et mittam manū meā in latus eius nō credā. Et post dies octo. scz hodie. iterū erant discipuli eius intus et thomas cum eis. venit iesus ianuis clausis et stetit in medio discipulorum et dixit. Pax vob. Deinde dicit thome. Infer digitum tuū huc et vide manus meas. et affer manū tuam et mitte in latus meū. et noli eē incredulus sz fidelis. Rñdit Thomas et dixit. Dñs meus. scz q me redemisti. et deus meus scz qui me creasti. Dicit ei iesus. quia vidisti me thoma credidisti. Beati q nō viderunt et crediderūt. Multa quidem et alia signa fecit iesus in cōspectu discipulorum suorū que non sunt scripta in libro hoc. Hec aūt scripta sūt vt credatis. qz iesus est filius dei. et vt credētes vitam habeatis in noīe eius. Quo ad thema. Infer digitū tuū huc et vide manus meas. Nota q quattuor sūt manus quas debemus videre. Prima est manus dirigens. secūda est manus scribens. tertia est manus percutiens. quarta est manus tribuens. Prima manus est manus dirigens vel demōstrans. Nam videmus q vbi vie sunt plixe ibi ponitur manus que ostendit et dirigit ambulātes ad viam rectā. Unde ait in ps. Deduxisti dñe populum tuū in manus moysi et aaron. et ostēdisti eis viam bonā per quā ambulant. Sicut enim manus hominis habet pollicē et quattuor digitos ita debet hrē virtuosus hō manū quā inspiciat vt ipsum ad viā rectam dirigat. Pollex est iusticia qz sicut pollex habet duo mēbra ita iusticia. q homo sit iustus. que ptinet ad deum et primū. tūc tempore mortis dirigit ipsum deus per viam rectā. Unde Sap. x. Justum dñs per vias rectas et ostēdit illi regnum dei. qz pollebat in virtute iusticie. Digitus post pollicem est index. et per hūc accipitur prudentia. nam sicut ille digitus habz tria mēbra. ita prudentia hz tria. nam prudentia cogitat de pteritis. ordinat de psentibus. et puidet de futuris. Prouerb. vj. O piger vade ad formicā et disce ab ea prudentiā. Digitus post indicē est medius. et hic significat fortitudinē. Et ille silr habz tres articulos vel mēbra. ita fortitudo tria debz hrē vt homo resistat diabolo q nititur eū occidere. et resistat fortiter mūdo q nititur ipm a deo retrahere. et resistat fortiter carni q nititur ipm decipere. Post mediū digitū est anularis iuxta minimū digitum. et in isto portatur anulus. quia ibi est vena que tāgit cor. et significat dilectionē. Et silr habet tria mēbra. ita dilectio dz esse. q diligas deū ex toto corde. primū sibi subueniendo. et diligas teipsum animam tuā mundā seruando. Post anu

larem est minim⁹. et iste vocatur auricularis. q2 dicit auricularis eo q homo pot attingere aureis. et significat obedientiam. Nam sicut digitus iste sil'r h3 tres articulos ita obedietia. vt homo pter deu obediat suo superiori. suo sili. suo inferiori. sicut christ⁹ fuit obedies vsq3 ad morte. 7 ideo exaltauit eu pater. 7 dedit illi nome q e sup oe nomen. vt in ei⁹ noie flectatur potestas inferni. mundi 7 celi. Et sic pt3 pma manus diriges ad viam recta. Et ideo xpus ostedit in cruce man⁹. q. d. Ecce homo viam rectam. Secuda man⁹ est manus scribes aliqn em scripsit scptura rigoris 7 iusticie. Scripsit scptu/ram misericordie in teplo qn presentabant sibi muliere in adulte/rio dephensam 7 accusabat eam et interrogabat dicetes. Magister mulier hec dephensa e in adulte/rio. 7 moyses iussit ea nobis lapidare. qd tu dicis de ea. Tuc dns manu scribebat in terra 7 ait. qui vestru sine peccato e prim⁹ mittat in ea lapide. Tunc oes cofusi re/cesserunt. 7 ait ad mulierem. Ubi sunt q te accusabat. Nemo te co/demnauit. Que dixit. Nemo dne Dixit aut dns. Nec ego te cdem/nabo. Uade 7 iam ampli⁹ noli peccare. 7 hec est man⁹ cum scriptu/ra misericordie q scripta est cotra oes penitetes. Secudo scpsit scripturam iusticie manu rigoris cotra induratos. Hui⁹ legim⁹ figuram in li. Daniel. v. Balthasar rex babilonie spoliauit regem hierl'm 7 tulit inde vasa sacrificij. calices 7 lauatoria argetea 7 aurea. 7 thuribula aurea. 7 alia multa. 7 fecit couiuium magnu. 7 comedit 7 bibit de vasis sacrificiorum templi. et laudauit ydola. et blasphemauit cotra deu. Tunc sedens in coui/uio vidit manu in supficie parie/tis aule scribente 7 nemine iuxta manu illam. 7 ideo nimiu territ⁹ vocauit oes sapietes regionis vt exponeret sibi hac scriptura quam man⁹ hec scripsit. quoru nullus hoc potuit. Tande vocat⁹ est Daniel pphta. cui dixit rex. Expone mihi hanc scriptura que est scpta Mane thetel phares. 7 dabo ti/bi munera magna. Rndit daniel expona tibi. Tu em nosti qualia dns fecit cu tuis antecessoribus. et specialit cu nabuchodonosor patre tuo. qui eleuat⁹ fuit in supbia 7 ideo eiect⁹ de regno comedit fe/num vt bos. sed ad ista no cogitasti 7 spoliasti templu dni. 7 in va/sis aureis que ptinent ad laudem dei laudas ydola tua. ideo scpsit man⁹ ctra te illa tria verba. Mane. i. deus nuerauit dies tuos qs viuere debes 7 copleti sut ad tem/pus. 7 ideo morte morieris. thetel. id est appensa sunt opa tua in statera bona 7 mala. 7 plura sut opa tua mala q3 bona. ideo morte morieris. phares. i. diuisum est regnu tuu tribus regibus qui veniet in bre/ui 7 interficiet te 7 diuidet regnu tuum. 7 in sequeti nocte accidit ei sicut daniel sibi exposuit et mor/tuus est. q2 Darius rex psaru ve

nit nocte ꝛ occidit oēs in oꝛe gladij ꝛ destruxit ciuitatē ꝛc. Ita spiritualiť indurat⁹ nō cogitat que deus mult꞉ peccatoꝛib⁹ fecit. sed ꝑmanet in peccat꞉. ꝛ vasis aureis scꝫ memoꝛia. volūtate ꝛ intellectu quib⁹ vti deberet ad laudē dei vtitur ad laudē ꝛ ad honoꝛē diaboli qđ videns ipse dñs manu sui rigoꝛis iusticie scribit ꝯtra euꝫ hec tria ꝟba. Mane. i. nūeraui dies tuos quos cōpleui. ꝛ hoc ꝓpť peccata tua. thetel. i. ꝯsideraui opera tua bona ꝛ mala. et valde pauca sunt oꝑa tua bona. sꝫ valde multa sunt oꝑa tua mala. phares. id est diuisi iam regnū tuū. Naꝫ animam tuā diuisi diaboľ. res tuas amic꞉. ꝛ carnē tuaꝫ vermib⁹. ꝛ isti tres sic accipiūt vnusquisqꝫ ꝑteꝫ suam. vt nullus eoꝝ daret ꝑtem suā ꝓ alijs duab⁹. naꝫ diaboli nō darent aīam ꝓ reb⁹ ꝛ ꝓ coꝛpe. nec vermes darent carnē ꝓ aīa vľ rebus. nec amici darēt res tempales ꝓ aīa et ꝓ coꝛpoꝛe. Et iō misera aīa existens in purgatoꝛio clamat ad amicos q̄ tollūt res suas dicēs illud Job. xix. Miseremini mei miseremī mei saltē vos amici mei. qꝛ man⁹ dñi tetigit me. et sic ꝑtꝫ man⁹ secūda. Ideo videte man⁹ meas. Tertia man⁹ ē manus ꝑcutiēs. ꝛ ista ꝑcutit aliquos misericoꝛdiť ꝑ infirmitatem ꝛ aduersitatē vt emendenť. vt patꝫ in figura. tpe Jsaie filij isrľ erexerūt ydolum in cāpo ꝛ planicie nemorosa in honoꝛe cuiusdā ydoli nomine baal. et illi obtulerūt filios et filias. vt ꝑtꝫ in ps̄. Jmmolauerunt filios scꝫ ꝛ filias suas demonijs. Jn hoc ꝓuocat⁹ est de⁹ et dixit ad Jsaiā. vade ꝛ dic filijs isrľ. Extendā manū meam ꝛ ꝑcutiam illos ꝛ dispergā baal de loco isto Et ꝑcussit eos man⁹ dñi. eos tribulando ꝑ inimicos eoꝛū ꝛ ꝑ famem ꝛ ꝑ moꝛtē. ꝛ destruxit ydolū ꝛ sic emēdauerūt se ꝛ agebāt penitentiā. Jta spūaliter multi sūt q̄ in ꝓsperitate ꝛ abundantia rerum īmolant demonijs ꝛ nō deo qꝛ mag꞉ eligūt creaturas q̄ꝫ deuꝫ creatoꝛē. qđ videns dñs extendit manū suaꝫ de alto ꝑcutit per aduersitates vt emendenť ꝛ laudēt creatoꝛeꝫ. Jtem illa man⁹ potētie aliquos ꝑcutit ꝑ eternā damnationē. vt ait in ps̄. Jn manu potēti ꝛ bꝛachio excel. Cū illa manu ꝑcussit regem pharonē. de quo legimus in Exo. q̄ pharao noluit dimittere ppľm dñi sed afflixit. Jō clamabant ad celum. ꝛ ait dominus. Induratū est coꝛ pharaōis ꝛ nō vult dimittere populū meū nisi in manu foꝛti ꝛ ꝑcussit totuꝫ regnum egyptioꝛū cum diuersis plagis. ꝛ tandē extendit manum ꝛ submersit eū in mari rubꝛo. Jta vult facere oīb⁹ indurat꞉ in pctīs q̄ nolūt audire ꝑdicare ꝟbū dei. sꝫ mag꞉ indurant. ꝛ illos tāgit in manu potenti. Unde apostolus. Hebꝛe. x. Hoꝛrēduꝫ est incidere in manus dei viuentis. Jteꝫ in Exo. Extendisti manum tuam ꝛ deuoꝛauit eos terra īfernaľ. ꝛ hec est tertia man⁹ quā videre dēm⁹

ocul' cordis Quarta man⁹ ē man⁹ tribuēs. z hec man⁹ mlta tribuit iustꝫ. Nā pmo dat grām sanitatꝫ. vn̄ ait ille hō c⁹ filia erat mortua. Mat. ix. Dn̄e filia mea mō defū/cta est. sed veni ipone manū sup eam z viuet. z ita dꝫ dicere qlibet peccator cui⁹ aīa mortua ē in peccatis. Jtē ista man⁹ pietatis tri/buit iustꝫ fortitudinē. Un̄ ait euā gelista de sancto Johe. Etem̄ manus dn̄i erat cū illo et cōfortauit illū in omni bono. Jtē ista man⁹ pietatꝫ deducet. vt in ps. Etenim man⁹ tua deducet me et tenebit me dextera tua. Jtē ista man⁹ pietatis p hanc vitam tribuit electꝫ tria. Nam tribuit eis bn̄dictionē Un̄ in ps. Aperis tu manū tuaꝫ et imples om̄e aīal bn̄dictōe. Jtē ista man⁹ tribuit gaudiū. i. gau/dij imensitatē. Un̄ ait aīa electa sedēs cū deo in eternitate. Leua ei⁹ sub capite meo. i. sinistra ma/nus. z dextera ei⁹ amplexabit' me Jtem ista man⁹ tribuit electꝫ bo/noris dignitatē. Un̄ petr⁹ in ca/no. sua. Humiliamini sub potēti manu dei vt vos exaltet in tpe vi sitationis. i. in die iudicij. Jtē ista manus tribuit electꝫ quietꝫ secu/ritatem. Un̄ dicit Sap. iij. Justorum anime in manu dei sūt et nō tanget illos tormētū malicie. Et sic ptꝫ ad thema. Uide man⁹ meas. vide manū clementie. manuꝫ iusticie. manū potētie pcutientē. vide manū pietatꝫ dona tribuētē

Dn̄ica pma post octauas pasche Sermo. xxx.

Go suꝫ pastor bon⁹. Jo. x. Pau/lus apl'us doctor ecclesie dei ī epl'a ad Eph. dicit q chri/stus est caput nr̄m et nos mēbra eius. ipse em̄ pater nr̄. nos aūt filij eius. ipse est rex nr̄. nos pplus eius. nos vo oues z ipse pastor. q̄ ait. Ego sum pastor bon⁹. q autē est caput nr̄m ponit rōnem. Naꝫ caput habet optimū locū in mē/bris z est nobili⁹ z est subtili⁹ et ē dignius. Jta xp̄us obtinet excellentiorē locū in celo z ī terra. Un̄ ait per pphetam. Et ego ponā primogenitū illum excelsum p̄ regibus terre. Etiā sicut caput ē sub/tilius. qꝛ habet oēs sensus corporis in quibꝫ ↄsistit sapiētia. sed in sua sapīa excellit omnes sapien/tias mūdi. Un̄ ait apl'us. Col. ij. Jn eo recōditi sunt oēs thesauri sapientie. z sicut nobili⁹ est membrum. ita xp̄us qꝛ nos nascimur in peccatꝫ. ipse sine peccato de virgine purissima de spūsancto conceptus. vt dicit petrus. Qui pec/catuꝫ nō fecit. nec est inuent⁹ do/lus in ore eius. Etiā est digni⁹ qꝛ caput hꝫ regere oīa mēbra corporis z vitā eis ministrare. z oīa mēbra ↄuare ad moduꝫ boni pastoris q̄ regit mīstrat z ↄuat suas oues. q̄ bn̄ pōt dicere vbū pallegatum. Ego sū pastor bon⁹. Quō āt illas hꝫ regere. custodire. liberare. z eis mīstrare. cogścere z signare. pꝫ in euāgelio. Dixit iesus. d. s. in cena qn̄ p eis et p nobis voluit ire ad

mortem. ego sum pastor bonus. bon⁹ pastor aīam suā.i. vitam ponit ꝑ ouib⸫ suis. mercenari⁹ ꝛ qui nō est pastor cui⁹ nō sunt oues ꝓprie videt lupū venientē ꝛ dimittit oues ꝛ fugit. ꝛ lup⁹ rapit ꝛ dispergit oues. mercenari⁹ aūt fugit. qꝛ scꝫ ꝓ mercede pascit oues ꝛ pl⁹ curat đ mercede q̄ꝫ de salute ouium.i. fideliū. qꝛ non ꝑtinet ad eū de ouib⸫. Ego suꝫ pastor bon⁹ et cognosco oues meas. ꝛ cognoscunt me mee. sicut nouit me pať ꝛ ego cognosco patrē. ꝛ aīaꝫ meā pono ꝓ ouib⸫ meis. ꝛ alias oues habeo.s. gentiles que nō sunt ex h̄ ouili. ꝛ illas opꝫ me adducere ꝑ meos apl'os post ascensionē. ꝛ vocem meā audiēt q̄ fient christiani ꝛ fiet vnū ouile.i. vna ꝯgregatio fideliū in sanctā eccl'iam. ꝛ vnus pastor.s. papa ex ꝑte mei cui commisi pascere sanctā eccl'iam. Etiā aliq̄ dicūt sup illo v̄bo. Erit vnū ouile ꝛ vn⁹ pastor. q̄ adhuc ante diem iudicij erit vna fides ꝑ totū mundū. Quo ad thema. Ego suꝫ pastor ꝛc̄. Nota q̄ bonus pastor circa suas oues.i. fideles in ip̄m credētes q̄ttuor facit. Primo signat studiose vt cognoscat. Secūdo ꝓtegit affectuose vt custodiat. Tertio liberat p̄ciose vt possideat. Quarto pascit fructuose vt alliciat. Primo dico sic q̄ xp̄s sicut pastor bon⁹ signat oues suas studiose vt cognoscat h̄ ꝛ in morte ꝛ in die iudicij. nam sepe seducitur ouis vt occidať. ita multi seducunť vt occidanť in aīa a lupo furibundo. vt pꝫ.ij. Regū.xij. vbi legimus q̄ dn̄s misit ꝓphetā ad regem Dauid q̄ peccauit ꝛ ait ad eum. Quidā paup homo habuit oueꝫ quā tenerrime dilexit. ita q̄ illa ouis comedit de mensa ꝛ bibit de cipho suo ꝛ in sinu suo dormiebat. Sed venit q̄dam qui habuit mltas oues ꝛ tulit ouē pauperis ꝛ occidit. q̄d ille demeruit. certe mortē dixit dauid. Quis est iste paup nisi xp̄us q̄ fact⁹ est pro nobis ita paup. vn̄ Matth.viij. Uulpes foueas h̄nt et volucres celi nidos filius aūt hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. Ille habuit ouem quā tenerrime dilexit scꝫ aīam ad dei imaginē creatam quā dilexit ꝛ diligebat q̄ cibat de mensa angeloꝝ pane vite đ sacro altaris. ac potat de calice sui sanctissimi sanguinis ꝛ dormit in sinu gr̄e sue sancte eccl'ie. Qui igiť talem ouem.i. hoīem iustum ꝑsequiť ꝛ occidit. quid meretur certe Dauid dixit. mortem mereť eternam. Ut igiť null⁹ infestaret occidere oues xp̄i. scꝫ suos fideles voluit signare eos studiose. Cui⁹ figuraꝫ legim⁹ Geñ.xxx. Jacob patriarcha ꝛ laban q̄dam vir habitabāt in vna regione. ꝛ iuxta se habebant oues que fuerūt omnes vnius coloris. dixit aūt iacob ad laban. volo signare oues meas ne sit iurgium inter te ꝛ me ꝛ vt cognoscam oues meas volo eas signare. Accepit itaqꝫ iacob virgulas amigdaloꝝ ꝛ discoriauit eas ꝛ posuit in cānali pleno aqua vbi

oues bibebāt. Et ex aspectu ami/
gdala℞ virgulis agniculi erāt di
uersi coloris. Et sic cognouit Ja/
cob oues suas ab ouibus laban.
Ita spūalr dñs nr̄ ⁊ laban diabo
lus hñt simul oues in isto deser/
to hui⁹ mūdi. Ne igif fiat iurgiuȝ
inter eos ī die iudicij signat xp̄s
oues suas. posuit itaqȝ dñs ṽgu
las amigdala℞. i. sanctos ⁊ san/
ctas. vt Johem bap. Johem euā
gelistam. katherinā sanctā. ⁊ bar
baram sanctā. ⁊ alios sanctos et
sanctas. q̄s discolorauit diuersis
coloribꝫ in eo℞ passione. rubeo co
lore ex sanguine. albo colore ex ca
stitate. nigro colore ex hūilitate.
Tales igif oues xp̄i dñt inspice/
re vitam eo℞. ⁊ inspectio ꝑducit
fructū silēz. ⁊ sic accipit ouis xp̄i
signū a sanct⁊. ⁊ istud signū impri
mif in baptismo. Tūc veniēs in
die iudicij statuet oues suas a de
xtris. i. ad vitā et̄nā hñtes signū
xp̄i. sed oues laban. i. malos iude
os. gentiles ⁊ malos christianos
statuet a sinistris. q2 nō hñt signū
illi⁹ cuius oꝑa nō fecerūt. Scd̄o
bon⁹ pastor ꝓtegit affectuose vt
custodiat. Un̄ Ezech. xxxiiij. Sic
pastor visitat gregē suū vt ꝓtegat
ita visitabo vos dicit dñs. Hui⁹
legimus figurā in li. Ezechie. viij
dixit dñs ad ezechielē. Ueni ⁊ ostē
dam tibi q̄d faciā ouibꝫ. ⁊ vidit se
ptuaginta viros stare ⁊ hr̄e dor/
sum ad tēplū. ⁊ ad orientē haben
tes faciē ⁊ venerūt sex angeli cuȝ
sex securibꝫ vt interficerent eos.
sed venit q̄dam indut⁹ lineis al/
bis ad modū pastoris dicens ad
illos sex. Ne ꝑcutiat⁊ donec signe
mus illos q̄ ꝑtinent ad deū. et ꝓ/
texit illos donec suos elegit. Et ī
frōtibꝫ illo℞ impssit signū Thau
⁊ postea ait. Percutite oēs alios
illos nō ꝓtegā qui nulli peperce/
runt. Ita spūaliter ꝑ illos septua
ginta viros stantes nota ꝯgrega
tionem oīm hoīm vertentiū dor
sa ad templū. q2 deū nō honorant
vertentes faciem ad ortū solis ex
pectantes diē iudicij. Ueniēt igif
sex angeli cum sex securibꝫ vt oēs
interficiāt ꝓpter peccata hominū
Sed ait pastor bon⁹ indut⁹ alba
veste. s. carne purissima protegēs
suos fideles di. Nolite percutere
donec meas oues eligam. ⁊ tunc
nulli parcāt. sed oēs ꝑcutiāt qui
nō sūt de ouili boni pastoris. Pri
ma secur⁊ qua peccator ꝑcutitur
est supbia. Un̄ ait abacuck in p̄s.
Percusisti caput de domo impij
Domus impij est ꝯscia mala. vbi
supbia est caput oīm malo℞. Se
cunda secur⁊ est morbꝫ q̄ multos
improuise ꝑcutit. Un̄ dr. iiij. Re.
Percussit dñs ioraȝ lāguore insa
nabili. Tertia securis que ꝑcutit
ouē laban ⁊ nō ouē xp̄i est graui/
tas pctō℞ que mag⁊ ꝑcutiūt aīaȝ
miserā q̄z magna securis corpus
vñ dicif Amos. vj. Percutiet do
mum maiorem ruinis ⁊ minoreȝ
scissionibꝫ. Maior dom⁹ est aīa.
⁊ minor est corpus. que ambo ꝑ/
cutiunf securi peccatoris. Un̄ in
p̄s. Securis ⁊ ascia. i. barde. deie
cerunt eam vicȝ ouē morbidam

laban ꝛ malã. Quarta securꝭ qua ouis ꝑcutiꝭ ē morꝭ acerbitas. vñ ait dñs Amos. ix. Percute cardinem ꝛ mouebunꝭ supliminaria. Cardo est corp⁹. supliminaria sꝭ vires que oēs mouebūꝭ qñ mors cum securi sua ꝑcutit corp⁹. Quīta securis ꝑcutiēs ouē laban. id ē malū hoīem. est seueritas iudicij Nam in ictu oculi iudicaꝭ qñ misera aīa egrediꝭ. Vñ dicunt tales oues laban. i. diaboli serui mali xp̄iani. inique egim⁹ ꝯtra te ꝛ ad iracundiā te ꝓuocauim⁹. idcirco ꝑcussisti nos. nec pepꝑcisti nob. Et hoc fit qñ de ore ei⁹ exibit gladius acut⁹. Sexta securꝭ q̄ ꝑcutit oues laban. i. diaboli ē pene eternitas. vñ Prouer. xix. Parati sꝭ mallei ꝑcutiētes stultoꝝ corporib⁹. Et illud ps. Supra dorsuꝫ meū fabricauerūt pctōres. tūc igiꝭ in illa extrema necessitate qñ celi mouēdi sunt ꝛc. oues xp̄i tanq̄ꝫ a bono pastore ꝓtegenꝭ vt non ꝑcutiat eos quisq̄ꝫ. Vñ ps. Proteges eos in tabernaculo tuo a ꝯtradictōe linguaꝝ. Et sic ptꝫ ꝙ xp̄s bon⁹ pastor ꝓtegit oues suas affectuose. vt custodiat. Tertio xp̄us velut bon⁹ pastor liberat oues suas p̄ciose vt possideat. Vñ eram⁹ venditi ꝛ ꝑditi ꝓpter pctā ꝑmoꝝ parentū. sed neq̄ꝫ auro neq̄ꝫ argēto liberauit nos. sed p̄cioso sanguīe xp̄i liberati sum⁹. Et iō figuratus est ꝑ bonū pastorē dauid. De q̄ legimus. j. Re. xvij. ca. Jesse q̄ fuit pater dauid vir iust⁹ misit filiuꝫ suum quē dauid diligebat pascere oues suas ꝛ veniebant leo ꝛ vrsus tollentes p̄dam de ouib⁹ dauid q̄s pascebat. Sꝫ dauid surrexit cum baculo ꝛ pera pastoris et occidebat eos ꝛ liberauit oues suas. quia dñs cū eo erat. Moralꝭr ꝑ iesse nota patrē in diuinis q̄ habuit multas oues in h̄ mūdo. id est aīas ad imagineꝫ dei creatas. Sed venit supbie lucifer ꝛ vrsus sathanas auaricie. ꝛ tulerūt p̄dā Misit igiꝭ pater filiū suuꝫ dauid scꝫ xp̄m pascere oues in hoc mundo scꝫ suos fideles. Venit igiꝭ leo ꝛ vrsus. i. demon ꝛ mūdus aīam deuorando ad limbū ꝑ suam potentiā ducendo. Qđ vidēs dauid id est xp̄us. accepit baculū. i. sanctam crucē. ꝛ cum leone ꝛ vrso pugnauit ꝛ eos supauit. et oues captas in limbo sedentes ad q̄nq̄ꝫ milia annoꝝ liberauit ꝛ libertati restituit. Vñ ps. Eduxit eos d̄ tenebris ꝛ vmbra mortis ꝛ vincula eoꝝ dirupit. ꝛ libtati dedit. g̃ xp̄s bon⁹ pastor oues suas libauit vt eas q̄si suas ī libertate possideat Quarto dico ꝙ xp̄s pastor bonus pascit oues suas fructuose vt eas alliciat. Pascit eas oues. i. fideles diuerꝭ cibarijs. Prīo cibo naꝭali vt fruct⁹ tre ꝛ arboꝝ ꝑ nob ꝓducēdo vt nos pascat. vñ ait Le. xxvj Dabo vobis pluuiam serotinam ꝛ imbrē matutinū ꝛ terra gignet fructus suos ꝛ arbores pomis replebunꝭ. Secundo pascit eas de carnib⁹ pecoꝝ diuersoꝝ. Vñ ps.

Omnia subiecisti sub pedibꝫ eiꝰ.
oues ⁊ boues vniuersas. insup ⁊
pecora campi. Uolucres celi ⁊ pi
sces maris. Tertio pascit oues
eiꝰ pane sancte doctrine vbi dei.
Ecci.xv. Cibauit eos pane vite et
intellectus. Quarto pascit oues
eius cibo sacramētali. Jo.vj. Ca
ro mea vere ē cibꝫ ⁊ sanguis meꝰ
vere est potꝰ. Huiꝰ legimꝰ figu//
ram in Exo.iij.ca. ꝙ moyses pa//
scebat oues ⁊ minabat eas ī inte
riora deserti ⁊ ibi pascebāt in her
bis virentibꝫ. Ita xp̄s minat gre
gem suaꝝ ouiū in interiora deser
ti.i.ad solitariā vitam. vitā huius
mūdi fugiēdo. ⁊ ibi pascit in her//
bis virentibꝫ.i. in duodecim arti
culis fidei quibꝫ hō virescit in vir
tutibꝫ. Et sicut moysi ibi loque/
bat iesus. ita loquit suis ouibꝫ in
spirationibꝫ diuinis. De istis pa/
scuis vberrimis ait in lib. Ezech.
xxxiiij. Ego reqram oues meas ⁊
pascam eas in montibꝫ isrl. ⁊ ibi
requiescent in herbis virentibus
Quāto em̄ mōtes st altiores tan
to flores ⁊ herbe dulciores ꝓpter
rorem q̇ citiꝰ cadit in mōtes q̄ꝫ in
valles ⁊ oues libentiꝰ comedunt
in montibꝫ q̄ꝫ in vallibꝫ. et lac eo
dulciꝰ est ꝓpter herbas montium
Ita spūalr q̄ꝫto altiꝰ homo ascen
dit in montē ꝯtemplatōis. tanto
dulcius pascit in diuinis. ⁊ q̄ꝫto
magis tendit ad ima cōuallium.
tanto minꝰ capit de dulcibꝫ. Et
ideo monet ipse ꝓpheta Ysa. om//
nes oues atqꝫ fideles xp̄i dicens.
Uenite ascendamꝰ ad montē dn̄i
et ibi pascua īueniemꝰ. Ergo dn̄s
noster iesus xp̄s pastor bonꝰ qui
etiam suas oues signat. protegit
liberat ⁊ pascit.

Dn̄ica scd̄a post octauas pasce
Sermo.xxxj.

Os vero ꝯtristabimini. sed tri//
sticia vestra vertet in
gaudiū Jo.xvj. Nota ꝙ quattuor
sunt stulticie ꝓpt quas hō sepe cō
tristat/ Prima ē hoīem in tali sta
tu viuere in quo nō audet mori.
vn̄ Ecci.xiiij. Mors nō tardat. ⁊
xlj. O mors q̄ꝫ amara est memo//
ria tua. Scd̄a ē ꝑ vilissima re vi//
tam exponere sic Naboth.iij. Re
gum.xxj. exposuit vitā suā et ꝑdi//
dit ꝑ parua vinea. nam rex voca
uit eū ⁊ dixit. Da mihi vineam. re
spondit nolo. tūc misit falsos te//
stes ⁊ eū lapidare fecit. ⁊ sic trista
bat. Tertia est. inter bonū ⁊ ma//
lum eligere malū ⁊ bonū sperne//
re. sicut fecit moyses cui rex pha//
rao posuit coronā sup caput eius
cū adhuc esset puer ⁊ ꝓiecit coro//
nam. tūc accepit carbonē ignituꝫ
et aurū ⁊ p̄buit puero. ⁊ puer ele
git carbonē. ⁊ oēs dixerūt. stulti//
cia sua est. Quarta stulticia ē. qn̄
homo vendit hereditatē paternā
ꝑ cipho pleno lētibꝫ. ita fecit esau
vendidit em̄ p̄mogeniturā fratri
suo Jacob ꝑ vna scutella plena
lentibꝫ. vt ptꝫ Gen̄.xxv. Ita spūa
liter qui nunq̄ꝫ cogitat de morte
sed semp gaudet de vanitatibꝫ se
pe ex hoc tristat. Item homo sepe

gaudet coronās se corona supbie ꝛ pdit coronā glorie. Jtē hō sepe vendit bñdictoꝝ celestiū hereditatis p gaudio vanitatis. sed xp̄us p̄monēs suos discipulos ne ipsi stulte in his agerēt. sꝫ meli⁹ esset eis h̄ modicū tristari. ꝛ post hanc vitā eternalit̄ gaudere. ꝛ iō ait vt supra. Vos vero ꝯtristabimini. ꝛ mūdus gaudebit. sꝫ tristicia vr̄a vertet̄ in gaudiū. vt pꝫ in euāgelio Dixit ih̄s discipul' suis in cena. Modicū iam ꝛ nō videbitis me ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis me. qꝛ iā vado p vobis in mortē. ꝛ iteꝝ qñ resurgo videbitis me. ꝛ in ascēsione mea. qꝛ vado ad p̄rem. Dixerūt ḡ discipuli ad inuicē. Quid est hoc qḋ dicit nobis. modicū ꝛ nō videbitis me. ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitis me. qꝛ vado ad p̄rem. dicebāt ḡ. Quid est qḋ dicit nob̄ modicū nescimus qḋ loquit̄ nec intelligimus. Cognouit aūt ih̄s ꝙ volebāt eum interrogare. ꝛ dicit eis. ḋ hoc q̄ritis int̄ vos. qꝛ dixi vobis modicū ꝛ nō videbitis me. ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitis me. Amē dico vobis qꝛ plorabitis ꝛ flebitis vos in h̄ mūdo ꝑpter ꝑsecutiōes mūdi. ꝛ mundani gaudebunt. qa vos ꝑsequent̄. vos aūt ꝯtristabimini ꝑpter mortē meā. sed tristitia vr̄a vertet̄ in gaudiū. qꝛ videbitis meā gl'am. vñ dicā vobis parabolā. Mulier cū parit tristiciā hꝫ qꝛ venit hora ei⁹. de q̄ ait pat̄ in Geñ. ad Euā. Jn dolore paries filios tuos. Cum aūt pepit puerū iaꝫ nō meminit p̄ssure ꝑpter gaudiū. qꝛ natus est ei puulus in mūdū pulcer s̄m imaginē eius ꝛ creatoris. Et vos igit̄ nūc tristiciā habebitis. iteꝝ aūt videbo vos. et gaudebit cor vr̄m ꝛ gaudiū vestꝝ nemo tollet a vobis. qꝛ eternalit̄ mecū gaudebitis. Nota ꝙ q̄ttuor genera hoīm tristant̄ ꝑpter quattuor causas. Primi sūt penitentes. q tristant̄ de pctōꝝ cōmissione. Scd̄i sunt in mūdo gaudētes q tristant̄ ḋ gaudiꝫ amissiōe Tertij sunt fortunati de fortūe mutatione. Quarti sunt hipocrite. qui tristant̄ de vult⁹ exterminatione. Prio dico ꝙ penitētes tristant̄ ḋ pctī cōmissione. ꝛ ē bona ꝯtristatio qñ hō cogitat. Ecce tu deū offendisti tuū creatorē. ꝛ ꝑpter h̄ tristat̄. Vñ ait. Dauid. postq̄ꝫ peccauit in ps̄. Quare tristis es aīma mea. ꝛ q̄. ꝯtur. me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi. vt mihi pctā dimittat. qꝛ miseratōes eius sup oīa opera eius. De ista ꝯtritione aīe penitētis legim⁹ figuram in antiq̄s libris iudeoꝝ ꝙ erat q̄dam pulcra puella cuidā magno p̄ncipi desponsata. ꝛ illa reliquit suū p̄ncipē ꝛ adhesit cuidā malo tyrāno. ꝑpter qḋ venit in magnā tristiciā. ꝛ tandē tristis cognouit ꝙ male fecit ꝛ misit ad p̄ncipem quē reliquit q̄ttuor anulos. in p̄mo fuit scriptū. amore langueo. i scd̄o lāguore pereo. in tertio pereūdo spero. in q̄rto sperando reuiuisco. ꝛ cū h̄ quattuor lr̄as. in p̄ma quē fugi diligo. in scd̄a quem dilexi fugio. in tertia qḋ fugi peni-

teo. in quarta penitēdo gaudeo. Ad ꝓpositū. Ista puella ē aīa peccatrix q̄ est pulcra dū est sine peccato. Uñ de ea dr Cant. iiij. Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nō est in te. Et ille magnꝰ p̄nceps cui ē despōsata est xp̄s. q̄ ait Osee. ij. Despōsabo te mihi in fide videlicet in baptismo. vbi renūciat dyabolo. Sed relīqt suū p̄ncipē qñ pctm̄ mortale cōmittit ⁊ adheret dyabolo cuiꝰ voluntatē facit. sed deꝰ imittit ei sepe ꝯtritōnē de pctis. tūc pōt dicere ad xp̄m sicut habet᷑ sup̄ in anulis. Amore langueo ex nimio desiderio eternoꝝ ⁊ lāguēdo pereo ex formidīe q̄ feci. sed sperādo reuiuisco. quia scio me creatorē ⁊ redēptorē habere ita misericordē q̄ ait p ꝓphetaꝫ Ezech. xviij. Nolo mortē pctōris sed vt magꝭ ꝯfortat᷑ ⁊ viuat. Iteꝫ Ezech. xviij. Pctōr in q̄cūqꝫ hora ingemuerit pctōꝝ suoꝝ amplius nō recordabor. ⁊ iō gaudeo. Et infra scripsit. Quē fugi mō diligo. i. dñm meū ihm xp̄m. ⁊ quē dilexi. videlicet dyabolū mō fugio p penitētiā. ⁊ q̄d fugi peniteo. vicꝫ v̄ba dei audire sepe fugi. ⁊ penitendo mō gaudeo. iō talis tristicia ē bona. qꝛ hoīem in aīa saluat et in ꝯscīa letificat. vñ Berñ. Aīa q̄ tristis ē sup magnitudinē pctī ⁊ incuruata incedit ex timore dñi. illi dñs dabit grām ⁊ letificabit eaꝫ. ⁊ sic tristicia v̄tet᷑ in gaudiū. Secūdo dico q̄ de mūdo gaudētes tristant᷑ de gaudij amissiōe. vñ de illis dr Job. xxj. Gaudēt ad sonitū organi ⁊ in pūcto ad infernuꝫ descendūt. ⁊ sic tristant᷑. Iō ait in alio ca. sapiēs Eccs. vij. Meliꝰ ē ire ad domū luctus q̄ȝ ad domuꝫ ꝯuiuij. qꝛ gaudiū dolore sepe miscet᷑. nā videmꝰ in naturalibꝫ q̄ sepe post aurā clarā ⁊ splendorē solis sequit᷑ pluuia ⁊ tēpestas. et pꝰ estatē venit hyems. ō tali gaudio tpali qñ hō hoc pdit tristat᷑. Legimus figurā in li. Jone. c. iiij. q̄ ionas ꝓpheta dñi multū fessus fuit ex labore itineris tpe estiuali ⁊ nullū habuit refrigeriū. sed posuit se iuxta viā vt reqesceret ⁊ obdormiuit. ⁊ videbat᷑ sibi q̄ sup eum cresceret arbor magna. s. hedera. que crescit ad muros. ⁊ ex illa habuit gaudiū in vmbra. ⁊ statim venit v̄mis corrodēs arborē ⁊ aruit et folia ceciderūt ⁊ vmbra ab eo recessit ac p̄terijt. ⁊ sic euigilauit ꝓpheta ⁊ tristꝭ nimis erat qꝛ nō habuit iterū refrigeriū. Ita moralit̄ hō ambulat ī h̄ mūdo diuersa loca hinc ⁊ inde ⁊ gaudet in trāsito rijs iuxta viā vanitatis. ⁊ in gaudiū mundi trāsit. sicut vmbra. vt ait Job. Sicut vmbra p̄tereunt gaudia. ⁊ cū sic reqescit s̄b vmbra leticie gaudet. sꝫ venit vermis corrodēs arborē corpis ⁊ folia ciꝰ cadūt. qꝛ oēs vires illiꝰ deficiunt. et tūc aīa exiēs de corpe ⁊ q̄sī ō somno euigilās tristat᷑. qꝛ tūc non hꝫ refrigeriū a deo. Iō ait Hieroni. Treñ. v. in psona illoꝝ dī. Defecit gaudiū cordis nr̄i. v̄sus est in luctū chorus nr̄. ⁊ corona capitis nostri cecidit. Ue nobis qꝛ pecca

nimus. z sic patz q aliq tristant d gaudij trasitorij amissioe. Tertio aliq tristant videlicet fortunati d fortune mutatoe. na fortuna mlt/tos exaltat i h mudo vn ipsi gaudet. z multos deijcit ac deponit. vn tristat. vn ait poeta. Que vult exaltat que vult fortuna recalcat. Huius legimus figuraz Hester. vj. q assuerus rex habuit qnda aduo/catu q vocabat Aman. Et ille a/ma fuit multu magnus z potes z i gl'a eleuatus. z alius bonus ho mardocheus noie fuit apud rege. quem rex voluit etia apud se in gl'a exaltare qd Aman vides ex inuidia morte apud regem pcurauit z in curia sua patibulu erexit vt ipsuz ibi suspederet. qd pcipies mardocheus excusauit se apud rege z ac/cusauit ama. tuc rex misit p ama z dixit. Que rex vult honorari qd debz illi fieri. at ille putabat q rex vellet ipm honorare. z io ait. Dne que rex vult honorare dz poni in equo regis z indui vestimetis regalibus. z duci p tota ciuitate z cla/mare in oibus angul' plateaz. sic dz honorari que rex vult exaltare z tuc ait rex. Hoc tu debes facere mardocheo inimico tuo. z opte/bat q faceret illud aman qd pcepit ei rex. z sic tristis magis fuit q sic debuit inimicu suu in tato honore honorare z ipe pedester currere z clamare. Et sic fortuna A/ma exaltauit z eiecit mardocheu z statim exaltauit ecouerso mar/docheu z eiecit ama. Ita spualit fortuna mundi est instabil' z multos exaltat. Vn gaudet. sed cum eijcit eos in luctu ptumelie magis tristant. z sic gaudium illoz cito mutat in ptumelia z tristicia. Jo ait salomo Prouer. xvij. Sps tristis exiccat oia ossa. Ossa sunt vtutes q oms deficiut ppt amis/sione fortune. Quarti sunt hypocrite q tristant de vultus exter/minatoe. De quibus ait dns Mat vj. Nolite fieri sicut hypocrite tristes. exterminant em facies suas z habent facies macras ppter lucrum z laudem hoim. qzuis ho/minibus est ignota eorum tristi/cia. tn deo est manifesta eoz ne/quicia. z talis tristicia est dolosa. Unde ait dns Mat. xxiij. Ve vobis hypocritis q similes estis sepulchris foris dealbatis. intus plena spurcicijs. Jsti aut assimilant parietibus q sunt intus de luto z exterius sunt picti z dealbati ita q apparet q sint de lapidibus politis. cementu est calor exterius po/situ z tegit qd est interius. sz qn paries pcutit z domus destruit. tunc videbit aperte qd latebat interius. Huius legimus figuraz Ezech. viij. dixit dns ad Ezechielem. Vade i templu dni ad domu anteriorez z cu ibi eet ppheta ait dns. Vides tu piete istu. Rndit video dne. et ait Perfode domu z piete. z fodit forame magnu p piete z dixit. vid z vidit ppha abomiatoes pessias pictas ad piete i circuitu qs hoies occl'te solet facer. z ait dns. Jsta at maifesta erut tpe mortis z i iudicio q mo occl'ta st i mo. Ita spualit

per pariete͂ que occultat̃ i domo. nota hypocrita͂ q̃ appet hoi͡b bonus ꝛ quasi sp̄ sit tristis p̄ deside rio eterno ꝛc. cum tñ hoc facit pro lucro mu͂dano ꝛc. Sed cum venerit mors ꝛ pcutit illu͂. ꝛ pfodit parietes dom⁹ ꝯscie que sunt latera corpis de luto pessimo. sꝫ foris dealbati p simulatione͂ sctitatis. ꝛ ỽtutis. Vñ ait Paulus ananie pncipi sacerdotu͂ ꝛ dixit. Percutiet te de⁹ paries dealbate. ꝛ tunc statim tpe mortꝫ in die iudicij apparẽt abomiato͂es. i. mala opa et male cogitato͂es q̃ latebãt ab intra. Vñ petr⁹ rauenen͂. doctor in q̃da͂ sermo͂e ait. Hypocrisis e͂ subtile malu͂. secretu͂ virus. tinea sa͂ctitatis. tristant̃ coram hoi͡b pro terreno lucro. io͂ tristabunt̃ cora͂ deo. angelis ꝛ electis. p eterno da͂ no. Ergo q̃ ad thema. Vos vero tristabimini. sed tristicia ỽra vertet̃ in gaudiu͂. Mulier cum parit tristiciam habet.

Dñica tertia p⁹ octauas pasce Sermo. xxxij.

Vm vene

rit ille arguet mundum Job. xvj. Nota ꝙ q̃ vult aliu͂ arguere. dꝫ q̃ttuor ꝯsiderare. Prio ꝙ ille que͂ vult arguere sit argue͂dus. Vñ Aug. Si me arguis ꝛ ñ sum culpabilis teipm ledis. Secundo ꝙ q̃ vult arguere no͂ sit redarguendus. Vñ ait Boetius. pudor est doctori discipulu͂ arguere. qñ culpa redarguit ipm. Vñ ait poeta. Tu͂c alios culpa cu͂ tu fueris sine culpa. Tertio dꝫ ꝯsiderare tp̄s. nam qñ vellet aliq̃s aliu͂ arguere cora͂ oi͂ppl'o ꝛ ipꝫ ꝯfundere no͂ esset bona redargutio. io͂ ait dñs. Si peccauerit frater tu⁹ in te. corripe eu͂ inter te et ipm solu͂. si audierit te lucrat⁹ es eum. si te no͂ audierit ꝙ dimittat adhibe duos vel tres. Qꝫ si non audierit eos. dic eccl'ie. Si au͂t ecclesia͂ no͂ audierit. sit tibi sicut ethnic⁹. ꝛ publican⁹. Quarto dꝫ considerare mores p̄sone que͂ vult arguere. na͂ multi su͂t qñ arguunt̃. peiores efficiunt̃. sicut Alexa͂der rex multos occidit q̃ ipm arguebãt. tande͂ q̃da͂ phus ipm multu͂ subtilit̃ arguebat. vñ bonos mores ab eo capiebat. Ite͂ ptꝫ de Nerone impatore q̃ suu͂ doctore͂ Seneca͂ occidit eo ꝙ ipm de malicia sua arguebat. Sed xp̄s bñ poterat arguere. ꝛ bñ po͂t arguere in iudicio. qꝛ fuit ꝛ est sine redargutione. Vñ ait petr⁹. Qui pctm̄ no͂ fecit nec est inue͂t⁹ dolus in ore eius ꝛc. Ite͂ bene po͂t arguere qꝛ pcto͂r arguend⁹ est in multis. Itꝫ ip̄e bñ ꝯsiderat tp̄s qñ dꝫ arguere. ip̄e multis h̄ parcit q̃s in die iudicij acrit̃ arguet. Ite͂ ipse subtiliter arguit. na͂ aliquos p infirmitate͂. vt emendent̃ aliquos per aduersitate͂ vt ipm cognoscãt. aliquos p ira͂ districti iudicij ꝛ rigoris. Jo͂ ait dauid postq̄ꝫ peccauit Dñe ne in furore tuo arguas me Ite͂ Job dicit. xiiij. Quis mihi h̄ tribuat vt in inferno ptegas me donec ptra͂seat furor tu⁹. Et hᶜ pa

tēt ī euāgelio. Dixit ihs discipul' suis. Uado ad eum q̄ me misit ⁊ nemo ex vobis interrogat me q̄ vadis. sed q: hoc locut⁹ sum vobis tristicia īpleuit cor vr̄m. s; ego veritatē dico vob. expedit vob vt ego vadā. Si em̄ nō abiero paclitus nō veniet ad vos. Si āt abiero mittā vobis eū. ⁊ cū venerit ille arguet mūdū de pctō. de iusticia ⁊ de iudicio. De pctō q̄dem q: non credūt in me. de iusticia vero q: ad patrē vado ⁊ iā nō videbitis me. de iudicio aūt q: princeps hui⁹ mundi. i. dyabol⁹ iam iudicat⁹ est. Adhuc multa habeo vobis dicere. sed nō potest ꝫ portare mō. i. retinere. Cū aūt venerit ille spūs veritatis. docebit vos oēȝ veritatē. Non em̄ loquet̄ a semet ipso. sed q̄cūq; audiet a p̄re ⁊ me loquet̄. ⁊ q̄ vētura sunt anūciabit vobis. Ille me clarificabit ⁊ manifestabit. q: de me accipiet ⁊ ānūciabit vobis. Ad thema. Cū venerit ille arguet mundū. ꝑ mundū intelligit̄ hō. Nā sicut mūd⁹ maior ꝯstitut⁹ est de q̄ttuor elemētꝭ videlicet de terra. igne. aere. ⁊ aq̄ ita hō q̄ d: minor mūd⁹. Nā caro q̄ est in hoīe ⁊ ossa sūt de terra. sāguis de aq̄. ⁊ anhelit⁹ vel spiram̄ est de aere. calor natural' de igne ḡ mūdū arguet. i. hoīem mundū s. minorē. Arguet aūt hoīeȝ a q̄ttuor q̄ tangunt̄ in h̄ euāgelio. ꝑmo in deū non credētes. vt ip̄e dicit. Quia nō credūt in me ⁊ c̄. Secūdo pctm̄ cōmittētes. q: de peccato ⁊c̄. Tertio iusticiā nō sectantes. q: de iusticia. Quarto iudicium nō timētes. Primo dico ꝙ deus arguet acriter in eā nō credētes. vn̄ arguit duos discipl'os in via ābulātes Lu. vl. O stulti ⁊ tardi corde ad credēdū in his que scp̄ta sūt. Fides aūt ē vita aīe. Nā videm⁹ q̄n arbores in hyeme moriunt̄. in estate ꝑ calorē solis reuiuiscūt. ita aīa q̄cūis viuit in corpe tn̄ q̄diu ē sine fide mortua est sic arbor in hieme. sed q̄n fides veit in corda hoīm nō credētiū incipiunt reuiuiscere. vt d: Esa. h̄. Fides sine op̄ib; mortua est. Igit̄ illa q̄ credim⁹ d̄ xp̄o fide teneam⁹ ⁊ ope impleam⁹. Si em̄ credo ꝙ xp̄us fuit hūil' ⁊ ego sū supb:. q̄d ꝑdest mihi sua hūilitas. si ego credo ꝙ xp̄s fuit pi⁹ ⁊ ego sum auar⁹. q̄d mihi ꝑdest sua pietas. certe nihil si ego credo ꝙ xp̄s fuit misericors ⁊ ego nulli mi̾eor. q̄d mihi ꝑdest sua mīa. certe nihil. si ego credo ꝙ xp̄s fuit cast⁹ ⁊ ego luxurios⁹. q̄d mihi ꝑdest sua castitas. certe nihil. si ego credo ꝙ xp̄s fuit mansuet⁹ ⁊ ego iracundus. q̄d mihi ꝑdest sua māsuetudo certe nihil. Et iō ait apl's ad Heb. x. Sine fide bonoꝝ operū impossibile est placere deo. iō fides est vita aīe. Itē fides est lux aīe. vn̄ videmus q̄n aliq̄s poneret q̄ttuor pelues de q̄druplici materia. vnā de auro. aliā de argēto. tertiā de ferro. quartā de plūbo. in illud aūt q̄d simili⁹ soli ē sol resplēdet. Moraliter ꝑ plumbeā peluim nota cor hoīs q̄d cito recedit ⁊ ꝑ paucum

Prio

tp̄s credit. ꝑ peluim ferreā nota
cor hoīs induratū. qđ oīno crede
re nō vult. ꝑ peluim argenteā no
ta cor hoīs qđ habet fidē in v̄bis
ꝛ nō in operibus. sed ꝑ peluim au/
reā nota cor hoīs in fide vera cū
auro dilectōis ornatū ꝛ illud ma
gis opat̃ gr̃a spūsscti. qꝛ vnūq̄dq;
applaudit suo sili dicit Aristote/
les. Itē fides est miraculoꝝ opa
tiua. Vn̄ legimꝰ ꝙ btūs Petrus
fuit in naui ꝛ vidit dn̄m in mari
ambulantē. ꝛ misit se tota fide in
mare ꝛ ābulauit sup̄ mare. ſ; tn̄
dubitauit ꝛ in mari mersus est;
vsq; ad os. ꝛ dn̄s manꝰ sibi porre
xit ꝛ extraxit eū supra. Et ait Pe/
trus. O dn̄e vis me pire in mari
ꝛ rn̄dit dn̄s ꝛ ip̄m arguebat dicēs
Modice fidei q̄re dubitasti. Iō
debemꝰ habere rectā fidē. ne veni
ens dn̄s redarguat nos acriter si
cut iudeos incredulos quibꝫ ait
Jo. x. Si mihi nō vult; credere cre
dite opibꝫ q̄ ego facio. ex q̊ nō cre
didistis opibꝫ nec mihi. iō in po/
2° testate dyaboli estis. Scđo dicit
ꝙ xp̄s vult arguere pctm̄ cōmit/
tentes in q̊ deū sunt negātes. vn̄
ij. Thi. iiij. Argue obsecra incre/
pa pctōrem in oī patia ꝛ doctrīa.
vt pctm̄ dimittat. Nā dn̄s redar
guit Cayn valde acriter eo ꝙ fra
trē suū occidit ꝛ ip̄m maledixit ī
arguēdo. Itē redarguit valde a/
criter in padiso qn̄ dixit Adā vbi
es. q̄to mag; redarguet hoīe; qui
deū relinq̄t ꝛ deū creatorē suū ne
gat. ꝛ hoc etiā facit pctōr ꝑ pctm̄
mortale. sicut legimꝰ de romāis
ꝙ depingebant pctm̄ mortale ad
imaginē hoīs q̄ erat valde horri/
bilis disposita. circa quā stabant
q̄ttuor imagines. Una imago su
pra caput. ꝛ erat hec imago dei.
ad quā ait. Deū meū negaui. heu
mihi ꝙ natꝰ sum. Ad dexterā ste
tit imago pulcerrimi hoīs. ad
quā ait. Dignitatē hūane ꝯditio/
nis nō cognoui. ve mihi ꝙ natꝰ
sum. ad imaginē circa sinistrā. et
hec erat imago dyaboli ad quam
ait. Omagiū dyabolo feci. heu mi
hi ꝙ natꝰ sum. Infra infernꝰ ape
riēs os suū ꝛ expectās ad deuorā
dū ad modū draconis. Ita ad ꝓ/
positū q̄re sic depingebāt roma/
ni. certe ad nr̄a; doctrinā. Na; cū
pctōr cum pctis mortalibꝫ deu;
negauit sꝑ tremet. Nā nabucho/
donosor deū negauit ꝙ non esset
deꝰ. ꝛ ip̄m arguit deus ꝙ tanq̄;
bos fenū comedit. Judas deū ne
gauit qn̄ ip̄m vendidit. iō se sus/
pendit. ego deū meū negaui ait
ad imaginē sup̄ ip̄m. ad imaginē
dyaboli iuxta sinistrā. omagium
dyabolo feci. Nā videmus ꝙ hō
facit omagiū alicuiꝰ dn̄i ꝙ iurat
sibi ꝙ in oībꝫ velit suꝰ esse ꝛ suu;
velle pficere ꝛ sub dn̄io suo mili/
tare. ita facit pctōr q̊t pctā cōmi/
sit tot omagia facit. Nam ꝑ pctm̄
supbie dyabolo omagiū facit q̄;/
uis hō viuit in mūdo. tn̄ militat
in dyaboli domio. Itē ꝑ pctm̄ lu
xurie facit omagiū dyabolo. q̇a
ip̄e pnceps tenebraꝝ habet sup
illos dn̄iu; q̄ ambulāt in tenebr;
Itē aliqui ꝑ inuidiam Sap. ij.

Inuidia dyaboli mors intrauit ī
orbē terrarū. ideo imago dyaboli
a sinistris. imago a dextris hoīs
pulcri. q2 hoīs dignitas q̄ est sine
pctō ad plenū nō pōt exprimi. nā
ipe est dei sedes. ⁊ iō ait. ad digni/
tatē humanitatꝫ nō attendi viue
re. Quarta imago infra. q2 infer/
nus expectat talē pctōrē ⁊ deū ne
gantē. Quis misericordia dei ex/
pectat ꝯuersionē q2 ait Nolo mor
tē pctōris. Qꝫ aūt īfernꝰ expectat
ait Esa. v. Infernꝰ dilatauit aīaꝫ
suā. iō multos redarguit p̄ ꝓphe/
tam. Nisi ꝯuersi fueritꝭ. nunc cō/
minādo vibrauit gladiū suum ⁊c̄
Cant. iiij. Ueni amica mea. Ter
tio xp̄s arguet mundū de iusticia
quā nō timuerūt. nā plati qbꝫ cō
missa est iusticia correctionis ita
corrigāt cū mansuetudine. vt ait
sapiēs. Noli esse sicut leo oppri/
mēs. Nā leo ē aīal fortissimū ⁊ au
dax. vt dicit Isid. Ad nulliꝰ paue
bit occursuꝫ. tñ aliqñ dimittit su
am ferocitatē. ita iudex vel p̄latꝰ
qbus cōmissa est iusticia arguē/
di. nā malis ⁊ obstinatis dꝫ eē si/
cut leo. nō tñ ꝯtra psonā sed con
tra vicia. vñ. Seneca Prudēs p̄
latus punit pctm̄ vt nō peat hō.
optima res pctā p̄ viā iusticie ex
tirpare. ⁊ tñ debet semp̄ in cōpa/
tiēdo habere mīaꝫ. Unde legimꝰ
figurā Judic. xiiij. ꝙ sampson for
tissimꝰ transiuit p̄ viā occurrebat
ei leo volens ipm occidere. sꝫ ipe
resistebat ⁊ vicit leonē ⁊ occidit eū
postea egressus inuenit mel ī ore
eiusdē leonis ⁊ comedit ⁊ vicit ini
micos suos. ⁊ de melle dedit so/
cijs suis ⁊ ait in enigmate. De co
medēte exiuit cibus. ꝺ forti egres
sa est dulcedo. ita spūaliter subdi
tus volēs se erigere ꝯtra deū. cō/
tra p̄cepta dei. ꝯtra p̄latū. debet
p̄latꝰ ei resistere ⁊ vincere sicut sā
pson vicit leonē. ⁊ ipsum corrige
re p̄ viam iusticie vt sit alijs ī ex/
emplū. ⁊ sicut sampson inuenit
mel in ore leonis ⁊ comedit. ita
etiā debet subditꝰ se humiliare co
rā suo sup̄iore vt inueniat mel. i.
dulcedinem correctōis. Unde ait
Grego. Correctio sup̄na licet in
se sit bona ad sanandas animas
p̄ viā iusticie ne deus arguat p̄ vī
dictā. tñ semp̄ debet dulcorari p̄
misericordiā. Unde in ps̄. Mise
ricordiam ⁊ iusticiam cantabo ti
bi domine. Quarto arguet domi
nus deus hoīem de iudicio q̄d n̄
timuit. Unde ait in ps̄. Arguam
te ⁊ statuam contra faciem tuaꝫ
in extremo iudicio. In quolibet
iudicio temporali quattuor vel
quinqꝫ debent esse persone. Pri/
ma persona debet esse iudex. se/
cunda est actor. tertia est reus.
quarta sūt testes. quinta est tor/
tor. Ita vult dominus facere in
iudicio. Nam ipse christus vult
esse iudex sicut ipse ait in euan/
gelio Johannis. v. Pater non iu
dicat quemqꝫ. sed omne iudici/
um dedit in manus filij. Testes
sunt angeli sicut dicit Hieroni.
ꝙ angeli sunt p̄ntes vt sint testes

actuũ nr̃oꝝ. Actores aũt propria pctã que pctõr cõmisit ꝛ ꝑ pniam nõ deleuit. sicut dicit Bern̄. peccator cũ morit̃ secum portat sua pctã. Et dicũt pctã. Opa tua sumus. nõ te derelinquem⁹. sed ad iudiciũ tecum ꝑgem⁹ Re⁹ est i pe pctõr. ad quẽ põt fugere in illa extrema necessitate. nã dicet illud Reg. iiij. Ipi montes nolũt recipe fugã nostrã. Tortores sunt demones. Uñ ait dñs in euãgelio Mat. xviij. Tradidit eũ tortoribus q̃adusq3 redderet vniuersuz debitũ. Hui⁹ legim⁹ figurã in li. Nũeri. xxxj. Dixit dñs ad moysen Elige tibi duodecim milia viros armatos ꝛ vlciscere ꝯtra insidiãtes q̃ videbãt multa signa. ꝛ tam̄ me timere nolũt. ꝛ Moyses elegit. xij. milia viros ꝑfectos in armis q̃ trãsibãt añ populũ ad pugnandũ ꝛ occidit oẽs reges eorũ ꝛ multi ceciderũt q̃ deum timere noluerũt. Ita moraliter pat̃ dicit ad filiũ suũ. i. ihm. Elige tibi duodecim viros ꝑfectos. i. duodecĩ apl'os. vt stẽt tecũ ĩ iudicio. vt ptz in ps. Gladij ancipites in manibus eoꝝ ad faciendã vindictã in nationib⁹. q̃ iudiciũ nõ timuerũt ꝛ tunc occidit insidiãtes. i. pctõres ꝛ reges eoꝝ ꝑ dãnationẽ. Uñ dr̃ Mat. xxv. Ite maledicti in ignem eternũ. Ergo ad thema. Cũ venerit ille arguet hoĩes de infidelitate ꝙ credere noluerunt. de pctõ ꝙ non doluerũt. de iusticia ꝙ nõ timuerũt. de extremo iudicio ꝙ non timuerunt ꝛc̃.

Dñica q̃rta. Uocem iocunditatis Sermo. xxxiiij.

Exiui a patre ꝛ veni in munduz. Jo. xvj. Nota ꝙ tria sunt q̃ hoĩes ꝛ spãliter ꝑncipes faciũt ĝtiosos. Primũ est mag̃ pietas. Exemplũ de rege Alexandro mag̃ de q̃ dr̃. j. Mach. j. ꝙ erat largus ꝛ pius ꝛ diuisit ꝛ dedit alijs q̃ eum petebãt. Scõm ẽst magna nobilitas. Exemplũ. ij. Reg. xviij. de illo quẽ misit Joab vt absolon filiũ regis occideret. Respondit. Si appẽderes mille argenteos in manu mea nõ mitterem manũ in filiũ regis ꝑpter nobilitatẽ. Eccs. x. Btã est terra cuius rex nobil' est. Tertiũ est sapia Uñ legim⁹. iij. Reg. ꝙ vniuersa terra desiderauit videre faciẽ reg' vt audiret sapiaz ei⁹. Hec tria fuerũt in ihu xpo dño nr̃o. Fuit sapiẽs. vñ Colo. ij. In eo sunt recõditi oẽs thesauri sapiẽ. Fuit nobilis. qꝛ de corde paterno exiuit in vterũ ꝟginis. ideo fili⁹ altissimi vocabit̃. ait angelus ad mariam Fuit pius. qꝛ ĝtiã distribuit oĩb⁹ penitẽtib⁹. de pietate. de sapia ꝛ de nobilitate ei⁹ cõmendat̃ in h̃ euãgelio. Dixit ihus discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis. i. vere. Si q̃d petieritis p̃rem ĩ noĩe meo dabit vobis. Usq3 mõ nõ petist' q̃cq̃3 in noĩe meo petite ꝛ accipietis videlicet vt gaudiũ vestrũ plenuz sit. Hec in ꝓuerbijs. i. obscuris ꝟbis locut⁹ sum vobis. venit hora

cum iam nō in ꝓuerbijs loquar vobis sed palā de pr̄e meo annū/ciabo vobis. In illo die in nomīe meo petetis. ⁊ nō dico vob. qꝛ ego rogabo pr̄ez meū ꝑ vobis ipe em̄ pr̄ amat vos. qꝛ vos me amastis ⁊ credidistis qꝛ a deo exiui. Exiui a pr̄e ⁊ veni in mundū. iterū relin quo mundū ⁊ vado ad patrē. di/cūt ei discipl'i. Ecce nūc palā loq̄/ris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis. Nunc scim⁹. qꝛ scis oīa ⁊ nō est opus vt q̇s te interroget. In h̄ credim⁹. qꝛ a deo existi. Et sic ptz sua pietas ibi. Petite ⁊ accipietis. sua sapīa in h̄ ꝙ dꝛ. Nūc scim⁹ qꝛ oīa scis. sua nobilitas ibi. Exiui a pr̄e ⁊ veni ī mundū. Nota ꝙ xp̄s exiuit a pr̄e q̄ttuoꝛ modis ꝓpter q̄ttuoꝛ cau/sas. Primoꝛdialiť exiuit a patre non pedū gressu. sed sicut ros de celo in herbā ad dulcoꝛādū. Exi/uit a pr̄e sicut riuulus de fōte ad terrā humectandā. Exiuit a pr̄e si cut splēdoꝛ a sole ad terrā illumi nādā. Prīo xp̄s exiuit a pr̄e sicut ros de celo in herbā ad dulcoꝛā/dū. Vn̄ ꝓpheta Esaias. Diu an̄ exi tū ei⁹ clamauit desiderādo. Esa. xlv. Roꝛate celi de sup. Ros em̄ habet q̄ttuoꝛ ꝓprietates bonas. Prīa ꝓprietas qꝛ sanat sup̄fluos hūoꝛes. qꝛ dicūt natales mgr̄i. Si ros nō caderet sup̄flui humoꝛes tp̄e estiuali ascenderēt ⁊ aerē infi cerēt. sed ros tp̄at. ido apotecarij vtunť roꝛe ꝓpter leprā. Hui⁹ legi mus figurā. iiij. Reg̃. ꝙ leproſi aliq̄ fuerūt expulsi. sed intrabant q̄ddā castꝝ ⁊ de nocte cecidit ros

q̇ se lauabāt ⁊ mundati sunt. ideo nos fueram⁹ leproſi in aīa ꝓpter pctā ꝓmoꝝ parentū. ⁊ g̃ xp̄s exi/uit a pr̄e velut ros de celo vt sa/naret. iō ait aīa duota Can̄. v. Ca put plenū est roꝛe. cincinni pleni sunt guttis. Scd̄a ꝓprietas roꝛis est qꝛ refrigerat vn̄ illud xp̄s quo ros cadit in estate ē frigidū ꝺ ma ne ꝓpter roꝛē. iō dicūt naturales mgr̄i ꝙ in conchis marinis alb iuxta mare generanť margarite. de roꝛe. mediāte vento aq̄lonari. iō ait Ecci. xviij. Nōne ardoꝛē re/frigerat ros. ⁊ iste margarite va/lent ꝯtra caducū moꝛbū q̄ dicun tur vniones. ita xp̄s exiuit vt nos ꝯseruaret a casu moꝛtalis pctī. qꝛ ros celi in vtero ṽginis velut al ba concha fact⁹ hō. Tertia ꝓprie tas roꝛis. qꝛ pascit. vn̄ oues libē tius pascunť in montib⁹ vbi ipse ros frequenť cadit. qꝛ bn̄ nutrit. Vn̄ in ps̄. Sicut ros hermō qui descēdit in montē syon. ⁊ sic dicit ꝓpheta. qꝛ patres antiq̄ legis sole bāt oues de monte hermon offer re ac imolare in montē syon. q̄a ibi erāt pascua pulcra ꝓpter roꝛē celestē. Itē quō ros hermō descē/dit in montē. Reqre in scd̄a dn̄i/ca post epiphaniā Itē pisces pa/scunť in aq̄s de roꝛe celi vt vide/mus apte. apiūt os suū ⁊ capiunt roꝛē. Itē pulli coꝛuoꝝ pascunť ꝺ roꝛe q̄diu nō habēt nigras plu/mas. sicut dꝛ in ps̄. Qui dat iu/mētis escā ipoꝝ ⁊ pullis coꝛuoꝝ inuocantibꝫ eū. Exiuit igiť vt nos pasceret. Itē cum roꝛe cecidit mā

na patrib⁹ in deserto. ita exiuit cū rore celi xp̄s. vt nos pasceret pane āgelico. Vñ ait in euāgelio Johānis. Ego sum panis viu⁹ q̄ de celo descēdi. q̄ exiuit ros. Quarta ꝓprietas roris est q꞉ dulcorat. vñ apes colligētes mel de florib⁹ vbi ros cadit dulci⁹ est. Vñ Greg. Sicut apes in flore ita xp̄us in casta mēte. Et sic p꞉ ꝙ xp̄s a p̄re exiuit velut ros de celo ꝛc. Scd̄o xp̄s exiuit a p̄re ꝛ venit in mundū sicut riuulus a fonte ad terrā irrigādā. videm⁹ nāq꞉ ꝙ terra nō pōt facer̄ fructū sine aq̄. iō ait Dauid Aīa mea sicut terra sine aqua. quia sicut terra non facit fructum sine aqua. ita aīa hoīs non potuit facere fructū meritoriū nisi xp̄us exiret a p̄re ꝛ irrigaret aīam sua miscd̄ia ꝛ gr̄a. Hui⁹ legim⁹ figurā. iij. Reg. xviij. ꝙ ariditas erat ī terra eo ꝙ nō pluit in trib⁹ ānis ꝛ mēsib⁹ sex. ꝙ multi hoīes mortui sunt fame. ascēdit Helias mōtē ꝛ adorauit septies ꝛ d̄scēdit imber de celo ꝛ irrigauit totā terrā. Ita moralit̄ ante exitū xp̄i in mūdū terra. i. hō de terra. erat arid⁹ i aīa. iō petiuit Esa. xlv. Rorate celi desup̄ ꝛ nubes pluāt iustū. ap̄iat̄ terra ꝛ germinet saluatorē. Sꝫ scti p̄res ab Adā vsq꞉ ad noe a Noe vsq꞉ ad Abrahā. ab Abraham vsq꞉ ad Moysen. a Moyse vsq꞉ ad ꝓphetas. a Prophetis vsq꞉ ad Dauid. a Dauid vsq꞉ ad xp̄z sic septies orauerūt. vt xp̄s mitteret pluuiā sup̄ terrā d̄ celo gr̄e sue mīe. ꝛ p̄r exaudiuit eos ꝛ misit. ꝛ sic xp̄s exiuit a p̄re ꝛ irrigauit mūdū. vt ait in ps̄. Cōcrescat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquiū meū. ꝛ iō ait Jo. vij. In die festiuitatis magne stabat ih̄s ꝛ clamabat. Si q̄s sitit veniat ꝛ bibat ꝛ de ventre ei⁹ fluēt aque viue q̄tuor riuuli sicut de fōte p̄adisi fluunt. sicut legim⁹ Gen̄. ij. ꝙ de fōte p̄adisi fluūt q̄ttuor flumia ad irrigandū q̄ttuor regiōes. vnus p̄ egyptū. ali⁹ p̄ terrā Euilath. tertius p̄ arabiā. quart⁹ p̄ ethiopiā. Ita de xp̄o tanq꞉ de fonte p̄adisi fecūde sctē eccl̄ie exeunt q̄ttuor volumīa sctōꝝ euāgelistaꝝ. scilicet Matthei. Luce. Marci. ꝛ Johānis. Nā Matthe⁹ dicit de xp̄i hūanitate. Johes de xp̄i deitate Lucas xp̄m ꝓ nobis īmolatum. Marc⁹ dicit xp̄m nos a mortuis resuscitasse. Iō ista q̄ttuor flumina de fonte p̄adisi xp̄i q̄ttuor euāgelistaꝝ irrigauerūt totā terrā. iō exiuit a p̄re in mundū sicut riuulus a fōte ad terrā irrigādā. Tertio exiuit xp̄s in mundū sicut v̄bū ab ore hoīs p̄ p̄dicatōꝫ. vñ ait ꝓpheta. Misit v̄bū suū ꝛ sanauit eos de interitu eoꝝ. Xp̄s em̄ p̄ suam p̄dicatōꝫ multos eripuit de īteritu eterne damnatōis. sua p̄dicatio v̄bi fuit v̄bū patris sicut qñ aliq̄s mittit nunciū vt magnus p̄nceps. tūc illud v̄bū q̄d nunci⁹ loquit̄ nō est nunciȷ̄ sed p̄ncipis. q̄ misit illū. ita v̄bū p̄dicationis xp̄i. Vñ ait in euāgelio. Mea doctrina nō est mea sed eius q̄ misit me p̄ris. de cuius ore p̄dicaui vo

bis regnū celo℞.vn̄ son⁹ vbi xp̄i est quasi son⁹ leonis rugiētis ꝓpt̄ pctō℞ ꝯuersionē.Un̄ Jo.in Apoca.x.Ubi inq̄t ego iohes vbū patris q̄si angelū fortē descendentē de celo amictū nube ꝛ iris in capite ei⁹.Et facies ei⁹ erat vt sol.ꝛ pedes ei⁹ velut colūna ignis.ꝛ dexterū pedē posuit supra mare. sinistrū sup terrā ꝛ clamauit quēadmodū leo cū rugit.ꝛ ad vocē eius sūt ꝯgregate oēs creat̄e.Jta moralit̄ verbū p̄ris est xp̄s q̄ exiuit d̄ paterna volūtate q̄si āgelus magni ꝯsilij fort̄ ꝛ potēs.Esa.ix.Jpe angelus magni ꝯsilij fortis ꝛ potēs.dn̄s potēs in p̄lio.amict⁹ nube.i.carne alba de purissima vgine sumpta.Esa.xix.Ascēdet dn̄s sup nubē candidā.Jris in capite i signū recōciliatōis hūane.vt pꝫ in Gen̄.ix.Ponā arcū meū in nubibꝫ celi ꝛ erit signū feder̄ int̄ me ꝛ terrā.Pedes ei⁹ vel crura velut columne ignis.quia sicut columne sustentant domum vl̄ edificiū.ita p̄dicatio vbi dei edificiū sctē eccl'ie sustētat.Dextrū pedē supra mare.i.penitētes q̄s reduxit in amaritudine ꝯtritōis. vt ait. Tren̄.ij.Uelut mare ꝯtritio tua. Sed sinistrū sup terrā. Hi sunt frigidi in deuotōe ꝛ indurati.in q̄bus nō facit fructū.clamat leo: cū rugitu.dicit eīn̄ Jsid.ꝙ leo cū viderit suos pullos mortuos clamat rugiēdo tres dies.ꝛ p clamorem surgūt sui pueri.Jta xp̄s leo de tribu iuda clamauit bina vice ꝛ cū clamorē tertiū faciet oēs resurgēt.Primū clamorē fecit in p̄dicatōe vbi clamauit Matth.iij Oīs arbor q̄ non facit fructū bonū excidet̄ ꝛ in ignē mittet̄.Scd̄o clamorē fecit in cruce vt dic̄ euāgelista.Uoce magna clamauit ꝛ emisit spiritū.Tertio clamabit ī iudicio futuro.ꝛ oēs resurgemus Et sic pꝫ ꝙ xp̄s exiuit a p̄re velut vbū ab ore nobis p̄dicādo.Quarto xp̄s exiuit a p̄re sicut splēdor a sole ad terrā illuminādā. Uidemus p̄ oculis qn̄ sol retinet suuꝫ splendorē ita ꝙ nō tangit terram tunc aer obscurat̄.terra infrigidatur.vie erūt lubrice.dies tenebrosi.tēpestas dominat̄.ꝛ inde venit hyems.ideo oē t p̄s quod erat an̄ xp̄i exitū a patre in mundū fuit q̄si hyems ꝓpt̄ q̄ttuor causas.Primo ꝓpter via℞ lubricationē. ita ꝙ fuit lubrica.q2 aīe ambulabant ad limbū.vn̄ ait in ps̄.Fiāt vie illorum tenebre ꝛ lubricū.Scd̄o ꝓpter frigiditatē.nam terra infrigidat̄ gelu ꝙ nec arbores nec terra pn̄t fructuꝫ ꝓducere Job.xxxviij. Nosti de cuius vtero egressa est glacies ꝛ gelu de celo quis genuit.Tertio propter tempestuositatem aeris.Job tricesimoseptimo.Ab interioribus egredietur tempestas.Quarto propter operandi difficultatem.homo modicum potest aliquid operari.Ecclesiastici vicesimoprimo. Qui colligit lapides in hyeme quasi q̄ edificat domum suam de impensis alienis. Jta spiritualiter hyems erat ante xp̄i exitū in mūdū

ꝓpter lubricitatē vie q2 nullus ita ſctūs fuit q̄n opteret ip̄m p⁹ morſ tē viā ambulare ad lymbū. Itē ꝓpter tēpeſtatē diuīe ire ꝓpter peccatū. ita q multi ſunt ſubmerſi. Itē ꝓpter opandi difficultatē. q2 nulla erāt opa meritoria. Itē ꝓpter frigiditatē dilectōis diuīe hō erat frigid⁹ ad diligendū. Sz venit xp̄s a p̄re tanq̄ ſplēdor a ſole. q̄ habet viā mundificare ⁊ nobis demōſtrare ad eter nā vitā. Item opa noſtra meritorie facere. Itez tēpeſtatē ſedare. Itē terrā inflam mare. ⁊ ſplēdor a ſole exiēs ꝓduc etatē. q2 oē tp̄s ab illo exitu xp̄i eſt q̄ſi eſtas ꝓducēs flores ṽtutū. ħ ꝯſiderauit aīa deuota dicēs ī canticis. Iā em̄ hyems trāſijt. imber abijt ⁊ receſſit. flores in terra nr̄a apparuerūt. ⁊ ħ ꝓpter ſplēdorē diuine illumīatōis q̄ exiuit a patre Ergo ad thēa. Exiui a patre ⁊ veni in mundum.

In diebus rogationuz
Sermo. xxxiiij.

Etite et dabiṫ vobis Lu. xj. Nos videm⁹ q̄n aliq̄s hō multuz eſurit ⁊ nō habet cibū ⁊ nō habet etiā vn̄ ha bet viuere. quia ait Dauid. Panis cor hoīs ꝯfirmat. et q̄ tunc daret ſibi vnū panē pl⁹ ipſum letificaret q̄ tpe abundācie daret ſibi totā domū. ⁊ ſpecialiṫ q̄n talis habet ꝑuulos vel ei⁹ amicus venit ⁊ nihil habet. tūc hō tribulaṫ magis ꝓpter amicuz vel ꝑuulos q̄ de ſeipo. Ideo ait Hieremias. Paruuli petierūt panē ⁊ nō erat q̄ frangeret eis. Ita ſpiritualiṫ xp̄s habet in ħ mūdo mlťos ꝑuulos. i. hoīes fideles in ipſum credētes. ⁊ ſpecialiṫ paupes ſunt ꝑuuli xp̄i. q̄m ip̄oꝝ eſt regnū celoꝝ. ⁊ q̄ illis ħ ſubuenit tanq̄ filijs ⁊ amicis xp̄i. ⁊ q̄cq̄d eis fecerit xp̄o in ꝓpria ꝑſona facit. Vn̄ ipſe ait Mat. xxv. Quod vni ex minimis meis feciſtis mihi fe. Mittit ḡ eos ad petendū. ⁊ q̄ eis ħ ſubuenit in modico in p̄nti vita magis letificat ⁊ ꝓpriā aīam q̄ poſt hāc vitā vel tpe mortis vel poſt mortē daret ꝑ xp̄o totā domū. ⁊ idō ait in ṽbo thematis. Petite ⁊ accipietis. vt q̄ ſubuenit ꝑxīo ꝓpṫ deum q̄cq̄d petit ꝑ ſalute aīe ſue impetrabit. ⁊ ħ ptz in euāgelio hodierno. Dixit ihs diſcipulis ſuis parabolā hanc Quis vr̄m habz amicū ⁊ venit ad illū in nocte ⁊ dicit Amice bone ſurge ⁊ accōmoda mihi tres panes. q2 amic⁹ meus venit ⁊ nō habeo q ponā an̄ illuz ⁊ ille deint⁹ rn̄dens dicit Iā oſtiū meū clauſum ē ⁊ pueri mei ſunt ī cubili non poſſum ſurgere. ⁊ ille pulſat ꝑſeuerās ⁊ petit iterū. tandē ſurgit ꝓpter improbitatē ⁊ dabit illi q̄tq̄t habebat neceſſarios. ip̄e bn̄ facit. ſed ego dico vob̄ Petite ⁊ dabiṫ vobis. pulſate ⁊ aperieṫ vobis. q̄rite ⁊ inuenietis. Oīs em̄ q̄ petit ꝑ ſalute aīe accipit. et q̄ q̄uerit grām inueniet. ⁊ aperieṫ porta ſalutis aīe pulſanti ꝑ orōnes ⁊ ꝑ bonas opationes. Quis aūt ex vobis patrē petit panem.

videlicet naturalē.vel p̄tem p̄ na turali pane.nunqd dabit illi lapidē.certe nō.aut petit a patre piscē nunqd dabit filio petēti p̄ pisce serpentē.aut si fili⁹ a p̄re petit ouū nunqd dabit illi scorpionem p̄ ouo.certe nō.q2 est pat̄ naturalis.Si g̃ vos cū sit3 naturaliter mali z bn̄ noscit3 bona data vob a deo dare filijs v̄ris.q̄nto mag3 pater v̄r celest3 de celo dabit sp̄m bonū gr̄e z veritat3.z vitā eternaz post hanc vitā dabit petentib9 Ergo q̄ ad thema.Petite z dabit̄ vobis.Debemus aūt petere q̄ttuor. Primo p̄ pctō2 remissiōe Un̄ ait Dauid in ps̄.petēdo.Miserere mei de⁹ s̄m magnā m̄iaz tuā.Secūdo p̄ gr̄e infusiōe.Tertio p̄ et̄na mansiōe.Quarto p̄ tribulationis liberatōe.P̄rio dico q̄ vnusq̄sq3 fidelis d3 petere p̄ pctī remissione.vn̄ Dauid.Om̄s iniq̄tates meas dele.petēdo m̄iaz.Nā videmus qn̄ hō est in vinculis petit p̄ liberatōe.vt pt3 de Joseph Gen̄. xl.q̄ Joseph in egypto sedebat in captiuitate z pincerna pharaōis sedebat cū eo z liberabat̄.tūc petiuit Joseph pincernā di.Peto te memēto etiā mei.s.vt suggeras.i ₒsulas regi.s.pharaoni.vt saltem etiā z me.s.Joseph educat d̄ isto carcere.Jta sp̄ūalit̄ hō in peccat3 mortalib9 est in carcere pharaōis i.dyaboli.debet igit̄ petere pincernā altissimi reg3 vic3 xp̄m.q̄ pōt nobis ₒpinare de celario dilecōis gr̄am z m̄iaz.Un̄ ait aīa Cant3.ij Introduxit me rex in cellā vinariam.ordinauit me in charitate.et exaudit z liberat de vinculo mortis pctōrez vt posset dicere.Laq̄us ₒtrit⁹ est.z nos liberati sum⁹. Jtē in ps̄.aīa n̄ra sicut passer erepta est de laq̄o venantiū.Jtē videmus qn̄ hō est infirm⁹ z scit medicum q̄ pōt ipsuz sanare certe petit eū diligent̄ vt sanet.Jta hō cognoscēs se ī aīa infirmū petit medicū p̄ salute aīe sue sicut Dauid dicit ī ps̄.Miserere mei dn̄e qm̄ infirm⁹ su3 sana me qm̄ ₒtur.zc̄. Sed heu multi sunt q̄ petūt qd̄ ē ₒtra salutē aīe sue.z isti nō exaudiunt̄.Hui⁹ legimus figurā.iij Regū.ij.c.Salomō sedebat in throno gr̄e dans oib9 petentib9 quicq̄d petebāt.sed venit fr̄ su⁹ Adonias z petiuit vt daret sibi pulcraz puellā v̄ginē paupculā vt ipaz violaret.R̄ndit Salomō.q̄3uis fr̄ me⁹ es in hac petitōe nō exaudiā te.q2 petis ₒtra honorē regni dicēs.Nunqd ego sum rex z fr̄ me⁹ es genere regali petis p̄ filia rustici spēs ei⁹ decepit te.ideo nō exaudiā te.z negauit.Jta moralit̄ xp̄s dn̄s noster salomone sapiētior.salomōe ditior z nobilior.sicut ipse ait in euāgelio.Plus q̄3 salomon h̄.i.xp̄s.q̄ sedet iam in solio z throno gr̄e sicut dic̄ apl̄s ad Heb.iiij Accedam⁹ cū fiducia ad thronū gr̄e.sed qn̄ pctōr petit vel hō iust⁹ quod est ₒtra salutē aīe.tunc ait dn̄s sicut salomō.Frater me⁹ es s̄m humanā naturā quam ₒpt̄ te assumpsi attēde qd̄ non petas q̄d sit ₒtra regnum eternū z ₒpriam

salutē.sed pete licita vicȝ pctī re/ missionē.aīe salutē.ꝛ te exaudiet. Multi sunt q̄ petūt ꝓ mille mar cis.ali⁹ petit ꝓ vxore pulcra.ali⁹ ꝓ pulchritudīe.sed de⁹ illos non audit.qꝛ dicit sacra scriptura De us nō exaudit pctōres in hac pe/ titōe ꝯtra ꝓpriā salutē.sed de⁹ ex/ audit pctōres qn̄ petunt ꝓ remis sione.vt ptȝ Lu.xviij.de publica no dicēte. De⁹ ꝓpicius esto mihi pctōri.Scd̄o debet hō petere ꝓ g̃ tia.Nam sine gr̄a est hō q̄si mort̄ imago non hn̄s colorē neqȝ deco rē.Itē est aīa sine gr̄a sicut tabula rasa.Itē sine gr̄a est sicut terra si ne aq̄.ideo petam⁹ gr̄am diuinā. nā meli⁹ est habere gr̄am diuinā q̄ȝ habere thesauꝝ toti⁹ mundi.ꝛ iō multi habuerūt thesauros ma gnos ꝛ nō gr̄am diuinā.iō dāna ti sunt sicut nabuchodonosor rex magn⁹.Itē Alexāder diues.Itē meli⁹ est hoī grāȝ habere q̄ȝ oēȝ sa pientiā toti⁹ mūdi.ꝛ iō multi ha/ buerūt sapiam ꝛ nō gr̄am dei.iō pierūt sicut Salomō q̄ fuit sapi entior toti⁹ mūdi.tn̄ ꝓpter pctm̄ ꝑdidit gr̄am simul ꝛ sapīaȝ.ꝛ sa/ piētia non liberat hoīeȝ in ira di stricti iudicij.sed gr̄a liberat ho/ minē ꝛ secure stabit.Itē meli⁹ est hoī habere grāȝ q̄ȝ habere longā vitā.ꝛ iō scti martires.ꝓphe.aplī doctores.ꝛ ꝟgīes.magꝭ elegerūt mori ꝛ ꝑdere vitā corꝑalē q̄ȝ ꝑde re gr̄am dei.vn̄ qn̄ eis inter duo optio dabat̄ vt vnū eligerūt.aut mori aut ydola adorare.aut xp̄i gr̄am negare.Rn̄derūt.Magis eligimus mori q̄ȝ ꝑdere grām.iō mortē non timuerūt qn̄ in se gra tiā sciuerunt.Petat igit̄ hō ꝓ gr̄a diuīa qꝛ gr̄a diuīa fecūdat aīaȝ sic̄ pluuia terrā.vn̄ ait Zacha.x.peti te a dn̄o pluuiā serotinā ꝛ ymbrē matutinū vt terra repleat̄ fructi bus.i.petite ꝓ gr̄a dei in p̄nti.ꝛ ꝓ gl̄a in futuro.vt terra aīe vr̄e re/ pleat̄ fructib⁹ bonoꝝ opm̄.Itē pe tat hō ꝓ gr̄a diuina qꝛ dirigit ho minē in vitā eternā.vn̄ ait Tho/ bias senior ad filiū suū Thob.iiij Fili mi in oī tp̄e benedic deū ꝛ pe te ab eo vt dirigat vias tuas.itē petat ꝓ gr̄a diuina qꝛ hoīem ꝯfor tat.Vn̄.j.Coꝝ.xv.Gr̄a dei suȝ id qd̄ sū.ꝛ gr̄a ei⁹ semꝑ in me manet Tertio hō fidel̄ debet petere non ꝓ auro neqȝ ꝓ argento neqȝ ꝓ lō/ ga vita.sed ꝓ eterna mā̄siōe.quia ꝯm apl̄m.Heb.xiij.Nō habem⁹ h̄ manentē ciuitatē.sed futurā inq̄ ram⁹.iō pro gaudio eterne ciuita tis petam⁹.vt dicit xp̄s in euāge/ lio.Jo.xvj.Petite ꝛ accipietꝭ vt gaudiū vr̄m plenū sit.Istud gau diū ꝯsistit in trib⁹.Pri̇o in dei visi one.vn̄.j.Coꝝ.xiij.Nūc aūt vide/ mus ꝑ speculū ꝛ in enigmate.tē aūt in celesti gaudio videbim⁹ fa cie ad faciē.in q̄ facie videbim⁹ p̄ terita.p̄ntia ꝛ futura.tanq̄ȝ in se/ pulcro claritatꝭ.ꝛ ista facies illu minat totū celū ꝙ non indiget so le neqȝ luna.Scd̄o ꝯsistit in ꝓ̄pa brificatione.vn̄ Esa.xxxv.Leticia sempiterna suꝑ capita coꝝ.gau/ diū ꝛ exultationē obtinebūt.quia corpus glorificat̄.ꝛ quattuor do

tes in resurrectione accipiet aīa cū corpe assumpto. vicz clarita/tē q̄ splēdet. subtilitatē. qꝛ sicˀ mēs hoīs subtilis est ex pte aīe iam est in roma. iam in irl'm. iam in fine mūdi. ita tunc subtile erit corpꝰ. cū aīa in illa mansiōe. ꝛ sic īpassibilitatē accipiet. qꝛ nunq̄ꝫ tūc aīa amplꝰ pati pōt. vt dꝛ Apoc. xxj. Quia neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit vltra q̄ pma abierˀt. agilitas. qa n̄ pōt īcludi ī aliquo loco. ꝛ sic gaudiū est plenū in ꝓpria beatificatione. Tertio ꝯsistit in iocūda societate. Uñ in ps̄. Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocundū habitare frēs in vnū. ibi habitat cum āgelis in pulcritudine pacis. ibi est sanitas sine dolore. ibi est reqes sine labore. ibi est pax sine discordia. ibi est gaudiuꝫ sine tristicia. ibi est vita sine morte. ḡ dico ꝙ debemꝰ petere ꝓ eterna māsione. Nā in ista māsione p̄senti ē discordia absqꝫ pace. mors sine vita. tristicia sine gaudio. labor absqꝫ reqe. ac infirmitas ꝯtinua sine sanitate. Quarto dico ꝙ debemꝰ petere ꝓ tribulationū liberatōe. qꝛ eccl'ia diuersimode tribulaˀt. nunc ꝑ famē. nunc ꝑ pestilentiā. nūc ꝑ guerras. iō scti pr̄es illas rogatōes bina vice instituerūt in āno. pmo in die marci. ꝛ h̄ dꝛ rogatio maior eo ꝙ btūs Gregorius papa in roma pmo instituit ꝓpter magnā cām. Nā in die pasce hoīes coīcabant ꝛ imediate ad pctā p̄stina redibāt. ꝓpˀt qḋ deꝰ misit magnā plagā Nā qn̄ sternutabāt l' oscitabāt moriebāˀt. ꝓpˀt qḋ qn̄ aliqs sternutabat alꝰ h̄ videns dixit. Deus adiuuet te. ideo btūs Gregorius in die marci instituit vt hoīes ieiunarēt ꝛ orarēt ꝛ cum crucibus domini ꝛ vexillis orando circuierunt. Et postq̄ꝫ processio fuit facta. vidit in castro trans tyberim angelum stātem cum gladio cruentato queꝫ in vaginam misit in signum cessationis huius plage. Secunda rogatio que fit in istis diebus fuit instituta in vienna que est ciuitas in ytalia. Nam ibi fuit magna plaga circa illud tempus. qꝛ terremotꝰ sepe venit ꝛ multe domus corruerunt. Item grando frumenta sepe destruxit. Item multorum demonū clamor horribilis audiebatur in aere. Item aliquando demones et lupi multos homines necauerunt. Sed Mamertus episcopus illius regionis ꝛ ciuitas mandauit. rogauit et instituit hos tres dies ieiunare et orare et processiones cum crucibus et vexillis circuire et statim cessauit plaga illa In his processionibus portantur cruces pro vexillis sicut in antiqua lege quando populus domini debebat pugnare ꝛ inimicos fugare acceperunt vexilla ꝛ tubas sic ꝛ nos facere debemus contra plagas vt demones audiant ꝛ fugiant. ꝛ cantus significat cantuꝫ angelorum. videlicet Sancte deus. Sancte fortis. sancte immortalis. Et iste cantus fuit ab angelis reuelatus et doctus. Unde

dicit Johes damascen⁹. Cũ apd ciuitatẽ ꝯstantinopolim ꝓcessio istꝫ dieb⁊ fieret q̃dã scholarꝫ iuuenis de medio ppl'i extra ꝓcessionẽ ꝑ angelos in celũ ductus est. ⁊ angeli docuerũt iuuenẽ cantuz istũ quã cantant scholares in ista ꝓcessiõe vicꝫ. Sctẽ de⁹. sctẽ fortis sctẽ imortalis. deinde rediẽs iuuenis cãtauit ⁊ alios docuit. ⁊ sic oĩs tribulatio cessauit. Sed tam̃ hodie multi sunt in ꝓcessionib⁊ istꝫ q̃ vertunt h̃ in risum ⁊ iocum iõ de⁹ heu plagat mundũ. Petamus igiꝭ deuote ꝓ his q̃ttuoꝛ. s. ꝓ pcti remissiõe. ꝓ grẽ infusione. ꝓ eterni gaudij mansiõe. ꝓ tempal' tribulatõis cessatiõe. Ergo q̃ ad thema. Petite ⁊ dabiꝭ vobis. Qd nobis prestare ⁊c̃.

In ascensione domini.
Sermo. xxxv.

Assumptus est ihs in celuz sedet a dextris dei. Mar. xvj. Aristoteles dicit ꝙ oẽ graue deorsum. ⁊ oẽ leue sursum. et tñ graue nõ põt supra eleuari nisi mediãte instrumẽto. Quattuoꝛ aũt sunt instrumẽta ꝑ que graue sursum eleuaꝭ. Primũ est virt⁹ inferioꝛ radix in terra q̃ tanq̃ cũ instrumẽto eleuat arboꝛẽ in altum Scdm est virt⁹ supioꝛ actiua vt sol attrahit humoꝛes de terra in altũ. Tertiũ est virt⁹ interioꝛ expulsiua. vt pꝫ de fontib⁊ q̃ cadũt de alto. nam qñ aq̃ vadit in meatu cõpꝛesse ꝑ canalia ex vi interiori exprimit aquã in altũ. Quartũ est virtus exterioꝛ ꝓmotiua vt mediante scala ascẽdit hõ in altũ. vl' mediãte instrumẽto duciꝭ aliqd graue in altũ. vt lignũ vel lapis. Ita spũaliter xp̃s habuit q̃ttuoꝛ virtutes mediantib⁊ qb⁊ coꝛpus eius clarificatũ est hodie eleuatũ. Nam pmo habuit hũilitatẽ q̃ tãq̃ radix arboꝛẽ eleuat. ita virt⁹ humilitatꝫ qꝛ se hũiliauit. ita meruit exaltari. Scdo habuit pietatẽ tanq̃ virtutẽ attractiuã. quia sua pietas traxit eũ ad nrãm necessitatẽ. iõ retraxit coꝛpus passũ ⁊ gloꝛificatũ in altũ. Tertio habuit miam q̃ tanq̃ virtus exterioꝛ ꝓmotiua traxit eũ ad p̃rẽꝫ. Vñ apl's. Non ex opib⁊ iusticie q̃ facimus nos. sed ẽm suã miaꝫ saluos nos fecit. ⁊ sicut retraxit ad nos ita retracta ꝯsũmatio opis retraxit ad prẽm. Quarto habuit deitatis potentiã q̃ tanq̃ supioꝛ attraxit. Nã videm⁹ qd vnũquodq̃ tendit ad suũ pncipiũ. sicut aq̃ nõ q̃escit sed fluit sp̃ donec venerit in mare qd est pncipiũ oĩuz aquaꝝ. ⁊ de eo exiuit. ita deitas xp̃i coꝛp⁹ clarificatũ attraxit sicut radius solarꝫ humoꝛes de terra. et sic mediante ꝓpria pñte ẽm deitatẽ ascendit. Nullus em̃ põt ꝓpria ꝟtute ascẽdere vt angeli ascẽdũt. ꝑ virtutẽ deitatis. aĩe mediãte auxilio angeloꝝ. vñ dicit apl'us ad Ephe. iiij. Ipẽ est q̃ ascẽdit supra oẽs celos vt adiplerꝫ oĩa. Ipẽ ait in euãgelio. Jo. xij. Si exaltatus fuero tũc oĩa trahã ad me. mediã

te deitate. ꝛ quō hoc facit ꝛ ascen
dit ptz in euāgelio hodierno mar
ci.xvj. Recūbentibꝫ vndecim di/
scipul' in domo vbi cenabāt cum
eo qn̄ voluit ire in mortē. appuit
illis ihs ꝛ exprobrauit increduli/
tatē coꝝ ꝛ duriciā cordis. qꝛ his.
scꝫ q̄ viderāt ip̄m ꝛ dixerūt eis cū
resurrexisse a mortuis ip̄i nā cre
diderūt. ꝛ dixit eis. Jte in vniuer
sum mūdū p̄dicate euāgeliū om̄i
creature. i. hoī q̄ est dn̄s oīm crea
turaꝝ. Qui crediderit ꝛ baptisa/
tus fuerit salu⁹ erit q̄ vo nō cre/
diderit ꝯdēnabit̄. Signa aūt eos
q̄ crediderint q̄ pn̄t facere hec se/
quent̄. Jn noīe meo demonia ei̅j
ciēt. linguis loquent̄ nouis. ser/
pentes tollēt. ꝛ si qd mortiferū bi
berint nō eos nocebit sup̄ egros
man⁹ iponūt ꝛ bn̄ habebunt. Et
dn̄s q̄dē ihs postq̄ꝫ locut⁹ est eis
iussit eos ire in montē oliueti et
ibi corā eis assumpt⁹ est in celuꝫ.
ꝛ sedet a dextris dei p̄ris. Et ecce
duo angeli steterūt iuxta illos in
vestibꝫ albis q̄ dixerūt. Uiri gali/
lei qd stat̄ꝫ aspiciētes in celū. qꝛ ve
nit queādmodū vidist̄ꝫ eum ascē/
dentē in celū. Tunc apl̄i ibant ꝛ
vbiqꝫ p̄dicabāt ꝛ baptisabāt po/
pulū dn̄o coop̄ante ꝛ sermonē cō
firmāte seq̄ntibꝫ signis. qꝛ signa
que fiebant p̄dicatoꝝ cōfirmabāt
Quo ad thema. Assumptus est i
celū sedet ad dexterā dei patr̄ꝫ om
nipotētis. Nota q̄ in celū assum/
pt⁹ est ihs p̄ ip̄ius deitat̄ꝫ potēti/
am. ꝛ hoc ꝑpter quattuor causas.
Prima ē vt angelicā ruinam re/
staurare t. i. repararet. Scd̄o vt
nos patri recōciliaret. Tertio vt
viā nobis maīfestaret. Quarto.
vt nobis grām mistraret. Prio
dico q̄ ihs hodie ascendit vt āge
licā ruinā repararet. Un̄ in ps̄. Ju
dicabit natiōes ꝛ implebit ruīas
Hui⁹ legimus figurā Josue. xiij
Josue cū om̄i populo filioꝝ isra/
hel trāsiuit iordanē ꝛ subuertit re
gna inimicoꝝ suoꝝ. ꝛ diuisit eis
terrā in funiculo distributōis. nā
tribꝫ tribubꝫ reliq̄t supiorē partez
terre ad orientē. ꝛ hoc fuit pulcri
or ꝛ fecūdior. ꝛ iste tres tribꝫ illaz
retinuerūt ꝑpter nobilitatem. sꝫ
aliā terrā infra diuisit nouē tri/
bubꝫ. ꝛ hanc terrā possederūt ī pa
ce ꝛ in multitudīe maxima. ꝛ dn̄s
eoꝝ ꝓtector fuit. Jta sp̄ualit̄ xp̄s
dn̄s noster transiuit iordanē nr̄e
mortalitat̄ꝫ. ꝛ ibi destruxit regnū
inimicoꝝ suoꝝ videlicet demo/
nuꝫ. Un̄ in sua resurrectione ait.
illud ps̄. Tollite por. p̄n. ve. ꝛ in/
troi. rex gl̄e. et dixerūt q̄s est iste
rex gl̄e. rn̄dit. dn̄s fort̄ꝫ ꝛ potens.
sic ꝛ portas ereas et vectes ferre/
os confregit. ꝛ deduxit populuꝫ
captiuum de egypto tenebraruꝫ
ꝛ reduxit eos per iordanem om/
nis tribulatiōis in terrā ꝓmissi/
onis gl'e. ꝛ nouē tribubꝫ diuisit t̄
ram inferiorē. ꝛ terrā ꝓmissionis
supiorē possederūt tres p̄sone. vi
delicet pat̄ in diuīs. fili⁹ ī huma/
nitate. deus ꝛ hō sedēs a dextris
p̄ris. ꝛ sp̄ūssctūs. ꝛ ip̄e est ab vtro
qꝫ ꝓcedēs. sed illas nouē tribꝫ q̄s
duxit secū diuisit in nouē ordies

angelorū ſm q̄ ruina facta fuit. Pr̄ia tribus fuit chor⁹ apl'orꝝ. ꝛ illis obtinuit locū ſuperiorē chori angelorꝝ q̄ dr̄ ſeraphin. nā iſte chorus inflāmat⁹ eſt diuino amore q̄ aliud cogitare nō pn̄t nec loq̄ niſi ſolū de deo. ꝛ ſic apl'i q̄ talē locū cum illis in terra illa ꝓmiſſionis acceperūt inflāmati erāt ī diuino amore. Vn̄ Ro. viij. Quis nos ſepabit a charitate xp̄i. ſcio q̄ neq̄ mors. neq̄ vita neq̄ fames neq̄ gladi⁹. Scd̄a trib⁹ fuit ordo ꝓphetarꝝ quib⁹ diuiſit ſcd̄am terrā ꝓmiſſionis. i. chorꝝ angelorū qui dr̄ cherubin. nā iſte chorus habet plenitudinē ſcīe diuīe. ꝛ ſic ſancti ꝓphete q̄ futura p̄dixerūt. ꝛ dn̄s loquebat̄ ip̄is tanq̄ amicis ꝛ ideo cū eos redemit de lymbo ſecum duxit. ꝛ in iordanē ſcd̄i cherubin ptē diuiſit. Tertia trib⁹ fuit ordo p̄triarcharꝝ. ꝛ illis diuiſit ꝑtem in tertio choro a ſup̄mo q̄ dr̄ throni. nā in illo ſedet de⁹ iudicia diſcernēdo. ſic ſcti patriarche aliud mandatū nō habuerūt. niſi d̄clina a malo ꝛ fac bonū. ꝛ ip̄i ſm iudiciū rōnis faciebāt oīa bona ꝛ vitabāt oīa mala. g̊ acceperunt ptem inter angelos tertij chori. Quarta trib⁹ fuit ſctōꝝ martyrū q̄ accipiebāt quartā ptē q̄rti chori q̄ dr̄ dn̄ationes. q̄ ſicut ille chorus dn̄at̄ ſup̄ choros inferiores ꝛ vincūt demōes. ita ſcti martyres vicerūt ꝓpria corpa ꝛ ꝓpt̄ deū tradiderūt ad ſupplicia. Jō ꝑ fidē vicerūt regna ꝛ q̄rtā ſortē acceperūt in diuiſiōe eterna. Quinta trib⁹ fuit ſctōꝝ doctorꝝ q̄ ſuis documētis mundū illuminabāt. et obſtinatos ꝛ errātes in via veritatis deducebāt acceperūt ſortē inter chorꝝ angelorꝝ qui dr̄ poteſtatū. Sexta trib⁹ fuit ſctōꝝ ꝯfeſſorū q̄ ꝓpter deū ꝓpria corpa crucifixerūt ꝛ in maxia abſtinētia vixerūt. vt btūs bn̄dict⁹. btūs Franciſcus q̄ ſepe exuit veſtimēta ꝛ nudus ꝑ rubū ſpinoſū ſe trāſtulit. q̄ totū corp⁹ ſanguineū appuit. ꝛ ſctūs Bernard⁹. ꝛ multi alij cōfeſſores. ꝛ ſctūs anthoni⁹ ꝛ ſanct⁹ paulus. ꝛ iſti acceperūt ſortē inter chorꝝ angelorꝝ q̄ dr̄ p̄ncipat⁹. Septima trib⁹ fuit ſctōꝝ heremitarꝝ q̄ mundū ꝯtēnentes ī heremo habitabāt. ꝛ iſti acceperūt ſortē int̄ ſeptimū chorꝝ q̄ dr̄ virtutes. q̄ ſuis virtutib⁹ ꝛ orōnib⁹ ꝓmeruer̄t. illā ſortē. Octaua trib⁹ fuit ſctārꝝ virginū q̄ ſuis meritis ꝓpter caſtitatē ſui corpis ꝛ cordis. vt ſancta katherina ꝛ ſctā Barbara obtinuerūt octauū chorꝝ in terra promiſſiōis eterne. q̄ chor⁹ dr̄ arc hāgeli q̄ hn̄t officiū cuſtodire ciuitates. ita iſte ſctē v̄gīes cuſtodiebāt ciuitates ſui corpis ab oī imūdicia. Nona trib⁹ eſt ꝯiugatorꝝ ꝛ viduarū q̄ accipiūt ſortē inter chorum angelorꝝ q̄ dr̄ angeli. q̄ mittunt̄ ad cuſtodiendū hoīes ꝛ deducendū ad bonū. ſic ip̄i deduxerunt ſeip̄os ꝛ eorꝝ pueros ꝛ p̄ximos. iō accipiūt ptē ſm dignitatē. ꝛ q̄uis vn⁹ chorus eſt excelſior altero. tn̄ de ſorte ſua vnuſq̄ſq̄ ꝯtentat̄. ꝛ ideo dico q̄ xp̄s hodie voluit aſcendere vt adimpleret ruinas angelorꝝ collocaret et

diuideret terrã ꝓmissionis ſm̃ di gnitatẽ. Scđo xp̃s voluit hodie aſcendere vt nos p̃ri recõciliaret q: vt dr Eph. ij. Longe eramus a deo ꝓpter pctã noſtra. ſed ꝓpe fa cti ſum⁹ ꝓpter filiũ ei⁹ ihm qui ẽ ꝓpiciatio noſtra ad patrẽ. Huiuſ legim⁹ figurã ꝙ erat q̃dã magn⁹ rex hñs duos filios. quoꝝ vnus offẽdit patrẽ. iõ miſſus eſt in exili um. ſ; venit frat̃ ⁊ cõpatiebat̃ fra tri ſuo mĩa mot⁹ venit ad ip̃m in exiliũ ⁊ fecit ſibi nigrũ clipeũ ⁊ ar ma nigra aſſumpſit ⁊ pugnauit ꝓ fratre ⁊ hoſtẽ vicit. ⁊ poſt trium phũ fecit ſibi clipeũ albũ et alba arma auro decorata. in ſignũ vi ctorie ⁊ leticie. ⁊ frẽm expulſu; p̃ri repñtauit cũ oĩ hereditate ſua. et redeũte filio oẽſ ſerui occurrebãt ipſis cum hymnis ⁊ canticis ⁊ ip ſum laudabãt. Ita ſpũaliter rex diues eſt de⁹ pater q̃ habuit du os filios xp̃m ihm ⁊ hoĩem in pa radiſo. ſed ſcđs fili⁹. ſ. hõ offẽdit patrẽ. ⁊ ideo ali⁹ fili⁹. ſ. xp̃s filius dei viui mĩa motus trãſtulit ſe in exiliũ aſſumens nigra arma. i. ẽ corp⁹ humile ⁊ pugnauit ꝓ nob. ⁊ fugauit hoſtẽ. ac cum fratre ⁊ oĩ familia. vic; cum Adam ⁊ Eua. ⁊ cum omĩ ꝓgenie ad patrẽ remea uit. ⁊ nunc in ſignũ victorie acce pit alba arma auro decorata quã do corp⁹ gl̃ificatũ aſſumpſit ⁊ fra trẽ ſuũ patri recõciliauit. ⁊ iõ ſer ui p̃ris occurrerũt ei cũ leticia. vñ aliq̃ admirãdo hodie dixerũt. qs eſt iſte q̃ venit de edom. i. de exilio Alij dixerũt. Iſte formoſus eſt in ſtola ſua gradiẽs. i. veniẽs in mł titudĩe. ideo aſcẽdit hodie vt nos hoĩes recõciliaret patri. Tertio aſcendit xp̃s dñs hodie. vt nobis viã manifeſtaret. vñ pſ. Notas mihi feciſti vias vite. q: ante ip̃m nobis erat ignota. Hui⁹ legim⁹ figurã Geñ. xxix. Jacob patriar cha vidẽs pulchrã puellam qua; interrogauit cui⁹ filia eſſet. rñdit Laban eſt pater me⁹. venit itaq; ⁊ ſeruiuit ſeptẽ annis ꝓ ipſa in fri giditate ⁊ nuditate ⁊ nullus la bor fuit ſibi grauis. tandẽ regreſ ſus ad patriã cum magno comi tatu ⁊ ipſe p̃ceſſit oẽm familiã ſu am ꝑ deſertũ vſq; ad meſopota miã. q: via fuit ſibi nota ⁊ inde ex iuit. Ita ſpũaliter xp̃s dñſ noſter vidẽs humanã naturã ĩ deſerto huius mũdi vagantẽ ꝯſiderans pulchritudinem eius. q: ad ima ginẽ dei hoĩem creauit. ad quem potuit bene dicere. Quis eſt pat̃ tuus. certe ipſe deus qui poſſe dit ⁊ fecit ⁊ creauit eum ſm̃ pſ. Hoꝯſiderãs xp̃s exiuit. vt Jacob propriam terram. ſeruiuit pro ea videlicet pro aĩa humana non ſe ptem annis vt iacob. ſed. xxxiij. ã nis in frigiditate paupertate. ſiti ⁊ alijs. ⁊ tandem cum magno co mitatu reduxit eam p̃cedens per deſertum huius ſeculi. q: via fu it ſibi nota ⁊ deducens eos vſq; ad meſopotamiam id eſt celeſte; gloriam. ⁊ hoc dicit propheta mi chee. ſecundo. Aſcendit pandenſ iter añ eos ⁊ dux eoꝝ fuit Quar to xp̃s bodie aſcẽdit vt nob gr̃am

et glīaȝ miſtraret. vñ ait apoſtol⁹
Aſcendit vt impleret oīa. aſcēdit
Salomō vt thronū grē poſſide//
ret ꝛ daret oī petēti vt habeꝛ in ro
gationib⁹ ꝑmi mēbri. ita xp̄us. ꝙ
aūt aſcēdit vt nobis grām daret:
ptȝ in figura. iiij. Reg. ij. vbi legi
mus ꝙ dn̄s voluit Helyā de mū
do ducere in ꝑadiſum ꝛ appuit
iuxta iordanē Heliſeo ꝛ ꝑdixit il
li. tūc Helyas habuit bonū ami//
cū videlicet ꝓpham heliſeū cui di
xit. Ecce tollar a te vis aliq̄d pete
re a me h̄ pete an̄q̄ȝ tollar a te. Et
ait heliſe⁹. peto dn̄e vt duplex ſpi
rit⁹ quē habuiſti ꝓphetaꝝ fiat in
me. Rn̄dit Helyas. Difficilē rem
petiſti tn̄ ſi videris me in curru ig
neo aſcendere fiat tibi ſicut peti/
ſti. ꝛ cū angeli venerūt ꝛ Helyam
in nube ī curru poſuerūt. vidit he
liſeus ꝛ ſic clamauit. Ecce curr⁹
iſrl' ꝛ auriga ei⁹. qꝛ ſcti angeli du//
cunt eum. Ita moraliter dn̄s ho
die celos aſcēdit in curru diuini
amoris dixit. igiꝛ nobis. Vis ali//
q̄d petere a me. h̄ pete anteq̄ȝ tol//
lar a te. Nam xp̄s tolliꝛ a nobis.
qn̄ peccamus ꝛ tꝑe mortis q̄ȝruȝ
ad dona. ideo pete a me quod viſ
ꝛ dabo tibi. debem⁹ etiā petere cū
ꝓpheta q̄ dixit. Oro vt duplex ſpi
ritus tuus ſit in me. ſ. vt habeaȝ
grām in pn̄ti ꝛ gloriā ī futuro. ſȝ
rn̄det xp̄s. Si poteris me videre ī
curru igneo. i. ſi poteris me videre
in mēte tua ſtantē in cruce ꝓ te et
ſeq̄ me fiet tibi vt petiſti. Ergo ad
thema Aſſumpt⁹ eſt ih̄s in celū ſe
det ad dexterā dei pr̄is oīpotētis
vt nobis viā demōſtraret ꝛ ruinā
angelicā repararet ꝛ nos pr̄i recō
ciliaret. ꝛ nobis grām ꝛ glaȝ mi//
niſtraret. qd̄ nob̄ ꝑſtare digneꝛ ꝛc̄

Dn̄ica quinta poſt paſcha.

Sermo. xxxvj

T vos te
ſtimōiū ꝑhibebitis: qꝛ ab
initio mecū eſtis Joh.
xvj. Nota ꝙ vnuſq̄ſq; bon⁹ dux ꝉ
ꝑnceps debet tria facere circa ſu
os famulos. Primo debet habe/
re vexillū diſtinctū a vexillis ini/
micoꝝ vt exercit⁹ ſequaꝛ vexilluȝ
ſui ducis. vt ptȝ Nūe. ij. Precepit
Moyſes trib⁹ iſrahel dicens. q̄li
bet trib⁹ habeat ſuū ſignū vt poſ
ſet trib⁹ illa ſequi ſuū duceȝ. Se//
cundo debet dux vl' princeps po
pulū inſtruere quomodo debȝ pu
gnare ꝯtra inimicos ꝛ iſidias po
nere ꝛ precauere. exemplū de Da//
uid q̄ bene precauebat iſidias go//
lie. ideo vincebat ipſum. Tertio
debet eos animare ꝑ dona ſi ha//
buerint aliquod damnū ꝙ illud
eis in duplo velit recuꝑare. vnde
ait Tulli⁹ de re militari. Stipen
diū largū animat pugnantem. qꝛ
corona victorib⁹ de iure debetur
Iſta tria habuit xp̄s dux ꝛ prin//
ceps apoſtolorum ꝛ ſancte eccle//
ſie. Primo habuit vexillum diſti
ctum quod fuit gratia ſpiritus/
ſancti tam in ſignis q̄ȝ in loque/
lis in ſanctis apoſtolis. quia ne//
mo poterat facere iſta ſigna que
ipſi fecerunt. Secundo eos in//
ſtruxit om̄ia predicendo q̄liꝛ de/

berēt regere in h mundo. Tertio dona larga ꝓmisit. Uñ Petrꝰ volens scire de stipendijs ait. qd dabis nobis ꝓmij ꝙ te sequimur et oīa dimittimꝰ ꝛ sustinemus ꝑsecutiones. Rñdit dñs. Cū sederit filius hoīs in sede maiestatꝭ sue. sedebitis ꝛ vos sup̄ sedes duodecim iudicātes duodecim tribꝫ israhel. ꝛ ista oñdunꝭ in hoc euāgelio. Jn illo tpe. Cū venerit paclitus quē ego mittā vobis a patre spm̄ veritatis q̄ a pr̄e in diuis ꝓcedit. ille testimoniū ꝑhibebit de me. ꝛ vos testimoniū ꝑhibebitis. qꝛ ab initio mecū estis. s. ꝑdicationis ꝛ miraculoꝝ manifestatiōis. vt mutatōis aque in vinū. Hec locutꝰ sum vobis vt nō scandalisemini. i. vt non recedatis a fide. Absqꝫ synagogis faciēt vos. i. ipi eijcient vos tanqꝫ excōicatos. sed venit hora vt oīs q̄ interficit vos arbitreꝭ obsequiū se p̄stare deo. q̄ ad iudeos. ꝛ idolo q̄ ad paganos sed hec faciēt. s. infideles. vobis. s. fidelibꝫ. quia non nouerūt patrē neqꝫ me. Sed hec locutꝰ sum vobis p̄monēdo. vt cum venerit hora talis ꝑsecutōis. tūc reminiscamini. qꝛ ego dixi vobis. Quo ad thema. Et vos testimoniū ꝑhibebitis ꝛc̄. Nota ꝙ sup ꝑctōres ꝛ nō credētes q̄ttuor testimonia adducunꝭ. Primū testimoniū in ꝑsōis diuinis ē. Scōm testimoniū erit in apostolis. Tertiū in creaturis Quartū testimoniū vult facere ī cicatricibꝫ. Primo deꝰ vult facere seu ꝑhibere testimoniū sup ꝑ malos in diuinis ꝑsonis. Patꝭ in potestate. qꝛ sua potētia creauit celū ꝛ terrā ꝛ oēm ornatū eoꝝ. Filius cui attribuiꝭ sapīa. q̄ ornauit sidera. regit ꝛ ordinat in sua sapiētia Spūssctūs in clemētia. q̄ ꝯseruat oīa ꝑ patrē creata. ꝛ ꝑ filiū ordinata. Sed tñ sunt sex genera hoīm q̄ viderūt ꝛ audierūt in signis ꝛ v̄tutibꝫ dī oꝑa ꝛ tñ nec credere nec se emēdare volūt. iō ipse vult sup eos in ꝓpria ꝑsona adducere testimoniū in die mortꝭ ꝛ in die iudicij. Et illos enūerat ꝑ ꝓpheraꝫ Malachiā. iij. c. dicens btā trinitas. Ego accedā ad vos in iudicio tpe suo ꝛ ero testis velox maleficis ꝛ adulteris piuris mercedē retinentibꝫ. viduis ꝛ puellis vim facientibꝫ. ꝛ ꝑegrinos opprimentibus. Primo dico ꝙ deꝰ vult esse testis in ꝓpria ꝑsona maleficis q̄ suis trufis ꝛ neqcijs circuierunt mundū cum incantatiōibꝫ hoīes decipiūt dicūt se mortuos suscitare habētes spūs inclusos. scribūt caracteres. ꝛ multa alia faciunt q̄ nō sunt dicēda. ponunt calibē in doliū ne penales balneenꝭ tales aūt excōicari dñt ꝛ infideles iudicanꝭ. Uñ legimꝰ ꝙ rex Saul iuit ad q̄ndā phitonissam ꝛ ꝓmisit ei pecuniā vt ꝓphetā samuelē resuscitaret. ꝓpter qḋ deū offēdit ꝛ deus ipm̄ de regno eiecit ꝛ mortuus est in bello. iō oēs isti q̄ nolunt desistere sunt excōicandi. nā deus ꝓhibuit Leui. xx. dicēs. Alia q̄ accesserit ad phitonissas vl' ad ꝯsulendū sortilegas ipa morieꝭ. ꝛ

isti sunt primi sup quos deus vult ducere testimoniũ. Scdi sũt adulteri. vñ ait. ego ero testis velox adulteris. Nã adulteriũ est pessimũ pctm̃ qd in decẽ pceptis ponit. ppter qd mlti sũt lapidati ad mortẽ. Uñ legimus Dañ. xiij. q duo senes iudices volebãt Susannã vxorẽ Joachim filiã Helchie violare pmisit de9 illos lapidari ad mortẽ. Uñ legim9 in Judic. c. xix q qdã iuuenis accepit vxorẽ z venerũt aliq mali z acceperunt sibi vxorẽ. q trãsiuit ad iudices z cõquerebat ab eis. z ipi iudices pter h mltos iussu dei occiderũt. sz heu iã modicũ curãt. tñ hoc pceptũ ñ est deletũ. sed cõfirmatũ. iõ iaz plaga venit in mundũ Tertij sunt piuri si. p quos de9 vult eẽ testis in ppria psona. tñ hodie iurãt hoies facilit z ducũt i cõsuetudinẽ. z qc qd loquunt sp cum iuramẽto cõfirmãt cum tñ de9 vitas est. z cuz Dauid dicit in ps. Perdes oẽs q loquunt mẽdaciũ. Judei sũt i his meliores qz xpiani. nã qd iudei iurant in adonay suo bseruãt z si dberẽt mori. Itẽ pagani sũt meliores qz aliq xpiani in hoc. Nã legimus q pagani exierũt qndã ciuitatẽ ad expugnandũ qddã castrũ z iurabãt p solẽ q nollẽt redire ad ciuitatẽ nisi expugnassent. sed expugnare nõ poterãt. iõ miseruntt nuncios ad mulieres z dixerunt q aut dimitterẽt ciuitatẽ z venirent ad eos. aut accipent alios viros. qz iuramentũ vellẽt seruare sed multi xpiani iurãt z dant lras et tñ non seruãt. Quarti sunt sup quos de9 vult esse testis hi sũt mercedẽ retinẽtes laborantib9. z illud est vnũ de pctis clamãtib9 in celũ vñ Ja. v. Merces operarioꝝ q mes suerũt terrã defraudata est. z clamor ad aures dñi sabbaoth itroiuit. z iõ ait thobias ad filiũ Thob iiij. Fili mi non morabit merces operarioꝝ tuorũ apud te vsqz mane. Quinti sunt viduis z pupillis calũniã facientes. Uñ ait dñs in Exo. xxij. Uidue z pupillo nõ nocebitis. si leseritis eos vociferabunt ad me z ego exaudiã clamorẽ eoꝝ z indignabit furor me9. pcutiãqz vos gladio eterne dãnatõis. sed heu iã nõ curãt multi qz uis eis dñs cõminat cuz eterna pena. Sexti sunt sup qs de9 vult facere testimoniũ q pegrinos opprimũt. decipiũt z spoliãt. nã pegrini viri q sunt in via pegrinationis z pter deũ oĩa relinquerũt sunt filij dei z dñs ptector eoꝝ est Uñ ait Dauid in ps. Peregrinus sum apud te sicut oẽs pres mei. q illos offendit meli9 eẽt q offenderet ppriã pupillã oculi sui. Uñ dicit illud ps. Exaudi de9 orõnẽ meaz z ne sileas q ego ledar qm̃ ego aduena z pegrin9 sum. Et iõ ait dñs in euãgelio. Qd vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Et sic pz primũ testimoniuz qd facit xps in ppria psona trinitatis. Secũdũ testimoniũ sup malos vult adducere cũ suis. xij. aplis. Unde ait ad eos Actis. j. Ego elegi vos vt sitis mihi testes in irlm z in omi

iudea. z vsqz ad vltimū terre. Hi
aūt testes p̄dicāt tria de xp̄o. Pri
mo suā largissimā remūeratōz be
ne facientibꝫ z p̄dicātibꝫ. Unð ait
Mat. xj. Uenite ad me oēs q̄ la/
boratis z onerati estis. z ego reficiā
vos. Scðo suā pijssimā miaz. vñ
ait Hiero. Uade clama ꝯtra oriē
tē z occidentē aq̄lonē z meridiem
dicēs. Reuertere ad me aduersa
trix isrl'. z ego suscipiā te Tertio p̄
dicāt suā seuissimā iusticiā ꝯ ob/
stinatos. Uñ in ps. Nisi ꝯuersi fu
eritis gladiū suū vibrabit zc. Hu
ius legimꝰ figurā in lib. Hester.
Iratꝰ rex ꝯtra filios isrl' z misit lit
teras vt oēs interficerent. Sz tñ
mia motꝰ misit alias lr̄as cū lr̄is
signatis anulo regis z fecit reuoca/
re sniāz z fecit ꝓclamare miaz. ita
spūalit in antiq̄ lege deus dedit
mortis sniāz dicēs illud Geñ. ij.
In q̄cūqz hora comederitis morte
moriemini. Itē Ezech. xviij. Aīa q̄
peccauerit ipa morietur. sed pꝰ mis
sionē spūsscti isti. xij. nunciȷ missi
in q̄ttuor ptes mūdi testimoniū
ꝑhibēt de xp̄o. clamātes z nouas
lr̄as mie portātes. Iste lr̄e fuerūt
signate anulo regis. i. gr̄a spūsscti:
ꝑ signa. Uñ ait dñs ad eos. Ite in
orbē vniuersū p̄dicate euāgeliuz
mie z gr̄e omi creature rōnali. Et
sic ptz q̄ testimoniū vult xp̄s ꝑhi
bere in duodecim aplis. Tertio
xp̄s vult testimoniū ꝑhibere sup
pctōres nō credētes in creaturis.
videlicet in celo in terra z in alijs
Uñ ait Iob. xx. Reuelabūt celi in
iquitatē meā z tu dñe instauras
testes ꝯtra me. Huiꝰ legimꝰ figu
ram in li. Deut. xxxj. Moyses de
dit filijs isrl' legē ex p̄cepto dñi. sz
ppl's in p̄mo scðo tertio z quarto
āno multū bñ seruabāt legē decē
p̄ceptorum. sed statim de die in diez
dimiserūt. tunc Moyses scripsit
ea in vno libro z vocauit oēz mul
titudinē filiorum israhel z dixit. Ec
ce iā me viuēte dimittitis legē z ini
que agitis. Quid igitur vultis face
re post mortem meā ego scripsi le
gem dei mei in hoc libro z volo
mecū ducere ꝯtra vos in iudicio
z volo vocare celum z terrā ꝓ te/
stimonio. z posuit librū in arca fe
deris. Ita spiritualiter xp̄s dedit
nobis nouam legē non a seipso sz
a deo. s. quattuor euangelia. sed ī
primitiua ecclesia seruabāt vsqz
ad trecentos annos. q̄ tanta fuit
charitas inter xp̄ianos q̄ q̄ duas
tunicas habuit dedit vnā non ha
benti. z multi optauerūt pro xp̄o
mori. sed post illud tp̄s tepuit ca
ritas de die in diez. ideo dñs vult
libros suorum euangeliorum du
cere ad iudicium z sumere celū et
terrā ꝯtra obstinatos z incredu/
los. hoc probat Ioh. in Apoc. di/
cens. Ecce libri aperti sunt z viui
z mortui iudicabuntur ex eis. Et
sic patet q̄ christus vult testimo
nium perhibere super peccatores
non credentes z obstinatos ī cre
aturis. Quartum testimonium
vult dominus perhibere cum su
is cicatricibus vulnerum que ꝓ
nobis sustinuit Unde ait Iohan.
chrysosto. sup illud verbo Mat.

Tunc appebit signū filij hoīs. nā āgeli deferent crucē añ eum ⁊ lā ceā ⁊ spineā coronā ⁊ clauos sup pctōres in testimoniū ⁊ in corpe glorificato siue clarificato q̄d reti tinuit q̄nq3 vulnerꝝ cicatrices q̄ maīfeste appēt ⁊ clarior est, ille lo cus vbi fuerūt illa vulnera maio ra tanq̄3 sol splēdēs de eis. vt pro bat zacharias. Uidebūt in quem trāsfixerūt. Huius etiā ponit Jo hānes ī apoc. figurā di. Cū vene rit tunc oīs ppl's ꝯgregabit ante thronū vbi videbūt eū tanq̄3 iudi cē sedere ⁊ vnicuiq3 iudicabūt ſm meritū ⁊ demeritū. q2 tūc est clau sa sue misericordie bulla q̄ in hac vita ē apta. ⁊ tūc ñ aliō iudicat q̄3 q̄d iusticia stricta dictat. Jdō ait Petrus Act. x. Jpe est a deo ꝯsti tutus iudex viuoꝝ ⁊ mortuorū Ergo ad thema. Et vos testimo niū phibebitis. q2 ab initio mecū estis. Rogem⁹ dn̄m ꝙ illo tem pore possum⁹ secure stare quan do hec erunt.

In die pentbecostes Sermo. xxxvij.

Piritussā ctus quē mittet pr̄ in noīe meo docebit vos oīa. Joh. xiiij. Ad h̄ ꝙ aliqua peti tio audiat tria sūt necāria. Prio ex pte donāt pietas. nā si ñ eēt pi⁹ s3 auar⁹ ille quē pet tūc frustra pe tis. Scd̄o ex pte petent ydonei tas. s. ꝙ non sit odiosus s3 amo rosus. q2 dona donant ſm amo rē. vt pt3. j. Reg. j. Elcbana dedit familie ptes vt īmolarēt. sed qñ dedit vxori sue anne ptē tunc tri stabat. eo ꝙ eā diligebat ⁊ sterilis fuit. ideo sacerdos tēpli nō acce ptauit ei⁹ munera. Tertio ex pte doni vtilitas. nā posset aliq̄s pe tere qd̄ nō pdesset alicui nec sibi vtile esset. iō ait dn̄s ad discipl'os Petite vt gaudiū vr̄m plenū sit. i. eternū. Discipuli āt ꝯsiderabāt hec tria. Primo ex pte dātis. sc3 xp̄i pietatē. ex pte petētis ppriam necessitatē. ex pte doni vtilitatē. q̄ petebāt eis mitti sp̄m sctm̄. ⁊ de h̄ dicit euāgeliū. Dixit ih̄s dis. s. Si q̄s diligit me sermonē meū serua bit. ⁊ pr̄ me⁹ celestis diliget eū. et ad eum veniem⁹ ⁊ mansionē apd̄ eū faciem⁹ p grām spūsscti. Qui non diligit me doctrinā meā nō seruat. ⁊ sermonē quē audistis nō est me⁹. sed eius q̄ misit me patr Hec locut⁹ sum vobis apud vos manēs. Paraclit⁹ aūt spūsscťus quē mittet vobis pr̄ in noīe meo ille vos docebit oīa q̄cunq3 do cui vos. ⁊ illa faciatis. Pacē reli quo vobis, pacē meā do vobis. Non quō mūdus dat ego do vo bis. q2 mundus pacē nō seruat. sed pax mea post hanc vitā est et na. Non turbet cor vestrꝝ neq3 for midet. audistis q2 ego dixi vobis vado p vobis ad patrē in celū et venio ad vos sp̄m sctm̄ mittēdo. Si diligeretis me gauderet vti q3 q2 ad patrē vado. q2 pater ma ior me est in eo ꝙ creauit celū et terrā ⁊ oīa. Et nūc dixi vobis pus q̄3 fiat vt cū factū fuerit credatis.

Jam non multa loquar vobiscū Uenit eīm p̄nceps mūdi huius.i dyabolus vos tēptans .sz in me non h3 quicq3 ɔsentiēdo.Sed vt cognoscat mund⁹ q2 diligo p̄re3 z sicut mādatū ab eo accepi ita facio notū Ad thēa. Spūsctūs quē mittet p̄r in noīe meo docebit vos oīa.Nota ꝙ spūsctūs quattuor opat̄. Primo eleuat p ɔtemplationē.scdo purgat p increpatione3 tertio rectificat p directō3. q̄rto īstruit p informatō3.Primo dico ꝙ spūsctūs eleuat mentē hoīm p ɔtemplationē, ad cognoscendu3 celestia.z ad despiciendū terrena. Hui⁹ legimus figurā Ezech.viij vbi ait.Steti in cāpo magno z eleuauit me spūs inter celū z terrā z vidi celestia q̄ erant pfecta.z vidi terrena.z ecce appuit inanis z vacua.z iō celestia desideraui.z t̄rena desperi.Jta spūalit̄ vnusq̄sq3 fidelis debet petere p grā spūs scti.vt ip̄m eleuet mēte z stet int̄ celū z terrā oculis mētis celestia desiderādo sil̄ z terrena Aspiciat oculis mētis supra se regē celi.cuius pulcritudinē sol z luna mirātur.cui⁹ vultū desiderāt angeli pspicere.Respiciat aūt terrena .et p̄nceps mūdi in q̄bus nō est virtas neq3 sal⁹.Aspiciat supra se reginā celi.De q̄ ait in ps.Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate mater mīe.Respiciat mulieres huius mūdi in q̄bȝ non est stabilitas.Aspiciat militiā celest̄ exercit⁹ z respiciat militiā hui⁹ mundi q̄ terrena deuastāt.sup quos veīet gladius eterne dānatōis.Aspiciant sup se thesaur̄ celestē vbi nec erugo nec tinea demolit̄.Respiciat īfra se thesaur̄ mūdi quē fures ef fodiunt̄ z furant̄.Aspiciat sup se dona de celo de spūsctō pcedētia vic3 donū sapīe.intellect⁹ .ɔsilij. fortitudinis.timoris.pietat̄.z donū scie.Respiciat inferi⁹ dona bis ɔtraria supbie .auaritie . luxurie gule.ire.inuidie.accidie.Cum eīm ponderas vnū ɔtra reliquū z celestia apper̄ z terrena pter coꝝ maliciā spernis tūc cum pheta. p spm̄sctm̄ inter celū z terrā eleuaris .Scdo spūsctūs purgat 2° pctā p increpationē pctōꝝ z p punitionē.vñ ait dn̄s in Job .xvj. Cum venerit ille arguet mūdu3 de pctō.Hui⁹ legimus figuram Apoc.viij.Accepit angelus thuribulū aureū z impleuit illud de igne altar̄ z misit in terrā.Et postea septē angeli cū septē tubis se p̄pabant.Hec figura oñdit missionē spūscti p plagā male opantibȝ q̄ noluerūt audire doctrina3 eius.nā angelus accepit thuribulū aureū qd̄ est dilectio.q2 spūsctus est dilectio q̄ a p̄re z filio pcedit.z misit in terrā hoīes inflamādo diuino amore s3 pauce curāt ideo septē āgeli cū tubis se p̄pant plagā p pctis mūdo īferēdo. p̄mus angelus tuba cecinit z venit tonitruū z destruxit tertiā ptē mūdi arboꝝ.p arbores nota nobiles quoꝝ tertia ps perit in aīa tonitruo dānatōis Una ps sunt nobiles q̄ sunt ɔtēti stipēdijs suis z defendūt viduas z orphanos

et nulli dānū faciunt.ista ꝑs non
ꝑit.Scđa ꝑs sunt q̇ moriunť: vt
ꝑuuli nobiliū anteq̄ȝ hn̄t ānū di/
screcōis.qꝛ fili⁹ nō portat iniqta
tē p̄ris.quo ad aīam .Sed tertia
ꝑs sunt illi q̇ sunt raptores ꝛ te/
nēt latrōes.ista ꝑs perit cum to/
nitruo eterne dānatōis.Scđs ā
gelus tuba sua cecinit ꝛ cecidit đ
celo mons magn⁹ ardēs in mare
ꝛ tertia ꝑs nauiū interījt.q̇d per
naues nisi mercatores notanť.q̊
rum tertia ꝑs debet ꝑire in aīa.
Una ꝑs est illa q̄ vendit ꝛ emit si
ne dolo ꝛ ditanť.Alia ꝑs q̇ emūt
agros ꝛ vineas ꝛ oues ꝛ boues ꝛ
apes ꝛ q̇cq̇d deus dederit in his sť
ꝯtēti.sicut fuerūt patriarche ꝛ ꝓ/
phete q̇ sunt saluati.Sȝ tertia ꝑs
q̄ ꝑit eternaliť hij sūt q̇ vendūt cū
fraude ꝛ dolo,vn̄ ps̄.Perdes oēs
q̇ loquunť mendaciū. Terti⁹ an
gelus tuba cecinit ꝛ cecidit de ce/
lo magna stella in flumīe cui no/
mē absinthiū.ꝛ inde aq̄ amare fa/
cte sunt ꝛ hoīes mortui sunt ex a
q̇s.ꝑ hos nota laboratores ꝛ cō/
munē ppl'm.vicȝ mechanicos q̊/
rū tertia ꝑs morieť in aq̄.Una ꝑs
est q̇ laborāt fideliť ꝛ nutriūt fili/
os suos ꝛ dant elemosynā suam
pauꝑib⁹ ſm ps̄.Labores manu/
um tuaꝝ qꝛ mādūcabis.btūs es
Alia ꝑs q̇ bn̄ laborauerūt ꝛ de la
borib⁹ cum hn̄t nccītatī seruiunt
deo ꝛ dant elemosynā pauꝑib⁹ et
frequentāt eccl'iaȝ.Sed tertia ꝑs
q̄ morieť in aīa sunt mali oꝑato/
res q̇ hoīes decipiūt ꝛ iurāt ꝙ sit
bonū cū sit malū.ꝛ sabbatū nō cu

stodiūt.Ista ꝑs morieť.Quartus
angelus tuba cecinit ꝛ cecidit ḡn
do ꝛ ꝑcussit tertiā ꝑtē feni ꝛ terre
Per h̄ nota rusticos q̇ colūt ter/
rā.quoꝝ simul tertia ꝑs ꝑit Una
ꝑs est illa q̇ colūt agrū fideliter ꝛ
ꝓximo non nocebūt.ꝛ dant deci/
mas.ꝛ dant elemosynā mendicā
tib⁹.Alia ꝑs saluať qui custodiūt
sabbatū ꝛ vadūt dn̄icis dieb⁹ ad
eccl'iam ꝛ seruiūt creatori ꝛ sūt pa
tiētes.hi saluanť.Sed tertia ꝑs
ꝑ grandinē eterne dānatiōis de/
struiť sicut sūt rustici q̇ furantur
agrū ꝛ frumentū ꝓximi ꝛ ad eccle
siam ire nolūt.inebrianť rixanť.
ista ꝑs perit Quint⁹ angel⁹ tuba
cecinit ꝛ tertia ꝑs solis ꝛ lune et
stellaꝝ ꝑcussa est.ꝛ ꝑ hoc notatur
stat⁹ p̄sbiteroꝝ ꝛ religiosoꝝ q̇ de
berēt lucere ī eccl'ia.sicut stelle sol
ꝛ luna.sed tertia ꝑs ꝑcutiť. Una
ꝑs que nō ꝑcutiť sunt tria vota
obseruātes.s.pauꝑtatē.castitateȝ
ꝛ obedientiā.Alia ꝑs que saluať
sunt p̄sbiteri deo deuote.horas ca
nonicas ꝑsoluētes.exempla bōa
dantes.ꝛ q̇cq̇d suꝑhabēt de p̄ben
dis elemosynas dātes distribuūt
hi saluanť.Sed tertia ꝑs vicȝ in/
obediētes.luxuriose viuētes.di/
uitias mag' q̄ȝ salutē aīe cupien/
tes.hi ꝑcutiunť.Sext⁹ angel⁹ tu
ba cecinit ꝛ aꝑtus ē fons abyssi ꝛ
exierūt locuste hn̄tes loricas fer/
reas.dentes leonū.capillos mu
lierū.ꝛ terrā maculauerūt.Hic đ
scribiť stat⁹ huius mūdi . nam ꝑ
istas locustas notanť suꝑbi . q̇ iā
portāt vestimēta locustarū lōgas

manicas vsq; ad terrã quasi vo/lare volẽtes. sed nõ ad celũ. lori/cas ferreas q: sunt indurati. ca/pillos mulierũ. q: mulieres iã vt placeãt amatoribus mũdi alienos crines faciũt. z iuxta aures sicut a/rietes cornua. z iste malus vsus venit d puteo abyssi ifernalis ad quẽ tendũt. Septim⁹ ãgelus tu/ba cecinit z audiuit iohẽs vocẽ d celo clamantẽ Factũ ẽ z vidit mu/lierẽ stantẽ in aere amictã sole et luna sub pedibus ei⁹. z coronã duo/decim stellarum in capite ei⁹. Hic d scribit stat⁹ iustorum. nã post tribu/latõẽ malorum est ꝯgregatio fideliũ q̃ verum solẽ iusticie xp̃m sunt secu/ti. z luna sub pedibus. q: terrena d/spiciũt. coronã duodecim stellarum in capite. q: xij. articulos fidei te/nuerũt. iõ spũssctũs purgat p in/crepatõẽ. z vnusq̃sq; in hac vita ꝑ/uet. vt tũc secure possz stare. Ter/tio spũssctũs rectificat p directõẽ Et q: intẽtio portat vexillũ in re/gno ṽtutũ z ꝯscie. iõ necesse est vt spũssctũs rectificet intentõẽ. Nã q̃ttuor genera hoĩm sunt in eccl'ia quorum intẽtio nõ est recta z via p quã ãbulãt est curua. Hui⁹ legi/mus figurã Prouer. xxx. Salo/mõ ait. Tria sũt mihi difficilima. z q̃rtũ penit⁹ ignoro. vicz viã aq̃/le volãtꝭ. viã colubri sup terrã. vi/am nauis in mari. z viã viri in a/dolescẽtia sua. Jõ depingebãt sa/lomonẽ iudei ĩ introitu ip̃i⁹ tem/pli in hũc modũ. ipse sedebat in throno regali z sup eum aquila volãs. ad quã ait. Viã aq̃le sequi nolo. ad dexterã coluber. ad quẽz ait. Eius viã sequi nolo. ad sini/strã nauis p mare nauigans. ad quã ait. Viam eius sequi nolo. in/fra eum adolescẽs inconstãs. ad quẽ ait. Viam eius sequi nolo ad propositũ q̃ttuor sunt genera ho/minũ in eccl'ia quorum via nec intẽ/tia est recta. Primi sunt hypocri/te qui assimilant̃ aquilis. Naz a/quila volat in altis z tamẽ predã capit in terris. ita hypocrite ap/parent quasi aquile volantes. ta/men sunt homines decipientes. Secundi sunt mendaciũ loquẽ/tes. z verba discordie seminãtes isti assimilant̃ colubris qui vene/num discordie seminant inter cõ/cordiam. Tertij sunt verbis adu/latorijs simulãtes. hi assimulan/tur nauibus p viam. nauis ĩ me/dio maris. sicut em̃ nauis pertrã/sit mare z tamẽ vestigia nõ pos/sunt inueniri. ita multi gerũt mel in ore z fel in corde. quorum nec via nec intẽtio est recta. Quarti sunt luxuriosi videlicet vir ĩ ado/lescentia qui est incõstans. sz cuz venerit spũsctũs facit in his viaz rectã z intentionẽ bonam. Facit de hypocritis iustos. facit de adu/latoribus ꝑfectos. z facit de luxu/riosis castos. Ideo petit ecclesia in hymno quem hodie canimus ad laudem sctĩ spũs. Veni crea/tor spiritus mentes tuorum visi/ta zc. Et sic patet ꝙ spũssctũs re/ctificat intentões hoĩm. Quarto dico ꝙ gr̃a spũssctĩ istruit p ĩfor/matõez discipliẽ sciẽ z bonitatis.

Uñ ait Dauid in ps̄. Bonitatē ꝛ disciplinā ꝛ sciam doce me. Unđ Sap. Spūsſctūs est oīm artifex ꝛ oēm habet ꝟtutē. Sunt aūt se- ptē artes q̄s docet spūsſctūs. q̄s multi ꝟtunt in malū. Cuius le- gim⁹ figurā Geñ. xlj. Uidit pha- rao in spū calamū vnū ī agro ha bentē septē spicas. Calam⁹ in a- gro est hō in mundo hñs septē ar tes q̄ ip̄m honoratū ꝛ gloriosum faciūt oī mundo p̄ spm̄sctm̄ q̄ est artifex oēm habens sciam. Pria scia est gramatica q̄ docet recte lo qui. ille em̄ laudatᷣ a lr̄atis q̄ dicitᷣ bonus grāmatic⁹. sed ille magis laudatᷣ a deo q̄ nullū decipit. veri tatē sp̄ tenet. qꝛ deus veritas est. Scđa scia est phisica. q̄ docet cir ca naturalia vicȝ herbas arbores ꝛ aliq̄s lapides p̄ciosos ꝛc̄. ꝛ ille multū laudatᷣ a mūdo q̄ talē scit sciam. sed ille laudatᷣ magis a đo ꝛ angel'. ꝛ est corā illis bon⁹ phisi cus q̄ creatorē in creaturꝭ cogno scit ꝛ grās agit ꝙ ip̄m dn̄m ꝯsti- tuit oīm creaturarū mūdi. Ter- tia scia est geometria. q̄ docet mē surare. vt multi subtiliter sciunt mēsurare altitudines turrium ꝛ montiū. ꝛ p̄funditatē maris inue stigare. ꝛ p̄ circulos oīa subtiliter ordinare. ille multū laudatᷣ ī mū do. sed ille magis quē docet spūs sctūs ꝛ facit geometriā. q̄ quoti- die mēsurat tp̄s a deo sibi impē sum ꝙ nō inutiliter ꝯsumat. ꝛ mē surat in corde bona op̄a ꝛ mala. vt valeat reddere rōem. Quarta scia est theologia. que docet sacrā scripturā vt bibliā. euāgelia. ꝛ oēs libros sacre scripture. ꝛ isti q̄ istā sciam sciūt multū laudantᷣ. Sed tñ multi sunt q̄ sunt theologi et oēm bibliā ꝛ libros sciūt ꝛ seip̄os nesciūt. ideo docet spūsſctūs ho- minē vt seip̄m cognoscat. ꝛ mul- ti sunt q̄ solū sciunt vnū Patᷣ no ster. ꝛ aue maria. ꝛ magis laudan tur q̄ȝ magni theologi. vñ Aug. In die iudicij surgūt indocti ꝛ cō demnabunt nos doctos. Quin- ta scia est musica docēs p̄fecte et subtiliter cantare. ꝛ ille ml'tū lau datᷣ a mūdo. q̄ est bon⁹ musicus. sed ille magꝭ laudatᷣ a deo ꝛ ange lis q̄ scit deuote orare. elemosynā dare ꝛ ieiunare. qꝛ non clamor sȝ amor sonat in aure dei. nō vox sȝ votū. nō cordula sed cor deuotuȝ Sexta scia est rethorica. q̄ docet hoīem bñ scribere p̄fecte ꝛ ornate loq̄ ꝛ dictare. ꝛ ille bñ laudatᷣ. sed illi plus laudatᷣ quem spūsſctūs oīa docȝ. verba dei scribere in cor de suo ꝛ facere illđ qđ placet suo creatori. sicut đr de btā virgine. Oīa ꝟba xp̄i ꝯferēs in corde suo tanq̄ȝ in libro. Septima scia est astronomia. q̄ docet dinumerare cursuȝ solis ꝛ lune ꝛ stellaꝝ inue stigare. ꝛ ille multū laudatᷣ a mū do. sed ille plus laudatᷣ quē docet spūsſctūs stellas inspicere solē et lunā vt creatorē laudet si placeret deo sp̄ laudare optaret. ꝛ ponit oēm volūtatē suā ad volūtatē dei si pluit pluat. si sol lucet luceat. Et cogitat ecce quanta pulchritu do est in celo superiori. ex q̄ tāta

septē artes vel scientias docet vti spūsanctūs ad laudē et honorē dei tunc in vno calamo stant septem spice plene virtutib9. Ideo patz q spūsanctūs docet et informat.

Feria scda. Sermo .xxxviij.

Lux venit

in mundū Johan.iij. Tria sunt signa veri amoris vni9 ad alterū. Primū ē instructio in agendis qd agere et vitare debeat. vñ Ecci. vij. Filij ti bi sunt erudi illos. Scdm ē sub uentio in reb9 necessarijs Eccli. xxix. Perde pecuniā pter amicū tuū. et in necessitate illius nō abscondas eā. Tertiū vt si necesse fuerit q eciā pter amicū suū expōat se in piculū mortis. vñ Hester. iiij. tradā me morti p vobis. Ista tria signa veri amoris ostēdit pr circa gen9 humanū q nos p spūmsctm docuit quē misit in antiqua lege phetis vt pplm erudirēt et in noua lege aplis vt mundū docerēt tanq filios dei. Item oīa creauit in creatione pt nos. Naz creauit solē et lunā pter nos et creauit aīalia pter nos. Vñ ipse ait in ps. Nuqd manducabo carnes thaurorum aut sanguinē hircorum potabo. q non pter me sed propter te creaui illa. Itē filium suū pter nos tanq seipsum nō solū exposuit piculo mortis sz in mortē amarissimā. et de h dr in euangelio. In illo tpe dixit ihs discipulis suis. Sic de9 dilexit mundum vt filiū suū vnigenitū daret pro hoīe. vt oīs qui credit in illū non pereat in aīa. sed habeat vitā eternam. Non em misit de9 filiuz suum in mundū vt cōdemnet hoīez. sed vt saluet hō p ipsum q credit in eum nō cōdemnat. q aūt nō credit iam cōdēnatus est ad mortē eternā. q non credit in noīe vnigeniti filij dei. h aūt est iudiciū cōdēnationis. q lux venit in mundū. et dilexerūt hoīes mag tenebras q lucē. Tenebre aūt sunt eorum opera mala. oīs em q male agit odit lucē. et nō venit ad lucē. vt non arguant opa eius. Qui aūt facit veritatē venit ad lucē vt maīfestent opa eius. q in deo facta sunt. Ad thema. Lux venit in mundū. Nota q quadruplex est lux. Prima lux est xps. scda lux est gra spūsancti. tertia lux est hō iust9. quarta lux est glia eterna. Prio dico q xps filius dei viui missus in hūc mundū p nobis dr lux et h pter multa. Primo q lux habet altiorem locū in creaturis. vt ptz ī stellis luna et sole. q stant sup oīa elemēta locata. ita xps excellentiorē locū habet sup oēs choros angelorū et sup oēs electos in celo. Vñ dicit apls. Sedet ad dexterā dei patris oīpotētis. Et ipe ait Ecci. xxiiij. Ego in altissimis habito. et thron9 meus in colūna nubis. Secūdo dr lux filius dei. q sine luce hō non pōt bona facere. sic sine xpo hō non pōt facere opa meritoria. vñ ipse ait in euāgelio Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Tertio dr lux xps q mundū illu

minat suis doctrinis meritis et exemplis. Unde ait Jo. viij. Ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulat in tenebris. sed habebit lumen vite. Cuius figuram legimus Gen. j. Terra erat inanis et vacua et tenebre erant super faciem abyssi. Dixitque deus ante creationem omnium creaturarum. Fiat lux et facta est lux. et vidit deus quod esset valde bona et terra germinauit herbam virentem et fructum multiplicem secundum species suas. Ita spiritualiter humana natura per peccatum fuit lapsa in tenebris et vmbra mortis quod non nisi spinas et tribulos germinauit viciorum. Unde videmus quod terra carens luce sterilis est. et nisi spinas et tribulos profert. Erant igitur superficies cordis nostri tenebre. et ideo facti fueramus velut abyssi. et ideo non poterat propter abyssum nostrorum peccatorum et viciorum deus videre super faciem anime. sed pater in diuinis videns nostras tenebras dixit. Fiat lux in mundo. quando scilicet misit filium suum vnigenitum ihesum christum in vterum virginis. et lux luceat in mundo quando christus exiuit de vtero virginis et mundum illuminauit. et terra id est homo de terra germinauit herbam virentem et fructum secundum species suas id est virtutes diuersas. mediante christo. Unde ait Aug. in li. de spiritu et anima. Erat inquit nubes tenebrosa ante oculos meos et in tenebris ambulaui. sed venit illuminator meus et deduxit me de tenebris in lucem. et sic patet quod christus est lux tenens supremum locum. et sine christo nihil meritorie possumus operari. Secundo gratia spiritussancti dicitur lux. vnde dicit christus in euangelio Jo. xij. Dum lucem habetis credite in lucem. vt filij lucis sitis. nam videmus quando homo est in tenebris non percipit que sibi sunt nociua vtrum prope vel longe sint. Posset enim homo in tenebris dormire inter serpentes venenosos quod nesciret. sed quando lux veniret cognosceret quod fuit in magno periculo. ita peccator existens in mortalibus peccatis dormit et ambulat in tenebris inter vermes conscientie et inter serpentes demonum. et hoc cognoscere non potest nisi mediante gratia spiritussancti. Cuius legimus figuram Act. xij. Petrus erat in tenebris. et omnis populus iudeorum expectabat vt educeretur et interficeretur. sed venit angelus quem misit dominus et eduxit eum dicens. Surge sequere me. et surgens secutus est eum. et ceciderunt cathene de manibus suis. et pertransijt portam ferream. et postea ait. nunc scio vere quia misit dominus angelum suum et liberauit me de tenebris et de omni expectatione plebis iudeorum. Ita moraliter peccator est vinctus cathenis peccatorum. et solui non potest quia tenebre sunt in habitaculo cordis. expectat eum populus infernorum vt tradatur ad eternam mortem. sed mittit dominus spiritum sanctum vt surgat et sequatur eum extra portam ferream. et dum surgit per peccati confessionem soluitur cathena viciorum quando sacerdos ponit manum supra caput eius et restituit in pristinam gratiam. tunc vadens bene potest cogitare retrorsum ad vicia dicens Nunc scio vere quia misit dominus gratiam spiritussancti. et liberatus sum ab omni expectatione plebis infernorum. quia si mortuus essem in talibus peccatis eternaliter damnatus fuissem. vnde

Aug. in soliloqo. Conuersus vi-
di tenebras in qbus fuerã ⁊ abys
sum pctõꝝ in quo iacuerã ve te-
nebris in quibꝫ celũ non vidi nec
me cognoui. ⁊ te dñm dereliq qui
es lux vera. Et sic pꝫ ꝙ gr̃a spũs
scti dr̃ lux. ideo lux venit in mun
dũ. Tertio iust⁹ hõ dicit̃ lux. vñ
Mat. v. dñs dixit ad discipulos
⁊ ad oẽs iustos. Uos estꝭ lux mũ
di. quare. qꝛ lux multiplicat fru-
ctus. Quanto em̃ terra magꝭ ha
bet de luce tanto plus habet d̃ fru
ctibꝫ bonis. vñ alique valles vbi
nõ est lux ibi nõ est fruct⁹. Itẽ lux
mlt̃o plus cõicat aliis q̃ꝫ sibiipsi
ita iust⁹ cõicat gr̃aꝫ sibi a deo da-
tam aliis cum dilectione. vñ ait
Sap. vii. Gr̃am quã habeo sine ĩ
uidia cõico. ⁊ honestatẽ illi⁹ non
abscõdo. Itẽ menifestat seipam. ñ
est necesse lucem abscondere. sed
ponit̃ supra candelabrum. ita xp̃s
posuit fideles in sctã ecclĩa. vbi a
lii videant eoꝝ bona opera ⁊ p-
uocent̃ ad similia. vñ ait Math.
v. Sic luceãt opa vestra bona vt
videntes glorificẽt patrẽ vestrũ q
in celis est. Itẽ qꝛ lux lucet ad inl̃
tas immũdicias mundi. vt patꝫ
de sole ⁊ tñ nõ maculat̃. ita iust⁹
hõ inter infideles pctõres p̃dicat
verbũ dei ⁊ multos pctõres videt
⁊ supbos mundi ⁊ tñ inde nõ ma
culat̃ in ꝯscĩa nec in aĩa. Uñ pau
lus scribit ad Thimotheũ disci-
pulũ suũ dicẽs. i. Thimo. iiii. Exẽ
plum esto fideliũ in verbo. in cõ-
uersatione. ⁊c. Et ad Tytũ. ii. In
omnibus teipsum prebe exemplũ
bonorum operũ. Et petrus in ca
nonica sua. i. Pe. ii. Conuersatio
nem vestram inter gentes haben
tes bonam. vt emendent̃ qui vos
videant. Huius legimus figurã
Exo. xxvii. Dñs precepit moysi ⁊
suis successoribus ꝙ semper de-
beret esse in tabernaculo vel in tẽ
plo lucerna ardens ⁊ nunq̃ꝫ extin
gui. quam presbiter templi debe-
ret nutrire ꝙ non extingueretur
oleum infundendo. Propterea
habet ecclesia ex antiqua lege ꝙ ĩ
omnibus ecclesiis cathedralibus
⁊ religiosorum habent lucernas
vel lampades que nunq̃ꝫ debent
extingui. Ita spiritualiter lumen
iusticie iusti hominis nunq̃ꝫ de-
bet extingui in templo conscien
tie vt anima videat opera deifica
⁊ semper debet infundi oleum pi
etatis vt non extinguatur. ⁊ tũc
talis iustus in cuius corde est lã
pas charitatis ⁊ infunditur ole-
um humilitatis. debet commu-
nicare omnibus intrantibus ec
clesiam suum lumen per exem-
pla bona instructiones bonas et
per orationes deuotas. sic lux. id
est iustus multiplicat fructus bo
norum operum et multꝭ prodest
ad laudem dei. Unde Gregorius
Illa virtus plures edificat ⁊ no-
bis gloriam eternam ministrat.
que in humilitate nutrimentum
habet. vt patet de virginibus q̃n
q̃ꝫ prudẽtibꝫ q̃ habuerunt lãpa-
des ardentes. iõ intromisse sunt

ad ianuā vite eterne. ſꝫ quinqꝫ fa tue non hn̄tes lampades chari/ tatis. nō oleū humilitatis expul ſe ſunt ꝛ porte clauſe ſunt an̄ eas Et ſic ptꝫ ꝙ hō iuſtus dꝛ lux. io. ve nit lux in mundū. Quarto lux dꝛ glā eterna. Eſa. lx. Erit dn̄s pplō ſuo glā in lucē ſempiternā. Et rō ē. qꝛ lux miſtrat vitā. ita glā etna miſtrat vitā eternā. ideo ait in pš Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuam ipa me deduxerūt ꝛ adduxerunt in montē ſctm̄ tuū. Itē qꝛ lux leti ficat. vt ptꝫ de auibꝫ q̄ ſedent ī te/ nebris ꝛ nō letanꝰ. ſed adueniēte luce tunc cantāt ꝛ letanꝰ. ita aīe electoꝝ hic in tenebris mundi n̄ ſunt lete. ſed veniētes ad lucē et/ nā gaudent ꝛ letanꝰ. Huius legi mus figurā Ezech. xlvij. dicit Eze chiel. Uidi ꝛ ecce aque egrediebāꝰ ſub limīe domꝰ dei vbi erat clari tas imenſa. ꝛ aq̄ deſcendebāt ī tē plū. ꝛ facies domꝰ verſa fuit ī ori entē. ꝛ aque ſplendebāt vt criſtal lus cuiꝰ impetꝰ fluminis letifi/ cat ciuitatē dei Ita moralr̄ ꝑ hāc aquā egredientē de domo dei vbi tanta fuit lux claritatꝫ nota gau diū electoꝝ. nā fluis eiꝰ impetꝰ le tificat ciuitatē dei. i. vitā eternaꝫ vbi oēs gaudēt. vn̄ ait Sap. x. De di iuſtꝫ ꝛ electꝫ claritatē eternā. vt luceāt corā deo in lumīe viuentiū

Feria tertia. Sermo. xxxix.

Ego ſū oſti

um. ꝑ me ſi qs introie rit ſaluabiꝰ Jo. x. Un̄ notādū ꝙ deus paꝰ ab initio du os ordines tanqꝫ in duobꝫ clau/ ſtris ordinauit. vnū paradiſū ter reſtrē. aliū in celo. Sed de clau/ ſtro innocentie apoſtatauit ho/ mo qn̄ expulſus ꝓpter pctm̄ fu/ it de padiſo. de clauſtro ſupiori a poſtatauit angelus lucifer cū ſu is. Sed deꝰ pꝛ miſit ꝓpriū filiuꝫ vt reuocaret hoiem tāqꝫ ouē errā tē ſine paſtore. Un̄ dauid. Erraui ſicut ouis q̄ perijt. Sed quare nō reuocauit apoſtatā q̄ cecidit d̄ ſu ꝑmo ordine. ſ. luciferū cum ſuis Rō eſt qꝛ hō erat fragilis nature qꝛ de terra formatꝰ. ideo magꝫ ei cōpatiebaꝰ. Ergo hō petiuit hu/ militer deū patrē ꝑ reuocatōe ꝛ li beratōe vt pꝫ de ſctis patriarchiſ ꝛ ꝓphetis. Sꝫ de humilitate de/ monis nulliꝰ legiꝰ. qꝛ induratꝰ ē in ſua ſupbia ꝙ noluit ſe hūilia/ re erga ſuū creatorē. ſicut legiꝰ de ſcō machario abbate q̄ orauit ꝓ d̄ monibꝫ vt eos reciperet ad grāꝫ ꝛ cōpatiebaꝰ eoꝝ miſerie. Rn̄dit ei deus. Si vellēt ſe humiliare et veniā petere recipem eos ad grāꝫ Tunc poſtea appuit ei dyaboluſ interrogans eum quid rn̄derit ei dn̄s dixit. Si velles te humilia/ re: ꝛ veniam petere. Rn̄dit dyabo lus. Hoc nullo modo faciā. ſꝫ de us debet ſe corā nobis humiliare qꝛ iniuriā nobis fecit. Et ergo xpſ ſolū nobis miſſus eſt ad illos re/ uocandos q̄ ſe humiliāt ꝛ pniāꝫ agunt ꝛ iſti ꝑtinēt ad ꝯgregatōēꝫ diuine hereditatis ad quā ſumuſ vocati. ꝛ hoc ptꝫ in euāgelio hodi erno. Dixit ihs diſci. ſuis. Amen

amē dico vobis .i. vere. Qui non intrat p ostiū humilitatis in oui le ɔgregatōis fideliū sed aliunde vicꝫ p viā supbie ꝛ incredulitatis ascēdit. ille est fur ꝛ latro. q̄ autē intrat p ostiū vere fidei huic ostia rius apit. q̄ est xp̄s. ꝛ oues .i. fide/les quos reuocauit audiēt vocē eius .s. sue p̄dicatōis. ꝛ ꝓprias o/ues q̄s primit⁹ vocauit. videlicꝫ. duodecim apl'os vocat nomina/tim ꝛ ip̄as educit. ꝛ cum ꝓprias oues .i. apl'os emiserit vadit ante eas p sp̄m sctm̄ eos ɔfortando. et vocē eius audiūt ꝛ sequunt̄. alie/nū non sequunt̄ .i. dyaboli insidi as. sed fugiūt ab eo. q2 non noue/rūt vocē alienoꝝ. hoc ꝓuerbiū di xit eis ih̄s de reuocatōe humilita tis. Illi nō intellexerūt euꝫ q̄d lo/q̄bat̄ eis. Itē dixit eis. Amē amen dico vobis .i. vere. Ego sum ostiū Oēs quotq̄t añ me fuerūt fures sunt ꝛ latrones. sicut sunt dyabo lus ꝛ mund⁹. Sed nō audierunt eos oues .i. scti ꝓphete. ꝛ electi dei. Per me si q̄s introierit saluabit̄. ꝛ pascua inueniet. siue egrediēdo siue ingrediēdo. egrediēdo de hoc mūdo ad p̄rem. Fur .i. dyabolus nō venit nisi vt mactet ꝛ furet̄ o/ues ꝛ pdat ɔdēnando. Ego veni. vt vitā habeāt ꝛ abūdanti⁹ habe ant post hanc vitā in eternitate. Ad thema. Ego sum ostiū. p me si q̄s introierit saluabit̄. Jo. x. Sūt ei q̄ttuor ptes mūdi q̄ hn̄t suas por tas. oriēs hꝫ tres. occidēs hꝫ tres Meridional' tres Septētrional' tres. Per has tres portas optet nos intrare in gaudiū celestꝫ gau dij. Huius figurā legim⁹ Apoc. xxj. Uenit ad me vn⁹ de septē an gelis ꝛ dixit mihi. veni ostendā ti bi ciuitatē nouā hierusalē supnaꝫ ꝛ claritatē eius splendentē. ꝛ lapi des p̄ciosi erant in circuitu eius ꝛ habebat murū altū. ꝛ portas .xij tres ab oriente. tres ab occidente tres ab austro. tres ab aq̄lone. ita sp̄ualiter p hanc ciuitatē hierusa lem nouā nota celestē patriā. cui⁹ claritatis lumē est ita magnū q̄d splēdet a facie dei ꝙ non indiget sole neqꝫ luna. Mur⁹ eius altus. q2 neqꝫ clamor neqꝫ mors neqꝫ di scordia pn̄t intrare. habet hec ci/uitas duodecim portas p quas oportet vnūquēqꝫ intrare. Pria ps illi⁹ ciuitatꝫ est oriēs. ꝛ hꝫ tres portas ab oriēte que vocat̄ nati/uitas hoīs. Nam p primā portaꝫ trāsit hō cum nascit̄ in mundum nudus paup. ꝛ in miseria ꝛ in do lore. vñ ait Job. j. Nud⁹ egressus sum ab vtero mr̄is mee. ꝛ nud⁹ re uertar illuc. Int̄ oēs em̄ creatu/ras paupior nascit̄ hō. mendicat etem̄ lanā de oue. linū de terra. co riū de equo vl' boue. pisces de aq̄ ꝛ sic de alijs. ꝛ sic in pauptate nu ditate. ꝛ miseria intrat p portā p̄ mā. Scd'a ab oriēte natiuitatꝫ est porta baptismatꝫ. q̄ ē ianua ꝛ por ta salutꝫ. Primo em̄ qñ homo p illā trāsit ibi absoluit̄ ab oīb2 pec catis originalib2. ꝛ ibidē renūciat ꝛ abnegat dyabolo ꝛ pompis ei⁹. ꝛ faciat omagiū ipsi deo ꝛ angelis eius. vñ Aug. Baptism⁹ est p̄ma porta gr̄e ꝛ mīe ꝛ oīm sacroꝝ pri/mus itroit⁹. Tertia porta ab ori

ente eſt ꝯfirmatõis. vñ cõfirma/
tio a ſctis patribꝫ inſtituta eſt. qꝛ
qñ hõ incipit florere in ꝟtutibꝫ a
tribꝫ ſtatim impugnať. videlicet.
dyabolo. mũdo. ꝛ ꝓpria carne. ſed
dꝫ ꝯfirmari in oĩ bono ſicut eps̄
ſupra ſctm̃ oleũ ꝛ criſma multas
legit bñdictões vt illa ꝯfirmatio
fiat hoĩ defenſio ꝯtra demonem.
mundũ. ꝛ carnẽ. Et hec ꝯfirmatõ
venit ex ãtiq̃ lege. Nã legimus. j.
Regꝫ. ix. qñ filij iſrł intrauerunt
terrã ꝓmiſſionis ꝑ mare rubrum
ꝛ ꝑ iordanẽ ad poſſidendã eã fue
rũt multiplr̃ ĩpugnati ab inimi/
cis. Sꝫ venerũt ſeniores ad ꝓphe
tã dñi ſamuelẽ ꝛ petierũt. vt vn/
geret eis regẽ qui orauit dñm vt
mitteret ſibi vnũ quẽ vngeret eiſ
ꝛ miſit ſibi dñs Saul iuuenẽ for
tẽ ꝛ elegãtis forme ꝛ ſtature. queꝫ
ꝓpheta duxit ꝑ portas taberna/
culi ꝛ in cornu altarꝫ vngebat ip
ſum criſmate in regẽ di. pugñ for/
titer bella q̃ tibi eueniẽt. Ita ſpũa
liter qñ hõ venit p̃mo ꝑ duaſ por
tas natiuitatꝫ ꝛ iordanis baptiſ/
matis ꝛ in mũdo incepit florere.
tũc multꝫ impugnatõibꝫ tribula
tur. nũc a mũdo. nũc a dyabolo.
nũc a ꝓpria carne dꝫ g̃ duci ad epꝫ
vt vngat ipm in regẽ ꝟtutũ vt vi
riliter pugnet ꝯtra vicia. ꝛ cũ dya
bolus videt ꝙ criſmate ẽ vnctuſ
tanq̃ꝫ rex fugit. iõ a ſctis patribꝫ ꝛ
ꝓphetis noue legꝫ eſt hec ꝯfirma/
tio inuẽta. ꝛ ſic ptrãſiuit hõ ꝑ treſ
portas. Scda ps ciuitatꝫ irłm hꝫ
tres portas. ꝛ fuit aqlo ꝑ iſtã por
tam trãſiť ad infernũ. qꝛ ait Die

re. ab aqlone pandeť om̃e maluꝫ
qñ em̃ hõ peccat mortaliter tunc
vadit ad portas eterne dãnatõis
dꝫ igiť pctõr reuerti de portꝫ pctõ
rum ꝛ ire ꝑ tres portas q̃ vadũt
ad cĩtatẽ irłm Pria ẽ ꝯtritio cor/
dis. Nã ſm doctores ꝯtritio ẽ do
lor volũtarie aſſũptꝰ ꝓ pctis cuꝫ
ꝓpoſito ꝯfitẽdi ꝛ ſatiſfaciẽdi. Naꝫ
qñ hõ habet verã ꝯtritõꝫ cordis.
tunc vadit ꝑ p̃mam portã. Unde
aĩa deuota dicit in Cañ. vij. Ver
be bone dederũt odorẽ in portis
i. bone cogitatões d̃ pctis. Scda
porta ab aqlone eſt cõfeſſio oris.
vñ ſm Ray. Cõfeſſio ẽ legittima
corã ſacerdote pctĩ d̃claratio. Au
gu. in li. de peni. Cõfeſſio eſt ſalꝰ
aĩaꝝ. diſſipatrix vicioꝝ. reſtaura
trix ꝟtutũ. oppugnatrix demonũ
Quid pł̃a obſtruxit os inferni et
portas apuit ꝑadiſi. vñ qñ hõ pu
re ꝯfiteť oĩa pctã que vnq̃ꝫ fecit. ꝛ
abſoluiť a ꝯfeſſore. tunc vadit ꝑ
ſcdam portã ad ciuitatẽ irłm Uñ
ait in pſ̃. Introite portas eiꝰ ĩ cõ
feſſiõe. Tertia porta ab aqlone. i.
a pctis eſt porta ſatiſfactõis. Sa
tiſfacere qd ſit Anſel. ĩ li. iiij. Cur
deꝰ hõ. Satiſfacere eſt deo hono
rẽ debitũ reddere. Et Ray. Satiſ
factio conſiſtiť in tribꝫ. ſ. orõne. ie
iunio. ꝛ elemoſyna. ꝑ orõnẽ hõ ſa
tiſfacere põt ꝯ̃ ſupbiã. ꝑ ieiuniũ ꝯ̃
carnis ꝯcupiſcentiã. ꝑ elemoſynã
ꝯ̃ auariciã. qꝛ ꝑ ieiuniũ hõ ordiať
in ſeip̃o. ꝑ elemoſynã ad ꝓximũ. ꝑ
orõnẽ in deũ. Nã qñ hõ pniaꝫ ſibi
iniũctã impleuit. tũc iuit ꝑ tertiã
portã de pctis. Uñ Eſa. xxvj. Ape

rite portas ꝛ ingrediet̃ gēs iusta. Tertia ps ciuitatꝭ ē ab occidēte. ꝛ h̄ significat mortē hoīs. nā ibi sol occidit. i. vita nr̃a subt⁹ terrā ꝛ hᶜ ps habet tres portas p q̄s hō vadit in mortē. Pria porta ē amarissime mortꝭ. Nā aīa hoīs egredit̃ d̄ morte p amarissimā sepatōẑ sicut videm⁹ ꝙ in sepatōe aīe oīa mēbra patiunt̃. oculi etiā vertunt̃. et sic tunc aīa vadit ad primā portā occidentalē. de ista porta d̄r ī ps̄. Appropinquerūt vsq₃ ad portas mortꝭ. Scd̄a porta est qn̄ aīa iudicat̃ in ictu oculi qn̄ angeli veniūt ꝛ adducunt̃ bona opa ei⁹. ꝛ demones opa mala. ꝛ qn̄ iudicat̃ ad saluandū p eternā vitā. tūc bn̄ p̄t verificari illud ī ꝓuerbijs vl. c. Laudēt eū in portꝭ opa ei⁹. q₂ opa eorū sequunt̃ illos. Tertia porta ē purgatorij. p quā aliq̄s hoīes oportet ptrāsire. s₃ tn̄ aliq̄ non diu ibi manēt. s₃ aliq̄ vald̄ diu ibi manēt. Qui clamāt istō Job. xix. Miseremi mei miseremi mei saltē vos amici mei. succurrite mihi vt cito possim trāsire p hāc portā purgatorij. De istꝭ ait Job. xxxviij. Nunq̄d apte sunt tibi porte mortis. et ostia tenebrosa vidisti ī purgatorio. tūc p penas q̄s ibi patit̃ frangit portas ferreas. De quib₎ ī ps̄. Cōtriuit portas ereas ꝛ vectes ferreos ꝯfregit. Quarta ps ciuitatis irl'm fuit ab austro. ꝛ habuit portas tres. He porte sūt ītroit⁹ ad eternū gaudiū. Prim⁹ est introitus ad felicitatē oīuẑ electoꝝ. nā qn̄ intrat ꝯsortiū coꝝ tunc ibit p primā portā. Un̄ legim⁹ figurā in li. Judith. xiij. ꝙ dn̄a Judith exiuit de nocte ciuitatē bethuliā cuẑ sua ācilla ꝛ iuit vias tenebrosas ꝛ deuicit holofernē. ꝛ tunc d̄ mane venit ad portas ciuitatꝭ ꝛ ait. Aperite nobis portas q₂ nobiscuẑ est deus. Ita sp̄ualiter aīa egrediēs de corpe p vias tenebrosas purgatorij vincit holofernē. i. dyabolum qui aiam multum vexat in purgatorio. donec ipsa satisfaciat ibi pro omībus peccatis suis. tunc aīa purgata ꝛ victo holoferne. i. dyabolo potest bn̄ dicere ad angelos. Aperite nobis portas regni celestis. quia nobiscum est deus. Uicimus em̄ holofernē ꝛ omnes penas mundi ꝛ purgatorij. ꝛ sic ibit per primā portam. Secūda porta est virgo gloriosa quam videt velut reginam celorūz dominam angelorum. que est porta misericordie. p quam peccatores possunt intrare. Unde de ea canit ecclesia. Tu regꝭ alti ianua ꝛ porta lucꝭ fulgida. tu virgo maria. Tertia porta est altissime deitatis apparētia ꝛ claritatis refulgentia. que aperit̃ quando hō clarificatus deuẑ videbit facie ad faciē. de ista porta dicit̃ in ps̄. Hec porta dn̄i iusti intrabunt p eam. Per hanc igitur portam si quis introierit saluabitur ꝛ pascua inueniet. id est delectationem in diuina facie. Ergo ad thema. Ego sum ostium. per me si quis introierit saluabitur. Quod nobis cōcedat pater ꝛ filius ꝛc.

De sancta trinitate. Ser. xl.

Altitudo

o diuitiarū sapiē & sciētie
dei q̄z incōprehensibi
lia sunt vestigia ei⁹. & inuestigabi
les vie ei⁹. ad Ro. xj. q2 Aristo. ait
Oēs hoīes naturalit̄ scire deside
rāt multarū rerū differētias. tam̄
aliq̄ res sunt q̄ nullus hoīm ple/
ne inuestigare valet. q̄ sunt triū p
sonarū vnitas. & tñ trinitas. nam
multi voluerūt scire ad plenuz et
ascenderūt multos mōtes. & de/
scenderūt valles. & quāto ꝓfundi
us inuestigabāt & q̄nto alti⁹ cogi
tabāt tāto min⁹ scire ad pfectā no
ticiā poterāt. iō ait Dauid in ps̄.
Defecerūt scrutātes scrutinea. Ac
cedat hō ad cor altū. videlicet co/
gitādo. & exaltabit̄ de⁹ ī ꝯtemplā
do. Debemus tñ laudare tria opa
triū psonarū q̄ videm⁹ manifeste
Primo op⁹ pr̄is q̄ creauit celū &
terrā. Uñ ait Aug. Si talē creato
rē videre q̄ talē terrā & tale celum
posset creare vellem dicere q̄ eēt
pater. Scd̄o opus filij sui redēp
toris q̄ nos redemit suo p̄cioso sā
guine vt testimoniū nobis phi/
bēt q̄ viderūt & audierūt. Tertio
opus spūssctī sue illuminatōis. q̄
illuminat corda scōrū ꝓphetaruz
vt ptz maifeste in signis & miracu
lis. Sed quō hi tres vnū sunt et
tñ tres sunt hoc nullus pfecte sci
re pōt. q2 nimis ꝓfunde facte sūt
cogitatōes ei⁹. Uir insipiēs nō co
gnoscet. & stult⁹ nō intelliget hec.
nec sapiēs hui⁹ mundi. Sed post
hanc vitā videbim⁹ eū facie ad fa
ciē. Ideo ait Paulus apl's in the
mate. o altitudo diuitiarū &c̄. No
ta q̄ q̄ttuor sunt inuestigāda de
trinitate. Prīo quō sit in veteri te
stamēto declarata. Scd̄o quō sit
in nouo testamēto vel lege demō
strata. Tertio quō sit in naturis
rerū manifestata. Quarto quō si/
gnis miraclo⁊ sit ꝯfirmata. Pri
mo dico q̄ btā trinitas pōt a no
bis inuestigari quō sit ī veteri te/
stamēto declarata. Et hoc q̄dru/
plici rōne. Nā p̄mū testimonium
fuit Isaias q̄ vidit dñm sedentez
sup soliū excelsum & eleuatū. quē
adorauit oīs terra. & duo āgeli sta
bāt ex vtraq3 pte & clamabāt. scūs
scūs scūs dñs deus sabbaoth. & h̄
est testimoniū p̄mū. Scd̄m testi/
moniū antique legis est Abrahe
patriarche q̄ sedit in ostio taber/
naculi & vidit tres stātes ꝓpe euz.
tres vidit & vnuz adorauit. Hec
ōnsio fuit sibi reuelata. Nā vidit
tres psonas & tñ nisi vnā psonaz
adorauit. & petiuit & exaudita est
oīo eius. q. d. Tres sunt psone in
diuīs. sed tñ vn⁹ est adorand⁹. et
q̄uis distincta sunt opa tñ ē vn⁹
deus. Tertiū testimoniū antiq̄ le
gis est Dauid ꝓphete in ps̄. dicēt
Bñdicat nos de⁹ deus nr̄. & bñ/
dicat nos de⁹ & metuāt eum oēs fi
nes terre. In illa auctoritate mai
feste oñdit trinitatē psonarū & vni
tatē eorū. Uñ ait. Bñdicat nos de
us pr̄ noster bñdicat nos de⁹ fili⁹
bñdicat nos de⁹ spūssctūs. Ecce
manifeste ponit tres psonas. sed

vnitatē apte exp̄mit i vltimo vbi dicit. Et metuāt eū oēs fines terre. Quartū ātique legis est ipi⁹ sapiētis q̄ dicit Eccī. xliij. Sol tripl'r exurit montes. p mōtes intelligunt chori āgeloꝝ. vt ait in ps. Montes in circuitu ei⁹. Nā pa t sua claritate deitat exiuit mōtes āgeloꝝ igne diuīe claritat. filius exurit mōtes. i. ↄtēplatiuos radio ↄtemplatōis. Spūsſctūs cōburit mōtes ꝛ exurit mentes ſctōrum eos in ſapīa ſua illuſtrādo. ꝛ ſic q̄druplex teſtimoniū habem⁹ de trinitate antique legiſ q̄ꝫuis ī ueſtigabiles ſunt vie eiuſ. Scdo btā trinitas a nobis pōt inueſtigari quō ſit ī noua lege demōſtrata. ꝛ hoc ſil'r quadruplici rōe. Primū teſtimoniū trinitat noue legis eſt xp̄i dn̄i dicētis Mat. vlt. Dixit dn̄s ad diſcip'los q̄n celos voluit aſcēdere. Jte in orbem vniuerſum ꝛ p̄dicate euāgeliū oī creature. i. hoī baptiſantes eos. in nomine p̄ris ꝛ filij ꝛ ſpūſſcti. vbi maīfeſte exp̄mit trinitatē. Et dic̄ btūſ Philippus ad ih̄m. Dn̄e oſtende nobis p̄em ꝛ ſufficit nobis. Reſpondit dn̄s. Philippe. ego ꝛ pat vnū ſum⁹. q̄ videt me videt ꝛ patrē meū. ꝛ ſp̄m ſctm̄ mittā vobis: a p̄re ꝛ filio ꝓcedentē. Scd̄m teſtimoniū eſt Johis euāgeliſte. vn̄ dicit in Apoc. iiij. Uidi an̄ thronū q̄ttuor aīalia ꝛ in circuitu throni angeli die ac nocte cantabāt. ſcūſ ſanctus ſctūs dn̄s de⁹ om̄ipotēs q̄ eſt q̄ erat ꝛ q̄ ventur⁹ eſt. ſanct⁹ pater oīpotens. q̄ erat ab eterno. ſctūs filius dn̄s qui venturus ē iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ ſpirituſſctūs qui illuminator. ↄſolator. viuificator. ꝛ inflāmator cordis hoīs. in om̄i ope bono. Tertium teſtimoniū ē Pauli apoſtoli dicētis Roꝝ. xj. Ex ipo ꝛ p ipm ꝛ in ipo ſunt om̄ia. Ex ipſo tanq̄ꝫ a patre creaturarum oīuꝫ creatore p ip̄m tanq̄ꝫ p filium oīm redemptorē. in ipſo tanq̄ꝫ in ſpūſancto ſunt om̄ia diſtincta ordinata ꝛ illuminata creata p p̄em ꝛ illuminata p ſpiritūſanctum. ꝛ redempta p filiū. Quartū teſtimoniū eſt de canonica Johannis Joh. v. q̄ dicit. Tres ſunt qui teſtimoniuꝫ dant in celo. pater verbū ꝛ ſpirituſſctūs. ꝛ hi tres vnum ſunt. Jn his verbis deſcribit diuinarum pſonaꝝ diſtinctio. ꝛ hoc ibi. Treſ ſunt qui teſtimoniū dant in celo. Scdo pſonarū vnitas ꝛ hoc ibi. hi tres vnū ſunt. Jn his excludit error hereticorū quorundā q̄ dicunt ꝙ non ſunt tres pſone in diuinis. ſed pater cū vult eſt fili⁹. et filius cum vult eſt pater. ſpūſſcūſ cum vult eſt filius. Et ideo dicit. Tres ſunt. ꝛ hi tres vnū ſunt. Et ſic patet teſtimoniū quod inueſtigari pōt noue legis. Tertio beata trinitas pōt a nobis inueſtigari ī rebus viſibilib⁹ ꝛ hoc ſil'r in quattuor. Primo in ſole ſplēdente. q2 ſicut in ſole naturali oculus noſter videt tria. ſ. quātitatē ſplendorem. ꝛ ignē. Jta in trib⁹ pſonis tantum vna eſt eſſentia. Rotūditas quātitatis ſignificat p̄em. q2 id

qđ est rotundū nō habet principium neqꝫ finē. Splēdoꝛ solis significat filiū seu ꝑsonā filij q̄ est splēdoꝛ a pr̄e ꝓcedens sicut lumē de lumine. Ignis solis significat ignē spūsscti q̄ missus est apl'is ī specie ignis. qꝛ sicut sol habet inflāmare vt germinet. ita ignis spūsscti. Scđo pōt in speculo visibili demōstrari. Nā qn̄cūqꝫ speculum magnū fuerit in se. tn̄ in eo nō resplēdet nisi vna imago. sed si diuidis speculū in tres ꝑtes in q̄libet ꝑte apparet eadē imago. Ita ī speculo eterno ip̄ius trinitatꝭ videt̄ imago vna deitatꝭ. ⁊ tn̄ sᷓt ibi tres ꝑsone. ⁊ in q̄libet ꝑsōa refulget sicut in alia. Tertio pōt ōn̄di in fōte fluēte. nā sicut fons fluēs emittit riuulū ⁊ de riuulo q̄ ꝓcedit de fonte. fit ɔgregatio aquaꝝ. q̄ lauat mūdat ⁊ potat. ita pr̄ est fons ⁊ oꝛigo oīm creaturaꝝ. Unde ps̄. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū qn̄ veniā ⁊ appa. ⁊c̄. Sicut de fonte riuulꝰ sic filiꝰ a pr̄e. Sic aq̄rū ɔgregatio ꝓcedit de fonte ⁊ de riuo. ita ꝓcedit ab vtrisqꝫ ꝑsonis aqua spūsscti hoīes lauās. mūdās ⁊ creās. Un̄ Ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mūdā ⁊ mūdabimini ab oībꝫ inq̄namētis vr̄is. Quarto demōstrat̄ btā trinitas ī re visibili. sicut in vite. Nā vitꝭ hꝫ frondes. floꝛes ⁊ fructꝰ. ita aīa humana ad imaginē dei creata. sic ptꝫ Gen̄. j. Faciamꝰ hoīe ad imaginē nr̄am. Nisi ibi fuisset btā trinitas. dixisset vtiqꝫ. Faciā hoīem ⁊c̄. Et sicut hec tria sunt ī vite frōdes. floꝛes ⁊ fructꝰ. ita aīa hꝫ memoriā. volūtatē. ⁊ intellectū. Et iđ ait xp̄s Jo. xv. Ego sum vitꝭ vera ⁊ vos palmites. q̄ manet in me et ego in eo h̄ fert fructū multū. Et sic ptꝫ ꝙ btā trinitas in ꝑsonis ⁊ vnitas in essentia est in rebꝫ visibilibꝫ demōstrata. Quarto est btā trinitas miraculꝭ ɔfirmata. ⁊ hoc similit̄ q̄ttuoꝛ miraculꝭ. Primū ē qđ narrat q̄dā doctoꝛ q̄ dicit̄ Eutropiꝰ. ꝙ cum q̄dā sacerdos non credēs sctām trinitatē esse in vnitate. deberet q̄ndā puerū baptisare. ⁊ ꝑuertebat illa v̄ba que xp̄us docuit discipulos. Ite in oꝛbē baptisantes eos in noīe pr̄is ⁊ filij et spūsscti. ꝑuertebat aūt illa v̄ba et dixit. baptiso te in noīe pr̄is ꝑ filium in spm̄sctm̄. ⁊ statim aq̄ disparuit. ⁊ aliꝰ p̄sbiter accessit credēs. ⁊ baptisa uit recte. tunc aq̄ ibi reuersa est. ⁊ coꝛā om̄i populo factū est istud miraculū. Scđm miraculū narrat Sigibertꝰ. cum q̄dā sacerdos dubitaret ⁊ staret in altari legēs missaꝫ de trinitate. cogitās ꝙ nō posset esse trinitas ꝑsonaꝝ in vna essentia. ⁊ cū stabat sic cogitādo ⁊ dubitādo in memoria statim appuerūt tres p̄ciosi lapides coꝛā illo in altari. ⁊ in q̄libet coꝛnu altarꝭ erat vnꝰ lapis ex opposito. ⁊ in medio tertiꝰ. ⁊ statim paulatī trāsibāt in vnū. s. in medium. ⁊ erat vnꝰ lapis p̄ciosus. ⁊ ille statī pꝰ missaꝫ faciēs ɔfessioneꝫ retinuit lapidē istū ꝓ magnis reliquijs. ⁊ valuit īfirmis ad medelā. Tertiū miraculū legimꝰ ī sco

lastica historia q in natiuitate xpi tres soles orti sunt in oriente ac paulatim redacti sunt in vnu sole. in signu q an xpi natiuitate no erat nisi noticia vnius psone in diuinis s. patris. Sed nato xpo tres psone fuerat manifestade in vna essentia. Quartu miraculu fuit bti augustini. na ipse voluit coponere librum de trinitate. et ibat iuxta mare cogitado. s. qliter posset coponere q no erraret. et vidit qnda pueru sedere iuxta mare. q faciebat fouea et habuit coclear aureu voles mare exhaurire in illa fouea. et Augustinus mirabatur. dices. qd facis tu. Rndit volo mare fudere in hanc fouea. Rndit. hoc est impossibile. et ait puer ita ipossibile e te scire posse fundamentaliter qd cogitasti. sed crede simpliciter et fides tua saluu te faciet. et disparuit etc.

De venerabili sacrameto.
Sermo. xli.

Hic est panis q de celo descedit. Jo. vi. Nota qn ho debet longa viam abulare indiget pro via pane. qr dr in ps. Panis cor hois confirmat Et ro est qr sp agit calor naturalis in humidu. et ista sunt contraria. scz ignis et aq. ita ignis naturalis semper trahit ad se aqua humiditatem hoc est sanguine. vt dirigat humidu qd inuenit in hoie. et nisi ho recipet cibu et potu ignis talis totum corpus consumeret. vt ptz qn aqua funditur sup calidu lapide tuc ignis in lapide consumit aqua cito. ita spiritualiter oportet aiam ambulare post hanc vita ad longa vita vicz celestis glorie. io indiget bona refectioe antequam exeat. et illa refectio est verbu dei. et sacramentu corpis et sanguinis xpi. quia sicut corpus viuit cibo naturali. ita aia cibo spuali vn ait dns Matth. iiij. Non in solo pane viuit homo. sed etiam a cibo spuali. i. sacramentali. Nisi igitur anima accipiat hunc panem sanctum. tuc peccatum quod facit de die in diem sicut ignis consumit omes vires anime. et quado recedit de corpore et no accipit de isto pane deficit in via celestis gaudij Ideo ait dominus in euangelio hodierno discipulis suis. et turbis iudeorum. Caro mea quam reliqui vobis in memoriale mee passionis. vere est cibus. et sanguis que consecraui in calice de vino qui significat sanguinem quem fudi i cruce. vere est potus. Qui ergo digne maducat carnem meam et bibit sanguine meum in me manet et ego in illo. Et tunc ait discipulis in speciali. Sicut misit me pater viuens in deitate. ita ego viuo propter patrem. in eadem deitate. et qui manducat me viuet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. non sicut patres vestri manducauerunt manna in deserto et mortui sunt. quia illud manna comedebant propter temporalem esuriem. ideo mortui sunt sed q maducat huc panem quem

ego vobis reliq in memoriā meā non morieṫ in eternum.sed viuet mecū eternaliṫ.Ergo ad thema Hic est panis q̄ de celo descēdit. Uñ iste panis sacr̄alis q̄ttuor vtilia hoi digne sumēti p̄stat. Jō ait ap̄ls in hodierna ep̄la.j.Coꝛ.xj. Probet aūt seip̄m hō vt sit dign⁹ ꝛ sic de pane illo edat. ꝛ de calice bibat.p̄mo a pctō purgat.scd̄o gr̄ā donat.tertio in tēptatōꝫ ꝯfortat.quarto vitā eternā subministrat. Primo dico φ corpus xp̄i digne sumentib⁊ a pctīs aīaꝫ purgat vñ ait dñs Lu.xxij. Hoc ē corpus meū qđ ꝓ vobis tradeṫ in remissionē oīm pctōꝝ.ꝛ hō quotidie peccat.sicut dr̄.j.Jo.j.Si dixerim⁹ φ pct̄m nō habem⁹ nosmetip̄os seducim⁹.ꝛ veritas ī nobis nō est.iō necesse est q̄tidie panē sct̄m sumere. Nā ī p̄mitiua ecclesia xp̄iani oī die cōicabant ꝛ se p̄pabāt.ꝛ tādē ꝑ mēsem.ꝛ tādē semel ī āno.ita q̄libet xp̄ian⁹ adminus semel ī āno cōicare dꝫ.ꝛ si nō faceret multū peccaret ꝛ tandem aīa egrediēs moreref eternaliter. Q̄ aūt a vicijs purgat legim⁹ figurā.j.Reg.xiiij.φ Jonathas pugnauit ꝯtra inimicos ꝛ ex labore fuit fessus ita φ amisit visuꝫ ꝛ ascēdit montē ꝛ inuenit mel et comedit ꝛ oculi ei⁹ sunt illumīati ꝛ iteꝝ pugnauit ꝛ vicit inimicos Jta sp̄ūaliṫ hō quotidie pugṅ ꝯ vicia.videlicet dyabolū trahentem ad sup̄biā.mundū ad auariciā allicientē.ꝓpriā carnē pctō luxurie inficientē.de quo aīa hōis obscuraṫ in oculis cognitōis.Debet igitur talis ascendere ad montē sctē vite.in quo est bn̄placitū deo habitare in eo ꝛ ibi inuenit dulcedinē mellis.q̄d apis.i.sp̄ūsctūs de celo posuit sūp lapidē altaris ī benedictōe sacri.ꝛ sic aīa illuminabiṫ vt p̄caueat se ab oīb⁊ pctīs futuris.ꝛ doleat de pctīs p̄teritis.ꝛ sit caut⁹ de pctīs p̄ñtibus. Et iō sacerdos in altari facit inde mētionē post. Paṫ nr̄ di. Libera nos q̄sum⁹ dñe ꝑ h̄ sacr̄m a pctīs p̄teritis p̄ñtib⁊ ꝛ futuris.ꝛ sic pꝫ p̄mū sacr̄m xp̄i digne sumētib⁊ φ purgat a pctīs. Scd̄o corpus xp̄i digne sumēti gr̄aꝫ donat ꝛ augmētat. Uñ Sap̄.xvj. Prestitisti eis panē d̄ celo habentē om̄e delectamentū. Hui⁹ legim⁹ figurā Exo.xvj.φ filij isrl̄ de mane exierūt et colligebāt māna q̄d cecidit cū rore.ꝛ q̄ colligebat cū auaricia volēs multa app̄hendere. eo min⁹ habebat. Et illud manna seruabaṫ ī arca testamēti in memoriā posteris.vt filij eoꝝ scirēt mirabilia q̄ ostendit deus p̄rib⁊ eoꝝ in deserto. Jta sp̄ūaliṫ existēs in peccatis mortalib⁊ est quasi ī tenebris noctis.q̄ debet de mane exire.i.surgere cito ꝛ colligere māna ꝑ gr̄aꝫ scti sp̄ūs. q̄d p̄stat oēm saporem deuotis.sꝫ auaris nō sapit ꝛ incredulis.sicut filijs isrl̄ aliquib⁊ q̄ dixerūt. Utinā mortui essem⁹ ī egypto vbi sedebam⁹ sup ollas carnium.i.carnalia mag̃ sapiūt eis q̄ꝫ sp̄ūalia. Et sicut filij isrl̄ habebāt manna in arca federis in memo

riā mirabiliū dei. ita etiā sacerdos debet habere māna. s. sacr̄m in altari vl' iuxta altare. Nā ante arcā vbi erit māna fuit ꝓpiciatoriū. i. locus mie Ut qñ erāt tribulati ibāt ad arcā vbi erat māna. ⁊ ibi orabāt dicētes. Recordare dñe quō eduxisti pr̄es nr̄os. ⁊ quō cibasti eos māna in deserto. xl. ānis ⁊ facies grām ⁊ miām ꝑ māna fideli um quā sacerdos bñdicit ī altari Sed multi sūt heretici q̄ ꝯtra fidē dicūt ꝙ bñ credūt ꝙ xp̄s filius dei bñdixit. sed ꝙ sacerdos hō peccabilis bñdicere nō pōt. Ad h̄ respōdet fides catholica ꝙ v̄bū sacerdotꝫ nō est sacerdotꝫ. sed ipius xp̄i. Sicut v̄ba nuncij sunt dñi q̄ mittit eū. Sicut em̄ ad v̄ba moysi v̄ga quā tenuit in manu ī ictu oculi v̄sa est in carnē ⁊ oīs aq̄ ī sāguinē. ⁊ oīs puluis terre in muscas in p̄ntē mittentis ⁊ nō faciē tis. Sic possibile est credēti ꝙ ad v̄bū sacerdotꝫ q̄si nūcij p̄nt hec fieri. Itē ad v̄bū iosue sol iuit retrorsuz in celo tāq̄ʒ nūcij dei. ḡ credēti p̄stat grāz ⁊ n̄ credēti irā dei. vt pʒ de pharaone q̄ noluit credere. ideo ira dei descēdit sup eum. Et sic pʒ ꝙ panis xp̄i dat grāz. Tertio dico ꝙ iste panis sc̄ralis in tēptatione ꝯfortat. Un̄ legim⁹ figuram iij. Regꝫ. xix. ꝙ ꝓpheta Helyas sedit sub iunipo ⁊ petiuit vt morerer. ⁊ dormiuit ⁊ venit angel⁹ dñi ⁊ portauit sibi panē subcinericiū ⁊ vas aque. q̄ surgēs comedit ⁊ bibit. ⁊ ambulauit in fortitudīe cibi illi⁹ vsq̄ʒ ad montē dei oreb. ⁊ ibi loquebat̄ cū deo sicut hō cum homine. Ita spūaliter cū hō temptatur diuersimode a nūcijs dyaboli suscitat̄ ab āgelo vt fugiat a peccatis ꝑ pniam. q̄ figurat̄ ꝑ iunipe rū. q2 iuniper⁹ est acuta. ita pnia ē satꝫ dura. ⁊ postq̄ʒ ī pñia dura re quieuit aīa surgat ⁊ comedat de celesti pane. ⁊ aīa ꝯfortat̄. ita ꝙ tp̄e mortis ambulabit in fortitudīe cibi illi⁹ sacri vsq̄ʒ ad monteʒ dei vbi deū clare videbit. Cōtra hūc aūt articulū dicunt etiā infideles Quō potest esse sacramētū in tot locis oī die ꝯsecrandū. rñdent doctores ⁊ fideles ꝙ sacramentū cō secrat̄ v̄bis xp̄i. ⁊ sicut verbū cum loquit̄ diuidit̄ in mille aures. tñ ī se est indiuisibile. ita v̄ba sacram̄ti. Itē dicunt quō pōt taʒ magnū corpus xp̄i sicut pendebat in cruce ꝯtineri sub tali parua hostia. Rñdent doctores ⁊ fides ecc̄ie ꝙ ita magnū est corpus xp̄i sub hostia sicut pēdebat in cruce. ⁊ natū de virgine. Et ponūt exēplū. Sicut homo videt magnā turrim ī paruo speculo. si illud est possibile in creaturꝫ quāto magis in subtilitate in diuis. Itē dicūt infideles. xp̄iani oī die accipiūt corpus xp̄i. ergo minuit̄ ⁊ deū comedūt. Rñdet fides ꝙ caro xp̄i ē sub hostia ⁊ aīa sub corpe q̄uis em̄ corpus comedit̄. tñ aīa non ledit̄. et sic igit̄ ptʒ ꝙ corpus cū integra fide sūptū ꝯfortat aīam in oī bono ope ⁊ in fide ⁊ deducet aīam post hanc vitā ad montē dei eternitatis. Quarto corpus xp̄i digne sū

ptum p̄stat sumenti vitā eternā ꝛ vitā gratie. Un̄ etiā ait dn̄s. Ego sum panis viuꝰ q̄ de celo descēdi. Si q̄s manducauerit ex h̄ pane viuet in eternū. Huiꝰ legimus figurā in Gen̄. ij. c. ꝙ deus plātauit padisuꝫ. ꝛ plantauit in medio padisi pulcerrimā arborē ꝑducens optimū fructū. Un̄ qn̄ homo comedisset de illo fructu an̄ peccatū vixisset in eternū. Ideo posuit dn̄s angelū ad custodiēdū hoīeꝫ. ne comederet de ligno vite. vt nō viueret in eternum post peccatum. Sed si comedisset ante peccatum in statu innocentie vixisset in eternum. Ita sp̄ualiť ex quo deꝰ tantā dignitatē p̄stitit humano generi. ꝛ illā amisimꝰ. voluit igiť ꝓpriū filiū plātare in medio secūdi padisi q̄ est ecclesia tanq̄ȝ arborē vite fructꝰ vite afferēs. Fructus igiť scōe arboris xp̄i scōi padisi eccľe est corpꝰ xp̄i quod ante pctm̄ hō debet comedere. sed post pctm̄ ꝓhibitꝰ. Ita hō existens in statu inocētie ꝛ iusticie debet corpus ih̄u xp̄i accipe. sed post pctm̄ nō debet accipe nisi p̄us p̄niaȝ agat. iō non sicut cibꝰ corpis vertitur i corpus hoīs. ita cibꝰ xp̄i. vn̄ Augu. in soliloquio. O dn̄e cum accepo corpus tuū in sacramēto tu non mutaberis in me. sed ego mutabor in te. hoc p gratiā ꝛ caritatem. ꝛ in futuro per gloriā. qꝛ tu es charitas. ꝛ qui accipit te in caritate in te manet. ꝛ tu ī eo. Et sic pꝫ ꝙ xp̄i corpus digne sumēti vitā et̄naȝ prestat. ḡ hic est panis q̄ de celo descendit. Si quis digne manducauerit viuet in eternum Quod nobis cōcedat qui sine fine viuit ꝛ regnat.

Dominica prima post trinitatis Sermo. xlij.

Homo quidā erat diues ꝛ induebatur purpura ꝛc̄. Luce. xvj. Sepe illud dn̄s quod docuit verbo postmodū confirmauit exemplo Supius q̄dem hoīs ab apperitu diuitiarū retraxerat ꝛ ad faciēdū elemosynā inducebat. Pharisei aūt q̄ erant auari eum deridebāt. ideo hoc exēplū ꝯtra eos adduxit. vbi verificatū est illud qd̄ dixit dn̄s Matth. vij. ꝙ lata ē via ꝛ spaciosa que ducit ad ꝑditioneꝫ ꝛ arta que ducit ad vitā. diues q̄dam iuit p latam viā. ꝛ ideo perditionē incurrit. Lazarus aūt p artā viam iuit. ꝛ ideo inuenit vitam. Scd̄m Augu. status hominis tripliciť ꝯsiderať. scꝫ in vita. ī morte. ꝛ post mortē. q̄ꝛ ūad istuꝫ statū describiť hic diues ꝛ paup. Primo ergo ostendiť statꝰ hoīs diuitis in vita q̄ fuit valde gloriosus. qꝛ fuit in magnis diuitijs. delicijs ꝛ honoribus. Primo ergo fuit in magnis diuitijs Esse autē diuitem non est culpabile. deus em̄ diuites ꝛ potentes non abijcit cuꝫ ꝛ ipse sit potēs Job. xxxvj. Et iusti ꝛ sancti diuites fuerunt qui deo placuerūt. sicut Abraham et ceteri patriarche. Sed notandū est ꝙ circa diuitias culpa quat-

tuor modis fieri potest. aut auare tenendo. aut indebite exponendo. aut nimis diligendo. aut iniuste acquirendo. Et quantum ad istos quattuor modos diuites reprehensibiles inuenimus. vt patet in euangelio. et saltem in tribus primis iste reprehensibilis esse videtur. Primus diues. qui auare retinebat est ille qui dixit Luce. xij. Anima mea habes multa bona reposita in annos plurimos etc. talis erat et iste diues qui auare tetinebat diuitias et nihil alijs communicare volebat. Legitur quod cum Alexander per quandam siluam pergeret ipse cum suo exercitu fere siti deficeret. quidam pro magno precio ciphum aque sibi dedit. quem ipse protinus effundi mandauit. noluit enim solus bibere postquam illud suis militibus non poterat communicare. Econtra dicit auarus Eccli xj. Inueni requiem mihi. et nunc manducabo de bonis meis solus. Secundus diues fuit qui vane expendebat. sicut filius ille prodigus qui acceptam substantiam in vanitatibus consumpsit. vt habetur Luce. xv. Talis etiam fuit iste diues qui expendebat in vestibus curiosis et epulis deliciosis seu delicatis. Et tamen sicut dicit Johannes chrysostomus. Deus dispensatores diuitiarum suarum voluit nos esse. Per hoc enim manifeste patet quod diuitie non sint proprie nostre. sed accommodate nobis. Et ideo nos non debemus eas expendere ad nostram voluntatem. sed ad fraternam necessitatem. Quod non sunt proprie nostre patet in morte. Si enim canis duos homines sequitur. cuius sit ignoratur. sed cum ab inuicem separantur. canis suus dominum imitatur. sic due persone sunt. homo scilicet et mundus. et cuius diuitie sunt. hominis aut mundi ignoratur. sed in morte diuitie remanent in mundo. Tertius diues fuit qui nimis diuitias diligebat. vt ille cui dominus dixit. vt habetur Luce. xviij. Omnia que habes vade et vende et da pauperibus etc. Et sequitur his auditis contristatus est. quia diues erat valde. Talis iste diues fuit qui diuitias nimis diligebat Contra tales habetur prima Thimoth. vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in temptationes et in laqueum dyaboli et desideria multa et inutilia et nociua. que mergunt hominem in interitum. et nos potius mergere debemus eas sicut refert Hieronimus. de Socrate philosopho. qui collecto magno auri pondere proiecit in mare dicens. Abite pessum id est in profundum male cupiditates. ego vos mergam. ne ipse mergar a vobis. Quartus diues fuit qui iniuste acquirebat. iste fuit villicus iniquitatis. qui de bonis domini sui ditatus fuit Luce. xvj. Contra tales dicit Augustinus. Res quas cupis muscipula est. dum capis capieris. tenes alienum. teneris a diabolo Osee vij. Factus est effraim quasi columba

2° fuit in magnis honoribus

ba seducta non habēs cor. Bñ se ducta. qz cum auar⁹ granū alie/ne subev ult cape a laqueo dyabo li capit. zbñ non habēs cor. s. ī cor pe sed ī arca. Scdo fuit iste diues in magnis honoribꝫ. qz induebat purpura ad ostentationē. Nō de bet tñ homo ð vestibꝫ gloriari. re spiciēdo ad pctm̄ suū. pctm̄ eniz fuit causa vestiū. qz homo añ pec catū nudus erat. nec veste indue bat. qz indut⁹ erat veste innocen tie. Uñ videm⁹ ꝙ sol non indiget vestimēto. qz indutus est suo splē dore. ps. Amict⁹ lumine sicut ve/stimēto. nec liliū qz indut⁹ est suo cādore Mat. vj. Cōsiderate lilia agri quō crescūt. non laborāt ne/qz nent. Dico āt vobis qm̄ nec sa lomon in oī gloria sua cooptus ē sicut vnū ex istis. Nec ager. qz in dutus est suo virore. Lu. xij. Si aūt fenū q̄d hodie est z cras in cli banū mittit. de⁹ sic vestit quanto magis vos pusil le fidei nolite ḡ soliciti esse dicētes zc̄. Nō ḡ ante pctm̄ nō indigebat vestimēto. da supponēdo ꝙ creatus fuit in grā ipe ad insta r solis indut⁹ erat lu ce grē. ad instar lilij cādore inno/cētie ad instar agri virore ꝟtutū. sed pdita innocētia aduenit vere/cundia. tunc de⁹ hoī vestes pelli/ceas facit. Nō p pctm̄ fuit vulne rat⁹. excecat⁹. atqz ifuturo depre hensus. z ideo tanqz vulnerato li gamē exhibuit tanqz excecato ve/lamē apposuit ac tanqz furi cau/teriū impssit. Tale est ḡ de pulcri tudine vestiū glāri. quale esset si aliquis vulneratus gloriaret. de eo ꝙ hēet velamē sericū sup vuln⁹ vel fur de eo ꝙ haberet pulcrum cauteriū. vel excecat⁹ de eo ꝙ ha/beret velamē deauratum. Bern. qui gloriat de veste similis est fu ri q̄ gloriat de cauterio. Scdo nō debet homo gloriari de vestibꝫ re spiciendo ad substantiā suaz. ho/mo q̄dem est tanqz pomum in q̄ sunt tria. s. cortex exterior. media substātia. z granū interius. p cor ticem exteriorem intelligit hbit⁹ exterior. sicut eñ cortex pomi est alba aut rubea sic homo in diuer sis coloribus vestium delectatur p substantiaz pomi intelligit cor pus p granū interius intelligit aīa dum vulgariter ipm granuz aīa pom i appellat. Stultus aūt esset ille hō qui totū pomum alte ri daret. z sibi solū corticem reti/neret. tales sunt vani gloriosi q̄ dant dyabolo corpus z sibi soluz retinent vestimentū glorie vane Sed aliquādo accidit ꝙ excori/ans pomum corticē piecit substā tiam. comedit. granum spargit. sic qñ homo supbus morit vesti/bus denudat. caro a vermibus comedit. z aīa p diuersas penas spargit. Tertio non debet hō glo riari in vestibꝫ respiciendo ad suū finē. qui eñ induebat vestimento purpureo cito induet sacco vilissi mo Job. xvj. Saccum ꝯsui super crucez meā. q̄ induebat molli bis so cito induetur aspero cilicio. Psal. Posui vestimentum meū ciliciuz. qui captio tunicaꝝ suaꝝ

ornabat et fixit margaritas cito d corabit vermibus infinitis Job .xxx. Qui me comedunt.s.vermes nō dor miunt.a multitudine eorum consumit vestimentum.i.corpus meum. Tertio iste diues fuit in magnis delicijs qd notatur cum dr. Epulabat quo tidie splēdide. Eius enim cōuiuia fue runt lauta.idō dr epulabat.epule ei sunt ab opulētia dicte.i.talia cōui uia ducunt ad inopiā. Prouer. xxi Qui diligit epulas in egestate e/ rit. Fuerunt ptīnua.idō dr qtidie.et talia pdere faciunt tempātiā. Pro uer.xxiij. Noli eē in cōuiuijs pota/ torum rc. Fuerunt nimis delicata.idō dr splēdide.r talia generāt luxuri am Gre. Celebrari sp cōuiuia sine culpa vix possunt pene epulas co comitatur voluptas. Nā cum cor/ pus in refectiōe delectatōis resol uitur cor ad inane gaudium relaxatur. Status aūt paupis fuit statui diui/ tis oīno ptrarius. Iste enim fuit ī di uitiarum vbertate.iste in extrēa pau ptate.ille purpura r bysso amictus iste vlceribus circūdatus.ille abūda/ uit delitijs.ille indigebat mic. Et ex his patiebatur graue temptatōz cordis. Ista enim tria patiebat iste paup.s.extremā pauptatē.vlcero sam infirmitatē.r grauē tempta/ tionē.r tm̄ qdlibet istorum sibi suffi ciebat ad penā.aut pauptas sine infirmitate.aut infirmitas sine pauptate.aut grauis tēptatio si/ ne vtroqz. Ista aut tria tāgit Gre go.dicēs. Quātus putamus frēs cha rissimi tunc in corde paupis tu/ multus tēptatiōis fuit. Certe ad

penā poterat sufficere pauptas vel egritudo.sed vt pbaretur amplius simul habuit r pauptatē r egritu dine tabescere. Itē quantas hūc egenum r vlceribus obesum tempta tiōes creditis in sua cogitatōe to lerasse cum ipe egeret pane r nō haberet nec sanitatē.atqz ante se diuitē cerneret salutez r diuitias hre tā voluptuose. Lazarus ei erat aurum dei.margarita di r stella dei Ut āt sibi pbaretur positum ē illd au rum in camino pauptatis r nō po tuit corrumpi.posita est illa mar garita in sterqlinio infirmitatis. r nō potuit infici.posita ē illa stel la in nebula temptatōis.r nō po tuit obscurari. Sed mō abstra/ ctum est illud aurum de camino.r po situm est in thesauro celesti.leuata ē illa margarita de sterqlinio r or/ dinata est in regis ornamēto.pur/ gata est illa stella ab oī nebula.et data est nobis in exemplum. Posi/ to vtriusqz statu an mortē.ponitur vtriusqz status post mortē.vterqz q dem mortuus est r raptus.sed diffe/ renter. Diues qdē mortuus est tri/ plici morte.s.morte culpe dum esset in mundo.qua separatur aīa a deo. morte nature qua sepat aīa d cor pore pprio.r morte gehenne q se/ paratur a visione dei r psortio bo/ norum. Lazarus mortuus est vnica morte.s.morte nature. Fuit autez viuus in mundo p grām.mō viuit corā deo p gl'am. Uterqz enim fuit de h mūdo raptus sed differenter.nā Lazarus est in sinu abrahe depor/ tatus. Ista aūt deportatio ab an

gel' facta ē in tutamētū custodie. ps. Angelis suis mā. d te zc. in signū reuerentie sicut epi in manibus portant. qñ intronizant. ps. In manib portabāt te zc. Et i signū leticie. Chris. Sufficiebat ad paupem portandū vn angelus. sed pterea pl'es veniūt vt choros letificēt. Diues velut parrochianus dyaboli ad tumulū infernalē deduct est z ibi sepult. De q sepultura dr Biere. xxij. Sepultura azini sepeliet Sepulta ei azinitalis est q excoriat z pellis a dño suo possidet. carnes a canib lacerant. z ossa pluuijs z grādib exponunt. Sic etiā qñ aliquis diues morit iniqu. parētes ei possidēt terrenā subam. vmes lacerant carnē suā. supplicia infernalia torquēt aiam q naturaz ossis habebit. z ɔsumi nunq poterit. Ecci. x. Cum moriet hō hereditabit serpētes. s. infernales. qtū ad aias. z bestias. i. gentes vastātes. terrenā subam. Bestia em qsi vastia dr. z vermes corrodētes carnē pprīā.

3o Tertio videndū est d statu vtriusq post mortē q valde dissimilis est. qz diues est in tormētis z paup in loco qeto. Uñ dr Eleuauit diues oculos suos cū esset in tormētis zc. Dicit aūt tormentū qsi torquēs mentē. Torquebat q dē diues de glīa. Lazari quē videbat de sua pena quā sentiebat. z d impossibilitate remedij desperabat. ps. Pctōr cū videbit. q ad primū. dentib suis fremet. z tabescet. q ad scdm. desideriū pctōz pibit. q ad tertiū. Paup aūt erat in loco qeto. s. in sinu Abrahe. Dicit aūt sin Abrahe loc supior inferni habēs aliquā lucem. Et dr sin pter qetem z trāquillitatē sicut sinū maris dicim locū a ventis z tēpestatib quietū. Abrahe aūt sinus dr. qz Abrahaz fuit pma via credēdi. z pmus publice. Abrahā pdicauit fidem vnius tantummodo viri dei.

Dñica. ij.
Sermo. xliij.

Omo quidā fecit cenā magnā Luce. xiiij. Nos videm qñ aliqs princeps voluerit aliqd honorabile ɔuiuiū pparare debz qtuor ɔsiderare. Primo tps aptū ad ambulādū vt isti de longinqs inuitati possint i vijs ambulare. Nā si eēt aura pluuial' vl' hyems frigidissim tunc nō possent ambulare inuitati. Scdo dz ɔsiderare locū aptū ad sedendū honorifice sine pssura inuitatis. nō soluz ad mensā sed etiā ad iocū z gaudium. Tertio debet de optimis cibis puisionē ordinare z de vino. qz vinū letificat cor hoīs. Et iō in ɔuiuijs pponit hoībus vinū optimū qd pōt haberi. vt letent inuitati. Quarto debet ɔsiderare q illud ɔuiuiū stet p aliqd longū tēpus vt labor z seruitiū qd inuitati exhibuerūt nō pdat. Hec quatuor ɔsiderauit xps. Naz pmo ɔsiderauit tps qñ voluit mittere nūcios z ipemet venire z inuitare. z

hoc est xp̄s grē ꝛ mīe Scd̄o ꝯside rauit locū. qꝛ locus vbi p̄parauit scꝫ in celo est magnus ꝛ amenus Tertio q̄ ad cibos ordinauit ꝛ fecit ꝓuisionē magnā. Quarto de diuturnitate. qꝛ durabit ista cena eternaliter. Et illa patēt in euāgelio sequēti. Dixit ihs discipul' suis pabolā hāc. Homo q̄dā fecit cenā magnā ꝛ vocauit multos. ꝛ misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt. qꝛ iam pata sūt oīa. ꝛ ceperūt se excusare. Primus dixit ei. villā emi ꝛ necesse habeo exire ꝛ videre illā. Rogo te habe me excusatū. Et ali⁹ dixit. Juga boū emi q̄nqꝫ. ꝛ eo ꝓbare illa Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Uxorē duxi. ꝛ id̄o non possuꝫ venire. Et reuersus seru⁹ nūciauit hec dn̄o suo. Tunc irat⁹ pat' familias dixit seruo suo. Exi cito in plateas ꝛ vicos ciuitatis ꝛ paupes ꝛ debiles cecos ꝛ claudos introduc huc. Et ait seru⁹ Dn̄e factū ē vt impasti. i. iussisti. ꝛ adhuc ē loc⁹ vacu⁹. Et ait dn̄s seruo suo Exi in vias ꝛ sepes ꝛ cōpelle intrare. vt impleat᷑ domus mea. Dico aūt vobis ꝙ nemo viroꝝ illoruꝫ q̄ vocati sunt gustabit cenā meaꝫ Cena ista est gloria celestis quaꝫ homo xp̄s deus p̄parauit. ꝛ mittit suos p̄dicatores vt hoīes vocēt ad cenā eterne glorie. Sꝫ tria genera excusant se ꝓpter tria maxima pctā. s. supbi qui notant᷑ per illuꝫ qui villā emit. Scd̄i sūt auari q̄ significant᷑ p illum q̄ q̄nqꝫ paria boū emit. Tertij sunt luxurio si qui significant᷑ p illum q̄ duxit vxorē. Et ideo sequit᷑. Dico vobis ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati sunt gustabit cenam meam. quia venire noluerunt. Nota ꝙ quadruplex est cena. Prima est peccati mortalis qua dyabolo peccator facit cenam Secunda infernalis qua dyabolus inuitat peccatorem. Tertia cena est spiritualis gratie qua iustus inuitat xp̄ꝫ Quarta est cena eternalis glorie. qua christus inuitat iustum. Prima cena est peccati mortalis qua peccator inuitat dyabolum. De ista cena dicit Judith. xij. ꝙ holofernes princeps milicie fecit cenam in quarta die exercitui suo. in qua cena ipse fuit inebriatus ꝛ perdidit vitam. Jta spiritualiter Holofernes dicit᷑ peccator qui facit cenam dyabolo in quarta die Prima dies est ꝙ incipit accidiari ꝛ non habet gratiam eundi ad predicationem. ad ecclesiam. ad missam. ad confessionem. Secūda dies est quando incipit cogitare opera mala. Tertia dies est q̄n perficit opus. Quarta dies ē quādo desperat. tunc dyadolo est cena preparata ꝛ pompis eius. Uñ Ja. j. Peccatum cuꝫ consummatum fuerit generat mortem. quia tunc peccator morit᷑ in illa cena. ꝛ hoc in anima. Unde Ecc̄i. xiij. Confundet te in cibis suis donec exinaniat te bis vel ter. Jn ista cena peccati mortalis multi paupes irridens᷑. ꝛ labor ꝛ sāguis deuorant᷑. ꝛ mlti iusti supplātant᷑

Prima cena

et tradunť. Uñ legimus ꝙ sctūs Johēs bap. venit de deserto ⁊ p̄dicauit regnū dei ⁊ charitatiue arguebat herodē ꝓpter h̄ ꝙ accepit vxorē fratris sui dicēs. Peccasti. qesce. ⁊ fac pnīam. Et herodes posuit ipm̄ in carcerē. ⁊ fecit cenam magnā suis p̄ncipib. ⁊ in illa cena fuit tradit⁹ ad mortē hō iustus ꝓpter veritatē q̄ de⁹ est. sicut dixit dn̄s in euāgelio. Ego sum veritas Ita multi in sctā eccl'ia faciūt cenas vbi veritas excludiť. q̄ veritas de⁹ est. ⁊ falsitas intromittiť. q̄ dyabolus est. ⁊ ibi ꝯsiliū inuenitur quō iust⁹ tradať ⁊ occidať. De isto dr̄ in ps̄. Sedet in insidijs cū diuitib in occultis vt interficiat innocentē ⁊ trucidet rectos corde ⁊ hic est dyabolus q̄ cum eis sedet ⁊ iō tales q̄ sunt iusti ⁊ nō sedent in tali cena illos laudat Dauid in ps̄. di. Btūs vir q̄ nō abijt in ꝯsilio impioꝝ. i. q̄ non facit dyabolo cenā. ⁊ in via pctōꝝ non stetit. q̄ ipm̄ inuitāt. ⁊ in cathedra pestilētie n̄ sedit. vbi occidiť iust⁹. Et sic pꝫ ꝙ pctōr dyabolo facit cenam. Scda cena est infernalis ad quā dyabolus inuitat pctōrē ⁊ p̄parat hoī pctōri in aīa. Nā sicut ipse dyabolū inuitat hic. sic dyabolus inuitat eū post mortē ad cenam. vbi diuersa cibaria p̄parat pctōri De ista cena scriptū est Apoc. xix. Ego Johes vidi cenā tenebrosam ⁊ venit angelus de celo ⁊ clamauit voce magna. Uenite aues celi ⁊ comedite carnes regū terre tunc volucres celi putridas carnes comederūt hoīm mortuoꝝ. Ita spūaliter reges ⁊ p̄ncipes terre sunt supbi auari. comedentes paupum sudorē ⁊ laborē. tunc tēpore mortis clamabit angel⁹ de celo dī. Uos volucres celi comedete carnes regū. i. delectatōes et aīas eoꝝ sicut ipi deuorauerunt iustos. ita deuorabitis aīas eoꝝ. eternaliter cruciādo. Ista cena diaboli figurata est ꝑ istam cenā de qua legim⁹ Gen. xl. ꝙ magister pistoꝝ pharaonis sedebat in carcere ⁊ vidit ꝙ habebat super caput suum tria canistra. ⁊ vnū excelsi⁹ alio. ⁊ sup ea oēs cibos q̄ pn̄t fieri arte pistoria. ⁊ aues celi venerť ⁊ comederūt de capite suo ⁊ illō videbať ei in somnis. Et post tres dies educiť de carcere ⁊ occidiť. ⁊ volucres celi comederūt carnes. Ita moraliter pctōr faciens cenā dyabolo cum pctīs habet tria canistra. qr cum trib pctīs maxime inuitať dyabolus. videlicet pctō supbie. auaricie. ⁊ luxurie. in quibus sunt oīa fercula. i. oīa pctā in his cōprehenduť ⁊ vnū excelsius alijs. videlicet supbia. q̄ excellit vicia ꝑ tres dies. Prima dies ē natiuitatis. scda dies vite. tertia vero dies est dies mortis. in q̄ dyabolus aufert caput pctōris. i. animam. ⁊ occidit pctōrem eterna dānatōe. ⁊ volucres celi. i. dyaboli. lacerabunt eam. ⁊ mordebūt morsu amarissimo. vt dicit in ps̄. Deuorabūt eos aues morsu amarissimo. ⁊ dentes bestiarum. i. demonū imittam in eos cum furore ta

bentiū sup terrā atq3 serpentū .et sic dabunt aīe cenā p cena pctī eternaliter cruciando. Tertia cena ē spūalis grē.vbi hō existēs facit xpo 7 angelis cenā in corde puro 7 cōscia mūda.De ista cena dr Apoc. iij.Ego sto ad ostiū cordis foris 7 pulso p inspiratōz.si qs mihi apperuerit introibo 7 cenabo cū eo. Jn hac cena spūalis grē triplex cibus debet apponi.Primus ē doctrine salutar.q multū reficit animā in bono ꝯfortādo.Math.iiij. Non ī solo pane viuit hō 7c. Jste cib9 doctrine salutar iam nō curat.7 tñ multi curāt.Treñ.j.Populus gemēs 7 querēs panē.Dederūt pciosa queq3 p cibo ad refocillādū aīas.q2 sine isto cibo aīa dficit.Scds cib9 spūalis cene ē cibus pnīe.ps. Cibabis nos pane lachrymarū 7 potū dabis nobis ī lachrymis in mēsura. Et hic cib9 pnīe debet esse in pondere.s.vt hō ponderet pctā q fecit.7 satisfactionē.vt satisfactio rñdeat culpe.Ezech.iiij.Cib9 quo vesceris erit ī pōdere. Terti9 cib9 est cib9 sacralis. q2 dat de manib9 psbiteri q stat ī loco xpi.7 mēsa est altare. vñ ps. Parasti in ꝯspectu meo mēsam. Est aūt iste cib9 illi9 cene corpus xpi.q dicit Joh.vj. Ego sum panis viu9 q de celo descendi.q mā. 7c. Jta cena figurat p illā cenam quā xps fecit in vltima cena quādo voluit ire in mortē.De qua dicūt euāgeliste qttuor.Xps fecit cenā cū discipul suis.accepit panē 7 bñdixit 7 dedit discipul suis dicēs. Accipite 7 comedite.h facite ī meam cōmemoratōz 7c. Jsta cena figurat in li.ij.Esdre.iij.Dari9 rex fecit cenā purpurat 7 nobilib9 sui regni 7 cibauit eos large.7 vnusquisq3 ad sua ppria remeauit.Jta anima deuota inuitauit xpm 7 angelos p grām in cor suū.7 cibauit eos large p cibos spūalis vite. et vnusqsq3 ad ppria remeauit.i.xps ad thronū suū regalē 7 angeli ad loca sua.Et sic pz tertia cena vbi aīa xpm 7 āglos inuitauit. Quarta cena est cena eternalis glē .vbi xps aīam deuotā inuitauit dicēs Oīa pata sunt.Et ista cena ē magna pter tria.Primo pter magnū pncipē 7 nobilē qui eā ppauit.Vñ ps.Qm magnus es tu. 7c.deus solus.Scdo dr magna. q2 magna est ibi glā.Vñ dr in ps Glē 7 diuitie in domo ei9.Tertio dr magna pter ꝯuiuātes.Unde Apoc.viij.Uidi turbā magnam quā nemo poterat dinumerare. except angelis quorū nō erat nūerus.Cena ista figurat in illa cena de qua legim9 Hester.j.q rex Assuer9 fecit cenā magnā suis pncipibus in orto regali 7 misit septē nuncios p vasthi regina vt veniret ad regē q venire noluit 7 nūcios vacuos remisit.Tunc iratus rex post cenā vocauit oēs potētes 7 dixit. Quid ꝯsulitis ego vocaui reginā ad cenā meā quā ppraui vobis honorifice.7 illa sprcuit me 7 misit nūcios meos vij. vacuos. Rñderūt potētes dicētes Domine rex arguite eā vt vxores nō

faciãt nobis sil'e. q̄ ꝑuauit eam co rona gl'ie ⁊ facit eã ancillã ⁊ aliaȝ elegit in reginã. Ita moral'r xp̄us de⁹ nr̄ rex celi ⁊ terre fecit cenã ma gnã gl'e suis ꝑncipib⁹ electꝫ. vt di cit ps̄. Principes ppl'oꝝ ꝯgrega ti sunt cũ deo Abrahã. Mittit oĩ die septẽ nũcios ꝓ regina. i. ꝓ aĩa hoĩs q̄ esse deberet regina celi. vt veniat. Prim⁹ est ip̄a pietas dei q̄ nobis multa bona tribuit. Vñ in ps̄. Oĩa subiecisti sub pedib⁹ eius oues ⁊ boues vniuersas insuꝑ et pecora cãpi. Volucres celi ⁊ pisces marꝫ ⁊c̃. ⁊ fruct⁹ terre ⁊ arborum. Scd̃s ẽ mia Vñ ps̄. Misericor/ dia dñi plena ẽ terra. Terti⁹ nũci us est patia. Vñ apl's ad Roma. Patiẽtia dei expectat te vt ꝯuer/ tarꝫ sꝫ ƀm ĩpenitẽs cor tuũ thesau risas tibi irã in nouissimo die. q̇ꝛ venire noluisti. Quart⁹ nũci⁹ est afflictio tp̄alis. Vñ ait in euãge/ lio hodierno. Cõpelle intrare. vt q̊s nõ põt vocare ꝑ miam ⁊ patiẽ tiã. tandẽ mittit tribulatõȝ vt ve niant. Quĩt⁹ nunci⁹ est ip̄e dauid q̇ꝛ ait. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclĩa au rem tuã q̇ꝛ ꝯcupiuit rex spẽm tuã ⁊ veritas ẽ. Sext⁹ sunt p̄dicatores hodierni q̄ oĩ die clamãt in p̄dica tionib⁹ ad aĩam peccatricẽ. vt re/ uertat̃. nunc arguũt nunc suppli cãt. nũc cõminant̃. nunc ꝓmittũt coronã dei Cañ. iiij. Veni de liba no veni coronaberꝫ. Septim⁹ nũ cius ẽ missio angeloꝝ cũ tubis. et illos opt̃et nos audire ⁊ surgeř et venire cum tuba clanget. Sur/ gite mortui et venite ad iudiciũ.

tunc ip̄a anima peccatrix q̄ istos septem nuncios spreuit priuabit̃ corona ⁊ alia regina eliget̃ ⁊c̃. Ro gemus deum ⁊c̃.

Dominica tertia post penthe/ costes. Sermo. xliiij.

Ic recipit

pctõres Lu. xv. Nota q̄ ꝓpt̃ duo hõ solet dimit/ tere vnũ locũ ⁊ ire ad aliũ ad habi tandũ. Et vn⁹ dimittit vnũ dñm ⁊ recurrit ad aliũ. Prĩo qñ hõ ĩ lo co vbi habitat a dño suo nimis af fligit̃ sicut filij isrl' relinquebãt e/ gyptũ. vt pꝫ Exo. xij. q̇ꝛ Pharao ni mis afflixit eos. q̇ꝛ oportebat eos portare lutũ ad faciẽdũ lateres vt edificarẽt ciuitates. ⁊ posuit suꝑ eos aduocatos q̄ immites erant ⁊ ꝑcusserãt eos cũ flagellis sicuti aĩalia bruta. Scd̃m ꝓpter qd̃ hõ relinq̄t locũ ⁊ malũ dñm est quã/ do sperat diues fieri ⁊ dñm mitẽ ⁊ piũ cognoscit. tũc mutat locũ et recurrit ad illũ dñm. Ita filij isrl' cognouerũt q̄ dñs voluit eẽ eoꝝ dux ⁊ ꝓmisit q̄ vellet eis dare ter ram fluentẽ lacte ⁊ melle. ⁊ ibi di/ uites fieri voluerũt. ⁊ ꝓpter hoc re liquerũt Pharaonẽ. Ita spiritua liter duo sunt q̄ debẽt nos moue re vt fugiam⁹ ꝑncipẽ militie cui militam⁹ ꝑ pctã q̄ durus est mul tos flagellat scorpiõib⁹ ⁊ cruciat eternaliter. ⁊ fugiam⁹ ad principẽ mĩe ⁊ gr̃e qui parcit ⁊ mãsuet⁹ est ⁊ benign⁹ suꝑ maliciã nostraȝ. et ait Mat. xj. Venite ad me oẽs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego refi

ciã vos. Ite; om̄e quod venit ad me nō eijciā foras. Et de hoc dicit euangeliū. Erant appropinquantes ad ihm publicani ꝛ pctōres vt audirēt eu;. ꝛ murmurabāt phariseí ꝛ scribe dicētes. Quia hic pctōres recipit ꝛ mādu cat cum illis. Et r̄ndit ad illos pabolā hāc. qs ex vobis hō habēs centū oues. et si pdiderit vnā ex illis. nonne dimittit nonagintanoue; in deserto ꝛ vadit ad illā que perierat donec inueniat illā. ꝛ cum inuenerit imponit humeris suis gaudēs Et veniēs domū cōuocat amicos ꝛ vicinos dicēs. Cōgratulamini mihi oēs. qꝛ inueni ouē quam pdiderā. Dico vobis ꝙ ita erit gaudiū in celo sup vno pctōre penitētiā agente q̄; sup nonagintanouē iustis q̄ non indigēt penitētia It; aliā pabolā dixit. Aut mulier habēs dragmas decē. Dragma ē denarius habēs monetā impatoris ꝛ si pdiderit vnā nonne accēdit lucernā ꝛ euertit domū ꝛ querit diligenter donec inueniat eā. Et cū inuenerit cōuocat amicas suas ꝛ vicinas suas dicēs illis. Cōgratulamini mihi om̄es qꝛ dragma; inueni quā pdiderā. Ita dico vobis gaudiū erit angelis dei in celis sup vno pctōre penitētiā agente. Iste due pabole sunt de pctōre qui fuit ouis errans. ꝛ dragma decima habēs imaginē impatoris. sc; dei. qꝛ angeloꝝ chori sunt nouem. ꝛ hō decimus est creatus ꝛc̄. Et xp̄s non venit ꝑter iustos s; ꝑter pctōres. Ideo ad thēa. Hic recipit pctōres ꝛ mādu cat cum illis. Un̄ sciendum ꝙ dn̄s recipit q̄ttuor genera hoīm. Pm̄o recipit mundū ꝛ dyabolū fugientes ad ꝓtectionē sue potētie. Scd̄o recipit desolatos ad sinū grē. Tertio recipit ignorātes ad doctrinā sue sapiētie. Quarto recipit viriliter pugnātes ad remunerationē glorie. Primo dico sic ꝙ xp̄s recipit mundū ꝛ dyabolū fugientes ad ꝓtectionē sue potentie. qꝛ dn̄s fortis est ꝛ potens in p̄lio dicit psal. Huius figura; legim⁹ ꝙ Dauid rex multa bona fecit filijs israhel sed Saul rex iniqu⁹ inuidiose ꝑsequebat̄ eum ꝑpter quod fugit ad Achis regē Geth. ꝛ tunc scripsit litteras ad regē ꝙ repn̄sentar; sibi seruū suum ꝓfugū. tunc serui illius regis Geth cognoscentes Dauid enarrabāt facta ꝛ ꝓbitates quas fecit filijs israhel. tūc recepit eum gratiose ꝛ defēdit eum Ita spūalit̄ nos sum⁹ in hoc mūdo vbi dyabolus nos ꝑsequit̄ in multis insidijs vt nos occidat. Debemus igit̄ fugere ad xp̄m regem potentie vt sua ꝓtectiōe nos defendat in tempe mortis cū anima stat ante regē xp̄m. dyabolus dicet. da mihi seruū meū ꝓfugu;. qui in multis malis cogitationibus ꝛ opib; mihi cōsensit. tunc angeli stant. vt dicit Hiero. Angeli sunt testes actuum nostroꝝ ꝛ nominant christo regi probitates nostras. et si fecimus aliqua opera bona recipit nos ad suam ꝓtectōz sic rex achis dauid fugientē

ideo faciam⁹ ħ opa bona vinca/
mus leonē ꝛ vrsum. ꝛ liberemus
ouē de ore eoꝝ .i. dyabolū ꝛ mūdū
q̇ tunc aīam nr̄am poscūt. tūc se/
cure possum⁹ ad ip̄z fugere ꝛ sic pꝫ
p̄mū. Scđo dn̄s nr̄ recipit nos ḋ
solatos ꝛ despatos ad sinū gr̄e si
veniā q̄rim⁹ nulli em̄ hoīm est de
sperandū. nam de⁹ est misericors
ꝛ pius. Vn̄ dicit in euāgelio Jo.
vj. Oīs q̇ veīt ad me n̄ eīcciā foras
H⁹ figurā legim⁹ ꝙ erat q̇dā au/
ster⁹ rex hn̄s filiū mīscordē quez
misit pegrinari in pegrinatiōe q̇
accepit pulcrā puellā. ꝛ oī die de/
sponsatōis fecit in regno p̄ris per
q̄ttuor ptes pclamare p q̄ttuor
nūcios Prim⁹ clamauit. venite ꝛ
miscđiaꝫ recipite. Secūd⁹ clama
uit. rex est benignus ꝛ pius oībꝫ q̇
petūt veniā. Terti⁹ clamauit. ex
pte regis nullus diffidet nec de/
speret. sed cū fiducia ꝛ spe accedat
Quart⁹ nunci⁹ clamauit litteras
mortꝭ reuocat rex in mīa q̄s de/
dit in ira. Ita moralit̄ iste rex du/
rus fuit pr̄ in diuinis. Fuit ei ita
dur⁹ ꝛ austerus ꝙ p vna cogitati
one dānauit multa milia āgeloꝝ
vt pꝫ de lucifero. etiā de adā quē
pter vnū morsum pomi eiecit et
morte dānauit. Sed fili⁹ ei⁹ xp̄s
scđa psona in diuinis venit de ce
lo pegrinari in hunc mūdū. ꝛ vi/
dit pulcrā puellā q̄ erat aīa deuo/
ta quā despōsauit assumēdo nr̄aꝫ
naturā. Et tūc misit q̄ttuor nūci/
os in q̄ttuor ptes mūdi clamātes
Prim⁹ est Matthe⁹. q̇ clamat in
suo euāgelio ex pte regis xp̄i mat.
xj. Venite ad me oēs q̇ laboratis
ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiaꝫ vos.
Scđs nunci⁹ est Johes euāgeli
sta dicēs in euāgelio suo. Xp̄s li/
berauit mulierē peccatricē dep̄/
hensaꝫ in adulterio dicēs illi. Nec
ego te ꝯdēnabo. vade ꝛ amplius
noli peccare. Terti⁹ est iterū Jo/
hānes euāgelista dicēs. L̄ras mor
tis reuocauit. Vn̄ dicit in cano/
nica sua. Trāslati sum⁹ de morte
ad vitā. Quart⁹ Marcus dicēs
Fili remittunt̄ tibi pctā tua. Iteꝫ
om̄e debitū dimisi tibi qm̄ roga/
sti me. ꝛ ego in filiū mīe recepi te.
ꝛ sic pꝫ scđm. Tertio dico ꝙ xp̄s
recepit ignorātes ad doctrinam
sue sapīe. vn̄ dicit apl's. In eo sūt
recōditi oēs thesauri sapīe ꝛ scīe.
Vn̄ ip̄e inuitat ignorātes ad suā
doctrinā salutarē. Nā dr̄ de iusto
ꝛ sapiēte quē xp̄s docuit Eccī. xv.
Aqua sapīe potauit illū dn̄s de⁹
noster. Inuitat indoct⁹ dicēs Ap
propiate ad me ꝛ ꝯgregate vos in
domū discipline vt vnusq̇sqꝫ audi
at q̇d agere debeat aut q̇d vitare.
Hui⁹ legim⁹ figurā Neemie. viij.
ꝙ filij isrl' acceperūt a dn̄o libꝝ et
legē. sed ip̄i nō seruabāt eam pp̄t
hoc fuerūt dispsi ꝛ tribulati. tādē
venit Esdras pp̄heta ꝛ sapientior
oīm. ꝛ fecit gradū ligneū altū an̄
portā templi hierl'm ꝛ accepit li/
brū testamēti ꝛ vocauit cōem po/
pulū ꝛ ascēdit ḡdū altū. ppl's sta/
bat subter eū. ꝛ legebat de mane:
vsqꝫ ad vespas. ꝛ oīs ppl's appro
pinq̄bat ꝛ erigebat aures vnusq̇s
qꝫ ad lectionē. ꝛ tunc ait Esdras.

Si illa seruabitis q̄ in illo libro scripta sūt ⁊ ego legi. Deus eripiet vos ⁊ recipiet tāq̄ filios ⁊ erit de⁹ vester. ⁊ eo ꝙ nō seruauim⁹ ea de/us īmisit nobis tribulatiōes q̄s passi sum⁹. ⁊ oīs ppl's flebat ⁊ doctrinā seruabat. Ita spūalit̄ dn̄s noster ih̄s xp̄s tanq̄ Esdras scriba antiq̄ leg/. ita ipe est ꝓpha no/ue leg/. Vn̄ dixerūt iudei Propheta magn⁹ surrexit in nob. surrexit eīn in tēplo vbi iudei ꝯueniebant ⁊ p̄dicabāt de libro sue sapie quez habuit in corde. ⁊ dixit iudeis ꝙ q̄r illā legē quā p̄r dedit dimisis/sent. inde veniret t̄bulatio sup eos sꝫ induratū erat eoꝝ cor ⁊ vole/bāt eum lapidare. q̄r docuit eos. Sicut Nero impator pessimus occidit mgr̄m suū Senecā. ⁊ ipsi venditi ⁊ tribulati ⁊ regno p̄uati sunt tā eterno q̄ tēpali. ⁊ si fecis/sent sicut ppl's Esdre q̄ Esdrā audiuit aures erexit ꝑ et pctīs fleuit ⁊ iō dn̄s erat eoꝝ dux ⁊ magr̄ hec eis nō accidissent. Et iō oēs xp̄m audire nolētes. nec doctrinā suā seq̄ volētes dispgēt̄ nec eos h̄ nec in futuro recipiet. ⁊ sic ptꝫ tertiuz

Quarto xp̄s virilit̄ pugnātes re/cipit ad remuneratōꝫ gl'e. Pro/mittit nanq̄ʒ septē dignitates ꝑ septē vicijs ipugnantib⁹. Vn̄ dic̄ Johēs in Apoc. Venit aquila volans ⁊ clamās p mediū celi dicēs Qui vicerit dyabolū ⁊ mundū et ꝓpriā carnē dabit̄ illi manna ab/sconditū ⁊ panis angeloꝝ ad mēsaꝫ regis eterni. Itē scd̄o. Qui hec tria vicerit nō ledat̄ a morte scd̄a. sꝫ recipiet̄ ad vitā gl'e. Itē tertio q̄ hec tria vicerit dabo illi ederē de ligno vite. qd̄ est in medio ꝑadisi. Itē quarto. Qui vicerit hec tria illi dabo potestatem sup gentes et regna ⁊ recipiam illū ad me. Iteꝫ quinto. Qui hec tria vicerit reci/piam eum vt columnā splēdidaꝫ ⁊ firmā in regno ⁊ in templo meo Sicut eīn colūna sustētat ⁊ decorat edificiū quādo est pulcra. ita talis victor recipiet̄ ⁊ decorabit̄ ī regno firmabit̄ ⁊ nunq̄ flectetur Itē sexto clamauit. Qui vicerit hec tria recipiā eū tpe mort/. ⁊ sedebit mecū in throno gl'e Apl's. Si fuerimus socij passionū erim⁹ ⁊ ꝯsolationū. Et iō merito si pugnam⁹ viriliter cum xp̄o cū ipso erim⁹ ī throno. ⁊ petiuit xp̄s p̄rem dum voluit ire ad pugnā Jo. xvij. Pater quos dedisti mihi volo vt vbi ego sum ⁊ ipsi sint mecum.

Dominica quarta post penthecostes Sermo. xlv.

Estote misericordes sicut ⁊ pat̄ vester celestis miseri/cors est Lu. vj.

Nota ꝙ multa sūt q̄ debēt mouere hoīem ad mīam. Primū est corpis nostri ꝯformi/tas. Nam oēs xp̄iani sunt tanq̄ vnū corp⁹ habēs multa membra ⁊ mēbꝝ mēbro cōpatit̄. sicut ma/nus manui alteri subuenit. ocul⁹ oculo. pes pedi. ita hō debet ho/mini misereri q̄ est s̄m imaginem suā creat⁹. Scd̄m est qd̄ nos de/bet mouere ad misericordiā irra/

tionaliũ aĩaliũ exemplaritas. Nã
aĩalia irrõnalia cõpatiunt̃ sibi sic̃
legit̃ in naturis rerũ de aq̃la. quã
do aq̃la habet pullos cogit eos
añq̃ꝫ sciãt volare ad aspectũ solis
dũ splẽdet in claritate. ꝛ qñ aliq̃s
suoꝝ pulloꝝ non põt aspicere so
lez sine reuerberatõe oculoꝝ: istũ
ꝓij̃cit de nido tanq̃ꝫ nõ sit de na/
tura sua qd̃ vidẽs falco miseret̃ il
li pullo abiecto. ꝛ ducit ad niduz
suũ ꝛ nutrit cũ pullis suis Ita hõ
rõnalis vidẽs ꝓximũ suũ nc̃cita/
tẽ habere debet sibi misereri. Ter
tiũ qd̃ debet nos mouere ad mise
ricordiã est ꝓpria necessitas. Naz
nos indigemꝰ mĩa a deo. iõ opꝫtet
nos misereri ꝓximo. Vñ ait dñs
Mat. xviij. Serue nequã oĩa de/
bita dimisi tibi. nõne oꝑtuit et te
misereri ꝯserui tui. Quartũ qd̃ de
bet nos mouere ad mĩam est dei
nr̃i exẽplaritas. Nã mĩa mouit ip
sum vt surgeret de paterno corde
ꝛ accipet hũanitatẽ. ꝛ fecit se capti
uari ꝛ illudi ꝛ ꝯspui ꝓpt̃ nos. iõ d̃
bemꝰ nos exẽplo xp̃i alt̃ alteri mi
sereri. qꝛ xp̃s in ꝓpria ꝑsona ait in
euãgelio. Qd̃ vni ex mĩmis meis
fecistꝭ mihi fecistꝭ. De h̃ aũt dicit ĩ
euãgelio hodierno. Estote miseri
cordes sicut ꝛ pr̃ vr̃ misericors est
Nolite iudicare ꝛ nõ iudicabimĩ.
Nolite ꝯdẽnare ꝛ nõ ꝯdẽnabimĩ.
Dimittite ꝛ dimittet̃ vobis. Date
ꝛ dabit̃ vobis. Mẽsurã bonam ꝛ
ꝯfertã ꝛ coagitatã ꝛ supeffluentẽ
dabũt in sinũ vestꝝ. Eadem q̇ppe
mensura q̃ mẽsi fueritis remetiet̃
vobis. Dicebat ꝛ illis similitudi/
nem vnã. Nunq̃d põt cecus cecũ
ducere. nõne ambo in foueam ca
dũt. Sic qñ p̃latꝰ malus dat ali/
q̃d malũ exemplũ tunc cecꝰ ducit
cecũ ꝛ ambo in foueã cadũt eter/
ne dãnatõis. Itẽ aliud exemplũ ẽ
Nõ est discipulꝰ sup mgr̃m. Per
fectus aũt oĩs erit si sit sicut mgr̃
eius. Quid aũt vides festucã in o/
culo fr̃is tui. trabẽ aũt que in ocu
lo tuo est non ꝯsideras. Aut quõ
potes dicere fratri tuo. frat̃ sine. i.
ꝑmitte eij̃ciã festucã de oculo tuo
ip̃e trabẽ in oculo tuo nõ vides.
Hypocrita eij̃ce primũ trabez de
oculo tuo. ꝛ tunc ꝓspicies vt edu
cas festucã de oculo fr̃is tui. quia
multi sunt q̇ iudicãt alios de par
uo. ꝛ ip̃i hñt maximũ pctm̃. Quo
ad thema. Estote misericordes si
cut ꝛ pat̃ vester misericors ẽ. Vñ
notandũ q̷ q̃ttuor generib) hoĩz
vult deus esse misericors. Primi
sunt deũ timentes. Scd̃i bõa oꝑa
faciẽtes. Tertij sunt paupib) cõ/
patiẽtes. Quarti sunt iniuriã pa
tiẽtes. Primo deꝰ vult esse mise/
ricors illis q̃ ip̃m timẽt. Vñ dicit
in ps̃. Quõ miseret̃ pater filioꝝ.
misertꝰ est dñs timẽtibꝰ se q̃m ip̃e
cognouit figmentũ nr̃m. i. fragi/
litatẽ nr̃am. Videmꝰ in naturali
bus q̷ qñ aliq̃s simplex hõ offen
dissꝫ magnũ p̃ncipẽ. ꝛ timeret ip̃ꝫ
ꝛ si voluntarie simplex homo ac/
cipet gladiũ euaginatũ. ꝛ flexis ge
nub) poneret se añ illũ ꝛ diceret.
O dñe offẽdi vos sum reꝰ mortꝭ.
dabo me in manꝰ vr̃as in gr̃az. ve
re nisi talis p̃nceps hr̃et cor ferre

um sibi misereret᷑ ꝛ dimitteret of
fensã. Ita debet q̃libet hõ facere.
q̃ deũ offendit. debet se humilia-
re corã deo ꝑncipe ꝛ filiũ mortis
se ꝯfiteri. Hui⁹ legimus figurã. ij
Reg. vl. ꝙ Dauid maxie pecca-
uit ꝯtra deũ. ideo de⁹ misit Gad
ꝓphetã ad ipm dicẽs. Ecce deus
misit me ad te. tu eũ offendisti eli
ge vnã de trib⁹ plag. aut pestilen
tiã. aut famẽ. aut gladiũ inimico-
rꝫ. Et dauid elegit pestilẽtiã. et
tunc venit tãta pestilẽtia i regno
suo ꝙ in breui tp̃e moriebant᷑ sep
tuaginta milia hoim. tũc Dauid
flexit genua cadẽs ante deũ in ter
rã dicẽs. O dñe pcute me ego sũ
q̃ peccaui. Et tunc de⁹ vidit timo
rẽ ꝛ humilitatẽ ꝛ dixit ad angelũ
Sufficit nũc. ꝯtine manũ tuam.
Tũc Dauid vidit angelũ stantẽ
in nube habentẽ gladiũ cruẽtatũ
quẽ misit in vaginã. Ita moralit᷑
de⁹ pater ꝛ dñs dedit nobis in-
telligentiã sciẽdi bonũ ꝛ malũ. et
ipe nullũ malũ dimittit impuni
tũ. ideo ait Dauid ad eũ. Dñe q̃
ibo a spũ tuo. ꝛ q̃ a facie tua fugiã
Si ascẽdero in celũ tu illic es. si
descẽdero ad infernũ ades Et ipe
domin⁹ rñdet i ps̃. Si acuero vt
fulgur gladiũ meũ reddã vltionẽ
hostib⁹ meis. i. pctõrib⁹. Hoc co-
gnoscẽs pctõr debet facere vt Da
uid dicẽs O dñe ego peccaui ꝛ ma
lũ corã te feci ne ꝑmittas plagam
ꝓpter pctã mea. ꝛ ego amplius nũ
q̃ offendã te. Tunc statim ait do
minus ad angelũ volentẽ pecca-
torẽ pcutere cũ morte eterne dã-
natõis. Mitte gladiũ in vaginã
sat est. q2 me ita hũilit᷑ exorauit.
iõ oportet me ei⁹ misereri. vñ Amb
in quodã sermõe. Cessat vindicta
diuĩa cũ illud ꝓcurat hũilitas hu
mana. ꝛ vindicta mutat᷑ in miã.
Scdo de⁹ vult eẽ misicors bona
opa faciẽtib⁹. Nã videm⁹ qñ ali-
q̃s magnũ ꝛ pulcrũ edificiũ facit
q̃rit bonos artifices. ꝛ si artifex ẽ
bon⁹ edificiũ erit bonũ. Ita spũa
lit᷑ oportet nos ĩ opib⁹ mie edifica-
re edificiũ ĩ celo ĩ q̃ aĩa nr̃a dꝫ eter
nal'r gaudere. Vñ ait ĩ ps̃. Mia
edificabit᷑ in cel'. Et ꝑm⁹ artifex h⁹
etni edificij fuit xp̃s. ꝛ lꝫ ꝑ multas
alias v̾tutes edificauit eternũ ha
bitaculũ. tñ p̃cipue ꝑ miã. Vult
etiã hr̃e tales artifices sicut ipe i-
cepit. Vñ ait apl's paul⁹. Non ex
opib⁹ iusticie q̃ fecim⁹ nos sꝫ ꝫm su
am miã saluos nos fecit Querit
igit᷑ tales coadiutores ꝓ edificãdo
miã. Vñ legim⁹ figurã ĩ iii. Reg.
ꝙ salomõ edificauit edificiũ pul-
crũ in irl'm ꝛ misit nũcios vt ad-
ducerẽt de oĩb⁹ regiõib⁹ artifices
q̃ faciebãt opari lig̃ cedrina ꝛ alia
lig̃ q̃ ꝑtinebãt ad ipm edificiũ vt
cõpleret᷑ dom⁹ dñi. ita spũal'r dñs
nr̃ ihs xp̃s ꝑm⁹ fũdator ĩ hũana
nat᷑a edificiũ pulcꝝ ĩ celo ꝺ electĩ
q̃ sr᷑ artifices bõoꝝ opeꝝ. ꝛ vltimũ
testamẽtũ ꝯdidit di. Mat. v. Btĩ
misicordes qm̃ ipi miã ꝯseqn᷑t.
Mittit igit᷑ adhuc oĩ die ãgl'os su
os quando hoies moriũt᷑ ꝛ illi eli
gunt tales artifices qui bona ope
ra fecerunt ꝛ adducunt illum ad
regem altissimum. vt opus suum
quod incepit compleatur. Ipse
enim talis optimus artifex fuit.

Ideo ait Sap. vij. Om̄ enim est artifex oēm hn̄s virtutez omnia ꝓspiciens. Jō q̄ ip̄m sequunt̄ inueniēt miscōiam apō ip̄m. Un̄ dicit Leo papa in quodā sermo. Uirtutes bonoꝝ operum que in deo sunt. tante dignitat꞉ sunt vt inde fiat anime in celo eternalis mansio. Et q̄nto plures et in misericordia ornate. tanto pulchrior fit habitatio aīe. Et sic patet ꝙ misericordiaz inueniēt bn̄ opantes. Tertio dico ꝙ misericordiaz apud deū inuenient hic ꝛ in futuro qui paupibꝫ subueniūt in tribulatōibꝫ eoꝝ. Un̄ dn̄s Matth xxv. Qō vni ex mīmis meis fecistis mihi fecist꞉. Et sicut opa misericordie sunt septē in quibꝫ hō debet ꝑximo subuenire. s. hospitare pegrinos. potare sitientes. cibare esurientes. vestire nudos. sepelire mortuos. visitare infirmos. et liberare captiuos. Ita sunt septē remuneratōes ꝛ dona miscōie a deo. Huius figurā legim⁹ Apoc̄. j. vbi ait Johes. Ego vidi thronū altū ꝛ magnū. ꝛ regē in throno sedere aurea zona accīctū circa cor capilli albi. an̄ cuius ꝯspectū stetit turba magna. ꝛ habebat rex in dextera manu stellas septē. Iste aūt rex xp̄s est q̄ est rex regū ꝛ dn̄s dominantiū q̄ est aurea zona accīct⁹ circa cor ꝓpter diuinū amorē capilli albi ꝓpt̄ castitatē. turba magna fuit illa q̄ expectabat remūeratōz ꝓ septē opibꝫ miscōie. iō habuit in dextera largitatis septem stellas q̄ sunt dona largitat꞉ ꝓ septē donis pietat꞉ ꝛ miscōie. Primū donū est obliuio oīm tribulationū. ita nunq̄ȝ pōt cogitare retrorsum de tribulatōibꝫ. nec ō amaritudīe mortis. Nā qn̄ inspicit illā sanctissimā faciē nunquā pōt cogitare retrorsū. ita inebriāt̄ a loco tā pulcro ꝓ eo ꝙ hospitauerūt pegrinos Baruch. iij. O isrl̄ q̄ȝ īgēs ē dom⁹ tua Scōȝ donū ē ꝙ inebriāt̄ a vīo et̄nitat꞉ a mēsa t̄nitat꞉ cui⁹ vna gutta ƀm Aug. est tante potētie ꝙ si hō haberet oēm vinū mūdi mitteret ꝓ vno hausto eterni vini. ꝛ hoc ꝓ eo habet ꝙ potauit sitientes. vn̄ dr̄ in p̄s. De torrente voluptat꞉ tue potabis eos Tertiū donū q̄d ꝑ tertiā stellam figuratur est ciboꝝ abūdantia de mensa diuinitat꞉. Un̄ dixit ip̄a regina austri videns salomonē ita ordinate oīa habere in mensa. iij. Regū. x. Beatus es dn̄e et beati sūt serui tui. Et illū cibū habebit pro eo ꝙ esuriētes cibauit. Quartum donuȝ quod ꝑ quartā stellaȝ figuratur est vest꞉ refulgētia. Ipsi ibi fulgebūt misericordes sicut sol de veste. Un̄ p̄s. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato eo ꝙ vestiuit paupes ꝛ nudos in mundo isto. Quintū donū quod ꝑ quintā stellā figurat̄ est īmortalitas et vita. Un̄ Apoc̄. xxj. Neqȝ mors neqȝ luct⁹ neqȝ dolor erit vltra. ꝛ hoc pro eo ꝙ sepeliuit mortuos. Sextū donū q̄d ꝑ sextā stellam figurat̄ est corpis sanitas ita ꝙ nūq̄ȝ infirmabit̄. Un̄ dic̄ Ans. Dn̄e vbi est eterna sanitas q̄ nūq̄ȝ

potest haberi nisi in tua habitatio ne ꝛ hoc habet̃ ꝑ eo ꝙ visitauit in firmos Septimũ donũ eterne re muneratõis est libertas. ita ꝙ ꝑt vti deo ꝛ q̃cq̃d desiderat ibi obti/nebit. ꝛ ibi nullus erit seruꝰ sꝫ oẽs liberi. Vñ apl's ad Gal'. iiij. Qua libertate xp̄s nos liberauit. ꝛ h̃ hꝫ ꝑ eo ꝙ captiuos liberauit. Et sic ptꝫ ꝙ q̃ cõpatit̃ ꝑximo miam ha/bebit a deo. Quarto dico ꝙ apud deũ habebũt miaꝫ q̃ patiunt̃ iniu riã ꝛ dimittũt ꝓpter deũ. Nã sicut sunt septẽ opa mie extrinseca seu corpalia. sicut dictũ est in p̄ceden ti mẽbro. Jta sunt septẽ opa mie intrinseca seu sp̄ũalia. Primũ est offensam dimittere. Scd̃m ẽ pec catorẽ charitatiue corrigere. Ter tiũ est ꝑ pctõre orare. Quartũ est ignorantẽ informare. Quintũ est dubitantẽ vel desp̄antẽ ꝯfirma/re. Sextũ est lugentẽ ꝯsolari. Se ptimũ est ad oẽs afflictoẽs mũdi cõpassionẽ cordis habere. Jtẽ sil'r deꝰ vult illis misereri post hãc vi tã ꝛ eos clarificare. Huius legi/mus figurã Apoc. j. Johes vidit septẽ cãdelabra aurea ꝛ in medio cãdelabroꝝ hoĩem similẽ filio ho minis. Jste filiꝰ hoĩs est xp̄s ihus q̃ descendit de celo mia motus ad hũanã naturã assumendã. ꝛ in ill' septẽ opib' mie sp̄ũalib' seu speci ebus refulsit in h̃ mũdo sicut au reũ candelabꝝ. Nã offensam di/misit Vñ ait dñs Lu. xxiij. Pater dimitte illis q: nesciũt q̃d faciũt. Peccãtes correxit. Vñ iudeos m'l totiẽs correxit dicẽs ill'. Vos ma le agitꝭ. ꝛ oĩs q̃ male agit odit lu/cem. Pro pctõrib' orauit in mõte oliueti. ꝛ factꝰ est sudor eiꝰ q̃si gut te sanguinis decurrẽtis in terraꝫ ignorãtes instruxit sicut mgr̃ di/scipl'os suos Mat. ix. Circuibat ciuitates ꝛ castella. vt doceret po pulũ. ꝛ in tẽplo docebat ignorãtes dubitãtes ꝯfirmabat. Vñ dixerũt discipl'i Mat. xxiiij. Dñe ꝛ magr̃ dic nobis qñ hec erũt. Quib' ait. Veniet tribulatio q̃lis nõ fuit ab initio. sed btũs q̃ ꝑseuerauerit vſ qꝫ in finẽ. ꝛ h̃ saluꝰ erit. Lugentes ꝯsolabat̃. Vñ ait discipul' Luce. x Gaudete q: noĩa vestra scripta s̃t in celo. i. in libro vite. Ad oẽs affe ctões mũdi tã in hoĩb' q̃ꝫ in aĩa/bus cõpassionẽ habuit in corde. ꝛ ita xp̄s iõ refulget in celo sicut cã delabꝝ aureũ. ꝛ oẽs q̃ sil'r faciunt refulgẽt in eo. Jõ dicit Johs. Vi/di septẽ cãdelabra aurea. i. septem turbas q̃ se i h's septẽ opib' sp̄ũa lib' mie exercẽt. ꝛ hi mõ refulgent vt sol ꝛ luna ꝛ auꝝ bñ purgatum Ergo ad thẽa. Estote mi̾icordes

Dñica quinta. Sermo. xlvj.

Per totam noctẽ laborãtes nihil cepimꝰ. Lu. v. Nota ĩ naui bñ ordĩata dñt esse tria. Pri mo ne p̄ncipal'r nauta eligat̃ per sortẽ. Scd̃o ꝙ nauite p̄ncipali o bediãt oẽs in naui exñtes. Tertio ꝙ collocet vnũquẽqꝫ in loco suo ĩ naui ad sua officia ad q̃ videt eos aptos. Jta sp̄ũalit̃ eccl'ia est q̃i na uis ꝑ quã opꝫ̃t nauigare ad por

tum salutꝭ eterne in fide catholi/
ca ꝑ hoc mare magnū in q̄ sūt re/
ptilia q̄ꝝ nō est nūer⁹. In q̄ naui
ꝑncipal' nauta fuit xp̄s q̇ nō ē ele
ctus ꝺm sortē. sed ꝓpt̄ exꝑientiam
suā. q2 sciuit nauē bn̄ ducere. Pos
set em̄ miles eligi ꝺm sortē in na/
ui ꝓ gubnatore q̇ meli⁹ sciret pu/
gnare q̄ꝫ nauē gubernare. ⁊ sic oēs
submergerent̄. sꝫ xp̄s bn̄ sciuit na
uē ducere hui⁹ eccl'ie. iō est ip̄e ꝑn
cipalis nauta cui oēs dn̄t obedi/
re seruādo suā doctrinā. ⁊ vnum/
quēqꝫ posuit in locū suū. Nā aliq̄s
posuit ad officia cardinalat⁹ ali/
quos ad officiū ep̄at⁹. aliq̄s ad of
ficiū p̄sbiterat⁹. aliq̄s ad officiuꝫ
religiōis. aliq̄s ad officiū dyaco/
nat⁹. aliq̄s ad mr̄imoniū. aliq̄s i
ꝑatores. aliq̄s reges. aliq̄s duces
aliq̄s milites. ⁊ vnicuiqꝫ dedit su
am doctrinā vocatōis. ita ꝙ oīs
manēs ī suo statu possit ꝓmereri
vitā eternā. ⁊ venire ad portū sa/
lutꝭ. Vn̄ apl's. j. ad Thes. iiij. Nō
em̄ vocauit nos de⁹ in imūditiaꝫ
sed in scī̄ficatōꝫ. vt vnusq̄sqꝫ vr̄m
possit possidere ⁊ gubernare na/
uē sui corꝑis in scī̄ficatōe ⁊ hono
re. Et iō dicit in euāgelio hodier/
no. Cū turbe irruerent in ih̄m. vt
audirēt v̄bū sue p̄dicatōis. ip̄e sta
bat iuxta stagnū genezareth ⁊ vi/
dit duas naues stātes añ lit⁹. q2
istud stagnū fuit ꝯgregatio aqua
rū ⁊ inter duos mōtes. Piscato/
res aūt descēderūt vt lauarēt re/
thia. Ascendēs aūt ih̄s in vnā na
uē q̄ erat petri rogauit vt a terra
reduceret pusillū. i. modicū. ⁊ se/
dens docebat ꝺ nauicula turbas
Ut aūt cessauit loq̇ dixit ad symo
nē. Duc in altū. i. ꝺ litore in mare.
⁊ laxate rethia in capturā pisciuꝫ
Et rn̄dit symon. Preceptor ꝑ to/
tā noctē laborātes nihil cepimus
ī v̄bo aūt tuo laxabo rethe. Et cū
hoc fecissent ꝯcluserūt pisciū mul
titudinē copiosaꝫ. Rūpebat̄ autē
rethe eoꝝ ⁊ ānuerūt socijs q̇ erāt
in alia naui vt venirēt ⁊ adiuua/
rent eos. ⁊ venerūt ⁊ impleuerūt
ābas nauiculas. ita vt pene mer
gerent̄. Qđ cum videret symō pe
trus ꝓcidit añ pedes ih̄u dicens.
Exi a me q2 pctōr hō sum ego dn̄e
Stupor em̄ circūdederat eum. et
oēs q̇ cum eo erāt ex captura pi/
sciū quos ceperāt. Similiter aūt
Jacobū ⁊ Johem filios zebedei q̇
erāt socij symōis. Et ait ad symo
nē ih̄s. Nolite timere. ex hoc iā ho
mines eris capiēs ꝑ tuā p̄dicatio
nē in rethi. i. eccl'ia. Et subductis
ad terrā nauib9 ⁊ relictis oib9 se/
cuti sunt eū. Et sic pꝫ euāgelium
Quo ad thema. Per totā nocteꝫ.
⁊c̄. Nota ꝙ pn̄s mūd⁹ cōpat̄ no/
cti. Primo q2 ī nocte viatores sē
errātes. scđo q2 in nocte videntur
horrores. tertio q2 in nocte aug/
mētant̄ dolores. q̄rto q2 in nocte
frustrant̄ labores. Prīo dico ꝙ ī
nocte errāt viatores. ita pctōres
errāt diuersimode. q2 in nocte sē
tenebrositates. ⁊ lux deficit eis. i.
diuina gr̄a q̄ viam deberet on̄de/
re eis vt eoꝝ errorē cognoscerent
Sed q2 nūc ꝯg̊scere nolūt ꝯg̊scēt
post hāc vitā qn̄ aīa egredietur ꝺ

corpe. Tūc dicēt illud Sap. v. Errauim⁹ a via vitati ꝛ lumē iusticie nō illuxit nob. Nox ē stat⁹ mūdi instabil'. iō hō sepe cadit iprouise ꝛ aīa capit ꝛ occidit. De h̄ legimus figurā Judic. xix. ꝙ q̄dā iuuenis vadēs cū q̄dā muliere pulcra. ꝛ cū veniret gabaō venit nox ꝛ errauerūt ꝛ mulierē ꝑdidit ī illa nocte tenebrosa. ꝛ de mane die lucēte inuenit eā mortuā. Jta moraliter hō pctōr ābulat in nocte tenebrosa suoꝝ pctōꝝ cū pulcra puella. s. aīa ꝓpria vadēs cū corpe. ſꝫ venit nox morti ꝛ ꝑdet aīaꝫ suam mortuā morte eterne dānatiōis ꝓpt pctā. q2 sicut fulgur solis exit ab oriēte ꝛ appet vsq3 ad occidētē. ita venit filius hoīs. iō xp̄us ait. Mat. xxv. Media nocte clamor fact⁹ ē. Ecce sponsus veīt luci ꝛ vitatis. Et q̄ pate sūt intrauert cuꝫ eo ad nuptias. ꝛ q̄ in nocte erāt. s. nō pate foris māserūt. Ergo pꝫ p̄mū ꝙ stat⁹ pctōꝝ ꝯpat nocti. q2 ī nocte erāt pctōres. Scd̄o dico ꝙ stat⁹ pctōꝝ cōpat nocti. q2 in nocte vident horrores. Vn̄ scp̄tū est in li. Hester ꝙ Mardoche⁹ vidit in visiōe nocti ita horribilē visuꝫ ꝙ capilli capiti sui horruerūt. vidit duos dracones inuicē pugnātes ꝛ clamātes ꝛ ad clamorē aīalia ꝯuenerūt. Hui⁹ horribil' visiōis legim⁹ figurā Dan̄. vij. Daniel vidit in visiōe noctis q̄ttuor bestias pugnātes ī mari. Una bestia erat similis leoni h̄n̄s alas quasi aq̄la. Scd̄a bestia sil'is erat vrso habēs tres ordies dētiū in ore. Tertia similꝰ ꝑdo. h̄n̄s q̄ttuor alas. Quarta bestia erat horribil' h̄n̄s septē capita ꝛ decē cornua. Nota ꝑ q̄ttuor bestias q̄ttuor pctā pugnātia ī nocte sup mare h⁹ mūdi. Primū est supbia. q̄ sil'is erat leoni h̄n̄s alas aq̄le. Nā leo ē rex aīaliū. ḡ nal'r est supbꝰ. Nā dic̄ Jsid̄. q̄n̄ inseq̄t a venatoribꝰ vadit in cāpū vt videat ab hoībꝰ ꝛ nulli⁹ pauebit occursum. Jta supbꝰ q̄cq̄d fac̄ h̄ facit vt videat ꝛ laudet ab hoībꝰ. Etiaꝫ hꝫ alas aq̄le q̄d significat supbiā mulieri. vn̄ d2 ī ps̄. Sic̄ aq̄la ꝓuocās ad volādū pullos suos. ꝛ sup eos volitās. Jta supbe ml'ieres filias suas docēt supbire. ꝛ ita ml'ta mala veniūt iā de supbia. Dr̄ em̄ idumee supbe Hiere. xlix. Cū exaltaueris q̄si aq̄la nidū tuū. īde detrahā te dic̄ dn̄s. Scd̄a bestia erat q̄i vrsus ꝛ significat auariciaꝫ. Ursus erat valde horribil' h̄n̄s tres ordines dētiū ī ore. Vn̄ vrsus hꝫ d̄bile caput. vn̄ iā d̄bilitat ī auar' caput eccie q2 oēs studēt auaricie ꝛ māxime a maiore vsq3 ad miorē. hꝫ fortia brachia. q2 q̄cq̄d capit in brachia tꝫ fortit. Jta auar⁹ q̄cq̄d app̄hēderit siue iuste siue iiuste n̄ reddit. ꝛ q̄cq̄d p̄dicat ꝙ pctm̄ n̄ dimittit nisi ablatū restituat. tn̄ nō curat. Jtē h̄n̄t tres ordies dētiū ī ore. q2 q̄cq̄d auar⁹ cogitat. loq̄t op̄at. sp ē ad iiustū lucꝝ. Est ei auar⁹ sil'is bufōi q̄ q̄n̄ vīea floret exit vineā ꝛ pascit t'ra. ita auar⁹ q̄n̄ p̄dicat v̄bū d̄i exit ecciaꝫ pascit t'ra. i. d̄siōriū t'reīs. vn̄ esa. lvij. ꝓpt iniq̄tatē auaricie e⁹ irat⁹ sū ꝛc̄. T'tia bestia

est pardus vel panthera diversis coloribꝫ ornata hñs q̃ttuor alas ⁊significat luxuriã q̃ pugnat i mari huiꝰ mũdi. Et habet q̃ttuor capita. q2 luxuria habet q̃ttuor pctã s. simplicẽ fornicatõez. vicz liberi cũ libera. est tñ pctm̃ mortale Adulterũ qñ ꝯiugati faciũt ꝯtra matrimoniũ q̃ in antiq̃ lege lapidabant. Incestꝰ qñ aliqs coit cũ cõsanguinea. ⁊ zodomiticũ q̃d ẽ peccatũ clamãs in celũ ꝓ vindicta. Istud pctm̃ iam maxie regnat velut bestia in nocte tenebrositatis pctõꝝ. Aug. Efficacissimꝰ rex est luxuria. ⁊ laqueꝰ ad capiẽdũ aĩas hoĩm. Quarta hostia pugnãsi i nocte fuit horribilior hñs septẽ capita ⁊ decẽ cornua. Septẽ cornua sunt etiã septẽ pctã mortalia. s. superbia. auaricia. luxuria. iuidia. gula. ira. accidia. Et habet decẽ cornua. i. decẽ p̃ceptoꝝ trãsgressiões ⁊ habent in his ṽsibꝫ. Unũ crede deũ. nec vane iura ꝑ ip̃m. Sabbata sanctifices. habeas in honore pentes. Nõ sis occisor. fur. mechꝰ testis iniquꝰ. Alteriꝰ nuptaꝫ. nec rem cupias alienã. Et bestia hec. i dyabolꝰ suis cornibꝫ oĩa p̃cepta iã ꝯculcauit ⁊ sic p3 scd̃m. Tertio dico ꝙ statꝰ pctõꝝ cõpat nocti. vt p3 in themate laborãtes ꝑ totã noctẽ nihil cepimꝰ. q2 in nocte augmẽtant dolores. Sicut videmus qñ est infirmꝰ hñs dolorem qñ nox venit tũc dolor crescit. per hunc dolorẽ nota dolorẽ aĩe. Naz sicut corpꝰ ꝯterit doloribꝫ. ita aĩa pctõris. q̃to em̃ dolores g̃uiores tanto clamores acriores. Ita aĩa dum sentit dolorẽ clamat fortit ad saluatorẽ cum ꝓpheta Dauid. q̃ clamauit fortit ad dñm dicens Miserere mei deꝰ qm̃ infirmꝰ sũ ⁊c. Huiꝰ figurã legimꝰ de Alexãdro magno q̃ obsedit q̃ndã ciuitatẽ cum magno exercitu ⁊ venerunt histriones ⁊ vagi laudabant eũ dicẽtes ip̃m esse filiũ Jouis planete ⁊ imortalẽ. sed iuit ad spaciãdũ extra exercitũ ⁊ cũ sagitta vulnere g̃ui vulneratꝰ est. ⁊ cũ nox accessit vulnꝰ intumuit ⁊ grauit doluit ⁊ clamauit. Hoĩes me deceperũt. q2 imortalẽ me dixerũt. sed dolor vulneris clamat me eẽ mortalẽ. Ita spũaliter pctõr nõ curat deũ cum nõ sit infirmꝰ sed sanꝰ in corpe ⁊ peccat audacter. ⁊ cũ laudat credit se eẽ imortalẽ sicut Alexander magnꝰ. ⁊ nõ curat de dolore aĩe q̃ maxie vulnerat ⁊ dolet sed qñ dñs tendit arcuꝫ suũ sicut dr in ps. Arcũ suũ tetendit ⁊ parauit illũ ad sagittãdũ ꝑ vindictam pctõrem ꝑ infirmitatẽ corpis. tũc pctõr sentiẽs in nocte suoꝝ pctõrum agnoscet se mortalẽ sicut alexander q̃ dixit Miserabilit sũ deceptꝰ ⁊ hoĩes deceperũt me dicẽtes me esse imortalẽ. s3 dolor i nocte vulneris mei clamat me eẽ mortalẽ. ⁊ sic p3 tertiũ. Quarto dico ꝙ statꝰ pctõꝝ cõpat nocti. q2 i nocte frustant. i. anihilant labores. Iõ dixerũt aplĩ. vt p3 in themate Per totã noctẽ la. ⁊c. ita q̃diu hõ est in pctĩs mortalibꝫ oĩa opa perdit. tps ꝯsumit inutilit. grãm ne

gligit turpit. Et ideo pmōet dn̄s nos Jo .ix. Me oꝫ opari donec vēiat nox in q̄ nemo opari pōt.i.in hac vita debem⁹ bona opa facere. venit nox.i.mors post hāc vitam q̄ nemo pōt aliqd boni facere.sꝫ de oīb⁹ opib⁹ nostris in nocte mortis rōnem reddere debem⁹. De hac figurā legim⁹ Dan̄.vij. Aspiciebam nocte.ꝛ throni positi sūt ꝛ ātiqu⁹ dierꝫ sedebat.ꝛ thron⁹ sicut flāme ignis.ꝛ rote ignee circa thronuꝫ. igne⁹ fluuius egrediebat.ꝛ milia miliū ministrabāt ei.ꝛ decies cētena milia assistebāt ei. ista visio in nocte significat statū iudicātiū Post diē hui⁹ vite venit nox in q̄ nemo pōt opari.sed iudicant̄ ſm opa.ideo vidit ī nocte. Et ad thronū iudicialē q̄ īmediate ponit̄ in ictu oculi aīa adducit̄. ꝛ antiqu⁹ dierū sedit.i.xp̄s.ꝛ flāma ignis erat eius thron⁹.i.iudicabit pctōres ad ignē etn̄ū.rote iuxta thronū vt traherēt pctōres ad supplicium eternū.flu ueus igneus.i.sn̄ia dānatōis. Milia miliū.i. multitudo angeloꝝ mīstrabāt ei.ꝛ decies cētena milia assistebāt ei.i.multitudo electoꝝ assistūt ei. ꝛ gladij ancipites in manib⁹ eoꝝ. Ad faciendā vindictā in peccatorib⁹ ī nocte pctōꝝ ābulātib⁹. Tunc oīs labor quē fecert i pctō mortali nihil pdest. Ergo q̄ ad thēa. Tota nocte laborauim⁹ ꝛ nihil cepimus.

Dn̄ica sexta. Ser.xlvij

Nisi abundauerit iusticia vr̄a plus q̄ scribaruꝫ ꝛ phariseoꝝ nō intra.i regēce. Mat.v.

Nota q̄ de⁹ dedit tria bona nobilia hoīb⁹.s.corpus aīaꝫ ꝛ res tpales. Aīa em̄ est nobile donū q̄ ad imaginē dei creata Gen̄ j. Faciam⁹ hoīem ad imaginē nostrā. Vn̄ ait Judith.xvj. Magnificata est aīa mea p̄ oīb⁹ creaturis. Scd̄m nobile donū est corp⁹ cum suis alimētis Vn̄. Homo ē dignissima creatura oīm creaturarū.q̄ excellit oīa aīalia volatilia ꝛ reptilia. Tertiū donū temporale sunt diuitie.aurū ꝛ argentū ꝛ possessiones.ꝛ hec tria dedit deus hoī vt inde seruiat suo creatori. Dedit corp⁹ vt nō offendat pximū. Vn̄ phibēs eum ait. Ne furtū facies. Nō occides. Nō mechaberis. Dedit aīam vt non habeat inuidiā in corde.vel irā maledicēdo.male cogitādo.sed ipm deum laudādo ꝛ amādo .ꝛ primū pter deū diligendo. Dedit ei res tpales vt primo offerat de illis reb⁹. Et hec tria ostendunt̄ ī euāgelio. Dixit ih̄s discipulis suis. Amē dico vobis.nisi abūdauerit iusticia vestra plus q̄ scribaꝝ ꝛ phariseorū nō intrabitis in regnū celoꝝ. Audistis q̄ dictū est antiqs.i.in antiqua lege. Nō occides.q̄ aūt occiderit re⁹ erit iudicio mortis. Sed ego dico vobis. Oīs qui irascitur fratri suo ita q̄ ī ira maledicit eū reus erit iudicio mortis etne. Qui aūt dixerit fr̄i suo.i.pxio racha.q̄d est v̄bū indignātis ꝛ motū inuidie.cordis ondēs maledicēdo re⁹ erit ꝯsilio. Qui aūt dixerit fr̄i suo

fatue ex inuidia ꝛ ira ip̄m maledi-
cēdo reus erit gehēne ignis.i.eī-
ne pene. Si ḡ offers mun⁹ tuū ad
altare ꝛ ibi recordat⁹ fueris.qꝛ ꝓ-
xim⁹ tu⁹ habet aliq̄d aduersuꝫ te
ita ꝙ tu habes inuidiaꝫ in corde
tuo.relinq̄ ibi mun⁹ tuū ante al-
tare ꝛ vade ꝑus recōciliari fratri
tuo.ꝛ tūc veniēs offeres mun⁹ tu
um qꝛ oblatio q̄ fit cū inuidia cor
dis nō est deo accepta.sicut obla-
tio Cayn q̄ fuit inuidiosa ꝛ iō fuit
maledict⁹. Et sic pꝫ euāgeliū. Er
go q̄d ad thēa. Nisi abūdauerit iu-
sticia vr̄a plus q̄ꝫ scribaꝝ ꝛ phari-
seoꝝ nō intra.ꝛc̄. Ex his notādū
ꝙ q̄ttuor genera hoīm nō intra-
būt in regnū celoꝝ. Primi sūt iu-
sticiā vendētes.scđi sūt iniuste iu
dicātes.tertij sūt inuidiā retinētes
q̄rti sunt iniuste offerētes. Prīo
dico ꝙ oēs q̄ vendūt iusticiā nō i-
trabūt in regnū celoꝝ. Jō monet
nos dn̄s dicēs Mat.vj. Attēdite
ne iusticiā vr̄am faciatꝭ corā hoīb꞉
alioq̄n nō habebitꝭ mercedē apđ
deū in celis. h̄ fecerūt pharisei.qꝛ
oīa bona oꝑa fecerūt hoīb꞉ intuē
da. Jsti faciūt sicut hō vineā i flo-
re vendēs.ꝛ cū venerit hyems nō
habet aliq̄d ad bibendū. Jtē faci-
unt sicut hō q̄ vendit agrū cuꝫ se-
minat.ꝛ cū venerit messis nō ha-
bet qđ in horreū ponat. ꝛ sic hy-
pocrite omnem mercedē iuste re-
tributōis amittūt.iō regnū dei n̄
intrabūt. Hui⁹ legim⁹ figurā li.j.
Mach.vj. Uenit Anthioch⁹ rex
malus pugn̄re ꝯtra Judā macha-
beū ꝑncipē iusticie.ꝛ ille antioch⁹
sedebat ī magno elephāte. q̄d vi-
dēs Judas machabe⁹ ꝓmisit ma
gnā mercedē cuidā milite nomīe
Eleazar.q̄ vadēs ad ꝓliū ꝛ vt ma-
gnā laudē hoīm haberet pugna-
uit ꝯtra Anthiochū ꝛ elephanteꝫ
vicit.sꝫ habuit se incaute.qꝛ ele-
phas cecidit sup eū ꝛ occidit eum
ꝛ sic mercedē sibi ꝓmissaꝫ ꝓt̄ va
nā gloriā amisit.ꝛ cū Machabeo
castꝝ nō intrauit. Jta moral'r ꝑ
antiochū nota dyabolū qui sedet
in elephāte.i.supbia.vn̄ ps. Sup
bia eoꝝ q̄ te oderūt ascēdit sꝑ.et
vult ꝯtra iustū hoīem bellare. Sꝫ
eleazar.i. vana glīa volens oēm
mundū acquirere.sic pharisei pu
gnāt incaute oꝑib꞉ inanis pn̄ie.
qꝛ faciūt hoīb꞉ intuēda.ꝛ occidūt
elephantē.i.dyabolū.sed occidūt̄
in aīa.ꝛ ideo ꝑdūt mercedē ꝛ ciui
tatē quā iusti intrāt q̄ iusticiā suā
ad honorē dei faciūt. Un̄ dic̄ Hu
go de scō vic. Sub hoste inquit
morit̄ ꝛ mercedē ꝓmissaꝫ ꝑdit qui
de ꝟtutib꞉ gloriat̄ q̄s fecit. Ergo
ad thēa. Nisi abūdauerit iusti.ꝛc̄.
Scđi qui nō itrabūt i regnū celo
rū sunt iniuste iudicātes. Et h̄ iđo
qꝛ iudex etern⁹ est iust⁹ ꝛ rectū ē iu
diciū ei⁹.dic̄ ꝓpheta i ps. Sꝫ heu
iudices hui⁹ mūdi sūt sic iudices
q̄s ꝯstituit Samuel ꝓpheta.de q̄
bus dr̄. Receperūt mūera ꝛ puer
terūt iudiciū.j.Regꝭ.viij.ps. Dex
tera eoꝝ repleta ē mūerib꞉. Et iō
romani depīgebāt iudicē ī hunc
mundū. Sedebat in throno ꝛ ere
cta facie in celū.ꝛ imago erat ceca
carēs vtroq̄ oculo ꝛ vtraq̄ manu

Et rō erat hec. In throno depīge bāt i signū ꝙ districtꝰ iudex sedēs in iudicio debet habere ītentionē ad illū iudicē viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ supnū. ꝛ qui ē sup eum. ꝛ sicut ipe iudicat sic iudicabiꝛ ab eo. vtroqꝫ oculo cecꝰ in signū ꝙ dextꝝ oculū nō debet diligere fauore diuituꝫ. vel amicoꝝ. vt illis magꝭ inclinet ꝙ paupibꝫ. Sinistꝝ oculū nō ba buit in signū ꝙ nō debet inuidio se iudicare vt ille male iudicet cui nō est fauēs. ꝛ illꝰ iudicibꝫ sp debꝫ iusticia pdicari. Itē debet carere dextera manu ita ꝙ nō sit nimis auidꝰ ꝛ nō accipiat mūera ꝛ puer tat iudicia. Itē nō hūit sinistram manū in signū ꝙ nō sit nimis mi tis. ita ꝙ hoīes sup hec nō faciāt mala dicētes. Judex ē valde mise ricors me nō punit. Sed hec ista imago nō est depicta. ꝛ eiꝰ significatio sicuti ē in terra nr̄a cū potiꝰ prochdolor q̄ iudiciū tenēt in ter ra nr̄a. hi sunt in quoꝝ manibus iq̄tates sūt. dextera eoꝝ repleta ē muneribꝫ. ꝛ in sinistra diuitie et gl'ia. g̃ nō intrabūt nec sedebūt cū altissimo iudice. Et sic pꝫ scd̄m.

3ª Tertij q̄ nō intrāt in regnū celoꝝ sunt iniuste psequētes ꝛ inuidiaꝫ extinētes. in ira pximū maledicē tes. Vn̄ dicit dn̄s de iusto q̄ iniu ste psequiꝛ. Qui maledixerit tibi. sit ille maledictꝰ. Nā inuidiosus hō est velut coluber serpēs vt dici tur Prouer. xxiij. de vino qn̄ fla uescit ꝛ splēduerit in vitro color eius. Ingrediꝛ blande ꝛ in nouis simo mordebit vt coluber. ꝛ sicut regulꝰ venena diffundet sic hō i uidiosus inēdū simulat ꝛ placet hoībꝫ vt scruteꝛ corda. nouissime aūt mordebit vt coluber. Colub est serpēs a colore dictꝰ. ꝛ fugit lu cē ꝛ colit vmbrā. Itē inuidiosꝰ mlꝰ tos colores ꝯsiderat i pximo quē odit. Nā si videt colorē albū. i. pro speritatē dolet in corde. si vidꝫ ad uersitatē tēpalē gaudet. colit vm brā nugaꝝ. fugit lucē v̄itatꝭ. Et iō dr. Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge peccata. Inuidiosus hō assi milaꝛ Dan filio pr̄iarche Jacob q̄ bn̄dicere filijs suis volēs eis fu tura pdixit. Gen̄. xlix. Et dedit oī bus bn̄dictiōeꝫ ꝛ bona eis pphe tauit. cū aūt inspexit Dan cōside rans ꝙ esset inuidiosus homo di xit. Filius meus Dan q̄si coluber mordēs in semitꝭ vngulas eq̄ vt cadat equꝰ ꝛ sessor eiꝰ. iō ipe non intrabit in t̄ram pmissiōis vt ac cipiat sortē cū filijs isrl'. Ita spiri tualiꝛ p Dan nota hoīeꝫ inuidio sum q̄ est sicut coluber in via pe nitentꝭ vite. q̄ cupit mordere per infamiā vngulas equi. i. gressus bonoꝝ opm pximi cadit sessor. i. hō hn̄s bonā famā Et ei accidit se pe ꝙ coluber ꝑpēs volēs mordere calcatur et occiditur a transeun tibus. ita accidit sepe ꝙ homo bo nus et iustus detractiōes lingue dolose non timet sed calcat eum manens in bono pposito. et ideo talis inuidiosus nō intrabit cuꝫ iustis in regnū celoꝝ. Ergo quo ad thema. Nisi abundauerit iu sticia vestra plusq̄ꝫ scribarum. ꝛc.

Quarti q̄ non intrabũt in regnũ celoꝝ sunt iniuste offerẽtes. Naꝫ q̄ vult iuste deo offerre. vt deꝰ accipiat oblationẽ vt ptꝫ in euãgelio. debet tria ꝯsiderare. Prīo cui offeras. Nã multi sũt q̄ deo nõ offerũt sed dijs alienis. vñ errãt offerẽtes iniusta sacrificia. Sed illi q̄ offerũt dijs alienis nõ intrabũt in regnũ celoꝝ. Nã multi sunt q̄ offerũt deo luxurie. ꝛ q̄cq̄d dant mulieribꝰ ꝑpter luxuriã offerunt cũ Salomone idolo moabitarũ. de q̄ legit̃. iij. Reg. xj. ꝙ coꝛ Salomonis depꝛauatũ fuit q̄ ad luxuriã ꝙ obtulit idolo moabitaꝝ. et eiectꝰ est de regno. Aliq̄ offerũt vẽtri ꝛ illi sunt gulosi. De q̄bꝰ Phil. iij. Quoꝝ deꝰ venter est. ꝛ sup̱ his indignabit̃ deꝰ. ideo nõ intrabũt in regnũ celoꝝ. Itẽ scđo ꝯsiderare debes q̄ꝫtũ offeras. Nã si multũ habes ꝛ diues es multa debes offerre paup̱ibꝰ. sicut dixit Thobias senioꝛ. Si multũ tibi fuerit tunc multũ offer fili mi. ꝛ honora deũ de tua substãtia. Et si modicũ habes modicũ offer in deuotione coꝛdis. sicut illa mulier que paup̱ erat ꝛ obtulit duo p̱ua munera in tẽplo cũ deuotiõe coꝛdis. ꝛ erat dñs dicẽs. Hec mulier plꝰ oĩbus fecit. Nã aliq̄ diuites obtulerũt floꝛẽos. ꝛ h̄ fecerũt põpose. ꝛ ideo vide q̄ꝫtũ offeras. Tertio debet ꝯsiderare vtrũ sit iuste acq̄sitũ. nã aliqui offerũt vilissimũ denariũ deo. sicut Cayn. Itẽ aliqui offerũt deo qđ a paup̱ibꝰ receperũt. ꝛ illud nõ est deo acceptũ. sed de ꝑpꝛio laboꝛe. Vñ legimꝰ figurã j. Reg. xv. Samuel dixit ad saul regẽ vt interficeret oẽs pessimos sodomitas iuxta terrã filioꝝ isrl̃ habitãtes ꝛ nõ parceret hoĩbꝰ nec iumẽtis. eo ꝙ offendebãt deũ. sed Saul pep̱cit diuitibꝰ ꝛ iumenta plura pinguia retinuit. tũc ait samuel. q̄re pep̱cisti illis. Rñdit. vt offerã deo. hec fuerũt de rapina. tunc rñdit Samuel. Plus ẽ obediẽtia q̄ꝫ victima. i. oblatio pecoꝝ. Ita spũalit̃ multi sunt q̄ rapiũt a paup̱ibꝰ p̱ vsurã ꝛ rapinã ꝛ latrociniũ ꝛ de illis offerũt deo. melius eẽt ꝙ obseruarẽt obedientiã. q̄a deꝰ ꝓhibuit vsurã ꝛ rapinã. ꝛ obedirẽt deo in p̄ceptis eiꝰ q̄ꝫ talẽ obedientiã facerẽt. ꝛ ꝑpterea Saul fuit eiectꝰ de regno. ita isti q̄ iniuste offerũt dijs. i. pctĩs. Ergo quo ad thema. Nisi abundauerit iusticia vestra. ꝛc̃.

Dominica septima post penthecostes. Sermo. xlviij.

S I dimisero

Si dimisero eos ieiunos in via. Mar. viij. Sunt em̄ ĩ vita p̄senti q̄ttuoꝛ magni defectꝰ. Primꝰ defectus est vite bꝛeuitas Vñ dicit ps̃. Sicut vmbꝛa p̄tereunt. Scđs defectꝰ est tediositas. Vñ Job. x. Tedet aĩam meã vite mee. Tertiꝰ defectus est irreuocabilitas. q2 hõ non põt reuocari vt illud qđ neglexit recup̱et. Vñ diues Lu. xvj. O dñe mitte Lazarũ in domũ patrꝭ mei. habeo em̄ q̄nq̄ꝫ frẽs vt testet̃ illis ne veniãt in

hunc locū tormētoꝝ. Rñdit Ab/rahā. Hoc nō pōt esse. qꝛ mag̃ est distātia int̃ viuos ⁊ mortuos. vt mortui ñ pñt ire ad viuētes. Quartus defect⁹ est indigētia vl' neces/sitas. Nā hō est nud⁹ iō idiget ve stibꝫ. hō est sitibund⁹ ideo indiget potu. hō est famelic⁹ iō indiget ci bo. Ergo q̃d ad thema. Si dimise ro eos ieiunos. deficiēt in via. Et h̄ oñdit' in euāgelio q̃d hodie legit' Cū turba plīma esset cū ihū. nec haberēt q̃d māducarēt. ꝯuocatis discipul' ait illis. Misereor super turbā. qꝛ iam triduo sustinēt me. nec hñt qd̄ manducēt. ⁊ si dimise ro eos ieiunos deficiēt ī via. Re/sponderūt ei discipl'i sui. Vñ istos hic qs poterit saturare panibꝫ in solitudine. Et interrogauit eos. dicēs. Quot panes habet̃ʒ. Et re/sponderūt septē panes. Et p̄cepit turbe discūbere sup̄ terrā. Et acci piēs septē panes gr̄as agēs fregit ⁊ dedit discipul' vt turbe appone rēt. ⁊ apposuerūt turbe. Et habe/bāt pisciculos paucos ⁊ ipos bñ/dixit ⁊ iussit apponi. Et māduca bāt ⁊ saturati sunt. ⁊ sustulerunt qd̄ supauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aūt q̃ māducaue/rant quasi q̃ttuor milia. ⁊ dimisit eos. Et sic pꝫ euāgeliū. Ergo q̃ ad thema. Si dimisero eos ieiunos deficiēt in via. Nota ꝙ q̃ttuor sūt vie in q̃bꝫ multi deficiēt. Pr̄a est via p̄ mundū. Scd̄a est via ad in fernū. Tertia ē via ad purgatori um. Quarta ē via ad celū. Prima est via p̄ mundū. ⁊ illa incipit quā do hō nascit'. ⁊ finit' qñ hō morit'. Vñ in ps̄. Errauerūt in solitudīe in inaquoso. viā ciuitat' habita/culi nō inuenerūt. De hac via q̃ ē multiplex multi errāt. Legimus figurā Exo. ꝙ Moyses duxit fili os israhel de egypto ī solitudīe et errauerūt ꝑpter diuersa pctā. ita ꝙ pauci q̃ exiert̃ ad terrā ꝓmissio nis ꝑuenerūt Ita moraliter. Xp̄s ductor noster eduxit nos de egy/pto tenebraꝝ pctōꝝ nostroꝝ ad vitā rectaꝫ. Vñ ipse ait. Ego sum via q̃ sequit' me nō errat. Jo. xiiij. Sed sicut duodecim tribꝫ filiorū israhel errauerūt. ita sunt duode/cim genera hoīm in eccl'ia qui er rant in hac vita. Primi sūt sapiē tes hui⁹ mūdi quibꝫ ostēdit viam sapiētie. sed ipi errāt in via sapiē tie. ⁊ viā stulticie faciētes. Sap̄. v. Errauim⁹ a via veritat' ⁊ lumē sa piētie nō luxit nobis. Scd̄i sunt nō ieiunātes. q̃ deberēt ambula/re in via obediētie. sed errādo de/clinādoqꝫ veniūt ad viā inobediē tie. Vñ. j. Jo. ij. Scribo vobis iu uenes nolite diligere mundū ne vos seducat. qꝛ oē qd̄ est in mūdo est ꝯcupiscētia carnis ⁊ ꝯcupiscē tia oculoꝝ ⁊ sup̄bia vite. Tertij s̄t diuites q̃bus ostēdit xp̄s viā mi sericordie. sed ipi declināt ad viā auaricie. claudētes viscera pieta/tis. ⁊ paup̄ibꝫ nō cōpatiētes. Vñ j. Jo. iij. Qui viderit frēm suū ha/bere necessitatē ⁊ clauserit viscera sua eo. quō charitas dei est in eo. Quarti sunt sup̄bi q̃s dñs viam humilitatis docuit dicēs. Discite

me q̃ꝛ mitis sum ꝛ humilis cor
de. ꝛ ipi declināt a via hūilitatis.
ad viā supꝫbie. ideo errāt in solitu
dine. Quinti sūt paupes q̃s do/
cuit patiētie viā dicens. In patiē
tia vřa possidebitis aīas vestras.
sed ipi declināt a via patiētie blas
phemātes ꝯ deū dicentes. Et q̄re
nō creasti me ita diuitē sicut talez
ꝛ talē. Sexti sūt iuuēcule mulie/
res q̃s docuit viā honestatꝭ ꝛ ve/
recūdie. sed declināt ad viā ipudi
cicie loquētes inhoneste. ornātes
se mūdo. vt alliciāt ad pctā eas in
spiciētes. De q̄bꝫ ait Esa. iij. quō ā
bulabāt filie syon nutibꝫ oculoꝝ
ibāt. ꝛc̄. Itē in ps̄. filie eoꝝ cōposi
te circūornate vt silitudo templi.
Septimi sūt p̄ncipes infideles.
socij furū. Octaui sūt mercatores
q̃s docuit viā veritatꝭ. Vñ ipe di/
cit. Ego sū veritas. sed ipi decli/
nāt ad viā mendacij. ḡ errāt in so
litudine. Noni sūt laboratores q̄
laborāt cū pigricia. q̃s etiā docuit
viā fidelitatꝭ vt fidelit̄ laborēt in
vinea sctē ecclie. sꝫ ipi declināt ad
viā pigricie. iō dicit̄ Prouerb. vj.
O piger vade ad formicaz ꝛ disce
ab ea prudentiā. Decimi sūt sacer
dotes sine scia. Vn̄ d̄ Malach. ij.
Labia sacerdotis custodiūt sciaz
ꝛ legē requirēt ex ore eiꝰ. q̃ꝛ ange/
lus dn̄i exercituū est. sed ipi decli/
nāt ad viā luxurie ꝛ imūdicie Vn
decimi sūt ꝯiugati q̃s docuit viā
ꝯcordie. ꝛ ipi viuūt sic̄ equꝰ ꝛ mu
lus iq̄bꝫ nō est itellectꝰ. Duodeci/
mi q̄ errāt i hac via dexti sūt religi
osi sine gr̄a q̄ nō hn̄t gr̄az orādi ne

ꝗꝫ p̄dicādi. vñ Iac̄. j. Religio mū
da hec est mūdū se custodire ab h̄
seculo. Isti significant̄ ꝑ duodec ī
tribꝫ filioꝝ isrl̄. ꝛ sicut isti nō vene
rūt ad terrā ꝓmissiōis. ita hoīes
sup̄dicti nō ꝑueniūt ad terrā eter
ne vite quā ꝓmisit deꝰ rectā viaz
seruātibꝫ. Vñ Esaias Hec via do
mini āmbulate in ea. Ergo ad thēa.
Deficiēt in via. Scd̄a via est ma/
la. ꝛ illa ducit tꝑe mortꝭ ad infer/
nū. Vñ ait Mat. vij. Lata est via
q̄ ducit ad mortē eternā ꝛ illā va/
dūt oēs pctōres tꝑe mortꝭ. De ista
via legimꝰ figurā. iij. Regꝭ. xij. qn̄
filij isrl̄ fuerūt discordes tūc Iero
boā erexit duo idola ad vias duas
q̄ duxerūt hoīes ad tēplū hierusa
lē. Vnū ydolū iuxta viā bethel. et
aliud iuxta viā Dan. ꝛ scripsit ita
aureis lr̄is. Ecce dij tui israhel q̄
te eduxerūt de terra egypti. h̄ ado
ra. ꝛ retinuit pplm̄ ne irent ꝑ viā
rectā in irl̄m. Ita spūaliter dyabo
lus erexit in hoc mūdo duo ido/
la. s. supꝫbiā ꝛ auariciā q̄ hoīes ma
gis colūt. Vñ Col. iij. Auaricia ē
idoloꝝ seruitꝰ. q̃s tꝑe mortis du
cit Ieroboā. i. dyabolus in regnū
suū. ꝑ viā tenebrositatis ꝛ miserie
De ista via quā ibit misera aīa d̄r
in ps̄. Fiant vie eoꝝ tenebre ꝛ lu/
bricū ꝛ angelus dn̄i eis missus ꝑ
sequēs eos. q̃ꝛ ꝯsiliū suuz audire
noluerūt. ꝛ ista via multū est lata
q̃ꝛ multi inueniūt eā. ꝛ hec ē via q̄
ad infernū ducit. Ergo ad thema
Si dimisero eos ieiunos ꝛc̄. Ter
tia est via q̄ ducit ad purgatoriū.
vbi aīa ducit̄ ꝑ angelū. ꝛ ibi mul/

tas tribulatiões ſuſtinet. aliq̄ mil
le ānos. alique centū. alique decē
aliq̄ tres horas. Tn̄ illa eſt ſatis
munda via. et ſic erit munda ⁊ a-
nima ſemper eſt in gratia. et ſpe
ſaluationis. De iſta dicit Treno.
iij. Cōcluſit iniquꝰ. i. dyabolus vi
as meas tꝑe mortis lapidibꝫ qua
dratis. ſ. pctīs obijciēdo. ſed iſtas
vias ad q̄s ducit̄ aīa ad purgato
riū pōt homo ī hac vita ꝑ elemo-
ſynaꝝ largitionē facere tutas et
planas. Nā iuxta illā ſedet dyabo
lus quaſi latro ſperās cape aīam
ſed ſi hic hō dat elemoſinā paupi
bus ducit̄ caute ꝑ angelū ad pur
gatoriū. ⁊ de purgatorio ad cele-
ſtē patriā. Huiꝰ legimꝰ figurā. iij
Reg. ix. quādo rex Salomō re-
gnauit in hieruſalē ⁊ in oī regno
iſrahel ordinauit aliquos hoīes
accipe a trāſeuntibꝫ paſſagiū. ⁊ de
illa pecunia ordinauit vt oēs trā
ſeūtes tributū dātes eē ſecure po-
tuerūt a latronibꝫ ⁊ raptoribus.
Ita ſpūaliter xp̄s dn̄s nr̄ ſapiētiſ-
ſimꝰ ⁊ pacificꝰ rex ordinauit pau
ꝑes. ⁊ in h̄ mūdo vt accipent. ele-
moſynas tanq̄ꝫ paſſagiū a diuiti
bus. ⁊ q̄cq̄d ipſis dat̄ ipi regi xp̄o
p̄ntant. ⁊ tunc aīa poſt mortē va-
dit ſecure viā purgatorij ⁊ ducit̄ ꝑ
angelos quos deꝰ ad hoc ordina
uit in via eterne vite ad patriā ce
leſtis glīe. Ergo ad thema Si di
miſero eos ieiunos defi. in via ⁊c̄.
Quarta via ē ad portā ſalutis et
ād patriā ſine oī purgatorio ⁊ iſta
eſt multū ſtricta ⁊ arta ⁊ illā pau-
ci inuenient. ſicut dꝛ Mat. vij. Ar
ta ē via q̄ ducit ad vitā ⁊ pauci in
uenient eam. illā oꝑtet nos cū pal-
ma victorie obtinere ſicut patres
ſcti illā ante nos obtinebāt. d iſta
via dꝛ Sap̄. x. Iuſtū deduxit dn̄s
ꝑ vias rectas. ⁊ oſtēdit illi regnuꝫ
dei. De iſta via legimꝰ figurā Nūe.
xxj. Qn̄ filij iſrl̄ ambulabāt ꝑ ma-
re rubꝝ ⁊ venerūt ad terrā Seon
⁊ rogauerūt vt ꝑmitteret eos am
bulare ꝑ regnū ꝑ vias regias pa-
cificas. ⁊ in nullo vellent ei aliq̄d
moleſte inferre noluit eis aſſenti-
re. tunc dixerūt. Oꝑtet nos ire. n̄
eſt alia via niſi iſta ꝑ regnū tuū. ⁊
violenter intrabāt. ⁊ rex ſeon vo-
luit eis reſiſtere ne ambularēt. ſꝫ
ipi fortiter dimicabāt regē ⁊ oēm
populū ſuū fugauerūt. Ita ſpūa-
liter poſt hāc vitā non eſt alia via
niſi ꝑ terrā ſeon. i. dyaboli. qꝛ te-
nebroſas vias vadit aīa. ſed qn̄ e-
gredit̄ aīa iuſti de corꝑe pōt dice-
re ad regē ſeon. i. dyabolū. qꝛ ipſe
eſt p̄ſens cum egredit̄ de corꝑe. ꝑ-
mitte me ire pacifice ad regnū et
ne glīe qꝛ diu dubitat aīa ⁊ ſtat in
porta mortis. ſicut ptꝫ de ſcō Hy
larione monacho q̄ dixit ad aīam
ꝓpriā. Egredere q̄d times. egrede
re quid dubitas. octuaginta fere
annis xp̄o ſeruiſti ⁊ mortē times
O ſi aīa illius ſācti dubitat. quid
faciet aīma peccatoris moriētis
in mille pctīs mortalibus. Debet
igit̄ anima viri iuſti viriliter pu-
gnare auxilio angeloruꝫ ⁊ ire per
terram Seon. id eſt dyaboli ⁊ tūc
fugit cū non habet ptē in ea. ⁊ ſic
ſecure vadit ad t̄rā ꝓmiſſionis.

Ergo quo ad thema. Si dimise-ro eos ieiu. defi. in via.

Dominica octaua post pēthe.

Sermo. xlix.

Rbor bona fruct⁹ bonos facit. Mat. vij. Nos videm⁹ φ arbores domestice modicū fructificāt in? spinas. Rō est q2 spine naturalit̄ sunt sicce ⁊ glomerāt terrā cū ra-dicib⁹ ⁊ trahūt ad se humorē. ido hō habēs bonā arborē in orto suo nō pmittit crescere spinas iuxta eā. sed eradicat eas. Ita spūaliter hō deuot⁹ velut arbor bona volēs fructificare in bonis opib⁹ ⁊ mīe nō pmittit crescere pctā nec ī cor de nec in ore. nec in ope. sz eradi-cat p ↄfessionē. ↄtritionē. ⁊ satisfa ctionē. Vñ hō est sicut arbor puer sa. sicut arbor naturał hz radicez plātatā in terrā ⁊ ramos in celū. ita hō habet radicē q̄ est caput bo mīs ꝟsus celū. ⁊ ramos q̄ sꝫ bra-chia ⁊ pedes ꝟsus terrā. in signū φ in mūdo deb3 hr̄e fructū in opi bus mīe ⁊ nō in celo. Nā in celo ñ indiget vestimētꝭ. Ibi em̄ oēs do-mestici dei vestiti sunt duplicib⁹ ⁊ stola claritatꝭ. Ibi nō odit hospi ta pegrinū. q2 sunt oēs ciues ⁊ do mestici dei. Ibi nemo dic̄ ciba esu rientē. q2 ibi oēs sedēt ad mēsam pr̄is. Ibi nemo dicit. pota sitiētez q2 ibi bibūt de vino deitatꝭ q̄d leti ficat cor hoīs. Ibi nemo dic̄. sepe-li mortuū. q2 oēs sunt ibi viuētes ⁊ nūq̄3 morietes. Ibi nemo dic̄ sol ue captiuū. q2 ibi oēs sunt liberi. sed hec debet hō in terra facere cū pedib⁹ ⁊ brachijs q̄ sunt rami plā tate arboris bone ī terra h⁹ mūdi velut ī orto vt h fructū faciat ⁊ nō in celo. sz ibi fruat̄ fructib⁹ q̄s p-ducebat ī terra. Ergo ad thēa. Arbor bona fruct⁹ bonos facit. Et d h ait in euāgelio hodierno. Dixit ihs discipul̄ suis. Attēdite a falsis ꝓphetꝭ q̄ veniūt ad vos in vestim̄ tis oviū. intrinsec⁹ aūt sūt lupi ra paces. a fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos. vñ dicā vobis pabolā. Nun-q̄d hoīes colligūt de spinis vuas. aut de tribul̄ fic⁹. certe non. Sic oīs arbor bona fruct⁹ bonos fac̄ Oīs arbor mala malos fruct⁹ fa cit. Nō pōt arbor bona naturalit̄ malos fruct⁹ facere. sic etiā arbor mala nō pōt naturalit̄ bonos fru ctus facere. Oīs arbor. i. hō q̄ nō facit fructū bonū excidet̄ ⁊ ī ignez mittet̄. Igit̄ ex fructib⁹ eoꝝ cog-scetis eos. Nō oīs qui dicit mihi dñe dñe. i. q̄ solū credit in deū ⁊ ñ pficit in ope intrabit in regnū ce-lorū. sed q̄ facit voluntatē patris mei q̄ in celis est ipē itrabit in re-gnū celoꝝ. Et sic patet euangeliū Unde sciendū φ omis arbor bo-na q̄ttuor bona debet habere Pri mo folia. Scd̄o d3 habere ramos Tertio deb3 habere flores. Quar to debet habere fruct⁹. ita quili-bet hō Primo dico φ om̄is arbor debet habere folia. Folia signifi-cant bonam voluntatē. Na3 quā do arbor emittit folia intendit fa cere fructus ita bona voluntas in homine procedit fructum. sed

multi sunt hoīes q̄ bñ habēt bo/
nas cogitatōes ꝛ nō faciūt opera
isti assimilant̄ arbori quē vidit do
min⁹ ꝛ q̄siuit fructū ꝛ nō inuēit ꝛ
maledixit ei. ꝛ stati aruit. Ita mul
ti hoīes cogitāt. tu vis emendare
statū tuū. tu em̄ es in pctis mor/
talib⁹. sed nō faciūt fructū φ se e/
mendēt ꝛ ꝯuertant̄. ꝛ h̄ facit sug/
gestio dyabolica fundēs venenū
iuxta radicē dicēs. Nō adhuc. sed
qñ senuer̄. tūc emēdes Hui⁹ legi
mus specialē doctrinā. ꝛ Plini⁹
mgr̄ in naturis dicit φ in india
est arbor multū pulchra hñs lata
folia ꝛ optim⁹ fruct⁹ crescit in ea.
sed interdū venit serpēs veneno/
sus ꝛ fūdit iuxta radicē venenū in
toxicās arborē ꝛ statim īcipiūt fo
lia cadere. q̄d vidēs ortulan⁹ sta/
tim pforat arborē in sūmitate ꝛ i/
fundit illi tyriacā ꝛ stati folia re/
uiuiscūt ꝛ germināt ꝛc̄. Ita spūa/
lit̄ hō qñ cogitat φ velit se emēda
re in suo statu ꝛ ꝯfiteri ꝛ nūq̄ȝ am
pli⁹ peccare ꝛ deo seruire. ꝛ sic pro
ducit vt arbor filia. hoc vidēs dia
bolus serpēs venenosus q̄ dece/
pit adā ꝛ Euā in specie serpentis
infūdit venenū male cogitatōis.
ꝛ diffidētie φ adhuc diu expectet
Certe tūc iste hō debȝ facere sicut
ortulan⁹ in india dȝ pforare cor
ci⁹ cū terebello passiōis xp̄i q̄ fe/
cit corp⁹ suū pforari ꝑter eū. ꝛ de
bet cogitare φ talis passio in eo ñ
pdat̄. ꝛ tunc xp̄s infūdit tyriacaȝ
i. grāȝ diuinā ad inspiratōȝ bonā
ꝛ sic resumit sua folia ꝛ expellit ve
nenū pctī p ꝯfessionē. ꝯtritionem
ꝛ satisfactōȝ. ꝛ sic nō maledicet̄ in
die mortis ꝛ iudicij vt arbor ficu
um iuxta viā nō hñs nisi folia. et
sic ptȝ ꝓmū. Scdō dico φ arbor
bona debet habere ramos exten/
sos. Uñ sapiēs de iusto hoīe ꝛ ti/
mēte deū dicit. Eccī. j. Radix sapi
entie est timere deū. ꝛ rami illius
longeui. Et idē Eccī. xxiiij. Ra/
mi mei rami honoris ꝛ grē. Sic/
qȝ q̄libet hō debet habere sex ra/
mos honoris ꝛ grē. Prim⁹ est ra
mus cognitionis suīp̄ius vt hō
cognoscat fragilitateȝ statiȝ ꝓpij
defectus. ꝛ sic mūdet ꝯsciam suā
ab opib⁹ mortuis sicut dic̄ apl's
Sup hūc ramū debet sedere auis
q̄ dr̄ pauo. q̄ talis est nature qñ d
nocte dormit ꝛ cū vigilat cito cla
mat q̄r timet pulcritudinē amisis
se. ita aīa deuota dormiēs in tene
bris hui⁹ corpis cum euigilat sp
debet cogitare ne pulcritudinē p
dat. ꝛ sic se hūiliet ꝛ dicat cū ꝓphe
ta Dauid. Miserere mei de⁹ qm̄ i
firm⁹ sū. Scdʾs ram⁹ h⁹ arboris ē
cōpassionē hr̄e cū ꝓrio. q̄r qñ hō ꝯ
siderat φ hō patit̄. ꝛ ei cōpatit̄ si/
cut membꝝ mēbro. Nā xp̄s est ca
put nostꝝ ꝛ nos inuicē mēbra ei⁹
sicut dicit apl's Sup illū ramū se
det scd̄a auis q̄ noctua dr̄. q̄ talis
est nature. vbi hō infirmat̄ ibi vo
lat ꝛ clamat. ita debet facere hō iu
stus cū viderit hoīeȝ infirmari et
mori in pctis mortalib⁹ debet si/
bi aꝓpinq̄re ꝛ ꝑ eo orare. vt deus
eū ꝯuertat a pctis mortalib⁹. Uñ
Jac̄. v. Orate ꝑ inuicē vt saluemī
Terti⁹ ram⁹ ꝟtutū est patia. naȝ

aīa se cognoscēs primo cōpatiēs ex tunc pfectior erit si oēs tribulatōes q̄s mund⁹ dyabolus ⁊ primus pn̄t sibi inferre sustinet patient. Un̄ xp̄s in euāgelio ait Luc. xxj. In patiā vr̄a possidebitis aīas vr̄as. Sup hunc ramū sedet tertia auis q̄ dr̄ cign⁹. q̄ talis est nature qn̄ morti appropinq̄t tūc dulcit cātat. ita hō iust⁹ q̄ expectat futurā glīaȝ ⁊ scit se securum qn̄ mors naturalis venit ⁊ gaudet. Unde Phil'.j. Cupio dissolui ⁊ esse cum xp̄o. Quart⁹ ram⁹ est grarūactio. Nā qn̄ aīa ↄsiderat tanta bn̄ficia q̄ recepit a deo q̄ ipam creauit. redemit. ⁊ dn̄am mūdi fecit. ⁊ reginā celi elegit. tūc reddet grarum actōes. vn̄ Bern̄. Ingratitudo ē vent⁹ exicās oēm fontē ⁊ imbrem grē ⁊ mīe. ⁊ idē Dauid dicit in ps̄ Lauda aīa mea dn̄ȝ. laudabo dominū in vita mea. Sup hunc ramū sedet q̄rta auicula q̄ dr̄ philomena. q̄ talis est nature q̄nto de mane dies magis appropinq̄t tāto dulci⁹ cantat. ita talis aīa iusti hois q̄nto grā dei magis appropinquat tāto dulci⁹ laudat. Quītus ram⁹ hui⁹ arboris ꝟtutū ē desideriū eterne vite. Nā aīa cognoscēs malū statū hui⁹ mūdi desiderat mag̃ eternā vitā q̄ȝ ⁊c̄. Unde Aug. Qn̄qȝ traxit me honestas h⁹ mūdi. sed mō stat⁹ mūdi mihi apparet esse falsitas ⁊ vanitas. vt dr̄ Eccs̄.j. Qō ↄsiderās aīa anhelat ⁊ spirat ad vitā eternā. oīa terrena ↄculcādo. Sup hunc ramū sedet irūdo q̄ semp accipit cibū ī aere volādo. ita talis aīa magis delectat in celestibus q̄ȝ in terrenis. Un̄ apl's. Phil'.iij. Conuersatio nr̄a in celis est. Et iō dicit Ezechias rex de illa iusta aīa. Sicut pullus irūdinis sic clamabo. Sext⁹ ram⁹ hui⁹ arboris est vinculū diuinū vbi aīa colligata est deo per amorē vt maneat ī deo. ⁊ de⁹ in eo Un̄.j. Jo.iiij. De⁹ charitas ē ⁊ qui manet in charitate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. Sup hunc ramū diuini amoris sedet sexta auicula que dicit colūba vel turtur. q̄ talis est nature qn̄ pdit sociū tūc aliū non eligit. ⁊ aquā purā non bibit. ⁊ super ramū viridē nō sedet. ita aīa deuota existēs in diuio amore cum pdit xp̄m. i. q̄ grā ↄtēplatōis sibi interdū subtrahit. tn̄ non bibit aquā hui⁹ mūdi. videlicet aquā peccati in delectatiōibꝫ p̄sentis vite. nec sup ramū viridē sedet. q̄r gaudijs mūdi nō delectat. sed sp p cātu gemitū emittit. ⁊ sic arbor bōa cū folijs ⁊ ramis ꝟtutū bonorum opeꝝ fruct⁹ bonos facit. Tertio dico q̄ arbor bona habet flores. i. bonus hō floret in bona fama. et ideo talis assimilat ꝟge Aaron q̄ floruit. de qua dr̄. Nūeri. xvij. vbi legimus q̄ duodecim genera isrl' ponebāt virgas de amigdalis aridis in tēplū ⁊ clauserūt de nocte ⁊ de māe floruit ꝟga aarō ⁊ vnusq̄sqȝ scripsit nomē suū sup virgā suā. ⁊ nulla virga nisi ꝟga aaron floruit. Ita spūaliter duodeci sūt genera in ecclīa sctā que debent scribere sup virgas sue ↄscientie

eorum noīa. ⁊ qn̄ mane venit xp̄s scʒ tp̄e mortis. si nō floruit in vi/ta in ignē mittet. sicut virge filiorū israhel q̄ nō floruerūt. Primꝰ status in loco xp̄i est papa p̄z toti us eccl'ie. cuiꝰ potestas est claudere celū ⁊ aperire. scribat ipe nomē suū. q2 pater dicit sup virgā sue cō sciētie vtrū sic se habeat sicut ecclesia q̄ est sibi cōmissa vt inde valeat reddere rōnem sūp̄mo pape in cuiꝰ loco sedet. ⁊ si tp̄e mortis nō floret in ignē eternū mittet sicut v'ga arida ⁊ arbor que nō erat florida. Scd̄s statꝰ eccl'ie est cardinaliū q̄ sunt ꝯsiliarij pape ⁊ iurāt eccl'ie ꝙ velint ꝯsiliare q̄d sit dignū ⁊ iustū ꝑ pace. ⁊ ideo vocant cardinales. q2 sicut ianua vertit in cardine. ita eccl'ia xp̄i vertit in eodē iuuamīe. ⁊ in loco ap'loꝝ sedent ꝙ scribāt ⁊ audiant vt floreant. ⁊ si nō tūc tp̄e mortis mittet ī ignē eternū. vt arbor arida. Tertius statꝰ est ep̄oꝝ. quibꝰ post cardinales cōmissa est eccl'ia. q2 cardinales semꝑ debēt esse cū papa. sic eis cōmissum est custodire regiones tanq̄ sūmi pastores ouium. vt inde valeāt rōem reddere sūmo pastori. s. xp̄o q̄ dixit. Ego sū pastor bonus ⁊c̄. scribāt ipsi noīa sua sup virgā cōsciētie eorū. ⁊ si nō florēt in fidelitate tempe mortis mittent in ignē eternū. sicut lignū aridū. Quartꝰ statꝰ est abbatum ⁊ p̄latoꝝ. quibꝰ ab episcopis ⁊ papa commissi sunt tanq̄ patribus filij dei. ⁊ abba dicitur pater qui habet filios nutrire cum doctrinis ⁊ scribant super virgas eorum nomina sicut patres. vtrū q2 officium commissum bene custodiant. si nō florent tūc die mortis velut arbor arida mittentur ī ignem eternum. Quintus status est religiosorum qui viuunt sub obedientia superiorum qui viuēt deo ⁊ suis prelatis tria. videlicet voluntariam paupertatem. castitatem ⁊ obedientiam. superscribant et ipsi vtrum hec bene seruauerunt sicut promiserunt. ⁊ si nō certe de mane. id est tēpore mortis mittentur velut arbor arida in ignem eternum. Sextus status est presbiterorum qui sunt ordinati ab episcopis. q2 ipsi quondam solebant predicare. confessiones audire. ⁊ baptisare. ⁊ alia officia ecclesie gubernare. sed ipsis cōmissum est illud. ⁊ ideo opteꝫ ꝙ habeāt mundiciā vite. q2 oīa mūda mūdis ꝭm noticiam ꝯscientie Vn̄ dicit dn̄s. Vos q̄ non habetis sciam nō fruamini officio sacerdotali. Itē debent dare bonū exēplū vt simplices nō scādalisent. sicut dicit de eis. Vos estis lux mūdi nec sitis sicut cū cecus cecū ducit. q2 p̄sbit cecꝰ nō cognoscēs scītatē ducit cecū. i. simplicē in iniq̄tatē. ⁊ ergo scribāt ipi eoꝝ noīa sup v'gā ꝯscie. si nō floret tūc manet arida. ⁊ in die mortis mittet in ignē eternū velut arbor arida. Septimus statꝰ ē imꝑatoris cui cōmissus ē a deo gladiꝰ t̄palis. Vn̄ xp̄o in cena ipi discipli dixerunt. Ecce duo gladij hic. R̄n̄dit. Satis est.

Et isti duo gladij sunt ptās tpal'
τ spūalis q̄ cōmissa est pape. Iste
impator scribat sup v̄gā sue ɔscie
vtrū gladio sibi cōmisso corrigat
corrigēda. qꝛ sedet in loco christi.
Si aūt nō floret in v̄tutibꝫ sibi cō
missis mane .i. tpe mortꝭ mittet̃ in
ignē eternum velut arbor arida.
Octauꝰ statꝰ in ecclia est statꝰ re-
gū q̄ sunt sub impatore. τ dicunt̃
reges. qꝛ debēt ecclīaꝫ regere ī pa
ce τ sapiētia. iō portāt corōas au-
reas. τ scribāt noīa sua sup virga
ɔscie vtrū floreāt sicut cōmissum
est eis. si nō tunc sicut arbor arida
in ignē eternū mittent̃. τ pdēt co
ronā glie. Vn̄ Treñ v. Cecidit co
rona capitis nr̄i ve nobis qꝛ pec-
cauimꝰ. Nonꝰ status ecclie est p̄n
cipū q̄ dicunt̃ duces. qꝛ dn̄t duce
re vexillū regis altissimi. sꝫ ducūt
vexillū inferni si bn̄ ducūt iā eccle
siaꝫ sctām τ exercitꝰ eiꝰ sequit̃ bn̄
pꝫ. ideo ait Baruch .iij. Ubi sunt
p̄ncipes tui. Rn̄det. Ad inferos
descenderūt supscribāt τ ipi. si nō
floret v̄ga ɔscie mittent̃ in ignem
velut arbor arida. Decimꝰ status
est baronū q̄ sunt sub p̄ncipibus
ḡdu τ statu ecclie dei. q̄ dicunt̃ li-
beri eoꝝ ꝓpter eoꝝ beneficia q̄ fe-
cerūt ecclie. τ si sunt liberi a pctō
q̄ libertate xp̄s nos τ eos libera
uit. supscribāt eoꝝ noīa sup v̄ga
sue ɔscie. vtrū sunt liberi a pecca-
tis mortalibꝫ. si nō. tūc mittent̃ i
ignē eternū in die mortꝭ velut ar
bor arida. Undecimꝰ statꝰ ecclie ē
militū quoꝝ officiū est viduas et
orphanos defendere. τ gladiꝰ cō-
mittit̃ eis vt reddāt inde rōnem ī
die iudicij. sed si nō daret̃ eis pro
gladio teda meliꝰ esset. qꝛ cōburūt
eccīas τ nocēt viduis τ orphanis
supscribāt τ ipi sue ɔscie noīa eoꝝ
vtꝝ bn̄ defendāt ecclīaꝫ. si nō flo-
rent in iusticia mittent̃ velut ar-
bor arida in ignē eternū. Duode-
cimus statꝰ ecclie est aduocatorū
q̄ sunt sub militibꝫ quoꝝ officiū ē
iudicare pplm̄ τ discernere causas
q̄ p̄ncipes nō sp molestent̃ τ ipsi
iudicāt pplm̄ in labore. τ pcurāt
dn̄is necessaria. supscribāt τ ipsi
vtꝝ sint fideles τ mites. sꝫ timeo
q̄ iā sunt aduocati sicut fuerūt ad
uocati in egypto Pharaōis q̄ af
flixerūt pplm̄ dei scorpionibꝫ. iō͂o
pierūt cum eoꝝ p̄ncipibꝫ. iō͂o scri
bant τ ipi τ si nō florēt in māsue-
tudine mittent̃ in ignē eternū ve-
lut arbor arida. Et sic pꝫ tertium
q̄ arbor bona debet florere sicut
q̄libet floret aīa. Quarto dico q̄ q̄
libet hō fructū bonoꝝ opm ꝓdu
cere dꝫ velut arbor bona. Debet
inq̄s ꝓducere fructū dulcē vt ficꝰ
fructū pinguē vt oliua. letū fru-
ctū vt vitis. Huiꝰ legimꝰ figurā
Iudic. ix. Abimelech p̄nceps mi
tis τ hūilis abiectꝰ erat de regno
ꝓpter suā simplicitatē τ elegerunt
supbū regem. Ascēdit igit̃ altum
montē τ vocauit seniores regꝭ et
dixit illis pabolā. Arbores silue-
stres voluerūt eligere regē. τ dixe
rūt ad oliuā. Impa nobis τ tu e-
ris noster rex. Rn̄dit oliua. Nolo
deserere bonū fructū meū q̄ lāpa
des nutriunt̃ vt ardeāt τ homies

vngunt ꝓpter impiū vim. Tunc iuerūt ad vitē dicētes. Tu ers rex nr̄. Rn̄dit vitis. Nolo deserere bonū fructū meū q letificat cor hoīs ꝓpter impiū vim. Tūc ibāt ad rānū ꝛ dixerūt. tu ers rex nr̄. ꝛ ille acepit regnū. ꝛ tūc laceravit arbores. Et istā pabolā dixit eo ꝙ ipm spreuerūt ꝛ aliū elegerūt Jta spūalit hō iust9 velut arbor bona cum dyabolus ꝛ amici ei9 ꝯsulūt dicētes. Assume honores hui9 mūdi. tunc deuot9 debet rn̄dere sic' oliva. Nolo deserere ꝛc̄. qꝛ ps̄. dicit. Sicut oliua fructificaui in domo dn̄i. i. in eccl'ia xp̄i. Jtē debꝫ respondere sicut fic9. nolo deserere dulcē fructū meū opꝫ bonoꝝ meorū ꝓpt honorē hui9 mūdi. vt nō dicat de me illud Abacuck. iij. Ficus nō florebit. Jtez debet rn̄dere sicut vitis. nolo deserere nobilē fructū meū bonoꝝ opm meoꝝ ꝓpter honorē huius mūdi. nam fructus me9 letificat deū ꝛ hoīes. Ego vitis abundās in mīa dei mei. Vn̄ Gre. sup Ezech. Cōtemplatiua et bona vita est ab exterioribꝫ se retinere ꝛ soli deo inherere vt fructū bonoꝝ opeꝝ valeat ꝑducer̄ vt arbor bona ꝛ fructuosa Ergo ad thema. Arbor bona hꝫ folia bonaruꝫ cogitationū. habet ramos bonorū desiderioꝝ. habet flores honestatis ꝛ moꝝ. habet fructū bonorum opeꝝ ad regnū eternū. Sed ramn9 seu tax9 arbor mala lacerās arbores sunt supbi q regnāt in ecclesia dei. Vn̄ Matth. vij. Arbor mala fruct9 malos facit. ideo mittetur in ignem. Rogemus ꝛc̄.

Dn̄ica nona. Sermo. l.

Redde rationē. Lu. xvj. Nos videm9 qn̄ aliqs seruus seu aduocat9 accusat̄ apud dn̄m suū. si dn̄s est crudelis. tunc capit eū sine meditatōe ꝛ ponit eū in vinculū sicut Pharao fecit ioseph iusto. q̄uis fuit innocēs tn̄ ipm incarcerauit qn̄ mulier ipm accusauit. sꝫ si dn̄s est bon9 ꝛ māsuet9 qn̄ aduocat9 su9 accusat̄ tria fac̄. Primo dicit ꝙ rōneꝫ reddat. scd̄o dilatōꝫ dat vt se excuset. tertio si re9 est punit. si non re9 dimittit. Hec tria vult facere xp̄s dn̄s nr̄ cuius aduocati sum9 in h̄ mūdo. qꝛ nobis ml'ta bona cōmisit. ꝛ pctōr accusat̄ apud dn̄m a dyabolo q̄ vadit tota die p vniuersam terrā vt inuestiget opa nr̄a. Vn̄ d̄ Job domin9 ad dyabolū dixit. Ubi fuisti sathan. Rn̄dit dyabolus. Circuiui terrā vt viderē opa hoīm ꝛ ꝯsiderarē. Dixit dn̄s. Nunqd ꝯsiderasti seruū meū Job. Rn̄dit. Jta tu bn̄dixisti. g̃ oīa sunt ꝓspa. ꝛ ido taliť accusat pctōrē apud deū. vn̄ cū accusat tūc dn̄s vt bon9 ꝛ misericors tria fac̄ vt dictū ē. Primū est ꝙ citat qn̄ sibi infirmitatē vel aduersitatē vel inspiratōꝫ mittit. vt se emēdet Scd̄o dat dilatōꝫ ad decē ānos vl' ad. xij. vel ad. xiij. qꝛ nō vult mortē pctōris. sꝫ vt disponat se p pn̄iaꝫ ad reddēdā rōnem. vt viuat Tertio postq̄ꝫ bon9 ꝛ māsuetus citauit ꝛ posuit dilationē.

tūc vocat crudelit̄. ꝛ h̄ tp̄e mortis vt rōem reddat. ꝛ si iust⁹ inuent⁹ fuerit sic citat⁹. accusat⁹ ꝛ vocat⁹ sup̄ multa ꝯstituet eū bona. si re⁹ tūc sup̄ eū irat⁹ tradet eū tortoribꝫ Jaȝ p̄monet nos dn̄s in multis dulcibꝫ v̄bis ꝛ doctrinis. vt bn̄ viuam⁹ vt nō inueniamur rei. vt pꝫ in h̄ euāgelio. Dixit ih̄s di. s. Hō q̄dā erat diues. ꝛ iste est xp̄s. q̄ habebat villicū. i. aduocatū. ꝛ h̄ accusatus ē apud illū q̄si dissipasset bona ip̄i⁹. q̄ sibi cōmisit. ꝛ vocauit illū dn̄s su⁹. ꝛ ait illi Quid h̄ audio de te redde rōem de bonis tibi cōmissis iā nō potes tuū officiū pl⁹ exercere. ꝛ dedit illi dilatōȝ ad certū tp̄s. Tūc villic⁹ ait intra se. q̄d faciā q꞉ dn̄s me⁹ aufert a me villicatōȝ. i. aduocatōȝ meā. fodere nō valeo. mēdicare erubesco. Scio q̄d faciā. ex q̄ habeo dilatōȝ. vt cuȝ fuero amot⁹ ꝙ me recipiāt volo facere amicos. Cōuocatꝭ itaqꝫ singulis debitoribꝫ dn̄i sui dicebat p̄mo. Quātū tu debes dn̄o meo. at ille dixit. Cētū cados olei. Cadus est āphora hn̄s tres vrnas. ꝛ dixit illi. Accipe cautionē tuā. ꝛ sede cito scribe q̄nq̄ginta. Reticeas dimidietatem vt mihi bn̄ facias cū amot⁹ fuero. Dixit ad aliū. q̄ntū tu debes dn̄o meo. r n̄dit. Cētū choros tritici. ꝛ dixit. scribe. lxxx. ꝛ dimisit sibi. xx. vt mihi bn̄ facias cū amot⁹ fuero. Chor⁹ ꝯtinet decē vasa q̄ꝝ q̄dlibet hꝫ tres modios. Et villic⁹ est laudat⁹ apud dn̄m. q꞉ prudent̄ fecisset. q꞉ filij hui⁹ scl̄i prudētiores sūt filijs lucꝭ in generatōe sua. i. filij hoīm i mūdanis astutiores sunt in rebꝫ seculi q̄ꝫ filij ꝛ amici dei ad sclaria negocia. ꝛ iō ait dn̄s. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatꝭ. i. de iustꝭ rebus q̄s habetis date elemosynas vt cū venerit dies mortꝭ recipiant vos amici eterni regꝭ q̄ est xp̄s et angeli ꝛ electi dei in eterna tabernacula. Et sic pꝫ euāgeliū. Nota nos opꝫtet reddere rōeȝ de q̄rtuor Prīo de bonis nature. scd̄o de bonis gr̄e. tertio de bonis fube. q̄rto de bonis gl̄ie. Primo dico ꝙ nos oportet reddere rationem de bonis nature q̄ sūt fortitudo pulcritudo. agilitas subtilitas. ꝛ quō illa bona exponam⁹ tāq̄ꝫ boni aduocati ꝓuideam⁹. Nā multi male expēderūt. iō vitā ꝛ eoꝝ pulchritudinē amiserūt. vt pꝫ de absolon q̄ fuit pulcerrim⁹ ꝛ ip̄e multū male illud donū expēdit in pctīs. iō accusat⁹ corā dn̄o. ꝛ ip̄m ꝓuauit h̄ dono. Itē pꝫ de sāpsone cui dedit dn̄s donū fortitudīs ꝛ ipse male expēdit. ꝛ iō dn̄s ip̄m sua fortitudīe ꝓuauit. Un̄ dixerūt impij fortes ꝛ pulcri Sap̄. ij. Coronem⁹ nos rosis anq̄ꝫ marcescāt ꝛ nō sit loc⁹ q̄n ptrāseam⁹ in pctīs. De his legim⁹ histoiā ꝙ q̄dā erat mulier gerēs puulū in vtero ꝛ trāsiuit ad deos ꝛ orauit vt puulo suo darēt dona. Et p̄m⁹ dedit fortitudinē. scd̄s ded it pulcritudinē. tertius dedit honoris plenitudinē. tūc petiuit vt darēt etiā vite longitudinē vt nūq̄ꝫ moreret̄. Tūc dij dixerūt. Hoc nō possum⁹ ꝯferre sꝫ

oportet mori. Tūc irata mlr ob/tulit dījs munera vilissima ꝓ donis optimis ꝛ recessit. ꝛ pepit puerū vicȝ mōstrū hn̄s faciē simee ꝛ brachia ꝛ pedes sicut auca ꝛ oculos ī capite. Ita spūalr p istā mulierē nota corp⁹ hūanuȝ qḋ gerit pueꝝ.i.aīaȝ cui pr̄ dedit pulchritudinē. fili⁹ fortitudīeȝ. spūsctūs honorꝫ plenitudineȝ qꝛ dignissīa creata. sed miser hō nō est ꝯtent⁹ ꝛ nō p̄t hr̄e vitā ꝑpetuā ħ in mōdo sȝ oȝ eū mori. offert deo ꝓ pulchritudine ꝛ ꝓsperitate supbiā ꝓ fortitudīe auariciā ꝓ honore ꝛ dignitate luxuriā. Et ħ ꝓbat Dauid in psal. Auerterūt se ꝛ nō ſuauerūt pactū. iō mutab cos ꝛ mutabūt. Et sic pȝ pͥͫ ꝙ ď bonis nature dēm⁹ reddere rōeȝ ďo tpe mortꝫ. et si bn̄ expēdim⁹ illa bona fortitudinem pulchritudinē. agilitatē. subtilitatem eo meli⁹ habebim⁹. ꝛ si male apparebim⁹ q̄si simea. Scďo dico ꝙ oȝ nos reddere rōeȝ de bōis gr̄e. q̄ sunt sapia. scia. ītellect⁹. cōsiliū. ꝛ illud bonū datr̄ ſm donationes xp̄i. Un̄. j. Coꝝ. xij. dedit aliquibꝫ sciam. sic Salomoni q̄ fuit sapiētissim⁹ viroꝝ. dat aliqbꝫ scientiā opādo subtilia edificia. dat aliqbꝫ sciam magni ītellect⁹. dat aliqbꝫ gr̄aȝ magni ꝯsilij. Un̄ dic̄ idē. Diuidit singul̄r sic̄ vult. ꝛ ideo gr̄as egit Paul⁹ deo de his datis dicēs. j. Coꝝ. xv. Gr̄a dei sū id qḋ sum ꝛ gr̄a ei⁹ in me vacua nō fuit in me sꝑ manēs. Et istḋ donū est optimū donuȝ qḋ p̄t nobis dare ꝛ p̄cellit donū nature. ꝛ sꝑ hec dona dat nobis si petim⁹ cū ꝛ sum⁹ digni gr̄a spūsctī vt malū vitem⁹ ꝛ bonū opemur. et bona cogitemus. Un̄. ij. Coꝝ. iij. Nō sumus sufficientes cogitare aliq̄d a nob quasi ex nobis. sed sufficiētia nr̄a ex deo est. ꝛ ideo ad illud bonum diuine gr̄e debem⁹ coꝛ nostꝝ preparare sicut dicit ꝓpheta dauid. j. Paral̄. xx. Preparate corda vestra ꝛ animas vr̄as dn̄o deo. Naȝ sepe mittit nobis illud donū gr̄e ꝛ misericordie de celo. ꝛ cū inuēit corda nostra immūda non venit ad nos sed reuertit̄ ad deū Cui⁹ legimus figurā in Gen̄. viij. Noe em̄ erat in arca. et extra arcaȝ fuit diluuiū sup oēm terram. et Noe aperuit fenestrā ꝛ misit columbā hinc et inde. tandeȝ fessa quesiuit vbi sederet et non inuenit locum et noluit sedere sup cadauera sic̄ coruus fec̄. iō reuersa est ad Noe in arcā Ita spūaliter pater mittit nobis de celo gr̄aȝ sanctispiritus velut columbam albā. Un̄ dicit Job. in euāgelio. ca. j. Spūsctūs in columbe specie visus est. et diluuiū pctōꝝ inundat iam super vniuersā terrā. i. homines. ꝛ ideo non sedet super cadauera. i. corda putrida. ideo gr̄a spūsctī reuertetur in arcā eternitatis. ꝛ ista columba sempvolat sed pauci sunt qui sunt digni vt req̄escat super eos. Et iō de bonis gracie optet nos reddere rationem q̄ sunt sapientia. scientia. intellectus. consiliū. et sic patet scďm membrum Tertio dico ꝙ nos optȝ reddere

rõnem de bonis substãtie. q̃ sunt diuitie in reb⁊. in auro ⁊ argẽto. i. in possessionib⁊ tpalib⁊. vt dom⁹. boues ⁊ oues. Dicit em̃ ps̃. Om̃ia subiecisti sub pedib⁊ ei⁹ oues ⁊ boues vniuersas insup ⁊ peccora cãpi. De illis debem⁹ esse sicut boni dispẽsatores. vt non expẽdam⁹ ea inutilr̃. s; debem⁹ paupib⁊ ptẽ ꝓpr̃ deũ tribuere q̃ nobis hec dedit. s; multi sũt q̃ ꝯgregãt ꝑ vsurã ⁊ rapinã ⁊ nulli paupi dãt ptẽ. ⁊ illi offendũt deũ a q̃ oĩa bñt. Vñ legimus figuraz. j. Reg̃. xxv. Dauid fuit in deserto carẽs cibo. ⁊ misit pueros ⁊ nũcios ad nabal diuitẽ ⁊ petiuit vt sibi subueniret. q⁊ oĩa q̃ haberet ab ipo haberet. q⁊ fuit dñs su⁹. s; Nabal durus dño suo Dauid panẽ negauit ⁊ nũcios remisit vacuos. ⁊ iõ irat⁹ Dauid ꝓmisit ꝙ vellet ipm occidere ex q̃ noluit sibi subuenire de illo bono q̃d habuit ab eo. Ita spũalr̃ om̃ia bona q̃ habem⁹ veluti res tpales hẽm⁹ a deo tãq̃ a dño. ⁊ mittit nobis q̃tidie nũcios suos vl̃ seruos i. religiosos mẽdicãtes. ⁊ suos paupes tanq̃ ꝓprios filios. Qui illos igr̃ necãt ⁊ ad xp̄m vacuos mittũt. tũc eis irascir̃. ⁊ ꝓmittit deus eternã mortẽ. Vñ ait Mat. xxv. Qð vni ex minimis meis fe. mihi fe. Ite maledicti in ignẽ ⁊c̃. Et iõ cogitem⁹ ad reddẽdũ rõnem. vt post mortẽ securi sitem⁹. ⁊ sic pt; tertiũ

4. Quarto dico ꝙ optet nos reddere rõnez de bonis glie q̃ nobis ꝓmisit vt illa nõ amittam⁹. Unde ps̃. Credo videre bona do. in ter. vi. Et ista bona celestis glie amittim⁹ ꝑ pctã. ⁊ acq̃rim⁹ ꝑ bona opera Ecci. xxxj. Qui potuit trãsgredi ⁊ nõ est trãsgressus. fa cere mala ⁊ nõ fecit. iõ stabilita sr̃ bona illius ⁊ bona opa ei⁹ laudãt oẽs angeli ⁊ oĩs ecc̃lia sctõꝝ. ⁊ illa amittim⁹ ꝑ pctã. recupam⁹ in pñia. ita ꝙ nobis dñs restituet oĩa. vt pt; in figura Gẽn. xxxvij. Joseph erat cũ fratrib⁊ ⁊ q̃siuit escã vt ꝯsolar; eos ⁊ portaret eis ad comedendũ sed frẽs sui reddebãt mala ꝓ boĩs male tractãtes eũ ⁊ vendẽtes eu; ⁊ postea fact⁹ est dñs magn⁹ super om̃e regnũ egyptioꝝ. ⁊ frẽs sui venerũt ⁊ se hũiliauerũt ⁊ adorauerũt ⁊ rogauerũt eũ vt pasceret illos. Ipe ṽo vidẽs eoꝝ hũilitatẽ dimisit oẽs inuidias ⁊ dedit eis ĩ regno suo mlta bona ⁊ possessiones ⁊ oĩa q̃ desiderabãt. Ita spũaliter dñs nr̃ q̃siuit nos ĩ h̃ mũdo. xxx. ãnis ⁊ mlta bona celestia nobis ꝯtulit ĩ sanãdo ⁊ redimẽdo. s; nos dedim⁹ mala p̃ena ꝓ celestibus boĩs. Nos em̃ vẽdim⁹ eũ ĩ h̃ mũdo ꝓ. xxx. denarijs. s; ipe ẽ ita bon⁹ a q̃ oĩa bõa ꝓcedũt ꝙ si rogemus eũ ⁊ hũiliam⁹ nos nũq̃ recordabitur iniuriã. sed mlta bõa nob̃ ꝯfert ⁊ celest̃ glie dabit nob̃ mãsiones sic̃ ioseph frĩb⁊ inr̃ choros ãgeloꝝ. vñ Job. xiiij. In domo pa. mei mã. mul. sũt. ⁊ oĩa q̃ desideramus ibi nob̃ mĩstrabit. ⁊ iõ de ill̃ bõis amissis ꝑ pctã nr̃a recupẽ⁹ ꝑ pñiaz. Optet em̃ nos reddeř rõez ð bõis natr̃. q̃ sũt fortitudo. pulcritudo. ⁊ ð bõis grẽ. q̃ sr̃ sapia. sci

d bonis gle

entia.z intellect⁹.z d bōis sube.q̄ sūt diuitie z delicie.z de bonis glorie que sunt mansiones eterne.

Dñica decima. Sermo.lj.

Jdēs ie sus citatē fleuit sup illā Lu.xix. Nota ꝓpť pctā hoīm tria mala iuenit hō. Pmo inuenit maculā z deformitatē i aīa. z hec īducūt irā dei. Uñ apl'us ad Ephes.ij. Oēs filij ire eram⁹ ꝓpter pctā. Scdm malū ē i itellectu. ita ꝙ hō īrrat in igrantiā. Uñ apl'us Ro.j. Obscuratū ē isipiēs cor eorū. Tertiū malū ē in corpe z h idu cit infirmitatē z tādē mortē accutissimā. Sz venit xp̄s cōpatiens hūane nature z tres medicias nob cōtulit ꝯ tria sup̄dicta. Nam p⁰ ꝯ pctm̄ remissionē pctōꝝ Uñ j.Jo. ij. Remittūť vob pctā vr̄a p nom ipi⁹. Scdo ꝯ fatigatōz pene corporū nr̄oꝝ suā passionē. vñ Ro.viij Xp̄s de pctō dānauit pctm̄.i.peccata diminuit p penā quaz sustinuit. Tertio eruditōz scie rōez de corātē ꝯ igrātiā. Uñ Job.xv. Quecunqz audiui a pr̄e meo nota feci vob. Et ꝯsiderās ꝯpatiebať hūane nature flēdo nō p eo sz p nob. z h oñdit i euāgelio. Uidēs ihs ciuitatē fleuit sup illā. qz cū discipulis appropinquit sibi veniēs d galilea. z dixit. Si ꝯgnouisses tu hō q̄ habitas i illa. q̄ nūc tibi i pace sť abscōdita ab ocul' rōnis tue merito fleres. qz veniēt dies i te z circūdabūt te inimici tui vndiqz. z circūdabūt te. z ad t'rā ꝓsternēt te z cōgustabūt te. z filios tuos q̄ in te sūt occidēt. z nō relinqnt i te lapidē sup lapidē. eo ꝙ nō ꝯgnouisti tp̄s visitatōis tue ꝙ fili⁹ dei vēit de celo visitās te. z docuit. z itrauit in ciuitatē z venit i tēplū z cepit eijcere vēdētes z emētes dicēs ill'. Scriptū ē eīm. Dom⁹ mea dom⁹ orōis vocabiť. vos āt fecistis illā speluncā latronū. Et erat q̄tidie docēs i tēplo. Et sic pz euā^m/ Ergo ad thēa. Et ista q̄ p̄dixit vificabanť p⁹ ascēsionē dñi. ad. xl. ānos. q̄ tp̄e patiēter expectauit vt agerēt pniam p pctis ꝙ ip̄m in cruce occiderūt. sed ex q̄ nō egerūt pniam. sz in pctis p māserūt misit Tytū z Uespasianū impatores romanos q̄ obsederūt hierl'm ciuitatē. z tota regio ꝯfluebat ad eā. z ita circūdabāt eam ꝙ multi hoīes mortui sūt fame. ita mag̃ fames erat i ea vt vna mulier iugulauit suū ꝓpriū filiū z assauit z comedit. qđ erat ꝯ naturā. z destruxerūt eā ꝙ nō māsit lapis super lapidē. z ml'ta milia hoīm gladio pierūt. z multa milia iudeoꝝ vēdiderūt dātes. xxx. iudeos p vno argēteo. z sic verificata fuit ꝓphetia xp̄i h⁹ euāgelij Nota ꝙ q̄ttuor sūt ciuitates in q̄b⁹ bitāt oēs creature. Pria ē ciuitas h⁹ mūdi q̄ ē plena fraude z iniq̄tate. Unđ ps. Uidi iniq̄tatē z ꝯtradictōz i ciuitate die z nocte circūdabit eā iniq̄tas. z nō defecit de plateis ei⁹ vsura z dolus. Jlla āt ciuitas sic mirabil'r edificať. ita mirabil'r destrueť in die iudicij. Nu⁹ legim⁹ figurā Josue.vj. qñ filij isrl' vene

rũt añ iericho.⁊ iericho erat circũ
data muro magno ⁊ alto.tũc Jo/
sue misit septẽ sacerdotes cũ tub.
q̃ septies circuibãt ciuitatẽ cũ tu/
bis sonãtib⁊ ceciderũt muri ac ci
uitas destruit̃.oĩs ppl's interficit̃
a maiore vsq₃ ad miorẽ.Jta spũa
lit̃ p iericho q̃ ĩterp̃tat̃ luna .nota
p̃ñtẽ mundũ q̃ mutat̃ vt luna.sed
Josue.i.xp̃s cũ septẽ sacerdotib⁹
sc̃tis circuit ⁊ septĩa vice corruit
ciuitas⁊ muri h⁹ mũdi destruunt̃
Prim⁹ sũm⁹ sacerdos est xp̃us q̃
sue p̃dicatõis doctrĩa vt tuba ca/
nebat sup hãc ciuitatẽ mõi.istud.
Mat.vij.Oĩs arbor q̃ nõ fac̃ fru
ctũ bonũ excidet̃.Scõs sacerdos
fuit Johẽs bap.q̃ circuibat canẽs
voce tubali dicẽs.Pniam agite.
appropinq̃bit em̃ regnũ celoꝝ.i.
dei.Terti⁹ fuit nũer⁹.xij.aploꝝ q̃
bus ait.Jte ĩ orbẽ vniuer.⁊ p̃dica.
euã.om.cre.q̃ crediderit ⁊c̃.Quar
tus sacerdos est nũer⁹.lxxij.disci/
puloꝝ.Uñ Lu.x.Misit eos bios
⁊ binos in oẽm ciuitatẽ añ eũ.d̃ q̃
rũ nũero fuit Lucas.Marc⁹.cle
ophas.⁊ m'lti alij q̃ p̃dicabãt diẽ
iudicij ⁊ multa bona. Quint⁹ sa/
cerdos ẽ numer⁹ p̃dicatoꝝ.q̃ p̃di
cãt in plateis mũdi.q̃b⁹ ait dñs⁊
vnicuiq₃ nr̃z.Esa.lviij.Clama ne
cesses q̃si tuba exalta vocem tuã₃
⁊ ãnũcia pp'lo meo scelera eoꝝ. et
domui Jacob pctã eoꝝ.Sext⁹ sa
cerdos est Helyas⁊ coadiutor e⁹
Enoch q̃ in padiso terrestri viue/
re dñt vsq₃ ad diẽ iudicij.⁊ tũc p̃/
dicabũt tp̃e antixp̃i.⁊ tunc occidẽ
tur in plateis hierl'm.vt p₃ in li.

Daniel'.Septim⁹ sacerdos est or
do canẽtiũ sup ciuitatẽ mũdi cu₃
tuba sicut ãgeli in die iudicij.Uñ
j.Coꝝ.xv.Canet em̃ tuba ⁊ mor/
tui resurgẽt incorrupti. Hec tu/
ba canet. Surgite mortui venite
ad iudiciũ. Et tũc muri ciuitatis
mũdi corruerũt ⁊ oĩs ppl's mũdi
moriet̃.⁊ oĩs creatura q̃ vixit ad h̃
tp̃s in hac ciuitate.Ergo dñs vi/
dẽs ciuitatẽ fleuit sup illã.i.p̃ñtẽ₃
mũdũ.Scõa ciuitas est ↄ̃scia i q̃
habitat aĩa velut rex in sua ciuita
te.⁊ ciuitas sc̃tificat̃ in baptismo
Uñ ait aĩa Ecc̃i.xxiiij.Jn ciuitate
sc̃tificata sil'r reqeui.Muri ei⁹ sũt
custodia ãgeloꝝ. Porte sũt q̃nq₃
sensus corpis. Cõciues aĩe sc̃ me
moria.volũtas.⁊ ĩtellect⁹.S₃ hec
ciuitas sepe capit̃ ⁊ destruit̃. de q̃
legim⁹ Jud.xx. Trib⁹ beniamin
habitabat ĩ vna ciuitatẽ ⁊ venerũt
hoĩes dicẽtes socijs suis.Nos in
trabim⁹ ciuitatã ⁊ vos manebit(is) ĩ
insidijs cũ videritis fumũ occur
rite.q₂ app̃hẽdem⁹ ciuitatẽ ⁊ quã
do fumũ viderũt occurrerũt ⁊ ci/
uitatẽ destruxerũt ⁊ obtinuerũt.
Jta spũal'r ciuitas hec ẽ ↄ̃scia.vbi
habitãt filij dei ⁊ nõ custodiũt ci/
uitatẽ bñ.veniũt ĩsidiatores.i.d̃
mões p malas cogitatões⁊ dicũt
socijs suis dyabol'.Nos ĩtrabim⁹
ciuitatẽ ↄ̃scie p malas cogitatões
⁊ cũ viderit(is) fumũ.i.ↄ̃sensũ₃ p exte
riorẽ appẽtiã.Nã ĩterdũ cogitatõ
nes male ab extra appẽt p gesta⁊
tẽ dyaboli occurrerũt adĩplere op⁹
⁊ sic occidũt aĩa₃ cũ v̾tutib⁹ suis.
q₂ sic appet mal⁹ fum⁹ male ↄ̃scie

q̄ surgit ex successu ciuitatꝭ male ꝯcupiscie. vñ Origeñ. Oꝛ ignis luxurie cuiꝰ scītilla sunt p̄ua colloq̄a. cuiꝰ flāma est sup̄bia. cuiꝰ cinis est inopia. cuiꝰ finis est moꝛs eterna. Ergo fleuit sup̄ ciuitatē. Tertia est inferni. d̄ q̄ d̄r Apoc. xvj. Ciuitas Babilō venit in memoꝛiā añ deū ⁊ dedit ei calicē vini ire et indignatōis. ⁊ sic maledixit oīb⁊ habitantib⁊ in ea. Ciuitas babilō est infernꝰ. cui dñs maledixit ⁊ oībus hītantib⁊ ī ea. Jsta ciuitas h₃ pl'es plateas mi̾ie ⁊ penaꝝ. Prima platea ē tenebraꝝ. Job. x. Dimitte me vt plāgā paululū doloꝛē meū añq̄₃ vadā ad terrā tenebꝛosā₃ ⁊ op̄tā moꝛtis caligīe terrā miserie ⁊ tenebꝛarum. vbi vmbꝛa moꝛtꝭ ⁊ nullus oꝛdo s₃ sempiternus hoꝛroꝛ inhabitat. Scd̄a platea est sulphuris ⁊ fetoꝛis. Vñ ps̄ Ut lutū plateaꝝ delebo eos. Jtē ps̄. Pluet sup̄ pctōꝛes laq̄os ignis sulphur ⁊ sp̄ūs p̄cellaꝝ ps calicꝭ eoꝝ. Jtē Esa. xxxiiij. De cadaueribus dānatoꝝ ascēdet fetoꝛ. Tertia platea est ignis ⁊ ardoꝛis. Vñ ps̄. Jgnis in furoꝛe meo exardescet ⁊ ardebit vsq₃ ad inferni nouissima. Quarta platea ē frigorꝭ. ⁊niuis. Vñ Job. xxiiij. Ducent̄ d̄ aquis niuiū in caloꝛē nimiū vt pene augmētent̄. Quinta platea est visio demonū hoꝛribiliū. Amos. v. Jn plateis eoꝝ erit plāctꝰ magnus ⁊ vlulatꝰ. Sexta platea erit esuries. vñ in Esa. c. lxv. dicit dñs Serui mei comederūt ⁊ vos esurietis. Septima plat ea est sitꝭ. vt dicit̄ Lū. xvj. de diuite. Mitte lazaꝝ vt ītingat extremū digiti sui. in aquā vt refrigeret linguā mea₃ Jn his plateis inferni m̄lti cruciant̄. Jō vidēs ih̄s ciuitatē fleuit super illā. Quarta ciuitas ē celi d̄ q̄ Apoc. xxj. Uidi ciuitatē sctām hierusalē nouā descendētē de celo ⁊c̄ Hec h₃ septē plateas. in q̄b⁊ ē gaudiū ⁊ leticia. Pr̄ia platea ē splēdidissime oꝛdīata. Nā ipam ciuitatē edificat altissimꝰ rex sibi ⁊ suis amicꝭ in decoꝛē. vñ sternet̄ auro mūdissimo ⁊ lapidib⁊ p̄ciosis. saphiro. carbūculo. ⁊ smaragdo. secūdo in plateis hierl'm sup̄ne sanant̄ gl'iosissime oīa coꝛpa electorū in gl'ificatōe ꝙ ap̄liꝰ nūq̄₃ infirmant̄. Nā legimꝰ de sctō Petro ꝙ credētes ponebāt infirmos ī plateis ciuitatꝭ. ⁊ vmbꝛa q̄ sup̄ eos venit de sctō Petro sanauit eos. q̄nto magis p̄ vmbrā omīpotentis dei blasphematoꝛes oīm rerū ⁊ p̄ aspectū sūmi regis omēs sanant̄ Tertio in platea huiꝰ ciuitatꝭ coronabimur glorio sissime. Unde legimꝰ ꝙ assuerꝰ fecit hoīem quē diligebat honoꝛari in omībus plateis ciuitatis. Jta xp̄us omēs diligētes eu₃ Quarto in hac platea ciuitatis celi letissime gaudebimus. quia ibi coniugati iusti ⁊ boni vident eoꝛū opera et pueros coꝛa₃ deo exaltatos. aliquos in officio papatus. episcopatus. p̄sbyteratꝰ. aliquos vident cum angelis ludere in plateis Hierusalem ciuitatis superne. Unde Zacha. octauo. Platee ciuitatis

implebunẗ infantibꝫ ꝛ puellis lu dentibꝫ. ꝛ senes. i. ꝯiugati ꝯgratu lati sunt de fructibꝫ. i. de puer꜒ q̊s ibi vidēt in dignitate. Quinto in hac platea celest꜒ ciuitat꜒ lauda// bitur deus gloriosissime. Uñ ps̄ Ciuitas hierl̃m lauda deũ tuũ sy on. ciuitas sctā qm̄ ꝯfortauit se// ras portaꝝ. ꝛc̄. Sexto ĩ plateis ci uitat꜒ supne cognoscemꝰ deũ splē didissime. Uñ. j. Coꝝ. xiij. Nũc vi demꝰ ꝑ speculũ. i. in obscuritate. ꝛ enigmate. tũc aũt videbimꝰ fa// cie ad faciē. Jtez in. Cañ. iij. Egre// dimini filie syon videte regem in decore. Septio in platea hac fru emur deo dulcissime. Uñ ps̄. Gu state et videte qm̄ suauis est dñs btũs vir q̇ sperat in eo. Jō ait in ps̄. Mihi adherere deo bonũ est ꝛ ponere in eo spez meā. tũc ĩ illa ciuitate possuz cũ sctis ꝛ elect꜒ et angelis suis ip̄m eṫnaliter lauda re. Ergo vidēs ciuitatē ꝯsciē ꝺstru ctā ꝛ fleuit suꝑ illā vidit ciuitatez huiꝰ mo͛i in die iudicij destructā ꝛ fleuit suꝑ illā. vidit ciuitatē ĩfer// ni vbi dãnati puniētur fleuit suꝑ illā. ꝛ vidit ciuitatē celi ꝛ gauisus ē suꝑ illā. Ad quā nos ꝑducat. ꝛc̄.

Dñica. xj. Sermo. lij.

Qui se hu miliat exaltabiẗ. Luc. xviij. Nota ꝙ suꝑbia ē ineternũ viciũ detestabile coram deo ꝛ hoībꝫ. Prouer. viij. Sup// biā ꝛ arrogantiā eoꝝ detestor. ħ ꝓpter tria. Primo q꞉ suꝑbia oriẗ ex inobediētia. Unde inobediētia cordis tui extollet te in suꝑbiam. Scdo oriẗ ex suꝑbia excecatō mē tis. Tertio oriẗ ex suꝑbia inuidia q̄ corā deo et hoībꝫ odibil̕ ē. vt dr̄ Ecc̄i. x. ita ecōuerso de humilita// te tria oriuntur bona p̄mis ꝯria Nā p̄mo de hũilitate oriẗ obediē tia ꝛ subiectiōis reuerētia. Unde Gen̄. xvj. Ueit agar ācilla ꝛ hũili auit se corā dña. Scd̄o oriẗ ꝺ hũi litate ītellectꝰ ꝯgnitiōis. vñ Pro// uer. xj. Ubi hũilitas ibi sapiā Ter tio ꝺ hũilitate oriẗ caritas q̄ expel lit inuidiā. Uñ Jaco. iiij. Deꝰ suꝑ// bis resistit. hũilibꝫ dat gl̕az ꝛ grãz ꝛ charitatē. Et hec sex oñdunẗ in ħ euāgelio. Tres species suꝑbie ꝺ phariseo q̇ suꝑbe intrauit tēpluz gl̕ando ĩaniẗ de bonis. ꝛ tres spe cies bonitat꜒ s. hũilitat꜒ de publi// cano q̇ ꝑcussit pectꝰ suũ ꝛ noluit oculos suos leuare. qđ ptz in euā gelio hodierno. Dicit ih̄s ad q̊sdā q̇ in se ꝯfidebāt tanq̃ iusti ꝛ asp// nabanẗ ceteros ꝑabolā hāc. Duo hoīes ascenderũt in tēplũ vt ora// rēt. vnꝰ phariseꝰ ꝛ alter publica// nus. Phariseꝰ stās hec apđ se ora bat. Deꝰ grãs ago tibi. q꞉ nō sum sicut ceteri hoīes. raptores. iniusti adulteri. velut etiā hic publicanꝰ Jeiuno bis in sabbato. decimas do de oībꝫ q̄ possideo. Et publica nus a longe stās ꝛ nolebat ocl̕os leuare in celũ. q꞉ reputabat se īdi// gnũ corā deo ꝛ angel̕. sz ꝑcutiens pectꝰ suũ dixit. Deꝰ esto ꝓpiciꝰ mi hi pctōri. hoc de intima cordis cō tritōe dixit. Ecce iste p̄mꝰ mansit sicut fuit. gloriando em̄ de bonis

orauit. sʒ iste. s. publican⁹ obtinuit remissionē oīm pctōꝝ. Uñ ait do min⁹. Amē dico vobis qꝛ hic de/ scēdit iustificat⁹. i. mūd⁹ ab oī pec cato in domū suā. Et iō ait ꝯclu/ dēdo istā ꝑabolā nobis in exēplū Ita dico vobis. Qui se exaltat hu miliabit̄. ꝑ delectōꝫ in futura vita ꝛ q̄ se hūiliat exaltabit̄. in eterna vita. Et sic ptꝫ euāgeliū. Quo ad thēa. Qui se hūiliat exaltabit̄. No ta ꝙ ꝟa humilitas in q̄ttuoꝛ recō mendat̄. Primo in naturꝭ. scdo ī lapidibꝫ. Tertio in figurꝭ. q̄rto in picturꝭ. Prīo dico ꝙ ꝟa hūilitas cōmēdat̄ in naturꝭ. ꝛ ꝑmo in q̄dā flore. s. viola. q̄ est pu⁹ flos ꝛ ꝑm⁹ i ter flores nunciās estatē. ita hūili tas inter ceteras ꝟtutes est ꝑ̄ma qꝛ sicut suꝑbia est radix oīm vicio rū. ita hūilitas est radix oīm virtu tū. Itē viola est sicut ꝑua auis ro/ strū hñs ꝛ alas ꝛ caudā. ita hūili/ tas habet os semꝑ ad laudanduꝫ deū. Uñ dixit in ps̄. Lauda aīa mea dñm. habet duas alas ad ce lestia ꝯtēplandū ꝛ de terrenis vo/ landū. habꝫ caudā ꝑuulā ad mor/ tis memoriā. Itē cōparat̄ in natu ris rerū stelle. Naꝫ stella apparet ꝑua. tñ dicūt naturales ꝙ stella sit maioꝛ tota terra. Dicit̄ Eccī. l. de humili hoīe. Quasi stella matutia in medio nebule. ꝛ q̄si sol in meri die. ꝛ quasi luna plena. ita reful/ get hūilitas in eccl'ia dei. Itē hūili tas in naturis reꝝ cōparat̄ lapi/ dibꝫ ꝑciosis. Primo ametisto qui talis est nature ꝙ reꝑmit ebrieta tē ꝛ inducit sobrietatem. sic hūili/ tas reꝑmit suꝑbiā q̄ se hūiliat am bitiose. Uñ suꝑbꝫ est quasi ebrius ignoꝛās seipm. Uñ Johel. j. Expꝫ/ giscimini ebꝛij a vino suꝑbie. Se cūdo hūilitas cōparat̄ iaspidi. qui fugat fātasmata. sic hūilitas trāsi toria q̄ sūt somnia. qꝛ Eccī. xxxiiij dicit̄ de suꝑbo. Coꝛ tuū fantasias patit̄. Tertio hūilitas cōparat̄ sa phiro. Nā sicut saphir⁹ reꝑmit tu moꝛes. ita hūilitas irā. Uñ dicit̄. j Coꝛ. xiij. Ꝛ hūilitas ñ iflat̄. Quar to hūilitas est sicut onichin⁹. Nā sicut iste lapis facit hoīem foꝛtem ꝯtra ipm dyabolū. vt ptꝫ de Da/ uid. j. Regꝭ. vbi Samuel veit ad Jesse qui habuit octo filios. De his nullū elegit nisi illū q̄ fuit de/ sperat⁹ ꝛ humilis. scꝫ Dauid. ꝛ ille vicit leonē ꝛ vꝛsum ꝛ goliā. ita hu militas vincit dyabolū mundū ꝛ ꝓpriā carnē. ꝛ iō fuit exaltat⁹ suꝑ oēs fratres. Ergo q̄ se humiliat ex altabit̄. Scdo dico ꝙ vera hūili/ tas cōmendat̄ in picturꝭ. Nā legi tur ꝙ romani depingebāt hūilita tē ad modū hoīs habentꝭ caput in clinatū cū nigris vestibꝫ ad ābu/ landū cum baculo ꝛ ad seruiendū Sic ad ꝓpositū vera hūilitas de/ bet habere q̄ttuoꝛ ꝯditōes bonas Prima ꝯditio ꝙ humil' se vilē sꝑ velit reputare in ꝑsona q̄uis sit pulcer. iust⁹ ꝛ nobilis. vt patet de Dauid q̄ fuit pulcer. tamē repu/ tauit se velut canē moꝛtuū moꝛ/ dere nolentē. vt ptꝫ. j. Regꝭ. quā/ do ipm Saul ꝑsequebat̄. iō ima/ go inclinauit caput suū. Scda cō ditio est ꝙ ver⁹ humilis debet se

reputare exulē ī ꝯſcīa ⁊ paratū ī oī
bus mādatis dei q̄ ad deū ptinēt
⁊ dicat illud ps. Parat⁹ ſum ⁊ nō
ſum turbat⁹. eo cū baculo ad ābu
lādū. Tertia cōditio dꝫ eſſe ꝙ ve/
rus hūilis ſe ſp ondat deſpectū vt
ptꝫ in h̄ euāgelio. qꝛ a longe ſtetit
reputauit ſe indignū oculos laua
re ad dn̄ꝫ. iō imago habuit nigra
veſtimēta. Quarta ꝯditio vere hu
militatis ꝙ hūilis ſe ſp reputet ad
ſeruiendū alijs q̄ſi de iure teneat̃
q̄uis nō ptinet ſibi ad ſeruiendū
interdū. vt ptꝫ. de xp̄o dn̄o nr̄o q̄
fuit mgr̄ ⁊ dn̄s. tn̄ ſeruiuit ſuis di
ſcipul' lauādo pedes eoꝝ. Un̄ ait
Mat. xj. Diſcite a me qꝛ mitꝭ ſuꝫ
⁊ hūil' corde. Et ſic ptꝫ ſcd̄m. ꝙ ✱a
hūilitas cōmendat̃ in picturꝭ. Si
cm̄ romani q̄ erāt pagani ſic depī
gebāt hūilitatē. q̄nto magis nos
xp̄iani. Tertio dico ꝙ hūilitas cō
mēdat̃ in ſcp̄turꝭ. Nā ſacra ſcp̄tu/
ra cōmendat hūilitatē ⁊ vitupat
ſupbiā q̄ eſt ſua ꝯtraria. ⁊ iō hūili
tas meliorē ptē elegit q̄ꝫ ſua ꝯ̄ria.
Nam ſupbia elegit q̄d eſt extra. vt
hypocrite de q̄bus dicit ſcriptura
Amāt p̄mas ſedes in ſynagogis
ſalutatōes in foro. ab hoīb9 voca/
ri rabbi. q̄d eſt mgr̄. ⁊ tn̄ int⁹ eſt va
cuus. ⁊ ſolū q̄rit qđ eſt extra. ſꝫ ecō
uerſo hūilitas cū ſua ꝯtraria di/
uidēs elegit patrē meliorē ab in/
tra. Un̄. ij. Coꝝ. j. Nā gl'a nr̄a hec
ē. teſtimoniū ꝯſcīe nr̄e. ⁊ de⁹ vidit ī
abſcōdito cogitatōes hoīm. Jteꝫ
ſupbia elegit corticē. ſed hūilitas
nucleū vt inde de⁹ honoret̃ ⁊ pxi/
mus edificet̃. Jtē ſupbia elegit pa

leas vana gl'e. ſed hūilitas elegit
granū vt colūba. Un̄ dicit aīa de
uota Can̄. v. Aīa humil' q̄ſi ocul'
colūbaꝝ ſup riuulos aq̄ꝝ. Jtē ſu
pbia elegit florē ſꝫ hūilitas fructū.
vn̄ Can̄. ij. Fruct⁹ ei⁹ dulcꝭ guttu
ri meo. Jtē ſupbia elegit montem
eleuatōis. ſed hūilitas elegit val/
lē depſſiōis. ⁊ hūilitas meliorē ptē
habebit. qꝛ mōtes ſūt aridi. mōtes
ſunt duri. mōtes ſunt tēpeſtuoſi.
Jtē ſupbi nūc aridi ſūt in deuoti
one. nūc duri in pximi cōpaſſiōe.
nūc ſteriles in bonoꝝ opeꝝ fru/
ctificatōe. mōtes ſūt tēpeſtuoſi in
varia tēptatiōe. ſed ecōtrario val/
les ſunt tute ⁊ molles. Jta hoīes
ſunt irrigui in lachrymaꝝ effuſi/
one. ſunt fructuoſi in bonoꝝ ope
rū fructificatōe. ſunt molles in p/
ximi cōpaſſiōe. ſunt trāquilli ī pa/
cis ꝯſtrictōe ⁊ ꝯfederatōe. Unde
videm⁹ quādo aqua fluit de mōti
bus in vallē. ſic gr̄a diuina in cor
da hoīm humiliū. vn̄ Greg. Quā/
to arbor altior. tāto mot⁹ pnior. ⁊
quāto arbor pfundior tāto firmi
or. ita humil' quāto pfundior ſtat
in hūilitate tāto ſecurior a tēpe/
ſtate hui⁹ mūdi. Ergo ad thema.
Qui ſe humiliat ⁊c. Quarto cōmē
dat̃ humilitas in figuris. qꝛ ſup/
bia gerit figurā oīm vicioꝝ. eſt ei
ſicut rex q̄ nō venit ſolus. ſꝫ q̄n ſu
pbia venit in cor hoīs plura pctā
ſequunt̃. ſ. auaricia. accidia ⁊c. iō
dicit poeta. Si tibi gr̄a ſi tibi ſa/
piētia. formaq̄ꝫ det̃. Sola ſupbia
deſtruit oīa ſi cōmittet̃. Un̄ vide/
mus p experientiā q̄n aliquis vult

vas aliqd frāgere iactādo ad ter-
rā. ꝓmo eleuat. quāto em̄ alti⁹ ele
uat tāto graui⁹ cadit. Ita dyabo-
lus quādo vult hoīem frāgere in
oīb⁹ virtutib⁹ destruēdo. ꝓmo ele
uat in supbia. Itē dyabolus facit
sicut auicula q̄ nō pōt frāgere nu
cē volās in altū ⁊ ꝑmittit cadere
sup lapidez vt saltē p casum fran-
gat quā nō potuit rostro frāgere.
ita dyabolus quē nō pōt frāgere
in hūilitate ducit in altū supbie.
⁊ honoris hui⁹ mūdi vt cadat sup
lapidē. vt peccet in xp̄m ihm. q̄ est
lapis fundēmēti toti⁹ eccl'ie. vn̄
j. Cor. x. Petra aūt erat xp̄s. Itē
videm⁹ ꝙ multi sūt simplices et
hūiles. sed si eleuant̄ ad honores
mutāt mores. Vn̄ q̄ntumcunq̄
fuerit ouis vilis ⁊ despecta si nola
pendit̄ ad collū sēp nitit̄ p̄cedere
alias oues. ⁊ reputat se meliorez.
ita q̄ntūcūq̄ hō sit hūilis. si collo
suo nola supbie appēdit̄ se exaltat
Itē videm⁹ ꝙ ligna putrida ⁊ ver
mes de nocte splēdēt ⁊ in die nō.
h̄ est in die iudicij q̄n orit̄ sol iusti-
cie. Itē destruit sepe supbia hoīez
in corpe in aīa ⁊ in reb⁹. Hui⁹ legi
mus figurā. iiij. Reg. xiiij. Ama-
syas rex ignobilis misit ad Joas
regē isrl' dicēs. Veni ⁊ videamus
nos mutuo. ⁊ da mihi filiā tuam
Tūc rex isrl' nobilis ⁊ potēs rescri
psit ei derisorie in pabolis dicēs.
Cardu⁹ illa herba scripsit cedro ī
libano. des mihi filiā tuam. Ce-
drus de libano venit ⁊ cōuocauit
in potētia sua oēs bestias campi
⁊ cōculcauerūt carduū ⁊ ad nihi-
lum redact⁹ est carduus. Et istaz
pabolā rescripsit vt attenderet de
sua supbia. s₃ noluit acq̄escere. Tā
dē venit rex isrl' cū potētia magna
⁊ regionē cardui destruxit ⁊ ip̄m
interfecit. Ita moral'r cardu⁹ est
supb⁹ hō stans in cāpo hui⁹ mūdi
cū em̄ floret in fortūa credit se d̄o
assimilari. scribit g̃ ad cedrū ī mō-
te libano. i. ad xp̄m. da mihi filiaz
tuā. i. gloriā in h̄ mūdo in futurū
credēs se p supbiā gloriā eternaz
acq̄rere. sed cedr⁹ de libano. i. xp̄s
cōuocat oēs bestias terre. i. sp̄us
malignos ⁊ dat eis potestatē. vt
carduū in cāpo supbie stantē con
culcēt hic p mortē ⁊ miseriā ⁊ in fu
turo p eternā damnationē. ⁊ id̄o
cōminādo oībus supbis dicit p-
pheta in ps̄. Vos aūt sicut homi
nes moriemini. ⁊ sicut vn⁹ de p̄n
cipib⁹ cadetis. q̄ꝛ sicut ille princeps
supb⁹ lucifer cecidit ⁊ ille supbus
Amasyas rex. ita oēs supbi. Ideo
quo ad thema Qui se humiliat ex
altabitur. ⁊c̄.

Dominica. xij. Sermo. liiij.

Surdos

fecit audire. Mat. vij
Nota ꝙ sicut videm⁹
vnumquodq̄ opus laudat suum
factorem. quia si opus est bonuz
tunc qui inspicit dicit. O q̄₃ bon⁹
et subtilis est ille artifex qui fecit
hoc opus. sed si opus est nullius
valoris. tunc vituperat suum ar-
tificē. ita ꝙ q̄ispicit d̄t q̄l' ignarus
fecit hoc opus. Ita kmi tria opa

subtilia ⁊ pulcra q̄ videm⁹ ad ocu
lū laudāt suū opificē q̄ est de⁹ crea
toꝛ oīm. Primū est op⁹ creatiōis
q̄d fecit valde potent̄. s. creādo ce-
lū ⁊ terrā mare ⁊ mōtes ⁊c̄. ⁊ oīa q̄
in eis sūt. in h̄ ope pꝫ sua potētia
vñ Aug. Si viderē aliquē opificē
q̄ tale celū talē terrā ⁊ talia q̄ ī eis
sunt posset facere vere vellē dice-
re ꝙ esset de⁹. sꝫ ex q̄ nullus hō p̄t
talia facere merito debet hō deuꝫ
laudare dicēs. Bñ oīa fecit. Se-
cundū op⁹ est oꝛdinatōis. ⁊ h̄ fecit
valde subtil̄r. sicut videm⁹ ꝙ oꝛdi
nauit sidera in celo. ⁊ planetas so
lē ⁊ lunā q̄ tenēt cursuꝫ suū in spe-
ris suis ascēdētes ⁊ descēdētes. re
cedētes ⁊ redeūtes. ⁊ ꝑ recessum ⁊
reditū faciētes diē ⁊ noctē. estatē ⁊
hyemē q̄ oīa subtilit̄ oꝛdinat. Vñ
ps̄. Bñdicite. i. laudate oīa opera
dñi dño. laudate ⁊c̄. Tertiū ē op⁹
sanatōis. ⁊ h̄ facit misericoꝛditer.
Vñ apl's ad Tytū. Nō ex opib⁹ iu
sticie q̄ fecim⁹ nos. sed ꝯm suā mi-
sericoꝛdiā saluos nos fecit de⁹ pre
dēptōꝝ ⁊ sanatōꝝ coꝛpis ⁊ aīe. ⁊ de
his loquit̄ in euāgelio hodierno.
Exiēs ih̄s de finib⁹ tyri illi⁹ regio-
nis vbi p̄dicauit ⁊ infirmos sana
uit. ⁊ venit ꝑ sydonē ꝑ illā regionē
⁊ venit ad mare galilee int̄ medi-
os fines decapoleos. i. decē ciui-
tatū q̄ iacuerūt circa illud mare.
⁊ cū ibi venit ad mare adducūt ei
hoīem mutū ⁊ surdū ⁊ amici eius
rogabāt eū vt manū sibi imponat
⁊ dñs mia mot⁹ eduxit eū de tur-
ba seoꝛsuꝫ. i. sepatim. ⁊ misit digi-
tos in aures ei⁹. ⁊ accepit de sali-
ua oris ⁊ tetigit linguā ei⁹. Vñ su-
spiciēs in celū ih̄s ingemuit. ⁊ ait
illi. Effeta. i. apire. ⁊ statim aperte
sunt aures ei⁹ ⁊ solutū est vinculū
lingue ei⁹. ⁊ loq̄bat̄ recte. Et p̄ce-
pit illis ih̄s ne alicui diceret. dās
nobis exēplū ꝙ de bonis opibus
nō dēm⁹ vanā gl'iam q̄rere. Quā-
to aūt eis p̄cipiebat tāto plus p̄di
cabāt ⁊ eo magis amirabant̄ di-
cētes. Bñ oīa fecit. surdos fec̄ au
dire ⁊ mutos loq̄. Et sic pꝫ euāge
liū. Quo ad thēa. Surdos fec̄ au
dire. Nota ꝙ q̄ttuoꝛ sunt voces
q̄s debet q̄libet pctōꝛ audire. Pri
ma vox est cōminantiū. scd̄a vox
est p̄dicantiū. tertia vox ē clamāti
um. q̄rta vox est resuscitantiū. De
p̄ma voce dico ꝙ q̄libet pctōꝛ de-
bet audire vocē cōminantiū. Vñ
ps̄. Vox dñi sup aquas de⁹ maie
statis intonuit. Per aq̄s nota po
pulū hui⁹ mūdi. q2 sic̄ aqua fluit
⁊ refluit die ⁊ nocte ⁊ nunq̄ꝫ q̄escit
ita ppl's hui⁹ mūdi. vn⁹ nascit̄ ali⁹
moꝛit̄. donec reuertant̄ in terraꝫ.
Quō aūt dñs apiat aures surdo
rū pctōꝝ ꝑ vocē cōminantiū tan-
q̄ꝫ vocē tonitrui magni. pꝫ Apoc̄
x. Vidi angelū d̄ celo veniētē ⁊ cla
mantē. ⁊ postq̄ꝫ clamauit septē to
nitrua dederūt voces suas. Ita
moralit̄ āgelus est xp̄s q̄ clamat
pctōrib⁹ vt pniāꝫ agāt in h̄ mūdo
⁊ post ip̄m clamāt septē voces to
nitruoꝝ. Prima vox tonitrui est
plaga hui⁹ mūdi. ꝑ famē. ꝑ pestilē
tiā. ⁊ ꝑ guerras q̄ de celo emittūt̄.
ad cōminādū pctōri. Vñ ps̄. Etēī
sagitte tue trāsieꝛt. ⁊ vox tonitrui

tui in rota. Rota singnificat mū
dū.q̄ mūdus ad modū rote volui
tur in instabilitate.sagitte sue trā
sierūt terrā tribulādo.⁊ vox illius
tonitrui sonet pctōrib9 cōminan
do Vñ dicūt naturales q̄ oēs cre
ature timēt tonitruū. Naȝ pisces
vadūt ad ꝓfundū maris nō se mo
uere audētes.bestie siluaꝝ fugiūt
ad latibula.⁊ aues se abscōdūt in
cauernis ⁊ scissur꞉ petraꝝ.sed sol9
miser pctōr nō audit nec timet vt
fugiat a pctō.⁊ sic patȝ ꝑma vox.
Scđa vox tonitrui ē fraus ⁊ dol9
⁊ detractio q̄ iā totā terrā ꝯcutiūt
vñ Hiere.ix. Ois amic9 fraudu/
lent incedit. De ista voce tonitrui
dicit Joh. in apoc. Uenit āgel9 de
celo ⁊ misit voces horribiles ⁊ to/
nitrua in terrā ⁊ dimisit terrā.ista
vox terribil' ē fraus ⁊ mēdaciū.di/
uisit terrā in tres ptes.s.i iudeos.
paganos ⁊ malos xp̄ianos.q̄ oēs
i fraude ⁊ dolo viuūt i terra. Ter/
tia vox tonitrui ē breuitas vite.q̄n
to mag꞉ hō dȝ timere talē incerti/
tudinē vite q̄ȝ tonitrui vocē. Unđ
Eccl.xl. Sube iniustoꝝ sicut flu/
uius siccabunt.⁊ sicut tonitruuȝ
magnū in pluuia ꝑsonabūt. Naȝ
sic tonitruū magnū dissipat plu/
uiā. ita breuitas dissipat oēs res
tpales ⁊ corp9 ⁊ aīam quā posside
bat. Quarta vox tonitrui ē horri/
bilitas mort꞉. Nā q̄n videm9 mo/
ri magnū vl' maiorē nob.tūc ꝑcu/
tit vox tonitrui ad aures nr̄as di
cēs. Ecce sicut ille morit tu morie
ris.dispone res tuas ⁊ cū illud to
nitruū ꝑcutit ⁊ oīa mēbra tangit
in occultis videlicet neruis in ca
pite sis pat9.q2 nescis diē neq3 ho
rā.vñ ps. Dñm formida aduer.e9
⁊ su.ꝑpos in ce.ro. Quita vox toni
trui est iudiciū ꝑnitas. Nā citi9 ve
nit ad nos dñs i ictu ocl'i tpe mor
tis.vñ in li. Hester. Uidi tonitru
um in somnis ita magnū q̄ capil
li capit꞉ horruerūt. Sexta vox to
nitrui ē iudicis strēnuitas. Unde
Mat.xxv. Cū venerit fili9 hoīs i
sede maiestat꞉ sue.tūc tonabit vox
maiestat꞉ sue terribile vbū Jte ma
ledicti in ignē eternū. De isto toni
truo ait Dauid in ps. Et itonuit
de celo dñs ⁊ altissim9 dedit vocē
suā.grādo ⁊ carbōnes ignis. Se
ptima vox tonitrui ē penaꝝ ꝑpe/
tuitas q̄ nūq̄ȝ habebūt finē. Nam
q̄ȝdiu dñs est i celo tādiu durabit
ista pena.vñ Esa.xxix. Dñs exerci/
tuū visitabit terrā infernoꝝ cū to
nitruo vnicuiq3 dādo fm opa sua
Et hec ē vox cōminātiū quā pctō/
res nolūt audire vt emēdēt statū
coꝝ. Scđa ē vox p̄dicātiū q̄ p̄di/
cāt vbū dei.ista assimilat voce tu
be. Uñ dicit dñs p ꝓphetā Esaiaȝ
p̄dicantē Esa.lviij. Quasi tuba ex
alta vocē tuā ⁊ ānūcia pp'lo meo
scelera coꝝ. Jtē Johel .ij. Canite
tuba i syon.ꝯuocate cetū.i.turbā
Hui9 legim9 figurā Nūe.x. Dixit
dñs ad moysen q̄n non habuerūt
cāpanas. Fac tibi duas tubas ꝓ
pter q̄ttuor causas. Pmo q̄n po/
pulus dȝ pugn̄e ꝯ inimicos tūc tu
bis facies clāgorē vt pp'ls anime
tur. Scđo q̄n pp'ls dȝ veīre ad fe
stū tc fac sonū vt pp'ls veiat ad of

ficiū dei. Tertio qñ aliqd vis po/
pulo intimare q̄d facere debeāt aut
vitare Quarto qñ re⁹ dʒ mori pro
suo delicto. tūc fac pplm ꝯuocari
Ita spūalit̄ pdicator vbi dei debʒ
hr̄e duas tubas. vna ē pdicatio. se
cūda est scā vita vt qd ore pdicat
exēplis oñdat. Et illas tubas de/
bet hr̄e ꝓpt̄ q̄ttuor causas. Prio
ad vocandū pplm ad bellū spūa/
le vt animent̄ pusillanimes i bo/
nis opib⁹ vt viriliter pugnēt ꝯ mū/
dū dyabolū ꝛ ꝓpriā carnē. Scda
vt ppls se ppet ad festū futurum
eterne glie. Nā si aīa peccatrix ibi
venerit nō hn̄s vestē nuptialē au
diet a rege eterno illud Mat. xxij
Quō huc intrasti. vbi ē vestis vtu/
tū quā tibi cōmisi i baptismo. Vñ
sequit̄. eijciet in tenebras exterio
res. Tertio dʒ hr̄e pdicator vocez
tubalē in pdicādo vt ꝯuocet pplz
ꝛ dicat qd debeat vitari ꝛ opari.
Quarto qñ re⁹ debeat occidi. tūc
tuba clāgebāt. ita pdicator dʒ tu/
ba vocis sue clamare. reū .i. pctō/
rē eternalr dānari nisi agat pniaz
ꝛ sic ptʒ scda vox. Tertia vox ē cla
mantiū. Nā vox pctōꝝ clamātiū
est diuersa ꝛ mltiplex. ꝛ spēalr qn/
qꝫ voces pctōꝝ. Versus clamant
ad dñm de t̄ra crimīa qnqꝫ. Usu/
ra. zodoma. merces homicidaqꝫ
pda. Prio clamat ꝓ vindicta vsu
ra q̄ a paupib⁹ exigit̄. iā aliq expo/
nūt pecuniā paupib⁹ accōmodā/
do. meli⁹ esset qꝫ recipēt a iudeis q
tm̄ in hebdomada recipent d vna
marca vnū denariū. sʒ xp̄ian⁹ vsu
rari⁹ accipit solidū. Vñ vsura in
antiq̄ lege erat ꝓhibita. Ps. Qui
pecuniā suā nō dedit ad vsuram.
ꝛ mūera sup innocētes nō acce/
pit. Cum em̄ paupes ita tribulāt̄
tūc clamor ad dñm vadit. vñ Esa
xix. Clamabūt ad dñm a voce tri
bulātis ꝛ mittet eis saluatorē ꝛ ꝓ/
pugnatorē q liberet eos. Scdm
pctm̄ clamās ad dñm ē homicidi
um ꝛ clamat ꝓ vindicta. Vnd ait
dñs ad Cayn Geñ. iiij. Ubi ē frat
tu⁹ Abel. qr vox sāguis ei⁹ clamat
ad me de t̄ra. q aꝑuit os suū ꝛ ac/
cepit sanguinē ei⁹. Maledict⁹ sis
sup terrā. Nā homicida peccat oc
cidēdo ꝯ oēm creaturā. Nā hō est
dignissima creatura oīm creatu/
rarū ꝛ dñs toti⁹ terre. vt ptʒ i ps.
Oīa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ꝛc. Et
oīs creatura clamat ꝯ homicidā
ꝓ vindicta. nisi agat pniaz. ꝛ deus
descēdit ꝛ vidicat. Nā ꝓhibuit ho
micidiū in decē pceptis. ꝛ sic cla/
mat vox sanguis. nisi sanguis xp̄i
clamaret ꝓ mīa sicut dicit aplus.
Sicut sāguis hūan⁹ clamat ꝓ vi
dicta. ita sāguis xp̄i ꝓ mīa. alioqn
de⁹ iā destruxisset totū mūdū. ita
mirabilr fundit̄ iā sanguis hūan⁹
ps. Effunderūt sanguinē velut a/
quā in circuitu. Tertiū pctm̄ cla
mat voce sua ꝛ ē merces retenta.
vñ Jaco. v. Merces opariōꝝ q
messuert̄ t̄rā retēta est eis. clamat
ad dñm. ꝛ clāor ei⁹ i aures dñi sab
baoth itroiuit. Quartū pctm̄ qd
voce sua clamat ē oppssio vidua
rū ꝛ orphāoꝝ. Ecci. xxxv. Dñs nō
despiciet pces pupilloꝝ viduaꝝ ꝛ
orphāoꝝ. Nā si leserꝭ eos vt lachry

menť ꝛ clamēt. talʼ clamoꝛ aſcēdit vſqꝫ ad celū. ꝛ dñs exaudiet ꝛ vindicabit. Quintū pctm̄ clamās est mutū ꝛ luxuria iordinata. q̄ iā regnat p totū mūdū. vñ Gen. xviij. dt dñs ad abraā Clamoꝛ zodome ꝛ gomoꝛre mltiplicatꝰ ē nimis. et pctm̄ eoꝝ agguatū ē. deſcēdā ꝛ delebā eos. Et ſequiť pluit dñs ſup zodomā ꝛ gomoꝛrā ſulpbur ꝛ ignē. Sꝫ heu iā totꝰ mūdꝰ vēit ad talē ſtatū q̄cq̄d clamāt hec qnqꝫ. ſ. ſāguis hūanꝰ. vſura. zodoma. merces retēta. ꝛ vox p̄dicātiū ꝛ cōminātiū hoīes ſurdi ſūt ꝛ nō curāt. ex q̄ iſtas voces clamātes nō curāt opꝫ tet eos audire q̄rtā vocē. vicꝫ reſuſcitātiū q̄ ſeqť. Quarta vox ē reſuſcitātiū. hec vox ē valde hoꝛribilis Clamat nāqꝫ xp̄s ad modū leōis q̄ nos reſuſcitabit. Nā leo qn̄ pit filios ſuos moꝛtui ſūt. tūc p̄ª die clamat. ſꝫ tertia die audiūt ꝛ reſurgūt. ita xp̄s clamauit p̄ª die ſue p̄dicatōis ſꝫ nō audiuimꝰ. clamauit ſcōa die ī cruce ꝛ nō audiuimꝰ ſꝫ clamabit 3ª die vicꝫ ī die iudicij ꝛ optet nos audire ſiue volumꝰ ſiue nō. Jtē clamat vox āgeloꝝ. ſurgite moꝛtui venite ad iudiciū. vt pꝫ in euāgelio Mat. Mittet filius homis āgelos ſuos ꝛ colligēt q̄ttuoꝛ ptibꝫ mūdi ꝛ tūc ſurdos faciet audire. Nā aliq̄ ſūt ſi poſſent obſtruere aures libenť facerēt. ſꝫ illud optet ꝯtra qđ nullū eſt remediū. tūc plāget ſe oēs tribꝫ ťre. Vñ Eſa. xxvj. Expgiſcimini ꝛ vigilate q̄ doꝛmitis ī puluere terre. Ergo ad thēa. Surdos fecit audire ꝛc̄.

Dñica. xiij. Sermo. liiij.

Beati oculi

q̄ vidēt q̄ vos videtis Luc. x. Dī em̄ in reꝝ natura ꝙ aq̄la solē in ſplēdoꝛe ſuo clariſſimis oculʼ ſuis clare intueť. ꝛ nō reuerberat oculos. q̄nto magis verus ſol deꝰ oculos mētis pōt delectare ꝛ ſuauitatē coꝛdis inducere. ꝛ ad hoc faciendū tria requirūtur q̄ oculis naturalibꝫ delectatione inducūt. Primū eſt quando res quā videt oculꝰ ſit ſpecioſa ꝛ delectabiliſ tūc oclʼs delectať. Secundū eſt quā mediū deducentes viſum fuerit claꝝ. q2 in medio tenebraꝝ non pōt clare res ſpecioſa intueri ſeu dirigi ad clarā rem iō hō habēs debiles oculos nō p̄t ſuſtinere lucē. Jta tria ſūt q̄ oclʼos mētis delectāt. Primū ē res ſpecioſa q̄ eſt ip̄e deus. Vñ pš. Specioſus foꝛma p̄ filijs hoim. Scōꝫ mediū eſt ꝓximꝰ qn̄ hō inſpicit ꝓximū ꝛ pulchrā imaginē tunc eſt tā q̄ꝫ mediū q̄ dirigiť oculꝰ ad deū cognoſcēdū. vt p viſibilia ad amorē inuiſibiliū inducamur. Tertium quaſi clarus viſus ē cognitio deitatis mediante fide. Quis ei oculus exterioꝛ deū ſicut eſt nō videt fide tamē oculus coꝛdis ip̄m videt. ꝛ ip̄m clare videbit in futuro ſicut eſt. Et hec tria oſtenduntur in hoc euangelio. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vident que vos videtis. videlicet deum in humanitate. Nam ego dico vobis ꝙ mlti ꝓphete ꝛ reges

desiderabāt videre q̄ vos videtis. scʒ xp̄m filiū dei de v̄gine natū. et audire ei⁹ doctrinā quā vos audi tis. ꝛ nō audierūt auribꝫ corpali/ bus. ꝛ cū hec diceret. Ecce q̄dā le/ gisꝑit⁹. i. doctor in lege tēptās euʒ dixit. Mgr̄ q̄d faciēdo vitā eter/ nā possidebo. At ille dixit. In lege q̄d scriptū est. Quō legis. Ille re/ spondēs dixit. Diliges dn̄m deuʒ tuū ex toto corde tuo. ꝛ ex tota aīa tua. ꝛ ex oībꝫ viribꝫ tuis. ꝛ ex omi mēte tua. ꝛ pximū tuū sicut teip̄ʒ. Dixitq̄ʒ illi Recte rn̄disti Hoc fac ꝛ viues. Ille aūt volēs iustificare seip̄m dixit ad ih̄m. Et q̄s est me⁹ pxim⁹. Suspiciēs āt ih̄s dixit pa/ bolā. Hō q̄dā descēdebat ab hie/ rusalē in iericho ꝛ incidit in latro nes q̄ etiā spoliauerūt eum ꝛ pla/ gis impositis abierūt. semiuiuo relicto. Accidit aūt vt sacerdos q̄ dā descenderet eadē via. ꝛ viso illo p̄teriuit. Silr̄ ꝛ leuita cū esset se/ cus locū ꝛ videret eū ptransijt. sa maritan⁹ aūt iter faciēs venit sec⁹ eum ꝛ vidēs illū. mīa motus est. Et appropiās illi alligauit vulne ra ei⁹. infundēs oleū ꝛ vinū. ꝛ im/ ponēs illū in iumētū suū duxit in stabulū ꝛ curā ei⁹ egit. ꝛ altera die ptulit duos denarios ꝛ dedit sta bulario ꝛ ait. Curā illi⁹ habe. ꝛ q̄d cūq̄ʒ superogauerꝭ ego cū rediero reddā tibi. Quis hoꝝ inter sacer/ dotē leuitā ꝛ samaritanū tibi vi/ detꝛ pxim⁹ illi fuisse q̄ incidit in la trones. Et ille dixit. Qui fecit mi/ sericordiā in illū. Et ait illi ih̄us. Uade ꝛ tu fac silr̄. Et sic ptʒ euan

geliū. Ista pabola est q̄ ad gen⁹ hu manū. Hō vulnerat⁹ inter latro/ nes est gen⁹ humanū. q̄d cecidit p pctm̄ p̄moꝝ parentū ꝛ iacuit ex tra viā spoliat⁹ oībus virtutibus sed venit sacerdos. i. pphete ꝛ sa/ cerdotes q̄ sanare eum nō possūt Leuite fuerūt de illis q̄ sub sacer/ dotibꝫ fuerūt ꝛ seruiebāt in tēplo dei. q̄ non poterāt curare. Sed ve nit samaritan⁹. i. xp̄s ꝛ infudit ole um misericordie ꝛ vinū pietatꝭ. et sanauit gen⁹ humanū. Ergo q̄ ad thēa. Bti oculi q̄ vidēt que vos vi detis. scʒ xp̄m in hūanitate in ip̄ʒ credēdo. nō solū oculis corpalibꝫ. q̄bus ip̄i iudei eū viderūt. sed ocu lis mētꝭ ip̄m cōtemplādo ꝛ illū se quēdo. Ergo bti oculi q̄ vi. ꝛc̄. No ta ꝙ oculi iusti hoīs q̄ttuor debēt videre. Primo ad fūdendū lachry mas ad purgandū ppriū delictū. Scd̄o debēt videre bōa exēpla p/ ximi ad imitandū. Tertio dn̄t vi dere pulcras creaturas ad laudā dū deū. Quarto dn̄t videre cele/ stia ad exorādū deū. Prīo dico ꝙ oculi iusti hoīs dn̄t videre vt fū/ dant lachrymas ad purgādū p/ priū delictū. vn̄ ps̄. Exit⁹ aquarū deduxerūt oculi mei. qꝛ nō custo/ dierūt legē tuā dn̄e. Nā sepe hō of fēdit deū oculis vidēdo illicita. de q̄bus cadit hō in ꝯscīa ad ꝯsensū pctoꝝ. Hui⁹ legim⁹ figurā. ij. Re gū. xj. ꝙ dauid post meridiē deā/ bulauit in aula sua ꝛ vidit pulcrā mulierē vxorē vnius militis. ꝛ ex aspectu oculoꝝ cecidit p ꝯsensuʒ ī pctm̄ mortale. Et illud postmo/

dũ deleuit p lachrymas p ↄfessio/nẽ z satisfactõz.iõ dicit in ps̃. Per singulas noctes lectũ meũ lachrymis meis rigabo. Cũ de9 p pctm offendit. p lachrymas recõciliat. H9 figurã legim9 Geñ viij. Terra erat ita coopta cum pctis hoiz q de9 dixit. Penitet me fecisse hominẽ. Uenit igit inũdatio aquaꝝ z purgauit totã terrã z lauit eã ab oibus imundicijs ei9. z octo homies q fuerũt in arca illos de9 benedixit z posuit arcũ in signũ misericordie in nubib9 celi. Et colũba venit ad Noe postq̃ mundata erat terra z portauit ramũ virẽtibus folijs in ore de arbore oliuarũ. Ita moralit hõ offendit deũ p visum suoꝝ oculoꝝ ↄcupiscentia mala. auaricie. luxurie z supbie. Ita dñs põt bñ dicere penitet me fecisse hoiem pctõrem. Sed cũ venit diluuiũ aque lachrymaꝝ. tũc excussis oibus pctis de9 recõciliabit. z arcũ federis. i. miam ponit i nobis. tunc saluant in arca ↄscie octo psone. i. octo btitudines. z colũba. i. grã. spũssctĩ venit in arcam ↄscie portãs pacẽ z spem vite eterne. z aqua lachrymaꝝ purificat illa q oculus ab extra vidit z maculauit. vñ Hiero. super Mat. Sic post vehemẽtes mot9 aerꝭ aer purificat z terra fecundatur. ita post lachrymaꝝ pluuias serenitas mẽtis inducit. Et sic pz pmũ q ocli iusti hoĩs vidẽt ↄscientiã. imundã z fundũt lachrymas ad purgãdũ

2 Scdo dico q oculi iusti hoĩs vidẽt bona exẽpla pximi ad imitandũ. vñ Prouer. iiij. Oculi tui recta videãt z similia faciãt. sz multi sunt q vertũt magis oculos ad vana hui9 mundi videnda z inde aĩa sepe maclat. vt pz Geñ. xxxiiij. in figura Jacob venit cũ familia sua de mesopotamia. p terrã gentiliũ. z dixit ad pueros suos z ad familiã suã. maneatꝭ simul. z nullus se absentet. nec mittat societatẽ nostrã. sed pulchra puella filia ei9 Dyna noĩe exiuit de societate. vt videret mliere s z vãitates regionis illi9 cum videret fili9 pncipis gentiliũ apprehẽdit puellã z violauit eã. Ita moralit nos sumus in via p quã tendim9 ad patriam nostrã. ideo optet nos manere in via recta z iusta. vnde Deutro. v. Nõ declinabitꝭ neqz ad sinistrã. sz p viã quã pcepit dñs de9 vr ambulabitꝭ. Sz sũt mlti q dimittũt societatẽ bonã. i. vitã sctõꝝ q suis bonis opib9 meruerũt tenere viã vite. sed iam vertũt oculos ad vana hui9 mũdi. qd vidẽs dyabolus capit aĩam maculat z puat eã virtute ac ducit ad ↄsensum pctõꝝ. sicqz misera aĩa ambulat p9 mortẽ nec venit ad patriã cũ electis. Hiere. ix. Heu heu mors intrauit p fenestras. Fenestre sunt ocli p q̃s vadit ad aĩam. aut mors. aut vita. iõ claudat dyabolo z aperiat xp̃o.

3 Tertio dico q oculi bti vidẽt creaturas quas de9 creauit nob ad vtilitatẽ z sibi ad laudẽ z honorẽ. vñ ps̃. Uidebo celos tuos opera digitoꝝ tuoꝝ. lunã z stellas q̃ tu creasti. z illas debẽt videre bõi

hoīs oculi vt laudēt cratorē ī cre-
aturis.q̄ create sūt velut speculū
in q̄ relucet potētia prīs.sapīa fi-
lij.bonitas spūsscti. Vnd.j.Cor.
xiij. Videmꝰ nūc ꝑ speculū in eni
gmate.ꝛ pꝰ hāc vitā facie ad faciē
Sꝫ ocl'i auari hoīs vidēt creatu-
ras.vicꝫ domos pulchras.posses
siōes.aīalia.agros.vineas.ꝛ de-
siderāt ꝛ optāt ꝛ cogitāt statim in
corde suo. Utinā illa res essꝫ tua
Et h̄ est maximū pcm̄.qꝛ ƀꝛ in pre
cept' dn̄i. Nō ꝯcupisces rē ꝓximi
tui iiuste.sic fecit achab rex isrl' vt
pꝫ.iij. Reg.xxj. Uidit vineā pul-
chrā q̄ erat vniꝰ q̄ dicebat᷑ naboth
ꝛ misit ꝑ eo ꝛ dixit. Da mihi vineā
tuā.q̄ noluit ꝯsentire.ꝓpter h̄ fuit
lapidatꝰ.ꝛ peccauit ille rex morta
lit᷑ ꝑ visū ꝛ dānatꝰ est eternal'r. ꝙ
aūt ocl'i hoīs auari oīa q̄ vidēt cō
cupiscūt legimus figurā Zach.v.
vbi angelꝰ dn̄i on̄dit zacharie mu
lierē sedētē in āphora q̄ hn̄it ocu-
los vidētes ī vniuersaꝫ terrā.tan
dem venit angelꝰ ꝛ posuit sup os
āphore talentū plūbi venert᷑ due
mulieres hn̄tes alas milui ꝛ du-
xerūt amphorā cū ml'iere in traꝫ
sēnaar ꝛ posuert᷑ eaꝫ ibi. Jta mo-
ralit᷑ ml'r sedēs in āphora cꝰ ocl'i
sunt ī vniuersa tra ē auaricia cui
nō sufficit q̄d hꝫ. sꝫ desiderat oīa
q̄ videt in vniuersa tra. Talētum
plūbi q̄d posuit āgelꝰ sup os am
phore ē positū in signū ipietatꝭ.qꝛ
auarꝰ ē ipius claudit᷑ os eius ad
orādū ꝑ grā diuīa. Vn̄ ps. Mu-
ta fiāt labia dolosa. et claudit᷑ cor
ad cōpatiendū ꝓxīo. sꝫ venerunt

due ml'ieres hn̄tes alas milui.i.
auiditas ī acq̄rēdo. ꝛ austeritas ī
possidēdo.tāq̄ʒ miluus rapiendo
q̄cq̄d ocl'i vidēt.hec tollent euꝫ de
terra viuētiū ꝛ ꝑducent ad trām
morientiū. Vn̄ Math.xxij. Liga
tis manibꝫ ꝛ pedibꝫ ꝓijcite eū in
tene.ex.ibi erit fle.et stri.den. Er-
go q̄ ad thēa. Bti ocl'i q̄ nō ꝯcu-
piscūt rē ꝓximi.sꝫ videntes crea-
turas laudāt creatorē Quarto di
co ꝙ ocl'i bti hoīs desiderāt etn̄aꝫ
gl'aꝫ. Nā videmꝰ ꝙ ocl'i brōꝝ ꝛ iu
stoꝝ solēt leuari ad celū vnd̄ pn̄t
diuinā grāꝫ expectare. Vn̄ ps. Le
uaui ocl'os me.in mō.vn̄ ve.aux.
mihi. Sꝫ ml'ti sunt q̄ mag' leuāt
oculos vt videant honores huiꝰ
mūdi q̄ʒ honoreꝫ celi.cū tn̄ hono-
res mūdi cito trāseant. Vn̄ roma
ni depingebāt honorē huiꝰ mūdi
in tēplo Appollinis ad modū ho
minis hn̄tis rosaꝫ ī dextera liliuꝫ
in sinistra.sup̄ solsequꝫ. infra ab-
sinthiū. ꝛ scꝑserūt sup̄ imagineꝫ
leuate ꝛ q̄d significat cōsiderate.
Nā hō cū est in honore hꝰ mundi
floret vt rosa delicijs ꝛ diuitijs. sꝫ
de vespe.i.tpe mortꝭ ꝛ aduersitatꝭ
arescet ꝛ ab oībꝫ vilipendit᷑ vt ro-
sa arida q̄ ꝓijcit᷑ cito cū arida est
Jta in sinistra liliū albuꝫ cū suis
folijs.nam liliū hn̄ redolet vl' bo
num dat odorē duꝫ floret.ita grā
hoīs cuꝫ est ī honore mōi. sed qn̄
folia cadūt cito sordescunt.ita cū
hoīs honor cadit ꝛ aduersitas et
mors venit.tūc cito ꝛ honor ꝛ vi
res sordescunt. Jtē solsequm sup̄
in signū ꝙ solsequꝫ hꝫ taleꝫ natu-

rā qñ sol orit agit. sed dū sol recedit z occidit claudit. Ita fortūa z honor mūdi cū sol ꝓspitat adueñit z orit apit hō oclos z videt cūcta sibi placētia. ſʒ cū sol occidit. i. cū mors venerit statī oculi clauduntur. z tūc nihil videt nisi tenebras z claudit in sepulchro. Itē infert absinthiū in signū ꝙ ois delectatio mūdi nō est dulcis in petis. z erit amara pꝰ hāc vitā. Esa. xxiiij. Erit potio amara bibētibꝫ illā. blāde ingredit. ſʒ erūt eiꝰ nouissima q̄si absinthiū. Itē ps. Fel draconū vinū eo. z ve. as. i. Ergo ad thema. Bti oculi q̄ vidēt transitoria vana z despiciūt. z celestia appetūt. z cū deo eternalit gaudent.

Dñica. xiiij. Sermo. lv.

VNus illorū vt vidit qz mūdatꝰ est regressus ē magnificās deū. Lu. xvij. Nihil vtiliꝰ homini q̄ ad aīaʒ nisi grā diuīa. Nō ē q̄si mortꝭ imago. z q̄si vas vacuum z fractū. Uñ ps. Factꝰ suʒ tāq̄ʒ vas pditū. Et in alio ps. Tāq̄ʒ vas figuli ꝯfringes eos. Ideo ait Paulus. Grā dei sum id q̄d sum Nā mlti habuerūt sanitatē corpis sine grā dei z pierūt. z sicut grā valet sup oīa ad salutēaīe. ita sanitas corpis valet hoī z vtiliꝰ est oībꝫ diuitijs mūdi Ergo dic Catho. eger diues hꝫ nūmū ſʒ nō hꝫ ipm. Si hō sp esset infirmꝰ q̄d sibi valeret auꝝ z argentū terre vilis. Ad sanitatē obtinēdā tria sunt nccaria Primo sapiēti medico suā infirmitatē ostēdere. Uñ Ecci. xxxviij. Altissimꝰ creauit medicinā de terra. z vir prudēs nō abhorrebit eā. Scdm̄ ē p̄ceptū medici obsuare. si ifirmꝰ nollet obedire medico ipsum curare nō posset. Uñ Greg. Ipe se interemit q̄ p̄cepta medicoꝝ negligit. Tertiū ē sanitatꝭ beneficiū medico reddere. vñ Berñ Ingtitudo ē vētꝰ exurēs z exiccās oēm fōtē grē. De his bñficijs xp̄i circa curatōz leprosoꝝ legit ī hoc euāgelio. Cū iret ih̄s ī irl'm trāsibat p mediā samariā q̄ fuit regio gētiliū iuxta regionē galilee. z cū ītraret in q̄ddā castellū. occurrerūt ei. x. viri leprosi q̄ audierūt ꝙ ih̄s illuc veniret z ipm ibi expectabāt extra portā castelli ī mōte. Cū aūt dñs venit cū discipul' surrexerūt leprosi z steterūt a lōge. nō audētes sibi appropinq̄re. z leuauerūt vocē dicētes. Ih̄u p̄ceptor miserere nr̄i. Quos vt vidit mia motꝰ. qz sibi ꝓpuꝫ ē miseri. dixit eis. Ite z oñdite vos sacerdotibꝫ. Et fcm̄ ē duʒ irēt mūdati sūt. Unꝰ āt ex ill' vt vidit qz mūdatꝰ ē regressꝰ ē cū mag̃ voce laudis laudās deū. z cecidit ī faciē sup terram ante pedes ih̄u grās agēs. Et hic erat samaritanꝰ. Rñdēs aūt ih̄s. Nōne decē mundati sunt. z nouē vbi sunt. Nō est inuentꝰ qui rediret z gloriam deo nisi hic alienigena. i. ab extra veniens. Et ait illi ih̄s. Surge z vade qz fides tua saluū te fecit Et sic patet euangeliuʒ. Nota ꝙ q̄ttuor modis. i. quattuor de causis mūdat aliq̄ res. Prīo mūdat corpꝰ

vt fiat sanius. scd͠o emūdat̃ domꝰ
vt fiat mūdior. tertio mūdat̃ fru/
mētū vt fiat purius. q̃rto mūdat̃
facies vt fiat clarior. Prio dico ꝙ
corpꝰ mūdat̃ vt fiat saniꝰ ꝑ me/
dicinā laxatiuā. vt pꝫ de medicis
qñ ei mali hūores veniūt ĩ corpꝰ
hoĩs ĩde inficit̃ corpꝰ ⁊ inde sepe
maculat̃ ⁊ inde qñqꝫ lepꝛsitas ge/
nerat̃. Dꝫ igit̃ malos hūores in se
per herbas amaras purgare. Ita
hõ sepe spūal̃r ĩ aĩa maculat̃ per
malas cogitatiões ꝑ mala v̾ba ⁊
malas ope͛atiões. ⁊ ĩde corã ãgelis
aĩa sordet sicut lepꝛsus. despicit̃ et
eĳcit̃. Dꝫ aũt tal̃ aĩa sentiẽs se gra
uatã mal̃ hūoribꝫ pctõꝝ querere
medicū misericordeꝫ ⁊ offerri illi
sicut lepꝛsi solebãt ĩ veteri lege De
q̃ legimꝰ Leui. xiiĳ. Qñ em̃ lepꝛsꝰ
hõ mūdabat̃ a lep̃ offerebat duos
passeres viuos. ⁊ tūc sacerdos ac
cipiẽs illos passeres iuit cū lepꝛ/
so in flumẽ aq̃. ⁊ vnū occidit in va
se terreo ⁊ miscuit sãguinẽ cū aq̃
⁊ hẽbat aspꝛsoriū de ligno cedrio ⁊
ysopo. ligabat̃ passer vnꝰ filo coc
cineo ad modū aspꝛsoriĳ et aspge/
bat septies lepꝛsū cū illa aq̃ admi
xto sanguine passer̃ intfecti. ⁊ ali
us passer dimittebat̃ ĩ agꝛꝝ vola/
re. Ita moral̃r pctõr est lepꝛsus in
aĩa. qꝛ sic̃ lepꝛsus fuit abiectꝰ ĩ an
tiq̃ lege. vtꝫ Leui. xiiĳ. Qui fuerit
lepꝛsus int̃ vos eĳciet̃ extra ciuita
tem vl̃ castꝛꝝ. Ita pctõr ĩ aĩa eĳci/
tur tp̃e mort̃ extra castꝛꝝ vl̃ ciui/
tatẽ celestẽ. Sẽtiẽs pctõr se lepꝛsū
dꝫ se oñdere sacerdoti ĩ ꝯfessiõe su
am ĩfirmitatẽ detegẽdo. ⁊ dꝫ offer
re duos passeres. i. ꝯtritõeꝫ cordis
⁊ satisfactiõꝫ op̃is. tūc sacerdotes
accipiūt aspꝛsoriū d̃ lig̃ cedrio scte
cruc̃ passiõis xp̄i ĩ adiutoriū pro
absolutõe qꝛ xp̃s ꝓ nob ĩ lig̃ satis/
fecit. ysopo. i. hūilitate ⁊ circumli
gat ⁊ aspgit cū aq̃ viua ⁊ sãguine
xp̄i quẽ ꝓ nob septies effudit. Nã
ꝓ nr̃is pccĩs voluit septies sãgui
nẽ fūdere vt nos lauaret a pctĩs
vt dicit Joh. in Apoc̃. Qui dilexit
nos ⁊ lauit nos ĩ sãguĩe suo a pec
cat̃ nr̃is. Prio effudit sãguinẽ in
circūcisiõe. scd͠o ĩ flagellatiõe. ter
tio ĩ coronatõe. q̃rto ĩ manuū ꝑ/
foratiõe. q̇nto ĩ pedis dextri ĩfixõe
sexto ĩ sinistri pedis claui ĩcussiõe
septĩo ĩ later̃ lãcee milit̃ apꝛtiõe d̃
q̃ exiuit sãguis ⁊ aq̃. vt ĩ euãgelio
Joh. Unꝰ miles noĩe lõginꝰ latꝰ
eiꝰ apꝛuit lãcea ⁊ ꝯtinuo exiuit sã/
guis ⁊ aq̃ ĩ r̃missiõꝫ pctõꝝ vt nos
lauaret ab oĩ pcõ aĩe ⁊ corpꝛis. Er
go q̃ ad thema. Mūdatꝰ ẽ ⁊ r̃gres
sus est magnificãs deū. Scd͠o di
co ꝙ aliq̃ res mūdat̃ vt fiat mun
dior sic̃ domꝰ a sordibꝫ ꝑ scobam
ita mūdat̃ domꝰ ꝯsciẽ vt fiat habi
tatio xp̄i. Sic̃ eñ videmꝰ ꝙ ãcilla
purgat domū. ⁊ oẽs ĩmūdicias cõ
gregat añ ostiū. ⁊ cum pala ꝓĳcit
añ ostiū. ita hõ dꝫ cõgregare oẽs
sordes pcõꝝ ⁊ eĳcere extra domū
ꝯsciẽ cū pala ꝯfessiõis. sic̃ fec̃ Dd̃
qui dixit. In corde meo meditatꝰ
sum et exercitabar ⁊ scopebã spi/
ritū meuꝫ. Huiꝰ mūdatiõis legi/
mus figurã. Antiochꝰ p̃nceps mi
licie ĩtrauit tẽplū ⁊ erexit ydola ⁊
cogebat ppl̃ꝫ vt adoraret ydola. sꝫ

dixit Judas machabeus. Melius est mibi mori in bello q̄ꝫ videre mala gentis n̄re. ⁊ p ugnuit ꝯtra eū ⁊ vicit ⁊ strauit tēplū ⁊ eiecit idola ⁊ purgauit domū dei. ⁊ fecit altare nouū ⁊ obtulit sacrificiū. ⁊ ꝓstrauit se in terra orās ne amplius inciderēt in tantas tribulatōes q sic tēplū immūdaret. Ita moralit Antiochus. i. dyabolus intrat tēplū cordis n̄ri ⁊ fecit inde tēplū ydolorū q̄ñ ibi fit auaricia luxuria. gula. q̄ sunt idoloꝝ seruitus. sicut dr Gal. v. Sꝫ aīa deuota ꝯsiderās q de domo ꝯsciē q̄ debet eē domus dei. facta ē domus idoloꝝ dicat cū Juda machabeo. Melius est mibi mori in bello spūali pugnādo ꝯ vicia q̄ꝫ videre tāta vicia in domo ꝯscientie. ⁊ sic pugnet ꝯtra antiochū. i. dyabolū vincēdo ⁊ domū mūdꝫ p scobā ꝯfessionis ⁊ se ꝓsternere debet añ faciē dei orādo d icēs. Ne vnq̄ꝫ āplius domus ꝯsciē mee imundet. Et sic ptꝫ scōm q domus mundat q fit mūdior. Tertio dico q aliq̄ res mūdat q fiat mūdior. i. purior. sic frumētū a palea. Nā videmus q q̄ñ frumētū est īmūdū a paleis tunc p flagellū bñ ꝯterit ⁊ mūdat. ita aīa hoīs q̄ñ est īmūda a pctīs dꝫ se p flagellatōꝫ. i. castigatōꝫ bñ mūdare. q̄ꝛ q̄cq̄d hō patient sustinet ⁊ seipm flagellat nō sustinebit ī purgatorio. Uñ legimus q romāi depingebāt pnīam vt homo nudus tenens in manu flagellū ferreū cū q̄ttuor folijs. in p̄mo fo lio scribebat plāgo. in secūdo dico, in tertio volo, in q̄rto facio. Ita spūalr depingit mūdacio aīe p flagellū. vt hō nudus in signū q sicut in hoīe nudo nihil latet. ita penitēs dꝫ oīa pctā sua cōfiteri. q̄ꝛ nō ꝯfitēti ⁊ nō reuelanti minat dn̄s. Naū. iij. ꝺi. Reuelabo pudēda tua ī facie tua corā oībus in die iudicij. Itē depingebatur cū flagello. q̄ꝛ sicut p flagelluꝫ purgat triticū. ita castigatio mūdat aīaꝫ. Hoc flagellū hūit q̄ttuor folia. In p̄mo scribebat aureis lr̄is plāgo. ī signū q volēs mūdare aīaꝫ dꝫ plāgere. Uñ ps. Lauabo p singlas noctes lectū meū ⁊c̄. i. ꝯsciaꝫ meā. In scd̄o dico ī signū q vere penitēs dꝫ dicere ꝓpa pctā ⁊ nō aliēa. Uñ. Dic tu p̄us pctā tua ⁊ iniq̄tates tuas vt iustificeris. In tertio volo. q̄ꝛ q̄ vult mūdare aīaꝫ suā dꝫ hr̄e volūtatē q̄cq̄d sibi a sacerdote iniūgat q illud velit facere. In q̄rto scribebat facio. q̄ꝛ vere penitēs volēs mūdare aīaꝫ suā dꝫ facere vt flagellatio pnīe r̄ndeat culpe. ita aīa purgat p flagellatōꝫ pnīe. Itē videmus q aurū ꝓbat per ignē vt fiat purius. sic aīa hoīs per ignē tbulatōis. ps. Igne me exāīnasti. Nā q̄ñ aurifaber aurū ꝓbat p ignē q̄ꝫdiu ibi fuerit īmūdicia ī igne fumū emittit. ita q̄ꝫdiu hō est īpatiēs ⁊ remurmurat ꝯ ignē tbulatōis aīa nō ē mūda. sꝫ q̄ñ patiēter sustinet tūc ē mūda. Itē ait Jaco. icano. c. j. Btūs vir q̄ suf. tēp. qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deus diligētibus se. Et Sap. iij. Tāq̄ꝫ aurū in fornace ꝓbauit illos Et sic pꝫ tītiū

ꝙ aīa mūdat̃ ſicut triticū p̱ flagellum. Quarto dico ꝙ facies mundatur vt fiat clarioꝛ a macul' eaꝫ de turpātibꝫ. vnde qñ aīa eſt ſine pctō tūc eſt pulchꝛa. ſ ꝫ macule diuerſe deturpāt eā Uñ ꝯqrit̃ Hie. Uermes aſcēdūt ſup̱ terrā. facies eaꝝ facies ꝯbuſte. Uidemꝰ nāqꝫ qñ hoīes ferialibꝫ diebꝫ laboꝛāt ī domo maculāt facieſ eoꝝ. ꝛ ideo hñt ſpecl'a āte oſtia. vñ qñ domuꝫ exeūt ad ſolēnitatē tūc ſpecl'a inſpiciūt ſi aliq̄ macula in facie appareat vt illas deleāt. Jta moraliter hō xp̄ns in hoc mūdo tanq̄ in domo laboꝛās diuerſimode. ꝛ anteq̄ꝫ exeat de domo coꝛpis videat ſpeculū ꝯſcie ſue diligent̃ an aliq̄ macl'e ibi fuerint. et ſi aliq̄d ibi fuerit qđ oculos diuine maieſtat offendat. deleat et mūdet in aqua ꝯtritiōis. Uñ legimus Judith. xij. Judith volēs liberare populū ſuū vt placeret p̄ncipi et vt inueniret grãꝫ in ꝯſpectu eius lauit faciē in fōtibꝫ bethulie. ꝛ ſic facta pulchꝛa placuit p̄ncipi ita ꝙ mādauit omnibꝫ ſubdit ſuis dicēs eis. Dimittite eam libere ire vbicūqꝫ voluerit. ꝛ ſic de mane veniens ad poꝛtas ciuitatis dixit. Aperite poꝛtas qꝛ nobiſcū eſt deꝰ Jta ꝛ nos qñ aīa hoīs eſt obſeſſa p̱ diuerſa tēptamēta ꝛ pctā volēs ppl'm ſuū liberare. i. volūtatē. memoꝛiā. ꝛītellectū. q̄ ſunt populuſ aīe dꝫ faciē lauare in fonti lachꝛymaꝝ vt placeat altiſſimo p̄ncipi et tūc p̄nceps mādat ſnis ſubditis. i. dyabolis q̄ obediūt mādat̃ eius dicēs ill'. Dimittite eā libere ire tp̱e moꝛtis ad poꝛtā ciuitatis eterne. Et tūc aīa veniēs ad poꝛtam ciuitatis et̃ne dicit. Aperite mihi poꝛtas qꝛ nobiſcū eſt deus. Uñ Hiero. O lachꝛyma hūilis tua potētia tuū eſt intrare regnū ante tribunal tu ſecure ſtabis et q̄cq̄d petier obtinebis. accuſantibus inimic ſilentiū īponis magis dyabolū crucias q̄ pena inferni. et quāto lachꝛyma eſt maioris amaritudinis tāto mag fa cies purificat̃. Ergo quo ad thema. vnꝰ illoꝝ vt vidit. ꝛc̃.

Dominica decimaquinta
Sermo. lvj.

Omne aīa plus eſt q̄ꝫ coꝛpꝰ. mat. vj. Scđm p̄hm cū contrarioꝝ ꝯtrarij ſunt effectꝰ vt calidi ꝛ frigidi q̄ ſunt effectꝰ cōtrarij ſic coꝝ ōpatiōes ſunt contrarie. Jta ſollicitudo circa temporalia habet tres malas ꝯditiōes. Prima ꝯditio mala eſt ꝙ habet mentem affligere ſollicitudo tp̱alis ſicut ſpina. vnde dicit̃ Matth. xiij Quod cecidit inter ſpinaſ fructū non dedit. Uñ Eccē. j. Uidi cuncta ſub ſole ꝛ ecce vanitas ꝛ afflictio ſpūs. Scđa cōditio mala eſt ſenſuū ꝛ ītellectꝰ ſapiētie deſtructio. Jdeo quidā p̄hus vadēs ad ſcolas athenis ꝓiecit omnes pecunias ꝛ oēs occupatiōes tp̱aleſ depoſuit vt poſſet eo melius ſapientiā inueſtigare. Tertia mala cōditio eſt aīaꝫ a deo elongare et ei obliuiſci. Uñ Hiere. ij. Populus meus oblitꝰ eſt mei diebus ī

numeris ppter sollicitudines tē/poales Sꝫ sollicitudo circa spi/ritualia hꝫ tres bonas ꝯditiões circa aiam ꝯtrarias p̄mis. Pria est bōa sollicitudo spūal'. qꝛ in his hō ꝯsolat'. vñ Eccl'. ij. Uadā ad spiritualia ꝛ affluā delicijs. Scda bona ꝯditio spūalis. qꝛ sollicitudo spūalis intellectū illūinat in viaꝫ dei aiam deducēdo. vñ in ps. Accedite ad eū ꝛ illuminami ꝛ facies vr̄e nō ꝯfundent'. Tertia bōa ꝯditio ē qꝛ viuūt cū deo sollicitudies spūales. vñ Apl's. j. Coꝛ. vj. Qui adheret deo vn⁹ spūs est cū illo. ğ Dauid in ps. Mihi adherere deo bonū est. ꝛ ponere ī deo spē meaꝫ. Et iō dñs cōmendat illos q̄ p̄ponūt sollicitudinē spūalē sollicitudinibꝫ tpalibꝫ ꝛ magis eligūt seruire deo q̄ꝫ dyabolo p auariciā. et h̄ dicit in h̄ euāgelio. Dixit ihs discipul' suis. Nemo pōt duobꝫ dominis seruire. aut em̄ vnū odio habebit ꝛ alteꝝ diliget. aut vnuꝫ sustinebit ꝛ alteꝝ ꝯtēnet. Sic vos deo nō potestꝭ seruire ꝛ mamone q̄ est de⁹ pecunie vl' auaricie. Jdo dico vobis ne solliciti sitis aie vr̄e q̄d māducetꝭ. neqꝫ coꝛpi vr̄o q̄d induami. Nōne aia plus ē q̄ꝫ esca. ꝛ coꝛp⁹ plus q̄ꝫ vestimētū Respicite volatilia celi q̄ nō serūt neqꝫ metūt. neqꝫ ꝯgregāt ī hoꝛrea. ꝛ pr̄ vr̄ celestis pascit illa. Nōne vos magis pluꝛꝭ estis illis. Quis aūt vestrū cogitās pōt adijcere ad staturā suā cubitū vnū. Et de vestimētis q̄d solliciti estis. Cōsiderate lilia agri quō crescūt. nō laboꝛāt neqꝫ nent. Dico āt vob q̄m̄ nec salomon in oī gl'a sua coopt⁹ est sicut vnū ex istis. Si em̄ fenū agri q̄d est hodie ꝛ cras in clibanū mittit' de⁹ sicut vestit. q̄nto magꝭ vos minime fidei. Nolite ğ solliciti eē dicētes. Quid māducabim⁹ aut q̄d bibem⁹ aut q̄ opiemur. hec eī oia inq̄rūt gētes. Scit em̄ pat' vester qꝛ his oibꝫ idigetꝭ. Querite ğ p̄ͦ regnū dei ꝛ iusticiā ei⁹ ꝛ hec oia adijcient' vob Et sic ptꝫ euāgeᵐ. Ergo q̄ ad thēa. Nōne aia pl⁹ ē q̄ꝫ coꝛpus. Et h̄ ppt' q̄tuoꝛ cās. Pͦ ppt' initiū creatōis. scdo ppt' officiū vocatōis. tertio ppt' p̄ciū redēptōis. q̄rto ppt' p̄mium ad q̄d ē vocata. Prio dico q̄ aia plus ē curāda q̄ꝫ coꝛp⁹ ppt' initiū creatōis. Nā p̄mo die lucē. scdo die celū creauit ꝛ terrā. tertio die arboꝛes ꝛ plantas. q̄rto die solē ꝛ lunā ꝛ stellas. q̄nto die pisces ꝛ volucres ꝛ bestias terre. Tūc btā trinitas dixit. Faciam⁹ hoiēꝫ ad imaginē ꝛ silitudinē nr̄am. q̄ ad aiaꝫ. Nā sic sigillū ī p̄mit' cere. ita aia impr̄ssa ē coꝛpi. Sꝫ coꝛp⁹ de t'ra ē. ꝛ aia f̄m foꝛmā q̄ñ ē sine pctō ad imaginē dī creata ē. Et sic ds vn⁹ ē ī eēntia ꝛ trin⁹ ī p̄sōis. ita aia ī tribꝫ dignitatibꝫ ꝛ vna dignitas ī p̄sōa aie ī eēntia videlicet memoꝛia. volūtas ꝛ intellectus. que sunt tres potentie anime. Nam memoꝛia ad amoꝛē patris disponit. voluntas disponit ad fidem filij. ꝛ intellectus disponit ad spem eterne vite per spm̄ sctm̄. Quare aūt deus creauit hominem f̄m coꝛpus de terra tam fragili materia. Dicunt doctores q̄ h̄ fecit ideo q̄ p̄fect⁹ eēt in

Primo

trib⁹ operationib⁹ creatiõis. Nam aliqs creaturas creauit ex puris spūalib⁹ materijs. sicut angelos. Aliqs creauit ex puris corpalib⁹ materijs. sic sūt aīalia q̄ nō habēt aīam nisi vegetatiuā q̄ moriunt cū corpib⁹. et sēsitiuā hñt nō hñtia intellectū. et sic voluit pficere tertiū opus. et creauit hoīez de puris corpalib⁹. vicz q̄ttuor elementis de igne. aere aq̄ et terra. De puris spūalib⁹ miscuit de naturis āgelicis. et sic hō fm corp⁹ creatus est velut aīal brutū. et fm aīam velut angelus q̄ hz intelligere. i. sentire q̄ hz memorare et volūtarie agere et sic aīa ducit ymaginē dei cū vexillo deitatis. et ceter creature nō sūt nisi vmbra. iō vnusq̄sq3 dz seruare aīaz mūdam sic sibi in baptismo cōmittit. cū ei vestis innocētie traditur q̄ fcat illā vestez que añ sibi erat tradita scz añ pctm̄. Et ideo dicit sacerdos qñ puer baptisat induēs eū veste innocentie. vestē sanctā et īmaculatā et cādidā quā pferas añ tribunal xp̄i. et ppterea dicet illis in die iudicij. q̄ maculauerūt vestez īnocētie etna nuptiarum. Amice quō huc intrasti nō hñs vestē nuptialē. Mat. xxij. Et ideo seqtur. Ligatis manib⁹ et pedib⁹ pijcite eū in tenebras exteriores. ibi erit fletus et stridor dentium. Et sic ptz p̄mū q̄ aīa pl⁹ est curāda q̄z corp⁹ pter initiū creationis. Scd̄o dico q̄ aīa plus est curāda q̄z corp⁹ pter officiuz ad qd̄ est vocata. Nā est ad illud vocata vt laudet creatorē cū angelis et archāgelis. et reddet grāꝝ actiones p bñficijs sibi a deo collatis Vñ Aug⁹. li. de spū et aīa. Nō in medio cōstitut⁹ est a deo vt homini seruiāt creature. q̄s subiecit dñs sub potestate hoīs ad fuiendum ei. vt luna. sol. et stelle. arbores. plāte. et bestie terre. Et h dic. Dauid ī ps. Oīa sbiecisti sb pedib⁹ ei⁹ oues et boues vniuersas insup et pecora campi. Volucres celi. et c̄. Et de his oīb⁹ nō aliud reqrit nisi q̄ hō laudet ip̄m et fuiat ei in sanctitate aīe. Vñ Aplus. j. ad Thes. iiij. Nō em̄ vocauit nos deus in īmūdiciā sz in sanctificationē vt fuiamus dño. Et iō soli hoī int creaturas datū est intelligere creatorem qd̄ alie creature nō hñt. et iō ait pheta. Lauda aīa mea dñm in vita mea psallam deo meo q̄z diu fuero. Omnes creature clamant ad hominem O homo dilige creatorē Et h eplici voce. Prima vox creaturaꝝ est. O hō accipe. Scd̄a vox. O hō redde Tertia vox. O hō fuge. Quare p̄ma vox clamat. O hō accipe. Nā dum sol orit dicit. O hō accipe meū fuitiū q2 splēdeo tibi. sic luna et stelle clamāt. et terra clamat. accipe fuitiū meū. q2 ego te porto et pasco. et oēs creature clamāt. accipe. Scd̄o clamāt oēs creature. redde. qd̄. certe grāꝝ actiōes. Vñ Apls. j. Chor. iiij. qd hēs hō qd̄ nō accepisti. naz paup et nud⁹ mūdm intrasti. redde ergo qd̄ reddere debes. et qd̄. certe dilige deū. et da paupib⁹ non ipsi deo. sed pter ip̄m. Ipe em̄ nō in

get pecunia. nec carnibꝫ thauroꝝ
vt dr̄ in ps̄. Bonoꝝ meoꝝ non e-
ges. ſꝫ o hō redde altiſſimo vota
tua ⁊ redde ſacrificiū laudis. Ter
tia vox clamat. fuge. ⁊ q̄re. nam ſi
hō nō laudat creatorē accipiēs be
neficia ei⁹. tūc oīs creatura clamat.
fuge. Quia nr̄a ꝯſcia ꝑſequit̄. nos
accuſās infelicē aīam ad occurſū
oīs creature. nā hō q̇ ſcit ſe ī pctīs
trepidat. in aq̇s timet ſe mergi. ſꝫ
hō ſciēs ſe ſine pctīs vadit ſecure.
Et iō multi ſcti trāſibāt nudis pe
dibꝫ ⁊ ſiccis ꝑ aq̄s. Hō exn̄s ī pec
cat̄ fugit tonitruū timet ꝑcuti. ſꝫ
ſi ſciret ſe ſine pctīs non fugeret.
Itē ſup̄dicta ꝟba dicit btūs Au-
gu. ſup Gen̄. Si hō in pctm̄ trāſ-
greſſiōis nō cecidiſſet ipm̄ nulla
creatura leſiſſet. Ergo ptꝫ ſcdm̄ ꝙ
aīa plus ē curāda q̄z corp⁹ ꝓpt̄ of-
ficiū ad q̊d eſt vocata. Tertio di-
co ꝙ aīa plus ē q̄z corp⁹ cūranda
ꝓpter p̄ciū redēptōis q̊ eſt redem-
pta. Dicit apl̄s. j. Coꝝ. vj. Empti
eſtis p̄cio magno. q̊ p̄cio dic̄ Pe-
trus. Nō auro neq̄ʒ argēto. ſꝫ p̄ci-
oſo ſanguīe ꝯgni īmaclati. cuius
vna gutta p̄cioſior erat oī mūdo
⁊ ꝓpter nobilitatē aīe iſtud p̄ciuꝫ
nō potuit īueniri in finibꝫ mū-
di. iō inuēit pr̄ extra fines oēs. ⁊ h̄
de paterno corde. Un̄ Prouerb.
xxxj. Procul ⁊ de vltimis finibꝫ p̄
ciū ei⁹. Nā om̄e auꝝ toti⁹ mundi
eſt quaſi arena exigua ad valorē
vni⁹ aīe. Iſtud p̄ciū poſuit pater
in vteꝝ ꝟginis. ⁊ ſolutū fuit ꝓ no
bis dū hec ſctiſſima caro ꝟginalis
cū corona ſpinea, cum clauis ⁊ fla
gellis fuit ꝑforata ⁊ lancea. ⁊ ita
large ſolutū ⁊ effuſum p̄ciū q̊d tā
q̄z riuuli aquaꝝ de fonte effluxit.
Hui⁹ p̄cij ſolutōꝫ p̄dixit Dauid ī
ps̄. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redimet
aīas eoꝝ. ⁊ honorabile nomē eoꝝ
corā illo. q̇ mō ſedet cum ipo pr̄e ī
gl'a. ⁊ iō ait Bern̄. O aīa miſera q̄
tam p̄cioſe es redēpta q̄re ꝑmittꝭ
tibi corp⁹ dominari. Nunq̇d ma
gna ē cōfuſio vbi irridet ſeru⁹ do-
minū. ⁊ vbi ācilla eſt ſup dn̄aꝫ. qꝛ
corpus eſt ſicut ancilla. ⁊ anima
eſt ſicut domina Huius legimus
figuram Gen̄. xvj. vbi Sara vxor
patriarche Abrahe q̇ habuit ācil-
lā q̄ voluit dominari ſup dn̄am.
accepit ptātem a viro ⁊ afflixit an
cillā in pane ⁊ aq̄. ⁊ tandē veīt an-
cilla ſe humiliās dn̄e ſue ⁊ fec̄ mł-
ta bona. Ita moralit̄ corp⁹ eſt an-
cilla. ſed aīa dn̄a. ⁊ ſi corp⁹ ꝑmitti
tur dn̄ari ſup aīam dn̄am. aīa irri
debit̄ ab electis in die iudicij. De-
bet ḡ dn̄a aīa accipe ptātem a xp̄o
⁊ affligere corp⁹ in pane ⁊ aq̄ ꝓ pec
catis. tūc ſe hūiliat corp⁹ ⁊ multa
bona ꝓmittit ⁊ facit. Et ſic pꝫ terti
um ꝙ aīa plus eſt curāda q̄z cor-
pus. Quarto dico ꝙ aīa plus eſt
curāda q̄z corp⁹ ꝓpter p̄miū ad q̊d
eſt vocata. Nā illud p̄miū eſt eter
na btītudo q̄ eſt ꝓmiſſa oībꝫ in h̄
corpe bn̄ laborantibꝫ velut in vi-
nea. Mat. xx. Uoca opariōs ⁊ red
de illis mercedē. Caueat igit̄ anīa
ne aliq̇d cōmittat vn̄ tale p̄cium
amittat. qꝛ ꝓmiſſa ſunt aīe ⁊ cor-
pori q̄ bene ſe habuerūt in labore
btōꝝ opeꝝ duodecim munera q̄

enumerat btūs Augu. in li. de ciuitate dei. Primū donū est claritas sine tenebrositate. qꝛ iusti fulgebūt sicut sol. Scdm est speciositas sine dformitate. qꝛ tūc erit speciosus forma p̄ filijs hoim. Tertium est agilitas sine pōderositate qꝛ tunc in oībꝫ obedit corpus aīe. Quartū est impassibilitas sine penalitate. qꝛ tūc nec aīa nec corpus pōt pati. Quintū ē subtilitas sine grossitate. qꝛ tūc aīa neqꝫ corpus pñt icludi. sꝫ sicut sol vitꝝ penetrās sic aīa ꝛ corpꝰ sil' p ferꝝ ꝛ muꝝ penetrare pñt. Sextū est sanitas sine lāguore. qꝛ corpꝰ nō pōt amplius infirmari nec aīa. Septimū ē reqes sine labore. qꝛ nec aīma nec corpꝰ fessari seu lassari pōt. Octauū est securitas sine timore. qꝛ ibi oīs timor a corpe ꝛ aīa remouet̄. sꝫ aīa nūc resistit corpi ꝛ corpꝰ aīe in hac vita. Nonū est noticia sine errore. qꝛ nūc videmꝰ in speclo. s. in creaturꝭ creatorē. sed tunc facie ad faciē. Decimū est pax sine ꝑturbatōe. qꝛ ibi nulla ē discordia. sꝫ oībus vna volūtas. Undecimū ē vita sine morte. qꝛ neqꝫ mors neqꝫ luctꝰ erit vltra. Duodecimū ē gaudiū sine dolore. Uñ Esa. lj. Et leticia sempiterna suꝑ capita eoꝝ. Et hec. xij. dona ꝓmeret̄ aīaꝫ i corpe. ꝛ hēbit ea ꝑpetue. Ergo q̄ ad thēa Nōne aīa āpliꝰ ē q̄ꝫ corpꝰ ꝓpt̄ ītitū creatōis. ꝓpt̄ pciū redēptōꝭ. ꝓpter officiū vocatiōis. ꝓpter premium eterne remunerationis.

Dñica. xvj. Sermo. lvij.

Ortuus ē

filiꝰ vnicꝰ mr̄is su Lu. vij. Justicia appet in maloꝝ punitōe. ꝛ mīa. in remissione pctōꝝ. sꝫ tñ magis est necāria hūano generi mīa q̄ꝫ iusticia. ꝓpt̄ fragilitatē hūanitatꝭ. ꝛ iō clamat ꝓpha. Dñe cū iratꝰ fueris mīe recordaberis. ꝛ q̄ꝫuis eq̄lis fuerit i illo iusticia ꝛ mīa. tñ sp suā mīam p̄ponit iusticie. Et idō dic̄. Ezech. xviij. Nolo mortē pctōris. sꝫ vt cōuertat̄ ꝛ viuat. ꝛ ꝓpter mīaꝫ ad genus humanū voluit incarnari vt dicit apl's. Nō ex opibꝫ iusticie q̄ fecimꝰ nos. sed f̄m suā mīam saluos nos fec̄. ꝑ crucifixionē ꝛ mortē vt nos reuocaret ad vitā. Ergo vidēs vnicū filiū vidue mortuum mīa motꝰ resuscitauit eū. vt patet in euāgelio. Jbat ih̄s in ciuitateꝫ q̄ vocat̄ Naym ꝛ ibāt cū illo discipuli eiꝰ ꝛ turba copiosa. Cū āt appropinquaret porte ciuitatis ecce defunctꝰ efferebat̄ vnicꝰ filiꝰ mr̄is sue. Et hec erat vidua. ꝛ turba ciuitatis mlt'a cū illa. Quā cū vidisset ih̄s mīa motꝰ suꝑ illā dixit. Noli flere. Et accessit ꝛ tetigit loculū Hi aūt q̄ portabāt steterūt. Et ait dñs. Adolescēs tibi dico surge. et resedit q̄ erat mortuꝰ ꝛ cepit loqui Et dedit illū mr̄i sue. Accepit aūt oēs timor ꝛ magnificabāt deū. dicētes. qꝛ ꝓpha magnꝰ surrexit i nobis. ꝛ qꝛ visitauit dñs plebē suaꝫ. Et sic pꝫ euāᵐ Nota circa thēa q̄ druplex ē mors. Pr̄ia ē mors na/

ture. scda mors culpe. tertia mors spūal' gre. qrta mors etnal' gehēne. Pria mors nature ē qr oēs create naturales moriunt̄ q̄ viuūt vita naturali. De illa morte dr Ecci. xlj. O mors q̄ȝ amara ē memoria tua. Vn̄ videm⁹ qn̄ hō senescit calor natural' deficit. ꝛ natura debilitatur. ꝛ tādē corp⁹ morit̄. Et h̄ puenit nob ex p̄mis pentib. s. Adā ꝛ Eua. qb dn̄s ait. vt pȝ Gen̄. j. In q̄cūq3 hora comederitis de arbore isto morte moriemi. Si ei nō peccasset hō nō fuisset mortu⁹. sȝ tādiu i padiso vixisset q̄ȝdiu deo placuissȝ. ꝛ tc̄ ip̄m cū aīa ad celū duxisset. ꝛ qr p̄m⁹ hō se morti obligauit idō oīs posteritas morietur. qr vt dicit phs. Pricipio corrupto p̄ncipata corrūpūt̄ sic qn̄ arbor morit̄ i radice oēs rami ei⁹ moriūt̄. ꝛ circa illā mortē natalē nota q̄ttuor. Prio ē general'. qr oēs sunt sub domio e⁹ ꝛ recipiēt sniaȝ suā nec pcit alicui nec diuiti p̄pt̄ suas diuitias. nec nobili ꝑpter suā nobilitatē. Vnd Eccs. ij. Morit̄ doct⁹ silr vt indoctus. diues pit vt paup. Vn̄ dictū fuit cuidā diuiti. Stulte hac nocte morieris. Scdo mors ē horribilis ꝑpt̄ horribilē visionē dēmonū q̄ sunt pn̄tes ꝛ expectāt aīam. Vn̄ legit̄ q̄ demō erat iuxta crucē dū xp̄s pepēdit in ea. q̄ nūq̄ȝ peccauit. q̄ȝto magis pctōri assistit q̄ in diuersis pctis morit̄. Vn̄ Job xvj. Hostis me⁹ terribilib ocul' me intuit⁹ ē. Tertio mors ē formidabil' ꝑpter dissolutionē oīm mēbrorū. nā oculi vertunt̄ in capite, vene rūpunt̄ in corpe. ꝛ totū corpus ꝯcrepat in corpe. ꝛ oīa mēbra q̄rūtur. vbi aīa sepata corpe ꝑpter timorē. Vn̄ Eccs. viij. Nō est in hominis ptāte ꝓhibere sp̄m. Quarto mors est terribil' ꝑpter discussionē opeꝝ. Nā in ictu oculi in separatōe aīa iudicat̄ ad eternā dānationē aut ad purgatoriū. aut ad vitā eternā. tunc mala opa q̄ hō fecit p pniam nō deleta dicūt ad hoīem pctōrem. Opa tua sumus te nō relinq̄m⁹. tecū ad iudiciū pgem⁹. Et si hō tunc ad corp⁹ posset redire ꝛ pniam agere q̄ȝ libenter rediret. sed hō nō pōt h̄ facere iuxta vbū. Sap̄. ij. Nō est reuersio finis nr̄i ideo hō debȝ se sp disponere ad mortē. qr nihil certius morte. ꝛ nihil icerti⁹ hora mortis. Et sic pȝ p̄mū. vicȝ de morte naturali q̄ est general'. horribilis. formidabil'. ꝛ terribil'. Scda mors est pcti mortalis. Vn̄ qn̄ hō est in pctis mortalib q̄ȝuis viuit coraȝ hoīb est tn̄ mortu⁹ in aīa. Apoc. Nomē habes q̄ viuas sȝ mortu⁹ es. Vn̄ videm⁹ q̄ mors natal' facit corp⁹ g̃uidū. Jta pctm̄ facit hoīeȝ grauē ad op⁹ bonū. Vn̄ nota q̄ p q̄ttuor iustrumēta morit̄ corp⁹ et occidit̄. Primū istrumētū ē gladius q̄ multi moriunt̄. Jta p peccatū inuidie multi moriunt̄ in aīa. Nam inuidia quasi gladius multos occidit. Occidit gladius inuidie primos parentes in paradiso. Occidit gladius inuidie Abel iustum hoīem Uendidit gladius inuidie iustū Joseph pro triginta

denarijs ꝛ voluisset eū occidisse ni
si Ruben dixisset. clamat sāguis
ei⁹ sup̱ nos ad celū. Gladi⁹ inui/
die suspēdit xp̄m in cruce. Et iđo
đꝛ Prouer. xxx. Generatio q̄ ꝓ dē
tibꝫ gladios hꝫ ⁊c̄. ꝛ iā multi mori
unť gladio inuidie. Scđm instru
mētū q̄ multi moriunť in corp̱e h̄
est ignis. p̱ quē auariciā nota Un̄
ps̄. Incenderūt sanctuariū tuuz.
⁊c̄. ignis nunq̄ȝ dicit sufficit. ita a/
uaricia. Un̄ Piere. vj. A miore q̄p
pe vsq̄ȝ ad maiorē oēs auaricie stu
dēt. ꝛ a ꝓpħa vsq̄ȝ ad sacerdotē. eo
ꝙ multi moriunť gladio auaricie
p̱ pctm̄ mortale in aīa. Jō legim⁹
figurā Nūe. xxij. ꝙ Balaā voluit
maledicere filios isrl' ꝓpter auari
ciā. tūc āgelus dn̄i stetit in via ha
bēs gladiū dn̄i in manu cōminās
sibi mortē eternā. iō multi moriūť
igne auaricie ꝛ gladio inuidie. q̄ sť
duo instrumēta q̄ occidunť cor/
p̱a ꝛ taliť etiā aīa. Tertiū instrum̄
tū q̄ corp̱a occidunť est iaculū ba
liste vel sagitte p̱ quā intelligiť lu
xuria. vuln⁹ em̄ sagitte cū labore
curať. ita pctm̄ luxurie si h̄ pctm̄
duciť in ꝯsuetudinē. De h̄ iaculo
luxurie đꝛ in ꝓuerbijs. c. vij. Hō
luxuriosus vidēs mulierē pulcrā
sequiť eam in ꝯcupiscētia sua do
nec trāsfigat sagitta iecur eius vt
moreręť in aīa. qꝛ cum pctm̄ ꝯsū/
matū fuerit generat mortē. Quar
tū instrumētū q̄ m'lti submergūť
est aq̄. Un̄ Osee. x. Samaria fecit
regē in sup̱bia trāsire ꝛ p̱ire sicut
spuma sup̱ aquā. Quid em̄ sup̱/
bia ē nisi spuma q̄ cito perit. ꝛ iđo
sup̱bꝫ rex. Pharao submersus est
sicut plumbū in aq̄s vehemētibꝫ.
ꝛ sic p꞉ȝ scđa mors q̄ est mors pec
cati mortal'. q̄ assignať gladio in
uidie igni auaricie. ꝛ aque sup̱bie
Tertia mors est spūalis gr̄e ī aīa.
q̄ moriť hō mūdo ꝛ viuit xp̄o. vn̄
ap'ls Coloc̄. iij. Mortui estis mū
do ꝛ vita vr̄a abscōdita ē cū xp̄o ī
gl'a. Jsta mors assimilať morti na
turali. ꝛ h̄ ꝓpter multa. Prīo quā
do hō debet mori corp⁹ distēp̱ať.
Scđo nō gustat. Tertio vertiť in
pallorē. Quarto appetit⁹ subtra/
hiť. Quinto cor frāgiť. Sexto aīa
sep̱ať. Septimo sepeliť. Jta spūa
liter hō qn̄ moriť mūdo distēp̱ať.
qꝛ dolet ꝙ deū offendit suis pctīs
ꝛ sic hō duciť ad dilectionē dei. et
sic languet. Un̄ in Can̄. Nūciate
dilecto qꝛ amore lāgueo. Scđo rē
nuit gustū mūdial' dilectōis ꝛ so/
lū celestia sapit. Un̄ ps̄. Gustate
ꝛ videte qm̄ suauis est dn̄s. Ter/
tio in pallorē vertiť. Un̄ ap'ls. Ca
ritas oīa suffert. oīa sperat. Quar
to appetit⁹ subtrahiť ab aīa morie̅
ti mūdo. Gustato em̄ spū desipit
oīs caro. vt dicit Greg. Quīto cor
frāgiť p̱ alieni amoris subtractōȝ
Gre. Diuin⁹ amor a dilectōe mū/
di totaliť occidit. Sexto aīaȝ sepe
rat ab oībus mūdanis ꝛ pacificat
in deū. Un̄ Grego. Charitas scā
pacificat ī deū cor vt nulli adhere
at nisi soli creatori. ꝛ sic aīa mor/
tuo mūdo viuit in xp̄o. sic̄ ī ps̄. đꝛ
Mihi adherere deo bonū est. ꝛ po
nere in deo spē meā. Et sic p꞉ȝ ter/
tia mors q̄ hō moriť mūdo morte

spūali. Et illa morte mortui sunt oēs scti. Quarta mors ē mors eternal' misie vbi aie moriunt̃ et tñ viuūt. ꝛ mori nō pñt. De his Joh. in apc̄. xvj. Comedēt linguas suas p̄ dolorib' q꞉ optāt mortē ꝛ mori nō pñt. De ista morte q̄ est valde horribilis dr̄ vna figura i Apoc̄. xiiij. vbi vidit Johes angelū cum falce vt meteret. q꞉ messes supmature ꝛ qcq̄d messuit collegit ꝛ posuit ī horreū dñi sui. tūc ali⁹ venit cum alia falce acuta ꝛ qcq̄d messuit posuit in ignē ad cōburendū in lacū ire dei magni. Ita spūalit̃ mors ē duplex. Uñ dicit in ps̄. Preciosa in ꝯspectu dñi mors sctōꝝ ei⁹. Et sequit̃. Mors pctōrum pessima. Mittit̃ eñi mors sctōꝝ quasi angelus cū falce metēs iustos q̄si vineas ꝛ botros stātes in flore. ꝛ triticū quos ponit in horreū celestis gl'e. sed mittit̃ mors pctōꝝ ad modū āgeli mali. cū falce ad metēduꝫ pctōres. ꝛ qcq̄d messuit posuit in lacū ire dei magni ad cōburendū Quare aūt vidit mortē in specie āgeli metentis. Certe dr̄ q꞉ qñ messor venit ad agꝝ vbi multe spice stāt que nō sunt mature nō expectat donec maturescāt ꝑpt̃ aliq̄s spicas q̄ stāt int̃ maturas spicas ita mors venit qñqꝫ improuise. ꝛ nō curat an spica. i. hō sit matur⁹ sit pat⁹ ad mortē. sꝫ multos metit mors q̄ stant adhuc in flore ꝛ crescūt in iuuentute. Itē qñ messor ē metēs oēs spinas facit circa terrā eq̄les q̄ supius nō erant eq̄les Ita mors facit hoīes eq̄les diuites ꝛ paupes. nobiles ꝛ ignobiles fortes ꝛ debiles. Jō p̄monet nos saluator in euāgelio Mat. xxiiij. di. Uigilate q꞉ nescitꝭ diē neqꝫ horā mortꝭ. Qui igit̃ vult euadere mortē eternā vt nō interficiat̃ eternal'r moriēdo debet hāc figurā bñ notare. Itē legit̃ Hiere. xlj. Ismahel exiuit in agꝝ ꝛ app̄hendit pl⁹ q̄ꝫ septuaginta paganos q̄s iudicauit ꝓditores. ꝛ duxit ad mediū ciuitatꝭ vt occideret. q̄s oēs occidit p̄ter decē q̄ dixerūt. Nō occidas nos. q꞉ habem⁹ magnū thesauꝝ in agro tā humo q̄ꝫ tritico ꝛ ordeo ꝛ melle ꝛ oleo. ꝓpter thesaurū dedit eis etiā vitā. vt ostēderēt ei. Ita moralit̃ mors erit ad interficiendū oēs hoīes. sed q̄ hñt thesauꝝ in cordib' bonoꝝ opeꝝ q̄ figurant̃ ꝑ hec q̄ttuor securi sunt a morte eterna. Nā q̄ vult euadere sicut illi decē debꝫ habere thesaurū ordei. ꝑ ordeū pnīa intelligitur Uñ in euāgelio Joh. vj. c. Est puer vn⁹ hic q̄ habet qnqꝫ panes ordeaceos. i. qnqꝫ ptes pnīe. s. ꝯfessionis. ꝯtritōis. satisfactōis. ieiunij ꝛ orōnis. Scdo debet habere thesauꝝ tritici. ꝑ triticū nota passionē xpi quā debet portare ī memoria. Uñ dñs assimilat se grano tritici. Jo. xij. di. Nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ipm solū manet. si aūt mortuū fuerit. multū fructū affert. Quia videmus quādo granū tritici spargit̃ tunc in se morit̃ ꝛ fructū affert. sꝫ si manet integꝝ tunc nō facit fructū. Ita passio xpi si xp̄s nō fuissꝫ

passus nullũ fructũ sanitatis sua
natiuitas fecisset. Sʒ exq̃ mortu⁹
est multũ fructũ ꝑtulit. Tertio dʒ
hõ hr̃e thesauꝝ mellisq̇ significat
dulcedinẽ vite eterne. vt deserat ꝛ
caueat pctm̃ ꝛ gustet illud mel.
Vñ ait aĩa duota. Quã dulcia fau
cibꝫ meis eloq̇a tua super mel ori
meo. Quarto dʒ hr̃e thesauꝝ olei
ꝯ mortẽ eternam. Oleũ significat
mĩaʒ. qꝛ ꝑuat ferrũ a rubigine. sic
op⁹ mĩe ardet in lãpade in eccl'ia ĩ
honorẽ dei ꝛ splẽdet. Ita aĩa hñs
oleũ mĩe intromittiṫ vt splẽdeat
corã deo in vita eterna. vt pʒ ď q̇n
qʒ ṽginibꝫ sapiẽtibꝫ hñtibꝫ oleũ ĩ
lãpadibꝫ suis. i. miaʒ. iõ intrabũt
in vitã eternã. Pʒ g̈ q̊ ad thema.
Mortu⁹ ẽ fili⁹ vnic⁹ mr̃is sue Ita
q̃druplex ẽ mors. vicʒ natural' q̃
optet nos mori. pcti mortal' a q̃
debem⁹ nos oẽs custodire. Mors
spũal' q̃ morimur mũdo. hãc mor
tẽ debem⁹ desiderare. Mors etẽ/
ne dãnatõꝝ quã oĩs formidare
debem⁹. sed vt cũ dño viuam⁹ ꝛc̃.

Dñica. xvij. Sermo. lviij.

A huic lo

cũ Lu. xiiij. Quãuis fi
des ihũ xp̃i sit in vita
recta salus aĩaꝝ. sʒ tñ sine opibꝫ ñ
sanat. Iuxta illud Esa. ij. Fides si
ne opibꝫ mortua est. Opa aũt que
fiũt a credentibꝫ sunt in duplici
differẽtia. Quedã sunt de se tã ma
la q̆ nõ pñt aliquo mõ fieri bona
in se vt sunt ꝑiuria. scurrilia. mẽ/
dacia. adulteria. rapina. vsura ꝛc̃.
a credentibꝫ sunt ꝓhibita. Vnď
Ezech. xviij. Anĩa que peccauerit
morte morieṫ nisi penitẽtiã egerit
Quedã sũt in se tã bona opa que
fiũt a credentibꝫ. vt nullo mõ in
se pñt fieri mala. vt deũ diligere.
ꝛ ꝓximũ ꝓpṫ deum. Unde ait Au
gu. Oĩa in se habẽs sacramẽta.
põt esse malus. sed verã habens
charitatẽ non potest esse malus.
Quedã sunt indifferentia tam bo
na q̃ʒ mala. vt ieiunare. orare. ele/
mosynaʒ dare. Et hoc potest aliq̇s
facere ꝓpter vanã gloriã vl' ꝓpter
deũ. Unde Gregorius. Sepe bo/
na opera homo facit ꝓpter deum
sed tamẽ duʒ vana est laus in mẽ/
te hominis illa bona opera anni
hilat ꝛ defedat. Et sic de his tribꝫ
operibus fit mentio in euangelio
Primo de his que sunt mala in
se. vt insidiatio diuine bonitatis
quia christo insidiabantur. ideo
ip̃m in domo obseruabant. Se/
cundo q̃ sunt in se valde bona. vt
ĩformatio bonitatꝭ ĩ diuĩo amore.
Tertio q̃ sṫ mala ꝛ bona. vt sana
tio ĩ sabbatoꝝ ĩ ṽa fide ꝓpṫ lucꝝ
supnũ dẽm⁹ ĩ hac vita locũ hũili/
tatis retinere. vt fiãt nob̄ etne re/
tributõeᷤ. ď hoc dicit in pñti euã
gelio. Cũ intraret ihs ĩ domũ cu/
iusdã ṗncipis phariseoꝝ sabbato
manducare panem. ꝛ postq̃ʒ cuʒ
discipulis suis manducauit pa/
nem obseruabant eum nõ ꝓpter
charitatem sed in dolo. vt posset
eũ in aliq̊ cape vñ eũ accusarent.
Et ecce portauerũt ydropicũ ãte
illũ vt ip̃m curaret. Et hec fuit in
tentio eoꝝ si ip̃m curaret vellent

dicere q nō seruaret sabbatū. z si nō curaret eū vellēt dicere q non eēt misericors. Et rñdēs dixit ad legispitos z phariseos dicēs. Lz sabbato curare. At illi tacuerūt. Jpe vero apphensū infirmū illuz sanauit z dimisit eū. z dixit eis ie sus. Cui9 vr̄m azin9 aut bos ī pu teū cadēs die sabbato z nō conti/nuo extrahet eū z tñ non violauit sabbatū. Et nō poterāt ad hec re/spōdere. Uidēs ibi aliqs supbos inuitatos dixit eis pabolā inten dēs q pmos accubit9 ōsiderabāt Cū inuitat9 fuer]is ad nuptias in supmo loco ne discūbas. ne forte honoratior te sit inuitat9 ab eo et veniēs q te z illū iuitauit dicat ti bi. Da huic locū. z tūc īcipias cuz rubore infimū locū tenere. Sz cū vocat9 fuer] vade z recūbe in no/uissimo loco. Cū venerit qui te z illū iuitauit dicat tibi. Amice ascē de superius. z erit tibi gl'a corā sil' discūbentib9. Quia ois q se exal/tat hūiliabit. z q se hūiliat exalta/bit. Ergo q ad thēa. Da huic locū Nota q qttuor sūt loca in quib9 ois creatura ptinet. Prim9 hui9 mōi. scōs inferni. tertius purga/torij. qrt9 exultatōis. Prim9 loc9 est mōi psecutiōis et insecuritat] q mult] modis hō pseqtur z pu/nitur. z iō dixit ihs dis. su. Uos ñ est] de hoc mūdo. iō psequet vos de ciuitate in ciuitatē. Luce. x. q em̄ in mōo ml'tiplicit psequet. h p3 Ezech. xxj. Fili hois pphera et dices. Hec dicit dñs de9. Loqre gladius. gladius exactus est z li matus. Ut cedat victimas exact9 tus est. vt splēdeat limat9 ē. Cla/ma z vlula fili hois. et pcute ma/nu ad manuz. et duplicet gladi9 ac triplicet gladi9 interfecto℞. Jta moral'r qñ hoies psequūtur gla/dio psecutiōis z tribulatiōis so/lent manu ad manuz pcutere et clamare in celū. Sz gladi9 psecu tionis fuit simplex in pma etate mōi. Jn scōa scz leg' fuit duplex. Sz mō fact9 est triplex gladius. Prim9 gladius ē q hoies st mar tirisati z decollati. vn9 assat9. ali us lapidat9. ali9 alio mō pempt9 ita q ois sāguis effusus sup fraz a sāguie abel iusti bij oēs gladio psecutiōis mortui st. Uñ ps. Ef/fuderūt sanguinē velut aq̄z ī circu/itu hierl'm. z iste sāguis nō effun debat q̄ diu fuit in vagina. Naz añ Cōstātinū ipatorē et siluestrez papā tāta fuit psecutio ī xp̄ianis q sepe vna die martirizati st tria milia scō℞. alia vndeci milia. alia qnqz vtz de scis d qb9 pdicat. tūc regnuit gladi9. Sz tūc siluester pa pa mūdauit Cōstātinū ipatorē a lep tūc ille dedit pacē eccl'ie z xp̄ia nis. ita q null9 āpli9 xp̄ianū int/ficeret ppt fidē. z sic cessauit gla/dius. Sz mō gladi9 ē reuocat9 ī eccl'a. ita q solū iā ml'ti paupes ī/terficiūt z psequūt. z agricole sā/guis effūdit ppterea sāguis co℞ clamat sup raptores vīdictaz ad celū. sic sāguis Abel de quo. Geñ. iiij. Dominus dixit ad Cayn. Ec ce vox sāguis fratris tui Abel cla mat ad me de terra. Secundus

De variis gladiis persecutionis

gladius est discordie ⁊ iuidie qm̄
charitas cessauit ⁊ iuidia regñ et
⁊ gladius in mōm intrauit. Fuit
nāq3 ab ascēsiōe dñi int̄ discipl'os
⁊ alios xp̄ianos tanta caritas ꝙ
ille q̇ habuit duas tunicas dedit
vnā nō hñti. et q̇cq̇d hūerūt chri-
stiani h̄ erat illis cōmune. Post h̄
cepit deficere charitas eccl'ie ⁊ do
lus iuidia. supbia ⁊ auaricia ītra-
uerūt. ꝓpterea venit tertius gla-
dius guerre ꝓpter defectū chari-
tatis. De isto gladio dr̄. Apoc. vj
Ecce aptū est sigillū scdm libri. et
exiuit equ⁹ rufus. ⁊ qui sup illū se
debat hēbat gladiū in manu. ⁊ da
ta est ei ptās vt tolleret de terra
pacē Ita moral'r nos sum⁹ in vl-
tima mōi añ diē iudicij ꝓpter pec
cata hoīm vult deus delere terrā
Ita deus mittit plagas in mōm
vt tollat̄ de terra pax. ⁊ hoīes int̄
se inficē interficiant̄. ⁊ h̄ nunq3 fuit
ita maxime int̄ xp̄ianos sicut mō
ideo loc⁹ mōi est ꝑsecutiōis ⁊ in-
securitatꝭ. ⁊c̄. Scd̄s gladius ē et-
ne dānationis ⁊ vindicte ire dei.
De h̄ gladio dicit ꝓpheta. Nisi cō
uersi fueritꝭ gladiū suū vibrauit.
Item si acuero vt fulgur gladiu3
meū ⁊ arripuerit iudiciū manus
mea reddā vltionē hostib⁹ meis.
De isto gladio dr̄ Apo. Uidi thro
nu3 ⁊ qui sedebat in throno aspe-
ctus eius terribilis. ⁊ ex ore eius
exiuit gladi⁹ ex vtraq3 pte scindēs
Sedens in throno est xp̄s ex cui⁹
ore exiuit gladi⁹ ex vtraq3 pte sci-
dens ⁊ acutus. q2 tūc scindet ta3
ad corp⁹ q̄3 ad aīa3 dānatoꝝ cu3

dicet sniā3 mortꝭ et̄ne. Ite male-
dicti in ignē eternū. Et iste gladi-
us scindit q̄ttuor vulnera. ite. s. a
societate oīm electoꝝ. ecce p̄mu3
vulnus. maledicti. q2 benedictiō3
noluistis. in ignem. q̇ nūq3 extin-
guet̄ eternū. q2 durabit sine fine.
Ideo ꝓuideāt isti nobiles quibus
gladius defensionis est ꝯmissus
ne gladius eterne mortꝭ veniat su
per eos. Scd̄s loc⁹ inferni est in
q̄ oēs dānati ꝯtinent̄. ibi triplex
est miseria. de q̄ p̄monet nos pro
pheta Zach. ij. ca. ⁊ clamat p̄mo-
nēdo. O. o. o. filia syon q̄ habitas
iuxta babilonē fuge. Filia syon di
citur anima deuota. q2 syon int̄-
p̄tatur speculū sancte trinitatis.
⁊ babilon dr̄ cōfusio. et significat
eternā dānatiōe3. q̊ p̄monet nos
di. O aīa deuota q̄ habitas iuxta
filiā dānatiōis fuge ne venias ad
ea3. s. in loco tormentoꝝ. Dicit̄ q̊
ter. o. o. o. ꝓpter tria. Primo ē ibi
o filia syon fuge. q2 ibi nulla ē mi
sericordia sed ibi est terra obliuio
nis. Uñ ps̄. Obliuioni dat⁹ sum
tanq3 mortuus a corde Et si oīm
die mille misse legerent̄ vni dāna
to nihil sibi ꝓdesset. q2 in inferno
nulla ē redēptio. ⁊ hec Job. S3 ꝓ-
dest illis q̇ sunt in purgatorio vñ
Sap̄. v. Spes impij tanq3 lanu-
go est q̄ a vēto tollit̄. Scd̄o dicit̄
O filia syon fuge. q2 ibi sunt tene
bre terribiles. iō dr̄ Job. x. Dimit-
te me paululū vt plāgam dolorē
meum anteq3 vadam ad terram
tenebrosam ⁊ optam mortꝭ cali-
gine terrā miserie ⁊ tenebraꝝ vbi

nullus ordo sꝫ sempiternꝰ horror inhītat.ḡ fuge. Tertiū o dicit. O filia syon fuge ne ibi venias.qꝛ ibi est ignis inextinguibilꝭ. Un̄ Esa. xxxiij. Quis ex vob pōt hītare cuꝫ ardoribꝫ sempiternis in loco horroris ꝛ vaste solitudīs vbi nulla aq̄ est refrigeratōis.vt ptꝫ de diuite in euāgelio Lu.xvj.q̄ fuit in tormētis ꝛ patiebaꝛ in igne ī līguā ꝛ petiuit abrahā vt mitteret lazarū vt extremū digiti ī aquā mitteret ꝛ refrigeraret linguā;qꝛ cruciabatur in flāma. Rn̄dit Abrahā ꝙ n̄ posset fieri.qꝛ est magnū chaos inter dānatos ꝛ electos.i.mag̃ distātia.ꝛ sic ptꝫ scd̄m.s.locꝰ eterne dānatōis. Tertiꝰ ē locꝰ purgatorij in q̄ silr̄ sunt tria mala ꝛ tribulatōes sꝫ tn̄ aīa in purgatorio sp̄āt in spe saluationis. De isto loco dīc̄ Gregorio.iiij.dyalogoꝝ ꝙ aīe purganꝛ ī diuersis locis.aliq̄ purganꝛ in igne aliq̄ in aq̄.aliq̄ ī glacie.vt pꝫ ī passionali de ep̄o Theodolo cui apportabaꝛ glacies ī q̄ fuit aīa quā trigīta missis liberauit. Et ī q̄libꝫ loco sustinēt diuersas penas.ꝛ aliq̄ citiꝰ purganꝛ ꝛ aliq̄ diutiꝰ.ꝛ p̄cepue habent tria ve. De q̄ Job.in apoca. Uidi aq̄lā volantē p̄ medium celi ꝛ voce mag̃ clamantē. Ue ve ve hoībꝫ hītantibꝫ in terris.s.in purgatorio ī loco tenebroso et penaꝝ. Ita moralr̄ ista aq̄la est btūs Jobes q̄ cōpaꝛ aq̄le ꝑpꝛ scītatē ꝛ ꝯtēplationē glīe ꝛ pene. Nā in cena recubuit supra pectus dn̄i.vbi vidit oīa tam in celo q̄ȝ in purgatorio. Dicit ḡ rex vt ꝑpter penas ꝺ tribꝫ pctīs ad q̄ oēs hoīes naturalr̄ sunt inclīati. Prīo ve supbie Un̄ Esaias. Ue corone supbie.qa q̄cq̄d hō p̄ supbiā peccat ꝛ nō delet in hac vita p̄ pn̄iaꝫ.p illo sustinebit in purgatorio ignominiā.i. despectionē.qꝛ diu despiciꝛ ab electis donec purgeꝛ.vt fiat clarior sole. Un̄ in apoc. Quātū fuit ī delicijs supbie tantū date ei de tormētis ıḡminie.ḡ p̄muꝫ ve hꝫ. Secūdo clamat ve auaris. Multi sūt q̄ studēt auaricie.vt dīc̄ Abacuck Ue q̄ ꝯgregat nō sua. Et q̄ȝuis cōfiteanꝛ ꝛ hēant ꝯtritōꝫ ꝛ tn̄ nō satisfaciāt h̄ ī vita.tūc optet nos satisfacere in purgatorio.ꝛ isti sustinēt maxios horrores ꝛ visiōes demonū.sꝫ tn̄ nō p̄t aīas trahere ad eternā dānatōꝫ.sꝫ cruciāt p̄ horribilē aspectū.vn̄ Ezech.ij. Ue tibi q̄ hītas inꝛ scorpiōes ꝛ subuersores q̄ tecū hītāt. ḡ scd̄o ve. Tertio ve clamauit.qꝛ ve luxuriosis q̄ ꝯfessi sūt ꝛ satisfactōeꝫ nō faciūt.iō in purgatorio optet eos satisfacere. isti sustinēt fetorē maximū Alique sūt ad mille ānos.aliq̄ ad dīc̄ iudicij. Jō clamāt q̄tidie illud Job miseremī mei miseremī mei saltē vos amici mei. Aliq̄n̄ ducūꝛ de aq̄s niuiū ad calorē nimiū.vt pene augmētenꝛ.iō clamat tertio ve. Aug. Igiꝛ pn̄iaꝫ ꝯdignā faciamꝰ. vt in tp̄e mortis accipiamꝰ in breui eternā glīaꝫ. Et sic ptꝫ locꝰ tertiꝰ Quartus locꝰ ē locꝰ vite etn̄e. De q̄ ps. Bti q̄ hītāt ī domo tua dn̄e ī scl'a sclo ꝝ laudabūt te.ibi ꝯplex ē gaudiū. De q̄ dicit apl's sic. Nec oculꝰ

vidit nec auris audiuit. nec in cor hois ascēdit. q̄nta sunt gaudia q̄ p̄pauit de⁹ diligētibꝫ se. ideo dicit Hiere. a a a dñe de⁹ nescio loqui. Quia ibi erit iocūdissima visio ī facie scte trinitatis. q̄ facies illustrat totū celū. Jdō nō indiget neq̄ sole neq̄ luna. in quā faciē desiderāt āgeli pspicere. vbi hō videt oīa tāq̄ in speculo. p̄terita. p̄ntia. et futura. Ergo a p̄mo. Scdo a. ꝓpter societatē delectabilē. vbi āgli et oēs electi vt frēs habitāt in vnū Vñ ps. Ecce q̄ bonū et q̄ iocūdū hitare frēs in vnū. Tertio a. dñe de⁹ ꝓpt gaudiū sine dolore. Vnd Joh. in apoc. Et absterget de⁹ oēz lachrymā ab oculis eoꝝ. Et Esa. xxxv. Leticia sempiterna sup ca. eo. Gaudiū et leticiā obtinebūt. et fugiet dolor et gemit⁹. Ergo a. domine de⁹. Et sic pꝫ de loco eťno. vbi ē gła eťna Ergo q̄ ad thēa. Da huic locū gle q̄ fuit bon⁹ ī loco h⁹ mūdi et se humiliauit. et da huic locū inferni q̄ se in h loco exaltauit.

Dñica. xviij. Sermo. lix.

Diliges do

minū deū tuū ex toto corde tuo Mat. xxij. Nota q̄ cor hūanū nō pōt ab amore naturali q̄escere aut diligit terrena aut celestia. Si diligit terrena tc certe cōpat terre. Nā terra ē frigida et ponderosa. ita tal hois cor ē pōderosuꝫ et tardū ad oīa bona et frigidū. Vñ Mat. xxiiij. Qm̄ sup abūdauit iniq̄tas refrigescit charitas multoꝝ. Et si cor hūanū est in dilectōe occupatū circa celestia tunc cōpat padiso. qr padisus ē locus altior q̄ꝫ terra. et ppt h diluuium terre nō intrauit padisuꝫ. Itē de padiso exeūt q̄ttuor flumia. ita de corde diligēti celestia et spūalia qr diligit deū. diligit ꝓximū. diligit pētes. diligit amicos. et diligit ꝓpter deū inimicos. Vt aūt vnusq̄sq̄ p̄ponat dilectionē dī postponat dilectōꝫ terrenoꝝ. dicit dñs ī euāgelio qd mō sequit. Accesserūt ad ihm pharisei. et intrrogauert eū vn⁹. s. legisdoctor tēptās eū dicēs Mgr qd est mādatū magnū in lege. Ait illi ihs. Diliges dñm deuꝫ tuū ex toto corde tuo. et ex tota mēte tua. et ex tota aīa tua Hoc ē maximū et p̄mū mādatū. Scdm āt simile est huic. Diliges ꝓximū tuuꝫ sicut teipm. Jn his duobꝫ mādatis tota lex pēdet et ꝓphe. Cōgregatis phariseis intrrogauit eos ihus dicēs. Quid vob videt de xp̄o cuius fili⁹ ē. Dicūt ei dauid. Ait eis ihs Si fili⁹ Dauid ē quō Dauid ī spū vocat eū dñm. cum nō sit ex lege q̄ pr̄ vocet filiū suū dñm dicēs in ps. Dixit dñs dño meo. sede a dextris meis. Donec po. inimi. tu. sca. pedū tuo. i. donec p̄uē dyabolū ptāte sua quā hꝫ in mūdo. Qō vocat eū dñm quō fili⁹ est. Et nēo poterat ei rñdere vbū. neq̄ ausus fuit q̄sq̄ ex illa die intrrogare euꝫ. Et sic pꝫ euāgeᵐ. Quo ad thema Diliges deuꝫ tuū. Dēm⁹ aūt deū diligere q̄ttuor modis. vicꝫ. fortit sapient. ardēter. ꝯstāter. Pmo dico q̄ dēm⁹ deū diligere fortit. Vñ

dicit aīa deuota in Cāt. Fortis ē vt mors dilectio. qꝛ sicˀ morti nullus pōt resistere nec eū supare. sic dilectōi dei. Uñ dicit apl's ad Roma. Quis nos sepabit a charitate dei. scio ꝙ neqꝫ vita. neqꝫ mors Nō em̄ dr fortꝭ in mūdo. q̇ de fortissimo hoste triūphat ꝓpter deuꝫ quē diligit. sicut Dd q̇ pugnauit ꝯ Goliā ꝛ vicit eū. sicut ptꝫ. j. Reg. xvij. Itē hō dr fortꝭ ī mūdo cui nihil est difficile ꝓpˀ eū quē amat. vt ptꝫ de raptoribꝫ ꝛ militibꝫ q̇ ꝓpter suos dños exponūt se ꝑiclo mortis. Ita hō dr fortis in spūalibꝫ q̇ sꝑ ꝑatˀ est in ſuitio dei. Uñ dicit poeta. Amor vincit oīa. Itē hō dr fortꝭ q̇ est ligatˀ vinculˀ fortissimisˀ ꝛ ꝓpˀ eū quē diligit dirūpit oīa vīcula. vicꝫ in figura d Sampsone Judic. xvj. Sāpson fortissimˀ ligatˀ vinculˀ fortissimis ab inimicꝭ ꝛ irruit in eū spūs fortitudīs ꝛ dirupit vincula ꝛ multos inimicos occidit in agro. Ita spūalitˀ exñs ī pctīs mortalibꝫ ī tenebris sedet ligatˀ vinculˀ fortitudis pctōꝝ Uñ ps. Funes pctōꝝ circūplexi sunt me. sꝫ cū diligit dñm deū suum ex toto corde suo. tūc irruit in eū spiritˀ fortitudīs ꝛ absoluit ꝛ frangit ꝑ ꝯtritōꝫ ꝛ ꝯfessiōnē oīa viclˀa peccatoꝝ suoꝝ. ꝛ tūc bñ pōt dicere illud ps. Dirupisti vincl'a mea dñe ꝛ tibi sacrificabo hostiaꝫ laudis. Itē hō talis bñ pōt dicere fortis q̇ aliq̇d tenet ita fortitˀ ꝙ nemo pōt de manu eiˀ redimere. Ita spūalˀr talis hō bñ pōt dici fortis q̇ tenet amorē dei ṽtutibꝫ adherens deo. Uñ ps. Mihi adherere do bonū est Et sic pꝫ p̄mū. Scdo dico ꝙ d bemˀ diligere deū sapientˀ. vt ī eiˀ amore viuamˀ Nā nō exñs ī amore ē q̄si mortis imago. vt dr. j. Jo. iij. Trāslati sumˀ de morte ad vitā qm̄ deū diligimˀ Et q̇ ñ diligit deū manet ī morte. Si em̄ deū diligere volumus sapientˀ nccē ē vt ipsuꝫ ꝯg̊scamˀ. qꝛ dicit Augu. Nihil amatū nisi cognitū. Quāto eī res ē nobilior tāto magꝭ diligitˀ vt pꝫ de auro ꝛ argēto. Et qꝛ deˀ ē sūmū bonū. ergo dꝫ magꝭ diligi. Sꝫ sunt aliq̇ q̇ stulte faciūt. qꝛ diligūt vilia ꝛ nobilia ꝯtēnūt. vt ptꝫ in figura in scolastica hystoria d puero moyse q̇ cuꝫ erat triū ānoꝝ stabat añ mēsam pharaonis. ꝛ pharao accepit coronā d capite ꝛ posuit suꝑ caput pueri ꝛ puer ꝓiecit ad terrā coronā nobilē. Et oēs dixerūt. stulticia sua ē. ita mlˀti sūt in h mūdo q̇bꝫ aurea corōa ī capite ponitˀ qñ dilectio dī īprimitˀ ī baptismo ꝑ fidē. sꝫ qñ trāsitoria magis diligūt q̄ꝫ bonū etˀnū. coronaꝫ de capite ꝓiciūt in terrā. Uñ ꝯq̇ritˀ Treñ. vl. Cecidit corona capitis nr̄i. ve nob qꝛ pec. Isti diligūt deū sapientˀ q̇ refert ĝtes do. eo ꝙ nos cū nihil eēmˀ d nihilo creauit ad imaginē ꝛ silˀitudinē suā. vt pꝫ ī Geñ. j. Creauit deˀ hoīeꝫ ad imaginē suā. Creauit etiā hoīeꝫ valde nobilē q̊ ad corpˀ ꝛ etiā q̊ ad aīam Uñ in ps. Lauda aīa mea dñm. Etiā deū diligūt sapienter. qꝛ recolunt beneficiū redēptōis. Unde Apocalˀ. j. Qui dilexit nos ꝛ lauit

nos in sāguie suo a pctis nr̄is.q̄ ꝓ aliq̄ intrat mortē merito diligit eū Jta fecit xp̄s nob. Maiorē charitatē nemo h₃ vt aīa₃ suā ponat q̄s ꝓ amicꝭ suis. Etiā ille diligit deu₃ sapient̄ q̄ refert gr̄es ꝓ ministerio creatura₄. Nā de⁹ oēs creaturas ad misteriū hoīm deputauit. Vn̄ Aug. in li. de ꝯfes. Celu₃ ꝛ mare et oīa q̄ in eis sūt vndiq₃ dicūt mihi vt diligā te dn̄e Uidem⁹ nāq₃ solē lunā ꝛ stellas ꝙ fuiūt hoī. ꝛ t̄ra ꝓfert fructū ad indigentiā hoīs. Et sic p₃ scd̄m. Tertio dico ꝙ dēmus deū diligere ardent̄ ꝛ tal̄ ardor accēdit̄ ꝑ deuotā d̄ deo meditatōe₃. Vn̄ ps̄. Et ī meditatōe mea exardescet ignis. Pro ista dilectōe feruēte petiuit Augu. in li. ꝯfes. di. O amor q̄ sꝑ ardes ꝛ nūq₃ extiguerꝭ accēde cor meū. ꝛ illumīa sensus meos vt deū sup oīa diligā. Dilectio ꝟa cōpat igni s̄m sn̄ia₃ saluatoris Lu. xij. Jgnē veni mittere ī terrā. i. charitatē. Jgnis em̄ natal̄ est leuis materia. iō ad sūma se eleuat. Jta cor deū diligēs sup celestia meditat̄. Vn̄ Phil̄. iij. Nr̄a cōuersatio in cel̄ est. Jgnis natural̄ grossā materiā ī subtilē vertit. ita ignis ꝟe dilectōis oīa trāsitoria ī celestia ꝛ eterna mutat. Jtē ignis natural̄ accēdit ꝛ calefacit frigida ita ꝟe dilectōis ignis cor calefacit frigidū ad dilectō₃ dei. Jte₃ ignis natural̄ illūīat. ita ignis diuine dilectōis illūīat rōe₃ hoīs vt deū diligat ꝛ cognoscat. De isto igne naturali legim⁹ figurā in Leuitꝭ. vj. dixit dn̄s ad moysen. Jgnis in altari meo sꝑ ardebit. quē sacerdos nutriet subijciēs lig̃. ꝛ iō igne impleuerūt thurribula aurea. et dicebat̄ ignis viu⁹ q₂ nūq₃ extinguebat̄. q₂ dabat̄ ꝓ sacrificio. Jta sp̄ual̄r in altari cordis sꝑ d₃ ardere ignis diuini amorꝭ quē sacerdos d₃ nutrire p̄dicatōib₉ lig̃ subijciēs dn̄ice passiōis xp̄i. vt cogitet q̄ꝫtū de⁹ hoīem dilexit. ꝛ sic īpletur thurribulū aureū qn̄ mēoria ardet in deuota orone. Et sic p₃ tertiū ꝙ deū dēm⁹ diligere ardenter. Quarto ꝙ dēm⁹ deū diligere ꝯstāter. Nā sūt incōstātes ī dilectiōe q̄ diligūt hodie opa bōa. ꝛ faciūt ea ī diuino amore. s₃ cras odiūt mala ꝑpetrādo. S₃ deū diligit aīa deuota Cañ. v. Adiuro vos filie hierusalē. i. āgeli dei si īuenerit̄ dilectū meū ꝛ veneritis ad deū mea opa bona p̄n̄tando dicite ei. q₂ amore lāgueo ex ꝯstāti dilectōe. sicut em̄ qn̄ hō est in ꝯstāti dilectōe ꝛ nō pōt haber̄ quē diligit lāguet ex amore. Jta sp̄ual̄r hō lāguet ex desiderio eterne vite. Cōpat̄ eī ꝟa dilectio dei lāguore corꝑali ꝓpter q̄ttuor. Prio ꝓpt̄ gustū. q₂ qn̄ hō lāguet n̄ sapiūt sibi cibaria. ita homini diligēti deū ꝯstant̄ n̄ sapiūt carnalia Aug. diligēti anīe desipit oīs caro Scd̄o ꝓpt̄ auersionē oclorū. q₂ qn̄ hō lāguet ꝛ vidit hastiludia ꝛ coreas auertit ocl̄os ꝛ abhorret talia videre Jtē hō deū diligēs abhorret oīa trāsitoria ꝛ vana. vn̄ dicit dn̄s ad Gal̄. vj. Crucifix⁹ est mihi mūd⁹ ꝛ ego mūdo. Jtē Gre. Vilescūt aīe oīa q̄ hn̄t̄ ī t̄rꝭ Tertio

qꝛ oīa sunt hoī lāguēti amara. ita lāguoꝛ spūalis facit homī amara oīa pctā nō solū sua sꝫ etiā aliena Uñ Paulus postq̄ deū ꝯstanter dilexit ꝛ tota aīa dixit ad Ro. ix. Tristicia ē mihi mag ꝛ ꝯtinuꝰ doloꝛ in coꝛde meo q̄cq̄d audio malū de ꝓximo vel video. Quarto languoꝛ naturalꝰ q̄tidie est ī desiderio videre ī amoꝛe quē coꝛde diligit. Uñ Cañ. ij. Sub vmbꝛa illiꝰ sedi quē desideraui. Ita aīa cuiuslibet fidelis q̄ est ī amoꝛe dei ꝯtinue nō reqescit donec videat deū facie ad faciē. Uñ Dauid in ps̄. dicit. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū. ꝛ ñ reqescā donec veniā ꝛ appꝛebo añ faciē dei mei. Itē q̄etaꝛ vt nullaꝫ aliā creaturā q̄rat nisi solū deum Uñ Augu. sup̄ Geñ. Una ē virtꝰ ibi amare q̄d videas ꝛ videꝛ quod amas. ꝛ amatū eternalꝛ ī trāquillitate possidere. Ergo q̄ ad thema Dilige dñm deū tuū ex toto coꝛde tuo. foꝛtiꝛ. sapiēter. ꝛ ꝯstanter.

Dñica. xix. Sermo. lx.

Confide

fili remittūꝛ tibi peccata tua Math. ix.

Nota ante pctm̄ generatio hūana hūit q̄ttuoꝛ bonas vtilitates. Pꝛīa fuit libertas. Nā libertas p̄ualet auro. sꝫ illā post pctm̄ amisit. ꝛ facta est q̄si filia captiua. Qd̄ ꝯqueriꝛ Esa. lij. Captiua filia syō solue vincula colli tui. Scd̄a fuit pulcritudo. Uñ de ea dicebaꝛ Cā. vij. Quā pulcra es ꝛ q̄ꝫ decoꝛa charissima in delicijs. Statura tua assimilata ē palme ꝛ illā amisit. et facta est q̄si nigra. Uñ Treñ. iiij. Denigrata ē facies nr̄a sup̄ carbones. Tertia ē q̄ fuit virtutibꝫ adoꝛnata. sed pꝰ pctm̄ ꝟtutibꝫ spoliata. Uñ Lu. x. Descēdit hō ab hierusalē in iericho īcidit in latrones q̄ ip̄m spoliauerūt ꝛc. Quarta fuit sapīe claritas quā amisit. Uñ Augu. sup̄ Geñ. Adā ante pctm̄ oībꝫ herbis. oībꝫ aīalibꝫ noīa imposuit ꝛ oēs cursus stellaꝝ sciuit. tanq̄ꝫ optimꝰ astronomꝰ. sꝫ pꝰ pctm̄ hec oīa amisit. Uñ apl's Ro. j. Obscuratū est īsipiēs coꝛ eoꝝ. Et illō cognouit hoī euenire saluatoꝛ. ideo ait ꝟbū p̄allegatū: Fili ꝯfide remittunꝛ tibi pctā tua quō em̄ ꝛ q̄re dicat. h̄ oñdit p̄ns euāgeliū. s. qd̄ seq̄tur ꝛc. Ascendēs ih̄s in nauiculā trāsfretauit. Nam ante transibat illud mare sine naui. vt ostenderet suam deitatem. sicq̄ꝫ modo voluit trāsire cū naui vt oñderet suam hūanitatē. ꝛ venit in ciuitateꝫ suā q̄ dꝛ capharnaū. qꝛ ibi multa miracula fecit Cū intrauit eā offerebāt ei paliticū iacentē in lecto. ꝛ rogabāt eū vt sanaret ip̄m. qꝛ per multos ānos erat infirmꝰ. ꝛ nullus medicꝰ poterat ip̄m curare. dixit aūt dñs ad infirmū. Cōfide fili remittunꝛ tibi pctā tua. Tunc scribe ꝛ pharisei cogitabāt itra se Quis ē h̄ q̄ intꝛmittit se dimittere pctā. cū nēo pōt dimittere q̄ꝫ solus deꝰ. Uidēs dñs cogitatōes illoꝝ pessimoꝝ dixit Quid cogitatꝭ mala in coꝛdibꝫ vr̄is. Quid ē faciliꝰ dicere dimittūꝛ tibi pctā tua. an di-

cere surge ꝛ ābula. Ut aūt sciatis
qꝛ filius hoīs hꝫ ptātez dimittēdi
hoībꝫ pctā in terra ex sua diuītate
Dico tibi palitice. surge ꝛ vade. et
tolle lectū tuū ꝛ vade in domū tu
am. ꝛ statim surrexit. Uidētes tur
be timuerūt ꝛ glīficabāt deū q̄ de
dit talē ptātē hoībꝫ in terra talia
opa facere. Ergo ad thēa. Cōfide
fili ꝛc. ti. pec. tua. Und sciēdum ꝙ
q̄ttuoꝛ mōis dēmꝰ esse filij dei. vt
nobis dicit v̄bū p̄allegatū: Pꝛīo
pr̄i nr̄o debemꝰ assimilari. scd̄o
ip̄m diligere. tertio eiꝰ coꝛrectōes
patient̄ sustinere. q̄rto in necessi-
tate ad deū recurrere. Pꝛīo dico
ꝙ filij dei simꝰ vt nobis dicit h̄ v̄-
bū. debemus nr̄o patri assimilari
Uñ videmꝰ ꝙ si filij carnales assi
milant̄ suo pr̄i carnali. tūc diligit
eos plus q̄ꝫ si nō assimilarent̄. ita
certe est de nobis si imago trinita
tis in qua fecit nos sil̄es sibi ī no
bis mūda seruet̄. tunc erimꝰ sibi si
miles. vt pꝫ Gen̄. j. Faciamꝰ ho-
minē ad imaginē ꝛ sil̄itudinē no-
strā. Cū eñ aīa de nihilo a deo cre
atur. trinitas statim imp̄mit opꝰ
trinitat̄ in ip̄am. Et sicut deꝰ est
trinus in p̄sona ꝛ vnꝰ ī essentia. ita
vicꝫ aīa vna in sub̄a. trina in potē
tia. Nā pat̄ imp̄mit aīe potentiaꝫ
vt potēter si vult pōt resistere oībꝫ
impugnātijs dyabolice fraudis.
ꝛ huiꝰ mūdi carnalibꝫ ꝯcupiscen-
tijs. ꝛ filiꝰ imp̄mit sapīaꝫ. qꝛ est sa-
piētia pr̄is q̄ aīa possit discernere
inter bonū ꝛ malū. bonū appeten
do malū v̄o vitando. ꝛ sp̄ūssctūs
ip̄mit in eū intellectū q̄ possit sp̄
facere bonū. ꝛ p̄ficere de v̄tute in
v̄tutē. ꝛ poscit crescere in virū p̄fe
ctū in sp̄ūalibꝫ. Huiꝰ legimus fi-
gurā Gen̄. xl. Pincerna Pharao
nis vidit vitē vnā ꝛ in ea tres ra-
mos ꝛ vuas p̄ducentes. ac mittē-
tes q̄s vuas accepit ꝛ exp̄ssit vinū
inde in calicē ꝛ dedit regi. ꝛ rex ac-
ceptauit grataner. ꝛ restituit euꝫ
in gradū p̄stinū. Ita moralit̄ pin-
cerna Pharaonis sedēs in carce-
re est aīa sedēs in coꝛpe. vt dicit apl̄s
Quis me liberabit de carcere moꝛ
tis huius. Illa aūt hꝫ tres poten-
tias vicꝫ. memoꝛiā. volūtatē. intel
lectū. Dꝫ igit̄ accipe tres vuas de
illis tribꝫ ramis. q̄ sūt. ꝯtritio. cō-
fessio. ꝛ satisfactio. ꝛ exp̄mere vi-
nū ꝯtritōis in calicē coꝛdis. Uñ ī
ps̄. Potasti nos vino cōpunctio
nis. ꝛ p̄stare regi altissimo. ꝛ g̃tan
ter acceptat tanq̄ꝫ pr̄ clemētissimꝰ
ꝛ restituet nos in g̃dū p̄stinū. ꝛ sic
in illis tribꝫ potētijs vicꝫ. memo-
ria. volūtate. ꝛ ītellectu assil̄amur
sibi. Si bñ has potētias regimꝰ.
tūc nos magis diligit sicut pr̄ filiuꝫ
q̄ sibi assil̄at̄. Scd̄o dico ꝙ filij su
mus dī. Si dicat ad nos. Fili re-
mittunt̄ tibi pctā tua. nec̄e ē vt si-
bi gr̄as p̄ bñficijs nob̄ collat̄ refe
ramꝰ. vñ dī. Bern̄. Ing̃titudo est
ventꝰ exiccās oēm fōtē gr̄e ꝛ mīe.
Nā videmꝰ ꝙ filiꝰ hꝫ vitā coꝛpalit̄
a pr̄e iō ip̄m natal̄r diligit tāq̄ꝫ cre
atꝰ ab ip̄o. ꝛ sp̄ūal̄r sumꝰ p̄ filiū dī
creati. iō merito xp̄m diligimꝰ vñ
Apoc̄. j. Qui dilexit nos ꝛ lauit
nos a pctīs nr̄is ī sāguie suo. Itē
apl̄s ad Eph̄. v. Sic filij k̄mi am
bulate in dilectōe in q̄ xp̄s nos di
lexit. qꝛ nulli creat̄e tātā dilectōeꝫ

ōn̄dit sic̄ generi hūano. Nā creatu
ras supiores nō redēit sȝ tm̄ hoīez
ꝛ ip̄as supiores creaturas ad ho/
minū custodiā ꝯstituit. Un̄ in ps̄.
Angel' suis mādauit de te vt cus.
te in om. vi. t. Itē inferiores crea/
turas ad seruiendū ordinauit. vt
pȝ de sole ꝛ luna. ꝛ stell' ꝛ de terra
q̄ nobis fuiūt cū fructib⁊ diuersis
ꝛ de mari ꝛ aq̄s q̄ nobis fuiūt cū
piscib⁊. Un̄ i ps̄. Oīa subiecisti sb
pedib⁹ ei⁹ oues ꝛ bo. ꝛc̄. Uolucres
celi ꝛ pis. ma. ꝛc̄. Iō dēm⁹ ip̄m ve/
raciter diligere sicut fili⁹ p̄rem vt
dicat tibi v̄bū thēa . Fili remittūt
tibi pctā tua. Tūc dēs p̄mo oēm
rem ꝓpt ip̄m q̄ȝtūcūqȝ dilectā p⁹
ponere ꝛ ip̄m dilectōi tue p̄pone/
re. q: ip̄e ꝓpt te postposuit oīa trā
sitoria. Itē dēm⁹ ꝓpt ip̄m ꝓpriam
volūtatē abnegar̄. ꝛ hec tria ait pe
tro dn̄s Io. vl. Petre dilig me.
Rn̄dit Petr⁹. Tu scis dn̄e, quia
amo te. dixit tertio. Petre amas
me. tūc tacuit ad tp̄s modicū cogi
tādo quomodo te ita replicando
īterrogat. amas me. ꝛ respondēs
Petr⁹ tertio dixit. tu scis dn̄e. q̄a
amo te. Hic orit̄ q̄stio. Quare sic
trib⁊ vicib⁊ int̄rogauit. Rn̄det̄. in
terrogauit p̄mo Petre amas me
vt ꝓpter me oēs creaturas dimit/
tas hui⁹ mūdi ꝛ seq̄re me. Scd̄o
petre amas. vt ꝓpter meā dilectio
nē inimicū diligas. q̄d est signum
maxie p̄fectōis. Tertio Petre a/
mas me. vt ꝓpt me tuā ꝓpriā vo/
luntatē ꝛ teip̄m relinq̄s ꝓpter di/
lectōȝ dei. Relinq̄t seip̄m q̄ natu/
ralit̄ est sup̄b⁊. ꝛ facit se hūilē. ꝛ qui
naturalit̄ est luxuriosus ꝛ facit se
cāstū. ꝛ q̄ natal'r ē auar⁹ ꝛ fac̄ se mi
sericordē. ꝛ sic pȝ scd̄ȝ. Tertio dico
q̄ dēm⁹ eē filij dī vt nob valeat di
cere. Fili remit. tibi pec. t. ei⁹ corre
ctōes patiēt̄ sustiēr̄. vt vidē⁹ q̄ filij
sustinēt v̄ba dura p̄rū ꝛ v̄ba du/
ra. nec iō turbēt̄ vt aspiciēs i ꝓuer.
Qui diligit filiū augm̄tat v̄gam
ita ꝛ nos dēm⁹ patiēt̄ ferre corre/
ctōes duras q̄s imittit p̄ ifirmita
tē corp̄is ꝛ p̄uatōȝ reꝝ tp̄aliū Ex^m
hēm⁹ i p̄re natali q̄ si hȝ filiū queȝ
tenerrīe diligit ꝛ vidit ip̄m peccar̄
corrigit ip̄m ne mai⁹ malū seq̄t̄.
Un̄ hr̄ i figura cuiusdā romani q̄
hūit filiū quē dilexit noīe lucreti⁹ ꝛ
dimisit sibi oēȝ volūtatē nec corre
xit. tādē furabat̄ ꝛ app̄hēdebat̄. cū
ad suspēdēdū ducer̄t̄ petiuit vt p̄ri
suo vnū v̄bū possȝ loq̄. ꝛ tādē pat̄
fuit vocat⁹ ad filiū. ꝛ fili⁹ dixit. Di
lecte p̄r da mihi osculū an̄q̄ȝ mori
ar. ꝛ cū p̄r voluit oscl'ari filiū. fili⁹
voluit app̄hēder̄ nasū p̄ris ꝛ mor
der̄ dixit ad p̄reȝ. p̄r si me dilexisses
natalē filiū i iuuētute mea me bn̄
corr命exisses. sȝ exq̄ me n̄ correxisti ꝛ
volūtatē meā dimisisti. sū ꝯfusio
tua ꝛ oīuȝ āicoꝝ meoꝝ. ꝛ morteȝ
turpissimā me oȝ sustiēr̄. Ne ḡ si/
m⁹ ꝯfusio oīuȝ āicoꝝ nr̄oꝝ i die iu
dicij vult nos h̄ de⁹ vt p̄r misicors
corripe p̄ aduersitates vt valeat nos
i die iudicij exaltar̄ di. Mat. xxv.
Uenite filij be. pa. ꝛc̄. Et sic pȝ t̄tiū
Quarto dico q̄ vult eē fili⁹ dei di/
lect⁹ vt sibi valeat dicer̄. Fili mi re
mittunt̄ tibi pctā tua dȝ i necessita
te ad deum tanq̄ȝ ad patrem re/
currere suuȝ auxilium inuocare.

Un̄ videm⁹ q̄ filius licet offendit patrē suū naturalē cū sit in necessitate recurrit ad patrē. vt p3 de ātiqua lege ⁊ noua. Jn antiq̄ legimus. ij. Reg. xviij. de Absolon q̄ offendit patrē suū Dauid. ⁊ tñ cu3 pater filiū in necessitate vidit ⁊ audiuit filiū ex relatōe trib⁹ lanceis trāsfixū a Joab ait. Quis mihi det vt moriar p̄ te fili mi absolō. Jta ⁊ nos q̄uis deū offēdim⁹ dēm⁹ tñ in oī tribulatōe suū auxiliū inuocare. Un̄ dauid in ps. Ad dn̄m cū tri. cla. ⁊ ex. me. Jtē p3 in noua lege Lu. xv. de filio p̄digo q̄ ɔsumpsit oēm subam ⁊ patrimoniū inutilit. tandē venit in tantā miseriam vt cupet saturari de siliq̄s q̄s porci māducabāt. ⁊ nemo illi dabat. ⁊ dixit. Uadā ad patrē meu3. ⁊ dicā ei. pater peccaui fac me sicut vnū de mercēnarijs tuis. Et misericordia mot⁹ pater sup filiū dedit ei tria dona. Primo dedit ei p̄mā stolā. scd̄o anulū in manu. ⁊ tertio calciamēta in pedib⁹ ⁊ fecit cōuiuiū. Jta pater noster celestis quē multū offendim⁹ malis cogitationib⁹. malis verbis. mal' operib⁹. tamē in necessitate ⁊ āgustia nostra in q̄b⁹ sumus p̄ p̄ctā possumus ad patrē recurrere ⁊ dicere. O pater q̄ es in celis peccaui corā te. nō sum dign⁹ vocari fili⁹ tuus. sed me ad misericordiā tuā recipe ⁊ fac me sicut vnū de famulis tuis. Quod videns pater celestis dat nobis p̄mā stolā. i. gratiā quā amisimus. dat nobis anulū. i. caritatē. calciamēta in pedib⁹. i. bonas affectiones. ⁊ facit nobis cōuiuiū pane celesti nos reficiens. ⁊ dat nobis vbū thematis p̄allegatū. Cōfide fili remittuntur tibi peccata tua.

Dominica. xx. Sermo. lxj.

Loquebatur Jh̄s p̄ncipib⁹ sacerdotū. phariseis et discipulis suis Mat. xxij. Nota iste rex multū ab hoīb⁹ laudat q̄ n̄ solū inuitat vbis hoīes ad curiā suā s3 etiā mittit vbiq3 locoꝝ nuncios vocādo ad curiā suam. ⁊ illā aperit oīb⁹ ad intrādū libere. et vias facit pacificas vt null⁹ q̄ nō ptinet ad regē posset eis viā impedire. Jta fecit Salomō rex sapiētissim⁹ in antiq̄ lege ferēs sceptꝝ ordinauit duodeci sapiētissimos toti⁹ regni sup p̄uisione de vijs regalib⁹. vt vnusq̄sq3 posset pacificē ire ad curiā suam. Jta spūaliter fecit dn̄s noster ih̄s xp̄s tenēs sceptrū noue legis misericordie ⁊ grē vt dicit Joh. i apoc. Jp̄e est rex regū ⁊ dn̄s dominantiū. ⁊ ideo merito laudand⁹ sup oēs gentes ⁊ reges. q2 ip̄e non solū inuitat. imo curiā regni celestis apit. vias facit planas. supplicat cōpellit ⁊ donat mūera diuersa vt ad ip̄m veniam⁹. vt p3 in euāgelio. Loquebat ih̄s p̄ncipib⁹ sacerdotū phariseis ⁊ discipul' dicēs. Simile est regnū celoꝝ hoī regi q̄ fecit nuptias filio suo ⁊ misit suos suos vocare inuitatos ad nuptias. ⁊ nolebāt venire. Jterū misit alios ser/

uos dicēs. Dicite inuitatis. Ecce prādiū meū paui. thāri mei ꝛ alti lia mea volucres occisi sūt ꝛ oīa pa ra veīte ad nuptias. Jlli āt neglexerūt ꝛ abierūt. ali⁹ in villā suā. ali⁹ ad negociatōꝫ suā. Reliq̄ vo tenuerūt seruos ei⁹. ꝛ ꝯtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cuꝫ audisset irat⁹ ē. ꝛ missis exercitib⁹ suis ꝑdidit homicidas illos. ꝛ ciuitatē illoꝝ succēdit. Tūc ait seruis suis Nuptie q̄dē ꝑate sunt. sed q̄ erant inuitati nō fuerūt digni. Jte ergo ad exit⁹ viarū ꝛ q̄scūq̄ȝ inueneritis vocate ad nuptias. ꝛ egressi serui ꝯgregauerūt oēs quos inuenerūt bonos ꝛ malos. Et iplete sunt nuptie discūbentiū. Jntrauit aūt rex vt videret discūbentes. ꝛ vidit ibi hoīem non vestitū veste nuptiali. Et ait illi. Amice quō huc intrasti nō hñs vestē nuptialē. At ille obmutuit. Tūc rex dixit mīstris Ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹ mittite eū in tenebras exteriores. ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiū. Multi sunt vocati pauci vo electi. Et sic patꝫ euangeliū. Jste rex q̄ fecit cōuiuium filio suo est de⁹ pater q̄ ꝑparauit nobis ꝯuiuiū eterne vite Et misit nūcios. ꝑmos. s. sctōs patriarchas vocare hoīem ad celeste cōuiuiū. sed nolebant venire. Scdo misit alios nūcios. videlicet ꝓphetas ꝛ apl'os. illos apꝑhenderunt iudei ꝛ occiderūt. Et alij neglexerūt venire. vn⁹ ꝑ auariciā. alius ꝑ luxuriā. ali⁹ ꝑ supbiā. igit̄ rex misit ꝑncipes. videlicet Tytū ꝛ Vespasianū q̄ obsederūt hierusalem post ascensionē dñi. xlij. ānis trāsactis. ꝛ occiderūt de iudeis vsq̄ȝ ad decē centū milia. vt inuenit̄ in iudaico libro vendiderūt nonaginta milia. semꝑ. xxx. ꝑ vno denario ꝛ sic ꝑdidit homicidas illos pessimos. ꝛ tandē misit suos apl'os ad exit⁹ viaꝝ. ꝛ omī die mittit ꝑdicatores modernos. vt hoīes ad ꝯuiuiū xp̄i vocent. ꝛ tandē in die iudicij mittet āgelos cum tuba vocare ad nuptias. Uidit ibi hoīem nō vestitū veste nuptiali. i. pessimum pctōreꝫ. q̄ vestē q̄ sibi in baptismo est cōmissa nō habet q̄ p̄sbiter vestit pueꝝ dicēs. Accipe candidā ꝛ imaculatā quā ꝑferas ante tribunal xp̄i. ꝛ illā hō maculat diuersis peccatis. Cū em̄ dñs vidit illū in iudicio dicit. Ubi est vestis tua nuptialis. ꝛ ille tacet. q2 scit se reum. tūc ait ministris. Proijcite eū in tenebras exteriores. ibi erit flet⁹ et stridor dētiū. Et hec vba cōcludit dñs. Multi sunt vocati. pauci vero electi. q̄ ad multitudinē hoīm. q2 multi sunt pagani. iudei. ꝛ mali xp̄iani. q̄ eijciunt̄ ad tenebras exteriores. Ergo quo ad thema. Loquebat̄ ihs ꝑncipibus sacerdotū ꝛc̄. Loquebat̄ dñs quattuor generibus hoīm. Primo ignorantib⁹. vt beniuolus instructor. Scdo orantibus vt dilectus cōsolator. Tertio penitentib⁹ vt fidelis recōciliator. Quarto induratis pctōrib⁹. vt terribil' vindicator. Primo dico q̄ dñs loquit̄ ignorātib⁹ vt beniuolus informator. informās eos. vt tūc secure possint stare ꝛ ve

Thema

Primo

ſtimentꝭ ꝟtutū ſe oꝛnare vt cū ipo
ad cōuiuiū eťnū valeant intrare.
Uñ Eſa.xlviij. Ego dñs docens
te vtilia. Loquebať in ťdū docēs
iuſticiā. Uñ Mat.v.dꝛ. Dico aūt
vobis Niſi abūdauerit iuſticia ve
ſtra pluſq̄ʒ ſcri. ꝛ pha. ñ intra. in
reg. ce. Et ille iuſticiā ſue doctrīe
tenet q̄ dat deo ſuū ius et proxīo
ſuū. ꝛ ſibi ſuū ius. Itē aliq̄n loq̄/
ba tur docens miſcdiaʒ. Uñ Lu.
vj. Eſtote miſericoꝛdes ſič et pať
ve. ce. miſ. eſt. qui ſoleʒ ſuū fač oꝛi
ri ſup bonos ꝛ malos. Iteʒ loq̄/
batur docēs patiētiam. Lu.xxj.
In patiētia vr̄a poſſi. aīas vr̄as.
Et qꝛ hec locut⁹ ſum vobis quia
pſeq̄mini de ciuitate in ciuitateʒ
ꝛ cū venerit talis hoꝛa reminiſca
mini qꝛ ego dixi vobis. Itē loq̄/
batur docēs charitatē. Uñ Joh.
xv. Hoc eſt p̄ceptū meū vt diliga
tis inuicē ſicut dilexi vos. Mul
ti em̄ ſunt q̄ diligūt ſe inuiceʒ ſed
nō ſicut xp̄s dilexit nos. ip̄e dile/
xit nos ſed ꝓpter nos peccare no
luit. Et dilectio eſt veſtꝭ aīe. Naʒ
ſicut veſtꝭ tegit turpitudinē coꝛ/
pis. ita dilectio pcm̄ ꝛ nō delet vt
nō appareat nudus corā deo ele/
ctis ꝛ angelis. Uñ Sap. Pro.x.
Caritas opit mľtitudinē pctōꝝ.
Iteʒ charitas aſſimilať veſti. qꝛ ſi
cut veſtes pulchꝛe reddūt hoīem
amicabilē ꝛ pulchꝛū. ita charitas
aīaʒ. Uñ ps̄. de aīa hn̄te hāc veſtē
Aſtitit re. a dex. t. ī veſtitu. ꝛč. Itē
ſicut veſtis protegit coꝛpus a mľ
tis incomodis. ita charitas defē
dit aīaʒ in oīb⁹ ſuis neceſſitatib⁹
Uñ apľs. j. Coꝛ. xiij. Caritas oīa
ſuffert. oīa ſperat. Qui igiť cuſto
dit hāc veſteʒ mundā pōt dici be/
at⁹. Uñ Apoč. xvj. Btūs q̄ cuſto/
dit veſtimēta ſua ne nud⁹ ambu
let. iō dñs loquebať docēs iuſti/
ciam. patiaʒ. miſericoꝛdiā. chari/
tatem. que oꝛnāt aīaʒ q̄i veſtimē/
ta pulchꝛa coꝛp⁹. ne dicat. Amice
q̄uo huc intraſti nō hn̄s veſtē nu
ptialē. Scdo dico q̄ dñs loquiť 2
oꝛantib⁹ vt dulcis ꝯſolatoꝛ. Uñ
ait aīa deuota. Cañ. v. Aīa mea li
quefacta eſt vt. ꝛč. Sed nulla aīa
p̄t audire talē locutiōem. niſi ab
omnibus mūdanis fuerit ſepata
ꝛ in cōtemplatiōe leuata. Jō ait
dñs Ozee. ij. Ducā eā in ſolitudi/
nem. i. in vitā ſolitariā. ꝛ ibi loq̄r
ad coꝛ eius. In ſolitudine hō p̄t
deuote oꝛare ꝛ loq̄ cū deo ꝛ deus
cū eo. Jō ſci viri tā antiq̄ legis q̄ʒ
noue legꝭ q̄rebāt ſolitudines. vtʒ
de Moy. Exo. iij. Quādiu fuit ī
egypto dñs nō loq̄batur ei. ſʒ dū
minabat gregē ouiū in īteriora d
ſerti ibi loquebať dñs ad moyſē.
At ille. Dñe q̄d iubes. Ait dñs ad
eū. Uade ꝛ dic Pharaoni vt di/
mittat pplm meū. qꝛ clamat ad
me ꝛ ego eruā eos in manu potē
ti. Et h̄ nō loquebať dñs in egy/
pto. ſed in deſerto. Item patet de
Saul. j. Re. ix. q̄ʒdiu fuit cuʒ pr̄e
ꝛ mr̄e ꝛ fratribus in pr̄ia non fuit
vnctus in regē. ſed q̄n ſaul fuit in
deſerto querendo aſinas pr̄is ſui
tūc loquebať dñs ſamueli vt vn/
geret ſaul in regē. ꝛ locut⁹ eſt ei di
cēs. Nō inſiliet in te ſpūs dñi ꝛ

mutaberis in virū aliū. Et hec fctā sūt i deserto. Itē p3 .iij. Reg. .xix. de Helya .q ābulabat p desertū .xl. diebus ad mōtē oreb z ibi loqbat dñs cū eo sicut hō hoi. Itē p3 cū sctis noue leg. vic3 Joh. bap. q meruit audire videre z loq cū dño i deserto z spm̄sctm̄ videre i spē colūbe qñ sup ripā stabat iordāis. Itē .b. Anthoni9 qñ dñs stabat i aere z vidit eū in deserto. Btūs āthoni9 dixit. o dñe vbi iā fuisti. Dixit dñs ad eū Anthoni ego erā apō te. s3 volui p bare patiā3 tuā .iō ad desertū deuote orādo z solitarie viuēdo vadam9 vt dñs seqt nob vt iuitet nos ad suū etnū 9uiuiū. Tertio dico q dñs loqt ve penitētib3 sic fidel' pacificator. vt dic aplus ad Eph. Vēit dñs loq pacē his q .ppe. z loq pacē his q lōge. nā locut9 ē pacē his q lōge .i. pctōrib3. s3 noluerūt pniā3 agere. ab his em̄ lōge est salus di. vñ ps. Loqt dñs pacē i populo suo. sicut de ill' q agūt pniā3 s3 de alijs dr lōge a pctōrib3 sal9. q aūt sunt ppe .i. iusti his loqt dñs. pacē. Vñ iust9 ait i ps. Audiā qd loqt i me dñs de9 me9. vt faciā volūtatē suā. Loqt aūt dñs ve penitētib3 tāq̄3 mediator. Vñ videm9 qñ inimicicie sūt int duos. tūc o3 q mediator int eos loquat pace3 reformādo. ita est int pctōre3 z deum discordia. o3 igit mediatorem loq. z sic ex vtrisq3 mittit vn9 ad reformādū pacē. Ita ex pte dei mittit mia q xps ē. Vñ ps. Mia ei9 p ueniet me. Et pctōr intmittit suū iterlocutorē. z h' d3 eē amara cōtritio cordis. cū 9fessiōe lachrymarū Tūc isti duo .s. mia dei z 9tritio faciūt pacē. Qd p3 in rege Ezechia in li. Esa. c. xxxviij. Egrotauit ezechias vsq3 ad morte. z dñs locut9 est ad Esaiā di. Vade z dic regi op tet eū mori q2 me offendit. qd audiuit rex z fleuit fletu magno z statim misit de9 miā3. z rex pniā3 fecit. Et isti duo fecerūt pacē. z stati pace facta dñs locut9 est. Addā tibi qndecim ānos vite tue. z geuisus est rex. Et silr loquebat dñs marie magdalene Dimissa sūt tibi pctā tua vade in pace. Et sic pat3 tertiū q dñs loquit penitētib3 vt secū pacificent. vt possit eos in iudicio ad suū 9uiuiū introducere vt larg9 remunerator. Quarto dico q dñs loquit induratis pctōribus vt terribil' vindicator. Vñ dicit dñs sup Esa. xlij. c. Tacui sp silui. patiēs fui. Nā de multis pctōrib3 tacet de9 ad multos ānos q non vindicat z sup hoc grāde peccant. Tanto aūt durius cum venerit flagellat z cruciat quāto diutius peccatorē expectat. Et multotiens occulte sibi loquit p inspiratō3 diuinā dimitte peccata tua qm̄ temp9 est. vt Dauid ait in ps Audiā quid loquat in me dñs deus. Sed pctōr semp auertit aurem z obstruit quasi serpens surdus q non exaudiet vocem incātantium. Et loquit omi die p os pdicātiū vbū dei. nūc arguendo nūc supplicādo. nūc minādo. sed pctōr fac se surdū. tādē āt o3 eū deum audit loqntē i die iudicij qsi

terribilem iudicē cum dicet. Ite maledicti in ignē eternū. De hac terribili locutiōe dicit Job. figurā Apoc. j. Uidi in medio septē candelabrorū hoīez silēz filio hoīs habentē gladiū ex vtraqꝫ pte acutū de ore ei⁹ pcedentē. et vox ei⁹ sicut vox aquarum mltarum. et sicut vox tonitrui magni. Iste ē xp̄s q̄ in die iudicij apparebit inter candelabra aurea. q̄ sūt septē turbe āgelorū seu scōrū electorū. s. patriarche. pphe. angeli. apl'i. martyres. cōfessores. et virgines. Et ex ore ei⁹ pcedit gladius acutus. i. sn̄iaz pfert dānatiōis loquēs terribilit'. vt dr. Mat xxv. Ite maledicti. tc̄. Et illa vox est dānantis ita terribil' velut vox tonitrui. et tūc pcōr obmutescit et dicet xp̄s. Quō tu pcōr huc intrasti nō hn̄s vestez nuptialē. proijcite eū in tenebras exteriores. Ergo ad thema. Loq̄bat' ibi pncipibus phariseis sacerdotib⁹ apl'is et iudeis. Ita q̄tidie loq̄t' deuote orātib⁹. ignorantib⁹. penitentib⁹ et induratis. Dn̄ica. xxj.

Sermo. lxij.

Uade filius tu⁹ viuit. Joh. iiij.

Nota qꝫ nulla res melior est oī mōdo q̄z gr̄a diuina. hoc q̄ ad aīam. et nulla res melior q̄ ad corp⁹ q̄z sanitas. Nā gr̄a diuina facit hoīez sociū āgelorū. fratrem xp̄i et suorū discipulorū. vtz in euāgelio. Mat. xij. qn̄ xp̄s stetit in synogoga iudeorū docēs eos venit vn⁹ eorū ad eū dicēs. Fr̄es tui et mater tua foris stāt q̄rentes tibi loq̄. Rn̄dit iesus. Qui facit volūtatē pr̄is mei ip̄e est me⁹ frat'. soror. et mater. Ergo nihil vtilius q̄ ad aīaz q̄z gr̄a xp̄i. Et ergo scī magis optauerūt mori vita naturali q̄z amittere gr̄az diuinā. Sz q̄ ad corp⁹ nihil vtili⁹ q̄z sanitas. Un̄ Catho. Eger diues hꝫ nūmū sz nō hꝫ ip̄m. vicz q̄ ad sanitatem Quid valeret hōi oīs thesaurus mōi qn̄ sp esset infirm⁹. iō hō exn̄s extra gr̄az dei et sp infirm⁹ esset redarguend⁹ si posset hr̄e piū regē q̄ posset sibi dare gr̄az et posset habere exptū medicū q̄ posset sibi dare sanitatē et illū nō visitaret aut p se aut p aliū. Jō ait Dauid ī ps̄ Mltiplicate sūt infirmitates eorū postea accelerauerūt. Et hoc cog nōscēs iste regul⁹. iō xp̄m visitauit et pro gr̄a et sanitate filij xp̄m humiliter exorauit et xp̄s respōdit vbū p̄allegatū. Uade fili⁹ tu⁹ viuit vt pꝫ in euāgelio hodierno erat q̄dā regul⁹ cuius fili⁹ infirmabat' in capharnaū. q̄ erat ciuitas in qua xp̄s mlta miracl'a faciebat. Hic cū audisset qꝫ iesus veniret a iudea in galileā. abijt ad eū et rogauit eū. O dn̄e descēde et sana filiū meū incipiebat eīm mori. Dixit iesus ad eū. Nisi signa et prodigia videritis nō creditis. Dicit ad eū regulus. Domine descēde priusq̄z moriatur filius meus. Dixit ad eū dn̄s. Uade filius tuus viuit. Credidit regulus sermoni domini quem dixit ei. vade filius tu⁹ viuit. Et obseruauit horam illaz

vita est quadruplex
v; naturalis, culpe, gratie, gloria

in corde suo ⁊ iuit. Iā aūt eo ap/pinquāte ciuitati capharnaū a q̄ exiuit occurrerūt ei serui ei⁹ dicē/tes ꝙ fili⁹ viueret. Interrogauit ḡ ab eis horā in q̄ meli⁹ habuerat Et dixerūt ei. Heri q̄si hora septi/ma reliq̄t eū febris ⁊ reuixit. Cog/uit ḡ pr̄ ꝙ illa hora erat in q̄ dixit ei ihs. vade fili⁹ tu⁹ viuit. ⁊ credi/dit ipe ⁊ dom⁹ ei⁹ tota. Et sic patꝫ euāgeliū resumēdo thema. Uade fili⁹ tu⁹ viuit. Nota q̄druplex ē vi/ta. Una est vita natural'. scd̄a cul/pe. tertia gr̄e. q̄rta gl'e. Pr̄a est vi/ta nature. de q̄ dr̄ in Geñ. j. Crea/uit de⁹ hoīem d̄ limo terre ⁊ inspi/rauit in faciē ei⁹ spiraculum vite. Hec vita est valde breuis. vñ Job xiiij. Hō nat⁹ de muliere breui vi/uēs tp̄e replet' mul. mis'. Nā diuer/se sūt miserie in hoīe. vt paup̄tas. p̄secutio. nuditas. frigiditas. ifir/mitas. Uñ ps̄. M'ltiplicate sūt ī firmitates eoꝝ. Hec vita sp̄ ē ī tē/ptatōib⁹. nūc tēptat' hō in hac vi/ta a mūdo p̄ sup̄biā. nūc a p̄pria car/ne p̄ luxuriā. nūc a dyabolo p̄ aua/riciā ⁊c̄. Jō ait Job. vij. Milicia ē vita hoīs sup terrā. Hec vita diu nō pōt d'rare s; sicut rosa cito a/rescit. ⁊ tāq; lanugo a vēto tollit'. ⁊ tanq̄; spuma ḡcilis a p̄cella dis/pergit'. ⁊ tanq̄; fumus diffusus a vēto euāescit. ⁊ tāq̄; memoria ho/spit; vni⁹ diei p̄tereunt; tollit'. ⁊ si/cut pomū pulchꝝ a v'me corrodi/tur ⁊ velut vapor disp̄git' Uñ Job vij. Quia vent⁹ est vita mea. Hec vita hoīs sepe abbreuiat' añ tp̄us dū pctōr nō sperat p̄p' pctā sua. Uñ in ps̄. Dathā ⁊ abyron delent' Apta est terra ⁊ degluciuit Dathā ⁊ Abyron añ tp̄s. Itē pꝫ in Geñ. xix. de q̄ nqꝫ ciuitatib⁹ de q̄b⁹ ibi/dē dr̄. Pluit dn̄s sup zodomā ⁊ go/morrā sulphur ⁊ ignē. Itē vita h' misera puer; sepe abbreuiat' p̄pter pctā parentū. vt pꝫ de Dauid. ij. Reg;. xij. Quia Dauid peccauit ꝯ dn̄m. Et ait dn̄s ad Dauid Puer quē diligis moriet' p̄ te. ⁊ d̄ filijs zo/domoꝝ q̄ nō peccauerūt. ⁊ tñ cuꝫ pentib⁹ mortui sūt. Hec iniq̄ vi/ta misera sepe abbreuiat' hoī p̄p' nimiā iusticiā hoīs. nā interdū hō est in tāto desiderio vite eterne ꝙ de⁹ ip̄m sumit d̄ h' falso mūdo. vñ Sap. iiij. Trāslat⁹ est añ tp̄us ne malicia mutaret intellectū ei⁹ aut fictio deciperet aīaꝫ illi⁹. Qui se bñ habet in hac misera vita in v'tuti/bus se exercēdo ⁊ pctīs resistēdo. ad hūc ait dn̄s. Uade fili⁹ tu⁹ vi/uit. Scd̄a vita est vita culpe. de q̄ dicit ap̄ls ad Roma. Si f'm car/nē vixerit; morte moriemi. q̄cūq; hō viuit corp̄e. si est in pctō morta/li mortu⁹ est in aīa. Uñ in Apoca. De vita pctōris ī pctō mortali exi/stētis. Nomē habes ꝙ viuis. sed mortu⁹ es. quo ad aīaꝫ. q̄ iā depu/tata est ad mortē eternā Hec vita mortal' pctī occasionē accipit a cō/cupiscētia oculoꝝ. ita ꝙ mors in/trat in cōsciētiā ⁊ occidit aīaꝫ. Qd̄ ꝯquerit' Hiere. ix. Heu mors in/trauit p̄ fenestras nr̄as. Hec vita pctī mortalis sepe causat' a volu/ptate ⁊ crapula. Uñ Seneca ī li. d̄ morib⁹. Pl'es moriūt' crap'la q̄

vita

vita

gladio.iō ꝓmonet apl's ad Eph.
v.Nolite iebriari vino i q̄ est luxu
ria.Hec vita pcī mortal' sepe cau
satur ex auaricia quaz seq̄r mors
eterna.Uñ nihil iniquus ē q̄ȝ ama
re pecuniā.h em̄ q amat pecuniā
vēdit aīaz suā dyabolo et obligat
morte eťna eā.Hec vita pcī mor
tal' causaṫ ex īuidia.Uñ Job.qui
nō diligit frēz suū sed odit manet
in morte.Jō qui hec q̄ttuor vicia
hȝ supdicta.vicȝ ꝯcupiscentiā ocu
loꝝ.crapulā.auariciā.ꝛ īuidiam
obligat aīaz suā pꝰ hāc vitā ad eť
nam penā.sed q̄ viuit in castitate
abstinētia.in pietate.in charitate
manet in vitā eternā. Uñ Sap̄.
v.Justi aūt in ꝑpetuū viuēt.Job
Nos sumꝰ trāslati de morte ad vi
tā. Et ill' dicit dñs.Uade filiꝰ tuꝰ
i.aīa tua viuit in pñti ꝑ gr̄am.in
vita iii futuro ꝑ gl'am.Tertia vita est vi
ta gr̄e.de q̄ di.Job.x.Uitā ꝛ mise
ricordiā tribuisti mihi.ꝛ visitatio
gr̄e tūc custodiuit spm̄ meū. hac
vita gr̄e viuit hō qñ est sine pctō
mortali.Qñ em̄ hō nascit' portat
secū venenū peccati mortal'.s.pec
cati original'.sȝ illō expellit' ꝑ ba
ptismū ꝛ vita gr̄e ꝑ illiꝰ ṽtutē in
fundit' ꝛ ꝑ fidē ꝯseruat'. Uñ dicit
dñs in euāgelio.Jo.xj.Ōis q̄ vi
uit ꝛ credit in me nō morieť in eť
num.Hec em̄ vita disponit hoīeȝ
ad vitā eternaȝ.Uñ Ro.vj.Sti
pendia pcī mors.gr̄a aūt dī vita
eterna.Sic aūt pcm̄ mortale in
ducit mortē eternā.ita gr̄a dei in
ducit vitā eternā.Hec auteȝ vita
gr̄e diu erat in ꝑmitiua eccl'ia.sȝ
mō est suppeditata ꝛ cōculcata.
vtȝ in li.Dañ.viij.Uidi arietē cō
tra arietē in aere ventilantē q̄ ha
buit duo cornua vnū excelsiꝰ re
liq̄.Sȝ venit hircꝰ ab oriēte q̄ cō
culcauit arietē cū cornibꝫ suis et
ad nihilū redegit eū. Jta spūalit'
aries ouiū albꝫ fuit vita gr̄e desi
derās ortū sol' veri luminis q̄ est
xp̄s ꝛ dīnā gr̄am.hñs vnū cornu
excelsius reliq̄.i.charitateȝ dei et
proximi.vnū excelsius.qꝛ chari
tas dei tenet ꝑncipatū.Sȝ venit
hircꝰ fetidꝰ ab occidēte vbi appa
ret oēe malū.i.vita fetida ꝛ ma
culata.q̄ iā regnat in mūdo vitā
gr̄e ꝛ mūdicie ꝯculcauit.ita q̄ iā
nullū viciū apparet qđ olim vici
um dicebaṫ.Uñ poeta Olim q̄d
viciū fuit est mō ṽtus.Nūc nihil
est viciū nisi hr̄e nihil.iō hōi exñti
in vita gr̄e dicit dñs.Uade filius
tuus viuit. Quarta vita est vita iiii vi[ta]
eterna De q̄ vita ait dñs Joh.xvij
Hec est vita eťna vt cognoscāt te
solū veꝝ deum ꝛ quē misisti ihm
xp̄m.ꝛ hāc vitā ꝯmendat.Aristo.
in li.celi ꝛ mūdi dicēs. Est illic fi
xa sempiterna vita sed h trāsito
ria.Hec est vita eťna vbi possu
mꝰ deū videř facie ad faciē.vbi ē
sāitas sine īfirmitate.reqes eťna
sine labore.pax sñ timore.leticia
sine merore. veritas sine errore.
Et illa possumꝰ acq̄rere ꝑ tria bo
na i hac vita pᵒ ꝑ boni opis exer
citatiōeȝ. vt dicit sapiēs.Eccs.vj
Quid hȝ hō de oīi labore suo ni
si q laboret ꝛ pergat post morteȝ
illuc vbi ē vita.Scđo possumus

acq̄rere vitā eternā p malo℞ pati entē suppoꝛtatōꝫ. Jlle ē cert⁹ q̄ hec mala ꝛ ꝑuersa sustinet patient̄ ꝙ post hāc vitā vadat ad eternā vitā qꝛ de⁹ non punit bis in idip̄m Vn̄ Ecci.ij. Sustine ad modicuꝫ tp̄s vt crescat in nouissimo vita tua. Tertio pōt acq̄ri vita eterna p iusticie exhibitōꝫ. vn̄ Sap̄.v. Justi aūt in ꝑpetuū vi. ꝛ apud do. est mer. eo. Et Sap̄.iij. Justo℞ aīe in manu dei sūt Btūs Jaco.c.j. dicit Btūs hō q̄ suffert tēptatōꝫ ꝛ vincit in hac vita. qn̄ cuꝫ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Dicit ḡ pati enti bn̄ opanti Vade fili⁹ tu⁹ viuit h̄ p grām. ꝛ in futuro p gloꝛiam.

Dn̄ica.xxij. Sermo.lxiij.

Seruus il le rogabat dn̄m. Patientiā habe in me ꝛ oīa reddā tibi Mat.xviij. Vn̄ videm⁹ ꝙ rō natural' dictat ꝙ vnus q̄sqꝫ faciat ꝓxio suo quod ab eo d̄siderat. faciētes ꝯriū opponunt se rōni. Nā duo p̄cepta fuerūt legis nature. s. Declina a malo ꝛ fac bonū. vt pꝫ in ps̄. Et due leḡ scp̄te. vicꝫ. Diliges dn̄m deū tuū ex toto coꝛde tuo. ꝛ ꝓximū tuū sicut teip̄m. Jn his duobꝫ vniuersa lex pēdet ꝛ ꝓp̄he. Jta xp̄s legifer noue legis mīe ꝛ grē. voluit duo p̄cepta dare vnū negatiuū. aliud affirmatiuū. q̄ includūt p̄cepta nature ꝛ scripture. Qd̄ tibi nō vis fieri alteri ne fecer̄. sꝫ ꝯu⁹ dn̄i se nō ꝯsiderās p̄cepta nature trāsgredi nō declinauit a malo. sꝫ fecit malū. nō dilexit deū ꝛ ꝓximū. nō fecit ꝓxio suo q̄d sibi desiderauit fieri. iō debitoꝛ fact⁹ est dei. ꝓpter h̄ ait ī themate. Seru⁹ ille rogabat dominū di. Patientiā habe in me. ꝛ oīa reddā tibi. Quō h̄ factū sit habet̄ in euāgelio qd̄ sequit̄. Dixit iesus discipul' suis ꝑabolā hāc. Simile ē regnū celo℞ hoī q̄ voluit rationē ponere cū seruis suis Et cū incepisset rōneꝫ ponere oblat⁹ est ei vn⁹ q̄ debebat decē milia talēta Cū aūt nō haberet vnde redderet iussit eū venūdari ꝛ vxorē ꝛ filios ꝛ oīa q̄ habebat. Et ille ꝓcidēs rogauit dn̄m dicens. Paciētiā habe in me ꝛ oīa reddā tibi. Misertus aūt dn̄s serui illi⁹. dimisit ei oē debitū. Ecce quāta misericoꝛdia dn̄s dat plura q̄ȝ seru⁹ petit. petit dilationē ꝛ dn̄s dat solutōꝫ. Egressus aūt ꝯu⁹ ille īuenit vnū d̄ ꝯuis suis q̄ debebat ei cētū denarios ꝛ tenēs suffocabat eū di. Redde q̄d debes Procidēs āt ꝯu⁹ ille ꝛ rogās eū dixit. Patiāꝫ habe ī me bōe socie. et oīa tibi reddā. Jlle āt noluit sꝫ tenēs suffocauit eū. ꝛ misit eū ī carcerē q̄usqꝫ redderet vniuersū debitū. Vidētes aūt ꝯſui ei⁹ q̄ fiebant ꝯtristati sūt valde. ꝛ venerūt ꝛ nūciauerūt dn̄o suo oīa q̄ facta fuerūt. Tūc vocauit eū dn̄s su⁹ ꝛ ait illi. Serue nequā oē debitū d imisi tibi qm̄ rogasti me. Nōne ḡ opoꝛtuit ꝛ te misereri ꝯserui tui. sicut ꝛ ego tui misert⁹ sum. Et irat⁹ dn̄s valde tradidit eum toꝛtoꝛibus quousqꝫ redderet vniuersa debita. Sic et pater meus celestis faci

et vobis si nō remiseritꝭ vnusqꝫqꝫ frī suo de cordib⁹ vr̄is. Et sic p3 pabola. Jsta ꝗ pabola est cōtra il los q peccāt ꝯ decē pcepta dei oī die ea frāgēdo. iō sunt debitores decē miliū talentoꝝ. ꝓpt̄ trāsgres siōes decē pceptoꝝ. Et rogāt do minū p grā ⁊ misericordia. Sed ip̄i ꝯ ꝓximū nolūt ꝓximo cōpati in pua re. sed suffocāt trucidāt et spoliāt ⁊ iuidiose irā cōcitāt. qd vi dens dñs dicit ad vnūquēqꝫ. Nō ne oportuit ⁊ te dimittere ꝓximo tuo. Sꝫ tu nō vis dimittere ꝓxīo tuo. iō ego nō faciā tibi mīsc̄diaꝫ sꝫ volo te tradere tortorib⁹. i. dya bolis ꝗadusqꝫ reddas vniuersuꝫ debitū ⁊ ꝯcludā te in carcerē eter naꝝ pnaꝝ cruciādo eternaliter Dñs ꝯcludēs dicit. Pater meus celestꝭ faciet vob sic si nō dimise ritꝭ pximis vr̄is omnē inuidiā de cordib⁹ vr̄is. Ergo ꝗ ad thema Seru⁹ ille rogabat dñꝫ. Nota ꝙ debem⁹ esse serui dei. qꝛ dñs cir ca seruos facit ꝗttuor bona. Pri mo ꝓuidet in cibarijs. scđo pte git in pícul'. tertio ditat eos in bo nis. quarto exaltat eos in regnis Prīo dico ꝙ dñs seruis ip̄m de uote orantib⁹ ꝓuidet in cibarijs ⁊ necessarijs. Uñ videm⁹ ꝙ boni dñi semꝑ sunt solliciti de cibarijs seruoꝝ. ita facit dñs. Et h̄ p3 in antiq̄ lege. Legim⁹ em̄ de ꝓpha Daniele ꝑuo dei destruēte ydoluꝫ Bel. ꝗ dixit. Dñs me⁹ adoreꝭ so lus ꝗ creauit celū et terrā ⁊ oīa ꝗ in eis sunt. ꝓpt̄ h̄ miserūt eū paga ni in lacū vbi erāt septē leones. ⁊ nō dabāt ei cibaria septē dieb⁹ vt deuorarēt danielē. sed Daniel ora bat ad dñm. cui mlto tꝑe ꝑuiebat in v̄tutib⁹ diuersis et dñs recor datus serui sui Danielis dixit ad Abacuck ꝓphetaꝫ ꝗ hūit escā vo lens in campū portare messorib⁹ Fer prandiuꝫ qđ habes ꝑuo meo Danieli ꝗ esurit in babilone in la cu leonū. Respōdit abacuck. Do mine babilonē nescio. lacū igno ro. qꝛ distabat ab illo loco centuꝫ miliaria. Tūc angelus dñi app̄ hendit abacuck in vertice ⁊ duxit in babilonē añ lacū. ⁊ abacuck in clināſ se in lacū clamauit Daniel serue dei veni tolle prandium qđ misit tibi dñs deus tuus. ⁊ sic ha bitauit in lacu septeꝫ dies donec fuerūt pacti. postea extract⁹ fuit đ lacu. Jta ostēdit dominus seruo suo cibaria p̄stando vt nos ꝑuia mus sibi fidelit̄. ⁊ nō curem⁹. sed omnē sollicitudinē ī eū ꝓijciam⁹ qꝛ ip̄e est cura de nobis vt dicit apl's pe. j. Pe. v. Jstud idem patꝫ de helya. De ꝗ legim⁹. iij. Re. xvij. vbi legimus ꝙ tanta fames erat in terra ꝙ mlti hoīes moriebanꝭ fame. ⁊ Helias ꝑuus dei magnā famā sustinuit vt peteret dñm ꝑ morte. Et dixit dñs ad euꝫ. Ser ue mi Helya vade in sareptā sy domoꝝ. ꝗ fuerūt gētiles. tu non debes fame perire. Ego p̄cepi mu lieri vidue vt te pascat. et surrexit helyas seruus dei. Cū aūt appro pinq̄ret porte ciuitatꝭ inuenit ibi mulierē paupculaꝫ viduā. de qua dñs ei dixit. Propheta dicit ad

mulierē. Mulier qd qris. Rn̄dit ei mlier. Colligo mihi duo lig̃ vt faciā mihi ꝛ filio meo tortā vt comedam⁹ ꝛ moriamur. Rn̄dit ꝓpheta. Fac mihi ꝓus qꝛ esurio nimis. Rn̄dit mulier. Nō hēo ꝺ farina nisi q̄ntū pugill⁹ p̄t cape ꝛ modicū olei ī lechito. dixit ꝓpha fuus dei. Mulier crede mihi ꝛ fac mihi vt comedā. qꝛ dn̄s cui fuio misit me huc ꝛ dico tibi ꝺ ore dn̄i mei ꝙ nec de faria nec de oleo deficiet q̄ztūcūqꝫ cibaria ꝑpab donec dn̄s mittat pluuiā sup terrā. Et cibauit dn̄s fuū suū ꝛ ācillā suā mulierē istā de modico. Itē silr pꝫ ī noua lege de paulo ꝑmo heremita q ꝑmo fuiuit dn̄o mltos ānos ī deserto. ꝛ tādē nō hūit ad comedēdū ꝛ dn̄s misit ei coruū q oī die cibauit eū in deserto portās panē. in fdū carnes. Sꝫ heu diuites h⁹ mundi hn̄tes oīa bona peiores sūt coruis Coru⁹ pascebat virū dei cū pane ꝛ carnib⁹ ꝛ ipi pmittūt pueros xp̄i fame ꝑire in h mūdo ꝛ audiēt in die iudicij. Qd vni ex mīmis meis nō fe. ꝛc̄. Ite maledicte ī ig. eter ꝛc̄. Paui vos diuersis cibarijs deliciosis ꝛ vos fuos meos pascere noluist. Et sic pꝫ p° quō dn̄s ꝓuidet seruis suis de cibarijs sibi fuiētibus ꝛ ip̄m rogātib⁹ Ergo ꝙ ad thema. Seru⁹ ille rogabat dn̄m suū. Scdo dico ꝙ dn̄s ꝓtegit fuos suos ī ꝑicul. Un̄ videm⁹ qn̄ dn̄i vidēt fuos suos ī ꝑicul subueniunt eis ꝓ posse si sūt boni dn̄i. Ita fac dn̄s nr̄ q bon⁹ ē dn̄s sup oēs dn̄os nūq̄ꝫ derelīqt seruos suos ī tribulatōib⁹. Un̄ ait dn̄s Esa. xliij. Seruus me⁹ es tu Cū trāsier̄ ꝑ aq̄s tecū ero. ꝛ flumīa nō opiēt te. Cū ābulauer̄ ī igne nō cōburer̄ ꝛ flāma nō ardebit in te. De⁹ aūt liberauit fuos suos ꝑ aquā. vt pꝫ in filijs isrl cū fuiebāt dn̄o ꝛ trāsire debēbāt in t̄rā ꝓmissiōis dn̄s apuit mari rubꝝ. vt sicco pede ꝑtrāsiret nec vll⁹ eoꝝ remāsit. sꝫ pharao cū seruis suis volēs fuos dei occidere demersus ē ī mare q̄si plūbū in aq̄s vehemētib⁹. ꝛ iō laudabāt serui dei dn̄m suū grās agētes ꝛ cātātes hūc psalmū ī litore. Cātemus dn̄o glo. ꝛc̄. Et ꝙ fuos suos liberauit de igne h pꝫ Dan̄. iij. Nabuchodonosor erexit statuā aureā sup quā stabat idolū. ꝯuocās oēs ppl̄s ad idolū vt adorarēt. sꝫ tres fui dei. s. Daniel Sidrach ꝛ Abdenago dixerūt. Nos nolum⁹ idola adorare qꝛ fui dei sum⁹ q fecit celū ꝛ terraꝫ Et irat⁹ misit eos ī caminū ignis ꝛ dn̄s misit āgelū suū ꝛ libauit eos de igne. ꝛ cātabāt dn̄o dicētes. Benedict⁹ es dn̄e de⁹ pa. no. ꝛc̄. Et h idē pꝫ ꝺ Dauid. j. Reg. xvij. Qui ꝯfidebat ī dn̄o ꝛ pugn̄bat ꝯ vrsū et leonē ī agro. ꝛ ꝯ gigātē ꝛ dn̄s erat cū eo ꝛ libauit eū ꝛ ꝯfortauit ꝛ vicit. ꝛ dn̄s dixit ad Dd Quis ē sicut fu⁹ me⁹ Dd. Et sic pꝫ scd̄m ꝙ dn̄s fuis suis subuēit ꝛ ꝓtegit ī tribulatōe Ergo ꝛ nos in tribulatōe rogē⁹ eū. vt pꝫ ī thēate. Fu⁹ ille rogabat dn̄m ꝛc̄. Tertio dico ꝙ dn̄s seruis suis dat dona eos ditādo q̄ sc̄ dōa sp̄ūsscti oīa dona tpalia excellētia. vt ip̄e ait Job c. ij. Sup ser

uos meos ⁊ ãcillas meas effũdã de spũ meo .i. de .vij. donis spũsſci dabo eis Dat eñ dyabolꝰ fuis suis .vij. dõa mala .i. septẽ pctã mortalia. vicȝ supbiã. luxuriã. auariciam. inuidiã. gulã. irã ⁊ accidiã. sȝ piꝰ dñs fuis ⁊ ãcillˀ suis dat septẽ dõa vtilia ꝯ hec septẽ dõa nociua Primũ ẽ tior dñi. ꝯ supbiã. vt hõ cogitet ĩ corde ꝙ deũ tieat ⁊ pctã dimittat. Vñ Ecci .j. Tior dñi expellit pctm̃. ps̃. Jnitiũ sa .ti. dñi. Et expellit supbiã. Scd̃ȝ donum boni dñi ẽ donũ pietatꝭ ꝯ pctm̃ inuidie. q2 pietas charitatiue ꝓxim diligit. ⁊ ĩuidia ẽ ꝯtra charitatẽ. iõ charitas expellit oẽm inuidiã. et talˀ seruꝰ accipiẽs a dño charitatẽ pietatꝭ diligit deũ ⁊ ꝓximũ .j. Jo. iiij. Deꝰ charitas ẽ ⁊ q̃ ma. ĩ ca. ⁊c̃. Tertiũ ẽ donũ scie ꝯ iraȝ. ⁊ mites nõ faciũt hoĩes iracũdos. Unde Mat .v. Btĩ mites ⁊c̃. Uos estis mei fui ⁊ possidebitꝭ frã. Quartũ donũ ẽ donũ fortitudis ꝯtra accidiã Et iõ petiuit dd̃ in ps̃. di. Dñe spũ ꝑnci. ꝯfir. me. Spũ fortitudĩs ꝯfirma meũ cor. vt expellat oẽȝ accidiã. Quitũ donũ ẽ donũ ꝯsilij ꝯtra auariciã. ita ꝙ hõ expellit oẽm auariciã a se. ⁊ oĩa fac̃ a ꝯsilio bo/no. ⁊ nũq̃ȝ vadit ad ꝯsilĩa ĩpioꝝ. iõ dic̃ Dd̃ ĩ ps̃. Btũs vir q̃ nõ abijt ĩ ⁊c̃. Hoc ãt facit donũ ꝯsilij. Sex/tũ donũ ẽ donũ ĩtellectꝰ ꝯtra gu/lã. vt hõ viuat ĩ abstinẽtia. Nã ab/stinẽtia ẽ ꝟtꝰ q̃ domat oĩa vicia. e/leuat mẽtẽ ad celestia ⁊ ẽ sũma medicia corpis ⁊ aĩe. Jõ petiuit Ps̃. Da mihi intel. ⁊ vi. Septimũ ẽ donũ sapiẽ ⁊ valet ꝯtra luxuriam. vt hõ caste viuat. q2 nõ vult dñs in suo fuitio hr̃e luxuriosos Et iõ ait ꝓpha Ezech. Eleuauit me dd̃s int celũ ⁊ frã despiciẽdo terrã ⁊ celuȝ desiderãdo. Qui g̃ hec septẽ dona a dño hȝ diues ẽ ĩ oĩbꝫ. Jõ pȝ tertium. Rogẽꝰ g̃ dñm ꝓ donis spũs/ scĩ. Quarto q2 dñs fideles fuos exaltat ĩ reg̃ etno ⁊ ĩtroducit ad gaudia. Vñ Mat .xxv. Euge fue bõe ⁊ fidelˀ. q2 ĩ pauca ⁊c̃. Jp̃i eñ serui dei sedebũt ad mẽsaȝ dñi celestis. vt ip̃e ait Lu .xxij. Ego dispono vobis sicut disposuit mihi p̃meꝰ ⁊c̃. O q̃ȝ dissilˀis retributio p̃mioꝝ seruoꝝ dei ⁊ seruoꝝ dyaboli. vt dicit Esa .lxv. Ecce dicit dñs fui mei comedẽt ⁊ vos esurietꝭ. Serui mei bibẽt ⁊ vos sitietꝭ. Serui mei leta/bunt ⁊ vos tristabimi Serui mei sũt ĩ pulchritudĩe ⁊ vos in tiore flagellatiõe ⁊ ĩmũdicia. Serui mei laudabũt p̃ exultatõe cordis ⁊ vos clamabitꝭ p̃ dolore cordis. Vñ p̃t dici de fuis istꝭ q̃d regina saba dixit de fuis Salomõis .iij. Regꝭ .x. Regina saba audiẽs glãȝ Salo/monis ⁊ veniẽs videre. ⁊ sedẽs in mẽsa vidẽs Salomonẽ in tanta glã oĩa bñ ordinata ⁊ fuos ita vestitos in aureis vestibꝫ dixit. Dñe btĩ sũt fui tui. Jta põt dici de xp̃o Cũ eñ audit regina saba .i. eccl̃ia de rege Salomõe .i. xp̃o ⁊ d̃ seruis eius .i. angelˀ ⁊ electis. ⁊ viderit in celo sicut audit hic p̃dicare potest bñ dicere admirãdo glãm. Beati sunt serui tui dñe. Ergo quo ad thema. Seruꝰ ille rogabat dñm.

Ita nos regem⁹ dñm vt nos pa/scat ꝛ liberet vt nobis dona tri/buat ꝛ ad gloriam perducat.

Dominica vicesimatertia Sermo.lxiiij.

Uius est imago hec ꝛ supscriptõ Mat. xxij. Nota ꝑꝑ pctm̄ ꝑmoꝝ pentū.s. Ade ꝛ Eue magn⁹ defect⁹ hūano generi est re lict⁹.ita ꝙ mali sp inuidēt bonis. vt pꝫ de lucifero q̄ ꝑter inuidiā in padiso decepit gen⁹ hūanū .ea de causa ꝙ hō creat⁹ fuit vt īplerꝫ ꝛ possideret locū suū in celo. Itē pꝫ de Cayn ꝛ abel .qꝛ Abel opti/mas oues obtulit deo. Cayn vo vi lissimas fruges. ꝛ dñs respexit ad mūera Abel ꝛ nō ad Cayn. ꝛ ideo inuidit fratri suo occidēs eū. Itē pꝫ de Joseph q̄ fuit iust⁹ ꝛ accu/sauit frēs suos de crimīe pessimo iō oderāt eū nec poterāt ei q̄cq̄ꝫ pa cifice loq̄. Itē patet de Saul ꝛ Da uid. eo ꝙ Dauid occidit goliā gi/gantē fortissimū. ꝛ liberauit ppl'ꝫ dei. iō ppl's laudabat ip̄m plus q̄ꝫ Saul. cātātes. Saul pcussit mil/le. ꝛ Dauid decē milia. ꝑꝑ q̄d odi uit eū Saul volēs eū occidere. sꝫ tn̄ bonis est magnū meritū qn̄ su stinēt patienter maloꝝ ꝑsecutōes q̄d pꝫ in ꝑdictis. Nā pētes nr̄i de cepti a dyabolo. redēpti sūt a xp̄o filio dei. ꝛ in locū lucifero pati col locati. Cayn ꝯdēnat⁹ ꝛ Abel ī mū do scūs. ꝛ in celo honorat⁹. Jo/seph vendit⁹ ꝛ in regno egyptioꝝ su oēs eleuat⁹ Dauid patient' su stinuit. Ideo Saul de regno po/situs ꝛ Dauid regnū obtinuit. vo luit ꝗ xp̄s lucifeꝝ noue legis reli/q̄re exemplū. vt maloꝝ ꝑsecutōes patient' sustineam⁹. vt pꝫ in euā/gelio. qꝛ iudei multotiēs inierūt ꝯsiliū vt capent eū in sermōe. sꝫ n̄ poterāt. iō mō acceperūt ad eos seruos herodis q̄ fuerūt pagani. q̄ nō coutebant' iudeis. sed tn̄ in h facto iudei trāsgressi sunt legē. vt capent eum in ſmōe. sicut aq̄ va/dēs in meatu suo. qn̄ nimia est ex cedit meatū ꝛ si in vna pte obstrui tur q̄rit aliā ptē. ita malicia iudeo rū. Quō h factū sit pꝫ in euāgelio. q̄d sequit'. Abeuntes pharisei inie runt consilium vt caperent iesuꝫ in sermone. ꝛ mittunt ei discipu/los suos cum herodianis dicen/tes. Magister scimus quia ve/rax es ꝛ mandata dei in veritate doces. ꝛ non est tibi cura de ali/quo. Non eīn respicis personam hominum. Dic ergo nobis .quid tibi videtur. Licet censum da/re cesari an non. Cognita Jesus nequicia eorum. ait Ostendite mi hi numisma census. At illi obtu/lerunt ei denarium habentē ima ginem imperatoris. Et ait illis Jesus. Cuis est hec imago et su/prascriptio. Dicunt ei cesaris. tūc ait illis. Reddite ergo que sunt cesaris cesari. ꝛ que sunt dei deo. Et sic non poterant eum capere. quia isti herodiani fuerunt serui

herodis reg͡ q̄ fuit ex pte ip̄atoris ibidē. sic subtilr̄ rn̄dit. nec p̄hibuit nec p̄misit. q. d. Si tenemī de iur̄ aliq̄d tributū cesari. ex q̄ est in suo dn̄io dēr ei. Et q̄d de iuret enemī do ꝺ obſuātia mādatoꝝ suoꝝ red dite. Et sic pꝫ euāᵐ. Ergo q̄ ad thema. Cuiꝰ ē imago ⁊ supſcꝑtio hec Ex h̄ nota ꝙ q̄druplex scriptura. scꝑta ē sup imagīes. Pria scꝑtura scꝑta ē sup imaginē redēptoris Tertia scꝑtura scꝑta ē sup imaginē vani hoīs. Quarta scꝑtura scꝑta ē sup imaginē leticie eternal' atqꝫ sempiterni decor͡. Pria scꝑta scripta ē sup imaginē nr̄e redēptoris. Un̄ legir̄ in euāgelio. Sc̄psit sup eū pilatꝰ ihs nazarenꝰ rex iudeoꝝ. q. d. iudei nullā cām hūerūt sup eū. ego erā iudex ipiꝰ. nisi q̄a dixisse ipm asserēt se regē iudeoꝝ eē. ⁊ hec supſcꝑtio ē nob ad honorē. iudeis ꝟo i ꝯfusionē. Ueniant ḡ layci ⁊ legāt hāc supſcꝑtōꝫ ⁊ cōpatianr̄ ei q̄ p̄ eis sustinuit. ⁊ quia imago xp̄i layc͡ pēdir̄ ad ecclīaꝫ et iuxta vias vt tāq̄ꝫ i libro legāt ⁊ discāt. patiaꝫ castitatē. ⁊ hūilitateꝫ. māsuetudinē. pietatē. ⁊ miaꝫ. Clerici aūt lr̄ati legāt scꝑturā oī die i libris. De hac scꝑtura dꝛ i li. Ezeh ij. Expādit scꝑturā corā me. ⁊ hec scꝑtura erat lamētatōes. carmē. ⁊ ve. Et ē sensus. tria sūt in hac scꝑtura intelligēda. Primū ē q̄re ibi scriptū fuit lamētatōes. Certe h̄ ē ea de cā. q꜔ nos peccauimꝰ ⁊ ille nihil mali fecit. nec inuētꝰ ē dolus i oreꝰ. ⁊ tn̄ ꝑpr̄ nos ꝑtulit penas iō merito lamētari dēmꝰ. vn̄ Thobie. ij. ⁊ Amos. v. Dies festi vr̄i cōuertenr̄ in lamētū. Scdm ve ē ve marie ꝟgīs matr͡ xp̄i q̄ vidit filium eiꝰ dilectū tā mirabilr̄ tractari de loco in locū ⁊ ad cruc͡ supplicīū. Tertiū est vox filie syon q̄ inr̄ moriētes expādit manꝰ suas Filia syon ē maria q̄ expādit manus inr̄ moriētes. s. inter filiū ⁊ latrones Tertiū carmē est leticia q꜔ genꝰ humanū p̄ redēptōꝫ xp̄i ē letificatū ⁊ in celū exaltatū vbi gaudet saluādo eū. ḡ scꝑtū fuit carmē leticie. Joh. in Apoca Uidi turbā magnā an̄ thronū laudātes dn̄m ī gl'a ⁊ dicētes. Redemisti nos sāguie tuo ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū. i. reges ⁊ sacerdotes. tibi laus tibi gl'a. ⁊ grarūactio p̄ infinita secula scl'oꝝ amē. Jō tu hō cū videris imaginē xp̄i in eccl'ia poter͡ dicere. Cuiꝰ est hec imago ⁊ supſcriptio. Aliꝰ pōt dicere nr̄i redēptor͡ ⁊ nr̄e leticie ⁊ honor͡. Scdā ē imago pctōris ⁊ eiꝰ supſcꝑtio ē magni horroris. De hac imagine dꝛ i ps̄ In imagīe ꝑtrāsit hō. sed ⁊ frustra ꝯturbar̄. Thesaurisat pctōr ⁊ ig̃rat cui cōgregabit ea Est em̄ pctōr q̄si mortis imago fm Bern̄. Supſcriptio hꝰ imagis pctōris ē suū pctm̄ q̄d scribir̄ stilo ferreo vt possit legi in die iudicij in frōte sibi in ꝯfusionē. Et h̄ p̄bat Hiero. xvij. c. Pctm̄ iuda scꝑtū est stilo ferreo. ⁊ dyabolus stet a dextris eiꝰ dicit ps̄. Cū iudicar̄ exeat ꝯdēnatꝰ Septē scribenr̄ sup ꝯsciam pctōris. Primū est pctōꝝ multitudo quā nō deleuit p̄ pniaꝫ. Unꝺ Job. xix.

Exarent.i. scribant pctā pctōris sup ɔsciā3 stilo ferreo. Et h' ɔside rās dō postq3 peccauit dixit. Mi serere mei de' fm magnam mi.ru. Scdm q sup ɔsciā3 pctōris scri bit' ē tp̄s q̄d amisit z nihil boni fec̄ s3 inutilit' expēdit. Un̄ Job. xxiiij. Dedit ei de' locū pnīe. z ille abuti tur eo in supbia Jō fm Jo. i Apo. x. Tp̄s post morte ap̄li' non erit. Tertiū q̄d scribit' sup imaginem pctōris ē pulchritudo aīe ei' quaz habuit quā polluit z denigauit. vn̄ Tren̄. iiij. Denigrata ē facies eo̹ su per carbones. Quartū est gr̄a dei quā neglexit Nā in gr̄a sum'. s3 ne gligim' mirabilit'. qz vn' vadit ad villā p supbia. ali' duxit vxorē p lu xuria. terti' emit boues p auaricia igit' neglexerūt. g talis negligētia scribit' sup ɔsciam pctōris. Quin tū q̄d scribit' pctōri ē ira di. Un̄ dr in ps̄. Prouocauerūt eū filij z fi lie. iō irat' dn̄s tradidit eos torto rib3. i. dyabolis. Sextū ē pena ad quā obligant'. Nā sicut scriptura dicit. Pene dānando̹ in ciuita tib3 i legib3 z in iure q̄cq̄d dn̄t pa ti p suis delictis scribit' fur suspē dit' raptor decollat' zc. ita pena et ne dānatōis nō est equal'. alij su stinēt fetorē. alij ardorē. vt p3 i ps̄. Ut faciāt in eis iudiciū ɔscriptu3 Septimū q̄d scribit' pctōri ē expul sio regni celestis. Sicut em̄ q ex pellunt' pter pctā sua de ciuitati bus scribunt' in libris ciuitatis. sic expulsi a celesti patria scribūt' in libro eterne dānatōis. De quo Apoc̄. xx. Uidi libros z ex eis mor tui iudicati sunt. Qn̄ g hō videt pctōrem induratū pōt dicere ad aliū. Cui' est imago hec z supscri ptio. ali' pōt rn̄dere hec est imago pctōris. Tertia imago est vani ho noris. De hac imagīe z supscp̄tio ne dicit Fulgēti' q romani facie bāt imaginē vani honoris ad mo dū mulier vage. scribētes sup ea3 aureis lr̄is. Hec est imago vani honoris. hāc inspice z sp eam fu ge. Hec imago habuit coronā in capite z scept̹ in manu sinistra z pauonē in manu dextra. z oculis ceca z velata. z sedebat sup currū quē trahebāt q̄ttuor leones. Et h' erat rō eo̹. Uan' honor mūdi h' q illū diligit est incōstās quasi va ga mulier. hn̄s coronā in capite. qz a mōdo tāq3 rex sp desiderat ho norari. Scept̹ in manu i signū q sp desiderat impare. ceca ocul' z velata in facie. qz malicia exceca uit eā q nullū curat pctm̄. vt di. Sap̄. ij. Excecauit eos malicia eo rū. Habuit pauonē in vna manu qz sicut pauo cū sua cauda ornat sua posteriora z āteriora. s3 qn̄ or nat āteriora denudat posteriora. ita talis ornat se mūdo. z puat se eterna gl'a. Quattuor leones an̄ eā. qz q̄ttuor pctā veniūt cū hono re vano hui' mundi. vic3. supbia auaricia. luxuria. z inuidia. Et sic p3 tertia imago. s. vani honoris susceptio. Posset g hō cū talē ho minē vanū q̄rētē honorē viderit i rogar'. Cui' hec ē imago z supscri ptio. Rn̄r. Uani honor'. Quarta imago z supscp̄tio ē iusticie boni

tatis ⁊ et̃nal' decoris De ista imagi ne quõ iusti boni hoĩes sũt creati ad d̃corẽ regni d̃r Geñ.j. Creauit de⁹ ho. ⁊c. Qñ igit' p⁹ baptismum vbi imago hec depĩgit' auro chari tatis ⁊ ornat se veste castitatꝭ ⁊ mũ dicie. Fuat' mũda sicut sibi cõmitti tur a p̃sbitero qñ ĩduit puero hãc vestẽ qñ dĩc. Accipe hãc vestẽ ⁊c. ⁊c bñ p̃t eẽ specl'ꝫ sñ macl'a. cãdor lu cis et̃ne imago bõitatꝭ. ſꝫ sup ima ginẽ iusti hoĩs scribit' supscp̃to le ticie qñ dicebat dñs discipul' Lu. x. Gaudete qm̃ noĩa ve. scp̃. sũt in li. vite. Jn h̃ libro noĩa oĩuꝫ electo rũ ĩscribunt' sicut rex fac̃ inscribi. oẽs milites ⁊ stipẽdiarios ⁊ fami liã. ita facit dñs. vt d̃r in Apoc. ij. Qui facit volũtatẽ p̃ris mei ⁊ vi cerit mõm. Jtẽ. xiiij. scribe Beati mortui ⁊c. Jtẽ. xix. scribe. Bt̃i q̃ ad cenã ag. vo. sũt. Cũ igit' hõ viderit iustũ hoĩeꝫ p̃t dicere Cui⁹ ẽ imago hec ⁊ supscp̃tio. Põt dicere alius Hec ẽ imago creata a dño. iõ gau dia eterna manẽt scp̃ta sup eam.

Dñica. xxiiij. Sermo. lxv.

Dñ mortua est puella ſꝫ dormit Mat. ix. Nos videm⁹ q̧ vnaqueq̧ res appetit su um terminũ nisi ipediat'. sicut lapis cadẽs de alto nõ q̃escit nisi tã gat fundũ vbi q̃escere põt. q̇ꝛ dicit Aris. Om̃e leue sursuꝫ ⁊ oẽ graue deorsuꝫ. Jtẽ hoc videm⁹ in aqua q̃ nõ q̃escit ſꝫ fluit donec veniat ad mare qđ est termin⁹ ei⁹ nisi ĩpediat'. Jõ dicit Eccs. j. Oĩa flumia in trãt ĩ mare ⁊ mare nõ redũdat. ẽ q̇ꝛ loc⁹ hoĩs ñ ẽ ĩ h̃ mõo ꝑpetu⁹ eo q̧ hõ ad celũ est ꝓcreat⁹ iõ nõ d̃ꝫ q̃escere donec veniat ad suum terminũ. Uñ Augu. de ciui. dei. Dñe creasti nos ad te. ⁊ iõ inq̃etũ est cor nr̃m donec veniam⁹ ad te. Et illđ ꝯsiderauit dñs in hac puella que erat iã morte sine fine ꝑuenta. voluit eã resuscitar' vt ad finẽ ꝑ bonã fidẽ possit ãhelare ⁊ se p̃parare ad bonã vitã. ideo cũ pat' dixit verbũ p̃allegatũ. Dñe filia mea mõ defũcta est. R̃ñdit. Nõ ẽ mortua morte eterna. sed dormit morte naturali. iõ volo eã resuscitare. vt illa q̃ aĩa eius vidit valeat alijs nũciare ⁊ vidẽtes hoc signũ magnificabãt dñm. Quõ aũt hoc factũ sit p̃ꝫ in euãgelio. Loquẽte ihũ ad turbas ecce p̃nceps vn⁹ accessit ad eum ⁊ adorauit euꝫ dicẽs. Dñe filia mea mõ defuncta est. sed veni cura eaꝫ ⁊ pone manũ tuã sup eã ⁊ viuet. ⁊ surgẽs ihs sequebat' eum ⁊ discipuli eius. Et ecce mulier que sanguinis fluxũ patiebat' duodecim annis. accessit retro ⁊ tetigit fimbriã vestimẽti eius. dicebat em̃ intra se. Si tm̃ tetigero vestimentũ eius salua ero. At ihs cõuersus ⁊ vidẽs eaꝫ dixit. Cõfide filia fides tua saluã te fecit. Et salua facta ẽ mulier ex illa hora. Et cũ venisset ad domũ principis illi⁹ ⁊ vidisset tibicines ⁊ turbã tumultuantẽ q̃si amici p̃ncipis cõfluxit. ⁊ hoĩes multi occurrebãt dũ debebat ihs intrare domũ vbi mortua erat puella. Dixit aũt dñs ad turbã Rece

dite nõ est mortua puella sed dor/
mit. Et deridebãt eũ. qꝛ videbãt eã
mortuã. sꝫ dixit dormit morte na
turali. Et cũ turba esset eiecta in/
trauit domũ ⁊ tenuit manũ puel
le. ⁊ dixit. Puella surge. Et puella
statim surrexit. ⁊ exiit fama hec in
vniuersã t̃rã Et sic pꝫ euãm Ergo
q̃ ad thẽa. Nõ ē mortua puella sꝫ
dormit. Nota ꝙ sacra scp̃tura lo
q̃r d̃ q̃druplici puella Pr̃ia ē puel
la mortua. scd̃a ē pulcra puella 3a
est puella deo desponsata. quar/
ta ē puella coronata. Pr̃ia est pu/
ella mortua. ⁊ ꝑ eã designat̃ aĩa
peccatrix. q̃ v̈e est mortua cũ ĩ pec
catis mortalibꝫ ꝯsistit ꝓpt̃ separatio
nẽ a deo. Est em̃ miserabilior sepa
tio a deo ꝑ pctm̃ mortale q̃ꝫ sepa/
tio corpis ab aĩa ꝑ mortẽ natura
lẽ. Uñ Augu. Stulti sũt q̇ plãgũt
corp⁹ a q̃ recedit aĩa. ⁊ nõ plãgunt
aĩam a q̃ recedit de⁹. Jn resuscita
tiõe puelle hui⁹ de⁹ septẽ fecit. ⁊ se
ptẽ hodie fiũt in resuscitatõe aĩme
pctõris de morte spũali. i. de mor/
tali pctõ. Pr̃io tibicines expelle/
bat. ita opꝫtet nos de domo ꝯscie
expellere oẽs voluptates vanas
hui⁹ mũdi vt aĩa resuscitet̃. tũc in
cipit puella vel aĩa se mouere ad
oĩa spũalia. vñ Aug. Gustato spi.
desi. om. ca. Et ps̃. Gustate ⁊ vi.
qm̃ sua. ē do. Scd̃o dꝫ turbã tu/
multuãtẽ expellere. i. oẽs occupa
tões q̃ aĩaꝫ inseruitio dei pñt ĩpe
dire. Et tũc aĩa dicere pt̃ illd̃. ps̃.
Mihi adherere deo bo. ē. Tertio
dꝫ admittere a domũ ꝯscie pr̃eꝫ
⁊ ille ĩtromittit̃ qñ hõ cogitat q̃l̃r
sit ĩ pctis ꝯcept⁹ ⁊ educat⁹ ⁊ natus

Q̃rto dꝫ admitter̃ mr̃eꝫ. i. cogita/
tõꝫ mort̃. s. ꝙ hõ ĩ t̃rã r̃uerret̃ q̃ est
mr̃ oĩuꝫ. De his duobꝫ pr̃e ⁊ mr̃e
di. Job. xvij. Putredĩ dixi pr̃ me⁹
es. mr̃ mea ⁊ so. mea v̈. Et qñ iste
due cogitatões veniũt ĩ domũ cõ
scie. tũc hõ cauebit se de pctõ. ⁊ aĩa
q̃i puella d̃ morte r̃suscitabit̃ Quĩ
to petr⁹ admittit̃ qñ hꝫ aĩa ꝯtritõꝫ
d̃ pctõ cõmisso. Uñ d̃r d̃ petro qñ
peccauit xp̃m negãdo. pe. ãt egres
sus fleuit amare. Sexto iacobꝫ in
tromittit̃ ĩ domũ ꝯscie qñ hõ pctã
supplãtat ⁊ viril̃r r̃sistit. vñ ps̃ Ui
ril̃r agite ⁊c̃. Septio Job. ĩ domũ
ꝯscie sũit̃ cũ gr̃a diuĩa qꝛ io. gr̃a dĩ
iterp̃tat̃. ⁊ tũc tal' aĩa ꝑ gr̃aꝫ dĩnaꝫ
visitat̃. d̃ q̃. j. Jo. iij. Trãslati su. d̃
mor. ⁊c̃. ⁊ sic pꝫ p̃m ꝙ puella mor/
tua r̃suscitat̃ qñ tibicies ⁊ t̃ba tu/
multuãs ⁊ pr̃ ⁊ mr̃. pe. ⁊ io. ĩtromit
tũt̃. ⁊ tenet dñs manũ aĩe pctõr̃ ⁊
r̃surgit a mortuis. Scd̃a puella ē
d̃corata. ⁊ ꝑ hãc nota aĩaꝫ v̈tutibꝫ
ornatã. d̃ q̃ d̃r Cã. vij. Quã pul. es
⁊ ⁊c̃. de ĩsta d̃cora puella legit̃ figu
ra ĩ Geñ. xxiiij. Cũ ru⁹ abraã venis
set ad fõtẽ ĩueĩt iuxta fontẽ nimis
pulcrã puellã q̃ ĩpleuit idriã di. bi
be dñe ⁊ cãel' tuis potũ t̃buã ⁊ ex h̃
fctã ē vox ysaac Jta moral̃r puella
hũit q̃ttuor v̈tutes. Pr̃io erat pul
cra. iõ placuit ysaac. Jta aĩa nr̃a
puella ad imaginẽ dĩ creata dꝫ hr̃e
q̃ttuor v̈tutes. P° erat pulcra ita
aĩa nr̃a v̈tute caritat̃ ornata qꝛ sic̃
pulcritudo ext̃ior ornat corp⁹ sic
caritas ornat aĩaꝫ vt placeat deo
Uñ Cañ. iiij. Tota pulcra es ami
ca mea. Scd̃o h̃ puella fuit casta
ita debet esse aĩa nr̃a. vñ Sap̃. iiij

O q̃ꝫ pulchra est casta generatio. ꝛc̃. Tertio hec puella fuit hũilis. qꝛ descẽdit ad fontẽ haurire aq̃ꝫ ita aĩa nr̃a dꝫ esse hũilis vt a deo accipiat grãꝫ. Uñ Jac. iiij. Deus dat humilibꝰ grãꝫ supbis resistit. Quarto hec puella fuit pia. Unde ait bibe dñe ꝛ camelis tuis potũ tribuã. ita aĩa nr̃a dꝫ esse pia ꝛ misericors petẽtibꝰ ꝛ egenis. vt dñs ait Lu. vj. Estote misericordes sicut ꝛ pr̃ vr̃ ce. mi. est. Et sic pꝫ secunda puella q̃ dꝫ esse decorata. Tũc dicet dñs. Nõ ẽ mortua puella sed dormit. mũdũ spernendo diuina ꝯtẽplando. Uñ ait talis. puella. Cañ. v. Ego dormio ꝛ cor meũ vigilat. Tertia puella q̃ ẽ deo desponsata est aĩa in fide integra deo iam ꝯiũcta vt nihil ei placeat nisi ipi adherere. De ista puella dꝛ Ozee. ij. Spõsabo te mihi in fide Sicut eñ puella cũ anulo despõsatur iuueni. ita aĩa ĩ fide cuꝫ xp̃o Sicut eñ anulꝰ ẽ rotundꝰ ita fides ipa dꝫ esse sine fine opibꝰ ꝯpbata. qꝛ dꝛ Ja. ij. Fides sine opibꝰ mortua ẽ. Et portat̃ ĩ sinistra manu in digito iuxta minimũ digitũ. qꝛ sic ẽ ibi vena q̃ tãgit cor. ita dꝫ ꝓcedere fides de bono corde. vt talis puella dõ despõsata dño toto cordẽ fidẽ fuet vñ cãit claustralis dspõsata dño toto cord. ipi sũ dspõsata cui ãgli fuiũt cꝰ pulcritudinẽ sol ꝛ lũa mirãt̃. hꝰat puella dõ sic dsponsata erit sola. sꝫ dꝫ hr̃e q̃t tuor ṽtutes q̃si q̃ttuor pedisseq̃s q̃ꝝ p̃ma dꝫ esse pudicicia. Hiero Pudicicia dꝫ eẽ ṽtꝰ ṽginẽ dei vbi qꝫ seq̃nꝫ. Scõa dꝫ esse carnis domatio Ambro. Cibꝰ p timorẽ potus abstinẽtie carnẽ tuã domitat Tertia dꝫ esse ꝯstantia. Nã dyna puella pulchra p̃riarche iacob filia voluit hinc iñ currere ꝛ videre vana. iõ fuit rapta ꝛ pdidit ṽginitatẽ. Quarta dꝫ eẽ prudentia. vt oẽs suos sensꝰ custodiat. vtꝫ ĩ euãgelio Mat. xxv. Quiq̃ꝫ prudẽtes ṽgĩes vigilabãt. iõ cũ xp̃o regnuꝫ ĩtrabãt. sꝫ q̃nq̃ꝫ dormiebãt ꝛ iõ ñ intrabãt. sꝫ dñs dixit eis. Amẽ dico vobis. nescio vos. Et sic pꝫ tertiũ q̃ puella nõ ẽ mortua sꝫ dspõsata deo. Quarta puella coronata h ec ẽ aĩa q̃ in et̃na gl̃a in reg̃ eterno corõata ꝛ in futuro iudicio ẽ coronãda. Uñ ait tl̃is ĩ aĩa. Esa. lxj. Quasi spõsũ decoratũ. corõa ꝛ q̃si spõsã ornatã mõilibꝰ suis. Jsta puella figurat̃ p puellã de q̃ legitur Hester. j. vbi legit̃ q̃ assuerꝰ hũit vxorẽ noĩe Uasthi q̃ fuit supba et noluit obedire mãdatꝭ regꝭ. iõ p̃uauit eã corona regali. ꝛ fecit iuitar̃ oẽs pulchras puellas ĩ oĩ reg̃ ꝛ ex eis vnam elegit ꝛ imposuit ei coronã di. Hec erit regia Jta moral̃r rex celi hũit pulchrã puellã ĩ celo sꝫ supbã. qñ luciferũ ad imaginẽ suã creauit. sꝫ noluit obedire mãdatꝭ di. iõ p̃uauit eã corõa gl̃e vl̃ al̃r. Rex celi ĩ padiso hũit pulchrã puellã qñ aĩaꝫ ad suã imaginẽ creauit corõatã corona gl̃e. vt di. pṡ. Gl̃a ꝛ ho. co. eũ. Sꝫ noluit obedire mãdatꝭ di. sꝫ ẽ trãsgressa mãdata regꝭ qñ pomũ ꝓhibitũ cõmedit. iõ p̃uauit eum corona gl̃e. Treñ. v. Cecidit corõa capitꝭ nr̃i ve nob qꝛ peccauimꝰ. Elegit aliã

3ª ẽ deo desponsata

coro

niam humilē in h mūdo q̄ obedit mādat᷒ dei ⁊ illi īponet coronā in die iudicij corā oī mūdo di. Nec erit regia qrē puella hūilis q̄ ocul' meis placuit. ⁊ iō ↄcludit dn̄s nr̄ in euāgelio. Lu. xiiij. Qui se hūili at exaltabit. q̄si puella Hester in etn̄a gl'a. Et sic p₃ q̄ quarta puella ē ī celo iā coronata ⁊ coronāda.

De aduentu iudicij. Ser. lxvi.

Tunc fugient ad mōtes. s. etnitat᷒ Mat. xxiiij. Uidem⁹ q̄ fm rōe₃ hoīs natural' oīa d₃ hō facere cū prudētia ⁊ discretōe tā de ꝑterit᷒ q̄₃ p̄ntib₉ ⁊ de futur᷒. vt hō ꝓuideat q̄d faciēdū sit ⁊ q̄d dimittendū seu fugiēdū vt si bōa ⁊ vtilia sint fm rōem faciat ⁊ ꝑficiat. si vo mala tūc fugiat ⁊ caueat. Lu₃ eni pua aīalia fugiāt nociua vt p₃ de apib₉ q̄ intrāt flores si sentiunt amaros ⁊ nociuos statim euolāt ⁊ fugiūt. ⁊ in floribus sibi apt᷒ ⁊ dulcib₉ diu manēt ⁊ inde dulcedine₃ alliciūt. Et iō moyses misit. xij. exploratores ad terrā ꝓmissiōis vt futura ꝑicula ꝓuiderēt vt scirent q̄d facere ⁊ vitare eos opteret ⁊ q₂ xp̄s p̄dixit suis discipul' de aduētu iudicij m'lta futa vt ea p̄dicarēt. ⁊ mala ꝑcurrētia denūciarēt. q₂ tūc ī ill' dieb₉ ꝑiculosis null⁹ ꝑt vti alteri⁹ auxilio vl' ↄsilio q₂ opt₃ q̄ vnusq̄sq₃ r̄ndeat ꝓ seip̄o. ⁊ iōo saluator p̄monet nos futa ꝑicla p̄ dicēdo. vt p₃ ī euāgelio. Lū videritis abominatōe₃ desolatōis antixp̄m in loco sc̄tō hierl'm stātē dicētē se eē xp̄m De q̄ ꝓphauit Dani. aſt m'lta tpa q̄ legit ista itelligat d̄ antixp̄o ⁊ ꝑsecutōe mag. tunc q̄ ī va ↄfessiōe ⁊ ve fidei firmitate sūt fugiēt ad mōtes eterna ↄtēplādo. ⁊ q̄ in tecto sūt solitarie vite nō descēdāt aliq̄d tollere q̄d ꝓpt deū dimiserūt. ⁊ q̄ in agro celest᷒ vite nō reuertat tolle tunicā vete₊ suo₊ pctō₊ de q̄b₉ fecit pn̄ia₃. Ue āt p̄gnātib₉ ⁊ nutriētib₉. i. ve ill' q̄ mo dice fidei sūt. q₂ eo citi⁹ decipient in ill' dieb₉. Orate āt nūc ne fuga v̄ra fiat ī hyeme vl' sabbato. i. tēpe mort᷒ ī vltio die. s₃ vt tc̄ securi possit᷒ stare. Erit em̄ tūc tribulatio magna. q̄lis nō fuit ab initio mōdi vsq₃ mō. neq₃ fiet postea. ⁊ nisi breuiati fuissent dies illi. q₂ non durabūt nisi tres ānos. q₂ ātixp̄s tot ānis regbit q̄t xp̄s p̄dicauit. ⁊ h ē in q̄rtū ānū. Si aūt diu duraret tal' ꝑsecutio nō fieret salu⁹ oīs hō. s₃ ꝓpt electos breuiabunt dies illi vt maneāt ī fide. Tūc si q̄s vob dixerit. Uenite on̄dā vobis xp̄m. h ē aut illic. nolite credere. Surgēt em̄ multi ꝓphe falsi ⁊ dabūt signa ⁊ ꝓdigia. ita q̄ in errorē m'lti cadāt si pōt fieri. s₃ nō fiet q̄ electi cadāt a fide. Ecce p̄dixi vobis Si ḡ dixerit ī deserto ē. nolite credere ⁊ exire. aut ī penetralib₉ regū ē. nolite credere. Sicut em̄ fulgur exit ab oriēte ⁊ appet in occidente. ita erit aduēt⁹ filij hoīs ad iudiciū et oēs el'cti cū eo. nā vbi corp⁹ ibi ⁊ aq̄le ↄgregbūt. Stati āt p⁹ tribulatō₃ die₊ illo₊ sol obscurabit ⁊ lūa n̄ dabit lum̄ suū ⁊ stelle cadēt d̄ celo

z v̄tutes celoꝝ mouebūt̄. Tūc ap parebūt sig̃ filij hoīs ī celo sue pas siōis q̄ oñdit cicatrices vulneruꝫ suoꝝ ī iudicio. Tūc plāgēt se oēs trib⁹ tre. q2 vidēt signū filij hoīs ve nient̄ ī nubib⁹ celi cū v̄tute z ma iestate mag̃. Et tūc mittet āgelos suos cū tuba et voce clamātes et clāgētes. Surgite mortui venite ad iudiciū. z ꝯgregabūt electos a q̄ttuor vēt̄ a sūmis celoꝝ vsq3 ad t̄mios coꝝ. Ab arbore fici discite pabolā. Cū ei ram⁹ ei⁹ tener fue rit z folia nata, scit̄ q̄m ꝓpe ē estas ita z vos cū viderit̄ hec pdcā fie ri scitote q̄m ꝓpe ē regnū dī. Amē dico vob. nō pteriet hec generatō de t̄ra gn̄is hūani in q̄ vn⁹ nascit̄ ali⁹ morit̄ donec p̄dcā oīa fiāt. Ce lū z t̄ra trāsibūt v̄ba āt mea n̄ p̄ teribūt. i. poti⁹ perirēt celū et t̄ra q̄ȝ v̄ba dī n̄ eēnt v̄a. et sic pꝫ euāge liū. Et istō euāgeliū solꝫ legi feria q̄rta p⁹ dn̄icā. x. post octa. pēth. c⁹ officiū vocat̄ Dū clamarē. Quo ad thēa. Tūc fugiēt ad mōtes. Ex his v̄bis sciēdū ꝙ vnusq̄sq3 fidel̄ dꝫ q̄ttuor fugere. Prīo pcī itoxica tiōeꝫ. scd̄o deceptiōeꝫ z seductiōeꝫ mōi. tertio ātixp̄i seductiōeꝫ. q̄rto ꝯfusiōeꝫ dānandoꝝ. Prīo dico ꝙ vn⁹q̄sq3 dꝫ fugere pcī intoxicatio nē. Vn̄ p̄monet nos. Eccl̄. xxj. q̄si a facie colubri fuge pcm̄. Nā hō ꝓ pter pcā m̄lta mala īcurrit. Pri mo a dyabolo captiuat̄ ī aīa. Vn̄ Esa. lij. ꝯq̄rēdo de pcīs aīe dī. Ca ptiua filia syon solue vīculū colli tui. z sic aīa t̄r capta dīc cum ps̄ Funes pcōꝝ circū. s̄t me. Qui igi tur vult absolui redimat se ꝑ bo na opa. s. miscdie. Vn̄ dixit daniel Nabuchodonosor regi. Pcā tua elemosynis redime. Dan̄. iiij. et ꝑ opa pnīe frāgūt̄ oīa vīcula. vtꝫ de Manasse rege. iiij. Re. ꝙ fuit ca pt⁹ z ī babilōeꝫ duct⁹. z egit pnīaꝫ z de⁹ misit sibi angelū z liberauit eū z ꝯstituit eū ī regnū suū. Scd̄o ꝑ pcm̄ hō donis v̄tutū spoliat̄ vt pꝫ. Lu. x. Descēdit hō ab ierl'm in ierichō z īcidit in latrones q̄ ipꝫ spoliauerūt z vulnerauerūt. Hō d̄ scēdit ab ierl'm in ierichō z īcidit in latrōes qñ d̄scēdit d̄ statu iusti cie in statū pcī z īmūdicie. z tūc ca dit in latrōes. i. dyaboloꝝ ptātes q̄ ipm̄ spoliāt v̄tutib⁹ z vulnerāt in aīa. Esa. liij. Vulnerati eram⁹ ꝓpt̄ pcā n̄ra. Itē. j. Mach. iij. Il la die ceciderūt multi vulnerati. Tertio hō ꝓpt̄ pcm̄ macl'at̄ in aīa nā pcm̄ ē sic̄ fum⁹. nā fum⁹ albaꝫ domū dect̄pat. ita et pcm̄ cōsciam mūdā. Vn̄ ꝓpha. Quēadmodū d̄ ficit fum⁹ ita d̄ficiāt pcōres a fa ciedei. Quarto hō ꝑ pcm̄ ad et̄nā penā obligat̄. Vn̄ ait dn̄s ad Ca yn qñ peccauit mortal'r. Nōne si bn̄ eger̄ recipies. Si āt malepec catū tuū stati in foribus adē z pe nā ꝑ eo recipies. Maledict⁹ sis sup t̄rā z maledicta sit terra ī ope tuo q̄ suscepit sanguineꝫ f̄ris tui. Ergo q̄i a facie colubri fuge pcm̄ vt tūc ī die mort̄ z in die iudicij. possis fugere ad mōtes et̄nitat̄ auxiliū a deo postulās. vn̄ ps̄. Le uaui ocl'os me. ī mō. zc̄. Salua tor. O pcōr ꝯsidera in q̄nto pic'lo

tu es ābulās in tenebris. q² lumine grē ꝑuat⁹ es Sap. v. Erraui⁹ a via ꝟitatꝭ ⁊ lu. iusti. nō lu. nobis. Treñ. iiij. Lubricauerūt vestigia nr̄a īq̄ztū seq̄mur voluptates carnis. q̄ faciūt nos ꝓnos ad peccā/dū. O pctōr age pniāz si hitas ī tenebrꝭ īuoca eū q̄ ē lux ⁊ illuīet te ⁊ dic ꝟbū dd. Illumīa ocl'os meos ne vnq̄ꝫ obdor. ī mor. ner̄c. Si ties labi ī via lubrica īuoca eū q̄ ē via firma vt te stabiliat. ⁊ dic cū Dd. Perfice gres. meos ī se. tu. Si metuis īsult⁹ hostiū īuoca illū q̄ ē oī/potēs. ⁊ dic cū dd. Eripe me d̄ inimicꝭ me. de. me. ⁊ euades oīa ꝑicl'a Scdo dēm⁹ fugere ātixp̄m ī p̄di/catōe. Nā sua p̄dicatōe ꝑuertet q̄i totū mūdū. iō Dañ. iħs xp̄s apl'i ⁊ aliꝭ sci ml'ta d̄ ei⁹ aduētu p̄dixer̄t. Nā ƀm Gre. ī q̄dā omel'. Min⁹ iacula feriūt q̄ ꝓuidēt. ⁊ nos tolerabili⁹ mūdi mala suscipim⁹ si ꝯtra h̄ ꝑ ꝓuidētie clipeū mūiamur ip̄e ei dr̄ ātixp̄s q̄i aduersari⁹ xp̄o q̄ in oib⁹ ē ꝯri⁹ xp̄o. Sicut eñ xp̄s est ꝯcept⁹ de ꝟgīe purissima. ita ipse ꝯcipiet̄ de meretrice īmūdissima. ⁊ sic̄ xp̄s ē ꝯcept⁹ de spū scō. sic ātixp̄s de spū malig̃. ⁊ sicut xp̄s de⁹ ⁊ hō. ita ātixp̄s dyabol⁹ ⁊ hō. ⁊ sicut xp̄s nat⁹ ē in nazareth cītate florida. ita ip̄e ī babilōia maledicta. et cū hūerit. xxx. ānos īcipiet p̄dicare miracl'a facere. mūera dare ⁊ pēas diuersas ꝓpalare. In his q̄ttuor subijciet sibi mūdū. iō fugite. Primo a p̄dicatōe ei⁹ ⁊ suoꝝ discipl'o/rū. q² sua p̄dicatio ē euāgelijs ꝯ/ria. q² vbi xp̄s p̄dicauit hūilitatez ip̄e ⁊ sui p̄dicabāt sup̱biā. ⁊ sic̄ xp̄s castitatē. ita ip̄i luxur. ā. ⁊ sic̄ xp̄s p̄dicauit miāz. ita ip̄i auariciā. ⁊ cūꝭ ⁊ sic̄ xp̄s dedit spm̄ scm̄. ita dabit ip̄e spm̄ malignū Et hec oīa patēt ī li. Daniel' vbi dic̄. Cū creuerit iniq̄. reuelabit̄ ⁊ ꝯsurget ille īpudēs hō ⁊ cū venerit abomīatō q̄i ñ hō ⁊ ī loco scō stabit ⁊ dicet se eē deū. Itē apl's. ij. ad Thes. Cū venerit discessio. i. īobediētia a sede. s. apl'ica ⁊ īꝑio romāo. ita q̄ null⁹ curat obediētiā. ⁊ sic ꝑuertet mūdū cuz suis p̄dicatōib⁹ ⁊ suoꝝ discipl'oꝝ q̄ loq̄nt̄ tātā sapiāz ꝑ opatōz spūs maligni q̄ oīs mōs āmirabit̄. Secūdo ꝑuertet mōm a fide ꝑ mūe/ra. Nā tot⁹ mōs decliabit ī fine ad auariciā. ita q̄ null⁹ curat aīaz tā clerici q̄ꝫ layci. iō duces. ep̄os milites. ⁊ q̄i totū mōm attrahet cuz pecūia dās eis mag̃ mūera. sic̄ dr̄ glo. sup̱ epl'az pauli. q̄ oīs thesaur⁹ occult⁹ ⁊ fossus ī t̄ra a dyabolis custodit̄. ⁊ tūc sibi ⁊ suis p̄ntabit̄. Si eñ iā veniret tīeo q̄ ml'ti eū seq̄rēt̄. Tertio ꝑuertet mōm ꝑ g̃uissima tormēta. nā faciet sibi par̄ oīa gñā tormtoꝝ. s. craticl'as ferreas. gladios acutos fuscīas ⁊ furnos accēdet. ⁊ tāta p̱secutio erit vt p²emittit euangeliū q̄ tale tp̄s nūq̄ꝫ fuit neq̄ꝫ erit. iō breuiabunt̄ dies illi ꝓpt̄ electos. Quarto ꝑuertet mūdum ꝑ maxima signa in celo in a/quis in terra ⁊ in mortuis ipse et sui faciēt signa. q² demones s̄t sp̱ apd̄ eos ⁊ q̄cq̄d postulāt faciēt. et iō tāgit xp̄s ī h̄ euāgelio sic̄ audistꝭ Surgēt falsi ꝓphe ⁊ dabūt signa

magna ꝛ mlťi in errorē deducūť Nā dyaboli intrabūt corpa ꝛ loqnť mortui. pisces veniēt de aqs ꝛ loqnť vbis hūanis. ꝛ hec oīa ert ꝑ demones. vt hoīes ꝑuertāt a fide. iō fugite scdo añxpi ꝑuersiōes Et sic ptꝫ scdꝫ. Tūc fugite ad mōtes eťnitatꝭ. Tertio debem⁹ fugere h⁹ mōdi deceptiōes. Uñ ꝑmonet nos Zach. b. O filia syon q̄ habitas iuxta filiā babilon fuge. Syō dr speculū ꝛ ſcat aīaꝫ deuotaꝫ ad quā ait ꝓpha Fuge filiā babilōis i. deceptiōes mōdi. qꝛ mōs multos decipit. iō ꝯpať pantheri Pāther est aīal hñs dulcē anhelitū ꝛ pulchrū colorē. ꝛ iō sequūť eū aīalia sꝫ interi⁹ est plenū veneno. iō inficit ea. Jta mōs ē pulcher ī aspectu. qꝛ q̄ ſuiūt mūdo ornāt se vestibꝫ supbie vt placeāt hoībꝫ. habꝫ mōs vt panther dulcē āhelitū. qꝛ mlťi appetūt delicias h⁹ mōdi cōmedēdo ꝛ bibēdo laute ī mollibꝫ dormiēdo. sꝫ ī extremis īficit suo veneno pcōreꝫ ꝛ inťficit. Et sic talis q̄ mō glosus mūdo appet tpe mortꝭ mōs eū abijcit ꝛ spnit ꝛ obliuiscīť ꝙ perit memoria taliū cū sonitu cāpanaꝝ. vtꝫ ī ps̄. Demūdo nota historiā. Tres phi stabāt añ Alexandrū. mōm sibi describētes. Prim⁹ fecit circulū ꝛ scripsit ad duos fines illi⁹ circuli. o. o duo o. ali⁹ ī eodē circlo in medio scpsit bli. terti⁹ scpsit uio. Cōuocauit aūt rex oēs sapiētes vt exponerēt sibi hāc scpturā. ꝛc̄ vn⁹ eoꝝ ait. Dñe mi rex. hec figurāt mōm istū. Nā oēs lrē scpte hinc ꝛ inde faciūt obliuionē. Prima duo. s. o o. qꝛ mōs hoīeꝫ cū dolore emittit ꝛ cū dolore recipit ipm hoīeꝫ qñ nasciť. ꝛ qñ moriť scribit bli. qꝛ ad eccliaꝫ ducūt ipm exeqando. qꝛ sicut eccl'ia accipit eū ad baptismū ita accipiat eū ad exeqas. b. ei baptismū. li. libera nos dñe ſcat. illud respōsoriū cācādo in exequijs vicꝫ. Libera nos dñe de morte eťna. ꝛc̄. tūc terra facit tertiū circulum ꝛ scribit uio. qꝛ de terra nasciť ꝛ ad terrā reuerteť. Parentes ꝛ terra ꝯponūt oēs suas lrās ꝛ faciūt obliuiōeꝫ. qꝛ tūc sp obliuiscīť a deo. iō talis bñ pōt dicere istud ps̄. Obliuioni dat⁹ sū tanq̄ mortuus a corde dei. amici. ꝛ a corde h⁹ mōdi. Ergo fuge mōm ꝛ ꝯuertere ad mōtes eternos diuina cōtēplando. vt ī ps̄. Leuaui oclos meos ī mō. ꝛc̄. Quarto fugere debem⁹ dānando ꝓ ꝯfusiōeꝫ ꝛ eorū dānatiōeꝫ. De h̄ ait Job. Fugite a facie gladij. qꝛ vltio iniqtatꝭ ē gladius. De isto gladio eťne dānationis dr in Apoc̄. Uidi thronū et q̄ sedebat in throno ꝛ de ore eius exiuit gladius acut⁹. Jste sedens in throno ē xp̄s veniēs ad iudicium tāq̄ iudex strēnuissim⁹. ꝛ gladius de ore ei⁹ est sn̄ia dānatiōis cum di. Jte maledicti. ꝛc̄. ꝛ iuxta ipm sedebāt duodecī aplī. ꝛ ceteri hñtes gladios ī manibꝫ iuxta illud ps̄. Et gladij ācipites ī manibꝫ eoꝝ. Ad faciendā vin. ꝛc̄. Ergo fugite nūc pcā ꝛ munimīa antixpi. fugite h⁹ mōdi blandimēta decipiētia vt tunc in illo die amara

possitis fugere dānandoꝝ pīcula ⁊ cum xp̄o ⁊ electis eternalit̄ exultare in gl'a. Ergo ad thema. Tūc fugiēt ad mōtes eterna ꝯtēplādo deū sine fine laudātes.

In dedicatione. Ser. lxvij.

Volens ad eccl'iaʒ ire ⁊ ibidē bonā missam audire. sex ꝯditōes debet habere. Pr'io debet ire cū reuerētia ⁊ hūilitate. q2 non mag' accept⁹ ē supbꝰ spūalit̄ in tēplo ⁊ in eccl'ia q̄ʒ lucifer in celo. idē dn̄s q̄ luciferꝝ eiecit de celo habet sedē in tēplo scō suo. Un̄ ps̄. Dn̄s in tēplo scō suo. dn̄s in celo sedes ei⁹. Scribit̄ eīm in cano. extra de emunitate eccl'iaꝝ. Q' ad eccl'am dʒ esse humil' ingressus. Dom⁹ tēpli est dom⁹ humilis. ⁊ iō nō pōt sustinere accessum ⁊ ingressū supboꝝ teste ps̄. q̄ dicit Nō habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit supbiam. Debet ḡ hō cogitare in via q̄ vadit ad eccl'aʒ. Ecce tu vadis ad ꝯspectū illi⁹ ad quē ascēdit moyses in alto mōte synai ⁊ intantū tremuit ppl's q̄ māsit inferi⁹ ꝙ non audebat appropinq̄re mōtē. Etiā tu q̄ vadis in ꝯspectu illi⁹. in cui⁹ ꝯspectu tremūt oēs p̄ncipes ⁊ potestates celi. cui⁹ mīm⁹ mister est maior q̄ʒ maxim⁹ p̄nceps mund Vade ḡ reuerent̄ ⁊ humilit̄. ⁊ nō ascēdas ad altiora loca tēpli. q2 sicut solus moyses ascēdit ad montē synai. sic tm̄ sacerdos hʒ ascendere ad altitudinē tēpli ⁊ nō alius Sicut Johes batista ait se in digñū ad soluendū corrigias calciamentoꝝ eius. Justū est vt petōr maneat a lōge stare cū publicano vl' si volueris alti⁹ ascendere ⁊ reputari te dignū altiori gradu tibi posset contingere sicut ꝯtigit lucifero q̄ ꝑpter suā supbiā qua voluit simul sedere cū altissimo. trusus ē in infernū de sūmo celo. ⁊ tm̄ de p̄ma ꝯditiōe volēti ad eccl'iam ire. ⁊ bonā missaʒ audire Scd̄o debet ire cum ꝓposito ꝯfitēdi pctā sua si q̄ habeat anteq̄ʒ introeat eccl'am q2 si nō decet appere ī ꝯspectu hominū de mane q̄ n p̄mo lauet seipsum in facie ei⁹. multo min⁹ decet aliquē appere in ꝯspectu dei nisi corde mūd⁹ sit. Juxta illud Mat. v. Bt̄i mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt in celo. Exēplū legit̄ de q̄dā inueterato petōre. cū missaʒ audiret. eucharistiā videre nō poterat. ⁊ cū amici sui dicerēt hoc ꝯtigisse rōne suoꝝ pctōꝝ fecit ꝯfessionē. ⁊ sic altera die vidit eucharistiā clare. sʒ q2 ipe putauit h̄ mag' caligīe oculoꝝ ꝯtigisse q̄ʒ pctō. iterꝝ peccauit ⁊ tunc cū rediret ad eccl'aʒ nō vidit eucharistiā. Tūc dixit iā ꝟe ꝑpēdo ꝙ ꝯfessio purificat oculos ad videndū deū. ⁊ facta ꝯfessione ꝟa clari⁹ vidit q̄ʒ an̄q̄ʒ hoc fecisset vnq̄ʒ videre poterat. hec de illo. cū eīm hō eandē de cā vadit ad eccl'iaʒ videre deū suū ⁊ audire missaʒ vt fiat p̄ticeps sacramēti ⁊ gr̄e q̄ sacerdos ibi de sacro credit̄ recipe. decet vt audiēs missaʒ sit sine peccato sic̄ q̄ celebrat Dic est ꝙ nō solū sacerdos celebratur⁹ dic. Cōfi.

reor añ altare verũ etiã miſter. qꝛ ille repñtat pſonã oĩm audientiũ miſſaꝫ. Quicũqꝫ ḡ nouerit ſe ḡua/tũ aliq̃ mortali pctõ nullo mõ dꝫ recipe oſculũ pacꝭ. qꝛ illud ſignificat pticipatõꝫ ſacr̃i. ſꝫ qꝛ nemo p̃t cẽ pticepꝫ ſacr̃i vel alteriuſ gr̃e q̃ eſt in mortali pctõ. iõ nõ eſt dign⁹ recipe oſculũ pacꝭ. qꝛ hꝫ mortale pctm̃. ꝛ maxie q̃ odiũ habet ĩ corde ꝛ q̃ comedit ꝛ bibit inordĩate ꝛ tm̃ de ſcda ꝯditõe nccãria volẽti ad ecclesiã ire ꝛ audire miſſaꝫ. ſ. vt vadat cũ ꝓpoſito ꝯfitẽdi. Tertio debet ire cũ mag̃ tiore ꝓpt̃ pctã ſua male ꝯfeſſa vel oĩno ĩcõfeſſa. qꝛ vadit ad illũ iuſtũ ꝛ terribilẽ iudicẽ. q̃ in nouiſſimo die pctõres da/bit dyabolo ꝛ ſocijs ei⁹. Sicͭ legit̃ in. iij. dyalo. Gre. ꝙ q̃dã nobil̃ peccauit cũ q̃dã puella. ꝛ poſtq̃ ĩtra/ret eccl̃aꝫ reſpexit hic inde p̄ timore ſicubi dyabolus veniret ꝛ raperet eũ de medio. ſꝫ qꝛ euaſit. tũc exiuit eccl̃am. tertio die p̄ gaudio veniẽſ min⁹ timuit. q̃rto die adhuc mi/nus ꝛ pctm̃ paꝝ ponderauit. ſe/ptimo die cũ veniret ꝛ pctm̃ obli/uiõi tradidiſſet ĩtrauit tẽplũ ſctm̃ ſine oĩ timore. ꝛ ſic ſubito cadens mortu⁹ eſt. Et ḡ hic pꝫ q̃nte virtutiſ ſit tĩor dñi. q̃ꝫdiu iſte hõ timuit ꝛ cũ timore eccl̃am intrauit ſalu⁹ exiuit. Eſt eñ tẽplũ dñi tãq̃ꝫ do/mus ciuiũ ſupnoꝝ vbi iuſt⁹ iudex ſedet cũ oĩbꝫ cõſulibꝫ ſuis pat⁹ fa/cere iudiciũ oĩbꝫ aduenietibꝫ. ꝓpt̃ q̃d fatue agit q̃ illuc ſine tĩore va/dit ſeu q̃ reſpicit iudicẽ ſine tĩore. Vñ ſuadẽt doctores theologi. ꝙ quicũqꝫ grauat⁹ pctõ mortali vo/luerit videre ſacr̃m. dꝫ q̃ſi ſubito ꝛ ſtatim depmere oclos ſuos cognoſcẽdo illũ eſſe iudicẽ queꝫ ſepe offẽdit ꝛ ſicut fatue agit q̃ eccleſiã intrat ſine timore. ſic ſapient̃ agit ꝙ talis nõ diu maneat ne iudiceꝫ ꝓuocet ad vindictã faciendã. Vñ legit̃ ꝙ q̃dã occidit virũ in platea ꝛ q̃ſiuit refugiũ in eccl̃ia. plus ti/mẽs hoiem q̃ꝫ deum. nõ diu manſit. qꝛ manere nõ potuit. ſed exiuit ꝛ ad mortẽ iuit. ꝛ cum argueret̃ ꝺ amicis cur nõ manſiſſet in eccl̃ia ipe r̃ndit. Pauimẽtũ eccl̃ie vide/bat̃ mihi tm̃ ſub pedibꝫ ardere ꝙ nullo mõ poterã ſuſtinere. ꝛ tm̃ ꝺ tertia cõditione neceſſaria volẽti ire ad eccl̃iam ꝛ ibidẽ bonã miſſaꝫ audire. ſcꝫ vt vadat cum magno timore ꝓpter pctã ſua. Quarto debet ire cum ſilẽtio ab inutili cõfa/bulatõe ꝛ reſpicere añ ſe nõ circũ/quaqꝫ. ſi aliq̃s occurrerit q̃ ei lo/qui voluerit breuiter r̃ndeat ꝛ ſi/gnũ crucꝭ faciat. qꝛ ſepe ꝯtigit ꝙ dyabolus miſit nũcios ſuos ad auertẽdũ illos q̃ vadũt ad eccl̃iaꝫ vl̃ ad ꝯfabulãdũ in via ꝛ in eccl̃ia. Nã legit̃ ꝙ q̃dã mulier deſpecta ꝓpter diuitias q̃s amiſit ãbulabat loca deſerta. ꝛ dyabol⁹ occurrens dixit ei. Si facere vis q̃d iubeo diuicias ꝛ honores tibi dabo. Re/ſpõdit mulier. Fac q̃d dicis. ꝛ faciam qꝺ exigꝭ. R̃ndit dyabol⁹. Tu vadas ad eccl̃aꝫ vacabiſqꝫ ſalutatõibꝫ collocutõibꝫ. inq̃ſitõibꝫ pẽtũ ꝛ ꝯſiliũ domoꝝ. tã in via q̃ꝫ ĩ ec/cleſia. ꝛ ſic retrahas ꝛ ĩpedias miſ

ſas audire volētes ab oꝛonib⁹ ⁊ ꝺ
uotiōib⁹. Rñdit mulier illa. Libē
ter faciā. qꝛ h̄ ſcio ⁊ ſoleo ſp. ⁊ ſtatī
poꝛtauit ei dyabolus abūdātiam
bonoꝝ tpaliū. ⁊ talit̄ īpediuit oꝛā
tes ad eccl'az eūtes ꝙ mltos duxit
ad alias vias ⁊ auertit a videndo
ſacr̄m. ⁊ cū diu h̄ ꝯtinuaſſet ſurre
xit q̄dā tēpeſtas vna dieꝝ tpe miſ-
ſe ⁊ venit ict⁹ fulgurꝭ ⁊ tonitrui. et
ꝑcuſſit illā mulierē ſolā ⁊ nō aliā.
ita ꝙ nō ſolū moꝛeret̄. verūetiā in
cineraret̄. ⁊ nihil remāeret ex ea ni
ſi veſtimēta. Hec de illa. Ptʒ er-
go q̄nti ꝑiculi ſit aliquē īpedir̄ ab
oꝛone ⁊ introitu eccl'e. Reuera dia
bolicū op⁹ eſt. dyabolica merces ī
de expectāda ē. Sapient̄ agūt qui
eūdo ad eccl'iaz ſalutatōib⁹ aureſ
nō accomodāt. ⁊ tm̄ de q̄rta ꝯditi
one nccāria volēti ad eccl'am ire ⁊
bonā miſſaz audire. vt. ſ. vadat cū
ſilētio ab inutili ꝯfabulatōe. Quī
to dʒ venire cū regalib⁹ mūerib⁹.
qꝛ vadit ad curiā magni regꝭ q̄ di
xit Exo. xxiij. Nō appeb̄ ī ꝯſpectu
meo vacu⁹. Cū eīm xpianus in al
tari inuenerit eūdē pueꝝ quē treſ
magi inuenerūt in p̄ſepio. dignū
eſt vt ip̄e ita veniat ad eccl'az ſicut
illi venerūt ad Bethleem cuʒ mu
nerib⁹ regalib⁹ ſi ſaltē habet. Qui
aūt non habēt mūera regalia deo
digna illis ſufficiet bona volūtaſ
ſ. ꝙ vellēt libenter poꝛtare mūera
regalia ſi haberēt. ⁊ ſepe acceptio
res ſūt deo cum veniūt ad eccl'iaz
q̄ʒ qui magna poꝛtāt. Greg. dicit.
Nihil deo ditius offert̄ bona volū
tate. Hec ille. Qui aūt ſatis habet
debet recognoſcere ⁊ ſuis mūeri-
bus oñdere ꝙ illū credit deū ſuū.
⁊ dñm quē ſacerdos tractat ⁊ oſtē
dit oculis hoīm. ⁊ nō ſolū debet h̄
recognoſcere oblatōe reꝝ ſuaꝝ ve
rumetiā ſuiꝑſi⁹. qꝛ dignū ē vt illi
oīe offeram⁹ q̄d ſumus ⁊ q̄d ha-
bem⁹ ⁊ eo magis dignū ꝙ ip̄e de⁹
nobis vitā obtulit ⁊ ſeip̄m. Speci
aliter aūt debēt illi venire cū mu-
nerib⁹ dandis miſeris ⁊ pauꝑib⁹.
q̄ libenter exaudirent̄ in ſuis oꝛa-
tionib⁹. qꝛ etiā ipſe admittit ⁊ mlt-
tis ānis admiſit vt pauꝑes iace-
ant ad foꝛes eccl'ie clamātes ⁊ mē
dicātes ſubſidiū elemoſyne. q̄tin⁹
ꝑ hoc introeuntib⁹ inſinuet. ſi vul
tis clamoꝛē veſtre oꝛonis exaudi
ri in tēplo audite ⁊ vos clamoꝛeʒ
pauꝑʒ añ tēplū. Prouer. xxj. Qui
obturat aurē ſuā ad clamoꝛē pau
ꝑis ⁊ ipſe clamabit ⁊ nō exaudiet̄.
Hec ibi. Tantū de q̄nta cōditiōe
neceſſaria volenti ad eccl'iam ire
⁊ bonā miſſam audire. ſ. vt vadat
cū regalib⁹ mūerib⁹ ⁊ plenis ma-
nib⁹ ſi habet. Sexto debet ire coꝛꝺ
puro ⁊ ocioſo nihil cogitādo ꝺ ꝺo
quē querit ī tēplo. Uñ legit̄ de q̄-
dā muliere villana q̄ remote habi
tabat ab eccīa ꝙ ſꝑ iuit q̄ñcūq̄ʒ cā
panā audiuit pulſari ad eccl'iaz ꝓ
miſſa. ⁊ q̄ñ redibat ꝓiecit ad ciſtā
ſuā fabā vnaʒ ꝑ foꝛamē. Anno ꝟo
circūuoluto rogauit deū intime.
vt ſibi reuelaret q̄t miſſe de oīb⁹ eſ
ſent ſibi grate. ⁊ dicto verbo ape-
ruit ciſtam ⁊ inuenit tm̄ vnam fa
bā. Tūc īgemiſcēs cepit flere ama
riſſime dicēs. O pie dñe q̄ de cau-

sa pōt esse ꝙ tm̄ laborē ꝑdiderint
q₂ nullā diē ꝑtermisi qn̄ audiui cā
panā missalē qn ꝑrexi ad eccl'iam
in pluuia in tēpestate in niue i gn
dine ꝛ audiui missaꝫ. ꝛ iā tm̄ fabā
vnā inuenio q̄si tm̄ vna missa ti-
bi sit accepta de toto āno. ꝛ postq̄ꝫ
diu fleuisset corā deo ꝛ etiā ꝯq̄sta
fuisset casum suū hoībꝫ vicinis cū
q̇bꝫ ire solebat. ꝯtigit cū sic irēt vt
obuiā haberēt sacerdotē q̄ndā ꝛ di
xerūt vicine mulieres ad illū sacer
dotē. Dn̄e ꝯsolami istā mulierē. q₂
ꝯtristata est nimiū Quesiuit sacer
dos q̇d obesset illi. ꝛ dixerūt ei cau
samq̄ ꝯtingit. Tūc sacerdos intu
lit. Nō videt̄ mihi extraneū ꝙ ꝑdi
tis omem laborem vr̄m. q₂ ꝯfer-
tis in via de faccis ꝛ pecudibꝫ vr̄is
cū igit̄ deo nō intēditis. nec ip̄e in
tendit vobis. Si bōas missas ve-
litꝭ audire deberetꝭ corda vr̄a eua
cuare de oībꝫ q̄ in mūdo habetis
agere. ꝛ nihil cogitare nisi de deo
quē adoratis in tēplo. sꝫ dicatꝭ mi
hi inq̄t. Quot fabe sunt repte ī ci-
sta. Rn̄derūt. Una tm̄. At ille tūc
āpli⁹ ꝯtristandū nō est. q₂ vna mis
sa de oībꝫ est deo grata. Dico ꝙ ei
remissa sūt oīa pctā. q₂ iō missa q̄-
tidie fit in q̄ deo p̄ri filius suus i-
molat̄. vt pctm̄ mūdi tollat̄.

Sermo alius. lxviij.

Ntrās ec

clesiā ad audiendū bo
nā missaꝫ. Ibi sil'r sex
ꝯditōes debet habere Pr̄io cū in
traueris sig̃ crucꝭ te bn̄dicas cru
cē aspicias ꝛ p̄mas orōnes coraꝫ
cruce facias dicēs. sicut docuit be
atus Frāciscus. Adoram⁹ te xp̄e.
ꝛc̄. Leg. t̄ de q̄dā viro fideli q̇ cum
esset mortuus appuit suo sacer-
doti fidelit̄ ꝓ ip̄o oranti gr̄as agēs
ꝛ saluatū se dicēs. Cū sacerdos eū
interrogaret q̇d in vita sua egissꝫ
qδ deo placuisset. Rn̄dit qn̄cūq̄ꝫ
volui ad eccl'am ire signū crucis
feci an̄ me an̄q̄ꝫ exirē domū ꝛ eun
do dixi orōeꝫ dn̄icā rogādo deū vt
faceret me dignū intrare domuꝫ
suā. ꝛ postq̄ꝫ venerā ad eccl'iaꝫ ꝓ-
cessi ad crucē dicēs. q̇nq̄ꝫ Pr̄ no-
ster. ad honorē q̇nq̄ꝫ vulneꝝ xp̄i. ꝛ
post q̄dlibet Pat̄ nr̄ adieci petiti
onē illā. Pr̄io dixi. Dn̄e hic sto an̄
te tāq̄ꝫ mēdic⁹ ante diuitē petēs vt
tuā gr̄am mihi ꝓ modolo vel' ꝑti
cipare. Scd̄o dixi. Dn̄e h̄ sto an̄ te
vt seru⁹ an̄ dn̄m petēs cibū ꝛ po-
tū corpis ꝛ sanguis tui ꝛ vestē cha
ritatꝭ q̄ opit multitudinē pctōruꝫ
Tertio dixi. Ecce h̄ sto an̄ te vt re
us an̄ iudicē terribilē petēs vt mi
hi esse velis iudex pi⁹ qn̄ sepabitur
aīa a corpe meo. Quarto dixi. Do
mīe h̄ sto an̄ te sicut amic⁹ an̄ ami
cū petēs vt caritas tua eximia tra
hat me ad te vt liget me in te ꝛ nō
ꝑmittat me vnq̄ꝫ separi a te. Qui
to dixi. Dn̄e hic sto an̄ te sicut fili⁹
an̄ patrē. petēs te vt paternā here
ditatē finaliter nō velis mihi de-
negare. Ecce ille ait. Ita veni ꝛ in
traui eccl'am. ita dixi orōnē meā. ꝛ
ita veni ad gr̄am Hoc q̄ꝫ dicens
euanuit Et tm̄ de p̄ma ꝯditōe vti
li ad eccl'iaꝫ intrātꝭ. s. vt signo cru
cis se muniat. Scd̄o cū introierit

collocet se ad locū secretū ⁊ recolligat oēs sens⁹ suos dispsos vt soli deo vacet in suis orōib⁹ ⁊ meditatiōib⁹. Bern. Cū ad orādū ecclesiā itrauer[is] fluctuātiū cogitatio/nū relinq̄ tumultū. curā exterio/rū oim obliuiscere vt possis soli deo vacare. Fieri em̄ nō p̄t vt do aliqñ loq̄r q̄ cū toto mōo fabulaf Intēde ġ illi q̄ itēdit tibi. audi il/lū loq̄ntē tibi vt ip̄e exaudiet te lo q̄ntē sibi. Hec ille. Tā secrete ⁊ si/lēter d3 bon⁹ hō orare ⁊ deo vacare vt null⁹ īpediaf q̄ in latere suo collocaf. ⁊ maxime ne faciat talē strepitū q̄ sacerdos in missa ꝯmoueaf. Legif de q̄dā sacerdote q̄ in q̄dā missa liberauit de purgato/rio aīas nonagitanouē. ⁊ cū inf/rogaref q̄re nūer⁹ cētenari⁹ ñ cō/plebaf. Rñdit. Hoc ꝯtigit ꝓpter maledictā ianuā3 q̄ apiebaf ⁊ ad parietē ꝓijciebaf. q2 tūc a mēoria eiect⁹ fui ⁊ a raptu reuocat⁹ fui. ⁊ q2 redire ñ potui ad eādē mēoriā ꝓptea nūer⁹ māsit icōplet⁹ ex isto videf seq̄ q illi valde peccāt qui trāsitū faciūt p̄ eccl'ia3 ⁊ fragore3 q̄dāmō ꝯmouēt p̄ rumores ⁊ clamores q̄s exercēt q2 magnā salutē aīaꝝ ipediūt. Etiā videf grauiter peccare alij q̄ sic ñ trāseūt s3 sedēt ī loco apto vt videāf a trāseūtib⁹ ⁊ ꝯ̄couerso. videāt trāseūtes. q2 per eoꝝ aspect⁹ trahūt corda alioru3 ad se ita q corda taliū pl⁹ occupātur cū hoīb⁹ q̄s viderint q̄3 cū deo Et tm̄ de scda ꝯditiōe vtili ad ec/clesiā intrāt[is]. s. vt se colloc3 ad aliquē locū secretū ⁊ colligat oēs sē/sus suos disponēs ad dñm deu3. Tertio p⁹ q̄3 hō sens⁹ suos dispsos sic collegerit dirigat eos ad pas/sionē xp̄i. q2 notabilif passio xp̄i rep̄sentaf in missa. Et h̄ diuersi/mode. Altare ei cui sacerdos fix⁹ stat fcat crucē ad qua3 xp̄s fixus erat ⁊ in signū h⁹ sacerdos stat aliqñ expāsis ⁊ eleuat[is] māib⁹ ad re/p̄sentādū mēoriā extēsoꝝ brachi/oꝝ xp̄i in cruce. Calix sup̄ altare fcat effusiōe3 sanguis xp̄i in cru/ce Vestes fcāt vestes q̄bus xp̄s in sua passiōe deris⁹ est. Amicta sup̄ caput fcat fasciā lineā q̄ iudei li/gabāt ocl'os xp̄i in nocte captiui/tat[is] sue ⁊ p̄cutiebāt caput ip̄i⁹ di/cētes. Prophetisa nobis xp̄e. q̄s ē q̄ te p̄cussit. Et in signū h⁹ qñ se īcipit induere d3 primo amictū in ocul' suis rep̄mere ad designādū obtectiōe3 oculoꝝ xp̄i. Vest[is] alba ⁊ lōga fcat istā vestē albā q̄ xp̄s illusus fuit ab herode. Stola quā sacerdos h3 in collo fcat fune3 q̄ xp̄s ligabaf ad colūnā dū flagel/labaf. q2 in illo fune collū ei⁹ ligabaf ⁊ totū corp⁹ cū pedib⁹. Ma/nipul⁹ fcat funē q̄ man⁹ ligabāf Casula fcat purpureū vestimētū q̄ induebaf p⁹ flagellatiōe3. Cū ġ hec rep̄sētanf in missa merito d3 bon⁹ hō ꝯpassiōe moueri dū ē in missa te videt ⁊ cōsideret hec oīa. imo stare deberet aīa q̄si staret in mōte caluarie ⁊ videret oīa q̄ ibi ꝯtingerūt in feria sexta pasceues Et q2 mors xp̄i facta ē ꝓ pcis nostris. iō q̄s d3 ter p̄cutere pect⁹ suum qñ audit sacerdotē clamantē

Nobis q̄z pctōribꝫ vt ostēdat se do lere ꝓ pctis suis. ꝓpter que filiꝰ dī tā miserabilit̄ mori habuit. de pec catis q̄ ip̄e fecit tripliciť in corde suo. s. ꝑ cogitatōz. delectatōz. ⁊ cō/ sensuz. Et tm̄ de ꝯditiōe tertia vti li. Quarto dꝫ hō audiēs missaz vl' stare vel genuflectere. nūq̄z sedere nisi qn̄ legiť ep̄la ⁊ graduale caniť ⁊ qn̄ infra missaz p̄dicať. nūq̄z dꝫ ire seu deambulare nisi finita mis sa qn̄ sacerdos dic̄. Jte missa est. Signanť dꝫ stare dū legiť euan/ geliū ꝟso vultu ad euāgeliū. ad ō signandū ꝙ xp̄ianꝰ dꝫ esse paratꝰ ad defendēdū euangeliū ⁊ fidē xp̄i quādocūq̄z fuerit oportunū. Ge/ nua quoq̄z flectere dꝫ quādo ī cre do diciť. hō factus ē. ad honorē il/ lius q̄ de sūmo celo descēdit ⁊ in hunc mundū inferiorē vēit. Ma xime quis flectat genua sua ī ele/ uatione sacramēti. ⁊ vertat se cuz facie ⁊ toto corpore versus altare. Vn̄ legiť de quodā sacerdote duz legeret missam de btā virgine que sic incipit. Salue sctā parēs ⁊c̄. Et ip̄e corpꝰ leuasset vidit ostiā ꝯuer sam in pueꝝ pulcherrimū. ⁊ btāz virginē in dextera pte altaris fle/ xis genibꝫ. ⁊ Gabrielē in alia par/ te adorās ⁊ dicēs. Hic est q̄ celum terrāq̄z regit in scl'a scl'oꝝ. Hec ibi Cum ḡ celi dn̄a flexit sua genua ī merito dimittit purꝰ hō in hac mi seria ꝙ non flectat genua sua qn̄ adorat xp̄i sacra mēta. qꝛ ipse idē est q̄ fecit celū ⁊ terrā in secula. ip̄e primꝰ ⁊ nouissimꝰ. Aug. in quodā sermōe. Quis nō adorat primū ⁊ nouissimū. quasi dī. nemo audet hoc dimittere. Reuera nemo au/ det nisi hō. Diabolus nō audet di mittere quādo nolā sacramēti au dit qn̄ genua sua flectat si qua ha bet. vt sepe legiť ī miraculis ō cor pe xp̄i. sed miser hō p̄ nimia super biā qn̄ videt corpus xp̄i audet di/ mittere ꝙ nō flectat genua sua. sꝫ q̄d ex hoc. Reuera ꝙ hō peior est dyabolo. qꝛ minus honorat deuz q̄z dyabolus. Et tantū de quarto Quinto debet hō audiens missaz se custodiri ab oīm colloquio. Vl' si necessariū habꝫ loqui loquatur breuiter ⁊ sūmisse vel exeat eccl'iaz qꝛ diurnū colloquiū in ecclesia vt in pluribꝫ fit ex instigatiōe dyabo lica ⁊ ꝑdiť oīmis gr̄a que impetrā da esset in missa. Exemplū legitur de quodā sacerdote quō dixit ma tri sue. Cum sis in breui moritu/ ra mater charissima ꝓut intellexi ex reuelatiōe diuina. vade ⁊ audi missam ꝓ salute aīe tue. Respon/ dit mater. Fili mi charissime plu/ res missas audiui ad honorē dei Tunc sacerdos dixit matri sue. Scio mater ꝙ nunq̄z vnā missaz audisti. sed cōfabulationibꝫ ⁊ salu tationibꝫ semper occupata fuisti/ sic tempꝰ male ꝑdidisti. Propte/ rea suadeo tibi si vis missam tibi valere nemini loquarꝭ neq̄z rn̄de/ as. sed dicas tuū Pater nr̄. deuo tius q̄ potes. Respondit mater. Si salutationibꝫ ⁊ collocutiōibꝫ nō responderē dicerēt me hoīes es se suꝑbā. Rn̄dit filius. Ne cures de hoībꝫ sed de aīa tua. Factū est

aūt cum mater audiret missaȝ cū silentio vidit bufonē sedentē sup scapulas suas ꝓpterea ipsa territa orare non potuit. verūtamē in eleuatione bufo cecidit ⁊ euanuit Finita ergo missa mat̄ dixit filio casum. Rn̄dit filius. Dyabolꝰ fuit ⁊ voluit te terrere vt clamasses ⁊ rumorē in pplo cōcitasses. ⁊ sic missam perdidisses. taceas cras similiter ⁊ illū malignū bene vinces. in crastino rediit bufo ⁊ girauit aurē mulieris p totā missam. Tertio die venit bufo quasi volēs intrare in os mulieris ⁊ statim obturauit os suū ⁊ sudauit ex terrore magno magnū sudorē. Et post tertiā missam abiit. ⁊ filio suo apparēs dixit. O q̄ȝ bonū consiliū dedisti mihi fili mi. Reuera nisi illas tres missas audissem dānata fuisseȝ. Sexto debet hō audiens missaȝ manere q̄adusqȝ benedictō det̄. q2 bn̄dictio quā sacerdos habet dare in fine misse significat benedictionē quam xp̄s summꝰ sacerdos dabit omnibus electis in fine seculi. Cum aūt illam obtinere volumus. istā negligere nō debemus. quia p illaȝ istam mereri possumꝰ. ꝙ deus nos benedicat in p̄senti ⁊ liberet nos ab omi periculo imminēti. Un̄ legimus de quodā terrore petrarū qui cecidit de alto turri ⁊ saluꝰ mansit vulnere letali. cum postea illi diceret̄. tu bene signasti te hodie. Ille respondens ait. immo bene signatus fui quia de illa manu qua consecratuȝ est corpus christi accepi benedictionem. ⁊ illam fidem semper habui ꝙ illa die non possem periclitari quando missam audiui et benedictionem accepi. Et hec de illo. Unde dicit Chrys. Deuota ⁊ totalis missarum audientia peccata diluit. gratiam impetrat. de periculo corporis ⁊ anime custodit. ⁊ fineȝ bonum tribuit. In veteri testamento habemus ꝙ patriarche habebant a deo potestatem benedicendi primogenitos suos. ⁊ illi dicebantur benedicti a domino. quia prosperum successum habebant in bonis temporalibus Non igitur mirandum dicimus ꝙ illi creduntur benedicti a deo qui cum deuotione expectant. et accipiunt benedictionem boni sacerdotis in templo qui potestatem habet in hoc ꝙ minister est. sacerdos habet potestatē bn̄dicēdi panem purū ⁊ statim post efficit̄ corpus xp̄i. Non mirū ergo ꝙ melior et felicior efficietur ⁊ beatior. cui manu sacerdotis multa peccata delentur. Et tm̄ de vltima cōditione vtili ecclesiam intranti ⁊ missam audienti. scilicet vt maneat qnoadusqȝ benedictio detur. Rogemus ⁊c̄.

In natiuitate domini.

Sermo. lxix

Aruulus natus est nobis. ⁊ filius datus est nobis cuiꝰ impiū sup humerū eius. Esa. ix. Circa literā breuit̄ est notandū ꝙ in q̄libȝ puero sunt aliq̄ ꝓprietates q̄ con

tinent in his vsib9. Sūt pueri pu
eri. pui paruisq3 cibant Currūt le
tant. cito dant cito pacificant. Et
hec oīa fuerūt in isto bñdicto pue
ro ihu cui9 natiuitatē nos hodie ce
lebram9. Primo eñ puer est pu//
rus ab oī inqnamēto ꝛ nequicia
pcti. Et ideo puer dicit quasi pu//
rus aer. sic iste bñdictus puer ihs
hodie nat9 est purissim9. qꝛ ipe ita
clar9 est ꝙ in effigie sui corpis to//
ta trinitas se speculat. Ideo gau//
dere debēt oēs pctōres hodie ad
xpm currētes. vt ab ei9 puritate
oēs mūdemur ab oī macula
pctōꝝ. Quia de ei9 puritate legit
ipe est speculū sine macula ꝛ can//
doꝛ luc; eterne. Nulla eñ alia cau
sa erat xpo veniēdi ad terrā q̄3 vt
pctōres saluaret. ꝛ ab origiali pec
cato mūdaret gen9 humanū. Et
ergo ipe hebraice dictus est ihs. i.
saluatoꝛ oīm seculoꝝ. Ideo quo//
tienscūq3 pctōr verbū ꝑpositū. sc3
Paruulus nat9 est nobis audie//
rit secuꝝ accessum habeat ad ipm
qꝛ ipse p̄stabit verā medicinā oīb9
languentib9. Scdo pueri sūt par
ui. i. humiles. Ratio est. qꝛ q̄uis
magne nationis est puer inq̄tu3
adhuc puer est. nihil tñ differt a
seruo cū sit dñs oīm. sic iste bñdi//
ctus puer ihs hodie natus cum
sit dñs oīm. sc3 celestiū terrestriū
ꝛ infernoꝝ. in hac sacra nocte fa//
ctus est ita paru9 ꝙ de rege celoꝝ
factus est frater miseroꝝ peccato
rū. ad Phil. ij. Exinaniuit semet//
ipm formā serui accipiēs. Et er//
go paupes cū spūali gaudio chri//

stum hodie accipiāt in cordis ho//
spicio. Nā xps hodie in hunc mū
dū venit vt voluntarie paupta//
tis ostēderet dignitatē. Ideo ipse
intantū pauper fact9 est ꝙ ex ni//
mia inopia ꝛ pauptate mater ei9
tantū nonhabuit ꝙ eū inuoluere
potuit Et hoc xps fecit vt sua pau
pertate paupes ditaret ꝛ ī regno
celoꝝ collocaret. Vñ Matth. viij
Vulpes foueas habēt ꝛ volucres
celi nidos. filius aūt hoīs non ha
bet vbi caput suū reclinet. Et iđo
quotiēscūq3 paupes audierint v//
bū ꝑpositū gaudere debent ꝙ chri
stus sua pauptate eos ditauit ꝛ ī
rgno celoꝝ collocauit. Tertio pu
eri sunt multū ꝓdigi ꝛ largi. quia
pro pomo vel piro darēt magna3
massam auri si haberēt. sic iste bñ
dict9 puer Ihs nat9 đ Maria v//
gine est ita larg9 ꝛ liberalis ꝙ ipse
vult ꝓ exigua re. sc3 parua elemo//
syna dare celestē thesaurum. Iste
thesaurus est valde preciosus. qa
multū care emptus est. Pīo istū
thesauꝝ multū chare compauert
sancti tres reges p̄ciosa munera
isti puero offerētes. Scdo sancti
apostoli oīa relinquētes ꝓ chri//
sti nomine. vt heredes fierent ī do
mo dñi. Tertio Zacheus dans ꝓ
illo thesauro dimidiū bonoꝝ suo
rum. Luce. xix. Sed procbdoloꝛ
a peccatoꝛib9 nec oīa nec dimidia
pars ꝛ quod peius est nec aliena.
que iniuste possident dant ꝓ illo.
Item dicit dñs. Si in alieno in//
fideles fuistꝭ. quod vestrū est quo
modo dabitis. Et quia iste thesau

rus est ita leuiter cōparandus. iō om̄es diuites ꝑerent vt eū emāt suis elemosynis ab hoc puero cuius natiuitatē Esaias nobis innuat dicens. Paruulus nat⁹ est nobis ꝛc. Quarto puer iratus cito pacificaꝛ ꝑ florē vel rose ostensionē Sic iste benedictus puer ihs quotiēscūqꜫ offendiꝛ verbis vel factis si ostendiꝛ ei flos cōfessionis vel rosa vere satisfactōis stati obliuiscitꝛ iracūdie sue. Et ideo gaudere debēt om̄es qui se in hoc aduentu afflixerūt vigilijs. ieiunijs ꝛ orationibꝫ. qꜫ si hunc pueꝝ offēderūt ip̄m placāt ꝑ rosam sue penitētie hodie ei ostense. O q̄le gaudiū beatissima dei genitrix habuit in natiuitate sui dilectissimi filij. Uñ legiꝛ ꝙ ex mero gaudio eum plus q̄ꜫ centies in hac sacra nocte deosculata fuit. de p̄sepio eum accepit. ꝛ iterū in p̄sepio posuit. dicens ꝯm Ambro. Tu es deus meus. tu es creator me⁹. tu es dilectissim⁹ fili⁹ meus. ꝛ his dictꜫ posuit eū in p̄sepe. O q̄ꜫ delectabile ē hodie tractare de illo dulci ꝛ benedicto puero q̄ vbicūqꜫ duo colloquunꝛ de eo semꝑ vult esse eoꝝ tertius. Uñ legiꝛ exēplū ꝙ fuerūt due iuuencule in quodā claustro multū sociales que ī hac sacra nocte intrauerūt quandā desertā domū illi⁹ claustri post p̄mā missam portantes secū tres cussinos vt ī eis collationē haberent. ꝛ loquerenꝛ de isto puero iesu donec pulsareꝛ ad scōam missam. Querebat autem vna illaꝝ aliā quare duos cussinos haberet. ꝛ ip̄a tantū vnū Respondit alia. Ego vnum illorū ponā in medio vt puer iesus d̄ suꝑ sedeat. qꜫ ip̄se dicit. Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo. ibi sum ego in medio eorum vt dicit euāgelista. Quid plura. Ip̄se iuuencule due sederunt ī iocunditate magna talis collationis a festo natiuitatis christi vsqꜫ ad festū natiuitatis sancti Johānis baptiste. non putantes interim spaciū duarum horarū fuisse Abbatissa vero ꝛ alie moniales erant multum perterite ignorantes vbi he due virgines māsissent Contigit ꝙ in vigilia Johannis. baptiste quidam bubulcus claustrum perambularet. ꝛ a casu ante hanc desertam domum venit in qua vidit has duas puellas in magno gaudio positas perditas qꜫ tamdiu. viditqꜫ in earum medio quendam pulchrum paruulum positum super cussinum qui tacens statim indicauit abbatisse que secuta bubulcum vsqꜫ ad domum illam. vidit hunc dilectum puerum quasi ludentem cum eis Cunqꜫ pre rubore abbatissam interrogarent vtrum pulsatum eēt ad secundam missam nihil aliud putantes q̄ꜫ per breue spacium se fuisse illic. Respondit abbatissa considerans earum simplicitatem. Filie charissime cito pulsabitur ad secundam missam. sed vbi dimisistis puerum qui inter vos consederat. Cui ille cum iuranto dixerunt se nullum puerum

earum ꝯsortio vidisse. Quibꝫ illa ait Sorores mee nolite expauscere. Utiqꝫ in ꝯsortio vestro fuit puer hiesus quē vos nō vidistis licet ego vidi. q vos cōseruauit in tali gaudio a nocte natiuitatis xp̄i vsqꝫ ad vigiliā natiuitatis sancti Johānis baptiste. ⁊ eas cū sūma reuerētia vsqꝫ in mediū aliarū sororum duxit. ⁊ omnia que vidit ceteris enarrauit. Igitur fratres charissimi quotiēscūqꝫ audierimus v̄bum ꝓpositū. scꝫ Paruulꝰ natꝰ est nobis. letari debemꝰ eo ꝙ ip̄e pro nobis nasci voluit vt sua natiuitate reduceret nos ad terrā ꝓmissiōis q̄ est regnū celorum. Ad quā nos ꝑducat. ⁊c̄.

In circūcisione dn̄i. Sermo. lxx.

Postquam impleti sunt dies octo vt circūcideretur puer. ⁊c̄. Lu. ij. In hoc euāgelio duo breuiter sunt notanda. Primo quare xp̄s voluit circūcidi. Scd̄o que vtilitas proueniat hōi ex hoc nomine. Prīo dicendū est ꝙ christus voluit circūcidi. ꝓpter sex causas. Primo vt impleret preceptū veteris testamēti qd̄ erat tale. vt omnis masculus octauo die circūcideretur. scꝫ quia xp̄s nō venit soluere legem sed adimplere. ideo voluit circūcidi. quia alias iudei potuissent dixisse ꝙ ipse esset legis transgressor. Secundo vt ip̄e legē ꝑsonaliter approbaret quā moysi dedit. quia si xp̄s incircūcisus māsisset iudei potuissent dixisse ꝙ ip̄e eorū patribꝫ dedisset legem quā ipse ꝑsonaliter nō approbaret. ⁊ g̅ xp̄s hodie voluit circūcidi. Tertio vt ōnderet iudeis se verū corpus assumpsisse ⁊ non fantasticū. Si ēi xp̄s incircūcisus māsisset et sanguinem nō fudisset iudei potuissent dixisse ꝙ ipse corpus fantasticū assumpsisset q̄d sanguinem nō posset emittere. et vt xp̄s errorem hunc remoueret circumcidi voluit. Quarto xp̄us circūcidi voluit rōne iudeorū. quia si incircūcisus māsisset iudei potuissent dixisse ꝙ xp̄s esset dissimilis eorū patribus. et ob hanc causam christus circumcidi voluit ne iudei per hoc potuissent se excusare et ei prohibere ne eorū synagogam intraret. Quinto ip̄e voluit circūcidi ratione dyaboli. scꝫ vt sic dyabolo celaretur misteriū incarnationis hiesu christi. Quia circumcisio tantū valuit sicut modo baptismus. i. ꝙ iudei per circumcisionem liberabantur ab originali peccato quod modo abluitur in baptismo. excellit tamen baptismꝰ circumcisionē in vno. q̄ homo per baptismū potest ꝑuenire ad regnū celorum quod nulli concessum erat per circumcisionem. Ideo christus voluit circumcidi quia si incircūcisus permansisset tunc dyabolo ex hoc constaret ꝙ ipse natus esset qui eū depredaret. Sexto ratione nostri. et hoc dupliciter. Primo nostra infirmitas erat tam ignominiosa ꝙ cū

rari non potuit. nisi prius essem⁹ balneati reguli sanguine ideo ipe motus misericordia fraterne dilectionis videns q̄ aliud non possemus habere remedium. ipse hodie pro nobis emisit sanguinem suum. vt in eo balneati mundaremur ab omnibus inquinamentis. Secundo. quia omnis christi actio est nostra instructio. ergo christus circumcidi voluit. vt ipse nos doceret in hoc q̄ nos circumcideremus spiritualiter oīa membra nostra causa dei. ꝛ pro salute animarū nostraruȝ. Ideo primo debemus circūcidere oculos nostros ne videant quod sit illicitum. nec concupiscant. Matth. v. Oīs qui viderit mulierē. ad concupiscendū ꝛc̄. Et sicut peccatū est inspicere mulierē ad concupiscendū eam. sic etiā peccatū est q̄ mulier se ornatā ostendit vt cōcupiscatur. quia particeps est omniū peccatoꝝ que inde proueniūt nā agens ꝛ consentiēs pari pena puniunt̄. Secundo debemus circūcidere nostrū os ab oībus v̄bis nociuis ꝛ ociosis. quod si nō fecerimus. sine dubio in die iudicij de illis reddemus rationē corā summo iudice. Matth. xij. De omi verbo ocioso quod locuti fuerint hoīes ꝛc̄. Itē in circūcisione oris tria sunt attendenda. Pmō vt hō in ore suo habeat pauca verba. quia etiā in multiloquio deest sapientia. Secundo vt verba que profert aliquis sint vera. quia dicitur Sap. j. Os quod mentitur occidit animā. Tertio vt illa verba que profert aliquis sint vtilia. scȝ vt quodcunq̄ȝ homo loquitur sit in laudē dei ꝛ salutē aīe. quia quando hō verbis suis nō potest prodesse tunc iubetur silere. Tertio debemus circūcidere cor nostrum ab oībus malis ꝛ peruersis cogitationibusque hoīeȝ a deo separant Quarto debemus circūcidere manus nostras ne per eas attrabam⁹ nobis illicita per vsuram. furtū vel rapinaȝ acquisita. quia s̄m Augu. Peccatū non dimittitur nisi ablatuȝ restituatur. Quinto debemus circūcidere pedes nostros de oībus illicitis gressibus. scȝ chorisationū. taxillantiū. adulterij. ꝛc̄. ꝛ per consequens oīa alia membra circūcidere debemus p̱ que detrimentū aīe pati possumus in die iudicij Nō tm̄ hec mēbra circūcidere debem⁹ sȝ etiā abscindere ꝛ a nobis p̱ijcere debemus. Uñ in euāgelio Mat. xviij. Si scandalisauerit te pes tu⁹ abscide eū ꝛ p̱ijce abs te. qꝛ meli⁹ ē tibi ad vitā īgredi debilē ꝛ claudū q̄ȝ duas man⁹ hñtē ꝛc̄. ꝛ ideo xp̄s voluit circūcidi corporaliter. vt nos in oībus membris nostris circumcidam⁹ nos spūaliter. ꝛ in signū hui⁹ vt sim⁹ memores passiōis dñi nostri ihu xp̄i Quare dixi verbū p̱positū. s. Post q̄ȝ impleti sunt dies octo. Itē debemus scire q̄ christus pro nobis sanguinem suum quinq̄ȝ uicibus fudit. Primo hodierna die in circumcisione. Secundo in orto.

qñ adorauit patrē suū celestez di. Pat si possibile ē ⁊c̄.⁊ sic ex nimio terrore fact⁹ est sudor eius tanq̄z gutte sanguis in terrā decurrētis Tertio in flagellatōe.qr ipse erat a iudeis ad columnā ligat⁹. in q̄ erat tm̄ flagellat⁹ q̄ acies acus effigiei toti⁹ iam corporis sane ⁊ illese nō potuit supponi.Quarto in affectione crucis.in q̄ corp⁹ suū ita erat extēsum q̄ oēs ei⁹ vene erant disrupte.ps.Dinūerauerūt oīa ossa mea.Quinto in lateris aptōne.de q̄ exiuit sanguis ⁊ aq̄ in remissionē oīm pctōꝝ. In signū huius p̄sbiter in missa vertit se qnq̄es ad ppl'm vt eū incitet ad memoriā dñice passiōis.vt.s.hō suo creatori regratiet' de tali bñficio.Secundo notandū q̄ homi pueniat multiplex vtilitas ex vocabulo huius nois ihs. Primo qr hoc nomē fortificat nos in nr̄is tribulationibus ⁊ aduersis.De hoc habet' exemplū in legenda sctī Ignacij vbi legit' q̄ cum impator Trayanus eū plūbatis cedi iussisset.latera ei⁹ cōbussisset.nec nō ābulare eum fecisset sup prunas. Ignacius in tot tormētis nūq̄z cessauit ab inuocatōe hui⁹ dulcissimi nominis a quo tortores mirati int'rogauerūt eum cur totiēs replicaret h̄ nomē ihs.Quib₉ ait.hoc nomē scriptū est in corde meo ⁊ ergo ab inuocatiōe nequeo cessare.qa p̄stat mihi refrigeriū i meis grauissimis tormētis.Cū q̄z igit' Ignacius obiret.tortores memores fūt verbi illius ⁊ cor eius euellerunt. ⁊ scindentes p mediū inuenerunt in eo aureis litteris scriptum hoc dulce nomē ihs.Un̄ ex hoc plurimi crediderūt.Scd̄o p hoc dulce nomē cecis datū est lumē ⁊ claudis gressus.vt pt₃ in actib₉ apostolorū vbi legit' q̄ cum claud⁹ q̄dam in hierusalē peteret elemosynā ab introeuntib₉ in templū.cōtigit Petrū ⁊ Johēm ibi ascendere.q̄ cum ab eis aliq̄d peteret. Respondit Petrus.Aurū ⁊ argentū nō est mihi q̄d autē habeo tibi do i noīe dn̄i nr̄i ihu xpi surge ⁊ ābula q̄ cōtinuo surrexit sanus ⁊ ambulauit. Tertio hoc dulce nomē ihs liberat hoīem a peccatis quia ihs dicit' saluator.naz p illud nomen accipim⁹ remissionē pctōruz Augu.Quid est ihs nisi saluator Ergo bone ihu propter teipsum esto mihi ihs.i.saluator.Noli dñe sic attēdere ad malum meum vt obliuiscaris nomē tuū.Quarto ⁊ vltimo hoc nomē ihs adiuuat hominē ɔtra insult⁹ demonū de virtute hui⁹ melliflui nomis dicit petrus rauenensis.Hoc nomē ihs dedit cecis visum.claudis gressū mutis sermonē ⁊ mortuis vitā.totamq̄z potestatē dyaboli virt⁹.huius dulcissimi nominis effugauit de obsessis corpib₉.Qr aūt hoc nomē benedictū ihs adiuuet hoīem ɔtra insult⁹ demonū.hoc pz. Exēplū legit' cum btūs Patricius p̄dicaret per hiberniā rogauit dominū vt ostenderet aliq̄d signum p quod hoīes territi agerēt pnīaz. ⁊ certe apparuit puteus maxim⁹

Reuelatū est ei q ibi esset locus purgatorij. in quē si aliqs descēdere vellet, p pcīs suis alia sibi non restaret pena. Qd audientes mlti ingrediebant q nūqꝫ sunt reuersi. Erat ibi qdam nobilis noīe nicolaus q in hūc puteū descēdere voluit, pter mltitudinē pcōꝝ suorum ne in aliū veniret locū tormentoꝝ. Ecce hic inuenit in via qōdam oratoriū albis monachis repletū q dixerūt. Esto cōstans qꝛ multa tēptamēta sustinebis. et q̃ q̃tienscūqꝫ senseris te afflictū, ptinus clama. Adiuua me dñe iesu xpe ꝛ miserere mei ꝛ statim adiuuabit. Cunqꝫ ab eis pcessisset subito demōes tanqꝫ bestie sibi occurrerūt mugiētes cōtra eū. Tūc ait. Adiuua me dñe ihu xpe ꝛ miserere mei. ꝛ sic euasit a bestijs. Ab inde aūt pgrediēs vidit magnuꝫ ignē in quē cū ipe p demones piectus fuisset subito clamauit. et statim ignis extinct⁹ est. pcedens vltra vidit p fundū puteū de q̃ exiuit fumus sulphereus ꝛ clamor maxim⁹ in quē cū ipe piect⁹ fuisset clamauit vt sup̄. ꝛ statim liberatus est. Tandē vidit quēdā strictum pontē sub quo fluui⁹ currebat igneus queꝫ cū transire deberet. a demonib⁹ est in eo tractus p pedes. q̃re statim clamauit. sic p auxiliū hui⁹ bñdicti noīs vltra pontē puenit vsqꝫ adq̄ndā cāpuꝫ mira suauitate floꝝ decoratū. viditqꝫ in eo duos iuuenes albis vestitos q eū duxerūt in q̄ndam ciuitatē quā padisum dixerūt. Iste Nicolaus rediēs ad vitā p⁹ spacium pacta pnīa. p h benedictuꝫ nomē ihs in padisū pucit. Ad q̄d nos. ꝛc.

In Epiphia dñi.

Sermo. lxxi.

Bi est qui natus est rex iudeoꝝ e⁹ stellā vidim⁹ in oriente Mat. ij. In vbis huius euāgelij breuiter tria sunt notanda. s. vera incarnatio filij dei viui. Secundo noue stelle apparitio. Tertio deuota regū adoratio Primū ibi Ubi est. ꝛc. scdm ibi. eius stellā vidimus. ꝛc. tertiū ibi. venim⁹ cuꝫ munerib⁹ adorare eū. Prio notare debem⁹ verā incarnatiōeꝫ dñi nri iesu xpi ex h q hij tres reges a tā remotis ptib⁹ ducti p hāc stellā venerūt ab oriēte vt hūc pueꝝ viderēt ꝛ eū adorarēt. qꝛ nō est mirādum q illi q p scōs āgelos suam natiuitatē mōo notificauit ꝛ pastorib⁹ in iudea sup gregē suū vigilātib⁹. si idem eandē incarnationē p stellā oñdit magis in oriēte. qꝛ apō deū nihil īpossibile est. licꝫ hij ad huc gētiles erant ꝛ pagani tū cognouerūt q tale signū esset magni regis. iō qñ ipi venerūt in hierlꝫ ex mag cordis desiderio. dixerūt vbū positū. Ubi est q nat⁹ est. ꝛc. Scdo notat noue stelle apparitio in h q reges dixerunt ad herodē. Uidim⁹ stellā ei⁹ in oriente. Uñ notāduꝫ q hec stella dr noua, pt q̄nqꝫ. Naꝫ alie stelle create st in initio creatiōis mōi. hec aūt in die natiuitatis de nouo ꝛ ex nihilo creata ē. Scdo hec stella differebat ab alijs i forma qꝛ hec stel

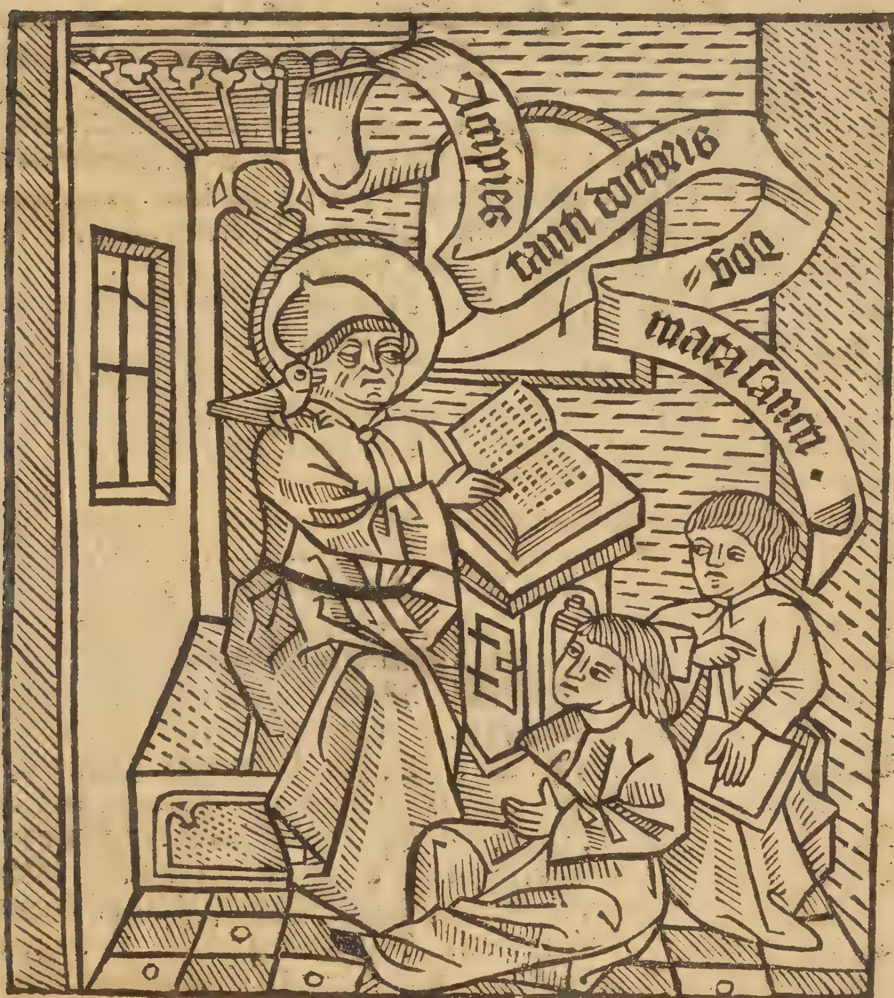
la pferebat in se formã pueri ba/iulãtꝭ crucẽ ĩ hũerꝭ sic ait. Criso. Tertio ĩ splẽdore. qꝛ cũ oĩs alie stelle lucerẽt. istos tñ tres magos ducere nõ poterãt sic ista. Quarto ĩ trãsitu. qꝛ cũ oẽs stelle ĩ firmamẽto sint fixe. h̃ erat ĩ aere circa traꝫ alꝭs ei ĩpa ñ potuissꝫ ĩpis magꝭ viam demõstrasse. Quĩto ĩ officio. qꝛ cũ alie stelle manifestẽt noctẽꝫ hec erat ad manifestandũ ꝟm diẽ s. xp̃m q̃ ẽ sol iusticie. Qualꝛ ãt accidit ꝙ isti tres reges hãc stellã viderũt ĩ nocte natiuitatꝭ xp̃i breuiter audietꝭ. Dicẽ ei Crꝭ. ꝙ q̃dã inspectores secretoꝝ ꝛ astronimi sicerãt isti tres reges elegerũt de seipis. xij. ꝛ si q̃s eoꝝ moriebaꝛ. ꝛc̃ filius illi⁹ aut aliq̃s ꝓpinq̃ꝝ suoꝝ in loco illi⁹ õsũcti sustinebaꝛ. Hij g̃ singulꝭ ãnis ascẽderũt sup montẽꝫ victorialẽ ꝛ trib⁹ dieb⁹ ꝛ noctib⁹ ibi morãtes laudabãt ꝛ exorabãt deũ vt eis oñderet illã stellaꝫ quã Balaã ꝓpha p̃dixerat. Quadã g̃ vice. s. ĩ nocte natiuitatꝭ dñi nr̃i ihu xp̃i siue ĩ die dũ sic ibi manerẽt stella q̃dã ad eos venit sup mõtẽ q̃ hẽbat formã cuiusdã pulchri pueri ĩ cui⁹ capite crux splẽdebat. q̃ magos allocuta ẽ dicens. Ite. velociꝛ in t̃rã iudã ꝛ ibi regẽ natũ inuenietꝭ. Tunc illi ꝯtinuo ire ceperũt ab oriẽte vsqꝫ in meridiẽ ꝛ h̃ in dromedarijs q̃ tm̃ ãbulant in vna die q̃ntũ equ⁹ ĩ trib⁹. Credẽdũ ẽ ãt ꝙ hij tres nõ venerũt ex vna regiõe. ꝛ iõ singlꝭariter ãbulauerũt. cũqꝫ vn⁹ alteri ĩ via a casu obuiaret. Cepeꝛt singli inq̃rere de q̃ terra essꝫ alꝛ. ꝛ dixerũt de hac stella. s. q̃lꝛ possent ĩuenireũ c⁹ stellã viderãt ĩ regiõe. Dixit qꝫ vn⁹ illoꝝ. Ego scio ꝙ herodes rex ierosolimitãoꝝ duxit sibi vxorem de regali ꝓgenie. igiꝛ ĩpm visitem⁹ Cũqꝫ venisset ad Herodẽ ĩpi dixerũt ꝟbũ ꝓpositũ. Ubi ẽ q̃ nat⁹ ẽ rex. ꝛc̃. Qd̃ audiẽs herodes t̃bat⁹ ẽ valde ꝛ tota hierosolimã cũ illo. Cõuocatisqꝫ scrib ꝛ p̃ncipibus iudeoꝝ sciscitabaꝛ ab eis vbi xp̃s nasceret̃. At illi dixeꝛt in bethleeꝫ iuda. Sic ei sc̃ptũ ẽ. Quo audito dixit herodes magꝭ. Ite ꝛ diligenꝛ q̃rite de h̃ puero. ꝛ cũ inuenéritꝭ renũciate mihi vt ꝛ ego veniẽs adorem euꝫ. Hoc ãt dicebat frauduleter vt si sciret vbi puer eẽt nat⁹ ꝙ ĩpm occideret. Illꝛ aũt abeũtib⁹ stella quã pdiderãt añcebat eos vsqꝫ dũ veniẽs staret sup̃ vbi erat puer. Uidẽtes ãt stellam magi gauisi sꝛ gaudio magno. et intrãtes domũ ĩueneꝛt pueꝝ cũ maria m̃re ei⁹. ꝛ pcidẽtes adorauerꝛt eũ. Tertio notaꝛ deuota regũ adoratio nec nõ coꝝ collatio ĩ h̃ q̃d dꝛ. ꝛ venim⁹. ꝛc̃. Uñ notãdũ ꝙ q̃libet istoꝝ regũ apꝭs thesaurꝭ suis dño obtulit oblatõeꝫ singularẽ ꝛ vniuersalẽ. Nã p̃m⁹ rex obtulit deo auꝝ. ali⁹ th⁹. terti⁹ mirrã. Igiꝛ kmi si tales pagani obtuleꝛt dño tã p̃ciosa mũera. multo magꝭ nos xp̃iani offerre debem⁹ mũera mlꝭtũ p̃ciosiora. Auꝝ aũt offerre deo spũalꝛ nihil aliud ẽ q̃ purã ꝯfessiõeꝫ de oib⁹ pc̃is nr̃is facere. ꝛ q̃ nõ vult offerre tali mõ offerat mirrã p quã significaꝛ ꝟa ꝯtritio. Mirra ĩ se mlꝭtũ ẽ amara 3°

et posita iuxta corp⁹ mortuū nō p mittit illud corrodi a vmib⁹ nec corp⁹ putrescere. Sic va ɔtritio ɗ pellit ab hoīe oēm fetorem pctō℞ nec sinit vmes .i. demōes. corp⁹. i. aīaʒ corrodere. Seqꝛ igiꝛ de thure Thus eñ cū icēdiꝛ mittit fumuʒ ad supiora. ⁊ significat oroeʒ mū/ dā ꝓpꝛ delectatōʒ odorꝭ. ⁊ h̄ thus offerre deo dēm⁹ cū auro ɔfessiōis ⁊ mirra ve ɔtritōis. si irā dei pla/ care volum⁹. Si aūt volū⁹ vt fu/ mus nr̄e oronis veniat añ ɔspe/ ctū altissimi. tūc faciam⁹ ei duas alas. i. ieiuniū ⁊ elemosynam. sic dicit Chriꝭ. ꝙ fum⁹ deuote oronis ab his duciꝛ añ ɔspectū dei ⁊ ꝓcu rat vt dñs nr̄ ihs xp̄s exaudiat et fontē sue mīcde stillare faciat su/ p pctōrem. Hoc ptʒ. Exēplū le/ giꝛ in gestis Romano℞ ꝙ in iu/ dea erat qdā mons magn⁹ ⁊ alt⁹. in cui⁹ supficie erat qdā fons de q̄ exibāt riuuli aq̄℞ ad irrigādū to/ tā terrā in circuitu valliū. Conti/ git aūt aliquādo ꝙ terra ꝓpter ari ditatē aqua indigeret. ⁊ tūc habi/ tatores miserūt quādā pulcerri/ mā virginē cum quodā seruo. vt hi corā fonte dulcit cātarēt. Quo facto fons ille et tenere vginis vo ce mot⁹ statim emisit riuulos su/ os ad irrigandū terrā illā q̄ʒtū ne cesse erat. Per hūc montē magnū intelligo celū. p fontē deū oipotē/ tē. i. xp̄m intelligere debem⁹. p a/ quā dei mīam. hitatores vallium om̄e genus hūanū q̄d indiget dei mīa p puellā cū socio siue fuo ip̄a oro deuota cū ieiunio ⁊ elemosy/ na significaꝛ. Ut g̃ terre nr̄e ɔsciē tie irrigenꝛ p riuulos mīe dei ⁊ ei⁹ grē. necesse habem⁹ vt hanc puel lam. s. deuote oronis mittamus. vt cantet corā fonte. i. xp̄o qui est fons viuus hoc carmē humile. s. Miserere mei de⁹ ⁊c̄. Et sine du bio fons iste viuus xp̄s ihs vult humectare terram nostre consciē tie riuulis sue misericordie ⁊ gra/ tie. qꝛ fm ps̄. Cor ɔtritū ⁊ humi/ liatū deus nō despiciet. Rogem⁹ g̃ dñm vt ei hodie cum istis trib⁹ regibus munera nostra p̄ciosa. s. aurum pure confessionis. ⁊ mir/ ram vere cōtritionis. ⁊ thus de/ uote orationis offerre valeamus vt cuʒ eo eternaliter viuere impe tremus. Quod nobis ille conce/ dat qui sine fine viuit ⁊ regnat.

Ad laudem ⁊

honorē omnipotentis dei vginisq3 matris eius gloriose necnon vti/ litatem totius eccl'ie finiunt ser/ mones notabiles quāq3 breues Dormi secure intitulati Impressi in Hagenow. Anno domini. M cccc.xciij. q̃rto idus Januarias.

Sermones de sanctis Dormi secure

Tabula

Tabula

Tabula

Tabula

Ascuntur

Sermones de

sanctis p annū satis notabiles ꝛ vtiles omnib⁊ sacerdotib⁊ pastorib⁊ et capellanis q̇ dormi secure vel dormi sine cura sunt nūcupati eo ꝙ absq̄ magno studio faciliter possint incorporari et populo p̄dicari. Incipiunt feliciter.

De sancto Andrea. Sermo .j.

Christo cō fix⁹ sū cruci. ad Gal'.ij. Notate charissimi. Dicit em̄ beat⁹ Aug⁹. sup verbo p̄dicto ꝙ xp̄us dimisit lectum suū. s. crucē discipulis suis. Quicūq̄ ḡ vult q̇escere cū christo iaceat i terra in isto lecto et moriat̄ in cruce. Certe h̄ fecit sanct⁹ Andreas cuȝ magno desiderio q̇euit p biduuȝ in cruce ꝛ in ea obdormiuit in domino. Ideo cōuenient̄ dicit. Christo ꝯfixus sum. i. ꝯformiter affix⁹ sum cruci. Et notandū ꝙ in p̄missis v̄bis ꝯformitas ꝛ silitudo sancti Andree quā habuit cū xp̄o tripliciter ostendit̄. Primo q̄ꝫtū ad vite sanctitatē. in qua xp̄m secut⁹ est. qḋ notat̄ cū dꝛ christo. Christ⁹ em̄ ideȝ est qḋ sanctus ꝛ vnctus. Secūdo ostendit̄ q̄ꝫtum ad opationis virtutē. in qua fuit sibi vnitus. cū addit̄ ꝯfixus sum. Tertio ostendit̄ q̄ꝫtum ad pene acerbitatem. qꝛ fuit sicut xp̄us ꝯfixus. cū ꝯcludit̄ cruci. Dicit ḡ Christo cōfixus sum cruci. Dico primo ꝙ in v̄bis p̄missis ostendit̄ ꝯformitas siue silitudo sancti Andree cum xp̄o q̄ꝫtum ad vite sanctitatē in q̄ xp̄m secut⁹ ē. qḋ notat̄ cū dꝛ xp̄o.

A Circa qḋ sciendū ꝙ vita xp̄i que est euāgelica pfectio ꝯsistit in trib⁊ in q̄b⁊ sanct⁹ Andreas xp̄o suo mgr̄o fuit ꝯformis ꝛ silis. scꝫ in pauptate. obediētia ꝛ charitate. Primo em̄ vita xp̄i siue euāgelica pfectio ꝯsistit in sūma paupitate que ē fundamentū pfectiōis sicut xp̄us dicit Matth. xix. Si vis pfectus esse vade ꝛ vende oīa que habes ꝛ da paupib⁊. Hāc pfectionē habuit in se xp̄us. Nam de paupe matre nat⁹ est. in loco vili reclinat⁹ est. p paupes nutritus. cum paupib⁊ ꝯuersat⁹ est. ꝛ paup mortu⁹ est. Un̄ dicit Lu. ix. Uulpes foueas habēt ꝛ volucres celi nidos. fili⁹ aūt hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. Unde Bern̄. Paup nat⁹ est. paup vixit. paup obijt. In ista pfectione fuit sanct⁹ Andreas ꝯformis xp̄o. Naȝ post q̄ꝫ christ⁹ eū vocauit de mūdo ad euāgelicā pfectionē statim secut⁹ est eum. Un̄ dicit Matth. iiij. ꝙ ābulans iesus iuxta mare galilee vidit duos frēs. Symonē qui vocat̄ Petrus. et Andreā frēm eius mittētes rethe in mare erant em̄ piscatores. Et ait ill'. Uenite post me faciam vos piscatores hoīm. At illi cōtinuo relictis rethib⁊ et naui secuti sunt eū. Et ideo dꝛ de sancto Andrea Joh. j. ꝙ vnus ex duob⁊ supple p̄mis q̇ secuti sunt Jesum relictis omnib⁊ erat Andreas frat̄ Symonis petri.

B Secūdo ꝯsistit in vera obediētia

et hūilitate. Un̄ dixit iesus Luc. ix. Si q̄s post me vult venire ab neget semetip̄m .s. ꝓprie volūtati renūciando. ⁊ sic seip̄m ꝓpt̄ deuz humilit̄ ↄtemnēdo ⁊ deū obediēt̄ seq̄ndo. Nā hāc pfectionē habuit in se xp̄s .q̄ prius fecit q̄ꝫ doceret. Un̄ dixit Jo. v. Nō quero volūtatem meā .sꝫ volūtatē ei⁹ qui misit me .s. patr̄ꝫ cui debeo obedire. vn̄ ad Phil'. ij. Hūiliauit semetip̄m fact⁹ obediens vsqꝫ ad mortē. Jn ista pfectione fuit sanct⁹ Andreas ↄformis ⁊ silis xp̄o. Naꝫ sicut xp̄us fuit obediēs p̄ri. ita andreas fuit obediēs xp̄o. Un̄ legit̄ in ei⁹ legēda ꝙ post ascensionē dn̄i diuisis ap̄lis Andreas apō syriā et Matthe⁹ apud murgūdiā p̄dicauit. Uiri aūt illi p̄dicationeꝫ matthei penit⁹ respuētes oculos ei⁹ eruerūt vinctūqꝫ in carcerē posuerunt. post paucos eū occidere disponentes. Jnterea angel⁹ dn̄i apparuit scō andree. ip̄mqꝫ murgundiā ad sanctū mattheū ire p̄cepit. Quo rn̄dente se viā nescire iussit vt ad ripā mar̄ꝫ iret ⁊ p̄maꝫ nauē quā inueniret intraret. Qui veloci⁹ iussa cōplens ad vrbē p̄dictam venit angelo ducēte ⁊ ꝓspero vento flante. ⁊ inuēto carcere apto intrauit. ⁊ scō Mattheo viso plurimū fleuit ⁊ orauit. Tunc reddidit dn̄s scō mattheo visum ⁊ lumen oculoꝝ q̄ eū priuauit nequicia pploꝝ. Matthe⁹ aūt inde secessit ⁊ antiochiā puēit andrea murgundie ꝑmanēte. Jratiqꝫ illi de euasione matthei Andreā ap̄phenderūt. ⁊ ꝑ plateas ligat̄ꝫ manib⁹ ptrahūt. Cūqꝫ ei⁹ sanguis effluere t pro eis orauit. ⁊ eos ad xp̄m sua orōne ↄuertit. ⁊ inde antiochiā prexit. Et sic p̄tꝫ ei⁹ obedientia. Un̄ pōt dicere illud Act. v. Obedire optet deo magis q̄ꝫ hominib⁹. vn̄ dicit Bern̄. Uerus obediens dat suū velle ⁊ suū nolle vt possit dicere. Paratū cor meum de⁹ paratū cor meū. ¶ Tertio ↄsistit in vera charitate. Un̄ dixit xp̄us Jo. xiij. Mandatū nouum do vob̄ vt diligat̄ꝫ inuicē sicut dilexi vos. Jn h̄ cognoscent oēs qꝛ discipuli mei est̄ꝫ si dilectionē habuerit̄ꝫ ad inuicē. ad Coll'. iij. Super oīa charitatē hn̄tes qd̄ ē vinculū pfectionis. Hāc dilectioneꝫ habuit xp̄s vt dicit Jo. xv. Maiorem hāc dilectionem nemo hꝫ ⁊c̄. Jn hac pfectione fuit andreas similis xp̄o. Jpse eīm sciuit ꝙ xp̄s p̄cepit diligere ꝓximū. iō ꝓ salute ꝓximi .s. vni⁹ peccatoris orauit. ieiunauit. fleuit quousqꝫ de⁹ misertus est ei⁹. sicut legit̄ in ei⁹ legēda Un̄ legit̄ ꝙ erat q̄dam senex noīe Nicola⁹ inueterat⁹ in pctō luxurie. q̄ accessit ap̄lm dicēs. Dn̄e ecce. lxx. annis vite mee semꝑ fui in luxuria. accepi āt aliq̄n euāgeliuꝫ orans dn̄m vt mihi āmodo largiret̄ ↄtinentiā. sꝫ ipso peccato inueterat⁹ ⁊ a mala ↄcupiscētia illect⁹ statim ad op⁹ illicitū reuertebar Quadā igit̄ vice ↄcupiscentia inflammat⁹ oblitus euāgelij quod suꝑ me posueraꝫ ad lupanar iui. statiqꝫ meretrix dixit mihi. Egre

dere senex egredere. q2 angel⁹ dei es tu. me nō ɔtingas neq3 huc accedere p̄sumas. video em̄ sup te mirabilia. Stupefact⁹ in verbis meretric̄ recolui qđ mecū euāgelium detulissem. Nūc igit̄ scē dei p salute mea tua pia oratio intercedat. Audiens h̄ scūs Andreas cōpassione mot⁹ cepit flere z a tertia vsq3 ad nonā orauit. z surgens noluit comedere. z ait Nō comedam donec sciam an de⁹ misereatur hui⁹ senis. Cūq3 q̄nq3 diebus ieiunasset venit vox ad eū dicēs. Obtines andrea p sene. s3 sicut ieiuniis macerasti te. sic z ipse ieiuniis affligat se vt saluetur. Sicq3 q̄nq3 mensib⁹ in pane z aqua ieiunauit. z postmodū plenus bonis opib⁹ in pace q̄euit. Et itez venit vox ad andreā di. Per orōnē tuā qđ p̄didi acq̄siui. Ecce q̄ntū amorem habuit ad p̄ximū z ad deum Vñ dr̄ Eccl̄i. iij. Qui diligit deum exorabit p peccat̄. Quare bñ dr̄ de eo Jsa. liij. Orauit p transgressoribus vt nō perirent. Vñ sctūs andreas bñ pōt dicere illud Job. xxiij. Vestigia ei⁹ secut⁹ est pes me⁹ sc3 pauptat̄. obediētie z charitat̄ ipsi⁹ xp̄i. Quare bñ dicit̄ andreas qđ interp̄tat̄ decorus. Nā in vita sua fuit in istis tribus decorus et xp̄o ɔformis. z sic p3 p̄mū. D Secūdo dico q ɔformitas sancti andree ad xp̄m ostendit̄ q̄tuz ad opationis virtutē in qua fuit sibi vnit⁹. qđ notat̄ cum dr̄ ɔfix⁹ sum. Est notandū q virt⁹ opatiua xp̄i ɔsistit in trib⁹. s. in iniusto rum z peccatoz vocatiōe. in crucis p̄dicatione. z in cruc̄ deuotione. Prima v̄tus opatiua xp̄i ɔsistit in pctōz vocatōe. Unde dicit Mat. ix. Nō veni vocare iustos. sed pctōres. q. d. Jllos volo redimere p passionez z sanere p̄fecte. Jdeo dicit Aug⁹. q xp̄us nūq3 sanauit aliquē infirmū in corpe q̄n etiam sanaret in mēte. Certe illaz v̄tutē opatiuā vocādi pctōres habuit etiā sanct⁹ andreas. Nā ipse cōuertit infideles ad inuicē et sanauit eos mēte z corpe s̄m q xp̄s sibi z aliis p̄cepit qñ voluit ab eis recedere z in celū ascendere. vt dicit Marci vl. Eūtes in mūdū vniuersum p̄dicate euāgeliū oī creature. Req̄re in s̄mone de ascēsione dñi. Qđ p̄fecte fecit scūs andreas. sicut legit̄ in ei⁹ legenda. Nam legit̄ q cū esset in ciuitate nicea z p̄dicaret fidem xp̄i ibi. dixerūt ei ciues q extra ciuitatē sec⁹ viā essent septē demones q̄ p̄tereūtes occiderēt. Quib⁹ ad iussum ap̄li añ pp̄l'm in specie canū veniētib⁹ p̄cepit vt illucerēt vbi nulli hominum nocere possent. q̄ statiz euanuerūt. Jlli aūt hoc viso fidez xp̄i receperūt. z cū venisset ad portaz alteri⁹ ciuitat̄ ecce q̄daz mortu⁹ iuuenis ferebat̄. Querente ap̄lo q̄d ei accidisset. dictū est ei q septē canes venerūt z eum in cubiculo necauert. Et ap̄ls ait lachrymando. Scio dñe q fuerūt demones q̄s z nicea ciuitate repuli. Dixitq3 patri. Quid dabis mihi si suscitauero filium tuū. Cui ille r̄ndit

Nil carius eo possideo. ipsuz igitur
dabo. Et facta oratione surrexit ꝛ
aplo adhesit. Ecce qꝫ ꝛc̃. Itẽ aliud
legitur ꝙ quidam viri numero. xl. ad
aplm venire volebãt nauigio vt
ab eo doctrinã fidei reciperent. ꝛ ec
ce a diabolo mare concitatur ꝛ oẽs
pariter submerguntur. Aplus vero cũ
quadã die sederet iuxta mare do
cens in littore. ecce corpꝰ cuiusdã
submersi apparuit quẽ aplus fa
cta orone suscitauit. Tũc ait qui
submersus fuerat. xl. eramꝰ et do
ctrinã fidei appetẽtes ad p̃dicati
onem apli venire volebamus. et
mari turbato simul oẽs submer/
si fuimꝰ. O vtinã si corpa ceteroꝝ
apparerent ꝛ suscitarentur ꝛ crede/
rent. Et cũ h̄ dixisset apparuerũt
xxxix. corpa que aqua ad littꝰ de/
tulit que oĩa orone facta apls su
scitauit. qui oẽs oĩa que eis occi/
derunt narrauerãt. Ex q̊ miracu/
lo dño multũ pplm acq̃siuit. Unde
canitur de eo. Quatdenos iuuenes
submersos maris fluctibꝫ vite red
didit vsibꝫ. Et sic patꝫ quõ sanauit
peccatores mẽte ꝛ corpe. Quare
bñ dr illd Eccli. xxxi. Laudabimꝰ
eũ fecit enĩ mirabilia in vita sua.
E Secũda virtꝰ opatiua christi
cõsistit in crucis p̃dicatõe. Unde dicit
Joh. xij. Ego si exal. fue. a ter. om.
tra. ad meip̃m. Hoc aũt dicebat
significans q̃ morte eẽt moriturꝰ
Un in signũ huiꝰ sepe dixit disci/
pulis ꝙ esset crucifigẽdus. vt ha
betur Mat. xx. ꝙ ascẽdẽs iesus hie
rosolimã assumpsit. xij. disciplos
suos secreto ꝛ ait illis. Ecce ascẽ/
dimus hierosolimã ꝛ filius hoĩs
tradetur p̃n. sa. ꝛc̃. In q̊ intendebat
redemptionẽ ꝛ salutẽ peccatorũ.
Certe hãc virtutẽ opatiuã habuit
etiã sanctꝰ andreas cum p̃dicauit
cõtinentiã nr̃e saluatiõis p lignuz
crucis. Un legitur in eiꝰ legẽda. ꝙ cũ
p̃dicasset in achaia totã eaz eccle
siis impleuit. et pplm ad fidẽ con
uertit vxorẽq; egee pconsulis fidez
docuit ac baptizauit. Audiẽs hoc
egeas ciuitatez patras ingreditur.
cõpellens christianos ad sacrifi/
cia ydoloꝝ. Cui occurrẽs andre
as dixit. Oportebat ꝙ tu q̇ iudex
hoĩm es iudicẽ ꝛ creatorẽ tuũ qui
in celis est cognosceres. agnitum
colores. colẽdo aĩm a diis penitꝰ
reuocares. Cui egeas. Tu es an
dreas q̇ supsticiosam sectã ꝛ falsã
p̃dicas quã romani pncipes nu
per iusserũt exterminari. Ad quez
andreas. Romani pncipes nõdũ
cognouerũt quõ dei filiꝰ veniens
docuit ydola esse demonia. q̃ hec
docent vñ offendatur deꝰ. vt offen
sus ab eis auertatur. et auersus nõ
exaudiat. ꝛ ñ exaudiẽdo ipsi a dia
bolo capiantur. ꝛ capti tamdiu de/
ludantur donec in peccatis moriantur
ꝛ eternis penis deputentur. Cui ege
as. Dñ iesus vr̃ vana ista p̃dica/
uit crucis patibulo est affixus. Cui
andreas. Hoc p salute nr̃a spõte
sustinuit nõ p culpa sua. Ad quẽ
egeas. Cũ a discipulo suo fuit tra
ditus. ꝛ a iudeis tentꝰ. ꝛ a militi/
bus crucifixus. quõ tu dicis eum
sponte crucis patibulũ subiisse. F
Tũc andreas q̃nq; rõnibꝫ pbare

cepit eum sponte ꝛ volūtarie esse passuz. Primo ꝙ passionē suam ꝑsciuit ꝛ discipul' suis futurā predixit. Ecce inqͭ ascendim⁹ hierosolimā ꝛ fili⁹ h ꝛc̄. Scd̄o ex eo. nā cū petr⁹ cupiebat euz auertere ab h̄ di. Mat. xvj. Absit a te dn̄e. nō erit tibi h̄ indignat⁹ dixit petro. Uade retro sathanas q2 nō sapis ea que dei sūt. Tertio ex eo. nam ꝑtātez patiēdi ꝛ resurgendi se hr̄e manifestauit di. Potestatē habeo ponēdi aīaz meā ꝛc̄. Quarto ex eo nam ꝓditorē suū ꝑcognouit cum panē intictū ei dedit ꝓ signo traditionis sue. nec tn̄ eum vitauit. Quinto ex eo. nā locū in quē traditorē suū venturū esse sciuit accessit. Et his oīb9 andreas asseruit se interfuisse. Insuꝑ addidit ꝙ crucꝫ mysteriū magnum eēt. Cui egeas. Mysteriuz dici nō pōt sed suppliciū. vn̄ ait. Nisi dictꝫ meis obtꝑaueris ip̄m mysteriū crucis te expiri faciaz. Cui andreas. Si crucis patibulū expauescerē crucis gl'iaz nō ꝑdicarē. Et cepit crucis gl'iam q̇nq3 rōnib9 ostendere. Primo nā ꝑ lignū facta est ꝑuaricatio. g̊ redemptio. Secūdo nam ꝑuaricator fact⁹ est de īmaculata terra. g̊ recōsiliator in cruce suspē sus fact⁹ est de īmaculata ꝟgine. Tertio. nā ṗmus hō ad cibū vetitum extēdit man⁹ maculatas. ita scd̄us hō īmaculatas extendit in cruce. Quarto. nā adam cibū delectabilē gustauit cōgruū fuit vt xp̄us in cruce esca fellis cibaret̄. Quinto. nā vt xp̄us nob īmortalitatem ꝯferret; ꝯgruū fuit vt nostram mortalitatē assumeret. Et sic ptz quō salutē et gl'iam crucis ꝑdicauit. Un̄ pōt dicere illud. j. Cor. j. Nos ꝑdicam⁹ xp̄m crucifixū. Tertio ꝟtus opatiua christi ꝯsistit in crucꝫ deuotiōe. nam ipse deuote passionē ꝛ crucē acceptauit. vn̄ dr̄ Mat. xxvj. ꝙ ꝓgressus pusillū cecidit in faciē suā orās et dicēs. Mi pr̄ si possibile est transeat a me calix iste. verū tn̄ non sic̄ ego volo s3 sicut tu. Sic scūs andreas cum magna deuotiōe iuit ad crucē. Un̄ legit̄ in ei⁹ legenda ꝙ cū vidēs a longe crucē salutauit eaz di. Salue crux ꝑciosa diu desiderata que in xp̄i corꝑe dedicata es. ꝛ ex membris ei⁹ tanq̄3 ex margaritꝫ ornata. secur⁹ ꝛ gaudēs venio ad te ita vt tu exultās suscipias me discipulū ei⁹ q̇ pependit in te magr̄ me⁹ xp̄s. q2 amator tu⁹ semꝑ fui ꝛ desideraui te amplecti Und̄ pōt dicere illud ad Gall'. vj. Mihi absit glo. nisi ī cru. ꝛc̄ Quare bn̄ dr̄ andreas. qd̄ interꝑtat̄ respondēs q2 sapiēs fuit ī sua rn̄sione ꝛ doctrina sic̄ ꝛ xp̄s. ❡ Tertio dico ꝙ ꝯformitas scti andree ad xp̄m ostēdit̄ q̄3tū ad pene acerbitatē. q2 fuit sicut xp̄s crucifixus qd̄ notat̄ cū dr̄ cruci. Est notāduz ꝙ acerbitas passionis xp̄i in trib9 ꝯsistit. s. in dura flagellatōe. ī corporis nudatione. in crucꝫ ꝑmansione. Prīo ꝯsistit in flagellatiōe. Nā dr̄ Jo. xix. ꝙ pilat⁹ appꝛehendit iesum ꝛ flagellauit ꝛ mi. plec. co. d̄ spi. ipo. ca. ei⁹. Sic scūs andreas

fuit miserrime cesus. Uñ legitꝫ ꝙ egeas pcōsul in ciuitate patras ꝑ fide xp̄i incarcerauit andreā. ⁊ postea educt⁹ ď carcere iussit eū a. xx hoībꝫ miserrime cedi ꝙ patienter sustinuit ꝓpt̄ xp̄m. Et cū egeas sibi mlt̄a supplicia minaret̄ ꝓpter xp̄m rn̄dit. Quicq̄d tibi videt̄ in supplicijs mai⁹ excogita. tāto em̄ regi meo ero acceptior q̄sto fuero ꝑ noīe ei⁹ in tormētꝫ ꝯstātior. Uñ pōt dicere illď p̄s. Propt̄ te mortificamur tota die. ℌ Secūdo ꝯsistit in crucꝫ denudatiōe. Nā cū xp̄s venit in locū caluarie tūc posuerūt crucē sup̄ terrā ⁊ denudauerunt total̄r. vt pꝫ Marci. xv. Et crucifigētes eū diuiserūt vestimēta ei⁹ mittētes sortē q̄s q̄d tolleret. Sic scūs andreas semetipsum expoliauit vt ꝯformaret̄ xp̄o crucifixo. Uñ legit̄ ꝙ dum vidēs crucē paratā dixit. O bona crux sine intermissiōe q̄sita. ꝯcupiscēti aīo accipe me ab homībꝫ. ⁊ redde me mgr̄o meo. vt ꝑ te me recipiat q̄ ꝑ te me redemit. Et hec dicēs exuit se ⁊ vestimēta carnificibꝫ tradidit. ⁊ sic eū vt iussi fuerāt crucifixerūt. Et tūc fact⁹ ē ꝯcursus pplorum dicētiū. Hic innocēs sine cā damnat̄. Ipse rogauit eos ne suū martyriū impedirēt. Sic ī cruce biduo viuēs. xx. milibꝫ hoīm astātiū p̄dicauit ⁊ magnū ppl̄m sic in cruce ad fidē xp̄i ꝯuertit. Uñ poterat dicere illud Job. ij. Nudus egressus sū de vtero ma. ⁊c̄. Sed nota ꝙ nō est eodē mō crucifixus q̄ xp̄s. Nā dicit Aug. ī tra. de pas. dn̄i. Multi martyres passi sūt sed nihil elucet quō caput nr̄m. Naꝫ xp̄s dn̄s nr̄ crucifix⁹ est rect⁹. petr⁹ reuersus. btūs andreas trāsuersus. Xp̄us em̄ tanq̄ꝫ caput obtinuit supiora. Petr⁹ tanq̄ꝫ alter p̄nceps vl̄ tanq̄ꝫ pedes obtinuit inferiora. Jō cōueniēs fuit vt andreas teneret mediū. vt. s. manuꝫ dexterā porrigeret sursuꝫ ad xp̄m aliā inclinaret deorsum ad petrū vt a xp̄o peteret auxiliū ascēdēdi ad celū. a petro peteret auxiliū vt apiret regnū celoꝝ. Xp̄s in cruce fuit rect⁹ vt respiceret mūdū quē redemit. Petr⁹ reuersus vt respiceret celū cui⁹ claues tenebat. Andreas āt trāsuersus vt cū vna manu peteret celū a xp̄o cū alia claues a petro. ℑ Tertio ꝯsistit ī crucꝫ ꝑmāsione. Nā xp̄s noluit ď cruce descēdere qñ iudei dixerūt. vt habet̄ Mat. xxvij. Si fili⁹ dei es descēde ď cruce ⁊c̄. Ipse noluit q̄uis ver⁹ fuerit fili⁹ dei ⁊ de cruce descēdere potuisset. Sic sctūs andreas exēplo xp̄i ꝯstans erat ⁊ de cruce descēdere noluit. sed ꝑseuerauit. Nā dicit berñ. Perseuerantia ē vnica filia sūmi regꝫ ⁊ cōsumatio ṽtutū. Qual̄r aūt ꝑseuerauerit legitur. ꝙ turba minante egee mortē ꝙ sanctū virū iustum ⁊ deo caruꝫ crucifixisset venit ad deponēdū eū. quē vidēs andreas dixit ei. Si ꝑ pnīa venis ipsaꝫ cōsequerꝫ. si aūt ad deponendū me scias ꝙ viu⁹ nō descēdaꝫ. iam em̄ video regē meū q̄ me expectat. Uidens aūt ꝙ plebs volebat eū de

ponere dicit Aug⁹. ꝙ orauit lon/
gam orōnē ad xp̄m vt ip̄m nō p/
mitteret viuū deponi. qꝛ nō ince/
pisse sꝫ ꝑfecisse ꝟtutis est. Et h̄ fa
cto splēdor nimi⁹ de celo venit p
dimidiā horā ꝛ euꝫ circūdedit. ita
vt null⁹ eū videre posset. ꝛ absce/
dente lumīe sil' cū ipso lumīe tra
didit spūm. Uñ canit eccl'ia. Hic
est q̄ ꝑ amore xp̄i pepēdit ī cruce.
ꝛ ꝑ lege eius sustinuit passionēꝫ.
Maximilla āt vxor egee tulit cor
pus apl'i et honorifice sepeliuit.
Egeas aūt añq̄ꝫ domuꝫ redijsset
arrept⁹ a demonio in via corā ho
minibꝫ expirauit. Et sic pꝫ tertio
quō scūs an. fuit ꝯformis xp̄o in
pene acerbitate. q̄re bñ dr andre/
as qd̄ interp̄taꝛ viril' qꝛ fuit mul
tum viril' in passiōe. Jō bñ dixit
xp̄o ꝯfixus sū cruci. ḡ. ꝛc. k Epi
scop⁹ q̄dē bñs vitā religiosā ꝛ san
ctū andreā inꝛ ceteros scōs vald'
venerabaꝛ ꝛ dilexit. Inuidēs igiꝛ
host' antiqu⁹ viro scō ep̄o. iō ad d'
cipiendū eū tota calliditate se cō
tulit. ꝛ se ī formā pulchre mulier'
trāsformauit. venit ad pallaciuꝫ
ep̄i asserēs se velle ꝯfiteri. mādat
ep̄us vt suo penitētiario ꝯfiteaꝛ
cui plenitudinē ptāt' tradidit. re
nuit illa ꝛ nll'i nisi sibi secreta sue
ꝯsciē reuelaret. Sicq̄ꝫ ep̄s victus
eā ad se vēire p̄cepit. Cui illa. Ob
secro dñe miserere mei. ego em̄ in
ānis puellaribꝫ vt cernit' ꝯstituta
a puericia delicate nutrita. nec ñ
ꝛ regina ꝓgenita huc in ꝑegrino
habitu sola veni. nā pꝛ me⁹ rex vti
q̄ꝫ potēs valde voluit me magno
p̄ncipi in ꝯiugiū sociare. cui rñdi
ꝙ oēm thorū maritalē abhorrerē.
qꝛ ꝟginitatē meā xp̄o in ꝑpetuuꝫ
voui. ꝛ iō nūq̄ꝫ posset in carnaleꝫ
copulā ꝯsentire deniq̄ꝫ sic artata
ꝙ opꝛtebat me aut eius voluntati
obedire aut certe diuersa subire
supplicia fugi latenꝛ mag' eligēs
exulare q̄ꝫ sponso meo fidē infrin
gere. Audiēs ꝟo vr̄e sanctitat' p̄/
coniū sub alis vr̄e ꝓtectōis ꝯfu/
gi sperās me apd' vos locū q̄ret' re
perire ꝛ deo ꝟuire. Admirās ep̄s
in ea nobilitatē gener' pulchritu
dinē corpis feruorē deuotiōis ve
nustatē eloquentie benigna voce
rñdit esto secura filia ne formides
qꝛ ille ob cui⁹ amorē te ꝛ tuos taꝫ
viriliter cōtempsisti ipse tibi ob h̄
in p̄nti cumulū gr̄e. ꝛ ī futuro ple
nitudinē gl'ie largieꝛ. Et ego fu⁹
eius me ꝛ mea tibi offero et elige
māsionē vbi tibi placuerit ꝛ volo
vt hodie mecū prādeas. Cui illa
noli inq̄t pꝛ me de hac re rogare
ne forte ex h̄ aliq̄ suspitio mali ꝓ/
ueniret. Cui ep̄us. Nō timeas. nā
nullū scrupulū male suspitōis in
aliq̄ pōt gñari. Uenietes itaq̄ꝫ ad
mensaꝫ intendit in eam ep̄us cre
broq̄ꝫ eius faciē nō desinit intue
ri ꝛ pulchritudinē admirari. ꝛ dū
faciē eius nō desinit intueri. anti
qu⁹ host' cor ei⁹ graui iaculo vul
nerauit ac mag' ac mag' pulchri
tudinē cepit augere. ita ꝙ ep̄s de
illicito actu cogitauit q̄ñ possibi/
litas se offerret. Tūc q̄dā ꝑegri/
n⁹ venit ad hostiū crebris ictibꝫ et
magnis clamoribꝫ iussit sibi apiri

Tūc ep̄s interrogauit mulierē an ingressus peregrini sibi placeret Cui illa dixit ꝓponat̄ sibi aliqua questio satꝫ grauis quā si enodare sciuerit admittat̄ sin aūt repellat̄. Fauēt oēs ei⁹ sn̄ie. ꝛ qs sufficiens eēt hāc questionē ꝓponere sciscitant̄. Cūqꝫ nullus sufficiēs inueniret̄ dixit ep̄s. Dn̄a vos in sapiētia ꝛ eloquētia oēs nos p̄cellitis. igit̄ q̄ōnē ꝓponite. tūc ista dixit. Interroget̄ qđ mai⁹ mirabile sit qđ de⁹ vnq̄ꝫ in ꝑua re fecerit. Interrogatus de h̄ ꝑegrin⁹ dixit diuersitas facieꝝ. Naꝫ int̄ tot hoīes q̄t fuerūt ab initio mūdi vsqꝫ in finē nō p̄nt repiri duo quoꝝ facies ꝑ oīa sint silēs. necnon in ꝑua facie de⁹ oēs sensus corpis collocauit Audiētes oēs rn̄sionē admirātes dixerūt. vera ꝛ optima ē solutio q̄stionis. Tūc mulier ait. ꝓponat̄ sibi secūda qō grauior in q̄ melius possim⁹ sapiam ei⁹ expiri. querat̄ ab eo vbi terra sit altior omni celo. Rn̄dit ꝑegrin⁹. In celo empireō vbi residet corp⁹ xp̄i qđ de terra id est v̄gine maria est formatum Et ecce oēs rn̄sionē ei⁹ approbāt Tunc iteꝝ ista dixit fiat ei tertia grauissima qō vt ei⁹ sapia cōprobet̄ ꝛ dign⁹ sit ꝙ ad mēsaꝫ ep̄i merito admittat̄. querat̄ ab eo q̄ꝫtuꝫ spaciū sit a terra vsqꝫ ad celū. Requisit⁹ de h̄ ꝑegrin⁹ dixit vade ad eū qui te misit ad me de h̄ diligētius euꝫ ꝑcunctare. ipse em̄ meli⁹ me h̄ nouit. nā ipse hoc spaciū mēsurauit. qn̄ de celo in abyssum cecidit. ego aūt de celo nunq̄ꝫ cecidi et iō illud spaciū nunq̄ꝫ mensuraui. nō em̄ est mulier sꝫ diabol⁹ q̄ se trāsformauit in silitudinē mulieris. Audiēs h̄ nūcius vehemēter expauit ꝛ dicta corā oīb⁹ recitauit. mirantib⁹ igit̄ oīb⁹ ꝛ stupētib⁹ antiqu⁹ hostis de medio eoꝝ euanuit. Ep̄us aūt rediens ad se seipsum redarguit ꝛ de ꝑpetrata culpa veniā lamētabilr̄ dep̄cabatur. misitqꝫ nunciū vt ꝑegrin⁹ introduceret̄. sꝫ nequaq̄ꝫ ampli⁹ inueniebat̄. Tūc ep̄s pplm̄ cōuocauit ꝛ totū factū ei exposuit. p̄cepitqꝫ vt oēs ieiunijs ꝛ orōnib⁹ insisterēt vt de⁹ dignaret̄ reuelare q̄snam ꝑegrin⁹ fuerit q̄ euꝫ a tanto ꝑiculo liberauit. Reuelatū ē aūt ep̄o ista nocte ꝙ btūs andreas fuerit. Cepitqꝫ igit̄ ep̄s in deuotione sci Andree magꝫ crescere ac eū exinde plus in reuerētia habere.

De sancta Barbara Sermo. ij.

Amator factus sum forme illius Sap. viij. Notate charissimi. Dicit em̄ Aug⁹. in li. đ spū et aīa ꝙ amor ē delectatio cordis currēs ꝑ desideriū ad aliq̄d. Hic est ꝙ cū sctā bar. fuit ita pulchra in forma corpis ꝛ aīe. iō xp̄us dei fili⁹ ꝑ amorē desiderij ad eā currebat. Quare bn̄ đr Amator factus sum ꝛc̄. Est notandū ꝙ sancta bar. habuit tria in se q̄ fecerūt eā spūalr̄ pulchrā ꝛ formosaꝫ ꝓpt̄ que de⁹ q̄lib et aīam deuotā diligit ꝛ amator forme illi⁹ erit. Primū est ꝯfessio fidei xp̄iane. secūdū

p̄ri⁹ ꝯfessiō

est ɔfidētia firme spei. tertiū ē fer uoꝛ diuīe caritat᷑. Ista tria oñdit apl's. j. Coꝛ. xiij. dicēs nūc manēt tria hec. s. q aīam oꝛnāt ⁊ pulchrā faciūt fides. spes ⁊ charitas. ꝓpterea etiā tres mulieres ve. testa. cōmendant. Dico pmo ꝙ pmuz qd san. bar. habuit in se qd fecit eam pulchrā est cōfessio fidei. Nam dr Act. xv. Fide purificās coꝛda eoꝝ Uñ ɔfessio fidei tm̄ mūdat ꝙ nō solū deū excitat ad diligēdū aīaz verūetiā allicit eū ad hoīem ꝙ in eo dignat᷑ habitare. Jō dicit apl's Ephe. iij. Habitare p fidē xp̄m in coꝛdib₉ vr̄is. vñ dicit Aug. Fides est mat᷑ oīm ꝟtutū et fundamētū oīm bonoꝝ. Certe hāc ɔfessionez fidei habuit scā bar. Uñ legit᷑ ꝙ regnante mariano impatoꝛe ⁊ marciano p̄side qdā vir in ciuitate nicomedia nomīe dioscoꝛus diues valde hn̄s vnicā filiā noīe Barbara de nobili genere oꝛtā speciosaz nimis. q occulte dn̄m celi adoꝛabat ⁊ vnicū filiū ei⁹ dn̄m nr̄m iesum xp̄m die noctuqꝫ sedulo coꝛde depcabat᷑. Cūqꝫ ex moꝛe ciuitatis vt fieri solet venirēt ⁊ qrerent eā an maritari vellet vno magno pncipi. ⁊ reqsita sup h a p̄re negauit ⁊ illa curuo vultu eū inspexit dicēs. ꝙ nūqꝫ viꝝ cogſcere ꝓponeret h dicente bar. p̄r ei⁹ ruit ī amplexus ei⁹ diu. deosculās eam eo ꝙ tale repudiū nuptiaꝝ repisset in ea nolensqꝫ ipsaz marito tradere. qꝛ vnica illi erat ⁊ dilexit eam valde. iussit turrim excelsaz ⁊ pulchram edificari ⁊ depingi cū sole luna ⁊ stellis. vbi vnicā filiā suaz in eminētioꝛi loco ɔsistere voluit Et cū totū firmamētū sic depictū fuit ipsa vidēs tantā pulchritudinez cepit cogitare ꝙ ille q oīa illa creauit pulchrioꝛ his oīb₉ esset. et statim sibi angel⁹ apparuit ipsaz ad xp̄m ɔuertēs q statim a valentino scō sacerdote baptizata ē. Cū g mariān⁹ impatoꝛ int᷑ oēs sectas nullā tm̄ odiuit sicut christianoꝝ. Cōcepit em̄ ꝙ sic vellet fidē xp̄i extinguere ꝙ null⁹ in mūdo viuēs xp̄m noīare auderet. Et qꝛ dioscorus dux ei⁹ fuit. iō ml'tū xp̄ianos odiuit. quadā aūt die ipe volebat pgere in regionē lōginquā ad deos suos ɔsulendū eos. qd cū filia sua eēt facturus. dedit artificib₉ magnā pecuniā vt pulchrū edificiū facerēt. ⁊ ꝙ nō plures nisi duas fenestras hr̄et aqlonarē ⁊ meridianā. ⁊ sic pfect⁹ est ⁊ lōgo tp̄e stetit extra. Quadā g vice scā barbara iuit ad artifices vt videret edificiū ⁊ vidit ꝙ tm̄ duas fenestras fecerūt. ⁊ dixit artificib₉ q̄re tm̄ duas fenestras fecistī. Rn̄derunt. qꝛ p̄r tu⁹ sic disposuit. Dixit eis barbara. Facite adhuc vnam fenestrā. dicūt ei. timem⁹ dn̄a ne indignet᷑ p̄r tu⁹ aduersus nos. Dixit bar. Qd dico vob facite. qꝛ de h p vobis rn̄debo p̄ri meo. Artifices ꝟo sic bar. eis pcepit ita fecert ⁊ tertiā fenestrā ɔstruxerūt iussu barbare ꝟsus oꝛientē. Et pambulans scā barbara in natatoꝛio cōtra oꝛientē fecit crucē in marmore digito suo. cui⁹ figura pmanet

vſq₃ in hodiernū diē ad cōpūctio
nem intuentiū. aſcēdēs ſic in pa/
lacio vidit ſimlacra q̄ colebat. pr̄
eꝰ expuēs ī facieſ eoꝝ dixit. Siles
vobis fiāt q̇ faciūt vos ⁊ oēs qui
ꝯfidūt in vob. Rediēs aūt pr̄ eiꝰ
de ꝑegrinatione vidēs tres fene/
ſtras in eadē turri dixit artificibꝫ.
Nunq̇d nō dixi vob ꝙ duas fene
ſtras deberetis facere. et q̄re tres
feciſtꝭ. At illi dixerunt. Filia tua
tres fieri nob ꝑ̄cepit. Ipſe ꝯuocāſ
filiā dixit. Chariſſima filia quare
ſic ꝑ̄cepiſti. Illa ꝟo rn̄dit pr̄i di.
Ecce pr̄. ipſa diuinitas q̄ creauit
oīa viſibilia et inuiſibilia in tribꝫ
ꝑſonis ꝯſiſtit. que ſūt pr̄ et filiꝰ et
ſpūſſcūs. quaꝝ vna carnē aſſum
pſit. ſ. filiꝰ q̇ me iam in ꝯiugiū aſ/
ſumpſit. Nā deꝰ pr̄ filiū ſuū mihi
ſociauit a cuiꝰ amore nō ſeꝑabit
vlla tribulatio vel anguſtia. Sic
ꝑʒ qualr habuit ꝯfeſſionē fidei ꝓ
pter quā fuit formoſa effecta. Un̄
verificat de ea illud p̄s. Cōfeſſio
⁊ pulchritudo in ꝯſpectu eiꝰ. Un̄
figurat in Judith. de q̄ Judith. xj
Nō eſt tal mulier ſuꝑ terrā in cō/
ſpectu ⁊ pulchritudine ⁊ in ſenſu
ꝟboꝝ. Judith interp̄tat ꝯfitēs et
ſignificat ſanctā barbarā q̄ ꝯfeſſa
eſt xp̄m ī fide ꝓpt qꝺ bn̄ ē pulchra
in aſpectu ⁊ in ſenſu ꝟboꝝ. Nam
ſenſus ꝟboꝝ ſuoꝝ de fide xp̄iana
fuit ita magnꝰ ꝙ nō fuit ſibi ſilis
in t̄ra. q₂ nec reges et ꝑ̇ncipes. iō
dr̄ Nō eſt tal mulier ⁊c̄. Un̄ de eiꝰ
fide dr̄ Ecc̄i. v. Nō eſt digna pon/
deratio au. ⁊ arg. ꝯ̄ bonitatē fidei
illiꝰ. Nā ꝓpt talē fidē deſponſauit

ſibi eā xp̄us. vn̄ Oſee. ij. Deſpōſa/
bo te mi. in fi. ⁊ rōnē dicit thema.
Nā amator factꝰ ſum ⁊c̄.
Scꝺo dico ꝙ ſm̄ qꝺ ſcā bar. hūit
qꝺ fecit eā pulchrā ⁊ deo dilectaʒ
eſt ꝯfidētia firme ſpei. Ipſe eni tm̄
diligit hoīeʒ ſperantē in eū ꝙ ipe
vult eſſe ꝯfidentia eiꝰ. vn̄ Hiere.
xvij. Bn̄dictꝰ vir q̇ ꝯfidit in dn̄o ⁊
erit dn̄s fiducia eiꝰ. q̄re dicit p̄s.
Spes mea in deo ē. Certe ꝯfiden
tiaʒ ſpei hūit ſan. bar. Un̄ legit ꝙ
cū pr̄i rn̄diſſet ꝙ deſponſata eſſet
xp̄o in ꝟa fide intellexit eā pr̄ xp̄i
anā effectā. ⁊ furore repletꝰ eſt. tu
lit ſpatā. i. gladiū vt eā occideret.
Ipſa ꝟo ꝯfidētiā hūit in xp̄m ſpō
ſum ſuū fugit ad vnū montē a cō
motatione patrꝭ ⁊ orauit ⁊ ſciſſa ē
petra ⁊ ſuſcepit eā intꝰ ⁊ eiecit eā
ſuꝑ montē. Pat aūt eiꝰ ſequēs in
uenit duos paſtores paſcētes o/
ues. hos introgauit q̄ ꝑtexiſſet fi
lia ſua. vnꝰ aūt cōpatiebat puelle
volēs ſaluare eā ⁊ dixit ꝙ n̄ vidiſ
ſet eā. aliꝰ ꝟo digito demōſtrauit
eā. ⁊ maledixit ei barbara et ſtatiʒ
eiꝰ oues ſeu pecora facte ſt locu/
ſte q̄ adhuc ꝑmanēt ad ſepulchrū
eiꝰ. Pr̄ aūt reperiēs eā ⁊ capillis
trahēs eā domū flagellauit. Quā
cū ab intētione ſua nullatenꝰ re/
uocare poſſet incluſit eā in cellu/
lam ⁊ furioſus adijt marcianum
p̄ſidē narrans ſibi vnicā filiā ſuā
auerſa a cultura ydoloꝝ ⁊ ad fidē
xp̄i ꝯuerſam. q̇ ꝑ̄cepit eā ad ſe ad
duci. Barbara āt ſpem hn̄s ī deū
xp̄m inuocauit ⁊ dixit ad p̄ſideʒ.
Quid me vis. ⁊ p̄ſes ad eā. Cha/

rissima si vis hr̃e nobilē dñm ⁊ eē ducissa vl' regina sacrifica diis. ꝙ si nō fecer̄ trader̄ tormētis atro/ cib᷒. Cui bar. Ego habeo sacrificare xp̄o deo vero ⁊ falsa ydola tua respuo. nā hñt os ⁊ nō loquet̄. oculos ⁊ nō vidēt. ⁊ silēs his fiūt oēs q̄ faciūt ea ⁊ q̄ ꝯfidūt in eis. Preses aūt intuēs ei᷒ pulchritudinē dixit ei miserandū ē aspectui tuo ⁊ adolescētie tue. si diuti᷒ in h̄ stat tu ꝑseueraueris tormentis acerrimis punier̄. Cui rñdit. Mihi misereri vis tibi potius miserere. mihi minas minar̄. tibi penas ꝑtimisce. me eīm tꝑalia illa tormenta mittēt in eternā reqem. te ꝟo tꝑalis dignitas oīb᷒ delitiis ornata dirigit ad eternā penā. Tūc marcian᷒ furore replet᷒ suggerēte p̄re p̄cepit eā expoliari ⁊ suspēdi cū pedib᷒ ad trabē ⁊ ꝟgis cedi. ita vt oīe corp᷒ ei᷒ inqnaret̄ sanguine. ⁊ carnes ei᷒ neruis thaurinis discerpi. Sācta aūt bar. exultauit di. Bñdict᷒ de᷒ q̄ ñ amouit orōnē meā ⁊ misericordiā suam a me. Nūc diē expectaui q̄siui ⁊ inueni. Et cū ꝟgo laborasset ī magnis dolorib᷒ dixit. Appħēde dñe arma ⁊ scutū ⁊ exurge in adiutoriū mihi. dic aīe mee sal᷒ tua ego sum. Et inclusa ē in carcere. si forte aīm ei᷒ emoliret talib᷒ plagis fatigata. media aūt lux de celo eā circūfulsit ⁊ xp̄us ei apparuit di. Confide ⁊ ꝯfortare filia mea dilecta qm̄ magnū gaudiū est in celo de tua passione. ne timeas. ego ei tecū sum ⁊ eruā te ab oīb᷒ plagis que inferunt̄ tibi. ⁊ statī nlla plaga apparuit ī ea. Et hec dicēs dominus bñdixit eā ⁊ abiit. Et sic ptꝫ ei᷒ ꝯfidētia spei. Uñ pōt dicere illud p̄s. In deo speraui ñ timebo q̄d faciat mihi hō. Uñ figurat̄ nobis in susanna. de q̄ dr̄ Dani. xiii. ꝙ flens suspexit in celū. erat enī cor ei᷒ fiduciā hñs ī dño. Susanna interp̄tat̄ gaudiū. q̄ etiā significat sanctā bar. q̄ fecit gaudiū angelis in celo in sua passione. teste xp̄o in legēda. Illa hñs fiduciam spei ad deū ꝓꝑ quā meruit diuinam ꝯsolationē. q̄re potuit dicere illud p̄s. In te dñe speraui nō ꝯfundar in eternū. Uñ ꝓꝑ hanc ꝯfidentiā spei ita pulchra effecta est ꝙ xp̄s fact᷒ ē amator forme illius. Iō desiderat eam di. Cañ. ii. Osten de mihi faciē tuā. sonet vox tua. s. ꝯfidentie in aurib᷒ meis. Iō dicit thema. Amator fact᷒ sū ⁊c.

¶ Tertio dico ꝙ tertiū q̄d sancta barbara habuit q̄d fecit eam pulchram ⁊ deo dilectā est feruor diuīe charitat̄. Uñ dicit Io. xiiii. Qui diligit me diliget̄ a p̄re meo ⁊ ego diligo eum. Sed iste feruor diuine charitat̄ ꝯsistit in voluntaria sufferentia. s. mortē ⁊ passionem ꝑ christo sicut ipse ꝑ nobis. Ad q̄d hortat̄ aplus ad Ephe. v. Estote imitatores dei sic̄ filii charis. ⁊ ambu. in dile. sicut ⁊ xp̄s dilexit nos ⁊ tradidit semetipsum ꝑ nobis in oblationē ⁊ hostiā deo. Certe hūc feruorē charitatis hñit sācta bar. Nā ꝑ xp̄o ē passa. Qualit̄ āt passa ē legit̄ ꝙ cū seq̄nti die

mane facto marcian⁹ p̄ses fec̄ eā adduci añ tribunal videnſq; oīa ei⁹ vulnera sanata dixit. O clemē tia deoꝝ nr̄oꝝ q̄ circa ingratā tā grati sūt vt inflicta vulnera a no bis hesterna die miserti iuuētut[is] tue sub vna nocte curarēt. ecce q̄ꝫ ꝓpicij fuerunt tibi dij nr̄i. Dixit ei Barbara. Dij tui ceci ꝛ surdi sūt ꝛ sine intellectu quō possent pla/ gas meas curare. me aūt curauit dn̄s me⁹ iesus xp̄s ꝓ cui⁹ amore corpus meū ad oīa supplicia offe ro. Tūc marcian⁹ vidēs eam cō/ stantiorē iussit eā suspēdi ī eculeo vt corp⁹ eius iteꝝ vngulis discer perec̄. ꝛ ad latera ei⁹ ardentes la/ minas iussit apponi. ipsa aūt ī ce lum intuita dixit Dn̄e iesu xp̄e tu nosti cor meū q̄ꝫ hec libēt̄ ꝓ te pa/ tior. ne ḡ me derelinquas. Quo au dito p̄ses iratus iussit carnifices māmillas suas adhuc paruulas abscindi. q̄ꝛ ṽgo erat annoꝝ. xij. Tūc ait ad p̄sidem. O bestia cur secas in me femineū dec⁹. H̄ dicto suspexit in celū di. O dn̄e ne ꝓijci as me a facie tua. ꝛ spūm sanctuꝫ tuū ne auferas a me. Uidēs autē p̄ses q̄ꝫ nihil ꝓficeret fecit eā expo liari ꝛ nudā ferri ꝑ circuitū ciui/ tatis vt eēt in derisum oī populo Sācta barbara intuēs in celum ait. Dn̄e de⁹ q̄ opis celū nubibus tege nudatū corp⁹ meū vt nō vi/ dear ab ocul' impioꝝ. q̄ statiꝫ mi/ sit angelū suū de celis q̄ eaꝫ stola candida cooꝑuit ꝛ curauit vulne ra abscisionis. Cū aūt ꝑ quādam vicū q̄ tatassis vocabat̄ illā regi/ rarent ad ꝯspectū p̄sidis vt eā cō spiceret sanā effectā ac stola can/ dida cooꝑtā obstupuit exinanit⁹ a sensibus ꝛ velut lapis sedebat. Quo viso ṽgo clamare cepit. Cō fundant̄ q̄ adorant sculptilia ꝛc̄. Marcian⁹ āt ad se reuersa dixit. Illa ē magna ṽe ꝛ euacuatrix sen suū. Si diuti⁹ vite reseruata fue rit. alijs mēbris nr̄is infert debili tatē. Tūc turba circūstans cepit clamare. Perde maleficaꝫ q̄ solo carmine sensus aufert. Cōtinuo p̄ses dedit ꝯtra eā sn̄iam mortis. Diascorus aūt pr̄ eius oblitus q̄ꝫ caro sua esset fur ore replet⁹ cepit eaꝫ a p̄side ꝛ duxit eā ad locū vbi decollāda erat. q̄ cū abducta eēt orauit dicēs. Dn̄e iesu xp̄e amator mūdi cordis ꝛ casti corpis exaudi me in hac petitōe mea vt oēs qui memoriā passionis mee fecerint vl' ipsis in oib; necessitatib; eorū ꝛ angustijs misericordit̄ subueni re ac oēs in extremis positos tuo sacro corpe digner[is] munire. et in die iudicij pctis eoꝝ ꝓpiciare. tu eñ nosti dn̄e q̄ꝛ caro sum⁹. Facta petitiōe ꝛ dicēte ea amē venit vox de celo di. Ueni dilectissima mea ꝛ requiesce in regno meo. qd̄ postu lasti datū est tibi ꝛ petitio tua ē ex audita O. Un̄ exēplū h⁹ habem⁹ q̄ꝫ q̄cq̄d petierim⁹ in mēoriā eius passionis ī fine obtinebim⁹. Naꝫ accidit in colonia q̄ꝫ vn⁹ latro ꝓ/ pter latrociniū cōmissuꝫ captus fuit rotat⁹ ꝛ viu⁹ in rota positus Illa malicia ñ obstāte speāli orō/ ne oī die sanctā barba. honorauit

marcianus

Ex^o. Vnus latro in colonia

Cum aũt in rota ꝑ biduũ vel tri/
duũ in pena viueret. reqsit⁹ fuit
a trãseũtib⁹ quõ sic viuere possit.
Rñdit se nũq̃ʒ posse mori nisi sa/
cramentuʒ eucharistie reciperet.
Tortor ciuitatꝭ h̄ ꝑcipiens occul
te denocte cũ lancea venit ad ro/
tam querẽs ab eo si viueret. Cui
ille dixit se nõ posse mori nisi sa/
cramẽtũ eucharistie reciperet. Ille
dixit. videbo si illud verũ sit ⁊ mise
rabiliter eũ cũ lancea ꝑforauit. et
cũ mori nõ potuit scabinis h̄ ꝑci/
pientib⁹ venerũt ad eũ ⁊ sicut ge/
stum ẽst eis reuelat ⁊ depositus ⁊
ad hospitale leprosoꝝ deportat⁹
ibi ꝯfitẽdo sacrm recepit ⁊ obdor
miuit in dño. ¶ Et sic scta bar
bara a p̃re suo decollata est. Sed
pater nõ euasit. nam eo descẽden
te de monte ignis cecidit de celo
⁊ cõbussit eũ ita vt nec puluis ei⁹
inueniret. Tũc valerian⁹ cultor
xp̃iane religionis corp⁹ virginis
multꝭ adoramentis ꝯditũ digno
honore cũ beata Juliana quarta
die mensis decẽbris sepeliuit. Et
nũc caput v̄ginis sancte bar. est
in colonia. ⁊ choro fratrũ minoꝝ
digne reseruat. Et sic martyriza/
ta est sancta bar. sub maximiano
imperatore ⁊ marciano p̃side. Et
sic cũ ppl'us gentilis eiusdẽ ciui/
tatꝭ de qua sancta bar. orta ẽ sen/
sisset v̄tutẽ ⁊ miracula quib⁹ cho
ruscauit virgo. compauerũt p̄cio
sum lapidẽ postea ⁊ corp⁹ virgi/
nis in eũ posuerũt ⁊ cũ cathenis
aureis sursum traxerũt. Cuʒ aũt
ciuitas illa eẽt christianis circũ/
uallata exiuit ppl's ⁊ multos xp̃i/
anos interfecerũt. tñ ciuitatẽ ꝑdi/
derũt ⁊ xp̃iani eã obtinebãt. Cuʒ
aũt vulnerati venirẽt ad locũ vbi
corpus bar. sepultũ fuit oẽs sani
tatẽ receperũt. Cum v̄o ignoran
tes qua v̄tute sani facti sũt innu
erũt antiquũ sacerdotẽ gentiliuʒ
sedentẽ iuxta corp⁹ bar. qui ꝓpter
metũ mortꝭ ibideʒ se abscondit et
ille aperuit v̄tutẽ ⁊ miracula san
cte bar. Christiani aũt h̄ ꝑcipien/
tes oẽs mortuos suos ibideʒ de/
tulerũt ⁊ sani surrexerunt. Et sic
ptʒ qual'r habuit feruoreʒ diuine
charitatꝭ ad christũ cũ sic passa ẽ
ob amoreʒ eius. quare merito est
sic dilecta. Nã ipse dicit Prouer.
viij. Ego diligẽtes me diligo. Uñ
figurat nobis in hester. de q̃ Hes/
ter. ij. q̇ erat formosa valde ⁊ in/
credibili pulchritudine oĩb⁹ ocul'
gratiosa ⁊ adamauit eam rex pl⁹
q̃ʒ oẽs mulieres. Hester interp̃/
tat eleuata ĩ ppl'o. ⁊ significat san
ctam bar. que ꝓpter feruorẽ chari
tatis bñ inter electos xp̃i est ele/
uata. Nam s̄m apl'm. maior ho/
rum charitas. Uñ sancta barba/
ra põt dicere illud Cañ. ij. Dile/
ctus me⁹ mihi et ego illi. Uñ dic
thema. Amator fact⁹ sum forme
illius ⁊c̃.

De sancto Nicolao Sermo. iij.

N multitu
dine electoꝝ habebit lau
dem ⁊ inter bñdictos bñ
dicet. Eccl. xxiiij. Notate charissi/
mi dicit enĩ Cassiodorus q̇ laus

est vocalis extollentia alicui⁹ bo nicū attestatiōe ꝓpꝛij meriti. Hic est eñ ꝙ dñs nr̄ sanctū nicolauz ꝓpt̄ sua merita extollebat ad bonū magne dignitat̄. qꝛ ad epatū quare bñ dicit̄ de eo. In multitudine electoꝝ ⁊c̄. In quibꝫ quidez vbis tria notant̄ in quibꝫ sanct⁹ nicola⁹ tripl'r cōmendat̄. Primū est magnitudo generosa cum dꝛ. in multitudine electoꝝ. Secūdū est ei⁹ opatio virtuosa cum addit̄ habebit laudē. Tertiū est eius remuneratio gaudiosa cū ꝯcludit̄. inter bñdictos bñdicet̄. Primo dico ꝙ san. ni. cōmendat̄ in eius magnitudine generosa cuz dꝛ in multitudine electoꝝ. Q Circa qđ notandū ꝙ fuit magn⁹ in tribus. s. in ꝓgenie. dignitat̄ et miraculis. Primo fuit magn⁹ in ꝓgenie. nam pentes ei⁹ fuerūt nobiles in vtutibꝫ. Dicit eñ Plato Nobilis est ille quē nobilitat sua virt⁹. Hāc nobilitatē virtutū habuerūt pentes scti nicolai. Vñ legit̄ ꝙ pater ei⁹ noīe epiphanius. mat̄ ei⁹ iohāna vocabat̄. Et erat ciuis patere vrbis ⁊ valde diues. ac illustri ꝓsapia ort⁹ ⁊ ambo fuerunt magne dignitat̄ inter oēs. et q̄uis eēnt magni honoris apđ hoies tñ studuerūt mag̃ esse magni apud deū q̄ȝ apud hoies. ⁊ iō postq̄ȝ ipsi in ꝑmeuo iuuentutis flore sanctū ni. ei⁹ filiū genuissent se cūct̄ voluptatibꝫ abdicauerūt deinceps ꝯtinēter viuētes vitam sanctā duxerūt. Et sic patȝ qualit̄ sctūs ni. fuit magn⁹ qꝛ de nobili et vtuosa ꝓgenie nat⁹. Vñ dicit Boeti⁹ in de cō. phie. Nobilitas videt̄ esse q̄dā laus ꝓueniēs d̄ meritis pentū. Vñ canit eccl'ia. Confessoꝛ dei nico. nobil' ꝓgenie sȝ nobilioꝛ moꝛibꝫ ab ipso puerili euo secut⁹ dñm. vñ bene dꝛ nicolaus. nam nicola⁹ dꝛ a nictoꝛ qđ est nitoꝛ ⁊ laos ppl's q̄si nitoꝛ ppl'i. nā ipse habuit in se illa que nitoꝛē et mūdiciaȝ faciūt. ideo bñ dꝛ de eo. Ecci. xlvj. ꝙ fuit magn⁹ ₰m nomē suū. R Secūdo fuit magn⁹ dignitate. nam fact⁹ est epus a deo dilect⁹. vñ de⁹ potuit ei dicere illud Aggei. ij. Assumā te fue me⁹ et ponā te sicut signaculū qm̄ te elegi. Qual'r aūt sit fact⁹ et elect⁹ in epm ptȝ Legit̄ eñ ꝙ defuncto epo miree ciuitat̄ cōuenerūt epi illi eccl'ie ꝓuisuri de alio epo. Aderat aūt int̄ eos q̄daȝ eps magne auctoꝛitat̄ ad cui⁹ nutū dependebat snia oīm. Cuȝ igit̄ oēs monuisset orōnibus ⁊ ieiunijs insistere nocte illa audiuit vocē dicentem sibi vt hoꝛa matutinali foꝛes ecclesie obseruaret ⁊ quem ꝑmū ad eccl'iam venire ꝯspiceret ⁊ cuius nomen nicola⁹ eēt in epm eundē cōsecrarēt. Hoc ḡ alijs reuelans admonuit vt oēs orōni insisterēt ⁊ ipse ꝑ foꝛibꝫ excubauit. Miruȝ in modum hoꝛa matutina a deo missus venit nicola⁹ quē apprehendens eps dixit. Qđ est tibi nomen. ille vt erat colūbine simplicitat̄ plen⁹ inclinato capite. nicolaus inqt fu⁹ vr̄e sanctitat̄. Quē in eccl'iam ducētes lȝ plurimū re

luctantē in cathedra collocauerūt
7 iā epm ꝯsecrauerūt. ecce 7c. Uñ
impletū est illō ps. Et exaltēt euȝ
in ecclia plebis 7 ī cathedra senio
rum laudēt eū. S Tertio fuit
magnꝰ in potētia 7 ꝟtute faciēdi
miracula. Uñ dicit apls. ij. Coꝝ.
ix. Potēs est deꝰ oēm grāȝ abun
dare in vob. s. faciēdi magna mi/
rabilia. Uñ in signum huiꝰ dixit
xp̄s Jo. xiiij. Qui credit ī me opa
que ego facio 7 ipse faciet. Certe
hāc grām faciēdi magna mirabi/
lia habuit san. ni. Uñ legitur ꝙ fuit
vir qdā nobil' q̄ rogauit san. ni. vt
sibi a dño īpetraret filiū ꝓmittēs
filiū ad eiꝰ sepulchrū ducturuȝ et
cyphū aureū allatuꝝ. Filiꝰ nascitur
7 ad etatē ꝓducitur. 7 cyphū fieri iu
bet que sibi dū valde placeret eū
suis vsib' adaptauit 7 aliū equa/
lentē fieri p̄cepit. Nauigantib' ḡ
ad ecclīam san. ni. iubet pr filiuȝ
vt in illo cypho quē p̄mo fieri p̄/
cepit aquā sibi afferret. Puer aūt
cū vellet aquaȝ haurire cū cypho
in mare cecidit 7 statiȝ disparuit.
Pr aūt amare flens nihilominꝰ
votū suū pfecit. veniēs aūt ad al/
tare scti nicolai. 7 cū obtulisset se
cundū cyphū tanq̄ȝ piectꝰ de alta
ri cecidit. Cū aūt eleuasset 7 iterū
posuisset sup altare longiꝰ est pie
ctus. Mirantib' aūt cūctis ad tā
grande spectaculū. ecce puer sanꝰ
aduenit 7 cyphum p̄mū manib'
suis portauit. narrauitq̄ʒ coram
omnib' ꝙ qñ ī mare cecidit scūs
nico. affuit 7 eū illesuȝ ſuauit. sic
q̄ʒ pr eiꝰ letꝰ effectꝰ vtrūq̄ʒ cyphū
sancto nicolao obtulit. Et sic patet
eiꝰ potētia faciēdi mirabilia. T
Scdo dico ꝙ scūs nico. cōmēdatur
in eiꝰ opatione ꝟtuosa 7c. Circa
qd notandū ꝙ eiꝰ opatio ꝟtuosa
ōnditur ī trib'. s. ī scītate vite. ī pieta
te 7 fidelitate. Pmo ōnditur in scita
te vite. Nā dñs dicit Le. xix. Scti
estote qm̄ ego sanctꝰ suȝ. Certe hoc
fecit scūs nico. Nā legitur ꝙ ipse in
iuuētute sua ita pure 7 sācte vixit
ꝙ alioꝝ iuuenū deuitās lasciuiā
ecclias frequētauit 7 q̄cq̄d ibi de
sacra scriptura intelligere potuit
memorie retinuit. 7 castitatē non
solū in corpe sȝ etiā in mēte obser
uauit. 7 oīa que ptinēt ad sanctū
hoīem tota intētione fecit. 7 iō ca
nit ecclia d eo. Amicꝰ dei nicolaꝰ
amicitiā dei p mundiciā acq̄siuit
Nam dz Prouer. xxij. Qui diligit
cordis mūdiciā habebit amicū re
gem. qd fecit scūs nico. Uñ bñ dz
de eo Eccī. xliij. Ualde speciosus
ē in splēdore suo. Scdo ōnditur in
eiꝰ pietate. Nā dicit Amb. Cū oē
peccatum deposuerꝭ supest vt sis
piꝰ 7 cōpatiēs. qd em̄ mihi est ca
rere scelerib' 7 nō esse mitꝭ 7 man
suetꝰ Jdeo in signū huiꝰ dixit xp̄s
Mat. xj. Discite a me q2 mitꝭ suȝ.
Certe hoc fecit scūs nico. Uñ legitur
de eiꝰ pietate ꝙ cū defunctꝭ parenti
b' scti nicolai cepit cogitare quō
tantā copiā diuitiaꝝ nō ad laudē
humanā sȝ ad diuinā glīam dispē
saret. Tūc qdā cōuicaneꝰ suꝰ satꝭ
nobil' tres filias ꝟgines ob īopiā
ꝓstituere cogitur vt sic earuȝ infami
cōmertio aleretur. qd cū scūs nico.

compꝑit scelꝰ abhorruit ⁊ massam auri panno inuolutã in domum eiꝰ ꝑ fenestrã nocte ꝓiecit ⁊ clam recessit. Mane surgẽs hõ ille reperit massam auri ⁊ deo gratias agens ꝑmogenite nuptias celebrauit. Nõ multo tꝑe post famulus dei silr̃ opꝰ ꝑegit. Qđ rursus ille reperiẽs ⁊ in laudes imensas ꝓrumpẽs de cetero vigilare cepit vt sciret qs esset q̇ sue inopie subuenisset. Post paucos autẽ dies duplicata massa auri. iterũ in domum ꝓiecit. ad cuiꝰ sonitũ ille excitat̃ et nicolaũ fugientẽ insequit̃ currensq̃ velocit̃ taliq̃ voce alloquit̃. Siste gradu ⁊ teq̃ aspectui meo nõ subtrahas. sicq̃ currens Nicolaũ esse cognouit moxq̃ hõ humo ꝓstratꝰ osculari voluit pedes eiꝰ. Qđ nicolaus renuẽs ab eo exegit ne eũ q̃zdiu viueret publicaret. Et sic ptꝫ eius pietas. Uñ cõuenienter dicit̃ de eo illud ps̃. Tibi derelictꝰ est pauꝑ or. tu eris adiutor. Tertio ostendit̃ in eiꝰ fidelitate. nam ipse fuit fidelis ꝓrimo nõ tm̃ in vita verũ etiã post mortẽ. Nam dr̃ Apoc. ij. Estote fideles vsq̃ ad mortem ⁊ dabo tibi coronã vite ⁊c̃. Uñ legit̃ ꝙ q̇dam iudeus vidẽs potentiã sancti nicolai in miraculis faciẽdis fecit imaginẽ eiꝰ sibi fieri eã in domo sua collocauit ⁊ cũ aliquo longiꝰ iret cõmisit. sanctꝰ nicolaꝰ res suas cũ minis dicẽs hec v̾ba. Ecce nicolae oĩa bona tibi costodiẽda cõmitto. ⁊ nisi oĩa bñ ⁊ fidelit̃ custodieris vltionẽ de te expetã verberibꝫ ⁊ plagis. Quadã aũt vice duꝫ abesset fures adueniũt ⁊ cuncta rapiũt solã imaginẽ derelinquũt. Tandẽ iudeus rediẽs seq̃ spoliatum videns imaginẽ alloquit̃ his verbis. Dñe nicolae nõne vos in domo mea posui vt res meas a latronibꝫ seruaretꝭ. cur h̃ facere noluistꝭ. ⁊ cur latrones nõ ꝓhibuistis. dura ḡ tormẽta recipietis ⁊ penã ꝓ latronibꝫ luetꝭ. sicq̃ meũ damnũ cõpensabo in vestris tormentꝭ. ⁊ furorẽ meũ refrigerabo v̾beribꝫ et flagellis. Arripiens ḡ imaginẽ dure eam verberabat. diuidentibꝫ aũt latronibꝫ que rapuerãt sanctꝰ dei tanq̃ in se verbera de facto recepisset apparuit eis dicẽs. Ecce q̃ dure pro vobis flagellatus sum. ecce quõ in corꝑe effusionẽ sanguinis patior. Pergite citiꝰ ⁊ restituite cũcta que rapuistꝭ alioq̇n ira oĩpotentꝭ dei in vos deseuiet. ita vt scelus vestrũ in mediũ publicet̃ et q̇libet vestrũ suspendiũ patiet̃. Ad quẽ illi. Quis es tu q̇ talia nobis loquẽdo minarꝭ. Et ille. Ego sum nicolaꝰ seruꝰ iesu christi quẽ iudeus ꝓ rebꝫ suis custodiẽdis q̃s tulistis tam crudelit̃ verberauit. Territi illi ad iudeũ veniũt ⁊ oĩa restituũt. sicq̃ latrones ad viam rectitudinis redeũt ⁊ iudeꝰ grãm saluatorꝭ amplectit̃ ⁊ credit. ⁊ sic ptꝫ eius fidelitas. quare bñ dicit̃ de eo illud Matth. xxv. Euge serue bo. ⁊ fi. ⁊c̃. ¶ Tertio dico ꝙ sanctus nicolaꝰ cõmendat̃ in eiꝰ remuneratione gaudiosa cuꝫ dr̃.

inter bñdictos b. Circa qđ notā-
dum q in sacra scriptura tria īue
niunt ꝓpter que homo ꝯsequit di
uinam bñdictionē que tria sctūs
nicolaus ꝑfecte in se habuit. Pri
mū est recessus a malo. secūdū est
ꝓmptitudo ad misericordiā. ter-
tium ꝑseuerātia laboris in bono
Primo dico q homo ꝯsequit di-
uinam bñdictionē ꝓpter recessuz
a malo. vnde dr Job. j. q erat hō
simplex ꝛ rect⁹ timens deū et re-
cedēs a malo. sequit operib⁹ ma-
nuū eius bñdixisti. Nam Job vl.
dr. Et addidit dñs omnia quecū
qz fuerāt iob duplicata Certe hūc
recessuz a malo hūit scūs ni. Vñ
legit q in iuuētute sua incepit nō
tm̄ vitare malum. verūetiam stu
duit qualr in iusticia se exerceret.
Sicut dicit apl's ad Ro. vj. Sic
exhibuistꝭ men. ve. s. immū. ꝛ iniq.
ita nūc exhi. men. ve. iu. in sancti-
ficationē. Certe h̄ fecit sanct⁹ ni-
colaus. q̄uis nūq̄ seruiebat iniq
tati ꝛ īmundicie. Vñ dr in eius le
genda q ipse p̄ma die cū balnea-
ret erectus stetit in pelui. ꝛ in pue
ricia tm̄ semel feria q̄rta et sexta
vbera matris sugebat. Fact⁹ aūt
vir ꝛ ep̄us orōnib⁹ ꝛ ieiunijs ꝛ bo
nis opib⁹ insistebat ac corp⁹ suuz
macerabat. ꝑ quib⁹ meruit diui-
nam bñdictionē. Ideo dr de eo il
lud ps. Hic accipiet bñdictionez
a dño. ꝛc. Secūdo dat diuina bñdi
ctio ꝓpter ꝓmptitudinē ad miseri
cordiā ꝛ cōpassionē. vñ Prouer.
xxij. Qui ꝓnus ē ad misericordiaz
bñdicet. Certe hoc fecit scūs Ni.
Vñ legit q quodā tpe inuasit fa-
mes valida totaz ꝓuinciā sancti
nicolai. ita vt omnib⁹ alimēta de
ficerent. Audiens aūt vir dei na-
ues onustas tritico portui appli
cuisse illuc statim ꝓficiscit rogās
nautas vt saltez trib⁹ modijs per
quālibet nauē piclitantib⁹ subue
nirent. Cui illi. Non audem⁹ san
cte pater. qz mensuratū triticum
ab exactore oportz nos i horrea im
patoris reddere. quib⁹ scūs nico.
dixit. Facite nūc qđ dico et vobis
in dei v̄tute ꝓmitto q nullā mi-
nutionē habebitꝭ apud exactorē.
qđ cum fecissent ꝛ eandē mēsurā
quā ab exactore receperant reddi
dissent. mistris imparatoris mira-
culū referūt. ꝛ deū in famulo suo
nicolao magnifica laude extollūt
Frumentuz aūt fm vniuscuiusqz
indigētiā vir dei distribuit. ita vt
miraculose duob⁹ ānis nō tm̄ ad
victū sufficeret sz esset ad vsum se
minis abūdans. Cū igit circa in
digentes fuit ita ꝓnus ad miserā
dum. iđ inuenit grām augmenti.
vñ dr Prouer. iij. Misericordia
et v̄itas nō te deserant ꝛ describe
eas in tabulis cordis tui ꝛ īueni-
es grām corā deo ꝛ hominib⁹ qđ
ipse fecit. ideo cōpetit ei illđ Job.
xxxj. Ab infantia creuit mecū mi-
seratio ꝛ de vte. ma. egressa ē me-
cum. iđ meruit diuinā bñdictio-
nem. Vñ ps. Ecce sic bñdicet hō.
scz qui ꝓnus est ad misericordiā.
Ideo dixit xp̄us. Mat. v. Beati
miseri. ꝛc. Tertio dat diuina bñ-
dicio ꝓpter ꝑseuerantiā in bono.

Uñ dicit ps̄. Bñdictionez dabit legista. Ibunt de ꝟtute. ꝛc̄. Certe hanc ꝑseuerantiā in bonis operi/bus ꝛ virtutibꝫ habuit scūs nicolaus. quare meruit diuinā bene/ctionē ꝛ dei eternam ꝑfruitionez. Unde legit̄ ꝙ anno dñi. cccxliij. postq̄ꝫ sanct⁹ nicola⁹ diu ꝑseuerauerat in sancto ꝛ ꝟtuoso exercitio ꝛ dñs vellet eū assumere rogauit deum vt ei suam bñdictionē eternaz daret quā ꝓmisit omnibꝫ electis. cū dixit. Uenite bñdi. pa. ꝛc̄. et vt angelos suos sibi mitteret qui eū in celū ꝑducerent. Uñ ho/norandus est sanct⁹ nicola⁹. qꝛ ꝓcurauit vitam eternā. Requi. ex/emplū. Et inclinato capite vidit āgelos ad se veniētes incepit istū psalmū. In te dñe spe. non ꝯfun. vs. in ma. ꝛc̄. In his dictis emisit spūm. Tūc angeli cū gloria ꝛ dulci cantu aīam eius in celū dedu/xerūt ꝛ tota celestis curia eam cū leticia recepit. Corpus ꝟo ei⁹ se/pultum est in tūba marmorea et a capite ꝓfluxit fons olei. ꝛ a pedibus fons aque ꝛ vsq̄ꝫ hodie sacrū oleum resudat valens in salutem multoꝝ. Successit aūt ei vir quidam bon⁹ qui ep̄us erat post sanctum nicolaū q̇ fuit expulsus de sede sua. Quo eiecto oleū effluere desijt. sed eo reuocato ꝓtinus re/manauit. Et sic ptꝫ qualiter feli/citer ꝑseuerauit ꝛ cū benedict꞉ benedictus ē. Unde dicit saluator. Matth. x. Qui ꝑseue. vsq̄ꝫ in fi. h sal. e. Quare bñ dꝛ vt ī themate.

De sancto Ambrosio

Sermo. iiij.

Breuis in volatilibꝫ est apis ꝛ initiū dulcoris habet fruct⁹ illius. Eccī. xj. Notate kmi dic̄ em̄ Ari/sto. iiij. ethi. ꝙ qualis vnusq̄sq̄ꝫ ē talia opat̄. Cum igit̄ apis sit na/turalit̄ bona. merito ei⁹ opatio erit bona. iō dicit breuis in vo. ꝛc̄ In quibꝫ quidem ꝟbis duo no/tantur in quibus san. ambro. ꝫm allegoricū sensum dupl'r nob cō/mendat̄. p̄mo notat̄ ꝯditio naturalis. cum dꝛ breuis in vola. ꝛc̄. Scd̄o notat̄ opatio vtilis cū ad dit̄. ꝛ initiū dulcoris ꝛc̄. X

Dico p̄mo ꝙ notat̄ ip̄ius apis cōditio naturał. ī quo san. Ambro/sius nobis cōmendat̄. Circa qđ notandū ꝙ naturalis ꝯditō apis est ꝙ habet puritatē in pastu. Nā meliores flores ꝛ nobiliores eligit ex quibꝫ sugit mel. Sic spūaliter sanct⁹ ambrosi⁹ habuit hanc pu/ritatem. qꝛ ex nobilioribꝫ floribꝫ. id est ꝟtutibꝫ quibꝫ xp̄us pascit̄. Iuxta illud Cañ. ij. Qui pascitur inter lilia suxit mel puritat꞉. Isti aūt spūales flores sūt humilitas pauꝑtas et castitas. que hominē purificant ꝛ deo multuz placent. Sicut dꝛ Ecc̄i. xxv. In tribus scꝫ p̄dictis virtutib⁹ bñplacitū est spiritui meo que sunt ꝓbata coram deo ꝛ hominib⁹. Dico p̄mo ꝙ sanctus ambrosi⁹ habuit florē humilitatis. Est em̄ hūilitas iste flos. de quo dꝛ Esa. xj. Egredief virga de radice yesse ꝛ flos de radice ei⁹

ascendet ⁊ reqescit sup eum spūs dñi. ⁊ Esa. vlti. Ad quē respiciam nisi ad pauperculū ⁊ ɔtritū spū. idē humilē. Certe hūc florē humilitatis habuit ambrosi⁹. Un̄ legit̄ q̄ cū quadā vice mediolanū venisset ⁊ ibidem tūc epūs deesset aduenit pplꝰs sibi de epo ꝓuidere. sꝫ cū inter arrianos ⁊ catholicos de eligēdo epo magna seditio orietur Amb. causa sedāde seditiōis illuc perexit ⁊ statim vox infantis insonuit dicēs ambrosiū eē epm cui⁹ voci vnanimiter ɔsenserunt ambrosiū epm acclamātes. Et ille ɔtinuo eccl'iam exiens ⁊ se eē indignum clamauit. pplꝰs ṽo magis ac magis ꝓclamauit euꝫ esse epm. sed cuꝫ se sic ꝓficere videret fugā media nocte petijt. Ecce q̄ꝫ humilis fuit q̄ sic dignitates fugit. Cunqꝫ papiaꝫ pgere putaret mane apud portas ciuitatis mediolanen̄ inuenit̄. qui se iterum abscondit. tn̄ inuent⁹ est. ⁊ octaua die in epalem cathedrā sublevatus est. Et iō dicit Grego. Qui sibi vilis. apud deū magnus est. Qđ fecit sanct⁹ ambrosi⁹ cū hūilitatem multū dilexit. ideo floreꝫ et virtutē humilitatꝭ in se habuit ⁊ ex ea mel puritatꝭ suxit. Un̄ dicit Hugo de claustro aīe. Sicut mel condit̄ in cōfectione medicine cū omnib⁹ diuersitatib⁹ specierum. sic dulcedine hūilitatꝭ condiunt̄ oīa genera ṽtutum. Nam oīa opa que hō facit in hūilitate fiunt meritoria ⁊ deo grata ⁊ pura. Un̄ Grego. Illa ṽtus in nob veraciter pullulat. i. exit que ī radice humilitatꝭ pdurat. ℣ Secūdo dico q̄ ambrosi⁹ habuit florem ⁊ ṽtutē paupertatꝭ que multū placet deo ⁊ facit hoīem pfectum Juxta illud Lu. xviij. Si vis pfectus ⁊c̄. Un̄ in signū hui⁹ dr̄ Lu. ix. q̄ iesus cōuocatis. xij. aplis dedit illis ptātem sup oīa demonia ⁊ vt lāguores curarēt ⁊ misit illos p̄dicare regnuꝫ dei. ⁊ ait ad illos. Nihil tuleritꝭ in via neqꝫ virgam neqꝫ pecuniā neqꝫ perā neqꝫ panem neqꝫ duas tunicas habeatꝭ. Certe hūc florē ⁊ virtuteꝫ habuit btūs ambrosi⁹. nam oīa que habuit paupib⁹ errogauit. Un̄ legitur q̄ dixit. si de me aliquid poscerent aut dom⁹ aut aurū aut argentum qđ mei iurꝭ esset libēter offerrem nihil possū nisi de corde meo tradere ⁊ ad hoc parat⁹ sum. ipse diuitias multū abhorruit ⁊ paupertatem dilexit. Un̄ legit̄ q̄ cū q̄dam vice romam pgeret ⁊ in quadam villa apud quendā hominē nimis locupletā hospitat⁹ fuisset quē de statu suo sollicite reqsiuit. Cui ille. Dn̄e stat⁹ me⁹ felix extitit gloriosus ⁊ psper. ecce diuitijs et delicijs ⁊ ceteris infinitꝭ bonis abundo. seruos ⁊ famulos q̄ꝫplures habeo. copiosam turbaꝫ filiorum ⁊ nepotum possideo nec vn q̄ꝫ aliqd aduersi mihi accidit. Qđ audiens sanctus Ambrosius vehementer obstupuit. et his qui secum erāt in comitatu dixit. Surgite et hinc quantocitius fugite. quia dominus nō est in loco isto.

Festinate filij nec in fugiẽdo mo/
ram facite ne nos diuina vltio h̄
app̄hendat ꝛ ne in peccatꝭ eorum
pariꝰ inuoluamur. Cũ aũt fuge/
rent ꝛ aliquãtulũ ꝓcessissent subi
to terra aperuit se ꝛ hoīem illum
cũ vniuersis que ad ipsum ꝑtine
bant ita absorbuit vt nullũ vesti/
gium inde remaneret. qđ cernẽs
Amb. dixit. Ecce frẽs q̃z misericor
diter deꝰ parcit cũ aduersa tribu
it. et q̃z seuere irascitꝰ cum semꝑ ꝓ
spera elargitꝰ. In eodẽ aũt loco fo
uea remãsisse dicitꝰ in testimoniũ.
Vñ cuz videret auariciã crescere
in multꝭ vehemẽter ingemuit. ꝛ se
de huiꝰ seculi erũna liberari instã
tius orauit. Vñ bñ potuit dicere
illud apl'i ad Phil'. iij. Omnia de
trimentũ feci ꝛ arbitror vt sterco
ra vt xp̄m lucri faciã ꝛ inueniar ī
illo ꝯfiguratꝰ. id ē sil'is. Vñ dicit
Berñ. Beatꝰ q̇ post illaz nõ abijt
que possessa onerãt amata inqui
nant qđ fecit btũs amb. ☞ Ter
tio habuit florẽ virtutẽ castitatis
que deo multũ placet ꝛ ex ea pa/
scitꝰ. Nam dicit apl'us Gal'. v. Fru
ctus spũs est castitas. ideo deꝰ ele
git electos suos in puritate. Vñ
Eph. j. Elegit nos añ mundi ꝯsti
tutionẽ vt essemꝰ sancti ꝛ īmacu
lati. Certe hũc florẽ puritatis ha/
buit scũs ambro. Vñ legitꝰ ꝙ cum
quadã uice iuisset in quandã ciui
tatẽ ꝓ quodam ep̄o ordinando ꝛ
eiꝰ electioni. Iustina impatrix et
alij heretici ꝯtradicerẽt volentes
vt de sua secta aliquis ordinaretꝰ.
Tũc vna de virginibꝫ arrianorũ
impudentior ceterꝭ ambrosiũ cuz
vestimẽto app̄hendebat volens
ip̄m ad partẽ mulieꝝ trahere vt
ab eis cesus de eccl'ia cuz iniuria
pelleretꝰ. Cui ait am. et si ego tãto
sacerdotio indignꝰ sum. te tñ nõ
decet in qualẽcũqꝫ sacerdotẽ ma/
nuz mittere. Vñ timere debuisti
iudiciũ dei ne tibi aliq̇d ꝯtingat.
Qđ dictum ꝯfirmatũ est nam al/
tera die mortua est. Et sicut ipsa
Ambrosiuz manu voluit trahere
ad ꝯtumelias. ita ipse grãm ꝓ cõ
tumelia reddens eã ad sepulchrũ
deduxit. qđ factũ oẽs ꝑtruit. Re/
fert etiã Hiero. eum dixisse. Vir/
ginitatẽ nõ solum efferimꝰ sꝫ etiã
fuamꝰ. Ip̄e ei fuit castissimꝰ. ꝛ sic
ptꝫ qual'r florem castitatꝭ habuit.
Vñ bñ dicit deo eo xp̄s illđ Cañ.
v. Dilectus meꝰ candidus ꝛ rubi
cũdus. Candidus ꝓpter castitatẽ
ꝛ puritatẽ mentꝭ. ꝛ rubicũdus ꝓ/
pter pulchritudinẽ corꝑis. Nã ꝑ
fecta castitas nõ est tm̄ carnis ve
rumetiã mentꝭ. vñ Grego. Nulla
est castitas carnis quã nõ cõmen
dat puritas mẽtꝭ. Et sic ptꝫ ꝑmuz
scꝫ q̃l'r btũs amb. ex nobilibꝫ flori
bꝫ id ē ꝟtutibꝫ. suxit mel puritatꝭ
Vñ bene đr ambrosiꝰ. i. spẽs redo
lens dei. Nam ambrosiꝰ dicitꝰ ab
ambra. que est spẽs valde redolẽs
ꝛ p̄ciosa. ꝛ sius qđ est deꝰ q̃si spẽs
redolẽs dei. Vñ ipse ē de numero
illoꝝ de quibꝫ dicit apl's. ij. Coꝝ.
ij. Christi bonꝰ odor sumus. ☞
Secũdo dico ꝙ in ꝟbis p̄missis
notatꝰ ipsiꝰ apis vtilis oꝑatio cõ/
cluditꝰ. fructꝰ illius habet initiuz

inter bñdictos b. Circa qđ notã/dum q in sacra scriptura tria iueniunt ꝓpter que homo ꝯsequit diuinam bñdictionē que tria sctũs nicolaus pfecte in se habuit. Primũ est recessus a malo. secũdũ est pmptitudo ad misericordiã. tertium pseuerãtia laboris in bono. Primo dico q homo ꝯsequit diuinam bñdictionē ꝓpter recessuz a malo. vnde dr Job.j. q erat hõ simplex z rect⁹ timens deũ et recedēs a malo. sequit operib⁹ manuũ eius bñdixisti. Nam Job vl. dr. Et addidit dñs omnia quecũ qz fuerãt iob duplicata. Certe hũc recessuz a malo hũit scũs ni. Uñ legit q in iuuētute sua incepit nõ tm̃ vitare malum. verũetiam studuit qualr in iustitia se exerceret. Sicut dicit apls ad Ro.vj. Sic exhibuist men. ve. s. immũ. z iniq. ita nũc exhi. men. ve. iu. in sanctificationē. Certe h fecit sanct⁹ nicolaus. q̃uis nũq̃ seruiebat iniqtati z imundicie. Uñ dr in eius legenda q ipse pma die cũ balnearet erectus stetit in pelui. z in puericia tm̃ semel feria q̃rta et sexta vbera matris sugebat. Fact⁹ aũt vir z epus oronib⁹ z ieiunijs z bonis opib⁹ insistebat ac corp⁹ suuz macerabat. p quib⁹ meruit diuinam bñdictionē. Ideo dr de eo illud ps. Hic accipiet bñdictionez a do. zc. Secũdo dat diuina bñdictio ꝓpter pmptitudinē ad misericordiã z cõpassionē. vñ Prouer. xxij. Qui pnus ē ad misericordiaz bñdicet. Certe hoc fecit sctũs Ni.

Uñ legit q quodã tpe inuasit fames valida totaz ꝓuinciã sancti nicolai. ita vt omnib⁹ alimēta deficerent. Audiens aũt vir dei naues onustas tritico portui applicuisse illuc statim pficiscit rogãs nautas vt saltez trib⁹ modijs per quãlibet nauē piclitantib⁹ subuenirent. Cui illi. Non audem⁹ sancte pater. qr mensuratũ triticum ab exactore oportz nos i horrea imperatoris reddere. quib⁹ scũs nico. dixit. Facite nũc qđ dico et vobis in dei vtute pmitto q nullã minutionē habebitis apud exactorē. qđ cum fecissent z eandē mēsurã quã ab exactore receperant reddidissent. mistris imperatoris miraculũ referũt. z deũ in famulo suo nicolao magnifica laude extollũt. Frumentuz aũt fm vniuscuiusqz indigētiã vir dei distribuit. ita vt miraculose duob⁹ ãnis nõ tm̃ ad victũ sufficeret sz esset ad vsum seminis abũdans. Cũ igit circa indigentes fuit ita pnus ad miserãdum. iõ inuenit grãm augmenti. vñ dr Prouer. iij. Misericordia et vitas nõ te deserant z describe eas in tabulis cordis tui z iuenies grãm corã deo z hominib⁹ qđ ipse fecit. ideo cõpetit ei illđ Job. xxxj. Ab infantia creuit mecũ miseratio z de vte. ma. egressa ē mecum. iõ meruit diuinã bñdictionem. Uñ ps. Ecce sic bñdicet hõ. scz qui pnus est ad misericordiã. Ideo dixit xp̃us. Mat. v. Beati miseri. zc. Tertio dat diuina bñdicio ꝓpter pseuerantiã in bono.

Uñ dicit ps. Bñdictionez dabit legisla. Ibunt de vtute. &c. Certe hanc pseuerantiã in bonis operibus z virtutib habuit scũs nicolaus. quare meruit diuinã benedictionẽ z dei eternam pfruitionez. Unde legit q anno dñi. cccxliij. postq̃ sanct nicola diu pseuerauerat in sancto z vtuoso exercitio z dñs vellet eũ assumere rogauit deum vt ei suam bñdictionẽ eternaz daret quã pmisit omnib electis. cũ dixit. Uenite bñdi. pa. &c. et vt angelos suos sibi mitteret qui eũ in celũ pducerent. Uñ honorandus est sanct nicola. qz procurauit vitam eternã. Requi. exemplũ. Et inclinato capite vidit ãgelos ad se veniẽtes incepit istũ psalmũ. In te dñe spe. non cõfun. vs. in ma. &c. In his dictis emisit spũm. Tũc angeli cũ gloria z dulci cantu aĩam eius in celũ deduxerũt z tota celestis curia eam cũ leticia recepit. Corpus vo ei sepultum est in tũba marmorea et a capite pfluxit fons olei. z a pedibus fons aque z vsq bodie sacrũ oleum resudat valens in salutem multoꝝ. Successit aũt ei vir quidam bon qui epus erat post sanctum nicolaũ q̃ fuit expulsus de sede sua. Quo eiecto oleũ effluere desijt. sed eo reuocato ptinus remanauit. Et sic ptz qualiter feliciter pseuerauit z cũ benedict be nedictus ẽ. Unde dicit saluator. Matth. x. Qui pseue. vsq in fi. h' sal. e. Quare bñ dr vt ĩ themate.

De sancto Ambrosio

Sermo. iiij.

Breuis in volatilib est apis z initiũ dulcoris habet fruct illius. Ecci. xj. Notate kmi dic em Aristo. iiij. ethi. q qualis vnusquisq ẽ talia opat. Cum igit apis sit naturalit bona. merito ei opatio erit bona. iõ dicit breuis in vo. &c. In quib quidem vbis duo notantur in quibus san. ambro. fm allegoricũ sensum duplr nob cõmendat. pmo notat cõditio naturalis. cum dr breuis in vola. &c. Scdo notat opatio vtilis cũ addit. z initiũ dulcoris &c.

Dico pmo q notat ipsius apis cõditio natural. i quo san. Ambrosius nobis cõmendat. Circa qd notandũ q naturalis cõditõ apis est q habet puritatẽ in pastu. Nã meliores flores z nobiliores eligit ex quib sugit mel. Sic spũaliter sanct ambrosi habuit hanc puritatem. qz ex nobiliorib florib. id est vtutib quib xpus pascit. Iuxta illud Cañ. ij. Qui pascitur inter lilia suxit mel puritatis. Isti aũt spũales flores sũt humilitas pauptas et castitas. que hominẽ purificant z deo multuz placent. Sicut dr Ecci. xxv. In tribus scz pdictis virtutib bñplacitũ est spiritui meo que sunt pbata coram deo z hominib. Dico pmo q sanctus ambrosi habuit florẽ humilitatis. Est em hũilitas iste flos. de quo dr Esa. xj. Egrediet virga de radice yesse z flos de radice ei

ascendet et requiescit sup eum spūs dñi. et Esa. vlti. Ad quē respiciam nisi ad paupculū et ꝯtritū spū. id est humilē. Certe hūc florē humilitatis habuit ambrosi⁹. Uñ legit̄ q cū quadā vice mediolanū venisset et ibidem tūc epūs deesset aduenit pplus sibi de epo ꝓuidere. sz cū inter arrianos et catholicos de eligēdo epo magna seditio oriretur Amb. causa sedāde seditiōis illuc perexit et statim vox infantis insonuit dicēs ambrosiū eē epm cui⁹ voci vnanimiter ꝯsenserunt ambrosiū epm acclamātes. Et ille ꝯtinuo eccliam exiens et se eē indignum clamauit. pplus vo magis ac magis ꝓclamauit euz esse epm. sed cuz se sic ꝓficere videret fugā media nocte petijt. Ecce q̄z humilis fuit q sic dignitates fugit. Cunqz papiaz pgere putaret mane apud portas ciuitatis mediolanens̄ inuenit̄. qui se iterum abscondit. tñ inuent⁹ est. et octaua die in epalem cathedrā subleuatus est. Et iō dicit Grego. Qui sibi vilis. apud deū magnus est. Qd fecit sanct⁹ ambrosi⁹ cū hūilitatem multū dilexit. ideo florez et virtutē humilitatis in se habuit et ex ea mel puritatis suxit. Uñ dicit Hugo de claustro aīe. Sicut mel condit̄ in cōfectione medicine cū omnib⁹ diuersitatib⁹ specierum. sic dulcedine hūilitatis condiunt̄ oīa genera vtutum. Nam oīa opa que hō facit in hūilitate fiunt meritoria et deo grata et pura. Uñ Grego. Illa vtus in nob veraciter pullulat. i. exit que ī radice humilitatis ꝑdurat. ¶ Secūdo dico q ambrosi⁹ habuit florem et vtutē paupertatis que multū placet deo et facit hoīem pfectum Juxta illud Lu. viij. Si vis pfectus et cetera. Uñ in signū hui⁹ dr̄ Lu. ix. q iesus cōuocatis. xij. aplis dedit illis ptātem sup oīa demonia et vt lāguores curarēt et misit illos p̄dicare regnuz dei. et ait ad illos. Nihil tuleritis in via neqz virgam neqz pecuniā neqz perā neqz panem neqz duas tunicas habeatis. Certe hūc florē et virtutez habuit btūs ambrosi⁹. nam oīa que habuit paupib⁹ erogauit. Uñ legitur q dixit. si de me aliquid posceret aut dom⁹ aut aurū aut argentum qd mei iuris esset libēter offerrem nihil possū nisi de corde meo tradere et ad hoc parat⁹ sum. ipse diuitias multū abhorruit et paupertatem dilexit. Uñ legit̄ q cū q̄dam vice romam pgeret et in quadam villa apud quendā hominē nimis locupletā hospitat⁹ fuisset quē de statu suo sollicite requisiuit. Cui ille. Dñe stat⁹ me⁹ felix extitit gloriosus et psper. ecce diuitijs et delicijs et ceteris infinitis bonis abundo. seruos et famulos q̄zplures habeo. copiosam turbaz filiorum et nepotum possideo nec vnq̄z aliqd aduersi mihi accidit. Qd audiens sanctus Ambrosius vehementer obstupuit. et his qui secum erāt in comitatu dixit. Surgite et hinc quantocitius fugite. quia dominus nō est in loco isto.

Festinate filij nec in fugiẽdo moram facite ne nos diuina vltio hic apphendat et ne in peccatis eorum pariter inuoluamur. Cũ aũt fugerent et aliquãtulũ processissent subito terra aperuit se et hoiem illum cũ vniuersis que ad ipsum ptinebant ita absorbuit vt nullũ vestigium inde remaneret. qd cernẽs Amb. dixit. Ecce fres q̃z misericorditer deus parcit cũ aduersa tribuit. et q̃z seuere irascitur cum semp prospera elargitur. In eodẽ aũt loco fouea remãsisse dicitur in testimoniũ. Uñ cuz videret auariciã crescere in multis vehemẽter ingemuit. et se de huius seculi erũna liberari instãtius orauit. Uñ bñ potuit dicere illud apli ad Phil. iij. Omnia detrimentũ feci et arbitror vt stercora vt xpm lucri faciã et inueniar in illo configuratus. id ẽ silis. Uñ dicit Bern. Beatus q post illaz nõ abijt que possessa onerãt amata inquinant qd fecit btũs amb. ¶ Tertio habuit florẽ virtutẽ castitatis que deo multũ placet et ex ea pascitur. Nam dicit aplus Gal. v. Fructus spũs est castitas. ideo deus elegit electos suos in puritate. Uñ Eph. j. Elegit nos añ mundi cõstitutionẽ vt essemus sancti et imaculati. Certe hũc florẽ puritatis habuit scũs ambro. Uñ legitur q cum quadã uice iuisset in quandã ciuitatẽ pro quodam epo ordinando et eius electioni. Iustina impatrix et alij heretici cõtradicerẽt volentes vt de sua secta aliquis ordinaretur. Tũc vna de virginibus arrianorũ impudentior ceteris ambrosiũ cuz vestimẽto apphendebat volens ipm ad partẽ mulierũ trahere vt ab eis cesus de ecclia cuz iniuria pelleretur. Cui ait am. et si ego tãto sacerdotio indignus sum. te tñ nõ decet in qualẽcũqz sacerdotẽ manuz mittere. Uñ timere debuisti iudiciũ dei ne tibi aliqd cõtingat. Qd dictum cõfirmatũ est nam altera die mortua est. Et sicut ipsa Ambrosiuz manu voluit trahere ad cõtumelias. ita ipse grãm pro cõtumelia reddens eã ad sepulchrũ deduxit. qd factũ oẽs pruit. Refert etiã Hiero. eum dixisse. Uirginitatẽ nõ solum efferimus sz etiã seruamus. Ipe ei fuit castissimus. et sic ptz qualiter florem castitatis habuit. Uñ bñ dicit deo eo xps illd Cañ. v. Dilectus meus candidus et rubicũdus. Candidus propter castitatẽ et puritatẽ mentis. et rubicũdus propter pulchritudinẽ corporis. Nã pfecta castitas nõ est tm carnis verumetiã mentis. vñ Grego. Nulla est castitas carnis quã nõ cõmendat puritas mẽtis. Et sic ptz pmuz scz qualiter btũs amb. ex nobilibus floribus id ẽ virtutibus. suxit mel puritatis Uñ bene dr ambrosius. i. spẽs redolens dei. Nam ambrosius dicitur ab ambra que est spẽs valde redolẽs et pciosa. et sius qd est deus q̃si spẽs redolẽs dei. Uñ ipse ẽ de numero illorũ de quibus dicit apls. ij. Cor. ij. Christi bonus odor sumus. ¶ Secũdo dico q in verbis pmissis notatur ipsius apis vtilis opatio cõcluditur. fructus illius habet initiuz

dulcoris. Est notandū q̄ apis ha
bet triplicē op̄ationem naturalr̄
quā etiā habuit Amb. spūaliter. s.
fecunditatē in p̄tu. sagacitatē in
op̄e. sedulitatē in labore. Primo
dico q̄ apis habuit fecūditatē in
partu. q2 singulis ānis geminos
fruct⁹ reddit. sic scūs ambrosius
habuit fecūditatē in partu bono-
rum operū. nam geminos fruct⁹
reddidit. s. iuuentutē z senectutē.
Juxta illud Eccī. xj. Mane semi
na semē tuū z vespe nō cesset ma
nus tua. q. d. Jn iuuētute incipe
bonū opus tuū z in senectute nō
dimittas. qd̄ fecit scūs ambrosi⁹
Jn cui⁹ signū legit̄ q̄ cū nat⁹ esset
z i cuna iacuisset z dormiret subi
to examen apum aduenies in os
ei⁹ ingrediēdi vices frequentauit
q̄si in alueolum. i. binkorb suum
intraret z exierit. que postea euo-
lantes in tantā aeris altitudinē
subleuate sunt vt oculis hominū
minime videri poterāt. qd̄ vidēs p̄r
ait. Si vixerit infantulus ille ali
quid magni erit z sic statim tradi
tus lr̄is z iuuētutē in bonis z san
ctis operib⁊ incepit z in senectu-
te vsq3 ad finē vite ꝯsummauit.
Et sic p3 quō habuit fecunditatē
in partu bonoꝝ operū cum iuuē
tutem z senectutē in virtutib⁊ cō
summauit. Uñ ad Gal. vlti. Bo
num faciētes non deficiam⁹ vllo
tp̄e. Sequit̄. Tempe eī̄ suo me-
temus. s. vitā eternā. Unde dicit
saluator Matth. x. Qui p̄seuera
uerit in finē hic saluus erit. B
Secūdo dico q̄ apis habet saga
citatē in op̄e. nā mira z sagaci op̄a
tione domiciliū z mel componit.
Sic scūs ambrosi⁹ habuit sagaci
tatem op̄is. Nam mel diuine sa-
piētie z dulcedinē sacre scripture
mira z sagaci op̄atione posuit in
cor suum z alioꝝ. vñ Eccī. xv. Jn
medio ecclie aperuit os ei⁹ z im-
pleuit eū dn̄s spū sapiētie zc̄. Uñ
legit̄ q̄ ipse rome liberalib⁊ scien
tijs est edoct⁹ quib⁊ diuinis sciē-
tijs plures ad fidē cōuertit. Uñ q̄
dam heretic⁹ durus disputator z
incōuertibilis ad fidē cum audi-
ret ambrosiū predicantē vidit ad
aures ei⁹ angelū loquentē verba
que ipse p̄dicauit. Quo viso chri-
stian⁹ effect⁹ est. z fidem quā p̄se-
quebat̄ cepit defendere. Jpse eī̄
sanctū Augustinū doctorē egre-
gium ad fidē cōuertit. sic dr̄ in le-
genda sancti augustini. Cum eī̄
Aug⁹. adhuc esset infidelis cepit
sctō Amb. adherere z audire ei⁹ p̄
dicationes frequēter q̄ ꝯtra erro
rem z heresim manicheoꝝ dispu
tauit z ip̄m aptis rōnib⁊ z aucto-
ritatib⁊ cōfutauit. vt ita error ille
a corde Augustini penit⁹ pelleret̄
z sic vltimatiꝫ aduenīēte paschali
tp̄e cum aug⁹. eēt annoꝝ. xxx. me-
ritis matrꝭ z p̄dicatione ambrosij
sacrū baptisma suscepit. Tunc si
cut fert̄ Ambrosi⁹ dixit. Te deū
laudamus. Et augustin⁹ rn̄dit. te
deum ꝯfitemur zc̄. Et sic ipsi duo
hunc hymnū alternatim cōposu
erunt z vsq3 in finē decantauerūt
Et sic p3 qualiter mira z sagaci
op̄atione in cor suū z alioꝝ semi-

nauit dulcedinē sacre theologie. Unde potuit dicere illud ad aug. Prouerb.iiij. Uiam sapiē monstrabo tibi. scz sacre scripture. Et augustin⁹ ad oēs quos ambrosi⁹ docuit potuit illud dicere Johe.ij. Exultate et letamini in dño deo nro q dedit nobis doctorē iusticie. ¶ Tertio dico ꝙ apis habet sedulitatem in labore. qr raro ociosa existit. Nā de flore in florez volat ꝛ sugit mel. Sic sctūs ambrosius nunq̄ꝫ fuit ociosus. sed ꝓpter amorē dei fuit semꝑ ī sanctꝭ occupationibꝯ. Nam fm Grego. Amor dei nunq̄ꝫ ē ociosus. Unde legit᷑ de eo ꝙ ipse fuit ita sedulus ī labore ꝙ libros quos ipse dictauit ex inspiratiōe diuīa ꝓpria manu scriberet nisi cum infirmitate corpis grauerek. de illo aūt labore iuit ad aliū laborē. hoc ē ꝙ fuit tante abstinētie ꝙ quotidie ieiunauit nisi in sabbato ꝛ in die dñico et in sūmis festiuitatibꝯ. Et de abstinētia iuit ad amorē dī ꝑ desiderium martyrij. Nā cum ꝑposi tus valentini impatoris mandauit Ambrosi⁹ dicēs. Tu ꝯtemnis īpatorē caput tuū tollo. Cui ambrosius. De⁹ pmittat te vt facias qd minaris. Uñ cū a paulino int᷑rogaret᷑ cur sanctos q moriebant᷑ sic defleret. rñdit. Nō putetis ꝙ fleo qr recesserūt. sz ideo qr me ad glīam ꝑcesserūt. Cuz aūt videret ꝙ ꝑ martyrium ad deū venire nō poterat vehemēter ingemuit ꝛ se de erūna hui⁹ seculi liberari exorauit. Qd cū se obtinuisse ꝑcepit reuelauit fratribꝯ ꝙ vsqꝫ ad dñicam resurrectiōis secū eēnt. Uñ ante paucos dies anteq̄ꝫ detineret᷑ infirmitate cum dictaret aliq subito ipsis videntibꝯ ignis caput ei⁹ cooꝑuit ī modū scuti breuis ꝛ paulatim ꝑ os ei⁹ tanq̄ꝫ habitator in domū intrauit. Tunc facies ei⁹ quasi nix effecta est. sed post aspectionem eoꝝ reuersa est. post paucos aūt dies cepit laborare in infirmitate. Tūc comes ytalie cū esset mediolani cōuocauit nobiles dicēs. ꝙ tāto viro recedente. timendū eēt ne italie interit⁹ īmineret. Rogauitqꝫ vt virum dei accederēt rogātes vt sibi adhuc spaciū viuendi impetraret Qd cū ille ab eis audiuit. Rñdit Nō ita inter vos vixi vt me viuere pudeat nec mori timeo. qr bonum dñm habem⁹. Uñ honorat⁹ epūs vercellenꝭ qui obitū sancti Ambrosij expectabat cū se sopori dedisset vocē tertio se acclamātez audiuit. Surge qr. Ambrosius est recessur⁹. qui surgēs mediolanum ꝯcitus venit ꝛ ei sacr̄m dñici corpis dedit. mox ille manus ī modū cruc̄ꝭ expandit. ꝛ spūm int᷑ verba orōnis efflauit. Cum autē in nocte pasche corp⁹ eius fuisset delatū plurimi infantes baptizati eū viderūt. ita vt aliqui eum in cathedra sedentē aliqui eū ascendentē digito suis parentibꝯ demonstrauerūt. Et sic ptz qualit᷑ de labore in laborē. ꝛ de labore in eternam requiē iuit. Uñ ipse est d numero illoꝝ de quibꝯ spūssanctus

p os dauid dicit. Ibunt de virtu
te in virtutē. Qđ ipse sapiens co/
gnouit in spūsancto cū dic̄ Pro
uer. iiij. Iustorū semita quasi lux
splendēs pcedit et crescit vsq; ad
pfectam diē. s. in patria. vbi cum
magno gaudio cū omnib9 electis
gaudet. Uñ hec est dies quā fecit
dñs exultem9 et lete. in ea. Uñ cō
cluditur de eo. Fructus illius ha
bet initiū dulcedinis ⁊c̄.

De ɔceptione btē marie vgīs.
Sermo. v.

Concepit
me mater mea ps. l.
Uerba pñt esse virgi
nis marie cui9 festum ɔceptionis
eccl'ia hodie celebrat. Notate cha
rissimi. dicit em̄ Aris. in. ij. de ge/
nera. ⁊ cor. q melius est esse q̄z nō
esse. Cum igit̄ voluit mariā dile/
ctaz suā matrē in esse pducere or/
dinauit vt anna sterilis eam ɔci
peret ⁊ pareret. iō misit angelum
suū vt nūciaret sancte anne q de
beret ɔcipere ⁊ parere filiā ⁊ nūcu
pare nomen ei9 Maria que ɔce/
pit ⁊ pepit ⁊ filiam in esse nature
fm diuinam ordinationē pduxit
quare ⁊ bñ Maria tūc dicere po
tuit. Cōcepit me mater mea. C
Circa cōceptionē virginis marie
tria sunt notāda. que tangūt ho/
diernū festum. Primo quō vgo
maria a matre sua tpaliter est cō
cepta. Secūdo quō sine origina/
li peccato. Tertio q pñs festū cō
ceptionis celebrari debz. De pmo
sciendū q beata maria cōcepta ē
a parentib9 singularī pfectionis.
scz anna matre sua ⁊ ioachim pa/
tre suo. Hoc nota in smone d na
tiuitate virginis marie. Secūdo
q sine originali peccato est cōce/
pta. qđ ostendit̄ triplicit̄. Primo
quia fuit a deo pseruata. Secun
do qr est p sacram scripturā pfi/
guratum ac p dicta sanctoꝝ do/
ctorum approbatū. Tertio qr est
exemplis pnūciata ac ɔfirmata.
Dico ergo q maria sine originali
peccato ē cōcepta. quia fuit a deo
pseruata. Circa qđ notandum q
pseruatio vginis ab origiali pec
cato ostēdit̄ tripliciter fm tria at
tributa in diuinis. s. p potentiaz.
sapientiā ⁊ bonitatē. que attribu
unt̄ psonis in diuinis. Naz vt di/
cit mgr̄ lib. j. dis. xxxiiij. q q̄uis in
deo sit vnū ⁊ idem penit9 poten/
tia sapientia ⁊ bonitas. tñ poten
tia appropriat̄ patri. sapiētia filio
bonitas spūiscto. fm ista tria vir
go maria est a trib9 psonis in di/
uinis ab originali pseruata. Uñ
cōueniēter possunt dicere illud.
j. Macha. ix. Absit vt inferamus
crimen glorie nostre. id ē virgini
marie. Ipsa est eniz gloria sancte
trinitatis. Uñ dicit Berñ. Maria
sinum grē omnib9 aperuit vt de
plenitudine ei9 accipiāt vniuersi
captiuus redemptionē. eger cu/
rationem. tristis consolationem.
peccator veniaz. iustus grām. an
gelus leticiam. tota trinitas glo/
riā. Ecce quō maria fm Berñ. est
glā scē trinitatis. q̄re bñ dt absit ⁊c̄
C Uñ pmo oñdit̄ q deus pat

p̄seruauit mariā.qꝛ potuit. iō si/
bi attribuit̄ siue appꝛopꝛiat̄ potē
tia.Uñ mgr̄ li.i.dis.xlij.dicit Oī/
potētia dei ē.⁊ oīpotēs est de⁹.qꝛ
oīa potuit q̄ vult. Cū igit̄ de⁹ sit
oīpotēs.ip̄e etiā potuit suā ma/
trē p̄seruare. Et q̄uis de⁹ dede/
rit illā legē ⁊ sniam.q ꝓpter pctm̄
ꝑmoꝝ parentū oēs deberēt cō/
trahere origiale tñ ip̄e voluit et
ꝑuilegiare suā matrē ne ꝯtrahe/
ret originale. Nā lex dicit.q ꝑn/
ceps vniuersal' nō est astrict⁹ le/
gibꝫ suis.cū ip̄e sit sup̄ oēm legez
Igit̄ q̄ntūcūqꝫ fuerit diuine leg
oēm hoiem ꝯtrahere origiale de
us tñ potuit p̄seruare spāli ꝑuile
gio suā dilectam matrē ne incur
reret maculam, sicut etiam ipse
dedit speciale ꝑuilegiuz Enoch ⁊
Helye ꝯ legē cōem moriēdi q̄s vi
uētes trāstulit de h̄ mūdo.vt ha/
bet̄ Geñ.v.⁊.iiij. Reg.ij. Qui cū
debebāt ſm cōem legē a deo da/
tā mori. Iuxta illō Geñ.iij. Pul
uis es ⁊ in pul.reuer.sic de⁹ po/
tuit facere dādo in spāli mr̄i sue
ꝑuilegiū ꝯtra cōem legē datā oī/
bus vt ꝯcipet̄ in pctō originali ⁊
ip̄a v̄go nō. Uñ ꝓpter illud posse
ponit̄ vna ꝯclusio q̄ est de intētio
ne scoti doctoris subtil'.dñi aure
ole.frācisci marōis.hugōis de no
uo claustro.⁊ alioꝝ plimoꝝ do/
ctoꝝ.q̄ est talis.q sic v̄go dei ge/
nitrix talit̄ fuit sctificata añ suaz
natiuitatē q nūq̄ aliq̄d pctm̄ a/
ctuale habuit.ita veracit̄ sctifica
ri potuit q nunq̄ pctm̄ origina/
le habuisset. Uñ dic̄ Aug.de na/
tura ⁊ gr̄a. Hac v̄gine ꝯcepta: si
oēs scti ⁊ sctē dei ꝯgregari possēt
⁊ q̄reret̄ ab eis an pctm̄ haberēt.
q̇d rñderēt.nisi qō Ioh.ait. Si di
xerim⁹ q pctm̄ nō habem⁹ nosip
sos sedu.⁊ v̄itas in nobis nō est.
F Scdō oñdit̄ q de⁹ fili⁹ ꝑ suā
sapiāz p̄seruauit suā dilectā ma/
trē ab originali pctō.qꝛ decuit eū
facere.iō attribuit̄ sibi sapīa que
se tm̄ in aīas sctās trāsfert. vt dꝫ
Sap̄.vij. Cū ḡ dicit fili⁹ q̇ est sa/
piētia p̄ris voluit inhītare v̄ginē
mariā decuit vt eā p̄seruaret. vñ
dicit ps̄.in spū. Domū tu.de san.
dñe. Sed sctītudo vt. dic̄ Dyo.est
mūdicia ab oībꝫ inq̇namētis libe
ra.s.mortalibꝫ venialibꝫ. ⁊ origīa
libꝫ.⁊ ḡ decuit ip̄m p̄seruare mr̄ez
suā ab originali pctō. Unō dicit
Ans.in li.de ꝯceptu v̄giali.c.xviij
mūdissima dei fili⁹ nat⁹ ē. Nā q ō
v̄gīe decebat vt illi⁹ hoīs ꝯceptio
ō mr̄e purissīa fieret.⁊ decēs erat
vt mr̄ dei ea puritate niteret q̄ sb
deo neq̇t maior intelligi.cui de⁹
pat̄ vnicū filiū suū quē ita datuꝝ
disposuerat.vt naturalr̄ eēt vnus
de⁹.⁊ idē cōis fili⁹ dei p̄ris ⁊ v̄gīs
Si mō v̄go ñ fuissꝫ p̄ſuata ab ori
giali tc̄ maior fuissꝫ puritas sb dō
q̄ꝫ puritas v̄gīs.qō deū nō decu
isset.pꝫ h̄ in ꝑma muliere q̄ fuit
creata in gr̄a in statu innocētie ⁊
in puritate origial' iusticie ꝑ quā
poterat stare in sūma puritate cō
petēti rōnali creature.vt pꝫ ꝑ ma
gistrū li.ij.dis.v.vbi dicit q hoī ī
creatōe data est potētia stare.i.ñ
declinare ab eo qō accepit.i. pu/

dulcoris. Est notandū q apis ha bet triplicē opationem naturalr quā etiā habuit Amb. spūaliter. s. fecunditatē in ptu. sagacitatez in ope. sedulitatē in labore. Primo dico q apis habuit fecūditatē in partu. qz singulis ānis geminos fruct9 reddit. sic scūs ambrosius habuit fecūditatē in partu bono/rum operū. nam geminos fruct9 reddidit. s. iuuentutē z senectutē. Juxta illud Ecci. xj. Mane semi na semē tuū z vespe nō cesset ma nus tua. q. d. Jn iuuētute incipe bonū opus tuū z in senectute nō dimittas. qd fecit scūs ambrosi9 Jn cui9 signū legit q cū nat9 esset z i cuna iacuisset z dormiret subi to examen apum adueniēs in os ei9 ingrediēdi vices frequentauit qsi in alueolum. i. binkorb suum intraret z exierit. que postea euo/lantes in tantā aeris altitudinez subleuate sunt vt oculis hominū minime videri poterāt. qd vidēs pr ait. Si vixerit infantulus ille ali quid magni erit z sic statim tradi tus lrīs z iuuētutē in bonis z san ctis operib9 incepit z in senectu/te vsqz ad finē vite ɔsummauit. Et sic ptz quō habuit fecunditatē in partu bonoꝝ operū cum iuuē tutem z senectutē in virtutib9 cō summauit. Uñ ad Gal. vlti. Bo num faciētes non deficiam9 vllo tpe. Sequit. Tempe eñ suo me/temus. s. vitā eternā. Unde dicit saluator Matth. x. Qui pseuera uerit in finē hic saluus erit. B Secūdo dico q apis habet saga citatē in ope. nā mira z sagaci opa tione domiciliū z mel componit. Sic scūs ambrosi9 habuit sagaci tatem opis. Nam mel diuine sa/piētie z dulcedinē sacre scripture mira z sagaci opatione posuit in cor suum z alioꝝ. vñ Ecci. xv. Jn medio ecclīe aperuit os ei9 z im/pleuit eū dñs spū sapiētie zc. Uñ legit q ipse rome liberalib9 scien tijs est edoct9 quib9 diuinis sciē/tijs plures ad fidē cōuertit. Uñ q dam heretic9 durus disputator z incōuertibilis ad fidē cum audi/ret ambrosiū predicantē vidit ad aures ei9 angelū loquentē verba que ipse p̄dicauit. Quo viso chri/stian9 effect9 est. z fidem quā pse/quebat cepit defendere. Jpse eñ sanctū Augustinū doctorē egre/gium ad fidē cōuertit. sic dr in le/genda sancti augustini. Cum eñ Aug9. adhuc esset infidelis cepit sctō Amb. adherere z audire ei9 p̄dicationes frequēter q ɔtra erro rem z heresim manicheoꝝ dispu tauit z ipm aptis rōnib9 z aucto/ritatib9 cōfutauit. vt ita error ille a corde Augustini penit9 pelleret z sic vltimatiz aueniēte paschali tpe cum aug9. eēt annoꝝ. xxx. me/ritis matris z p̄dicatione ambrosij sacrū baptisma suscepit. Tunc si cut fert Ambrosi9 dixit. Te deuz laudamus. Et augustin9 rñdit. te deum ɔfitemur zc. Et sic ipsi duo hunc hymnū alternatim cōposu erunt z vsqz in finē decantauerūt Et sic patz qualiter mira z sagaci opatione in cor suū z alioꝝ semi/

nauit dulcedinē sacre theologie. Unđ potuit dicere illud ad aug. Prouerb.iiij. Viam sapiē mon/strabo tibi. scꝫ sacre scripture. Et augustinꝰ ad oēs quos ambrosiꝰ docuit potuit illđ dicere Johe.ij. Exultate et letamini in dño deo nr̄o q̄ dedit nobis doctorē iusti/cie. ¶ Tertio dico ꝙ apis ha/bet sedulitatem in labore.qꝛ raro ociosa existit. Nā de flore in florē volat ꝛ fugit mel. Sic sctūs am/brosius nunq̄ꝫ fuit ociosus.sed ꝓ pter amorē dei fuit semꝑ ī sanctꝭ occupationibꝫ. Nam ſm Grego. Amor dei nunq̄ꝫ ē ociosus. Unđ legit̄ de eo ꝙ ipse fuit ita sedulus ī labore ꝙ libros quos ipse dicta uit ex inspiratiōe diuīa ꝓpria ma/nu scriberet nisi cum infirmitate corpis grauaret̄.de illo aūt labo/re iuit ad aliū laborē.hoc ē ꝙ fuit tante abstinētie ꝙ quotidie ieiu/nauit nisi in sabbato ꝛ in die dñi/co et in sūmis festiuitatibꝫ. Et de abstinētia iuit ad amorē đi ꝑ desi derium martyrij. Nā cum ꝑposi tus valentini imꝑatoris manda uit Ambrosiꝰ dicēs. Tu ꝯtemnis īꝑatorē caput tuū tollo. Cui am/brosius. Deꝰ ꝑmittat te vt facias qđ minaris. Uñ cū a paulino int̄ rogaret̄ cur sanctos q̄ moriebant̄ sic defleret. rñdit. Nō putetis ꝙ fleo qꝛ recesserūt. sꝫ ideo qꝛ me ad glīam ꝑcesserūt. Cuꝫ aūt videret ꝙ ꝑ martyrium ad deū venire nō poterat vehemēter ingemuit ꝛ se de erūna huiꝰ seculi liberari exo/rauit. Qđ cū se obtinuisse ꝑcepit reuelauit fratribꝫ ꝙ vsqꝫ ad dñi/cam resurrectiōis secū cēnt. Uñ ante paucos dies anteq̄ꝫ detine/ret̄ infirmitate cum dictaret aliq̄ subito ipsis videntibꝫ ignis ca/put eiꝰ cooꝑuit ī modū scuti bre/uis ꝛ paulatim ꝑ os eiꝰ tanq̄ꝫ ha bitator in domū intrauit. Tunc facies eiꝰ quasi nix effecta est. sed post aspectionem eoꝝ reuersa est, post paucos aūt dies cepit labo rare in infirmitate. Tūc comes ytalie cū esset mediolani cōuoca uit nobiles dicēs.ꝙ tāto viro re/cedente.timendū eēt ne italie in/teritꝰ imineret. Rogauitqꝫ vt vi/rum dei accederēt rogātes vt sibi adhuc spaciū viuendi impetraret Qđ cū ille ab eis audiuit. Rñdit Nō ita inter vos vixi vt me viue/re pudeat nec mori timeo .qꝛ bo/num dñm habemꝰ. Uñ honoratꝰ ep̄us vercellenſ qui obitū sancti Ambrosij expectabat cū se sopori dedisset vocē tertio se acclamātē audiuit. Surge qꝛ. Ambrosius est recessurꝰ. qui surgēs mediola num ꝯcitus venit ꝛ ei sacr̄m dñi/ci corpis dedit.mox ille manus ī modū crucꝭ expandit. ꝛ spūm int̄ verba orōnis efflauit. Cum autē in nocte pasche corpꝰ eius fuisset delatū plurimi infantes baptiza ti eū viderūt. ita vt aliqui eum in cathedra sedentē aliqui eū ascen dentē digito suis parentibꝫ demon strauerūt. Et sic pꝫ qualit̄ de la/bore in laborē. ꝛ de labore in eter nam requiē iuit. Uñ ipse est đ nu mero illoꝝ de quibꝫ spūssanctus

p os dauid dicit. Ibunt de virtute in virtutē. Qd ipse sapiens cognouit in spūsancto cū dic Prouer.iiij. Iustorū semita quasi lux splendēs pcedit et crescit vsqz ad pfectam diē.s. in patria. vbi cum magno gaudio cū omnib electis gaudet. Uñ hec est dies quā fecit dñs exultem⁹ et lete. in ea. Uñ cōcluditur de eo. Fructus illius habet initiū dulcedinis zc.

De cōceptione btē marie vgīs. Sermo.v.

Concepit me mater mea ps.l. Uerba pñt esse virginis marie cui⁹ festum cōceptionis eccl'ia hodie celebrat. Notate charissimi. dicit em̄ Aris. in.ij. de genera. z cor. q melius est esse q̄z nō esse. Cum igit voluit mariā dilectaz suā matrē in esse pducere ordinauit vt anna sterilis eam cōciperet z pareret. iō misit angelum suū vt nūciaret sancte anne q deberet cōcipere z parere filiā z nūcupare nomen ei⁹ Maria que cōcepit z pepit z filiam in esse nature fm diuinam ordinationē pduxit quare z bñ Maria tūc dicere potuit. Cōcepit me mater mea. C Circa cōceptionē virginis marie tria sunt notāda. que tangūt hodiernū festum. Primo quō vgo maria a matre sua tpaliter est cōcepta. Secūdo quō sine originali peccato. Tertio q pñs festū cōceptionis celebrari debz. De pmo sciendū q beata maria cōcepta ē a parentib singular pfectionis. scz anna matre sua z ioachim patre suo. Hoc nota in fmone d natiuitate virginis marie. Secūdo q sine originali peccato est cōcepta. qd ostendit tripliciī. Primo quia fuit a deo pseruata. Secundo qz est p sacram scripturā pfiguratum ac p dicta sanctor doctorum approbatū. Tertio qz est exemplis pnūciata ac cōfirmata. Dico ergo q maria sine originali peccato ē cōcepta. quia fuit a deo pseruata. Circa qd notandum q pseruatio vginis ab origīali peccato ostēdit tripliciter fm tria attributa in diuinis.s.p potentiaz. sapientiā z bonitatē. que attribuunt psonis in diuinis. Naz vt dicit mgr lib.j.dis.xxxiiij. q q̄uis in deo sit vnū z idem penit⁹ potentia sapientia z bonitas. tñ potentia appropriat patri. sapiētia filio bonitas spūiscto. fm ista tria virgo maria est a trib psonis in diuinis ab originali pseruata. Uñ cōueniēter possunt dicere illud. j. Macha.ix. Absit vt inferamus crimen glorie nostre. id ē virgini marie. Ipsa est eniz gloria sancte trinitat. Uñ dicit Bern. Maria sinum grē omnib aperuit vt de plenitudine ei⁹ accipiāt vniuersi captiuus redemptionē. eger curationem. tristis consolationem. peccator veniaz. iustus grām. angelus leticiam. tota trinitas gloriā. Ecce quō maria fm Bern. est glā scē trinitat. qre bñ dt absit zc. C Uñ pmo oñdit q deus pat

p̄seruauit mariā.q2 potuit. iō si/
bi attribuit' siue appropriat' potē
tia. Un̄ mgr' li.i.dis.xlij.dicit Oi/
potētia dei ē.z oīpotēs est de⁹.q2
oīa potuit q̄ vult. Cū igit' de⁹ sit
oīpotēs.ip̄e etiā potuit suā ma/
trē p̄seruare. Et q̄uis de⁹ dede/
rit illā legē z sniam.ꝙ ꝑpter pctm̄
p̄moꝝ parentū oēs deberēt cō/
trahere origīale tn̄ ip̄e voluit et
p̄uilegiare suā matrē ne ꝯtrahe/
ret originale. Nā lex dicit.ꝙ p̄ n/
ceps vniuersal' nō est astrict⁹ le/
gib⁹ suis.cū ip̄e sit sup̄ oēm legē
Igit' q̄ntūcūq3 fuerit diuine leg
oēm hoiem ꝯtrahere origīale de
us tn̄ potuit p̄seruare spāli p̄uile
gio suā dilectam matrē ne incur
reret maculam. sicut etiam ipse
dedit speciale p̄uilegiū Enoch z
Helye ꝯ legē cōem moriēdi q̄s vi
uētes trāstulit de h̄ mūdo.vt ha/
bet' Gen̄.v.z.iiij.Reg.ij. Qui cū
debebāt s'm cōem legē a deo da/
tā mori. Iuxta illd Gen̄.iij. Pul
uis es z in pul.reuer.sic de⁹ po/
tuit facere dādo in spāli mr̄i sue
p̄uilegiū ꝯtra cōem legē datā oī/
bus vt ꝯcipet' in pctō originali z
ip̄a v'go nō. Un̄ ꝑpter illud posse
ponit' vna ꝯclusio q̄ est de intētio
ne scoti doctoris subtil'.dn̄i aure
ole.frācisci marōis.hugōis de no
uo claustro.z alioꝝ plimoꝝ do/
ctoꝝ.q̄ est talis.ꝙ sic̄ v'go dei ge/
nitrix tal' fuit scificata an̄ suā
natiuitatē ꝙ nūq3 aliq̄d pctm̄ a/
ctuale habuit.ita veracit' scifica
ri potuit ꝙ nunq3 pctm̄ origina/
le habuisset. Un̄ dic̄ Aug.de na/
tura z grā. Hac v'gine ꝯcepta :si
oēs sctī z sctē dei ꝯgregari possēt
z q̄rerent ab eis an pctm̄ haberēt.
q̄d rn̄derēt.nisi qd̄ Ioh.ait. Si di
xerim⁹ ꝙ pctm̄ nō habem⁹ nosip
sos sedu.z vitas in nobis nō est.
F Scd̄o on̄dit' ꝙ de⁹ fili⁹ ꝑ suā
sapiā p̄seruauit suā dilectā ma/
trē ab originali pctō.q2 decuit eū
facere.iō attribuit' sibi sapia que
se tm̄ in aīas sctās trāsfert. vt d3
Sap.vij. Cū g̃ dicit fili⁹ q̄ est sa/
piētia p̄ris voluit inhitare v'ginē
mariā decuit vt eā p̄seruaret. vn̄
dicit ps.in spū. Domū tu.de san.
dn̄e. Sed scītudo vt dic̄ Dyo.est
mūdicia ab oīb⁹ inq̄namētis libe
ra.s.mortalib⁹ venialib⁹.z origīa
lib⁹.z g̃ decuit ip̄m p̄seruare mr̄ē
suā ab originali pctō. Und̄ dicit
Ans.in li.de ꝯceptu v'giali.c.xviij
mūdissima dei fili⁹ nat⁹ ē. Nā ꝙ d
v'gīe decebat vt illi⁹ hoīs ꝯceptio
d mr̄e purissīa fieret.z decēs erat
vt mr̄ dei ea puritate niteret q̄ sb
deo neq̄t maior intelligi.cui de⁹
pat' vnicū filiū suū quē ita datuꝝ
disposuerat.vt natural'r eēt vnus
de⁹.z idē cōis fili⁹ dei p̄ris z v'gis
Si mō v'go n̄ fuiss3 p̄suata ab ori
giali tc̄ maior fuiss3 puritas sb d̄o
q3 puritas v'gis.qd̄ deū nō decu
isset.p3 h̄ in p̄ma muliere q̄ fuit
creata in grā in statu innocētie z
in puritate origīal' iusticie ꝑ quā
poterat stare in sūma puritate cō
petēti rōnali creature.vt p3 ꝑ ma
gistrū li.ij.dis.v.vbi dicit ꝙ hoi ī
creatōe data est potētia stare.i.n̄
declinare ab eo qd̄ accepit.i.pu/

ritas originalis iusticie. sed si vir go gloriosa nō fuissꝫ pseruata ab originali pctō. ⁊ incurrisset pctm̄ originale tūc puritas eue que fu it auctrix im̄ūdicie ⁊ initiū pecca ti fuisset multū maior q̄ꝫ puritas marie q̄ ē destructrix toti⁹ pecca ti. qđ deū nō decuisset. ḡ cōueniēt̄ ꝯcludit̄ ꝙ de⁹ filius cui attribuit̄ sapia ꝑ suā sapiam pseruauit ma trem suā. cum eū decuit facere ꝙ sit sine originali peccato ꝯcepta. Uñ dicit Bern̄. Hanc fecisti dn̄e imaginē bonitat⁊ tue vt in ea ve lut artifex ostēderes mgr̄m pieta tis tue. B Tertio ostēdit̄ ꝙ de⁹ spūssanctus ꝑ suā bonitatē pser uauit virginē mariā ab originali peccato. ideo attribuit̄ sibi boni tas que oīa a deo creata facta sūt bona. Nam dicit Arist. iiij. ethi. ꝙ qualis vnusq̄sqꝫ est talia opatur Cum ḡ de⁹ sit summū bonū. seq̄t̄ necessario ꝙ facta sua sint bona. Ideo dr̄ Gen̄. j. Uidit de⁹ cuncta que fecerat ⁊c̄. Cum igit̄ de⁹ p̄ oi bus creatur⁊ pelegit mariā i ma trem vt ex ea sumeret hūanā na turam in qua recupare voluit to tum bonū ꝑ peccatū amissum. se quit̄ cōuenienter ꝙ ipse eā pser uauit de facto ab omni peccato. Uñ dicit Ans. in li. quē edidit de ꝯceptione ꝟginis. Indignū est ꝙ illa que futura erat mat̄ dei ⁊ do mina angeloꝝ aliq̄ñ fuisset de cō sortio hoim peccatoꝝ. Ideo dicit ibidē expsse ꝙ nō ꝯtraxit origina le. Uñ totū motiuū quo ista snīa de pseruatōe ꝟginis ab originali fulcit̄ ꝯsistit in hac rōne. s. ꝙ deus potuit facere q̄ꝫtum ad primū. et si potuit decuit q̄ꝫtū ad secundū. et si decuit ad factū fuit ad tertiū Uñ dicit Ans. i li. de natura ⁊ gr̄a in virgine maria nullū vnq̄ꝫ fuit peccatū. Cum em̄ de peccat⁊ agit̄ ꝓpter honorē dei nullā qōnēꝫ vo lo hr̄e d̄ ea. Si ḡ est dei honor. cer tum ē qđ factū sit. Uñ dicit Ans. O tu bn̄dicta int̄ mulieres q̄ an gelos vincis puritate ⁊ scōs supe ras sanctitate. D Scđo dico ꝙ virgo maria est sine pctō origi nali ꝯcepta. qꝛ hoc est ꝑ sacrā scri pturam pfiguratū. ac ꝑdicta san croꝝ doctoruꝫ ꝓbatū. Uñ figura huius p̄cessit in ezechia rege. de q̄ dicit̄ Isa. xxxviij. et. iiij. Reg. xx. ꝙ ipse erat moritur⁹ ſm oēs causas inferiores ⁊ ſm dei ordinationē ⁊ voluntatē. Nam de⁹ misit Isaiaꝫ ꝓphetā ad eū vt diceret ex pte dei. Dispone domui tue qꝛ morier⁊ et nō viues ⁊c̄. Et tñ mors a cā pri ma p̄uenta fuit cū deus. xv. ānos vite sue addidit. Sic q̄ꝫuis virgo gloriosa ſm cōem cursuꝫ poterat ꝯcipi in originali. tñ deus p̄uenit ne ei⁹ mat̄ dilecta sicut ceteri ho mines inq̄naret̄ Hui⁹ figura etiā patꝫ in abraam qꝛ fuit redempt⁹ de vr. i. (fuer) caldeoꝝ ne cōbure ret̄ in quo aram frat̄ su⁹ fuit cō bustus q̄ tñ naturali opatiōe ip sius ignis potuit cōburi nisi fuis set a deo pseruat⁹. Figura ptꝫ etiā Dañ. iij. Ubi dr̄ ꝙ tres pueri i for nace accēsa fuerāt pseruati ne cō burerent̄. sic ꝟgo maria fuit pser

uata ab originali. Uñ dicit Dyo. in li. de ãgelica hierarch. c. vij. pte x. Optimũ gen⁹ purgatõis est nõ a sorde q̃ infuit sed ne insit qḋ accidit in ꝟgine maria. Et hoc quõ fuit salutata p angelũ sũme dicẽ do. Aue qḋ est sine ve. si maculata fuisset vicio ⁊ ve originalꝭ peccati seu culpe. Quare dicit Aug⁹. in li. de heresib⁹ in psona xp̃i sic si potuit mr̃ mea inqnari cũ eã facerem. potui ex ea inqnari cuȝ ex ea nascerer quoꝝ vtrũqȝ est ĩpossibile. Si mõ est ĩpossibile ꝙ maria mr̃ dei inqnareꝭ. vt vult aug⁹ seqꝭ ꝙ nũq̃ȝ hũit originale pctm̃. Itẽ idẽ dicit Ans. in li. quẽ edidit de ꝯceptiõe ꝟginis. ⁊ dicit exp̃sse ꝙ nõ ꝯxit originale. Itẽ Rich. de scõ vic. Itẽ doc. subtilꝭ in ſmõe ꝺ ꝯceptõe ꝟgis. Itẽ venerabilꝭ lin conienſ ĩ suis dictꝭ idẽ tenet. Iteȝ aug⁹. ĩ li. de naťa ⁊ gr̃a mlꝭtiplr̃ pbat ⁊ dic̃ btãȝ ꝟginẽ eẽ sine oĩ peccato. Cũ igiꝭ tot magni ⁊ solẽnes doc. tenẽt q̃ꝝ aliq̃ sꝭ magni scĩ ꝙ maria sit sine origiali. seqꝭ ꝙ a q̃libet catholico ẽ tenẽdũ. Et rõ est. Nã dicta scõꝝ fuerꝭ in q̃libet ꝯcilio ꝯfirmata. vt pt3. xv. dis. c. sctã. Ibi ei scã synodus ꝯfirmat dicta scõꝝ. s. aug⁹. hiero. ⁊ alioꝝ. Et dic̃ ꝙ a cũctꝭ fidelib⁹ sꝭ retinẽda sicut q̃ttuor euãgeliste. cũ scĩ doc. dicũt ꝟginẽ mariã esse cõceptã sine originali. sequiꝭ ꝓpositu3. Certe nec mirũ ꝙ ista affirmatio a catholicis teneaꝭ. cu3 etiã saraceni illꝺ p̃conĩũ sibi attribuãt. Nã in q̃dã li. suo q̃ ꝺꝛ alkoran. q̃ lib fuit editus p discipulũ machometi ⁊ ẽ autenticus inꝭ eos. vbi sic inq̃t machometi discipul⁹. audiui nũciu3 dei dicentẽ. Null⁹ de filijs adã nascꝭ quẽ nõ tãgat sathan p̃ter mariã ⁊ filiũ ei⁹. quapropꝭ ⁊ ipse machomet⁹ collaudãs ꝟginẽ in suo alcorano sic dicit. O maria de⁹ vtiq̃ȝ deputauit te ⁊ elegit te sup fẽias seculoꝝ. O maria de⁹ annũciauit tibi ꝟbũ suũ de se. nomẽ ei⁹ messias. et iesus marie fili⁹ honorabiꝭ in h̃ seclo ⁊ in alio ⁊c̃. ¶ Tertio dico ꝙ ꝟgo maria ẽ sine originali ꝯcepta q̃ ẽ exemplis ꝯfirmatũ. Spẽalr̃ aũtẽ trib⁹ exẽplis q̃ facta sꝭ in trib⁹ magnis doc. scẽ matrꝭ ecclẽ. s. in mgr̃o alexandro nyccã in dño bonauẽtura cardĩali. ⁊ in scõ ber. Et p̃mo ꝯfirmatũ ⁊ pbatum ẽ miraculo ⁊ exẽplo qḋ factũ est in mgr̃o ale. nyccã3. de q̃ legiꝭ ꝙ trib⁹ vicib⁹ ꝯsequẽter ꝓmulgauit se deꝭminaturũ beatã ꝟgine3 esse ꝯceptã in pctõ originali q̃ sp p infirmitatẽ ꝓhibit⁹ est. tãdẽ ꝓposuit ⁊ ꝓmisit finalr̃ declarare ⁊ deꝭminare hãc ꝯclusionẽ. q̃ iterũ nocte p̃cedẽte incidit magna3 infirmitatẽ ⁊ multũ patiebaꝭ. Tũc inuocauit btã3 virginẽ vt ei subueniret. Uñ virtute illi⁹ inuocatõis venit btã virgo de nocte regio silentio ipso tñ vigilante dicẽs ei. Hãc ĩfirmitatẽ paterꝭ ꝓ eo ꝙ me esse ꝯceptã in pctõ originali ꝓbare niteris. Et arrepto cultello pe dissequé sue excidit de latere magistri maximã ⁊ fetẽtẽ putredinẽ ⁊ assumpto acu ⁊ serico filo ꝯsoli

dat lat⁹ vbiq₃. Et recedēte btā vir gine. mgr̄ optime ꝯualuit. ꝛ vocauit scolarē secū in camera dormientē q̄ inuenit ſm rē gestā pleni⁹ ꝛ ꝑfecte. Mgr̄ ꝟo postea amouit impiā opionē. ꝛ cōposuit magnū librū de ꝯceptōe ꝟginis ꝙ sine oī peccato originali eēt ꝯcepta. Vn̄ ī eodē li. exposuit de btā ꝟgīe. illō Can̄. iiij. Tota pulchra es amica mea ꝛ macl'a nō ē in te. q₂ nec originalis nec actual' pctī. Scđo ꝓbatū est ꝑ miraculū ꝛ exēplū qđ factū est in dn̄o bonauētura q̄ etiā tenet li. iij. dis. iij. q. ij. ꝛ. iij. ꝙ ꝟgo maria sit sine originali pctō ꝯcepta. Vn̄ fert̄ đ eodē qđ accidit parisi⁹ ꝙ q̄dā deuot⁹ frater ordinis minoꝝ frequēter oī nocte deuote orauit in choro. q̄ cū sic in orōnib₉ extitit audiuit quēdā sonū q̄si vni⁹ musce. et mirabat̄ q̄d h̄ eēt ꝛ q̄d significaret ꝙ audiret talē sonum tpe insolito ꝛ attenti⁹ ꝯsiderauit ꝛ plurib₉ noctib₉ semꝑ audiuit sonū supra altare virginis marie. postq̄₃ aūt pluries audiuit ꝛ multu₃ mirat⁹ est dixit. adiuro te ꝑ dn̄m nr̄m iesum xp̄m vt dicas mihi q̄d scis. audiuit vocem dicentē sibi. Ego sum bonauētura q̄ ait. O eximie mgr̄. Quō ē vobis ꝛ quare facit talē insolitum sonū. qui r̄ndit. Bn̄ erit de me q₂ sum de numero saluandoꝝ. s₃ ex quo tenui illā ꝯclusionē ꝙ beata ꝟgo eēt in pctō originali ꝯcepta. ideo sustineo h̄ suꝑ altare btē virginis purgatoriū ꝛ penā mea₃. et postq̄₃ purgatus fuero euolabo ad celū. Vn̄ bonauētura pōt illō dicere p̄s. de ista ꝯclusione. propt̄ te mortificamur tota die. Tertio ꝓbatum est ꝑ exemplū qđ factum est in sctō Bern̄. qui tenuit beatā virginē esse ꝯcepta₃ in peccato originali. Vn̄ dicit in q̄dam ſmone exponēs de beata virgine illud ꝟbum. Aufer rubiginem de argēto ꝛ sic egrediet̄ vas pulcherrimu₃. hoc de ꝟgine maria dicit. aufer rubiginē. i. originale peccatum. ꝛ sic egrediet̄ vas pulcherrimum. i. virgo gloriosa. igit̄ ſm eū fuit in ea originale peccatu₃. Vn̄ ꝓpter hanc opinionē fert̄ de sancto Bernhardo. eum post mortē cuidam cū macula apparuisse asserens se illam habere ꝓpter hoc ꝙ ipse tenuit beatā virginem esse ꝯceptam in originali. ꝛ sic patet quō ꝓbatum est ꝑ tria exempla ꝙ ꝟgo gloriosa sit sine originali cōcepta. Vn̄ bene dicit̄ illud. j. Jo. v. Tres sunt qui testimoniū dāt scilic₃ virgini marie ꝙ sit sine originali. Et Daniel̄. iij. Hij tres q̄si ex vno ore laudabant deum. scilicet ꝙ matrem suam p̄seruauit ab originali. k Tertio principaliter dico ꝙ hoc festum conceptionis debet celebrari. Unde dicit Anselmus. Non est verus amator ꝟginis q̄ non vult colere diem ꝯceptionis eius. sicut multi faciunt qui loco conceptionis ꝟginis dicunt sanctificatio. Circa quod notandum ꝙ libenter

debem⁹ diē ꝯceptionis marie celebrare ⁊ colere ꝓpť vtilitatē quā inde ꝯseqmur. Nā qui illud festū digne celebrāt ī omni sua necessitate ⁊ angustia ꝑ beatā virginē liberanť. Cui⁹ exēplū habeť in abbate helsino. q̄ postq̄ꝫ illud festuꝫ celebrare ꝓmisit fuit ꝑ btāꝫ ꝟginē a ꝑiculo naufragij libat⁹. vt pꝫ in ei⁹ legenda de cōceptiōe. Nā legiť ꝙ tpe illo q̄ diuine pietati placuit gentem angloꝝ corrigi de suis malis moribꝫ ⁊ officijs sue seruitutis arti⁹ astringere subegit eandem patriā glīosissimo duci normandoꝝ noīe Guilhelmo q̄ eius ꝟtute ⁊ industria dignitatꝫ ecclīastici ordinis in meli⁹ reformauit Cui⁹ bonis ⁊ scīs opibꝫ inuidēs diabolus inimic⁹ oīm iustoꝝ q̄ libēter p̄dicti dn̄i successibꝫ cū malicia occurrisset. qđ tn̄ dn̄o ꝓtegēte nō potuit. Vn̄ cū daci audiuerant totā angliā esse subiectā normandis grauiť indignati sunt timentes se p̄uari suo hereditario iure. pauerūt se vt veniētes p̄dictum dn̄m normānoꝝ de anglia expellerēt. quo cōperto p̄dict⁹ rex ⁊ dn̄s misit quendā abbateꝫ noīe helsinū virū religiosum in daciaꝫ vt inqrat hui⁹ rei veritatē. q̄ veritate habita reuerteretť ad angliaꝫ Qui cū vt fidelis nūci⁹ factū perscrutareť intrauit. ⁊ tū eēt in naui sup̱ mare subito sugentibꝫ densis ventꝫ vndiq̄ꝫ horrida tēpestas ac vn̄ magne ꝙ nautꝫ fatigatꝫ fractis remis ruptꝫ funibꝫ cadētib⁹ velis spes salutꝫ amittiť. Cūq̄ꝫ ꝺ vita desꝑati solūmō curā aīarum creatori suo magnis clamoribus cōmēdarēt. ecce subito cōspiciunt quendā viꝝ pontificalibꝫ infulis vestitū quasi inť vndas stantē naui ꝓxim. Qui aduocās ad se abbatem helsinū dixit ei. Vis ꝑiculuꝫ marꝫ euadere. vis in patriaꝫ san⁹ redire. Cūq̄ꝫ ille ī fletu se toto corde ꝺsiderare id solū rn̄deret. Tūc scias inqt mea dn̄a nr̄a dei genitrice maria quā ita seriose inuocasti directū. Et si dictꝫ meis obtꝑare voluerꝫ san⁹ cū comitatibꝫ euades īminens ꝑiculū maris. q̄ ꝓmisit totū si euaderet. Tūc ait. ꝓmitte deo ⁊ mihi ꝙ diē ꝯceptionis matrꝫ xp̄i annuatim solēniť celebrabis ⁊ celebrādū p̄dicab. at ille q̄ die erit h̄ festū celebrandū. q̄ ait. vj. ydus decēbris h̄ festū solēnizanduꝫ tenebis. Et q̄ inqt abbas officio vtemur in ecclīastico obsequio. Omne inqt officiū qđ diciť in ei⁹ natiuitate diceť ⁊ in ꝯceptione. excepto ꝙ nomen natiuitatis mutabis in nomē ꝯceptōis. His dictꝫ ille disparuit ⁊ citi⁹ dictū sedata est tēpestas Abbas cuꝫ suis incolumis ꝯcito flatu anglicꝫ applicuit littoribꝫ ⁊ q̄ viderat ⁊ audierat oībꝫ notificauit. ⁊ statiꝫ in suo cenobio statuit idē festū solenniter celebrari. et ipse q̄ꝫdiu vixit deuote celebrauit. Vn̄ dicit Ans. Quisquis p̄sul aut abbas aut p̄latus es recole diligenť hāc festiuitatē ⁊ cunctꝫ iube coli ipsaꝫ. qꝛ si eam toto corde amauerꝫ nunq̄ꝫ de gradu tuo depositus eris. Vn̄

canit ecclia. Cũ iocũditate conce
ptionẽ cele. Jtẽ exemplũ de cleri-
co fornicãte in secana aqua sub-
merso. cui⁹ aiam beata ꝟgo redu
ctam ab inferis corpi restituit et
diem ꝯceptionis sue ei indixit ce
lebrandũ. q̄ statim vitã heremiti-
cam assumẽs bñficiũ ab ipsa rece
ptum oib⁊ enarrauit ⁊ diem cõce
ptiõis q̄ẜdiu vixit deuote celebra
uit ⁊c̃. Et sic maria ꝟgo vult sub-
uenire oib⁊ diẽ ꝯceptionis ei⁹ di
gne celebrantib⁊. ⁊ ipsam in pctõ
originali nõ esse ꝯceptã credẽtib⁊
sic illi q̄ dicũt ipsaꝫ esse ꝯceptã in
pctõ originali nõ dñt ab ea veniã
siue graꝫ petere. Uñ Ans. in de cõ
ceptu virginali dicit illũ nõ debe
re veniã sperare a maria impetrã
dam q̄ originalis maculã ꝑtinaci
ter poneret in eadem.

De sancta Lucia. Sermo. vj.

Ux in tenebris lucꝫ ⁊ tenebre
eam nõ ꝯphenderũt.
Johã. j. Notate charissimi. q̄ẜuis
istud verbũ sit dictũ de xp̄o. tñ cõ
uenieter põt dici de scã lucia. Jn
quib⁊ q̄dem ꝟbis tria notanť i q̄-
bus scã Lucia nob tripl'r cõmen
dať. Primũ est nobilitas nomĩs
qḋ notať cum dr lux. Scḋm ẽ cla
ritas illuminationis cũ additur
in tenebris lucet. Tertiũ est ꝯstã
tia fortitudinis. cũ ꝯcludiť et te-
nebre. e. nõ cõ. Dico p̄mo ꝙ in ꝟ-
bis p̄missis notať nobilitas no-
minis in q̄ scã lucia nobis cõmẽ
dať cuꝫ dr lux. Lux eñ hꝫ pulchri
tudinẽ i aspectu. Nã vt dic̃ Amb
Natura lucis hec est vt oĩs gr̃a in
aspectu ei⁹ sit. Certe hãc gr̃am et
nobilitatẽ lucis habuit in se san-
cta lucia. Nã ipsa fuit quadrupli
ci lumĩe decorata. s. lumine solis
lune stellaꝝ ⁊ ignis. ¶ Primo
fuit decorata lumĩe solis. ꝑ lumẽ
solis intelligiť fides. Naꝫ vt dr in
libro de planet̃. ꝙ p̄ncipiuꝫ illu-
minationis planetarũ est a sole.
sic fides est p̄ncipiũ spũal' decoris
et oĩm ꝟtutuꝫ. Uñ dicit Aug⁹. ꝙ
fides est p̄ncipiuꝫ oĩm virtutũ et
fundamentũ oĩm bonoꝝ. Jḋ di-
cit apl'us. j. Coꝝ. iiij. Fundamẽtũ
aliud nemo põt ponere p̄terq̄ꝫ id
qḋ positũ est. s. fides. Uñ sicut sol
natural' illuminat ceteros plane
tas. ita fides illuminat oẽs virtu
tes. Uñ scũs petrus vocat fidem
lumen. cũ dicit. j. Pe. ij. Uocauit
nos de tenebris in admirabile lu
men. i. fidem. Uñ in signũ huius
dixit xp̄s ceco vt habeť Lu. xviij.
Quid vis vt faciã tibi. rñdit cec⁹
dicens. Dñe vt videã lumen. Cui
xp̄us. Respice q̄r fides te saluuꝫ
fecit. Certe isto lumine solis fuit
scã lucia decorata. s. fide. qḋ bene
notať in ei⁹ legẽda. Nam legiť ꝙ
dum fama btẽ agathe crebresce-
ret ꝑ vniuersam ꝓuinciam sicilie
⁊ ꝙ ad suũ sepulchrũ i ciuitate ca
thanẽsi m'lta fierẽt miracula. ita
ꝙ ppl'us de ciuitate syracusana.
de qua scã lucia oriũda fuit ad se
pulchrum Agathe frequẽter iret
quapropter ⁊ sancta Lucia cum
m̃re sua noie eutbicia que habu-

it quattuor ānos grauē infirmitatem scʒ fluxum sanguis. ita ꝙ nullo medicoꝝ remedio poterat curari. venit ad sepulchrū sancte agathe. Et dū essent ibi. ecce legebaꝛ euangeliū illud. Si tetigero tm̄ fimbriam vestimēti ei⁹ salua ero. Tūc lucia dixit matri. Credis his q̄ leguntꝛ. Crede agathaʒ passam ꝑ amore ei⁹. ꝛ ipsa pōt tibi ab illo. s. xp̄o sanitateʒ impetrare. Cōtinge ḡ sepulchrū eius credens ꝛ liberaberis. Et sic accesserunt ad sepulchrū eius maꝛ et filia ꝛ ꝓstrauerunt se in oratonē ꝛ ceperūt lachrymis rogare suffragium. Et dū orōnis ꝓlixitas tenderetꝛ virgo Lucia obdormiuit et vidit in somnis beatā agathā in medio angeloꝝ ornatā stanteʒ et dicentē sibi soror mea lucia virgo deo deuota q̄d a me petis qd̄ ip̄a poteris p̄stare ꝯtinuo matri tue Fides em̄ tua subuenit ei. et ecce sanata ē. Et sicut ꝑ me ciuitas cathanensiū sublimaꝛ a xp̄o. ita per te syracusane decorabiꝛ. qꝛ iocundum habitaculū deo p̄parasti in tua virginitate. Et his auditiꝭ experfacta surrexit tremens. et ait matre sue Mater mea ecce salua facta es. Et sic ptʒ quō sancta lucia fuit decorata lumine solis. id est fidei. Uñ bene xp̄us dicit ei illud Mat. xv. O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis. Jō merito verificaꝛ de ea illud Ecc̄i. vj. Nō est digna ponderatio auri ꝛ argenti ꝯtra bonitatē fidei illi⁹. vñ Aug⁹. ď verbis dñi. Nulla scientia mūdi maior q̄ȝ fides catholica que peccatores saluat. infirmos curat. cathecuminos baptiȝat. cecos illumiat. ꝛ in eterna hereditate cū sanctis angelis collocat. M Secūdo dico ꝙ sancta lucia fuit decorata lumine lune. Per lumen lune intelligiꝛ verecundia. Nam sicut luna hʒ splendorem rubicundū. sic verecūdia habet ꝯuersationem pudicā. id ē schemroet. Unde si cor tangiꝛ aliqua inhonesta cogitatione. si aures audiūt aliquid inhonestum. si oculi vidēt aliquos gest⁹ inhonestos. facies verecūdi hominis mutaꝛ in rubidinē. ꝛ ideo verecūdia compaꝛ lumini lune. Unde Berñ. sup Cañ. dicit. Uerecūdia est ornatus omniū etatū. sed pulchrius innotescit in tenera etate. Quid amabili⁹ verecundo adolescente. Uerecūdia est em̄ splēdida gemma moꝝ in vultu adolescentiꝭ. vñ Ecc̄i. xxvj. diciꝛ. Gratia sup grām mulier sancta ꝛ pudorata. Certe tali lumine verecūdie fuit decorata sancta lucia. Uñ legitur ꝙ ipsa dixit matri sue dum esset sanata. Precor te ꝑ illam cuius p̄cib3 es sanata vt nūq̄ȝ mihi sponsum nomines. sed que das tura es mihi ad maritū. illa da pauperib3 ꝓpter nomen dñi iesu christi queʒ ꝓ sponso elegi. Ecce quō fuit decorata lumine verecundie cū noluit sibi noīari aliquē sponsum. nisi xp̄m. Uñ bene dicit xp̄s de ea illud Sap̄. vij. Sup salutē ꝛ sp̄em dilexi illam ꝛ ꝓposui ꝓ lu-

ce hre illam. qm inextinguibile e lumen illi⁹. Et rone assignat spiritussanctus p os Dauid dicens Thronus ei⁹ sicut sol in ꝯspectu meo ⁊ sic lūa pfecta ineternū. Un de tali pulchritudine bn dicūt admirando angeli in Can. vj. Que est ista que pgredit quasi aurora ꝯsurgēs pulchra vt luna. vn Ambro. O q̃ pulchra virt⁹ est verecūdia. ḡ ⁊c. ¶ Tertio dico q sancta lucia fuit decorata lumie stellarū. Per lumen stellaꝝ intelligitur sapia scripturaꝝ. Un dicitur Daniel. xij. Qui ad iusticiā erudiunt multos q̃si stelle in ppetuas eternitates. Qui aūt docti fuerit fulgebūt quasi splēdor firmamēti. Certe hanc doctrinā ⁊ sapiam luminis stellaꝝ habuit sancta lucia. Naz ipsa instruxit matrē suā salubriter. ⁊ rndit paschasio sapienter. sicut legit in legēda. Nam postq̃ rogauit matrē suā vt substantiā suam daret paupib⁹. Respondit mater di. Oia que fuerūt patris tui defuncti an nouē annos intacta custodiēs patrimonium tuū potius ampliaui q̃ minui mea vera sunt oia que sunt. Tege pus oculos meos ⁊ quodcūq; tibi placuerit de ipsis facultatibus facito. Lucia dixit. Audi mater ꝯciliū meum. Nō satis deo charū est qui sibi h dat quo ipse pfrui nō potest. Nam qd das moriens. ideo das. q2 ferre tecum nō puales. Uiuens g ad salutē corporis tui tenēs da xp̄o q possides ⁊ quicq̄d te mō daturaz spoponderis vel excogitabis xp̄o incipe tradere. Un tunc oia quasi erogata sūt paupib⁹. viduis. orphanis. pegrinis ⁊ deo seruiētib⁹. Qd cū spōsus suus repit qui fuit sibi in matrimoniū pmissus ꝯtra ꝯsensum suū venit in iudicio paschasij ꝯsularis ⁊ ꝓponit litez dicens. sponsam suā christianā esse. ⁊ cōtra leges augustoꝝ viuere. Quaz paschasi⁹ apphensaz corripiēs cepit eam ad sacrificia demonū cōpellere. Cui btā lucia dixit. Sacrificiū verū ⁊ imaculatum apud deū ⁊ patrem. hoc est visitare pupillos ⁊ orphanos in tribulatiōe eoꝝ. Paschasi⁹ dixit. Patrimonium tuū expendisti cū corruptorib⁹ tuis. ⁊ ideo quasi meretrix loqueris. Lucia rndit. Uos estj de quib⁹ dicit aplus. Corrumpunt bonos mores colloqa pua. Suadetis em animas hominū meretricari ⁊ discedere a suo creatore ⁊ sequi demonia atq; vanissimos lapides colere. Corruptores vo corpis sunt q̄ tempalem delectationem pponūt epulis sempiternis. Paschasius dixit. Cessabūt verba cū puentum fuerit ad verbera. Lucia rndit. Dei verba nō cessare poterunt. Paschasi⁹. Tu g es de⁹. Lucia rndit. Dei summi ancilla sum. s. iesu xp̄i. Qui dixit. Dū steterj an reges ⁊ psides nolite co. quō ⁊c. Paschasi⁹ dixit. In te ergo est spūssanctus. Lucia respondit aplus dicit. Qui caste et pie in hoc seculo vixerint templū dei sunt ⁊ spūssctūs habitat in eis

Pascasius dixit. Ego faciã te ad lupanar duci & dũ fuerĩ scortata fugiet a te spũssctũs. Lucia rñdit. Nũq̃ʒ coinq̃nabit̃ corpus nisi de ɔsensu mentĩ. Nã de ɔsensu & voluntate iudicat de⁹. Ecce q̃ʒ prudent̃ Lucia fecit cũ matrẽ suam ita salubrit̃ instruxit & paschasio ita sapient̃ rñdit. Uñ canit eccl'ia In ɔspectu p̃ncipis loquebat̃ sapientiã. & dñs oĩm dilexit eã. Uñ bene dr̃ de eius sapĩa. Prouer. iij. Melior est sapĩa negociatiõe auri & argenti. seq̃t̃. Uie ei⁹ vie pulchre. Jdeo ipsa ꝓpter suaʒ sapĩam bñ est vna de q̃nqʒ sapientibꝫ ꝟginibꝫ q̃ accipiẽtes lampades suas venerũt obuiã sponsorẽ. Ut dicit̃ Mat. xxv. vñ dr̃ de Sap̃. vij. Est eñ speciosior sole & sup stellaruʒ dispositionẽ lucie compata inuenit̃ prior. ¶ Quarto dico q̃ scã Lucia fuit decorata lumĩe ignis p lumen ignis intelligit̃ charitas ẜm intellectum xp̃i dicẽtĩ Lu. xij. Jgnẽ veni mittere in terrã & quid volo nisi vt ardeat. Uñ dic̃ Gre. Jgneʒ dñs in terrã mittit cũ cor terrenũ & frigidũ a flatu spũs inflãmat. Tali igne & lumĩe fuit cor scẽ Lucie inflãmatũ q̃ poti⁹ voluit mori q̃ʒ xp̃m sponsuʒ suũ negare. Uñ dicere potuit cũ sancto Petro. Et si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Nã ignis diuine charitatĩ tm̃ ardebat in corde suo vt mortẽ sustinuit ꝓpter xp̃m Uñ legit̃ in ei⁹ legenda q̃ cũ paschasius minabat̃ ei mortẽ si xp̃m nõ negaret & ydolis ĩmolaret tã q̃ʒ deo. Cui lucia rñdit. Diuitias meas paupibꝫ erogaui. & iaʒ amplius nihil habeo qd̃ offerã. ideo meipsam sibi. s. xp̃o offerendã tribuo. Et ecce corp⁹ meũ ad omne suppliciũ est paratũ. q̃d moraris. incipe fili diaboli desideria penarum tuaꝝ in me exercere. Ecce q̃liter ardebat ĩ amore xp̃i. Uñ potuit dicere illud Roꝝ. viij. Quis põt nos separe a charitate dei. se q̃t. Scio q̃ neqʒ mors neqʒ ignis nec vita nec gladi⁹ nec alia creatura põt nos separe a charitate dei. Et rõ est. q̃ꝛ fortis est vt mors dilectio. Et sic pꝫ qualr̃ scã Lucia q̃druplici lumĩe fuit decorata Uñ ipsa bñ põt esse illa mulier. d̃ qua Apo. xij. dr̃. q̃ signũ magnuʒ apparuit ĩ celo mulier amicta sole & luna sub pedibꝫ ei⁹ & in capite ei⁹ corona. xij. stellarũ &c̃. Jdeo merito dr̃ Lucia a luce dicta. Uñ verificat̃ de ea illud Eccĩ. xliij. Jn firmamẽto celi resplẽdens gloriose. Spẽs celi gloria stellaꝝ. ¶ Secũdo dico q̃ notat̃ claritas illuminatõis in q̃ nobis scã lucia cõmendat̃ cuʒ dr̃. Jn tenebris lucet. Circa qd̃ notanduʒ q̃ sancta lucia ĩ tenebris luxit sua charitate fidei & bono exemplo int̃ hoĩes ita q̃ plures q̃ nihil d̃ lumĩe fidei habuerũt fuerãt illumĩati & ɔuersi ad veꝝ lumen. Jesum xp̃m ꝓpt̃ ei⁹ sanctã vitã quã salubrit̃ incepit mediauit & finiuit. Jn principio matrẽ suã suis p̃cibꝫ sanãdo. Jn medio xp̃m sponsuʒ suũ ɔfitẽdo. Jn fine hoĩbꝫ suã ptãtem ostẽ

dēdo. Un̄ legit̄ cū paschasi⁹ vidit q̄ eā a fide xp̄i nō poterat reuocare. tūc nimio furore p̄cepit mistr̄ vt ignem copiosuz circa eā iacta/rent vt celeri⁹ cōsumeret̄. ⁊ illa in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i stetit imobil' dicēs. Ego rogaui dn̄m meū iesū xp̄m vt ignis iste non dn̄et̄ mei. ⁊ ip̄etraui ab eo inducias martyrij mei vt timentib⁹ timorē passiōis auferā ⁊c̄. Et sic p̄z quō suo bono exemplo luxit in tenebris infide/liū vt ꝯfortērent̄ in fide. Un̄ potuit dicere illud Mat. Sic luceat lux vr̄a corā hoīb⁹ ⁊c̄. Un̄ ps. hoc in sp̄ūsancto cognīuit. A facie eius ignis exarsit ⁊ carbones. i. infideles succensi st̄ ab ea. s. in fide. Un̄ dicit Seneca. Instruēda ē via il/lustrib⁹ exēplis ⁊ ad h̄ fecit de⁹ venire scōs vt illuminēt mundum. ¶ Tertio dico q̄ notat̄ in v̄bis p̄missis ꝯstātia fortitudinis in q̄ nob̄ Lucia cōmēdat̄ qd̄ notat̄ cū ꝯcludit̄. ⁊ tenebre eā nō ꝯp̄hende runt. Circa qd̄ notādū q̄ sancta lucia v̄tute dei fuit ita ꝯstans et fortis ꝯ̄ inimicos q̄ ipsam tene/bre pctōꝝ. i. hoīes existētes sine lumine veritat̄ nō poterāt supare. q̄z de⁹ erat cū ea. Iuxta illd̄. Cum ipso sum ī tribulatiōe ⁊c̄. Hoc cognoscens Dauid in sp̄ūsancto dixit. Dn̄e in lumine vult⁹ tui am. ⁊ in no. tu. exul. tota die. Ido nihil p̄ficiet inimic⁹ in eo. ⁊ fili⁹ iniq̄tatis nō nocebit ei. Un̄ legit̄ q̄ cuz paschasi⁹ videns q̄ eā nō poterat amouere a bono p̄posito a xp̄o et a castitate, tūc iussit venire leones id ē (ruffianer) ⁊ tradidit eā illis dicēs. Inuitate ad eā om̄e pplm̄ ⁊ tādiu illudat̄ donec mortua de nūciet̄. Qui cū volebāt eā trahere ad lupanar tāto pondere eā sp̄ūs sanctus fixit vt penit⁹ moueri nō posset. Fecitq̄z paschasi⁹ mille vi/ros accedere ⁊ man⁹ ⁊ pedes ligari s̄z nullaten⁹ eā poterāt mouere Tūc adducta st̄ ex p̄cepto pasca/sij mille paria boū vt ab ipsis traheret̄ ⁊ nec sic poterāt virginem xp̄m mouere. Paschasius dixit. Que st̄ illa maleficia tua. Lucia rn̄dit. Ista nō sunt maleficia. sed dei bn̄ficia. que est rō q̄ puella delicata a mille vir̄ tracta ⁊ nō mota ē. Lucia rn̄dit. Et si adhuc de/cem milia adhibueris eque vt p⁹ imobilē me videbis. Et audies p̄ me sp̄ūmsanctū dicentē. Cadent in latere tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis. Quo audito pl⁹ torquebat̄. Et iussit ignem copiosuz circa eam accēdere. vt sup̄ habet̄. Tūc amici paschasij vidētes euz nimis angustiari ⁊ torqueri iusse runt gladiū mergi in gutture ei⁹ Et cōfestim p̄cussa est in igne que neq̄q̄z loq̄lā amittēs. s̄z q̄zdiu vo/luit orauit ⁊ q̄zdiu voluit allocu/ta est turbā ⁊ circūstantem di. Annūcio vobis pacē eccl'ie dei datā. Maxiano hodie mortuo ⁊ Dio/cleciano de regno suo expulso. Et sic ciuitati cathanēsiū soror mea agatha data est p̄tectrix ⁊ intuentrix. ita sciatis me esse a dn̄o datā huic ciuitati syracusane si voluntatem dei feceritis. Dum hec v̄go

loquit̃ ecce ministri romanoꝝ ve niũt et paschasiũ compꝓhenderũt ꝛ vinctũ ad cesarē ducunt. Audi/uerat eñ cesar ꝙ vniuersaꝫ ꝓuinciam fuerat deuastat⁹ ꝛ d epdat⁹ Qui ꝑduct⁹ ad vrbē romanā ꝛ senatui accusat⁹ ꝛ cōuict⁹ capitali snīa ab omni senatu est punitus Uirgo vo Lucia loco in q̃ ꝑcussa penit⁹ nō ē mota neqꝫ mortua sꝫ diu supuixit cōfortans fideles in fide donec sacerdotes venerũt. et ei corpus xp̄i traderēt. ꝛ tunc ad dñm migrauit. Jn eodē aũt loco est sepulta ꝛ eccl'ia fabricata. Passa est aũt tp̄ibꝫ ꝯstantini ꝛ maxentij circa annos dñi. ccc. ꝛ. x. Et sic ptꝫ eius cōstantia fortitudinis ꝙ sic luxit in tenebris ꝛ tenebre eaꝫ nō compꝓhenderunt.

De sancto thoma apl'o. Sermo. vij.

Noli esse incredul⁹ sꝫ fidelis Jo. xx. Notate charissimi. dicit eñ apl's ad Heb. xj. ꝙ impossibile sit sine fide placere deo. Cũ igit̃ xp̄s vult hoīeꝫ ꝛ special'r electos et suos amicos saluari. iō hortat̃ sctm̃ thomā ad fidē cũ dicit Noli esse incredulus. Est notanduꝫ ꝙ scũs thomas oñdit suā fideꝫ quā habuit ad deũ tripl'r. Primo ĩ implendo dei mandatũ. secũdo in ꝓdicando dei vbum. tertio in tolerando mortē ꝓpter xp̄m ℞ Dico pͥmo ꝙ scũs thomas ostendit suā fidē in implēdo dei mandatũ iō in signũ vere obediētie ꝯfitebat̃ xp̄m dñm deũ suũ vt habet̃ Joh. xx. ꝙ xp̄us dixit sibi. Jnfer tuum digitũ huc. ꝛ vide man⁹ meas. et affer manũ tuaꝫ ꝛ mitte in latus meũ ꝛ noli esse incredul⁹ sed fidelis. Rñdit thomas ꝛ dixit ei. Dñs meus ꝛ de⁹ meus. q. d. tu es dñs meus ꝛ de⁹ me⁹. ideo tibi obedire debeo ꝛ te diligere. sicut pe. dixit Act. v. Obedire do opꝫ. Qualiter aũt deo obediuit ꝛ ei⁹ preceptũ impleuit notat̃ in ei⁹ legēda. ꝙ cũ esset apud cesareā apparuit ei dñs di. Rex indie Gondofor⁹ misit ꝑpositũ suũ abbanē querere hoīem architectoria arte erudítum vt edificet sibi palaciũ. veni igit̃ꝛ mittā te ad eũ. Cui thomas Dñe q̃ vis mitte me ꝑter ad idos Cui dñs. Uade secure. qꝛ ego tecum sum. Cũqꝫ indos ꝯuerteris ad me venies cũ palma martyrij Cui thomas dixit cũ obedientia Dñs me⁹ ꝛ de⁹ me⁹. ꝛ ego seruus tu⁹ fiat volũtas tua. Cũqꝫ ꝑpositus foruꝫ ꝑambularet ait ei dñs. Quid vis ꝯpare iuuenis. Cui ille Dñs me⁹ misit me vt adducā sibi seruos in arte architectoria eruditos vt romano opere sibi palacium cōstruāt. Tũc dñs tradidit ei thomā asserēs eum in tali arte multũ eruditũ. Nauigantes aũt ad quādam ciuitatē venerũt in q̃ rex filie sue nuptias celebrauit. Hcum ꝑconisari fecisset vt oēs nuptijs interessent al's regē offenderent. ꝯtingit illuc Abbanē ꝛ thomam introire. puella aũt hebrea in manu gerēs fistulā vnũquēqꝫ

laude aliqua cōmēdabat. Uidēs
q̄ aplm intellexit eū esse hebreum
eo ꝙ nō māducaret sed oculos fi
xos in celū haberet. Cūqꝫ puella
corā eo hebraice caneret dicēs. vn⁹
est de⁹ hebreoꝝ q̄ fecit celū ⁊ terrā
apl's eā hec ꝟba repetere satage
bat. Uidens aūt pincerna ꝙ non
manducaret neqꝫ biberet. sed tm̄
oculos in celū leuaret ip̄m in ma
xillā ꝑcussit. Cui dixit apl's. Me/
lius est te h̄ puniri q̄ȝ in futuro se
culo. nō hinc surgaȝ donec man⁹
que me ꝑcussit huc a canibꝫ affe/
rat'. Hic ergo abijt ad hauriendū
aquā leo eū occidit ⁊ sanguinem
ei⁹ bibit. Lacerantibꝫ autē canibꝫ
corp⁹ eius. vn⁹ niger canis dexte
ram manū ei⁹ in mediū cōuiuiuȝ
apportauit. Quo viso oēs obstu/
puerūt. Puella aūt ꝟba ei⁹ refe/
rens ꝓiecta fistula ad pedes apl'i
se ꝓiecit. Tūc apl's ad petitioneȝ
reg' spōsum ⁊ sponsaȝ bn̄dixit di.
Da dn̄e adolescētul' ist' bn̄dictio/
nem dextre tue ⁊ in eoꝝ mentibꝫ
semia semē vite. Abeūte aūt apl'o
sponsus ⁊ sponsa ambo obdormi
uerūt ⁊ ī somno videbat' eis ꝙ rex
german⁹ eos amplecteret'. ⁊ dixit
Apl's me⁹ bn̄dixit vos vt et'ne
vite ꝑticipes sit'. Euigilātibusqꝫ
mutuo sibi somnia reuelantibꝫ.
apl's ingredit' dicēs. Rex me⁹ mō
vobis apparuit ⁊ me clausis ia/
nuis huc adduxit. vt sup vos bn̄
dictio fructificet habeat' carnis
integritatem que est regina oīm
virtutū. ⁊ fructus salut' eterne ⁊
soror angeloꝝ. Hec illo referente
duo angeli apparuerūt eis dicē/
tes. Nos sumus angeli ad custo
diam vestri deputati. ⁊ si monita
apl'i bn̄ seruaueri' offerim⁹ deo
omnia vota vr̄a. Apl's aūt eos
baptizauit ⁊ in fide diligent' edo
cuit. Postea aūt sponsa noīe Pe
lagia sacro velamīe ꝯsecrata mar
tyriū patit'. Et sponsus noīe Dio
nysius illi ciuitati in ep̄m ꝯsecrat'.
Post hec oīa apl's ⁊ abbanes ad
regeȝ indie ꝑuenerūt. Designato
aūt ab apl'o mirabili palatio ⁊ co
pioso thesauro accepto rex gun/
doforus in aliā ꝓuinciā ꝓficiscit'
et apl's totū thesauruȝ pauꝑibꝫ
elargit'. Et ꝑ totū bienniū quo de
fuit rex apl's p̄dicationi insistit
⁊ innumerabilē populū ad fidem
cōuertit. Rediens aūt rex et que
thomas fecerat audiēs ipsum cū
abbane in ima carcer' reclusit vt
postmodū viuos excoriatos vltri
cibꝫ daret flāmis. Interea frat' re
gis morit' et ei sepulchrū solēne p̄
parat'. ⁊ quarta die a mortuis re/
surrexit ⁊ omnibꝫ stupefact' cū/
ctisqꝫ fugientibus dixit fratri suo
Frater h̄ hō quē excoriare viuum
⁊ incendere disponebas amicus
dei est. ⁊ angeli famulant' ei q̄ me
in paradisum duxerūt. ⁊ ostende
rūt mihi q̄ddam palaciū ex auro
⁊ argēto ⁊ lapidibꝫ p̄ciosis mira/
biliter fabricatum. Et cū pulchri
tudinem eius admirarer dixerūt
mihi. Hoc est palacium qđ tho/
mas fratri tuo construxit. Cum
autem dicerem. O si ianitor eius
essem dixerunt mihi. si vis in illo

mane dñz rogabim⁹ vt re suscitare dignet᷑ vt illð a frē tuo possis ɔpare ⁊ reddere ei pecuniā quam estimat se ꝑdidisse. ⁊ ḡ indignū fecit. hec dicēs. cucurrit ad carcerē petēs indulgentiā fratri suo. solutisq₃ vincul' cepit rogare aplm vt vestē p̄ciosa₃ recipet. Cui apostolus. Ignoras ꝙ nihil carnale. nihil terrenū gestiunt q̄ cupiunt in celestib⁊ hr̄e ptātem. Egrediente aūt apl'o de carcere rex occurrit ei ⁊ ꝓuolut̄ genub⁊ veniā postulabat. Cui dixit apl's. Multū vob p̄stitit dñs vt secreta sua vobis oñderet. Credite in xp̄m ⁊ baptisemini vt eterni regni ꝑticipes sitis. Tūc dixit ei frater reḡ. vidi palaciū qð fratri meo fecisti et illud ɔpare merui. Cui apl's. Hoc in ptāte fratr̄ tui ē. Cui rex. Illð erit meū. ⁊ apl'us tibi fabricet alterum q̄ si forte nequerit. mihi et tibi h̄ vnū cōe sit. Quib⁊ apl's dixit. Innumerabilia palacia in celis sūt ab initio seculi p̄parata. q̄ p̄cio fidei ⁊ elemosynis cōparant᷑ Diuitie aūt vr̄e ad illa vos antecedere pn̄t. sequi ꝟo oīno nō pn̄t. Post vnū ꝟo mēse₃ apl's fec̄ oēs paupes illi⁹ ꝓuicie aggregare. q̄bus ɔgregat̄ debiles ⁊ infirmos seorsum stare fecit ⁊ sup eos orauit. Cū aūt q̄ docti fuerūt oēs respōdissent amē. chorus catio d̄ celo veniēs tā aplm q̄₃ alios. quasi ꝑ dimidiā horā sic ꝓstrauit vt oēs putarent se ictu fulgoris perijsse Erigens aūt se apl'us dixit. Surgite. q₂ dñs me⁹ sicut fulgur venit ⁊ vos sanauit. Exurgētes aūt sani deū ⁊ aplm p̄dicauerūt. tunc apl'us docuit fidē trinitat̄ eos ⁊ articulos fidei. ⁊ pulchrū ꝓmonē fecit. post p̄dicationē aūt baptizati sunt. ix. milia hoīm except̄ paruulis ⁊ mulierib⁊. Et sic pt₃ qualiter diuinū p̄ceptū obediēter impleuit. Uñ dicit Berñ. Uer⁹ obediens suū velle ⁊c̄. Sic sc̄tūs thomas fecit. Uñ pōt dicere ad deu₃ patre₃ qð dixit fili⁹ antiquior frater filij ꝓdigi ad patrē suū Lu. xv. Ecce tot annis seruio tibi ⁊ nūq̄₃ mandatū tuū p̄teriui. Tūc deus pr̄ pōt dicere sibi qð pat᷑ filio respondit. Fili tu semꝑ mecū es. et oīa mea tua sunt. Ideo dic̄ Aug⁹ in li. de speculis ꝟginū. Obedientia est spes mercedis. Req̄. in sermone symonis ⁊ iude. S Secūdo dico ꝙ sc̄ūs thomas oñdit suam fidē in p̄dicādo ꝟbum dei. Nam xp̄s dicit Jo. xiiij. Qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊c̄. Sed xp̄us hoc opus fecit qð p̄dicauit vt ḡ thomas suā fidē oñderet verbum xp̄i p̄dicauit vt ad fidem xp̄i pplm ɔuertit. Et iō i signū hui⁹ dixit xp̄us discipulis suis Marci. vl. Eūtes in mundū vniuersu₃ ⁊ p̄dicate ⁊c̄. Qual'r aūt sc̄tūs thomas hoc fecerit legi⁹ in legēda. ꝙ post p̄dicta abijt in indiam supiorem in qua pplm docuit ac multis miracul' chorus cauit. Et syndicem amicam migdomie vxor̄ karisij cognati reḡ apl's illumīauit. ⁊ dixit migdomia ad syndicē Putas si po ro cū videre. Cui ait.

Sis vis videre eū muta habitū. Tūc migdomia de ɔcilio ei⁹ mutauit habitū ꝛ int̄ m̄ltos paupes vbi apl's p̄dicauit aduenit. apl's aūt cepit de miseria hui⁹ vite p̄dicare ꝙ ista vita cuꝫ doloꝛe finiret̄ et ꝙ eēt fugienda. Nam cū crederet̄ b̄ri trāsit ꝛ ꝙ deberēt se i v̄tuti b⁹ exercere v̄bū dei libent̄ audire. sacerdotes honoꝛare. eccl'ias frequētare hoc apl'os p̄dicante migdomia deinceps ꝑpt̄ doctrinaꝫ apl'i thoꝝ viri vitauit ꝛ se a peccatis custodiuit. Uir migdomie a rege impetrauit ꝛ apl'm in carcerem posuit. tūc migdomia venit ad eū ꝛ rogauit vt sibi ignosceret ꝙ ꝑpter eā in carcerē missus eēt. quā apl'us benigne ɔsolans ꝛ hec oīa libent̄ se pati asserens karisi⁹ aūt regē rogauit vt reginā vxoꝛis sue ad ipsam mitteret vt si eā reuocare posset. Missa regina ad migdomiā cōuertit̄ ab ea quam ꝑuertere disponebat. Et cū vidisset tot signa miraculoꝝ q̄ apl'us fecit dixit. Maledicti sunt a deo q̄ nō credūt his op̄ib⁹. ꝛ apl'm p̄dicantē audiuit ꝛ miracula facietē. Reuertēte aūt regina dixit ei rex Ut q̄d tādiu moꝛata es. Que respondit. Putabā migdomiā stultam esse s꜔ sapiētissima est. Nam ipsa me ad apl'm dei duxit q̄ viaꝫ v̄itat̄ me agnoscere fecit ꝛ nimis stulti sunt q̄ in x̄pm nō credūt. et deinceps regia noluit regi copulari. Stupefact⁹ rex dixit cognato suo karisio. Duꝫ tuā vxoꝛē tibi recupare vellem meā ꝑdidi ꝛ peioꝛ facta est mihi q̄ꝫ tua tibi. et sic pꝫ qual'r fidem oñdit cū fidē x̄pi sic fideliter p̄dicauit. Uñ bñ dicit ad x̄pm illud Jo. xvij. Ego clarificaui te sup terrā opus cōsūmaui qđ dedisti mi. ꝛc̄. Ideo meruit p̄mium doctoꝛis. Reqre alibi. ❡ Tertio dico ꝙ scūs thomas ostēdit fidem suā in sustinēdo moꝛteꝫ ꝑpter x̄pm qđ bñ ostendit̄ Job. xj. vbi dꝛ ꝙ Jesus dixit. d. s. Eamus in indiā. iterū dicunt ei discipuli. Rabi nūc querebāt te iudei interficere ꝛ lapidare ꝛ iteꝝ vadis illuc S꜔ thomas cuꝫ magna audacia dixit ad discipulos. Eam⁹ et nos ꝛ moꝛiamur cū illo. qđ bñ fuit certum signū fidei. Nam x̄pus dixit ad eos vt habet̄ Jo. xv. Nō ē s̄u⁹ maioꝛ dño suo si me ꝑsecuti sunt ꝛ vos ꝑsequent̄. s꜔ hec oīa facient vobis ꝑpt̄ nomen meū. Qualiter aūt moꝛtē sustinuit ꝑpt̄ x̄pm notatur in legēda. Legit̄ em̄ ꝙ post q̄ꝫ reginā ɔuertit. tūc rex ligatus manib⁹ iussit apl'm ad se duci. p̄cipiens ei vt vxoꝛes ad suos maritos reuocaret. Cui apl'us ait ꝙ q̄ꝫdiu in erroꝛe ꝑsisterent h̄ facere nō deberent. Et dixit. Tu mecuꝫ sis rex nō vis h̄re inq̄nata seruicia sed mūdos seruos parit̄ ꝛ ancillas. q̄ꝫto magis debes credere deum amare mūdissima seruitia Quid igit̄ culpoꝛ si deū amari p̄dico in seruis suis que tu in tuis Tūc iratus rex iussit afferri ardētes laminas ferreas ꝛ apl'm stare nudis pedib⁹ sup eas. sed ꝓtinus nutu dei fons ibi erupit. ꝛ eas ex

tinxit. tūc rex d ꝯcilio sui cognati karisij aplm in fornacē ardentez misit. que tñ sic refrigerata est vt altera die illesus inde exiuit. Tūc karisi⁹ dixit regi. Fac illū sacrificiuz offerre deo solis. vt sic incurrat iram dei sui q euz ab his liberat. Cūqꝫ ad hoc vrgeret dixit regi. Tu putas sicut dicit karisius. qꝛ de⁹ me⁹ irascit mihi postq̄ꝫ adorauero deū tuū. magꝫ aūt irascet deo tuo ꝛ euz cōminuet. adorabo eñ eū. Si ḡ me adorāte deū tuuz de⁹ meus nō euertat eū. adorabo eū. Si aūt sicut dixi de⁹ meus faciet do tuo ꝛ tu crede do meo. cui rex. adhuc mecū de pari loqueris crede ne intereas. Tūc aplus hebraice p̄cepit demoni q in ydolo erat ꝙ ꝗcito corā ydolo genua flecteret statī illud cōminueret. Flectens apls genua dixit. Ecce adoro sed nō ydolū. Ecce adoro sꝫ nō metallū. Ecce adoro sꝫ nō simulacrū. adoro aūt deū meū iesū xp̄m. in cui⁹ noīe tibi p̄cipio diabole q in eo habitas vt simulacrū cōminuas. Statimqꝫ q̄si cera liquefacta ē. tūc oēs sacerdotes mugituz dabāt. Pontifex aūt tēpli eleuās gladiū aplm transuerberauit di. Ego vindicabo iniurias dei mei Rex aūt ꝛ karisius fugerūt vidētes ꝙ pplus aplm vellet vindicare ꝛ pontificē viuū incenderunt. Christiani aūt corp⁹ apli tulerūt et honorifice sepelierūt. Et sic ptꝫ qualr ꝓpt fidem xp̄i passus ē. Uñ j. Pe. j. Oportet ꝯtristari in varijs tribulationibꝫ vt ꝓbatio fidei vestre multo p̄ciosior sit auro qd ꝑ ignem ꝓbat inueniat in laudez ꝛ gliam iesu xp̄i. Qd factū est ī sancto thoma q passus ē in vera fide quaz habuit ad xp̄m. vt sic hoies xp̄m laudarēt. Uñ ipse bñ pōt dicere illd. ij. Thi. iiij. Bonū certamen certaui. cursum ꝯsūmaui. fidem seruaui. de reliq reposita est mihi coro. iusti. ꝛc̄. Ipse eñ bonū certamē certauit dei p̄ceptū obedienter īplendo. ꝛ cursuz ꝯsūmauit verbuz dei p̄dicando qd sibi a xp̄o fuit iniunctū. ꝛ in his fidē seruauit finalr sustinēdo mortem ꝓpter xp̄m. q̄re meruit vitā eternā Jō dicit. de reliquo reposita ē mihi corona iusticie ꝛc̄. Uñ. j. Pe. j. Credentes aūt exultabitꝭ leticia inenarrabili reportātes finē fidei vr̄e salutem aiaꝝ. Uñ dicit sapiēs in spūsancto. Sap. iij. Et si coraz hominibꝫ tormēta passi sūt spes illoꝝ īmortalitate plena est. ergo etiā ꝯfessus est ꝛ nō negauit ꝛc̄.

De natiuitate domini.

Sermo. viij.

Euangelizo vobis gaudiū magnū qd erit omni populo. qꝛ natus ē nobis hodie saluator mūdi. Lu. ij. Notate charissimi. Dicit eñ Aris. j. ethi. ꝙ bonū q̄to cōmunius tanto diuinius. Cum igit illud summū qd de⁹ est fm Jsidoꝝ fuit valde abscondit⁹ fm Jsi. de illa occulta habitatiōe sua egressus est descēdit visitare et ꝯsolari oēs qui eū ex toto cord

desiderabant. Ideo illa diuina bo/nitas voluit se oibꝫ cōmunicare. vt oēs hoīes fierēt eo diuiniores ꝛ meliores qđ est valde gaudiosū q̄re dicit angelus Euāgelizo vo/bis gaudiū ꝛc̄. Uel sic Charissimi dicit eīm Leo papa in ser. hodier/no de natiuitate. Saluator no/ster charissimi frēs hodie nat⁹ est. gaudeam⁹. neqꝫ eīm phas ē locuꝫ esse tristicie vbi natal' est vite. Jō bn̄ dicit ī euāgelio. Euāgelizo vo bis gaudiū magnū. Est notāduꝫ ꝙ natiuitas dn̄i nr̄i iesu xp̄i nob oñdit̄ tripl'r. Primo in h̄ ꝙ ē mi rabiliter facta. secundo in h̄ ꝙ est mult͡ꝫ miraculis ꝓbata. tertio qꝛ est nob vtilit̄ exhibita. Ꝟ Dico p̄mo ꝙ natiuitas dn̄i nostri iesu xp̄i ostendit̄ nobis. qꝛ ē mirabil'r facta. Qđ ostendit̄ tripl'r. Primo ex ꝑte matr͡ꝫ generant͡ꝫ q̄ ꝯtra na turā filiū generauit. Nam ꝯ natu ram ē esse mr̄ ꝛ ꝟgo. sicut factuꝫ ē in maria que ꝟgo ꝯcepit et pep̄it Nā dicit Aug⁹. in ser. Maria vir go est an̄ partū in partū ꝛ p⁹ par tum. Un̄ ipsa ē illa virgo q̄ nobis in sacra scriptura multipl'r est p̄/figurata. Nā ei⁹ ꝟginalis fecūdi tas figurat̄ nob in virga aaron. de qua dꝛ Nu. xvij. ꝙ sine oī hu/mido floruit vna nocte fronduit ꝛ fructū ꝓtulit. qđ figurabat ꝟgi nem sine virili semīe parturiētēꝫ fructū eterne dulcedinis filiū dei Jtē figurat̄ in rubo ardente. de q̄ dꝛ Exo. iij. ꝙ moyses vidit rubuꝫ ardentē ꝛ nō cōburentē. ꝛ deū au diuit sibi de rubo loquentē. Sol ue calciamenta tua. terra in qua stas ꝛc̄. Rubꝫ ardēs q̄ nō ꝯsume bat̄ ꝑcat ꝟginē ꝑturientē sine cor ruptione ꝟginitat͡ꝫ. qꝛ ꝟgo pep̄it ꝛ ꝟgo ꝑmāsit. vn̄ canit eccl'ia. Ru bum quē viderat ꝛc̄. Jteꝫ figurat̄ Dan̄. ij. Lapis sine manibꝫ absci/sus de mōte. Jtē Hier. xxxj. Crea uit dn̄s nouū sup terrā feīa circū dabit viꝝ. Jtē figurat̄ Jsa. vij. Ec ce ꝟgo ꝯcipiet. Req̄. de nati. ꝟgi nis. Et sic pꝫ ei⁹ ꝟginalis fecun ditas p̄figurata multipl'r. Un̄ cū Gabriel q̄ fuit missus ad salutādū eandē ac ei annūciādo ꝙ deberet ꝯcip̄e ꝛ parere filium. vt dꝛ Lu. j. Ecce ꝯcipies ꝛ paries fi. ꝛc̄. Dixit maria. Quō fiat istud qm̄ viꝝ nō cognosco. Rn̄dit. Sp̄ūsc̄ūs sup ueniet in te ꝛ ꝟt⁹ altissimi obum brabit tibi. Ꭓ Sc̄do fuit mira/bilit̄ facta ex ꝑte geniti. Nā ei⁹ na tiuitas fuit ita mirabilis ꝙ sp̄ūs/sc̄ūs dixit ꝑ Jsa. liij. Generatiōeꝫ ei⁹ q̄s enarrabit. q. d. Natiuitas ei⁹ transcēdit hūanū intellectuꝫ. Nam vt dicit Bern̄. Jn eadem ꝑ sona eternū antiquū nouū mira biliter cōuenerunt. Eternū. id est diuinitas. antiquū. i. humanitas cui⁹ caro ab Adam transducta ē nouū. id est anima đ nouo forma ta. Naꝫ vt dicit mgr̄ li. ij. dis. xviij. Deus animas đ nihilo creat cor poribꝫ formatis infundēdo vt ho mo constans ex anima ꝛ corpore egrediatur viuus ex vtero quod bene transcendit humanum in/tellectum quia illa tria sic cōuene runt in eadem persona. Unde ait

Bern̄.in ſmone ꝺ natiuitate xp̄i. Tres mixturas fecit dn̄s omnipotens in aſſumptōe nr̄e carnis ita mirabiles vt tales vl' talia nec facta nec audita nec amplꝰ faciende ſint. Cōiuncti q̄ppe ſt deus ꝛ homo. mater ꝛ v̄go. fides ꝛ cor humanū ꝛc̄. Et vt poſſimꝰ clariuſ intelligere videamꝰ aliqua q̄ habemus in natura que naſcunt̄ et ꝓcedūt et remanēt illi inherēdo a quo naſcunt̄ ꝛ ꝓcedūt. Sic ſimili mō filꝰ dei natus eſt tp̄aliter ſm humanā naturā ꝛ remāſit ſm diuinitatē idem deꝰ cuȝ pr̄e eterno Sūt em̄ tria que naſcunt̄ ꝛ remanent illi inherēdo a quo naſcunt̄ et ꝓcedunt. Sicut de ſole ꝓcedit ſplēdor. de igne calor. de balſamo odor. et q̄rto ſicut virtꝰ de gēma. Primo em̄ deſcēdit de ſole ſplendor. ꝛ tn̄ remanet cuȝ ſole. Sic filius deſcēdit naſcēdo de patre et factꝰ eſt hō tp̄aliter. ꝛ tn̄ māſit idē cum pr̄e. Un̄ dicit Augꝰ ſuꝑ Johannē. Si ſepas ſolis candorē a ſole. ſeparas verbū a pr̄e. q. d. ſed primū eſt impoſſibile igit̄ ꝛ ſcd̄m Un̄ cum ſctūs Philippꝰ in cena dn̄i diceret Jo. xiiij. Dn̄e oſtende nobis pr̄em ꝛ ſufficit nobiſ. Dixit ei ieſus. Philippe q̄ videt me videt ꝛ patrē. Et certum eſt. q̄ videt ſolem videt ꝛ ſplendorē. Un̄ dicit Augꝰ. Jn ſole tria ꝯſiderāt̄. ſ. ſubſtantia ſolis radiꝰ ꝛ calor. Radiꝰ ab vtroq; ꝓgredit̄. ſic ſp̄ūſſanctꝰ ab vtroq; ſpirat̄. Subā v̄o ſolis a nulla creatura cauſat̄. ꝛ deꝰ pat̄ a nullo deriuat̄. Un̄ ſicut in ſole tria ſt. ſ. rotūditas. radius. calor. que tn̄ ſunt vnꝰ ſol. Jta eſt in diuinis. ꝑ rotūditatē nanq; intellige patrē qui ē ſine ꝓncipio et ſine fine. Per radiū ꝓcedentem a ſole intellige filiū. ꝑ calorē ꝓcedentē a rotūditate ꝛ a radio ſolis intellige ſp̄mſanctū. Et iō augꝰ ſuꝑ illō aplī Heb. j. Qui cuȝ ſit ſplendor glīe ꝛ figura ſube eiꝰ dicit. Pater eſt glīa ꝛ idem filiꝰ cū eo ꝛ cū hoc homo notificās hō factꝰ vt radiꝰ ſolem. Scd̄o deſcēdit calor ꝛ ſplēdor dei igne. ſic deſcēdit dei filius de pr̄e. vn̄ Haymo ſuꝑ Apo. Sic̄ ignis ꝛ ſplēdor eiꝰ coeua ſt̄. ſic pr̄ ꝛ filius coeterni ſt̄. vn̄ Augꝰ. mouet q̄ſtioneȝ di. Si querit̄ an fulgor ab igne an igniſ a fulgore oīs ratio mihi rn̄det. ꝛ nemo dubitat q̄ ſplēdor ꝺ igne exiſtat ꝛ n̄ ignis a ſplendore. ꝑponamꝰ ḡ ignē velut patrē ꝛ ſplendorē tanq̄ filiū. Un̄ da mihi ignē ſine ſplendore ꝛ trado tibi patrē ſine filio. Tertio ꝓcedit odor de balſamo. ſic deſcēdit vel naſcit̄ dei filꝰ de pr̄e. Naȝ ſicut odor ꝺ balſami fragrat. ꝛ tn̄ remanet idem cū balſamo. ſic filius ꝛc̄. Un̄ pr̄ bn̄ dicit Eccī. xxiiij. Jn plateis ſic̄ cynamomū ꝛ balſamū aromatiȝans odorem dedi Un̄ dicit in plateis. nā q̄ſi in platea hodie in cōmuni domo natꝰ ē ſaluator. Quarto ꝓcedit v̄tus de gēma. ſic naſcit̄ vel deſcēdit filius a patre. Un̄ Bern̄. in ſermone de v̄bis dn̄i dicit Jeſus xp̄s dr̄ vtꝰ. q2 oīs ptās patris in ipſo ꝯſiſtit. Un̄ ipſe ait Matth. vl. Data eſt

mihi oîs potestas in celo ⁊ î ter/ra. Hec vt⁹ nob a pr̄e descēdit in hūc mundū vt nos liberaret. vñ Richardus de trini.li.vj.ca.xliiij Ideo missus est dei fili⁹ a pr̄e vt homines liberarētur. venit naturalis filius missus a pr̄e vt adoptandos in hereditatē vocaret. Uñ iubilādo ait p̄s. Redēptionē misit dñs pplo suo. misit em̄ pater filiū pro filijs. venit filius pro fratribus factus est filius dei filius hominis vt filios hominū filios dei faceret. Hec ille. y

Tertio fuit mirabilit̄ facta ex parte modi nascendi. Naz maria genuit vltra naturā eo q̄ virgo cōcepit. Sup rōnem eo q̄ deum genuit. Sup ↄsuetudinē eo q̄ spiritussancti op⁹ erat. Quia vt dicit mgr̄ li.iij.dis.iij. Ex purissimis et sanctissimis sanguinibꝫ ꝟginis accepit ⁊ corp⁹ illud formauit. Dicit em̄ mgr̄ in historijs q̄ de⁹ pōt facere hoīem q̄ttuor modis. scꝫ sine viro ⁊ femīa sicut fecit Adam. de viro sine feīa sicut fecit Euam de viro ⁊ femīa sicut ꝓbat cōmunis vsus. de feīa sine viro ⁊ hominem sicut hodie naturalr̄ factum est. Uñ Ans.li.ij. Cur deus hō dicit. Congruū nanqꝫ fuit vt deus nasceret̄ de muliere virgine. qꝛ si virgo erat que fuit cā toti⁹ mali hūano generi. multo mag̃ debet esse vt virgo sit que eēt causa totius boni. Qualr̄ autē hoc hodie factū est. docet historia eccl'iastica ꝑ parte. ⁊ historia Luce euāgeliste ca.ij. Uñ notandū q̄ cōpletꝫ qnqꝫ milibꝫ annoꝝ ⁊.cc.xviij.annis ab adam q̄ erat ānoꝝ.d.cccc.et.xxx.vt dꝛ Geñ.v. Tūc facta est natiuitas dñi. Uñ cū tp̄s sctē marie pariēdi instaret. assumpsit Joseph mariā impgnatā a spūsancto secū ⁊ duxit eam in bethleem. qđ ideo factū est. naz cesar Augustus q̄ vniuerso orbi p̄sidebat. scꝫ Octauian⁹ q̄ fuit dict⁹ cesar a Julio cesare. ⁊ August⁹ ab augendo eo q̄ rempublicaꝫ auxit. Iste igit̄ octauian⁹ voluit scire quot ꝓuincie. quot ciuitates. q̄t ville. q̄t castra in toto orbe essent ⁊ quot homines sub suo impio haberet. ergo exijt edictū.i. generale mandatum ab ipso octauiano vt describeret̄.i. numeraret̄ tot⁹ ppl's suo impio subiectus. Uñ hec descriptio ꝑma facta est a Cyrino p̄side syrie q̄ fuit missus a cesare Augusto ad syriam tanq̄ p̄sidens ⁊ iudex. Et nota q̄ ista dꝛ ꝑma descriptio vniuersi orbis ⁊ vniuersalis qꝛ alique pticulares p̄cesserant. Nam dauid fecit etiā populū suū numerari. Uñ iuxta mandatum ibant oēs hoīes ad ciuitates ⁊ villas ⁊ castra vñ nati erant vt quilibet vnū denariū p̄sidi traderet et vt sic cert⁹ numer⁹ haberet̄. Jō. Joseph cū esset de bethleem ciuitate dauid ascendit de galilea de ciuitate nazareth. ⁊ ꝓfectus est in bethleem. Proficiscēs aūt ioseph in bethleē cū maria p̄gnante duxit secū bouem forte vt eū venderet ⁊ censum ꝑ se ⁊ ꝑ maria soluerer. Nam denari⁹ erat argenteus

valens decem vsuales. et sic etiam de residuo viuerēt. et vnū asinum vt virgo sup eum eqtaret. Bos ꝗ et asinus miraculose dn̄m cognoscentes flexis genub⁹ ip̄m in vtero adorabāt et reuertebant. Cum igit ambo bethleē venissent et alij homines q̄ ꝓpter p̄dictaȝ cām venerūt oīa hospitia occupauerunt Joseph et maria qꝛ paupes erant hospitiū nullo mō hr̄e poterant. Diuerterūt ergo in cōmuni trāsitu ad vnuȝ diuersoriū habēs operimentū inter duas dom⁹ sub q̄ ciues vt dicit in historia scholastica ad colloquēdum vel ad ꝯquiescēdum in dieb⁹ ocij se diuertebant. vbi forte Joseph p̄sepe boui et asino fecerat. Uel fm̄ q̄sdam. Rustici cum ad forum veniebāt aīalia sua ibi ligabāt. et ideo ibi p̄sepe cōstructū erat. Et factū est dum ibi erant. impleti sunt dies Marie pariēdi. Jn ipsa media nocte dominice diei maria virgo pepit filium suū dilectum dn̄m nostruȝ iesum xp̄m et pannis eū inuoluit et sup fenū in p̄sepio posuit. Nota aūt ꝙ ibi nulla obstetrix fuit. Nā fm̄ textū euāgelij Maria p se puerum pānis inuoluit et reclinauit eum in p̄sepio. Et rō est. naȝ ipsa puerū sine dolore pepit et cū maxima leticia in p̄sepio posuit. Uñ dicit Aug⁹ in s̄mone. Precisum est in ea illud elogiū infelicitatis Eue de quo dr̄. Jn tristicia paries filios tuos. qꝛ ista in leticia dominū ꝑturiuit. Eua em̄ luxit ista exultauit. Ex quib⁹ pȝ ꝙ nō indiguit cuiuscūqȝ seruitio. Jdeo dic Hiero. nll'a ibi obstetrix fuit. nulla sedulitas mulierū. ipsa infantē pannis inuoluit. ipsa mat et obstetrix fuit. Seqt ꝙ pastores erāt in regione illa scȝ iuxta turrim inter bethleem et hierl'm vbi Jacob rediens de mesopotamia moratus fuerat cū grege suo. vbi Rachel mortua est et sepulta. et dr̄ turris gregis. de quo dr̄ Mich. iiij. Regnabit dn̄s sup eos in monte syon et hoc nūc et vsqȝ in eternū Et tu turris gregis nebulosa filia syon vsqȝ ad te veniet. Sȝ pastores erant vigilātes et custodiētes vigilias noctis sup gregē suū Mos em̄ erat gentilib⁹ vt i vtroqȝ solsticio. i. (vmbgang der sunnen) scȝ estiuali circa festum Johānis bapti. et hyemali circa natiuitatem dn̄i vigilias noct custodire solebāt ob venerationē solis Et ecce angelus dn̄i stetit iuxta illos. et claritas dei circumfulsit illos. Et dixit illis angelus Nolite timere. Ecce em̄ euāgelizo vobis gaudiū magnū qđ erit omni populo. qꝛ nat⁹ est vobis hodie saluator mūdi qui est xp̄s dn̄s in ciuitate Dauid scȝ bethleem. Et h̄ erit vobis signū. Jnuenietꝭ infantem pannis inuolutū et positum in p̄sepio. Et subito facta est cuȝ angelo multitudo militie celestꝭ exercit⁹ laudantiū deū et dicentiū Gl'ia in excelsis deo et in terra ꝛc. His auditꝭ et visis pastores loq̄bātur ad inuicem. transeamus vsqȝ bethleem et videamus hoc ꝟbuȝ

qđ factum est. qđ fecit dominꝰ et ostendit nobis. Et venerũt festinãtes ꝛ inuenerũt Mariã ꝛ ioseph ꝛ infantem positũ in p̄sepio. Videntes aũt cognouerũt de verbo qđ dictum erat eis de puero. Et omnes q̄ audierãt illa de pastoribus admirati sunt. Pastores vo reuersi sunt glorificãtes ꝛ laudãtes deũ in omnibꝫ que audierãt ꝛ viderãt sicut dictum est ad illos.

Secũdo p̄ncipaliter dico q̄ natiuitas dñi ostendit̄ nobis in hoc qꝛ est multis miraculis p̄bata qđ ostendit̄ triplicit̄. Primo p̄ ydoloꝝ destructionẽ que tunc in ipsa hora natiuitatꝭ in pluribꝫ locis ceciderũt. Vñ legit̄ in historia scholastica q̄ Hieremias p̄pheta in egyptũ descendẽs post mortẽ godolie regis egyptijs signũ dedit q̄ eoꝝ ydola caderẽt qñ vgo filium pareret. Quapropt̄ sacerdotes imaginẽ virginis puerum in gremio baiulantẽ in secreto loco templi statuerũt ꝛ eaꝫ ibi adorauerũt. Sed a ptholomeo rege post h̄ interrogati. qđ hoc sibi vellet dixerũt. Paterne traditionis est signũ a sancto p̄pheta acceperant maiores eoꝝ. ꝛ sic in rebꝫ futurum credebãt. Et hoc etiam futurum erat p̄phetatũ Zach. xiij. Et erit ĩ die illa dicit dñs disperdam nomina ydoloꝝ de terra ꝛ nõ memorabunt̄ vltra. Et pseudo p̄phetas ꝛ spũm ĩmundũ auferam de terra ꝛ dicẽt pater eiꝰ ꝛ mater eiꝰ genuerunt eum. qđ factũ est in natiuitate dñi. Vñ dicit Innocentiꝰ tertius q̄ rome fuit pax. xij. ãnis in quibꝫ romani templũ pacꝭ pulcherrimũ cõstruxerunt. ibiq̄ꝫ statuam Romuli posuerũt. Consulentes aũt appolinẽ q̄ꝫdiu durare deberet rñsum ẽ eis. donec virgo pareret. Hoc audiẽtes dixerũt. ergo in eternũ durabit. Impossibile eñi putabãt q̄ virgo pareret. Vñ in foribꝫ templi hunc titulũ sculpiebãt. Templũ pacis eternũ. Sed in ipsa nocte dum vgo peperit funditus corruit. ꝛ ibi ẽ mõ eccl'ia sancte Marie noue. Vñđ dicit̄ Osee. x. Ipse ꝯfringet simulachra eoꝝ. qꝛ dicent. nõ est rex nobis. non eñi timemus dñm. Ecce quõ p̄dictũ ẽ qꝛ ipsi verũ deũ nõ adorabãt sꝫ ydola. Qđ cognoscẽs p̄pheta ĩ spũsancto dicit. Omnes dij gentiũ demonia. Idem. Confundant̄ omnes q̄ adorant sculptilia ꝛ qui gl'iant̄ in simulachris suis. Adorate eum oẽs angeli. scꝫ puerum natũ. q. d. p̄s. Nam ipse est verus deus ꝛ solus adorãdus Vñ Isa. ix. Paruulus eñi est natus nobis ꝛ filiꝰ datus est nobis ꝛ vocabit̄ nomen eiꝰ admirabilis consiliarius deꝰ fortis. pater futuri seculi. princeps pacis. Unde exemplum huiꝰ habetur et testat̄ Eusebius et Innocentiꝰ tertius. q̄ Octauianꝰ impator vniuerso orbe ditioni romane subiugato tantũ senatui placuit vt ipsum p̄ deo colere vellent. Prudens aũt impator mortalem se intelligẽs nomen ĩmortalitatis noluit vsurpare. iõ ad ĩportunã instãtiã coꝝ

Sibillam aduocauit scire volēs
p eius oracula si aliqñ in mundo
maior eo nasceret̃. Cū g̃ in die na
tiuitat꜡ dñi ꝯcilium sup hac re cō
uocasset ꝛ sibilla in camera ora//
culis insisteret ĩ die media appa//
ruit circulus aureꝰ circa solem. ꝛ
in medio circuli ꝟgo pulcherri//
ma puerū gestās ĩ gremio. Tūc
sibilla cesari h̃ ondit. Cū āt ad p̃di
ctam visionē cesar multū mirare
tur. audiuit vocē dicētē sibi. Hec
est ara celi. Dixitq3 ei sibilla. Hic
puer maior te est. ideo ip̃m adora
Eadē aūt camera dedicata est in
honore Marie sancte ꝛ vsq3 ho//
die dr̃ ara celi. Intelligēs aūt im
pator q̄ h̃ puer maior eo eēt. deꝰ
de cetero vocari renuit. Uñ bene
dr̃ in psal. Annūciauerūt celi iu//
sticiam eiꝰ et viderūt oēs populi
gl'iam eiꝰ. Sequit̃. Qm̃ tu domi
nus altissimꝰ sup oēm terram ni
mis exaltatus es sup oēs deos.
A Secūdo ostendit̃ p opa mi//
raculoꝝ que multiplicit̃ in ipsa
nocte natiuitatis facta sūt. Nam
sibilla ꝓphetauit q̄ qñ erūpet fōs
olei saluator mundi nasceret̃. Qd
totū factuȝ est in natiuitate dñi.
Nā dicit Innocētiꝰ tertiꝰ ꝛ Oro//
sius q̄ rome in ipsa nocte natiui
tat꜡ dñi fons aq̄ ĩ liquorē olei ē cō
uersus ꝛ vsq3 in tyberim erūpēs
ꝓfluxit. et tota illa die largissime
emanauit. Itē in hac nocte sic̄ dic̄
Bartholomeꝰ in sua cōpilatione
vinee engadi que ꝓferunt balsa//
mū floruerūt. ꝓtulerūt fructum ꝛ
liquorem dederūt. Tertio osten//
ditur p pac꜡ denūciationē. Nam
in natiuitate xp̄i ira dei fuit seda
ta. ꝛ iō omnibꝫ hominibꝫ angelo
rū testimonio fuit annūciata. vt
dr̃ Lu. ij. q̄ facta ē cū angelo mul
titudo ꝛc̄. Uñ legit̃ in cronicis q̄
appropīquāte die natiuitat꜡ dñi
Octauianꝰ impator p mundum
ius publicū fieri p̄cepit. et oīa de
bita romāis dimisit ꝛ fuit pax vni
uersalis in diebꝫ illis. Iō tres re//
ges eo faciliꝰ poterant venire ad
xp̄m. Uñ dicit p̄s. Orieť in diebꝫ
eius iusticia et abūdantia pacis.
Uñ dicit glosa Bede. q̄ tāta fuit
tranq̃llitas pacis in toto orbe vt
ad l'ram videret̃ impletū qd pre//
dixit Isa. ij. Conflabunt gladios
suos in vomeres ꝛ lanceas suas
in falces. Nō leuabit gens ꝯ gen
tem gladiū. nec exercebunt̃ vltra
ad p̄lium. B Tertio p̄ncipal'r
dico q̄ natiuitas xp̄i est nob vti//
liter exhibita. qr est gaudiosa. Iō
dixit angelus. Euangelizo vobis
gaudiū magnū ꝛc̄. Circa q̄ notā
dum q̄ natiuitas dñi nostri iesu
xp̄i fuit gaudiosa tripl'r. s. in celo
angelic꜡ spiritibꝫ. in mūdo cūctis
gentibꝫ. in lymbo antiq̄s patribꝫ
Dico primo q̄ natiuitas xp̄i fuit
gaudiosa angelic꜡ spiritibꝫ ꝓpter
repationē ruine eoꝝ. Ipsi em̄ scie
bant esse ꝓphetatū Isaie. li. Cōso
labit̃ dñs syon ꝛ ꝯsolabit̃ oēs rui
nas eius. Et ponit desertū eiꝰ q̄si
delicias. ꝛ solitudinē eiꝰ quasi or//
tum dñi. Gaudiū ꝛ leticia inueni
etur in ea g̃rarum actio ꝛ vox lau
dis. Syon interp̄tat̃ speculatio

et significat supnos spũs q̃ semp speculant diuinã essentiã in qua ↄsistit plenitudo toti⁹ gaudij Isti hodie indicibilit ↄsolati sẽt ꝙ dei filius ver⁹ saluator et recuperator celest gaudij homo nat⁹ est. Naz ꝑ eum ruina celest patrie refor/mata est. Uñ ipse posuit desertuz celestis patrie q̃si delicias ꝛ soli/tudinẽ eius quasi ortũ dñi qñ in hũana natura redemit gen⁹ hu/manũ ꝛ oẽs fideles ad eternã pa triam duxit vbi eternalr cuz san ctis angelis letabunt. Unð dicit Isaie. Gaudiũ ꝛ leticia inuenit in ea. qð hodie sumpsit initiũ cũ ipe natus est in mũdũ. Uñ legit Lu. ij. ꝙ facta est cũ angelo mltitudo militie celest exercit⁹ ꝛc. Uñ hec exultatio bñ figurat nobis. j. Re gum. x. ꝙ saule vncto in regẽ sup isrl descendit cune⁹. i. societas ꝑ phetaꝝ de excelso. ꝛ añ eos psalte rium ꝛ cythara ꝛ tybia ꝛ lyra pro phetabãt. Moralit ꝑ societatẽ ꝑ phetaꝝ intelligit multitudo cele stis exercit⁹. Uñ ꝓphete dicunt vi dentes. ꝛ bñ significãt exercitum angeloꝝ. quia semꝑ vident faciez dei patris teste saluatore Mat. xviij. Ui hodie cum magno gau dio ꝛ grãꝝ actione laudabãt deũ ꝛ descenderũt de excelso celestis regni in ortu xp̃i qui hodie vnct⁹ est humana natura in regem isrl Quare Pilatus scripsit titulum Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. Qð bñ figurat nobis in saul. Nã saul interp̃tat petit⁹ est. cum aliq̃ dixe runt Mitte quẽ missurus es ꝛc.

Ille hodie vncto in regez israel. i. qꝛ hodie est nat⁹ in hũc mundũ tota celestis curia gaudet ꝛ grãꝝ actione deũ glorificat. vñ Bern. in q̃dam ser. de natiuitate dñi di/cit de gaudio angeloꝝ ꝓpter ho/diernũ festuz. Sonuit vox leticie in terra nr̃a. vox exultatõis ꝛ salu tis in tabernaculis iustoꝝ. Audi tum est ∗bũ bonũ. verbũ ↄsolato rium. ẽmo omni iocũditate ple/nus. qꝛ iesus dei fili⁹ qui dr xp̃us in bethleem nascit. O breue ∗bũ et salubre. O natiuitas illibata. mũdo honorabilis. hoib⁊ amabi lis. angel delectabilis. ℂ Se/cundo dico ꝙ natiuitas xp̃i fuit gaudiosa in mũdo cũct gentib⁊ ꝓpter nouã illustrationẽ. Nã qui fuit inuisibilis fact⁹ est hodie vi/sibilis illustrãdo cecitatẽ generis hũani. Uñ dixit angelus Luc. ij. Ecce ego euãgelizo vobis gaudiũ magnũ. vñ Aug⁹. in ser. de natiui tate. Temꝑalis natiuitas filij di ẽm carnẽ añ secula p̃destinata ẽ. in hoc seculo p̃sentata a ꝓphetis p̃nũciata. ab angelis tripudiata. ab aplis p̃dicata. patrib⁊ ꝓmissa nobis exhibita. s. ꝑ nouã illustra/tionẽ. Uñ dñs dixit Malach. iiij. Orient vobis timẽtib⁊ nomẽ meũ sol iusticie qð factuz est. Uñ dixit xp̃s Jo. viij. Ego sum lux mundi Ante aduentũ eñ xp̃i fuit totus mũdus inuolut⁹ cecitate ignorã tie. quare destitut⁹ est omni gau/dio. sed hodie orta est claritas sa piẽtie ꝛ leticie ꝛ deleta est cecitas ignorantie. Qð bñ figurat nobis

Thobie.v.vbi dixit raphael thobie excecato. Gaudium tibi sit semper Qui rn̄dit. Quale mihi gaudiū q̄ in tenebris sedeo et lumē celi non video. Rn̄dit angelus. In proximo est vt a deo cureris Moraliter per thobiā excecatū intelligitur genus humanū qd̄ propter peccatū excecatum est. Juxta illd̄ Sap.ij. Excecauit eos malicia eorum. Istud genus hūanū per prophetas multipliciter est consolatū. Sicut dr̄ per Aggeū ij. Ueniet desideratus cunctis gentibus. et sic d̄ singulis. Huic humano generi nō dicit angelus q̄ in proximo sit salus. sed q̄ sit pn̄s cum dicit Annūcio vob gaudiū mag. Hoc considerans ps. in spūsancto dicit Lux orta est iusto et rectis corde leticia etc. Quare bn̄ impletum est hodie in veris filijs isrl'. s. oībus christianis illud Hester.viij. Judeis noua lux oriri visa ē. gaudiū honor et tripudiū apd̄ oēs etc. Un̄ in signū huius diuine claritatis fm relationē aliquorum ī ipsa nocte natiuitatis obscuritas aeris visa est in claritatē clare diei. Nam in ipsa die natiuitatis xp̄i tres soles apparuerunt in oriente q̄ paulatim in vnū corpus solare redacti sunt per qd̄ significatur q̄ natus est ille in q̄ sunt tria clara et lucida scz puruz corpus xp̄i qd̄ sine oī macula est. et eius sancta et pulchra aīa et clara diuinitas que in vnā psonam cōuenerant. Et iō hodie totus mundus propter claritatē noui lumīs orientis merito debet gaudere. Un̄ dicit Hiero. in ser. Si em̄ exercitus angelorum cū iocūditate decantauit pro fesceninis quasi loco fescenina rum. i. tales fesceninas dicebant circū vt quasi dormiret. scz gloria in excelsis deo q̄nto magis nos pro quibus ipse homo factus est vt per eum recōciliaremur deo prī Igitur patres gaudeamus et exultemus et demus gl'iam deo. quia venerunt nuptie agni. Un̄ ad h̄ gaudium hortatur nos leo papa vt sup̄ Saluator noster dilectissimi hodie natus est. gaudeamus etc. D

Tertio dico q̄ natiuitas xp̄i fuit gaudiosa antiq̄s patribus propter optatam redēptionem. Fuit em̄ genus humanū propter peccatū p̄morum parentū a diabolo captū. Un̄ conqueritur Hier. Treñ.j. Propter multitudinem iniquitatū eius scz Ade paruuli eius. i. posteri ducti sunt in captiuitatē an̄ faciē tribulantis. Un̄ clamauerūt antiqui pr̄es ad deū ml'tipl'r pro redēptore. Un̄ ps. Clamauerūt ad dn̄m cū tribularentur. Sequitur. et liberauit eos. vn̄ misit verbū. i. filiū suū qui est verbum patris et sanauit eos et eripuit eos de interitionibus eorum. Initium huius incepit hodie qn̄ verbum dei patris. i. filius factus homo natus est Unde dicitur in euāgelio hodierno Joh.j. Uerbū caro factū est et habitabit in nobis et vidimus gl'iam eius etc. Et sicut illa redēptio hodie incepit. ita finita est qn̄ xp̄us mortē sustinuit et ad īferos descēdit et sctōs patres de lymbo liberauit. Qual'r aūt hoc factū sit legitur in euāgelio nicodemi. Requi.

in s̄mone paschali. Uñ hoc totuȝ ꝓphetatū fuit Isa. lj. Qui redempti sunt a dño reuertent̄ ⁊ venient in syon laudātes. ⁊ leticia sem. super ca. eoꝝ. Gaudiū ⁊ exultatioȝ obtinebūt ⁊ fugiet ab eis dolor ⁊ gemit⁹. In signū hui⁹ gaudiose liberationis dixit xp̄us discipulis suis Joh. xvj. Iteruȝ aūt videbo vos. s. post passionē. qua liberabo totū gen⁹ hūanū. Sequit̄. ⁊ gaudebit cor vr̄m et gaudiū vestrum nemo tollet a vob. Uñ Leo papa vt supra. Saluator nr̄ hodie natus est. gaudeam⁹ ⁊c. Una est em̄ cōmunis rō leticie cunctꝫ. qr dñs nr̄ destructor peccati ⁊ mortis sic nullū a reatu liberū repit. ita liberandis oīb⁹ venit. ꝫ ⁊c. Hodie nobis celoꝝ rex d̄ virgine nasci dignat⁹ est vt hoīeȝ ꝑditū ad regna reuocaret gaudet exercit⁹ angeloꝝ. qr salus eterna hūano generi apparuit. Hodie nobis d̄ celo pax vera descēdit. Hodie ꝑ totuȝ mundū melliflui facti s̄t celi. Hodie deus nat⁹ est hō. vt homo fieret deus. Hodie fact⁹ deus filius hominis vt hō fieret fili⁹ dei. Hodie descēdit de celo vt homo ascēderet ad celum. Hodie xp̄us de⁹ factus ē mortalis vt homo fieret īmortalis. Hodie xp̄us iesus factus est pauꝑ vt homo fieret ī regno celoꝝ diues. Hodie xp̄s de⁹ factus est seru⁹ vt homo fieret celi dñs. Qd̄ nobis ꝯcedat ⁊c.

De scō Stephano. Sermo. ix.

Tephanus plen⁹ sp̄usancto intēdens in celum vidit gloriā dei. Act. vij. Notate charissimi dicit em̄ sctūs Ans. de eo in orōnib⁹ ꝙ tāta cordis mūdicia vixit adhuc in terris posit⁹ ac tāta luce scitatꝫ resplenduit vt venerabil' vult⁹ ei⁹ angelica puritate fulgeret et ꝑ ꝯñs vt suis btīs ocul' ī glīa deū videret. Uel sic dic̄ em̄ Dyo. ꝙ creatura rōnal' est sic̄ speculū. Natura āt speculi ē ꝙ sp̄ ē silis rei ad quā vertit̄ Si vertit̄ ad terrā sil'e ē terre. Si ṽtit̄ ad celū sil'e ē celo. Sic sp̄ūal'r aīa est sic̄ speculū. Si ṽtit̄ ad t̄raȝ sil'is est t̄re inordinate t̄rena diligēdo. Si ṽtit̄ ad celestia sil'is erit celestib⁹. ita ꝙ nihil aliud cogitat nec diligit nisi celestia. Sic sctūs Stephan⁹ totū cor suū vertit ad diligendū celestia. iō magna necessitate posit⁹ intēdēs in celū vidit glīam dei. q̄re bn̄ d̄r. stephan⁹ plen⁹. s. s. ⁊c. ¶ Est notandū ꝙ sctūs stephan⁹ fuit plen⁹ s. s. tripliciter s̄m tres effect⁹ eius q̄s opat̄ in eo in quo est. Prīo docet oēm veritatē ⁊ facit reph̄ēdere oēm iniusticiā. Uñ dixit xp̄s Jo. xvj. Cū venerit ille sp̄ūs veritatꝫ docebit vos oēm veritatē. ⁊ cū venerit arguet mūdū de pctō. In cui⁹ figura d̄r Actꝫ. ij. ꝙ apl'i repleti s̄t oēs sp̄ūsancto. ⁊ ceperūt loqui varijs linguis ꝓut sp̄ūssanct⁹ dabat eloqui illis. s. loqui veritatem ⁊ rephendere iniusticiaȝ. Sic sanctus Stephanus plenus spiritusancto fecit. Nam ipse docuit fidem catholicam et reprehendit iniusticiam. Unde legitur. Actuū. vj. ꝙ Sephanus plenus gratia et

fortitudine faciebat ꝓdigia et si-
gna magna in pplo. Et multũ sa
pient̄ p̄dicauit ex instinctu spũs-
sancti. ita ꝙ null⁹ poterat sibi re-
sistere. Vñ sequit̄ ꝙ surrexerũt plu
res de synagoga disputãtes cum
eo ⁊ nõ poterant resistere sapie et
spiritui q̇ loquebat̄ ꝑ eum. Vñ di
xit xp̃us Lu. xxi. Ego dabo vobis
os ⁊ sapiaꝫ cui nõ poterũt resiste
re ⁊ ꝯtradicere oẽs aduersarij ve
stri. Et ideo dixit xp̃us Matth. x
Nõ em̃ vos estis qui loq̇mini sed
spũs pa. ve. Vñ spũssanct⁹ ita sa-
pient̄ fecit eos loqui ꝙ nemo po
terat eis ꝯtradicere. ⁊ cõfortauit
eos ꝙ neminẽ timebãt sed auda
cter iniusticiã arguebãt. Unde dr
Act. vi. ꝙ ipse cũ omĩ fiducia ar-
guebat eos mltiplr Ipse etiã xp̃s
arguebat. vt legit̄ alibi p̄ncipes
u deoꝝ tanq̃ꝫ infideles et homici
das xp̃i ⁊ successores eorũ qui oc
ciderũt iustos ⁊ ꝓphetas sicut za
chariam filiũ Joiade quẽ occide-
runt int̄ templũ ⁊ altare. Et h̄ ca
de causa. Erat em̃ in hierlm vn⁹
locus deputat⁹ solũ virginibꝫ tp̄e
orõnis vel diuini officij quẽ locũ
denegauerũt beate v̄gini Maria
ꝓpterea q̄ dixerũt ꝙ nõ peperissꝫ
virgo. Et q̄ Zacharias h̄ increpa
bat asserẽs virginẽ mariã illi⁹ lo
ci suꝑ oẽs v̄gines esse dignissimã
q̄ añ partũ in partu ⁊ post partũ
ꝑmansisset virgo. ideo fuit occi-
sus a iudeis int̄ templũ ⁊ altare.
Etiã plures alios añ illud tp̄s. s.
Hiere. Amos ⁊c̃. iniuste occiderũt
ꝓpter qđ sctũs Stephan⁹ viriliť

eos arguit dicẽs. vt habet̄ Ac. vij
Dura ceruice ⁊ incircũcisi cordi-
bus ⁊ auribꝫ vos semꝑ spũiscõ re
stitistis. sicut ⁊ p̄res vestri. Quem
em̃ ꝓphetarũ nõ sũt ꝑsecuti p̄res
vestri. ⁊ occiderũt eos q̇ p̄nũcia-
bant de aduẽtu iusti. Cujus vos
nũc ꝓditores ⁊ homicide fuistꝭ. Et
sic p꜄ quõ ex instinctu spũssancti
ita sapient̄ docuit veritatẽ ⁊ viri
liter arguit iniusticiã. Unde dicit
Bern̄. in ser. penthecostes. Ad fa
ciẽdũ spũssctũs mouet memoriã
docet intelligentiã ⁊ mouet volũ
tatem ad faciendũ p̄dicta. Unde
Grego. in ser. Qui hui⁹ mũdi po
testatibꝫ ꝯtrarie nõ p̄sumerẽt ni-
si eos spũssancti fortitudo solidas
set. Vñ ipse bene dr Stephanus
q̄si strenue fans. i. loquẽs. Nam
ipse audact̄ p̄dicauit veritatem ⁊
arguebat iniusticiã. ¶ Secũdo
spũssctũs inflãmat cor illius in q̄
est vt deũ summe diligat ⁊ ꝓpt ei⁹
amorẽ oĩa mala etiã mortẽ susti-
neat. Vñ ad Ro. v. Charitas dei
diffusa est in cordibꝫ nr̃is ꝑ inha
bitantẽ spũmsanctũ q̇ dat⁹ est no
bis. Ipsa em̃ charitas spũssancti
facit ꝓpter xp̃m oĩa aduersa viri-
liter sustinere. Vñ in signũ hui⁹
dicit̄ Act. v. ꝙ postq̃ꝫ apli recepe-
runt spũmsanctũ ibant gauden-
tes a ꝯspectu ꝯcilij ⁊c̃. Vnđ dixit
Paulus Act. xxi. Ego em̃ nõ so-
lum alligari sꝫ etiã mori paratus
sum ꝓ noĩe iesu xp̃i. ⁊ Roma. viij.
Quis põt nos seꝑare a charitate
xp̃i ⁊c̃. Et rõnem assignat aĩa de-
uota Cañ. viij. di. Naꝫ fortꝭ est vt

mors dilectio. Certe hanc chari/tatem spiritussancti habuit san/ctus Stephan⁹ ⁊ fortitudinē su/stinendi. ideo dr Act. vj. Stepha phanus plen⁹ grā ⁊ fortitudine. Sz ista fortitudo nō est corporalis sed spūalis ⁊ mentalis que ita ꝓ/pter deū oīa suffert. Vñ dicit ma crobius. Fortitu dinis est animū supra metuz periculi agere. nihilqz nisi turpia timere fortiter tolera re aduersa velut ꝓspera. Hāc for titudinē mentalem habuit sctūs Stephan⁹. qz nihil aduersitatis timebat nisi peccata ⁊ vitia quibȝ fortiter resistebat. ⁊ patienter tor menta ꝓpter xp̄m tolerauit. Vnd canit eccl'ia Impij sup iustum ia cturaz. i. (vnrechte bosen gewalt. fecerūt vt euz morti traderēt. At ille gaudens suscepit lapides vt mereret accipe coronam glie. Vñ dr Ja. j. Btūs vir qui suffert ten tationē ⁊c. Qualiter aūt scūs ste/phanus ꝓ xp̄o passus est. legitur Act. vj. ⁊ vij. Cum em̄ iudei vidē tes q nō poterāt euz vincere dis/putando ꝓpter spūmsanctū q lo/quebat tūc submiserūt falsos te/stes q dicerent se audisse eum di/centē verba blasphemie in Moy sen ⁊ in deum. Cōmouerūt itaqz plebem ⁊ seniores et scribas ⁊ cur rentes rapuerūt eum ⁊ adduxe/runt eū in ꝯcilium ⁊ statuerūt fal sos testes dicētes. Homo iste nō cessat loqui aduersus legē. audi/uimus em̄ eū dicētem. qm̄ Jesus nazaren⁹ hic destruet locū istum. ⁊ mutabit traditiones q̄s tradi/dit nobis Moyses. Et intuētes eum oēs qui sedebāt in ꝯcilio vi/debant faciem ei⁹ tanqȝ faciē an/geli. Dixit aūt p̄nceps sacerdotuz Si hec ita se haberēt. Qui ait. Vi ri frēs ⁊ patres audite. ⁊ recitauit plura ex veteri testamēto. vt ha/bet Act. vij. p totum. Audientes aūt hec dissecabāt in cordibȝ suis ⁊ stridebant dentibȝ in eū. Cū aūt esset stephanus plen⁹ spūsancto intēdens in celum. q. d. Dñe iam video seuiciaz iudeoꝝ ꝯforta me vt possim vincere. q exaudiuit eū vt ꝓmisit p psal. dicentē. Cū ipso sum in tribulatione eripiā eum ⁊ glorificabo eū. Vñ in illa ho ra fecit sibi deus q̄nqz quibȝ ꝯfor tauit eū vt vinceret. qd fuit mltū necessariū. qz p̄mus martyr post xp̄m. que etiā nobis sunt necessa ria sciri. Nam dicit Aug⁹. in ser. Necessariū est nob fratres charis simi agnoscere quibȝ armis p̄cin ctus. Stephan⁹ seuiciaz iudeoꝝ potuit supare vt ita meruisset fe/liciter triūphare. Naz sicut miles nō pōt vinci sed fortiter dimicat qñ habet grande exemplū scz qñ videt regem fortiter dimicantem añ se. Aut qñ habet grāde specta culum. qz scit totā ciuitatē ipsum cōsiderantē ⁊ expectantē. Aut qñ hz grande p̄mium si vicerit. Aut qñ habet grande auxilium. qz scit pugilem fortissimū in sui adiuto rium p̄paratū. Aut qñ videt tutū refugium ad quecunqz vult pōt fugere. ⁊ si tutus est ille bñ fortit dimicat ⁊ nō pōt vinci. Ista q̄nqz

habuit stephan⁹ in suo certamie. ideo nō potuit vinci sed viriliter dimicauit. Uñ dr Act. vij. Cū eēt stephanus plen⁹ spūsancto intē/dens in celum vidit glīam dei et iesum stantē a dextris ṽtutis dei ꝛ ait. Ecce video celos aptos ꝛ fi/lium hoīs stantē a dextris ṽtutꝫ dei. Ubi ipse ostendit ꝙ illa qnqꝫ habuit. Primo em̄ habuit grāde exemplū qñ vidit regē Jesuꝫ xp̄m q̄ ita fortiter dimicauit in suo cer tamine. s. passione. Uñ dr. Inten dens in celum vidit iesum a dex/tris dei. ꝓpter ꝙ fuit ꝯfortatus ꝙ vinci nō potuit sꝫ fortiter dimica uit. Uñ dicit glo. ne deficeret hō lapidandus in tra. deus hō cru/fixus apparet in glīa. Uñ de h̄ ex emplo dicit btūs petrus. j. Pe. ij. Charissimi xp̄us passus ē ꝓ nob vobis relinquēs exēplū vt sequa mini vestigia ei⁹. Secūdo habuit grande spectaculū qñ vidit celos aptos ꝛ totaꝫ celestē curiā ipsum ꝯsiderantē in suo certamine ꝛ ex/pectantē. Tertio habuit grande p̄mium qñ vidit glīaꝫ dei que est p̄miuꝫ scōꝝ. sicut ipse dicit Gen. xv. Ego ꝓtector tu⁹ sum ꝛ merces tua magna nimis. vñ Aug⁹. To ta merces electoꝝ est visio beati/fica. iō fortiter dimicauit. Unde Grego. Cōsideratio p̄mij minuit vim flagelli. Quarto habuit grā/de auxiliū. qꝛ vidit iesum stantē ꝛ in sui adiutoriū p̄paratum. Jō vi dit eum stantē nō sedentē. nā sta re vt dicit glosa recte est pugnātꝫ Uñ dicit Aug⁹. in ser. hodierno. Hoc munimine regio sept⁹ nul/latenus ē ab aduersario supatus Uñ potuit dicere illud ps. Auxi lium meū a dño q̄ fecit celū ꝛ ter/ram. Quinto habuit grande ꝛ for te refugiū ipsum celū. iō dixit. Ec ce video celos aptos ad qđ celuꝫ introiuit. Uñ canit ecclīa. Ste/phanus vidit celos aptos vidit ꝛ introiuit. btūs hō cui celi pate/būt. Jsta sunt arma quibꝫ stepha nus vincebat. Uñ Aug⁹. in s̄mo. hodierno Miles de tabernacu/lo corpis exiēs triūphator migra uit ad celos. ¶ Sequit̄ ꝙ post q̄ꝫ stephanus p̄dicta dixisset. Ex/clamantes voce magna ꝯtinue/runt aures suas ꝛ impetū fecerūt vnanimit̄ in eū. Et eijcientes euꝫ extra ciuitatē lapidabāt. Et testes deposuerūt vestimēta sua sec⁹ pe des adolescentis q̄ vocabat̄ sau/lus ꝛ lapidauerūt stephanū inuo cantē ꝛ dicenteꝫ. Dñe iesu accipe spm̄ meū. Positꝫ aūt genubꝫ cla mauit voce magna dicēs. Dñe ie su ne statuas illis hoc peccatū. et cum h̄ dixissꝫ obdormiuit in dño Facta est aūt lapidatio eo anno q̄ dñs ascendit in ꝓximo mense au gusto tertia die intrāte. Sanct⁹ vero Gamaliel ꝛ Nicodem⁹ qui erant ꝓ christianis in omnibꝫ ꝯsi lijs iudeoꝝ sepelierūt eū in agro ipsius Gamalielis ꝛ fecerūt plan ctum magnū sup eum. Et facta ē magna psecutio christianoꝝ qui erāt in hierl'm. qꝛ occiso stephano vno de p̄ncipalioribꝫ q̄s aplī ele gerant ꝓ misterio dei iudei alios

christianos ceperunt grauit' psequi intantũ vt oẽs xpiani pter apl'os qui erãt fortiores ceterj p totã puinciã iudeoꝝ sunt dispersi. sicut dñs pcepit. Si psecuti vos fuerint in vna ciuitate fugite in aliã Et sic pꝫ quõ sctũs stephan⁹ plenus spũscõ in vã charitate qua inflãmauit spũssanct⁹ cor ei⁹ mortuus est p xpo ꝛ fortit' dimicauit ꝯtra iudeos ꝛ vincebat. Uñ cõuenienter põt dicere cũ xpo illõ Jo. xv. Maiorẽ charitatẽ nemo habet ꝛc. Uñ dicit Aug⁹. in ser. Charitas que pcessit in rege ipsa subsequent' effulsit in milite. Uñ bñ figurat' nobis in ruben de quo dr Gñ. xlix. Ruben pmogenit⁹ meus. principiũ doloris mei por in donis maior in impio. Ruben interptat' vidẽs deũ ꝛ bñ significat sanctũ stephanũ qui in suis angustijs vidit filiũ dei in glia pris cũ dixit. Ecce video celos aptos ꝛc. Sicut eñ ruben habuit tria puilegia p ceteris. sic etiã sanct⁹ stephan⁹. ¶ Primo ruben habuit puilegiũ pmogeniti. ideo dr Ruben pmogenit⁹ me⁹. Sic sanctus stephan⁹ habuit illud puilegium q inter xpi electos p⁹ ascensionem dñi fuit pmo in celo nat⁹ Uñ Aug⁹. in ser. Frẽs charissimi hesterna die celebrauim⁹ tpalem regis nñi natalẽ. hodie celebram⁹ militis passionẽ triũphalem. Heri xpus est p nobis pãnis inuolut⁹ hodie stephan⁹ ab eo ẽ stola imortalitatis indut⁹. Heri psepis angustia xpm portauit infantẽ. hodie ĩmensitas celi suscepit stephanum triũphantem. Jdeo bene nominat' a christo pmogenit⁹ me⁹. Unde dicit' stephanus prhomartyr. id est pmus martyr. Et ideo pter suum martyrium quo mortuus est mũdo. natus est in celo. Uñ Augustin⁹ in sermone. Nat⁹ est christus in terris vt stephan⁹ nasceret' in celis. Jdeo obit⁹ sanctorum nõ mors sed natale vocatur. Unde dicit' Actj. vij. q dixit. Domine iesu christe suscipe spũm meum. hoc est q intrauit gloriam dei ꝛ natus est in celo. Unde legitur de sancto Ambro. Requi. añ in sermone de sancto Ambrosio. Unde Col'. iij. Mortui eñ estis scꝫ mundo ꝛ vita vestra abscondita est cum christo in deo. scꝫ in quo ꝛ cum quo viuitis eternaliter in gloria. Exemplum de sancta Agnete. Require in sermone Agnetis. Unde hoc figurat' nobis Apocal'. xxj. q Johãnes dixit Ego iohãnes vidi ciuitatem sanctam hierusalem nouã descendẽtem de celo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo ꝛ audiui vocem magnam de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cũ hominibꝫ et habitabit cum eis scilicet ipse deus. Et absterget omnem lachrymam ab oculis eorum et mors vltra nõ erit ꝛc. Hoc cognouit sapiens in spũsancto cum dicit. Prouerb. xiiij. Sperat iustus in morte sua. quasi diceret p pter pdicta. vñ Bern. in epl'a dic

Bona mors iusti ꝓpť reqem. me
lioꝛ ꝓpter nouitatē. optima ꝓpter
securitatē. vñ Apoč. xiiij. Audiui
vocem de celo dicentē mihi. scri/
be beati mortui q̄ in domino mo
riunť. Ammodo iam dicit spūs
vt requi. a labo. suis. ℟ Scđo
Ruben habuit priuilegiū ꝙ fuit
ꝑncipiū doloris. ideo dr̄ Ruben
ꝑncipium doloris mei. i. prim⁹ q̄
fuit filiis xp̄o in passiōe ꝭm aliq̄s
ꝯditiones. Nam dicit glosa. xp̄s
extra portaꝫ patiť. stephan⁹ extra
ciuitatē lapidať. Jdeo dr̄ Ejicien
tes eū extra ciuitatē lapidabant.
Christus ait tanq̄ꝫ filius. Pater
in man⁹ tuas cōmēdo spūm meū
Stephan⁹ tanq̄ꝫ seru⁹ dixit. Dñe
ne statuas. i. reputes illis h̄ pec/
catuꝫ. Vñ sicut ꝓpter p̄dicationē.
Petri fuerūt octo milia hominū
ꝯuersi qui fuerūt infideles. vt ha
betur Act. ij. ꝛ. iiij. Sic ꝓpter orō/
nem stephani fuerūt etiaꝫ aliqui
cōuersi. Vñ dicit Aug⁹. in ꝭmone
Jpsa sancta charitas que erat in
stephano desiderauit orando ac/
quirere q̄s nequiuit moriēdo cō
uertere. Nam ipse vt sup̄ dictum
est cū omni fiducia arguebat eos
ꝛ libenť eos cōuertisset. q̄ tñ ī sua
malicia ꝑdurabāt ac eum lapida
bant ꝓ quib⁊ tñ ipse non cessauit
orare. Vñ Aug⁹. in ser. Per chari
tateꝫ dei arguebat errātes vt cor
rigerenť. ꝑ charitatē ꝓ lapidanti/
bus orabat ne punirenť. Vñ pro
pter orōnem sancti stephani ꝭm
doctores sctūs Paulus fuit con
uersus. Jpse em̄ specialr̄ ꝓ eo do/
minum rogauit q̄ꝫuis fuerat ni/
mis seuiēs ꝛ crudelis in lapida/
tione ei⁹. Sed h̄ ideo. Nā dicunt
doctores ꝙ qñcunq̄ꝫ in antiq̄ le/
ge puto mosayca inueniebāť pue
ri pre aliis subtilioris ingenij illi
specialr̄ reseruabāť vni iudeo no
mine Gamaliel q̄ illos ī lege mo
sayca instrueret. Modo stepha/
nus ꝛ paul⁹ fuerūt assignati huic
gamalieli. q̄ꝛ fuerūt ingeniosi. et
sic fuerūt facti socij in synagoga.
Stephan⁹ aūt multū ꝓfecit in le
ge siue in fide catholica ꝛ a q̄cun
q̄ꝫ poterat informari solerter au/
diuit ꝛ retinuit. Paulus v̄o in le
ge iudaica. Et iō stephan⁹ fuit ex/
osus a paulo. quapropter cū ste/
phanus lapidareť saulus. q̄ꝛ iu/
uenis erat nō h̄ñs ꝓtātem ꝓijciē
di sanctū stephanū omniū lapidā
tium vestes seruauit. vt sic mortꝭ
sue causa fieret. Sꝫ stephan⁹ ple/
nus spūsācto gr̄a ꝛ charitate me
mor societatꝭ singulariť dñm pro
saulo exorauit ꝛ exaudit⁹ est. Vñ
Aug⁹. in ꝭmone. Saulū crudeliť
seuientem quē habuit in terra ꝑ/
secutorē in celo meruit h̄r̄e cōsor/
tem. sequiť. Cōiunct⁹ est itaq̄ꝫ sau
lus stephano ꝛ fact⁹ est agnus ex
lupo. Ecce nūc paulus cū stepha
no regnat ꝛ exultat adiut⁹ orōni
bus stephani. Ecce quō orō ste/
phani fuit vtilis saulo ꝙ sic ꝓpter
suā orōnem fuit ꝯuersus cum tñ
fuit maxim⁹ ꝑsecutor christianoꝝ.
Vñ dicit Aug⁹. Si stephan⁹ non
orasset hodie eccl'ia paulū nō ha/
beret. Et ideo mgr̄ li. ij. dis. xxxvi.

Ideo monemur orare pro inimicis nostris nolētibus pie viuere vt deus operetur in eis velle. L Tertio Ruben habuit priuilegiū primo geniti.i duplicē substantiā. Ideo dicitur prior in donis. maior in imperio Sic sctūs stephanus habuit priuilegium quod fuit primus inter oēs martyres celestibus donis ditatus. Vñ canit eccl'ia. Quā saluator noster dignatus est pro omnibus pati hanc mortē primus ille reddidit saluatori. iō triūphat in celis coronatus Vñ bene dr stephanus.i. coronatus Nā stephanus grece dr latine corona quā meruit per passiōes suā. Vñ Aug. in sermōe. Stephanus vt meruisset nois sui coronā accipere. charitatē pro armis habebat et per ipsam vbiqz vincebat. Vñ notādumque triplici corona stephanus in celo est coronatus. Primo habz coronā roseam inquātū fuit martyr. Hanc coronaz promisit dñs. Apoc.ij. dicens Esto fidelis vsqz ad mortē et dabo tibi coronā vite. Illam coronā recepit hodie sāctus stephanus propter suū martyriū. Vñ Aug. in ser. Heri rex noster trabea.i. wifkleit. carnis indutus de aula vteri virginalis egrediēs. Hodie miles de tabernaclo corpis exiens ascēdit ad celos sāguīe coronatus. Scdo hz coronā gēmataz inquātū fuit purus et sctūs. Vñ dicit de eo Ans.i orōibus. Stephanus ad huc in terris positus tanta luce sctitatis resplēduit. vt venerabilis vultus eius āgelica dignitate fulgeret. Vñ dr. Act.vi. Et intuētes eum oēs q sedebāt in pcilio viderunt faciem eius tāqz faciē angeli stantis inter illos. iō coronatus est corona gēmata. Nam sicut lapis pciosus hz claritatem. sic stephanus propter purā vitaz habuit angelicū vultū. Vñ ps. Posuisti dñe sup caput eius coronā etc. Tertio habet coronā aureā inquātum fuit plenus diuīa claritate que oīa opata est in eo. nam sicut aurum est ductibile sic scūs stephanus fuit ductibilis in oibus aduersitatibus et in nullo resistebat. Vñ Aug. i sermone. Charitas in stephano superauit seuiciā iudeorum. iō meruit possidere regnū celorum. Vñ Ecci. xlv. Corona aurea sup mitrā eius expssa signo sanctitatis. glia honoris et opus virtutis etc. Quare merito dr stephanus.i. coronatus.

M Tertio spūssanctus opatur miracula per illum in quo est. Vñ dr Lu. vlti. quod xps pmisit discipulis suis spūmsanctū ad faciendū miracula di. Vos inqt sedete in ciuitate donec induamini virtute exalto.i. spūsancto. vñ tantā virtutem spūsscūs eis infudit quod poterant infirmos curare. mortuos suscitare. et plura alia. Ideo dixit xpus Joh. xiiij. Qui credit in me opa q ego facio et ipse faciet. Certe si e fuit scūs stephanus plenus spūscō vt faceret miracla. Vñ dr Act. vj Stephanus aūt plenus gra et fortitudine faciebat signa pdigia magna in pplo. vñ primo sanabat infirmos. Nam Aug. refert in li. de de ciui. dei. quod qdam matrona cuz

diu infirmitatē grauissimā pate/ ret ꝛ mlta adhiberet remedia q̄bꝫ tñ nō sanabat̃ tādē quēdā iudeū ꝯsuluit q̄ ei annulū cū quodā la/ pide tribuit vt eū cū zona ad col/ lum cingeret vt ex vtute illiꝰ lapi dis sanitatē recipet. Cum aūt h̄ sibi nihil valere ꝯspiceret tunc ad eccl'iam scī stephani pperauit et p sua salute eū rogauit. tunc subito anulus cū zona in terrā resiliȷt et pfectā sanitatē recepit. Idem re/ fert Augꝰ. ꝙ flores sup altare san cti stephani ponebant̃ ꝛ inde ab/ lati sup infirmos ponebant̃ ꝛ sta tim curabant̃. Ipsi etiā flores vt refert Augꝰ. vt supra de altari scī stephani sumpti cuiusdā mulierꝫ cece sūt oculis impositi ꝛ illa ꝯti nue lumē recepit. Refert ꝗ in eo/ dem libro ꝙ cū vir q̄dam pmariꝰ ciuitatꝫ noīe marcialis infidelis esset ꝛ nequaq̄ꝫ cōuerti vellet cū tñ plurimū egrotaret. gener suꝰ fi delis ad eccl'iam scī stephani ve/ nit ꝛ de floribꝫ ipsius q̄ sup altare erāt accipiēs ad caput soceri ipos flores latent̃ posuit. Sup quos cū ille obdormiuisset ptinus āte diluculū clamauit vt ad epm mit teretur. Cū aūt eps abesset sacer/ dos ad eum venit et ipm cum se credere diceret baptizauit. h quā diu vixit sp in ore habuit verbum Iesu accipe spiritū meū. cū tamē hec verba vltima fuisse sancti ste/ phani nesciret. Idē refert Augꝰ. ꝙ erat quedā nobilis matrona apud cesareā que habuit decē pu eros quoꝝ septē mares ꝛ tres fe mine fuisse perhibentur. Quadā aūt vice dum mater ab eis offen ditur ipsa pueris maledictionē imprecat̃ ita ꝙ pueri tremorē mē broꝝ incurrerūt. qui suoꝝ ciui um oculos nō ferentes p totum mundū vagari ceperunt. Quoꝝ duo frater ꝛ soror yponiā venerūt ꝛ ecclesiam sancti stephani intra/ uerūt ꝛ ante altare sancti stepha/ ni se in orōnibꝫ pstrauerūt et pfe/ ctam sanitatem receperūt. ꝙ ibi/ dem sancto epō aug. omnia p or/ dinē narrauerūt. Secūdo fecit miracula q2 mortuos resuscita/ uit. Vñ refert augꝰ. ꝙ cū quedā mulier eēt mortua ꝛ hoīes tunicā illius in eccl'iam sancti stephani portauerūt ꝛ sup altare posuerūt ꝛ postea posuerūt sup corpus de functe que ptinus sana surrexit. Et dicit Augꝰ. beatū stephanū in numerꝫ miraculis claruisse et sex mortuos suscitasse. Tertio facta sunt p eum ꝛ pter eū diuersa mi racula. Nam angeli sup eum can tauerūt. demones clamauerunt mortui eū in reuerētia habuerūt. Vñ legit̃ ꝙ Alexander senator cū vxore hierl'm adiȷt ꝛ sācto stepha/ no ibidem oratoriū ꝯstruxit. ꝛ pꝰ obitum suū se iuxta corpꝰ stepha ni sepeliri iussit. Euolutis igit̃ se/ ptem annis Iuliana vxor eiꝰ vo lens in patriam redire corpꝰ viri sui voluit secum deferre ꝛ ignora bat q̄s eēt loculus viri sui vel san cti stephani. ꝛ amplexata est cor/ pus sancti stephani. Sic dū cor/ pus viri sui putauit accipere ca/

su corp⁹ sancti stephani accepit. Cum aũt nauem cũ corpe cõscen disset vt cõstantinopolim trans/ fretaret hymni angelici audiunt. et demones clamabãt in aere. ser uus dei venit qui lapidatus est ab impijs iudeis et suscitauerunt tempestates q̃ naute naufragiũ nimis timerẽt stephano inuoca/ to continuo apparuit eis dicens. Ego sum nolite timere. Statim trãquillitas facta ẽ. Postmoduz vero cũ de ↄstantinopoli romam ducerent vt iuxta sanctũ Lauren/ tium sepelirent vox angelica in ae re audita est dicens. O felix roma que corpus laurẽtij hispani. et cor pus stephani hierosolimitani tã gl'iosa pignora vno claudis man soleo. Et cũ volebãt eũ in vna alia eccl'ia tumulare demon q̃ ꝓpt ad uentũ sãcti stephani de filia The odosij exiuit. sicut legit q̃ demon ꝑ filiam theodosij clamauit dicẽs Nisi stephanus romã venerit nõ exibo. et sic adueniẽte stephano ex iuit. Uñ cum in alia eccl'ia vellẽt eum sepelire clamauit demon di cens. Frustra laboratis q2 nõ h̃ sed apud frẽm suũ laurentiũ sedẽ ele git. Et cum sepulchrũ sci lauren/ tij fuit apertũ mox. Laurenti⁹ in latus se vertit et mediũ sepulchrũ sctõ stephano reliquit. Et sic pat ergo etc.

De sancto Johanne.
Sermo x.

Hic ẽ disci pulus quẽ diligebat ie sus Jo. xl. Notate charissimi. di/ cit Aristo. q̃ amicitia est beniuo/ lentia mutuo. Cum igit scũs Jo/ hannes xp̃m intime dilexit. iõ eũ iesus econtra dilexit. quare bñ dr Hic est discipulus etc. Uel sic dic Isidorus de sũmo bono lib. iij. ca. xxviij. q̃ amicitia ẽ aĩo ꝝ societas Cum igit iohãnes in vera chari/ tate animi fuit xp̃o cõiunctus et xp̃us sibi in amicabili familiari/ tate. ideo bñ dr Hic est discipul⁹. In quib; ṽbis duo notant. Pri/ mũ est singularis familiaritas san cti iohãnis circa xp̃m cũ dr. Hic est discipulus. Secundũ est diui nalis amicabilitas cũ ↄcluditur quẽ dili. iesus. ¶ Dico ꝑmo q̃ notat singularis familiaritas io hannis ad xp̃m. qd ostendit tri/ pliciter. Primo ex ↄsanguinitate secũdo ex puritate. tertio ex since ra charitate. Dico ꝑmo q̃ singu/ laris familiaritas iohãnis ad xp̃m ostendit ex ↄsanguinitate. Solẽt cõsanguinei inter se naturaliter habere mutuã familiaritatem q2 natalis inclinatio ĩducit ad hoc. Sic scũs iohãnes merito habuit familiaritatẽ ad xp̃m ꝓpter ↄsan guinitatẽ. Nam dr q̃ fuit ꝓpaga/ tus de inclyta radice yesse sic xp̃s ex pte sctẽ Anne ex q̃ ꝓcesserũt tres preciosissimi rami. q2 ipsa genuit tres marias. Anna eñ hũit tres viros. Req. in nati. marie. Uñde scã Anna bñ dr illd Mat. vij Ois arbor bõa fruct⁹ bonos fac̃ q2 isti fuerũt sci et ↄsãguinei xp̃i. vñ dice/ re pñt illd Act. xvij. sic apl's dixit.

Ipsi⁹ eñi genus sum⁹. Et iō scūs iohes ꝓpt istā ꝯsanguinitatē citi⁹ adhesit xp̄o q̄ȝ ceteri aplī. ꝛ fuit ei familiarꝭ. Petrus eñi ꝛ andreas fuerūt in etate maiori q̄ȝ iohānes qñ vocati fuerūt a xp̄o. Sȝ iohānes in etate florida reliquit mundum ꝛ sequebaꝛ xp̄m. etiā in aduersitatibꝫ. Uñ dꝛ Mar. xiiij. ꝙ tpe passionis discipuli relinquētes eū oēs fugerūt. Adolescēs aūt q̄dam sequebaꝛ eum. Ecce quō in etate florida in qua difficillimū ē relinquere mūdū eo ꝙ tūc maxie vigent passiones. vnde Treñ. iij. Bonū erit viro cū portauerit iugum ab adolescētia sua. Uñ iohānes bñ pōt dicere ad xp̄m illud. j. Re. xiiij. qđ dixit adolescēs ad ionathan. Fac oīa que placent aīo tuo. Perge quo cupis ꝛ ero tecū vbicūqȝ voluerꝭ. Uñ dꝛ Mat. iiij ꝙ Jesus ambulās iuxta mare galilee vidit duos frēs iacobū zebedei ꝛ iohēm frēm eius in naui cū zebedeo patre eoꝝ ꝛ vocauit eos Illi aūt statim relictꝭ retibꝫ ꝛ p̄re secuti sunt eum. ¶ Secūdo dico ꝙ singularꝭ familiaritas iohannis ad xp̄m oñdiꝛ ex puritate Nam ipsa puritas ꝛ ꝟginitas est multū familiarꝭ xp̄o. vñ dꝛ Apo. xiiij. Uirgines eñi sunt ꝛ sequunꝛ agnū quocūqȝ ierit. Et rōneȝ assignat Berñ. dicēs. Diuina sapīa ē candor lucꝭ eṫne. ꝛ candidā oportet esse aīam in qua sedem elegerit. Certe hāc puritatē habuit sanctus iohes. nam purus ꝟgo fuit Uñ diciꝛ Greg. ꝙ specialꝛ progatiua. (eyn besunder vor gab) castitatis fecerat eū dignū ꝙ ipse virgo elect⁹ est a xp̄o ꝛ virgo in euuȝ ꝑmansit. Et est notandū ꝙ in veteri teſ. fuerūt tres cōmendati ꝓpter virginitatē ꝛ puritateȝ. Primus fuit Abel quē occidit Cayn frater su⁹. Istius ꝟginitas cōmēdaꝛ qꝛ in etate florida obseruata. et cū esset iuuenis in ꝑncipio mūdi. Secūdus fuit. hieremias fuit in vtero sanctificat⁹ ꝛ postea a corruptione ſuat⁹. Et isti⁹ ꝟginitas cōmendaꝛ. qꝛ diuinitus ordinata. dicēte ei dño Hiere. xvj. Nō accipies vxorē ꝛ nō erūt tibi filij ꝛ filie. Terti⁹ fuit daniel q̄ fuit ab infantia ꝯtinētissim⁹. Et isti⁹ virginitas fuit cōmēdata. qꝛ fuit diuinis reuelationibꝫ munita. eo ꝙ ei datum fuerat intelligere oīa generavisionū. Itē tribꝫ modis fuit cōmendata ꝟginitas sancti iohānis. Naȝ ꝑmo cōmendaꝛ qꝛ ī etate florida obseruata est. Secūdo cōmendaꝛ. qꝛ sic hieremias a deo fuit a corruptiōe seruat⁹. ita iohānes. Nam q̄ȝuis fuerat in matrimonio desposatus. ꝛ cui⁹ nuptie creduntꝛ fuisse in q̄bꝫ dñs aquā in vinū mutauit. ꝛ sponsaȝ ibi fuisse mariā magdalenā. Igiꝛ xp̄s de q̄ nunq̄ȝ alibi legiꝛ interfuisse nuptijs vocauit eū a nuptijs ꝛ nō ꝑmisit euȝ in nuptijs ꝑmanere. ꝛ sic maria fuit ꝯuersa qñ sponsus fuit sibi ablatus. Uñ Hiero. sup iohēȝ in ꝓlogo dicit ꝙ postq̄ȝ iohannes a xp̄o fuit vocatus ꝛ ī mr̄imonio desponsat⁹. tñ de illis nuptijs a

xp̄o sine corruptione fuit tract⁹. Tertio cōmendat̄. nam sicut v̄gi nitas danielis commendat̄ ex eo ꝙ fuit ab infantia ꝯtinētissimus ꝛ diuinis reuelatiōib⁹ munita cū datū ei erat intelligere oīa gene/ra visionum. ita v̄ginitas sancti iohānis ab infantia fuit abūdanter diuinis reuelatiōib⁹ munita. cum de⁹ sibi multa reuelauit. vt p꞉ in Apoc̄. Et ideo iohes ꝓpter v̄ginitatē suā fuit xp̄o multū fa/miliaris. Un̄ in signū hui⁹ fami/liaritatꝭ ꝓpt̄ virginitatē cōmēdauit xp̄us scō iohāni suā dilectissi/mam matrē que ē exemplar toti⁹ v̄ginitatis. ꝛ nō tanq̄ꝫ alieno nec tanq̄ꝫ cognato nec seruo. s꞉ tanq̄ꝫ filio adoptiuo. ¶ Xp̄us nanq̄ꝫ in hac vita q̄nq̄ꝫ possedit. s. corp⁹. aīam. modicā t̄palem subam. ec/clesiam ꝛ suā dilectā matrē. Cor/pus cōmendauit nicodemo. aīa꞉ patri dicēs. Pater in man⁹ tuas cōmēdo spm̄ meū. T̄palem substantiā iude. ideo dr̄ ꝙ iudas portauit loculū. Eccl'ia꞉ petro dicēs. Pasce oues meas. Matrē v̄o dilectam iohāni. Un̄ dr̄ Jo. xix. ꝙ cū vidisset iesus matrē ꝛ discipulum stantē iuxta crucē dixit mr̄i. Mulier ecce fili⁹ tu⁹. Jn h̄ f̄m docto/res cōmendauit sibi matrē. nam v̄ginis solatiū fuit diminutū. Legit̄ ꝙ romani orbatꝭ litteris inuenerūt adoptionē liberoꝝ eis i so/latium. ita xp̄s in solatiū matris sue amittentꝭ filiū suū naturalem in crucꝭ morte dedit ei filiū hunc adoptiuū. Jdeo deinde dicit disci

pulo. Ecce mr̄ tua. ibi loco sui in/stituit sanctū iohe꞉ vt custodiret matrē. ideo dr̄ ꝙ ex illa hora acce/pit eam discipulus in sua. s. custo dia. vn̄ canit eccl'ia. Uirgo elect⁹ est a dn̄o ac int̄ ceteros magꝭ di/lectus cui xp̄s in cruce matrē virgini cōmendauit. ¶ Tertio dico ꝙ singularꝭ familiaritas ostendit̄ ex sincera charitate. Jpse eni꞉ xp̄m plus ceterꝭ diligebat. q꞉ incepit in etate tenera. s. in adolescentia que est ꝓnior ad ardentē amorem. Un̄ ꝓpter sincerā charitate꞉ hortat̄ oēs ad diligendū deū. Un̄ dicit. j. Jo. iiij. Nos ḡ diligamus deū. qm̄ de⁹ p̄or dilexit nos. Certe hanc familiarē charitatem ad xp̄m hūit iohes. q̄d ostēdit̄ tripli/ci signo. Primū signū fuit freq̄ns locutio. Nam f̄m testimoniū xp̄i Lu. vj. ꝛ Matth. xij. Ex abūdantia cordis os loquit̄. hinc ē ꝙ sanctus iohes maxime loquebat̄ de dilectione xp̄i. vt p꞉ in suis canonicis ꝛ euāgelijs. q꞉ oēs suas ad/monitiones et p̄cepta ꝯcludit de dilectione dei. Un̄ legit̄ in eius legenda ꝛ scūs Hiero. testat̄ ꝙ cum sctūs iohānes vsq̄ꝫ ad senectute꞉ ephesi morarec̄ ꝛ vix int̄ man⁹ discipuloꝝ ad eccl'iam deferret̄ nec iam plura verba dicere posset. ad quēlibet passum dixit hec verba. Filioli diligite alterutrū. Tandē frēs q̄ cum eo erāt admirantes ꝙ semꝑ eadē repeteret. Un̄ dixerūt ei. Quid est pr̄ ꝙ totiens eadē lo/queris ꝛ multiplicas v̄ba de di/lectiōe dei. R̄ndit. Jdcirco totiēs

replico. qꝛ si solam dilectionē ha/
buerim⁹ sufficit. Ecce q̄ꝫ familia/
ris fuit. Uñ dicit. j. Jo. iiij. Deus
charitas est ⁊ q̇ manet ⁊c̄. Scd̄m
signũ est grauis offensio. Nā q̄ꝫto
quis aliũ plus diligit. tanto am/
plius offendit̄ ex ei⁹ iniuria. Uñ
dicit Tulli⁹ in li. de amicitijs ꝙ
amicitia est in reb⁹ honestꝭ idem
velle ⁊ idez nolle cũ amico. Certe
sic fecit sctũs iohãnes. qꝛ ipse non
poterat sustinere iniuriãtes xp̄o.
Uñ legit̄ in hystoria eccl'iastica ꝙ
cũ iohãnes apud ephesuz balnea
gr̄a lauandi intrasset. ⁊ ibidē che/
rintuz hereticũ vidisset. inde ꝓti/
nus exilijt di. Fugiamus hinc ne
spelunce sup̱ nos cadãt in q̇b⁹ la
uat̄ cherint⁹ veritatꝭ inimic⁹ ⁊c̄.
Uñ etiã Lu. ix. dixit cũ fratre suo
ꝯ samaritanos q̇ recusabãt xp̄m
recipere. vis dicim⁹ vt descendat
ignis de celo ⁊ deuoret eos sicut
helyas fecit. Req̇. in ser. de sancta
Katherina quasi in fi. Tertiũ si/
gnũ est firma adhesio. Nã dꝛ Pro
uerb. xvij. Oī tp̱e diligit q̇ amic⁹ ē
q. d. Insep̱abilit̄ adheret illi qđ di
ligit. Certe h̄ fecit sctũs iohãnes.
Naz eũ nemo poterat a xp̄i chari/
tate auertere. Uñ legit̄ ꝙ p⁹ pen/
thecosten diuisis ap̄lis iohēs ē in
asyam ꝓfectus vbi xp̄m suũ dile/
ctum p̄dicauit ac multas eccl'ias
ibi fabricauit. Domician⁹ ḡ imp̱a
tor q̇ sequebat̄ xp̄ianos intelligēs
ei⁹ famã volens eũ a xp̄i dilectio
ne auertere vt sic ab ei⁹ p̄dicatiōe
cessaret ꝯp̄hendit eũ. Johēs vero
rñdit. Obedire op̱tet magꝭ deo q̄ꝫ
hoīb⁹. Ideo nec xp̄m dñm meuꝫ
negabo. nec a p̄dicatiōe noīs ei⁹
quiescã donec ꝯsumē cursum mi
nisterij mei qđ suscepi. ad cui⁹ re/
sponsionē mot⁹ ꝓconsul iussit eũ
velut rebellē cesari in doliũ feruē
tis olei mitti ⁊ mergi añ portã la/
tinam. ille aũt illesus exiuit qꝛ di
lectio quã ad xp̄m habuit ignem
olei in eo extinxit. Uidēs aũt im/
p̱atoꝛ ꝙ nec sic a p̄dicatiōe cessa/
ret. nec euz a xp̄o auertere posset
tũc p̄cepit eũ in exiliũ duci ī insu
lam que dꝛ pathmos. in q̄ insula
apocalipsiz quã ei dñs reuelauit
manu sua ꝯscripsit. Domicianus
aũt eodē anno q̇ iussit sanctũ io/
hannē exulari ꝓpter nimiã crude
litatē suã a senatu romano inter/
fectus est. Et que deo cura fuit de
ap̄l'o suo ex toti⁹ senatus cōsultu
diffinitũ est h̄ vt q̇cq̇d domician⁹
fieri voluit cessaret̄. Hinc factũ ē
ꝙ scũs Johãnes q̇ volũtate domi
ciani cũ iiuria fuerat deportat⁹ in
insulã cũ honore ephesũ remearet
Occurrit aũt illi oīs ppl'us viro/
rum ⁊ mulierũ exultãtes ⁊ dicen
tes. Bñdict⁹ q̇ venit in noīe dñi.
Cuz aũt ingrederet̄ ciuitatē dru
sianã que semp̱ eũ secuta fuerat.
⁊ aduentũ ei⁹ multũ desiderauit
efferebat̄ mortua. Tũc scũs iohã
nes vidit flentes pentes ⁊ paupe
res ⁊ viduas simul cuz orphanis
clamãtes ⁊ dicētes. Sancte iohã
nes ap̄l'e dei ecce drusianã efferi/
mus [illegible]ortuã que semp̱ tuis mo/
nitis [illegible]tp̱ans nos oēs alebat ser
uiens deo in castitate ⁊ hũilitate

⁊ q̄tidie desiderauit reditũ tuum dicēs. O si videam apl'm dei ante q̄ȝ moriar. Ecce venisti ⁊ te videre nō potuit. Tūc iussit feretrũ deponi ⁊ corā omnibꝫ resolui corpꝰ eius di. Dñs meꝰ iesus xp̄s suscitet te drusiana. surge ⁊ pedibꝫ tuis reuerte in domũ tuā ⁊ p̄para mihi refectionē. Statimqꝫ illa surrexit ⁊ cepit ire sollicita de iussione apli. ita vt videret ipsi drusiane quasi nō de morte ſȝ de somno eaȝ suscitasset. Factꝰ ē aūt clamor ppl'i p tres horas dicentiū. Uñ est deꝰ quē p̄dicat iohes vere vnꝰ est dñs iesus xp̄us. Et sic patȝ firma adhesio sc̄i io. ad xp̄m. q̄re bñ fuit sibi familiaris. Nā dicit apl'us. j. Coꝝ. vj. Qui adheret dño vnus sp̄us est cũ eo. Ecce q̄ȝ familiaris fuit. Uñ in signũ huiꝰ dixit xp̄us discipul' suis Jo. xiij. Jn h̄ cognoscent oēs qꝛ discipuli mei estiꝭ si dilectionē habueritiꝭ ad inuicē. Uñ Augꝰ. Dilectio est certuȝ signũ q̄ discernunt filij dei a filijs diaboli Uñ ad Ro. viij. Quis pōt nos sepa. a cha. dei ⁊c̄. ℞ Secūdo p̄ncipalit' dico ꝙ in v̄bis p̄missis notat' diuinal' amicabilitas xp̄i ad iohem cũ dꝛ. quē diligebat iesus. Circa qđ notanduȝ ꝙ q̄uis dñs diligat oēs eũ diligētes. sicut dicit' Prouer. viij. Ego diligētes me diligo. tñ sp̄eali amore dilexit iohānem sup alios ⁊ maiora signa dilectionis ⁊ familiaritatiꝭ ostēdit ei Et ideo dꝛ dñi gr̄a. q̄si dño gr̄osus Uñ adducat' figura de Geñ. xliij vbi dꝛ ꝙ iacob hūit. xij. filios int'. quos minor īueniebat' beniamin et đ illo scriptura dicit ꝙ p' tenerrime dilexit eũ. Per iacob intelligitur xp̄us. io iacob interp̄tat' supplantator ⁊ significat xp̄m q̄ supplantauit diabolũ generis hūani inimicũ. Per filios iacob intelligunt' xij. apl'i int' quos iohes fuit iunior q̄ intelligit' p beniamin q̄ fuit iunior int' filios iacob ⁊ magis dilectꝰ. Uñ sicut beniamin vocat' filiꝰ v̄tutiꝭ. ita iohānes fuit plenꝰ v̄tutibꝫ. q̄re eũ xp̄s tenerrime dilexit. Uñ in sacro euāgelio q̄nq̄ꝫ appellat' discipulꝰ quē dili. iesus. in q̄ ostendit ꝙ xp̄s sibi q̄nqꝫ fecit p̄ alijs que sunt signa diuine dilectionis. Uñ p̄mo noīat' in sacro euangelio discipulꝰ quē diligebat iesus in cena dñi q̄ñ diuia eucharistia fuit instituta. Uñ dicit Jo. xiij. Erat recūbēs vnꝰ ex disci. eiꝰ in sinu iesu dis. quē dili. iesus. in q̄ ostendit ꝙ sibi secreta reuelauit. Sc̄do ī die pasceues q̄ñ xp̄s pendebat in cruce. Uñ dꝛ Jo. xix. Cũ vidisset ih̄s matrē ⁊ dis. stātē quē diligebat. Jn q̄ oñdit ꝙ sibi ex singulari dilectione cōmisit matreȝ. ⁊ curā peccatoꝝ. p' quos pendebat in cruce. Tertio in die resurrectōis. vñ dꝛ Jo. xx. Maria mag. venit ad petrũ ⁊ aliũ disci. quem amabat iesus. Jn q̄ ostēdit ꝙ sibi ex singl'ari dilectōe ꝯmisit p̄dicare statũ mōi. s. eiꝰ falsitatē ⁊ et'ne gl'ie felicitatē. Quarto pꝰ resurrectionem q̄ñ manifestauit se discipul'. Uñ dꝛ Jo. xx. ꝙ stante iesu in littore ⁊ discipulis stantibꝫ in mari ceteris ipsum nō cognoscentibꝫ. dixit discipulꝰ ille quē dili. ie. petro.

Dñs est. in quo oñdit ꝙ sibi ex sin
gulari dilectiõe fecit eũ ꝓbare mi
raculis fidẽ. Quĩto in salutari vo
catione. Uñ legit̃ Jo. xx. ꝙ xp̃us
dixit ad Petrũ. seq̃re me. Cõuer
sus pe. vidit discipulũ quẽ dili. ie.
sequẽtẽ. Jn q̃ oñdit ꝙ ex singula-
ri dilectõe xp̃s ꝑ se habuit curam
de eo. vñ dic̃ Grego. ꝙ priuilegio
amoris p̃ceterꝫ a dño meruit ho-
norari ⁊ vocari discipulꝰ quẽ di.
iesus. Dico p̃mo ꝙ san. Jo. ex sin
gulari dilectiõe q̃ xp̃us eũ dilexit
noĩatꝰ est dis. quẽ dili. ie. et h̃ in ce
na dñi cũ dꝛ Jo. xiiĳ. Erat recũbẽ.
vnꝰ in q̃ oñdit ꝙ sibi secreta reue
lauit q̃ nõ nisi intimo amico sꝰt re
uelanda. Uñ nõ tm̃ sibi reuelauit
secreta in mũdo verũetiã in celo.
Uñ bñ dꝛ Jo. qd̃ interp̃tat̃ in q̃ ẽ
gr̃a diuinoꝝ secretoꝝ. ¶ Prĩo
em̃ reuelauit sibi secreta in mũdo
qd̃ oñdit̃ in trib;. Prĩo in ostẽsio
ne dñice trãsfiguratõis. Sic em̃
p̃ncipes solẽt nõ nisi paucꝫ ⁊ ma-
xime familiarib; facta occultissi-
ma reuelare Sic xp̃s ĩ dñica trãs
figuratõe nõ admisit nisi tres di-
scipulos. quoꝝ vnꝰ fuit Johẽs vt
habet̃ Mat. xvĳ. ꝙ iesus assũpsit
petrũ iacobũ ⁊ iohẽꝫ ⁊ duxit illos
in montẽ excelsũ seorsuꝫ ⁊ trãsfi-
guratꝰ est añ eos ⁊ resplẽduit faci
es eiꝰ sicut sol. vestimẽta eiꝰ facta
sunt alba sic̃ nix. Et ecce apparuit
illis moyses ⁊ helyas cũ eo loquẽ
tes. necnõ ⁊ vocẽ de celo audiue-
rũt dicentẽ. Hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectꝰ
in q̃ mihi complacui. ip̃m audite.
Qd̃ fuit ita magnũ secretũ sicut d̃
xp̃o vnq̃ꝫ dictũ vl' factũ fuit ita ꝙ
esset filiꝰ dei. qd̃ fuit signũ magne
dilectõis. Uñ dicit Jo. xv. Jaꝫ nõ
dico vos suos sꝫ amicos. quecũ-
q̃ꝫ audiui a p̃re meo nota feci vo-
bis. Scd̃o in ꝓditorꝫ insinuatiõe
Cũ em̃ xp̃us cenauit cũ discipul'
suis dixit ꝙ vnꝰ ex eis eẽt eũ tra-
diturus. Tũc libent̃ sciuissent q̇s
fuisset dicẽtes. Nũq̇d ego suꝫ dñe
Jpse ṽo noluit eis dicere sꝫ occul
te iohãni dixit. Uñ dꝛ Joh̃. xiiĳ. ꝙ
ipse suꝑ pectꝰ dñi ĩ cena recubuit
⁊ Petrꝰ annuit sibi vt interrogaret
xp̃m q̇s esset eũ traditurꝰ. Tunc
iohẽs dixit. Dñe q̇s est q̇ te tradet
tũc iesus submissa voce ꝓditorẽ ꝑ
signũ insinuauit. Cui ipse intin-
ctuꝫ panẽ porrigeret ille esset ⁊c̃.
Tertio in passiõis iminentꝫ ꝯtri
statiõe. Sicut em̃ p̃ncipes in cõ-
muni sũt dissimulãtes ⁊ suas an
gustias solẽt tm̃ maxime eiꝰ fami
liarib; explicare ne totꝰ populus
diffidat. Sic xp̃s qñ ĩminẽte pas
sione cepit ꝯtristari ⁊ mestꝰ esse. ⁊
ne forte ceteri scandalizent̃ dum
viderẽt eũ timere mortẽ recepit se
cuꝫ maxime familiares. Uñ dicit̃
Mat. xxvj. ꝙ facta cena iuit cum
discipulis suis in ortũ ⁊ dum in-
trasset ortũ dixit eis. Sedete h̃ do
nec vadaꝫ illuc ⁊ orem. Et assum
pto petro iacobo ⁊ iohanne dixit
eis. Tristꝫ est anima mea vsq̃ꝫ ad
mortem. Sustinete hic ⁊ vigilate
mecum. ¶ Secũdo reuelauit
sibi secreta celestia qñ ipse supra
pectus dñi in cena recubuit. Uñ
dicit Grego. Quando in pectore

Jesu xpi recubuit flueta euãgelij de ipso sacro fonte dñici pectoris portauit. Uñ fm doctores xpus ei sopore immisit dum sup pect⁹ eius recubuit. Nam qñ aia est ab stracta ab exterioribus sensibus. tũc ad celestia est meli⁹ disposita. Uñ dicit Aug⁹. in li. de spũ ꝛ anima. ꝙ aia debet calcare bona exteriora. ꝛ ab interioribus ascẽdere ad superiora vbi inuenit summũ bonũ vñ Jsa. lx. Uidebis ꝛ afflues ꝛ mirabit̃ ꝛ dilatabit̃ cor tuũ. Sic sanctus iohes fuit abstractus ab illo fonte ab exterioribus ad interiora. vbi ascendit ꝛ venit ad celestia secreta. Uñ legit̃ Job. xxxiij. p somnũ ꝫ ĩ visione nocturna qñ irruit sopor sup hoies ꝛ dormiũt. tunc instruit eos. Uñ in ista dormitione aperuit iohi oculos mentales vt posset videre spũalia. sicut etiã d̃r aperuisse oculos pueri mistri helisei vt videret angelos. vt habetur. iiij. Re. vj. Cumqꝫ heliseus orasset ait. Dñe aperi oculos pueri hui⁹ vt videat scꝫ secreta. ꝛ aperuit dñs oculos pueri ꝛ vidit. Et ecce mõs plen⁹ equoꝝ ꝛ curruũ igneoꝝ in circuitu helisei. sic sctõ iohãni fuerũt secreta celestia reuelata. vt cerneret ꝛ alios p⁹ modum doceret. Uñ Aug⁹. in omel̃. De fonte dñici pectoris solus bibit. sed ipse dñs euãgeliũ omnibus bibendũ diffudit. cũ ipse iohes dicit. j. Jo. j. qd̃ fuit ab initio ꝛ qd̃ vidimus ꝛ audiuim⁹ et ꝑspeximus oculis nr̃is de verbo vite vob annũciamus vitam eternã que erat apud patrem ꝛ aperuit nobis. et annũciam⁹ vobis vt ꝛ vos societatem habeatꝫ nobiscũ cum pr̃e ꝛ filio ei⁹ iesu xp̃o. Uñ ꝓpter ista celestia secreta que sic in altissimis videbat assimilabat̃ aquile volãti. sicut Ezech. in spũ vidit cũ dic̃ Ezech. j. Facies aquile desup ipsorum q̃ttuor. Ipse eñ vidit in spiritu q̃ttuor aialia que eleuabant̃ a terra. ꝛ silitudo vult⁹ quattuor aialium fuit facies hoĩs. facies leonis. facies bouis. ꝛ facies aquile desup. Modo p faciẽ hoĩs designat̃ sanct⁹ Mattheus q̇ describit humanitatẽ christi. Per faciẽ leonis designat̃ Marcus q̇ describit regnum xp̃i. Per faciẽ bouis designat̃ Lucas qui describit sacerdotiũ xp̃i. Per faciem vero aquile desup ipsoꝝ quattuor designat̃ Johes qui describit diuinitatem xp̃i. cum incipit euangelium suũ di. Jn ꝑncipio erat verbum ꝛc̃. Uñ dicit Chryſ̃. ꝙ sicut facies aquile sup faciem hoĩs leonis ꝛ vituli ab ezechiele extollit̃. Sic scũs iohes euãge. omni homini excepta maria in merito et ꝑmio dignior compat̃. Uñ ipse ẽ bñ illa aquila de qua Ezech. xvij. Aquila grandis magnaꝝ alarũ venit ad libanum ꝛ tulit medullã cedri. Jn qua auctoritate sanct⁹ Johes cõmendat̃ tripl'r ꝛ cõparat̃ aquile ꝓpter ei⁹ ꝯditiones q̃s aquila habet que etiã iohãnes habuit. U Primo aquila hꝫ exẽplaritatẽ suo volatu. nam docet suos pullos euolare. quare dicit̃

Deut.xxxij. Sicut aqla puocans ad volandū pullos suos ꝛ super eos volitans. sic san. Jo. suo vola tu exemplo ꝛ doctrina puocauit fideles ad volatum ꝯtemplatōis semꝑ faciēs mentionē de sublimi bus ꝛ de veritate fidei sine q̄ nul/ lus pōt saluari. teste Athanasio dicēte. Quicūq3 vult salu⁹ esse añ oīa opus est vt te. ca. fi. ꝛc̄. Certe hūc volatū fidei ostendit ꝛ docuit iohānes. j. Jo. v. cum dicit. Tres sunt q̄ testimoniū dant ī celo. pat̄ ꝟbum ꝛ spūssanct⁹. ꝛ hi tres vnū sunt. Hic nota si placet quō fidez catholicā p̄dicauit. iō ꝑticipat cū omnibꝫ p̄dicantibꝫ ꝛ dicentibꝫ ve ritatē. Dicit em̄ apl'us Ephe. iiij. ꝙ cū xp̄us ascēdit in celū ipse de/ dit q̄sdam apl'os. q̄sdam ꝓphetas alios euāgelistas. alios āt docto res ad ꝯsummationē scōꝝ in op⁹ misterij. donec occurram⁹ oēs in vnitatē fidei. Uñ apl'us oñdit q̄t tuoꝛ ordines ꝑncipales q̄s xp̄us dimisit in eccl'ia. Pri m⁹ ordo est apl'oꝝ. ideo dic̄ dedit q̄sdā apl'os qui articulos ꝛ veritatē fidei cō/ posuerūt. Secūdus est ꝓphetarū qui veritatē fidei p̄dixerūt. iō di/ cit q̄sdam ꝓphetas. Terti⁹ ē euā/ gelistaꝝ qui vitā xp̄i ꝯscripserūt. ideo dic̄ alios euāgelistas. Quar tus est doctoꝝ q̄ veritatē fidei an nūciauerūt. iō dicit alios docto/ res. Isti ordines ac gradus diui ne dignitatꝫ oēs ꝯcurrūt ī sancto Johanne. Primo em̄ fuit apl'us. Nam veritatē in secūdo articulo fidei cōposuit que est de secūda ꝑ sona in diuinis. s. de filio dei cum dicit. Et in iesum xp̄m filiuz eius do. no. Secūdo fuit ꝓpheta. nam ꝟitatē fidei p̄dixit. vt ptz in Apo. quē libꝛuz cōposuit in insula que dꝛ pathmos. In qua insula fuerūt ei quattuoꝛ ꝑncipal'r reuelata q̄ conscripsit ꝛ p̄dixit tanq3 ꝓpheta Quoꝝ primū fuit cursus totius militantꝫ eccl'ie vsq3 ad finez. Se cundū fuit ordo iudicij ꝯsūman/ tis. Tertiū fuit calamitas dāna/ toꝝ eternaliter. Quartū fuit feli/ citas saluandoꝝ. vt ptz ꝑ ordinē intuenti libꝝ. Uñ sicut scriptura sacra fuit ꝑ moysen incohoata. ita ꝑ ipsuz est cōsummata. Ipse dicit Apoc̄. vlti. Cōtestoꝛ em̄ omni au/ dienti ꝟba ꝓphetie libꝛi hui⁹. Si quis apposuerit ad hec apponet de⁹ suꝑ illum plagas scriptas in libꝛo isto. Et si q̄s diminuerit de ꝟbis ꝓphetie hui⁹ li. auferet deus ꝑtem ei⁹ de libꝛo vite ꝛ de ciuita/ te sancta. Tertio fuit euāgelista. nam vitā xp̄i in euāgelio conscri/ psit. Quarto fuit doctoꝛ sic̄ pau/ lus qui veritatē fidei p̄dicauit et scripsit. Sic ipse veritatē fidei in epl'is ꝛ p̄dica tionibꝫ mysteriū san cte trinitatꝫ euidenti⁹ p̄ oībꝫ alijs expssit. ecce ꝛc̄. Uñ Aug⁹. Sapīa dei in coꝛ hominis nō ascendit. s3 tñ in coꝛ eius ascendit. hoc tñ nō inq̄ztum hō erat. sed inq̄ztū ange lus esse cepit intrauit in cām cau saruz. X Secūdo aquila hꝫ cla ritatem in suo aspectu. Nā vt dic̄ Dionysius ī angelica hierarchia. ca. j. Uidit ocul' mentalibꝫ in som

no deum p essentiā ⁊ solem diui/ nitatis. Qd bñ ostendit Job.j.cū dicit Uidim⁹ gl'iam ei⁹ quasi vni geniti a patre. Ecce apte et clare fuit sibi reuelatū mysteriū eterne generationis quā nullus pōt co gnoscere sine termīo suo.termin⁹ aūt isti⁹ generationis est ipsa dei tas.Et sic videt̄ φ sibi reuelata sit ipsa diuinitas.Sicut em̄ paulus vidit in raptu essentiā diuinā.sic vult Aug⁹. dicere ad Orosiū sup hoc v̄bo.ij.Cor.xij. Rapt⁹ est in pādisum. dicit em̄ φ sicut sancti vident in regno et'ne beatitudīs diuinā essentiā. sic Paulus vidit in raptu apertā visionē dei. Sic etiā scūs Jobes oculis mentalib⁹ in somno vidit deū p essentiā. vñ dicit Aug⁹. Trinitas q̄ summuȝ bonū est purgatissimis mentib⁹ cernit̄.sic isti duo sancti viderunt deū.Uñ dicit Orige. Paulus ra ptus est vsq₃ ad tertiū celū Jobā nes transiuit om̄e celum. Pau/ lus raptus est in pādisuȝ. Jobes aūt transiuit tot⁹ in deuȝ. Et alit̄ iohānes nō poterat ascendere in deū nisi tot⁹ fieret deus. ¶ Ter tio aquila habet sublimitatē in vo latu suo. Nam dicit Aristo.in li. de natura aīaliumq φ aquila alti⁹ volat ceter; auib⁹ in sublime ⁊ ni dificat in loc; sublimib⁹ ⁊ arduis Uñ dicit Job.xxxix. Ad p̄ceptum tuuȝ eleuabit̄ aquila ⁊ in arduis ponet nidum suū. Sic scūs iohā nes fuit eleuat⁹ ad sublimitatem diuinitat; in ꝯtemplatione ⁊ po/ suit nidum suū in ꝯsideratiōe tri nitatis. ideo vltra oēs scōs hau/ sit secreta diuinitatis. Ideo dicit Ezech. vbi sup̄. φ aquila grādis magnaꝝ alarum venit ad libanū ⁊ tulit medullā cedri. Mons li/ bani significat thronū trinitatis ad quē venit iohānes in spū ⁊ tu lit medullā cedri.i.diuinā genera tionē ⁊ secretuȝ diuinitat; .ꝓphete em̄ mirabant̄ q̄s ita familiar; eēt deo q̄ posset ei⁹ generationē enar rare.Sicut dr̄ Isa.liij.Generatio neȝ ei⁹ q̄s enarrabit.q.d.φ trāscē dit humanū intellectū.Certe h̄ fe cit scūs Jobes dicēs.Uerbū caro factū est.i.fili⁹ in diuinis q̄ ē v̄bū patris. Ecce qual'r intellexit diui nam essentiā. Idō dicit Aug⁹. Si iohānes altius volasset tot⁹ mū/ dus eū cape nō potuisset. ¶ Secūdo scūs iohānes noīat⁹ est discipulus quē diligebat iesus.⁊ h̄ in die pasceue qñ xp̄s pependit in cruce.sicut dr̄ Jo.xix. Cum vi/ disset iesus matrē ⁊ discipulū stā tem quē diligebat.in q̄ oñdit φ si bi ex singulari dilectione cōmisit sibi matrē tanq̄ suo dilecto ⁊ fi/ deli amico. Re.añ R in h̄ ser. Ut sic. In q̄ oñdit φ cōmisit sibi curā pctōꝝ ꝓpt̄ q̄s pendebat in cruce. sicut ipse dixit Mat.ix. Nō veni vocare iustos s₃ pctōres. Qualit̄ aūt iobes babuit curā pctōꝝ no/ tat̄. Refert em̄ btūs Clemens sic̄ in libro eccl'iastice histoȝie legitur φ q̄dam tp̄e apl'us quedā iuuenē pulcherrimū ⁊ feroceȝ cōuertit.et cum cuidaȝ ep̄o sub noīe deposit̄ ꝯmēdauit. P⁹ aliqd tp̄s iuuenis

epm dereliquit et fact9 est pnceps latronu. Aplus itaqz ad epm ve-nit et depositum reqsiuit. Cumqz ille de pecunia intelligeret et ad h vehemeter stuperet dixit apls Ju uenem illu a te repeto que tibi ta studiose comendaui. Cui ille. Pr sancte in aia mortuus est. et in tali monte cu latronibus est quorum ipse pnceps existit. Quo audito vald tristis efficit et dixit. Bonum cu-stodem te dereliqui aie fratris tui. Confestim g equu pparari iussit et dux itineris aduenit et ad mon tem illu intrepid9 festinauit. Qd cum iuuenis inspexisset p pudo-re nimio statim aufugit. Apls at etatis oblit9 vrget calcaribus equu et post eum clamitat. vt qd fili dul cissime fugis prem inermem et se nem. Ne timeas fili. qr christo p te reddo ronem et p te libeter moriar sicut p nobis xpus mortuus est. Reuertere fili reuertere qr deus misit me. Qd audies iuuenis co-punct9 rediit et amarissime fleuit Aplus aut ad pedes eius pcidit et manu eius osculare cepit. ieiu nante et orante p eo aplo veniam impetrauit. Post hoc ipm i epm ordinauit. Un sic impleuit prece ptum dni sicut dicit Joh. xiij. ¶ Tertio noiat9 est iohes discipu-lus que diligebat Jesus. et hoc in die resurrectionis. sicut dr Jo. xx Maria venit ad petrum et aliu disci pulum que diligebat iesus. Jn q ostedit q sibi ex singulari dilecti-one comisit pdicare statu mundi scz eius falsitate et eterne glorie fe licitatem. Juxta illud Hiere. Ad omnia q mitta te ibis. et quecuqz madauero tibi loqueris. s. falsitate mudi etc. Certe h fecit scus Johes Un dicit. j. Joh. ij. Nolite dilige-re mudu neqz ea que in mudo sut qr omne qd est in mudo. aut e co cupiscentia etc. Qualr aut pe mun dana pdicauit notat in legeda. q altera die post ephesum de insu-la pathmos remeauit. tuc crato phus in foro ppl'm couocauit vt ostederet quo hic mudus esset co temnedus. et sic duos ditissimos fres iuuenes fecit distracto patri monio suo totalr. emere gemas pciosas vt eas in cospectu omniu frangeret. Qd cum faceret ptigit apl'm ibi transitu facere vocansqz ad se cratone phm dixit. Stult9 est iste ptemptus mudi q ore ho-minu laudat. et diuino iudicio co demnat. Sed iste ptempt9 est me ritori9 qn homo sua paupibus elar gitur. Un mgr meus iuuene cu-pientem ad vita eterna ptingere informauit di. Si vis pfect9 esse vade et vende oia que habes et da paupibus et habebis thesauru in ce lo. Crato dixit. Si vere de9 tuus vult vt pcium harum gemmarum pau peribus erogetur fac eas reintegra ri vt qd ego feci ad famam hoim tu facias ad gloria eius fieri que tu habes p mgro. Tuc scus Johes colligens fragmenta gemmarum et tenens in manu eleuauit oculos in celum di. Dne iesu xpe cui nihil impossibile est sz omia potes fac istos lapides reintegrari vt pciu

eorum pauperib⁊ erogetur. Cū⁊ qꝫ fideles respondissent amē sta⁊ tim facti sunt itegri sicut ꝑus. ita ꝙ nullū signū alicuꝰ fracture re⁊ maneret. tūc ꝑhus simul cū illis duob⁊ iuuenib⁊ ⁊ cuꝫ omnib⁊ dis. suis pedib⁊ apostoli prouolutus credidit ⁊ baptizatꝰ est cū omni⁊ bus. ⁊ cepit fidem dñi nr̄i iesu xp̄i publice predicare. tūc illi duo fra tres venūdantes gēmas q̄s ven dito patrimonio suo emerūt pre cium paupib⁊ tradiderūt et cepit infinita turba credentiū adhere⁊ re apl'o B Tūc duo honorati viri ciuitatis epheseoꝝ hoꝝ seq̄n tes exemplū. vēditis oīb⁊ et pau⁊ peribus erogatis apl'm secuti sᷓ Quadaꝫ aūt die videntes seruos suos sericis et preciosis indumē⁊ tis fulgentes tristes facti sunt ꝙ se in vno pallio viderūt egentes ⁊ seruos suos in gl'a seculari ful⁊ gentes. Qđ cū sanctus Johānes aduertisset ait Uideo vos mutas se aīos vestros ⁊ vultꝰ ꝑpter h̄ ꝙ doctrinaꝫ dñi nostri iesu xp̄i estis secuti et vestra bona pauperibus cōtulistis. Uñ si vultis recupera re omnia que in auro argento et lapidib⁊ preciosis habuistᷓ. defer⁊ te mihi ꝟgas ⁊ lapides minutos a litore maris. Qđ cuꝫ fecissēt in⁊ uocata trinitate ꝯuerse sunt ꝟge in auꝝ optimū. et lapides in pre ciosas gēmas. Tūc dixit eis apo stolus. Jte ad aurifices ⁊ gēma⁊ rios per septem dies. ⁊ dum ꝓba⁊ ueritis puꝝ ⁊ verū auꝝ et veras gēmas nūciate mihi. Euntes aūt ambo ꝑ septem dies. reuersi sūt ad apl'm. dicentes. Dñe oīm auri ficuꝫ officinas circuiuimꝰ. et oēs dixerunt raꝫ purū aurum ⁊ tam optimas gēmas se nunq̄ꝫ vidisse Tūc dixit eis Jo͞hes. Jte redimi te vobis terras vestras q̄s ven⁊ distis quia celoꝝ premia ꝑdidistᷓ Estote floridi ⁊ fulgentes secl'i vt ineternū marcescatis. Estote di⁊ uites tꝑal'r vt in ꝑpetuū mēdicetᷓ Tunc apl'us cepit contra diuiti⁊ as diutius disputare. quomodo multa mala important et recita⁊ uit euangelium de diuite epulōe quem deus reꝓbauit ⁊ de paupe re lazaro quem elegit Et dum sic ꝯtra diuitias disputaret ecce effe rebatur quidam iuuenis mortuꝰ qui. xxx. dies habebat ꝙ vxorē ac⁊ ceperat. Ueniens igiᷓ mater vi⁊ dua ⁊ ceteri homines simul ceci⁊ derunt ad pedes apl'i ⁊ flētes ro⁊ gauerunt eum vt in nomine do⁊ mini sui sicut drusianā sic ⁊ hunc iuuenē suscitaret. Tunc apl's ꝓ⁊ sternens se in orōneꝫ cum lachry mis. ⁊ eo orante diutius dicens. Statee exurge a morte ⁊ āuncia illis duob⁊ fratrib⁊ quantam pe nam incurrissent ⁊ quantā gl'iaꝫ ꝑdidissent. tunc exurgēs stateus adorauit apl'm et cepit multa de penis inferni ⁊ de gl'a ꝑadisi enar rare. et dixit ad illos frēs. O mihi ego vidi angelos vestros flentes ⁊ demones gaudentes de vestra deiectione. Uidi iā regnū paratū vob̄ ex coruscationib⁊ gēmis ple⁊ nū gaudijs ⁊ oīb⁊ delicijs et dele

cratiõib9 qđ amisistis ꝛ acqui/sistis vobis locũ tenebraꝝ plenũ draconib9 ꝛ imũdis ꝯmib9. plenũ horribilib9 aspectib9 demoniorũ plenũ cruciatib9 eternis ꝛ ĩfinitis penis ĩ quib9 die noctuqꝫ nõ cessat vlulatus ꝛ gemit9. Iã nihil aliud superest nisi vt rogetis aplm̃ vt pro nobis intercedat. Tũc idem sta/teus q̃ suscitat9 est ꝓstrauit se cuꝫ omni pplo ꝛ cum duob9 fratrib9 illis scꝫ Attritico ꝛ Eugenio ꝛ omnes parit' exhortabant' apostoluꝫ vt intercederet ꝓ eis ad deũ. Quibus aplus ait. Pnĩam agite triginta dieb9 int' quos orate vt lapides ꝛ virge in suã naturã reuertant'. Qđ cũ factũ esset ait. Ite et vñ tulistis ꝯgas ꝛ lapides deferatis. Qđ cũ fecissent ꝛ ꝯge ꝛ lapides in sui naturã versi sũt ꝛ oẽm disposi/tionẽ quã prius habuerãt receperũt Et sic patꝫ quõ sibi cõmissũ ex singulari dilectiõe fidelit' ꝑfecit. Unde bene dicit dñs de eo illud Isa. xlij. Ecce seru9 me9 suscipiã eũ. elect9 me9 ꝯplacuit sibi in illo aĩa mea. Dedi spũm meũ. i. charitatẽ sup eum. ¶ Quarto noĩat9 est sanctus Johes discipulus quẽ diligebat iesus. ꝛ hoc p9 resurrectionem. sicut dr̃ Jo. xx. ꝙ stante iesu in littore et discipulis stantib9 in mari ceteris ipm̃ nõ cognoscentib9 dixit discipul9 quẽ diligebat iesus petro. Dñs est. in q̃ ostendit sibi ꝙ ex singulari dilectiõe fecit eũ ꝓbare miraculis fidẽ vt infideles xp̃m nõ cognoscẽtes verũ deum ipse eos informaret ꝙ xp̃s est dominus. Qualit' aũt h' fecerit ostẽditur in eius legenda. Unde legit' ꝙ cũ sctũs Johes ꝑ totã ꝓuinciam asye xp̃m verũ deũ p̃dicaret. et sic multos ad fidẽ xp̃i cõuertit. accidit ꝙ cultos ydoloꝝ seditionem in pplo ꝯcitauerũt. ita ꝙ iohem traderent ad templũ dyane cogẽtes eũ sacrificare. Tũc iohes ait. Ducã vos in eccliam dñi nr̃i iesu christi ꝛ inuocetis nomẽ dyane vestre vt faciat cadere eccliam xp̃i ꝛ ꝓsentiam vob. si aũt h' facere non põt. ego inuocabo nomẽ dei mei iesu xp̃i ꝛ faciã cadere tẽplũ dyane vestre ꝛ cõminuã ydolũ vestrũ vt credatis vos in xp̃m ꝙ ipse sit deus. Huic g̃ sñie cũ maior pars ppli ꝯsensisset. tũc ipse iussit exire pplm̃ longe a templo ꝛ clara voce corã oĩb9 dixit. Ut sciatis oẽs ꝙ ydolum h' Dyane demoniũ est et nõ deus. corruat cũ omnib9 ydolis que colunt' in eo. ita ꝙ nulluꝫ hoĩem ledat. Tũc ꝯtinuo ad vocem apli omnia ydola cũ templo suo ita corruerũt sicut puluis quẽ ꝓicit ventus a facie terre. Tunc cõuersi sunt in eodem die. xij. milia gentiliuꝫ ad fidẽ exceptis paruulis ꝛ mulierib9. ꝛ baptizati sũt. Tunc Aristodemus q̃ erat pontifex ydoloꝝ replet9 spũ maligno excitauit seditionẽ in pplo ita vt populus pararet' in belluꝫ. Tũc Johãnes ait. Dic mihi aristodeme. Quid faciam vt tollam indignationẽ de animo tuo. Qui ait. Si vis vt credam deo tuo dabo tibi venenũ bibere. qđ cum bibe/

ris z nō moreris apparebit verū esse deum tuū. Cui aplus. Fac vt locutus es. Qui ait. faciā. sed pri⁹ volo dare alijs vt te vidente inde moriant̄ vt sic ampli⁹ ptimescas. Perrexit igit̄ ad pcōsulez z petijt ab eo duos viros. qui p suis scele rib⁹ erāt decapitādi z statuit eos in medio foro coram pplo z in cō spectu apli dedit eis bibere vene num. Qō mox vt biberunt exala/ runt spūm. Tūc scūs iohānes in noīe dñi nři iesu christi signo cru/ cis se muniēs totū venenuz bibit et nihil sibi nocuit quapropt̄ oēs deū laudare ceperūt. Tūc Aristo demus dixit. Adhuc mihi est du/ bietas. sed si mortuos veneno su scitaueris vere credam. Tūc apo stolus dedit ei tunicā suam. Cui ille. Cur mihi tunicā tuaz dedisti. Qui ait. Ut sic ꝯfusus a tua infi/ delitate discedas. Cui ille. Nūqd tua tunica me credere faciet Cui aplus. Uade z mitte eam sup cor pore mortuorū et dic aplus Jesu xpi misit me ad vos vt in nomi/ ne dei eius surgatis. Qō cum fecis set illico surrexerūt. Tunc aristo/ dem⁹ credidit z cognouit ꝙ chri/ stus est verus deus. Et baptiza/ tus est cum omni parētela sua q̄ in honorē sancti iohānis ecclesiā construxit. Et sic patet quomodo iohānes informauit homines ꝙ christ⁹ est deus. quare merito fuit sibi dilectus. Uñ potest dicere il/ lud. Joh. xvij. Manifestaui no/ men tuuz hominib⁹. p̄dicando te esse verum deum. Sequit̄. Nunc cognouerūt. quia omnia que de/ disti mihi scz facere miracula abs te sunt zc. D Quinto noīat⁹ est discipulus quē diligebat iesus et hoc in vocatiōe salutaris. Uñ dicit̄ Joh. xxj. ꝙ Jesus dixit ad pe trum. Sequere me. Cōuersus pe trus vidit discipulum quē dilige bat iesus sequentē. Jn quo osten dit ꝙ ex singulari dilectione chri stus p se curam habuit de eo. Uñ dixit petro quādo dixit. Domine hic autē quid. sic eum volo mane re donec veniam. Et ideo tempe quo placuit deo apostolū habe/ re secum vocauit eū. non p vnuz angelum nec p plures sed ppria psona. Qualiter aūt eum vocaue rit legit̄. Testatur etiā Hierony/ mus. ꝙ cuz sanct⁹ Johānes esset ephesi. et. xcvij. annorū apparuit ei domin⁹ Jesus cum discipulis suis dicens. Ueni dilecte mi ad me quia tempus est vt epuleris cum fratrib⁹ tuis in mensa mea. Surgens aūt Johānes cepit ire. Tunc dixit ei domin⁹. Domini/ ca die resurrectōis mee que post quinqz dies ventura est tunc ve/ nies. Et cum hoc dixisset celo re/ cept⁹ ē. Ueniente igit̄ die vniuer/ sus populus venit in ecclia que fuerat ipsis nomine fabricata. et in p̄mo cantu pullorum missam celebrauit z postea eis p̄dicauit ex hortans eos vt in fide essent sta/ biles. et in mandatis dei feruen tes. me etenim dominus vocauit

de hoc mũdo. Post hoc iuxta altare fecit foueã quadratã fieri. et terrã extra eccl'iam portari. ꝛ descẽdẽs in eã expãsis manibꝰ ad deum dixit. Dñe iesu xp̃e ecce venio gr̃as agens. qꝛ dignatꝰ es me ad tuas epulas inuitare. sciẽs ꝙ ex toto corde meo desidero te Tu eñ es xp̃s filius dei viui. q̃ cũ p̃re et sp̃ũsancto viuis ꝛ regnas in secula seculoꝝ. Cũq3 oĩs pp'lus respondisset Amen. tãta lux sup cũ apparuit q̃si p horã ꝙ nullus eũ respicere potuit. Recedẽte aũt lumine foueã plena mãna inuenta est. Johes ꝟo sublatus est. Unde ipse est de q̃ xp̃us Lu. ix. ꝛ Mat. xvj. ꝛc̃. Amen dico vobis ꝛc̃. Sũt q̃dam de hic stantibꝰ q̃ nõ gustabunt mortẽ. Uñ cũ dñs dixit Jo. vlti. Sic eũ volo manere. seq̄r ꝙ exijt sermo inter frẽs ꝙ discipulꝰ ille nõ morit̃ vñ ipse bene pcipiat cũ amicis dei in ve. tes. q̃ translati sunt. Sicut helias de q̃ dr̃. iiij. Re. ij. ꝙ cũ helyas ꝛ heliseus pgerent simul. ecce currus igneus. ꝛ ascendit helyas p turbinẽ in celũ et nõ vidit eũ amplꝰ helyseꝰ. Itẽ sicut enoch de q̃ dr̃ Gen. xv. ꝙ cũ essent oẽs dies enoch. ccclxv. anni ambulauit cũ deo ꝛ nõ apparuit qꝛ tulit eum deꝰ. sic iohãnes ĩ nouo test. est sublatꝰ. Uñ dicit Hiero. Tam a dolore mortꝭ inuenit̃ extraneꝰ q̃3 a corruptione carnis noscit̃ alienꝰ. Uñ bñ dr̃ de eo illꝺ Ecci. xliiij. Placuit deo ꝛ trãslatꝰ est in padisũ. Est notandũ ꝙ diuinalis amicabilitas xp̃i ad iohãnem ostendit̃ triplicit̃. Primo in secretoꝝ reuelatione. Req. ante. secũdo in domoꝝ largitione. s. faciendi miracula. Requi. etiã añ. tertio in salutari vocatiõe. Req. paulisper ante. ĝ ꝛc̃.

De innocentibꝰ. Sermo. xj.

Flores ap

paruerũt in terra nr̃a. Cañ. ij. Notate charissimi. dicit Augꝰ. in ser. de istꝭ puul' ꝙ ipsi iure dicunt̃ flores martyrũ quos in medio frigore infidelitatis exortos decoxit q̃dam pruina psecutionis velut p̃mas gẽmas erumpentes eccl'ie. q̃re ipsi hodie apparuerũt ĩ terra viuentiũ. hoc est in celo. Jđo ipsi angeli bñ pñt dicere. Flores apparuerũt in terra nostra. In quibꝰ q̃dẽ ꝟbis isti sancti pueri innocẽtes tripl'r nobis cõmendant̃. Primo a puritate sanctitatꝭ cum dr̃ flores. Scđo manifestatiõe acerbitatꝭ cũ addit̃ apparuerũt. Tertio a locatione hereditatis cũ cõcluditur in terra nostra. Dico igit̃ primo ꝙ isti pueri nob cõmendant̃ a puritate scĩtatis cũ dicit̃ flores. C Circa qđ notandũ ꝙ isti pueri dicunt̃ flores martyrũ ꝓpter tres ꝯditiões florum quas isti pueri special'r in se habuerũt. Pria eñ ꝯditio florꝭ est ꝙ est purus. Nã dicũt naturales ꝙ flos generat̃ ex purissima ꝛ subtilissima suba arboris. Jđ cõuenienter p ip̃m florem puritas sanctitatꝭ scõꝝ innocẽtũ designatur. Uñ p̄dictũ est a sp̃ũsancto p

ꝓphetam dicentē. Sup ipm .s. florem efflorebit sanctificatio mea. id est scā ꝯgregatio pueroꝝ efflorebit in puritate. Un̄ notandū ē ꝙ isti pueri habuerūt triplicē puritatem .s. mentis. oris. ꝛ corpis. Primo habuerūt puritatē ment̄ nam nitorē interiorē nō amiserūt et rō est. Nā macula est qdam tactus aīe qn̄ hō peccat adherendo aliquib' reb' ꝑ amorē ꝯtra lumē rōis ꝛ diuīe leḡ. s3 isti pueri fuerūt occisi anteqȝ habuerūt vsum liberi arbitrij. ideo ꝑ amorē reb' tpalib' adherere nō potuerūt. et ꝑ cōsequēs mundiciā ment̄ nō amiserūt. Un̄ canit eccl'ia d' eis illud Apoc. xiiij. Sine macula sunt añ thronū dei. Un̄ dicit Aug'. in ser. Ecce ꝓphan'. i. (vnuerwissen) hostis nūqȝ beat̄ ꝑuulis tm̄ ꝓdesse potuisset obseqo q̄tuz ꝓfuit odio Ipse em̄ eis initiū glorie dedit q terminū pñt̄ vite imposuit. Secūdo habuerūt puritatē oris. Nā nullū mēdaciū dixerūt nec aliqd malu3 v̄bum. Un̄ canit eccl'ia de eis illud Apo. xiiij. Hi empti sunt ex hominib' ꝑmicie deo ꝛ agno ꝛ in ore eoꝝ nō est inuentū mendacium. vn̄ Remigi' sup illud Hi empti sunt dicit. Sicut ex multo grege optim' eligit' agn'. sic istos pueros tanqȝ ꝑmitias elegit dn̄s ex multitudine electoꝝ. Un̄ querit ꝓpheta in ps. Dn̄e qs habitabit ī tabernaculo tuo ꝛc. Et rn̄det Qui ingredit' sine macula ꝛc. q loquit' veritatē. ꝛ sic vsqȝ in finem ꝗ. filij hoīm vsqȝquo graui corde ꝛc.

Tertio habuerūt puritatē corpis quia nunqȝ amiserunt castitate3 vn̄ Apoc. xiiij. Hi sunt q cū mulierib' nō sunt coinqnati virgines em̄ sūt ꝛc. Un̄ figurant' nob in ist̄ pueris de quib' Dan̄. ij. ꝙ rex nabuchodonosor elegit ex omnibus iudeis tres pueros ī quib' nō cēt macula ꝛ decoros forma q fuerūt Sydrach. Misach ꝛ Abdenago. vt introducerent' in aulā suam et seruirent ei. Sic rex celest̄ elegit istos pueros in iuuētute qn̄ fuerunt adhuc sine omni macula vt introducerent' in celestē aulam et ibi eternalit' seruirēt deo. Un̄ bn̄ querit ps. Dn̄e qs habitabit in tabernaculo tuo. Rn̄dit q ingredit' sine macula. Un̄ Aug'. in s'mone Beata es o bethleem terra iuda que sub vno tpe candidatā plebē infantie deo offerre meruisti. ¶ Secūda ꝯditio floris est ꝙ habet dulcem odorē. vt pt3 sic isti pueri dederūt bonū odorē xp̄o. vn̄ dicere pñt illd. ij. Coꝛ. ij. Xp̄i bon' odor sumus. Un̄ ꝓpter istū odore3 xp̄s pōt dicere angelis in celo de q̄lib3 puero illd Gen̄. xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni ꝛc. Et angeli ad eos illd Eccl. xxxix. Flore te flores quasi liliū ꝛ date odorez. q̄si dicerēt. qꝛ celest̄ odor erit de vobis. Tertia ꝯditio floris est qꝛ hab3 dulcedinē. Nā naturales dicūt ꝙ flos est generatio mellis. Un̄ apes sugūt mel ex florib' qd ē dulce gustui. Sic isti sancti pueri fuerunt dulces toti celesti curie propter augmētationem numeri

beatoꝝ. Numerus aũt beatoꝝ et angeloꝝ fuit p eos augmẽtatus. qḋ fuit eis dulce gaudiũ. Uñ xp̃s dicit Lu. xv. Gaudiuꝫ est angelis dei ꝛc. Sup q̃ dicit venerabil' Beda. ꝙ tota trinitas gaudet de cõuersione peccatoris. Gaudet eñ pr̃ qꝛ videt imaginẽ suã deformatam p pniãm reformari. Gaudet fili⁹ qꝛ videt amarã passionẽ suaꝫ nõ frustrari. Gaudet sp̃ũsscũs. qꝛ videt templuꝫ sibi augmẽtari. vñ nos etiã debem⁹ cũ ipsis gaudere. Et iõ exhortãdo nos dicit Augustinus. Hodie frẽs dilectissimi natalẽ infantiũ colim⁹. q̃s ab herode crudelissimo rege ĩterfectos text⁹ euãgelij loquit'. ꝛ iõ cũ summa exultatiõe gaudeat t'ra. Et sic pꝫ quõ isti sancti pueri cõmẽdãt' a puritate sanctitat; ꝛc. ¶ Secũdo dico ꝙ cõmendant' a manifestatione acerbitat; cuꝫ dꝛ apparuerũt. Apparuerũt eñ hodie ꝓprio sanguie baptizati. materno affectu deplorati. ꝛ celesti dyademate coronati. Uñ dꝛ Aug⁹. .i. ser. ꝙ ipse Herodes fuit ipsis cã pene q̃ extitit ꝛ cã corone. Qualr' autem nõ fuerũt abscõsi ab herode. ꝛ inuẽti interfecti. notat' in legenda. Legit' eñ ꝙ innocẽtes ab herode ascalonita int'fecti st'. Tres eñ herodes sacra scp̃tura cõmemorat. Prim⁹ dict⁹ est Herodes ascalonita sub quo dñs nat⁹ est. ꝛ pueri innocentes ab eodẽ occisi sunt. Secũdus est herodes antipas q̃ iohem baptistã decollauit Terti⁹ agrippa q̃ Jacobum occidit ꝛ Petrũ incarcerauit. Uñ hystoria p̃mi herodis videamus scꝫ ascalonite. Legit' in hystoria scholastica ꝙ antipat' ydume⁹ duxit vxorem neptẽ reg; arabuꝫ ex qua filiũ habuit quẽ vocauit herodeꝫ qui postmodũ ascalonita dictus est ħ a cesare Augusto regnũ iudee accepit. ꝛ tũc p̃mit⁹ sceptrum ablatũ est de iuda. sub illa nat⁹ est xp̃us. Uñ dꝛ Mat. ij. ꝙ cũ natus esset Jesus in bethleem iude ĩ diebus herodis reg; ecce magi venerunt ab oriẽte hierosolimã querẽtes ꝛ dicẽtes. Ubi est q̃ natus est rex iudeoꝝ. vidim⁹ eñ stellã eius in oriente ꝛ venim⁹ adorare eum Audiẽs autẽ herodes rex turbat⁹ est ꝛ oĩs hierosolima cũ illo. hoc ẽ potẽtiores. Et ꝯgregans oẽs p̃ncipes sacerdotũ ꝛ scribas populi sciscitabat' ab eis vbi xp̃s nascere tur. At illi dixerũt ei. in bethleem iude. Sic eñ scriptũ est p ꝓphetã Et tu bethleẽ terra iuda nequaq̃ꝫ mĩma es in principibꝫ iuda. ex te eñ exiet dux q̃ regat pplm̃ meuꝫ isrl'. Iste est ꝓpheta micheas. Require in ser. de epĥia. Herodes aũt hoc audiẽs turbat⁹ est timẽs ne de iudeis aliq̃s rex natus esset qui euꝫ de regno expelleret. Jdeo clam vocat; magis diligẽter didicit ab eis temp⁹ stelle que apparuit eis ꝛ rogans eos vt inuento rege sibi renũciarent vt ꝛ ipse veniens adoraret nouũ regeꝫ. simulans se adorare quẽ querebat occidere. Jdeo mag; admonitis ab angelo in somnis ne redirent ad

herodem p aliam viã reuersi sunt in regiones suas. Uidens aũt herodes φ reges nequaq̃ȝ ad eũ venirẽt credidit eos deceptos in visione stelle. ⁊ sic erubesceret ad eũ venire. Et ideo ab inq̃sitione pueri aĩm reuocauit. Luȝ aũt postea audisset q̃ pastores dixerũt. Naȝ vt dr Luc. ij. φ pastores erant in regione illa. Require in sermone natiuitatis domini si placet. Et sequit̃ φ hoc factum dixerunt omnib⁊ pastores. s. que viderant. Uñ cũ herodes h̃ audiuit. timens se. ⁊ se magꝭ illusum videns tũc d̃ nece puerorum q̃ erãt in bethleeȝ tractare cepit vt in omnib⁊ finib⁊ eius cũ pueris ille puer quẽ ignorabat cũ alijs occideret. Angelus aũt dñi vt dicit Matth. ij. apparuit interim ĩ somnis Joseph di. Surge accipe puerũ et matrẽ ei⁹ et fuge in egyptũ ⁊ esto ibi vsq̃ȝ dũ dicã tibi. Nã herodes q̃rit pueruȝ ad pdendũ. Qui surgens accepit puerũ ⁊ matrẽ ei⁹ ⁊ iuit in egyptũ in ciuitatẽ hermopolim ⁊ mansit ibi septeȝ annis vsq̃ȝ ad obitũ herodis vt adimpleret̃ qd̃ dictũ est p pphetã. Ex egypto vocaui filiuȝ meũ. Jngrediẽte aũt dño in egyptum ƒm vaticiniũ Jsaie. vniuersa ydola corruerũt Require ĩ ser. natiuitatꝭ. Z. Refert Cassiodor⁹ in hystoria triptita qd̃ in hermopoli dr esse arbor que vocat̃ persidis valẽs ĩ salutẽ mltoꝝ si fruct⁹ aut folia aut ps corticꝭ collo egrotãtium allige t̃. Cũ aũt beata virgo cum filio in egyptum fugeret. hec arbor vsq̃ȝ ad terrã inclinata est ⁊ christũ suppliciter adorabat. Jnterim dũ herodes de nece puerorum se disponere vellet a cesare Augusto p eplam ẽ citat⁹ Qui cum p tharsim iter faceret intellexit φ naues tharsensiuȝ magos trãsuexit. ⁊ ideo omnes comburi fecit. q̃ȝ vidit se illusum a magis. Rediens aũt herodes mittẽs occidit omnes pueros qui erant in bethleẽ ⁊ in oĩb⁊ finib⁊ ei⁹ a bimatu ⁊ infra. ƒm tempus qd̃ exquisierat a magꝭ. Et est sensus a bimatu infra. ab infantib⁊ duoruȝ annorum vsq̃ȝ ad pueros vni⁹ diei. Tunc impletum est qd̃ dictuȝ est per pphetam Hiere. Uox. i. ploratus ⁊ vlulatus piarum matrum audita est in rama. id est in excelsis. Rachel plorãs filios suos ⁊c̃. Unde ppheta psal. Effuderũt sanguinẽ innocentem ⁊c̃. Deus autẽ iustus iudex vt in hystoria scholastica legit̃. nõ dimisit tantã nequiciã multã. sed herodem puniuit. Uñ diuino iudicio factum est vt qui plura mala fecit malo fine periret. Uñ cum ipse iam. lxx. annos haberet cecidit ĩ grauissimaȝ egritudinẽ. Naȝ febre valida. prurigine corpis. colli cõtinuis tormentis. pedũ inflatione. verme scentib⁊ testiculis. intolerabili fetore. crebro anhelitu torquebat̃. a medicis in oleo posit⁹ inde quasi mortu⁹ delat⁹ est ⁊c̃. Remigi⁹ autem in originali sup Matth. dicit φ Herodes gladio se interfecit et φ Salome soror eius omnes vinctos sicut frater cũ ea ordinauerat occidit. Qd̃ sic accidit.

Cum em̄ fuit in maxīa infirmita te audiēs iudeos morte suā expe ctare cū gaudio.iō nobiliores iu/ uenes ex omni iudea collectos ī/ carcerauit.dixitqꝫ Salomone so rori sue. Scio iudeos de morte mea gauisuros.sed multos pote ro hr̄e lugētes ꝛ magnas exeqas funerꝭ si meis mandatꝭ volueris parere ꝙ cū spm̄ emisero omnes q̄s in custodia huo occidas vt sic oīs iudea defleat me. Et sic patet quō isti pueri nō sunt absconditi sed adinuenti et ꝓ xp̄i noīe occisi. Uñ canit eccl'ia Innocētes ꝓ xp̄o infantes occisi sunt ab iniquo re/ ge ipsi sequunꝭ agnū sine macula et dicūt gl'ia tibi dñe. Uñ hoc co/ gnoscens p̄s. In spūsancto dicit. Innocētes ꝛ recti adheserunt ei. Uñ puer iesus bñ dicit ad patreꝫ illud Job.j. Pueros ꝑcusserunt ꝛ ego efugi solus vt nūciarēꝫ tibi. ideo cum pater querit a filio illō. Apoc.vij. Hi qui amicti sunt sto lis albis q̄ sunt ꝛ vñ venerūt. Rñ. Hi sunt q̄ venerūt ex magna tri/ bulatiōe.ꝛ lauerūt stolas suas in sanguine agni.iō sunt añ thronū dei. H Tertio dico ꝙ cōmēdāt a locatione hereditatꝭ cum dr̄. in terra nr̄a. Ista em̄ terra est celestꝭ patria in quā locati sunt ꝓpt̄ eoꝝ puritatē ꝛ passionē. vñ dicit Hie ro.Nuptie terrā implent. virgini tas ꝑadisum. Uñ deus pr̄ potest dicere de istis puerꝭ Lu.xij. Ecce pueri mei mecū sunt ī cubili. Cu bile est locus quietꝭ ꝛ significat ce lestem patriā vbi est eterna quies in omni gloria ꝛ gaudio. Uñ di/ cit p̄s.Exultabūt sancti in gloria letabunt in cubilibꝫ suis. Hoc fi gurat nobis in illa beata visione quā iohānes vidit in spū.vt habe tur Apoc.xiiij. Uidi supra montē syon agnū stantē ꝛ cum eo centuꝫ quadraginti q̄ttuor milia hñtes nomen eiꝰ ꝛ nomen patrꝭ eiꝰ scri ptum in frontibꝫ suis.ꝛ cantabāt quasi canticū nouū añ facieꝫ dei. Ubi nota ꝙ mons syon interp̄ta tur speculatio. ꝛ significat celum vbi sancti ꝯtemplant gloriaꝫ dei. qd̄ est eis summū gaudiū. In illo monte ē agnus dei.s.xp̄us cū eo omnes electi q̄ euꝫ eternalit̄ lau/ dant ꝛ in sua charitate iocūdant Uñ possunt dicere cuꝫ petro illō Matth.xvij. Dñe bonuꝫ est nos hic esse ꝛc̄. Suꝑ quo verbo dicit Remigiꝰ. Uisa dñi maiestate pe/ trus adeo delectatꝰ est vt cuncta et temporalia obliuione traderet ibi semper in ꝑpetuum vellet ma nere. Si aūt petrus sic ascensus est cum vidit xp̄m transfiguratū q̄ta tūc est iocunditas scōꝝ qui vident regem in decore suo. Hec ille. Hanc beatā visionem habēt pueri innocētes.quare merito cō mendant a locatione hereditatꝭ. cum dr̄. In terra nostra. Ideo an geli p̄nt dicere. Flores.i.isti san/ cti innocētes pueri apparuerūt in terra nr̄a.i.in t̄ra viuētiū.q̄ ꝛc̄.

De epiphania dñi. Sermo.xij.

Ubi est qui

natus est rex iudeorum

vidimus eni stellam ei⁹ in oriēte et venim⁹ adorare eū Matth.ij. Notate charissimi. dicit enī phs xij.metha. Un⁹ ē pnceps ad quē se hȝ totū vniuersuȝ. Hinc est enī φ magi quibꝫ diuinit⁹ reuelatuȝ est φ nat⁹ ē rex iudeoꝝ et pnceps ꝛ rector oīm venerūt ab oriēte vt eum tanꝗ̄ pncipē vniuersoꝝ ho norarēt. q̄re dixerūt. Ubi est q̄ na tus est ꝛc. In quibꝫ q̄dem v̄bis in quisitio studiosa magoꝝ cōmen/ daꝭ in tribꝫ. Prīo in h̄ φ cōfitenꝭ in rege nato dignitatē nobilitatꝭ qđ notaꝭ cum dr. Ubi est q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ. Secūdo in h̄ φ fateꝭ in eo signū noue claritatꝭ.cū addi tur.vidim⁹ enī stellā ei⁹ in oriēte. Tertio in h̄ φ fatenꝭ sibi impēde reobsequiū honorabilitatꝭ.cū cō/ cludiꝭ venim⁹ adorare eum. I

1° Dico primo φ inquisitio studiosa magoꝝ cōmendaꝭ nobis in h̄ φ ꝯfitenꝭ in rege nato nobilitatꝭ di gnitatē cum dr. Ubi ē qui nat⁹ est Est notandū φ fuit ꝓphetatū per balaam.vt habeꝭ Nu.xxiiij. Stel lam oriri indicantē ortū noui re/ gis.dicentē. Orieꝭ stella ex iacob et ꝯsurget virga de isrl' et pcutiet duces moab. De iacob erit q̄ do/ mineꝭ. Sequiꝭ. Uastabūt hebre/ os ꝛ ad extremū ipsi etiam pibūt. In qua ꝓphetia oñdiꝭ φ xp̄us de beret nasci q̄ regeret ꝛ dñareꝭ om ni pplo et destrueret pplm iudai cum ꝛ pncipes ꝛ reges eoꝝ. et in signū tpis sui aduentus deberet oriri stella Ideo dicit glosa. Orieꝭ stella ex iacob ꝛ nasceꝭ homo qui destruet pplum moab. Cui ꝓphe tie alludit etiā ꝓphetia Zach.xiiij. Et erit in die illa dñs rex vn⁹ sup oēm terrā. etiā Dañ.ix. Cum vene rit scūsanctoꝝ cessabit vnctio ve stra. ꝛ Geñ.xlix. Nō auferetꝭ sceptꝝ de iuda ꝛc. Uñ aplus in die regio nis expectabat cū magna deside rio tp̄us illud in q̄ possent videre oriri stellā illam. Et ꝯsiliū inierūt ꝛ quesierunt in omni regione.xij. astrologos sapiētiores vt diligēt ꝯsiderarēt ortum stelle ꝛ h̄ nō fe/ cerūt tm̄ ꝓpter stellā sȝ ꝓpꭓ nouuȝ regem nascituꝝ q̄ sic deberet dña ri ꝛ regere oēm pplm. Uñ ordina uerūt φ qñ vn⁹ de.xij. astrologis moriebaꝭ statim loco illi⁹ elegeꝛt alium. ꝛ sic p singulos ānos ascē derunt montē victorialē vt vide/ rent qñ stella illa orireꝭ. Cum igiꝭ de⁹ voluit dare plenitudinē tpis et fili⁹ suus nat⁹ est in mundum. Statim ea dē hora q̄ nat⁹ ē xp̄us orta est stella ista. Et s̄m Chryš. in ista stella apparuit puer portans signū crucꝭ sup se. Et audita ē vox de stella dicēs. Hodie natus est rex iudeoꝝ qui a pplo indie est de sideratus. Ite in terram iuda et ibi regem quē desideratꝭ inuenie/ tis. His visis ꝛ auditis gauisi sꭓ astrologi nūciantes omni pplo ꝓ phetiam. Balaam esse cōpletam Uñ tres magi gauisi sunt φ illa ꝓphetia tpibꝫ eoꝝ fuit cōpleta. qꝛ cum ingenti desiderio expectabāt ortū noui regꝭ. Iō in inq̄sitiōe ei⁹ cōfitebanꭓ dignitatē nobilitatis ipsi⁹ eterni regꝭ cū dixerūt. vbi est

qui nat⁹ est rex iudeoꝝ. nemi nem timētes. Uñ querit Chris. Nūqd nesciebant ꝙ in hierl'm regnabat herodes crudel'. nūquid ignora bant ꝙ quicūq3 regē viuente aliū regē ꝓnūciauit puniref. Et rñdet nō. q2 toto cordis affectu venera banf regē inuisibilē. iō visibilē nō timebant. Et subdit. O beati ma gi q ante ꝯspectuz crudelissimi re gis priusq3 xp̄m cognoscerent fa cti sūt xp̄i ꝯfessores. Hec ille. Uñ q̄ʒuis solū puerū iuenerit ī hūana nafa. tñ ip̄m nō vt pueꝝ hoīem. s3 vt deū z hoīem cōfessi sf. Uñ dicit Leo papa ī fmo. Cōsummāt ma gi desideriū suū. z ad puerū dñm iesum xp̄m veniūt. adorant ī car ne verbū in infantia sapiaz. in ve ritate hoīs deū maiestatis. Unde Remigi⁹ in originali. Ipsi magi verū hoīem z verū regem z veruz deū ꝯfessi sunt. Uerum hoīem cū dixerūt. vbi est q natus est. Uerū regem cū aiūt. rex iudeoꝝ. Ueruz deū cum subiūgunt. venim⁹ ado rare eum. Et sic pz ꝓmuz qualit ꝯfitebanf in rege nato dignitatez nobilitatꝭ. ℞ Scd̄o dico ꝙ inq sitio magoꝝ cōmendaf in hoc ꝙ ꝯfitenf in puero signū noue clari tatis cū addif. Uidim⁹ eñ stellaz in oriente. Uñ Aug⁹. in ser. Ho die de istis loquendū est quos de remotꝭ terris fides duxit ad xp̄m Uenerūt eñ z quesierūt eū dicē tes. Ubi est q nat⁹ est rex iudeoꝝ. Uidim⁹ eñ stellā ei⁹ in oriente et venim⁹ adorare eū. Annūciant z interrogāt credūt z querūt tanq̄ q ambulāt ī fide. Nōne aliȷ reges iudeoꝝ iam totiēs nati erāt quid est ꝙ iste puer ab alienis agnoscif in oriente vidēt stellā. in iudea in telligūt regem. Uñ est notanduz ꝙ ista stella sic nouif creata q ma gos ad christuz duxit fuit ab aliȷs stell' multipl'r distīcta. Primo in suba. nā materia aliaꝝ stellaꝝ est celestꝭ ꝑmāsiua z in ꝑncipio mun di creata. Naz sicut dr Geñ. j. De⁹ posuit stellas ī firmamēto celi zc. Hec aūt stella fuit d materia cor ruptibili z nouif creata. Naz xp̄s creauit eā ipso nato z postq̄3 xp̄m oñdit z magos ad ip̄m ꝑduxit de sinebat eē. Secūdo in situ. q2 nō erat ī firmamēto celi cū aliȷs stel lis. Nā vt dicit Ptolome⁹. Queli bet stellaꝝ firmamēti maior ē fra Ista forte nō fuit vltra q̄ʒtitatem triū cubitoꝝ. z erat vicina terre z suspensa in aere. Al's eñ fm do ctores nō potuisset determinate demonstrasse locū z ortum pueri Nā in tāta distātia nec vna dom⁹ ī ciuitate. nec vna ciuitas in regio ne ab aliqua stella fixa. vel ex pla netis posset deꝑhendi. Tertio in claritate. naz alie stelle solū lucēt. in nocte z hñt claritatē a sole. z so le lucēte in die ipse nō lucēt. Ista vero stella ꝑ se lucida erat z in me ridie sole lucente apparebat. nec poterat ī meridie ꝑ radios solis obfuscari. Uñ dic̄ hystoria ꝙ ista stella fulgebat sicut sol z illumīa bat in nocte z in die quasi sol z il luminabat totā regionē illam et pendebat in aere. Uñ dicit Aug⁹. in fmone. Trib⁹ magꝭ in regione orientꝭ stella noue claritatꝭ appa

ruit clarior sideribus. dedit aspicientibus intellectū fecit inquiri. Ideo magi propter signū nouitatis quesierunt nouū regem. Quarto in motu. alie enim stelle mouentur cū firmamento circulariter ab oriente in occidentem. Hec autem ferebatur motu recto et cū magis euntibus ibat. et cū stantibus stabat. et quiescentibus quiescebat. et sic motu progressiuo et directo duxit reges ad xp̄m. Unde dicit Chrysostomus. Ueniens stella sup ubi puer erat stetit sup caput pueri. Unde dicitur Matth. ij. Ecce stella quā viderant in oriente antecedebat eos. i. motu recto vsque dū veniens staret sup ubi erat puer. vnde Aug. in ser. Nobis ligua nunciauit apostolorum illis stella tanquam lingua celorum. vnde inuenerunt quod quesierunt. Ideo dicit Mat. Uidentes stellā gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domū inuenerunt puerū cū maria matre eius. vnde Grego. in omel. hodie. Redemptore nato in iudea pastoribus apparuit angelus magos ad adorandū puerum. nō angelus sed stella perduxit. Unde tunc fuit prophetia Isaie completa Isa. lx. Ambulabant gentes in lumine tuo. et reges in splendore ortus tui ¶ Tertio dico quod inquisitio magorum commendatur in hoc quod confitentur sibi impedere obsequium honoris cū concluditur venimus adorare eū. vnde dicit Bern. Quid facitis o magi quid facitis. lactentem puerum adoratis. in tugurio vili. in vilibus pannis. quasi ne deus est iste. Quid facitis quod aurum offertis quasi ne rex est iste. Et vbi est aula regia. vbi thronus. vbi frequentia regalis curie. nunquid aula est stabulum thronus presepium. frequentia regalis curie Maria et Joseph. Dicit quidam doctor. Nascitur filius pastoris. lectus sternitur. nascitur filius dei et in presepe ponitur. Qualiter autem reges se disposuerunt et vbi inceperunt iter suū et quomodo venerunt ad adorandū puerum notatur in hystoria. Unde notandū quod illi reges fuerunt diuisi et quilibet fuit in regno suo. et nullus sciuit de alio et quelibet disponebat se aliis duobus nescientibus cū magno comitatu. camelis. mul. equis et muneribus videre et adorare nouū regem iudeorum et inceperunt iter suū in oriente vbi sol oritur et quia dicitur quod illi tres reges nō fuerunt insimul. ideo sciendū quod sunt tres indie siue regiones indie et sunt insule circundate magnis fluminibus. et sunt ibi diuerse horribiles bestie. Prima enim india siue insula vocatur nubia in qua est vnū regnū quod vocatur arabia. cuius regni erat rex tempore natiuitatis xp̄i Melchiar qui obtulit xp̄o aurū. Hoc ideo. nā quilibet voluit regem honorare cū nobiliori vel meliori bono quod in regno suo habuit. sed in arabia est nobilius aurum quod crescit in mundo. Ideo portauit aurum xp̄o. Tunc impletū est illud ps. Dabitur ei de auro arabie et adorabunt eū. s. reges. Secunda india siue insula vocatur Godolia in qua est vnū regnū quod vocatur sabba. cuius rex erat Balthasar. qui obtulit xp̄o thus. ideo quia ibi crescit nobilissimū thus quod sub celo reperitur. tunc impleta est prophetia Isa. lx. Omnes de sabba venient aurū et thus deferentes et laudem dn̄o annunciantes. Tertia india siue insula vocatur tharsis. cuius rex erat caspar

q̄ obtulit xp̄o mirrā. nā ibi melior mirra crescit. Tūc fuit cōpleta ꝓphetia dauid dicēt. Reges tharsis ꝛ insule mūera offerēt. reges arabum ꝛ sabba dona adducēt. M Un̄ hec tria significāt in xp̄o tria diuina mysteria. Nā dicit Grego. Auctorem salutis nr̄e magi venerati sunt in cunabul'. ꝛ thesauris suis mysticas sp̄ēs munerū obtulerūt ei. ꝛ hn̄t in se diuia mysteria. in auro vt ostendat̄ regis potentia. in thure sacerdotē magnū ꝯsidera. ꝛ in mirra dn̄icam sepulturā. Et cū reges sic erāt dispositi cū muneribꝫ quibꝫ arripuerunt iter suū de regno suo. aliis ignorantibꝫ ꝛ stella an̄cedebat eos eq̄liter. ita ꝙ vn᷒ ita bn̄ vidit eā sic alius. ꝛ qn̄ steterūt stetit ꝛ stella ꝛ nocte luxit sicut sol. et fuit pax in diebꝫ illis vbiqꝫ. Requi. in ser. de natiuitate B. ꝛ ideo ꝓpter cōmunem pacē die ac nocte eq̄tauerūt. et quocūqꝫ venerūt mirabat̄ populus in nocte ꝓpt̄ claritatē stelle ꝛ ꝓpter reges trāseūtes qꝛ nesciuit q̄d esset vel q̄ ppl'us siue exercitus intēderet. Postq̄ aūt ptrāsiuerant q̄libet in via sua et dies orta est. exiuit ppl'us ciuitatē ꝛ viderūt vestigia equorū et mirabat̄ q̄d ibi fuisset. Cū aūt venerūt ꝓpe hierl'm p distantiā duoꝝ miliariū q̄libet p viā suā ꝛ null᷒ adhuc sciuit de alio. descēdit nubes turbida ꝛ obtenebrauit totā patriā istā ꝛ ꝑdiderūt stellā. Et sic Melchiar q̄ venit de arabia sic cū suo comitatu in illo nube venit ad mōtem caluarie vbi xp̄s passus est. Eodē tp̄e venit rex Balthasar de regno sabba p aliā viā ad montē oliueti de quo xp̄s ascēdit. Rex caspar q̄ venit d̄ regno tharsis venit p aliā viā ꝛ steterūt sic q̄libꝫ in loco suo donec nubes incepit clarescere. s; nō apparuit eis. ꝛ sic venerūt hierusalem circa horā tertiā. Cū aūt viderūt se mutuo incepit vn᷒ loq̄ alteri q̄re venisset ꝛ q̄d intēderet. Qui oēs dixerūt eandē cām. Un̄ gauisi st̄ valde ꝛ amplexati ꝛ osculati sunt se. ꝛ sic in hierl'm interrogabāt de nouo rege. vt etiā testat̄ euāgelium di. Ubi est q̄ natus est rex iudeoꝝ. Uidim᷒ em̄ stellam in oriente. i. in orientali pte que an̄cessit nos. ꝛ venim᷒ adorare eum. Cū aūt herodes rex ꝑcepit reges venisse cū magno comitatu ꝛ querens nouū regē ꝛ dicētes se vidisse stellā ei᷒ turba t᷒ est. ꝛ oīs hierosolima cū illo. Tūc ꝯgregās oēs p̄ncipes sacerdotū ꝛ scribas populi sciscitabat̄ ab eis vbi xp̄s nasceret̄. At illi dixer̄t ei. In bethleē iude. Sic em̄ scriptū est p ꝓphetā Mich. v. Et tu bethleem effrata puula es ī milibꝫ iuda. Ex te egredict̄ q̄ sit dn̄ator ī isrl'. Et egressus eius ab initio a diebꝫ eternitatis. Bethleē effrata d̄r ad distinctionem alteri᷒ bethleem q̄ est in galgalis in tribu zabulon. Et si sis puula int̄ milia ciuitatū iuda ꝯparatiue tn̄ nō es mīma int̄ ciuitates ex quibꝫ p̄ncipes ꝓdierūt. qꝛ ex te nascet̄ xp̄us q̄ erit dn̄ator isrl'. Et cum Herodes hec audiuit valde

turbat⁹ est ꝛ quesiuit a mag[?] tps stelle diligent' que apparuit eis. qui dixerūt ibi totū sicut factū se habuit. Tūc rogādo misit eos in bethleem dicēs. Ite rogo ꝛ inter/rogate diligēter de puero. ꝛ cū in ueneritis eū renūciate mihi vt ego veniēs adorem eum. Ecce q̄ȝ falsa fuit ꝓmissio Herodis. Naȝ dicit Raban⁹ q̄ herodes finxit se tam vultu q̄ȝ vbis adorare velle queȝ mala cogitatiōe tractabat inter/ficere. ¶ Sequit'. Qui cum au/dissent regē abierūt scȝ v̄sus beth leeȝ. ꝛ ecce stella que eos duxit ab oriente vsq̄ȝ ꝓpe hierl'm. et sic ab/scondita est ab eis. iteꝝ apparuit eis ꝛ antecedebat eos vsq̄ȝ in beth/leem. q̄ cum iterū viderūt stellam gauisi sunt gaudio magno valde Et sic ƒm Hiero. a die natiuitatis xp̄i venerūt in. xiij. dieb⁹ ab oriēte in bethleem. Et rōneȝ assignat di cens. q2 ipsi habuerūt dromeda/rios q̄ sunt valde veloces ad cur rendum ꝛ. xiij. die circa meridiem ingressi sunt bethleem. ꝛ descēde/runt de equis suis ꝛ induerūt ve stes regales obreuerētiaȝ noui re gis. Tūc stella ducēs eos ascēdit modicū ꝛ steterat sup̄ domuȝ vbi puer iesus erat in qua fuit cū ma tre sua. Reges v̄o secuti sunt stel lam p vnū vicū. interim stella ob reuerentiā pueri descēdit ī domū repēte ꝛ repleuit domū miro splē dore ꝛ iterū ascendit in aerē ꝛ ste/tit supra domū. Reges v̄o q̄ secu ti sᵗ stellā intrauerūt domū paup culam cū magna reuerētia. ita q̄ oēs h̄ vidētes valde mirati sūt et inuenerūt pueꝝ hn̄tem etatē. xiij. dierū cū maria matre ei⁹ que fuit v̄go. xv. annoꝝ. Tūc magi ꝓcidē tes in terrā ante pueꝝ ꝛ adoraue rūt eum. ꝛ aptis thesauris suis ob tulerūt ei aurū. th⁹. ꝛ mirrā. Rex Melchiar q̄ offerebat auruȝ fuit hō pue stature Balthasar q̄ offe/rebat thus fuit maioris stature q̄ȝ melchiar. Caspar q̄ offerebat mir rā maior illis in statura fuit ethi ops. Unde ꝓphetia fuit cōpleta in p̄s. Corā illo procident ethyopes Sequit'. Adorabūt euȝ oēs reges t're oēs gētes seruiēt ei. Sȝ q̄cq̄d btā virgo dixerit ad reges total'r obliti sᵗ nisi h̄ retinuerūt. q̄ hūil'r inclinauit cuilibet singul'r dicēs deo gr̄as. His pactis reges come derūt biberūt ꝛ dormierūt. Et ad moniti sᵗ ab angelo i somnis ne redirēt in hierl'm ad Herodē sȝ p aliā viā reuersi sūt in regionē suā. Req̄. i fine ƒmonis innocētū Un̄ notandū q̄ p hec tria ad sp̄ūaleȝ sensū p aurū thus ꝛ mirrā intelli gūt' mystice tria q̄ ad modū regū dn̄o deo debem⁹ offerre. s. dilectio nem. q̄ p auꝝ significat'. Nā sicut auꝝ ē ductile. ita charitas dȝ esse ductil'. s. ad deūȝ prim. Un̄ p̄cipit' Deut. vj. Diliges dn̄m deū tuū ꝛc̄ Scd̄o deuotōȝ ꝛ orōnē. q̄ p thus ƒcat'. Un̄ p̄s. Dirigat' orō mea ꝛc̄. Uel deuotiōȝ. vn̄ apl's. ij. Coꝝ. ij. Xp̄i bon⁹ odor sum⁹. Tertio mor tificatōȝ. q̄ ƒcat' p mirrā q̄ ē ama/ra. vn̄ p̄s. Propt' te mortificamur tota die. Ul' puritatē que etiam p

mirram significat. Nam mirra cõ
fuat a corruptiõe. ita puritas rc.
De sancta Agnete. Sermo. xiij.

Wam pul
chra es r decora charissi
ma in delicijs. Cañ. vij.
Notate charissimi. dicit em̃ sctũs
Grego. q mos est amantiũ mu/
tua collaudatiõe letari. Hinc est
em̃ q dei fili9 qui est candor lucis
eterne speculũ sine macl'a aduer/
tens pulchritudinẽ sancte Agne/
tis quã habuit in corpe et aĩa. hñ
cõmendat eã dicẽs. quaz pulchra
es rc. In quibꝫ qdem vbis sancta
Agnes tripl'r cõmendat a christo
suo dilecto. Primo in cõplacẽtia
affectuosa feruent' charitat' cum
dr charissima. Secũdo in venu/
state formosa pure castitat'. cum
dr. Quã pulchra es r decora. Ter
tio in suauitate gaudiosa eẽne io
cunditas. cuz ↄcludit in delicijs.
O Dico pmo q scã Agnes cõmẽ
dat nobis a suo dilecto in cõpla/
centia affectuosa ẽ notandũ q scã
Agnes dr tripliciť chara fm tres
gradus compatiõis s. chara cha
rior charissima. Char9 em̃ dr q di
ligit. Sz charior q p ceter' diligit
Charissim9 aũt q p omnibꝫ dili/
git. Primo scã agnes dr chara qr
ipsa xp̃m in suis mẽbris dilexit. i.
in pxio. Nam dicit Aug9. q deus
nõ põt diligi sine primo nec pri/
mus sine deo. Unde pcepit dñs.
Deu. vj. Diliges dñm deũ tuũ rc.
Qualiter aũt xp̃m in mẽbris suis
dilexit. ptz in quo dã exemplo. Le
git em̃ q qdam vir noĩe Pauli/
nus in eccl'ia sancte agnet' fũgẽs
officio sacerdotij cepit mira car/
nis tentatione vexari. sz cũ deum
offendere nollet a sũmo pontifi/
ce licentiã petijt ↄtrahendi. Cui9
simplicitatẽ papa ↄsiderãs annu
lum suũ cuz smaragdo sibi dedit
r iussit vt formose imagini sancte
Agnetis que in eccl'a sua depicta
erat ex pte sua r dei pciperet vt se
pmitteret desponsari. Cumqꝫ h sa
cerdos imagini imparet. illa ↄti/
nuo digitũ annularẽ porrigẽs et
annulo suscepto retrahẽs manũ
oẽm tentationẽ a sacerdote fuga
uit. Predict9 aũt annulus adhuc
dr in eius digito apparere. Et sic
ptz quõ pter amorez xp̃i r ne ille
sacerdos deuz offenderet recepit
annulũ desponsatõis ab eo vt eẽt
sponsa sua spũalis cum tñ recusa
uit diuitias r icorpabiles ne car
naliter ↄsensum suũ ↄiugio copu
laret. Quare bene dicit agnes ab
agno qui est aĩal purũ et mansue
tum. sic ipsa fuit pura pia r mise/
ricors. Ideo xp̃s ecõuerso eam di
lexit. Nam ipsa dicit Prouer. viij
Ego diligẽtes me diligo. P
Secũdo dr charior. Charior eniz
dicit que p ceter' diligit. Unde in
signũ hui9 dixit xp̃s petro Jo. xl.
Symon iohãnis dilig' me plus
his. Rñdit. Etiã dñe. Certe h fe/
cit sancta agnes. naz ipsa p ceter'
dilexit xp̃m. Uñ legit r testat Am
brosi9 qui vitã r passionẽ eius cõ
scripsit. q Agnes vgo prudentissi
ma. xiij. anno etat' sue mortẽ pdi

dit ꝛ vitam inuenit. que erat pul
chra facie. sȝ pulchrior fide. corpe
iuuencula sed aīo cana. Que duȝ
a scholis reuertit̄ a filio p̄fecti vr
bis adamat̄ qui ei gēmas ꝛ diui/
tias incompabiles ꝓmisit si ꝯsen
sum eius suo ꝯiugio nō negaret.
Deniqȝ secum detulerat p̄ciosissi
ma ornamēta que a beata agnete
velut stercora sunt recusata. Vn̄
factū est vt iuuenis ille maiori sti
mulo purgeret̄. ꝛ putās eā melio
ra ornamēta velle accipe. iō oēm
p̄ciositatē lapidū secū defert ꝛ per
seipsum ꝛ p notos ꝛ affines cepit
aures v̄ginis appellare diuitias
domos. possessiones familias ꝓ
misit si ꝯiugium sibi nō negaret.
Tūc agnes dedit sibi tale rn̄sum
Discede a me fomes peccati. faci
noris nutrimētū. pabulum mor/
tis. qꝛ iam ab alio amatore p̄uen
ta sum q̄ mihi meliora ornamēta
obtulit. Et cepit amatorē suum ꝛ
sponsuȝ in q̄nqȝ cōmendare. Pri
mo a nobilitate generꝭ di. Spon
sus me⁹ dilectus multū nobilior
te est. Cui⁹ mater v̄go est. cui⁹ pat̄
feminā nescit. ꝛ cui angeli seruiūt
Secūdo a decore pulchritudinis
dicēs. Sponsus me⁹ multū pul
chrior est. nā ei⁹ pulchritudinē sol
ꝛ luna mirant̄. Tertio a diuitiaꝝ
abūdantia di. Spōsus me⁹ mul/
tum ditior te est. nā ei⁹ opes nūq̄ȝ
deficiēt. nam dn̄i est terra ꝛ pleni
tudo ei⁹. Quarto ab efficacia po/
tentie ꝛ fortitudinis di. Spōsus
meus multuȝ fortior ꝛ potentior
te est. nam ei⁹ ad ore. reuiuiscunt
mortui. eius tactu ꝯfortant̄ infir
mi. Quinto ab amoris excellētia
dicēs. Amor sponsi mei castitatis
est. eius tactus sanctitas. ei⁹ vnio
virginitas. Jaȝ amo sponsū xp̄m
mecū quem cū amauero casta suȝ
cum accepero v̄go sum cū tetige/
ro mūda sum christo soli seruo fi
dem ipsi me tota deuotione cō/
mitto. Deinde adnecti q̄nqȝ bene
ficia que sibi sponsus su⁹ cōtulit
et alijs etiā ꝯfert. Nam ipse me et
eas annulo fidei sue subarrauit.
multiplici varietate virtutū me
et eas vestit et ornat. Sanguine
passionis sue me ꝛ eas signat vin
culo amorꝭ me ꝛ eas sibi copulat
ꝛ thesaurꝭ celestꝭ glie me ꝛ eas di/
tat. Que q̄nqȝ exposuit sic dicens
Annulo suo em̄ fidei subarrauit
me dn̄s meus iesus xp̄s. et tanq̄ȝ
sponsam decorauit me corona.
Ecce fidei subarratio dexteram
meā ꝛ collum meū cinxit lapidibꝫ
p̄ciosis et īmensis monilibꝫ orna
uit me. Ecce virtutū ornatio. po/
suit signū in faciem meā vt nullū
p̄ter eū amatorē admittā. nā san/
guis meus ornauit genas meas
Ecce passionis sue signatio. Jam
ei⁹ castis amplexibꝫ astricta sum
et corp⁹ eius corpi meo sociatum
est. Ecce vinculū amoris. Osten/
dit mihi thesauros incompabi/
les. quos se mihi daturuȝ si in eo
p̄seuerauero ꝓmisit. Ecce celestis
glorie ditatio. Nūc ḡ nō possum
eū derelinq̄re. qꝛ etiā mihi iaȝ ab
eo thalam⁹ collocat⁹ est. Jā mel ꝛ
lac ei⁹ ore suscepi ꝛ ei⁹ castꝭ āplexibꝫ

constricta sum. Et sic patz qualiter xpus eius sponsus fuit sibi charior ceteris. Ideo etiã merito fuit sibi charior ceterꝭ ecõuerso. Uñ dicit Joh.xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo. ꝛ ecõuerso ꝛc. ¶ Tertio dꝛ charissima Charissimus est qui sup oẽs diligitur. Certe sic sancta Agnes xp̃m sup oĩa dilexit. Christus em̃ dicit Joh.xv. Maiorem hac dilectionẽ nemo habet ꝛc. Hoc fecit sancta Agnes. nam corpus ꝛ vitaz suã posuit pro xp̃o suo dilecto. Uñ legitur in legenda. q cũ filius pfecti pdicta audiuit a sancta Agnete q xp̃us fuit eius sponsus et eum diligere noluit nimis cruciabatur animo. ꝛ lecto psternitur et amore egrotauit. Cumqꝫ pater eius virgini replicaret vt filiũ suuz diligeret. Ipsa pꝛoris sponsi federa violare ñ posse asseruit. Cepit pfectus inqrere qs esset ille sponsus de cuius potestate Agnes se iactaret dicit xp̃m esse sponsuz suũ. Audiens hoc pfectus letus effectus est q hoc poterat habere ꝯtra eã. Et pmo qdem blandis sermonibus eã secretius pmonebat. de hĩc terroꝛibꝫ eã pulsat. Sz virgo xp̃i nec blandimẽto seducitur nec terrore ꝯcutitur. sed eodem vultu ꝛ eodẽ aĩo pseuerans terrentẽ sil'r ꝛ blandientem aĩo deridebat. Uidens ergo pfectus tantã ꝯstantiã in puella alloquitur parẽtes eius ꝛ q erãt nobiles ꝛ vim eis inferre nõ poterat. ideo titulũ chꝛistianitatꝭ eis imposuit. qd pro tunc fuit eis magna ꝯfusio. Sequẽti aũt die pfectus cepit sibi psentari sanctã agnetẽ ad tribunal. et iterũ atqꝫ iterũ replicare cepit smonẽ d iuuenis amore. ꝛ cũ vidit se nihil oĩno pficere dixit ei. Supstitio chꝛistianoꝝ de qua te magicꝭ artibus iactas nisi fuerit a te segregata non poteris equissimis ꝯsilijs pbere tuũ consensum. Uñ necesse ẽ te iam ad venerandã deam vestã pperare. vñ si pseuerẽtia virginitatꝭ tue ei placet eius sacrificijs venerandis die noctuqꝫ isistas. Ad hec btã agnes dixit. Si filium tuũ hoĩem rõnalem q videre loqui ambulare potest. qꝛuis iniq amoꝛe diligat me nõ possum nec volo euz respicere quõ possuz tũc ydola muta ꝛ surda colere. Cui pfectus ira motus dixit. Unuz tibi de duobꝫ elige. aut cum virginibus dee veste vl' dijs nr̃is sacrifica aut cuz meretricibꝫ scoꝛtaberꝭ. Tũc sancta agnes cũ ingenti cõstantia dixit. Si scires quis esset deus meus tu ista ex oꝛe tuo nõ pferres. nam ego noui virtutez dñi mei iesu xp̃i ꝛ secure cõtemno minas tuas. nec sacrificabo ydolis tuis. neqꝫ polluar soꝛdibꝫ alienis. mecũ em̃ habeo custodem coꝛpis mei angelum dñi Tũc insanus iudex iussit eam expoliari ꝛ nudam ad lupanar duci. statim aũt vt spoliata est crine resoluto tantaz densitatẽ capillis eius gratia diuina cõcessit. vt melius capillis q̃ vestibꝫ tegeretur. Ingressa aũt agnes turpitudinis locum angelum dñi pparatũ inuenit. qui eã tanto lumine circũ

dedit ita q nullus eaȝ p̄ splendore videre vel ꝯtingere potuit. Fulgebat eñ tota domus illa q̄si sol radians in ꝟtute sua. Cunq̄ȝ se in orõneȝ ꝓstrauit apparuit añ oculos eius stola candida. quā apprehendēs induit se ⁊ dixit. Gratias ago tibi dñe iesu christe qui mihi hanc vestē largitus es. ⁊ me ī numero ancillarū tuaruȝ cōputare voluisti. Interea lupanar locus orationis efficit vt omnis qui fuisset ingressus adoraret ⁊ dās honorē imenso lumini mūdior egrederet foras q̄ȝ fuerat igressus. Filius aūt p̄fecti qui fuit actor hui⁹ sceleris venit cum aliīs iuuenib⁊ ad lupanar. ⁊ eos ad ipsam ꝓus inuitauit vt cuȝ ea peccarēt. Qui cum ingressi sunt inuenerūt virginem orantē ⁊ ingenti lumīe circūdatam. Erḡ ita territi sūt q honorem deo dederūt ⁊ cōpuncti redierunt. Tūc filius p̄fecti arguebat eos et miseros eos iudicauit ac deridens eos ⁊ ad locum in q̄ virgo orauit audacter ingressus est. ⁊ viso tanto lumine circa eam nō dedit honorē deo sed intrans irruit in ipsuȝ lumē ⁊ añq̄ȝ eā tangeret cecidit in faciē suam et p̄focatus est a diabolo ⁊ expirauit.

R Os audiens p̄fectus cū magno ploratu venit ad domū ⁊ cāȝ mortis filīj sui diligēter a virgine inquirebat. Ait ad eū scā Agnes Ille cui⁹ voluntatē voluit pficere ipse eum occidit. Quare autem oēs aliīj qui ad me ingressi sunt sani sunt. ideo q̄ȝ dederūt honorem deo q̄ misit angelū suū mihi. ⁊ induit me hoc indumēto. ⁊ custodiuit corpus meū. vñ videntes angelicum splendorē adorabāt oēs ⁊ redierunt cōpuncti ⁊ illesi. Cui p̄fectus. in hoc apparebit q non magicis artib⁊ h̄ egisti sicut multi tibi imponūt q arte magica interfeceris filiū meū si impetrare poteris vt resuscitet. Tūc sancta Agnes dixit vt ante turbaȝ hanc virtus dñi mei iesu christi manifestet egredimini oēs foras vt solitam orōnē ei faciaȝ. Cunq̄ȝ oēs essent egressi ꝓsternens se in faciē suaȝ plorans cepit orare dñm vt iuuenem suscitaret. Orante autē illa. apparuit angelus dñi q̄ eleuauit eam ⁊ ꝯfortans animū ei⁹ suscitauit iuuenē mortuum. Qui statim egressus foras cepit voce alta clamare ⁊ dicere. Un⁹ est de⁹ in celo ⁊ in terra q̄ est de⁹ christianoꝝ. Nam oīa templa deoꝝ vana sunt. Tūc pontifices templorum excitauerūt seditionē in populo ⁊ clamauerūt. Tolle magaȝ tolle maleficam que mentes mutat ⁊ animos alienat. Prefectus aūt viso miraculo eā liberare voluit. sed ꝯtra pontifices temploꝝ agere ausus nō fuit. Ideo ad sedandam seditionē populi suū vicariū dereliquit ⁊ tristis abscessit eo q eam nō potuit liberare post resuscitationē filīj sui. Tūc vicarius noīe Aspasius seditionē populi nō ferens iussit in conspectu omniū ignē copiosum accendi et in mediū p̄cepit eam iactari. tūc

statim diuise sunt flāme in duas ptes ꝛ seditiosum ppl'm cōburebant. Vgo aūt illesa pmāsit. Tūc vgo expandēs man⁹ in celum in medio ignis orauit dicēs. Oīpotens pater dn̄i mei iesu xp̄i te bn̄dico. qꝛ p filium tuū euasi minas hominū impioꝝ spurcitias diaboli impulluto calle trāsiuit. Ecce nūc p spūmsanctū roꝛe celi pfusa suꝫ. flāma diuidit̄ ꝛ ardor hui⁹ incendij refundit̄ ad eos a qb' ministrat̄. Bn̄dico te pater q̄ me int̄ flāmas ad te venire pmittis. ecce iam qđ credidi video. qđ speraui iam teneo. qđ ꝯcupiui amplector te ꝯfiteor labijs ꝛ corde ꝛ totꝭ visceribꝰ ꝯcupisco. Ecce ad te deū vnū et verū venio q̄ cum dn̄o nr̄o iesu xp̄o filio tuo ꝛ spūsancto viuis et regnas in secula seculoꝛū amen. Cū cōpleuisset orōnem oīs ignis ita extinct⁹ est q̄ nihil de calore incendij remansit. Tūc aspasius vicarius vrbis rome in guttur eius gladiū īmergi. i. (stechen) p̄cepit. sponsus su⁹ xp̄us ipsuꝫ sibi sponsam ꝛ martyrē ꝯsecrauit. Passa ē aūt vt credit̄ tpe ꝯstantini magni q̄ cepit anno dn̄i. cccix. Parentes vo nullā penit⁹ tristiciā hn̄tes. sꝫ ipsi ꝛ aliq̄ christiani cū gaudio eaꝫ sepelierūt. et vix euaserūt lapides q̄s pagani in eos miserūt. Et sic ptꝫ qualr̄ xp̄s fuit ei⁹ charissim⁹. qꝛ mortē ꝓpt̄ eū sustinuit. Vn̄ dic̄ Amb. de ea Nupta nō sic festinat ad thalamū sic̄ hec festinauit leta ad supplicij locū. Vn̄ ipsa bn̄ poterat dicere illud Can̄. viij. Fortꝭ est vt mors dilectio. vn̄ Amb. Beata agnes oblectamēta. i. (kurtz wilygetrost) despiciēs celesteꝫ dignitatē meruit. vota hūane societatꝭ ꝯtemnit ꝯsortio eterni regꝭ sociata est. p̄ciosum mortē p xp̄o suscipiēs. iō silis facta est ei. q̄re merito est sibi charissima S Dico secūdo q̄ scā agnes cōmendat̄ a xp̄o ī venustate formosa puritatꝭ cum đr Quā pulchra es ꝛ decora Circa qđ notanduꝫ q̄ sunt tria q̄ faciūt aīam formosam. primū est castitas. secundū est fides. tertiuꝫ est charitas. Primo castitas facit hoīem pulchruꝫ. Vn̄ dicit Bern̄. Quid pulchri⁹ castitate q̄ facit de hoīe angelū. Naꝫ castitas est pax carnis. sera sensuū. portio angelice nature. decor membroꝝ. ornamentū vite. Certe hāc castitatem habuit scā Agnes. Reqre modicū an̄ in h' sermone P. Vn̄ bn̄ dicit xp̄s ad eā Can̄. iiij. Tota pulchra es amica mea ꝛc̄. Vn̄ ip̄a est de numero illoꝝ de quibꝰ đr Reqre in ser. đ letania. s. sancte de⁹. Scđo fides facit aīam vl' hoīem pulchruꝫ. Vn̄ đr Act̄. Req̄. in ser. scē Barbare in p̄n. Certe hāc fidē habuit scā agnes. nā in va fide in tm̄ adhesit xp̄o q̄ nullus poterat eā remouere. Req̄. modicū an̄ Q Vn̄ dicit Amb. Agnes vgo prudentissima fuit pulchra facie Vn̄ pōt dicere illđ. ij. Thi. iiij. Fidem seruaui. iō reposita ē mihi corona iusticie. Tertio charitas facit hominē pulchrū. Vn̄ dicit aīa deuota Can̄. ij. Dilect⁹ me⁹ loquit̄ mi-

bi surge amica mea formosa mea
et veni.q.d. Nā charitas te facit
pulchrū. Ideo hortat̄ nos aplus
Ephe.v. Estote imitatores dei sic
filij charissimi.⁊ ambulate in dile
ctione sicut ⁊ xp̄us dilexit nos et
tradidit semetipsū in oblationē
et hostiā deo q̄ semp̱ est pura. Cer
te hāc charitatē habuit scā agnes
que ipsā custodiuit purā. Un̄ le-
git̄ ꝙ dixit tyranno. Si scires q̄s
eēt de⁹ me⁹ ⁊c̄. Req. an̄ in Q. Un̄
ꝓpt̄ hāc charitatē dicit xp̄s bn̄ de
ea illō. Sap̄.viij. Hanc amaui et
exq̄siui eā a iuuētute mea.⁊ ama
trix facta sū forme illi⁹ ¶ Ter
tio dico ꝙ cōmendat̄ a suauitate
gaudiosa etne iocūditat̄ cū ꝯclu
dit̄.in delicijs. Est notandū ꝙ scā
Agnes cū alijs ꝟginib⁹ inexplica
biles leticias ē ꝯsecuta. Nā btūs
Aug.dic̄ sup̱ illō saluator̄ Mat.
xiij. Semē qd̄ cecidit in terrā bo-
nam. aliud fecit fructū tricesimū
aliud fructū sexagesimū. aliō cen
tesimū. Qd̄ exponit Aug⁹.in que
stionib⁹ euāgelij dicēs.ꝙ fructus
est gaudiū celeste. Un̄ fruct⁹ trice
sim⁹ ptinet ad ꝯiugatos.sexagesi
mus ad viduas.centesim⁹ ad ꝟgi
nes. Hic est em̄ ꝙ beata agnes h₃
fructū cū alijs ꝟginib⁹ centesimū
id ē plenū gaudiū.iō dicit in plu-
rali. Quā pulchra es ⁊ decora cha
rissima in delicijs. S₃ est sciendū
ꝙ delicie electoꝝ ⁊ specialr̄ virgi-
num ꝯsistūt in trib⁹. Primo in or
natu ⁊ decore. Un̄ ps. d̄ qualibet
ꝟgine Astitit regina a dextr̄ tuis
⁊c̄. Certe h̄ ornatu fuit vestita scā
Agnes. Un̄ legit̄ ⁊ testat̄ Amb. ꝙ
dū parētes scē agnet̄ assiduis p̱-
noctationib⁹ vigilarēt ad tumulū
ei⁹.in octaua ei⁹ in medio noctis
silentio viderūt exercitū virginū
que oēs auro textis cycladib⁹ in-
dute cū ingenti lumīe p̄teribant.
int̄ quas viderūt agnetē sili veste
fulgentē ⁊ a dextr̄ ei⁹ agnū cādi-
diorē niue. Hec dū videt̄ pentes
⁊ q̄ sil̄ erāt stuporē mēt̄ incurrūt.
S₃ beata agnes rogauit ꝟgines
parump̱ gradū figere.⁊ stās dixit
parentib⁹ suis. Uidete ne me q̄si
mortuā lugeat̄ s₃ gaudete mecū
q₂ cum his omnib⁹ lucidas sedes
accepi. Et illi sum iuncta in celis
quē in terra tota intentiōe dilexi.
Et his dict̄ ptrāsijt. Et hec visio
publice ab omnib⁹ q̄ viderūt quo
tidie diuulgabat̄. Un̄ ꝓpt̄ hāc vi-
sionem celebrat̄ octaua Agnetis.
Erat aūt ꝯstantia regina filia cō-
stātini augusti laborās grauissi-
ma lepra. que cū hanc visionē au
disset tumulū ei⁹ adijt.licet paga
na tñ credula p̄ces fideliter fun-
debat. Et cū in orōne p̱sisteret ob
dormiuit. viditq₃ beatā Agnetē
sibi dicentē. Crede dn̄m iesū chri
stum filiū dei esse ⁊ sanaberis. Ad
hanc vocē euigilās pfecte se sanā
inuenit.que baptismū recipiens.
pulchra eccl'iam sup̄ sepulchrum
sancte Agnetis fecit. ⁊ ibi in virgi
nitate multas virgines suo exem
plo aggregauit que omnes sacra
velamina receperūt. Et sic patet
quomō Agnes fuit ornata. Unō
dixit ꝙ xp̄s ei ꝯtulit q̄nq₃ bn̄ficia

Reqre in lr̃a R. Un̄ ipsa est ꝺ nu
mero ꝺ quibꝫ ꝺꝛ Mat. xiij. Fulge
bunt iusti sicut sol in ꝯspectu dei.
Un̄ xp̄s bn̄dicit ꝺ ea illud. Sap̄.
vij. Sup salutez ꝛc̄. Reqre in ser.
Lucie. Secūdo ꝯsistūt in iocūda
decantatiōe. Unde ꝺꝛ Apoc̄. xiiij.
Uidi sup̄ montē syon agnū stan/
tem ꝛ cū eo cētū q̄dragita q̄ttuoꝛ
milia bn̄tes nomen eiꝰ et nomen
patrꝭ eiꝰ scriptū in frontibꝫ suis. ꝛ
cantabāt q̄si canticū nouū an̄ se/
dez ꝺi. ꝛ nemo poterat dicere can
ticum nisi illa. c. xliiij. milia q̇ em/
pti sunt de t̃ra. Sequit̃. virgines
em̄ sunt. Un̄ canit eccl̃ia. Hym/
nosq̄ꝫ dulces ꝑsonant. Tertio ꝯsi
stunt ĩ secura seq̄la. vn̄ Apoc̄. xiiij.
Hi sequunt̃ agnū q̄cūq̄ꝫ ierit. Un̄
Augꝰ. Quo ire putamꝰ hūc agnū
in q̄s saltꝰ ꝛ prata. certe nō ĩ gau
dia huiꝰ seculi. sꝫ in gaudia regni
dei. Un̄ eccl̃ia canit. Quocūq̄ꝫ ꝑ/
gꝭ ꝩgies sequūt̃ atq̄ꝫ laudibꝫ post
te canētes cursitāt. vn̄ Aug. Agnū
sequi. Req. in ser. Margarethe.

De sancto Paulo. Sermo. xiiij.

Ostquaz couertisti me egi peni
tentiam. Hiere. xxxj.

Notate charissimi. dicit em̄ Aris.
in lib. de causis. ꝙ prima cā regit
omnes res causatas. Quapropt̃
dn̄s nr̄ iesus xp̄s. qꝛ est ṗma cā et
causatoꝛ oīm rerū videns sanctū
paulū errare a via veritatꝭ ꝛ salu
tis couertebat eum vt ageret pe/
nitenciā. ideo bn̄ dicit postq̄ꝫ con
uertisti me egi pniaz. In quibꝫ q̇/
dem duo notant̃. Primū est mo/
pus ꝯuersionis cum dicit. postq̄ꝫ
ꝯuertisti me. Secundū est satisfa
ctio oꝑis cum addit̃. egi pniam.
Dico ṗmo ꝙ in ꝩbis p̄missis no
tat̃ modus ꝯuersionis. ¶ Cir
ca qꝺ notandū ꝙ ꝯuersio sci pau
li facta est eodē anno q̊ xp̄us pas/
sus est ꝛ stephanꝰ lapidatꝰ q̇ ora/
uit ꝑ eo. Reqre in ꝟmone stepha
ni R. Un̄. viij. kal'. aprilis passus
est dn̄s. Stephanꝰ eodē anno. iij.
die augusti lapidatꝰ est. Paulus
ꝩo. viij. kal'. februarij. couersus ē
Qualiter aūt sit couersus legitur
Act̃. ix. In diebꝫ illis. Saulus ad
huc spirans minarum et cedis in
discipulos dn̄i accessit ad ṗncipē
sacerdotū ꝛ petijt ab eo epistolas
in damascum ad synagogas. vt si
quos inueniret huiꝰ vie viros et
mulieres vinctos ꝑduceret in hie
rusalem. Et cū iter faceret cōtigit
vt appropinq̄ret damasco ꝛ subi
to circūfulsit eum lux de celo. ꝛ ca
dens in terrā audiuit vocē dicen
tem sibi. Saule saule quid me ꝑ/
sequeris. Qui dixit. Quis es dn̄e
At ille. Ego suz iesus nazarenus
quē tu ꝑsequeris. Durum est tibi
ꝯtra stimulū recalcitrare. Et tre/
mens ac stupens dixit. Dn̄e quid
me vis facere. Et dn̄s ad eū. Sur
ge ꝛ ingredere ciuitatē ꝛ dicet̃ tibi
quid te oporteat facere. Uiri autē
illi q̇ comitabant̃ cū eo stabāt stu/
pefacti. audientes quidez vocem
neminē autem videntes. Surre
xit autē Saulus de terra apertisq̄ꝫ
oculis nihil vidit. Ad manꝰ autē

illum trahẽtes introduxerũt da/
mascũ. Et erat ibi trib⁊ dieb⁊ non
vidẽs. ⁊ nõ mãducauit neqꝫ bibit
Erat aũt q̇daꝫ discipul⁹ damasci
noĩe Ananias. Et dixit ad illũ in
visu dñs Anania. At ille ait. Ecce
ego dñe. Et dñs ad illũ. Surge ⁊
vade in vicũ q̇ vocaṫ rect⁹ ⁊ que/
re in domo iude saulũ noĩe thar/
sensem. Ecce em̃ orat. Et vidit vi
rũ noĩe Ananiã introeuntẽ ⁊ im
ponentẽ sibi man⁹ vt visum reci/
piat. Rñdit aũt ananias. Dñe au
diui a mult꞉ de viro h̃. q̃ꝫta mala
sanct꞉ tuis fecerit ĩ hierl̃m. Et ha
bet ptãteꝫ a ṗncipib⁊ sacerdotũ al
ligandi oẽs q̇ inuocãt nomẽ tuũ
Dixit aũt ad eum dñs. Uade qm̃
vas electõis est mihi iste. vt por/
tet nomẽ meũ corã gentib⁊ ⁊ regi
b⁊ et filijs isrl̃. Ego em̃ ostẽdã illi
quãta opꝫteat eũ ꝓ noĩe meo pati
Et abijt ananias ⁊ introiuit ĩ do
mum ⁊ ĩponẽs eis manus dixit.
Saule fraṫ. Dñs iesus misit me
q̇ apparuit tibi in via qua venie/
bas vt videas ⁊ implear꞉ spũsctõ
Et ꝯfestiꝫ ceciderũt ab oculis ei⁹
tanq̃ꝫ squame ⁊ visum recepit. et
surgẽs baptizat⁹ ẽ. ⁊ cũ accepisset
cibũ ꝯfortat⁹ est. Fuit aũt cũ disci
pulis q̇ erant damasci ꝑ dies ali
quot. Et ꝯtinuo ingressus ad sy/
nagogas p̃dicauit dñm iesuꝫ qm̃
h̃ est fili⁹ dei. Stupebãt aũt oẽs
q̇ eum audiebãt dicẽtes. Nõne h̃
est q̇ expugnabat in hierl̃m eos q̇
inuocabant nomen illud. Et huc
ad h̃ venit vt vinctos illos duce/
ret ad ṗncipes sacerdotũ. Sau/
lus aũt multo mag꞉ ꝯualescebat
⁊ ꝯfundebat iudeos q̇ habitaṫ ãt
in damasci affirmãs. qm̃ h̃ ẽ xp̃s
Et sic ptꝫ qualr̃ est ꝯuersus a deo
X Uñ pulchre loquiṫ Aug⁹. ĩ ser
mone dicens. Hodie dilectissimi
nobis lectio de actib⁊ aploꝝ pro
nũciata ẽ quõ paul⁹ ex ꝑsecutore
xp̃ianoꝝ fact⁹ ẽ ãnũciator xp̃i. ꝑ/
cutiens eũ xp̃s ⁊ sanãs. occidẽs ⁊
viuificãs occisus est agn⁹ a lupis
faciẽs agnũ de lupis. Predictuꝫ
em̃ erat in p̃clara ꝓphetia cũ Ja/
cob patriarcha benediceret filios
suos pñtes tangẽs. futura ꝓspici
ens. qđ in paulo ꝯtigit. Nam cuꝫ
iacob bñdixit filios suos ⁊ venis/
set ad bñdictionẽ beniamin ait đ
illo vt habeṫ Gen̄. xlix. Beniamin
lupus rapax. mane rapiet p̃dam
⁊ ad vesperaꝫ diuidet escas. Hoc
in aplo paulo impletum est. q꞉ de
illo dictũ erat. Nam paulus sicut
đ seipso testaṫ erat de tribu benia
min. Audiam⁹ illũ mane rapiẽ/
tem. Saulus accept꞉ lr̃is a ṗnci
pib⁊ sacerdotũ ⁊c̃. hoc est mane ra
piens. Nã et qñ lapidat⁹ est Ste
phan⁹ primus martyr ꝓ noĩe xp̃i
aderat ⁊ saul⁹. ⁊ vt esset in manib⁊
omniũ lapidantiũ ipse vestimẽta
omniũ seruabat mag꞉ seuiẽs oẽs
adiuuando q̃ꝫ suis manib⁊ lapi/
dando. vñ ꝓstrat⁹ audiuit. Sau
le saule q̇d me ꝑsequeris ⁊c̃. vsqꝫ
dum diciṫ. Dñe quid me vis face
re. iam formaṫ ex ꝑsecutore p̃dica
tor. ex lupo ouis. ex hoste miles.
et sic ad vesperã diuidet escas. cũ
in diebus nouissimis fuit christi

p̄dicator ꝛc̄. Un̄ dicitur i ꝓphetia Ben̄. xlix. Uocauit āt iacob filios suos. ꝛ ait eis. Cōgregami vt an- nūciem que vētura sunt vob̄ die- bus nouissimis ꝛc̄. ℣ Secundo notat̄ in ṽbis p̄missis satisfactio opis cū addit̄. egi pniāz. Ipse em̄ postq̄ȝ sic ꝯuersus est ad viā veri- tatis ꝛ salutꝭ ꝛ ad fidem catholi- cam semꝑ adhesit xp̄o. ꝛ p̄dicauit ip̄m verū dei filiū ꝛ mūdi saluato rem. ꝛ ptātem tyrānoꝝ nō timuit Ideo dicit. ij. Thi. iiij. Bonū cer- tamen certaui ꝛc̄. In q̄ ṽbo osten dit quattuor. Primū est ei⁹ vtilis doctrina. qd̄ notat̄ cuȝ dr̄. Bonū certamen. Scd̄m est ei⁹ virtuosa ꝯuersatio. cum dr̄ cursum ꝯsūma ui. Tertiū est sua gloriosa passio. cuȝ subiungit̄ fidē seruaui. Quar tum est eius gaudiosa remunera tio. cum ꝯcludit̄. ideo reposita est mihi corona iusticie. Dico primo ꝙ notat̄ eius vtilis doctrina per quā bonū certamē certauit cuȝ ꝑ eam potentiā tyrānoꝝ expugna- bat ꝛ corda infideliū ꝛ obstinato- rum iugit̄ ad fidē xp̄i ꝯuertebat. vt supra dictū est ꝙ ille mlt̄o ma- gis cōualescebat ꝛ ꝯfundebat iu deos q̄ habitabant damasci affir mans qꝛ hic est xp̄us. Sequit̄. ibi dem ꝙ cū implerent̄ dies multi. scȝ ꝙ sic egit in damasco fecerunt iudei ꝯciliū vt eū interficerēt. Nā sibi note facte erāt insidie eoꝝ. vñ custodiebant portas die ac nocte vt eū interficerēt. Accipientes di scipuli ei⁹ eū nocte ꝑ murū mise- runt eū in sporta. Cumq̄ȝ venisset in hierl'm tēptabat iūgere se disci pulis ꝛ oēs timebāt eū nō creden tes ꝙ eēt discipulus. Barnabas aūt app̄hensuȝ illū duxit ad apo stolos ꝛ narrauit illis quō in via vidisset dn̄m ꝛ locut⁹ est ei. et quō in damasco fiducialit̄ egerit i no- mine iesu. Et erat cū illis intrans ꝛ exiens in hierl'm. fiducial'r agēs in noīe iesu. Loquebat̄ q̄ȝ gentib⁹ ꝛ disputabat cū grecis. Eccl'ia q̄- dam ꝑ totā iudeā ꝛ galileam et sa mariā habebat paceȝ ꝛ edificabat̄ ambulans in timore dn̄i ꝛ ꝯsola- tione sp̄ūsanct⁹ replebat̄. ℥ Un̄ dicit Chrys̄. ꝙ corda omniuȝ gentium inflāmauit tanq̄ȝ ignis. ꝛ insultus. i. (storm) demonum ꝛ minas tyrannoꝝ fugauit. ꝛ null⁹ angelus tm̄ ppl'm lucrifecit sicut ipse. Un̄ sicut oriēte radio solis te nebre fugant̄ sic eo euangeliū pre dicante fugabat̄ error ꝛ lumen fi dei resplēdebat ꝓpter suā sapientē doctrinā. Un̄ benedictus est pau lus. Naȝ paulus dr̄ grece astuciȝ id est sapiēs. Ipse em̄ bn̄ fuit sapi ens doctrinā suaȝ didicit in trib⁹ scholis ꝛ sp̄ūsanctus fuit doctor su⁹. Et qꝛ dicit Greg. ꝙ nulla do- ctrina sit melior nisi vbi sp̄ūscūs doctor adest. Primo didicit i sco lis iudeoꝝ legē mosaycā. nam di cunt doctores. Req̄. in sermone stephani in l'ra R. Un̄ dicit̄ Act. xxij. ꝙ ipse dicit etiam se erudituȝ secus pedes Gamaliel'. Un̄ dixit Ego sum vir iudeus nat⁹ tharso cilicie nutrit⁹ in ista ciuitate. sec⁹ pedes Gamalielis erudit⁹ iuxta

veritatem paterne legis. Secũdo
in scholis aploꝝ didicit legẽ euã
gelicam. Uñ dr Act. xiij. de eo. ꝙ
spũssctũs dixit. Segregate mihi
paulũ in op⁹ ad qd̓ assumpsi eũ
scꝫ euãgelice doctrine. Nã ad op⁹
doctrine. Req. in ser. petri ꝛ pauli
Tertio in scholis celestibꝫ didicit
legẽ diuinã. qñ in tertiũ celũ fuit
raptus vbi deus reuelauit sibi se
creta celestia. sicut ipse testatur. ij
Coꝝ. xj. Et sic ptꝫ eius vtilis do/
ctrina ꝑ quaꝫ bonũ certamen ꝛc̃.
Uñ canit ecclesia. Tu es vas ele
ctionis sancte Paule aple ꝑ̄dica
tor veritatꝭ ꝛ doctor gentiũ. B
Secũdo notaꝛ eius ꝟtuosa ꝯuer
satio cum addiꝛ. cursum ꝯsũma/
ui. Circa ꝙ notandũ qd̓ ipse cur/
sum suũ siue ꝟtuosam vitã suam
inchoauit in supnaturali cõuersa
tione. mediauit in charitatiua ꝓ/
gressione. ꝯsũmauit in ꝑfectionis
aggregatione. Primo inchoauit
vitã suam in supnaturali ꝯuersa
tione. in qua lux d̓ celo subito cir
cumfulsit eũ. sicut legiꝛ Act. ix. ꝙ
cum iter faceret ad ꝑducendum
xp̄ianos in hierl'm ꝛc̃. Uñ de ista
luce dicit Chrys. ꝑ illaꝫ irraditio/
nem lucis paul⁹ fuit in amore di
uino inflãmatus ꝙ in terra gra/
diens sic se gerebat in cunctꝭ q̃si
frueretur angeloꝝ cõsortio. Uñ ꝓpt
hunc diuinũ amorẽ quo ipse fuit
inflãmatus cõpleuit officium an
geloꝝ. vñ Chrys. Restat vt cõpa/
remus paulũ angelis. ꝓpheta ad
mirando dixit. Qui facit angelos
suos spirit⁹ et mĩstros suos igneꝫ
vrentem. Et potẽtes virtute faci/
entes ꝟbum eius. Hoc totum in
paulo possum⁹ inuenire q̃ velut
ignis ac spũs totũ orbem terraꝝ
ꝑcurrit ꝛ ꝑcurrẽdo purgauit. An
gelis quidẽ sepe cõmissa est cura
diuersoꝝ gentium. sed null⁹ illo/
rum sibi ita creditum ppl'um gu
bernauit vt Paulus vniuersum
orbẽ. vñ visibili corꝑi colligat⁹ in
nullo inferior supnis ꝟtutibꝫ cer
tabat. B Secũdo mediauit
in charitatiua progressione. Ipse
enim in ꝑfecta charitate quotidie
dupliciter se offerrebat deo. i. cor/
pore ꝑ mortificationeꝫ. Unde di/
xit Castigo corpus meũ ꝛ in ser/
uitutem redigo. Unde Chrys. de
laudibꝫ Pauli dicẽs. Johãnes ba
ptista locustas et mel siluestre in
cibũ sumebat. sed paulus in me/
dio strepitu mũdi ita quiete ꝯuer
satus est sicut in heremo. Nã mo
dico victu ꝯtentus Johes ꝑ̄dica
uit cõtra herodiadẽ corripiendo.
Paulus nõ vnum aut duos aut
tres sed innũeros simili mẽte po
sitos corripuit. Offerebat se etiaꝫ
in corde ꝑ deuotam orõnem. Uñ
dicit Haymo de eius vita ꝛ deuo
tione. ꝙ a primo cantu galli labo
rauit manibꝫ vsqꝫ ad quintã ho/
ram. deinde ꝑ̄dicauit ꝛ viam ve/
ritatis docuit. ꝛ residuũ tempus
dedit deuote orationi ꝛ vili come
stioni. Unde de eius offertorio di
cit Chrys. ꝙ sacrificium pauli qd̓
deo quotidie offerebat tantũ ex/
cessit sacrificium iusti. Abel quã/
tum celum distat a terra. Nam

Abel offerebat oues. ille vero se ipsu3 deuote ꝛ obedieter ꝑ singulos dies imolauit. Et nō solū seipsum imolauit sed oēm hominē deo offerre cupiebat ac si ipse genuisset vniuersū mūdū. sic oēs homines ad regnū celoꝝ adducere desiderabat. Ipse etiā anteꝗ̄ periisset a glīa ꝓ eis excludi affectabat. Moyses vō ꝓ salute viuorū deleri elegit de libro vite ꝛ obtulit se cū ceterꝭ perire. Paulus aūt ꝓ ceteris ꝑire voluit ꝛ vt ipsi saluarent᷑ ab eterna glīa ꝓ eis excludi affectabat. Hec ille. Vnd̄ dicit Ro. ix. Optabam em̄ ego ipse anathema. i. sepatus esse a xp̄o ꝓ fratribꝫ meis. Vn̄ dicit Chryſ. Nam nō saluari multos acerbi⁹ extimebat ꝗ̄ seip̄m ꝑire. Vn̄ bene cōpetit sibi mutatio noīs. nam an̄ cōuersionem vocabat᷑ Saulus qd̄ interp̄tat᷑ petitio mortꝭ qd̄ sibi bn̄ cōpetebat tpe sue ꝑsecutionis cū mortem sanctoꝝ petebat intimo corde. sicut habet᷑ Act. ix. Saulus adhuc spirans ꝛc̄. In ꝯuersatiōe aūt sua d̄ Saulo fact⁹ est paulus qd̄ interp̄tat᷑ latine modicus. ip̄e em̄ fuit humilis ꝛ modicus in ꝓpria reputatione. ꝓpter qd̄ ipse nimis ꝑfect⁹ fuit christian⁹. Vn̄ dixit. j. Coꝝ. xv. Ego sum minimus aplōꝝ qui non sum dign⁹ vocari apl'us. qꝛ ꝑsecut⁹ sum eccliam dei Vn̄ sicut ipse intimo corde persequebat᷑ xp̄ianos. ita postea dilexit eos ꝙ ꝓ eis multa bona fecit. vn̄ p̄s. Hec mutatio dextere excelsi.

¶ Tertio vitam suā virtuose cōsummauit in ꝑfectionis aggregatione. nā vitā suam tm̄ desiderauit ꝯformari vite xp̄i. ideo fuit ꝑfectissimus ꝯtemptoꝛ mūdi. Vn̄ dicit Phil'. iij. Omnia arbitroꝛ vt stercoꝛa vt xp̄m lucrifaciā ꝛ inueniar ī illo. Sequit᷑ ꝯfigurat⁹ morti eius. i. siliis. In qua auctoꝛitate ostendit tripl'r quare oīa mundi ꝓpter xp̄m ꝯtempsit. Prīo vt christum ꝛ eius regnū in futuro possideret. Nam xp̄us dixit discipul' suis Matth. xix. Vos q̄ reliq̄stis omnia ꝛ secuti estꝭ ꝛc̄. ideo ipse cōtempsit oīa. quare dixit omīa ꝛc̄. Vn̄ dicit Chryſ. de abraa3 mirāt᷑ oēs q̄ ad dei p̄ceptū patriam ꝛ cognatos reliquit. sed paulus totū mundū ꝛ seip̄m deseruit. Secundo vt ip̄e in p̄nti vita xp̄o intimi⁹ incoꝛpet᷑. Vn̄ dicit. vt inueniar in illo. q. d. tanꝗ̄ membꝛ̄ in suo coꝛpoꝛe. vn̄ Chryſ. Paulus cūcta despexit ꝛ aduersitates cum gaudio sufferebat ꝛ q̄tidie surrexit ardentioꝛ. nec aliq̄d erat sibi desiderabile nisi soli deo seruire ꝛ placere Nam sic ferrū in ignē missu3 totū igneū efficit᷑. sic paulus successus in charitate tot⁹ efficit᷑ charitatiuus. qꝛ igne3 diuine charitatꝭ nemo in eo extinguere poterat. Figuram ꝛ exēplū habem⁹ Actꝭ. xxj. vbi dixit. Ego em̄ ꝛc̄. Req̄. in ser. petri ꝛ pauli. Tertio vt ipse ꝑfectus passioni xp̄i ꝯfigurare ꝛ similiaret᷑. vn̄ seq̄t᷑ ꝯfigurat⁹ morti ei⁹. Nā sicut xp̄us passionē patiēter sustinuit. ita paulus ꝯtumelias ꝛ penas sibi multipl'r illatas

patient᷑ sustinuit. Unde dicit ad Gal᷑.vj. Mihi absit glia ⁊c̄. Unđ dicit Chryſ᷑. Paulus mag̃ gloria bat᷑ cathena vinct⁹ q̃z dyademate coronat⁹. Uñ in signũ hui⁹ qñ fuerat duct⁹ ad morte̅ noluit fugere vt pꝫ in legenda. Req. in ser. petri ⁊ pauli. Tertio notat᷑ ei⁹ gloriosa passio cũ subiungit᷑. fide̅ ſuaui quare fuit occisus. Qualr fuit occisus. Requi. in ser. petri ⁊ pauli. Quarto notat᷑ ei⁹ gloriosa remuneratio. cũ ꝯcludit᷑. io̅ reposita est mihi corona iusticie. qualr aũt sit remunerat⁹. Requi. in cathedra petri ⁊c̄.

De purificatione Marie
Sermo. xv.

Postquaz impleti sũt dies purgationis Marie ſm lege̅ Moysi tulerũt in hierlm vt sisterent eum dño. i. pseruarēt Luce. ij. Notate charissimi ꝯsuetudo laudabilis ⁊ bona de iure ⁊ merito est obseruãda. Nã Aristo. in. ij. retho. sic inqt. Qui ꝯsuetudinē legis nõ seruat. leg̃ vigore̅ debilitat. Hinc est em̅ ꝙ dñs nr̄ q̃ nõ venit soluere legez sꝫ adimplere vt inqt. Mat. v. voluit vt expletis. xl. diebꝫ purificationis mr̄ sua offerret eũ dño ſm lege̅. qꝛ scriptũ est. Om̅e masculinũ adapiens vuluã ⁊c̄. ideo dicit᷑. Postq̃z impleti ⁊c̄. O Est notãdum ꝙ p̄ceptũ erat ĩ lege. ꝙ mulier si suscepto semĩe pareret masculinũ imunda ee̅t septe̅ diebus scꝫ ꝯsortio hoĩm ⁊ ab ingressu templi ⁊ tactu sacroꝝ. sꝫ cõpletꝫ septe̅ diebꝫ die octauo circũcideret᷑ puer. Et ipsa q̃de̅ mũda efficiebat᷑ q̃ ad ꝯsortiũ hoĩm. sꝫ adhuc quo ad ingressuz te̅pli ⁊ tactũ sacroꝝ im mũda erat trigitatribꝫ diebꝫ. Cõpletis ꝟo. xxxiij. cũ septe̅ p̄cedētibus q̃ faciũt. xl. ⁊ tũc q̃dragesima die mulier intrabat te̅plũ ⁊ p̄sentauit natũ pueꝝ. offere̅s dño ꝓ se et ꝓ puero sacrificia. Si aũt feminã peperisset duplicabant᷑ dies q̃ ad ꝯsortiũ hoĩm ⁊ q̃ ad ingressum te̅pli. Et hec ordinatio p̄cepti habet᷑ Leui. xij. vbi dr̄ ꝙ dñs dixit ad moysen. Loquere filijs isrl̄ et dices ad eos. supple ea q̃ sequunt᷑. Mulier si suscepto semine pepit masculũ imũda erit septe̅ diebꝫ et octauo die circũcidet᷑ infantul⁹. ipsa ꝟo trigintatribꝫ diebꝫ manebit in domo sua in sanguĩe purificatõis sue. Si aũt feminã peperit imũda erit duabꝫ hebdomadis iuxta ritũ flux⁹ me̅strui. ⁊. lxvj diebꝫ manebit in sanguĩe purificationis sue. Cũqꝫ impleti fuerũt dies purgatõis. mulier ꝓ filio siue filia deferet agnũ ãniculũ aut duos turtures. aut duos pullos colũbaꝝ. Sic maria cõpletis. xl. diebꝫ a natiuitate̅ dñi. ħ est. hodie duxit puerũ suũ in templũ. vt ad impleret lege̅. Jõ dicit euãgeliuz. Lu. ij. Jn illo tp̄e postq̃z ⁊c̄. Et dic euangeliũ. C Est notandum ꝙ in hodierno euãgelio tria notant᷑ que ad p̄ntez sole̅nitate̅ ꝑtinent. Primũ est dieꝝ purificatõis ipletio. ⁊ ħ notat᷑ cũ dr̄. Postq̃z ipleti

Leui xij

sunt dies pur. ꝛc̄. Scōm ē pueri iesu p̄ntatio. qđ notat̄ cū additur tulerūt. s. portantes illū in hierlm vt sisterēt. i. p̄ntarēt vel offerrent aut ꝑm glosaȝ ꝯsecrarēt eū dn̄o. Tertiū ē pueri a symeone cōmēdatio. qđ notat̄ cū dr̄. ꝙ symeon accepit eū in vlnas suas ꝛ bn̄dixit deū dicens. Nūc dimit sēr. ꝛc̄. Quia viderūt oculi ꝛc̄. Et iō ꝓpt̄ ista tria ꝯsueuit eccl'ia istud festū trib⁊ nominib⁊ appellare. s. purificatio et ypapanti qđ idem est qđ p̄ntatio. Nā xp̄s eodē die ē in tēplo p̄ntatus ꝛ tertio cādelaria ex eo ꝙ candelas in manib⁊ portam⁹. Prīo dico ꝙ notat̄ dieꝝ purgatōis impletio cū dr̄. Postq̄ȝ impleti sunt. Jō eccl'a appellat̄ h̄ festū purificationē. Sȝ est notandū ꝙ ꝟgo maria nō rōne indigētie, sȝ rōne humilitat legē purificatiōis subire voluit. Nā ipsa omni īmūdicia caruit. nec pepit suscepto semīe sed spūssancti coopatione. Et iō dixit dn̄s. Mulier si suscepto semīe pareret masculū īmunda erit ꝛc̄. Et qꝛ ꝟgo nō ex virili semīe sȝ mystico spiramine dei filiū ꝯcepit. teste angelo Lu. j. q̇ dixit qn̄ maria q̄siuit. Quō fiet istud qm̄ virū nō cognosco. Rn̄dit. Spūssc̄ūs superueniet in te ꝛc̄. Jta ꝙ illa lex nō tetigit mariā. Jō bn̄ dr̄ sibi illud Deuter. xv. Nō em̄ ꝓ te sed ꝓ oīb⁊ hec lex ꝯstituta ē. ¶ Voluit tn̄ ꝟgo purissima subesse legi ꝓpt̄ q̄ttuor. Primū ꝓpt̄ cōplementū leg. ipsa em̄ nihil de p̄cept dei voluit p̄terire. Sicut em̄ fili⁹ suus nō indiguit circūcisione q̇ tn̄ ꝓpter cōplementū ꝛ pfectionē legis circūcidi voluit sicut dixit Mat. v. Nolite putare qm̄ veni soluere legē aut ꝓphetas. Nō veni soluere sȝ adimplere. Jta maria noluit preterire minimā legē. Vn̄ dicit Bern̄. Vere ꝟgo nō habes cāȝ nec tibi op⁹ est purificatio sȝ esto int̄ mulieres tanq̄ȝ vna illaꝝ. qꝛ fili⁹ tu⁹ sic ē in numero puerorū pctōꝝ. qꝛ sic filius tu⁹ se hūiliauit ꝙ fact⁹ ē paruulus. ita tu int̄ mulieres vis eē hūilis ac legi subiecta. Scđo purgari voluit vt hereticos ꝯfunderet dicētes veterē legē nō esse a đo datā. istos ꝯfundebat dū ipsa legem obseruauit. Vn̄ canit eccl'ia hodie de ea. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interimisti in vniuerso mundo. Vn̄ aug⁹. dicit Virga gl'iosa est regula moꝝ. forma vite. ac oīs sanctitat exēplar. Tertio purgari voluit vt legē purificatiōis termīaret ꝛ finiret. Nā sicut adueniēte purificatione ꝟa cessat purificatio typica siue figurata. Jbi em̄ aduenit purificatio vera nr̄a. s. xp̄s q̇ ꝑ fidē nos purificauit ꝑm ꝙ dr̄ Act. xv. Fide purificans corda eoꝝ. Hinc ē ꝙ de cetero matres mulieres nō tenent̄ ad purificationē nisi q̇ ad tēpli ingressionē. Quarto vt nos spūal'r purificādos demōstraret. Nā dic̄ Origenes suꝑ epl'aȝ ad romanos Deuote mētes ad bn̄ faciendū facilius exēplis q̄ȝ verbis inuitant̄. Ideo btā ꝟgo vt nos ad spūaleȝ purificationē inuitaret ipsa purificari voluit vt nos seq̄mur eius exēplo. Grego. dicit ꝙ pl⁹ monēt

exēpla q̄z v̄ba. ℌ Ideo exemplo v̄ginis debem⁹ nos etiā purifica re. et h̄ tripl̄r. Primo p̄ ꝯtritionē ꝛ lachrymaꝝ effusionem. Un̄ ps. Lauabo int̄ ino. ma. me. i. ꝯsciam Hec purgatio figurat̄ nob Nu. viij. vbi d̄r φ dn̄s dixit ad moysen Purificabis eos iuxta hūc ritū. i. hoc mō. Aspergant̄ aq̄ lustratōis id est (reynikeyt) ꝛ radant oēs pi/ los carnis sue. per pilos designa tur supfluitas malaꝝ cogitatio/ num i corde. q̄s oēs debet hō de/ lere p̄ ꝯtritōz i corde ꝛ lachrimaꝝ effusionē vt purget̄. Nā dic̄ Amb Lachryme lauāt delictū ꝛc̄. Scd̄o p̄ ꝯfessionē. Nā apl's dicit ad Ro. x. Ore ꝯfessio fit ad salutē. Un̄ dic̄ glosa. Ama cōfessionez si affectas decorē. q2 vbi ꝯfessio ibi pulchri/ tudo. Et iō dic̄ ps. Cōfessio ꝛ pul/ chritudo in ꝯspectu ei⁹. i. in ꝯfitē/ te. Un̄ in signū hui⁹ d̄r Isa. vj. Uo lauit ad me vn⁹ de seraphin q̄ te/ tigit os meum ꝛ dixit. Ecce tetigi la. tu. mūdabit̄ peccatū tuuz. Un̄ p̄s. Dixi ꝯfitebor ꝛ tu remisisti ꝛc̄. Tertio p̄ satisfactiōz. Un̄ ad Ro. vj. Sicut em̄ exhibuist̄ mēbra ve stra seruire imūdiciei ꝛ iniq̄tati. ita nūc exhibete mēbra v̄ra seruire iu sticie in sanctificationē. i. purifica tionē. Nā dicit dn̄s. Req̄. de sct̄ō Nicolao. T. Et sic pt3 p̄mū. ℌ Scd̄o dico φ notat̄ pueri iesu p̄/ sentatio cū d̄r. tulert illū i hierl'm ꝛc̄. ideo eccl'ia appellat scd̄o h̄ fe/ stum ypapanti. qd̄ idez ē qd̄ p̄sen/ tatio. Nā xp̄s hodie i tēplo ē p̄sen tat⁹ a mr̄e ꝛ oblat⁹ deo. sicut scri/ ptū est in lege dn̄i. Legit̄ em̄ Exo. xiij. φ dixit dn̄s ad moysen. San ctifica. i. p̄n̄ta vel offer mihi om̄e p̄mogenitū qd̄ apit vuluā in filijs isrl' tam de hoib⁊ q̄z de iumentis. Mea em̄ s̄t oia. Iō v̄go maria s̄3 legē hodie p̄n̄tauit filiū suū i tem plū. S3 ē notandū φ xp̄s tripl'r est oblat⁹. P̄rio a p̄re ad redimen dum mūdu3. Scd̄o a mr̄e i tēplo adimplendū legē. Tertio a semet ipso p̄ pctō ad satisfaciendū. Que triplex oblatio figurat̄ nob in tri plici oblatōe veter̄ testi instituta sc3 oblatiōe. decimatiōe ꝛ sacrifi/ cioꝝ imolatione in q̄ erat effusio sanguis p̄ quē maxie opus nr̄e re demptōis exp̄mebat̄. Nā p̄ obla/ tionē exp̄mit̄ modus redimendi. Und̄ p̄cepit dn̄s moysi. Exo. xiij. Om̄e aūt p̄mogenitū hois de fi/ lijs tuis p̄cio redimes. Un̄ cayn obtulit deo mūera d̄ frugib⁊. abel de gregib⁊. ꝛ sic mod⁹ redimendi exp̄mebat̄ p̄ oblationē. Per deci/ mationē s̄cat̄ ꝛ exp̄mit̄ oblatio sa cerdotis. Un̄ abraā melchisedech sacerdoti obtulit decimas. p̄ quā decimationē hō signat̄. Iō virgo maria deū ꝛ hoiez hodie sūmo sa cerdoti in tēplo p̄n̄tauit ꝛ obtulit Per sacrificioꝝ imolatōz exp̄mit̄ et s̄cat̄ ip̄m p̄ciū in q̄ erat sangui/ nis effusio. Un̄ dixit dn̄s ad moy sen ꝛ aaron. Exo. xij. Loq̄mini ad filios isrl' ꝛ dicite eis. Tollat vn⁹ q̄sq3 agnū absq3 macl'a ꝛ occidat i molabitq3 eū I Un̄ p̄mo xp̄us oblat⁹ ē a p̄re ad redim̄dū mō3 qd̄ s̄cat̄ p̄ oblatiōe3 vt s̄. vn̄. j. Jo. iiij.

De purificatione marie

Jn h apparuit charitas dei in no
bis. qm̄ filiū suū vnigenitū misit
in mūdū vt viuam⁹ p eū. Ecce zc.
Vn̄ hec oblatio figurat nobis in
Jsaac d quo dr Gen̄. xxij. q deus
tentauit Abraā. Tolle filiū tuuz
vnigenitū Jsaac quē diligis z va
de in montē visionis. z offer eum
ibi in holocaustū sup vnū mōtiū
quez mōstrauero tibi. q tertia die
venit cū filio ad locuz quē ostēdit
ei de⁹ z arripuit gladiū vt imola/
ret filiū suū. Et ecce angelus dn̄i
de celo clamauit di. Abraā nō ex/
tendas manū tuā sup puerū tuū
nūc cognoui qm̄ timeas dn̄m. et
nō pepercisti filio tuo vnigenito.
Moralr p abraā q interptat pat
multaz gentiū intelligit de⁹ pat
omniū. Per Jsaac q interptatur
risus vel gaudiū intelligit dei fi/
lius q est salus oīm. hūc de⁹ pater
ppt nimiū amorē obtulit ī mōte
caluarie p nobis et pctis nr̄is vt
nos eternalr viuam⁹. Vn̄ de⁹ pr
pdixit h Jsa. liij. dicēs. Propter
scelus ppli mei pcussi eū. s. filium
dilectuz. Et ibi dicit Jsaias. Jpse
vulnerat⁹ est ppter iniqtates no/
stras zc. Et iō dicit apls ad Ro.
viij. Proprio filio suo non pepcit
de⁹. sed p nob omnib⁹ tradidit il
lum. Vn̄ dicit Chrys. Multū di
lexit nos. nō ei fuū. nō angelū. nō
archangelū dedit sz filiū suū. Ec/
ce zc. R Secūdo oblat⁹ ē a ma
tre in templo adiplendū legē qd
significat p decimationē vt supra
Vn̄ dicit euangeliū. Tulerūt illū
scz maria z ioseph in hierlm. i. por
tantes eū in brachijs vt sisterent
cum dn̄o. sicut scriptuz est in lege
dn̄i. qz om̄e masculinū adapiens
vuluā. sanctū dn̄i vocabit. i. san/
ctificabit z pn̄tabit. vt sup dictuz
est. Vn̄ dicit Amb. Om̄e pmoge/
nitū dicebat sanctū. qz ipm xpm
sanctū sanctoz pfigurabat. Seq
tur. Et vt darēt hostiā sm qd di/
ctuz est in lege dn̄i. s. Leui. xij. vbi
dn̄s pcepit moysi dicēs. Cūqz ex/
pleti fuerint dies purgatōis. mu
lier p filio deferet agnū anniculū
in holocaustū. aut duos turtures
aut duos pullos columbaz. Vn̄
maria cōplets dieb⁹ duxit pueruz
in templū vt offerret eū dn̄o z cū
eo par turturū. aut duos pullos
colūbaz. Jpsa em̄ virgo gloriosa
pcepta dei voluit p oīa adiplere.
ideo tria facit que erāt pdicta z p
cepta in lege z in veteri testō. Pri
mo em̄ erat pceptū vt pucz psen
tarēt ad locū quē elegit. z nō erat
licitū sacrificare iudeis domino
in qlibet loco. Dicit nanqz Deut.
xij. Hec sunt pcepta q facere de/
bets. Ad locū quē elegerit dn̄s de⁹
vester de cūcts tribub⁹ vr̄is vt po
nat nomen suū ibi z habitet in eo
veniets z offerets in illo holocau/
sta z victimas vr̄as. decimas z p
micias z pmogenita. Locus aūt
ille quē elegit dn̄s erat hierlm vt
habet. iij. Re. vij. Et. ij. Paral. vj.
vbi dr q Salomō dixit. Dn̄s de⁹
isrl locut⁹ est Dauid pr̄i meo di.
A die qua eduxi ppl'm meū d tra
egypti nō elegi ciuitatē de cuncts
tribub⁹ isrl vt edificaret in ea do/

mus nomini meo. sȝ elegi hierl'm vt sit nomē meū in ea. Jō virgo ⁊ Joseph tulerūt iesum de bethleeȝ in hierl'm. Secūdo p̄ceptuȝ erat vt p̄mogenitū dn̄o offerrēt. vt supra habet̃ Exo.xiij. Jdeo v̾go maria filiū suum vnigenitū obtulit. Prima cā erat vt ex h̄ ostenderet ꝙ infans nō tm̄ erat virginis sȝ etiam dei. ⁊ ideo infans tanq̄ȝ res dei erat sibi p̄sentanda. Et ex hac causa v̾go maria xp̄m infantē p̄cipue p̄ntare debuit. qꝛ nihil ita dilectū est deo patri sicut ei⁹ vnigenit⁹ fili⁹. Et idō dixit pr̄ Mat. xvij. Hic est filius me⁹ dilect⁹ in q̄ mihi ꝯplacuit. Secūda cā erat vt extūc deus infantē custodiret. vn̄ de ipso dicit ps. Angelis suis de⁹ mandauit de te ⁊c̄. Tertia cā erat vt v̾go ostēderet ꝙ eēt grata et referebat grāꝝactiones deo patri de tanta ꝓle ⁊ munere ꝙ ipsa virgo ꝯcepit ⁊ v̾go ꝑmansit ⁊ ꝙ non tm̄ hoīem sed ⁊ deum ⁊ hoīem genuit. Sȝ q̄d dixerit scriptū nō habem⁹. sȝ forte potuit dicere. Ecce dn̄e sancte pr̄ p̄nto tibi filiū meū a te et̃nalit̃ genitū. ⁊ de me tp̄alit̃ natum. grās tibi ago ꝙ me elegisti esse matrē et v̾ginē tui dilectissimi filij. Tertio p̄ceptum erat vt cum puero hostias īmolarent vt supra habet̃ Leui.xij. Jdeo virgo obtulit par turturū qd̄ erat offertoriū pauperū. Nā dicit Aug⁹. ꝙ diuites obtulerūt agnū q̄ erat oblatio diuitū. paupes v̾o obtulerūt par turturū. aut duos pullos columbaꝝ. qd̄ erat oblatio pauperꝝ.

L Sed h̄ pōt queri cū v̾go paulo ante a mag̾s m̾lta pondera auri recepit. cur erga obtulit munera pauperū cuȝ bn̄ potuisset emisse agnū. Dicenduȝ s̾m Bern̄. ꝙ sine dubio magi magna mūera obtulerunt sed btā virgo illud sibi nō retinuit sȝ statim paupib⁹ erogauit. Et dicit Hiero. ꝙ btā v̾go colo.i.(eyn rocken) ⁊ acu.i.(nadel) acq̄rebat vn̄ se ⁊ saluatoreȝ mūdi nutriabat. Jō offertoriū pauperꝝ obtulit. Et nota ꝙ licet btā virgo alterū illoꝝ obtulerit.s.par turturum aut duos pullos colūbarū. et nō vtrūq̄ȝ. Euāgelista tn̄ nō dic̄ qd̄ alterū istoꝝ obtulerit sed h̄ ꝓpter mysteriuȝ. Quia eīn turtur ē auis casta. ⁊ colūba fecunda quorum vtrūq̄ȝ fuit in v̾gine. iō vtrūq̄ȝ ponit euāgelista ⁊c̄. M Tertio a seipso oblat⁹ est ad satisfaciēdum ꝓ pctō. qn̄ significat̃ p īmolationē sacrificioꝝ in q̄ erat sanguinis effusio vt sup̄. Jdeo xp̄us imolauit se deo patri imaculataȝ hostiā ꝓ peccatis nr̄is. Vn̄ ad Hebre.ix. Semetipsuȝ obtulit īmaculatum deo.s.ꝑ peccatis nr̄is vt sic nos mūdaret. Vn̄ dicit apl'us vt supra. Si eīn sanguis hircoꝝ aut thauroꝝ ⁊ cinis vitule aspersus inq̄natos sanctificat ad emūdationem carnis. q̄ȝto mag̾ sanguis xp̄i q̄ vt nos mūdaret ⁊ pro peccatis satisfaceret obtulit se voluntarie ad mortē cruc̾. Qd̄ etiā scūs Andreas ꝓbauit q̄īq̄ ꝛōnibus. Req̄. in s̾mo. Andree. F. Vn̄ Jsa.liij. Oblat⁹ est qꝛ ipse voluit.

more solito ire nō potuit. ītrauit Un̄ dicit Bern̄. O bone iesu qđ tibi nos debuim⁹ tu soluis. nos peccauim⁹ ꝛ tu tolleꝛ. grā sine merito. ꝛ charitas sine mō. Et ꝟe sine mō. nā maiorē charitatē nēo hꝫ ꝛc̄. Sic nos exēplo xp̄i dēm⁹ nos deo offerre hostiā sctāꝫ. vn̄ Ro. xij. Obsecro vos ꝑ misericordiaꝫ dei vt exhibeatꝭ corpa vr̄a hostiam sctāꝫ deo. Hoc figurat̄ nob Deu. xij. vt supra. Primitie ꝛ ꝓmogenita sūt corpus ꝛ aīa que debem⁹ deo pure offerre ꝛ nō ydolis. i. peccatꝭ nostris et diuitijs ꝛc̄. Cui⁹ exemplū habem⁹ in ſmone de sctā Lucia. O. vn̄ apl's hortat̄ nos ad Ephe. v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi ꝛ ambulate in dilectōe dei ꝛc̄. Et sic ptꝫ pueri iesu ꝑsentatio. Uel aliter. ideo eccl'ia appellat h̄ festū ypapanti qđ idē est qđ obuiatio. qꝛ symeon ꝛ anna obuiauerūt dn̄o cū offerret̄ in templū Et ideo dꝛ ypapanti ab ypa qđ est ire. ꝛ anti qđ est ꝯ quasi ꝯtra ire. i. obuiare. Et sic symeon recepit eū in vlnas suas ꝛc̄. vt post dicetur.

¶ Tertio dico ꝙ notat̄ pueri a symeone susceptio ꝛ cōmendatio cum dꝛ ꝙ symeon accepit eum in vlnas ꝛc̄. Consequēter sequit̄ Lumen ad reuelationē gentiū. i. xp̄s qui dat⁹ est gentibꝫ ad illuminādum eos. Un̄ Jsa. xlix. Dedi te in lucem gentiū. Jdeo eccl'ia appellat hoc festū candelaria. i. festū luminis eo ꝙ candele accense portant̄ in manibꝫ. Circa qđ notandum. ꝙ Sergius papa statuit vt christiani ad honorēꝫ matris dei omni anno ꝑ totū mundū in hac die bn̄dictꝭ ꝛ accensis cereis illustrarent ꝛ cereos accensos in manibꝫ portarēt. Nam dꝛ ꝙ romani in februario dijs infernalibꝫ sacrificabāt. ꝛ hoc ꝓ animabꝫ antecessoꝝ suoꝝ vt ꝓpiciarent̄ eoꝝ. et iō solēnes hostias eis obtulerunt. ꝛ tota nocte laudibꝫ insistētes cuꝫ cereis ꝛ accensis facibꝫ vigilabāt Qđ originē traxit a q̄busdā fabul' poetaꝝ qui dicūt ꝙ ꝓserpina fuit ita pulchra ꝙ pluto de⁹ infernalis eā ꝯcupiscēs ipsaꝫ rapuit ꝛ eā deam fecit. Parētes aūt sui ꝑ siluas cū facibꝫ eā multo tp̄e quesierunt quare mulieres romanoꝝ hoc repſentātes cuꝫ facibꝫ circuiebant. Et qm̄ difficile est ꝯsueta relinquere. iō christiani de gentibus ad fidē ꝯuersi difficile poterāt relinquere hmōi ꝯsuetudinē paganoꝝ. Jdeo Sergi⁹ papa hāc erroneam ꝯsuetudinē in meli⁹ mutauit vt ad honorē matrꝭ dei ꝛc̄. vt supra. Un̄ de h̄ exēplū pulchꝛū habem⁹. Legit̄ em̄ ꝙ q̄dā nobil' matrona in beatā ꝟginē deuotioneꝫ habuit ꝛ ad honorē ei⁹ vnā capellaꝫ iuxta domū ꝯstruxit ꝛ habuit ꝓpriū capellanū ī q̄ omni die missam de btā virgine audire voluit. Appropinquāte aūt die festo purificatōis ꝟginis sacerdos ob q̄ddam negociū suū longi⁹ iuit. ꝛ domina illa die missaꝫ h̄re nō potuit ꝛ oīa que h̄re poterat etiā vestimenta ꝓ honore ꝟginis dedit. vn̄ cū clamidē dedisset. ꝛ sic ad ecclaꝫ

capellam ⁊ añ altare ꝟginis se ꝓ
strauit. Tũc subito in excessu mē
tis videbat̃ sibi ꝙ eēt ĩ quadā pul
cherrima eccl'ia ⁊ vidit turbā ma
gnam virginũ in eccl'iam veniētē
quas q̃dam pulcherrima ꝟgo p̄i
bat valde ornata. Cũq; oēs ꝑ or-
dinē ꝯsedissent. Ecce turba alia
iuuenũ qui etiā ẜm ordinē ꝯsede-
runt. Et ecce q̇dā magnā facē ce-
reoꝝ deferēs ⁊ cereũ p̄me virgini
que ceteꝝ anteibat dedit ⁊ postea
alijs ꝟginibꝰ ⁊ iuuenibus tribuit
Deinde ad illā matronam venit ⁊
cereũ ei tribuit. tũc ꝑ choꝝ respi-
ciēs vidit duos ceroferarios dia-
conũ ⁊ subdiaconũ ⁊ sacerdotē sa
cris vestibꝰ indutos ꝓcedētes ad
altare tanq̃ missam volētes cele
brare. Uidebat̃ autē sibi ꝙ acoliti
essent laurē. ⁊ vincenti. Diaconꝰ ⁊
subdiaconus duo angeli. Sacer-
dos aũt xp̄s. Facta aũt ꝓfessione
duo pulcherrimi iuuenes medio
chori missam ⁊ officiũ de btā vir-
gine alta voce ⁊ solēniter incepe-
rũt ⁊ alij oēs ꝓsequunt̃. Cum aũt
ad oblationē venisset regina ꝟgi-
num ⁊ cetere ꝟgines cũ alijs qui
erāt ĩ choro cereos suos sacerdo-
ti vt moris est flexis genibꝰ obtu
lerũt. Cũ sacerdos expectaret illā
matronā vt sibi cereũ offerret ⁊ il
la nollet ire. misit ad illaz regina
ꝟginũ nunciũ dicēs. ꝙ rusticita-
tez faceret ꝙ sacerdotē sic faceret
expectare. Illa aũt r̃ndit ꝙ sacer-
dos missam suā finiret. q; cereuz
sibi nō offerret. tunc iterũ regina
misit aliũ nũciũ dicēs. ꝙ cereum
suũ cito offerret ⁊ missaꝝ officiuz
nō impediret. q̄ ait ꝙ cereũ nulli
daret. ſʒ illũ ex deuotōne teneret.
Regīa āt nũcio p̄cepit di. Uade
iteꝝ ⁊ rogo eā vt cereũ offerret sin
aũt violent̃ de manu eiꝰ auferas.
Cũq; nunciꝰ iuisset rogauit eā di
cens se ĩ mādatꝭ hr̃e vt ip̄m ab ea
violent̃ auferret si ipsa recusaret.
Illa ꝟo fortiꝰ tenebat ⁊ cũ nũcius
ip̄m auferre conabat̃ ipsa se virili
ter defendebat. Cũq; lōga fieret
altricatio ⁊ hĩcinde cereꝰ violen-
ter traheret̃. subito cereꝰ ē fractꝰ
⁊ medietas ĩ māu nũcij. ⁊ alia me
dietas in manu ipsiꝰ dn̄e remāsit
Ad hāc vehemētissimā fractionez
illa subito ad se redijt ⁊ iuxta alta
re vbi se posuerat inuenit cereum
fractũ in manu sua. de q̊ valde ad
mirans ĩmensas gr̃as btē ꝟgini
reddidit. q̄ eam illa die sine missa
manere nō ꝑmisit. sed tali officio
int̃esse fecit. Illa aũt cereũ ꝓ ma-
gnis reliquijs obẜuauit. Et oēs q̄
tangebant̃ cereo a q̄cunq; detine
bant̃ infirmitate ꝓtinꝰ liberabāt̃.
Et dr̃ ꝙ fuit scā Elizabeth. ꝗ ⁊c̄.
D Uel sic. Est notādũ ꝙ ĩ hodier
no euāgelio tria notāt̃. Primuz ē
pueri p̄ntatio. vt hēs ẽ. scōm pue
ri a symeone susceptio. tertiũ ē pu
eri cōmēdatio. Dico scōo ꝙ notat̃
pueri a symeone susceptio cuz dr̃.
accepit eũ in ⁊c̄. Est notādũ ꝙ cir-
ca istũ senē tria sꝫ notāda. Primũ
ē eiꝰ magnũ desideriũ vidēdi pueꝝ
Scōm ē eiꝰ mirāda aduentio q;
venit ĩ spũ ĩ tēplũ. Tertiũ ē pueri
iocũda susceptō a symeone. q̄ tria

notantur in textu euangelij. Unde dicitur Et ecce homo erat in hierusalem cui nomen Symeon et homo iste erat iustus et timoratus. expectans consolationem israel. et spiritussanctus erat in eo. et hoc quantum ad primum. Sequitur. Et responsum acceperat a spiritusancto non visurum se mortem nisi videret christum domini. et venit in spiritu in templum. Et hoc quantum ad secundum. Sequitur. Et cum inducerent puerum iesum parentes eius vt facerent secundum legem pro eo ipse accepit eum in vlnas suas. Et hoc quantum ad tertium. Primo dico quod de isto sene notatur eius magnum desiderium videndi puerum cum dicitur. Et ecce homo erat in hierusalem etc. cui nomen symeon. Ille homo expectabat consolationem israel. i. christum qui est consolatio nostra. Unde poterat dicere illud Aggei. ij. Ueniet desideratus cunctis gentibus. q. d. Tu es enim nostra consolatio et redemptio. Unde hoc figuratur nobis Judith. viij. vbi dicitur quod Judith dixit. Nos alterum deum nescimus preter ipsum. Expectemus humiles consolationem eius. et humiliabit omnes gentes quecunque insurgunt contra nos dominus deus noster etc. Unde dicit Abacuc. ij. et respondit mihi dominus et dixit. Adhuc visus procul. Sequitur. Ueniens veniet et non tardabit. Ideo symeon iustus frequenter cum suspirijs et lachrymis orando ad deum clamauit vt mitteret redemptorem. et consolatorem israel. quare recepit responsum a spiritusancto non visurum se mortem nisi prius videret christum domini. Ideo bene dixit illud psalmus. Non moriar sed viuam et narrabo opera domini. Et rationem assignat Job. xix. dicens. In carne mea videbo deum saluatorem meum. quare bene dicitur symeon quod interpretatur exaudibilis. Nam longum desiderium suum videndi christum deus exaudiuit. Unde dicit psalmus. Desiderium anime eius tribuisti ei. Unde bene fuit ipse alter Daniel. i. vir desideriorum. De quo dicitur Daniel. ix. quod gabriel ad eum volans dixit. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo a deo. et ego veni vt indicarem tibi scilicet consolationem israel. et saluatorem statim esse visurum. quia vir desideriorum tu es. ¶ Secundo dico quod de isto sene notatur eius miranda aduentio quia venit in spiritu in templum cum dicitur Et responsum accepit a spiritusancto etc. Ipse enim motus et instigatus a spiritusancto tali hora venit in templum vt illum quem videret gestari in vlnis virginis oblationem pauperum deferentis ipse esset christus. Unde iste venerandus senex aduertebat diligenter quando videret introferri paruulum natum ex virgine cuius mater oblationem pauperum portaret. et non curabat oblationem nec pueros diuitum et nobilium. Unde accidit quod eadem hora quando instigatus est a spiritusancto maria et ioseph portauerunt christum in templum. tunc statim cognouit symeon infantem et mox dimissis alijs currens venit ad virginem. Ubi exclamat Gregorius. O quam beatus est iste sacer introitus ad sacra per quem ad christum peruenitur. Certe non immerito. nam ipse sacer introitus est ipse spiritussanctus. Unde psalmus. Spiritus tuus bonus deducet me etc. Unde hoc figuratur nobis. Ezechielis. viij. vbi dicitur. Eleuauit me spiritus inter celum et terram et

fuisset. accurrens in osculū Pauli ruit. et ambo fleuerūt. Paulus aūt occulte rediens dixit Theophilo O bone theophile. Magna ē gloria tua et te decet honestas. quare gl'iaʒ tuā maculas. Memēto qd fecisti amico dei petro quē captū detines q tibi posset vtil'esse. Nā sicut d illo hoies dicūt infirmos sanat. mortuos suscitat Cui theophilus. Ista sūt fabulosa q̄ tu dicis. qr si mortuos suscitare posset. et seipm de carcere liberare posset. Cui paulus. Sicut xp̄s mgr̄ suus a mortuis resurrexit vt dn̄s q̄ de cruce descēdere noluit. sic petrus vt aiūt. h exēplo se nō liberat et pati p xp̄o ñ formidat. Cui theophilus. Fac ḡ vt filiū meū iā mortuū p. xiiij. annos resuscitet. tūc eū liberū dimittā. Ingrediēs ḡ paulus dixit petro. quō resuscitationē filij p̄ncipis pmisisset. Cui petrus. Paule rem grandē pmisisti. sʒ virtute dei facilē. Cū aūt petrus eductus erat de carcere et monumento apto p eo orasset ꝯtinuo resurrexit. Tūc theophilus et oīs ppl's crediderūt dn̄o. Et theophilus domum suā in gl'iosam eccl'iaʒ fecit fabricari. In cuius medio excelsam cathedrā collocari fecit. et petruʒ vt ab omnibus videri et audiri posset exaltauerunt. in q̄ septē annis sedit. Sʒ postea venit romā et in cathedra romana. xv. ānis ī pontificali honore sedit. Vñ tūc īpletum est vbū thematis. Et exaltent eū etc. Et sic ptʒ qual'r deus exaltauit eū in cathedra sacerdotal' dignitatis. Vñ bñ dicit ill' Eccl'i. vlt. Dñe deus meus exaltasti sup terram habitationē meā. X Sʒ est notandū q sm traditionē aliquorum corona clericorum h primo sumpsit initiū. Nā dū petrus antiochie p̄dicaret. tūc in ꝯtumeliaʒ nois christiani sūmitatē capitis eius abraserūt qd quidē postmodū toti clero tradit in honorem qd p xp̄o principi apl'orum in ꝯtumeliā fuerat irrogatum. Sʒ est notāduʒ q in corona clericorum tria notant. s. capitis abrasio. capillorum detrūcatio. forme circulatio. Prīo fit capitis abrasio que sm dionysiū in eccl'iastica hierarchia signat mūdā et ñ formabilem vitā. i. nō secularē ornatū. sed ad abrasionē capillorum siue capitis tria sequunt. s. mūdicie ꝯseruatio ornatus deformatio. et capitis denudatio. Primo sequit mūdicie conseruatio. Naʒ ex capillis in capite sordes aggregant. sʒ ipsis abrasis caput mundū ꝯseruat. Scdo sequit deformatio. qa capilli ad ornatū sunt. Jō clerici nō debēt hr̄e ornatū secularē exterius etc. Tertio sequit denudatio capitis qd signat q int clericos et deū nihil debʒ eē mediū. sʒ īmediate dn̄t deo vniri. et reuelata facie gl'iam dn̄i speculari. Nota de q̄libet mēbro addēdo ad ppositū. Scdo fit capillorum detrūcatio siue abscisio. p qd dat intelligi q clerici dn̄t oēs cogitationes superfluas abscindere de mente sua ne īpediant eos. et oīa tpalia p̄terq̄ ad necessitatem a se penitus remoueret et soli deo adhererēt

De cathedra Petri

Sed talis abſciſio ſm Bern̄.con
ſiſtit in tribꝫ.ſ. in affectione vt ſit
pura ⁊ ſcã ⁊ ſurſuz ad deū directa
vt veracit̄ poſſit rn̄dere qn̄ ſacer/
dos dicit ī miſſa.ſurſuz corda.ha/
bemꝰ ad dn̄m.Nota deſiderare ce
leſtia Reqre.Scdo ꝯſiſtit ī inten
tione vt ſit recta. Reqre. Tertio
fit forme ſiue figure circulatio.ꝑ
qđ dat̄ intelligi ꝙ ſicut hec figura
nō hꝫ ꝓncipiū neqꝫ finē. ⁊ ſic cleri
ci dn̄t ſine fine eē in ſeruitio dei.ſi
cut apl's dicit đ ipſis.ij.ad Co.xj.
Miniſtri xp̄i ſt̄ et ego. Jō tm̄ ſa/
cerdoti cōmiſſuz ē illud ſacr̄m ſi/
ue ſacrū officiū ꝯſecrãdi ⁊ ſacra/
tiſſimū ſacr̄m tm̄ a ſacerdotibꝫ cō
ficit̄.vn̄ Bern̄.O mirãda ſacerdo
tij dignitas intra quoꝝ manꝰ deꝰ
velut in vtero matr̄ incarnat̄.De
q̄ etiã Augꝰ.mirat̄ di.O ſacꝝ ⁊ ce
leſte miſteriū qđ ꝑ vos pr̄ ⁊ fi̅liꝰ et
ſpūſſcūs oꝑat̄ mirabil'r ꝙ vno eo
demqꝫ momēto idē deꝰ q̄ p̄ſidet ī
cel' in ſinu patris ē in ſacrificio in
manibꝫ vr̄is. qđ fit ꝟtute quinqꝫ
ꝟboꝝ.Sicut eīm ꝟgo maria ip̄m
de celo ī vteꝝ ꝟginalē traxit q̄nqꝫ
ꝟbis.ſ.fiat mihi ſm ꝟbū tuū.ſic q̄
libet ſacerdos ꝑ q̄nqꝫ ꝟba de ſinu
patr̄ eū in manꝰ ſuas venire pe/
tit ⁊c. ꝩ Sꝫ ē notandū ꝙ circu/
lar̄ figura hꝫ tria q̄ dn̄t hr̄e ſacer/
dotes. Primo ꝙ nullū angulū hꝫ
ſcat ꝙ clerici dn̄t hr̄e veritatez in
doctrina qm̄ ꝟitas angulos non
amat ſm Hiero.Nota ƀ p̄dicare
xp̄m q̄ ē ꝟitas. Reqre. Scdo hec
figura ē oīm figuraꝝ ſimpliciſſi/
ma. Nulla eīm figura vt dicit Au.
ꝯſiſtit ex vna linea ſꝫ ſola circl'ar̄
figura.q̄ vna linea claudit̄.per qđ
ſcat̄ ꝙ clerici dn̄t hr̄e ſimplicitatē
colūbinaz. Un̄ dixit xp̄s Mat.x.
Eſtote prudētes ſic̄ ſerpētes ⁊ ſim
plices ſicut colūbe. Hic pōt nota
ri quō eſſe dn̄t ſolitarij ⁊c. Ul' no/
ta verecūdiã ⁊c. Tertio hec figu/
ra eſt oīm figurarū pulcherrima.
vn̄ in hac deꝰ celeſtes creaturas
fecit.ſ.celū qđ eſt circulare ⁊ rotū/
dum.vn̄ Beda. Mox vt creatū ē
celū ſanct̄ angel' eſt repletū. ꝑ qđ
ſignificat̄ ꝙ clerici dn̄t celeſtē vi/
taz ducere. vt đ ipſis verificet̄ illđ
j.Jo.iij Scimꝰ qm̄ cū apparuerit
ſil'es ei erimꝰ.ſ.in claritate. qꝛ vi/
debimꝰ eū ſicuti eſt.ꝙ tūc oēs ſcti
bn̄ pn̄t dicere de eo illđ Eccī.xliiij
Ecce ſacerdoſ magnꝰ q̄ in diebus
ſu.pla.deo ⁊c. Z Scdo dico ꝙ
inuenit̄ in ſacra ſcp̄tura cathedra
mgr̄al' dignitat̄.vt hēt̄ Mat.xxij
vbi đꝛ ꝙ ieſus locutꝰ ē turbis ⁊ ad
diſcipulos ſu.di. Sup̄ cathedraz
Moyſi ſederūt ſcribe ⁊ phariſei.
Oīa ḡ quecūqꝫ dixerint vob̄ ſua/
te ⁊ facite. Ubi notandū ꝙ ꝑ ca/
thedrã moyſi intelligit̄ doctrina
moyſi quã docuit in veteri lege ex
ꝑte dei. ſuꝑ quã cathedraz mgr̄al'
dignitat̄ ſedeꝛt ſui ſeq̄ces.ſ.ſcri/
be ⁊ phariſei annūciãdo ſcp̄turaz
ppl'o. Suꝑ hãc cathedrã mgr̄alis
dignitat̄ exaltatꝰ ē ſan.pe.ī nouo
teſtō a xp̄o vt hēt̄ Mar.vl.ꝙ chri
ſtus dixit.di.ſ. Eūtes ī mūdm vni.
p̄di.euan.oī crea.⁊c. Sequit̄. Illi
aūt ꝓfecti p̄dicaueꝛt vbiqꝫ ⁊c. Sꝫ
eſt notandū ꝙ ſan.pe. habuit ſuã

doctrinā a p̄re ꝛ filio ꝛ sp̄ūsancto Prio a deo p̄re. Vñ Mat.xvj.ꝙ xp̄s sibi dixit. Btūs es symon bar iona. q꞉ caro et sanguis nō reuelauit tibi. ꝫ p̄r me⁹ q̄ i celis ē. Secūdo a deo filio. vñ Lu.xxij. Ego rogaui ꝑ te petre vt nō deficiat fides tua. ꝛ tu aliqñ ꝯuersus cōfirma fr̄es tuos .s. doctrina. Qđ bñ pꝫ ī barnaba ꝛ paulo. qbꝫ p̄cepit dñs p̄di. ver dei ꝛc̄. Petrus ꝑ eis orauit ꝛ eis man⁹ iposuit ac eos ī apl'os ꝛ doctores gentiū ꝯfirmauit. Tertio a deo sp̄ūsc̄ō. Nā xp̄s ꝓmisit sibi ꝛ aliīs discipulis ꝙ eis vellet mittere sp̄ūmsanctū q̄ doceret eos oīa sic̄ dixit Jo.xvj. Adhuc multa habeo vob dicere ꝫ nō potestis portare mō. Cū aūt venerit sp̄ūs veritatꝫ do. vos oēm veritatem. Qđ ipletū ē in die penthecostes. vt hēt̄ Act.ij. ꝙ dū cōplerent̄ dies penthecostes ꝛc̄. Seqt̄. ꝙ repleti st̄ oēs sp̄ūsc̄ō ꝛ cepe. lo. va. li. ꝓut sp̄ūsc̄ūs dabat eloq̄ illis. vñ in signū hui⁹ dixit eis Mar.xiij. Dū steteritꝫ añ reges ꝛ p̄sides ꝛc̄. vñ de hac doctrina dic̄ Gre. Nll'a melior doctrina nisi vbi sp̄ūsc̄ūs doctor adest. Vñ hāc doctrinā fidei quā petrus sic a p̄re filio ꝛ sp̄ūsc̄ō habuit vtil'r docuit. ꝛ seq̄ntibꝫ signis ꝛ signacul' ꝯfirmauit. B

Qual'r aūt docuit q̄ꝫuis h̄ in pl'ibꝫ locꝫ sacre sc̄ꝑture repiat̄ qđ cā breuitatis obmitto. tñ breuit̄ narrat̄ ei⁹ vtil' doctrina ī ꝯuersione triuꝫ miliū hoīm. vt hēt̄ Act.ij. petrus stās ī die pēthecostes eleuauit vocem suā di. Viri iudei ꝛ q̄ habitatis hierl'm audite ṽba hec Jesuꝫ nazarenū virū approbatū a do in vob ṽtutibꝫ ꝛ signis et ꝓdigijs q̄ fecit ꝑ eū de⁹ in medio vr̄i sic̄ vos scitꝫ hūc traditū ꝑ man⁹ iniquoꝝ affigētes interemistꝫ quē de⁹ suscitauit tertia die c⁹ nos oēs testes sum⁹. Dextera igit̄ dei exaltatus. His auditꝫ ꝯpūcti corde st̄. ꝛ dixerūt ad petrū ꝛ ad reliquos apl'os Quid faciem⁹ viri fr̄es. Petr⁹ ait ad illos. Pn̄iam agite ꝛ baptizet̄ vnusq̄sq꞉ vr̄m in noīe iesu xp̄i in remissionē pctōꝝ vr̄oꝝ. Qui ḡ receperūt ƀmones ei⁹ baptizati sūt Et apposite st̄ in die illa aīe circit̄ tria milia hoīm. Et sic pꝫ qualit̄ vtil'r docuit. ꝛ sic meruit a deo ī regno celoꝝ exaltari. Nā xp̄us dicit Mat.v. Qui fecerit ꝛ docuerit h̄ magn⁹ vocabit̄ ꝛc̄. Vñ Seneca.j. Thi.v. Qui duplici honore digne sūt q̄ laborant vt fideles euāgeliste p̄dicādo ꝛc̄. Vñ doctores figurant̄ nob Geñ.j. ꝑ stellas đ qbꝫ dr̄ Posuit de⁹ stellas in firmamēto celi vt lucerēt suꝑ terrā. Ecce quō ꝯpant̄ celice nature. Vñ dr̄. Dañ. xij. Qui aūt docti fuerit fulgebūt q̄si splēdor firmamēti. Et q̄ ad iusticiā erudiūt st̄ q̄si stelle in ꝑpetuas eƚnitates. Jō dicit apl's Require in ser. sc̄i Stephani. Sꝫ est notandū ꝙ suā doctrinā ꝯfirmauit miraculis. Reqre in ser. petri et pauli. Erat petr⁹ efficatior in ṽtute sanādi q̄ꝫ ceteri. Nā ipse tm̄ verbo iussionis sanauit. vt sic pꝫ Act.ix. in sanatōe Enee cui dixit. Tibi dico surge. ꝛ stati surrexit. q̄

erat palyticus ꝛ cepit loq. Sana
uit etiā sola vmbra sui corpis. vt
pꝫ Act.v. vbi dꝛ ꝙ ponebāt infir
mos ī plateis q̄ p solaꝫ vmbrā ei⁹
sanabant. Sanauit etiā p solam
impositioneꝫ sui baculi. Vn̄ legit
quēdā discipulū p.xl. dies mortuū
q̄ p solā impositionē sui baculi re
suscitat⁹ est ꝛc̄. Vn̄ bn̄ dꝛ d eo illd
Ecc̄i.xxx. Laudabim⁹ eū. fecit em̄
mirabilia in vita sua ꝛc̄. B Ter
tio dico ꝙ in sacra scptura inenit
cathedra regalis dignitatꝭ. vt hēt
ij. Re.xxiij. Dauid sedēs in cathe
dra sapiētissim⁹ pnceps. Per da
uid q̄ interptat manu fortꝭ intelli
git scūs petr⁹ q̄ fuit ita fortꝭ ꝙ xp̄s
dixit ad eum. vt habet Mat.xvj.
Tu es pe.ꝛ su.h.pe.edi.ec.meam.
Vn̄ sicut Dauid fuit sapiētissim⁹
pnceps. sic petr⁹ fuit pnceps apo
stoloꝝ. iō dixit sibi xp̄us Jo.j. Tu
vocaberꝭ cephas qd idē est qd ca
put. p h insinuās ꝙ deberet eē ca
put ꝛ pnceps aploꝝ. Vn̄ canit ec
clesia Tu es pastor ouiū pnceps
aploꝝ. tibi tradidit de⁹ claues re
gni celoꝝ. Per cathedrā vo rega
lis dignitatꝭ intelligit celestꝭ glia
in q̄ sedet in magna glia ꝛ digni
tate. Quāta ḡ glia ꝛ honore ipsuꝫ
sublimauerit in celo ac ditauerit
ostendit Mat.xix. ꝙ cū petrus a
xp̄o de premio q̄reret dicēs. Ecce
nos reliq̄m⁹ oīa ꝛ secuti sum⁹ te.
scꝫ tuā volūtatē p oīa iplendo. qd
ḡ erit nob. Rn̄dit iesus exp̄mens
eis pmiū coꝝ dicēs. Amē dico vo
bis ꝙ vos q̄ secuti estꝭ me. cū sede
rit fili⁹ hoīs in sede maiestatꝭ sue
sedebitꝭ et vos sup sedes duodeci
iudicātes.xij. trib⁹ isrl. Et oīs q̄ re
liquerit domū vel frēs aut soro
res aut prēꝫ aut matrē aut filios
aut agros ꝑpt nomē meū cētuplū
accipiet ꝛ vitā etnā possidebit. In
q̄ auctoritate ondit xp̄us magni
tudinē pmij eoꝝ in trib⁹. Prio in
iudicādi auctoritate cū dicit. Cū
sederit ꝛc̄. Scdo in remuneratio
nis multiplicitate. cū addit. ꝛ oīs
q̄ reliqrit domū ꝛc̄. Seq̄t cētuplū
accipiet. Tertio ī celestꝭ vite feli
citate. cū ꝯcludit. ꝛ vitā etnā possi
debit. Dico pmo ꝙ xp̄s ondit ma
gnitudinē pmij sci petri et alioꝝ
in iudicādi auctoritate cum dicit
Cū sederit fili⁹ ꝛc̄. qd ē magna di
gnitas. Vn̄ dic̄ Chrys. Per.xij. se
des ipsoꝝ significauit ineffabileꝫ
honorē ꝛ gl'aꝫ. Magn⁹ em̄ honor
est vt q̄ h fuerint despecti toti mū
do ꝛ hūil'r obediētes regib⁹ iudici
b⁹ ꝛ tyrānis ꝑpt xp̄m illi habebūt
in iudicio regale dn̄ium iudicādi
impatores reges et pncipes. imo
totū mundū. Vn̄ Job.xxxvj. Iu
diciuꝫ paupib⁹ tribuit. s. paupib⁹
apl'is. vn̄ dicit Hiero. Apli habe
būt ī iudicio regale dn̄iuꝫ alijs al
tius psidendi. ꝛ alios ex eoꝝ opa
tione iudicādi q̄ ipsis discipulis
credere noluerūt. vn̄ Sap.x. Af
fer illis sceptrū regni ꝛ potentiaꝫ
aduersus eos q̄ euꝫ depmebāt. et
mēdaces ondet q̄ maculauerunt
illū. s. dicēdo eū vel eos ꝑpt fidem
esse seductores. sic oēs tyrāni fe
cerūt sanctꝭ. Qd bn̄ cog̃uit sapiēs
in spū cū dic̄ Sap.v. Tūc stabūt

aperuit ostiũ tẽpli in q̊ erat silr̃itu
do aĩaliũ depicta in pariete. ꝛ se/
niores hñtes incensum in manu
sua. in quoꝝ medio Jeconias sa/
cer. Expone. ꝛc̃. Vñ. Berñ. in ser/
mone de pẽthecostẽ dꝛ. Ad facien
dũ bonũ spũsscr̃us mouet memo
riaȝ. docet intelligentiã. ꝛ mouet
voluntatẽ. Nã memorie suggerit
bona in sanctꝭ cogitatiõibꝫ. intel/
lectui in pijs effectiõibꝫ. volũtati
in bonis opibꝫ. Ista oĩa fecit spũs
scr̃us in eo. Jõ dꝛ in euangelio. ꝙ
spũsscũs erat in eo. ꝛ venit in spũ
in tẽplũ. ¶ Tertio dico ꝙ de
isto sene notaꝛ̃ pueri Jesu a Sy/
meone iocũda susceptio cũ dꝛ. Et
cũ inducerẽt pueꝝ Jesum. ꝛc̃. ac/
cepit eũ in vlnas suas. Sup̱ quo
dicit Grego. O beate man⁹ q̃ ver
bũ vite palpauerũt. Ipse Syme/
on portabat infantẽ. ꝛ fact⁹ est in
puero puer. Vñ Aug⁹. in ꝑmone
Ipẽ ferebat ꝛ xp̃s regebat. Syme
on senex xp̃m ferebat infantẽ. xp̃s
regebat Symeonẽ senẽ ĩ senectu
te. Unde ipẽ Symeon mr̃tas cõ
solatõẽs recepit a puero. Nec mi
rũ qꝛ dt Origenes. Si ad tactuȝ
fimbrie vestimẽti ei⁹ mlr̃ sanata
est. q̇d dicendũ est de Symeõe q̇
in suas vlnas accepit infanteȝ q
venerat ad vinctos liberãdos ac
eos ꝯsolãdos. Vñ nõ sufficit sibi
videre pueꝝ sicut ꝓmissuȝ est sibi
a spũscõ nõ mori nisi p̱us videret
xp̃ȝ dñi. Et sic adimpleret̃ deside
riũ suũ. nec sufficit sibi mirabilis
aduẽtio ad tẽplũ. qꝛ venit in spi/
ritu in tẽplũ vt adoraret pueruȝ.
nisi etiaȝ acciperet eũ in brachia de
sinu matrꝭ. vñ Aug⁹. in ser. hodi/
erno. tũc cog̃uit tũc adorauit tũc
qȝ ferebat. ꝛ ideo nõ ẽ miꝝ ꝙ ꝟ go
nõ ꝓhibuit senẽ accipe̱ pueruȝ ad
eum ꝛ amplecti eũ. qꝛ ipsa cogno
uit in spũ euȝ deuotũ ꝛ desideriũ
ei⁹. ꝛ ĩtellexit placere deo patri ꝙ
iste bõ ꝯsolaret̃ in amplexu pueri
¶ Sic nos exẽplo hui⁹ scĩ Sy/
meonis debem⁹ suscipe̱ xp̃m ho/
die triplr̃. Primo desiderare euȝ
toto corde. Scd̃o venire in tẽplũ
ꝛ eũ querere ꝛ adorare. Tertio ei
obuiare ꝛ eũ suscipe̱. Pr̃io debe/
mus euȝ desiderare toto corde et
dicere cũ aĩa deuota. Cañ. v. Ve/
niat dilect⁹ meus in ortũ suuȝ. s.
cor meũ. Nam ego dormio. s. mũ/
do. ꝛ cor meũ vigilat scȝ deo. Cor
em̃ dormientꝭ vigilat qñ effectus
cordis viget in gr̃a ꝛ desiderio de
uotionis. Vñ Jsa. xxvj. Aĩa mea
desiderauit te in nocte. s. in tene/
bris hui⁹ mundi. sed ꝛ spũ meo in
p̃cordijs meis de mane vigilabo
ad te. s. in cordis deuotõe. Sicut
etiã sanctus Dauid dicit. Quẽad
modũ desiderat ceru⁹ ad fontes
aquaꝝ ꝛc̃. sic desiderauer̃t sancti.
¶ Reqre desiderare Scd̃o debem⁹
venire in tẽplũ ꝛ eũ querere ꝛ ado
rare. vñ Mat. vj. Querite p̱muȝ
regnũ dei ꝛc̃. Nã templũ dei ideo
factũ est vt de⁹ adoret̃ in eo. Vnd̃
dixit xp̃us Mat. xxj. Dom⁹ mea
dom⁹ or̃onis ẽ. ꝛ q̇ sic venit ĩ tem
plum venit in spũ sicut symeon ꝛ
ĩuenit qd̃ querit ꝛ exaudiet̃. Hoc
figurat̃ nobis. iij. Re. vj. ꝙ fact⁹ ẽ

ſmõ ad Salomonez q̄ edificauit
templū deo in hierl'z di. Domus
hec quā edificas ſi ambulaueris in
p̄ceptis meis firmabo ſmonē meū
quā locut⁹ ſū ad dauid p̄rem tuū
Et hītabo ī medio filioꝝ iſrl' ⁊ nō
derelinquā ppl'm meū iſrl'. Uñ in
ſignū h⁹ dixit xp̄s Mat. vl. Ecce
ego vobiſcū ſuz oīb⁹ dieb⁹ vſqȝ cō
ſumatiōz ſecl'i. Uñ bona iſta intē
tione ꝯſecrat̄ eccl'ia vt de⁹ adoret̄
in ea. Tertio debem⁹ eū ſuſcipe et
ei obuiare ſic̄ ſymeon xp̄o obuia-
uit ⁊ ſuſcipe eū ⁊ portare ī brachijs
p bona ⁊ ſcāz ꝯuerſationē. Uñ. j.
Coꝝ. vj. Glorificate ⁊ portate ⁊c̄.
Uñ hec geſtatio xp̄i figurat̄ nob ī
ꝓceſſione ſcāꝝ pſonaꝝ q̄ hodie fa
cta ē. Nā maria ⁊ ioſeph ſymeon ⁊
anna hodie venerabilē ꝓceſſionez
fecerūt ⁊ pueꝝ ieſuz in tēplū p̄ñta
uerunt. Sic nos ꝓceſſionē facere
dēm⁹. ⁊ cereū accēſum p quā ſcat̄
ieſus ī māib⁹ baiulare p exercitiū
bonoꝝ opeꝝ ⁊ ſcāz ꝯuerſionē. Nā
ſic̄ in cereo ſt̄ tria. ſ. cera lichmen ⁊
ignis ⁊ tria hec ſcāt tria ſacra q̄ ſt̄
in xp̄o. Nā cera q̄ fit opatiōe apuz
ex pura materia ſcat hūanitatem
xp̄i q̄ nata ē de ꝟgine pura. In li-
chmine interi⁹ ī cera candiſſimā
aīaz ī carne latentē. Ignis ꝟo ſiue
lumē ſcat diuinitatē. Sic nos de
bem⁹ hr̄e tria q̄ p p̄dicta tria ſunt
ſcata ſi volumus digne portare
xp̄m. ſ. puritatē p cerā ſignificatā
⁊ ſic cū q̄nqȝ prudētib⁹ ꝟginib⁹ ac
cenſis lāpadib⁹ bonoꝝ opeꝝ xp̄o
obuiem⁹ ſic dic̄ Mat. xxv. ꝙ ſil'e
ē regnū celoꝝ p q̄d intelligit̄ tem-
pluz ⁊c̄. Nota hyſtoriā. Et ſic xp̄m
portando dicam⁹ introitū miſſe.
Suſcepim⁹ de⁹ miſc'diam tuā ⁊c̄.
S Tertio notat̄ pueri a ſymeo-
ne cōmēdatio cū d̄r. ⁊ bñdixit deū
⁊ dixit Nūc dimittis ⁊c̄. Hec bñdi-
ctio fuit laude ⁊ graꝝactio. q2 de⁹
cōpleuit q̄d ſibi p ſp̄m ſcm̄ ꝓmiſit
ſcȝ videre xp̄m. Jō rōnē aſſignat
dicēs. Quia viderūt ocu. ⁊c̄. In h̄
cātico laude ꝯmēdat pueꝝ tripl'r
Prīo noīando euz ſalutare. ſc'do
lumē. tertio glāz. pl' iſ. Prīo cōmē
dat ieſuz noīando eū ſalutare. q̄d
notat̄ cū d̄r Quia vi. ocu. ⁊c̄. i. ieſū
q̄ interp̄tat̄ ſaluator. vnde Aug⁹.
Quid ē ieſus niſi ſaluator ⁊c̄ Jll'd
ſalutare vidit ocul' carnis ⁊ non
min⁹ coḡuit ocul' mētis eſſe deum
Uñ dic̄ Gre. p h̄ ꝙ vidit xp̄m ocu
lis corpalib⁹ ocul' mētis fuer̄t illu-
minati fulgore ſpūſſcti. ꝙ ꝟbum
et'nū in carne coḡuit ⁊ ſaluatorez
mūdi oīb⁹ p̄dicauit dicēdo cuili-
bet illud Job. xxxiij. Uideb faciem
ei⁹ ī iubilo. et qm̄ hec ſal⁹ erat vni
uerſalis. iō ſubdit. Q̄d paraſti ⁊c̄.
Uñ p̄s. Uider̄t oēs f. t. ⁊c̄. Unde
Baruth. iij. Hic ē de⁹ nr̄ ⁊ nō eſti
mabit̄ ali⁹ aduerſus eū. Poſt hec
in terris viſus ē ⁊c̄. Sc'do cōmēdat
eū noīando lumē. cū dicit Lumē
ad reuela. ⁊c̄. Dicit em̄ athanaſi⁹
ꝙ gētes añ aduentū xp̄i erāt in te
nebris ꝯſtitute. i. cognitione diui
na p̄uate. Jō coꝝ cecitatē xp̄s tri-
plicit̄ illuminauit. ſ. doctrinis mi
raculis ⁊ ſacramētis. ideo dicit Lu
men ad reuelationē ⁊c̄. vñ Iſa. ix
Populus q̄ ambulabat in tene-

bris vidit lucē magnā.i.xp̄m.Un̄ Jsa.xlix.Dedi te in lucē gentium. Jō in signū hui⁹ d̄r Joh.viij.Ego suȝ lux mūdi. Tertio cōmēdat eū noiando gl'iaȝ.cū d̄r. Et gl'iaȝ plebis t. isrl'.Ipse em̄ erat de isrl' natus f̄m carnē qd̄ erat eis magna gl'ia.Un̄ fuit ꝓphetatū Jsa.iiij.In die illa erit germen.i.(somen od̄ geschlecht)dn̄i in magnificētia et gl'ia ⁊ exultatio his q̄ saluati fuerit de isrl'.Un̄ hāc gl'iam desiderabat videre moyses cū dixit Exo.xxxiij. Ondē mihi gl'iaȝ tuā.Rn̄dit dn̄s Ego ostendā tibi oē bonū.s.filiuȝ meū.Et q̄uis nō tibi tn̄ posteris tuis.Un̄ ↄcludit dn̄s.Uideb posteriora mea.s.hūanitatē quā ī fine mūdi assumpsit. faciē aūt meā videre nō poterꝭ.i.diuinitatē. vn̄ ꝓphatū Jsa.xl.Reuelabit̄ gl'a dn̄i ⁊ videbit oīs caro salutare dei nr̄i ꝙ os dn̄i locutū ē. Et q̄ꝛ canticuȝ ↄtinet plenitudinē laudis xp̄i ⁊ cōsolationē senis morientꝭ. Jō in sero cātat̄ ī ↄpletorio.Sic nos debem⁹ ip̄m cōmēdare.P̄rio noiando eū saluatorē.scd̄o lumē. tertio gl'iaȝ.P̄rio ip̄m ↄmēdare.s.noiando salutare iuxta p̄s.Ecce de⁹ meus sal. Jō in signū hui⁹ dixit angelus ad ioseph Lu.j. Uocab nomen ei⁹ iesuȝ ⁊c̄. Nota quō saluat ⁊ liberat. Req̄re in tabula.Scd̄o debem⁹ eū cōmēdare noiando lumen.vn̄ p̄s.Dn̄s illumiatio mea vn̄ Jo.j.Erat lux v̄a que ⁊c̄.Nota quō illumiat ⁊c̄. Tertio debem⁹ eū cōmēdare noiando gl'iam.Un̄ p̄s. Tu dn̄e susceptor me⁹ es ⁊c̄.

In cathedra Petri.
Sermo.xvj.

Exaltent eū in eccl'ia plebis ⁊ in cathedra seniorꝝ laudēt euȝ p̄s.cvj. Notate charissimi. dicit em̄ btūs Aug⁹.in ser.hodierno. dignuȝ est vt fundamentū h̄ in eccl'ia honorer̄.p qd̄ ad celū ascendit̄. Petruȝ itaq̧ fundamentū eccl'ie noiauit. et iō digne eū eccl'ia colit.Et iō d̄r Exaltent eū ⁊c̄.Est notādū ꝙ sanctus pe.hodie exaltat⁹ est ī cathedra Ideo festū hodiernū d̄r cathedra petri. Un̄ dicit Aug⁹. in ser. Institutio hodierne solēnitatis a senioribꝫ nr̄is nomē cathedre accepit.Ideo ꝙ p̄m⁹ apl'orꝝ petrus hodie apl'at⁹ cathedrā suscepisse referat̄. ⁋ Un̄ notandū ꝙ in sacra scriptura inuenit̄ triplex cathedra dignitatꝭ.P̄rio inuenitur cathedra sacerdotalis dignitatꝭ. vt habet̄.j.Regꝭ.j. de Heli sedēti sup sellaȝ. Secūdo inuenit̄ cathedra magistral' dignitatꝭ. vt habet̄ Matth.xxiij.Supra cathedram moysi se ⁊c̄. Tertio inuenit̄ cathedra regalis dignitatꝭ.vt habet̄.ij. Regum.xxiij.Dauid sedens ī cathedra Istā triplicē cathedrā hūit sctūs petrus.Ipse em̄ sedit supra cathedrā sacerdotalis dignitatis q̄ꝛ fuit caput ⁊ pastor omniū clericorꝝ.Sedit etiā supra cathedram magistral' dignitatis. q̄ꝛ fuit doctor oīm christianorꝝ. Sedit sup̄ cathedrā regalis dignitatꝭ.q̄ꝛ fuit p̄nceps omniū regū. P̄rimo qd̄

inuenit i sacra scptura cathedra sacerdotalis dignitatis. vt legit .j. Re.j. vbi dr q Heli erat sacerdos dñi. et sedebat sup sellam an postes templi dñi ad consolandu pplm dñi dei. vt eis diceret petitões eoz eē exauditas. In cuius figura legit ibidem q dñs concluserat vuluā āne ita q non pepit. ideo tm tristabat q n comedit. vñ dixit ei helcana vir suus. Anna cur fles et qre nō comedis. et qre affligit cor tuū. Nunqd nō ego melior sum tibi q̄z decē filij Surrexit aūt anna postq̄z comedit et bibit et intrauit tēplū dñi et adorauit ad dominū vt ei misereret et subueniret. sedēte aūt heli sacerdote sup sellam an postes tēpli dñi et vidit afflictionē āne et eius deprecationē ad deū. dixit ei. Uade in pace et deus isrl det tibi petitionem quā rogasti eū. Qd factū ē. Nam āna concepit et pepit. Sup hanc ca. sacerdotalis dignitatis exaltatus ē scūs pe. in eccl'ia dei vt eēt caput et pastor oīm et haberet ptātem ex pte dei retinēdi et dimittēdi hoibus pctā sua. Un dixit ad eū dñs Jo. vl. Symon iohis diligis me pasce oues meas et Mat. xvj. dixit. Tu es pe. et su. h. p. edi. ec. me. et tibi dabo cla. re. celoz. Et q̄dcūq̄z ligaueris su. ter. erit li. et i cel'. Et q̄dcūq̄z solueris su. ter. erit solu. et in cel' etc. Qualr aūt exaltatus ē ad cathedram sacerdotal' dignitatis legit. Cū eīm scūs pe. xbū dei in antiochia pdicauit oēs de ciuitate illa occurrebant ei nudis pedibus ciliciijs se induentes. puluere capita aspergētes. pniam agentes q contra eū cū symone mago consensissent. Petrus xo pniam eoru vidēs grās deo egit. Tūc illi obtulerūt ei oēs infirmos et demoniacos. sup quos cū orasset ptinus oēs sūt sanati currentes et osculātes pedes sci petri Et tūc infra septē dies plus q̄z decē milia ad fidē conuersi sūt et baptizati. Qd audiēs theophilus pnceps illius ciuitatis dixit Petre quare pplm meū euertis. Cū aūt petrus fidē ei pdicaret. tūc ille fecit eū vinculari et sine cibo et potu manere fecit. Sz cū petrus fame q̄si deficeret. eleuatis in celuz oculis dixit. Dñe iesu xpe miseroru adiutor adiuua me in his tribulationibus deficientem. Cui dixit dñs. Credis petre te a me derelictū boītati mee derogas Presto es q tue miserie subueniat. Audiēs aūt paulus de incarceratione petri ad Theophilū accessit et se in multis artibus artificem asseruit. ligna et tabulas se sculpere scire. tentoria depingere. et multa alia. Quē rogat theophilus obnixe vt i curia sua maneret. Euolutis aūt paucis diebus paulus absconse ad petrū i carcerē intrauit Et vidēs eum pene mortuū cepit flere et in amplexus irruens ait. O frat mi petre. glia mea. gaudium meū. dimidiū aīe mee. meo interuentu sine introitu resume vires. Tūc petrus oculos apiens et ipm cogscens lachrimari cepit. sed sibi loq nō potuit. Tūc paulus vix eius os apuit et iponēs cibū ipm refocillauit. Cū āt petrus cibo confortatus

vendidit. quorum vnusquisque valebat decē denarios vsuales ⁊ ita dānū vngenti tricentorum denariorum recō pensauit. Uel vt quidam aiūt. oīm que xp̄o dabanť decimā ptem furabať Et iō p decima pte quā in vngēto amiserat. scz p. xxx. denarijs dn̄m vendidit. quos tn̄ pnīa duct⁹ retulit ⁊ abiens laqueo se suspēdit. et suspēsus crepuit medi⁹ ⁊ diffusa sūt oīa viscera ei⁹. Dignū em̄ erat vt viscera que pditionē ɔcep erāt rupta scinderenť. ⁊ guttur a q̄ pditio exierat laqueo artareť. in aere etiā interit vt q̄ angelos in celo ⁊ hoīes in t̄ra offenderat ab angelorum et hoīm regione secludereť et in aere cuz demonib⁊ sociareť. Et ideo dn̄s voluit vt numer⁹ duodenari⁹ eēt cōplet⁹. Jō legiť Act. j. q cū apl'i inť ascensionē ⁊ penthecosten i cenaculo simul eēnt. Uidens petr⁹ q numer⁹ duodecim apl'orum esset iminutus. quos tn̄ dn̄s in hoc nūero elegerat vt fidē trinitat̄ in q̄ttuor mūdi ptib⁊ p̄dicarent. surrexit in medio fratruz di. Uiri frēs opz impleri scripturaz quā p̄dixit sp̄ūsctūs p os Dauid de iuda q̄ fuit dux eorum q̄ ɔp̄hēderūt iesum q̄ cōnumerat⁹ erat ī nobis. Et h̄ quidē possedit agruz de mercede iniqtat̄. ⁊ suspensus crepuit medius ⁊ diffusa sūt oīa viscera ei⁹ Et notū factū est omnib⁊ habitātib⁊ hierl'm. Jta vt appellareť ager ille in lingua eorum achel demach. h̄ est. ager sanguis. Scriptuz ē em̄ in li. psalmorum. Fiat habitatio eorum deserta. ⁊ nō sit q̄ inhabitet in ea. Et ep̄atū eius accipiat alter. Oportet ḡ vt aliquē loco iude substituam⁹ q̄ testificeť nobiscum resurrectionē xp̄i. qz dn̄s dixit nob. Et erit̄ mihi testes in hierusalē ⁊ in omni iudea ⁊ samaria. vsqz ad vltimuz t̄re. Et qz test̄ nō nisi de his q̄ vidit ⁊ audiuit debet testimoniū ferre. eligēdus ē vnus ex his vir̄ q̄ nobiscuz semp fuerūt ⁊ miracl'a dn̄i viderūt ⁊ doctrinā ei⁹ audierūt ⁊ statuerūt duos de lxxij. discipul'. s. Joseph q̄ cognoīatus ē iust⁹ p sua scitate. q̄ fuit frať Jacobi alphei ⁊ mathiaz. ⁊ orātes dixerť. Tu dn̄e q̄ nosti corda oīm quē elegerˀ ex his duob⁊ accipe locum misterij et apostolat⁹ huius quē iudas amisit. Et dederūt sortem ⁊ cecidit sors sup mathiā ⁊ annumerat⁹ est cū vndecim. Dionysius aūt q̄ fuit discipul⁹ scī pauli dicit q sors quā dederť illis duobus fuit q̄dā splēdor celest̄ p quē dn̄s ostēdebat q mathias ī apl'm esset assumēdus. Jō bn̄ dicit dn̄s Jsa. lxij. Ecce seru⁹ meus suscipiā eū. elect⁹ me⁹ cōplacuit sibi in illo aīa mea. Dedi sp̄ūm meū sup euz. Expone ⁊c̄. Un̄ figurať nobis in saule. de q̄. j. Re. x. dr. Samuel dixit ad omnē ppl'm. Certe videtis quē elegit dn̄s. q̄m non est filijs ei in omni ppl'o. Sic certe elect⁹ est mathias a dn̄o ī apl'm. Un̄ bn̄ dr mathias. Naz mathias hebraice diciť latine donat⁹ a dn̄o ⁊c̄. B Scd̄o dico q ī his v̄bis notať pfectio v̄tuosa. qd̄ notať cuz addiť. Jn fide et lenitate. Nam sine fide

impossibile ē placere deo. vt dicit Heb. xj. Jō dñs elegit eū de infi/delitate ad fidē in q̄ potuit ꝟtuo/se ⁊ pfecte ac meritorie viuere. vñ dicit Job. xv. Nō vos me elegistꝭ sꝫ ego elegi vos. ⁊ posui vos. s. ad fidē catholicā vt eatꝭ ⁊ fructū affe ratis. ⁊ fruct⁹ vr̄ maneat. Uñ no/tandū q ꝟtuosa pfectio aploꝝ cō sistit in tribꝫ que saluator ostēdit in ꝟbis p̄dictꝭ. Prio ī abnegatio ne suiipsi⁹ et oīm rerū tpaliū. Jō dicit. vt eatꝭ. s. renūciando mūdo et ꝓprie voluntati. Uñ qñ docuit eos viā pfectōis dixit eis Lu. xiiij Nisi q̄s renūciauerit omnibꝫ que possidet nō pōt me⁹ esse discipul⁹ et iō in signuꝫ hui⁹ qñ voluit eos mittere p mūdū vt p̄dicarēt euan geliū Dixit Lu. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos int̄ lupos. Noli te portare sacculū neqꝫ perā neqꝫ calciamēta ⁊c̄. Certe h̄ pfecte iple uit scūs mathias cū aliis aplis. Naꝫ post diuisionē aploꝝ ipsi in ptes mūdi iuerūt sine sacclo ⁊ pe ra p̄dicando et ꝟtuose viuēdo ac miracula faciendo. ⁊ sic infideles ad fidem ꝯuertēdo. vñ Mar. vl. Illi aūt pfecti ⁊c̄. Scōo ꝯsistit in ꝓmpta obediētia p̄dicandi ꝟbuꝫ dei. Jō dicit vt fructū afferatꝭ. s. p/ducēdo infideles ad fidē. ⁊ dicen/do eis q ego suꝫ saluator mundi. Uñ in signū hui⁹ dixit eis qñ vo/luit ascēdere. vt dꝛ Act. j. Eritꝭ mi hi testes in hierl'm ⁊ ī omni iudea et samaria ⁊c̄. Certe h̄ obedienter ⁊ fidelit̄ fecit mathias. Nā semina uit ꝟbū dei et p̄dicauit fidem xp̄i Uñ legit̄ mathias d̄ tribu iuda ⁊ ciuitate bethleem illustri ꝓsapia oriūdus fuit. Qui lr̄is tradit⁹ in breui oēm sciam legꝭ et ꝓphetarū apphendit. Lasciuiā qꝫ abhorrēs pueriles ānos morū maturitate vincebat. et in oībꝫ ꝟtutibꝫ vixit. Satagebat vt qd̄ sensu ꝑceperat ope cōpleret ac doctrinā oris ma nuū opatione mōstraret. Hic cū p iudeā p̄dicaret. cecos illumina bat. leprosos mūdabat. demones expellebat. claudis gressū. surdis auditū. mortuis vitā restituebat. Nā vt dꝛ Lu. ix. Misit illos p̄di/care regnū dei ⁊ sanare infirmos ⁊c̄. Reliqua hui⁹ ꝟmonis p̄cipue tertiū mēbrū qd̄ erat remūeratio gaudiosa. Req. in sermone p̄ce/denti in littera. D.

De sancto Gregorio papa. Sermo. xviij.

Filii sion exultate⁊ letamini in dño deo vr̄o. qꝛ dedit vob doctorē iusticie Johel. ij. No tate charissimi. dicit eñ Aristo. j. Metha. q signū scientꝭ est posse docere. Hinc ē eñ q scūs Grego. doctor egregi⁹ q̄ suā sciam et do/ctrinā a spūsancto recepit vtiliter docuit ꝟbo ⁊ exemplo. ⁊ sic vitaꝫ iusticie manifestauit. Jō bñ dꝛ no bis xp̄ianis. Filij syon ⁊c̄. Est no/tandū q bonus doctor debet hr̄e tria. Primo dꝫ esse vita scā cōpro bat⁹. Scōo debet esse dulci ꝟbo venustat⁹. Tertio debet esse in ce lo coronat⁹. Que tria pfecte sunt

ꝛ fuerūt in scō Grego. egregio doctore. Jō est vnꝰ de q̄ttuoꝛ doctoribꝰ christianitatꝫ H Dico p̄mo ꝙ bonꝰ doctoꝛ dꝫ esse scā vita cōpbatꝰ. Nā dicit idem grego. Cuiꝰ vita despicit̄ restat vt eiꝰ p̄dicatio ꝯtemnat̄. Jō bonꝰ doctoꝛ dꝫ esse vita scā cōpꝛobatꝰ. Certe sic ꝯpꝛobatꝰ est sctūs Grego. nā ipse vitaꝫ sanctā duxit. Vn̄ notandū ꝙ eiꝰ scā vita on̄dit̄ in tribꝰ. s. paupꝛtate hūilitate ꝛ pietate. que faciūt hominē sanctū. Pꝛīo on̄dit̄ in paupertate q̄ est fundamētū pfectōis testo xp̄o q̄ dicit Mat. xix. Si vis pfectꝰ esse ꝛc̄. Certe h̄ fundamētū pfectōis ꝛ scē vite hūit sctūs Gre. Vn̄ legit̄ de eo. ꝛ refert Johes diaconꝰ q̇ vitā scī Gregoꝛij scp̄sit ꝛ cōpilauit. ꝙ ipse fuit natione romanus. pgenitusq̧ senatoꝛia stirpe. id ē (erlich geschlecht) Cuiꝰ pater goꝛdianꝰ ꝛ mr̄ siluia dicebat̄. Hic summū apicē p̄hie in adolescētia sua attingebat ac copia reruꝫ ac diuitiaꝝ plurimū abūdauit. Cogitauit hec oīa deserere ꝛ in religionem intrare. ꝛ sic in paupꝛtate et ꝟtutibꝰ viuere. Vn̄ moꝛtuo patre sex monasteria in silicia ꝯstruxit ꝛ septimū intra menia vrb. i. (rinckmur) sub honoꝛe scī Andree aplī in ꝓpꝛio domate fabꝛicauit. Jn q̊ relictꝫ sericis auro ꝛ gēmis radiantibꝰ vili habitu ꝛ monastico tegebat̄. Vbi ī bꝛeui ad tātā pfectionem puenit vt ī ipso initio sue cōuersionis posset iaꝫ in nūero pfectoꝝ cōputari. Jpse etiā intm̄ dilexit paupꝛtateꝫ ꝙ oīa q̄ hūit pauperibꝰ postulantibꝰ non negauit. Vn̄ accidit q̄dā vice ꝙ angelꝰ dn̄i ī specie paupis sibi affuit ꝛ lachꝛymabilit̄ misereri sibi postulauit. Gregoꝛiꝰ ꝟo sibi sex argēteos dari iussit ꝛ ille abijt. Eadēq̧ die iterū redijt ꝛ se mlt̄a pdidisse pauca ꝟo recepisse pꝛhibuit. q̇ cū ab eo tottidē argēteos recepissꝫ. iteꝝ t̄tia vice reuersꝰ miseri sibi īpoꝛtunis clamoꝛibꝰ postulauit. sꝫ cū grego. a ꝓcuratoꝛe suo didicisset nihil dādū p̄t̄ scutellā argēteā quā mr̄ sua cū leguminibꝰ mittere solebat. i. (ein muß vō lynsen oď bonē) vel hmōi ī mōasterio remāsisse. Jllā statim dari p̄cepit q̄ꝫ ille libēt̄ recipiēs. letusq̧ abscessit. Hic āt angelꝰ dn̄i sic se postea sibi reuelauit. nā alio tp̄e cū eēt sūmꝰ pōtifex. p̄cepit cancellario suo vt. xij. paupes ad mēsaꝫ īuitaret. q̇ pgēs iussa cōpleuit Dū āt sil̄ discūberēt intuēs papa xiij. nūerauit. Et accersito cācellario cur ꝯ̄ iussionē suā. xiij. p̄sūpsisset inuitare inq̇siuit. Quos cācellariꝰ nūerauit tm̄. xij. īueniēs ait. Crede mihi pr̄ nō s̄t nisi. xij. Aīaduertit Gre. virū vultū sepiꝰ mutātem. iā adolescētē. nūc ꝟo veteranū q̄dā venerāda canicie sibi sil̄are. Finito āt ꝯuiuio illū in cubiculū suū duxit vehemēt̄ adiurās vt sibi se ꝛ nomē suū ꝓdere dignaret̄ Qui rn̄dit. Cur int̄rogas de noīe meo qď ē mirabile. Scire em̄ debes ꝙ ego sū naufragꝰ ille cui scutellam argenteā tribuisti quā tibi misit mater tua cum leguminibꝰ. Et hoc tibi ꝓcerto sit notuꝫ ꝙ ab

illo die q̃ dedisti mihi h̄ ordinauit te de⁹ fieri sue eccl'ie p̄sulē et petri apl'i successorē. Cui Greg. Et quō h̄ nosti q̃ tūc me dn̄s eccl'ie sue p̄sulem p̄destinauit. Qui ait. Quia ego angelus ei⁹ sum. ₇ me tibi dn̄s tūc misit vt te sp̄ debeā ꝓtegere. ₇ oīa que petier ꝑ me apud ipsum valeas īpetrare. ₇ sic disparuit.

I Qualr' aūt h̄ accidit q̃ summ⁹ pontifex fact⁹ ē ondit. Nā legit q̃ q̃dā tp̄e tyber fluui⁹ egressus tm̄ excreuit vt sup̄ muros vrbis influeret ₇ pl'imas dom⁹ euerteret tūc etiā p̄ tyberim fluuiū multitudo serpentiū cū magno dracone in mare descendit. s₃ a fluctib₉ ad litt⁹ p̄iecti sunt ₇ totū aerē sua putredine corruperūt. Sicq₃ plaga pessima quā inguinariā vocāt .i. apostema secuta ē. Que plaga primo oīm pelagiū papā ꝑculit. ₇ sine mora extinxit. Postmodū vo in reliquū vulg⁹ ita deseuit vt subtract habitatorib₉ pl'imas dom⁹ vacuas reliq̄rit. Sed q₃ eccl'a dei sine rectore esse nō poterat. omis plebs gregoriū licet renitentē totis virib₉ elegit. Cū ḡ bn̄ dici deberet ₇ lues .i. plaga vel mors populū deuastaret s̄monē ad ppl'm fecit ₇ letanias instituit ₇ ꝓcessionem faciēs. Req. i ser. de letanijs Et vt oēs attenti⁹ dn̄m exorarēt admonuit. Ipsa tn̄ lues intm̄ seuit vt in vna hora .lxxx. hoīes spiritū exalarēt. Sed nequaq̄₃ cessauit ppl'm admonere vt ab orōne nunq̄₃ desisterēt donec diuia miseratio istā pestē ꝓpulsaret. Vn̄ finita ꝓcessione voluit fugere s₃ nequiuit q₃ vigiles die noctuq₃ portas vrbis ꝓpt' eū obs̄uabāt. Tandem mutato hitu a q̄busdā negociatorib₉ obtinuit vt in q̄dā dolio sup̄ quadrigam de vrbe educeret Qui mox siluas expetijt cauernarum latibula req̄siuit Ibiq₃ dieb₉ trib₉ latuit. Veruntn̄ dū sollicite q̄reret colūna luc p̄fulgida de celo pendēs sup̄ locū in q̄ latitabat apparuit. In q̄ colūna āgelos ascendētes ₇ descēdentes q̄dam reclusus asperit. Morq₃ ab vniuerso ppl'o capit. ₇ sūm⁹ pontifex cōsecrat. S₃ q₃ adhuc romā pestis sup̄dicta vastauit more solito ꝓcessionē cū letanijs itex q̄da₃ tp̄e pascali p̄ circuitū ciuitat ordinauit. In q̄ imaginē btē v̄ginis marie q̄ adhuc est rome quā scūs Lucas arte medic⁹ ₇ pictor egregius formasse dr. ₇ eidem v̄gini siliis p̄ oīa ꝑhibet an̄ ꝓcessionē reuerent portari p̄cepit. Et ecce tota aeris īfectio ₇ turbulētia imagini cessit ac si ipsa₃ imaginē fugeret ₇ eius p̄sentiā ferre nō posset. Sicq₃ p⁹ imaginē mira serenitas aeris remansit. Tūc ī aere iuxta imaginē audite st' voces angelice canētiū. Regina celi letare all'a. Tūc beatus Grego. vidit sup̄ castrū crescētij angelū dn̄i q̄ gladiū cruentatū tergēs ī vaginā reuocauit. Intellexitq₃ q̃ pestis illa cessasset. et sic factū est. Vn̄ castrū illō deinceps castrū angeli vocatū est. R Ipe em̄ ī tali dignitate vixit q̃ cū magno dolore pōtifex fuit ₇ libēti⁹ in

iusti i magna ɔstantia aduersus eos q̄ se angustiauerūt. Uidētes turbabūtᷣ.s.in iudicio timore horribili. Sequitᷣ. et p̄ angustia spūs gemētes. Hi sunt q̄s aliqñ habuimus in derisuȝ ꝛ in silitudinē improperij. nos insensati vitā illoꝝ estimabamꝰ insaniā. ꝛ finē illoꝝ sine honore. Ecce quō cōputati sᷣt intᷣ filios dei. ꝛ intᷣ scōs sors illoꝝ est. Sequitᷣ. Jō accipiēt regnū decoris ꝛ dyadema speciei ð māu dn̄i qm̄ dextera sua teget illos. Jdeo xp̄s bn̄dixit. Cū sederit filiꝰ ho. ꝛc̄. ¶ Sed nota ꝙ ꝺm Grego. nō solum discipuli sed oēs illi qui res possessas ꝛ ꝓpriā volūtateȝ p xp̄o reliquerūt cū xp̄o iudicabūt. Un̄ est sciendū ꝙ q̄druplex ē modus iudicādi. Primꝰ ē p̄marie ꝛ ꝓprie ptātis. ꝛ sic solus deus iudicabit Scd̄us est delegate siue cōmisse ptātis. ꝛ sic xp̄s iudicabit inq̄ʒtuȝ hō. qꝛ patᷣ om̄e iudiciū dedit filio. vn̄ Job. v. Potestatē dedit ei iudicium facere. qꝛ filiꝰ hoīs ē. Jō dixit. Cū sederit filiꝰ ꝛc̄. Tertius est assessorie dignitatis. ꝛ sic iudicabunt apl̄i q̄ etiā erūt alijs eminētiores. et ideo dn̄t sedere sup thronos iudicātes duodeciȝ tribꝫ isrl̄ Quartꝰ est approbatōis. ꝛ sic oēs sancti ꝛ angeli cū xp̄o iudicabunt qꝛ eius verā ꝛ iustā sn̄iam approbabūt. Un̄ in p̄s. Letabitᷣ iustꝰ cū vi. vin. Secūdo dico ꝙ xp̄s oñdit magnitudinē p̄mij remuneratiōnis mltitudine. cuȝ additᷣ. Et oīs q̄ reliquerit ꝛc̄. cētuplū accipiet. i. sp̄ualem iocūditatē. Naȝ Hiero. exponit. Qui reliquerit domū vel agrū ꝛc̄. centuplū accipiet. hoc est sp̄ualē cōsolationē ꝛ dulcedinē q̄ in infinitū excedit tp̄alem possessionē q̄ʒtuȝ centenariꝰ numerus excedit minorem numeꝝ. Un̄ p̄s Quā magna multitudo dulcedinis tue dn̄e. q. d. ꝛc̄. Un̄ dic̄ Augꝰ Premiū beatitudinis qd̄ deꝰ p̄parauit oībꝫ sanctꝭ eius. tm̄ est ꝙ intellectu nō capitᷣ. acq̄ri pōt. estimari nō pōt. q. d. qꝛ tante magnitudinis est. Un̄ de h̄ premio dicit Jsa. lx. Uidebis ꝛ afflues mirabitᷣ et dilatabitᷣ cor tuū. Uidebis inq̄ʒ ꝑ cōtemplationē magnitudinem p̄mij. ꝛ afflues ꝓptᷣ nimiā delectationē dulcedinis. ꝛ mirabitᷣ. s. intellectꝰ tuꝰ. dilatabitᷣ cor tuum in gr̄aꝝ actione. Et rōnem assignat Bern̄. dicēs. Hi iudicantᷣ in oēm plenitudinē. ꝛ sponsus. s. xp̄s adducens ꝛ deducēs eos in monteȝ sanctū suū ꝛ in tabernacula sua. ꝛ ad speciosa ꝑadisi. ꝛ ad flores rosaꝝ et lilia cōuallīū. ad amena ortoꝝ. ad diuitias cellarioꝝ. postremo ad ipsa secreta trinitatꝭ. Un̄ h̄ cognoscens p̄s. in sp̄ūsancto dic̄ Jnebriabuntᷣ ab vbertate. i. ð magnitudīe domꝰ tue. Un̄ dic̄ Augꝰ gaudiū erit intus ꝛ extra. gaudiū sursum atq̄ʒ deorsū. gaudiū vbiq̄ʒ plenū. ¶ Tertio dico ꝙ xp̄us oñdit magnitudinē p̄mij in et̄ne vite felicitate cū dr̄. et vitā eternā possidebit. Que possessio vite eterne est clara dei visio. Un̄ dicit xp̄s Jo. xvij. Patᷣ q̄s dedisti mihi volo vt vbi ego sum ꝛ illi sint mecū.

vt videāt claritatē meā.i q̄ scʒ cō/ sistit btitudo vite etne. vñ Aug⁹. Tota merces electoꝶ ē visio oipo tent̄ꝫ dei.q̄ visio facit nos etnal'r btōs. Nā ex ista visione trāsforma mur i silitudinē ipsi⁹ dei ſm quaʒ creati sum⁹.qd̄ ē sūmū felicitatis vñ .j. Joh.iij. Scim⁹ qm̄ cū appa ruerit siles erimus. qm̄ videbim⁹ euʒ ꝛc̄. Vñ d̄r.ij. Coꝶ.iij. Nos ꝯo oēs reuelata facie gl'iaʒ dñi specu lantes i eādē imaginē trāsforma/ mur a claritate i claritatē.q̄ scʒ sūt regalia.ꝛ felicia signa etni reḡꝫ q̄/ bꝫ felicit̄ p̄miabit ꝛ honorabit ele ctos i resurrectiōe eoꝶ. Qd̄ bñ fi/ guratꝛ nob in Hester.vj.vbi d̄r q̄ rex assuerus dixit ad aman. Quid dʒ fieri viro quē rex honorare de/ siderat. R̄ndit. Hō queʒ rex vult honorare dʒ indui vestibꝫ regiis et iponi sup̄ equū q̄ de sella reḡꝫ ē. ꝛ accipe regium dyadema sup̄ ca/ put suū.ꝛ p̄m⁹ de p̄ncipibꝫ reḡꝫ p̄ plateā ciuitat̄ꝫ clamet ꝛ dicat. sic honorabit̄ quē rex voluerit hono rare. Moral'r p̄ regē assueꝶ intel ligit̄ btitudo ꝛ dñs nr̄ ē etna bea/ titudo. Per virū quē rex honora/ re desiderat intelligit̄ elect⁹. Per vestes regias intelligit̄ dotes aīe et corꝑis gl'ificati. Per equū q̄ est de sella reḡꝫ.i. de ornatu sic̄ equus reḡꝫ dʒ ornari intelligit̄ thron⁹ dei Et p̄ p̄mū de p̄ncipibꝫ reḡꝫ intel/ ligit̄ angelica natura q̄ p̄ plateam celest̄ꝫ ciuitat̄ꝫ clamabit ꝛ dicet cū viderit scm̄ pe. sic gl'iose vestitum Hoc honore dign⁹ ē quēcūqꝫ rex voluerit honorare. Vñ i p̄s. spūs/ scūs dic̄. Nimis honorati st̄ ami/ ci tui deus. Vñ sic honorant̄ oēs electi.ꝛ iam sci in dotibꝫ aīe ꝛ post resurrectionē in dotibꝫ corꝑis ve stient̄ stola etni reḡꝫ.vñ Apoc̄.iij. Ambulabūt mecū in albis q2 di/ gni sūt. Vñ scūs petr⁹ iaʒ i dotibꝫ aīe honorat̄ ſm tres potētias aīe ei⁹.q̄ sunt mēoria.intellect⁹ ꝛ vo/ luntas.qd̄ ē sūma felicitas. Per intellectū em̄ ꝯgnoscit deū qd̄ est felicitas eterne vite.vñ Joh.xviij. Hec ē vita etna vt cognoscant te solū verū deū et quē misisti iesum xp̄m. Per volūtatē diligit deū.vñ Aug⁹. Diligere deū ex toto corde ꝛc̄.solū iplet̄ in p̄ria.qd̄ iteꝶ ē fe/ licitas vite etne. vñ Berñ. Deus charitas ē quid p̄ciosius est ꝛ qui manet i charitate i deo manet q̄d securi⁹.ꝛ de⁹ i eo.q̄d iocūdi⁹. Per mēoriā tenet etnal'r. Vñ mgr̄ li.ij. dis.j. De⁹ fec̄ hoīeʒ vt sūmū bonū ꝛc̄. Qd̄ ē felicitas etne vite. Vñ p̄s Memor fui dei ꝛ delectat⁹ suʒ ꝛc̄. Honorabit̄ ēt i resurrectōe i doti bꝫ corꝑis gl'ificati.q̄ sūt imortali/ tas.agilitas.subtilitas. claritas. P̄io i mortalitate. vñ Apoc̄.xxj. Absterget de⁹ ꝛc̄.ꝛ mors vltra nō erit ꝛc̄. Scd̄o i agilitate. vñ Aug. dic̄. Vbicūqꝫ volet spūs ibi ꝓtin⁹ erit ꝛ corp⁹. Tertio i sublimitate vñ .j. Coꝶ.xv. Semiat̄ corp⁹ aīale surget corp⁹ spūale. Quarto i cha ritate.vñ Mat.xiij. Tunc fulge/ būt iusti sic̄ sol i ꝯspectu dei. Per equū intelligit̄ thron⁹ dei. Vñ p̄t dicere ill̄d Ecc̄i.vl. Dñe de⁹ exalta sti sup̄ t̄rā hitatiōeʒ meā. Per dya

dema ītelligit' etn̄a gl'ia. ps. Gl'ia ⁊ honore co. ⁊c. Per p̄mū de p̄ncipib' reg; ītelligit' āgelica societas que clamabit p ciuitatē celestē sic honorabitur.

De scō Mathia. Sermo. xvij.

In fide et

lenitate ipsi' scm̄ fecit illū. ⁊ elegit eū ex oī carne Eccī. xlv. No. charissimi. dic̄ iulius ceis' li. iij. de regalib' sedib'. Nll'a vt' tm̄ est digna excellētie ⁊ honor; sic hūilitas. Jō sctūs mathias q̄ hūil' interp̄tat' ,pp' suā bumilitatē fidē; ⁊ lenitatē meruit ꝙ dn̄s fec̄ eū scm̄ ⁊ elegit eū ī apl'm q̄re ⁊c. ī qb' q̄dē vbis tria notant' Primū ē electio gl'iosa. qd̄ notat'. cū dr̄. elegit eū ⁊c. Scdm̄ ē pfectō vtuosa. cū addit'. Jn fide ⁊ lenitate. Tertiū ē remūeratio gaudiosa cū ↄcludit'. scm̄ fecit illū. Dico p̄mo ꝙ in vbis p̄notat; notat' electio gl'iosa. qd̄ ⁊c. E Est notādū ꝙ dn̄s elegit scm̄ mathiā de statu mūdi ad societatē apl'oꝝ Jpse em̄ dn̄s hūit. xij. apl'os q̄s elegit vt sederēt sup sedes duodeci iudicātes duodeci trib' isrl' ī nouissima die iuxta euāgeliū Mat. xix. Cū sederit fili' hoīs ⁊c. S; iudas pdidit illā dignitatē ⁊ fact' ē discipulus diaboli. ⁊ iō loco illius elegit dn̄s mathiā. Qual'r aūt h̄ factū ē legit' Bedā scripsisse mathiā loco iude substitutū. S; p̄mo ortū ⁊ originē ipsi' iude pditor; breuit' videamus. Legit' em̄ in q̄dā hystoria l; apocryfa ꝙ fuit q̄dā vir dict' Ruben in hierl'm q̄ alio noīe dict' est Symon de tribu dan. vl' f̄m Hiero. d̄ tribu isachar q̄ habuit vxorē noīe Cyboreā. Quada; igit' nocte cū sibi mutuo debitū exoluissent. cyborea obdormiēs somniū vidit qd̄ pterrita cū gemitib' ⁊ suspirijs viro suo retulit di. Uidebat' mihi qd̄ filiū flagitiosu; parerē q̄ toti' gent; nr̄e cā pditōis existeret. Cui ruben. nephareā re; nec relatu dignā faris ⁊ spū sic puto phitonico raper;. Cui illa. Si me cōcepisse sensero ⁊ filiū pepo absq; dubio n̄ spū phitonico rapior s; reuelatio certa ē. Procedēte īpe cū filiū pepisset parētes plurimū timuerūt et q̄d de eo facerēt cogitauerūt. et cū filiū abhorrerent occidere. nec vellēt destructorē sue gent; nutrire. ip̄m in fiscellā positū mari exponūt. Quē marini fluct' ad insulam q̄ vocat' scarioth ,pulerūt Ab illa igit' insula iudas scarioth appellat' est Regina aūt loci illi' carens liber; ad litt' mar; cā spaciandi ,pcessit. ⁊ fiscellā a marinis fluctib' iactari vidēs ipsa; aperiri iussit ⁊ inuenit pueꝝ elegantis forme. q̄ suspirās ait. O si solatijs tāte sobolis subleuarer ne regni mei successore p̄uarer. Pueru; g̊ secrete nutriri fecit ⁊ se grauidam simulauit. tandē se pepisse mētit'. Et p totū regnū fama hec celebris diuulgatur. Princeps aūt pro suscepta sobole vehementer exultat et ingenti gaudio. plebs letatur. Regina ipsum f̄m regiam dignitatem et magnificentiam edu

Ruben
Cyboream

cari fec. Nõ post mltuȝ tp̄is regia de rege cõcepit. ⁊ suo tp̄e filiũ ꝑtu riuit cũ aũt pueri aliq̃ȝtulum cre uissent ad inuicẽ sepi⁹ colludebãt ⁊ Judas pueꝝ regis crebris ĩiu/ rijs molestauit ⁊ ad fletũ sepi⁹ ꝓ/ uocauit Regina aũt hoc moleste ferẽs et iudã ad se nõ ꝑtinere sci/ ẽns ip̄m crebri⁹ verberauit. sȝ nõ sic a molestia pueri cessauit. Tã/ dem res pandit̃ et iudas nõ ver⁹ fili⁹ regine sed inuẽtus fuisse apit̃ Quod iudas vt ꝯperit vehemen ter erubuit et frẽȝ putatiuũ filiũ regis latenter occidit. Et ob hoc capitalẽ s̄niaȝ subire timẽs cũ tri butarijs in hierl'm fugit. seq̃ȝ pi/ lati curie tũc p̄sidis mãcipauit. ⁊ qm̄ res siles sunt sibi habiles. Pi latus iudã suis moribꝫ aptũ ĩue/ nit. et cepit eũ valde charꝝ habere Preficit̃ igit̃ vniuerse curie pila/ ti et ad ei⁹ nutũ oĩa disponũtur Quadam igit̃ die Pilatus de pa latio suo in quoddaȝ pomerium aspiciẽs illoꝝ pomoꝝ tanto desi/ derio capt⁹ est vt pene deficere vi deret̃. Erat aũt illud pomeriũ ru ben p̄ris iude. sed nõ iudas rubẽ vl' ruben iudam cog̊uit. q̃ȝ ruben ipsuȝ in marinis fluctibꝫ perisse putabat. et iudas q̇s esset p̄r vel patria sua penitus ig̊rabat. Pi/ latus itaq̃ȝ accersito iuda ait. Tã to desiderio illoꝝ fructuũ capt⁹ sum. ꝙ si de his fructibꝫ frustra/ tus fuero spiritũ exalabo. Conci tus igit̃ iudas in pomeriũ insilijt ⁊ veloci⁹ mala carpit. Interea ru ben venit ⁊ iudã mala sua carpẽ/

tem inuenit. Fortit̃ ambo ꝯtẽdũt ⁊ iurgia sup̲addunt. Post iurgia surgũt ad ꝟberaꝫ mutuis se iniu rijs affecerũt. Tandeȝ iudas ru/ ben in ea p̲te q̄ ceruix collo cõneȝ ctit̃ lapide p̲cussit ⁊ occidit. Po/ ma ꝟo sustulit ⁊ Pilato q̇d acci/ derit enarrauit. Jaȝ die inclinãte ⁊ nocte sup̲ueniẽte Ruben mor/ tu⁹ inuenit̃ ⁊ subitanea morte p̄/ uent⁹ fuisse putat̃. Tũc pilat⁹ oẽs facultates ruben ⁊ cyboreã vxorẽ ruben iude ĩ ꝯiugẽ tradidit. Qua dam igit̃ die cũ cyborea grauiter suspiraret. ⁊ iudas vir ei⁹ q̇d habe ret diligent̃ interrogaret. Rñdit Heu infelicissima sum oĩm feiaꝝ q̃ȝ infantulũ meũ marinis flucti/ bꝫ ĩmersi. ⁊ virũ meũ p̄uentũ mor te inueni. Sȝ ⁊ dolori misere ad/ didit pilat⁹ dolorẽ q̇ me mestissi/ mã tradidit nuptui. ⁊ ĩuitissimaȝ tibi in ꝯiugẽ copulauit. Cũq̃ȝ illa oĩa de illo infantulo. s. iuda enar/ rasset. et iudas ea q̄ sibi acciderãt ꝓtulisset. ĩuentũ ẽ ꝙ iudas mr̄em suã in vxorẽ duxeret. ⁊ patrẽ suuȝ occiderit. Pnĩa igit̃ duct⁹ suadẽ/ te cyborea dñm nr̄m iesum xp̄m adijt ⁊ suoꝝ delictoꝝ veniã iplo/ rauit. Hucusq̃ȝ apocryfa dr̃. F Dñs ãt iudã suũ apl'm elegit. q̇ a deo familiaris sibi extitit vt eũ face ret suũ ꝓcuratorẽ. quẽ tñ postmo dũ ꝑtulit suũ ꝓditorẽ. Hẽbat em̄ loculos ⁊ ea q̄ xp̄o dabãt̃ furabat̃ Dolẽs ꝟo tp̄e dñice passiõis ꝙ vn gentũ q̇d .ccc. denarios valebat n̄ fuerat vẽditũ vt illos denarios ẽt furaret̃. abijt ⁊ dñȝ ꝓ .xxx. d̄narijs

paupertate vixisset. Un̄ scp̄sit i epi/stola ad patriciū sic di. Dum ꝯtē/platiōis alta describit̄ ruine mee mihi gemitū renouat̄. q2 audiui q̄d intus ꝑdidi dum foras ad cul men regiminis imeritus ascendi Tanto aūt me merore ꝑcussū co/gnoscite vt vix loq̄ sufficiā. Noli/te ḡ me vocare noemi. i. pulchrū s3 vocate me maram. q2 amaritu dine plen⁹ sum. Un̄ oēs q̄ me ad ep̄atus ordinē cognoscit̄ ꝑuenis/se si me diligit̄ plangite. q2 ꝛ hoc ego incessant̄ defleo. Un̄ legit̄ ꝙ tp̄e sancti Gregorij fuit q̄dā here/mita vir magne virtut̄ q̄ oīa ꝓpt̄ deū reliquerat ꝛ nihil p̄ter cattū possidebat quē blandiēs sepe q̄si cohabitatricē in suis gremijs cō/fouebat. Orauit aūt ad dn̄m vt si bi ostēdere dignaret̄ cū quo futu/re remuneratōis mansionē spera re deberet. q2 illi⁹ amore nihil ex seculi diuitijs possideret. Quadā igit̄ nocte sibi reuelat̄ ꝙ cum Gre gorio romano pontifice māsionē sibi sperare deberet. At ille fortit̄ ingemiscēs. parū sibi voluntariā paupertatē ꝓfuisse putabat si cum illo remunerationē accipet q̄ tan tis mūdialib⁹ diuitijs abūdaret. Cum ḡ diuitias gregorij sue pau pertati die noctuq3 suspirādo cō/ferret. alia nocte audiuit dicentē sibi. Cum diuitē nō possessio diui tiaꝝ faciat sed cupido cur audes paupertatē tuā3 compare diuitijs Gregorij. Nā mag̃ illū cattū quē habes quotidie palpādo diligere cōprobaris q̄3 ille tātas diuitias quas nō amādo. sed ꝯtemnendo cūctisq3 liberalit̄ largiēdo disper/git. His audit̄ solitari⁹ deo gr̄as egit. ꝛ qui meritū suū deteri⁹ esse putauit si ꝯferret̄ Grego. orare ce pit vt cū eo mansionē q̄nq3 ꝑcipe mereret̄. Et sic p3 eius paupertas Un̄ dicit in omel̄. Si cōsiderem⁹ frēs charissimi que et quāta sunt que nobis ꝓmittunt̄ in cel̄ vi ꝛc. L Secūdo ostendit̄ in ei⁹ hūili/tate que ꝯseruat ꝟtutes. sicut pa pa Grego. dicit. Qui ceteras ꝟtu/tes sine hūilitate ꝯgregat facit sic̄ ille qui puluerē in ventū portat. Un̄ dicit saluator Mat. xi. Disci/te a me q2 mit̄ sum ꝛ humilis cor de ꝛc. Un̄ ꝑfectā humilitatē hūit. Grego. exemplo dicētis. Exēplū3 eīn̄ dedi vobis .s. hūilitatis vt quē admodū ꝛc. Sic fecit scūs Greg. Nam sūmā humilitatē semp̄ stu/duit hr̄e. Un̄ scribit in quadā epi/stola. Ego eīn̄ ꝑ ep̄atu tuo factus sum seru⁹ oīm. Jō se in suis epl̄is p̄mus seruū3 seruoꝝ dei scripsit. Et alios sic noīari instituit. Li/bros suos dum adhuc viueret ob nimiā hūilitatē3 publicari noluit ꝛ i compatiōe alioꝝ doctoꝝ suos nihil valere estimabat. Tante eīn̄ hūilitat̄ extitit ꝙ se laudari nul/lo mō ꝑmitteret. Un̄ Stephano ep̄o qui eū in suis epl̄is laudaue/rat. ita scribit. Uos nimis lauda/stis me. cum tn̄ scriptū est. Ne lau des hoīem q̄3diu viuit. Jtē in epi stola ad Anastasium patriarchā. Quia vos me lucernā dn̄i dicitis ꝙ loquēdo mult̄ ꝓdesse multisq3

posse lucere ꝓhibit᷒. existimationē meā mihi fateor in dubitationem maximā ꝑduxist᷒. Cōsidero nāqꝫ q̇ sum ꝛ nihil ex me hmōi boni signo depҏhendo. Cuꝫ ḡ credere volo qđ dicit᷒ ꝯtradicit mihi īfirmitas mea. Cū disputare volo qđ in laude mea đꝛ. ꝯdicit mihi sanctitas vr̄a. Sꝫ queso igit̃ vir sancte nō sic mihi scribere. Un̄ vocabula iactantiā vel vanitatē sonātia oīno respuebat. Itē Eulogio pr̄iarche alexandrino q̇ eū vniuersalem papaꝫ ac dn̄m vocauerat. ita scripsit. In ep̄la quā mihi direxistis est ꝟbū supꝑbe appellatōis. dicendo me vniuersalē ꝛ dn̄m. Peto ꝙ sanctitas vr̄a vltra nō faciat Ego em̄ ꝟbis ꝓsperari nō quero. sed moribꝫ. nec deputo eē honorē in q̊ frēs honorē suū ꝑdere cognosco. Recedāt ḡ ꝟba que vanitatē inflant charitatē vulnerāt. Un̄ exemplū de ei⁹ humilitate. Legitur em̄ ꝙ q̇dam scūs abbas noīe Johānes cū romā ad visitandum limina sanctoꝝ aduenisset ꝛ sctm̄ gregoriū papā ꝑ mediū ciuitatis trāsire vidisset. voluit ei occurrere. ac vt decebat reuerentiā ei exhibere. Un̄ cernēs scūs Gre. ꝙ se in terraꝫ vellet ꝓsternere festinauit ꝛ ꝑ̇us se corā illo in terram ꝓstrauit. nec inde surrexit quousqꝫ abbas ꝑmo surrexit. ī quo ei⁹ humilitas cōmendat̃. Un̄ ipse Gre. dicit. Illa ꝟtus in nobis veracit̃ pullulat q̄ in radice humilitat᷒ ꝑdurat. Et sic ptꝫ scđm ℳ Tertio ostendit̃ in ei⁹ pietate misericordia ꝛ cōpassione. Un̄ ad Col. iij. Induite vos sicut electi dei viscera misericordie ꝛc̄. q. d. qꝛ pertinet ad misericordiā. Un̄ dicit saluator Mat. v. Bt̄i misericordes qm̄ ipsi mi. cō. ꝛc̄. Certe hāc misericordiā pietatē ꝛ cōpassionē habuit scūs Grego. Un̄ legit̃ ꝙ ipse tāte largitat᷒ elemosynaꝝ extitit vt nō solū pn̄tibꝫ sꝫ longe positis subuenit. Nam oīm indigentiuꝫ noīa scҏta habebat. Un̄ in mōte synai monachis necessaria ministrabat. monasteriū hierosolimis instituit ꝛ illic de gētibꝫ dei famul̃ necessaria mīstrari ꝓcurauit. Tribus q̊ꝫ milibꝫ ancillis dei ꝓ quotidianis stipendijs octoginta libras auri ānualit̃ offerebat. Quotidie etiā ad mensaꝫ suā ꝑegrinos quoslibet inuitabat. Int̃ quos q̄dam die vn⁹ accessit in cui⁹ manibꝫ dum ipse ex hūilitate aquā fundere vellet ꝯuersus vꝛceū accepit sꝫ repente eū in cui⁹ manibꝫ aquā fundere vellet nō inuenit. Cunqꝫ hoc factū secū ipse miraret̃. eadeꝫ nocte dn̄s ei ꝑ visioneꝫ apparuit dicēs. Ceter᷒ diebꝫ me in mēbris suscepisti. hesterno aūt die me in memetipso suscepisti. Et sic patꝫ ei⁹ misericordia ꝛ pietas. Itē eius cōpassio ptꝫ cū orauit ꝓ traiano damnato. iuxta illud Isa. liij. orauit ꝓ trāsgressoribꝫ vt nō perirēt. Un̄ legit̃ ꝙ dū quadā vice traiano iam diu mortuo sctūs Grego. ꝑ forū traiani transiret. ꝛ ei⁹ mansuetudinē ꝛ iusticiā quā ipse traianus exercuit recordat⁹ fuisset gre

gorius ad basilicā scti pe. puenit et ibidē p eius errore amarissime fleuit. & p eius liberatione orauit. Tūc sic diuinit⁹ rñsum ē. Ecce petitionē tuā cōpleui & traiano iudicato ad penā eterni pepci. De cetero autē diligent caueas ne p aliquo dānato pces fundas. Fert q3 q angel⁹ illud adiecerit dicēs qz em p dānato rogasti. duorū tibi dat optio. aut em in purgatorio duob diebcruciaberis. aut certe toto corpe vite tue infirmitatibus & doloribus fatigaberis. Qui p elegit toto tpe vite sue doloribus ꝯcuti q3 duob dieb i purgatorio cruciari. Uñ factū est q sp deinceps aut febrib laborauit aut podogra. i. (gesuchte d fuer) pssus fuit. Aut etiā validis corpis doloribo cōquassat⁹. aut dolore stomachi miserabilr cruciat⁹. Uñ in qdam epla sic loquit. Tātisq3 doloribo pmor. vt vita mibi grauissima pena sit. qtidie eni3 in dolore deficio. & mortis remediū expectando suspiro. Ecce quātā cōpassionem būit. qd &c. Und pfectissime pōt dicere illd Job. xxx. Flebā qndam sup eo q afflict⁹ erat. & cōpa. aīa mea pau. ¶ Jobes vo dyaconus q legendā ei⁹ cōpleuit. dicit q aīa traiani nō est ab inferno liberata & i padiso posita. s3 simplr ab inferni cruciatib liberata. valet em vt dicit aīa i inferno existere & cruciat⁹ inferni p misericordiā dei nō sentire. cum in inferno nulla sit redēptio. Uñ aliq dicūt q pena etna ꝯsistit in duob. s. in pena sensus. & in pena dāni qest carentia visionis dei. Pena igit etna qtū ad pmū ē dimissa. s3 ad secundū ē retenta. S3 nota q gregori⁹ fleuit & orauit p traiano romano impatore pp mansuetudinem & iusticiā ei⁹ quā habuit. Nā legit q quodā tpe traian⁹ ad bellum vehemētissime festinauit. cui qdam vidua occurrit flebiliter dicens. Obsecro vt sanguinem filij mei innocent pempti vindicare digneris. Cui traianus. Si sanus reuerteret vindicare eū testaret. Uidua dixit. Et qs mibi hoc psta bit q tu in plio nō moriaris. Traianus dixit. Si ego mortu⁹ fuero ille q post me impabit te vindicabit. Cui vidua. Et qd tibi pderit si alter mibi iusticā fecerit. Traianus dixit. Utiq3 nibil. Et vidua inqt. Nōne melius ē tibi vt mibi iusticiam facias & p hoc mercedē accipias quā vt alteri transmittas banc. Tunc traian⁹ pietate cōmotus de equo descendit & ibidem innocentis sanguinem vindicauit. Fert etiam q cū quidam filius traiani p vrbem equitando nimis lasciuie discurreret filium cuiusdam vidue interemit. & cu3 vidua lachrymabiliter Traiano exponeret. ipse filium suū qui hoc fecerat vidue loco filij sui defuncti tradidit & magnifice eā ditauit Et sic pt3 Traiani pietas & misericordia pter quā merebat misericordiā dei. Uñ Mat. v. Beati misericordes qm ipsi miseri. &c. ¶ Secundo pncipalit bonus

doctor dz esse ṽbo dulci venusta/tus. Un̄ saluator Mat. v. Sit ãt ƥmo vr̄ nō nō. ita ita. Qđ aũt his abũdanti⁹ est. a malo est. Et talis doctor est bon⁹. Un̄ dr de eo Cañ. ij. Uox tua dulcis ꝛ facies tua de/cora. Certe sic fuit sctũs gregori⁹ dulci ꝛ salubri verbo venustatus Tradit em̄ Isidor⁹ ꝙ pfecta vox p̄dicatoris dz esse suauis clara et alta. Suauis vt anim⁹ audiẽtiũ blãdiaṫ. Clara vt aures ipleat ve ritate. Alta vt in sublimis suffici at. Et subdit. Si aliqđ ex his de/fuerit pfecta vox nō erit. Sic fuit vox sancti Gre. Fuit em̄ p̄mo sua uis. Dicit em̄ Arist. ꝙ voces sunt note eaꝝ passionũ que sũt in aĩa. Certe sic fuit vox ꝛ dulce ṽbũ sctĩ gregorij. Nam ipse maxie cõpatie baṫ de infidelibꝰ ꝙ errauerũt a ve ritate. Un̄ legiṫ ꝙ ipse quadã die ꝑ foꝝ vrbis rome trãsiens cernit quosdã pueros forma pulcherri/mos. vultu venustos. capilloꝝ ni tore pspicuos esse venales. Inter rogat igiṫ mercatorē de q̄ patria illos attulisset. Qui rn̄dit. De bri tannia. Interrogauit iteꝝ an chri/stiani eēnt. Cui mercator. Nō. sed sunt paganicꝭ erroribꝰ implicati. Tũc gregori⁹ acriṫ ingemiscens. Heu inqt q̄ꝫ splēdidas facies p̄n/ceps tenebraꝝ nũc possidet. Inṫ/rogat insuꝑ qđ esset vocabulum gentꝭ illi⁹. Cui mercator. Anglici vocãṫ. Bn̄ inqt ãglici. qꝛ ãgelicos vult⁹ hn̄t. Interrogat iteꝝ. qđ no/men haberet ꝓuīcia eoꝝ. Ait mer cator. ꝓuinciales illi vocãṫ deiri. Et gregori⁹. Bn̄ inqt deiri. qꝛ de ira dei sũt eruēdi. Rursus đ noīe regꝭ interrogat. Ait mercator. ꝙ ille diceret aelle. Et grego. Bn̄ aelle. qꝛ alleluia in ꝑtibꝰ illis decãtari oportet. Qui mox ad summũ ponti ficem accedēs cuꝫ mlt̄a instãtia ꝛ p̄cibꝰ vix obtinuit. vt ad illos cō/uertēdos mitteret. Cũqꝫ iaꝫ iter arripuisset romani đ ei⁹ absentia plĩmũ ꝑturbati papã adeũt ꝛ euꝫ taliṫ alloquunṫ Petrũ offendisti Romaꝫ destruxisti. Gregoriũ di/misisti. Sicqꝫ papa ꝑterrit⁹ ad re uocandũ eũ ꝯtinuo nũcios desti nauit. Cũqꝫ gregori⁹ iam triũ die rũ iter ꝑegisset. ꝛ in qđã loco diuer tens ceterꝭ qescētibꝰ qđã locusta. i (mathschreck vł hauschreck) suꝑ eum veniēs coegit eũ a legēdo q/escere. Et gregori⁹ ex ꝯsideratiōe sui noīs. s. locuste mansit. ꝛ stetit in eodē loco. Nã locuste dr q̄si lo/costa. Qđ ille spũ ꝓphetico discēs statim exhortaṫ comites vt velo/ci⁹ ꝓficiscanṫ. sꝫ superueniẽtibꝰ apli cis nũcijs redire cōpellitṫ. licet de h̄ multũ ꝯtristaret. ¶ Tũc pa/pa eũ a monasterio suo extraxit. ꝛ eũ suũ diaconũ cardinalē ordina uit. Cum aũt ipse fact⁹ ē papa mi sit mellituꝫ augustinũ ꝛ iohem et alios plures monachos cum eis timētes deũ in angliã sicut ip̄e de siderauit vt gentes angeloꝝ con/uerterēt ad dn̄m iesum xp̄m. ꝛ sic ptꝫ ꝛc̄. Un̄ gens ãgelicana bn̄ pōt dicere illud p̄s. de eo. Quã dulcia faucibꝰ meis eloquia tua suꝑ mel ori meo. Uel ṽbũ thematꝭ. Scđo

fuit vox ꝛ ỽbū sue doctrine clara vt aures impleāt veritate. Juxta illud ps̄. Oīa mādata tua ỽitas. id ē doctrina. Vn̄ legit̄ ꝙ ipse veritatē sacre theologie docuit ꝛ pdicauit. Ipse em̄ exposuit omelias euāgelioꝝ numero q̄draginta. in Job. xxxv. in Ezech. xx. pastorale. et dyalogorū li. iiij. ꝛ multa alia q̄ enumerari nō pn̄t que oīa a spū sancto recepit. Nā xp̄s dic̄ Mat. x. Nō em̄ vos estꝫ ꝛc̄. Vn̄ dic̄ Gre. Nulla doctrīa melior nisi vbi spiritusscūs doctor adest. q̄ doctor ꝛ mgr̄ suꝰ erat. Nā legit̄ ꝙ petrꝰ dyaconus q̄ fuit familiarissimꝰ cum q̄. iiij. libros dyalogoꝝ disputauerat asseruit ꝙ sup caput scī Greg. qn̄ libros dictauit spm̄sanctū in specie ꝛ silitudine colūbe frequentissime ꝑspexissꝫ. Qd̄ sibi gregoriꝰ ꝓhibuit ne h̄ reuelaret. Nā si h̄ miraculū de visione colūbe manifestaret pꝰ h̄ viuere nō valeret. Vn̄ cū ipse petrꝰ testimoniū sanctitati scī gregorij ꝓhibuit ꝛ tactis sacro sanctꝭ euangelijs affirmauit se vidisse spūmsanctū in specie colūbe sup caput gregorij. spūm int̄ ỽba vere ꝯfessionis efflauit. Vn̄ verificat̄ de eo illd̄ ps̄. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis ꝛc̄. Vn̄ scūs Gre. pōt dicere illud Tren̄. j. De excelso misit ignē ī ossib; meis ꝛ erudiuit me. Vn̄ dicit xp̄s Luc. xxj. Dabo vob os ꝛ sapiam cui nō poterūt resistere ꝛ ꝯdicere oēs aduersarij vr̄i. Quare scūs Greg. bn̄ babuit clarā vocē ac veritate plenam ꝛc̄. Vn̄ bn̄ dr̄ de eo illud ps̄. Declaratio ser. t. illuminat ꝛ ītellectum dat p. Vel ỽbū thematis.

¶ Tertio fuit vox ꝛ ỽbū sue doctrine alta ꝙ in sublimis sufficiebat. Juxta illud Jsa. lviij. Clama ne cesses q̄si tuba exalta vocē tuā ꝛc̄. Certe h̄ fecit scūs gregoriꝰ. Nā ipse semp de celestib; docuit. Vn̄ in signū huiꝰ dr̄ ꝙ ipse in canone apposuit. Diesq; nr̄os in tua pace disponas. atq; ab et̄na dānatione nos eripi ꝛ in electoꝝ tuoꝝ ꝛc̄ Jtem vox sua fuit alta intm̄ ꝙ angelus dn̄i sibi rn̄dit. Nam legit̄ ꝙ cum scūs Greg. apud sanctā mariam maiorē in die pasce missam celebraret. ꝛ cū pax dn̄i (vt solitus est) ꝓnūciaret angelus alta voce rn̄dit. ꝛ cū spū tuo. Vn̄ papa codē die apud eandē eccl'iam stationeꝫ facit nec sibi cum dicit pax dn̄i ꝛc̄ rn̄det̄ in testimoniū huiꝰ miracl'i. Vn̄ angelꝰ bn̄ pōt sibi dicere illd̄ Can̄. ij. Sonet vox tua in aurib; meis. Jpse etiā officiū diuinum ꝛ eccl'iasticū instituit qd̄ q̄si p totaꝫ christianitatē ẜuat̄. qd̄ diuinitus ostēsum ē. Legit̄ em̄ in vita Eugenij ꝙ cū adhuc ambrosianū officium magꝭ q̄; gregorianū officiuꝫ ab eccl'ia seruaret̄ Romanꝰ pontifex noīe Adrianꝰ ꝯciliū ꝯuocauit vbi statutū est vt gregorianū officiuꝫ deberet ab eccl'ia vniuersal'r teneri ꝛ obẜuari. Cuiꝰ rei gr̄a Karolus impator executor existēs p diuersas ꝓuincias discurrēs oēs clericos minis et supplicijs ad h̄ coegit. ꝛ libros ambrosiani officij vbiq; cōburebat. Proficiscēs aūt

btūs Eugeni⁹ ep̄us ad ↄciliū in/uenit ip̄m cōcilium p̱ triduū iam diuisum. Tūc dn̄m papā induxit q̄ oēs p̄latos q̄ fuerant in cōcilio ⁊ iam p̱ tres dies recesserāt reuo/cauit. Concilio aūt ↄuocato oīm patrū hec sn̄ia fuit vt missale ambrosianū ⁊ gregorianū sup̱ altare sancti Petri apl̄i ponerent̄ et fo/res eccl̄e optie clauderent̄. ac plurimoꝝ ep̄oꝝ sigillis diligent̄ mu/nirent̄ ⁊ ipsi tota nocte or̄o ni insisterent vt dn̄s p̱ aliqd̄ signū reuelaret qd̄ hoꝝ officioꝝ ab ecclesijs magꝭ vellet seruari. Igit̄ p̱ oīa or/dinauerāt faciētes. mane ianuas eccl̄ie aperuerūt. ⁊ missale Grego. penit⁹ dissolutū ⁊ huc atq̄ illuc dispersū inuenerūt ambrosianū v̄o apertū sup̱ altare in eodē loco in q̄ ipsum posuerāt inuenerunt. Quo signo diuinit⁹ sūt edocti. vt gregorianū officiū p̱ totū mūduꝫ deberet disp̱gi. ambrosianū vero tm̄ in sua eccl̄ia obseruari. Et sic patres sancti vt diuinit⁹ fuerant edocti statuerūt. Et sic vsq̄ hodie obseruat̄. Un̄ bn̄ dr̄ Grego. quasi egregi⁹ p̄dicator ⁊ doctor. Nā dr̄ a grex ⁊ gore. i. p̄dicare. Un̄ canit eccl̄ia. O doctor optime eccl̄ie scē lumen ⁊c̄. Et sic v̄bū themat̄ pōt dicere christianitas ad oēs fideles ℞ Tertio p̄ncipal̄r bon⁹ doctor debet esse in celo coronat⁹. Unde Eccl̄i. xlv. Corona aurea super mitrā ei⁹ exp̄ssa signo sanctitat̄ gl̄ia honoris ⁊ op⁹ v̄tut̄. Per mitraꝫ intelligit̄ ei⁹ sapia et doctrina ⁊c̄. Qual̄r aūt ī celo sit coronat⁹ ostēditur. Legit̄ eīn q̄ ipse scūs Gre. anno ab incarnatione dn̄i q̄ngentesimo. xcv. salubrit̄ p̄fuit ecclesie dei. Hic p̄m⁹. Grego. noīe. ⁊ in ordine paparū. lxvj. Qui cū sedisset ānis. xiij. mensib⁹ sex. ⁊ dieb⁹ decē plenus bonis opib⁹ migrauit ad x̄pm q̄ eū in celo coronauit. iuxta p̄s. Posuisti in capite ei⁹ coronā. Un̄ dic̄ Seneca d̄ doctorib⁹. Hi in cōuiuio et̄no duplici ferculo. i. duplici honore digni sūt q̄ laborāt in p̄nti sicut fideles euāgeliste p̄/dicantes arguēdo obsecrādo. Talentū eīn sibi traditū sub terra nō abscondūt. s. doctrinā. Un̄ bn̄ fi/gurat̄ nob̄ eius doctrina p̄pt̄ quā in celo est coronatus p̱ mulierē. Apoc̄. xij. Signū magnum apparuit ī celo ⁊c̄. Un̄ Dan̄. xij. Qui docti fuerint. Req̄. in ser. Lucie. N. Exemplū Quedā matrona rome cā deuotionis oblatiōes siue ho/stias ↄsueuerat facere ⁊ sūmo pontifici scō Grego. singul̄ dn̄icꝭ die/bus obtulit. Que cum quadā die ad cōicandū de manu apl̄ica cuꝫ alijs accederet. ⁊ pontifex illi cor/pus dn̄icuꝫ porrexisset di. Corp⁹ dn̄i nr̄i iesu x̄pi custodiat te in vi/tam eternā. Illa subrisit Qd̄ scūs Gregori⁹ cernens sacr̄m ei subtraxit ⁊ separatū cum patena sup̱ altare posuit. Et expleto sacro my/sterio btūs Grego. int̄rogauit eā dicens. Quare risisti. At illa. quia panē illum quē p̄prijs manib⁹ fe/ci tu corpus dn̄icum appellabas ideo risi. Tūc sctūs gregori⁹ fecit sermonē ad ppl̄m. ⁊ postea p̄stra

uit se in orõnez. ꝛ ppl'm iussit ora re. Uñ ipso ac ppl'o orantib' ꝑdi/cta hostia. s. oblata. tūc v̄sa est in carnē ad instar digiti auricularis sanguīe cruentatā. Quo facto vi so matrona ac tot' ppl'us multū ꝯfortata est in fide ꝛc. Quidaʒ ab bas qui ꝑerat monasterio sancti Grego. ei nūciauit ꝙ q̄daʒ mona ch' penes se tria nūmismata ha/beret. quē gregori' ad terrorē alio rum excōicauit. Qui post modi/cum tp̄us morit̄ scō Grego. nesci ente. Qui turbat' ꝙ sine absolu/tione mortu' fuerat. orōnem ī ce dula scripsit in q̄ eum ab excōica/tionis vinculis absoluit. deditq; vni dyaconoꝝ ꝑcipiens vt eā sup fouea fratr꜠ defūcti legeret. Quo iussa cōplente sequēti nocte q̄ de funct' fuerat abbati apparuit. et se vsq; mō fuisse ī custodia deten/tum heri esse absolutum ꝓhibuit.

De annūciatione Marie.
Sermo. xix.

Missus est angelus gabriel a dō in ciuitatē galilee cui nomen nazareth. ad v̄ginē despō satam viro. Lu. j. Notate charis/simi. dicit eñ btūs gre. ꝙ ad sum mū mysteriū sūmū angelū venire dignū fuit q̄ sūmū nūciabat. sʒ an gelus gabriel sūmū opus nūcia/uit. s. incarnationem filij dei. ergo dignū fuit eū venire ꝛ mitti. ideo dr̄ Missus ē angel'. g̃ ꝛc. Est no/tandū ꝙ circa hodiernū festū q̄t/tuor notant̄ que euāgelista tāgit in h̄ euāgelio. Primū est nūcij di/gnitas. q2 archangel'. ideo dicit. Missus ē an. ga. Scōm ē dei be nignitas ꝛ grā. cū dr̄. a deo. Ter/tiū est v̄ginis ac ꝑsone idoneitas cū dr̄. ad v̄gi despon. vi. Quartū ē hoīs ꝑditi recuꝑabilitas. qđ no/tat̄ cū ꝯcludit̄. Ecce ꝯcipies ꝛ pa/ries filiū. ꝛ vocab nomē ei' iesus qđ interꝑtat̄ saluator Ipse eñ re demit nos. Uñ de ist꜠ q̄ttuor dic̄ Bern. Felix ē q̄ mittit̄. felix a quo mittit̄. felix ad quaʒ mittit̄. vt fiat felix ꝑ quo mittit̄. s. hō. ¶ Dico ꝑmo ꝙ notat̄ nūcij dignitas. cuʒ dicit Missus ē an. ga. Ipse enim fuit vn' ō archangelis. q2 ſm ma gistrū li. ij. di. ix. Maiores maio/ra nūciauit. sic Gabriel maiora q̄ vnq; fuerāt audita marie nūcia/uit. secreta vicʒ ipsi' dei. cuʒ dicit. Aue grā plena dñs tecū ꝛc. ꝛ illō. Ecce ꝯcipies ꝛ paries filiū ꝛc. Uñ dicit Greg. ad Mariā nō oīs an/gelus sʒ archangelus gabriel mit titur. Nam ad hoc mysteriū sum/mum angelū venire dignum fuit qui sūmū omniū nūciauit. Olim eñ missus ē diabolus ad Euam vt eam seduceret. ꝛ falsam ꝓmis/sionē ei nūciaret. ꝛ sic humanū ge nus periret. Uñ dixit vt habetur Gen. iij. ad mulierez. Cur ꝑcepit vobis de' ne comederit꜠ de omni ligno paradisi. Rñdit mulier. De fructu lignorum que sunt in pa/radiso vescimur. De fructu vero ligni quod est in medio paradisi precepit nobis deus ne comede/remus ꝛ ne tangeremus illud ne

forte moriamur. Cui diabolꝰ. Ne quaqꝫ moriemini. Scit eñ deus ꝙ in q̄cunqꝫ die comederitꝭ ex eo aperient̄ oculi vr̄i. et eritis sicut dij sciētes bonū ꝛ malū. Et sic mulier recepit de fructu vetito ꝛ comedit. deditqꝫ viro. Uocauitqꝫ dn̄s deꝰ Adam di. Adam vbi es. Qui ait. Uocē tuā dn̄e audiui in paradiso ꝛ timui eo ꝙ nudꝰ essem. Cui dn̄s. Quis ei indicauit tibi ꝙ nudus esses. nisi ꝙ ex ligno de q̄ tibi p̄ceperam ne comederes comedisti Dixitqꝫ adā. Mulier quā dedisti mihi sociaꝫ dedit mihi de ligno et comedi. Tūc dixit dn̄s ad mulierem. Quare h̄ fecisti. Que rn̄dit. Serpēs decepit me ꝛ comedi. Et ait dn̄s ad serpenteꝫ. Quia fecisti h̄ maledictꝰ es int̄ oīa animantia ꝛ bestias terre. Sup̱ pectꝰ tuum gradierꝭ. ꝛ terrā comedes omnibꝫ diebꝫ vite tue. Mulieri q̄ꝫ dixit. Multiplicabo erūnas tuas ꝛ cōceptꝰ tuos. In dolore paries filios tuos. Ade ꝟo dixit. Quia audisti vocē mulierꝭ tue plus q̄ me ꝛ comedisti de ligno ex q̄ p̄ceperaꝫ tibi ne comederes. maledicta t̄ra in op̱e tuo spinas ꝛ tribulos germinabit tibi et comedes herbas terre. In sudore vultꝰ tui vescerꝭ pane tuo donec reuertarꝭ ī t̄rā de qua sumptꝰ es. qꝛ puluis es ꝛ in puluerē reuerterꝭ. Sequit̄. Et misit eū dn̄s deꝰ de p̱adiso voluptatis vt op̱aret̄ terrā. de q̄ sumptꝰ ē Et sic p꜄ quō diabolus ꝛc̄. ¶ Hic pōt queri q̄re diabolus seduxit Euaꝫ. Rn̄dit mgr̄ li. ij. dis. xxj. dicēs. ꝙ diabolꝰ vidēs hoīeꝫ posse ascēdere p̱ humilitatē obedientie. vn̄ ipse p̱ sup̱biā corruerat īuidit ei. ꝛ factꝰ est sathan. i. aduersarius ꝛ aggressus ē mulierē in q̄ minus rōnem vigere nouit q̄ꝫ in viro. vt si in muliere p̄ualeret. postmodū fiducial'r virū q̄ robustior fuit accederet. Ne aūt fraus illiꝰ nimis manifestaret̄ in sua specie n̄ venit sꝫ in specie serpentꝭ. qꝛ eum nouit creatū esse ꝛ officiū loquēdi a deo accepisse patuit. ꝛ sic stans coram feīa dixit. Cur p̄cepit vob deus vt nō comederetꝭ de omni ligno paradisi. Cui rn̄dit m'lier. De fructu ligno ꝛc̄. vsqꝫ moriamur. His dictis diabolꝰ habuit p̱positū suuꝫ. Seq̄t̄. Cui diabolꝰ Nequaq̄ꝫ moriemini. Scit eñ deꝰ ꝙ in q̄cūqꝫ die comederitꝭ ex eo ap̱erient̄ oculi vestri ꝛ eritꝭ sicut dij sciētes bonū et malū. Sequit̄. Mgr̄. dis. xxij. Quo audito stati surrepsit menti mulierꝭ quedā elatio. iō ꝯsensit et mādu cauit. ꝛ dedit viro ꝙ etiam comedit. Et sic facti sūt trāsgressores p̄cepti dei. quap̱ropt̄ expulsi sunt de p̱adiso in vallē huiꝰ miserie et in iram dei. Un̄ dr̄ Gen̄. iij. Eiecitqꝫ dn̄s adā ꝛ collocauit eū ante p̱adisum voluptatꝭ. posuitqꝫ angelū hn̄tem gladiū flāmeuꝫ ad custodiendā viā ligni vite ne humano generi pateret aditꝰ ad vitam eternā. ¶ Un̄ dicit sanctꝰ Bern̄. Deꝰ habuit ꝯsiliatrices. videlicet iusticiā ꝛ misericordiā. que disputationē int̄ se habuerūt. sup̱ hoc negocio vt elici potest ex sacra

scriptura. iusticia em̄ hoīem reuȝ ꝑpetue dānatōis iudicauit dicēs moriaꝛ hō ꝑpetue dn̄e vt iustifice ris in sermonib⁹ tuis q̄b⁹ scȝ dixi sti Gen̄.ij. In quacūqȝ em̄ die co/ mederis ex eo scȝ de fructu vetito morte morieris. Et id̄o do illud iu dicium. p̄s. Ueniat mors sup il/ los ꝛ descēdant in infernū. Et in ista ira iusticia tenuit deū quinqȝ milib⁹ annorum. ita q̄ ianua fuit clausa ꝛc̄. Reqre in ascēsione. Un̄ clamauerūt sc̄i patres veteris testi ꝓ liberatore. Nā moyses dic̄ Mit te quē missurus es. Nā ꝓphatū ē Jsa. xix. Clamabūt ad dn̄m ꝛ mit tet eis saluatorē q̄ liberet eos. Sȝ cū iusticia deū sic diu tenuit ī ira iterū clamauerūt illud dauid. Ex cita dn̄e potentiā tuā ꝛ veni vt sal uos facias nos. Et illud Jsa. Uti nam dirūperes celos ꝛ descēden res. Et sic de singul'. Quib⁹ auditis misericordia accedēs ꝛ destrues rōnes ꝛ iudiciū iusticie. dixit illō p̄s. Aut obliuisceꝛ misereri deus aut ꝯtinebit in ira sua misericor/ dias suas. q. d. Hoc derogaret di uine bonitati ꝛ misericordie. Naȝ si tu iusticia soror mea es vsqȝ ad nubes. ego misericordia vsqȝ ad celos sū. Un̄ de me dicit sp̄ūsscūs ꝑ dauid. Misericordia ei⁹ sup oīa opa ei⁹. Idē misericordia dn̄i ple/ na est terra. ꝛ sic misericordia cō/ uertens se ad deū dixit. Miseri/ cordissime de⁹ si humanū genus in eternū ꝑderes. q̄s te tūc lauda ret. cum tn̄ eū ideo creasti ad lau/ dandū te. ꝛ tibi seruienduȝ. Nōne sp̄ūsancto inspirāte dicit ꝓpheta q̄ infernus non ꝯfitebiꝛ tibi neqȝ mors laudabit te. neqȝ oēs q̄ des/ cendūt in infernū. Sȝ viuens vi/ uens ipse ꝯfitebiꝛ tibi. ꝫ acquiesce ꝯsilijs meis. et ꝓpitius esto. Audi ens iusticia bonū ꝯsilium cū mise ricordia ꝯuertēs se ad dn̄m dixit. dn̄e q̄ꝛ miserendū est. tu ergo mise reberis syon. i. aīe et humano gene ri. qd̄ creasti vt te summū bonum intelligeret. itelligēdo amaret ꝛc̄. Et sic misericordia cū iusticia di/ xit. q̄ꝛ temp⁹ est parce ḡ. vt viuen/ tes laudent nomē tuū dn̄e. Quo audito. astiterūt reges terre ꝛ p̄n cipes. s. paꝛ ꝛ filius ꝛ sp̄ūsanct⁹. s. approbauerūt ꝯsiliū dicētes illō. Jsa. vj. Quis ibit ex nobis ad redi mendū hoīem. Et fili⁹. Ecce ego. mittite me. Quo audito. ecce mi/ sericordia ꝛ veritas iusticia ꝛ pax fecerunt salutare ꝛ amicabile con nubiū. ꝛ p̄ nimio gaudio se oscu/ late sunt. Qd̄ bene p̄uidit Dauid in sp̄ūsancto cū dixit. Misericor/ dia ꝛ veritas obuiauerūt sibi. et iusticia ꝛ pax osculate sunt. Et sic dictata est legatio (botschafft) in ꝯsistorio trinitatis ꝛ cōmissa est an gelo Gabrieli vt annūciaret vir/ gini eā esse ꝯcepturā filiū dei ꝛ pa rere redemptorē mūdi. Qd̄ factū est s̄m doctores in sexto millena/ rio in mense sexto a ꝯceptiōe Jo/ hannis baptiste p̄cursoris dn̄i q̄ dꝛ in latino septēber (herbst mon xxiiij. die eiusdē mēsis. Et dn̄s. xv die mens̄ Marcij feria sexta. Un̄ sic̄ feria sexta de⁹ hoīem formauit

ad imaginē ⁊c̃. vt dr Gen̄. j. sic xp̄s reformator generꝭ hūani feria sexta voluit concipi. ⁊ sic tali die fuit annũciatiōis v̄ginis facta. Eodē v̄o die annũciatōis reuolutꝭ. xxxiiij. annis fuit feria sexta in q̄ fuit xp̄s passus ꝭm Augꝭ. de trini. De hora dicēdū est ꝙ hora cōpletorij et iō singulr̄ salutat̄ maria a nob̄ eadem hora. q2 ab angelo fuit illa hora salutata. Un̄ Bern̄. inducit nos ad salutationē v̄gis gabriel' exēplo. Et sic hodie impletū est ꝙ angelꝰ venit ad mariā afferēs reuerendā salutationē di. Aue gr̄a. Et ꝭm doctores illa deuotissima collocutio durauit vsq3 ad mediā noctꝭ. vt dicit sapiēs in spūsancto Sap̄. xviij. Cum em̄ quietū silentiū teneret oia. et nox i suo cursu mediū iter haberet. oipotens sermo tuꝰ dn̄e exiliēs de celo a regalib9 sedib9 venit. Un̄ dicit Luc̄. j. Missus est angelus gabriel ⁊c̃. Hic nota diuisiōez sermōis vt. s̄. Dico p̄mo ꝙ notat̄ nuncij dignitas q2 archāgelus. iō dr. Missus est angelus gabriel. Est notandū ꝙ dignitas istiꝰ nūcij ōndit̄ tripliciter. Pr̄io dicit Greg. descēdit velociter vt cito veniret ad virginē ꝑpter magnū gaudiū qđ inde habuit. Nā dic̄ saluator Lu. xv. gaudiū est angelis dei. ⁊c̃. Si aūt gaudent de vno peccatore ꝯuerso. q̄ntū tūc gaudebat Gabriel qn̄ debebat nūciare salutē totiꝰ mūdi. vn̄ de eo bn̄ dicit ps̄. Exultauit vt gigas ad currendā viā. ⁊c̃. Ipse em̄ bn̄ est gigas. Nā gabriel interp̄tatur fortitudo dei. ⁊c̃. q̄uis festinauerit tn̄ dignitatē diuine visiōis ac p̄ntie nō amisit. Un̄ dicit hugo đ sacr̄is. Angeli q̇ ad exteriora exeūt. ab interiori ꝯtēplatiōe nō recedūt. q2 illū respiciūt q̇ p̄ns ē ipis q̊cunq3 vadūt. Un̄ dixit Lu. j. ego sum Gabriel q̇ asto an̄ deū. qđ est magna dignitas. Unde saluator Mat. xviij. Angeli eoꝝ sp̄ vident faciē patrꝭ mei q̇ i celis ē. Scđo dignitas ōndit̄. q2 ipse nō venit solꝰ s3 cū eo magnꝰ exercitus inferioꝝ angeloꝝ. vt dicūt doctores. ⁊ persuadet̄ h̄ ꝑ sil'e. Nā cū idē angelus gaudiū natiuitatꝭ xp̄i nūciauit venit cū eo multitudo ⁊c̃. Re. in ser. natiuitatꝭ xp̄i. Igit̄ cū mysteriū incarnationis intimaret. dignū est cū eo multitudinē angeloꝝ venisse. q2 incarnatio siue annūciatio xp̄i nō est mioris dignitatꝭ q̄3 ē eiꝰ natiuitas. Un̄ p̄figuratū est h̄ in Abraam. de q̊ Gen̄. xxiiij. ꝙ cū ipse abraā ꝓ vxore adducēda filio suo mitteret seruū eliezer ml'tos sibi adiunxit Ita deꝰ pat̄ q̇ intelligit̄ ꝑ abraā q̇ interp̄tat̄ pr̄ ml'taꝝ gentiū mittēs angelū suū ꝓ electa spōsa ⁊ mr̄e adducenda filio suo. angeloꝝ multitudinē merito credit̄ ei adiūxisse. qđ fuit angelo magna dignitas. ⁊ cū h̄ poterat esse ꝙ gabrieli soli verbū loq̄bat̄ alijs angelis nō audientib9 illđ archanū colloquiū. Un̄ dicit Bern̄. sup missus. Deꝰ nulli btōꝝ spirituū ꝯsiliū reuelasse putat̄ an̄q̄3 v̄gini excepto gabriele. Etiā nō solū cū gabriele descēdit exercitꝰ angeloꝝ

verū etiam ipse de⁹. Deus eñi tm̄ hāc dignitatē v̄ginis amauit vt eam tm̄ festinauit q̄ reditū angeli nō expectauit sed ipsuz p̄uenit. Vñ dicit Berñ. sup Cañ. omel. lx Deus p̄uenit gabrielē ad virginē eodē angelo attestāte q̄ dixit. Aue gr̄a plena do. te. Tertio ostēdit q̄ ipse angel⁹ ī forma corporea vni⁹ iuuenculi ad v̄ginem venit. put cōiter doctores volūt. q̄uis nō habuit illud corp⁹ a natura sua. cuz ipsi sint naturalr̄ incorporei. Vñ dicit mgr̄ li. ij. dis. viij. q̄ aliqñ sumunt corpa qñ dñs iubet z depo nūt ea rursus. Sumūt eñi aliqñ corp⁹ vt se manifestēt. Et illō corpus de aere vaporabili. Angelus bon⁹ ex pte supiori q̄ est nobilior. malus ex pte inferiori. Vñ assum pto corpe vni⁹ pulcherrimi iuuenis siue adolescent̄ ingressus est ad v̄ginē quā inuenit solā in orōne. Vñ dicit Berñ. sup missus ē. Suspicandū nō est q̄ angel⁹ dñi inueniret hostiolū virginis aptū cui erat in p̄posito fugere frequētationes hoim̄ vitare colloq̄a. ne silentiū orant̄ z castitas ꝯtinent̄ pturbaret̄. Que orōnes z petitiones postea dicent̄. Et sic āgelo intrante cū magna reuerētia nūciauit ei diuinaz salutationē dī. Aue maria gr̄a ple. zc̄. Vñ de āgelo bñ dicit v̄go illud iudicū. xiij. Venit ad me vir dī hñs vultū āgelicū zc̄. ¶ Secūdo dico q̄ notat̄ dei benignitas z gr̄a cum dr̄. a deo. Nūq̄z eñi fuit ita magna legatio facta. Nā q̄uis olim de⁹ miserit mltas legationes p angelos z p̄phetas. ista tñ fuit maior et dignior oīb⁹. Vñ Richard⁹ de ꝯtēplatione gabriel ad mariā mittit̄ ob cām qua maior eē nō potuit. in q̄ bñ oñdit̄ dei benignitas q̄ fuit ita magna q̄ maior esse nō potuit. q̄z a sūmo bono z a tota trinitate p̄cessit filij dei incarnatio. Vñ .j. Jo. iiij. In h̄ apparuit charitas dei ī nob q̄ filium suū vnigenitū misit. Unde Aug⁹. de tri. li. ij. c. v. Missus est fili⁹ a deo p̄re z sp̄ūsctō z a seipso. q̄z ille ꝯcept⁹ z part⁹ Marie opatione trinitat̄ ē factus. Vñ p̄r p̄p̄e suā benignitatē posuit ibi suā potentiam fili⁹ suā sapiam. sp̄ūssctūs suā gr̄am z subtilitatē. Tria eniz olim erāt impossibilia. Primū q̄ aliq̄ feīa intra vterū suū deū ꝯciperet quē celi cape nō poterāt Jo p̄r posuit potētiā quā dedit v̄gini potentiā. s. receptiuā deitat̄ vt intra suū vtex possz recipe deū. Vñ dicit angel⁹ Lu. j. Uirtus altissimi obūbrabit tibi. Et h̄ fuit p̄uisū in sp̄ūsctō p p̄phetam Hiere. xxxj. Creauit dñs nouū sup terrā feīa circūdabit vix. Hec mlier ē mag̃ q̄ stati post ꝯsensuz ꝯcepit pfectū deū z hoiem. Vñ mgr̄ li. iij. dis. ij. dicit z allegat Grego. Mox vt venit v̄bū in vterū suū. de⁹ fili⁹ factus ē pfectus hō. Vñ Grego. Angelo nūciante z sp̄ūsancto adueniente mox v̄bū in vtero caro factū ē. Scdō ipossibile erat q̄ v̄go conciperet z virgo pmaneret. Ideo filius posuit suā sapīam q̄ saluo sigillo virginitat̄ virgo concepit

et pepit ꝛc̃. Req̃. natiuitat℥. Ter/tio impossibile erat ꝙ aliqua mr̃ sine pctō filiũ generaret. Jō spũs/sctũs posuit ibi suã grãm ꝛ subti/litatẽ que eã ab omni ꝯtagiõe pre seruauit. Uñ p̃s. Scĩficauit dñs spũsscũs tabernaculũ suũ. i. vteꝝ ꝟginis. Jō dixit xp̃s Lu. j. Spũs/sctũs supueniet in te ꝛc̃. Z Ter tio dico ꝙ notaꝛ ꝑsone virginis idoneitas. i. (bequemkeyt) vel ꝓ/bitas cũ dꝛ ad ꝟginẽ. Decuit eniȝ ꝙ fili⁹ dei haberet matrẽ optime dispositã ac sup oẽs mľieres san/ctam. Juxta illud p̃s. Domũ tuã dñe decet scĩtudo. Certe hãc opti mã et scãȝ dispositiõȝ habuit ma ria. Nam ipsa toto tpe vite sue ce licam vitã duxit. ꝛ quō deo place ret toto cordis desiderio affecta bat. Sicut apľs dicit. j. Coꝝ. vij. Uirgo cogitat q̃ dñi sũt. vt sic scã corpe ꝛ spũ. Qđ fecit maria. Unđ dicit Hiero. ꝙ cũ virgo maria eẽt triũ annoꝝ ꝛ cõpleto tpe ablecta tionis parẽtes ei⁹ q̇ vouerũt dño ꝙ si eis sobolẽ ꝯcederet eã serui/tio dei mãciparẽt adduxerũt ma/riã ad templũ dñi cũ oblationibꝫ Req̃re natiuitatis marie vsq̃ȝ ad hũc locũ. Quartodecĩo ãt ãno ꝛc̃. Uñ etiã Hiero. ex libꝛo reuelatio num elizabeth dicit ꝙ quadã vi/ce in vigilia natiuitat℥ dñi dũ scã elizabeth eẽt intẽta salutationibꝫ btẽ ꝟginis ꝛ cogitauit cũ magna deuotione de sua scã vita ꝛ ꝯuer/satione angelica. apparuit ei ꝟgo maria di. Elizabeth ex quo cũ ma gna deuotione desideras. scire ḡ debes ꝙ postq̃ȝ pr̃ me⁹ ꝛ mr̃ mea dimiserunt me in tẽplo sic̃ me vo uerũt dño. tũc ego statiȝ in corde meo cogitaui quō ego scãm vitaȝ ducerẽ vt dñs me ad suã grãm su meret. Sic̃ ꝓpha p̃dixit. Pr̃ me⁹ et mr̃ mea dereliquerũt me. dñs aũt assũpsit me. Uñ tria p̃cipue ĩ quibꝫ pendet tota lex ꝛ ꝓphe dispo sui in corde meo ſuare ſm sacraȝ scripturã que dicit. Ascẽsiones in corde meo disposui ĩ valle lachꝛy maꝝ. Etem̃ bñdictionẽ dabit le/gislatoꝛ ꝛc̃. Que tria sunt diliges dñm deũ tuũ ꝛc̃. et tertium. Odio habebis inimicũ tuũ. s. diabolũ ꝛ oĩa vitia. que ex corde meo odiui vt veracit̃ possem dicere illud p̃s Iniq̊s odio habui ꝛ legẽ tuã dile xi. A His tribꝫ ĩ corde meo sta tut℥ semp surrexi in medio noct℥ ad orandũ deũ meũ añ mediũ al tare tẽpli. Et sic stãdo in oĩone et ꝓstrata in deuotiõe petiui tria. s. vt ṗmo ꝑ grãȝ efficerer sibi grõsa ante ꝯspectũ suũ qđ erat mihi val de necessariuȝ. Quo audito dixit Elizabeth. O dulcissima dña. Nõ ne eras ꝟtutibꝫ ꝛ grã plena. cum fuisti p̃seruata ab omni pctō. ꝛ in vtero iterũ sanctificata. Maria rñdit. Scias elizabeth ꝙ ita iuti lem ꝛ grã dei indignã me reputa ui sicut aliq̇s hoim. qꝛ vt dixit fi/lius me⁹ Lu. xvij. Cũ feceꝛit℥ oĩa que p̃. sunt vo. di. ꝛc̃. ꝓpterea peti ui grãm ꝟtutũ. Et iō fecit de⁹ me cum de sua grã sicut cytharista fa cit cũ sua cythara multaꝝ corda/rum q̇ ad reddendum dulcem et

ꝯcordem sonũ omnes cordas dis ponit. et ordinat ꝓut sibi vidẽtur sonũ placabilẽ reddere. ⁊ sic ipsis bene ordinatis ludit in cythara. Ita deus corpus ⁊ animã. spũm ⁊ mentem ⁊ omnes sensus meos intus ⁊ extra sua sapiẽtia ordina uit ꝙ omnia ad suũ beneplacitũ cõcordauit. Unͣ hoc ꝓuidit sapi entia. Eccĩ. xxxviij. dicẽs. Cor suũ dabit in cõsummationẽ operum ⁊ vigilia sua ordinauit imꝑfectio nem ⁊c̃. Require in ſmone nati uitatis marie. Uel sic. Unͣ sonus hui⁹ cythare. i. virginis traxit dei filium de celo in vterũ marie. Qđ pulchre ostendit Theodolus ꝓ sul atheniẽsis in libro paradisi re ferens poetice. ꝙ Alathia ꝟgo de cora de semine dauid regis iuxta fõtes pascebat oues. acceptaqꝫ cy thara. Dauid tam delectabilit̃ cy tharizauit sedens iuxta aquã ꝙ ꝑ pter dulcedinẽ illius melodie flu uius capt⁹ substitit ⁊ vltra nõ flu xit. Moraliter ꝑ alathiam intelli gitur virgo maria. Nã alathia ab alendo ẽ dicta que significat ma riam que nos suis ꝓcibus ⁊ me ritis alit. ⁊ nutrit seruos suos af fectu quasi oues iuxta fontẽ diui ne gratie. Uirgo vtiqꝫ decora ni mis descendẽs ꝺ nobilissima stir pe regis dauid. Cui⁹ cytharaꝫ in manibus tenebat quãdo in cor de veram humilitatẽ ⁊ virtutem ſuabat. Hec eñ fuit cythara da uid quã ꝑcutiebat in omni angu stia dicens. Ludam ⁊ vilior fiam plusqꝫ factus sum. ⁊ ero humilis in oculis meis. ij. Regũ. vj. Istaꝫ cytharam ꝑcutiebat maria iuxta fontem diuine grẽ. quãdo seipsaꝫ vocans ancillam domini angelo annũciante assensuꝫ ꝓbẽs respõ dendo humiliter. Ecce inquit an cilla domini ⁊c̃. Ad cuius cytha re somnũ stetit fili⁹ dei in maria ⁊ vltra nõ fluxit. Unde Berñ. suꝑ missus est. Deus eñ suꝑbis resi stit. humilib⁹ dat grãꝫ. Uirgo eñ btã et si ex ꝟginitate deo placuit. ex humilitate tamẽ concepit. Unͣ dicit dei fili⁹. Cañ. ij. Sonet vox tua in auribus meis ⁊c̃. B Se cundo gratiã reuerendi ⁊ obediẽ di mãdatis ⁊ ordinationibꝫ pon tificuꝫ templi in quo parẽtes mei dereliquerũt me vt ibi seruirẽ deo qđ fuit mihi necessarium. Nã scri bitur Eccĩ. vij. In tota anima tua time deũ. ⁊ sacerdotes illi⁹ sancti fica. qđ ſp feci. Quo audito dixit iterum Elizabeth. O sanctissima domina qđ tamẽ diuine dulcedi nis ⁊ cõsolationis habuisti. Ma ria respondit hoc vt refert etiam Hieronym⁹ ex libro reuelationũ. Ego portabar quotidie ab ange lo in secreta dei. ⁊ ibi recepi tantã cõsolationem ⁊ gaudiũ ꝙ penit⁹ nõ recordabar me vnqꝫ natam in hoc mũdo fuisse. nec hunc mũduꝫ vnqꝫ vidisse. Habui eñ tantaꝫ fa miliaritatẽ cum deo ⁊ angelis ꝙ mihi videbatur ĩ tali extasi me in vera gloria stetisse. Et cum tãdiu ibi steti sicut altissimo placuit tũc reddidit me angelis suis qui por tabant me ad locũ templi vbi me

ante orōnem posuerā. Cumqȝ reuersa fuissez in me vt videret me in terra positam ꝛ vbi fueram recordabar ex hac recordatōe ꝛ igne diuini amoris accensa. terram. lapides. ligna. ceterasqȝ creaturas apprehēdens amore illius oscula bat qui eas creauit. Ecce ꝛc. Unđ Eccl. j. Timor dñi gloria ꝛ gloriatio ꝛ leticia ꝛ corona exultationis Timor em̃ domini delectabit cor ꝛ dabit leticia ꝛ gaudiũ in longitudine dierum. Uñ bene figurať in Abisac que a seruis regꝭ dauid fuit adducta in cubicu. ꝛc. C Tertio vt ꝑmitteret me tempus illud videre in quo nasci deberet virgo illa que deberet concipe et parere filiũ dei ꝓm illud vaticiniũ Jsaie dicētꝭ. Ecce ꝛc. Et vt ꝯfuaret oclos meos vt digne possez eā videre aures meas vt possem eaz audire. linguā meaz vt possem eā laudare. manus meas vt possem ei digne seruire. breuiter petiui vt omnes sensus possem in eiꝰ seruitio exponere. Elizabeth dixit o pulcherrima ob quā causam tanto celestis desiderio ardebas illā virginem videre que concipere ꝛ parere deberet. Maria respōdit. Ego frequēter habui illas consolationes sicut dixi tibi. Cum aũt ꝯsolationem subtractam sentirez illius absentiam sustinere nō potui. quia statui ī corde meo ab eo nunqȝ recedere. ideo in eiꝰ absentiam aut vellem orare aut de sacra scriptura aliqđ legere. qđ animũ meum confortaret. Uñ cum iui ad legendum. diuina ordinatione factum est ꝙ cũ aperuissem libruz occurrit mihi primo illud Jsa. vij. Ecce virgo concipiet ꝛc. cogitaui ꝙ deo placeret ꝙ ego deberem videre illam virginē. et sic statim ꝓposui ī corde meo me tradere sibi in ancillam ꝛ ei semꝑ seruire ꝛ ab ea nunqȝ recedere. ꝛ si expediret cum ꝑ totum mundũ peregrinari. quia talis virgo bñ eēt omni reuerētia digna. et ecce subito apparuit coram me qđā splendor diuinus. ꝛ de medio splendoris audiui vocem dicentez mihi. paries filium meuz. Et scias certissime ꝙ illam subiectionē quaz amore mei alteri volebas facere volo ꝙ ab alijs tibi fiat. Nec meũ amorez habebit qui te nō amauerit. nec regnũ meuz vnqȝ possidebit. His auditꝭ ꝑdulci timore in faciem corrui. tunc angeli statim leuauerũt me dicētes. Ne timeas maria. qꝛ tu es suꝑ omnes mulieres benedicta ꝛ dominꝰ erit tecũ. Et extunc dedi me diuinis laudibus die ac nocte ꝑfectissime. Hieronymꝰ dicit. ꝙ cũ virgo ad. xiiij. annũ ꝑuenit. ꝛ pontifices Reqre in ꝓmone natiuitatis marie. Et ibi expectauit diem ꝓmissionis. Unde sexta etate mundi que fuit ab origine mũdi in sexto millenario annorũ circũuoluto mense. vj a ꝯceptiōe sancti iohānis baptiste venit angelus gabriel ꝛc. D Dico quarto ꝙ notať hominis ꝑditi recuꝑabilitas que facta est ꝑ christum qđ notatur cũ conclu

ditur. Vocabis nomen ei⁹ iesum id est saluatorem. Dicit em̄ Amb. ꝙ statim post culpam p̄mi homi nis decreuit de⁹ ꝙ nunq̄ȝ aliqueȝ hominem ad visionem faciei sue admitteret nisi p̄m⁹ homo ei sa/ tisfaceret. Ideo omnes sancti pa/ tres ad limbum descenderūt ⁊c̄. Sȝ nullus purus homo potuit genus humanuȝ redimere nec ei aperire aditum celestis regni nisi vnus qui esset deus ⁊ homo. Nā tantū fuit peccatū nostrum ꝙ sal uari nō poteramus nisi vnigeni/ tus dei filius moreret̃ pro nobis Et rationē assignat magister lib. iij. dis. xiiij. dicēsꝙ ī p̄mo hoīe fuit tanta sup̱bia inobedientie ꝙ om nib⁊ nocuit. et ideo ꝓpter inobedi entiam vni⁹ omnes alij hoīes de bitores erant vsq̄ȝ ad vltimū pro pter peccatū originale. Et vix vni cuiq̄ȝ sua virtus ⁊ humilitas suf/ ficiebat. ⁊ ideo nullus hominum poterat offerre hostiam sufficien tem nostre recōciliationis. Sed christus de⁹ ⁊ homo fuit sufficiēs et p̱fecta hostia que tantā humi/ litatem obedientie habuit quam maior esse nō potest. Ideo opor/ tebat ꝙ ipse satisfaceret ꝓ pecca/ to. Unde notandū ꝙ ipse satisfe/ cit vt ostendit magister ꝭm ꝙ pri/ mi parētes peccauerūt. Peccaue runt em̄ sextuplicit̃. Primo ī ap/ petitu ꝓprie excellentie. Nam cuȝ diabolus dixit vt habet̃ Gen̄. iij. Nequaq̄ȝ moriemini sed eritis si/ cut dij scientes bonū ⁊ maluȝ. tūc vt dicit magister li. ij. dis. xxij. sta/ tim surrepsit mēti mulieris que/ dam elatio ꝓpter quā deceptum transgressa est ⁊ manducauit ⁊ de dit viro suo. Secūdo in auditu. q⁊ magis diabolū audiebant q̄ȝ deum. Ideo dixit dn̄s. Quia audi sti vocem vxoris tue plusq̄ȝ me et comedisti de ligno ex quo p̄cepe/ ram tibi ⁊c̄. Tertio in visu. Unde dicit̃. Vidēs igit̃ mlier ꝙ bonū eēt lignū ad vescendū ⁊c̄. Quarto ī ta ctu. Unde dicit̃. tulit de fructu il/ lius. Quinto odoratu. q⁊ fuit fru ctus valde odoriferus. Un̄ Can̄. iiij. Odor eius sup̱ omnia aroma ta. Sexto in gustu. Ideo dicit̃ ꝙ mulier de fructu illi⁹ comedit et dedit viro suo. Ex quib⁊ sex patet generalis infectio corp̱is ⁊ anime Corporis in q̄nq̄ȝ sensib⁊ anime. et mentis in appetitu ꝓprie excel lentie. ¶ Contra ista sex xp̄s plenarie ⁊ p̱fecte satisfecit. Prīo ꝯtra appetitū ꝓprie excellētie hu/ miliauit se Phil̃. ij. Humiliauit se/ metipsum fa. obe. vs. ad mor. ⁊c̄. Secūdo ꝯtra auditū. q⁊ sibi ꝯtu/ melie ⁊ blasphemie mltiplices ir/ rogate sunt. Unde dr̄ Job. xviij. Si nō esset h̄ malefactor ⁊c̄. et il/ lud Mar. xv. Vach qui destruis templū dei ⁊c̄. Tertio ꝯtra visum ipse fleuit. Heb. v. Cū clamore va lido in lachrymis seipsuȝ offerēs exauditus est pro sua reuerentia. et Luc̄. xxij. ꝙ velauerunt eum et p̱cutiebant dicentes. Prophetiza nobis christe quis est qui te per/ cussit. Quarto contra tactū pas/ sus est spinee corone imp̄ssioneȝ

Unde Math.xxvij. Et plecten-tes coronam de spinis posuerũt sup caput eius. Item passus est totius corpis flagellationẽ pedũ z manuũ acerrimaz pforatiõem et lateris opertionẽ. Quinto contra odoratũ est passus fetorẽ spu-ti iudeoꝝ. Unde Math.xxvij. Illudebant ei dicentes. aue rex iu-deoꝝ. et expuentes in eum. Et di-cit Bern. ꝙ ꝓpter illa fetida spu-ta omnino fuisset suffocatus nisi virtus diuina eum pseruasset. qꝛ manus fuerunt sibi ligate ꝙ spu-tum abstergere non poterat. nec attrahere anhelitũ. Item fetor cadaueruz mortuoꝝ in loco calua-rie. Sexto contra gustum. Nam cum sitiret nostram salutẽ dicẽs Sitio. quod fuit secundum do-ctores nostram salutem desiderauit. tunc dederunt ei bibere vinũ mirratũ cum felle mixtũ. zc. Quo gustato dixit. Consummatũ est. id est genus humanum est redẽ-ptum. ergo. zc.

De sancto Georgio. Sermo. xx.

Esto vir fortis. et pliare bella domini. j. Reg. xviij. Notate charissimi di-cit Aug. Ecce baptisati sunt oẽs. iustificati sunt omnes. restat tam̃ lucta cum carne mundo et dya-bolo. quare deus bene dicit ad sã-crum georgium militem suum. Esto vir fortis. Quãuis verbum istud dixit Saul ad Dauid dicẽs Ecce dabo tibi filiam meã tm̃mõ esto vir fortis. tñ deꝰ bñ dicit ad sanctũ. n. zc. ¶ Notandũ ꝙ spi-ritualis pugil z miles christi de-bet contra quinqꝫ preliare in isto mundo vt in celo coronet. Unde dicit Apl's. ij. Thimo. ij. Non coronabit nisi qui legittime certa-uerit. Unde dicit Gre. Neqꝫ ele-ctis promisit deus i hac vita gaudia et delectationes sed amaritudines z tribulationes vt in finẽ possint coronari. Unde pmo de-bet contra nociua pugnare que-cũqꝫ illa sint. Secũdo cõtra car-nem. Tertio cõtra mõm. Quar-to cõtra dyabolũ. Quinto cõtra tyrãnos. zc. Que qnqꝫ nobis pulchre figurantur. in qnqꝫ lapidi-bus quos strẽnuus pugil dei da-uid recepit. sicut dicit. j. Re. xvij. Quia ipe dixit ad Goliaz Tu venis ad me cũ gladio hasta et cly-peo. ego autez venio ad te in noĩe dñi. z dabit te dñs in manu mea z pcutiam te z auferam caput tuum. Uñ tulit baculũ pastoralem in manu sua z elegit sibi qnqꝫ limpidissimos lapides de torrente z processit aduersus philisteũ z tu-lit vnũ lapidem z funda iecit z p-cussit philisteũ in fronte z cecidit sup terram. z tulit gladiũ eius et interfecit eum Moral'r. zc. Dico pmo ꝙ miles christi debꝫ pugna-re cõtra nociua quecũqꝫ illa sint Nam omnia facta sunt noxia ꝓ-pter peccatum z ideo dic Job. vij Militia est vita hoĩs sup terraz Uñ verus miles xp̃i sctũs Geo. viriliter pugnauit cõtra nociua

scꝫ draconē. Vñ legiť q̄ georgius tribunus genere capadox scꝫ prouincie capadocie ꝑuenit quadā vice in ꝓuinciam libie in ciuitatē que diciť Silena. iuxta quā ciuitatē erat stagnū instar maris in quo draco pestifer latitabat q̄ sepe populū cōtra se armatū in fugam cōuertebat ⁊ flatu suo accedens ad muros ciuitatis homines inficiebat. Quapropter compulsi sunt ciues q̄ sibi q̄tidie duas oues dabant vt ei⁹ furorē sedarent. alioquin multi aere infecto interibant. Cum aūt oues deficerent in ciuitate sorte hominē cum sola oue dabant. Cum autē sors nulli parceret quadā vice filia regꝭ vnica sorte depꝛehensa draconi est adiudicata. Nō sanct⁹ georgius dum ibidē ꝑuenit ad locum ⁊ vidit puellam lachrimantem. interrogauit eā quid haberet. Et illa. Bone iuuenis velociť equū ascende ⁊ fuge ne pariť mecum moriaris. Cui georgi⁹. Noli timere filia sed dic mihi q̄d hic expectas omni populo spectāte. At illa. Bone iuuenis video q̄ tu es magnifici cordis sꝫ cur desideras mecū mori. fuge velociter. Cui georgius. Nō discedam donec mihi quid habeas intimabis. Cū ergo illa sibi totū exposuisset. Ait georgius. Filia noli timere. q̄ꝛ in noīe iesu christi te iuuabo Cui illa. Bone miles mecū nō pereas sed temetipsū saluare festines. sufficit em̄ si sola pereā. Nam ⁊ tu mecū perires ⁊ me saluare non posses. Cū ille recedere ꝛ̄cusaret ecce draco ad solitum pabulū de lacu exiuit. Tunc georgi⁹ equum ascendens ⁊ signo crucꝭ se muniēs draconem cōtra se veniētē audacter aggrediť. ⁊ fortiter lanceā vibrās et se deo cōmendans ipsum grauiter vulnerauit ⁊ ad terram deiecit. Quē puella iussu Georgij cū zona velut canē mansuetū in ciuitatem duxit. Dum aūt popul⁹ fugeret dixit sanctus Georgius. Nolite timere sꝫ in dominū iesū christum ꝯfidite ⁊ credite qui me ad vos misit vt vos a dracone liberarem. Tūc rex ⁊ tot⁹ populus baptizatus est ⁊ georgi⁹ draconē cū gladio occidit. Baptizati sunt aūt viginti milia hominū exceptꝭ mulieribꝫ ⁊ paruulis. Rex aūt in honorē sancti georgij ⁊ sancte marie eccl'iā mire magnitudinis cōstruxit. De cui⁹ altari fons viuus emanauit cui⁹ potus omnes languidos sanauit. Tūc sanct⁹ georgius regē de articulis fidei instruxit. ⁊ vt ecclesiā dei in cura haberet. sacerdotes honoraret. diuinū officium libenter audiret. ⁊ semꝑ pauperꝫ memor esset. Et sic ab eo recessit. Et sic patet primū qualiter ⁊c̄. Unde verificatū est in eo illud ps. Conculcabis leonem et draconē. ¶ Secūdo dico q̄ ⁊c̄. 2°

Nam caro concupiscit aduersus spiritū. vt dicit ap'lus ad Gal'. v. Ibidē. Ideo desideria carnis nō ꝑficietis. Certe hoc fecit sanctus georgius. Nam ipse abiecit militarē habitū quē caro desiderat ⁊c̄.

Unde legit̃ q eo tempe impanti/b⁹ dyocleciano ꝛ maximiano imperatoꝛib⁹ sub p̃side daciano tanta fuit pſecutio chriſtianoꝛũ vt infra vnũ mensem.xvij.milia hominum martyrio coꝛonarent̃. vnde inter tot toꝛmenta genera multi chriſtianoꝛũ ꝓpter infirmitatẽ carnis deficiebant ꝛ ydolis sacrificabant.et sic ſm carnem viuebant. Qđ videns beat⁹ Georgius dolebat maxime in coꝛde ꝛ omnia q̃ habuit ad ꝯcupiſcẽtiã carnis abiecit ꝛ diſperſit ac militarẽ habitum reiecit. ꝛ habitum vilem quẽ chriſtiani poꝛtabant induit et ſm inſtinctũ ſpũſſancti in medium ꝓſiliens exclamauit dicẽs. Omnes dij gentiuꝫ demonia. domin⁹ aũt celos fecit. Et sic patet quomodo nõ ſm desideria carnis ſꝫ ſm ſpiritum vixit. Cum opa carnis ſũt ydoloꝛum ſeruit⁹ vt innuit apoſtoluſ ad Gal'.v.quare pugnauit ꝯtra eam. Uñ Richardus de sancto victoꝛe. Qui carnem ſuã debellauerit ipſe eternaliter tutus erit. Tertio dico ꝛc̃. contra munduꝫ. Nam mũdus deſiderat honoꝛes diuitias ꝛc̃. Juxta illud.j. Joh.ij. Omne qđ eſt in mũdo ꝛc̃. que oĩa impediũt ſalutẽ anime. Jdeo sanctus geoꝛgi⁹ pugnauit ꝯtra mũdum reſignando oĩa. Unde legit̃ q poſtq̃ dixit Omnes dij gentiũ ꝛc̃. Jratus p̃ſes dixit ei. Quomodo audes deos noſtros demonia appellare dic mihi vñđ es tu aut quo noĩe vocaris. Qui ait. Geoꝛgius vocoꝛ ex nobili ꝓſapia oꝛt⁹ capadocie. ꝛ paleſtinã deo fauente deuici. ſed oĩa deſerui vt liberi⁹ deo celi poſſeꝫ ſeruire. ꝛ oĩa aduerſa ꝓpter chriſtũ paratus ſuꝫ pati. Cum aũt p̃ſes eum declinare nõ poſſet iuſſit eum in eculeum leuari. ꝛ mẽbꝛatim coꝛp⁹ eius vngulis laniari. appoſitis etiam facib⁹ ad latera patentib⁹ viſcerum rimis plagas eius iuſſit ſale fricari. Eadem nocte apparuit ei domin⁹ cũ ingenti lumĩe ꝛ ipſuꝫ dulciter cõfoꝛtauit. Cui⁹ melliflua locutiõe et viſione ſic eſt cõfoꝛtatus vt pro nullo duceret cruciat⁹. Et ſic patet quomõ contra mũdũ pugnauit. ipſum et oĩa que in eo ſunt deſerendo. ac ꝓ chriſto libent̃ aduerſa mũdi ſuſtinẽdo. Uñ poteſt dicere illud ad Phil'.iij. Omnia arbitroꝛ vt ſtercoꝛa vt chriſtũ lucrifaciam ꝛc̃. Quarto dico cõtra tyrannos eoꝛũ falſis pſuaſionibus nõ conſentiẽdo. Juxta illud p̃s. Omnẽ viam iniquã odio habui. Uel illud. Jniquos odio habui. Qđ fecit geoꝛgius. Unde legit̃ ꝯſequẽter q cum Dacianus vidit q eũ penis ſuperare nõ potuit. rogauit quendã magũ vt eũ arte ſua ſuparet. ꝛ dixit. Chriſtiani eñ ſuis magicis artib⁹ toꝛmẽta ludificant ꝛ deoꝛũ noſtroꝛũ ſacrificia puipendunt. Cui magus Si artes eoꝛũ ſuperare nequiuero. ſnĩe capit' reus ero. Et ſic maleficijs ſuis iniectis ꝛ deoꝝ ſuoꝝ nominib⁹ inuocat' venenũ vino imiſcuit ꝛ ſanct⁹ geoꝛgi⁹ ad potãdum dedit ꝯtra qđ geoꝛgi⁹ ſignũ

crucis edidit ꝛ hausto eo nil lesionis sensit. Rursus magus forti⁹ priori venenū īmiscuit. ꝛ vir dei signo crucis edito sine lesione totū bibit. Quo magus viso ad pedes eius cecidit ꝛ veniā lachrymabil'r petijt ꝛ se christianū fieri postulauit. quē mox iudex decollari fecit Sequēti die iussit georgi⁹ in rota poni. gladijs bis acutꝫ vndiqꝫ circumsepta ꝛ statim rota fracta est. ꝛ georgi⁹ illesus penitus inuenit̄. Tūc iratus dacianus iussit eū in sartaginem. i. (rostphan) plenam plumbo liquefacto ꝓijci. Qui facto signo crucis intrauit in eaꝫ et virtute dei cepit in ea quasi in balneo refoueri. Qď videns dacian⁹ se esse supatum dixit. Et sic patet quomodo tyrannū superauit. dū sic fideliter se in fide tenuit. Unde ipse est de numero illorū de quibꝫ dicit̄ ad Heb. xj. Fortes facti sunt in bello ꝛc. Quinto dico ꝙ cōtra dyabolum. Nam dicit petrus. j. Pe. v. Aduersarius vester diabolus. cui resistite fortes in fide. Qď fecit sanct⁹ georgius cū ydola diminuit virtute christi. Uñ legitur cōsequenter ꝙ videns dacianus ꝙ eum supare tormentis nō potuit. cogitauit eum emolire blandicijs. Unde dixit ei. Uides charissime. Georgi quante māsuetudinis sunt dij nostri qui te blasphemuꝫ tam patienter sustinent. parati nihilomin⁹ si conuerti voluerꝭ indulgere. Age ergo dilecte fili qď hortor vt supstitione relicta dijs nostris sacrifices et magnos honores ab ipsis ꝛ a nobis cōsequeris. Cui ait georgi⁹. Quare mihi in ꝑncipio nō magis per suasisti blādis ꝓmonibꝫ q̄ȝ tormētis. Ecce paratus sum qď hortarꝭ

Hac ꝓmissione dacianus delusus letus effecit̄. et iussit sub voce p̄conis vt omnes cōuenirent. et georgiū tamdiu luctantē sacrificare viderūt. Ornata igit̄ tota ciuitate p̄ gaudio. cum georgi⁹ templum ydolorū sacrificatur⁹ intraret. ꝛ omnes ibi gaudētes astarēt genuflexionibꝫ dominū orauit vt templum cum ydolis sic oīno destrueret quatin⁹ in laudem sui et cōuersionē populi nihil de eo penit⁹ remaneret. Statimqꝫ ignis de celo dſcēdit tēplū cū ydol' dijs ꝛ sacerdotibꝫ ꝯcremauit. ꝛ t̄ra cos deglutiuit. Hic audiēs dacian⁹ georgiū ad se duci p̄cepit et dixit. Quot sunt maleficia tua pessime hoīm q̄ tm̄ facinus cōmisisti. Cui geor. Ne credas sic esse ſꝫ mecum ꝑge ꝛ iterum me sacrificare vide. Cui ille. Intelligo fraudē tuaꝫ. qꝛ vis me facere absorberi sic tēpluꝫ ꝛ deos nr̄os absorberi fecisti. Cui georgi⁹. Dic mihi miser. Dij tui q̄ se iuuare nō pn̄t quō te iuuabunt Irat⁹ nimis dacian⁹ dixit alexādrie vxori sue. Deficiēs moriar qꝛ ab h̄ hoīe supatū me cerno. Cui illa. Tyrāne crudel' nunqd nō dixit tibi sepi⁹ ne xp̄ianis molest⁹ esses qꝛ deus eorum pugnat pro eis. et nūc scias me velle fieri christianā. Stupefact⁹ imperator ait. Heu nunquid ꝛ tu seducta es. Et fecit

eam p capillos suspendi. z flagel-lis durissime cedi. Que dum ce-deret dixit georgio. Georgi lumē veritatis. quo putas peruenia nō-dum baptizata. Cui georgi⁹. Ni-hil hesites filia. qz effusio sangui-nis tui baptismus tibi reputabit z corona. Tūc illa orans ad do-minū emisit spiritū. Sequēti vo die georgius talez sententiā acce-pit vt p totam ciuitatē traheret z postmodū capite truncaret. Ora uit autē ad dominū vt quicunqz auxilium eius peteret. petitionis sue consequat effectū. diuina aūt vox ad eum peruenit dicēs q sic fie ret vt orauit. Completa autē ora tione capitis abscisione martyriuz cōsumauit. Dacianus aūt cuz de loco in quo decollatus est geor-gius ad palatiū rediret. ignis de celo cecidit. z eum cum ministris suis cōsumpsit. Et sic patet quo-modo cōtra diabolū pugnauit et vicit zc. Quare meruit eternā glo riam. Vñ bene dicit de eo Rom. iiij. Confortat⁹ est in fide. qua for titer se tenuit z omnes inimicos vicit. Unde Ambrosi⁹. Bellū vi-riliter aggressum parit victoriaz. Vñ bene dicit Georgi⁹ quod in-terptat sacer luctator. nam dicit a geor. id est sacrū. z gion. id ē lu-ctatio. quasi sacer luctator. Unde Ambro. de eo in pfatione. Geor-gius fidelissim⁹ christi miles in-trepidus filium dei est confessus Vñ z innumerabilia nō formida bat tormēta. O felix domini plia tor quem nō solum nō persuasit blanda repromissio tempalis re-gni. verūetiaz psecutore deluso si-mulacra in abyssuz deiecit zc. Vñ bene pliauit bella domini. quare dicit cōuenięter de eo. Esto vir for tis zc. Cum quodā tempe christi-ani ad obsidendā hierusalē perge rent. quidā iuuenis speciosus cui dam sacerdoti apparuit dicēs ei sanctū georgiū esse ducez christia-norū. Et monuit vt reliquias ei⁹ secum in hierusalē deportarēt. et ipse cum eis esset. Quo facto bea-tus georgi⁹ armis albis indut⁹ z cruce rubea insignitus apparuit eis innuēs vt post secure accede-rent z ciuitatē obtinerēt. quo fa-cto saracenos occiderūt.

De sancto Marco.
Sermo. xxj.

Leo fortissimus

Leo fortissimus bestiar ad nulli⁹ pauebit occursum. Pro uerb. xxx. Notate charissimi. dicit enī Aristo. in li. de naturis aīaliū. q ossa leonis sūt duriora alijs ossi bus. ppterea qñ vnum os collidi tur alteri. i. ad inuicē pcussio emi cat ignem. Hinc est q leo ex ma-xima firmitate ossiū se sentiēs for tissimū. efficit ita audax q ad nul lius occursum pauet. Ideo dicit Leo fortissim⁹ zc. R Est notā-dum q p leonem intelligit in sa-cra scriptura scūs marcus. Nam legit Ezech. j. q ipse ezechiel vidit in spū quattuor aīalia. quor sili-tudo vult⁹ eor fuit facies hoīs fa cies leōis. facies bouis. facies aqle

Per illa q̃ttuor aĩalia intelligũt q̃ttuor euãgeliste. Nã p faciẽ hominis. Req̃. in ser. Iohis euãge. in lr̃a T. Unde Apo. iiij. Aĩal p̃muz sil'e leoni. scd̃m sil'e vitulo. tertiuz hñs faciẽ hoĩs. quartũ sil'e aquile volanti die noctuq3 dicẽtia. scũs scũs scũs dñs deus oĩpotẽs. qui erat et q̃ est. et q̃ ventur9 est. Unde Grego. sup Ezech. Quattuor facies sunt vni. q2 si req̃ras q̃d matheus de incarnatiõe dñi sentiat h' sentit q̃d lucas marcus et iohẽs Si q̃d marc9 etc. Euãgelista p̃ q̃ fa cies ad hũanitatez dñi ptinet. q2 oĩpotentẽ dei filiũ dñm nr̃m iesũ xp̃m oẽs cõcorditer p̃dicant. Unde notandũ q' scũs marc9 compat leoni ppt' q̃nq3 nobiles cõditiones ei9 quas scũs marcus spũal'r i se habuit. Prima cõditio leonis est prudẽtia. Nã dicit Aris. in li. vt s. q' leo pcul vidit venatores et cognoscit eos. nam vestigia sua cuz cauda prudent' delet et tegit ne a venatorib9 capiat'. iõ d2 prudẽs. i. pcul vidẽs vel puidus. Sic scũs marcus fuit prudens. i. pcul vidẽs cũ celestia vidit et cognouit. et a sancto petro mgr̃o suo audiuit et didicit. Iõ rogat9 scp̃sit euãgelicam doctrinã. sicut legit' i vita sua. Legit' eñ marc9 euãgelista elect9 dei et petri apl'i in baptisma te filius atq3 in s'mone dei discipul9. sacerdotiũ agens in isrl' s'm carnẽ leuita q̃d erat magnũ gen9 cõuersus ad fidẽ xp̃i ostendẽs in eo q̃d generi suo deberet et xp̃o. s. seruire deo. q2 leuita h' cum scõ petro apl'o romã pfectus est. Cum euãgeliũ ibidẽ p̃dicaret fideles q̃ erãt rome rogauerũt btm̃ marcũ vt ad ppetuã mẽoriã fideliũ scriberet euãgeliũ q̃d ille vt ex ore magistri sui sctĩ petri audierat. fideli stilo cõscripsit. Petr9 aũt illud diligent' examinãs vbi omni veritate plenũ cõspexit approbauit. Et vt dicit Clemẽs in. vij. li. informationũ eccl'ie oĩb9 fidelib9 legendũ sua auctoritate dedit. Uidens aũt scũs pe. marcũ cõstantẽ in fide ipsuz aquilegiã ciuitatẽ destinauit. vbi ipse ita sapient' et fidelit' v'buz dei p̃dicauit. et gentes docuit q' innumerabilẽ multitudinẽ gentiuz ad fidem xp̃i cõuertit. ac euãgeliũ suũ ibidem sil'r cõscripsit. q̃d q̃dez hodie in aq̃legia ciuitate ostẽdit'. et magna deuotõe reseruat'. Tandem btũs marc9 quẽdã aq̃legiensem ciuem noĩe Ermogorã quem ad fidẽ cõuertit romã ad scm̃ petrũ duxit. vt eũ in ep̃m aquilegie cõsecraret. Suscepto itaq3 Ermogoras pontificat9 officio cũ aquilegiensem eccl'iaz optĩe gubernasset Deĩde ab hoĩb9 capit' et ibidẽ martyrio coronat'. Et sic pz quõ scũs marc9 fuit prudẽs. cũ sic prudent' docuit et euangeliũ cõscripsit. quare magnũ pplm ad xp̃m cõuertit. Unde põt dicere illud ps. Docebo iniq̃s. i. gẽtiles q̃ ydola adorabãt et creatorẽ celi et terre negabant. vias tuas. i. veritatẽ sacre scp̃ture. et iõ impij ad te cõuertent'. Quare bñ d2 marc9. Nã marc9 interp'tat' cert9 in doctrina. q2 doctrinã

aq̃legia

euãgelij sui tradidit certã sicut a mgro suo petro didicit. Un̄ poteram dicere illud Johel. ij. exultate ⁊ letamini in dn̄o d vr̄o q̄ dedit ⁊c̄. ¶ Secũda ꝯditio leonis ē rectitudo i incessu. Nã dicit Aris. vt s. ꝙ leo sp̄ anteponit pedē dexterũ. q2 dignior ē sinistro. In pede em̄ dextero intelliguntᷣ celestia ⁊ ṽtutes. in sinistro ṫrena ⁊ vitia. Tũc em̄ q̄s rectũ ordinē ṡuat cũ digniorē rem min⁹ digne p̄ponit. Igitᷣ ꝙ leo pedē dextrũ p̄ponit sinistro bn̄ ꝯuenit btō Marco. q2 celestia et ṽtutes ṫrenis p̄posuit. Qualitᷣ em̄ h̄ fecerit ptȝ multiplr. quorũȝ tm̄ vnũ dico. Legitᷣ em̄ ꝙ post p̄dicta scũs marcus a scō petro ad alexandriã missus ē. et ibi p̄mus ṽbũ dei p̄dicauit. Et sic p̄dicauit ita fecit. Exẽplo xp̄i q̄ vt dr̄ Act. j. cepit facere ⁊ docere. Sic b. marcus vixit in oib9 ṽtutib9 ⁊ sanctã vitã duxit. ⁊ sic sub bono exemplo multos ad fidē ⁊ ad sanctã vitã inuitabat. Un̄ in p̄mo introitu suo in alexandria maxia ml'titudo in deuotiōe ⁊ ꝯtinētia ⁊ vita sancta adunata ē. Un̄ papias Jeropolitan⁹ ep̄us dicit ꝙ Marc⁹ tãte doctrine ⁊ vite ꝯtinētie fuit vt oēs sectatores xp̄i ad exẽplũ sui cogeret. Petr⁹ aũt damiani de eo sic dicit Tantã grãȝ de⁹ scō marco p̄rogauit vt q̄s alexãdrie ad fidē ꝯuertit mox p̄ ꝯtinentiã ac scām ꝯuersatiōnē tanq̄ȝ ad fastigiũ monastice pfectōis puolarēt atq3 eos nō miracul' et p̄dicatōe. s3 eximijs exemplis puocabat. Papias ep̄s etiã ip̄m mire laudat di. Tãte etiã humilitat fuit vt pollicē sibi amputauerit ne ad ordinem sacerdotij posset hũano iudicio p̄moueri verũtn̄ dei dispositio ⁊ sci petri auctoritas p̄ualuit q̄ euȝ i alexãdria ep̄m ordiauit. Un̄ bn̄ dr̄ de eo illd p̄s. Dilexisti iusticiã p̄pterea ⁊c̄. s. in ep̄m. Quare iterum bn̄ cōpetit sibi nomē marc⁹ qd interp̄taᷣ sublimis mãdato. Ipse em̄ fuit sublimis mãdato rōne pfectōis i vita q2 nō solũ ṡuauit mãdata cōia s3 etiã sublimia. Un̄ pōt dicere illd p̄s. Ad oia mãdata tua dirigebar oēm viã ⁊c̄. ¶ Tertia cōditio leonis ē medicina. q2 vt dic̄ Aris. vt sup̄ medicinalia ossa h3. Sic scũs marc⁹ bn̄ ꝯpataᷣ leoni. q2 ⁊ ipse fuit medicinal'. cũ opa sua fuerũt sanatiua. Un̄ legitᷣ ꝯnter mox aũt vt alexãdriã ē ingressus subito calciamentũ ei⁹ ē ruptũ atq3 solutũ. Uidēs aũt marc⁹ quēdã sutorē vetera ꝯsuentē. eidē tradidit calciamẽtũ ad reformãdũ. qd cuȝ ille faceret sinistrã manuȝ grauitᷣ vulnerauit ⁊ clamare cepit. vnus de⁹. Quo audito marc⁹ lutũ fecit ex sputo ⁊ manũ eius vnxit. ⁊ ꝯtinuo sanitatē recepit. Uidēs hō ille tãtã ei⁹ efficatiã introduxit illũ in domũ suã ⁊ q̄s eēt ⁊ vn̄ veniret pcunctari cepit. Et ille seruũ dn̄i nr̄i iesu xp̄i confessus. Cui ille ait. Uellē ego videre eũ. Et marcus. Ego eũ tibi ostēdã. Incipiēs marcus xp̄ȝ sibi euãgelizare ⁊ ip̄m cũ tota domo sua baptizauit. Audiētes aũt viri ciuitat illi⁹ aduenisse

Alexandria

pentapolim

quēdā galileū q̄ deoꝝ sacrificia cō temneret ei insidias posuerūt. Qd marc⁹ cognoscens hoīez illū quē cu rauerat q̄ dicebat̄ Anian⁹ dei au ctoritate ibidē epm ordinauit. et ipse pentapolim perit. ⁊ ibidē p̄di cauit. Et sic pꝫ quō fuit medicialr cū sic sanauit defectus. Uñ dixit xp̄s Jo. xiiij. Qui credit ī me opa q̄ ego facio ⁊ ipe faciet. Uñ sic xp̄s fecit lutū ex sputo ⁊ sanauit cecū a natiuitate. vt dꝛ Jo. ix. ita ⁊ scūs marc⁹ ꝑꝑ fidē quā habuit. Qd co gnoscēs dauid in spū dicit. Me/ dici suscitabūt. i. sanabūt. ⁊ ꝯfi. ti/ bi. i. credēt ī te. ¶ Quarta cōdi tio leonis ē audacia. Dicit ei Aris. ī li. vtē. ꝙ aīal hñs mediocre cor est magnanimū ⁊ audax. ⁊ aīal ha bens magnū cor ē timidū. vt pꝫ in asino ⁊ lepore. q̄ magna corda hñt. iō sunt timida. Cui⁹ rō est qꝛ calor cordis in eis ē modic⁹ et nō p̄t iplere magnū cor. sic ignis mo dic⁹ paꝝ calescit ī magna domo. in qua ꝟo multū. Sic calor natu ralis in magno dilatat̄. et p ꝯn̄s aīal min⁹ audax efficit̄. sed in leo/ ne q̄ hꝫ cor paruū. in q̄ calor natu ralis multū feruet ē mltū audax ⁊ absq; terrore. iō ad nulli⁹ paue/ bit occursū ⁊c̄. Sic scūs marcus habuit pūū cor. i. hūile. et iō mltū habuit d̄ calore spūssancti. quare fuit multū audax. Uñ legit̄ conse quēt̄ ꝙ cū pentapolim duobꝫ an nis stetisset eo ꝙ ppl's ciuitatꝭ ale xandrie ei insidias posuerit. Ipse cū mag audacia iteꝝ alexādriam rediijt ⁊ fideles ibi mltiplicatos i/ uenit. Pōtifices āt ydoloꝝ ⁊ tem ploꝝ conabāt̄ eū ꝯp̄hēdere. Ut āt in solēnitate pascali. s. ī die pasce ipse missaꝫ celebraret ꝯuenērt illuc oēs ⁊ funē collo ei⁹ misso ipm p ci uitatē trahebāt ad loca bucculi. i. culture q̄ erāt sub rupibꝫ vbi erat ecclīa ꝯstructa dicētes. Trahamꝰ bubalū. vel vt al's hēt bucculuꝫ. i. cultorē ad loca bucculi. Carnes ꝟo ei⁹ in t̄rā fluebāt ⁊ lapides ri/ gabāt̄ sanguīe ei⁹. qd sustinuit cū mag audacia. Et sic pꝫ ei⁹ auda/ cia. Uñ pōt dicere illd Phil. iiij. Oīa possū ī eo q̄ me ꝯfortat. ⁊ illd p̄s. Nā ⁊ si ambulauero in me. ⁊c̄. ¶ Quīta ꝯditio leonis ē ꝙ ē for/ tissim⁹. iō dic̄. Leo fortissim⁹ bes. Dicit eñ Aris. vtē. ꝙ leo ē fortissi/ m⁹ ī pecore. sic marc⁹ fuit fortissi/ m⁹ in pecore p qd intelligit̄ cordis dilectio quā hūit ad deū ꝙ patiēt̄ sustinuit mortē ꝓ eo. Juxta illud Cañ. viij. Fortis ē vt m. di. Qualr aūt ꝑꝑ xp̄m ī vera dilectōe pass⁹ est oñdit̄. legit̄ eñ ꝙ postq̄ꝫ eū tra hebāt vespe facto misert eū in car cerē. in q̄ circa mediaꝫ noctē p̄mo āgelica visiōe ꝯfortat⁹ ē. deinde ipe dñs ies⁹ xp̄s appuit sibi di. Pax tibi marce euan. me⁹. noli timere qꝛ ego tecū suꝫ vt eruā te. ⁊ ad cele stia regē te voco. Mane ḡ facto fu nē iteꝝ ī collo ei⁹ mittūt ⁊ huc atꝫ illuc eū ptrahūt exclamātes. Tra hite bubalū ad loca bucculi q̄ erāt sub rupibꝫ. i. saxis. Ille aūt dum traheret̄ fortissime ⁊ patiēter susti nuit ⁊ gr̄as egit deo di. In man⁹ tuas dñe ⁊c̄. Et hec dicēs spm ex/ altauit. Uñ bñ verificat d̄ eo illd Ro. viij. Cert⁹ sū qꝛ neq; mors ꝟ

Jõ bene dicit̃ marcus. q̃ interpre tatur amar⁹ rõne acerbitatꝫ pene cũ sic vbiqꝫ ꝑ ciuitatẽ tractus fue rat. et inter hec tormẽta spm̃ tra/ didit. Passus est. viij. ãno nerõis q̃ cepit circa annũ dñi. lvij. Cũ ãt pagani vellent eũ ꝯburere subito aer turbat̃. grando orit̃. tonitrua intonãt. fulguraqꝫ coꝛuscãt ita vt omnes pagani fugerũt ꝛ scm̃ cor pus ibidem intactum reliq̃runt Xp̃iani ꝟo eius corp⁹ rapuerunt ꝛ in eccl'ia cũ omni reuerẽtia sepe lierunt. Anno aũt dñi. cccclxviij. scm̃ corpus eius de alexandria ĩ venetias trãslatum est. vbi eccl'ia in honore sctĩ marci mire pulcri tudinis fabricata est. Refert pe. damiani ꝙ corp⁹ mortẽ ad italiã demũ sit reuersus. vt terraꝫ in q̃ datũ est sibi euãgeliũ scribere sa/ cras reliquias ei⁹ mereret̃ possi/ dere. Vñ dic̃ Btã es o alexãdria triũphale sanguine hui⁹ purpu/ rata Felix ꝛ tu italia thesauro h⁹ corpis diues effecta ¶ Circa ãnos aũt dñi. mcclj. apud papiã quidã deuotus frater noĩe iulia/ nus ordinis p̃dicatoꝝ infirmita te mortꝫ laborãs qui dum dormi ret in lecto vidit. s. mar. ad se ve/ nisse ꝛ se iuxta lectũ ei⁹ collocasse ꝛ ecce vox facta est ad eũ dicẽs. O marce q̃d agis h̃. Et ille Ad mori entẽ illũ accessi qꝛ deo accept⁹ est Et iteꝝ vox ad euꝫ. q̃re inter cete/ ros scõs marie tu ad eũ venisti. ꝛ ille. qꝛ specialẽ deuotioneꝫ ad me habuit. ꝛ locũ vbi corp⁹ meũ qui/ escit sedula deuotõe visitauit ꝛ iõ veni eũ in hora exitus sui visitare Tũc quidã abbati totã domũ im pleuerũt. quib⁹ ait marc⁹ q̃re huc venistis. At illi. vt isti⁹ aĩam in cõ spectu dñi p̃sentem⁹. Euigilãs ãt p̃dict⁹ frater misit ꝓ priore dom⁹ ꝛ oĩa que viderat recitãs cuꝫ mul tum gaudio in dño felicit̃ obdor/ miuit. ꝛc̃.

De rogationib⁹. Sermo. xxij.

Sancte deus sancte fortis. sancte ꝛ im/ mortalis miserere nobis canit ec clesia. Notate charissimi. dic̃ em̃ Aug. de doctrina xp̃iana. ꝙ nul/ lus põt saluari nisi fuerit iustifi/ catus. iustificari nõ põt sine me/ ritꝫ. merita habere nõ potest sine gratia. gratiã h̃re non potest ni/ si impetret ꝛ petat. Et hoc sciens sctã mater eccl'ia iõ ex diuina reue latiõe ordinauit illos p̃ces quib⁹ fideles debẽt gratiaꝫ dei impetra re. quare dic̃ eccl'ia. sãcte deus. ꝛc̃. Dicit mgr̃ li. ij. dis. iiij. ꝙ ex pctõ miseria ẽ. s. fieri tẽpestates siue dis cordias siue sterilitates terre et hm̃oĩ. ꝛc̃. vt patet in sacra scp̃tu/ ra qualiter oĩa talia acciderãt ꝓ/ pter pcm̃. ꝛc̃. Jõ ordinauit eccl'ia ꝛ sancti vt fierẽt letanie. i. rogatio/ nes quib⁹ imploremus deũ ꝛ oẽs scõs vt liberẽt nos ab om̃i malo Dicit em̃ Joh̃ damas. ꝙ cũ apud cõstantinopolim ꝓpter q̃ndã tri/ bulatiõeꝫ letanie fierẽt. quidã pu er de medio ppl'i in celũ rapt⁹ est ꝛ illud cãticũ. s. sãcte deus. ꝛc̃. cõi ppl'o decãtauit ꝛ mox oĩs tribula

tio cessauit in signū.rc. ℚ Sed est notādū ꝙ in letanijs tria fiūt Primū est ꝓcessio.scōm est cruc꜡ ꝛ vexilloꝝ portatio ꝛ campanoꝝ pulsatio.tertiū dei ac oīm scōꝝ i/ ploratio q̄ notaꝛ ꝑ interꝑtatiōeꝫ illuis t̄mini letania. Naꝫ letania tripl'r vocaꝛ.ꝑmo ꝓcessio septifor mis. scdo dꝛ cruces nigre. tertio rogatio. Uñ ꝑmo fit ꝓcessio que ordinata est ab eccl'a ꝓpter exēplū scī gregorij q̄ in roma ꝓcessiōeꝫ fe cit ꝓpter magnū morbū q̄ inuasit hoīes ꝓpter pcm̄. Romani em̄ vt legiꝛ cū in q̄dragesima ꝯtinēt vi/ xissent. ꝛ in pasca corp⁹ dn̄i rece/ pissent. postmodū cōmessatiōib꜡ ludis ꝛ luxurie frena laxabāt. Jō ꝙ dn̄s ꝓuocat⁹ pestē maximā in eos misit q̄ tā seua fuit vt hoīes ī via. mēsa. ludis ꝛ colloq̄ijs subi/ to morerenꞇ. ita ꝙ cū aliq̄s ster/ nutabat. sepe cū ip̄a sternutati/ one sp̄m exalabat. Uñ cū aliquis aliquē sternutare audiuit statim accurrēs dixit. deus te adiuuet. Et inde adhuc hec ꝯsuetudo ser/ uaꝛ vt cū aliquē sternutare audi/ mus dicim⁹ deus te adiuuet. Et cū aliq̄s ossitabat freq̄uēter subi/ to emisit sp̄m. Uñ cū aliq̄s se vel le ossitare sētiebat ꝯtinuo signū crucis sibi ip̄mere ex ordinatiōe festinauit. Et hec cōsuetudo sil'r vsq꜡ mō fuaꝛ. Qual'r eūt hec pe/ stis ortū habuit. req̄re in vita scī Gre. Hec aūt ꝓcessio dꝛ septifor/ mis. Jō ꝙ scūs gre. ꝓcessiōes q̄s fecit ꝓ tūc ꝑ septē ordies dispone bat. Naꝫ in ꝑmo ordine erat oīs cler⁹. Et in scdo oēs monachi et relegiosi. Jn tertio sancte monia les. Jn quarrto omnes infantes Jn q̄nto laici. Jn sexto vidue. Jn septimo ꝯiugate. Sꝫ q̄d mō non possum⁹ in numero ꝑsonaꝝ sup/ plem⁹ in nūero letaniaꝝ. ℞ Hec āt letania seu ꝓcessio dꝛ ma/ ior. qꝛ a magno gregorio papa in vrbe roma instituta ē. ꝛ omni an no ab eccl'ia seruaꝛ in festo sancti Marci ꝯ pestilentiā. Alia est leta nia minor q̄ fit trib꜡ dieb꜡ añ ascē sionē quā btūs Mamert⁹ ep̄us viennenꝭ añ institutionē ꝑme in stituit tp̄e Leonis imꝑatoris. sc꜡ Anno dn̄i.cccc.lviij. que dꝛ leta/ nia minor. qꝛ a mīori est instituta Cui⁹ cā est. Naꝫ apud viennēsem terrā freq̄uētes ꝛ maximi tremo/ tus fiebāt q̄ domos ꝛ eccl'ias plī/ mas subuertebāt. Uñ ꝛ in die pa/ sce etiā accidit ꝙ ignis de celo ce/ cidit ꝛ palatium reg꜡ ꝯcremauit. Aliud etiā mirabili⁹ accidit. Naꝫ ꝑmissione dei ꝓpt̄ pctā hoīm de/ mones lupos. ꝛ alias feras intra uerūt ꝛ nullos timētes nō soluꝫ ꝑ vias sed ꝑ ciuitates publice de/ currebāt. ꝛ passim pueros ꝛ senes viros ꝛ feīas deuorabāt. Cū igiꞇ tam dolorosi casus q̄tidie fierēt. ꝑdict⁹ ep̄s triduanū ieiuniū indi xit. letanias instituit. ꝛ sic ꝑdicta tribulatio cōquieuit. Deinde sta/ tutū ē ab eccl'ia vt hec letania vni/ uersal'r obꝭuareꞇ. Et qñ ꝙ aliqua tribulatio accidit ꝙ tūc fiat ꝓces/ sio in q̄ de⁹ placeꞇ. Sic nos dēm⁹ facere ꝓcessiones rc. Uñ h̄ cogno

Mamert⁹

ſcens p̄s.in ſpū ſctō dicit. Uenite
adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ an̄ deū.plore
mus coraȝ dn̄o.ſ.in pceſſione.q̄ꝛ
ipſe ē dn̄s de⁹ nr̄ ⁊c. Hic poteſ no
tare ordinē pceſſionis ſm ordinē
ſcī Gre.vt pȝ applicādo ſpūalr̄ ⁊c.
Scd̄o fit cruc ⁊ vexilli porta
tio.iō letania ſecūdo dr crucel ni.
gra in ſignū meroris tāte ſtrag al
taria ⁊ cruces velabāt ſacc. In le
tania ſcī Gre.nigr veſtib⁹ indue
bant in ſignū pnie. Un̄ notandū
ꝙ in hac pceſſione dn̄t qnqȝ fieri.
Prio pulſant cāpane vt demōes
in aere caligīoſo morātes q̄ ſepi⁹
tēpeſtates ꝯcitāt territi fugiant.
Nā ſicut rex in ſuo exercitu hȝ in
ſignia regalia.ſ.tubas.ſic xp̄us in
ſua eccl'ia militāte hȝ cāpanas p
tubis. Un̄ ſicut aliq̄s tyrān⁹ val
de timet qn̄ alicui⁹ potent regis
ſui inimici tubas ī ſua terra audi
ret: ſic demōes q̄ in iſto aere cali
ginoſo morant. Naȝ in eū detruſi
ſūt. vt dic mgr̄ vehement metuūt
qn̄ tubas xp̄i.ſ.cāpanas ſentiunt
pulſari. Et iſta eſt ſpecialr̄ vna rō
q̄re eccl'ia cōſueuit pulſare cāpa
nas qn̄ tēpeſtatē ꝯcitari videt. vt
ſcȝ demōes q̄ h faciūt. tubas etni
reg audiāt ⁊ ſic territi fugiāt. et a
tēpeſtat ꝯcitatiōe ꝯq̄eſcant. Alia
etiā rō ē vt cāpane fideles admo
neāt vt p inſtāti piculo orōni inſi
ſtāt. Scd̄o crux defert.q̄ꝛ ē ſignuȝ
ſūmi regis.qd̄ demones valde ti
mēt. Un̄ dic Chryſ. Signū dn̄icū
vbicūqȝ demones viderint fugiūt
timētes baculū q̄ plagā receperit.
Exēplū hui⁹ Req. inuētiōis cru
cis D. Un̄ hec ē rō q̄re in q̄buſdā
eccl'ijs crux de eccl'ia trahit tpe tē
peſtat ⁊ opponit tēpeſtati. vt.ſ.d
mones videāt ſignū eterni reg. et
territi fugiāt. Quare figurat nob
in baculo ipſi⁹ dauid cum q̄ vicit
inimicū. Req. Georgij. Un̄ dicit
Origenes. Null⁹ demonū pre ſta
re poterit vbi ſignū cruc fuerit ti
mens gladiū in q̄ deiect⁹ eſt. Un̄
dicit Caſſi.in li.collationū ſctōꝝ
patꝝ. Cruce em̄ xp̄i fidelr̄ inſigni
tus ſtabo imperterrit⁹ ꝯ oēs impe
tus ⁊ inſult⁹ demonū. Tertio ve
xilla portant ppt repſentandā vi
ctoriā reſurrectōiſ. Un̄ ſic xp̄s po
tent reſurrexit a morte.⁊ ab omni
miſeria.ita ⁊ nos reſurgamuſ ab
oī miſeria ⁊ pctō.ppter qd̄ nob oc
currerūt oīa mala.⁊ ſic etiā vinca
mus potent eū.ſ.diabolūq̄ nō eſt
ita fortis ꝯ nos ſicut fuit. Und̄ in
aliq̄b⁹ eccleſijs ⁊ maxīe gallicanis
ꝯſuetudo habet ꝙ q̄dā draco cuȝ
longa cauda inflata plena palea
vl' aliq̄ hmōi in letanijs minorib⁹
que fiūt trib⁹ dieb⁹ an̄ aſcenſionē
dn̄i. duob⁹ p̄mis dieb⁹ an̄ crucem
portat. ⁊ tertia die cum cauda va
cua poſt crucē defert. Per qd̄ ſi
gnificat ꝙ in p̄ma die an̄ legē.⁊ in
ſecūda ſub lege diabol⁹ in h mun
do regnauit. In tertia aūt die ſcȝ
tpe grē p paſſionem xp̄i de ſuo re
gno expulſus ē. Quarto candele
portant qd̄ ſignificat ꝙ nos in p
ceſſione ieſuȝ xp̄m in cordib⁹ nr̄is
deuote portare debem⁹. Nā p ce
reum accenſuȝ fcat ieſus. Req. in
ſer. purificatōis circa finē. Quito

reliquie baiulāt vt oīa nociua ex/pellanł ⁊ extinguanł q̄cunq̧ sint ⁊ salutaria et p̱spera eueniāt. Uñ in signū hui⁹ legił in vita sci Gre. Req. in ser. ibidem. ¶ Uñ figurał nob ꝯuenienł in p̱cessiōe quā fecit rex Dauid portādo archam dñi cū iubilo in ciuitatē dauid. ij. Re. vj. Dicił em̄ ꝙ dd ꝯgregauit oēs electos isrł vt adducerent ar/cham dei. sup̱ quā inuocatū ē no/men dñi. Cūq̧ tulissent eā dauid et oīs isrł laudabant corā dño in oībꝫ lignis fabrefactꝫ ⁊ cytbaris ⁊ lyris ⁊ tympanis ⁊ systris ⁊ cym/bał. Et diuertit eā in domū. Obe/dedom gethei ⁊ bitauit archa dñi in domo obededom gethei tribꝫ mensibꝫ. Et benedixit dñs obede dom ⁊ oēm domū ei⁹ ꝑꝑ archam dñi. Sic moralł ⁊c̄. Tertio fit dei ac oīm scōꝝ imploratio siue rogatio. Jdeo dr letania. i. rogatio Uñ dicit Jacobꝫ in Cañ. c. v. Tristał aliq̄s vr̄m oret. Jnfirmał quis in vob inducat p̄sbr̄os eccłie et orēt sup̱ eum. ⁊ orō fidei saluabit infir mū. Uñ eccła in letania tāgit oīa mala que pn̄t accidere hominibꝫ vt pꝫ intuenti. Et iō iplorat grāz dei ac intcessionē oīm electoꝝ di. Pał de celis de⁹ miserere nobis. Sācta trinitas vn⁹ de⁹ miserere nobis. Sācta maria ora p̱ nobis Scā dei genitrix ora p̱ nobis. Et ꝯñter rogat patriarchas p̱phetas angelos apłos ⁊c̄. Et in fine dicit oēs sancti ⁊ sancte dei orate p̱ nobis. Qd tūc faciūt. Et h̄ cogn̄scens p̄s. in spūsancto dicit. Pro hac. s. petitione orabit ad te supple deū oīs sctūs. Jpsi em̄ oēs intercedūt p̱ nobis. ⁊ sic p̱ eoꝝ suffragia faci/lius possum⁹ dei misericordiā et grām impetrare. Cui⁹ exemplum habem⁹. Req. oīm sanctoꝝ ⁊c̄.

De sancto Philippo et Jacobo Sermo. xxiiij.

Jmis honorati sł amici tui de⁹ nimis cōfortat⁹ ē p̄n. eoꝝ p̄s. cxxxviij. Notate charissi/mi. dicit Tulli⁹ ꝙ honor est exhi/bitio reuerētie in testimoniū v̄tutis. Hinc est em̄ ꝙ v̄tuosi sancti ⁊ apłi scꝫ Philippus ⁊ Jacobꝫ ha/buerūt illā virtutē ꝙ deū dilexerł sup̱ oīa. Jdeo in testimoniuꝫ hui⁹ v̄tutꝫ de⁹ exhibuit eis reuerentiā honoris. qd p̄s. hn̄ oñdit in v̄bis p̄dictꝫ di. Nimis honorati sūt ⁊c̄. Jn quibꝫ quidem v̄bis tria notā/tur in quibꝫ isti sancti triplicił cō mendanł. Primū est specialis di/gnitas. qd notatur cum dicił. O de⁹ nimis honorati sunt ⁊c̄. Se/cundū est ipsorum familiarꝫ ami cabilitas cū addił amici tui deus Tertiuꝫ est salutaris felicitas. cū concludił. nimis confortatus est p̄ncipatus eorū. ¶ Dico pri mo ꝙ in verbis p̄missis notatur specialis dignitas istoruꝫ aposto rum cum dicił deus nimis hono rati sunt. Circa qd notādū ꝙ do/minus istos apłos multipliciter honorificauit ꝯm ꝙ repił in sacra scp̄tura ꝙ ipse honorificauit suos

electos. Legit̃ eñ in ve. tes. ꝙ de⁹ honorificauit duos ĩ ve. tes. mul/tipl'r scꝫ Moysen ⁊ aaron fratreꝫ ei⁹. Sic xp̃s in nouo tes. honorificauit Philippũ ⁊ Jacobũ q̃ ꝓpter suas laudabiles ꝯditiones ab eo honoriti sᷣt. Uñ figurat̃ ꝑ moysen et aaron Naꝫ ꝑ moysen intelligit̃ scũs Philipp⁹. qꝛ moyses interp̃tat̃ assumpt⁹ de aqua. ⁊ significat sanctũ philippũ quẽ assũpsit dñs de aq̃s. vt legit̃ Act. viij. ꝙ q̃dam vir ethiops ⁊ eunuch⁹ candacꝭ regine venerat adorare in hierl'm ⁊ reuertebat̃ sedẽs sup̃ currũ suũ legensq́ꝫ Jsaiã ꝓphetã scꝫ Tanquã ouis ad occisionẽ duct⁹ est. ⁊ sicut agn⁹ coraꝫ tondente se sine voce. sic nõ aperuit os suũ. Dixit ãt spiritus philippo. Surge ⁊ vade ad viam q̃ descẽdit ad hierl'm in gaꝫam. Qui abijt. Tunc spũs dixit ad Philippũ qñ erat in via eunuchi. Adiũge te ad currũ istũ. qđ fecit ⁊ audiuit eunuchũ legentẽ prophetã. Et dixit. Putas ne intelligis que leg̃s. Cui eunuch⁹. Obsecro te de q̃ dicit. Philipp⁹ ṽo respondit. de iesu. ⁊ dixit sibi multa de fide. ⁊ sic ꝑuenerũt ad quandã aquaꝫ. Et ait eunuch⁹. Ecce aqua baptiza me. Cui philipp⁹. Credis Qui ait. Credo dei filiũ esse iesuꝫ. Et descenderũt vterq́ꝫ in aquam philipp⁹ ⁊ eunuchus. ⁊ baptiꝫauit eũ. Cũ aũt ascẽdisset ꝺ aqua spũs dñi rapuit philippũ. quare bñ figurat̃ ꝑ moysen. qꝛ interp̃tat̃ ⁊c̃. qꝛ etiã ipse fuit assumpt⁹ de aqua ꝑ filiã pharaonis. vt Exo. ij. X

Jstũ sanctũ honorauit dñs sicut moysen. Honorauit ãt dñs moysen tripl'r. Prĩo in h̃ ꝙ fecit eum nunciũ ⁊ seruũ suũ ad regẽ Pharaonẽ dicere ei. Dimitte populuꝫ meũ vt sacrificet mihi in deserto. vt habet̃ Exo. viij. qđ fuit moysi magn⁹ honor. sic honorauit xp̃s sanctũ philippũ in misterio suo. sicut habet̃ Joh. xij. Añ sex dies pasce venit iesus bethaniã vbi Laꝫarus fuit mortu⁹ quẽ suscitauit ies⁹ Fecert̃ aũt ei cenã magnã ⁊ ibi maria ministrabat. Laꝫarus ṽo erat vn⁹ ex discũbentib⁹ cũ eo. Cognouit aũt turba multa ex iudeis. qꝛ illic est. ⁊ venerũt nõ ꝓpt̃ iesuꝫ tm̃ sed vt laꝫarũ viderent quẽ suscitauit a mortuis. Erãt aũt gentiles q̃dam ex his q̃ ascenderũt vt adorarent ĩ die festo. Hi g̃ accesserũt ad philippũ ⁊ rogabãt eũ dicẽtes Dñe volum⁹ iesum videre. Philippus ṽo dixit iesu ⁊c̃. Jteꝫ legit̃ Jo. vj. ꝙ q̃dã vice venit mag̃ multitudo ad eũ. s. iesum. cunq́ꝫ sub/leuasset oculos iesus ⁊ vidisset ꝙ mltitudo maxĩa venit ad eũ dicit ad philippũ. Uñ emem⁹ panes vt manducẽt hi ⁊c̃. Uñ bñ dicit xp̃s Jsa. xlij. Ecce seru⁹ me⁹ suscipiaꝫ eũ elect⁹ me⁹. Scđo in hoc ꝙ fec̃ eũ potentẽ in sanãdo. Nam legit̃ Nu. xxj. ꝙ filij isrl' dixerũt ad moysen. Cur eduxisti nos ꝺ egypto vt moreremur ĩ solitudine. Deest panis nõ sunt aq̃. Aĩa nr̃a iam nauseat sup̃ cibo isto leuissimo. Quã obreꝫ misit dñs in ppl'm ignitos serpẽtes ⁊c̃. tũc dixerũt moysi. pec

cauim⁹. q2 locuti sum⁹ ꝯtra dñm Ora vt tollat a nob serpētes. Ora uit moyses ꝓ pplo. Et locut⁹ est dñs ad eū. Fac serpentē eneū ꝛ po ne ꝓ signo q̄ pcussus aspexit eum viuet. Fecit ḡ moyses ſpentē eneū ꝛ posuit ꝓ signo ꝛ aspiciētes sana bant. Sic xp̄s fecit phi. potentez in sanādo. Nā legit ꝙ ipse ꝯtra fla tum draconis q̄ pplus inficiebat ꝑcepit statuā ꝯfringere ꝛ draconi vt recederet vt ppls sanaret. Un̄ dicit iesus philippo ꝛ ceterꝫ aplis Joh. xiiij. Qui credit in me opa q̄ ego facio ꝛc. ¶ Tertio ī h̄ ꝙ ma nifestauit sibi gloriā suā. Legitur em̄ Exo. xxxiij. ꝙ moyses dixit ad dñm. Ostēde mihi gl'iam tuā. Re spōdit. Ego oñdā tibi om̄e bonū. Sic xp̄s honorauit philippū cuz sibi dixit qñ philippus petiuit vt haberet Joh. xiiij. Dñe ostēde nobis patrē ꝛ sufficit nob. Dixit ei iesus Philippe q̄ videt me videt ꝛ prēz Nō ē magna gl'ia. nā q̄ videt deuz videt om̄e bonū. Quare bñ dicit ps. ꝟsum themat. Nimis hono rati sūt ꝛc. Scđo p aaron intelli git scūs Jacob. Nā aaron interp tat mōs. ꝛ bñ ſcat sanctū iacobū Nā sicut mōs ē magn⁹ rōe quāti tatis. Sic iacob fuit magn⁹ rōne nois sui. Uocat em̄ iacob alphei. Jacob frater dñi. Jacob minor. Jacob iust⁹. Prio vocat Jacob alphei nō tm̄ ꝙ fuit filius ei⁹ sed etiā ſm interp̄tationē. Alphe⁹ em̄ interp̄tat doctus siue documētū. sic iacob dr̄ iacob alphei. i. docu menti vl' docti. Nā fidē christianā docuit ꝛ suā doctrinā a spūscō re cepit sic̄ ceteri. Un̄ Act. ij. Reple ti sunt oēs spūsctō. Scđo vocat Jacob frat dñi rōne silitudinis. Ipse em̄ silim⁹ xp̄o adeo vt pleri qꝫ in eoꝝ specie fallerent. Un̄ cuz iudei ad capiendū xp̄m pgerēt ac cepert signū osculi a iuda q̄ xp̄m a iacobo optime discernebat. Un̄ ne forte iacobū in ꝑsona xp̄i cape rent. iudas dedit eis signū dicēs Quēcūqꝫ osculat⁹ ꝛc. Un̄ in signū hui⁹ silitudinis desiderabat igna tius videre eū. Un̄ scripsit ī epl'a sua ad Johem euāgelistā. Si lici tum est mihi apud te ad hierosoli me ptes volo ascēdere vt videam illū venerabilē Jacobū q̄ cogno minat iust⁹. quē referunt xp̄o iesu similimū facie. vita. ꝛ mō ꝯuersa tionis. ac si eiusdē vteri frat eēt ge mellus. Quē dicūt. si video. video ꝛ ipsum iesum xp̄m ſm oīa corpis ei⁹ lineamēta. Tertio vocat Jaco bus minor ad differentiā Jacobi zebedei. Nā q̄uis eēt ꝑor natus. tñ est vocat⁹ ad aplatū posterior. Un̄ in q̄busdā regionib ille q̄ pri or ingredit maior dr̄. et qui poste rior minor. licet sit prior et maior etate. Quarto vocat iacob iust⁹ ꝓpt excellentiā sanctitatꝫ. Un̄ de ei⁹ sctitate dicit Hiero. ꝛ legit in eccl'iasticꝫ hystorijs ꝙ ī vtero ma tris fuit scūs. vinū ꝛ siccrā nō bi bit carnes nūqꝫ māducauit. fer rum in caput ei⁹ nō ascēdit. nūqꝫ attonsus ē. oleo nō est vnct⁹. bal neis nō est vsus syndone. i. veste linea sp̄ fuit indut⁹. et veste lanea

nõ vtebaꝛ. totiẽs in orõne genua flexerat vt callos in genub⁹ sicut in calcaneis hr̃e videreꝛ. Pro hac ĩcessabili iusticia appellat⁹ ẽ iust⁹ Hic sol⁹ inꝛ aplos ꝑꝛ nimiã sci⸗tatẽ suã ꝑmittebaꝛ intrare in sctã sanctoꝝ. cã orõnis nõ tñ immola tionis. Jõ merito cõpetit sibi illð Eccĩ.xlvj. ꝙ fuit magnus ꝭm no⸗men ei⁹. qre bñ significaꝛ ꝑ aaron Vñ honorauit eũ xp̃us sicut dñs aaron. ⁋ Sz est notandũ ꝙ do min⁹ honorauit Aaron tripliciꝛ. Prĩo in dignitate sacerdotali. nã ipse fuit ꝑm⁹ pontifex in ve. testõ. Vñ legiꝛ Exo. xxviij. ꝙ dñs dixit ad moysen. Applica ad te aaron frẽm tuũ ð medio filioꝝ isrl̃ vt sa cerdotio mihi fungaꝛ. faciesq3 ve⸗stem sibi sanctã in gloriã ꝛ decorẽ in qb⁹ vestib⁹ sanctificat⁹ mĩstrer mihi. Sic scũs Jacob⁹ ĩ nouo te⸗stamẽto fuit ꝑm⁹ ep̃s elect⁹ ꝛ ordi natus. qð fuit magn⁹ honor. Vñ legiꝛ ꝙ inter aplos ꝑm⁹ fuit qui missaz celebrauit in hierosolimis Nã ꝑꝛ excellentiã sue scitatꝭ apli hũc honorẽ sibi fecerũt ꝙ p⁹ ascen sionẽ dñi ipsum in ep̃m hierosoli⸗mis elegerũt tanq̃ʒ a deo vocat⁹ ꝛ ab aplis elect⁹. Nã dicit aplus ad Heb. v. Nec qsq̃ʒ sumit sibi hono⸗rem sʒ q̃ vocaꝛ a deo tanq̃ʒ aaron Quare bñ dr̃ de eo illð Eccĩ. xliiij. Ecce sacerdos magn⁹ ꝛc̃. Secũdo in diuinali cura ꝛ sollicitudĩe. Nã ipse de⁹met habuit curã ð eo. Vñ legiꝛ Exo. xxix. ꝙ dñs dixit moysi Arietẽ ꝯsecratõis tolles ꝛ coques carnes in loco scõ quib⁹ vescetur aaron. Oĩa que p̃cepi tibi facies sup aaron. Sic xp̃s habuit curaz de scõ Jacobo cũ met apparuit si bi dicẽs vt comederet. Vñ legiꝛ ꝙ postq̃ʒ comedit cũ xp̃o ꝛ alijs disci pulis de agno paschali ĩ cena dñi tũc ut dicit Hiero. ꝛ Joseph⁹ Ja⸗cob⁹ fecit votũ se nõ cõmesturum donec videret dñm a mortuis re surgẽtẽ. Vñ ĩ ipsa die resurrectio nis apparuit ei dñs ꝛ eis q̃ cũ eo erant di. Ponite mẽsam ꝛ panez. deinde panẽ accipiẽs bñdixit ꝛ de dit iacobo iusto di. surge ꝛ comeð fraꝛ mi. qr fili⁹ hoĩs a mortuis re surrexit. Tertio ĩ ꝑfectõe filiali. nã ꝑfectio filioꝝ dei ẽ orare ꝓ ꝑsequẽ tib⁹. teste xp̃o Mat. vj. Orate ꝓ ꝑ sequẽtib⁹ ꝛ calũniantib⁹ vos vt si tis filij pr̃is vr̃i. Ad illã ꝑfectionẽ vocauit de⁹ in ve. tes. aaron. quia ipse orauit. Vñ legiꝛ Nũe. xvj. ꝙ oĩs multitudo filioꝝ isrl̃ murmu rabat ꝯ̃ moysen ꝛ aaron. ita vt ori reꝛ seditio ꝛ tumult⁹ increscerect. Dixitq3 dñs ad moysen ꝛ aaron. Recedite de medio hui⁹ multitu dinis etiã nũc delebo eos. Cunq3 iacerẽt in t̃ra currit aaron ad me⸗diam multitudinẽ quã iaz vasta⸗bat incendiũ ꝛ stans inꝛ mortuos ꝛ viuẽtes ꝓ ppl̃o dep̃cat⁹ est. ꝛ pla ga cessauit. Fuerũt aũt q̃ ꝑcussi sꝛ xiiij. milia hoĩm ꝛ septingẽti. Sic in nouo tes. honorat⁹ est a christo iacob⁹ in filiali ꝑfectiõe ita ꝙ ora uit ꝓ ꝑsecutorib⁹. Vñ legiꝛ ꝙ cuz lapidareꝛ ꝓcũbens sup genua di⸗xit. Rogo te dñe dimitte eis. qr ne sciũt quid faciũt. Et sic pꝫ qualiꝛ sunt honorati. Ideo dicit thema O deus nimis honorati ꝛc̃. A

Secūdo notat̄ in verbis p̄missis ipsoꝝ familiar amicabilitas. cuꝫ addit̄ amici tui. Circa qđ notan/dum ꝙ dilectio istoꝝ apl'oꝝ phi/lippi ꝛ iacobi fuit magna. qꝛ ꝑꝑt xp̄m mortui sunt qđ est signū ꝟe dilectionis. Uñ dicit xp̄s Jo. xv. Maiorē hac dilectionē ꝛc̄. Certe h̄ fecerūt isti apl'i. Qual'r aūt passi sunt ꝑ xp̄o oñdit̄ in legēda eorum Legit̄ em̄ ꝙ scūs philipp⁹. xx. an/nis p̄ sythiaꝫ p̄dicasset a paganis tenet̄ ꝛ ad īmolandū ydolis cōpel lit̄. Tūc subito q̇dā draco magn⁹ đ statua. vl' de subbase statue mar tis vbi philipp⁹ debebat īmolare exijt. ꝛ filiū pontificꝫ q̇ ignē mīstra uit in sacrificio interfecit. ꝛ duos tribunos q̄ꝝ mīstri habebāt phi/lippū in vincul'. extinxit. ceterosq̄ fetore flat⁹ sui adeo infecit. vt oēs morbidi redderēt̄. Dixit philipp⁹ Credite mihi ꝛ statuā illā ꝯfringi te. ꝛ in loco eius crucē dñi adora/te vt infirmi vr̄i curent̄ et mortui suscitent̄. At illi q̇ cruciabant̄ cla/mabant. Fac vt sanemur ꝛ ydolū ꝯfringem⁹. Tūc philipp⁹ draco/ni p̄cepit vt in locū desertū disce/deret. ita vt nulli omnino noceret Qui statim recessit ꝛ vltra nō cō/paruit. Tūc philippus oēs sana/uit ꝛ illis trib⁹ mortuis vitā resti/tuit ꝛ sic vniuers̄ credētib⁹ p̄ vnū ānū eis p̄dicauit. Et ordinauit eis p̄sbyteros ꝛ diaconos q̇b⁹ ordina tis ꝛ multꝫ ecclesijs ꝯstructꝫ ipse p̄ reuelationē in asyam venit ciuita tem Jerapolim. Ibiq̄ heresim he bionitaꝝ dicentiū xp̄m carnē fan tasticā assumpsisse. extinxit. Erāt aūt ibi due sacratissime ꝟgines p̄ q̄s dñs multos ꝯuertit ad fidem Philipp⁹ āt añ septē dies sui obi tus oēs ep̄os p̄sb̄ros ꝛ diaconos ꝯuocauit eisdē dixit. Uos septem dies de⁹ mihi ꝯcessit ꝑꝑt admoni tionē vr̄aꝫ. ḡ memores estote dñi nr̄i iesu xp̄i. ꝛ state viril'r. Dñs aūt cōpleat ꝑmissuꝫ suū ꝛ corroboret eccl'iam suā. Hec ꝛ filia eo p̄dican te cū erat annoꝝ. lxxxvij. īfideles ip̄m tenuerūt ꝛ cruci ad instar ma gistri sui quē p̄dicabat affixerūt. Et sic ad dñm migrauit. Uñ pōt dicere ad Gal'. ij. Xp̄o ꝯfixus sum cruci ꝛc̄. Jsidorus dicit ꝙ etiā la/pidatus fuit. ꝛ iuxta eū due p̄di/cte virgines vna a dextris et alia a sinistris ꝛc̄. De sancto ia cobo vero legit̄ ꝙ septio anno epi scopat⁹ sui cum apostoli ad diem pasce hierosolimis cōueīssent. int̄ rogante eos Jacobo quāto p̄ eos dominus fecisset ipse coram eis referebant. Cum aūt septem die/bus Jacobus in templo p̄dicas/set coram caypha et aliquibus iu deis et iam ꝑꝑe esset vt baptizari vellent repente quidam templuꝫ ingrediens clamare cepit. O viri israelite quid facitis. cur ab istis magꝫ vos decipi ꝑmittitꝫ. ꝛ in tm̄ ppl'm cōcitauit vt apl'os lapida/re vellent. Et ascendit hō ille sup̄ gradum vbi scūs Jacob⁹ stetit et p̄dicauit et p̄cipitauit eum deor/sum ꝛ ex tūc plurimū claudicauit

in ãno.xxx.e pat⁹ sui iudei vidẽtes φ paulũ nõ possent occidere eoφ cesarẽ appellasset z romã missus fuisset.tyrannidẽ sue psecutionis in iacobũ ꝯuerterũt z nõ cõuene/ rũt ad eũ dicẽtes. Oram⁹ te vt re/ uoces pplm qꝛ ipsi erãt ĩ iesu pu/ tantes φ ipse sit xp̃s.dep̃camur ḡ te vt psuadeas oib⁹ ꝯueniẽtib⁹ in die pasce de iesu.qꝛ iust⁹ es z pso/ nam nõ accipis. Statuerũt ḡ illũ sup pĩnaculũ templi z voce maḡ clamauer̃t dicẽ. Uirop iustissime cui oẽs nos obtpare dẽm⁹ qm̃ er rauim⁹ post iesum q̃ crucifixus ẽ. enũcia nobis qd tibi videt̃. Tũc iacob⁹ cuȝ maḡ voce rñdit. Quid me interogat̃ de filio hoĩs ipse se/ det a dexter̃ patr̃ in celis.z ẽ ven turus iudicare viuos z mortuos Hoc audiẽtes christiani gauisi sũt z libent̃ eũ audierũt. Pharisei ãt et scribe dixerũt. Male fecim⁹ ta le testimoniũ iesu p̃stare.sȝ ascen/ dam⁹ z p̃cipitem⁹ eũ deorsum vt ceteri terreant̃ z ei credere nõ p̃su mant z sil' voce magna clamaue/ rũt dicẽtes. O o z iustus errauit. Ascenderũt ḡ et p̃cipitauerũt euȝ Cum ḡ p̃cipitassent euȝ lapidib⁹ ipsum obruebãt dicẽtes. Lapide mus iacobũ iustũ. Qui cũ lapida ret̃ nõ solũ mori nõ potuit sed p/ cumbẽs sup genua dixit. Rogo te dñe dimitte eis qꝛ nesciunt qd faciũt. Tũc vn⁹ ex sacerdotib⁹ cla mauit. Parcite queso qd facitis. Hic iust⁹ p nob orat quẽ lapida/ tis. Tũc vnus ex eis particã ful/ lonis accipiẽs.i. (eyn stecken dẽ do bruchen ferber oder bleycher) valido ictu caput ei⁹ impetijt z ce rebrũ excussit.taliqȝ martyrio mi grauit ad dñm. Et sic ptȝ qualit̃ exposuerũt vitã p xp̃o ex vera cha ritate. Uñ veracit̃ dicere pñt illd̃ Romanop dicẽtes. Quis sepabit nos a charitate xp̃i tribulatio an psecutio an fames an nuditas an periculũ an gladi⁹.sicut scp̃tũ est qꝛ ꝓpt̃ te mortificamur tota die. sed in his oib⁹ supam⁹ ꝓpter eũ q̃ dilexit nos. Cert⁹ sum em̃ qꝛ neqȝ mors neqȝ vita zc̃. Quare ꝯueni/ unt eis ista duo noĩa scȝ Philip/ pus z Jacob⁹. Nã philippus dr̃ a philos qd̃ est amor. z ipos qd̃ est sup.quasi amor supnop.qꝛ tm̃ di lexit xp̃ȝ z celestia.iõ exposuit vitã suã p xp̃o. Uñ canit eccl'ia de istis duob⁹ in sequentia iacob⁹ minor fuste cesus .i. (mit eym stecken) Sed philipp⁹ saxis iesus demuȝ crucifigit̃. Et sic ptȝ eop familia/ ris amicabilitas.quare amici tui deus zc̃. Dico tertio φ in v̈bis p̃/ missis notat̃ ipsop salutar̃ felici tas cũ ꝯcludit̃. Nimis ꝯfortat⁹ est p̃ncipat⁹ eop.i.gl'ia eorũ in celo. Quanta ḡ gloria z honore z p̃nci patu eos in et̃na felicitate ꝯforta uerit z ditauerit ondit̃ Mat.xix. φ cum petrus cathedra petri B.

De inuentione sancte crucis Sermo.xxiiij.

Qui me inuenerit ĩueniet z hau riet salutẽ a domino. Prouerb.viij. Notate charissimi

ỽba ista ꝯuenient dicit sapiēs in
spūsancto in ꝑsona scē cruc. Naꝫ
vt dicit Cassiodor⁹ ꝙ crux est vi/
ctoria xp̄i. depredatio diaboli. de
structio inferni. repatio celest pa/
trie ac vita iustoꝝ. Quare bn̄ dic̄
Qui me inue. ꝛc̄. In q̇bꝫ q̄dē ỽbis
duo notanꝭ. Primū ē inuētio sa/
lutar qđ notaꝭ cuꝫ dꝛ. Qui me in
ue. inueniet vitā. Scđm est oꝑa/
tio diuinalis. cū ꝯcludiꝭ. ꝛ hauriet
salutē a dn̄o ¶ Dico p̄mo ꝙ no
taꝭ in ỽbis inuētio salutaris scē
cruc. Per tria aūt signa ostensio/
nis crux scā est inuēta. Primū si/
gnū ostēsionis scē crucis factū est
ab angelo q̇ ostēdit ꝛ dedit seth fi/
lio ade. Legiꝭ em̄ in euāgelio Ni/
codemi ꝙ cum adam infirmareꝭ.
seth fili⁹ ei⁹ portas paradisi adijt
oleū misericordie q̇ corpus patr
ꝑungeret vt sanitateꝫ reciꝑet po/
stulauit. Cui apparēs angel⁹ mi
chael ramusculū đ ligno in q̇ pec/
cauit adam tradidit ei dicens. ꝙ
qn̄ faceret fructū pr̄ ei⁹ sanaretur
Noli ḡ laborare nec flere ꝓ oleo li
gni misericordie obtinēdo. qꝛ nul
laten⁹ illud assequi poter nisi qn̄
cōpleti fuerint q̇nqꝫ milia ānorū
ꝛ in sexto millenario tunc veniet
suꝑ terraꝫ dei fili⁹ xp̄us q̇ sanabit
patrē tuū Qui rediēs ꝛ patrē mor
tuū inueniēs. ipsuꝫ ramū suꝑ tu/
mulum pr̄is plantauit. q̇ in ma/
gnā arborē creuit. ꝛ vsqꝫ ad tp̄us
salomonis ꝑdurauit. Salomon
aūt arborē taꝫ pulchrā ꝯsiderans
ipsam p̄cepit p̄cidi. Et cū edifica/
ret domū fecit in domo ei⁹ locari
et tn̄ nunq̄ꝫ potuit locari. qꝛ aut
excedebat longitudine aut deficit
breuitate. Ob h̄ indignati artifi/
ces ipsuꝫ reprobauerūt ꝛ suꝑ quē
dam lacum ꝓiecerūt vt eēt pons
trāseuntibꝫ. Cū ḡ regina saba ve/
nisset audire sapiāꝫ Salomonis
ꝛ p̄dictū lignū vidisset qđ erat su/
per lacuꝫ. vidit in spū ꝙ saluator
mūdi in ligno suspēdendus erat.
ꝛ iō suꝑ eū trāsire nolebat. sꝫ ipm̄
ꝓtinus adorabat ꝛ salomoni inti
mabat ꝙ i illo ligno saluator mū
di eēt suspēdend⁹ Salomon inde
lignū sustulit ꝛ in visceribꝫ t̄re di/
mergi fecit. Postea ꝓbatica ibi fa
cta est. vbi nathinnei hostias ablu
erunt. ꝛ nō tm̄ ꝓpꝭ descensum an/
geli sed etiā ex ỽtute ligni infirmi
curabanꝭ ibidē. Appropinquāte
aūt die passiōis xp̄i p̄dictū ligꝫnuꝫ
suꝑnatasse dꝛ. Qđ cū iudei vidis/
sent accēperūt ꝛ inde crucem dn̄o
parauerūt. ¶ Sꝫ nota ꝙ mgr̄
hystoriaꝝ dicit ꝙ scā crux ē facta
ex q̄ttuor lignis. Pes em̄ crucis
erat de cedro. Cedrus ē arbor al/
ta ꝛ natura ei⁹ ē ꝙ nō putrescit in
terra nec in aqua. ꝛ iō fecerūt pe/
dem cruc de cedro estimātes euꝫ
nunq̄ꝫ deponēdū. sed semꝑ affixū
Stipes siue longitudo de cypsso.
ꝙ nō sentirēt transeūtes putredi
nem crucifixi. Trāsuersale siue la
titudo fuit de palma. Nā palma ē
signū victorie sicut legiꝭ in veteri
testamēto ꝙ si q̇s cepit victoriam
de hostibꝫ deberet laureari. i. coro
nari cū palma Sic iudei putabāt
xp̄m se sugasse. iō ponebāt palmā

sup crucē pro latitudine. Coop/torīū siue tabulā in q̄ scp̄tuz fuit Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. fuit de oliua. Oliua est signū pac; Nā vt dr̄. Geñ. viij. ꝙ colūba q̄ reuersa est ad Noe in archaz portauit ramū oliue in signū cessassent aq̄ ⁊ ꝙ pax essz facta inter deū et homines. Sic iudei putabāt se hr̄e pacē. Nā multū timebāt iesum sicut dicit̃. Joh. xj. ꝙ cū ipi audiuerunt ꝙ xp̄s Lazaꝝ resuscitauerat ⁊ alia miracl'a fecerat ꝓpterea ml'ti crediderūt in eū. iō timebāt ex hoc eis piculū iminere. quare cōciliū collegerūt dicētes. Quid facim⁹. q: h homo ml'ta sig̃ facit si dimittim⁹ eū sic oēs credent i eū ⁊ veniūt romani ⁊ tol. ⁊c̄. Et sic putabāt hr̄e pacē qñ Christ⁹ essz crucifixus. Et iō in signū hui⁹ fecerunt cooꝑtorium de oliua. ⁊c̄.

¶ Secundū signum ostensiōis sancte crucis factuz cum ab Helena m̄re Cōstantini iꝑatoris q̄ lignum sancte crucis vt hodierna die celebratur inuenit. Unde nota ꝙ illo tp̄e fuit ꝯgregata innumerabil' ml'titudo gentilium iuxta danubium volētes fluuiū trāsire ⁊ om̄es regiones vsq3 ad orientē suo dn̄o subiugare. Qd̄ vt Cōstantin⁹ impator comp̄it congregauit magnū exercitū et processit ꝯ eos. Qui cū vidit ꝙ multitudo gentiliū creuit nimio terrore ꝯcutit̃. vidēs ꝙ esset cū eis crastina die bellum cōmissurus. Sequēti igit̃ nocte ab angelo excitat̃ et vt sursum respiciat admonet̃. Qui in celū aspiciēs vidit signuz crucis ab orient; ꝑtem in celo. ex clarissimo lumine factum. habēs hūc titulū aureis lr̄is scriptuz. in hoc signo vinces hostes tuos. Et dū ꝯstantin⁹ miraret̃ qd̄ hoc esset q: nōdum erat christian⁹. Et sicut dr̄ in hystoria tripartita Christ⁹ ei in eadē nocte apparuit cuz signo qd̄ añ exercitū ad bellū portaret. et sic vinceret. Qui celesti visione et xp̄i admonitione ꝯfortat⁹. crucem fecit ⁊ añ exercitū portari iussit. ⁊ sic irruēs in hostes magnam multitudinez interfecit ac oēs in fugā cōuertit. Tūc ꝯstantin⁹ oēs temploꝝ pontifices ꝯuocauit. et cui⁹ dei hoc signū esset req̄siuit. q̄bus se nescire dicentib; q̄dā xp̄iani aduenerūt. ⁊ ei signū scē crucis mysteriū et fidem trinitat; plen⁹ narrauerūt. Qui tūc in xp̄m credidit ⁊ sacruz baptisma suscepit a siluestro papa. Mortuo aūt imꝑatore ꝯstantino fili⁹ ei⁹ cōstantin⁹ memor victorie patr; sui quā ꝟtute sancte cruc; habuit. matrē suaz Helenā hierosolimā misit ꝓ ipsa cruce inueniēda. ⁊ cum ibi venisset oēs iudeos ꝑ totaz terrā ad se ꝯgregari ꝑcepit. Judei aūt formidātes dixerūt ad inuicē. Quare putat; regina ad se nos fecit cōgregari. Unus aūt ex eis noīe Judas dixit. Scio ꝙ iam vult a nobis scire vbi sit lignū cruc; in quo xp̄us crucifixus fuit. videte ḡ ne aliquis dicat. Sinaūt certissime sciat; ꝙ lex nr̄a euacuabit̃ ⁊ paterne traditiones destruent̃. Zache⁹

enī auus meꝰ p̄nūciauit prī meo Symeoni. Et pater meꝰ moriēs dixit mihi vbi ascōdita est. Et dixit mihi. Uide fili qn̄ inq̄ret crux xp̄i manifesta eā an̄q̄ʒ patiarꝭ aliq̄ tormēta. Nusq̄ʒ em̄ extūc gens iudeoꝝ regnabit. sed illi q̄ xp̄m adorant. q2 ipse est dei filius. Cui dixi Pat̄ si vere cognouerūt p̄res nr̄i esse filiū dei. cur em̄ crucifixerunt. Rn̄dit. Nouit dn̄s q2 nunq̄ʒ consensi sed semꝑ eis ꝯtradixi. Quia ꝟo dicta ꝛ vitā phariseoꝝ contradixit ꝛ exprobrauit. iō eū crucifixerūt. Ipse ꝟo die tertia resurrexit. ꝛ celos ascendit. Jn quē stephanꝰ frater meꝰ credidit ꝛ lapidatus ē Uide ḡ fili mi ne ip̄m aut discipulos eiꝰ blaphemes. Dixerūt ḡ iudei ad iudaʒ. Si regina de h̄ querierit vide ne sibi dicas. Cuʒ ḡ illi an̄ reginā stetissent. ꝛ ipsa eos int̄rogasset de loco vbi dn̄s crucifixꝰ fuit. ꝛ ipsi nollent ei locū nec crucem indicare iussit eos om̄s igne cremari. At illi timētes tradiderūt Judam dicētes. Dn̄a h̄ optīe nouit. Tūc illa iudam tenuit ꝛ dixit Mors ꝛ vita tibi ꝓposita est. elige qđ vis. Ostende mihi locū vbi dn̄s crucifixus ē vt crucē inuenire possim. Cui ille. Quō scire possum cū iaʒ plus q̄ʒ ducēti anni sūt q xp̄us crucifixus ē. ꝛ nōdū natꝰ fui. Cui regina. Per crucifixum fame te perimā nisi mihi dixerꝭ veritatem. ꝛ iussit eū ꝓijci in puteuʒ siccū ꝛ ibi fame cruciari. Cuʒ ḡ in sex diebꝫ sine cibo mālisset septīo die se extrahi petijt ꝛ se crucē indicaturum ꝓmisit. Cū igit̄ extractꝰ fuisset. ad locū cū regina iuit ꝛ orauit dicēs. Deꝰ meus on̄de mihi lignum scē crucis. Et cū orasset locus subito cōmouet̄. ꝛ fumꝰ aromatū miri odoris sentit̄. ita vt iudas ambabꝫ manibꝫ plauderet ꝛ diceret. Jn ꝟitate christe tu es saluator mūdi. Post hoc iudas precinxit se ꝛ fodit fortit̄. ꝛ viginti passus fodiens tres cruces inuenit. quas regine ꝓtinus portauit. Et sic pꝫ quō ab helena sancta crux est inuēta. ¶ Tertiū signum ostēsionis sancte crucꝭ factum est ꝑ mortuoꝝ resuscitationē. Unde legit̄ ꝙ cuʒ tres cruces inuēte fuerunt et nō poterāt discernere int̄ crucem dn̄i et latronū. tūc posuerunt eas in medio ciuitatꝭ ibideʒ gloriā dn̄i p̄stolantes. Et ecce circa horā nonā quidā iuuenis mortuus deferebat̄ Judas feretrū tenuit. ꝑmam ꝛ secundā cruceʒ suꝑ mortuū posuit ſʒ nequaq̄ʒ ille surrexit. Apponēs aūt tertiā crucem ꝓtinꝰ defunctꝰ redijt ad vitā. Legit̄ etiā ꝙ diabolꝰ in aere clamauit di. O iuda q̄d fecisti mihi in cōtrariū Jude traditori opatꝰ es. Nā ille me suadente fecit ꝓditioneʒ. ꝛ tu me renuēte īuenisti cruceʒ iesu Per illū lucratꝰ suʒ animas multorum. ꝑ te multas ꝑdam. ꝑ illuʒ regnabam in populo. ꝑ te cruceʒ expellor a populo. Ueruntamen tibi vicem rependam et contra te alium regem suscitabo. qui fidem crucifixi deferens cum tormentis te faciet abnegare crucifixuʒ.

Qđ audiēs iudas nihil extimuit.
sed ꝯstanter diabolo maledixit di
cens. Christ⁹ te dānet in abyssum
eterni ignis. Post h̄ iudas bapti
zat. z defuncto ep̄o hierosolimoꝝ
ibidem in ep̄m ordinat. et Quiri
acus noīat⁹ est. Uerū cum beata
helena clauos dn̄i nō haberet. ro
gauit ep̄m quiriacū vt ad locū p
geret z claues dn̄i quereret. Qui
cū venisset z ad dn̄m p̄ces fudissꝫ
ꝯtinuo velut aurū claui fulgētes
in t̄ra apparuerūt. Quos ille acci
piens regine detulit. Jlla aūt ge
nua figēs in t̄ra z caput inclināns
eos cū multa reuerētia adorauit.
Crucis ḡ partē helenā detulit fi
lio. ptem ṽo thecis argēteis cōdi
tam reliq̄t in loco clauos ṽo qbꝫ
dn̄icuꝫ corp⁹ fuerat affixū portat
ad filiū. ex quibꝫ vt Eusebi⁹ cesari
ensis refert frena quibꝫ vteret ad
bellū cōposuit. et ex alijs galeam
suā armauit. Et postmodū Julia
nus apostata ex eo ꝙ sc̄am crucē
inuenit quiriacū maximis tormē
tis interfecit cū vbiqꝫ sc̄te signum
crucis destruere niteret. Cepit ḡ q
riacū p̄dictū ad sacrificia ydoloꝝ
inuitare. qđ cū renuit dexterā sibi
abscidi p̄cepit dicēs. Hac manu
scripsit m̄ltas ep̄las quibꝫ m̄ltos
a deoꝝ sacrificijs reuocauit. Cui
dixit q̄riac⁹ Jnsensate canis mul
tuꝫ pfuisti mihi. Nā priusq̄ꝫ i xp̄ꝫ
crederet sepi⁹ ad synagogas epi
stolas sc̄psit vt null⁹ in xp̄m cre
deret. z ecce nūc scandalū corpis
mei abscidisti. Tūc iulianus plū
bum liquari fecit z in os ei⁹ infū
di. Deinde lectū ferreū afferri z in
eū quiriacū extendi. z desup car
bones z salem z adipem spargi. q
tū immobilis p̄mansit. Qđ vidēs
iulian⁹ dixit. Si nō vis sacrifica
re dijs saltē dic te nō eē christianū
qđ cū noluit facere Julian⁹ iussit
foueā fieri z serpentes venenatos
imponi z q̄riacū in mediū iactari
Tūc serpētes ꝯtinuo sūt mortui.
Tunc iulianus iussit in caldariū
plenū oleo feruētissimo eū mitti.
Qui cū in nullo lesus eēt irat⁹ iu
lianus iussit pect⁹ eius gladio p
forari. z sic martyrem christi fecit.
Et sic pꝫ tertiū. ¶ Secūdo di
co ꝙ in ṽbis p̄missis notat opa
tio diuinalis. cū ꝯcludit. et hau
riet salutē a dn̄o. Circa ꝙ notan
dum ꝙ christian⁹ q̄ttuor bona sa
lutaria haurit a fonte diuine bo
nitatis p lignū sancte crucis s̄m ꝙ
sancta crux hꝫ q̄ttuor brachia. scꝫ
infimū. a dextris. a sinistris et su
p̄muꝫ zc̄. Per que intelligunt q̄t
tuor salutaria bona. Nam p infi
mū brachiuꝫ intelligit inferni fra
ctio ac exploratio. Per brachium
a dextris intelligit demonū impu
gnatio. Per brachiū a sinistris in
telligit infidelitatis z erroris extin
ctio. Per brachiū extremū siue su
premuꝫ intelligit celestis paradisi
apertio. Dico ḡ p̄mo ꝙ p̄mū bo
num salutare qđ verus xp̄ianus
pter sanctam crucē haurit a deo
qđ per infimū brachiuꝫ intelligit
est inferni expoliatio. Erat eīm ge
nus hūanū pter peccatū in infer
no captiuum. Juxta illud Jsa. v.

Propterea duct⁹ est pp̄l'us capti
uus scꝫ ad infernū. Et mgr̄. li. iij.
distin. ij. dicit. Nō iuste tenebat̄ a
dyabolo. q2 meruit p̄ culpā. Sed
xp̄s p̄ lignū scē cruc̄ fregit infer/
nuꝫ ⁊ expoliauit eū. Quod ps̄ co
gnoscēs in sp̄ūscō p̄dixit. Eduxit
eos de tenebris ⁊ vmbra mort̄ et
vincula eoꝝ dirupit. Seqt̄. Con
triuit portas ereas ⁊ vectes fer/
reos ꝯfregit. Hic nota in euāge
lio Nicodemi Reqre in sermōe de
resurrectione. Uñ Esa. xxij. Ecce
dn̄s asportari te faciet scꝫ de infer
no ⁊ subleuabit te. Coronās coro
nauit te. ⁊ mittit te in terrā latā ⁊
spaciosam. s. celū. Uñ hoc pulcre
figurat̄ nobis. Gen̄. xxxij. vbi dr̄ ꝙ
Jacob dixit. Jn baculo meo tran
siui iordanē istū nūc aūt cuꝫ dua
bus turmis regredior. Per Ja/
cob intelligit̄ xp̄s. Nā Jacob int̄/
pretat̄ supplātator. ⁊ bñ ꝑcat xp̄ꝫ
q̄ dyabolū supplātauit resurgen
do ⁊ infernū spoliādo. Hic cū ba
culo suo. i. cū sctā cruce tran siuit
iordanē. i. fluuiū a mare passiōis
sue. Nā iordanis interp̄tat̄ hūilis
descēsus. ⁊ bñ significat amaraꝫ
passionē xp̄i quā sustinuit in cru
ce. Juxta illud Philip̄. ij. Humi
liauit semetip̄m fact⁹ obediēs vs
qꝫ ad mortē mortē aūt crucis. Et
sic cum duab⁊ turmis. s. iudeoꝝ
⁊ gētiliū q̄ erāt captiui i limbo re
gressus est ad p̄riaꝫ. Uñ Zach. ix
Tu q̄qꝫ in sanguine testamenti
tui eduxisti vinctos de lacu. Uñ
canit eccl'ia. Crucē scām subijt q̄
2 infer. ⁊c. ¶ Scd̄o dico ꝙ scd̄m

bonū salutare qd̄ hō ꝓpter sanctā
crucē haurit a deo qd̄ p̄ brachiū a
dextr̄ intelligit̄ est demonū impu
gnatio. Uñ h̄ cognoscēs psalmi/
sta in sp̄ūsancto dicit. A dextr̄ est
mihi. s. v̄tus scē cruc̄ ne cōmoue/
ar. i. vexer a diabolo. Seqt̄. Pro/
pter h̄ letatū est cor meū ⁊c. Dia/
bolus eñ multū timet crucē. Jō
data ē nobis in adiutoriū. Juxta
illud Ezech. ix. Signa thau super
frontes gementiū ⁊ dolentiū. id ē
christianoꝝ q̄ sunt signo cruc̄ si/
gnati. Uñ cū diabol⁹ vidit signuꝫ
scē crucis timet ⁊ fugit. Exemplū
hui⁹ legit̄ in legenda Cypriane et
Justine. Legit̄ eñ ꝙ v̄go scā Ju/
stina dn̄o seruiēs eccl'iam frequē
tauit. Acladius aūt qdā scholasti
cus. vidēs v̄ginē frequēter euntē
ad eccl'iam exarsit in amore ei⁹. et
cū nullo mō possꝫ ptingere ad eā.
rogauit cyprianū pollicens p̄ciū.
vt arte sua magica demones suo
caret q̄ eaꝫ in amorem ei⁹ excitare
possent. Cyprian⁹ aūt mag⁹ voca
tis demonijs cepit agere vt virgi
nem xp̄i ei adduceret. Qui semel
bis vel tertio veniētes ad sanctaꝫ
iustinā nihil apud illā suis dece/
ptionib⁊ valuerūt sꝫ signo scē cru
cis repulsi victi recesserūt. Cypria
nus v̄o cū illoꝝ v̄tutē aduersus
virginē nequaq̄ꝫ valuisse videret
dixit ad diabolū. Dic mihi queād
modū victi estis a v̄gine christiana
Cui diabolus. Dicere tibi nō pos/
sum nisi p̄us iures mihi. Cūqꝫ cy
prian⁹ illi iurasset. Ait diabolus.
Uidi signum crucifixi et extimui.

Cypan⁹ dixit. Ergo crucifix⁹ maior te est. Cui diabolus. Etiã maior est oim. Audiẽs cyprian⁹ vtutem xp̄i christian⁹ effect⁹ est p xp̄o passus. Vñ dicit Chryſ. Req. in rogationib⁹ S. Vñ dr̄ i euãgelio Nicodemi. qñ xp̄s ad inferos descẽdit exclamauer̄t demones. Victi sum⁹ a te. Req. in ser. de resurrectione. D. ¶ Tertio dico q tertiũ salutare est infidelitat ꝫ erroris extinctio. Erat em̄ mũdus in tenebris infidelitatis ꝫ erroris ↄstitut⁹. Nã aliq adorabãt solem. aliqui lunã. aliq ydola. ꝫ sic errabant ydola adorãdo ꝫ a via veritatis declinãdo. qd̄ sapiẽs cõqueri. Sap. v. Errauim⁹ a via veritat ꝫ lumẽ iusticie nõ luxit nobis Jõ xp̄s passus ẽ dedit nob lucernam. i. sanctã crucẽ qua totũ mũdũ illuminauit. ꝫ in ea cruce põt iam q̄libet scire ꝫ videre qd in veritate sit adorandũ. Vñ dicit Jsa. xj. Jn die illa radix iesse. i. crux xp̄i stat in signum pploꝝ scꝫ in eccl'ia ip̄m gentes dep. ꝛc. Req. in alio festo scꝫ exaltationis. Vñ de h̄ habem⁹ figurã Apoc. x. vbi Jo. dixit Vidi angelũ fortẽ descẽdenteꝫ de celo amictũ nube. ꝫ iris in capite ei⁹. ꝫ facies ei⁹ erat sicut sol. Seq̄r Et posuit dextrũ pedẽ sup̄ mare. sinistrũ aũt sup terrã. Spũal'r exponẽdo angelus iste ẽ xp̄s deus ꝫ hõ. q fuit amict⁹ nube. i. humana carne. ꝫ iris in capite ei⁹. i. sancta crux quã ipse portauit ad collum caluarie in capite ꝫ sup dorsum. ꝫ facies ei⁹ sicut sol. p quẽ intelligi̅r fides q̄ credim⁹ dei filiũ pependisse in cruce. Vñ scũs petr⁹ vocat idẽ lumẽ cũ dic̄ Pe. ij. Vocauit nos de tenebris in admirabile lumen suũ. i. fidẽ. q̄ fide etiã cognoscim⁹ xp̄m esse saluatorẽ passuꝫ in cruce ac eũ adorandũ. Cui⁹ etiã exemplu habe̅r. Req. in ser. Lucie L. Vñ ꝓp̄r hanc illuminationẽ fidei dicit Jo͞hes chryſ. q crux ꝫ cycatrices xp̄i in iudicio erũt lucidiores radijs solis. quã illuminatõꝫ receperũt scĩ p̄res in lymbo existẽtes qñ xp̄s ad eos venit. et erunt oẽs q sederũt i tenebris ꝫ vmbra mort. Qd̄ nota̅r p h̄ q posuit pedes suos dextrũ sup̄ mare ꝫ sinistrum sup terrã. Qd̄ bñ oñdi̅r nobis in euãgelio Nicodemi. vbi dr̄ quõ Karrin⁹ et Leuci⁹ recitauerũt iudeis qual'r xp̄s scõs patres illustrauit. ¶ Quarto dico q q̄rtũ bonuꝫ salutare qd̄ xp̄ianus haurit a deo qd̄ p sup̄mũ brachiũ intelligi̅r est padisi aptio. Jõ scriptum fuit ibi nomẽ iesus. i. saluator. Celũ em̄ erat clausuꝫ multis ãnis ꝫ oẽs antiq p̄res ad infernũ descẽderũt. ꝫ null⁹ poterat añ ascẽsionẽ dñi in celũ intrare. Req. in festo ascẽsionis. Qd̄ totũ p cruceꝫ ꝫ passionẽ xp̄i factum est. Jõ in signũ hui⁹ Stephan⁹ post passionẽ vidit celos aptos. vt dr̄ Actu. vij. Jõ crux dr̄ clauis regni celoꝝ. Vñ Jsa. xxij. dicit dñs. Potestatẽ dabo in manu ei⁹ ꝫ dabo clauem dom⁹ dauid sup humer ei⁹. ꝫ aperiet ꝛc. Jn signũ hui⁹ dr̄ d̄ latrone in euãgelio Nicodemi. q cuꝫ oẽs

sancti dixerit ad eū. Quis es tu zc. Un̄ crux scā figurat nob in virga aurea de q̄ dicit Hester. v. q̄ nullus palatiū regis Assueri intrare audebat nisi aurea vga extēsa ip̄z ītroducerz. qd̄ fuit signū placationis zc. Sic null⁹ poterat intrare palatiū celi etni regꝫ nisi extēsa virga aurea. i. scā cruce. z iō signū scē crucꝫ impositū est nob in baptismo vt illo ostenso post mortē sine ꝯdictione intromittamur. Jō dicit apl's ad Gal'. vj. De cetero nemo mihi molest⁹ sit. Un̄ Aug⁹. dicit de p̄dictꝫ q̄ttuor. Per mortem xp̄i. de morte ad vitā. de luctu ad gaudiū. de tenebris ad lucē. de exilio ad patriā vocati sum⁹. Quare bn̄ dicit thema. Qui me inuenerit vitā z hauriet salutē a dn̄o. Quod p̄stare zc.

De dignitate sacerdotꝫ.
Sermo. xxv.

Jc ē melchisedech sacerdos dī sūmi. ad Heb. vij. L

Notate charissimi q̄ sacerdos dz venerari ꝓpter tres cās z dignitates. Prīo q2 est mediator int̄ deū et hoīez. Scd̄o q2 pōt soluere peccatorē. Tertio q2 pōt nob p̄ntare saluatorē. De p̄mo dic̄ Aris. ij. ethicoꝝ. Bonū cōe est diuini⁹ q̄z p̄uatum. z sacerdos est cōe bonū oīb⁹ pctōrib⁹ exn̄s mediator orādo ꝓ eis. Un̄ Leui. iiij. Sacerdos rogabit ꝓ eo z ꝓ pctō suo z dimittet̄ illi. Ecce quō est mediator int̄ peccatorē z deū. Un̄ angel⁹ dei vocat̄ Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciāz z legē reqrent ex ore ei⁹. q2 angel⁹ dn̄i exercituū est. Ecce quō reqrit eos esse sapiētes. q2 hoīes dn̄t vitā suā s̄m doctrinam eoꝝ regere. q2 ipsi angeli z nuncij dei sīt medij int̄ mittentē z eos q̄b⁹ mittunt̄. Stat ḡ sacerdos tāq̄z mediator in missa orās ꝓ pp̄lo viuo dī. Memēto dn̄e famuloꝝ famularūq̄z tuaꝝ zc. Hoc idē facit orās scd̄o ꝓ defūctꝫ offerēs hostiā viuā filiū dei deo patri suo ꝓ peccatꝫ viuoꝝ z mortuoꝝ. Bn̄ ei qui digne facit. Postea dicit cū mag̃ fiducia. Jte missa ē. s. hostia filius dei ꝓ vob. Un̄ merito ē venerād⁹ sꝫ tn̄ nō semꝑ exaudit̄ ꝓpt̄ peccata hoīm. Hiere. xiiij. Noli orare pro pp̄lo illo q2 scꝫ pleni sīt pctīs ꝓpterea nolo te exaudire. Aliqn̄ etiam nō exaudit̄ ꝓpter pctā ꝓpria. Prouer. xxj. Hostie impioꝝ abhoīabiles deo zc. De secūdo dic̄ Arist. iij. ethi. Jllud qd̄ facit mai⁹ bonū est eligendū. Sꝫ sacerdos facit maximū bonū hoīez saluādo a pctō. ḡ maxīe est eligēdus z venerandus Mat. xvj. Qd̄cunq̄z solueris suꝑ terrā erit solutū z in cel'. Un̄ firmiter credendū ē. q̄n̄cunq̄z sacerdos manū suā ponit suꝑ caput penitētis. z dicit hec vba intētione soluendi. aucte qua fungor zc. statiꝫ penitēs absolut⁹ ē a pctīs suis oīb⁹ ꝯfessis ꝯtritꝫ z oblitꝫ. s. a culpa. q̄zuis nō a pena. s. tpali h̄ pagēda vel ī purgatorio ꝓ quātitate pctī. Lu. xvij. Jte oñdite vos sacerdotib⁹. s. ꝯtri. z ꝯfes. z sic dn̄t mūdari.

Et sequit. duz irent mūdati sunt. Bern. Ubi ꝯfessio ibi pulchritu/do in ꝯspectu dei. qꝛ oīa in ꝯfessione mūdant. Jō merito sacerdos secūdo est venerādus. De tertio dicit Arist. iij. phi. Ois magnitudo est ꝯtinua. Et qꝛ iesus voluit facere rem. s. de pane corpus suū ꝛ de vino sanguinē suū voluit illa cō/tinuari ppetualit. Dans talē po/testatē aplīs suis ꝛ ꝯn̄ter omnibꝫ sacerdotibꝫ. Lu. xxij. Hoc facite ī meā cōmemorationē. qđ extendit in finē mūdi. qꝛ ibi celebrauit suā p̄mā missaz ꝛ ordinauit p̄mos sacerdotes. quibꝫ dedit ptātem h̄ faciendi. ꝛ tūc vlteri⁹ nobis ꝙ firmiter est credendū cū sacerdos dicit illa ꝟba q̄nqꝫ sanctissima ꝙ ibi fit de pane verū corp⁹ xp̄i. et de vino verus sanguis nec tū corp⁹ sine sanguīe nec sanguis sine corpe. sꝫ fit vnū corpus verū pfectū. Joh. Ego sum panis viu⁹ q̄ de celo descendit. et h̄ sacramētalit. Et hoc facit p ministeriū sacerdotꝫ. quod etiā nō angeli facere pn̄t. qꝛ talis potestas data est solūmodo sacerdotibꝫ. Richardus sup cantica. Insigni p̄uilegio sacerdotis stu/pet celuz. mirat terra. verēt homo diabolus cōtremiscit. infern⁹ ex/horret. venerat angelica celsitu/do. Un̄ Gregori⁹. Sic sacrificiuz istud instituit cuius officium cō/mitti voluit solis p̄sbyteris vt sumant ꝛ dent ceteris.

De diuisione apostolorum. Sermo. xxvj.

Venite ad me oēs qui laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiam vos. Uerba p̄missa Mat. xj. ca. sunt scripta ꝛ ad laudē oīm apostolorū sūt dicta quoꝝ hodie diuisio colit. Et sunt ꝟba saluatoris sanctos aplos ad cōuiuiū in/uitantꝫ post certamē laboris tali/bus ꝟbis eos alloquēs vicꝫ. Ue/nite ad me oēs qui tribulatiōes ꝛ passiones ꝑ me sustinuistꝫ. ꝛ ego reficiā vos in celesti cōuiuio sex refectionibꝫ vos reficiendo. Prima est sanitas sine languore. Secunda q̄es sine labore. Tertia ē ami/cicia sine corruptione Quarta est gaudiū sine tedio. Quīta est vita sine termīo. Sexta est oīm bono/rum cōprehēsio. Un̄ dn̄s volebat mittere discipulos suos in mūdū p̄dicare ꝯuocauit eos ꝛ dedit eis ꝟtutē et ptātez sup omnia demo/nia. ꝛ vt languores curarēt ꝛ mi/sit illos p̄dicare regnū dei. ꝛ dixit eis. Ecce ego mitto vos sicͭ oues in medio lupoꝝ. Sꝫ nolite time/re. qꝛ ego sp vobiscū sum. Sicͭ me misit pr̄ sic ego mitto vos ī mūdū ite ḡ in mūdū vniuersuz ꝛ p̄dicate ꝟbū dei omni creature corā regi/bus ꝛ p̄ncipibꝫ dicētes. Appropinquabit in vos regnū dei. Et tunc diuiserūt se apl'i iuxta verbuz dn̄i in vniuersuz mūdū. Un̄ de eis scā canit eccl'ia. In omnē terrā exiuit son⁹ eoꝝ. Sciendū aūt ꝙ sancti apl'i pro dn̄o multa sunt passi. et ideo dixit dn̄s eis. Uenite ad me

omnes rc. ¶ Prima refectio qua reficit dñs aplos suos r alios fideliť laborátes r fideliť seruientes.ē sanitas sine languore ita ꝙ de cetero nūq̃ȝ infirmant̄.Sciendū aūt ꝙ infirmitas in h̄ mundo infligit̄ homini mltiplici de cā Prima causa vt de⁹ ꝑ eam laudet̄ Secūda causa vt hō per eā emendet̄. Tertia causa vt meritū hoīs ꝓpter eam cumulet̄.De p̄mo scȝ ꝙ de⁹ ꝑ eam laudet̄ legim⁹ Jo.xj.ꝙ frat̄ marie magdalene et marthe lazarus infirmat̄. morit̄ r excitat̄ vt glorificet̄ deus ꝑ eū.De secūdo scȝ ꝙ homo ꝑ eū emendet̄. ptȝ per psalmistā dicentē. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ.postea accelerauerūt. De tertio scȝ ꝙ meritum hoīs cumulet̄. Legit̄. ij.Co. xij. Cum em̄ infirmor tūc fortior sum scȝ meritis r virtutib.Scitis em̄ ꝙ sanitas sine languore h̄ in mūdo multū desiderat̄ sed minime habet̄.Quare hoc.certe ideo qr natura hoīs est debilitata intantū r quotidie debilitat̄ ꝙ homo nō diu pōt esse in vno statu sȝ de die in diē deficit homo in viribus.Vñ ps. Clamat ex pte oīm nostrorū. Miserere mei dñe qm̄ infirm⁹ sum rc. Jstud desideriuȝ impleuit dñs in discipulis suis. qr eos intantū sanauit ꝙ de cetero nūq̃ȝ infirmant̄. qd adhuc impleuit omnib fideliť sibi seruientib Ibi in patria erit sanitas r sana eternitas.Secūda refectio est quies sine labore quā ꝓmittit nobis dñs Mat.xj.dicens.Tollite iugū meū sup vos.s.laborē in hoc mūdo.et discite a me qr mitis sum r hūilis corde r inuenietis requieȝ aīab vrīs.Hoc fecerūt aplī.Fideliter em̄ laborauerūt r deo diligēter seruierūt in mūdo.r ideo eternam requiē possident in celo.Tota vita pñs ī qua iam sum⁹ labor est.r diuersimode querit hō requieȝ et nō inuenit.qr nō est locus vere requiei nisi in celo.Hoc scḃsit Gre. dicens.Perfecta requies in hac vita nō est.sed sola vera requies est in eterna vita.Sic em̄ hō mercedeȝ laboris r requiē eternā quaȝ dñs dabit post laborē cogitaret mlto libenti⁹ r forti⁹ laboraret. Unde hortat̄ nos Bern̄.dicens.Si labor terreat.merces inuitat.que.s. merces et̄na est tā magna ꝙ non pōt mensurari. tā multa ꝙ nō potest numerari r finiri tā p̄ciosa ꝙ nō pōt estimari.Sȝ pigris et deo non seruientib dicit dñs.Hiere. xvj.Vos aūt eijciā in terrā alienā quā ignoratis r ibi fuietis diis alienis scȝ demoniis q̄ nō dabunt requiē die noctuqȝ.Ergo si eternaȝ requiē possidere volum⁹ in celo. tūc dēm⁹ fideliť laborare ī mūdo ¶ Tertia refectio est amicicia sine corruptione.i.amicicia vera sine omni īuidia.Amicicia stabilis r vera valde raro inuenit̄ in mūdo.Hoc scribit ꝓpheta Hiere.dicens.Omnis amic⁹.i.oīs q̄ videt̄ tibi amic⁹ fraudulent̄ incedit nec pat̄ diligit filiū sicut deberet nec puer patrē.Hoc ꝓbat Matth.in euāgelio di.Tradet aūt frat̄ frēm

in morte. et pr filiu. z sic nec fides nec amicitia est sup terra. Qui hodie est amic⁹ cras est inimicus et odit te. z sic amicitia h⁹ mudi falsa z instabilis est. Sz vera z stabil' amicitia sola e in celo. qz ibi veri amici nri sunt Maria cu oib⁹ virginib⁹. Petr⁹ cu oib⁹ aplis. Laurenti⁹ cu oib⁹ martyrib⁹. Martinus z Nicolaus cu ɔfessorib⁹. sanctus michael cu omnib⁹ angelis. Ibi ver⁹ amicus e iesus xpus cu toto agmine curie celestis. De hac amicitia scribit Anselm⁹ dicens. Si de amicitia querit. z vbi vera sit certa z vera i celo. qz oes ibi existetes diligut deu plusqz seipsos. Sciendu aut q hō triplici de cā inducit ad hāc celeste amicitiam. Prima est ɔtemptus mudi. de h scribit Jac. iiij. Qui voluerit amicus esse hui⁹ seculi inimicus deo ɔstituit. g mundu ɔtemnam⁹ vt amicitiaz dei acqram⁹. Secuda e obseruatia diuini pcepti. hoc ipse dns dixit Joh. xv. Uos amici mei estis si fe. que pci. vobis. Tertia e mudicia cordis. hoc Prouer. xxij. legim⁹ vbi dr. Qui diligit cordis mudicia amicu habebit regem scz Jesum xpm rege celi z terre. Hoc ipleuerut sci apli. qz mudu ɔtempserut. pcepta dei ipleuerut z seruauerut. z cu h cordis mudiciam seruauerut. z sic deu dilexerunt. z io amicitia etna sut refecti. Q Quarta refectio e gaudiu sine tedio. No em est aliqd gaudiuz sup terram qn hō aliqn afficiat tedio sz veru et pfectu gaudiu solu est in celo. vbi mille anni vident sicvna dies. Omne em gaudiu solu ɔsistit in facie diuina q ta pulchra est q Bern. dicit. Oculus no vidit. nec auris audiuit. nec in cor hois ascendit. Quata claritas. qzta suauitas qzta nob i illa visione erit iocuditas. qn videbim⁹ deu facie ad facie q e lux illumiatoz reges exercitoru vita viuentiu corona vicetiu. s. vitia z peccata. d q gaudio scribit btus Aug⁹. di. O gaudiu sup gaudium excellens oe gaudiu qn veniā ad te vt videā dnm meu iesuz xpm. In tali gaudio apli sunt refecti in celo. Quinta refectio e vita sine termino. Uita pns finem hz sed nescit qn aut quo. de q scribit Bern. dicens. Certu est q morieris. z incertu quo. qn. vbi. quia nihil certi⁹ morte. z nihil incerti⁹ hora mortis. Io hortat nos Aug⁹. dices. Si vis bn mori disce bene viuere. nuqz em bn morieris si no bene vixeris. Un. Sap. Justi in ppetuu viuent. z sancti apli et omnes deu diligentes viuet in etnu. Sexta refectio est omniu bonoz apphensio. Hoc em scribit Johānes dicēs. In illa die scz refectois vestre qn reficiet vos dns omni bono no petetis quicqz. sed accipietis qztum placet. Ibi accipit q libet homo iustus gaudiu z solatium sine mesura qztuz vult z desiderat. Un Aug⁹. O qui hoc gaudio fruet quid illi erit. qd illi non erit. certe quicqd velit erit. z quicquid no vult no erit. Modo concludit sensuz smonis hui⁹ in vna

auctoritate dicēs. Ibi scz in celo ē vita sine morte ē quies sine labore. salus sine egritudine. lux sine nube. dies sine nocte. ⁊ pax sine fine. O q̄z beati q̄ ibi venerunt sicut apl'i dn̄i quibꝫ dicit Mat. Venite benedicti patris mei ⁊ possidete vob̄ p̄atū regnū ab initio seculi

De penitentijs. Sermo. xxvij.

Penitentiā agite et appropinquabit vobis regnū dei. Sz q̄ꝛ mō est temp⁹ penitendi notandum est q̄ tres sunt p̄tes pn̄ie scz ꝯtritio. ꝯfessio ⁊ satisfactio. ¶ Circa ꝯtritionē nota. ad verā cōtritionē quattuor requirunt̄. In ꝯtritione siq̄dem debet esse dolor peccati cōmissi. intentio cauendi ꝓpositum ꝯfitendi ⁊ satisfaciēdi et spes veniā impetrādi. Primo dico q̄ in ꝯtritiōe dꝫ esse dolor peccati cōmissi. p̄s. Dolor me⁹ in conspectu meo semp̄. Vn̄ ꝯtritio dicitur q̄ꝛ in ea cor ꝯterit̄. ⁊ q̄ꝛ scindit̄ p̄ dolore Johel. ij. Scindite corda vestra et nō vestimēta vr̄a. Aug⁹. Continue dolendū est d̄ peccato qd̄ manifestat ipsa dictionis vt⁹. Penitere em̄ est penaꝫ tenere. vt semp̄ teneat in se vlciscēdo qd̄ cōmisit peccādo. O peccator si attēderis q̄d p̄ peccatū p̄didisti. quid incurristi. quis sit quē offendisti. vtiq̄ꝫ doleres. Perdidisti amicitiam toti⁹ trinitat̄. angeloꝝ. apostoloꝝ. ⁊ omniū sanctoꝝ. decoreꝫ anime. suffragia eccl'ie. incurristi laqueos fortissimos. hostes crudelissimos. statum p̄iculosuꝫ. horribile p̄cipitiū. defectū gr̄e ⁊ mortem aīe. Offendisti eū qui te creauit. ꝓ te mortē sustinuit. m'lta beneficia cōtulit. ⁊ eterna ꝓmissa repmisit. Si hec iugiter cogitares vtiq̄ꝫ doleres pro peccat̄ et fleres exemplo btē marie magdalene. q̄ tātū ꝓ peccat̄ fleuit q̄ xp̄o pedes lauit lachrymis. Sed heu quidaꝫ ita miseri sūt ⁊ habēt cor adeo peruersum q̄ multū dolēt de p̄ditione pecunie ⁊ flent amicoꝝ mortē sed de amissione gr̄e et de morte ꝓprie anime nesciūt dolere Contra q̄s inuehit. Aug. dicēs. Sciat se culpabiliter durū q̄ꝛ deflet tp̄is damna ⁊ mortē amici ⁊ dolorem peccati nō ostendit in lachrymis Fac ergo ƀm consilium prophete Treñ. ij. Deduc quasi torrentē lachrymas p̄ diem ⁊ noctem et non des requiē tibi. neq̄ꝫ taceat pupilla oculi tui. Si hec feceris ⁊ toto corde defleuer̄ peccata. de⁹ vtiq̄ꝫ te exaudiet. p̄s. Lauabo p̄ singulas noctes lectuꝫ meū. i. scientiaꝫ. Sequit̄. Exaudiuit domin⁹ vocē fletus mei. ¶ Secūdo in cōtritione debet esse intentio cauēdi. Joh. viij. Vade ⁊ ampli⁹ noli peccare. Gregori⁹. Penitentiam agere est p̄terita mala plangere ⁊ plangenda iterum nō cōmittere. Naꝫ qui sic aliqua deplorat vt tamen alia committat. adhuc penitentiaꝫ agere aut ignorat aut dissimulat. Audi o peccator qui do-

les de vno peccato ꝛ vis cōmitte/re aliud. qd aliud agis ꝙ̄ si dedis/ses alapā vni vt peteres veniaȝ et manū haberes extensam ꝛ dares ei altā. nunqd ignosceret tibi. certe nō qꝛ poti⁹ videris subsanare ꝙ̄ veniā petere. Sic subsānas qñ veniā petis de vno ꝛ alios vis cō mittere Jsidor⁹. Jrrisor est ꝛ ñ penitens qui adhuc agit qd penitet nec videt deū poscere subdit⁹. sed subsannare supbꝰ. Tertio in contritione dȝ hr̄e ꝓpositū cōfitendi. ps. Dixi ꝯfitebor aduersuȝ me in iusticiā meā dño ꝛ tu remisisti impietatē peccati mei. Cassio. dixi. i. deliberaui Magna dei misericordia q̄ ad solā ꝓmissionē peccatuȝ dimittit. Uotū em̄ ꝓ ope iudicat Mgr̄ snia꞉. li. iiij. ca. ix. dic̄. Uere penitēs nō est q̄ ꝯfitendi votū nō hȝ. Cōfessio em̄ in ꝓposito ē si ad/est facultas. Audi pctōr si toto cor de doleres de peccatꝭ. si sanguine as lachrymis fūderes ꝛ nō habe/res ꝓpositū ꝯfitendi nūꝙ̄ inueni/res grām. Prouer. xxviij. Qui abscondit scelera sua nō dirigeť. qui aūt ꝯfessus fuerit ꝛ reqͥrit ea mise/ricordiā ꝯsequeť. Sȝ dicꝭ tā feda ꝛ imunda sūt pctā ꝙ verecundor ea dicere. Noli h̄ dicere. imo qꝛ fe/da sunt dic vt emunderꝭ. Jsa. xliij Dic tu iniqͥtates tuas vt iustificeris. Propter qd dñs p̄cepit lepro so. Uade oñde te sacerdoti Lu. v. imo si modo nō vis ꝯfiteri sacer/doti. toti mūdo reuelabunť pctā tua in iudicio ꝑm illd Naū. iij. Reuelabo pudenda tua ī facie tua et oñdā in gentibꝰ nuditatē tuā ꝛ regnis ignominiā tuā. Stult⁹ esset q̄ haberet vuln⁹ ꝛ veniret ad me/dicū q̄ posset eū curare ꝛ nollet ei patefacere. Sic stulti sť oēs q̄ ve/niūt ad ꝯfessionē ꝛ occultāt pctā. vel oīno tacēdo vel se excusando. vł ita obscure. vł ita curiose dicē/do ꝙ sacerdos nō pōt scire qd in/tendat No pōt medic⁹ vulnerato sufficiēter ꝯsulere nisi vulnus vi/deat. Sic nec sacerdos pctōri nisi pctm̄ cognoscat. ℞ Quarto in ꝯtritione dȝ esse spes veniā impetrandi. ps. Sperate in eo oīs cō/gregatio pplī. effūdite coram illo corda vr̄a. q. d. Si habuerꝭ veraȝ ꝯtritionē necesse ē vt habeas speȝ sine q̄ ꝯtritio ṽa esse nō pōt. Noli dicere cū Cayn. Maior ē iniqͥtas mea ꝙ̄ vt veniā merear. Gen. iiij. Judas desperās laq̄o se suspēdit. ꝛ pl⁹ offendit deū desperādo ꝙ̄ eū tradēdo. Sȝ forte diceres mlťa sť pctā mea ꝛ tā magna ꝙ dñs nūꝙ̄ remittet mihi. Noli hec dicere Cogita ꝙ mīa dei sꝑ maior ē cū sit infinita. ps. Misericordia tua ma/gna ē sup me. ꝛ eruisti aīam meaȝ ex inferno inferiori. Et alibi. Misericordia dñi plena est ťra. Audi ṽbū ꝯsolatoriū. si mille pctā mortalia cōmisisses. si xp̄m manibus tuis crucifixisses. si oēs aplos et martyres occidisses. si ñ haberes copiā sacerdotꝭ. si loqͥ nō posses. sȝ cogitares tm̄ in cord. De⁹ ꝓpici⁹ esto mihi pctōri. toto corde doleo ꝙ vnꝙ̄ te offēdi. si sic morerꝭ nūꝙ̄ dscēderet aīa tua ī ifer. audi do. ꝑ

ꝓphetam dicentē. In quacūq3 ho/ra peccator ingemuerit. oīm iniq tatū suaꝝ nō recordabor amplı⁹ Ezechie. xviij. Si adhuc dubitas. respice mariā magdalenā. Petrū paulum. latronē. dauid. longinū. qui transfixit latus dñi. Un̄ loqꝛ egregi⁹ versificator. Spem dat latro. dauid. paulus. petr⁹ atq3 maria. Perfidus inspiciat petrū. predoq3 latronē. Crudelis paulum querēs frena Mattheū. zacheu3 cupidus imūdus carne mariam Chryꝯ. dicit. Talis mihi crede est erga hoīes pietas dei q nūq3 spernit pniam si ei sincere ꝛ simplıcıꝛ offeraꝛ. Etiā si ad summū q̄s ꝑuenit maloꝝ et inde velit reuerti ad veritatis viā suscipit libenꝛ ꝛ recipit. ꝛ facit oīa quatin⁹ ad ꝓorē reuocet statum ꝛc̄.

De nouo anno. Sermo. xxviij.

Ocatū est nomen ei⁹ iesus Lu. ij. Audisti thematq3 introductionē. formo talē rōne3. Quia xp̄o fuit collocatū vt ꝑ ipsum saluareꝛ gen⁹ humanū. digne ē ergo vocatū nomen ei⁹ iesus. ꝓt3 ꝯña. quia noīa dñt imponi a ꝓprietatibus rerū. iiij. metha. Uide postillam nicolai de lyra suꝑ euāgeliū. Dicit em̄ Bern̄. i soliloquio. Gaudete ī natali iesu vestri o patriarche qꝛ in eo completa est oīs expectatio vr̄a. Et ecce sublimis ē valde. ꝛ bn̄dicenꝛ in ipso semine vr̄o oēs gentes. sicut olim pollicitus est ſmo diuin⁹. Gaudete ḡ in iesu magno. Et Abacuc ꝓpheta. Exultabo inq̄t in deo iesu meo ꝛc̄. Charissimi ꝯsuetudo est terre vt amicus det amico enceniū. ꝛ qꝛ argētum ꝛ aurū non est mihi eo q regnum mūdi ꝛ oīe ornatū ei⁹ cōtempsi ꝓpꝛ amorem dñi mei iesu xp̄i. qđ aūt habeo ꝑ grām dei hoc vobis do. Un̄ spūal'r volo hodie q̄ntuplicem statū enceniare ꝓ nouo anno. p̄mo ꝟgines. secūdo viduas. tertio ꝯiugatas. q̄rto religiosos. q̄nto peccatores. tria munuscula cuilibet statui spūal'r largiendo. ¶ Primo do enceniū virginibꝫ. sertu3 de folijs liliōꝝ q̄ orneris. Secūdo mysteriū musicale q̄ graturleris. Tertio dilectū diuinalē q̄ delecteris. O ꝟginale dec⁹ assigno tibi ꝓ encenio seu nouo āno ſtum spūale de folijs liliorū ꝯtextū. Nā sicut flos lilij est totaliter alba et candida. sic ꝟginal' castitas d3 esse clara ta3 ad intra q3 ad extra. Nā ſm Amb. virginitas suꝑgrediꝛ ꝯditionē hūane nature. ꝑ quā hoīes angelis assimilanꝛ. Maior tñ est victoria virginū q3 angeloꝝ. qꝛ angeli sine carne viuūt. ꝟgines in carne triumphant. Figurā habem⁹ in Apo. q Johes euāgelista voluit adorare angelū s3 ipse renuit di. Uide ne feceris. ꝯseruus em̄ tu⁹ sum ꝛ fratrum tuoꝝ. Hic etiam Amb. ait. In carne ꝓter carnē viuere. n̄ terrena vita est s3 celestꝭ. Quare ꝟgines merito habebūt sertū đ folijs liliōꝝ. qꝛ ꝓpꝛ mūdiciā ꝛ castitate3 lilio comparanꝛ. qꝛ inꝛ oēs flores ē

mūdissima. Et nota sicut liliū hꝫ sex folia. sic in ꝟginibꝫ dñt esse sex ꝟtutes que sunt vere ꝟginitatꝭ signa. ⁊ cause ꝯseruatōis virginitatis. Per pmū folium intelligit̃ sobrietas. qđ foliū lacerat excessus cibi ⁊ potus quasi q̄daꝫ spina que via est ad luxuriā. Vñ Loth Geñ. xix. Postq̄ꝫ egressus ē de sodoma que ꝓpt̃ immūdiciā ⁊ gulā perierat ⁊ ipse ebriꝰ fuerat de vino fornicationē cōmisit cū ꝓpriis filiabꝫ quare ꝟgines dñt se cauere a crapula ⁊ a gula cibi ⁊ potꝰ in quo ē luxuria. ad qđ hortat̃ dñs. Luce xxi. Attēdite ne grauent̃ corda vr̃a in crapula ⁊ ebrietate. sed cibꝫ tuꝰ sit in pondere ⁊ in mensura. Hec autē sobrietas cōpetit ꝟginibꝫ vt ꝯseruet̃ ꝟginitas. Per scđm foliū intelligit̃ modestia sermonis siue loquēdi. q⁊ vt dic̃ sapiēs. In mlt̃iloqo nō deerit peccatū. Et aplūs Nolite seduci. Corrūpunt eñ bonos mores colloqa mala siue praua. Hiero. Sit s̃mo ꝟginis prudens modestꝰ ⁊ rarus. q⁊ ꝓpt̃ immoderātiā loquēdi īpudicitia generat̃ ñ tm̄ ꝙ aīa maculat̃ sꝫ etiaꝫ De q̄ habemꝰ figurā đ sorore moysi. q̄ cū detraxisset moysi ꝓpt̃ ethiopissam facta est leprosa in signuꝫ vindicte ꝙ deꝰ nō vult detractiones fieri in ꝟginibꝫ. Per tertium foliū intelligit̃ verecundia ⁊ fuga occasionis peccādi. q⁊ qñ ꝟgines temptant̃. tūc nullo mō dñt ꝯsentire ⁊ verecūdare dñt. nec etiā dñt dare occasionē peccādi. Vñ legit̃ ii. Regꝭ. xiii. ꝙ Thamar corrupta fuit ab Amon fratre suo. q⁊ sola fuit cū eo in thalamo Etiā legimꝰ in Geñ. ꝙ Joseph temptatꝰ fuit ab vxore dñi sui. sꝫ nō acqescēs fugit ⁊c̃. Berñ. Solēt ꝟgines q̄ ꝟe ꝟgines sīt sꝑ pauide ⁊ nunq̄ꝫ secure eē ⁊ vt caueāt timēda etiā tuta ꝑtimescere. Per q̄rtū foliū intelligit̃ labor. sꝫ spina lacerās ē quies ignauia vel ociositas q̄ est via ad luxuriaꝫ Ezech. xvi. Hec iniqtas sodome sororis tue. supbia. saturitas panis ⁊ vini abundantia et ociū. Per q̇ntum folium intelligit̃ asperitas ⁊ hūilitas vestium. Vñ legit̃ de Johē bap. Mat. iiii. ꝙ habebat vestimētū de pilis camelorꝝ ⁊ zonā pelliceā circa lūbos suos. Sꝫ spina lacerās foliū istđ est supbꝫ habitus vel mollis ⁊ via ad luxuriā Nu. xxv. Filii isrl̃ fornicati sūt cū mulieribꝫ moabitarꝝ q̄ se ornauerāt in vestimētꝭ p̄ciosis deauratꝭ ⁊ margaritꝭ. Per sextuꝫ foliū intelligit̃ custodia q̇nqꝫ sensuū vt ē visus. vt videre vana mala ⁊ audire noua est velut spina lacerans ⁊ via ad luxuriā. vt ptꝫ in Dyna filia iacob q̄ egressa ē vt videret mlr̃ieres regionis illiꝰ ⁊ corrupta ē a sychen filio emor. Geñ. xxxiiii. Et dñs in euāgelio. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eam iā mechatꝰ ē eā in mēte sua. Item glosa Prouer. vl. Virginitas corporis nihil ꝓdest vbi opat̃ corruptio mentꝭ. q̄ hñt ꝟginitatē corpis nō mentꝭ sil̃es sīt sepulchris dealbatis exteriꝰ et interiꝰ ꝟmibꝫ plenis. Itē q̄ꝫuis ꝟginitas siue casti

tas ē optim⁹ stat⁹. tñ nō valet sine charitate. Uñ glo. Mat. xxv. Castitas sine charitate est lāpas sine oleo. q2 sicut lāpas sine oleo nō lucet. sic castitas deo nō placet sine charitate. Et hec ē cā q̄re fatue virgines nō recepte fuerāt ad nuptias. q2 nō habuerūt secū oleū charitatꝫ. ℂ Scđo do ꝟginibꝫ cytharā spūalē in q̄ gratulerꝫ. p quā intelligit̄ meditatio passionis xp̄i Et cā ē. q2 tu habes inimicos tuo statui insidiātes q̄s fugere potes tangēdo cytharam passionis xp̄i. Passio em̄ xp̄i assilat̄ cythare in sacra scp̄tura ꝭm illud p̄s. Exurge glīa mea. exurge psalteriū ⁊ cythara. Nā sicut in hmōi instro cor de trahunt̄ ⁊ ꝭm lignū extendunt̄ sic in ligno crucꝫ nerui corpis xp̄i fuerūt tracti crudelit̄ ⁊ extēsi. Jn cui⁹ cythara tu ꝟgo dilectabilr̄ lude ⁊ tui inimici fugient a te. Jn h⁹ figurā legim⁹. j. Re. xvj. ⁊ xviij. de dauid quō ꝑcutiebat cytharā coram rege ⁊ cessauit ira regꝫ. Sup q̄ dicit scholastica hystoria cū textu. ꝙ qñ dauid ꝑcutiebat cytharam recessit spūs malign⁹ a saul. Nota h̄ est qđ dicit Berñ. Cū impulsat aliq̄ mala tēꝑtio siue cogitatio. recurro ad vulnera xp̄i. Cū me p̄mit caro. recordatōe vulnerꝝ dei mei resurgo. Cū mihi diabol⁹ parat īsidias fugio ad viscera misericordie dei mei et fugiet a me. Jn oībꝫ aduersitatibꝫ meis nō inueni tā efficax remediū sicut vulnera xp̄i in illis secur⁹ requiesco ⁊ intrepit⁹. Hec ille. Tertiū enceniū ē

ꝙ do tibi dilectū amasiū ⁊ vocatū ē nomē ei⁹ iesus. ⁊ sic ille erit spōsus tu⁹. Uñ dic̄ Berñ. ī soliloqo. Gaudete inq̄t in iesu o ꝟgines in ꝟginū scificatore. O vos oēs paradisi cole ꝟgines ⁊ āgeloꝝ silēs. Quia ecce quē amastꝫ. quē optastꝫ quē ardētibꝫ desiderijs expectastꝫ ꝓ cui⁹ amore spōsos ⁊ oēꝫ ornatū secli ꝯtēpsistꝫ. sūmi regꝫ filiū videtꝫ nūc tenetꝫ. ī castꝫ ei⁹ āplexionibꝫ q̄escite. illū diligite p̄ oībꝫ. illū ī cordibꝫ ꝟuate. illi ꝟuite. Jlle ē tā pulcher ꝙ de pulchritudīe ei⁹ sol ⁊ luna ⁊ oīs creatura mirāt̄. Et q̄ euꝫ diligit ille diliget̄ ab eo ℂ Secūdo do vidue tria. Primo sertū de floribꝫ viole vt ornerꝫ illo. h̄ ē. hūilitatē p̄cipue tuo statui cōpetētē ē. Uiola em̄ int̄ vernātes flores p̄mo orit̄. sic vt dic̄ Greg. origo virtutū est hūilitas. Quāto em̄ viola semē sparsit tāto capit pl⁹ de loco vbi crescit ⁊ odorē mistrat Sic tu vidua q̄to ei hūilior es ī statu viduitatꝫ tāto maiorꝫ meriti es apđ istū cui nomē iesus Jtē de hūilitate dic̄ Amb. Custos ꝟtutū ē hūilitas. Jtē sine hūilitate audeo dicere ꝟginitas marie đo ñ placuissꝫ Quā hūilitatē de⁹ sp docuit. Uñ Mat. xj. Discite a me ⁊c̄. Jtē hūilitas ē triplex. s. sufficiēs. abundās. ⁊ supabūdās. quā diuisionē īnuit glo. Mat. iij. Sic decet nos adiplere oēꝫ iusticiā. i. hūilitatē. dr ei ibi. pfcā hūilitas hꝫ tres gđ⁹. Pri m⁹ ē subdere se maiori ⁊ se ñ pferre eq̄li. h̄ ē sufficiēs q2 suffic̄ aliquē ēē sic hūilē. ⁊ iste gđ⁹ ví iusto ē ncā⁹

Scd̄s gradus est se subdere eq̄li
hic est abūdās. Terti⁹ ē subijcere
se in minori. in q̄ ē oīs iusticia. Il
lam obedientiā xp̄s adimpleuit.
Itē sciendū est ꝙ de ꝟa vidua di
cit Apl's. j. ad Thi. v. Que vere
vidua est ꝛ desolata speret in deū
ꝛ instet orōibꝫ ieiunijs. ꝛ vigilijs
Tal' erat Anna de q̄ legit' in euā/
gelio ꝙ q̄tidie erat in. tēplo fuiēs
deo. Sic ꝛ tu vidua deuote orōi
bus īsiste. solitaria loca quere. Et
notandū ꝙ color viole signat sta
bilitatē seu fidelitatē. ad oñdēdū
ꝙ licet spōsus tu⁹ vl' spōsa sit na
turalit' mortu⁹ vl' mortua. verū/
tñ in tuo corde maneat spūal'r vi
uus. Uñ legit' de natur' aīaliū ꝙ
turt' amisso ꝯpari alteri⁹ copulā
nō reqrit. sꝫ ꝑ solitudinē incedit
et mēor ꝑdicte societat' sꝑ gemit
solitudinē diligit. ꝛ auiū ꝯsortiuꝫ
fugit. ad ortos ꝛ agros ascendit
ꝛ q̄rit cibū. sed cito obtēto iteꝝ so
litaria loca reqrit. Nō sedet in ra
mo viridi sꝫ in arido. etiā nō solꝫ
bibere aquā mūdā sꝫ añq̄ꝫ bibit ī
mū dat aquā pede. In oībꝫ his
monent' vidue. q̄ necessitate cor
ꝑis obtēta iteꝝ ad loca solitaria
recurrāt ieiunādo ꝛ deo f'uiendo
in hūilitate. Ad qd̄ monēs beat⁹
Hiero. dicit. Esto ꝑu⁹ in ocl'is tu
is vt sis magn⁹ in ocl'is dei. Tā
to em̄ er' apd̄ deū ꝑciosior q̄nto
fuer' in ocul' tuis despectior Sit
ergo f'tū tuū vidua ꝛ ornat⁹ tuus
vt placere possis altissimo regi.
X Scd̄m donū est monocordiū
in q̄ gratuleris. qd̄ ē instrumētuꝫ
vni⁹ corde. ꝑ qd̄ intelligit' vnitas
ꝛ simplicitas tue vite. In isto in/
strumēto spūalit' lude ꝛ delectare
q̄ꝫuis ñ generat alienā melodiaꝫ
tñ dulcem. Sic stat⁹ vidual' bea/
tior ē q̄ꝫ mr̄imonial'. naꝫ generat
fructū sexagesimū ꝛ ꝯiugal' trice/
simū. Et est notandū ꝙ instrum̄
tum monocorde ad ꝯsonādū cuꝫ
difficultate trahit' ꝛ diu nō ꝑsistit
in musicali stabilitate. Sic mora
liter tu vidua si tu anhelas mūda
na gaudia. corꝑalia solacia. ꝛ tꝑa
les vanitates. illa optime nequa
q̄ꝫ pñt saluare tuā famā nisi cum
magna difficultate. Tertio do ti
bi ꝓ nouo āno dilectū aduocatuꝫ
quo bñ indiges ī tuis causis. ꝛ vo
catum ē nomē ei⁹ iesus. Dicit em̄
Iohes in canonica sua. Aduoca/
tum em̄ habem⁹ apud pr̄eꝫ dñm
nr̄m iesum xp̄m. Hec tria scꝫ ser/
tum de violis humilitat' et mo/
nocordij vanitat' ꝛ aduocatū apd̄
iudicē equitat' sit tuū encenium.
Ille aduocat⁹ debet tibi ꝑesse in
omnibꝫ aduersitatibꝫ ꝛ tribulatio
nibꝫ tuis. ꝟ Tertio do ꝯiugat'
etiā tria ꝓ nouo āno. Prīo do vo
bis sertū de rosis rubeis vt illo or
neris. Rubedo int' colores signi
ficat amorē que precipue requirit'
int' ꝯiugatos. Hoc ptꝫ rōne. Dic̄
em̄ Arist. j. ethi. Sil'e simili ē ami
cum. ꝛ mulier est cōsil'is viro. f'm
dictū ꝑmi artificis. Faciam⁹ ei ad
iutoriū sil'e sibi. ḡ etiā merito de/
bet esse amor ꝛ vnitas inter eos.
Trunc⁹ rose hꝫ stipulos acutos
ꝛ nō pōt tāgi nudis manibꝫ. Sic

amor ꝯiugal' oēm amorē alienuȝ carnalē dȝ renuere ꝛ recusare. Et sicut rosa artificial'r pōt cōseruari. vt dicit Theofrast⁹ in libro diuersaꝝ artiū ꝙ si rosa rori intincta fuerit in vase cooptoꝛ in loco humido ꝑ totū annū pōt ꝯseruari. Sic cuȝ patiētia ꝛ silentio vni⁹ cōiugati tpe furoris alteri⁹ amor eoꝝ roseus stabit'. Dicit em̄ Sap. Rn̄sio mollis frangit iram. sȝ sermo durus suscitat furorē. qꝛ q̄ȝto fortius insufflat' ignis tanto amplius augmentat'. Hoc ḡ diligenter custodias sertū istud. h̄ ē. amorem roseuȝ. ꝛ tua fama sit q̄si flos rosaꝝ in dieb⁹ vernis. ꝛ est ṗmuȝ donū. Scd̄o do tibi instr̄m musicale. s. q̇nternam. et hȝ q̄ttuor choros cordaꝝ. sic tu debes ꝯsiderare q̄ttuor. Primo te. secūdo cōiugem. tertio liberos tuos. q̄rto seruos ꝛ ancillas tuas. Sȝ heu raro inueniunt' tales q̇ statū suū ꝓprium ꝯsiderant qḋ vouerūt deo. nec suos pueros discūt quō ad vitam eternaȝ dūt venire. sed poti⁹ quō bonum tp̄ale possunt acquirere nec seruos ꝛ ancillas inspiciūt Et ideo nō sunt fideles xp̄iani. teste aplō. j. ad Thi. v. Qui suorum ꝛ maxie domesticoꝝ curā nō habent fidē negant. In ista quinterna est ludendū ꝛ singl'a ſm statum suū sunt regēda. Tertio do vobis heredē. et vocatū ē nomen eius iesus. Ipsum heredē bonoꝝ vestroꝝ ꝯstituite dicētes cū ꝓpha Dn̄s ps hereditatꝭ mee. Hic nō ē seruus sȝ filius. ꝙ si fili⁹ et heres ꝑ deum. ¶ Quarto do tibi religioso d' florib⁹ ysopi sertū. Herba ysopi facit claraȝ vocē. qꝛ purgat pectus. Hec herba ꝯuenit clericꝭ ꝛ religiosis q̇ habent v̄ba dei p̄dicare ꝛ diuinū officiū decātare. Exalta ḡ vocem tuā ꝛ annūcia ppl'o tuo scelera eoꝝ Isa. lviij. Et cantate dn̄o qꝛ bn̄fecit vobis. p̄bēdas largas bn̄ficia ꝯcedēdo. Secūdo do tibi instr̄m musicale lutinam. Nā lutina ē instr̄m magnū respectu alioꝝ instr̄oꝝ. sic tua vita debet esse in exemplū oīm statuuȝ et in secl'arib⁹ hominib⁹ bonā ꝛ sanctam vitā causare. Si ludis istuȝ tenorē fundati tecū sanctitudine vite exemplarit' ꝯcordabūt. Tertio do tibi ꝓ dilecto patrē ꝯsolationis. De quo dr̄. ij. Coꝝ. vj. Im mūdū ne tetigerꝭ. et ego recipiam vos. eroqȝ vob̄ in patrē. ꝛ vos eritis mihi in filios. Estote ḡ imitatores dei sic̄ filij charissimi. ꝛ ambulate in dilectione sicut ꝛ xp̄us dilexit vos. Sequit'. Ut filij lucis ambulate Ephe. v. Quito do vob̄ peccatorib⁹ sertuȝ de ruta que est amarissima herba. ꝑ quā intelligitur pcti cognitio ꝛ detestatio. Nā ruta crude comesta acuit visum. vt dicit mgr̄ de ꝓprietatib⁹ rerum Sic tu pctōr cognosce miserabilem statū tuū. ꝛ sic ex illo ꝓueniet detestatio pctōꝝ cū amaritudine Isa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. Nā ſm mgr̄m de ꝓprietatib⁹ reꝝ. Ruta iuxta ficū fecūdior erit atqȝ crescit. Sic pctōr iuxta ficuȝ

misericordie et benignitatis dei in spūali vita ꝯualescit. Secūdo do tibi instrm̄ musicale .s. fiellaȝ: que tres cordas hȝ. ꝑ quas intelligūt tres ptes pnie .s. ꝯtritio. ꝯfessio et satisfactio. Applica. De tres ptes pnie dulcificant oīa alia instra .i. stat⁹ et aperiūt aures dei. Tertio do tibi ꝓ nouo anno paruū pueꝝ et vocatū est nomen ei⁹ iesus .id ē saluator. q̄ te saluat ab oībꝫ peccatis tuis. Nō em̄ offero tibi regem pomposuȝ in cui⁹ p̄sentia pauper nō audet apparere. nō senē quem times. nō iudicē quē metuas. Sȝ paruulū benignū iesuȝ .i. saluatorem q̄ tibi ꝓ ꝑuo obsequio .i. affectione cordiali deuoto tibi dabit castrū sui patris eterni. Vñ Aug⁹. dicit in ꝑsona hui⁹ paruuli. Cum esses inimic⁹ patri meo recōcilia ui te ꝑ me. Qñ inter siluas et montes errabas quesiui te. laborās sudaui. caput meuȝ spinis apposui. man⁹ meas clauis adieci. latus meū lācea aperui. tot vt dicam iniurijs et asperitatibꝫ lacerat⁹. sanguinē meū fudi. et aīam meam posui. vt ꝯiungerē te mihi. et tu ꝑ peccatū diuideris a me. Reuertere dilecte mi. accipe me puerū paruum. pone me vt signaculū sup cor tuū et dabo tibi coronā vite. Hanc coronam tu amātissime puer do tibi ꝓ nouo anno cū toto isto pplo supradicto et c.

De dedicatione templi.
Sermo .xxix.

Templum

hoc sanctū ingredientes rex pie exaudi dñe. Ita scribit iij. Regū. viij. Et illa v̓ba sumpta sunt ex orōne salomonis quā fecit in templo in hierl'm postq̄ȝ edificauerat illud et intrauit in tēplū et dixit. Dñe deus si quis cognouerit plagā cordis sui et expanderit man⁹ suas in domo hac tu exaudies in celesti loco habitatiōis glie tue. Ideo nō immerito dicit. Templū hoc sanctū ingrediētes rex pie et c. A Nota q̄ dñs noster iesus xp̄s habet q̄ttuor tēpla in q̄bꝫ ipse essentialiter manet. Primum ē quelibet eccl'ia. Secundū est cor cuiuslibet boni hoīs. Tertiū est vter⁹ marie v̓ginis. Quartum est regnuȝ celoꝝ. Primū est quelibet eccl'ia que edificat et consecrat ad laudē et ad gl'iam dei vt in ea dñm rogem⁹ ꝓ peccatis et tribulatiōibꝫ nr̄is. Qd bñ figuratuȝ est in veteri lege q̄ qñcūq̄ȝ aliqua tribulatio oriebat. tūc moyses et aaron currebāt in templū et cū deuota orōne clamauerūt ad dñm et liberati fuert. Et hoc fecerūt nobis in exemplū cū in aliq̄ tribulatione sum⁹ debem⁹ currere ī templum dei. qr deuota orō multuȝ placet deo in eccl'ia. Et h ꝓpt tres cās. Prio ꝓpt intuitū crucifixi. qr tūc statim maior incitat deuotio q̄ȝ alibi. Vñ dñs dixit ꝑ regem salomonē .ij. Paral. vij. Elegi et sanctificaui mihi locū istū vt nomen meū sit ibi vsq̄ȝ in sempiternū scȝ inuocandū et laudandū. Vñ dñs dixit. Dom⁹ mea domus orōnis vocabit et c. Secūdo bonū ē orare in eccl'ia ꝓpt magnā v̓tutē v̓boꝝ.

q2 epalis bñdictio q̄ facta ē in ec/clesia ꝯfert oranti salutē ꝛ orō cō/fert ꝛ meret̄ magnā grām ꝛ maio rem quā petit. Uñ dicit Gregori⁹ Quicqd hō iuste ac recte petit qđ nō est ꝯtra salutē aīe sue. de h̄ dꝫ fi dem verā hr̄e qđ a dño exauditur Uñ dicit dñs. In ea omīs q̄ petit accipit ꝛ q̄ querit īueniet. Tertio bonū est in eccl'ia orare ꝓpt̄ p̄sen/tiam angeloꝝ ꝛ oīm sanctorūꝫ. q2 tūc oēs assistūt qñ sacerdos cōfi/cit corp⁹ christi. Ibi bonū ē hoīem deū adorare. q2 ibi de⁹ corpal'r assi stit. Ibi sunt angeli q̄ orōnē tuāꝫ si deuota fuerit offerūt coraꝫ deo Ibi sunt sci quoꝝ honore ecclesia ꝯsecrat̄ q̄ orātes adiuuāt ꝛ excitāt deuotionē eoꝝ vt fideles facilius impetrēt quicqd petūt. Iō bonuꝫ est in eccl'ia orare. B / Scdm templū in q̄ xp̄us essentialr̄ inha/bitat ē cor cuiuslibet boni homīs Uñ dicit paulus. Templū dei san ctum ē qđ estis vos. s. si sitꝭ mūdi in cordibꝫ vr̄is. Uñ Mat. v. dicit̄ Bti mūdo corde qm̄ ipsi deū vide būt. Iō si vis esse templū dei tunc oportet mūdare te cor cū tribꝫ scho bis vt nulla sordes vitioꝝ rema/neat in corde tuo. P2io cuꝫ pura ꝯfessione vicꝫ q̄ fit p lachrymaruꝫ effusionē. Uñ dicit Aug⁹. Acrio/res dolores demonibꝫ in inferno nō sunt q̄ꝫ cū pctā ꝯfitendo deplā gim⁹ q2 lachryme q̄ ꝓcedūt de cō/trito corde plus lauant aīam q̄ꝫ oēs aque toti⁹ mūdi. Iō pura cō/fessio est medicina aīe. Sicut em̄ medicina v̄tuosa expellit infirmi tatem a corpe. sic cōfessio expellit oēs īfirmitates aīe. vñ dc̄ Aug⁹. Cōfessio cū ꝯtritione ē fons q̄ la/uat oēs vitioꝝ sordes aīe. In hoc fonte fuit lot⁹ latro cui dñs dixit Hodie mecū eris in padiso. In h̄ fonte fuit lot⁹ ille publican⁹ cui dñs dixit. Descēdit h̄ iustificatus in domū suā. In h̄ fonte fuit etiā lota Maria magdalena cui dñs dimisit oīa pctā. Iō qñ aīa tua h̄ fonte lota fuerit. tūc dñs ī corde tuo vult hītare ꝛc̄. Secundo de/bes cor tuū mūdare cuꝫ hūili de/uotione. Uñ legit̄ hodie in euan gelio de Zacheo q̄ querebat dñm videre cū magna deuotōe ꝛ hūili tate ꝛ nō poterat p̄ turba q2 sta/tura pusill⁹ erat ꝛ p̄currēs ascen/dit in arboreꝫ ꝛc̄. Et iō ibi meruit audire a dño. Zachee festinās de/scende. q. d. deuotioneꝫ tuā vidi ꝛ audiui qđ me īuitasti ꝛ videre me desiderasti. g̃ oꝫ me in domo tua manere. Iō fac vt zache⁹ ꝛ sis hūi lis ī tua orōne ꝛc̄. Tertio si vis eē tēplū dei debes mūdare cor tuuꝫ cū v̄a ꝯtritōe. vñ dic̄ Ezech. Qua cūqꝫ hora pctōr īgemuerit oīa pec cata sua ñ recordabunt̄ corā dño deo tuo Iō hēas ꝯtritōꝫ vt dauid vt maria magđ. vt latro. vt sic de aliȷ̄s. C Tertiū tēpluꝫ ē vterus marie v̄gis ī q̄ suscepit suā hūani tatē ꝑ nob pctōribꝫ. ꝛ māsit in hac domo. ix. mēsibꝫ. sic ipsa btā v̄go dixit. Qui creauit me reqeuit ī ta bernaculo meo ꝛc̄. Nota q2 rex ce lestꝭ reqeuit ī vtero btē marie vir ginis. s. ix mēsibꝫ ꝓpt̄ tres cās. P2io ꝓpt̄ dulcē odorē q̄ fuit ī cord ipsi⁹ vñ Bern. Quid dicā đ te scīssima

virgo maria pulcherrima mulierum. Si solē te dixerim splendior es. si lunā candidior es. si synamomum et balsamū tūc tu oēs spēs aromaticas precellis nobilissimo odore tuo. vn̄ dic̄ Sap. Multe filie cō-gregauerūt diuitias. tu supgressa es vniuersas. i. q odore tuo nobilissimo oēs virtutes virginū et herbarum vires p̄cellis etc. Secūdo ppt eius virtuosam vbertatē quā hūit. Un̄ dicit Salomon in psona marie. Ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris. et flores mei fruct9 honoris et honestatis. q. d. Quis vnq̄ nobiliorē fructū sub celo vidit q̄ fruct9 mei corpis etc. Tertio ppt ei9 magnā pulchritudinē. Un̄ dicit Salomon. Pulchra vt luna electa vt sol. Itē Tota pulchra es amica mea et macula nō est in te. Ideo btā virgo maria tāte pulchritudinis erat q sub celo pulchrior nō est nec erat. Istā tn̄ grāz a dn̄o habuit vt nullus eā in malū aspicere potuit. sed q̄cūq̄ eā inspiceret de ei9 pulchritudine deuotionez arripiebat. Et iō ppt has tres causas requeuit dn̄s in vtero eius. ¶ Quartū templū est regnū celorum i q̄b9 ipse cū omnib9 scis suis habitat. ibi est gaudium sine fine. Un̄ Aug9. dicit. Quia ibi est gaudium īmensum et indicibile et grande q mille āni ibi vident̄ ac si eēt vna dies. Un̄ Paulus dicit. Nō ocul9 n̄ vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit que p̄parauit de9 diligentib9 se. Ibi tūc erit societas delectabilis vicz cū angel' dei. Un̄ dicit Bern̄. Angelorum et hoīm vnū erit gaudiū. Hoc gaudium reqrit sex gradus nec ē alia via salutis illi q vult venire ad celorum regnū. Prim9 gradus est dolor in ptritione. Un̄ Hiero. dicit. Si queris quātus debeat esse dolor. rn̄deo. q̄to maior tāto melior Si queris q̄diu dz durare. de hoc dicit Aug. Ubi dolor finit̄ ibi deficit pnīa. Un̄ dicit Cyprian9 Qui veracit̄ penitet laborē pnīe nō abhorret. Secūdus gradus ē humilitas in puersatiōe. Un̄ dicit Hiero. Hec est vera et pfecta humilitas vt nos semp reputem9 imperfectos Un̄ dn̄s dixit discipulis suis cuz oīa bn̄ feceritis que ego p̄cipio vobis et que p̄cepta sunt vob adhuc dicere debetis q serui inutiles fueritis. Un̄ dicit Grego. Quāto maior es in bonis opib9 tanto magis humilia te in oīb9. Terti9 gradus est patientia in tribulatione. Un̄ dr in actib9 aplorum. Oportet nos p multas tribulatiōes intrare ī regnum celorum. Un̄ dr Mat. v. Bti qui psecutionē patiunt̄ ppt iusticiam. Quart9 gradus ē misericordia in cōpassione. Un̄ dr Mat. v Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiā psequent̄. Un̄ dr in decretis. Afflictis nō debet addi afflictio. sed miserationis compassio. Audi qd dicit Jacob9 aplus. Judiciuz sine misericordia fiet illi q nō facit misericordiā. Quint9 gradus est feruor in dilectōe dei. Un̄ dr Deut. vj. Diliges dn̄m deum tuū. vt bene sit tibi et abundes in

omnib⁹ bonis. Sext⁹ gradus est pseuerātia ī finali ɔclusione. Vñ dicit̄ Math.x. Qui pseuerauerit vsqꝫ in finē hic salu⁹ erit. Jō dicit saluator illud Lu.xxij. Vos estis q̄ mecū pmāsistis in tentationib⁹ meis. ꝛ ego dispono vobis sic̄ dis/posuit mihi pr̄ me⁹ regnū vt edatis ꝛ bibatis ī regno celoꝝ. Qd nobis omnib⁹ ɔcedat iesus christus marie filius Amen.

De animab⁹. Sermo .xxx.

Emento

mei dum bñ tibi erit. Jta scribit̄ Geñ.xl.c. Verbū ꝓpositū dixit Joseph exñs in carcere pharaonis regis. Et pñt esse verba animaꝝ in purgatorio existentiū.q.d. O pater ꝛ mr̄ soror et frat̄ q̄ adhuc estis in mundo et opa misericordie exercere valetis memētote nr̄i et subuenite nobis cū bonis operib⁹ vestris vt liberemur de isto carcere.s.igne purgatorij. E Nota q̄ aīe discedētes de hac vita q̄druplicem viā ibūt. Prime ibūt in tenebras. sicut pueri nō baptizati. Secūde ibūt in purgatoriū. vt aīe contrite ꝛ confesse. ꝛ tñ nō satisfecerunt. Tertie ibunt in infernū. sicut aīe dānate. Quarte ibunt in celū. sicut aīe beate ꝛ vnaqueqꝫ hꝫ suū clamorem. Primo autē pueri nō baptizati q̄ ibunt in tenebras q̄d clamāt. vere clamāt illud qd̄ scribit̄ Treñ. v.ca. Ve nobis q2 cecidit corona capitis nostri. Corona capitis est visio diuina quā de cetero nunq̄ꝫ videbunt. Jdeo bñ pñt dicere illud Treñ.v. Pupilli facti sum⁹ absqꝫ patre. Et pr̄ est xp̄us q̄ eis nunq̄ꝫ miserebit̄. quia si oēs lachrymas sanguineas effunderem⁹ vnū tm̄ eripe nō possem⁹. Secūdo aīe in purgatorio sic clamāt Miseremini mei miseremini mei saltez vos amici mei q2 man⁹ dñi tetigit me Jtē clamant. O pat̄ et mr̄ qui potestis leuare oculos in celū et extendere man⁹ ad paupes memētote nostri. Et sūt in triplici tribulatione. Primo sūt in ore leonis. Vñ Dauid dicit. De ore leonis libera me dñe. Jtem secūdo sunt in magno igne positi. Vñ Aug⁹. dic̄ Jgnis purgatori⁹ licet nō sit eternus. tñ grauis est. q2 excedit oēm penaꝫ hui⁹ mūdi. Tertio sunt in tenebris. Unde dixit angelus ad Thobiā. Jn ꝓximo ē vt a deo cureris. Qui rñdit. Quale mihi gaudium q̄ in tenebris sedeo. et lumē celi nō video. Jdeo eccl'ia scā orat ꝑ istis q̄ sunt in purgatorio ꝛ dic̄ Lux ppetua luceat scis tuis dñe. Tertio aīe ī inferno existētes clamant illd̄ Apoc.iij. Ve ve ve. Primo dicūt ve. q2 etn̄is supplicijs deputati sum⁹. Secūdo ve. quia a ɔsortio beate Marie ꝟginis et omniū sanctoꝝ eiecti sum⁹. Tertio dicūt ve. q2 iocundissima facie iesu xp̄i sepati sumus ꝛc̄. Quarto aīe btē in celo clamāt illud qd̄ dixit Dauid. Aīa nostra sicut passer erepta est de laqueo venātiuꝫ. Et illis dabunt̄ tria dona Primo q2 de cetero nūq̄ꝫ dolebūt. Scd̄o q2

a ꝯsortio beate Marie ꝟginis et oīm sanctoꝝ nūq̄ȝ eijciet̄. Tertio q̄ȝ a facie iesu xp̄i nunq̄ȝ sepabunt̄ Rogemus dn̄m iesum xp̄m ꝛc̄.

De resurrectione domini.

Sermo.xxxj.

Ec ē dies

quā fecit dn̄s exultemꝰ ꝛ letemur ī ea.ps. cxvij. Notate charissimi. dicit em̄ Augꝰ. in ẜmone d̄ festo hodierno Dilectissimi resurrectio christi defunctis est vita. peccatoribꝫ venia. sanctis glīa. Hec est dies quā fecit dn̄s in qua resurrexit ꝛ mētes singuloꝝ gaudio ꝛ exultatione ꝑfudit. Hoc cognoscēs psalmista spūsancto. ideo hortat̄ omnes fideles ad gaudiū cū dicit. Hec est dies quā fecit dn̄s exultemꝰ et letemur in ea ꝛc̄. ¶ Est notādū q̄ȝ hodie merito debemꝰ gaudere de resurrectiōe dn̄i nostri iesu xp̄i q̄ȝ ipse fecit quattuor valde gloriosa. Primo veracit̄ resurgendo Secūdo infernū potēter destruendo. Tertio in lymbo p̄res dulciter ꝯsolādo. Quarto ipsos letāter in celū ꝑducendo. que bn̄ sunt glīosa. Dico p̄mo q̄ȝ primū glorio sum factū qd̄ xp̄us hodie fecit. est qd̄ veraciter resurrexit. q̄re merito debemꝰ gaudere. vn̄ dr̄ Lu. vl. Surrexit dn̄s vere ꝛc̄. Circa qd̄ notandū q̄ȝ quattuor sunt que ꝓbant resurrectionē dn̄i. Primum est ioseph inclusi ꝑ xp̄m liberatio. Secūdū est custodū sepulchri testificatio. Tertiū est sudarij inuētio. Quartū est mortuoꝝ resurrectio ac eorū q̄ pꝰ apd̄ inferos egit recitatio. Primū ꝓbat resurrectionē xp̄i Joseph inclusi liberatio. Legit̄ em̄ in euāgelio Nicodemi q̄ȝ postq̄ȝ iudei crucifixissent iesuȝ erat q̄dam vir bonꝰ ꝛ iustus noīe Joseph de arimathia ciuitate iuda q̄ erat expectās regnū dei ꝛ nō fuit ꝯsentiens voluptatibꝫ ꝛ accusationibꝫ iudeoꝝ ꝯtra xp̄m. Hic rogauit pilatū et petijt corpꝰ iesu ꝛ deponēs eū de cruce īuoluit eū in syndonē mūdā. ꝛ posuit euȝ in monumentū suū nouū in q̄ nullꝰ positus fuerat. ꝓpter qd̄ iudei euȝ oderāt ꝛ oēs q̄ cū ipsis ꝯtra iesūȝ nō ꝯsenserūt. Vn̄ iudei querebāt eos. omnibꝫ aūt se occultātibꝫ Nicodemꝰ ostēdit se illis. q̄ȝ p̄nceps iudeoꝝ erat. Cui dixerunt iudei. Quō audes intrare synagogā cū ꝯsentiens eras xp̄o. ps illiꝰ sit tecum in futuro. R̄n̄dit Nicodemꝰ Amen amen amen. Sil'r Joseph oñdens se dixit. Quare cōtristati estis aduersum me. q̄ȝ petij corpꝰ iesu. Ecce in monumēto meo posui eū ꝛ inuolui syndonē. ꝛ apposui lapidē ad ostiū spelunce. Male egistis ꝯtra eū. Quo audito a ꝑ p̄henderūt eū ꝛ iusserūt euȝ custodiri vsq̄ȝ ad vnū dieȝ sabbatoꝝ. et dixerūt ei. Agnosce q̄ȝ hac hora ñ cōpetit aliq̄d agere aduersum te. q̄ȝ sabbatū ē. sȝ scias q̄ȝ dabimꝰ carnes tuas volatilibꝫ celi ꝛ bestijs t̄re et sic clauserūt eū in cubili vbi nō erat fenestra ꝛ signauerūt hostiuȝ cubilis sup̄ clauē ꝛ abierunt. Cui

in ipsa hora resurrectionis xp̄us apparuit ꝛ eum de carcere eduxit ꝛ in domū suam ire p̄cepit. Et sic p₃ p̄mū. ¶ Secūdo ꝓbat resurrectionē christi custodū sepulchri testificatio. Unā legit̄ ꝯsequēt̄ ꝙ milites q̄ custodiebāt sepulchꝝ intrantes synagogā dixerūt. Nobis em̄ custodientibꝫ monumētū iesu facta est terremotio. ꝛ vidim⁹ angelū dei quō reuoluit lapidem monumēti ꝛ sedit sup eum. ꝛ aspectus eius erat sicut fulgur. ꝛ vestimenta ei⁹ candida sicut nix ꝛ p̄ timore ei⁹ facti sum⁹ sicut mortui. et audiuim⁹ angelū dicentem ad mulieres que venerunt ad sepulchrū. Nolite timere qꝛ scio ꝙ illu₃ crucifixu₃ querit̄. Surrexit sicut p̄dixit. Uenite ꝛ videte locum vbi positus erat. sed cito eūtes dicite discipulis eius. qꝛ surrexit a mortuis ꝛ p̄cedet vos in galileā ibi eū videbit̄. Quo audito dixerūt iudei Que sūt mulieres ille q̄bꝫ locut⁹ est angelus. ꝛ quare nō tenuist̄ eas. Rn̄derunt. Mulieres nescim⁹ q̄ fuerint et quō potuissem⁹ eas ap p̄hendere cū facti fuimus vt mortui p̄ timore Dixerūt iudei. Uiuit dn̄s quia nō credim⁹ vobis. Responderūt milites ꝛ dixerunt iudeis. Tanta miracula deū facientem vidistis ꝛ audistis ꝛ ei nō credidistis quō nobis credituri est̄. Bn̄ dixistis. viuit dn̄s. ꝛ vere domin⁹ viuit quē crucifixistis. Nos audiuimus ꝙ Joseph q̄ sepeliuit corpus iesu inclusistis in cubiculum ꝛ signast̄ ostiū ꝛ postea aperuistis ꝛ nō inuenistis. Date igit̄ nobis ioseph quē inclusist̄ ꝛ nos dabim⁹ vobis iesum quē custodiuimus. Rn̄derūt iudei. Nos dabim⁹ Joseph. date vos Jesum. Joseph em̄ est in ciuitate sua arimathia. Tūc dixerūt milites. Si ioseph est in arimathia. et iesus est ī galilea sicut audiuim⁹ de angelo dicente mulieribꝫ. Hec audiētes iudei timuerūt dicētes. Ne qn̄ audient̄ iste s̄mones. al's oēs credēt in iesum. Et ꝯsilium inierūt. ꝛ dederūt eis magnā pecuniā dicētes Dicite. nobis dormientibꝫ venerūt discipuli iesu nocte. ꝛ furati sūt corpus iesu. Et si hoc pceperit pilatus nos respōdebim⁹ ꝓ vobis. Milites v̄o accipiētes pecunia₃ dixerūt sicut iudei eos informauerūt. ꝛ diffamat⁹ est s̄mo coꝝ. Require vt habet̄ in secū do s̄mone q̄si in fine. Hic sufficit si placet. ¶ Post hoc q̄dā sacerdos noīe Finees ꝛ abda p̄ceptor ꝛ leuita nomine aggeus. isti tres venerūt d̄ galilea in hierl'm. ꝛ dixerūt p̄ncipibꝫ sacerdotū ꝛ omnibꝫ in synagoga. Uidim⁹ iesū quē crucifixist̄ sedentē in medio discipl'oꝝ suoꝝ in mōte oliueti ꝛ dicentē eis. Eūtes in mūdu₃ vniuersum p̄dicate oībꝫ gentibꝫ. ꝛ baptizate eos ī nomine p̄ris ꝛ filij ꝛ sp̄ussancti. Qui crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit ꝛc̄. Et cū h̄ dixisset vidim⁹ eū ascendentē in celū. Hoc audiētes p̄ncipes ꝛ seniores dixerūt ist̄ tribus viris. Date gl'iam deo si sunt vera q̄ audist̄ ꝛ vidist̄. Rn̄derūt.

Uiuit dñs de⁹ patrũ nro℞.deus abraã.de⁹ isaac.ꝛ de⁹ iacob.audi/uim⁹ et vidim⁹ que dixim⁹.ꝛ si tacemus peccatũ habem⁹.Quo audito statim dederũt eis magnam pecuniã vt talia nulli vnq̃ dice/rent.ꝛ miserũt cuȝ eis tres viros vt deducerẽt de regionib⁹ suis.et nullo mõ starẽt ĩ hierl'm.Postea ꝯgregati sunt oẽs ꝛ fecerũt lamẽ/tationẽ int' se dicẽtes.Qđ est h̃ si/gnũ in isrl'.Tũc annas ꝛ cayphas ꝯsolãtes eos dixerũt.Nunq̃d mi/litib⁹ custodientib⁹ iesum debem⁹ credere.q̃ dixerunt nobis quõ angelus reuoluit lapidẽ ꝛc̃.Forte h̃ discipuli ei⁹ dixerũt eis.ꝛ ideo dederunt eis pecuniã vt hec dicerẽt ꝛ tollerẽt corp⁹ illud.Hoc scito te q꞉ nõ est credendũ alienigenis vllum v̾bũ.q꞉a nobis acceperũt pecuniã.ꝛ sicut docuim⁹ eos dicere sic omnib⁹ dixerũt.et sic nec nob tenuerũt fidem nec discipul' iesu. Tũc exurgẽs Nicodem⁹ ait.Re/cte loq̃mini filij isrl'.vos eñ audiuistis oĩa que locuti sunt illi tres viri iurãtes in lege dñi.q꞉ audiuimus iesum loquentẽ cũ discipul' suis in mõte oliueti ꝛ vidim⁹ euȝ ascẽdentẽ in celuȝ.tertio tñ docet nos scp̃tura ꝙ Helyas ꝓpha as/sumpt⁹ est ꝛ interrogat⁹ Helyseus a filijs ꝓpheta℞.Ubi est pater nr̃ helyas.dixit eis.Assumpt⁹ est.Et dixerũt filij ꝓpheta℞ ad euȝ.Forte spũs rapuit eũ.ꝛ posuit illum in montib⁹ isrl'.Sȝ eligam⁹ nobiscũ viros ꝛ circueamus montes isrl'. forte inueniem⁹ eũ.Et depcati sũt helyseum q̃ ambulauit cũ illis tribus dieb⁹.ꝛ nõ inuenerũt euȝ.Et nũc audite filij isrl'.Mittam⁹ viros querẽtes in mõtib⁹ isrl' ne forte spũs rapuit iesum.ꝛ forte inueniem⁹ eũ ꝛ agam⁹ pniam.Et placuit omni pplo ꝯsiliuȝ Nicodemi Et miserũt viros querẽtes et nõ inuenerũt iesum.Et reuersi sunt dicẽtes.Nõ inuenim⁹ iesum sȝ inuenim⁹ Joseph in ciuitate sua arimathia.Hec audiẽtes ṕncipes sacerdotũ et oẽs ppl'i gauisi sũt ꝛ glorificauerũt deũ isrl'.q꞉ inuent⁹ est Joseph quẽ incluserunt in cubi/culo ꝛc̃. ¶ Tertio ꝓbat resurre/ctionem xp̃i sudarij inuẽtio.Uñ legit' ꝯsequẽt' ꝙ postq̃ audiuerãt inuẽtionẽ Joseph fecerũt magnã cõgregationẽ dicẽtes.Quo ordie possum⁹ adducere ad nos ioseph et loqui cũ eo.Et tollẽtes chartaȝ scripserũt ad ioseph.Pax tecuȝ ꝛ oib⁹ q̃ tecũ sũt.Scim⁹ q꞉ peccauim⁹ ĩ deũ ꝛ ĩ te.dignare ꝯuenire ad pr̃es tuos ꝛ ad filios tuos.q꞉ admirati sum⁹ oẽs de tua assumptiõe. scimus ꝙ malignũ ꝯsiliũ cogita/uim⁹ aduersuȝ te ꝛ dñs liberauit te.Pax tibi dñe Joseph honora/bilis ab oĩ plebe.Et sic elegerunt septẽ viros amicos ioseph.et dixerunt ad eos.Dũ ꝑuenerit͂ ad Jo/seph salutate eũ pacifice et date ei ep'am.Qui cũ legisset dixit.Bñ/dictus dñs q̃ liberauit vt nõ effũderent sanguinẽ meũ.et osculat⁹ est viros Joseph ꝛ suscepit eos in in domũ suã.Alia aũt die ascẽdẽs asinũ venit cuȝ illis in hierl'm.Et

cum audissent oẽs iudei occurre runt ei obuiã clamãtes ⁊ dicẽtes Pax introitui tuo pater Joseph Et respondẽs Joseph dixit. Pax dñi pplo. ⁊ osculati sunt eũ oms Et Nicodem⁹ suscepit eũ in domũ suã faciẽs magnã susceptiõꝫ Alia aũt die Annas Cayphas et nicodem⁹ dixerũt ad Joseph. Da ꝯfessiõeꝫ deo isrl' ⁊ manifesta nob oĩa q̃ interrogatus fueris. qꝛ cõtristati sumus eoꝙ sepelisti corpus iesu. ⁊ inclusimus te in cubiculo ⁊ nõ inueniemus te. ⁊ ãmirati sꝫ nimis. ⁊ pauor nos inuasit vsqꝫ dũ suscepim⁹ te p̄sentẽ. Et nũc coram deo manifesta nob q̃d de te factũ sit. Rñdens Joseph dixit. Qñ me ĩclusistꝭ in die pasceue ad vesperꝫ dũ starẽꝫ in orõe in die sabbati media nocte suspensa est domus a q̃ttuor angel'. ⁊ vidi Jhm sicut fulgur lucꝭ ⁊ p̄timore cecidi in terrã ⁊ ip̄e tenẽs manũ meam eleuauit me ⁊ dixit. Noli timere Joseph sꝫ respice in me qꝛ ego suꝫ Et respexi et dixi raboni. Helya. Dixit mihi. nõ sum helyas sꝫ sum Jesus cui⁹ corpus sepelisti. Et dixi ad eũ. Oñde mihi monumẽtuꝫ vbi posui te. ⁊ tenẽs manũ meaꝫ ⁊ duxit me in locũ vbi posui eũ et oñdit mihi syndonẽ ⁊ fascile in q̃ corp⁹ eius inuolui. tũc cognoui qꝛ Jesus est. ⁊ adoraui eũ et dixi. Bñdictus q̃ venit in noĩe dñi. Et tenẽs manũ meã duxit me in arimathiã in domũ meã ⁊ dixit mihi. Pax tibi nõ exeas domũ tuaꝫ vsqꝫ ad q̃dragesimã dieꝫ ego eñ ãbulabo ad discipulos meos. Cũ qꝫ hec oĩa audissent p̄ncipes sacerdotũ ⁊ ceteri oẽs stupefacti sꝫ ⁊ velut mortui ceciderũt in facies suas. ⁊ exclamauerũt ad se dicentes Qd̃ signũ est h̄ qd̃ factũ est in israel. Tũc ãnas ⁊ cayphas dixerunt eis. Lex nr̃a continet ꝙ in ore duoꝝ vel triũ testiũ stabit oẽ ṽbum. scꝫ q̃d dicim⁹. Nam enoch placuit deo ⁊ trãslat⁹ est. ⁊ sepultura moysi nõ inueniẗ nec mors helie ꝓphete inueniẗ. Jhs aũt traditus est pilato. flagellat⁹. ꝯsputus. spinis coronat⁹. lãcea ꝑforatus. crucifixus. mortu⁹ in ligno. ⁊ sepult⁹. Et ecce custodes sepulchri dicũt eũ resurrexisse. tres viri ꝯtestati sꝫ se vidisse eũ ĩ mõte oliueti cũ discipl'is suis ⁊ ascendisse in celũ. Et iste venerabilis ioseph dicit eũ etiã vidisse necnõ syndonẽ ⁊ fascile in q̃ inuoluit eũ sil'r vidisse ⁊c̃. Et sic pꝫ p̄mũ ℟ Quarto ꝓbat resurrectiõeꝫ xp̄i mortuorum resurrectio ac eoꝝ q̃ xp̄s apd̃ inferos erit narratio. Uñ legitur ꝯsequẽter ꝙ p⁹ p̄dicta exurgẽs ioseph dixit ad Annã ⁊ cayphã. Bñ ãmiramini vere. qꝛ audistꝭ qm̃ visus est ih̄s ⁊ in celũ ascẽdisse. vere plus admirandũ est qꝛ nõ solum resurrexit a mortuis sꝫ ⁊ ml'tos alios d̃ monumẽto suscitauit viuos ⁊ a multis visi sunt in hierl'm. Et nũc audite me. qꝛ audistꝭ beatũ symeonẽ sacerdotẽ magnũ quẽ nos oẽs nouim⁹ q̃ suscepit iesuꝫ ĩ manib⁹ suis in tẽplo ⁊ ip̄e symeõ habuit duos filios frẽs. et nos oẽs

ĩ sepultura eoꝝ fuim⁹. ãbulate ǧ ꝛ videte monumẽta eoꝝ apta sunt ꝛ resurrexerũt. ꝛ sũt ĩ ciuitate arimathia viuẽtes. In orõnibꝫ qdẽ sũt ꝛ cũ nemĩe loquũtur. sꝫ sic sũt mortui silẽtes. Uenite ǧ ãbulem⁹ ad eos cũ oĩ honore ꝛ moderatiõe ꝛ ꝑducam⁹ ad nos ꝛ ꝯiurem⁹ eos forte loquũtur nob de resurrectiõis eorũ mysterio Hec audiẽtes oẽs gauisi sũt ꝛ eũtes ãnas cayphas nicodem⁹. gamaliel ꝛ ioseph ꝛ nõ ĩuenerũt eos ĩ sepulchris eoꝝ. sꝫ ãbulãtes ĩ ciuitatẽ arimathiaꝫ ĩuenerũt eos ibi in orõe flexis genibꝫ. Et osculãtes eos cũ oĩ veneratiõe ꝛ timore dei ꝑduxerũt eos in hierlm ad synagogã. ꝛ clausis ianuis tollentes legẽ dñi posuerũt in manibꝫ eoꝝ ꝯiurãtes eos ꝑ deũ isrl' q̃ ꝑ legem ꝛ ꝓphetas locut⁹ est pr̃ibus nostris si ipe est Jesus q̃ suscitauit vos a mortuis dicite nobis. Hãc ꝯiuratiõeꝫ audiẽtes Karinus ꝛ Leuci⁹ ꝯturbati sunt ꝛ gemuerũt corde. ꝛ respiciẽtes in celum fecerũt crucẽ digitꝭ suis ĩ linguas suas. ꝛ statim locuti sunt dicentes. Dñe iesu xp̃e resurrectio ꝛ vita mortuoꝝ ꝑmitte nos loq̃ misteria facta ꝑ morteꝫ crucꝭ tue. qꝛ ꝑ te ꝯiurati sum⁹. Tu eñ iussisti nemini referre secreta tue diuinitatꝭ ꝛ maiestatꝭ que apud inferos fecisti L Uñ dixerũt ꝓpter ꝯiuratiõeꝫ. Nos cũ eẽm⁹ cũ oĩbꝫ patribꝫ nr̃is positi. in ꝓfundo ꝛ caligine tenebraꝝ. subito fact⁹ est aureus color solis regalis. lux illustrãs sup nos. ꝛ statiꝫ pr̃ Adaꝫ cũ oĩbꝫ pr̃iarchis ꝛ ꝓphetis exultãtes dixerũt. Lux ista est auctor sempiterni luminis q̃ ꝓmisit nob trãsmittere coeternũ lumẽ suũ. Et exclamauit Isaias dicẽs. Hic ẽ lux pr̃is filius dei. quẽ ꝑdixi ex in stictu spũssancti cũ adhuc essem in terrꝭ. Populus q̃ sedebat in tenebris vidit lucẽ magnã. habitãtibꝫ in regiõe vmbre mortꝭ lux orta ẽ eis. ꝛ nũc aduenit ꝛ illuxit nobis Superuenit etiã genitor nr̃ ꝛ exultans dixit oĩbꝫ. Glorificate dñm nostꝝ Jesuꝫ xp̃m filiũ dei. qꝛ ego suscepi infantẽ natũ in manibus in tẽplo. ꝛ ꝯpulsus spũscõ dixi ad eũ. Nũc dimittis seruũ tuũ do. ꝛc̃ Hec audiẽs oĩs mltitudo pl⁹ exultauerũt. Et post h̃ superuenit heremicola. Qui interrogat⁹ est ab oĩbꝫ. Quis es tu. Qui rñdit. Ego sum Johẽs vox et ꝓpheta altissimi preiens añ facieꝫ aduent⁹ ei⁹ ꝑparare vias eius. ad dandã sciẽtiam salutꝭ plebi ei⁹ in remissiõꝫ pcõꝝ. ꝛc̃. Et vidi eũ venientẽ ad me ꝛ compulsus spũscõ dixi. Ecce agnus dei ecce q̃ tollit pcã mũdi Et baptizaui eũ in flumĩe iordanis. ꝛ vidi spm̃scm̃ descẽdentẽ super cũ in specie colũbe. et audiui vocẽ de celo dicentẽ. Hic est filius me⁹ dilect⁹ in q̃ mihi ꝯplacui. et nũc ꝑiui añ faciẽ ei⁹ ꝛ descẽdi nũciare vobis. qꝛ in ꝓximo est visitare nos in tenebris ꝛ vmbra mortꝭ Et cũ hec audisset pr̃ nr̃ adã exclamauit ad filiũ suũ sed di. Enarra filij Seth pr̃iarchis ꝛ ꝓphetꝭ oĩa q̃ ab archãgelo michaele audisti qñ misi te ad portas ꝑadisi vt depcarerꝭ deũ q̃tin⁹ mihi transmitteret

oleū mīe vngerē corp⁹ meū cū eē3 infirm⁹. Tūc seth dixit oīb₉. Ego seth cū essem orās dn̄m ad portas padisi. Ecce āgel⁹ michael appuit mihi di. Ego missus sū a dn̄o ad te. ꝛ ɔstitut⁹ sup corp⁹ hūanū dico eñ tibi seth noli laborare lachry-mis orādo ꝓpt oleū lignu3 mīe vt pungas prē3 tuū adam p dolore corpis sui q2 nll'o mō poterꝫ ex eo recipe nisi ī nouissimis dieb₉ tpm qñ cōpleti sīt qnq3 milia ānoꝝ ꝛ ī sexto millenario nūc veniet amā tissim⁹ dei fili⁹ iesus xp̄s q̄ resur-gēs a mortuis ꝛc. ꝛ tūc d̄ oleo mīe vnget oēs credētes ī vitā etnā. nā ipse ītroducet prē3 tuū in padisu3 ad arborē mīe. Hec audiētes oēs exultauerūt. M Et cū sic nimis exultauerūt. ecce sathan pnceps in ferni dixit ad infernū Prepara te suscipe iesu3 q̄ gl'iat se esse filiū dei ꝛ multū aduersa mihi faciēs. Nā mltos cecos. claudos. leprosos ꝛ infirmos. vbo sanauit ꝛ q̄s mor-tuos ad te pduxi ipse a te viuos abstraxit. Rn̄dēs infern⁹ dixit ad sathan pncipē. Quis ē iste tā po-tens. oēs eñ potētes t're me petā ti subiecti sīt ꝛ tenent. ꝛ tu dicis ꝙ ipse mortuos a me traxit. forte ip se est iesus q̄ p vbū suū lazaꝝ quē ego tenebā mortuū viuū reddidit Rn̄dens sathan dixit. ipse est ille iesus ꝛ ego tentaui eū ꝛ iudeos cō citaui vt eū crucifigerēt. Et in pri mo ē vt pducā eū subiectu3 tibi et mihi. Hec audiēs īfern⁹ dixit ad eū. Cōiuro te p vtutes tuas ꝛ me as ne pducas illū ad me. Ego eñ tēqñ audiui īpiū vbi ei⁹ ɔtremui ꝛ oēs diaboli q̄ mecū sīt. nec ip̄3 la 3arū potuim⁹ tenere. ego nūc scio q2 ille hō ē de⁹ fortꝫ ꝛ potēs impio suo ꝛ saluator generꝫ hūani. Et si illū pduxerꝫ ad me oēs q̄ sīt in cru delitate carcerꝫ detēti soluet ꝛ ad gl'ia3 sue diuītatꝫ pducet. Et sic p3 p̄mū gl'iosū factū qd̄ xp̄s hodie fe cit ꝙ veracit' resurrexit ¶ Scd̄o dico ꝙ b. n gl'iosū factū qd̄ xp̄s ho die fecē ē ꝙ īfernū potēt destruxit. q̄re merito dēm⁹ gaudere. vñ p̄s. Cōtriuit por. ere. ꝛc. Est notādu3 ꝙ sīt q̄ttuor q̄ pbāt ꝛ oñdūt īferni destructō3 factā p xp̄m. Primū ē t'ribil' apīēdi pulsatio. Scō3 ē xp̄i potētꝫ ꝛ fortꝫ īgressio Tertiū ē am mirabil' supueniētꝫ seu īgrediētꝫ p̄ sūptio. Quartu3 ē dura īcrepatio sathane ab īferno. Prio oñdit ꝛ p bat īferni destructiō3 t'ribil' apīē-di pulsatio. vñ le. ɔn̄t ꝙ cū īfern⁹ ꝛ sathan p̄dicta īuicē loq̄rēt statī3 fcā ē vox t'ribil' vt tonitruū dicēs Tollite por. p̄n. ve. ꝛc. Qd̄ audiēs īfern⁹. i. oīs mltitudo demonū di xit ad sathā. Recede a me exi a me is sedib₉ foras. si potēs p̄liator es p̄liare cū rege gl'ie. Et iecit īfern⁹ sathā foras d̄ sedib₉ suis. Et dixit īfern⁹ ad īpia officia sua. Claudi-te crudeles portas ere. ꝛ vec. fer. supponite. fortit' resistite ne capti uemur tenētes captiuitatē. Hec audiēs oīs mltitudo scōꝝ cū vo-ce īcrepatōis dixerūt ad īfernū. Api portas tuas vt intret rex gl'ie. Et tūc incepit clamare Dauid dicēs Nōne cu3 essem viu⁹ in terris p̄-dixi ex instinctu spūscī. Cōfiteāt

dño misericordie eiꝰ et mirabilia eiꝰ filijs hoīm. Quia ꝯtriuit portas ereas ⁊ vectes ferreos ꝯfregit Suscepit eos de via iniqtatꝫ eoꝝ. Post h̄ dixit Isaias ad oēs sctōs. Nōne ego dixi vobis cū essem in terrꝫ resurgēt mortui q̄ sunt ī monumentꝫ ⁊ exultabūt. qm̄ ros qui est a dño est sanitas il liꝰ. Hec audientes oēs sancti ab Isaia dixerunt ad infernū. Aperi portas tuas nunc victus es ⁊ infirmꝰ eris. Tūc statim interim facta est vox vt tonitruū dicēs. Tollite portas ꝓncipes vr̄as ⁊c̄. Uidens aūt infernus q2 iaȝ duab9 vicib9 sic clamauerat. q̄si ignorans ait. Quis est iste rex glorie. Cui rn̄dit dauid dicēs ad infernū. Ista v̄ba clamoris ego cognosco. qm̄ ꝑ spūm eiꝰ vaticinaui. ⁊ nūc que sup̄ dixi dico. Dñs fortꝫ ⁊ potens ⁊c̄. Et nūc ipse dñs in terrā ꝓspexit vt audiret gemitꝰ cōpeditoꝝ ⁊ solueret filios interremptoꝝ. Et nūc fedatissime inferne aperi portas tuas vt intret rex glorie. ⁊ sic ptȝ ꝓmuȝ

O Secūdo ostēdit ⁊ ꝓbat inferni destructionē xp̄i potentꝫ ⁊ fortꝫ ingressio. Uñ legit̄ ꝯsequenter ꝙ hec dicēte Dauid ad infernū superuenit rex glorie in forma hoīs deꝰ maiestatꝫ. ⁊ eternas tenebras illustrauit ⁊ visitauit nos sedētes in tenebris ⁊ vmbra mortꝫ. Quo facto infernus ⁊ mors cū crudelib9 ministrꝫ expauerūt claritatē tanti luminis dū xp̄m viderūt. dicētes victi sumꝰ a te. Quis ē tā magnꝰ ⁊ paruꝰ humilis ⁊ excelsus. miles et imꝑator in forma serui admirabilis ꝑ̄liator. rex glorie mortuꝰ et viuus. q2 in cruce mortuꝰ fuisti. in sepulchro iacuisti. ⁊ viuus iam ad nos descēdisti et legiones nr̄as ꝑturbas. Et sic patet secundum.

Tertio ostēdit ⁊ ꝓbat inferni destructionē ammirabilꝭ ingrediētꝫ ꝑ̄sumptio. Uñ legit̄ ꝯsequēter ꝙ infernꝰ ammiratꝰ est d̄ ꝑ̄sumptione xp̄i. ideo dixit. Quis es tu q̄ intrepidus fines nr̄os ingressus es ⁊ nr̄a supplicia nō vererꝫ. imo oēs d̄ vinculꝭ nr̄is eripe conarꝫ. Quis es tu q̄ absoluis ab originali peccato ⁊ in libertatē ꝓstinā reducis Silr̄ ⁊ omnes legiones demonū simul ꝑterrite clamauerūt. Quis es tu tā ꝑ̄clarꝰ maiestate. hō sine macula. nunq̄ȝ mūdus nob̄ taleȝ hoīem trāsmisit. forte tu es ille iesus de quo nr̄ ꝓnceps sathan dicebat ꝙ ꝑ tuā mortē crucꝫ totius mūdi ptātem a nob̄ accepturus esses. Tūc rex gl'ie dñs maiestate sua appr̄hendens sathan ꝓncipeȝ inferni tradidit ptāteȝ inferni super eū. ⁊ traxit adam ad suā claritatem. Et sic ptȝ tertiuȝ. Quarto oñdit ⁊ ꝓbat inferni destructionē dura īcrepatio sathane ab īferno Uñ legit̄ ꝯñter ꝙ tūc infernꝰ suscipiens sathan cū nimia increpatione dixit ad eū. O ꝓnceps ꝑdicionis eterne vt q̄d facere voluisti regē glorie crucifigi in cuiꝰ exitu mortꝫ nob̄ tanta spolia ꝓcurasti. vere ignorasti vt insipiens. Quid fecisti. Ecce iam iste iesus fulgore sue dīnitatꝫ fugauit oēs tenebras

mortis ⁊ firmū carcerē ꝯfregit et
soluit vinctos. ⁊ regna nr̄a vincū
tur. de cetero nō īgredietꝛ ad nos
humanū genꝰ. O princeps sathā
qd h̄ facere voluisti. Nam illi q̄ a
ꝑncipio vsq3 nūc fuerūt despera-
ti salute ecce nūc liberati sūt. O ꝑn
ceps sathan oēs q̄s ꝑ lignū ꝑ̄ua-
ricatiōis acq̄sieras nūc ꝑ lignū
crucis ꝑdidisti. ⁊ perijt oīs leticia
tua omnino ꝯgnosce q̄nta infini
ta supplicia passurꝰ eris in custo-
dia mea sēpiterna. Et cū infernꝰ
hec loq̄retꝛ ad sathan ꝑncipē tūc
dixit ei rex gl'e. Sathan princeps
erit sub ptāte tua in sēpit'na secu-
la loco Ade ⁊ filioꝝ eiꝰ iustoꝝ eo
rū. Et sic pꝫ q̄rtū ⁊ ꝑ ꝯñs ꝭm gl'o
sum q̄d xp̄s hodie fecit ꝙ sic infer
nū potēter destruxit. ¶ Tertio
ꝑncipal'r dico ꝙ scōm gl'osum fa
ctū qd xp̄s hodie fecit ꝙ p̄res in
limbo dulcit' cōsolabatꝛ. Vn̄ legitꝛ
ꝯñter ꝙ post p̄dcā dn̄s extēdens
manū suā dixit. Venite ad me oēs
sci mei q̄ habetis imaginē ⁊ silitu-
dinē meā q̄ ꝑ lignū ⁊ dyabolū in
mortē dāpnati fuistis. Nā ꝑ lignū
dyabolū dāpnaui ⁊ mortē supa-
ui. ⁊ statim oēs sub manu dn̄i ad
unati sūt ⁊ dn̄s tenēs manū Ade
dixit. Pax tibi cū oīb9 filijs tuis
elcīs meis. Tūc adā ꝓuolutꝰ ge-
nibus magna voce dixit. Exalta-
bo te dn̄e q̄niam suscepisti me. ⁊c̄
Dn̄e abstraxisti ab inferis aīā3 me-
am saluasti me. ⁊c̄. Psallite deo
oēs sci eiꝰ. ⁊ cōfitemini memorie
sanctitatis eius. Sil'r oēs sci ꝓ-
uoluti ad pedes dn̄i vna voce di
xerūt. Aduenisti desiderabilis no
ster redēptor mūdi sicut ꝑ lege3 et
ꝓphas dixisti adimpleuisti. redemi-
sti nos ꝑ crucē tuā ⁊ mortē ⁊ descē
disti ad nos vt nos eripes ab infe
ris. Dn̄e sicut posuisti titulū gl'ie
tue in celo ⁊ erexisti signū resurre
ctionis in t'ris. pone etiā dn̄e ī in-
ferno signū victorie tue ne mors
dn̄etꝛ amplꝰ. Et extēdēs dn̄s ma
nū suā fecit signū crucis sup adam
⁊ oēs scōs. ⁊ tenēs dexterā ade as-
cendit ab inferis ⁊ oēs sci secuti sūt
eū. Tūc sctūs dauid fortiter cla-
mauit di. Cantate dn̄o canticum
nouū q2 mirabilia fecit ⁊c̄. Et oēs
sancti rn̄derūt dicētes. Bn̄dictꝰ q̄
venit in noīe dn̄i deꝰ dn̄s ⁊ illuxit
nob. Hic est deꝰ nr̄ in eternū ⁊ in
seculū seculi ipse reget nos in se-
cula. Et sic patꝫ tertiū gloriosum.
¶ Quarto ꝑncipal'r dico ꝙ q̄r-
tum gl'iosum qd xp̄s hodie fecit ē
ꝙ oēs electos letantꝛ in padisum
pduxit ⁊ eos angelo michaeli cō-
misit. Vn̄ legitꝛ ꝯsequēter ꝙ dn̄s
tenēs manū ade tradidit eū archā
gelo michaeli ⁊ oēs sancti seq̄bātꝛ
michaelē q̄ introduxit eos oēs in
padisum exultatōis. Tūc occur-
rerunt eis duo viri valde vetusti
dieꝝ. q̄s interrogauerūt sci. q̄ estis
vos q̄ inferis mortui nō fuistis no
biscū ⁊ in padisum corpe colloca-
ti estis. Rn̄dens vnꝰ ex eis dixit.
Ego sum Enoch q̄ v̄bo dei trāsla
tus sum huc. Iste aūt q̄ mecu3 est
Helyas ē q̄ curru igneo assūptꝰ ē
huc. Vsq3 nūc nō gustauimꝰ mor
tem. sed vsq3 ad aduentū antixp̄i

seruati sum⁹. diuīs signis cuȝ eo
ꝯpliaturi ꝛ ab eo occidēdi ī hierl'm
et post triduū iteꝝ viui in nubibꝫ
assumēdi. Et cū loqrent Enoch ꝛ
Helyas. ecce superuenit ali⁹ vir mi
serrim⁹ portās in hūeris suis si-
gnū crucꝭ. Uidētes aūt eū oēs scī
dixerūt. Quis es tu. qꝛ visio tua la
tronis ē. ꝛ q̄d ē h̄ signū qd̄ portas
in hūerꝭ. Quib⁹ rn̄dit di. Uere dixi
stis qꝛ latro sui ꝛ oīa mala faciēs
sup terrā. ꝛ iudei crucifixerūt me
cū Jesu. ꝛ vidi oīa q̄ facta sūt sup
crucē ihū. ꝛ credidi eū eē creatorē
oīm ꝛ deū oīpotētē. ꝛ p̄cat⁹ sum eū
di. Memēto mei dn̄e dū venerꝭ ī
regnū tuū. q̄ stati suscipiēs depca
tionē meā dixit mihi. Amē dico ti
bi. hodie mecū eris in padiso. Et
dedit mihi illud signum crucꝭ di-
cēs. hoc portās ābula in padisuȝ ꝛ
si nō te pmiserit angel⁹ ingredi cu
stos padisi. oñde illi h̄ signū crucꝭ
ꝛ dic ad eū Jhs xp̄s fili⁹ dei q̄ nūc
crucifix⁹ est misit me huc. ꝛ cū h̄ fe
cissem statim āgelus custos padi
si apiens introduxit me ꝛ colloca
uit me ad dexterā padisi dicēs. Ec
ce modicū sustine ꝛ ingredierꝭ tu.
ꝛ Adā pꝛ oīs hūani generis cū oī
bus filijs suis scīs. Audiētes aūt
patriarche ꝛ ꝓphete ꝛ scī ad oīa ꝟ
ba hec latronis vna voce dixerunt
Bn̄dict⁹ deus oīpotēs pater eter
noꝝ qui talē grām dedit pctōri-
bus ꝛ ī pascua padisi reduxit Am̄
Hec sūt diuina ꝛ sacra misteria q̄
vidim⁹ ꝛ audiuim⁹ karin⁹ ꝛ leuti⁹
frēs ꝛ filij symeonis.

De resurrectiōe dn̄i. Ser. xxxij.

Urrexit

dn̄s vere ꝛc̄. Circa re-
surrectōȝ dn̄i nostri Jhu xp̄i tria
sunt ꝯsiderāda. Pmo ꝙ potenter
surrexit. scd̄o veracit. tertio felici
ter. Primo surrexit potent. qꝛ ꝓ-
pria ꝟtute. Est notandū ꝙ in sa-
cro eloq̄o legim⁹ triplicē resurre-
ctionē scȝ fictā ꝛ falsam. realē sed ī
pfectā. potentē ꝛ pfectā. R. Di
co p̄mo ꝙ habem⁹ in sacra scri-
ptura resurrectōȝ fictā ꝛ falsam. si
cut incātatores ꝛ incātatrices re-
suscitāt mortuos. De ista resurre-
ctiōe legit. j. Regꝭ. xxviij. vbi dꝛ ꝙ
cum Samuel mortu⁹ est ꝛ plāxit
eum oīs isrl' ꝛ sepelierūt eū in ra-
matha vrbe sua. Tunc dixit saul
seruis suis. Querite mihi mulie-
rē hn̄teȝ phitonē. i. exptaȝ in sciaȝ
incantatricū. Nā phiton phitonis
dicit incantator vel diuinator vl'
diuinatrix. Uñ dꝛ q̄rite mihi mu
lierē habentē phitonē. i. ꝑitā in il-
la scīa. Nā vt quidā tradūt est que
dā ars suscitādi mortuos ficte q̄ꝫ
phici⁹ adinuenit. Serui aūt saul
inuenerūt vnā mulierē ꝑitā in il-
la arte. q̄ cum venisset ad saul. di-
xit ei saul. Suscita mihi samuelē
quo ficte suscitato. appuit vt dicit
glo. iudeoꝝ euers⁹. Nā caput fuit
ꝟsus terrā ꝛ pedes sursū. Et dixit
samuel ad Saul Quare inq̄etasti
me vt suscitarer Ait saul. Coartor
nimis. Philistij pugnāt aduersuȝ
me. ꝛ dn̄s recessit a me ꝛ exaudire
me noluit neqꝫ ī māu ꝓphaꝝ neqꝫ
ꝑ sōnia vocaui ḡre. vt oñderes q̄d

faciam. Et ait samuel. Quid interrogas me cum dñs recessit a te et trãsierit ad emuluz tuũ. faciet enim tibi dñs sicut locut9 est in manu mea. et scindet regnũ tuũ de manu tua. et dabit illud proximo tuo dauid qz nõ obedisti voci dñi etc. Hec autẽ suscitatio est ficta et nõ realis. Isto mõ virtute diaboli resuscitãt incantatores et incãtatrices mortuos sicut fecit simon magus. vt habetur in legẽda aplorum petri et pauli. Et sic consimiles resuscitãt. Scdo legimus in sacra scriptura resuscitationem mortuorum nõ fictã sed realem tñ imperfecta. qz iterum in cineres redigunt. Istã legim9 in veteri lege iiij. Re. iiij. quod helyseus pmisit giezi cũ baculo suo ad suscitandũ puerum. Require. Ita ĩ nouo testamẽto legim9 Jo. xj. quod xpus suscitauit Lazarum quadriduanũ in monumento dicẽs. Lazare veni foras. et statim prodijt q fuerat mortu9. Talis resuscitatio nõ fuit ficta sz realis. Nã postea ipse lazarus comedit et bibit et superuixit multis annis. et fact9 est epus ciuitatis marsilie. sz ista resuscitatio fuit imperfecta. qz oportebat eũ iterũ mori. Isto mõ virtute dei et dñi nři iesu xpi resuscitãt electi mortuos. sicut petr9 q suscitauit mortuũ. Require cathedra petri. S Tertio legim9 in sacra scriptura resuscitationẽ realẽ et perfectam et nõ tm̃ resuscitationẽ que fit auxilio alteri9 sz resuscitatoẽ q̃ fit propria virtute et diuina. q̃ tm̃ facta ẽ in xpo. Et h cõuenit proprietatibz diuinis scz potentie sapie et iusticie. Sapiẽtia enim dei dictat quod vbi nõ est culpa nõ debz esse pena. sed in christo nulla fuit culpa. teste pilato condemnatore et iudice suo dicẽte Obtulistis mihi hunc hoiem q̃si auertentẽ populũ. et ecce corã vobis interro. etc. ergo in eo non debuit esse corruptio ĩcinerationis. Vñ ps. Nõ dabis sctm̃ tuũ. i. corp9 scificatũ et deificatũ. videre corruptionẽ. Scdo iusticia dei h obseruat vt vbi sit meritũ ibi sit et premiuz. teste augustino dicẽte. Nullũ bonũ irremuneratũ. sed in xpo fuit meritũ sũme hũilitatis. qz vsqz ad mortẽ se humiliauit. iõ iustuz fuit vt ei daretur pmiũ resurrectõis Vñ Phil. ij. Humiliauit semetipsum fact9 obediẽs vsqz ad mortem etc. propter quod et de9 exalta. etc. Tertio potẽtia dei h clamat. Dedit enim voci sue vocẽ virtutis. quã virtutez filius sentiẽs statĩ resurrexit. Huius exemplũ habem9 in naturalibus. dicitur enim leo qñ nascitur tribus diebz manet quasi mortuus sed tertia die mittit super eum rugitum et statim apparet viu9 sic virtute diuine vocis et potentie surrexit xpus tertia die. Lu. vlti. Surrexit dñs vere. Vñ phus in principio de celo et mũdo loquens de ternario dicit. Per hũc autẽ numerũ adhibuim9 nosmetipsos magnificare deũ creatorẽ proprietatibz eorum que sunt create. Unde de ista perfecta et potenti resurrectione dicit apostolus Romanoruz. vj. Christ9 resurgẽs ex mortuis iã nõ moritur. mors illi vltra nõ dñabitur.

¶ Est notandũ ꝙ ꝑ q̃ttuoꝛ ostē
diẗ xp̄i moꝛtui resurrectio. ¶Pꝛio
ostendiẗ ꝙ potenẗ surrexit ꝑ pro/
priã virtutē. Ipse em̄ nõ indiguit
auxilio alteri⁹ sicˀ alij oēs indigēt.
s3 ꝟtute diuīa surrexit. ĩõ dr̄ resur
rectio. aliorꝫ aũt diciẗ resuscitatio
Uñ dixit Jo.x. ¶Potestatez habeo
ponēdi aīam meã. ⁊ iterũ sumēdi
eaz. Uñ sicut potenẗ aīam cũ cla/
moꝛe valido deposuit di. ¶Paẗ in
man⁹ tuas cõmēdo spũm meum
⁊ inclinato capite tradidit spũm.
ita potenẗ eam ꝟtute ꝓpria reas/
sumpsit. Uñ dicit Mat.vl. Data
est mihi oīs ptãs in celo ⁊ in t̃ra.
Uñ in signũ hui⁹ ptãtis r̃ndit iu/
deis q̃ petiuerũt signũ sue ptãtis
dicētes Jo.ij. Qd̃ signũ ostendis
nobis. r̃ndit. Soluite templuz h̄
et in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. h̄ ē
dicebat de templo coꝛpis sui. Cũ
ḡ surrexit a moꝛtuis recoꝛdati sẗ
discipuli ei⁹. ꝙ h̄ dicebat ⁊ credi/
derũt. Figura hui⁹ habeẗ Jone.ij.
vbi legiẗ ꝙ ipse ionas fuit in ven/
tre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹.
postea ipse piscis expuit eũ ad ter
ram Jonas q̃ ꝑ tres dies in pisce
iacuit ⁊ post tres dies de pisce exi
uit significat xp̄3 q̃ post tres dies
de sepulchꝛo resurrexit. Uñ iterũ
in hui⁹ signũ q̃n iudei petiuerunt
signũ a xp̄o. ¶Respondit vt habeẗ
Mat.xij. Mg̃r volumus a te si/
gnũ videre. Quib⁹ ait. Generatio
mala signum querit. ⁊ nõ dabiẗ ei
nisi signũ Jone ꝓphete. Sicut em̄
fuit Jonas in ventre ceti trib⁹ die
bus ⁊ tot noctib⁹. sic erit fili⁹ ho/
minis ĩ coꝛde t̃re trib⁹ dieb⁹ ⁊c̄. et
ꝓpria virtute postea resurget. Uñ
hec potētia figuraẗ nob ĩ potētia
sampsonis. de q̃ dr̄ Judith. xvj. ꝙ
ipse ingressus ē ciuitatē gazam. et
audiētes philistei circũderũt eu3
posit̃ ĩ poꝛta ciuitat̃ custodib⁹ ne
euaderet. q̃ ĩ medio noct̃ ꝯsurgēs
appꝛ̄hēdēs ambas poꝛte foꝛes cũ
postib⁹ suis ⁊ poꝛtauit ea humer̃
suis ad ꝟticē mõt̃. Uñ canit eccl̄a
de ei⁹ potētia. Samson poꝛtauit
valuas. i. (doꝛ) ⁊c̄. Samson ẗcat
xp̄m q̃ media nocte cũ ꝓpria potē
tia de se resurrexit. Uñ diͨ Amb.
Quõ potuit q̃rere adiutoꝛiu3 sui
coꝛpis suscitãdi q̃ alios suscitauit
⁊c̄. ¶ Sc̄do ostendiẗ ex tumuli
clausione ⁊ signaculoꝛũ illesione.
Judei ei timētes ne discipl̄i coꝛp⁹
iesu de sepulchꝛo aspoꝛtarēt ⁊ di/
cerēt plebi ꝙ a moꝛtuis resurrexit
iõ magno lapide tumulũ clause/
rũt ⁊ signacl̄a imp̄sserũt vt null⁹
posset lapidē ab extra tollere sine
signacl̄oꝝ fractiõe. ⁊ custodes po
suerũt vt custodirēt. Jõ xp̄s euidēẗ
oñdit magnitudinem sue potētie
in h̄ ꝙ clauso tuml̄o ⁊ illesis sigill̄
de sepulchꝛo resurrexit. Uñ dicit
Mar.vl. ꝙ maria magdalena et
maria iacobi ⁊ salome emerũt aro
mata vt veniētes vngerēt iesũ. Et
valde mane vna sabbatoꝝ veniũt
ad monumētũ oꝛto iã sole. Et dice
bãt ad inuicē. Quis reuoluet no/
bis lapidem ab ostio monumēti.
Erat q̃ppe magn⁹ valde. Jn h̄ bñ
oñdiẗ ꝙ ipse potētia diuīa clauso
sepulchꝛo surrexit. ⁊ illesis sigill̄

vsq3 dū angel⁹ reuoluebat lapidē Un̄ dr̄ Mat.xl. Angel⁹ dn̄i descē dit de celo ꝛ accedēs reuol. la. ꝛc. Et iō in signū potētie rusurgendi custodes q̄ sepulchrū custodierūt audiētes ꝑemotū qn̄ xp̄s resurrexit timuerūt valde. Un̄ Mat.xl. Pre timore āt exꝑriti sꝰ custodes ꝛ facti sꝰ velut mortui. Un̄ h̄ ꝑui⁄dit ꝓpha in spūscō cū dicit. Not⁹ ī iudea de⁹ in isrl̄ magnū nomē ei⁹ Et fact⁹ ē in pace loc⁹ ei⁹.s.ī sepulchro. Seq̄r. Ibi ꝯfregit potētias sc3 terrēdo custodes sepulchri ī resurrectiōe. Seq̄r Tu terribil'es ꝛ q̄s resistit tibi. ex tūc ira tua. de celo auditū fecisti iudiciū. terra tre⁄muit ꝛc. vn̄ dr̄ Mat.xl. Ecce ter⁄remont⁹ fact⁹ est magn⁹. Un̄ p̄s. alibi. Quis de⁹ magn⁹ sic̄ de⁹ nr̄ tu es de⁹ q̄ fac3 mirabilia. Nota3 fecisti in ppl'is ꝟtutē tuā. ꝛ rede⁄misti ī brachio tuo ꝛ in potētia populū tuū. Et sic p3 tertio ꝙ potēꝰ surrexit cū sic illesis signaculis et clauso sepulchro ꝛ custodib⁹ ꝓter ritis surrexit. Un̄ bn̄ dr̄ p̄s. xvij. In deo meo trāsgrediar muꝝ. X Tertio oñdiꝰ ꝑ celerē sol' ortum. Nā sicut sol in suo ortu potenꝰ tenebras fugat. ꝛ sua ꝟtute diē facit clarescere. ita xp̄o resurgēte nox ꝛ tenebre fugerūt. ꝛ sol ad gl'a3 ꝛ ad potentiā resurgent3 celeriꝰ ort⁹ est nec mirū. Na3 vt dicūt euāgeliste ꝙ tp̄e passiōis xp̄i a sexta hora ꝓ⁄pter passionē xp̄i tenebre facte sūt vsq3 ad horā nonā. ꝛ sol obscurat⁹ est nō naturalr̄ s3 miraculose et ꝑ potētiā diuinā ita ī resurrectione xp̄i festinauit sol ꝯgaudendo dn̄o ꝙ ꝑ potentiā diuina3 luxit ꝑ tres horas ꝑusq3 ꝰm cursu3 lucet. Un̄ ganfredus ī expositione sup lucā q̄ dicit. Tenebre facte sūt in vni⁄uersa terra vsq3 ī horā nonā. ꝛ sol obscurat⁹ ē. dicit. Sicut sol obscuraꝰ ad exeq̄as morient3. sic celeri⁹ ort⁹ est ad gl'ia3 resurgent3. Un̄ in signū hui⁹ dr̄ Mar.vlti. ꝙ maria magdalena ꝛ maria iacobi ꝛ salome val. ma. vna sab. ve. ad mo. orto iam sole. Ecce ꝙ dicit valō mane. i. tēpestiue ꝛ tn̄ orto sole. Unō dicit Petr⁹ rauēnenꝰ. ꝙ nox dn̄i⁄ce resurrectōis reddidit diei tres horas q̄s amaritudo passiōis abstulerat. Un̄ in signū huius dr̄. ij. Mat. j. Sol refulsit q̄ p⁹ erat in nubilo. s. tp̄e passiōis refulsit cele⁄ri⁹ ī die resurrectōis. Et iō dixerꝰ Karin⁹ ꝛ Leuci⁹. Nos cū essem⁹ cū oīb⁹ patrib⁹ nr̄is positi in caligine ꝛc. Req̄. sup ꝰmone. xxxj. L.
y Quarto oñdiꝰ ꝑ multoꝝ mortuoꝝ resurrectionē Nā sicut feria sexta fuerunt cū eo duo latrones crucifixi vn⁹ a dextr3 ꝛ vn⁹ a sini⁄stris ꝑ falsa3 potentiā iudeoꝝ cū cōfusione sibi. ita ipso resurgēte ꝑ ꝟtutē diuinā multi mortui surrexerūt sibi in gl'iam. Un̄ dr̄ Mat. xxvij. Monumēta apta sꝰ ꝛ multa corpa scōꝝ q̄ dormierūt. surre⁄rūt. ꝛ exeūtes de monumēt3 p⁹ resurrectionē ei⁹ venerūt in scā3 ci⁄uitatē. s. hierl'm. ꝛ apparuerꝰ multis. Quoꝝ resurrectio facta ꝟtu⁄te diuīa fuit realis ꝛ vera. Un̄ dic̄ Raban⁹. Nulla fides adhibēda ē

temeritati coꝝ q̇ dicūt scōs inci/
neratos q̇ cū xp̄o surrexerunt. Et
rō est. Nā ipsi dn̄t eē testes ꝙ xp̄s
potent̄ surrexit. iō nō sūt reincine
rati. Vn̄ Augꝰ. dicit. non fuissent
veri testes resurrectiōis nisi cum
xp̄o fuissent veraciter vestiti stola
imortalitatꝭ. ⁊ cū xp̄o celos ascen
dēte silr̄ ascēdissent. Hic nota in
euāgelio Nicodemi quō potentia
resurgendi xp̄i ꝓbat̄ ꝑ resurrectio
nē mortuoꝝ vt sup̄. y. Et sic finit̄
vnꝰ s̄mo. Z Secūdo p̄ncipalit̄
dico ꝙ xp̄s veracit̄ surrexit. Vn̄ đ
Mat. xxviij. dr̄ ꝙ angelꝰ dixit mu
lieribꝫ. s. marie magdalene ⁊c̄. No
lite timere. Scio em̄ ꝙ iesum qui
crucifixꝰ est queritꝭ. Nō est h̄ surre
xit sicut dixit. Circa qđ notādū ꝙ
ꝑ q̄ttuor oñdit̄ et ꝓbat̄ ꝙ xp̄s ve/
racit̄ resurrexit. Primo ꝑ inuen/
tionē sudarij et lintheaminis q̇bꝫ
corpꝰ iesu ⁊ caput fuit inuolutuȝ.
Nā dicit mgr̄ li. iiij. dis. xliiij. ꝙ cor
pora glorificata resurgēt sine vlla
deformitate. sine vlla corruptiōe.
sine onere ⁊ difficultate. ꝓpter qđ
sp̄ualia dicta sūt. iō nō retinēt pan
nos q̇bꝫ inuoluunt̄. Ita xp̄s q̇ est
scūs scōꝝ. gl'iosissime surrexit ⁊ di
misit sudariū ⁊c̄. Vn̄ in signū hu/
ius qn̄ xp̄s apꝑuit ioseph. tūc pe/
tiuit a xp̄o vt oñderet sibi sudariū
vt sciret ꝙ veraciter resurrexisset.
Reqre sup̄ in p̄mo s̄mone J. Vn̄
etiā cū maria magdalena vt dicit̄
Jo. xx. nō inuenit corpꝰ iesu ī mo
numēto. Tūc venit ad symonem
petrū ⁊ ad aliū discipulū quē ama
bat iesus ⁊ dicit eis. Tulerūt dn̄m
meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Exijt
ḡ petrꝰ ⁊ ille aliꝰ discipulꝰ ⁊ vene/
rūt ad monumentū. Currebāt āt
duo sil'. ⁊ ille aliꝰ discipulus p̄cu/
currit citiꝰ petro et venit p̄mꝰ ad
monumētū. Et cū se inclinasset vi
dit ꝑ ostiū illiꝰ edificij ītra qđ erat
corpꝰ xp̄i sepultū. Nā sepulchruȝ
erat factuȝ ad modū cuiusdā do/
mūcule lapidee intra qđ erat se/
pulchrū excisuȝ in petra. ⁊ sic erat
ibi q̄ddā ostiolū ꝑ qđ erat ingres/
sus ad locū illū sic em̄ fiebāt anti
q̇tꝰ sepulchra iudeoꝝ ⁊ maxie ma
gnarū ꝑsonaꝝ. Et sic iohes vidit
lintheamina plicata ⁊ posita. non
tn̄ introiuit. Venit aūt simon pe/
trus sequēs eū ⁊ introiuit in mo/
numētū. Naȝ ex ampliore feruore
nō est ꝯtentꝰ solū respicere sic̄ Jo/
hānes sȝ voluit oīa diligent̄ ꝑscru
tari. ⁊ vidit lintheamina posita et
sudariū qđ fuerat sup̄ caput eius
nō cū lintheaminibꝫ positū sed se
paratim īuolutū in vno loco. Cū
ḡ petrꝰ sic diligent̄ rē examinasset
⁊ tam euidētia signa resurrectōis
vidisset. tūc introiuit ⁊ ille aliꝰ dis
cipulus q̇ venerat prior ad monu
mentū q̇ ambo viderūt ⁊ credide/
runt. Vn̄ istud totū factuȝ est ad
maiorē ꝓbationē resurrectōis xp̄i
Nā si aliqs corpꝰ abstulisset furti
ue. nullo mō lintheamina ⁊ suda
riū deposuissȝ ⁊ eū sic nudū aspor
tasset. Et iō dic̄ Chrys. ꝙ magnū
argumentū ⁊ euidēs resurrectōis
xp̄i ē inuētio p̄dictoꝝ. Nā si disci/
puli asportassent corpꝰ xp̄i furti/
ue sicut iudei timebāt tūc nō ve/

uissent ad videndū. nec etiā ꝓpter timorē militū sepulchrū custodiētiū tantā morā ꝯxissent ꝙ linthea mina ꝑ mirrhā ꝛ aloes ꝯglutinata corpi nō deportassent. B Secundo ꝑ manifestā apparitionē ꝛ multiplicē. Ipse em̄ sepe apparuit dilectꝭ suis. Et ṗmo oīm dilecte sue mr̄i creditᷣ apparuisse. licet h̄ nullꝰ euāgelistaꝝ ponat. Qđ forte iō dimiserūt. qꝛ coꝝ officiū fuit testes resurrectōis inducere mr̄ē aūt ad testificandū ꝓ filio inducere eos nō decuit. Nā si ṽba extraneaꝝ feīaꝝ velut deliramēta visa sunt. quō nō magꝭ matrē ꝺ lirare crederēt. iō euāgeliste scribere noluerūt. Debuit em̄ xp̄s matrē suā letificare de resurrectiōe. quā amplꝰ ceterꝭ oībꝫ cōstat doluisse. Et dicit Amb. in li. de ṽginibꝫ. Maria vidit resurrectiōē dn̄i. Prima vidit ꝛ credidit vidit ꝛ maria magdalēa q̄uis adhuc nutaret. i. dubitaret. hoc etiā romana eccl'a approbare videtᷣ. Nā statī ipso die resurrectionis apđ sanctā mariā celebrat stationē. Est etiā alia apparitio q̄ appuit iacobo iusto. q̄ nō ꝯtinetᷣ in euāgelio. tn̄ ī legēda sua inuenitᷣ. Reqre philippi ꝛ iacobi Itē est alia apparitio q̄ apparuit Ioseph ab arimathia. quē liberauit ꝛ duxit in domū suā. vt patuit in p̄cedenti ṡmone. Et q̄uis iste apparitiōes nō sūt scripte in euāgeliis. tn̄ alibi scripte sūt. Vn̄ dic̄ Io. ca. xx. Multa qdē ꝛ alia signa fecit iesus q̄ nō sūt scp̄ta ī libro h̄ ꝛc. euāgelioꝝ. Sꝫ est notandū de apparitionibꝫ de q̄bꝫ euangeliste scribūt ꝙ sūt decē. Xp̄s em̄ apparuit q̄nq̄es post pasca vsqꝫ ad horam ascēsionis. De q̄nqꝫ p̄mis est sciendū ꝙ in die pasce p̄mo apparuit marie magda. Vn̄ Mar. vl. Surgēs āt iesus mane p̄ma sabbati appuit p̄mo marie mag. secūdo appuit mulieribꝫ redeūtibꝫ a monumēto q̄bꝫ dixit auete Mathei. vl. q̄ accesserūt ꝛ tenuerūt pedes eiꝰ ꝛ adorauerᷣt eū. Tertio apparuit simoni. Vn̄ Lu. vl. Surrexit dn̄s vere ꝛc. sꝫ vbi vl' qn̄ nescitᷣ qꝛ euāgeliste nō ponūt. Dicitᷣ tn̄ in hystoria scholastica ꝙ qn̄ monumētū solꝰ intrauit. Et dꝛ in eadē hystoria ꝙ qn̄ xp̄m negauit fugit in cauernā q̄ mō dꝛ gallicātus. in q̄ ꝑ tres dies sꝑ plorauit ex eo ꝙ xp̄m negauit ꝛ ibi sibi xp̄us apparuit ꝛ eū ꝯfortauit. Quarto apparuit discipul' eūtibꝫ ī emaus ī forma ꝑegrini Lu. vl. Quīto discipulis ꝯgregatꝭ sero ī domo dicēs eis pax vob ego sū nolite timere Lu. vl. Sexto appuit discipul' octauo die thoma p̄n̄te. vt hētᷣ Io. vl. Septimo discipul' piscātibꝫ Io. vlti. Octauo discipul' in mōte thabor vbi ꝯstituerat illis iesus. ꝛ vidētes eū adorauerᷣt Mat. vl. Nono apparuit. xj. discipul'. Reqre in cena vbi exprobrauit īcredulitatē coꝝ ꝛ duriciā cordis Mar. vlᷣ. Decio et vltio appuit discipul' in monte oliueti vbi bn̄dixit eis ꝛ ferebatᷣ in celū Lu. vl. B Tertio ostenditᷣ ꝑ angeloꝝ testimoniū q̄ dixerᷣt eū resurrexisse. Nā sic dn̄s ꝑ̄ q̄ ē ip̄s

veritas p̄dixit suā resurrectionez ita facta resurrectiōe nō debebat ab aliq̄ ꝓnūciari nisi a celesti nū/cio q̄ mētiri nō pōt. Nā vt dicͭ magister li. ij. dis. vij. ꝙ boni angeli ꝑ grām cōfirmati sͭ postq̄ʒ steterāt ꝙ peccare n̄ pn̄t. ḡ nec mētiri. Un̄ dᷓ Mat. vlti. ꝙ angelus domini descendit de celo. et ac. reuo. lap. ⁊ sedebat suꝑ eū. Erat aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur. vestimēta ei⁹ sicͭ nix. Et vt dᷓ Mar. vlti. ꝙ cū Maria magdalena ⁊ maria iacobi ⁊ salome venerūt vt vngerēt iesuz. dixerūt ad inuicē. Quis reuoluet nob̄ lapidē ab ostio monumēti. Et re/spiciētes viderūt reuolutū. ⁊ itro euntes in monumētū ⁊c̄. Et cū ingressi eēnt nō inuenerūt corp⁹. Et factū est dū mente ꝯsternate eēnt tūc duo viri. i. angeli vt dicit Lu/cas apparuerūt ⁊ steterūt iuxta illas in vestib⁹ albis. Hi angeli mulierib⁹ assurgebāt. iō dicit Lucas eos stātes. q̄uis alij euangeliste dicūt eos sedere. Cū aūt mulieres timerēt ⁊ declinarēt vultū in traz tūc illi duo āgeli q̄s lucas viros appellat. eoꝙ in forma hūana apparuerūt dixerūt mulierib⁹. Quē querit͡ʒ viuentē cū mortuis. Nō ē h̄ sed surrexit. q. d. Jesum quē vos querit͡ʒ q̄si mortuū h̄ ip̄e nō ē mortu⁹ sʒ viuit. iō nō est h̄ sʒ surrexit. Et iō dicit Mat. vl. ꝙ angelus q̄ reuo. lapidē dixit mulierib⁹. Nolite timere. Scio eñ ꝙ iesuz q̄ cru/cifixus ē querit͡ʒ nō est h̄. surrexit eñ sicut dixit. Uenite ⁊ videte lo/cum vbi posit⁹ erat dn̄s. Et cito eūtes dicite discipulꝭ ei⁹. q̄ surre/xit. ⁊ ecce p̄cedet vos in galileam. Ibi eū videbit͡ʒ sicut p̄dixit. Et iō lucas dicit ꝙ illi angeli dixerunt etiaz. Recordamini qualͬ locut⁹ sit vob̄ dū adhuc in galilea esset. dicēs. Oportet filiū hoīs tradi in man⁹ hoīm peccatoꝝ et crucifigi ⁊ tertia die resurgere. q̄si diceret. s̄m Chrys̄. Et si mihi nō creditis mementote v̄boꝝ q̄b⁹ se dixit die tertia resurrecturū Lu. Et recor/date sunt v̄boꝝ ei⁹ ⁊ egresse a monumēto nūciauerūt hec oīa illis vndecim ⁊ ceter͡ʒ oīb⁹. Erat autez maria magdalena ⁊ maria iaco/bi ⁊ maria salome ⁊ iohanna vxor ꝓcuratoris herodis. Un̄ canit ecclesia ⁊ querit. Dic nob̄ maria q̄d vidisti p⁹q̄ʒ illū amicū tuū cert͡ʒ ⁊ mlͭt͡ʒ argumēt͡ʒ vidisti. signāt rn̄dʒ. Angelicos testes sudariū ⁊ vestes surrexit xp̄s spes mea p̄cedet su/os in galileam. ¶ Quarto ostē ditͬ ꝑ marie magdalene sedulaʒ ⁊ multiplicē inq̄sitionē. Ipsa enim noluit ꝯtentari in angeloꝝ testi/monio nec in dict͡ʒ cuiuscūq̄ʒ nisi inueniret dn̄m suū aut mortuuz aut viuū. Un̄ postq̄ʒ ipsa ex iussu angeloꝝ nūciauerat petro ⁊ alijs discipulꝭ ꝙ fuisset ī monumēto et nō inuenisset corp⁹ iesu ⁊ vidisset āgelos. Tūc petr⁹ ⁊ iohēs iuerūt silͬr vt viderēt q̄d esset. Illis autez recedentib⁹ maria iterū reuersa ē ad monumētū ⁊ nō recedebat sed ibi stabat vt dicitͬ Joh̄. vlti. Abie/runt ergo discipuli. s. petrus ⁊ io/hānes ad semetip̄os. i. ī domū suā

Maria aūt stabat foris plorans de ablatione dilecti sui. ꝛ dum sic fleret tūc inclinauit se iterū ꝛ ꝓspexit in monumētū. Hic querit̄ cū ipa sciret xp̄m sublatū q̄re tūc sic respexit. R̄ndet Grego. Amanti semel inspexisse nō sufficit. q꞉ vis amoris multiplicat intētionē inquisitōis. Scā em̄ desideria dilatione crescūt. Si aūt dilatiōe deficiūt desideria sctā nō sunt. Vn̄ desideriū marie magdalene fuit ita magnū ꝙ nō curasset q̄cunqꝫ iuisset vt suū dilectū etiā mortuū inuenisset. Quapropter ipa meruit tria. Primo āgeloꝝ iteratā visionem ac iocundā cōsolationē. Vn̄ dicit Jo. xl. que cū sic diligēter respexit in monumētū. tūc vidit duos angelos in albis sedētes. vnū ad caput ꝛ vnū ad pedes vbi positum fuerat corp⁹ iesu. q̄ dicunt ei volētes eā ꝯsolari. Mulier q̄d ploras. q. d. Nō habes cāꝫ fletus sed gaudij. q꞉ ille quē credis mortuū resurrexit. Vn̄ dicit Orige. O maria magnaꝫ ꝯsolationē inuenisti. naꝫ tu q̄rebas vnū hoīem ꝛ duos angelos inuenisti. q̄rebas iesum mortuū et ip̄m viuū ab angel' intellexisti. O maria q̄d iam ampli⁹ turbar. q̄d ploras. ecce habes angelos sufficit eoruꝫ visio. Maria ꝟo n̄ curauit āgelos sꝫ dic̄ eis assignādo cām sui doloris. Tulerūt dn̄m meū ꝛ nescio vbi posuerunt eū. q. d. Nō īmerito ploro. q꞉ illuꝫ ꝑdidi in quē totā spem meā posui igit̄ angustie mihi sunt vndiqꝫ nescio em̄ quo vadā. nescio vbi req̄raꝫ. stabo igit̄ h̄ ꝛ plorabo vsqꝫ dū mihi deficiēt lachryme. Vn̄ dicit Origenes. O maria q̄d spei quid̄ ꝯsilij erat tibi vt sola stares ad monumentuꝫ discipul' abeuntib⁹. tu aūt illos īuenisti ꝛ post illos remāsisti. cur hoc fecisti. diligebas plus q̄ꝫ illi. an sapiebas plus q̄ꝫ illi. q꞉ n̄ metuebas vt illi. certe nihil sapiebat marie nisi diligere. ꝓ dilecto dolore. iō secūdo meruit sui dilecti visionē. Vn̄ dicit Jo. xl. ꝙ cuꝫ dixisset angelis r̄ndendo. s. Tulerunt dn̄m ꝛc. et cū hoc dixisset cōuersa est retrorsum et vidit iesum stantem. ꝛ nesciebat q꞉ iesus est. D Hic querit̄ quare cū angelis loquit̄ ꝯuersa ē retrorsuꝫ. R̄ndet̄ ꝑ doctores ꝙ xp̄s p⁹ eā apparuit ꝛ angeli cognoscētes dn̄m signo ꝛ motu reuerētie ōnderūt se aliq̄d magnū videre. et h̄ est ꝙ fecit eam ꝯuerti retrorsum. Jdeo dicit euāgelista. Cōuersa est retrorsuꝫ. Sequit̄. Et nesciebat q꞉ iesus est. Et hui⁹ rō est vt dicit Chrys. Christ⁹ em̄ apparuit angelis tanq̄ꝫ dominator. ideo cito cognouerūt eum. Marie vero ī forma ortulani. iō nō cognouit eū. Sequit̄. Dicit ei iesus. Mulier q̄d ploras. quē queris. Hic dicit Orige. O dulcis magister ad q̄d ꝓuocas sp̄m et aīm hui⁹ mulieris. an putas ꝙ ipsa dicat tibi. te ploro. te quero. nisi tu cordi ei⁹ ꝓus inspiraueris ꝛ dixeris. Ego suꝫ. q̄d ploras. ꝛ quē queris. an putas ꝙ ipsa cognoscat te q̄ꝫdiu volueris celare te. Seq̄t̄ text⁹ Jlla estimās q꞉ ortulan⁹ eēt ex eo

ꝙ ita mane euꝫ sic in orto videret Jō dicit ei volēs cape eiꝰ beniuolentiā. Dn̄e si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuerūt eū. ⁊ ego euꝫ tollaꝫ. Ecce quā̄to desiderio fuit. Un̄ Origines. O mirabilis mulieris audacia que nullum excipit. nec iudeos seuientes veret̄. sine omni timore ꝯstanti aīo dicit ego eū tollam. O bone iesu ioseph timuit ⁊ nō fuit ausus tollere corpus tuū de cruce nisi in nocte ⁊ d̄ licentia pilati. Maria nec pilatū nec noctē veret̄ dicēs. Ego euꝫ tollam. Et si in atrio p̄ncipis sacerdotū o maria fuisses q̇d fecisses ego eū tollā. Et si ancilla ostiaria te int̄rogassꝫ q̇d rn̄disses. ego eū tollam. O mulier. nō mulier q̄ iesum anteponit. O bone iesu ioseph posuit corpus tuū in monumēto. Maria aūt ex amore ita se peliuit spūm suū cū corpe tuo. vt facilius posset separi aīa sua a viuente corpe suo q̄ꝫ spūm suū te diligentē a defūcto corpe tuo. Ideo tertio meruit sui dilecti iesu christi cognitionē. Nam cū dn̄s eā cōmuni vocabulo appellat dicens mulier. xp̄us nō fuit ei cognitus. sed statim qn̄ eā ꝓprio noīe noīauit dicēs maria. tunc reuixit spūs eius ⁊ cognouit eū. Un̄ dicit Ori. O mutatio dextere excelsi cōuersus est dolor magnꝰ in magnum gaudiū mutate sūt lachryme doloris in lachrymas amoris. Nam vt audiuit se noīe suo vocari sensit in ꝓprio nomine quandaꝫ singularem dulcedinē vocationis. ⁊ sic ꝑ eum cognouit ip̄m magistꝝ a quo vocabat̄. Un̄ xp̄o dicēte ad eam maria. iterum cōuertit se ad xp̄m dicēs. Raboni qđ dicit̄ mgr̄ sic ꝯsueuit eū appellare. ⁊ tūc voluit amplecti pedes eiꝰ pre nimio amore. q̄ȝ iaꝫ cognouit eū. Un̄ dicit Origenes. O amor impatiēs nō sufficiebat ei videre iesum ⁊ loqui cū iesu nisi etiā tangeret iesuꝫ Sciebat em̄ ꝙ v̇tus exibat d̄ illo ⁊ sanabat oēs. ⁊ q̊tquot tangebāt eum salui fiebant. Sꝫ xp̄s noluit tangi ab ea. ideo dixit ei. Noli me tangere. Hic queri pōt. cur nō ꝑmisit se tangi ab ea sed dixit. Nōduꝫ em̄ ascēdi ad patrē meū. q. d. ƀm Grego. Nōdum ascēdi ad patrem meū. i. ad equalitatē patris mei in corde tuo. Ipsa em̄ adhuc carnalit̄ sapiebat de xp̄o quē sicut puꝝ hoīem fleuit. ideo noluit tangi ab ea. sed dixit ei. Uade aūt ad fratres meos ⁊ dic eis. Ascēdo ad patrem meū ⁊ patrē vestꝝ. deum meū ⁊ deū vestrū. s. ꝑ equalitateꝫ. q̄ȝ ego ⁊ pater vnuꝫ sumꝰ vt p̄dixi vobis. Uenit maria magdalena annūcians discipulis. q̄ȝ vidi dominū. ⁊ hec dixit mihi. Un̄ ipsa p̄t dicere illud. j. Corꝝ. xj. Ego em̄ accepi a dn̄o quod ⁊ tradidi vobis.

E Quinto ostendit̄ ꝑ custodum sepulchri narratōeꝫ. dicit em̄ sanctus Mat. xxvij. ꝙ altera die conuenerūt p̄ncipes sacerdotū ⁊ pharisei ad Pilatum dicētes. Dn̄e recordati sumus ꝙ seductor ille adhuc viuēs dixit. post tres dies resurgā. Jube ḡ custodiri sepulchrū

vsq3 in die3 tertiū. ne forte veniāt discipuli ei⁹ ꝛ furenť eu3 ꝛ dicant plebi. Surrexit a mortuis. Et erit nouissim⁹ error peior ṗori. Ait ill' Pilat⁹. habetis custodiā ite custodite. Illi aūt abeūtes ꝯduxerunt custodes ꝛ munierūt sepulchrum cū custodib⁹ signātes lapidē. Illi ꝟo postq̄3 dn̄s surrexit intraueꝛt ciuitatē ꝛ nūciauerūt ṗncipib⁹ sacerdotū oīa que facta fuerūt. vt legiť in euāgelio Nicodemi. et scūs Mat. xxviij. approbat. Require in ṗmo ꝟmone de resurrectiōe in ṗncipio. Ecce apertū mendaciu3 Un̄ dicit Aug⁹. Si em̄ dormieꝛt quō testes esse potuerūt. et ista sibi ꝯtraria fuerūt. Un̄ ṗs. Insurrexerūt in me testes iniqui ꝛ mentita est iniq̄tas sibi. Et ideo canit eccl'ia in sequētia de veraci annūciatiōe marie magdalene. Credēdum est magis soli marie veraci q̄3 iudeoꝝ turbe fallaci. Nam scim⁹ xp̄m surrexisse a mortuis vere tu nob victor rex miserere. ¶ Sexto ōn̄diť ꝑ vulneꝝ ostensionē. Nā vt dr Luce. vlti. qn̄ ipse apparuit discipul' suis ꝛ stetit in medio. tūc ꝯturbati ꝛ cōterriti ꝛ existimabāt se spūm videre. ideo dixit eis. Uidete man⁹ meas et pedes meos. qꝛ egoipse sum. De hoc Reqre in alio libro. Tertio ṗncipaliť dico ꝙ xp̄s resurrexit feliciť. qꝛ oēs electos letanť in padisu3 ꝑduxit Require sup̄. Uel sic. Nā deposita oī miseria in gl'ia resurrexit. Un̄ in signū hui⁹ dixit Mat. xxvj. Postq̄3 aūt surrexero precedam vos in galileam. Galilea interp̄tať trāsmigratio. ꝛ significat ꝙ xp̄s d̄ corruptiōe ad eťnitatē de miseria ad gl'ia3 trāsiuit. Un̄ Ro. vj. Christ⁹ resurgēs ex mortuis ꝛc̄. Sic nos resurgam⁹ cū xp̄o in nouitate corporis gl'ificati. iō dicit. ṗcedā vos. Un̄ ad Ro. vj. sic xp̄us resurrexit a mortuis in gl'ia3 patris. ita ꝛ nos innouitate vite ambulem⁹. Nam sicut xp̄s resurrexit cū corpe gl'ificato. ita ꝟtute resurrectionis xp̄i oēs electi resurgēt cu3 glorificato corpe. Un̄ magister in li. iiij. di. xliiij. Corpa scōꝝ resurgēt sine vlla deformitate. sine vlla corruptiōe sine onere ꝛ difficultate. ꝓpter qd̄ spūalia dicta sunt ꝛ resurgent fulgida sicut sol ꝛc̄.

De ascensione dn̄i. Sermo. xxxiiij

Dominus q̄dē iesus postq̄3 locutus est eis assumpt⁹ ē in celū ꝛ sedet a dextris dei Mar. vl. Notate charissimi. dic̄ em̄ ph's iiij. phi. ꝙ q̄to vnaqueq3 res ē melior ꝛ pfectior tāto debeť ei loc⁹ altior ꝛ pfectior. S3 xp̄s dn̄s nr̄ ē ꝑfectior ꝛ nobilior oīb⁹ creaturis q̄re merito d̄ꝫat ascendere ad sublimiorē locū. i. sup oēs celos. Ideo dicit dn̄s ꝛc̄. In quib⁹ q̄dē verbis tria notanť. Prīo discipuloꝝ fructuosa instructio qd̄ notať. cū dr. Dn̄s q̄dem iesus postq̄3 locutus. Scd̄m est xp̄i gl'iosa ascensio. qd̄ notať. cum addiť. assumpt⁹ est in celū Tertiū xp̄i sup̄ma locatio qd̄ notať cū ꝯcludiť. ꝛ sedet a dex. dei

B Primo dico q notat discipu-
loꝝ fructuosa instructio. Est no-
tandũ q dñs hodierna die q̄ntu-
pliciter locut⁹ est discipul'. Primo
ipsos dure increpãdo de eoꝝ infi
delitate. vt dr Mar. vlt. q postq̄
xp̄s in die resurrectiõis apparuit
marie magdalene. tũc ipsa pcur- 2°
rens nũciauit discipul' fm q an-
geli iusserant eã z etiam ipse dñs.
Et illi audiẽtes q̄ viueret z visus
esset ab ea nõ crediderũt. Post hec
aũt duob' ambulantib' i emaus
ostensus ẽ in alia effigie. s. in for-
ma pegrini. q̄ nũciauerũt ceteris.
nec illi pfecte crediderũt. Etiã nec
ipsi dño pfecte crediderũt vsq; dũ
eis ostendit man⁹ z pedes zc. Uñ
dicit q nouissime recũbentib'. xj.
discipulis in cenaculo vic; in quo
xp̄s iussit sibi pparari pasca p die
cene cũ aliis mulierib' z mre xp̄i.
et aliis discipulis. qui xp̄m seque
bant in vita q̄uis illi vndecim so
lum noiant in textu. Illis simul
recũbentib' int tertiã z sextã ap-
paruit eis iesus intrãs iuxta mo-
dum suũ clausis ianuis. z come-
dit cum eis vt dr Act. j. Per qua-
draginta dies apparẽs eis et lo-
quẽs de regno dei. Et cõuescẽs zc
Uñ Greg. in omel'. hodierna. Co-
medit z ascẽdit vt effectus come-
stionis veritatẽ patesceret carnis
Et Act. x. Mãducauim⁹ z bibim⁹
cum illo. Et sic post h increpauit
eos fm q Marc⁹ dicit q expro- 3°
brauit incredulitatem eoꝝ z duri
tiam cordis. q̄ his q̄ viderãt eum
resurrexisse nõ crediderũt. Et hoc
fecit fm Greg. in omel'. q̄ eos cor
poraliter relinq̄re voluit vt verba
que recedẽs diceret in corde audi
entiũ arti⁹ impssa remanerẽt sc;
illa que sequunt. Nã int oẽs arti
culos fidei articulus resurrectio
nis fuit difficilior ad credendu;.
ideo zc. D Secũdo locut⁹ est
xp̄s hodierna die discipul' officiũ
pdicationis eis iniũgẽdo. Uñ dr
Mar. vlt. q dixit. Eũtes i m ũdũ
vniuersu; pdicate euãgeliũ omni
creature. Ecce quõ iussit euange-
liũ pdicare q est ꝯtra curiosos q̄
mag' vtunt pbo q̄ȝ euãgelio. z ma
gis poet' q̄ȝ ꝓphetis. Cõtra quos
dr ad Roma. j. Non em̃ erubesco
euãgeliũ. Utus em̃ dei est in salu-
tem omni credẽti. Nam hõ p illõ
saluabit. Uñ sequit. Qui credide
rit et baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. q̄
vero non credidarit ꝯdemnabit.
O charissimi notate magnũ seriũ
et dilectionẽ xp̄i q in fine deside-
rauit nos scire verã viam z vita;
vt possem⁹ post eũ ascendere. Nõ
em̃ sufficiebat q passus mortu⁹ z
sepult⁹ est p nobis s; desiderauit
nos scire modũ p quẽ possum⁹ sal
uari cũ dicit. Qui cre. et bapti. zc.
Uñ Jo. iij. Omnis q̄ credit i ip̄m
nõ pere. sed habeat vitã eternam.
ideo dicit Jo. xiij. Jesus cũ dilexis.
suos q̄ erant in mũdo in fine di-
lexit eos. s. dando eis modu; quõ
possunt saluari. Na; sine fide nul
lus põt saluari. J Tertio lo-
cut⁹ est eis informãdo eos formã
baptizãdi. Nã sine baptismo nul-
lus põt saluari. sic ipse dic Jo. iij.

Nisi qs renat⁹.i. baptizat⁹ fuerit ex aqua ꝛ spūscō nō pōt intrare in regnū dei. ꝛ iō multū necessaria fuit hec locutio. Uñ dꝛ Mat.vl. ꝙ iesus locut⁹ ē discipul' di. Data est mihi oīs ptās in celo ꝛ in terra id ē ſm glo.interli.vt q an̄ regna/bat in cel' cū angelis mō ꝑ fidem regnet in terr. ꝑducēdo oēs fide/les ꝑ fidē ꝛ baptismū ad celestē pa triam.vt impleat̄ illud.Fiat volū tas tua ꝛc̄. Seqt̄. Euntes ḡ doce/te oēs gentes.s.ſuare oīa q̄ man/daui ꝓpt̄ que pn̄t saluari.baptizā tes eos ī noīe patr ꝛ filij ꝛ spūsci tūc remittunt̄ eis pctā sua tā ori/ginale q̄ȝ actuale.tā mortale q̄ȝ ve niale que erāt cā eoꝝ dānationis Uñ dicit mgr̄ li.iiij.dis.ij.c.de ba/ptismo.ꝙ baptism⁹ iohis erat in pn̄iaȝ nō in remissionē. baptism⁹ ꝟo xp̄i in remissionē. vñ Act.j.Jo hānes qdeȝ baptizauit aqua.vos aūt baptizabimini spūsctō.nō p⁹ multos hos dies.q.d.tūc.ꝑfecte erit mūdi ab omnib⁹ pctīs.Jdeo baptism⁹ ſm mgr̄m li.iiij.dis.iij.dꝛ tinctio.i.ablutio corpis.Uñ ī ba/ptismo scribit̄ h nomen Jesus in aīab⁹. Recte sicut serui solēt scri/bi ad curiā vni⁹ reg ꝑtinētes.ita nos scribimur ad curiā sūmi reg Nā sicut scriptor scribit trib⁹ digi tis sic ad inuocationeȝ trinitatis scribit̄ illud nomē in aīab⁹ nostr qn̄ sacerdos dicit.Ego baptizo te in noīe pa.ꝛ fi.ꝛ spūsci.Uñ Apo. xiiij. Uidi sup̄ montē syon agnuȝ stantē ꝛc̄.Uñ p̄s.Signatuȝ ē sup nos lumē vult⁹ tui dn̄e ꝛc̄. R

Quarto locut⁹ est eis gr̄aȝ mira/culoꝝ ꝯdonādo.vñ Jo.xiiij.Qui credit in me opa que ego facio ꝛc̄. Uñ dicit venerabilis Beda sup Mat. Oportuit eos magna ꝛ no ua facere q debebāt mag̃ et noua p̄dicare.Et iō vt nouā doctrinā.s. euāgelicā ac fidē catholicā ꝯfirma rent necesse erat vt mirabilia fa/cere possent Jdeo dixit eis hodie vt habet̄ Matth.vlt̄. Signa aūt eos q credi.ī me hec sequēt̄.i.vos q credit in me faciet talia signa qb⁹ ꝓbet p̄dicationē vr̄am.Uñ p mo dixit in noīe meo.i.in virtute noīs mei. demonia eijcient. sicut Paulus fecit.vt habet̄ Act.xvj.ꝙ quedā puella hn̄it spūm phitonē. cui spūi dixit paul⁹. Precipio ti/bi ī noīe iesu xp̄i exire ab ea.ꝛ exijt eadē hora. Patet h etiā in mult sctīs ml'tipl'r. Req.ī legēdis scōꝝ 1
Secūdo dixit.līguis loquent̄ no uis.sicut apl'i.vt habet̄ Act.ij.Nā loqbant̄ va.lin. Tertio serpentes tollēt.i.virtutē ꝛ ptātem hn̄t sup serpētes ꝙ nihil pn̄t eis nocere si cut paulus fecit vt habet̄ Act.vl. ꝙ vipera īuasit manū ei⁹.ipse ꝟo excutiēs eā in ignē nihil mali pas sus est.ꝓpt̄ qd barbari dicebāt euȝ esse deūꝛc̄. Quarto dixit.ꝛ si quid mortiferū biberit nō eos nocebit sicut accidit Johi euāgeliste.Re/qre iohes euāgeliste in ſmo.x.C. Quīto dixit eis. sup egros man⁹ imponēt ꝛ bn̄ habebūt. sicut fece/runt sci ml'tipl'r. Reqre cathedra petri ꝛ alijs legēdis.imo nō soluȝ ad man⁹ impositioneȝ verūetiaȝ

R

ad vbū.vt ptꝫ Act.iij.vbi ad vbū
sancti petri q̄ dixit. Argentū ⁊ au
rum non est mihi ⁊c. In noīe iesu
xp̄i surge ⁊ ambula. Qui stati sur
rexit san⁹. Ista ⁊ multa alia mira-
cula opati sūt vtute xp̄i. Vn̄ dicit
Mar.vl. Illi aūt pfecti p̄dicaue-
rūt vbiqꝫ dn̄o coopante. ⁊ fmonē
ꝯfirmāte sequētibꝫ signis. Et etiā
nō tm̄ apl'i hec fecerūt verūetiam
pfecti fideles ac vbū dei p̄dicātes
vt ptꝫ in legēdis multipl'r Reqre
Et sic impletū est illō p̄s. Dn̄s da
bit vbū euāgelizātibꝫ vtute mul-
ta. Vn̄ sup illud Lu.ix. Cōuoca-
tis iesus.xij.discipulis suis dedit
illis virtutē et ptātem sup oīa de-
monia.⁊ vt languores curarēt.et
misit illos p̄dicare regnū dei.⁊ sa
nare infirmos. dicit glo. Cōcessa
ptāte signoꝝ mittunt p̄dicare re-
gnum dei vt magnitudo factorū
⁊ virt⁹ ostensa fideꝫ daret vbis.et
in noua facerēt q̄ noua p̄dicarēt.
L Quinto locut⁹ ē eis hodie.an
nūciando eis regnū dei. Ipse eīm
descendit de sinu.i.de throno pa-
tris vt gen⁹ hūanū ad regnū celo
rum perduceret. In die ascēsiōis
nouissime loqbat eis ō regno dei
sicut sepi⁹ dixit. Naꝫ dꝛ Mat.vj.
Ipse exclusis oībꝫ trenis sollici-
tudinibꝫ dixit. Querite p̄mū.id ē
p̄mo ⁊ p̄ncipal'r ⁊ an̄ oīa regnuꝫ
dei ⁊ iusticiā ei⁹.q.d. Nā ad h̄ crea
ti estis.sicut mgr̄ dicit li.ij.di.j. De⁹
fecit hoīem vt summū bonum ⁊c.
Vn̄ dꝛ Act.j.ꝙ in die ascensionis
appa.⁊ lo. de regno dei. Vn̄ dixit
p dies.xl.appa.e.⁊c. Moyses ⁊ p
phete pmittebāt tpalia. xp̄us aūt
regnū celoꝝ.qd̄ qd̄ē etiaꝫ cōmisit
eis nūciare alijs. Vn̄ dicit Chrys.
Nō cōmittit aliqd sensibile.i.ter-
renū dicere sicut moyses ⁊ p̄phete
q̄ terrā ⁊ bona tpalia pmittebant
hijs vo regnū celoꝝ ⁊ oīa que con
tinent in eo. Vn̄ in signū hui⁹ qn̄
xp̄s nouissime voluit eis loq̄ an̄-
q̄ꝫ in celū ascēderet eduxit eos de
domūcula in q̄ eis p̄dicauit ⁊ qt-
tuor locutōes fecit in signū ꝙ nō
de trenis sꝫ de celestibꝫ intēderet.
Vn̄ dꝛ Lu.vlt. Eduxit aūt eos fo
ras in bethaniā que sita ē in late-
ra montis oliueti. de q̄ monte ipse
ascendit. Vn̄ dicit hystoria ꝙ illa
que dicta sūt facta st̄ in cenaculo
sed statim post eduxit eos ī betha
niā ⁊ in montē oliueti M Utrū
aūt nūc cū eis ꝯtinue ad locū ascē
siōis iuit sicut iuit cū duobꝫ disci-
pulis eūtibꝫ ī emaus nescit. Cum
aūt ipsis exeūtibꝫ in monte oliueti
ac xp̄o loquente de regno dei aliq̄
q̄ min⁹ sp̄ūales fuerunt de regno
treno intellexerūt. iō interro. eū di
centes vt dꝛ Act.j. Dn̄e si in tpe h̄
restī. regnū isrl'. Quibꝫ rn̄dit. Nō
est vr̄m nosse tpa vel momenta q̄
pr̄ posuit ī sua ptāte.q.d. dn̄s vos
adhuc terrena sapitis. iō nō pote-
stis intelligere celestia sicut pater
me⁹. qꝛ nōdū pfecte recepistis spi
ritūsanctū. Vn̄ sequit ꝙ dixit. ac-
cipietis vtutē supuenientis sp̄ūsci
in vos.q.d. qui faciet vos sapere
celestia ⁊c. Et ideo vt dꝛ Act.j. p̄ce
pit eis ab hierosolimis ne discede
rent.sꝫ expectarēt pmissionē pr̄is

quã audistis inqt p os meũ. que p/
missio fuit spũssctũs. sicut dr Job.
xiiij. Paraclyt⁹ aũt spũssctũs quez
mittet pr̃ in noĩe meo docebit vos
oĩa. vñ dr Lu. vl. q dixit eis Uos
aũt sedete in ciuitate q̃usqz indua
mini vtute exalto spũscõ qui vos
pfortabit z illuminabit sicut pmi
si vobis aũ. Nã dr Jo. xvj. q dixit
eis. Expedit vob vt ego vadã. Si
eñ nõ abiero paclytus nõ veniet
ad vos. Si aũt abiero mittã eum
ad vos. Et cũ venerit docebit vos
oẽm veritatẽ. Et sic dedit eis suaz
bñdictionẽ z ascẽdit in celũ. Et di/
cit Dam. li. iiij. ca. x. q vsa facie ad
orientẽ eleuatis manibꝫ ascẽdit in
celũ. Uñ dr Lu. vl. Eleuatis mani
bus suis bñdixit eis. Et factuz est
dũ benediceret ill' ferebat' in celũ
Qualr aũt valedixerit. nõ putaue
rũt euãgeliste esse scribendũ sz di/
miserũt deuotis hominibꝫ ad cõsi/
derandũ. Uñ dr Jo. vl. Sũt autẽ
et alia multa que fecit iesus que si
scribant' p singla nec ipm mũduz
arbitror cape posse. Uñ de verita
te ascẽsionis legit' in euãgelio Ni/
codemi. Req. in pmo ser. resurre/
ctiõis. Et sic pz pmũ. ¶ Scdo
pncipalr dico q notat' xpi gl'iosa
ascẽsio. cũ dr. Assumpt⁹ est in celũ
Circa qd notandũ q dñs gl'iose q̃
druplr ascẽdit. Prio veracit'. secũ
do potent'. tertio gloriãt'. quarto
letant'. Dico pmo q dñs veracit'
ascẽdit: q oñdit' triplr. s. p spaciũ
tpis. p determinatũ diẽ z horam
cõgruam. Prio oñdit' p spacium
tpis. Nã ipse nõ statim vt resurre
xit ascendit sz p. xl. dies expectare
voluit ppt maiorẽ certitudinẽ re/
surrectiõis sue. Difficili⁹ eñ erat
pbare veritatẽ resurrectõis quaz
passionis. Nã passio sua fuit visa
q feria sexta mortu⁹ fuit in cruce
sz ad pbandũ verã resurrectionez
plures dies reqrebant'. iõ distulit
suã ascensionẽ vsqz ad. xl. diem vt
sic sua resurrectio fieret certa et p
pñs p spaciũ tãti tpis fieret z cer/
tificaret ei⁹ ascensio q̃ erat ita pos
sibilis sicut resurrrectio. Unde dr
Act. j. pbuit seipm viuũ. s. discipu
lis suis post passionẽ suã in mltis
argumentis p dies. xl. zc. Uñ dicit
glo. xl. horis mortu⁹ erat sic. xl. die
bꝫ se viuere cõfirmabat. Qd fecit ĩ
psolationẽ etiã discipulorũ. Nam
sicut discipuli fuerũt turbati. xl. ho
ris qbꝫ ĩ sepulchro mortu⁹ iacuit.
ita p. xl. dies resurgẽs disci. appa/
ruit multiplr in cõsolationẽ et qz
sicut dies pparat' ad horã ita annus
ad diẽ. h est dicere. sic dies psolati
onis compat' ad horã ptristatõis
sic ann⁹ psolatõis ad diẽ turbatio
nis. vñ Jsa. lxj. Spũs dñi sup me
vt pdicarẽ annũ placabilẽ dño et
diem vltionis deo nr̃o. Ecce sicut
p die tribulatõis reddit annũ cõ/
solationis sic p hora tribulatiõis
dedit diem psolationis. Uñ dicit
Leo papa in smone de ascensio/
ne. Quadragenari⁹ numer⁹ ho/
die cõplet⁹ est ordinatõe diuĩa ad
vtilitatẽ nr̃e eruditionis. Nã du/
dubitatum est ab illis scilicz disci
pulis ne dubitaret' a nobis zc. Et
sic completo spacio tpis ascẽdit.

¶ Secūdo ostēdit̄ p determinatum diē. q2 feria qnta ascendit celos. Nā xp̄s iesus passus est. viij. kal. april. z in die dñico īmediate sequenti surrexit. z. xl. die ab ipso die resurrectionis que tūc fuit qnta die mēsis maij z fuit feria qnta eadē die xp̄s ascēdit. Un̄ dic̄ Ac. j. p dies. xl. apparēs eis z lo. de regno dei. Seq̄t. Et cum h̄ dixisset videntib9 illis eleuat9 est. Sed est notandū q dñs feria qnta ascendit ppt̄ tria mysteria tali die facta quib9 talis dies est ɔsecrata. vt recitat mgr̄ Francisc9 de maronis. P̄mo natali die pisces aues z volatilia fuerūt creata. vt d2 Gen̄. j. et iō vt esset ɔformitas creatoris ad creaturaz z econuerso. tali die ascēdit. q2 pisces z volatilia sunt agiles z mobiles valde z faciliter ascendūt. s. pisces flumē. aues aerem. sic xp̄s zc̄. Un̄ Hiere. xlix. Ecce q̄si aquila ascēdet z volabit zc̄. Secūdo nā tali die puer iesus in templo est p̄sentat9. vt d2 Luc̄. ij. Nā xp̄us fuit dñica die nat9. z. xl. dies a natiuitate fuit qnta feria ī qua puer debebat in tēplo p̄ntari iuxta p̄ceptū dñi Leui. xij. Reqre purificatiōis. Sic xp̄s hodie fuit angel' z nubib9 ɔducentib9 in templo celest̄ patrie deo pr̄i p̄sentatus z ad dexterā ei9 collocat9. Un̄ Act. j. Eleuat9 ē z nubes suscepit eū. Un̄ p̄s. Qui ponis nubē ascēsum tuū. z ambu. sup pēnas ventop. i. angelorū. Tertio nam tali die cena dñi fuit celebrata. vt d2 Jo. xiij. Et sacr̄m eucharistie p̄mitus institutuz. p qd̄ figurat̄ illud eternū cōuiuiū. ideo xp̄us tali die ascendit ad celeste cōuiuiū. Juxta illud p̄s. Dñs regit me. i. ipsa diuinitas. et nihil mihi deerit. in loco pascue ibi me colocauit ¶ Tertio oñdit̄ p horā ɔgruā. q2 hora nona eiusdē diei dñs ascendit circa meridiē. Nā p̄m9 hō ob demeritū sue trāsgressionis fuit tali hora d padiso terrestri expulsus. q2 Eua hora sexta comedit d fructu. z hora nona fuerāt expulsi. z p angelū adit9 padisi p̄clusus. Et talis reseratio nō poterat fieri nisi p xp̄m nec etiā adit9 celestis paradisi. Jō ɔgruū fuit vt xp̄s eadē hora ascēderet z homo eadē hora padisum celestem recuparet. z sic xp̄us sua ascēsione aditū ei9 nobis oīb9 reseraret. Jō nos debem9 exemplo xp̄i cū feruenti desiderio ascēdere ad celū in meridie. i. ī feruore dilectionis. Juxta illd̄ Job. xxiij. Uestigia ei9 secut9 est pes me9. viam ei9 custodiui z nō declinaui ex ea. Un̄ Aug9. in sermo. de ascensione Ascendam9 cū illo z sursuz corda habeam9. Sic ascēdit qdā deuotus miles. Nā legit̄ q qdaz miles sic asēcdit corde q ī patrib9 hierosolimis oīa loca in q̄b9 saluator nr̄ fuerat sollicite cū lachrymis visitauit z cū oīa sancta loca p totū pq̄siuisset. vltio venit in montē olyueti. vñ dñs celuz ascenderat. vbi post longā orōnem cū lachrymis dixit. Ecce dñe vbiq3 quesiui te diligent̄. Un̄ dū venerim ad locum vbi celos ascēdisti. nescio ampli9

vbi te requirā. p̄cor te o meū gaudium ⁊ vnicū solatiū suscipe spm̄ meū q̄ taꝫ ardent̄ affectat te vt ad dexterā patr̄ videā sedere te ī gl'ia Et his dict̄ spūm suū sine dolore reddidit deo ⁊ in celū ascēdit. Vñ hortat̄ nos apl's Col. iij. Que sursū sūt querite vbi xp̄s est in dextera dei sedēs. Vñ Aug. in ser. hodierno. Ascendamus cū xp̄o interī corde vt cū dies pmissus aduenerit sequamur corpe. Vñ ī signū hui9 impssit t̄re vestigia pedū ei9. Vñ dicit Simplici9 ep̄s hierosolimitan9 vt habet̄ in glo. de loco ascensionis. q̄ cū postea esset ibi eccl'ia edificata loc9 ille in q̄ steterūt vestigia pedū xp̄i ascendent̄ nunq̄ꝫ potuit sterni pauimēto. imo marmora resiliebāt in ora collocātiuꝫ Et ē documentū q̄ sicut vestigia adhuc terra custodit. ⁊ sic nos custodire debem9 in corde p ꝯtinuā recordationē. ¶ Secūdo dico q̄ dñs ascendit potent̄. q2 p̄pria ⁊ diuīa v̄tute. vñ p̄s. Exultate dñe in v̄tute tua canta. ⁊ psal. v̄tutes tuas. Sicut em̄ xp̄s v̄tute diuīnitatis seip̄m resuscitauit a morte ita p̄pria v̄tute diuīitat̄ ascēdit Et iste ē gloriosissim9 ascēdēdi mod9. In sacra em̄ scp̄tura repit̄ q̄druplex modus ascēdēdi seu eleuādi. Primus ē trāslatio. sic fuit enoch trāslatus. vt d2 Geñ. v. q̄ Enoch ambulauit corā deo ⁊ nō appuit. q2 tulit eū dñs. vñ d2 Ecci. xliiij. Enoch placuit deo ⁊ trāslat9 ē in padisuꝫ Scd'us mod9 ē subuectio. sic fuit helyas subuect9. vt d2. iiij. Re. ij. q̄ cū helyas ⁊ helyseus pgerent simul ecce curr9 igne9 et equi ignei ⁊ helyas pturbinē ascēdit. Terti9 mod9 ē raptio. sic fuit rapt9 sctūs paul9. vt d2. ij. Cor. xij. Scio hominē in xp̄o añ annos. xiiij. siue in corpe siue extra corp9 nescio. deus scit. raptū hm̄oi hoiem vsq̄ꝫ in tertium celū. Quart9 mod9 est ascensio. ⁊ iste ē mod9 nobilissim9 ⁊ gloriosissim9. q2 fit p̄pria v̄tute. Sic ascendit hodie dñs nr̄ iesus xp̄s. Jō d2 ascensio nō assūptio. q2 assumere nō est p̄pria v̄tute sꝫ auxilio sicut p̄mi tres modi. sꝫ ascēdere ē p̄pria v̄tute. Vñ hec ascensio propria v̄tute elegāt̄ figurata ē. Hiere. xlix. vbi ipse in spū p̄uidit ascēsionem xp̄i cum dicit. Ecce q̄si leo ascēdit ad pulchritudinē. Leo est aīal fortissimū iō p eū siḡt̄ p̄pa v̄t9 xp̄i ascēdendi ad pulchritudinē. i. ad celum. Vñ Aug9. in ser. de ascēsione. Sup excelsa celi terrenum corp9. i. hūanitas ponit̄. Vñ ī euāgelio Nicodemi. Req̄. ī ser. resurrectionis. Vñ p̄s. Cognoscēs in spūscō ascensionē xp̄i dicit. Confitebor tibi in ppl'is dñe. ⁊ psalmuꝫ dicā tibi in gentib9. Q̄m magnificata est vsq̄ꝫ ad celos mīa tua veritas tua vsq̄ꝫ ad nubes. Sequit̄ Exultare sup celos de9 ⁊ sup oēm terrā gl'ia tua ℞ Tertio dico q̄ dñs ascendit gloriant̄. Naꝫ celest̄ exercit9 cū magna gl'ia ⁊ reuerentia obuiauit sibi. Qd bñ ostēdit̄ p exēplū. Nā si aliq̄s rex terren9 q̄ p gere p̄fect9 eēt in terrā longinquā ⁊ diu extra stetisset. cū ille repr̄ia

retur sine dubio tot⁹ ppl's obuia/ ret sibi reuerent'. vt p3 p experientiã ⁊ recipet eum cũ magno honore. q̃to mag' tũc dñs nr̃ qui ẽ rex angeloꝝ q̃ fuit in terra longĩqua cũ hodie reuersus ẽ cũ honore ⁊ gl'ia recept⁹ est. Un̄ dicit Aug⁹. in ser. de ascensione. Cũ audis eleuatu3 agnosce militie celest' obsequium Un̄ dicit p̄s. in psona xp̄i ascẽdentis ad celestẽ exercitũ. Cũ gl'ia su/ scepisti me. et nõ ĩmerito. Nã ipse dñs cũ corpe glorificato gloriose ascẽdit. qđ nullus angeloꝝ antea vnq̃3 vidit. Dicit eñ mgr̃ li. iiij. di. xliij. q corpora sanctorum rusurgẽt sine mortalitate cu3 agilitate. subtilitate. ⁊ claritate. Sic dominus nr̃ resurrexit cũ dotib⁹ corpis pfectissime ⁊ clarissime. ⁊ sic ascendit in celũ valde gl'iose et fulgide. Un̄ h̄ cognoscit sapiẽs in spũsctõ cum dicit Eccĩ. xliij. In firmamẽ/ to celi resplẽdens gloriose. Spẽs celi ⁊ gloria stellaꝝ mũdũ illumi/ nans in excelsis dñs. Un̄ Aug⁹. in ser. hodierno. Sanct⁹ ⁊ solẽnis dies ascẽsionis dñi nostri iesu xp̄i hodie illuxit exultem⁹ et letemur in eo. xp̄s ascendit. supna clarue/ rũt. Et iõ pp̄ter tã fulgidã ⁊ gl'io/ sam ascẽsionẽ dñi aliq̃ angeli mi/ rabant' ⁊ fecerũt q̃stiones dicẽtes illđ Isa. lxiij. Quis est iste q̃ venit de edom. tinctis vestib⁹ de bosra. Iste formosus ĩ stola sua. gradiẽs in multitudine v̄tut' sue. Un̄ dic̄ glo. q q̃dã angeli nõ plene cognoscẽtes mysteriũ incarnatõis pas/ sionis ⁊ resurrectionis videntes dñm ascendentẽ ãmirãtes dixerũt angel' comitãtib⁹ dñm. Quis est iste q̃ venit de edom ⁊c̃. Dicit autẽ Diony. in li. ãgelice hierarchie. ca. vij. q cũ xp̄s ascẽdit facte sũt tres q̃ões ab angel'. Primã fecerunt maiores ãgeli ad inuicẽ sibiip̄sis di. q̃s ẽ iste q̃ venit de edom ⁊c̃. h̄ ẽ dicere. q̃s ẽ iste q̃ venit ita gl'iose ⁊ fulgide đ edõ. i. de t̃ra edõ. Edom eñ interp̄tat' terren⁹. tinct' vestib⁹ de bosra. i. dotib⁹ corpis glorificati. Iste formosus ĩ stola sua. i. in hũanitate gradiẽs ĩ ml'titudĩe virtut' sue. i. ascendẽs ĩ multitudine claritat'. Tũc rñdere pot' xp̄s illud Io. viij. Ego sum lux mũdi. Et vere nõ tm̄ mũdi s3 toti⁹ celest' patrie. Et iõ dicit Io. Apo. xxj. Ciuitas illa nõ eget sole neq3 lũa vt luceãt in ea. Nã claritas dei illu/ nabit eã. Qđ ↄgnoscẽs p̄s. in spũ scõ dicit. decorẽ induisti. amictus lumĩe sicut vestimẽto ⁊c̃. S Secũdo fecerũt questionẽ supmi an/ geli ad xp̄m dicẽtes illđ Isa. lxiij. Quare ĝ rubrũ est indumẽtũ tuũ ⁊ vestimẽta tua sic̃ calcantiũ ĩ tor/ culari. Dicit' aũt dñm habuisse indumẽtũ rubrũ. i. corp⁹ suũ cruen/ tatũ sanguĩe. ex eo q adhuc dum ascẽdit ĩ corpe suo habuit cicatri/ ces. q̃s voluit seruare q̃nq3 đ causis s̄m q dicit Beda. Cicatrices eñ dñi suauit ⁊ in iudicio suatu/ rus ẽ vt fidẽ resurrectõis astruat. ⁊ vt p oib⁹ supplicãdo eas p̄ri re/ p̄sentet. vt boni videãt q̃3 miseri/ cordit' sint redẽpti ⁊ reprobi agnoscant q̃3 iuste sint dãnati. ⁊ vt deferat ppetue certũ triumphũ sue vi

ctorie. Jō cū angeli videřt cicatri/ces rc̄. nō imerito dixerūt. Quare rc̄. sꝫ huic qōni rn̄dit dn̄s sic Isa. lxiij. Torcular calcaui sol⁹ r ɔ̄ gentibꝫ nō est vir mecuꝫ. Et pōt crux xp̄i vocari torcular in q̄ tanq̄ꝫ in p̄lio passus ē. ita vt sanguis effū/dereř. Un̄ ego solus torcular cal/caui. r sic hūanū gen⁹ redemi. qđ null⁹ ɔ̄ hoībꝫ poterat facere. Tertio fecerūt qōnez mīores angeli r ad maiores vidētes xp̄m ita gl'io se ascēdere. dicētes illđ p̄s. Quis est iste rex gl'ie. Quibꝫ illi rn̄derūt Dn̄s v̄tutū ipse ē rex gl'ie. Sꝫ ꝑm h̄ facit Dionysi⁹ qōnez di. Cū ipsi sup̱iores sint p̱rio deo r imediate a deo illumienř. r inferiores a su/perioribꝫ. q̄re ab inuicē querūt ac ab inuicē discere cupientes. Ad h̄ rn̄det ipse. r etiā cōmēdator expo/nit di. Jn eo ꝙ inťrogāt signāt se sciam appetere. Jn eo aūt ꝙ p̄mo inť se ɔ̄ferūt demōstrāt ꝙ diuinaꝫ p̱cessionē nō audent p̄uenire. Un̄ de hac q̄stione angeloꝝ r ɔ̄uenīeti rn̄sione alioꝝ dicit Aug⁹. sic Sci/ficař diuīo comitatu vniuers⁹ aer r oīs illa turba demonū volitās p̱ aera xp̄o ascēdēte trāffugit. Cui occurrētes angeli q̄s eēt sciscitāť dicētes. Quis ē iste rex gl'ie. Quibꝫ rn̄deř. Hic ē ille candid⁹ r roseus Hic ē ille q̄ nō habuit spēm neqꝫ decorē. Jnfirm⁹ in ligno. fortꝭ in spolio fedus ī morte. pulcher ī resurrectōe. clar⁹ in celo ¶ Quarto dico ꝙ dn̄s ascēdit letanř. qꝛ cū oībꝫ q̄ captiui fuerūt ī lymbo ascēdit. Naꝫ p⁹q̄ꝫ p̄mi parētes expulsi fueřt ɔ̄ p̱adiso tūc ianua fuit clausa quā nemo poťat ap̱ire nisi xp̄s in hora ascēsiōis. Un̄ dn̄s Jsa. xxij P̄tātem dabo ī manu ei⁹ et dabo clauē dom⁹ dauid sup̱ hūeꝝ ei⁹. r aperiet r nō erit q̄ claudat. r clau/det r nō erit q̄ aperiat. Et iō ante ascēsionē dn̄i null⁹ poterat ītrare regnū celoꝝ q̄ꝫtūcūqꝫ scūs r iust⁹ vn̄ Heb. iij. dic̄ sp̄ūscūs. Jpsi aūt cog̃ueřt vias meas qbꝫ iuraui in ira mea si ītroibūt in requiē meā. Quibꝫ āt iurauit n̄ intrare ī reqēꝫ ipsi⁹ nisi ill' que peccaueřt rc̄. Un̄ Zach. viij. An̄ dies illos merces hoīm n̄ erat. Un̄ Aug. An̄ aduētū xp̄i q̄ꝫtūcunqꝫ scūs mercedē nō recipiebat p̱ bono op̱e suo. sꝫ ad īfernū descēdebāt vt dauid daniel symeon rc̄. Johes bap. r alij p̄res. sꝫ in resurrectiōe xp̄i sť liberati. Un̄ legiť in euā. Nic. Req. an̄ in ꝑmōe p̄mo resurrectōis. Et sic ī ascēsio/ne a xp̄o in celū sť deducti. Un̄ p̄s Ascēdisti ī altū. cepisti captiuitatē Ecce q̄ꝫ p̄clare p̄dixit Dauid. Un̄ etiā p̄dictū ē Mich. ij. Ascēdit em̄ iter pādēs an̄ eos. Trāsibūt portā r ingredieť p̱ eā. r trāsibit rex eoꝝ corā eis. r dn̄s ī capite eoꝝ. O bō ɔ̄sidera q̄ꝫ gl'iose xp̄s hodie cū scīs q̄ p̱ ml'ta milia ānoꝝ ī tenebris et r in vmbra mortꝭ fuerūt ascendit r eos cū magno gaudio in celum duxit. Un̄ p̄s. Ascendit de⁹ in iu/bilatione. r dn̄s in voce tube. q. d. rc̄. Un̄ Jsa. xxxv. Qui redēpti sunt a dn̄o reuerteneť in syon r venient laudātes. r leticia sempiterna su/per capita eorum. O q̄ꝫtum gau/dium est hodie factum. Nam ce/lum apertum est. Captiui sunt

liberati ꝛ ad celestē glīam deducti ꝛ angeloꝝ gaudiū ē ꝓpt̄ h̄ augmē tum. Nā quot aīe hodie in celū sī deducte tot speciales leucias acce perūt. Uñ Baruch.v. Adducet eī de⁹ isrl̄ cū iocūditate in lumīe ma iestatꝭ sue cū misericordia ꝛ iusti cia q̄ est ab ipso. Uñ Aug⁹. in ser. hodierno. Resurrectio dñi spes nr̄a est ascensio dñi glificatio nr̄a est ꝛc. ¶ Tertio p̄ncipalr̄ dico ꝙ notat̄ xp̄i sup̄ma locatio. cum ꝯcludit̄. Et sedet a dextrꝭ dei. Dextera ē eq̄litas dei. Dicit em̄ ph̄us vt supra in p̄ncipio. quare merito ascendit hodie ad dexterā.i.ad equalitatē. Uñ ip̄e p̄dixit hoc Jo. xvj. Exiui a patre ꝛ veni in mūdū iterū relinquo mundū ꝛ vado ad patrē. Cui ꝯcordat p̄s. cū dicit. in sp̄ūsancto. A sūmo celo egressio ei⁹ ꝛc. Exultauit vt gygas ad currendū viā. Ualde em̄ velocit̄ ascē dit qñ tantū spaciū quasi ī momē to ꝑtranscurrit. Refert em̄ raby moyses maxim⁹ ph̄us. ꝙ quilibet circulus. siue celū cuiuslibet planete hꝫ in spissitudine viā q̄ngentoꝝ annoꝝ.i. tantū spaciū q̄ꝫtum aliq̄s de via plana in q̄ngentꝭ annis posset ire ꝛ distantia int̄ celū et celū est silr̄ via q̄ngentoꝝ ānoꝝ et ideo cū sint septē celi siue spere erit ꝑm euꝫ a centro terre vsqꝫ ad ꝯcauū celi saturni qd̄ est septimū celū via septē miliū annoꝝ.i. tantum spaciū q̄ꝫtuꝫ de via plana aliquis iret in septē milibꝫ septingē tis annis si tamdiu viuere posset Jta tñ ꝙ quilibet ann⁹ cōponat̄ ex tricentis ꝛ.lxv. diebꝫ. ꝛ iter cuiuslibet diei sit. xl. miliaria. et q̄dlibet miliare sit duoꝝ miliū passuū Hec Rabi moyses. Jste igit̄ fuit magn⁹ saltus quē fecit xp̄s d̄ terra in celum Uñ de hoc saltu dicit Amb. Quodaꝫ saltu venit xp̄s in hunc mūdū. Apud patrē erat. in virgine venit. de virgine in p̄sepe trāsiliuit. descēdit in iordanē. ascē dit in crucē. descēdit in tumuluꝫ. surrexit de tumulo. ꝛ ascēdit. ꝛ sedet a dextris patrꝭ. ¶ Sed ē notandū ꝙ xp̄us in ascensu suo locauit electos suos q̄s secum vexit singularit̄ ad choros āgeloꝝ ꝑm merita eoꝝ. Jō dixit Joh. xiiij. Jn domo patrꝭ mei māsiones multe sunt. Nā sancti ꝑm merita sua debent remūerari. Et qꝛ vt dicit magister li. ij. dis. v. ꝙ de q̄libet ordine aliq̄ ceciderūt. Et ꝑm Greg. nō pñt nisi ꝑ hoīes reparari. iō oportet ad quēlibꝫ ordinē aliquos sanctos locari ꝑm merita eoꝝ. Jdeo dñs nr̄ in quolibet ordine qñ ascē dit aliq̄s locauit. Et credit̄ ab aliquibꝫ ꝙ xp̄s omni die fecerat vnā māsionē ꝛ vnā dietā a die ascēsionis vsqꝫ ad pēthecosten. ꝛ ad quālibet māsionē duxisse eos ꝑm merita eoꝝ. Et sic ascēdit ad thronū trinitatꝭ. Uñ Eph. iiij. Qui descēdit ipse est ꝛ q̄ ascēdit sup̄ oēs choros angeloꝝ vt adipleret oīa. Uñ p̄ma die ascēdit ī ordinē angeloꝝ et ibi locauit eos. q̄ nō ꝓprijs meritꝭ sꝫ sola merēte passione xp̄i sūt saluati. sicut puuli renati fōte baptismatꝭ. nā āgeloꝝ officiū ē hoībꝫ

ministrare ⁊ minora nūciare ⁊ in/
struere hoīes vt iuste viuāt. Vñ di
cit Dyoni. de celesti hierachia. Ad
hūc em̄ chorꝝ videnẗ ptinere q̄ ex
se parꝝ hōi agere sciūt nisi ab aliīs
inducanẗ. qui tñ seruāt p̄cepta ec
clesie in ieiunio ⁊ aliīs obseruātiīs
sʒ ex se modicū addūt. q̄ tñ de nūe/
ro saluādorꝝ sunt inq̄ztū se a pec/
catis custodiūt. ⁊ sic in choro infi
mo collocanẗ. Vñ Greg. in omel.
sup illō. Erāt appropinq̄ntes ad
ihm pub. ⁊ Hugo de sctō victore
li. iiij. de claustro aīe. xxxiiij. c. disti
guit has māsiōes ꝫm modū āgeli
carꝝ mansionū. ⁊ dicit Scōm gra
dus spūaliū pfectuū in nob diffe/
renẗ trāsim⁹ i nūerꝝ āgelorꝝ. Vnō
dicūt de istis q̄ in choro āgelorꝝ lo
canẗ. Sūt nōnulli q̄ pua capiunt
illi itaqꝫ in nūerꝝ. i. in māsiōes an/
gelorꝝ currūt. ⁊ sic de aliīs ꝯñter.
Vñ ꝫm doctores tales sūt de q̄bꝫ
xp̄s in pabola dixit Lu. xv. Mu
lier hñs dragmas decē. si pdiderit
dragmā vnā accēdit lucernaʒ ⁊ e/
uertit domū ⁊ q̄rit diligenter do/
nec inueniat. ⁊ cū inuenerit ꝯuo/
cat amicas ⁊ vicinas dicēs. Con/
gaudete mecū qꝛ inueni dragmaʒ
quā pdiderā. Moraliẗ mulier ha
bēs decē dragmas est essentia di/
uina. Dragma ē denari⁹ in q̄ scri/
pta est imago reg. ⁊ significat ani
mā hoīs ad imaginē dei creatā q̄p
dita erat ⁊ dñs inuenit. Jō vult
ex mō dicere. Habeo in celo nouē
dragmas. i. nouē ordines āgelorꝝ
⁊ decimā. s. aīaʒ pditā ꝓpter pctm̄.
veni q̄rere ⁊ ad h̄ accēdi lucernā.
qꝛ humanā naturā vniui diuini/
tati. ⁊ euerti domū qꝛ circuiui p̄di
cādo. miracula faciēdo. deinde po
sui hanc lucernā sup̄ candelabruʒ
crucis ⁊ sic dragmā. i. aīaʒ pditā in
ueni. quā inuentā feci totā angeli
cā societatē mecū gaudere. qđ ho
die impletū est. Vñ sequiẗ ꝙ xp̄us
dixit Luce. vbi sup̄. ita dico vobis
Gaudiū erit āgelis dei ⁊c. y
Scđa die dr fuisse in ordine arch
angelorꝝ ⁊ ibi collocasse sctōs qui
meruerūt ad istū ordineʒ assumi.
Est āt officiū archāgelorꝝ ꝫm dyo
nisiū. ꝙ maiora nūciant de fide vt
de natiuitate xp̄i. ⁊ factis ⁊ ꝓphet i/
as reuelare. Vñ dr Lu. i. Missus
est angel⁹ Grabiel ⁊c. ꝯñter Ga/
briel est archāgelus. Sic hoīes q̄
nūciant aliīs ⁊ instruūt eos in fi/
de xp̄i. vt se in bonis opibꝫ exerce
ant locanẗ cum archāgel. Unde
Greg. ⁊ Hug. vt sup. Vnusq̄sqꝫ
vestrꝝ si pximū exhortari ad bñ op
andū curat ⁊ eū a prauitate reuocat
⁊ eternū suppliciū denūciat pfe/
cto est angel⁹. q̄ isti nisi inter arch
angelorꝝ numerꝝ deportanẗ. ⁊ ta/
les xp̄s scđa die in choro archan
gelorꝝ collocauit Tertia die dr
fuisse in choro virtutū. i. (krefftige
engel) ⁊ ibi collocasse sctōs q̄ me/
ruerẗ assumi ad istū ordinē. Quo
rū officiū ē ꝫʒ Dyoni. mirabilia fa
cere. ⁊ potissime relucet diuina v
tus in eis ꝓpter q̄d p eos virt⁹ di/
uina faciēdi mirabilia ꝯcediẗ viris
pfectis q̄ fecerūt multa mirabilia
Jō dixit xp̄s Jo. xiiij. Qui credit i
me. opa q̄ ego facio ⁊c. Sʒ nota si

placet de⁹ fecit mirabilia p auto ritatē ãgeli p imutatões materie. demões p vtutes naturales reb⁹ insitas. magi p occultos ɔtract⁹ cū demõib⁹. boni xpiani p iusticiam publicā. mali xpiani p signū publice iniusticie. Uñ dicit Aug. Miracl'a hoiẽ sctm nõ faciũt. sz oñdũt. neqz qcũqz q miracula fac hz spm̃sctm̃. qm̃ ꝛ mali asserũt se fecisse miracula. Sz mõ q faciũt spũalit miracula. ita ꝙ mortuus pctõ. vbo diuio ɔsilio ꝛ auxilio suscitãt. p ɔtritõz curãt. p ɔfessionez leprosos mũdãt. pigros excitant ad satisfactõz sicut potissime faciunt sacerdotes q pctõres ligatos vincul' pctĩ vnico vbo autoritate dei absoluũt. ꝛ sic mortuos pctõ resuscitãt. Et oẽs q in semetipsis spũal'r mirabilia faciũt seipos suscitãdo a morte pctĩ. tales locant in choro vtutũ. Uñ Grego. vt s. Sũt alij q mira faciũt signa. valẽter opãtes. q ergo isti nisi ad mãsionẽ ꝛ numeꝝ vtutũ locant. Z Quarta die dr fuisse in choro ptãtũ. i. (geweltig engel) ꝛ ibi collocãtur ꝛc. Quoꝝ officiũ est ẽm Dyoni. coercere demões ne tm̃ noceãt hoib⁹ q̃tũ cupiũt. Qd pz ĩ Apoc. xx. vbi dr ꝙ angel⁹ habuit cathenã ꝛ ligauit dyabolũ ꝛ misit eũ ĩ abyssum. Ad illoꝝ choꝝ ptinẽt qui tẽptatõib⁹ demonũ ꝛ carnis ꝛ tribulatõib⁹ mundi resistũt. ꝛ sic viriliẽ dyabolũ vincũt. Unde Grego. ꝛc. Sũt nõnulli q de obsessis corpibus spũs malignos fugãt ꝛ eos vtute oronis eijciũt. iõ ipi mãsionẽ inter ptãtes habẽt. Quinta die dicit fuisse in choro pncipatuum. i. (furstẽ ertzengel) ꝛ ibi collocant Quoꝝ officiũ est ẽm Dyoni. docere hoies inferioris gdus maiorib⁹ debitã reuerentiã exhibere. sicut regib⁹ pncipib⁹ ꝛ p̃latis obedire ꝑpter amorẽ dei. ac maiores docere ppl'm subditũ ẽm iusticiaz dei ꝛ regere. Ad istũ igit choꝝ ptinẽt oẽs q regunt ppl'm subditum ẽm iusticiã dei siue sint p̃lati seculares siue religiosi siue reges. Et inferiores siue religiosi siue scl'ares q seipos iugo obediẽtie ꝑpt deũ voluntarie astrixerũt. Uñ Gre. Sũt nõnulli q acceptis vtutib⁹ merita electoꝝ hoim trãscendũt. i. per obedientiã merita accipiũt. Sexta die dr fuisse in choro dñantiuz i. (herschẽ engel) q iõ sic vocant qz ceter' angel' dñant. Quoꝝ officium ẽ ẽm Dyoni. instruere in bello spũali quõ hoies dñt dñari membris ꝛ sensib⁹ suis ne errẽt in bene faciẽdo. Ad istũ choꝝ ptinẽt oẽs q potent mẽbris ꝛ sensib⁹ dñant ne mala faciãt. Uñ Greg. Sũt nonnulli q sic in seipis cunct' vicijs ꝛ desiderijs dñant vt ex mũdicia vite inter hoies dij vocant. q igit isti nisi inter dñationes currunt. B Septima die dr fuisse in choro thronoꝝ. i. (rechtfertige engel) q ideo dicunt throni eo ꝙ de⁹ in eis sedeat ꝛ sua iudicia discernat. Quoꝝ officiũ est ẽm Dyoni. istruere hoiez dei eqtatẽ ꝛ iusticiã. iõ dicunt libra iudicij. Uñ ipi sunt isti angeli de qb⁹ dr Mat. xiij. Exi-

bunt angeli sepabūt malos ꝺ medio iustoꝝ. Ad hoꝝ choꝝ locanť q̇ sequunť eoꝝ doctrinā vt tanq̄ ī libra spūalia carnalibꝫ. eterna tēpalibꝫ p̄ponunt. vt q̇ in hac libra deo īpendūt honorē. ꝑximo dilectionē. carni castigatōꝫ. Vñ Gre. Sūt nōnulli q̇ sibimetipīs sapiēter ꝛ vigilanť dñanť. discutiunt se deo sp̄ inherētes. recte alios iudicāt. ac se iuxta ꝑximos iuste tenēt In his velut in throno deꝰ sedet. cūcta mirabiliť examinat. Quid isti sunt nisi throni sui ꝯditoris ꝛ ad māsiōes supnaꝝ sediū ascribūtur. Octaua die ꝺꝛ fuisse in choro cherubī. i. (durchlichtig engel) qꝺ iō dicunť. qꝛ in plenitudine scientie p̄ ceteris relucēt radio diuini lumīs. ex eo q̄ p̄me veritati intimius ꝯiungunť. Quoꝝ officiū est ƀm Dyoni. plenitudinē sapientie quā in fonte p̄me veritatꝭ hauriūt aliīs inferioribꝫ cōmunicare ꝛ diffundere. Ad hoꝝ choꝝ locantur doctores q̇ habēt plenitudinē sciētie sacre scripture. ꝛ ꝑpter dilectionē dei ꝛ ꝑximi corda fidelium imbribꝫ sapīe irrigarūt. Vñ Gre. Sunt nōnulli q̇ plenitudinē acceperūt q̄ cherubin iure noīanť. qꝛ in dilectōe dei ꝛ ꝑximi pleni sť. Hi sortē māsionis sue inť cherubī ꝑcipiūt Nona die ꝺꝛ fuisse in choro seraphin. i. (in der minn brynnender engel) q̇ dicunť in seipsis ardētes. ꝛ ibi collocanť ꝛc. Quorū officiū est ƀm Dyoni. hoīem in dei amore accēdere. Ad hoꝝ choꝝ ptinēt ꝑprie apl'i ꝛ martyres q̇ tm̄ in diuino amore arserūt q̄ ꝑpter ip̄ꝫ oīa tp̄alia reliquerūt ꝛ pro amore xp̄i suppliciū mortis ꝑtulerūt. et ad eundē amorē alios incēdebāt ꝛ similiť oēs q̇ talia faciūt. Unde Grego. Sūt nōnulli q̇ sūt accensi facibꝫ supne cōtemplatōis ꝛ solo amore eternitatis pascunť. terrēa abīciunt. amādo ardēt. loquēdo alios accēdūt ꝛ in dei amore alios ardere faciūt. qꝺ istos nisi seraphī dixerim. Jō inter seraphin sortem sue māsiōis acceperūt. Decima die diciť nō mansisse in loco in q̄ mater dei nūc stat sup̄ oēs choros angeloꝝ exaltata. qꝛ virgo Maria adhuc fuit in terra quaꝫ locasset. ibi si eā secū adduxisset. Jō ibi nō stetit sed ascēdit ad thronū trinitatis ad dexterā patris. Et vndecima die fuit pēthecoste. ꝛ tūc misit sp̄m sctm̄ sic ip̄e ꝑmisit apl'is. vt h̄r Jo. xvj. q̄ dixit. Expedit vob vt vadā ꝛc. Et sic pꝫ quō xp̄s ascēdit sup̄ oēs celos. ꝛ sedet ad dexterā p̄ris Vñ ps̄. Tu solꝰ altis. sup̄ om. ter. nimis exal. es sup̄ oēs celos ꝛc.

De sctā trinitate. Ser. xxxiiij

Tres sūt qui testimoniū dant in celo. pr̄. v̄bū. sp̄ūsāctꝰ. ꝛ hi tres vnū sūt. j. Jo. v. Nota te ƀmi dicit cm̄ Aris. p̄° metha. q̄ sciētis ē posse docere. Hinc ē ei q̄ sctūs Jobes q̇ celestia secreta penetrauit dum super pectus dñi ī cena recubuit. ꝛ ibi fluenta diuine sapiētie copiose hausit. iō oñdit se scire dīna secreta cū nos salubť

docet dicēs. Tres sunt q̄ rc̄. Un̄
Boeti⁹ de trinitate. Trinitas p/
sonaꝝ in pluralitate ꝯsistit. vni/
tas vo in simplicate sube q̄re bn̄
dicit. Tres sunt q̄ testimonium
dāt rc̄. B Notādū kmi ꝙ sā/
cta mat̄ eccl'ia que vult oēs filios
i. xp̄ianos saluari. q̄ tn̄ nō pn̄t sal
uari nisi p fidē sctē trinitatis. Iux
ta illud athanasy ep̄i alexandrini
dicētis. Quicūqꝫ vult sal. eē ante
oīa op⁹ est vt teneat catholicā fidē
Quā nisi q̄sqꝫ integrā inuiolatā/
qꝫ seruauerit absqꝫ dubio in eter
nū pibit. Fides aūt catholica hec
est. vt vnū deū in trinitate. r trini
tatē in vnitate veneremur. Iō or/
dinauit eccl'ia hodiernū festū. in q̄
sctā trinitas venerat̄ vt oēs xp̄ia/
ni in va fide trinitatē p̄sonaꝝ et
vnitatē essentie venerent̄ r sic sal/
uarent̄. Q̄ aūt oēs xp̄iani faci
lius possint h̄re fidē trinitatis. iō
trinitas p̄sonaꝝ. r vnitas eēntie
multipl'r nobis on̄dit̄ P̄rīo on̄di
tur ip̄a trinitas p̄sonaꝝ in crean
do oēs creaturas. Un̄ Moyses
ait Gen̄. j. In p̄ncipio creauit de⁹
celū r terrā. Q̄ð exponit mgr̄ snīa
rū di. p deū signans p̄rē. p p̄nci/
piū signās filiū. Sequit̄ ꝙ spūs
dn̄i ferebat̄ sup aquas. Un̄ quod
apud nos dr̄ de⁹. hebraica vitas
bꝫ heloym. Iō dicit̄. In p̄ncipio
creauit heloym. q̄d est pl'ale ad il/
lud singl'are q̄d est el. Et significat
pl'alitatē p̄sonaꝝ. Nā heloym int̄/
p̄tat̄ dij in pl'ali. el vo de⁹ in sin/
gulari. In cui⁹ figura dixit dyabo
lus p serpentē Gen̄. iij. Eritis si/
cut dij. p quo dicit̄ in hebreo helo
ym. Et iō de⁹ s̄m trinitatē est cau/
sa oīs creature s̄m triplicē rōnem
causalitatis. Primo ē causa effi/
ciēs p potentiā. Sc̄ðo est cā essen
tialis p sapiam. Tertio est causa
finalis p bonitatē. Hinc est em̄ ꝙ
in om̄i creatura on̄dit similitudi/
nē hui⁹ causalitatis. Un̄ nō tā ma
gna esset creatura nisi potēs esset
creator. nec tā pulcra nisi eēt sapi
piens. nō tā ordiata r vtilis nisi
esset bon⁹. Et Amb. De⁹ qui na/
tura est inuisibilis vt posset sciri
opus fecit q̄ð sua visibilitate opi
ficē manifestaret. Et iō s̄m tria at
tributa in diuis oīa sunt creata. s.
p potentiā patris. p sapiam filij. r
p bonitatē spūssctī. Un̄ apl'us ad
Ro. xj. dicit. Om̄ ex ip̄o r p ip̄m r
in ip̄o sunt om̄ia. ip̄i honor r gl'a ī
in scl'a scl'oꝝ amē. Q̄ð exponit Au
gu. in li. de ciui. dī di. Ex ip̄o dicit
ꝓpter p̄rem. p ip̄m dicit ꝓpt̄ filiū. ī
ip̄o dicit ꝓpt̄ sp̄m sctm̄. Et cū dicit
ip̄i honor insinuat hāc trinitatē
vnū deū eē. P̄rīo igit̄ on̄dit p̄r̄is
potentiā q̄ oīa ex nihilo creauit.
Nā vt dicit mgr̄ li. ij. dis. j. ꝙ crea/
re ē ex nihilo aliq̄d facere q̄ð tm̄ ꝯ
uenit potētie p̄r̄is. Unð Sap̄. xj.
Om̄ps man⁹ tua dn̄e creauit or/
bē terraꝝ ex materia inuisa. Et di
cit Aug. In h̄ notat̄ oīpotētia sua
q̄r oīa d̄ nihilo creauit. Sc̄ðo ostē
dit̄ filij sapia q̄ ita sapient̄ ordina
uit. Un̄ ps̄. Om̄a in sapia fecisti.
glo. i. ī filio p quē creauit celū r ter
rā r oīa q̄ ī eis s̄t. Et ita sapienter
oīa disposuit q̄ ī mīmo n̄ p̄t sapia

eius inuestigari. Un̄ Ro. xi. O altitudo diuitiaꝝ sapiētie scie dei ꝛc̄. Ul' illud Jo. i. In pncipio erat ꝟbū ꝛ ꝟbū ꝛc̄. Tertio oñdit spūssci bonitas q̄ oīa bñ fecit. Un̄ Geñ. i. Uidit deus cūcta q̄ fecerat. ꝛ erant valde bona. Un̄ dicit Aug. Bonus ē deus ꝛ inq̄ztū sumus boni sumus. Un̄ etiā dyabolus inq̄ztū est creatura ē bonus. Qd etiā oñdit Ares. iiii. et h. vbi dicit q̄ q̄lis vnusq̄sq; est talia opat'. cū g̃ deus sit optimus. seq̄t' ꝛc̄. Un̄ d illis trib' dic̄ Rabanus. Per potētiā pr̄is oīs res creata ē. Per sapiam filii oīs res sapient' dispo sita ē. Per bonitatē spūssci omis res bona ē. ¶ Scdo pncipa lit' oñdit' ipa trinitas psōaꝝ ꝛ vni tas diuīe ꝛ simplicissime eēntie ī rebus creatis et hoc tripliciter sc; in creaturis supiorib'. mediis. ꝛ in ferioꝛib'. vñ Sap. xiii. Per magni tudinē creature ꝛ spēm pōt intel ligibilit' creator vidri. Prio g̃ ostē dit' in reb' creatis supioꝛib'. s. i so le. Sol em̄ est vnus i suba ꝛ triplex ī ppꝛietate ꝛ opatōe. Nā h; valoꝛē seu dignitatē. splēdoꝛē ꝛ caloꝛē. pͦ h; valoꝛē seu dignitatē. vñ Amb. i exā. Sol ē dñs ꝛ pr̄ plāetaꝝ Jō di. Ares. q̄ sol ꝛ hō generāt hoīe;. Se cūdo h; splēdoꝛē p quē illūinat to tū mūdū. Un̄ Boe. Sol ē oculus mūdi. claritas diei ꝛc̄. Tertio ha bet caloꝛē p quē hyems ꝛ frigus tpa tur. Sic in deo ē vna eēntia ꝛ tri nitas psonaꝝ. Un̄ Aug. in li. de ꝟ bis dñi. In sole tria ɔsiderāda sūt q̄ oīno separi nō pñt. s. suba splen doꝛ ꝛ caloꝛ. Sic g̃ nemo pōt diui dere creatū solē a splēdoꝛe ꝛ calo re. quō tunc q̄s diuidere pōt crea toꝛē. q. d. impossibile ē. Un̄ Ansel in de pces. c. xi. di. Ponamus filiū ꝛ spm̄sctm̄. ita pcs esse de pr̄e solo sicut caloꝛ ꝛ splendoꝛ de vno sole. pponamus deū patrē tāq; solis sub stantiā seu rotūditatē q̄ ē sine ini tio. Deīde pponamus filiū sic splēdo rē. notificās patrē sic splēdoꝛ sole; Insup pponamus spm̄sctm̄ tanq; caloꝛē ab vtroq; pcedentē. s. a sole ꝛ a splēdoꝛe. Tūc vt ɔstat ista tria sunt in sole ꝛ nō possūt separi ab inuicē sed sūt vnus sol. Sic pr̄ ꝛ filius ꝛ spūsctūs sunt vnus deus in essen tia. Un̄ Haymo sup Apoc̄. Req re in natiuitate xp̄i X. In cuius fi gura testat' Eusebius circa natiuita tē xp̄i tres soles apparuerūt in ori ente q̄ paulatim in vnū corpus so lare redacti sūt. Un̄ exemplo solis ɔsiderare debemus ꝛ intelligere tri nitatē psonaꝝ ꝛ vnitatē essentie. Un̄ de h̄ habet' figura Geñ. xviii. ī abrahā q̄ vidit tres viros ꝛ vnum adoꝛauit Un̄ dr̄ q̄ apparuit ei do minus sedēti in hostio tabernaculi sui. in tpo fauoꝛe diei. Cūq; eleuas set oculos suos apparuerūt tres viri quos cu; vidisset cucurrit in occursum eoꝛum ꝛ adoꝛauit di cens. Dñe si inueni grām in ocu lis tuis ne trāseas seruū tuū. Ec ce quō hic bñ notat' trinitas pso naꝝ cum tres vidit. ꝛ vnitas eēn tie cum adoꝛās dicit in singulari. Dñe ꝛc̄. Sic nos spūaliter debe mus exemplo solis ɔsiderare ꝛ in telligere trinitatē psonaꝝ ꝛ vnita

tem essentie. tūc i ipo feruore diei i. in splēdore z calore solis bñ apparēt nobis tria zc. Uñ Aug. sup Joh. Si sepas solis candorē a sole sepaṫ vbū a pr̄e. q. di sed p̄mū ē impossibile zc. Scdō oñdiṫ i creaturis medijs puta in aīa. Uñ dicit Augu. ꝙ in aīa est vna essentia z tres potētie. z sic hȝ vnitatē in essentia z trinitatē in potentijs. nā aīa imago est trinitatis. sȝ hȝ memoriā intellectū z voluntatē. q̄ sūt potētie aīe z memoria nō est intellectus. nec intellect⁹ volūtas. nec ecōuerso. z tñ hec tria sūt vna aīa. sic est in diuinis zc. Uñ aīa est creata ſm potētias ad imaginē totius trinitatis. Jō dicit mgr̄ li. ij. disti. xvj. Fact⁹ est hō ſm aīam ad imaginē z similitudinē nō tm̄ patris vel filij vel spūsſcti sed toti⁹ trinitatis. Est ḡ notandū ꝙ anīa p̄mo creata est ad imaginē patrꝭ q̄tuȝ ad memoriā vt deū semp in mēoria habeat Scdō ad imaginē filij q̄tū ad intelligentiā. vt intelligētia deū sp intueaṫ. Tertio ad imaginē spūsſcti q̄tū ad voluntatē vt eum in voluntate sp diligat. Uñ dicit Ber. i li. meditationū. Tria in mente mea inuenio. s. memoriā p quā deū reminiscor. intelligentiam p quā deū intueor. z voluntatē p quā deū āplector D Tertio oñdiṫ in creaturis inferiorib᷒. i. terrestrib᷒. Videm⁹ eñ ꝙ vna ē aqua in fonte riuo z stagno. sed riuus emanat a fōte. stagnum aūt ꝯsurgit a fōte z riuo Sic fili⁹ a pr̄e z spūsſanctus ab vtroq̄ Unde in symbolo Athanasij. Pater a nullo est. filius a pr̄e. spūsſctūs a pr̄e z filio. Sic fons a nullo ē. riu⁹ a fonte solo z stagnū a fonte z riuo Jtē pcedit odor a balsamo. Reqūre natiuitatis X. Et sic pꝫ quō exemplis pōt demōstrari trinitas psonaꝝ z vnitas eēntie. Quare merito debem⁹ hoc credere z firmiṫ tenere. Uñ exemplū hui⁹ habem⁹ in legēda scti Siluestri de impatore Cōstantino cui scūs Siluester p exēplū demonstrauit. Legiṫ eñ ꝙ Cōstantin⁹ impator multū psequebaṫ xpianos. q̄re cecidit in incurabilē leprā. Tandē ad ꝯsilium pōtificū idoloꝝ adducta sūt tria milia pueroꝝ. vt oīs occidi faceret. z se in eoꝝ sanguine recenti z calido balnearet. Egrediēte autē eo ad locū vbi balneū parari debebat. matres pueroꝝ ei obuiabāt. q̄ resolutis crinib᷒ miserabiliṫ vlulabāt. Tunc dixit impator. Audite me comites z oēs ppl̄i. Dignitas romani impij de fonte pietatꝭ nasciṫ Et hāc etiā dedit legē ꝙ q̄cū q̄ in bello aliquē infantē occidisset capitali sn̄ie subdereṫ. Quāta ḡ crudelitas erit illos infātes occidi. meli⁹ est me mori salua vita i nocentiū q̄ vitā recupare p eoꝝ i teritū. Jussit ergo pueros matribus reddi. Cui seq̄nti noce Petr⁹ z Paulus appueṙt dicētes. Qm̄ ꝓpter pietatē abhorruisti effusionē sanguis innocentū. misit nos dñs nr̄ ihs xp̄s dare tibi ꝯsiliū recupande sanitatis. Siluester q̄ ꝓpter tuā credulitatē latitat apud

montē syraptim. ibi em̄ fugit. h ti
bi piscinā oñdet in q̄ imersus ter
tio ab oī morbo lep̄ curaber̄. Tu
vo hāc vicissitudinē xp̄o reddas.
vt idoloꝝ tēpla destruas. ꝛ xp̄i ec/
clesias restaures. ꝛ scē trinitatis
deinceps cultor fias Euigilās igi
tur Cōstantin⁹ misit p̄ siluestro. q̄
vidēs milites credidit se ab eis oc
cidi. ꝛ deo se cōmendās ꝛ intrepi/
dus Cōstantino p̄ntat̄. Cui Con
stantin⁹ assurgēs agit. Bn̄ te ve/
nisse ḡtulamur. ꝛ narrauit ei ordi
nē somnij sui. Et dixit q̄ sūt illi dij
q̄ mihi appuerūt. Siluester rn̄dit
eos eē nō deos sꝫ cultores trinita
tis ꝛ apl̄os xp̄i. Et sic siluester ba/
ptisauit eū in noīe pa. ꝛ fi. ꝛ ss. ꝛ sta
tim mūdat⁹ est. Un̄ p̄ma die sui
baptismi hāc legē dedit q̄ xp̄s ab
vrbe romana tāq̄ʒ ver⁹ de⁹ colere
tur. ꝛ eccl̄ias ꝯstruxit ꝛ ad fūdam̄
tū vni⁹ basilice ꝯstruēde p̄m⁹ ter/
rā apuit ꝛ duodecim cophinos in
scapulis suis foras eiecit ꝛ multa
bona fecit p̄ xp̄ianitate. Audiens
aūt mr̄ ei⁹ Helena p̄ lrās laudat
filiū q̄ abrenūciasset idolis. sꝫ du
re increpat q̄ relicto deo iudeoꝝ
crucifixū hoīeꝫ deū colat. Rescri/
bit August⁹. matri exn̄ti i bethāia
q̄ secū mgr̄os iudeoꝝ ferat ꝛ veni
at. ꝛ ip̄e doctores xp̄ianoꝝ p̄ferat
vt sic ꝛ disputatōe mutua appeat
fides va. Duxit ḡ secū Helēa. cxlj
viros doctissimos iudeoꝝ. inter
q̄s erāt duodecim q̄ sapīa ꝛ eloq̄n
tia p̄ ceteris rutilabāt. Cūq̄ʒ Sil
uester cū cleric̄ suis ꝛ p̄dicti iudi
ad disputandū corā impatore cō/
uenissent. Tunc vnus de duode/
cim doctissim⁹ dixit. incipiēs dis/
putare ꝯtra trinitatē. Cū isti tres
deos dicāt. s. ipsi xp̄iani. s. patrē ꝛ
filiū ꝛ spm̄scm̄. manifestū est eos
ꝯtra legē agere q̄ dicit. Uidete ego
sum solus. ꝛ nō sit ali⁹ deus p̄ter
me. ad hoc rn̄dit Siluester. Nos
vnū deū colim⁹. ꝛ ex vestr̄ libris
trinitatē p̄sonaꝝ vobis demon/
strare valeam⁹. Nā patrē dicim⁹
de quo p̄pheta ait. Ip̄e inuocauit
me. pater meus es tu. Et filiū di/
cimus. de quo idē p̄pheta dicit. Fi
lius me⁹ es tu ꝛc̄. Spm̄scm̄ vo
de quo similī dicit Spū oris ei⁹
om̄is virtus eoꝝ. In hoc etiā q̄
dixit. Faciam⁹ hominē ad imagi/
nem ꝛ similitudinē nostram. ꝛc̄.
euidenter pluralitatē p̄sonarū et
vnitatē deitatis demonstrat. Li/
cet aūt tres sunt p̄sone. vnus ta/
men deus est qu od exemplo visi/
bili aliquatenus demonstrare va
lemus. Et accipiens purpurā im
patoris tres ibi plicas fecit dicēs
Ecce videtis tres plicas. ꝛ expli/
cans ait. ecce q̄ tres plice sūt vn⁹
pannus. ita tres persōe vnus de
us. Et sic superatus est primus.
Et consequenter om̄es superauit
in articulis fidei. Quare impator
ꝛ iudices ꝛ om̄s iudei ꝛ regina cō/
uersi sunt ad fidē. E Tertio
p̄ncipal̄r oñdit̄ trinitas p̄sonaꝝ ꝛ
vnitas essentie p̄ testimonia sacre
scripture veteris legis ꝛ noue. q̄
mgr̄ sniaꝝ ostendit libro. j. distin.
ij. vbi testionia sacre scp̄t̄e adduc̄
Et p̄mo adduc̄ auto ritates vet̄

legis de vnitate diuiē eēnti vbi do
min⁹ ꝑ moysen ait vt hı̄ Deut.vj
Audi isrl' dn̄s de⁹ tuus.de⁹ vn⁹ est
Itē Exod.iij.loquit̄ dn̄s ad moy/
sen dicēs.Ego sum q̇ sum.ꝛ si q̄si/
erint nomē meū vade ꝛ dic eis.q̇
est misit me ad vos.Item Exo.xx.
Ego sum dn̄s de⁹ tu⁹ q̇ eduxi te de
terra egypti.Nō erūt tibi dy aliȷ̄ p̄
ter me ꝛ pl'a dicit ꝛc̄. Mgr̄ dicit.
Hic aptissime declarat̄ vnitas di
uine eēntie.Scd̄o adducit autori
tates noui testamēti vbi xp̄us ait
Job.x.Ego ꝛ pr̄ vnū sum⁹.Mgr̄
dicit.Unū dicit ne fiat discretio.i
diuisio diuiē nature. Un̄ ꝓpt̄ hāc
vnitatē diuine eēntie rn̄dit xp̄us.
Philippo q̄rēti ꝛ di.Dn̄e on̄de no
bis prēȝ ꝛ sufficit nob. Dixit phi/
lippe q̇ videt me videt ꝛ prēȝ meū
Tertio adducit autoritates vete/
ris testamēti de trinitate ꝑsonarū
Un̄ dr̄ Gen̄.j.Faciam⁹ hoīem ad
imaginē ꝛ sil'itudinē nr̄aȝ.Ubi di
cit mgr̄ Dicēs em̄.faciam⁹ ad no/
strā on̄dit pl'alitatē ꝑsonaꝝ dicēs
ꝟo ad imaginē.on̄dit vnitatē eēn/
tie.Un̄ Aug.in li.de fide ad petꝝ
dicit.Si in illa natura pr̄is ꝛ filȷ̄
ꝛ spūsscti eēt tm̄ vna natura non
diceret̄ faciam⁹ hoīeȝ ad imaginē
ꝛ sil'itudinē nr̄am. Cū em̄ dic̄ ad
imaginē on̄dit vnā naturā esse ad
cui⁹ imagineȝ hō fieret.cū ꝟo dic̄
nr̄am on̄dit eūdē deū nō vnā sed
pl'es eē ꝑsonas.Sȝ tu iudee mo/
do diceres forte ad āgelos dixit.
Faciam⁹ ꝛc̄.qꝛ fuerūt creati.Ecō/
tra mgr̄ li.ij.dis.j.dicit.Creare est
de nihilo aliq̇d facere.qd̄ nō ꝯue/
nit āgel' igit̄.Un̄ dr̄ mgr̄ li.ij.disti.
xvj.ꝙ nō dr̄ ad āgelos sȝ ad filiū ꝛ
spm̄sctm̄.Itē on̄dit tres eē ꝑsōas
in eēntia diuia allegādo illud ps̄
Uerbo dn̄i celi firmati sūt.ꝑ ꝟbū
intelligit̄ fili⁹.qꝛ ꝟbū caro factū ē
ꝑ dn̄m intelligit̄ pr̄.Sequit̄ ꝛ spū
oris ei⁹ oēs virt⁹ eoꝝ.Iteȝ ait ps̄.
Bn̄dicat nos de⁹ deus nr̄ ꝛ bn̄di
cat nos de⁹ ꝛc̄.Ecce quō on̄dit tri
nitatē ꝑsonaꝝ.Un̄ in figura hui⁹
dr̄.Esa.vj.ꝙ Esaias dicit se audi
uisse seraphin clamātia.scūs.scūs
scūs dn̄s de⁹ sabbaoth ꝛc̄. Magr̄
Per h̄ ꝙ dicit ter scūs trinitatē si
gnificat.Per h̄ aūt ꝙ subdit dn̄s
de⁹ ī singl'ari vnitatē eēntie.Ter
tia aūt ꝯfessio dei trinitatē exp̄mit
ꝑsonaꝝ.vnitatē ꝟo eēntie apit cū
singl'ariter subiūgit eū.Itē tertio
adducit autoritates noui testam̄
ti ꝙ xp̄s dixit Mat.vl.Ite bapti
sate oēs gētes in noīe pr̄is ꝛ filȷ̄ ꝛ
spūsscti.Itē Apoc̄.iiij.Sctūs scūs
sctūs dn̄s oīpotēs. Iteȝ apl's ad
Ro.xj.on̄dit trinitatē di. Om̄ ex
ip̄o ꝛc̄.vts̄. Tertio on̄dit disticte
ꝑsonas.Nā Dd̄ dicit.Dn̄s.s.pr̄ di
xit ad me fili⁹ me⁹ es tu ꝛc̄.Cuius
eternitas on̄dit̄ Ecc̄i.xxiiij.Ego
ex ore altissimi ꝓdiui p̄moge.ante
oēm creaturā Itē Mat.v.eterna
lē generationē ꝟbi a pr̄e ꝛ tꝑalē ex
Maria insinuat di. Et tu bethle
em effrata ꝑuula es in milib⁊ iu/
da.Ex te em̄ egrediet̄ q̇ sit dn̄ator
in isrl'.ꝛ hoc q̄ꝫtū ad tꝑalē genera/
tionē.Sequit̄.Et egressus ei⁹ ab
initio.i.eternitate.Itē on̄dit ꝑso/
nā spūsscti Gen̄.j.Spūs dn̄i fere/

bat sup aq̄s. et Dd. Quo ibo a spi ritu tuo. Et Esa. lxj. Spūs dn̄i su per me rc. F Quarto p̄ncipa liter os̄ndit in miracul' tripl'r. Pri mo in forma baptisandi. Reqre ascēsiōis J. Quā qdā formā vt re/ citat Eusebi⁹ quidā arrian⁹ dum quendā baptizaret r formā trini/ tatis puerteret mox in detestatio nē puidie aq̄ disputauit Scdo os̄n dit. Legit em̄ de quodā epo q̄ duz missaz celebraret tres clarissime gutte sup altare celit⁹ sūt emisse q̄ sibi appropinq̄ntes vnā clarissi/ mā gēmā effecerūt. quā cū idē eps in q̄dā cruce reponeret in q̄ erant plures alie gēme. Jlle tātā excellē tiā illi⁹ sacre gēme n̄ ferētes d cru ce ptin⁹ ceciderūt. Per h̄ os̄ndit ex cellētia sctissime trinitatis. Jtē ex emplū reqre in smoe de sctō Au/ gu. Tertio ostendit in quodā mi raculo qd accidit scō Augu. Legi tur q eo tpe q̄ ip̄e libros de trini/ tate cōposuit. q̄dā vice dū cā spa/ ciādi iuxta litt⁹ maris ābulauit. socijs a longe sequentib. r quedā meditatio de sctā trinitate discur reret. quendā puerū in littore ma ris inuenit q̄ cum cocleari argen teo in quādā foueā quā fecerat a/ quā de mari effundebat r dixit se velle totū mare i illā foueā sic hau rire. Cui Augu. in risum puocat⁹ ait. Fili mi quō hoc facere posses. cū mare sit magnū. coclear modi/ cū fouea pua. Ait ille. Facili⁹ ē mi bi h̄ facere q̄z tibi qd cogitas adi/ plere. Cogitas em̄ in libro tuo mi steriū trinitatis cōprehēdere. cū li ber tu⁹ sit pua fouea ad recipiēdū ingēiū tuū paruū coclear ad inq̄/ rendū r ip̄a trinitas īmensuz pe/ lag⁹ ad hauriēdū. Et sic puer sta/ tim disparuit r Augu. deo gratias agēs q̄z verū sit qd puer dixit cogi tauit. Et sic pz multipl'r trinitas psonaꝝ r vnitas diuie essentie. vn̄ Joh. xx. hec scripta sunt vt creda/ tis. s. trinitatē. qz Jhs est fili⁹ dei. r vt credētes vitā habeatis in noīe eius. Vn̄ in signū huius dr q Jo hānes baptista cognouit trinita/ tē. Nā tota trinitas manifestauit se sibi cū vidit celos aptos r vocē patris audiuit. Require in scdo sermōe Johannis baptiste.

De natiuitate Johis baptiste. Sermo. xxxv.

Erit enim magn⁹ corā dn̄o Lu. j

Notate k̄mi dicit em̄ Arest. vj. eth. q oīs cognitio fit p sil'itudinē hic est em̄ q angelus Gabriel vn⁹ de archāgel' q̄ꝝ officiū est sm Dyoni. maiora nūciare de fide vt de nati uitate xp̄i r ꝓphetias reuelare ↄsi derās r cognoscēs q ↄceptio r na tiuitas scī Johis sil'i mō debebat p ip̄m nunciari sicut ↄceptio r na tiuitas xp̄i. Jō merito dixit de eo Erit mag. rc. G Est notādū q magnitudinē r dignitatē. scūs io hānes ↄsiderare possum⁹. in. vij. Prio in ↄceptu. nā ei⁹ ↄcept⁹ adō miraculose fact⁹ ē ab āgelo gabri eli. nūciat⁹. qualit aūt hoc factū ē nota. Legit em̄ in hystoria scola/ stica r ↄcordat sctūs Lucas. j. c. q

rex Dauid volēs cultū dñi ampliare. Nā vt dicit venerabil' Beda. Dñs p Moysen ↄstituit. vnū sūmū sacerdotē. q̃ mortuo vnū aliū p ordinē succedere iussit. q̄ seruatū est vsq̧ ad tpa Dauid. Uñ Dd volēs ampliare cultū dei instituit xxiiij. sūmos sacerdotes quoꝝ tñ vn⁹ maior erat. q̃ pnceps sacerdotū vocabat. Statuit aūt. xvi. viros de eleazar ꝛ octo de isachar. ꝛ ſm sortes dedit vnicuiq̧ hebdomadā vicis sue. Abyas aūt habuit octauā hebdomadā. de cui⁹ genere fuit Zacharias. Erat aūt ipe et vxor ei⁹ elizabeth senex ꝛ sterilis ꝛ absq̧ liberꝭ. Cum aūt zacharias templū dñi ingressus fuisset. vt incensum poneret. ꝛ multitudo populi deforis expectaret. appruit ei angelus Gabriel stās a dextris altaris. Cum aūt zacharias in ei⁹ visiōe timeret ait. Ne timeas Zacharia. qm̄ exaudita est orō tua. p priū em̄ est bonoꝝ angeloꝝ vt dicit Ori. ex sua visione territos. cū se pbentes humāis obtutib⁹ mētē turbant ptin⁹ benigna exhortatione cōsolari. Ecōtra aūt mali angeli se in angelos lucis trāsfigurātes si q̄s ex sui psentia territos viderint eos ampliori honore ↄcutiunt. Jō dicit Ne timeas Zacharia Ecce Elizabeth vxor tua pariet tibi filiū. cuius nomē Johānes erit Uinū ꝛ sycerā non bibet. ꝛ ante deum in virtute ꝛ spiritu Helye pcedet. Zacharias aūt considerās sui senectutē ꝛ vxoris sterilitatem dubitare cepit. more iudeorum signū ab angelo acquisiuit. Angelus aūt eo q̄ verbis suis nō credidit. plaga taciturnitatꝭ ipm ꝑcussit vsq̧ ad natiuitatē filij. qd in signū accepit. Cum aūt zacharias foras ad pplm exisset. ꝛ populus eum mutū factū vidisset. cognouerūt q̄ ipe in tēplo visionē vidisset. Cōpleta septimana officij sui abijt in domū suā. ꝛ cōcepit elizabeth ꝛ q̃nq̧ mensib⁹ occultauit se dicens. Quia sic fecit mihi dñs in dieb⁹ qbus respexit auferre opprobriū meū inter homies. Uñ dicit Amb. Erubescebat etatē part⁹ sui ne in senectute videret vacasse libidini. ꝛ tñ gaudebat sterilitatis opprobrio carere. qꝛ opprobriū ē mulierib⁹ nō hrē pmiū nuptiarū pter qd celebrant nuptie ꝛ carnalis coit⁹ excusat. Et sic pꝫ q̄ fuit magn⁹ in ↄceptu. cū sic de⁹ ita miraculose opat⁹ est. ꝛ āgelus hec nūciauit. Uñ Augu. Magna gloria fuit q̄ ab eodē āgelo nunciat⁹ fuit Joh. ꝛ xps. Legim⁹ em̄ q̃ttuor viros solēnes ↄ̄ cursū nature gēitos ꝛ p āglos nūciatos. s. ysaac. Gen. xviij. Sāson Judic. xiij. q̄ꝝ āgl'oꝝ tñ ꝓpria noīa nō legim⁹ xpm Lu. j. ꝛ Johez Lu. j. angeli ānūciantꝭ nomē legim⁹. Nam fuit Gabriel.

D Scdo fuit magn⁹ ī vtō qꝛ sāctificat⁹ an̄q̧ nat⁹. vñ Lu. j. dixit angelus Spūsctō replebit adhuc in vtero m̄ris sue. Jō viuificat d eo illud Hier. j. Priusq̧ te formarē ī vtō noui te. ꝛ an̄q̧ exires d vulua scīficaui te. ꝛ ꝓphaꝫ ī gētib⁹ dedi te Uñ notandū q̄ scīficat⁹ erat tri-

pl'r.s.a pře ⁊ filio ⁊ spūscō ꝯm tria attributa in diuinis. Re.in ser.ꝺ ꝯceptiōe ṽginis.D Primo fuit a pře mūdat⁹ ꝑ suam potētiā.q꞉ fo mes.i.ꝯcupiscētia seu vulneratio peccati in eo q̄ntū ad ꝓnitatē pec candi mortal'r fuit extinct⁹. Jō di cit deus pr̄. Priusq̄ȝ te formareȝ in vtero noui te.i.mūdaui te.scȝ a pcō. Jō dicit Gre.iij.moral'. q̄ de um nūq̄ȝ offendit.etiā i minimis puto in ṽbo vl' facto. Jō dixit an gelus Lu.j. Erit magn⁹ corā deo Amb.nō tm̄ corpis sed aīe scītate Nota Criso. Reqre in seq̄nti ser. Scđo fuit a filio illuminat⁹ ꝑ su am sapiētiā.eo q̄ ī vtero exn̄s co gnouit xp̄m qn̄ Maria venit ad eliza. Vn̄ dicit Lu.j. q̄ cū gabriel venit ad mariā ⁊ nūciauit ei q̄ de beret fieri mat' dei. Et faciens sibi mētiōeȝ de ꝯcep.eli⁊. tūc ꝯsurgēs abijt in mōtana. q꞉ zacharias in mōtanis habuit ⁊ salutauit. Eli. Quam salutatiōem puer ad huc exn̄s in vtero matris prius sense rat q̄ȝ mater. Jō dicit. ꝓphetaȝ in gentibꝫ dedi te Vn̄ Chryso. volēs ōndere q̄ fuit etiā plus q̄ȝ ꝓpheta dicit. Prophete ē ꝓmerito ꝯuer// satiōis ⁊ fidei ꝓphetiā accipe non ꝑusq̄ȝ fuerit hō.sȝ Jobes fuit pri us ꝓpheta q̄ȝ homo natus. Et q꞉ ꝯsuetudo erat vt ꝓphete vngerē// tur. Jdeo qn̄ maria salutauit eli// zabeth xp̄s Jobeȝ in ꝓphetā vn// xit. Nā ip̄e statim p̄sentētiā xp̄i co gnouit.ideo exultauit. Vn̄ dicit Lu.j. Et factū est vt audiuit eli. salutatiōeȝ marie.exultauit infās in vtero ei⁹. Vn̄ dicit Amb. Vocē ꝑor audiuit Elizabeth. sȝ Jobes ꝑor gratiā sensit. Jlla audiuit iste exultauit. Jlla Mariā. iste xp̄m Ecce quantā illuminatiōem rece pit a xp̄o q̄ in vtero cognouit ei⁹ p̄sentiā. Vn̄ dicit Grego. Jobes q꞉ nō poterat xp̄m salutare salta uit in vtero. Et dic̄ Jobes Chry. sup Matth. q̄ genua flexit ī vte ro saltando in reuerētiam aduen tus sui saluatoris. Unde admirā do dicit Greg. Quis vnq̄ȝ nouit tale tripudiū.miles reclus⁹ in vē tre cognouit dn̄ȝ ac regē. Tertio fuit a spūscō sanctificatus ꝑ suaȝ bonitatē Vn̄ dicit Jnnocentius Sanctificatus fuit anteq̄ȝ nat⁹ cum a xp̄o et maria dignus fuit in vtero visitari ideo dicit. Ṽnq̄ȝ exires de vulua sāctificaui te qđ fuit magnū. Sed nō fuit tm̄ san ctificatus in vtero veꝝetiam spi ritusancto repletus. Unde dicit. Amb.sup illud Lu.j. Spiritusā cto replebitur adhuc in vtero ⁊c̄. Cui spiritussanct⁹ infundit ma// gnorum est ⁊ plenitudo virtutuȝ Nā multo excellentius est spiri// tusancto repleri q̄ȝ sanctificari. Et ratio est. nam sanctificari mū datiōeȝ significat. sȝ repleri redū dantiam siue abundātiam dicit. Vn̄ discipl'i xp̄i vsq̄ȝ ad diē pēthe costes nūq̄ȝ ad illū g̃dū potuerūt attigere vt de eis possȝ dici. Reple ti sunt spūscō.q̄ tn̄ fuerunt scīfica ti ⁊ mūdati ꝑȝ dcm̄ saluatorꝭ. vos mūdi estꝭ ꝓpt' ꝯmonē q̄ȝ locut⁹ sum vobis.qđ tn̄ Job.hūit ī vtero ma

tris sue. Vñ dicit Bern. Johes nõ legit solũ i vtero scificat⁹ sʒ etiaʒ i pũscõ replet⁹. Et si placet dic. vñ in signũ h⁹ excellẽtie hũit pr̃ ꝛ etiã mr̃ gr̃aʒ ꝓphetãdi quã ipe eis meruit. Reqre i seqnti ser. ¶ Tertio fuit magn⁹ in ptu. Vñ saluator. Math. xj. Int na. mu. nõ surr. ma. Jo. bap. Circa qd notãduʒ ꝙ ipe in sua natiuitate fuit magn⁹ ꝓpter tria. Prĩo ex hoc qꝛ mr̃ dñi nr̃i eũ more gerule nutriuit. Si nõ fuisset magn⁹ regina celi ꝛ dñа mũdi hñ mãsisset i ꝓprĳs. Vñ legitur Lu. j. ꝙ cũ ãgel⁹ voluit certificare btãʒ virginẽ ꝙ intacto vtero ac vgie ꝑmanẽte posset filium portare. arguit sibi ꝑ locũ a simili dicẽs. Ecce eli. cog. tu. ꝛc vsqʒ ibi. Oẽ vbũ. Tũc exurgẽs maria abĳt in mõtana ad eli. cogñã suã. ꝛ mãsit cũ illa q̃si trib⁹ mẽsib⁹ vsqʒ dũ puer nascit. natũqʒ pueꝝ virgo maria suis scis mãib⁹ de t̃ra leuauit ꝛ q̃si ad morẽ gerule eũ nutriuit. Vñ eli. potuit dicere ad btãʒ vgine illud Exo. ij. Accipe pueꝝ ꝛ nutri eũ. ego tibi dabo mercedẽ tuã s. laudẽ ꝛ gr̃a ꝑ actiões. Scdo fuit magn⁹ in ptu. qꝛ in sua natiuitate pentes letificauit. Letificauit ei prẽʒ suũ zacharĩã. qꝛ loq̃la fuit sibi restituta quã ꝑdidit ꝓpter incredulitatẽ cũ ñ credidit ãglo. vñ dr Lu. j. ꝙ cũ q̃rebãt a pr̃e quem vellet vocari eũ. q postulãs pugillarẽ scpsit di. Jobes est nomẽ ei⁹ Apꝑtũ aũt ẽ ilico os ei⁹ ꝛ lingua e⁹ ꝛ loq̃bat bñdicẽs deũ. Tũc ipletũ fuit illd ꝑmissuʒ ãgeli dicẽtꝭ. Lu. j. Vocab nomẽ ei⁹ Johãnẽ. ꝛ erit tibi gaudiũ et exultatio. Tertio fuit magn⁹ i ptu qꝛ nõ tm̃ prẽʒ letificauit veꝝetiã oẽs vicinos. Vñ Lu. j. Eliza. ipletũ ẽ tps piendi et pepit filiũ ꝛ audierũt vicini ꝛ cognati e⁹ qꝛ magni. dñs miaʒ suaʒ cũ illa ꝛ ꝯgtulabãtur ei. Jõ dixit angel⁹ ad zacharĩã. Lu. j. Mlti i natiuitate ei⁹ gaudebũt. Et merito gaudebãt. Nã pt⁹ ei⁹ fuit miraculos⁹ ꝛ sic excludit defect⁹ ipotẽtie. q̃re merito gaudẽdũ ẽ. Fuit ẽt ei⁹ pt⁹ scũs. ꝛ sic excludit reat⁹ culpe. i. obligatio pene tpal. q̃re gaudendũ est. Fuit ẽt ei⁹ pt⁹ iocũd⁹. ꝛ sic excludit lamẽtũ miserie. Nã vt dicit Aug⁹. de spũ ꝛ aĩa. ꝙ cũ dolore vita istã itrauim⁹. vñ i signũ illi⁹ dixit dñs Geñ. iij. Jn dolore pies fi. tu. Et xp̃s Joh. xvj. Mlr cũ pit tristiciã hʒ. sed i natiuitate iohãnis nõ fuit dolor nec lamẽtuʒ mĩsie rõe scificatiõis in vtero. Jõ merito fuit gaudẽdũ. vñ ꝓpt illd gaudiũ celebrat ecc̃ia e⁹ ortũ ꝛ natiuitatẽ. Vñ dt Aug⁹. i ser. Post illũ sacroscm̃ dñice natal diẽ nullius hoĩs natiuitatẽ legim⁹ celebrari nisi solũ Jobĩs bap. Jn alĳs scĩs ꝛ elcis dei nouim⁹ illũ diẽ coli q illos post ꝯsumatiõeʒ laboꝝ ꝛ deuictũ mũm in ꝑpetuas et̃nitates hec pñs vita parturĳt. Et notãdũ ꝙ q̃uis btũs Jobes euãgelista hac die migrauit ad dñm tñ ecc̃ia festũ Jobĩs euãgeliste in tertiũ diẽ post xp̃i natiuitatẽ celebrãdũ instituit. Et sic solẽnitas Jobĩs baptiste in suo die remãsit

Non tñ dogmatisandũ est ꝙ euã gelista Jobi baptiste cesserit tãq̃ minor maiori.cũ ãbo sint magni scti.nec decẽs est disputare q̃s eorũ sit maior.Qḋ ondsum ẽ diuinitus bñ in q̃dã exẽplo Legit̃ em̃ ꝙ erãt duo doctores thelogie.q̃rũ vn⁹ baptistã.alter euãgelistã pferebat.Tandẽ sup hac q̃stione solẽni disputatiõe idicta q̃libet valde solicit⁹ erat autoritates ⁊ efficaces rõnes inuenire q̃b⁹ suũ Jobez posset pferre.Aduenĩete aũt die disputatõis q̃libet sctõꝝ suo emulatori appuit.eiq̃ dixit Bñ ꝯcordes sum⁹ in celis.iõ de nob nõ dispu tet̃ in terr̃.Tũc illi sibi adinuicẽ ⁊ oĩ pplõ visionẽ publicauerũt.et deũ bñdixerũt. ℞ Quarto fuit magn⁹ in mũdo.q: ipe hũit pfectõz oĩm sctõꝝ vt postea dicet̃ Reqre.⁊ potes recipe vnũ mẽbroꝝ l' plã.Quĩto fuit magn⁹ in egressu de mũdo.Nã ipe ꝓpt̃ iusticiã fuit decollat⁹.q̃re merito fuit magn⁹: q: ꝓpt̃ martiriũ meruit possessionẽ r̃gni celest̃.teste xp̃o.q̃ dt Mat v.Bti q̃ ꝑsecutõez patiunt̃ ꝓpt̃ iusticiã.qm̃ ipoꝝ est reg.ce.Qualit̃ aũt ꝓpter iusticiã sit decollat⁹.Requre in sermõe decollatõis.Sexto fuit magn⁹ in libo Nã ipe sctis in limbo exñtib⁹ ⁊ saluatorẽ expectãtib⁹ xp̃i aduentũ in breui futuruz nũciauit.Scti em̃ pr̃es exñtes in limbo erãt in magna desolatione positi.eo ꝙ spes deliberatiõe eoꝝ differebat̃.⁊ nullus de terminate potuit eis dicere qñ saluator veniret.sed Jobes descẽdit ad eos ⁊ letificat eos asserẽs ꝙ cito essent educẽdi p ꝓmissum saluatorẽ.vñ legit̃ ĩ euã.Nico.ꝙ qñ Jobes fuit decollat⁹ ⁊ venit ad limbuz fuit a sctis patrib⁹ interrogat⁹ Quis es tu Reqre in sermõe p̃mo pasce ℒ Vñ dicit Aug.in ser.Alij aduẽtuz supni regis añ multa tp̃a p̃dicauerũt.iohes aũt futurũ venisse in mũdũ mõstrauit.⁊ sctis patrib⁹ ĩ limbo nũciauit ip̃m saluatorẽ eẽ natũ ⁊ in ꝓxĩo futurũ ip̃os liberãdo.Vñ veracit̃ est ĩpleta in eo ꝓphetia Esa.lxj.di.Spũs dñi sup me.vt p̃dicarẽ captiuis ĩdulgẽtiã ⁊ clausis aptionẽ.vt ꝯsolarer oẽs lugẽtes.⁊ darẽ eis oleũ gaudij ꝓ luctu.Vñ dt Gre.sup Mat.Quẽ p̃currẽs mũdo nũciauerat.hũc moriẽs ad inferos p̃currebat.Sicut em̃ in mũdo m̃lti in ei⁹ natiuitate gaudebãt.sic etiã in limbo sãcti pr̃es de ei⁹ aduẽtu gaudebãt. ℒ Septimo ẽ magn⁹ regnãs ĩ celo Nã p̃ alijs sctis est ĩ celo sublimatus ac ditat⁹.Vñ Berñ.in s̃mõe Eleuent̃ oẽs scti meritoꝝ p̃rogatiuis añ ꝯsistoriũ diuine maiestatis.⁊ nõ erit q̃ ad p̃uilegiũ iobis baptiste audeat aspirare.Vñ sciẽdũ ꝙ magnitudo dignitatis ip̃i⁹ ĩ celo tripl'r oñdit̃.P̃rio q: ẽ collocat⁹ in celo in sup̃mo ordine angelorũ.s.seraphico.Nã vt dicit sctũs Aug.ꝙ de q̃libet ordĩe ãgloꝝ aliq̃ ceciderũt.⁊ s̃m Greg.Ordĩes ãglorũ nõ pñt nisi p hoĩes repari.iõ oz ad quẽlibet ordinẽ aliq̃s sctõs assumi.Cũ igit̃ ex sctitat̃ sue certitudĩe ĩ hac vita h̃r certitudo felicitat̃

ī alia vita.ꝛ iō sic̄ xp̄s posuit.s.io.
ī sup̄mo statu scōꝝ hꝰ vite.ita ꝯn̄r
posuit ī sup̄mo ordīe āglo꜍ꝝ vt col
ligit̄ ex dict) scī Augu.Un̄ ī signū
huiꝰ cōꝑauit eum xp̄s lucerne ar
dēti Job.v.cū dic̄.Ip̄e erat lucer/
na ardēs ꝛ lucēs.ardēs ī dei amo
re lucēs in oī sctitate.Et ᵽm dyo/
ni.seraphin dicunt̄ ardētes iō re/
linquit̄ sctūs Johes in choro eo/
rū.Un̄ Greg.Reqre an̄ in sermo
ne ascēsiōis in fine.Scd̄o on̄dit̄.
qꝛ est intronizatꝰ.ꝛ vt q̇dā docto/
res dicūt in sede ṗmi āgeli.s.luci
feri sedet.Nā ruina sedis luciferi
nō potuit nec debuit̄ reꝑari ꝑ xp̄z
qꝛ ᵽm apl'm ad Heb.j.Sedet ad
dexterā maiestatis in excelsis.tā/
to melior āgelis effectꝰ quāto dif
ferentiꝰ p̄ illis nomē hereditauit.
Cui em̄ angeloꝝ deꝰ dixit aliqn̄.
Filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te
Et rursuz.Ego ero illi in p̄rem.et
ip̄e erit mihi in filiū.Nec debuit ꝑ
btām ꝟginē.qꝛ ᵽm sctm̄ Hiero.
ip̄a excessit oēs āgelos sola ꝛ ascē
dit suꝑ oēs angelos vt de ip̄a di/
cat̄.Ascēdit suꝑ cherubin.Un̄ d̄r
Anselmꝰ de ꝯceptu ꝟgīali.O dn̄a
oē qd̄ deꝰ n̄ ē īfra te est.nec ꝑ aliuz
sctm̄ ip̄o minorē.qꝛ sic excederet
talē in merito ꝛ nō in p̄mia.qd̄ est
ꝯ Hiero.Nec ꝑ aliū sctm̄ maiorē
eo potuit.teste xp̄o Int̄ natos mu
lierū nō surrexit maior iohe bapti
sta.ꝛc̄.ḡa sufficiēti diuisiōe positꝰ
est in loco supradicto.Tertio ostē
dit̄.qꝛ est dotatꝰ felicitate quā lu/
cifer habuisset si stetisset q̄ felicitas
includit in se oēs ꝑfectōes aliorū

ordinū.vt inducit Isi.d̄ sūmo bo
no suꝑ illud Ezech.xxviij.Oīs la/
pis p̄ciosus opimētū tuū.i.oēs ꝑ
fectōes alioꝝ ordinū.Ita dico q̄
sctūs Johes q̇ in loco luciferi po/
situs ē p̄dicta felicitate ꝛ ꝑfectōibꝫ
donatꝰ est.Un̄ ip̄e excellenter ē de
numero illoꝝ de quibꝫ d̄r Roꝝ.
viij.Quos iustificauit hos ꝛ ma/
gnificauit.Justificauit aūt deꝰ sā
ctū Johem in p̄senti multiplicit̄.
ꝑ excellentē grām.ita magnifica/
uit eū in regno ꝑ suꝑabundantez
gl'iam.Hec aūt magnificentia hn̄
figurat̄.j.Mat.x.q̄ rex Alexāder
magnificauit ꝛ honorauit Jona/
thā.ꝛ scripsit eū inter ṗmos ami/
cos regis.Per regē Alexandrū i/
telligit̄ deꝰ rex regū Per Jonathā
sctūs Johes.Jonathas interp̄ta
tur donū columbe.ꝛ significat sā/
ctū Johem q̇ bene dicit̄ donū co
lumbe cum sit donatꝰ donis co/
lumbe.i.spūsscti.Hunc sctm̄ scri/
psit deꝰ inter ṗmos ꝛ p̄cipuos sā
ctos ac ip̄m sublimauit.Un̄ dicit
Bern̄.Cōsidera māsiōes regni ce
lestis ꝛ vniuersum orbē humāe ge
neratōis circūuola.solū Johez vi
deb oībꝫ alijs p̄positū.ḡbn̄ vt ptz
erit magnꝰ corā dn̄o ꝛc̄ quibꝫ ꝑspe
ctis aduertite dilectissimi q̄ztū hu
ic reuerentie q̄ztū deuotōis debea
mus impēdere q̇ vt honorabil's sit
a spūsctō ē ꝓphtatꝰ.ꝓmissus ab ā/
gelo.laudatꝰ a dn̄o.ꝛ ꝑpetua sctē
mortis gloria cōsecratus.Quem
sanctū Johem rogemꝰ ꝓ impetrā
da deuotionis pn̄ia.mundatiōe
pctōꝝ.vt sanctificemur a spū san

cto. ꝛ post hanc vitam ꝑducamur ad eandē gl'am qua Johes vtitur Quod nobis concedat. ꝛc.

De eodem Sermo xxxvj.

Johānes est nomē ei⁹. Luce. j. Est notandū ꝙ scūs Johes sextupl'r seu mlt'ipl'r noīatur in sacra scp̄tura ꝓpter sex status ꝑfectiōis oīm elcōꝝ q̄s ip̄e in se habuit. q̄re bn̄ sibi ista sex noīa sᷓt imposita. Primo vero ꝓpheta rōe cognitiōis diuinoꝝ secretoꝝ. Nā ꝓphete est cognoscere diuina secreta. istā ꝑfectiōem hūit in se. Scđo ꝟo p̄cursor seu p̄co iudicij rōe p̄nūciatiōis ꝟbi dei. qđ est ꝑfectio aplo᷑ꝝ. Tertio amicus rōe passiōis qđ ē ꝑfcō martiꝝ. Quarto lucerna rōe scitatꝫ qđ ē ꝑfectio ꝯfessoꝝ. Quito helias rōe austeritatꝫ vite qđ ē ꝑfectio monachoꝝ ꝛ heremitaꝝ. Sexto āgel⁹ rōe puritatꝫ. qđ ē ꝑfectio ꝟginū. Has ꝑfectiōes hūit. s. Jo. ꝑfctē ī eo qb⁊ ip̄e meruit volare ꝛ peruenire ad eťnā gl'am Un̄ figuraᷓ Exo. xxviij vbi đr ꝙ dn̄s dixit ad moysē. Sumes lapides ꝛ sculpes in eis noīa filioꝝ isrl'. sex noīa in lapide vno ħ est sex ꝑfectiōes filioꝝ isrl'. i. elcōꝝ in scō Jo. qb⁊ volauit ad eťnā pr̄iā. Un̄ seq̄tur ꝙ dn̄s dixit. portabitqꝫ aaron noīa corā dn̄o. M Dico p̄mo ꝙ Jo. hūit in se ꝑfectionē ꝓphetaꝝ q̄ ꝯsistit ī cognitiōe diuinoꝝ secretoꝝ. Jō đr ꝓpheta q̄si vidēs secreta. Nā ip̄e ad huc in vtero matris exn̄s ꝯgnouit xp̄m. Req̄re in p̄nti ser. Un̄ ip̄e fuit etiā tāte ꝑfectiōis et ꝟtutis ac gr̄e in diuinoꝝ secretorum ꝯgnitōe ꝙ vtriqꝫ genti meruit gr̄am ꝓphetisando. Meruit p̄mo mr̄i gr̄am ꝓphetandi dupliciť. s. mr̄em xp̄i bn̄dicēdo. ꝛ sibi nomē īponēdo. p° mr̄i. Nā đr Lu. j. ꝙ cū maria vēit in mōta. cū festiatōe ī ciuitatē iude ītra. do. Zacha ꝛ salu. eliza. Fctm̄ ē vt audi. salutatōē eli. exul. in gaudio īfās in vtero ei⁹ ꝛ repleta ē eliza. ſſ. ꝛ dixit. bn̄dicta tu inť mu. ꝛ bn̄di. fru. vē. tui Et vn̄ ħ mihi vt veiat mr̄ dn̄i mei ad me. Ecce quō iā tāqꝫ ꝓphētissa loq̄baᷓ cū coḡuit xp̄m ī vtero marie p̄ntē ac mariā ꝯcipiētē q̄d hūit a filio. Un̄ seq̄ᷓ. Ecce em̄ vt facta ē vox salutatōis tue ī aurib⁊ meis exultauit ī gaudio īfans in vtero meo. Un̄ Aug. Hoc ꝟbū vt diceret eliza. repleta ē sp̄ūscō. q̄ reuelāte ꝯḡuit q̄d ista exultatio īfātꝫ significaret. Un̄ Chriᷓ. Quis ꝓpharū cū eēt ꝓpha ꝓphetā faceᷓ potuit Helyas vnxit helyseū ī ꝓpham. sed tn̄ nō donauit illi gr̄am ꝓphe Iste āt ex vťo mr̄is sciam donauit mr̄i. vt cui⁹ ꝑsonā nō vidit ei⁹ dignitatē ꝯg̃scerꝫ di. Un̄ ħ mihi vt veniat mater dn̄i mei ad me Scđo dedit matri gratiā sibi nomē imponendo. Unde Lu. i. ꝙ cū impletū eēt tp̄s piendi elizabeth pepit filiū. ꝛ audierūt vicini ꝛ cognati qꝛ magnificauit dn̄s miscđiam suam cū illa ꝛ cōgratulabanᷓ ei. Et factum est die octauo venerunt circūcidere puerū. ꝛ voca. eum noīe p̄ris sui

Zachariā. Et rñdens mater ei⁹ dixit. Neq̄q̄ȝ sed voca. Joh. Sup q̄ ꝟbo dicit Amb. Nomē filij ꝓphetiam indicat ꝙ nō a muto marito didicerat qꝛ in circūcisiōe vocātib⁹ eū noīe prīs sui zachariā dixit neq̄q̄ȝ sed Johes. vo. N Secūdo prī dupliciṫ. primo deū benedicendo. Nā dꝛ. Lu. j. ꝙ postq̄ȝ mater dixit neq̄q̄ȝ. ꝛc̄. dixerūt ad illā ꝙ nemo est in cognatiōe tua q̄ vocetꝭ h̄ noīe. Innuebāt aūt prī eius q̄uē vellet vocari eū. Et postulauit pug. scripsit di. Jo. est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. Aptū est aūt illico os eius ꝛ ligua eius ꝛ loquebaṫ bn̄ dicēs dn̄ Benedictus dn̄s deus israel. ꝛc̄. Scd̄o sibi nomē ꝓphete imponēdo. Un̄ dꝛ Lu. j. ꝙ dixit ad filiuȝ Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis. pꝛeibis. ꝛc̄. Un̄ dicit Orige. Zacharias plenus spiritusc̄o duas ꝓphetias nūciat. primā de xp̄o dicēs. Bn̄dict⁹ dn̄s deus israel aliā de filio. Et tu puer ꝓpheta. ꝛ sic pȝ p̄mū nomē. s. ꝓpheta Un̄ in signū hui⁹ dixit xp̄s ad turbas vt hētur Mat. xj. Quid existis in desertū videre ꝓphetā. Etiā dico vobis plus q̄ȝ ꝓphetā O Secundo hūit Johānes ꝑfectiōeȝ ap̄lorum. q̄ ꝯsistit in ꝓnūciatiōe verbi dei. Jō dꝛ p̄co iudicis seu p̄cursoꝛ dn̄i. sicut apl̄i fuerūt nūcij xp̄i. iō ap̄ls dꝛ missus qꝛ xp̄s misit eos i vniuersū mōm p̄dicare euāgeliū Mar. vl. Euntes in mūduȝ vniuersū p̄dicate euāgeliū. ꝛc̄. Certe h̄ fecit scūs Jo. ip̄e em̄ vt fidelis nūcius p̄dicauit ꝟbum dei. ꝛ cōuertit multos ad fidē sancte trinitatꝭ. quā tota trinitas sibi ōn̄dit cū vidit celos aptos ꝛ audiuit vocē patris. ꝛ filiū in humana carne cogouit. ac spm̄scm̄ i specie colūbe inspexit. Un̄ dꝛ de eo Jo. primo. Fuit homo missus a deo cui nomē erat Jo. hic venit i testimoniū vt test. ꝑhi. s. p̄dicādo fidē trinitatis. vt dicit Chꝛyso. Johānes testimoniū dei fuit. ꝛ h̄ nō inq̄ntū hō veꝝ inquātū missus a deo et electus. Un̄ seq̄tur. Testimoniū ꝑhibuit Jo. dicēs. Uidi spm̄scm̄ descendentē q̄si columbā de celo ꝛ māsit sup eū. s. xp̄m ꝛ ego nesciebaȝ eū. Sȝ q̄ misit me. s. pr̄ baptisare in aqu a ille mihi dixit. Sup quē viderꝭ spm̄ descendentē ꝛ manentē sup eū. s. filiū hic est q̄ baptisat in sp̄ūsc̄o. Et ego vidi et testimoniū ꝑhibui qꝛ hic est filius dei Un̄ dicit Bern̄. Usq̄ȝ ad Johem nunq̄ȝ trinitas hoīb⁹ manifeste apparuit. sed veni intuere Johānem deū ꝛ hoīeȝ ꝓprijs manibus contingentē. ꝛ vbi etiā pr̄ in voce audiṫ. ac sp̄ūsc̄ūs ꝛ in specie colūbe videṫ. Un̄ ip̄e maxime fidem trinitatis litteratꝭ ꝛ mgr̄is iudeorū p̄dicauit. Nā tp̄e q̄ inchoauit p̄dicare ꝛ baptisare miserūt iudi ab hierosolimis. vt dꝛ Jo. i. sacerdotes ꝛ leuitas ad eū vt interrogarent eum dicentes. Tu q̄s es. qui supple talia facis. es tu xp̄s es tu helyas. es tu ꝓpheta rñdit. nō. Quid ergo baptisas ꝛ p̄dicas si nō es xp̄s neq̄ȝ helias. rñdit.

Ego vox clamãtis ꝛc. Sequit. ego baptizo in aq̃ medi⁹ aũt vim ste/ tit quẽ vos nescitis q̃ baptisat spi ritusctõ. Jp̃e est q̃ post me ventu/ rus est ꝛ añ me fact⁹ est. cui⁹ non sũ dign⁹ vt soluã corrigiã calcia mẽti ei⁹. Vñ dr Lu. j. ꝙ ãgelus di xit. multos filioꝝ isrl' ꝯuertet ad dñm deũ ipoꝝ. Et ip̃e p̃cedet ante illũ in spũ ꝛ virtute helye vt ꝯuer tat corda patꝝ in filios ꝛ in credu los ad prudentiã iustoꝝ. pare do mino plebẽ pfectã Vñ ipse est figu ratus in helya de quo dr in Ma/ lach. iiij. Ecce ego mitto vobis he/ lyã ꝓphetã anteq̃ȝ veniat dies dñi magn⁹ ꝛ horribil' vt ꝯuertat cor/ da patꝝ ꝛc. Jõ dixit xp̃s Mat. xj. Si vult' scire ip̃e est helyas. Si/ cut ille aduentũ dñi ad iudiciũ iu deis p̃dicabit. ita iste aduentũ sal/ uatoris oñdit. Vñ dixit. Venit p⁹ me vir q̃ ante me fact⁹ est ꝛc. Vñ q̃uis rñderit iudeis q̃rentib⁹. es tu helyas. nõ. fuit tñ figurat⁹ ꝛ si/ gnificat⁹ p helyã. Vñ dicit Beda Qđ de helya p Malachiã p̃dictũ est. hoc de Johe p ãgelũ dicit Lu. j. Jp̃e p̃cedet ante illũ in spũ ꝛ v̄/ tute helye parare dño plebẽ pfe/ ctã. Vñ Aug. Jp̃e est helyas i spi/ ritu ꝛ non in p̄sona. ¶ Ter/ tio dico ꝙ Johes habuit pfectio/ nẽ martyꝝ q̃ consistit in ꝯstantia p̄ntis tribulatõis ꝓpter deũ ꝛ iu/ sticiã. Jõ dixit xp̃s Jo. xv. Maio/ rẽ hac dilectionẽ nemo habet. vt aĩam. i. vitã ꝛc. Qđ fecerũt sancti martires. Certe hoc fecit etiã scũs Jo. ideo dicit amicus sponsi. s. xp̃i

Vñ põt dicere illud Cañ. viij. For tis est vt mors dilectio. Et bñ for/ tis est vt mors dilectio sua. cũ ip̃e ꝓpter charitatẽ dei ꝛ iusticie decol lat⁹ est Qualiter aũt decollat⁹ sit p pter deũ ꝛ iusticiã. Req̃re i sermo ne decollatõis Quarto dico ꝙ ha buit pfectõꝫ cõfessoꝝ q̃ consistit in sctitate ꝛ oñsione boni exẽpli Jux ta illud saluatoris Matth. v. Vos estis lux mũdi. q̃ȝtũ ad sctitatẽ. Se quit. Sic ĝ luceat lux v̄ra corã ho minib⁹. s. p bonũ exẽplũ vt videãt opa v̄ra bona ꝛ glorificẽt p̄rẽ ve/ strũ ꝛc. Certe hanc pfectionẽ ha/ buit sctũs Johes. ideo vocat lu/ cerna. Nã sicut lucerna est clara p pter p̄sentiã lumis. sic Johes fuit clar⁹ ꝛ mundus ꝓpter suã sctitatẽ Vñ dicit Chris. de ei⁹ sctitate. Cõ uersatio Johis vitã oĩm fecit cul pabilẽ apparere. quẽadmodũ eñ si videris albã vestẽ dicis sat' cã/ dida est vest'. si v̄o posuer' eã iuxta niuem incipit sordida apparere. etiam si sordida non est. Sic q̃ȝ/ tũ ad vitã iohãnis oĩs hõ videbat imund⁹. iõ reputabat esse xp̃s Re q̃re in seq̃nti s̄mõe. Vñ ei⁹ sctitas fuit ita magna ꝙ suo sctõ ꝛ bono exẽplo alios pluxit. Vñ dr de eo Jo. v. Jlle erat lucerna ardẽs ꝛ lu cẽs. ardẽs. s. in dei dilectõe ꝛ scti/ tate lucẽs. s. illuminãdo oẽs v̄tutes Vñ Aug. in s̄mõe. Jlle erat lucer/ na ardẽs ꝛ lucẽs adeo ꝙ spũs scti igne succẽsa mõo possesso nocte igrãtie lumẽ salut' oñderet. iõ assi milat lucifero. i. stelle matutiẽ. sic eñ stella matutia differt in clari/

tate ab aliis stell'. z sm astrologos
p̄cedet solē p vj. grad' de mane qñ
p̄mo appet in aurora. Sic Jobes
differt z p̄cellit alios sctōs in scti
tate z claritate. Uñ verificat' d' eo
illud Eccl. l. Quasi stella matuti/
na i medio nebule. z q̄si luna ple/
na in dieb' suis lucet. z q̄si sol re/
fulgēs sic ille affulsit i tēplo dei. z
p̄cessit solē iusticie. s. xp̄m p sex mē
ses. Jō dixit āgelus Lu. j. ad v̄gi/
nē. Ecce Elizabeth cognata tua z
ip̄a ꝯcepit filiū in se. su. z h mēsis
ē sext' zc. Uñ ꝯuenient' dr de Eli/
zabeth illud Job. xxxviij. Produ/
ces luciferꝫ in tpe suo. Uñ etiā si/
cut stella matutina est termin' no
ctis z p̄ncipiū diei Sic Jobes est
termin' z finis antiq̄ legis z p̄nci
piū noue legis. Jō dixit āgelus ad
Zacha. Lu. j. Jp̄e p̄cedet añ dñm
pa. do. ple. pfectā. Uñ mgr wilhel
dic̄ ip̄e tāq̄ʒ lucifer vēit zc'nū gau
diū nobis p̄us zp mus nūciauit.
Uñ ꝓpt' honorē sci Jo. hac die fe/
runt' facule ardētes. qz ip̄e fuit lu
cerna ardēs z lucēs. Et ignes fiūt
Cui' rō est vt dicit Jo. beleth. ad
repñtādū q ossa. s. Jo. in sebaste
ciuitate ab infidelib' cōbusta fue/
rūt. Reqre. Jō fiūt sibi ad honorē
zc. Q Quinto hūit pfectionē
monachoꝝ z heremitaꝝ q̄ ꝯsistit
in asp̄itate vite seu austeritate. iux
ta illud Baruth. iiij. Delicati mei
ābu. vias asp̄as. s. castigādo cor/
pus suū. Uñ Gal. v. Qui xp̄i sunt
carnē suā crucifixerūt Certe hanc
pfectionē hūit. s. Jobes. iō vocat'
helias rōne austeritatis vite. Naz
dicit' de helya. iij. Reg. xix. q ip̄e fu
git a facie iezabel. z venit ad vnū iu
nip̄ū vbi comedit subcinericiū pa
nē z bibit aquā. Et vt dr añ. c. xvij
latuit etiā in torrētē. z bibit d' tor/
rēte corui aūt deferebāt ei panē.
sic Jo. latuit vbi duxit asp̄ā vitā.
Nā cū esset puerul' etatis q̄ etas
est int'. v. z. vij. annos fugit mūdū
petijt desertū ne leui saltē famine
vitā maculare posset. Uñ canit ec
clesia. Antra deserti zc. Reqre in
seq̄nti ser. Sexto habuit pfectōꝫ v̄
ginū q̄ ꝯsistit in puritate mētis z
corpis. iuxta illud Cañ. iiij. Tota
pulcra es amica zc. Certe hāc pfe
ctōꝫ hūit sctūs Jo. iō vocat' ange/
lus. Nā vt dicit Hiero. Sp ē an/
gelis cognata v̄ginitas. quā scūs
Jo. pfectissime i se hūit tā in mēte
q̄ʒ in corpe. Uñ ad laudē v̄gitatis
sci Job. dicit Chris'. in ser. Jobes
est speculū v̄ginitat', titul'. i. ho/
nor pudicicie. exēplū castitat' Uñ
eius puritas bñ figurat' nob Ju/
dic. xiij. vbi dr de Sāsone. Erit ei
puer nazare' dei ab infātia sua ex
vtero mr̄is sue. Nazare' interp̄ta/
tur vnct'. mūd'. scūs. z floridus.
z bñ significat. s. Jo. q̄ fuit a xp̄o
vnct' in affluētia donoꝝ spūsscti.
Mund' ꝓpter vite puritatē. Sā
ctus ꝓpt' exēploꝝ refulgentiā. Flo
ridus ꝓpt' vite honestatē. qz int' v̄
gines null' eo castior. nec v̄ginali
nitore splēdidior. Uñ bñ dicit sal/
uator de eo Mat. xj. Hic est de q̄
scriptū ē Ecce ego mitto āgelū me
um. Uñ dic̄ Chris'. Jo. ē maior ho
mie. par āgel'. s. ꝓpt' puritatē. Uñ

bñ dr de eo illud Cañ.v.Dilectus me⁹ cādid⁹.s.ꝓpter puritatē mētꝭ. ꝛ rubicund⁹ ꝓꝑ corꝑis scītatem elect⁹ex milibꝫ. vñ dicit Chryſ. et Berñ. Circūspice totā sectā vr ce/ tū nazareoꝝ.nullū puriorē.nullū floridiorē iohē inuenies. Et sic pꝫ quō ille hūit sextuplicē statū pfe/ ctōis electoꝝ.q̄re sibi sex noīa sūt īposita.qbꝫ pfectōibꝫ meruit qua si cū sex alis celū volare Juxta illō Esa.vj.Sex ale vni.s.Jobi ꝛc.

De eodem.Sermo.xxxvij

Eus exal tauit illū ꝛ donauit il li nomē Phil'.ij.No/ tate kmi dicit eñ mgr li.j.dis.j.ꝙ oīe bonū nr̄oꝝ īpe de⁹ est.vel ab īpo est.Hinc ē eñ ꝙ san.Jo.q̄ in terpͣtaꝛ cui donatū est a deo rece/ pit nomē a deo.vt dr Lu.j.ꝙ an/ gelus dixit ad Zachariaꝫ.Uocab nomē ei⁹ Jo.igiꝛ bñ dr.de⁹ exalta uit illū ꝛc.Jn qbꝫ vbis duo notā tur Primū est honorꝭ dignitas. cū dr de⁹ exal.illū.Scdm ē noīs liberalitas siue īpositio cū cōclu/ diꝛ.dedit illi nomē.Prīo dico ꝙ ī vbis p̄notatꝭ notaꝛ honoris digni tas ꝛc.Qualr̄ de⁹ sctm̄ Johēꝫ ex/ altauerit ꝛ honorauerit ptꝫ mul/ tiplr̄.in p̄dictis ꝛc R Scdo dico ꝙ notaꝛ noīs īpositio cū dr ꝛ dedit illi nomē.Circa qō notādū ꝙ de⁹ dedit sibi q̄druplex nomen. Prīo noīaꝛ a prē āgelus rōe p̄di/ catōis.Scdo a filio helyas rōne austeritatis.Tertio a spūsctō ꝓ/ pheta rōe secretoꝝ reuelatōis.q̄r to a tota trinitate Johes qō inter p̄taꝛ in q̄ est gr̄a rōne sctificatōis Dico p̄mo ꝙ noīaꝛ a deo prē ange lus rōne p̄dicatōis. Uñ dr Ma/ lach.iij.Ecce inq̄t mittā angelum meū qui p̄parabit viā tuam.s.p̄di cando fidē catholicā.Uñ dr Gre. sup Mat.Recte angelus vocaꝛ q̄ nunciare supnū iudicē mitti ꝛ. vt dignitatē seruet in noīe quā ex plet in opatōe.qō fecit scūs Jo.q̄ vtiliter p̄dicauit.Qō oñdiꝛ tripli citer.Primo in pctōꝝ rep̄hensio ne.Scdo in suaui locutōe.Ter/ tio in eterne vite ꝓmissiōe.Et idō dicit Jsiō.ꝙ pfecta vox est clara. suauis ꝛ alta.Clara vt aures īple at.suauis vt anim⁹ audiētiū blā/ diaꝛ.alta vt in sublimis sufficiat. Certe talis fuit vox scti Jo. Fuit eñ p̄mo clara in pctōꝝ rep̄hensio ne.q̄bus impleuit aures redargu tiōe Uñ diciꝛ Mat.iij.ꝙ cum p̄/ dicauit in deserto iudee dixit pha riseis ad eū venientibꝫ q̄ ꝓpꝛ pctā sua longe fuerūt a deo.Progeni/ es viperaꝝ quis demōstrauit vo bis fugere a ventura ira.sup.quā meruistis pctīs vestris.q.d.nul/ lus.qꝛ nō curatis veritatē ꝛ iusti ciā.ideo merito dānabimini.Se quitur ꝙ dixit eis exempluꝫ.Oīs arbor q̄ non facit fructū bonū ex/ cideꝛ ꝛ in ignē mitteꝛ.Jā eñ secu/ ris ad radicē arboris posita ē.Ec/ ce quō redarguit peccatores.Uñ pōt dicere illud ps̄.Qui oderunt te domine oderā.ꝛ sup inimicos tuos tabescebam.Unde īpe iusti ciā dilexit.ꝛ īiusticiā odiuit n ꝓpꝛ

hoc mori formidabat. Uñ dicitur Mar. vj. q ipe dixit Herodi cru delissimo regi. Nō licz tibi hre vxo rē fris tui rc. Quare fuit decollatus. Scdo fuit vox ei⁹ in pdicando suauis q̄ ad instructōz oim au dientiū q̄s puocauit ad iusticiam Nā dicit phūs. q voces sunt note caꝝ passionuz q̄ sunt in aīa. sic Johes ꝓpter dulcedinē interne de uotōis semp suauiter loquebaẛ. Et marie cū loquebaẛ cū bonis sicut cū discipul' suis qb dulciẛ loquebaẛ. Uñ tpe q̄ ichoauit baptismū r cepit pdicare. Ppli eū audiē tes r ei⁹ sctām vitā ꝯsiderātes cur rebāt in desertū ad eū. Aliq vt ab eo baptizarenẛ. Aliq vt ei⁹ dulci affatu ꝯsolarēẛ. Uñ dr Mat. iij. In dieb illis venit Johes bap. pdicās in deserto iudee. tūc exibat ad eū hierosolima r oīs iudea. r oīs regio circa iordanē r baptisabantur ab eo ꝯfitētes pctā sua. vñ qlibet eoꝝ ꝓpter ei⁹ dulcē affatū poterat ad eū dicere illud ps. Quam dulcia faucib me. elo. tu. sup mel ori meo A mā. tu. non decli. qz tu le. po. rc. Tertio fuit vox ei⁹ alta i eterne glē ꝓmissiōe. qz d altis r celestib pdicauit cū dixit Mat. iij. Pnīaz agite apropinq̄bit em̄ reg. celoꝝ. Ecce q̄z alte loquiẛ hic hoībus ꝓpter pctā posit' in vallē hui⁹ miṡie. pdicauit em̄ eis q p pnīaz pnt in celū ascēdere. Et iō dicit glo sup Mat. Janua celi est pnīa cū fide quā ipe pdicauit. q̄re ipe bene est r vocaẛ angelus. Uñ dicit saluator Mat. xj. Hic est de q̄ scriptū est. Ecce ego mitto āgelū meū añ faciē tuā q̄ pparauit viā tuaz. s. pdicādo rc. S Scdo dico q noīaẛ a filio helyas. s. rōne austeritatis vite. Uñ est figurat⁹ i helya Reqre in pcedēti ser. Sz est notādū q austeritas vite scti Jo. oñditur tripl'r. s. in colatu seu situ. Nā cū esset puerulus etat'. q̄ etas est inter. v. r. vij. ānos fugit corruptionē mūdi. petijt desertū ne leui sal tē famine vitā mac'are posset. vñ canit eccl'ia. Antra deṡti teneris sub ānisciuiū turmas fugiēs petisti ne leui saltē famīe maculare possis vitā. In q̄ deserto. xxv. ānis pmāsisti r duxisti vitā heremiticā Uñ dr Lu. j. Puer aūt crescebat r ꝯfortabaẛ spū. r erat ī deserto vsqz in diē oñsionis sue ad isrl'. Et sequiẛ Lu. iij. Anno aūt. xv. impij tiberij cesaris factū ē vbū dñi super Jo. filiū zacharie in deserto. Et venit in oēm regionē iordanis pdicās baptismū pnīe in remis. pec. sicut scriptū ē in Esa. Uox cla. ī deser. rc. In q̄ q̄dē deṡto duxit ita sāctā vitā. q reputabaẛ messyas. vñ diciẛ Jo. j. q iudei miserūt ab hierosolimis sacerdotes r leuitas ad eū vt interrogarēt eū an eēt xp̄us rc. Sz ait. Ego vox cla. in deṡ. rc. r iō dixit xp̄s turb vt hr̄ Matth. xj Quid existis i desertū videre ꝓphetā. etiā dico vob r plus q̄z ꝓphām Amē dico vobis. Nō sur. ma. Jo. bap. inter na. mu. Uñ Criẛ. Propter austerā vitā quā duxit in deserto putabaẛ eē xp̄s. Uñ ipē ē de nūero eoꝝ de qb dr Baruth. iiij.

Delicati mei ambu. vias asperas Reqre in ser. pcedēti. Scđo ōndi tur in vestitu. Nā ipe vili ꝛ dura veste tegebat. Vn̄ dicit Mat. iij. Ipe aūt Jo. habebat vestimētū d pilis camelo ꝛ zonā pelliceaz .i. (ryemen) circa lūbos suos ꝑpter h dixit xp̄s. Mat. xj. Quid existis i deser. vi. ho. molli. ve. Ecce q mollibus vestiunt in domib regū sūt q. d. nō vidistj hoiez in deserto veste vestitū delicata ꝛ pciosa sic vtūtur viri dlicati q diligūt comodū carnis honoris ꝛ diuitias mūdi. sed vidistj hoiez corp castigātē. vestimētū asper hn̄tez durissimū lectū. domū sine tecto. sine socio. sine hūano subsidio. vt sic sepat a mūdo totaliter se offerret deo. vn̄ Gre. sup Mat. Camelo pil ꝯtextis Johez fuisse vestitū describit. Tertio ōndit i victu. Nā durū cibū hūit. Vn̄ dr Mat. iij. Esca aūt ei erat locusta ꝛ mel siluestre. De potu dr Lu. j. Vinū ꝛ sicerā nō bibet. Et iō ꝑpter aspitatē cibi ꝛ potus dixit xp̄s eū nō mādducar nec bibere. vt hr Mat. xj. Veit em̄ io. neqꝫ mādučās neqꝫ bibēs. Ecce ꝛc̄ Vn̄ dicit Grego sup Mat. O hō si cibū qris locusta erat. ꝛ potū aq erat si domū desrtū erat. Vn̄ bene pōt dicere ad delicatos hui mūdi illud ps̄. Ecce elongaui fugiēs ꝛ māsi in solitudine. q. d. ꝛc̄. Et sic ptꝫ qre merito dr hely. ⁋ Tertio noiat a spūsctū ꝑpheta rōe secreto reuelatōis ꝛ agnitōis. Vn̄ dicit spūsctūs p os zacharie Lu. j. Tu puer ꝑpheta ꝛc̄. Circa qđ notandū ꝙ tripl'r ōndit eum nō tm̄ fuisse ꝑphetā sed etiā plus q̄ꝫ ꝑphetā. Prio sic. nullus ꝑpheta fuit ꝑpheta añq̄ꝫ nat. sꝫ Jobes exn̄s i vtero mr̄is ꝑfūdi cognouit maximū secretū. s. incarnationē xp̄i. qđ nec boni nec mali angeli sciuerāt excepto Gabriele. Vn̄ dr Lu. j ꝙ cū Gabriel venit ꝛc̄. Reqre in. j. ser. scti Jo. B. Scđo sic nullus ꝑpheta fuit tāte ꝟtutis ꝛ gr̄e in diuia secreto reuelatōe ꝙ posset alteri dare gr̄am ꝑphetādi. sꝫ scūs Jo. meruit vtriqꝫ pēnti gr̄am ꝑphetādi. Reqre in pcedēti sermōe. Tertio nullus ꝑphetarū fuit tāte cognitōis ꝙ determinato tēpe xp̄m ventu ꝑphetauerit. sed. sanctus Jo. ōndit eū ad oculū. vt hr Jo. j. Stabat Joh. ꝛ ex dis. ei duo ꝛ respiciēs illū ābulantē dixit. Ecce ag. dei ec. q tol. pec. mū. Hic ē d q dixi Post me veniet vir q añ me fact est ꝛ por me erat. Vn̄ ipe certū testimoniū vltra oēs ꝑphetas dedit. Vn̄ Joh. j. Fuit hō mis. ꝛc̄. Reqre in pcedēti sermōe. Sꝫ hic qrit Orige. Cū qnqꝫ genera aīalium offerebant in tēplo p pctīs. s. vitulus. ouis. cap. turtur. ꝛ colūba. qre solū agnū memorauit di. Ecce agn dei. Rn̄det. agnū cōmemorat. qꝛ in sacrificio agni pascal filij isrl trāsierūt de egypto. ꝯuersati sunt in deserto. intrauerūt terrā ꝑmissiōis. Sic i sacrificio veri agni ꝯseq possum h spūalit. Sicut em̄ agn mistrat lac. lanā carnē. sic agn dei. i. xp̄s mistrat nob spūalit lac simplicj doctrine qua

nutrimur. Lanā.i.indumētū vir
tutū q̄ vestimur. esuz et̄ ne vite inq̄
ꝯficimur. Illa coḡuit. Jo. in xp̄o
vltra oēs ꝓphetas. iō mēorauit eū
agnū ⁊c̄. Quarto noiat̄ a tota tri
nitate ioħ. qđ int̄pretat̄ in q̄ ē gr̄a
rōe scificatiōis. Vn̄ Hiere.j. in ꝑ/
sona trinitatꝫ dr. Prius q̄ʒ te for/
marē in vtero. ⁊c̄. Req. in ꝑmo ħ.
Et dic tria mēbra vl' vnū s̄m pla
citū.

De scis Pe. ⁊ Paulo.
Sermo xxxviij.

Accepimus

gr̄az et aplatū ad obedien
dum fidei ī oibꝫ. Ro.j. Notate ca
rissimi dic̄ ei Arist. ī li. de regimīe
ꝑncipū. ꝙ q̇cq̇d dat̄ indignis ⁊ in
gratꝫ ꝑdit̄. q̄ ꝓpt̄ ne isti gl'osi celo/
rū ꝑncipes videant̄ indigni ⁊ in/
grati de donis eis a deo collatis
existere. iō regr̄tiādo deo dāti dicūt
Accepim⁹ gr̄az. ⁊c̄. Est notādū ꝙ
receperūt tripl'r gr̄az dinā. s. gr̄az
diuine electiōis gr̄az v̄tuose ⁊ me
ritorie oꝑatiōis ⁊ gr̄am gaudiose
exaltatiōis V Prio dico ꝙ ip̄e
receperūt gr̄az diuīe electiōis. vn̄
dr Joħ. xv. Ego vos elegi de mū/
do. vt eatꝫ ⁊ fruct. af. ⁊c̄. Ubi notā/
dum ꝙ dn̄s elegit eos ad tria vl'
iiij. Prio ad suū apl'atū ī q̄ fec̄ pe.
caput ⁊ pastorē. Vn̄ dixit pe. Jo.j.
Tu es simon fili⁹ iohāna tu voca
berꝫ cephas qđ int̄pretat̄ petr⁹ et
caput. ꝑ ħ insinuās ꝙ debebat eē
caput ⁊ ꝑnceps alioꝝ apl'oꝝ. Jō
in signū h⁹ dixit sibi Jo. vl. Pasce
oues meas. Si vis req. cathe. pe.
Ad ꝓpositū de scō paulo etiā dr.
Act. xiij. Segregate mihi pau. in
op⁹. ad qđ assūpsi eū. ħ ē ad opus
doctrine. Jō dn̄s dixit ananie vt
hr Act. ix. Surge ⁊ vade in vicū q̇
vocat̄ rect⁹. Req. ꝯuersiōis pau.
V. Vn̄ dicit scūs Dyoni. q̇ fuit di
scipl's sci pauli ī plāctu suo d̄ mor
te sci pauli. vbi deplorat ⁊ ꝯmen
dat scm̄ pe. ⁊ pau. di. ecce. n. petr⁹
fundamētū eccl'aꝝ ⁊ gl'a scōꝝ re/
cessit a nob et nos orphāos dere
liq̇t. paulus q̄q̄ʒ doctor doctoruʒ
abyssus sapīe nos reliq̇t. Paulū
dico nobilissimū apl'm. ħ angel⁹
t̄restris ⁊ hō celestꝫ. imago ⁊ sili/
tudo diuītatis. Scđo elegit eos
singl'arit̄ ad reuelatōeʒ diuinoꝝ
secretoꝝ. Nā petꝝ assūpsit ad suā
trāsfiguratiōeʒ. qn̄ trāsfigurat⁹ ē
iu mōte thabor. vbi facies ei⁹ re/
splēduit sic̄ sol. et vestimēta ei⁹ fa/
cta sc̄ alba sic̄ nix. vbi vocē p̄ris au
diuit. di. Hic ē fili⁹ me. di. ī q̄ mi.
ꝯpla. ip̄m audite. vbi tm̄ gaudiuʒ
recepit ꝙ dixit ad xp̄ʒ. Dn̄e bonū
est nos ħ eē. vt hētur Matt. xvij.
Etiā ī resuscitatōe puelle assūpsit
petꝝ. et dū oraret in orto ad p̄reʒ
assumpsit eū. ⁊ in oibꝫ secretꝫ suis
Jō ꝓpter tam amicabilē secretoꝝ
reuelatiōeʒ ꝑ oibꝫ hoibꝫ sciuit se/
cretissimū oim dinoꝝ secretoruʒ
qđ bn̄ notat̄. Mat. xvj. vbi dr ꝙ
cū ihs interrogauit dis. su. d. Quē
dicūt hoīes eē filiū hois. Qui di/
xerūt. Alij Joħeʒ. bap. alij āt he/
lyam alij v̄o hieremiā. aut vnū ex
ꝓphetis. Tūc dixit ihs. Vos aūt
quē me eē dicitꝫ. Ceterꝫ oibꝫ tacē/
tibꝫ petr⁹ rn̄dit. Tu es xp̄s filius

dei viui Ecce qz magnū secretū sci uit. Jō rñdit sibi xp̄s. Btūs es sy/ mō bariona. q2 caro z sanguis nō reuelauit tibi. sed pr̄ me⁹ q̄ est i cel' de pa. d2 q᷑ de⁹ reuelauit sibi secre ta celestia. sicut ip̄e dicit. ij. Co. xij. Scio hoīem in xp̄o añ ānos. xiiij siue in corpe siue extra corp⁹ ne/ scio. de⁹ scit. raptū ad tertiū celuz z scio eundē hoīez q̄ rapt⁹ est in pa disuz. z audiuit arcbana v̄ba q̄ ñ lz hoī loq̄. Uñ etiā dicit. j. Co. xv. Notū vobis fa. euā. me. q̄d nō est f̄m hoīem. neqz ab hoīe didici. sed p reuelatōz ihū xp̄i. Ecce q̄nta di uinoꝝ secretoꝝ grāz habuerūt vñ dixit xp̄s Jo. xv. Jā ñ dicā vos f̄. sz ami. q2 seru⁹ nescit q̄d faciat do min⁹ ei⁹. vos aūt dixi amicos. q2 q̄cūqz au. a pa. m. no. fa. vo. Uñ di cit Aug⁹. Paulū dico veꝝ athle/ tā xp̄i. doctū ab illo. crucifixū cuz illo. z glo͛suz in illo. Uñ de hac suf ficiēti scia diue reuelatōis sci pau li dicit Dyo. vt sup̄. Heu fr̄ mi thi. q̄ etiā fuit discipl's pauli z ad quē scp̄sit suas ep̄l'as heu fr̄ mi thi. dile cte aīe mee vbi ē mgr̄ tu⁹ ibiē āator tu⁹. ingressus ē ad xp̄m dñm deū suū. Ecce eīm orphan⁹ fact⁹ es. iō neq̄qz scribit tibi manu sua sctissi ma di. tibi. Fili k̄mē. iā nō veniūt ad te ep̄l'e ei⁹ in q̄bus scriptū ē sic Paulus modic⁹ seru⁹ iesu xp̄i iā nō scribit de te vlteri⁹ ciuitatibus di. Suscipite filiū meū dilectum. Heu neminē habem⁹ īterp̄tē pa/ bolaꝝ z diuinoꝝ eloquioꝝ. Da/ uid p̄pheta plangit filiū suū dicēs ve mihi fili p te. Ego aūt dico ve mihi mgr̄. iā nemo dictur⁹ est ca/ mus z videam⁹ doctores mūdi. i/ terrogem⁹ eos qualit̄ opteat nos regere oues nobis cōmissas. z in terp̄tabunt̄ nobis eloq̄a p̄phetaꝝ z xp̄i X Tertio elegit eos ad p̄fectōis. s. vinculū charitatis. vñ dixit Jo. xv. Hoc est p̄ceptū meū vt dili. inui. sicut di. vos. q. d. tunc eritis p̄fecti z deo vniti. Uñ. j. Jo. iiij. De⁹ charitas est. z q̄ zc̄. Certe hāc p̄fectionē habuerūt scti ap̄l'i triplicit̄. s. ad deū. ad p̄ximū. z int̄ seip̄os. Primo ad deū quē tener rime dilexerūt. q̄d notat̄. Nā dicit Greg. q᷑ p̄batio dile. exhibitio est opis. z q̄nta est maior dilectio tā/ to exhibitio opis. intēsior z maior sed exhibitio fuit maxia. teste xp̄o q̄ dicit Jo. xv. Maiorē hac di. zc̄. q̄d fecerūt ap̄l'i. Nā petrus dixit vt h̄r Lu. xxij. Dñe para. suz. te. ī car. z in mor. ire. Uñ in signū h⁹ maxi me dilectōis dixit ihūs petro tri/ bus vicib3 Jo. vl. Symō Jo. dili. me pl⁹ his. Dic̄ ei Etiā dñe tu scis q2 amo te. dicit Pasce o. m. Dicit ei iterū Symon Jo. dili. me. Ait illi. etiā dñe tu scis q2 amo te. dic̄ pasce agnos meos. Dicit ei tertio Symō Jo. amas me. Cōtristat⁹ est Pe. q᷑ dixit ei tertio amas me. z dixit ei. Dñe tu oīa nosti. tu scis quia amo te. Dicit ei. pasce oues meas. Et sic p̄dixit sibi dñs q᷑ a/ more illi⁹ debebat pati. Uñ adiū/ xit. Amē dico tibi. Cū esses iunior cīgebas te z ābulabas vbicūqz vo lebas. cū āt senuer̄ extē. ma. tu. et ali⁹ te cinget z ducet te q̄ tu ñ vis h̄

aũt dixit ꝑcās q̃ morte clarifica/
turus esset deũ. Paulꝰ ẽt dixit vt
habeꝛ Act.xxj. Ego nõ solũ alli.ſꝫ
ẽt mori ꝑatus sum ꝑ no.ihu xp̄i.
Exēplũ req.ĩ fi.ꝑ. Uñ in signũ hꝰ
dilectiõis dixit Ro.viij. q̇s nos
sepat a cha.xp̄i.tri.an angust. an
ꝑse.an fa.an nu.an peri.an glo.si
cut scp̄tũ ẽ.qꝛ ꝑpter te mortifica/
mur to.die.estimati su.sicut oues
occi.ſꝫ in his oĩbꝫ supamꝰ ꝑpter
eũ q̇ dilexit nos.ꝯcludit ġ. Certꝰ
suꝫ eĩ ꝙ neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ
ali.cre.poꝛ.n.se.a.ca.dĩ Qualꝛ ãt
ꝑpꝛ xp̄m sꝛ passi legiꝛ ꝙ imꝑatoꝛ
nero tradidit eos in manꝰ pauli
ni viri clarissimi.ꝛc. Req.q̃si ĩ fi.ꝑ
Scdo hũerũt caritatẽ ad ꝑximũ
Uñ in signũ hꝰ ĩ epl̄is suis q̇bus
hortãꝛ hoĩes ad scãꝫ vitã ꝛ ad dile
ctionẽ dei ꝛ ꝑximi sꝑ scribũt cha/
rissimi. Uñ.j.pe.iiij.charissimi añ
oĩa mutuã ĩ vobmetip̄is ca.ꝯti.ha
qꝛ cha.oꝑit mľti.pec. Hospitales
inuicẽ sine mur. vnꝰq̇sqꝫ sicut ac
cepit gr̃aꝫ in alťutrũ illaꝫ ãmini/
strãtes sic̃ boni dispẽ.mľ.gr̃e dei.
ꝛc̃.paulꝰ ẽt dic̃ ad Eph.v.charissi
mi ãbulate in di.ꝛc̃.qđ bñ docue/
rũt.nã ip̄i ꝑfectã caritatẽ hũerũt
ad ꝑximũ qđ bñ oñdiꝛ. Nã sctũs
pau.affectabat ꝑire ꝑ hoĩbꝫ vt ip̄i
saluarẽtur. Req.ꝯuersiõis pauli
Tertio hũerũt dilectiõeꝫ inter se
ip̄os.iuxta illđ Jo.xiij. Mãdatũ
no.do vob vt di.ꝛc̃.qđ fecerũt pe.
ꝛ pau.qđ bñ oñdiꝛ.legiꝛ ei Req̇re
cathe.pe.U. Uñ eoꝝ dilectio bñ
figuraꝛ nob.j. Reg.xviij. vbi dꝛ
ꝙ ionathas diligebat dđ q̃si aĩaꝫ
suã.sic pe. ꝛ pau. Uñ canit ecc̃ia.
Glľosi ꝑn.ť. q̇ in vi.su.dilex.ita et
in morte nõ sunt sepati. Quarto
elegit eos ad statũ ꝛ ꝑmiuꝫ eťne
glľe. Uñ Eph.j. Elegit nos in ip̄o
añ mũ.ꝯsti.vt eẽmꝰ scĩ ꝛ im.in cõ
spec.eiꝰ. Quã claritatẽ habebimꝰ
dũ ip̄m vide.iõ dꝛ Jo.xvij.pꝛ q̊s đ
disti mi. Req.cathe.pe.ľ q̃nto ho
nore ꝛ glľa ip̄os sublimauerit ĩ ce
lo. Req.cathe.pe.B ꝩ Secũdo
ꝑ̇ncipalꝛ dico ꝙ hũerũt gr̃aꝫ fru/
ctuose ꝛ v̇tuose oꝑationis. iuxta
illđ.j.Co.xv. Gr̃a dei in me vacua
nõ fuit ſꝫ sꝑ in me ma. Est notan
dũ ꝙ ip̄i cũ gr̃a diuina triplꝛ fru
ctuose ac v̇tuose ꝛ glľose oꝑati sꝛ
s.fidẽ factꝫ ꝛ v̇bis p̄dicando et sic
ppľm ꝯuertẽdo.infirmos sanan
do ꝛ miraclľa faciẽdo passiõem et
mortẽ sustinẽdo ꝛ sic ad celũ ꝑue
niẽdo. Et ꝑm ps̃. Ibũt de vir.ĩ v̇.
scꝫ scẽ vite ꝛ v̇e p̄dicatiõis ꝛ v̇tute
miracloꝝ oꝑatiõis ad penã pas/
siõis ꝛ vi.de deoꝝ ĩ siõ.i.in vitã eť
Dico ꝑ̇mo ꝙ isti glľosi scĩ cũ dĩna
gr̃a fructuose oꝑati sꝛ.fidẽ fcĩs et
verb p̄dicãdo ꝛ sic ppľm ꝯuerten
do. Nã xp̄s precepit eis. Mar.vl
eũtes in mõm v.p̄.e.o.crea. Seq̇
Illi ãt ꝑfci p̄di.vbi do co.o.q̃lꝛ ãt
fructuose predicauerũt oñdiꝛ.pe
trus .n.vtilꝛ docuit. Req.cathe.
pe A Et qꝛ dñs cepit fa.ꝛ do.vt dꝛ
Act.j.sic ip̄i exẽplo xp̄i scãꝫ vitam
duxerũt. Nã legiꝛ de scõ pe. ꝛ scri
bit clemẽs papa. ꝙ pe.pꝰ negati/
onẽ suꝑuixit.xxxix. ã.ꝛ sꝑ surrexit
añ ꝑ̇mũ cãtũ galli ꝛ plorãdo ora/
uit vsqꝫ ad horã ꝑ̇maꝝ ꝑ negati/

one sua Fertur q̄z q semp̱ in sinu sudariū portauit q̄ crebro lachry/mas fluētes ab ocul' tersit. Unde a deo hūit in ꝯsuetudie flere vt eius facies tota adusta lachrymis vide baẗ. cibꝫ etiā eiꝰ erat simplex vt te/staẗ in li. clemēt; vbi dr q petrꝰ dixit Pāis inqt solꝰ mihi ē. ꝛ caro cū oleribꝫ vsus ē. indumētū aūt mihi ē tunica cū pallio. ꝛ h̄ hn̄s nihil a/liud reqro. hec ille Qual'r paulꝰ docuit oñdiẗ. nā ip̄e stati pꝰ ꝯuersio/nē suā cepit xp̄m p̄dicare. reqre cōuer. ꝛ de eiꝰ scā vita. Un̄ dixit paulus. j. Cor. j. Nos p̄dicamꝰ xp̄m crucifixū. Un̄ canit eccl'. pe. apl's et pau. doc. gē. ip. no. do. le. t. do. Secūdo dico q pe. ꝛ pau. cū grā diuina ꝟtuose ꝛ potenẗ opati sūt mi/rabilia faciēdo qbꝫ firmauerẗ do/ctrinā suā. Un̄ glo. sup̱ illud Lu. ix. Dedit eis ꝟtutē grām. ss. ꝛ ptātē sup oīa. ꝛ misit illos p̄dicare re/gnū dei ꝛ sanare infirmos di. glo. ꝯcessa ptāte signoꝝ mittunẗ p̄di/care regnū dei. vt ꝛ noua noua faceret q noua p̄dicarēt. Jō dr Jo. xiiij. Qui cre. in me o. q ꝛc̄. vn̄ Beda sup̱ Mat. Optuit eos mag̃ et noua facere q debebāt mag̃ p̄di/care. ꝛ sic iteꝝ iuerūt de ꝟt. in ꝟ. s. de ꝟtute p̄dicatōis in virtutē mi/raculoꝝ opatōis. Un̄ de miracul's. petrꝰ. reqre ca. pe. Legiẗ etiā q q̄dā vice pe. duos de dis. su. ad p̄/dicandū misisset q cuꝫ. xx. dietas iuissent vnꝰ illoꝝ moriebaẗ. alter ꝟo rediit ꝛ qd accideret nūciauit. Tūc petrꝰ tradidit sibi baculū su/ym p̄cipiēs vt ad sociū rediret ꝛ baculū sup̱ eum poneret. qd cū ille fecisset ptinꝰ q fuit p̱. xl. dies mortuus surrexit viuꝰ Z Uel sic q̄z/uis i pluribꝫ loc; p̄dicauerūt ꝛ populū ꝯuerterūt ꝛ mirabilia fecerẗ. tn̄ p hodierno festo ita recitantur Circa qd notandū q cū. s. pe. tpe Neronis impatoris fidē xp̄i hie/rosolimis p̄dicauit erat eodē tpe q̄dā magꝰ in hierl'm noie Symō q dixit. ego sum p̄ma ꝟitas. ego sū sermo dei. ego sum paclitꝰ. ego sū oīpotēs. ego sum oīa dei. oīa sẗ mihi possibilia ego adorabor vt deus ꝛ dn̄abor in diuitijs ꝛ honoribꝫ ꝛ feciẗ ꝟpētes ereos mouere se ꝛ statuas ereas ꝛ lapides ridere ꝛ cāes cātare ꝛ hmōi. Hic igiẗ volēs disputare cū pe. ꝛ oñdere q esset deꝰ statuta die venit pe. ꝛ dixit. Pax vobis frēs q dili. ꝟitatē Cui simō Nos tua pace n̄ hēmꝰ opꝰ si ei pax sit ꝛ ꝯcordia adinueniēdā veritatē nihil poterimꝰ pficere. Dn̄t ei in/ter se pacē latronis. ꝓpter qd noli inuocare pacē sed pugnā. Duobꝫ eñ dimicantibꝫ tūc erit pax cū alter fuerit supatꝰ Cui pe. cur times audire pacē. ex pctis eñ bella na/scunẗ. vbi aūt pctm̄ nō est. pax est. in disputatōibꝫ ꝟtas. in opatōibꝫ iusticia inueniẗ. Et symō. nihil dicis sed ego oñdam tibi potētiam ditat; vt repēte adores me Ego p̄ª ꝟtꝰ. i. sūma ꝛ possū volare p̱ aera. nouas arbores faceẗ. lapides i pane mutaẗ ꝛ i igne sine lesiōe durare. ꝛ oīa q volo possū facere Cōtra hūc pe. disputauit. ꝛ oīa eiꝰ maleficia deregebat. tūc vidēs sy. q non

posset petro resistere. oms libos. sue magice art' in mare piecit ne forte magn' pderet. z romã prexit vt ibi tãq3 ds hret. qd cũ pe. pcepit ipm iseqr in romã. symõ vo mlta mirabilia in pñtia nerõis fecit. et eũ 9 pe. 9citauit. tc dñs appuit pe di. Symõ z nero cogitãt 9 te ma/lũ. s3 ne timeas q2 ego tecũ sũ vt e/ruã te z dabo tibi fui mei pau. so/latiũ. q cras romã igredir. Post h pau. sic dñs pdixit romã veit z cũ pe. xpm pdicauit z magnũ pplm ad fidẽ 9uerterũt z mlta mirabilia fecerũt. simõ ãt mag' in tm a nero ne amar q2 vite ei' z salut'. z toti' ciuitat' custos sine dubio putabatur. qdã ãt die sicut dicit Leo pap dũ symõ añ neronẽ staret subito ei' effigies mutabar z mõ senior z mõ adolescẽtior videbar. qd cũ videret nero eũ verũ filiũ dei puta/bat dixitq3 simõ nerõi. impator vt scias optie me verũ filiu3 dei eẽ. iube me decollari z die rtia resurgã. pcepit igir nero carnifici vt ipm decollaret. q cũ putaret decollare symonẽ decollauit arietẽ. Nã symõ arte magica illesus euasit z mẽbra ariet' colligẽs ea abscõdit z se. iij. dieb3 occultauit. Sãguis ãt arie/tis ibidẽ 9gelat' remãsit. Die autẽ iij. oñdit se nerõi. di. Fac sãguine3 meũ q effusus ẽ extergi. q2 ecce ego q decollat' fuerã sic pmisi. iij. die resurrexi. nero obstupuit z ipm verũ filiũ di eẽ putabat h leo. Deniq3 romãi eũ in tãta veneratõe hũerũt q2 imaginẽ fecerũt eidẽ z hũc ti/tulũ suprscpserũt. symõi do sancto.

Pe. aũt z pau. vt dt leo pap. introierũt ad neronẽ z oĩa malefi/cia ei' detegebãt z dixerũt. sicut em in xpo quẽ nos pdicam' sũt due sube. s. di z hoĩs. sic i isto mago sũt due sube. s. hoĩs z dyaboli. dixitq3 simõ ne diuti' hũc patiar ego pcipiã angel' meis vt me vidicẽt d isto. Cui pe. ãglos tuos ñ tĩeo s3 ipi me ti/mẽt. Tũc dixit nero. Nõ tĩes simonẽ q dĩuitatẽ suã reb2 affirmat. cui pe. si diuitas ẽ i eo dicat mihi qd nũc cogito. dixit Nero. accede ad me huc z dic mihi qd cogitas. pe. aũt secrete dixit ei. iube mihi panẽ ordeaceũ afferri. z occlte dari q cũ allat' fuisset pe. eũ bñdixit z sb manica abscõdit di. Dicat nũc simõ q se deũ fec qd sit cogitatũ. qd fcm qd dictũ. rñdit simõ. pe. magnidicat qd ego cogitẽ. dixitq3 pe. qd cogitet simõ me scire docebo deũ qd cogitauerit fecero. tũc symõ indig/tus clamauit. pcedãt canes ma/gni z macri. z subito deuorẽt eũ. z sbito cães maxi appuerũt z ipetũ i pe. fecerũt. pe. vo panẽ bñdictũ obtulit z sbito eos i fugã 9uertit. tc dixit pe. ad neronẽ. ecce oñde me nosse qd 9 me cogitauerat simõ ñ vb s3 fcis. nã ipe pmisit 9 me ãge/los vẽros z exhibuit cães vt oñdat se hre ñ diuos ãglos s3 canios z diabolicos Dixitq3 simõ. Audite pe. z pau. si h nihil possũ pficer. veia' vbi o3 me vos iudicar. ego ãt vob mõ pco. h leo. Tũc simõ vt dicit egesip. z lin' i sua supbia z malicia dixit elate vt poss3 mortuos susci/tare. z accidit q2 iuuẽis morerer

Uocat℥ ḡ pe.ꝛ pau.ꝛ sy.ꝛ hāc sniāȝ oēs firmauerūt vt ille occideret q mortuū nō suscitaret.sy.āt dū sup mortuū suas icātatōes facerȝ.visus ē a circūstātibꝫ ꝙ dēfūct⁹ caput agitarȝ Tūc oēs exclāabāt ꝛ pe.lapidarī volebāt.pe.āt vix ipetrato siletio dixit Si viuit defūct⁹ surgat ꝛ ābulet ꝛ loq̄t.alioq̄n sciat℥ fātasma eē ꝙ caput defūcti mouet.sepetur āt ō lecto vt plene figmēta dyaboli appeāt.q̄d cū fcm̄ ē puer imobil' fcūs ē.pe.āt a lōge stās ꝛ fcā orōe exclāauit di.Adolescēs i noīe ihu xp̄i surge.ꝛ stati sur.ꝛ ābu.Cū aūt ppl's vellet simo.lapidarī dixit pe.sat℥ ē illi ad penā ꝙ ꝯgścit se i artibus supatū.mgr̄ āt nr̄ docuit nos vt ꝑ mal' bōa reddā⁹ B Jtē aliud miracl'm accidit si placet potes p̄dicarī.Tūc sy.vt di.marcell⁹ iuit ad domū ip̄i⁹.s.marcel.ei⁹ dis.ꝛ ligauit mox vnū canē ad ostiū do/m⁹ ei⁹ di.Nūc videbo si pe.q ad te ꝯsueuit veire igredi poterit.ꝛ paululū p⁹ pe.veit ꝛ sig̃ cruc℥ fcō canē soluit.cāis āt oibꝫ plādiēs solū simonē ꝑseq̄bat ꝛ app̄hēdēs eū ad trāȝ sbt⁹ se piecit ꝛ eū strāgl'arī voluit.accurrēs āt pe.cāi exclāauit ne ei noceret.ꝛ cāis q̄dē corp⁹ ei⁹ n̄ lesit sȝ adō vestes lacerauit vt ille peitus remāeret nud⁹ ppl's āt ꝛ maxime pueri sil' cū cāe p⁹ eū tādiu curreret dōec illū q̄i lupū ō cītate fugauerūt.c⁹ o.ꝓbrij pudorē n̄ ferēs ꝑ ānū ibi nusq̄ꝫ ꝯpauit. p̄dct⁹ autē marcel.vidēs hec mirabilia deinceps pe.adhesit.Jtē no.miracl'm pau.Legit ei ꝙ pau.venisset romā ꝛ nero n̄dū ip̄o eēt ꝯfirmat⁹ q̄ eēt audiēs ꝙ ō lege iudoꝝ ꝛ fid xp̄ian.int pau.ꝛ iudos q̄stio ꝟteret n̄dū ml'tū in̄ curauit.ꝛ sic pau.libe iuit ꝛ libe p̄di.ml'tos ō domo cesaris sibi ināicicia copl'auit ꝛ eos ad fidē xp̄i ꝯuertit q̄dā ꝟo die cū pau circa vespas i q̄dā solario p̄dicarȝ q̄dā iuuēis noīe pāand⁹ picernane rōis ꝛ sibi ml'tū dilect⁹.q vt pau.ꝑ pt̄ ml'titudīeȝ ꝯmodiosi⁹ audirȝ fenestrā ascēd'.ꝛ p aululū dormitādo ōcidit ꝛ expirauit q̄d audiēs nero pl'mū ō e⁹ morte ꝯoluit.ꝛ stati i e⁹ of.aliū ordīauit.pau.ꝟo.h i spū ꝯg̃scēs dixit astātibꝫ vt illuc irēt ꝛ patrādū cesar℥ km̄ ad se dfūctū afferēt quē allatū pau.suscitauit et ad cesarē cū socijs misit.q cum ō morte e⁹ lamtaret tc nūciat sibi ꝙ patrā.p̄ foribꝫ viu⁹ eēt.audiēs nero pa.viuū quem paulo an̄ nouerat mortuū pl'mū q̄dē expauit ꝛ eū ad se igredi rcusauit.sȝ tādē ad ꝑsuasiōȝ aicoꝝ itrarī ꝑmisit cui nero ait patrā.viuis.q̄s te fec viuerī.cui ille Dn̄s ie.xp̄s rex oīm se.Jrat⁹ nero dixit.ḡ ille regbit i secl'a.et rsoluet oīa reg̃ mōi.ꝛ ille.ēt cesar.Tc ner.ōdit ei alapā di.ḡ militas illi regi ꝛ ille Utiq̄ꝫ milito.q: me a mor.susci.Tūc.v.milites ipator℥ q ei iugiter assistebāt dixerūt ei.Cur ipator pcut℥ iuuenē.nā ꝛ nos tali regi militā⁹.q̄d audiēs nero reclusit eos i carcerī vt torq̄rēt q̄s nimis an̄ dilexerat.Tūc oēs xp̄ianos fec in q̄ri ꝛ oēs ꝑ valida tormēta puniri Et sic pȝ q̄l'r ꝟtuose opati sīt cū gr̄a dīna.vn̄ Mar.vl.Jlli āt ꝓfe.p̄di.

vbi do.coop.ꝛ ser.ꝯfir.se sig. Jō di
xit pau.ad Phil.iiij. Oīa pos.ī ea
q̄ me ꝯfoꝛ. ¶ Dico tertio ꝙ isti
apl'i meritoꝛie opati sūt cū grā di/
uia.s.de p̄dictꝫ ꝟtutibꝫ ad ꝟtutez
possessiōis eūdo.vt sic viderēt de
um doꝝ ī syon.i.ī regē eťno vbi re
gnbūt eťnalr. Vñ dixit apl's.ij.ad
thi.ij.iō oīa sustīeo.nā si cōmoꝛtui
sum⁹ ꝛ ꝯuiuem⁹.si sustinuim⁹ ꝛ cō
regnabim⁹. Jō dꝛ Lu.vl. Nōne oꝫ
xp̄m pati ꝛ ita itra.ī glo.su. Qualr
aūt passi sūt legiť ꝯňr in legēda.ꝛ
testať Leo.ꝙ postea symō rediēs
iteꝝ in nerōis amiciciā recept⁹ est
ꝛ ꝯuocauit ppl'm ꝛ se ḡuiť a gali/
leis offēsuz ꝓhibuit.ꝛ iō oꝛbē se de
serere velle dixit.ꝛ diē statuit q̄ ce/
lū ascēdere vellꝫ .qꝛ dedigꝰbať āpli
us in ťra hītare. Statuto igiť die
excelsaz turrī ascēditꝛ volare cepit
Dixit aūt pau.ad pe. Meū est oꝛa
re ꝛ tuū ē p̄cipe. Dixitqꝫ Nero ve/
rax ē hō iste.ꝛ vos seductoꝛes estis
Tūc pe.dixit ad pau. Paule erige
caput ꝛ vide. Cūqꝫ caput eleuassꝫ
ꝛ vidissꝫ symonē volātē dixit ad pe
trū. Pe.q̄d cessas ꝑfice q̄d cepisti.
iā em̄ vocat nos dñs. Tūc pe.ait
Adiuro vos āgeli sathāe ꝛ demōes
q̄ eū fertꝫ ꝑ aera ꝑ do.no.ihm xp̄m
vt ip̄m āpli⁹ nō feratꝫ sꝫ coꝛrueť ꝑ
mittatꝫ ꝛ ꝯtīuo dimissus coꝛruit.
ꝛ expirauit. Audiēs h̄ Nero ml'tū
doluit ꝙ talē virū ꝑdidit .dixitqꝫ
apl'is. Suspecto aīo me fecistꝫ ꝓ/
ꝑťea malo exēplo vos ꝑimā. Hec
Leo. Et sic dedit eos ī man⁹ pau/
lini viri kmi.ꝛ paulinus tradidit
eos ī custodia mamertini sub cura
militū ꝓcessi ꝛ martiniani.q̄s mi
lites petr⁹ ad fidē ꝯuertit. Vnd' et
carcerē apuerūt ꝛ eos liberos di/
miserūt. Qua ꝑpť paulin⁹ p⁹ passi
onē apl'oꝝ ꝓcessuz ꝛ martinianū
accessit.ꝛ cōpto ꝙ xp̄iani erāt ius/
su neronis capite celi sūt. Roga/
bāt ḡ frēs pleꝝ vt inde discederet.
ꝛ cū descedere nollet tādē vict⁹ p̄/
cibus abscessit. Et cū venisset ad
poꝛtā vt leo ꝛ lin⁹ testanť ad locū.
q̄ nūc dꝛ ad san.mar.vidit sibi xp̄ꝫ
occurrētē ꝛ ait. Dñe q̄ vadis.q̄ re/
spōdit. Venio romā iteꝝ crucifi/
gi. Qd cū pe.dictū de sua passione
ītelligeret redijt. Cū h̄ fribꝫ retulis
set a mistris nerōis capiť ꝛ agrip/
pe p̄fecto p̄ntať. Pau.ꝟo iteꝝ re/
duct⁹ ē ꝛ aspectui nerōis est p̄nta/
tus vt postea diceť. Tūc q̄si alie/
nigena s̄niat⁹ est crucifigi. Paul⁹
ꝟo qꝛ erat ciuis roman⁹ capite ē
trūcat⁹. ¶ De hac aūt s̄nia in
eos data dixit dyo.in epl'a de moꝛ
te pau. O fr̄ thimo.si vidisses ago
nes ꝯsūmatōis eoꝝ defecisse q̄dē
p̄ tristicia ꝛ doloꝛe. Quis nō fleret
illa hoꝛa q̄ñ p̄ceptū s̄nie in eos est
egressuz vt pe.crucifigereť.ꝛ pau.
decollareť. Vidisses tūc ťbas iu/
deoꝝ ꝛ gētiliū ꝑcutiētes eos ꝛ expu
entes in facies eoꝝ. Cū aūt separē
tur ab inuicē tūc dixit pau.pe.pax
tecū fundamentū eccl'aꝝ ꝛ pa stoꝛ
ouiū xp̄i.pe.aūt ad pau. Vade ī pa
ce p̄dicatoꝛ ꝟitatꝫ ꝛ dux salutꝫ iu/
stoꝝ. Cū aūt elōgassent eos ab in
uicē secut⁹ sū mgr̄m meū pau. Nō
eī ī eodē vico occiderēt eos.h᷒ dyo.
Qualr āt pe.crucifix⁹ ē.legitur sic

Testant' em̄ leo ⁊ marcell⁹. Cū āt petrus venisset ad crucē ait. quoniā dn̄s me⁹ q̄ de celo in terrā descēdit recta cruce sublimat⁹ ē. me aūt quē de terra ad celū reuocare dignat'. crux mea caput meū ī terra dz oñdere ⁊ pedes meos ad celū dirigere. ⁊ ego q̄ nō sum dignus in cruce eē sicut dn̄s me⁹. crucem meā girate ⁊ capite diuerso crucifigite. Tūc illi crucē ṽterūt ⁊ pedes sursuz fixerūt. Tūc ppl's furore replet⁹ volebat neronē ⁊ p̄fectū occidere ⁊ apl'm liberare. tūc rogauit eos vt passionē ei⁹ nō ipedirēt. Dn̄s aūt vt di. Egesipp⁹ ⁊ lin⁹ aperuit ocl'os eoꝝ q̄ ibi flebāt ⁊ viderēt āgelos stātes cū coronis de floribus rosaꝝ ⁊ lilioꝝ. ⁊ petrū in cruce pendētē ⁊ ad xp̄m dicentē. Te dn̄e imitari optaui. sz rect⁹ crucifigi nō vsurpaui. Tu dn̄e mihi oīa es. ⁊ totū qđ es tu mihi totū ⁊ nihil aliud nisi tu solus. Et videns pe. ꝙ fideles gl'am suā vidissent dixit. grās tibi dn̄e ago toto spū q̄ viuo. ⁊ se deo cōmēdās emisit spm̄. Tūc marcell⁹ ⁊ apuleus frēs discipuli ei⁹ deposuerūt eū de cruce et diuersis eū aromatib⁹ ꝯdiētes sepelierūt. Passus est autē vt dicit Isid. xxxix āno a passiōe dn̄i a Nerone ⁊c̄ E Paul⁹ aūt sic decollat⁹ ē Nā postq̄ʒ pau. neroni p̄ñtatus ē dixit. Tollite maleficū ⁊ decollate. ad quē pau. ait. nero modico tp̄e patiar a te. sz viuā eternalit' cū dn̄o ihū xp̄o. Tūc dixit nero auferte ab eo caput vt me rege suo fortiorē intelligat. ⁊ videam⁹ si sp viuere valeat. Cui pau. Ut scias me eternalit' viuere. cū mihi caput fuerit abscisuz viu⁹ tibi apparebo ⁊ tunc ꝯgnoscere poteris ꝙ xp̄s est dn̄s vite ⁊ mortis In ipa aūt die dicit dyo. in ep'la ad thi. ⁊ pe. ⁊ paul⁹ sibi viuētes appuerūt. dicit em̄. attēde miracl'm frat' mi thimothee. ī die victimatōis siue passiōis eoꝝ p̄sto fui ⁊ vidi eos separi ab inuicē Post mortē aūt eoꝝ vidi eos inuicē manu ad manū itrātes portas vrbis ⁊ indutos veste lumis ⁊ ornatos coronis claritatis. hec ille. Sequit'. His dictis pau. ad suppliciū ducit'. q̄ cū ducerent' dixerūt tres milites ei q̄ eū ducebāt. Dic nob paule q̄s est ille rex vr̄ quē tm̄ diligitis ꝙ ꝑ eo magis mori q̄ʒ viuere amatis ⁊ q̄lē mercedē inde habebitis. Tūc pau. de regno dei ⁊ pena inferni adeo eis p̄dicauit ꝙ ipos ad fidē ꝯuertit. q̄ cum rogarēt eū vt libere ascēderz q̄ vellet ait. Absit fratres vt fugiā. nō em̄ sum ꝓfug⁹ sz miles xp̄i legitim⁹. Scio em̄ ꝙ p⁹ hāc vitā trāsitoriā ad vitā et'nā trāsibo. mox aūt vt fuero decollat⁹ viri fideles rapiēt corp⁹ meū. vos āt notate locū ⁊ illuc cras māe veite inuēietis em̄ iuxta sepulcꝝ meū duos viros. s. titū ⁊ lucā orātes q̄bus cū dixeritis. q̄ de cā vos ad eos misi ipi vos baptizabūt. ⁊ vos faciēt heredes regni celestis. Qđ cū loq̄retur misit nero duos milites vt viderēt si adhuc nō eēt occis⁹. Et cū vellet eos ꝯuerter' illi dixerūt. Cuz mortu⁹ fueris ⁊ resurrexeris credem⁹ bis q̄ dicis. nūc āt cito vēiet q̄d me/

Paulus aut sic fuit decollatus

ruisti accipe. Cũ aũt sic ad locum
passiõis duceret̃ ĩ porta hostiensi
obuiauit sibi q̃daꝫ matrona noĩe
plãtilla discipl'a pauli q̃ flexis geni
bus se suis oꝛonibꝫ cõmẽdare ce-
pit. Cui pau. Plãtilla cõmoda mi
hi velũ q̊ caput tuũ teg. ꝛ iñ ocl'os
meos ligabo ꝛ illud postmodũ ti-
bi restituã. q̃ dedit sibi Et cũ sic ad
locũ venisset ꝟsus oꝛiẽtẽ maĩbꝫ ex
tẽsis ĩ celũ diuoꝛauit cũ lachꝛymis
ꝛ gr̃as egit. post h̃ vale dixit frĩbꝫ ꝛ
ocl'os sibi de velo plãtille ligauit
ꝛ vtrũqꝫ genu ĩ t̃rã figẽs collũ te-
tẽdit. ꝛ sic decollatꝰ est. Mox ãt ca
put eiꝰ a coꝛpe exiliẽs nom̃ ihu he
bꝛaice clara voce ter insonuit ad
designãdũ s̃m Ber. qꝛ h̊ nom̃ fuit
sibi iubilus ĩ coꝛde. mel in oꝛe. ꝛ me
los ĩ aure. Vñ dꝛ in suis epl'is ibꝫ
q̇ngent vicibꝫ noĩasse. de vulner̃
ãt vnda lact vsqꝫ ad vestimẽta mi
litis exiliuit ꝓp̃t eiꝰ ꝟginalẽ puri-
tatẽ ꝛ postea sãguis effluxit ꝓpter
martirĳ acerbitatẽ. in aere lux ĩ-
mẽsa emicuit ꝓp̃t sapĩe ꝓfũditatẽ
ꝛ a coꝛpe eiꝰ odoꝛ suauissimꝰ ema
nauit ꝓp̃t fame celebꝛitatẽ. nã vi-
ta sua frag̃bat odoꝛibꝫ oĩm ꝟtutũ
Jõ dt xp̃i bo. odoꝛ sũ ꝭ Itẽ ca
put suũ tres saltꝰ fec̃. ꝛ in q̊libꝫ sal
tu fõs aq̃ erupuit ad desig̃ndũ qꝛ
in vita sua tres saltꝰ fecit fructuo-
sos Primᵐ qñ d synagoga ad eccĩaꝫ
saltauit tũc ap̱uit nob̃ fõtẽ mĩe nã
in malo ꝓpõito fuit. tñ mĩ̃icoꝛdit̃
vocatꝰ ꝛ ꝯuersus ẽ. vt ptꝫ Act. ix.
Scd̃o qñ saltauit ĩ mdo d regiõe
ĩ regionẽ. discurrẽdo p̱ fructuosã
doctrinã. tũc ap̱uit nob̃ fõtẽ diue
sapĩe. Vñ dꝛ doctoꝛ sapĩe. Tertio
qñ saltauit a t̃ra ad celũ tũc ap̱uit
nob̃ fõtẽ et̃ne gl'e. ꝛ sic iuit de ꝟtu
te in ꝟtutẽ ꝛc̃. Vñ. ĳ. thi. iiĳ. Bo-
nũ cer. cer. cur. ꝯsu. ꝛc̃. Illi ꝟo mili
tes mane ad sepulcꝝ pau. venert̃
ꝛ duos viros. s. titũ ꝛ lucã oꝛãtes
ĩuenert̃. ꝛ paulũ ĩ medio eoꝝ stãtẽ
vident̃. q̊s titꝰ ꝛ lucas vidẽtes ve-
hement̃ territi fugere ceperunt. ꝛ
pau. dis̱quit. Illi aũt pꝰ eos clama
bãt di. Nõ vt putat vos p̱seq̃mur
sed a vob̃ baptisari vol. sic̃ ꝛ pau.
nobis dixit. quẽ mõ vobiscũ oꝛãtẽ
vidimꝰ. h̃ illi audiẽtes reuersi sũt
ꝛ cũ mag̊ gaudio eos baptisauert̃
Dyo. in epl'a ad thi. dicit de moꝛte
pauli. Fr̃ mi in illa hoꝛa plẽa tristi
cie dicẽte carnifice paulo. collũ e-
rige. tũc pau. suspexit ĩ celũ muni
ens pectꝰ suũ ꝛ frõtẽ sig̊ cruc ꝛ di-
xit. dñe mi ihu xp̃e in ma. tu. cõ. s.
me. Et tũc sine tristicia extẽdit col
lũ. ꝛ suscepit coꝛonã. ꝛ in ip̃o ictu
pau. explicuit velũ ꝛ collegit ꝓpri-
um sãguinẽ ĩ velo ꝛ ligauit ꝛ ob-
uoluit ꝛ tradidit illi feĩe q̃ sibi ve-
lũ tradiderat. ꝛ reuerso militi car-
nifici dixit pãtilla. vbi misisti ma-
gistꝝ meũ pau. rñdit miles cũ so
cio iacet ibi extra vꝛbẽ ꝛ velo tuo
velata ẽ facies eiꝰ. ip̃a aũt rñdẽs
ait ecce nũc ĩtrauert̃ pe. ꝛ pau. ĩdu
ti veste p̃clara. ꝛ coꝛõas fulgẽtes
hẽbãt ĩ capitibꝫ suis. ꝛ ꝓtulit velũ
sãguĩe cruẽtatũ ꝛ mõstrauit eis ꝓ
pter q̊d opꝰ mĩ̃ti crediderũt ꝛ fcti sũ̃
xp̃iani. hᶜ dyo. Audiẽs nero q̃ ꝯti-
gerãt vehem̃t̃ extiuit ꝛ d his oĩbꝫ
cũ amic loq̇ cepit. Dũ ãt ĩuicẽ loq̃

De Visitatione b[ea]te Marie · X[ii]

Sermo xxxix

rent veit pau. ianuis clausis ⁊ añ cesarẽ stãs ait. Cesar ecce ego pau lus reg̃ et̃ni inuict⁹ miles. nũc cre/ de q̃ ñ sũ mortu⁹ sʒ viu⁹. sʒ tu mih et̃na morte morier̃ eo q̄ scõs dei iniuste iterficis Et his dict̃ dispa ruit. Nero aũt ex nimio tiore velut amẽs effect⁹ q̃d ageret ĩgrauit. et ꝯsilio aĩcoꝝ patrãdũ barnabã cuʒ alijs soluit. ⁊ libe dimisit. nero ãt ĩ punit⁹ ñ extitit. sʒ maũ ꝓpa se pẽit ⁊c. Tertio ꝑncipal'r dico q̄ recepe rũt gr̃aʒ gaudiose exultatõis. q̃n/ ro igit̃ hõre ⁊ gl'a eos exaltauerit f q̃re cathe. petri. B. Refert Gre. ĩ dial'. q̄ q̃dã p̄sbit̃ magne scitatis dũ ad extrẽa deduct⁹ eẽt cũ mag̃ le ticia cãtare cepit di. Bñuẽiũt dñi mei q̃d ad tãtillũ fuũ vẽire digti est̃. vẽio gr̃as ago. Cũ astãtes int̃ rogarẽt q̃b⁹ h̃ diceret. rñ. nũq̃d ꝯ uenisse h̃ scõs apl'os pe. ⁊ pau. vi/ det̃. Cũ igit̃ iteꝝ vt p⁹ repeter̃ scã ei⁹ aĩa a carne soluta est.

De visitatõe marie. Ser. xxxix.

Exurgens maria abijt ĩ mõtana cũ festinatõe ĩ ciuitateʒ iuda Lu. j. Notate k̃mĩ. dt ei amb in hodierna omel'. Quo eñ iã do plẽa nisi ad supiora cũ festinatiõe ꝯscẽderʒ. Nescit eĩ tarda molimĩa i. (trege beschwerũg/ od vnd̃stõe) spũscĩ gr̃a. Cũ igit̃ maria fuit ple na gr̃a di iõ leuit̃ ascẽdit. q̃re dt ex urgẽs. Est notãm q̄ ĩ pñti euã[o] ta oñdũt̃. Pri[m] ẽ ꝟgis desiderabilis festinatio. q̃d notat̃ cũ dr Exurgẽs ma. ꝑ q̃d intelligit̃ spũal' ꝑfect⁹ ꝟ/ gis. q̄ toto cordis ꝯsiderio deside rauit aĩm sursũ h̃re ⁊ sic do placer sic dt apl's. j. Co. vij. Uirgo cogitat q̃ dñi sũt vt sit scã corꝑe ⁊ spũ. q̃d fecit maria. Req̃. ĩ nati. ꝟgis q̄ cũ eẽt triũ ãnoꝝ ⁊c. Scõm ẽ ĩfãt̃ in/ terna exultatõ. cũ dr scm ẽ cũ au. salu. ma. eli. exul. infãs in vte. ei⁹ ꝑ q̃d intelligit̃ q̄ puer in pñtia sal/ uatoris hũit cognitõʒ dinoꝝ secre toꝝ. Et iõ dr ꝓpheta q̃si secreta vi/ dẽs. nã ĩpe adhuc ĩ vtero m̃ris exi stẽs cog̃uit xp̄m qñ maria veit ad eliza. Uñ dr Lu. j. q̄ gabriel venit ad mariã ⁊ nũciauit ei q̄ dẽret fie ri m̃r dei ⁊ faciẽs sibi mẽsionẽ de ꝯceptõe eli. tũc surgẽs ma. abijt ĩ mõtana. q̄ zacharias in mõtanis hĩtauit ⁊ salu. eliza. quã salutatõʒ puer adhuc ex̃ns in vtero m̃ris ꝑ us senserat q̃ m̃r Et iõ dicit. Pro phetã in gen. dedi te. vñ Chris. vo lẽs oñdere q̄ fuit etiã plus q̃ pro pheta. dicit ꝑmo ꝓphe est ꝑ meri/ to ꝯuersatiõis ⁊ fidei ꝓphciaʒ acci pe. Req̃. ĩ ser. io. bap. Tertiũ ẽ eli/ zabeth digna cõmendatio ad vir ginẽ cum dr bñdicta tu in muli. ꝑ q̃d intelligit̃ q̄ ꝟgo maria est bñ/ dicta suꝑ om̃s mu. ⁊ suꝑ om̃s pu ras creaturas. ex eo q̄ est m̃r dñi. ⁊ iõ addit elizabeth di. Uñ hoc mi hi. vt ve. mater dñi ad me. q̃d est magna dignitas. vñ bñ ꝟificat̃ d ea illud. puer. vl. Multe filie con. diui. tu sola suꝑgres. es vni. Und ĩpa est illud ꝑfectum opus ipsius dei patris de q̃ dr Ecci. xxviij. Cor suum dabit in similitudinẽ pictu re ⁊ ꝑficit opus. Cor suũ dabit in

ↄſūmatōꝫ opeꝝ oꝛnabit ipfectōeꝫ q.d.coꝛ ſuū.i.potētiā dabit ī ſilītu dinē picte.i.pfectōꝫ vgīs ma. Uñ ipa ē in figura illa mlier d q dicit. Geñ.xxiiij.ipa ē mulier quā pparauit dñs filio dñi mei.ꝛ etꝭ vgo ma. bñ figurat nob ī illo pfecto tēplo. cui nihil pfectōis defuit qd io.debuit mēſurare ī ſpū ꝙ ī lōgitudīe ꝛ latitudīe ꝛaltitudīe ita pfectū fuit ꝙ vltra debitā ꝓportōꝫ nihil habuit. Apo.xj. Sic maria fuit ita pfctā ī lōgitudīe latitudīe ꝛ altitudīe ꝙ ſibi nihil defuit. Nā lōgitudo eiꝰ vſqꝫ ad nouiſſimū diē durat vt ſubuēiat oībꝫ eā deuote īuocātibꝫ. Latitudo eiꝰ ē a fine vſqꝫ ad finē. Altitudo eiꝰ ē vſqꝫ ad celū. vñ pulchre alloqt eā Ber.di. O ma. qs tue mīe lōgitudinē latitudinē ſublimitatē ꝛ pfūditatē īueſtigat pōt.nā longitudo tua vſqꝫ ad nouiſſimū diē vniuerſis te īuocātibꝫ ſbuenit. Latitudo replet oꝛbē trarū mīa ſublimitas ſupne cīuitati inuēit reſtauratōꝫ pfūditas obtīuit redēptōꝫ ſedētibꝫ in tenebrꝭ ꝛ ī vmbꝛa moꝛtꝭ. Ecce qnte pfectiōis eſt ma. Jō dīc Anſ.ī li.de ↄceptu vgīnali. O dña nihil ē tibi equale.

De ſctā Margaretha. Ser.xl.

Inuenta

vna pcioſa margaritha abijt ꝛ vēdidit oīa q hūit ꝛ emit eā Mat.xiij. Notate kmi iſte negociatoꝛ de q ſaluatoꝛ ſilitudinē loqt ē ipe dei filiꝰ q de celo vēit qrēs bonas margaritas ī.aīas puras ꝛ ſctās ꝛ inuēta ē vna margarita.i.ſ. Margaretha quā dei filiꝰ pcioſo ſanguīe emit. Juxta illud aplī.j.Co.vj. Empti eī eſtis pcio magno.iō dꝛ iuēta ē vna pcioſa margarita. Eſt notādū ꝙ ſctā margaretha noīat a qdā pcioſa gēma q margarita vocat ꝓpter ſex eiꝰ ↄditōes qs pfecte in ſe hūit ſctā vgo margaretha. Pria virtꝰ huiꝰ gēme eſt ꝙ eſt cādida.ſcda ꝙ eſt pua.tertia ꝙ ē vtuoſa.qrta ꝙ valet ↄ̄ effuſionē ſanguīs.qnta ꝙ valet ↄ̄ coꝛdis paſſionē.ſexta ꝙ valet ad ↄfoꝛtatōꝫ animi Has laudabiles ↄditōes moꝛalit ī ſe hūit.ſ. margaretha. ¶ Dico ꝙ pma ↄditio huiꝰ gēme eſt ꝙ eſt cādida. Sic ſcā margareta fuit cādida et clara mente ꝛ coꝛpe. qꝛ vginitatē fuauit xpo. Uñ xps bñ dicit illd Sap.iiij. O qꝫ pulcra eſt caſta generatio cū charitate Jō Berñ. cōmēdat vgīnitatē di. Uirgitas eſt gema vtutū.ſoꝛoꝛ āgeloꝝ.lux aīarū. Qualr aūt ipa fuauit vginitatē legit in vita eiꝰ quā ſcpſit theotinꝰ vir eruditꝰ. Legit eñ ꝙ margaretha de ciuitate āthiochia fuit ꝛ filia theodoſij priarche gētilium Hec nutrici tradit ꝛ adultā etatē pueniēs baptiſat.ꝛ ꝓpter h a prē exoſa habeat. Quadā aūt die cū iā xv.ānū attigiſſet ꝛ cū alijs vgibus cuſtodiret oues nutricꝭ ſue tūc pfectꝰ olibꝛiꝰ inde trāſitū faciēs. et puellā tā ſpecioſā vidēs ↄſiderās eiꝰ pulchꝛitudinē mox ī eiꝰ amoꝛe exarſit.ꝛ pueros ad eā ↄcitꝰ miſit. di. Jte cōpꝛehēdite eā.vt ſi libera ē eā mihi ī vxoꝛē accipiā.ſi āclla mi

lōngitudo
latitudo
altitudo

hi in cōcubinā hēaꝫ. Cū igit̃ fuiſſꝫ eiꝰ ꝯſpectui pñtata eā de gñe ſuo. noīe ⁊ religiōe reqſiuit. Jlla autē rñdit ſe gñe nobilē eē ⁊ noīe mar/ garetha vocari ac religiōe xp̄iana Cui p̄fectꝰ. Duo pmo tibi recte ꝯ ueniūt. qꝛ nobil' vider̄ ⁊ margari ta pulcerrīa eē cōpꝛobar̄. ſꝫ tertiū tibi nō ꝯuēit vt puella nobil' ⁊ tā pulchꝛa deū hēat crucifixū. ⁊ ſic pꝫ q̄l'r fuit pulcra coꝛpe ⁊ mēte. nā ꝯ ſtructoꝛē ſue vgītat̄ noluit hr̄e ſꝫ xp̄ꝫ ꝯſuatoꝛē puritat̄ elegit. iō bñ d̄r xp̄s ad eā Cañ. iiij. To. pul. es vñ pſ̄. Dilexiſti iuſticiā. Et qꝛ ſicē iuuēcule emūt margaritas vt inde faciāt clenodia. ſic xp̄s emit illam nobiliſſimā gēmā margaritā. Vñ dic̄ thēa. Jnuē. vna p̄. mar. q̄re ip ſa ē de nūero illoꝝ de qbꝫ d̄r apo. xiiij. Vi ēpti ſūt. ex h̄ ſeqt̃. ſine ma cula ſūt añ tro. dei. Vñ ꝓpt̃ eiꝰ pul chꝛitudinē figurat̃ nob in heſter. ij de q̄ d̄r q̄ erat foꝛmoſa valde ⁊ mi rabili pulcri. oībꝫ ocl'iſ g̃tioſa ⁊ a/ mabil' videbat̃ ⁊ adamauit eā rex. plꝰ q̄ꝫ oēs mulieres. Heſter inter/ p̄tat̃ eleuata in ppl'o. ⁊ ſigt̄ caſtita tē ſcē mar. q̄ caſtitas ſiue vgitas ī ter oēs vtutes in et̃na gl'a eleuat̃. ⁊ ocul' oīm electoꝝ ī celo g̃roſa eſt idcirco a d̄o plꝰ oībꝫ adamat̃. Jdo d̄r Apoc̄. xiiij. q̄ ſequunt̃ agnū q̄/ cūq̄ꝫ ierit. Vñ dic̄ Aug. Agnū ſeq ē xp̄ꝫ ꝑ vgītatē mēt̄ ⁊ coꝛpis imi/ tari. qđ ꝑfecte fac̄ mar. Vñ di. Au gu. O ſpecioſa xp̄i pulcra int̃ ml'i eres. i. vtutes. O dealbata aſcēdēſ ⁊ recūbēs ſuꝑ frēm tuū xp̄m. cuꝫ eiꝰ luīe illuſtrar̄ vt gaudeaſ. ſ. gau

io indicibili. gaudiū em̄ vginū ē in xp̄o d̄ xp̄o. cū xp̄o ꝑ xp̄m. ⁊ poſt xp̄m. rō eſt qꝛ xp̄s ē btm̄ obiectuꝫ gaudij ip̄aꝝ. iō nō ſt̃ talia gaudia q̄lia vginū nā alijs ſūt alia ⁊ null' talia. hᶜ ille. ¶ Scđo dico q̄ ſe cūda ꝓꝛietas hꝰ gēme ē q̄ eſt ꝑua ſic mar fuit ꝑua ꝑhūilitatē q̄ facit hoīeꝫ amabilē deo ⁊ hōibꝫ. iuxta il lud Eccī. iij. Quāto ma. es hūi. te ī oī. ⁊ inue. g̃. co. de. ⁊ ho. Vñ eiꝰ hūi litatē notāꝰ ī legēda. Nā cū olibꝛiꝰ p̄fectꝰ ꝯm̄dauit eā q̄ eēt puella. ⁊ nobil' ⁊ iō eſſet dig̃ mag̃ hōꝛe. ⁊ nō deberet ſe facere ita vilē q̄ coleret crucifixū. cui illa hūil'r rñdit. Vñ ſcis xp̄m crucifixū fuiſſe. At ille ex libr̄ xp̄ianoꝝ tūc mar. aſſeruit eū ſpōte ⁊ hūilit̃ ꝓpt̃ ſalutē ⁊ redēpti onē nr̄aꝫ crucifixū. ⁊ nūc eū et̃nū viuere ī gl'a. ꝓpt̃ qđ erat iratꝰ p̄fe/ ctus eā tāq̄ꝫ vilē hoīeꝫ ⁊ abiectū ꝓ pter xp̄m ī carcerē mitti iuſſit. iō ꝓpt̃ eiꝰ hūilitatē in ꝑfecta fide xp̄i meruit a xp̄o exaltari. nā d̄r Luce xix. q̄ ſe hu. exal. vñ hec exaltatio fi gurat̃ nob ī heſter. v. ⁊. ij. q̄ fuit hu mil'. iō ꝓpter ſuā hūilitatē fuit ho/ noꝛata vt regn̄ret ꝑ ſuꝑbia vaſti. q̄ ad regē venire iuſſa ꝯtēpſit. Sic moꝛal'r. nā ſic heſter ꝓpt̃ ſuā hūili/ tatē exaltata ⁊ hōꝛata eſt. ita mar. a celeſti rege ī celo eſt exaltata. vñ d̄r Apoc̄. iij. Dedi corā te oſtiū aꝑ/ tū. qꝛ modicā vtutē hēs. i. hūilita/ tē. Vñ Ja. iiij. Deꝰ ſuꝑb̄ reſiſtit hu milibꝫ aūt dat gr̄aꝫ. Tertio dico q̄ tertia ꝯditio ē q̄ ē vtuoſa. ſic mar/ garetha fuit virtuoſa. ꝓpter vtu/ tē ⁊ potētiā ⁊ oꝑatōꝫ miracl'oꝝ in

fide. vñ dt xp̄s Jo. xiiij. Qui credit in me opa q̄ ego facio z ip̄e faciet Vñ de ei⁹ miraclosa z v̄tuosa opatiōe legit̄ q dū esset reclusa in carcere orauit ad dñm vt inimicū q̄ cū ea pugnaret sibi visibilit̄ mōstraret. Et ecce draco imanissim⁹ sibi apparuit. et os sup caput ei⁹ ponēs ac si vellet eā deuorare. Cū aūt eā absorbere vellet signo crucis se muniuit z draco v̄tute signi crucis crepuit medi⁹ z illesa exiuit. Vñ merito v̄ificat̄ de ea illō Eccī. xxxj. Fecit mirabilia in vita sua. Vñ hec opatiua v̄tus in v̄a fide figurat̄ nob in fortitudīe credentiū. De qua dr. ij. Paralip. xvj. Ocli dñi ɔtēplant̄ vniuersā t̄raz. z p̄bēt fortitudinē his q̄ pfcē credūt in eū. Certe hāc pfcāz fidē habuit scā marga. sciēs illō. j. Pe. v Resiste fortes in fide. qd pfcē fec vsqz ad mortē suā. q̄re meruit honorari. Vñ Apoc. ij. Esto fidelis vsqz ad mortē. z dabo tibi coronā zc. ¶ Quarto dico q q̄rta ɔditio est q valet ꝯ effusiōez sanguis Sic marga. hūit v̄tutē p ɔstātiaz ɔtra effusiōez sāguis sui cū in suo martirio ɔstātiss ia fuit Juxta illō ps. Virilr ag. z cōfortet̄ cor vrm oēs q̄ spe. in do. qd fec marg. Vñ de eius ɔstātia legit̄ q seq̄nti die p̄fect⁹ fecit eam ad se duci de carcere dicēs ei. Bona puella miserere pulchritudini tue z deos nros adora vt bñ sit tibi. Cui illa. Illū adoro quē terra ɔtremiscit. mare vēti. z oēs creature timēt. Cui pfect⁹. Nisi mihi ɔsentias corp⁹ tuum faciā laniari. Cui marg. Xp̄s tradidit semetip̄m in mortez pro me z ideo p xp̄o mori nō dubito. Tūc p̄fect⁹ iussit eā in eculeo suspēdi z p̄mo virg cedi deiñ pectinib ferreis laniari vsqz ad nudatiōez ossiū. ita q sanguis eius de corpe tāqz de fonte emanauit. Flebant aūt q̄ ibi aderāt dicētes. O marga. v̄e de te lachrimis dolemus q corp⁹ tuū ita crudelit̄ lacerari ɔspicim⁹. O q̄lē pulchritudinē amasti pter incredulitatez. Jā nūc saltē crede vt viuas. Quib illa. O mali ɔsiliarij recedite a me pcul. hec carnis crutiatio est aīe saluatio. Dixitqz ad p̄fcūz. Jnpudens canis z insaciabil leo. in carnē meā potestatē habes sz xp̄s reseruat sibi aīaz. Prefect⁹ aūt faciē suā clamide oper. ibat qz tātaz effusiōez sanguis videre non potuit. Deinde eaz deponi iussit de eculeo et iterz in carcerē recludi. qd fortit̄ totū sustinuit. Vñ dicere potuit. Cañ. viij. Fortis est vt mors dilectio. q̄si diceret. Nā ita ɔstās volo eē in tribulatiōe q potius volo mori q̄z a deo meo recedere p pctm̄ z incōstantiā. Unde hec ɔstātia bene figuratur nobis Dan. xiij. in Susanna q̄ dixit angustie sunt mihi vndiqz. Si em̄ h egero scz ɔsentio senib. mors mihi est. Glosa. Nam quotiēs peccamus morimur. Si aūt nō egero nō effugiā manus vestras. sed melius est m ibi incidere manus vestras q̄z peccare in ɔspectu dñi Moralr Susanna interp̄tatur

gaudiū grē ꝛ significat sctā3 margaretbā que habuit gaudiū diuie grē in sua tribulatōe. q2 in suis angustijs poti⁹ volebat ꝯstanter pati q̄3 a xp̄o declinare. ℞. Quito dico ꝙ q̄nta ꝓꝛietas est ꝙ valet ꝯtra coꝛdis passionē sic margaretba babuit virtutē ꝯtra coꝛdis passionem .i. demonis temptationē ꝑ victoꝛiā. q2 supauit dyabolū eo ꝙ nō cōsensit sibi Un̄ dicit Grego. Aduersarius pfecte vincit̄ q̄n mēs nostra in malū qđ suggerit. nec ꝑ delectationē nec cōsensum inclinat̄ Et rōem assignat Ber. dicēs. Demonis est mala suggere. nr̄m ē nō ꝯsentire. Nā quotiēs ei resistim⁹. totiēs eum fugam⁹. sic certe sctā margaretba nō tm̄ mēte. verū etiā facto ꝛ ope dyabolu3 supauit. Qualiter aūt eū supauit legit̄ ꝯñter ꝙ diabolus iteꝝ vt eā posset decipe in spēm bois se mutauit. quē vidēs mar. in oꝛōne3 se dedit. ꝛ dū resurrexisset ab oꝛone dyabolus ad eā accessit ꝛ manu eā tenēs dixit. Sufficiat tibi qđ fecisti. iā nūc cessa de mee ꝑsone ꝑsecutōe. Jlla aūt eū ꝑ caput app̄bēdit ꝛ sub se in terrā deiecit. ꝛ sup ceruicē ei⁹ dextrū pedē posuit di. Sternere supbe demō sub pedib9 femie Demō aūt clamauit. O scā margaretba pce mibi supat⁹ sum. Si iuuenis me vicisset nō curasse3 s3 ecce a tenera puella supat⁹ sum. et inde plus doleo. q2 pat̄ tu⁹ ꝛ mat̄ tua amici mei fuerūt. Jlla vo coegit eū dicere cur venisset. Qui ait se venisse vt sibi cōsuleret vt monitis pꝛesidijs obediret. Coegit quoq3 eum vt diceret cur xp̄ianos tā multipliciť tēptaret. Qui rn̄dit ꝙ odiū esset naturale sibi ꝯtra boies virtuosos ꝛ xp̄ianos. ꝛ q̄uis sepe ab eis repellat̄. tn̄ desiderio seducendi infestus extitit. ꝛ q2 inuidet boi de felicitate quā ipse amisit et q̄uis eā recupare nō possit. ipam tn̄ ab alijs auferre conat̄ ꝛ cōtendit addidit etiā ꝙ salomon infinitam multitudinem demonū in q̄dā vase vitreo ꝯclusit. s3 post moꝛtē suam cū de illo vase demones ignē mitterēt. ꝛ boīes ibi magnu3 thesaurū esse putabāt vas confregerūt ꝛ demōes exeūtes aerē impleuerūt. Dis dictis vgo pedem subleuauit ꝛ demō stati3 euanuit Et sic p3 qualiter dyabolū supauit. Un̄ ps̄. Sup aspidē ꝛ basiliscū ambulabis ꝛc̄. Un̄ ip̄a est đ numero illoꝝ de quib9 .j. Jo. ij. Scribo vobis iuuenes q̄m foꝛtes estis ꝛ verbū dei manet in vobis ꝛ vicistis malignū. Un̄ bec victoꝛia figuratur nobis in rege bierusale3 ij. Paralip̄. xx. Qui tribulatus ab aduersarijs consolatus est pꝛophetam dicentem O iuda ꝛ bierusalem nolite timere nec paueatis cras egredimini contra eos ꝛ dominus erit vobiscum. Sequitur ꝙ mirabiliter ab bostibus liberatur. Sic Margaretba diuino auxilio dyabolum superauit. Unde dicit dominus Ieremie pꝛimo Bellabūt aduersū te. ꝛ nō p̄ualebūt. q2 ego tecū sū vt liberē te ℒ Sexto dico ꝙ sexta cōditio est ꝙ

valet ad ꝯfortatõez spũs ⁊ animi Sic margaretha hũit ꝯfortatiõz aĩ qꝛ pseuerant sustinuit ⁊ p suaz doctrinã mltoꝝ aĩos cõfortauit ⁊ ad fidẽ cõuertit. Nã vt dicit Gre Uirt⁹ boni opis est pseuerantia. Nã frustra bonũ agit siañ tminũ vite deserat. iõ forti aĩo pseuerauit. Qualr aũt pseuerauerit ⁊ aliorũ aĩos ꝯfortauerit legit ꝙ seqnti die ꝯuenientib⁹ pplis iudici pͥsentat et dũ sacrificare cõtẽneret exuit ⁊ corp⁹ eius facib⁹ ardẽtib⁹ i. lumib⁹ ꝯburit ita vt oẽs mirarẽtur qũo tã tenera puella tot cruciat⁹ posset tolerare. deinde ĩ magno vase pleno aq̃ ipm ligari et poni fecit vt ex penaꝝ ꝯmutatõe cresceret vis doloris. Sꝫ subito terra ꝯcutit ⁊ cũctꝭ vidẽtib⁹ ac pauentib⁹ virgo illesa egredit. Tũc qnqꝫ milia viroꝝ crediderũt exce ptis mulierib⁹ ⁊ puul. q etiã ad fidem ꝯuersi st ⁊ ppter xp̃m intfecti ⁊ p xp̃i noĩe capitalẽ sñiaz acceperũt. cũ viderũt ꝟginis ꝯstantiã necnõ et colũbam de celo venientem q̃ coronã aureã sup caput ei⁹ posuit ĩnaq̃. Prefect⁹ igit timẽs ne aliȷ̃ plures ꝯuerterent a ꝟgie. ꝯcitus scãz margarethã decollari iussit. Illa aũt impetrato orandi spacio p se ⁊ p suis psecutorib⁹ et pro eius memoriaz hñtib⁹ ⁊ eã honorantibus vt in omnibus periculis exaudiant deuote orauit addẽsqꝫ vt quecunqꝫ in partu laborãs ⁊ eã inuocaret illesa prolez emitteret. Factaqꝫ est vox de celo dicens. ꝙ in suis petitionibus esset exaudita Surgensqꝫ ab oratiõe dixit spiculatori. Frater tolle gladiũ tuũ ⁊ pcute me. Qui pcutiens caput ei⁹ vno ictu abstulit. ⁊ sic martiriȷ̃ coronã suscepit. spiculator aũt vidit xp̃m stantez iuxta eam ppter quod veniam petiȷ̃t et meruit. Passa est aũt. xiȷ̃. kal. augu. Et sic patet qualit perseuerauit et eternam vitam meruit. Nã dicit saluator. Matt. x. Qui pseuerauerit vsqꝫ in finẽ. ⁊c̃. Unde hec fortis pseuerantia sancte margarethe figurat nobis in Judith. xv. de qua dicit Tu gloria hierusalez. tu leticia isrl. tu honorificẽtia populi nostri quia fecisti viriliter. et confortatũ est cor tuũ erisqꝫ benedicta inetnũ. Judith interpretat ꝯfitẽs ⁊ significat sanctaz margarethã q̃ ppter ꝯfessiõez fidei mortẽ sustinuit et sic magnũ pplm ꝯuertit ppter suam pseuerantiã. Ideo merito dr gl'a hierlm ⁊ leticia isrl. ⁊ hoc populi dei. Uñ dic Berñ. Perseuerãtia est singlarꝭ filia sũmi regis finis ⁊ cõsumatio ꝟtutꝭ. Et sic pꝫ q̃lr scã margaretha ppt p̃dictas sex ꝯditiões isti⁹ gẽme margarite bñ noiat margaretha. Quare bñ ẽ illa p̃ciosa margarita quã emit negociator xp̃s. nõ auro. ⁊c̃. sꝫ precioso sanguine sic ðt thema. g. ⁊c̃

De scã maria mag. Ser. xlȷ.

Ilectus meus mihi et ego illi. Cañ. ȷ̃j. Notate carissimi. Dic eĩ Isi. de sũmo. bo. li.

iiij.c.xxviij.q amicicia est amico/ rũ societas. Hinc est eñ q maria magdalena q aĩm z cor suũ ĩ pfe/ cta caritate xpo suo dilecto socia uit. qz teste xpo Lu.vij. Multũ di lexit. z xps q eũ diligũt diligit ac se vnit in eťna charitate ecõtrra di/ lexit mariã. iuxta illud Jo.xj. Dili gebat Jhs marthã z sororẽ mřem ei⁹ mariã. Jõ maria bñ dicit dile/ ctus me⁹ zc. Est notãdũ q Ma/ ria dilexit xpm ẽm triplicẽ statuz triũ genez deũ diligẽtiũ. s. incipiẽ tiũ. pficiẽtiũ z pfectoz. qs qdẽ sta/ tus oñdit xps cũ dič Jo.xv. Ego vos elegi de mũdo. q̃tũ ad incipi entes q dñt mundũ relinq̃re z do in feruẽti amore ĩcipe seruire. Se quiť. vt eatis z fructũ affe. q̃tũ ad pficiẽtes q dñt in pgressu virtutũ z bonoz opez pficeř Jõ ẽm Ber. Stat⁹ pficientiũ dr rõnalis. Se/ quiť. z fruct⁹ vř maneat. q̃tũ ad p fectos q pseuerant dñt esse in di/ uino amore. Sic maria ẽm istos tres stat⁹ dilexit xpm tripliciter. s. feruenter. sapienť. z pseueranter.

M Dico pmo q maria dilexit xpm feruenter ẽm statũ incipien/ tiũ. quoz stat⁹ est mũdũ relinq̃re. z xpo in amore seruire. Jõ dič. ego vos elegi de mũdo. qd fecit maria Nã sicut pus dilexit mũdũ z fui/ uit mõo. sic postea ɔtẽpsit mũdũ z fuiuit in amore xpo. Uñ legiť i legẽda. Maria magdalena a ma gdalo castro cognominata clariſ simis natalib9 exorta. Nam regia stirpe descendẽtib9. cui⁹ pater syr⁹ mř vo eucharia nũcupata ẽ. Hec cuz fratre suo Lazaro z sorore sua Martha magdalũ castrũ qd est scdo miliario a genezareth z Be/ thaniã q est iuxta Hierlm. et ma/ gnã ptem hierosolimoz posside/ bãt. q tñ oĩa taliť inť se diuidebãt q maria magdalena castrũ a quo maria magdalena est nũcupata. Et Lazar⁹ ptẽ vrbis hierľ z mar/ tha betaniã possiderẽt. Cũ aũt ma gdalena delicijs corpis se totaliť expõeret. z q̃nto diuitijs z pulchri tudine splenduit tãto corp⁹ suum voluptati strauit. Uñ iam pprio noĩe pdito peccatrix ɔsueuerat ap pellari. Lazar⁹ aũt militie pl⁹ va/ caret. Et martha ptẽ suaz fratrį z sororis strenue gubernauit ac mi litib9 z famulis suis atq3 paupi/ bus necessaria mĩstrauit. Oĩa tñ post ascẽsionẽ dñi vendiderũt z ad pedes aplõz pciũ posuerũt. Cum igiť maria diu in delicijs mũdi ha bitaret. z cum xps ibi pdicaret. s. in ciuitate galilee q dicebať betha nia trãs iordanẽ. nõ in bethania marthe. z eo faciẽte ibi signa z mľ ta alia mirabilia. Quidã pharise⁹ diues z sapiẽs noĩe Symõ vidẽs xpi scẽtitatẽ z ei⁹ ṽtutẽ. attẽdẽs ĩ su am pauptatẽ inuitauit eũ ad suũ prãdiũ z multos alios. Adueniẽ/ te aũt hora prãdij hoĩb9 in domo ɔgregatį accidit q maria q tũc e/ rat in ciuitate audiuit q xps debe ret comedere ĩ domo pharisei z a/ cta diuĩe ṽtutį radio cepit intra se cogitare. Hic ẽ ille q venit ĩ mun dũ pctõres saluos facere. z pctõres dulciť ṙcipit z faciľr pctã dimittit

certe nõ recedã ab eo sz ibo ad eũ ⁊ ponã me in manibꝫ mĩe sue ⁊ fe/ ram mecũ vngentũ p̃ciosũ. Scio ei ꝙ hꝫ pedes lutosos ⁊ imũdos cũ vadit discalciat⁹ iõ mundabo eos ⁊ postea vngẽto vngã vt ip̃o viso affectiõis cordis mei amore intrinsec⁹ moueat̃ ad pietatẽ ⁊ fa ciat miaz mihi. Surgẽs igit̃ ml'r cũ mag̃ desiderio hñs secũ pixidẽ et ad domũ symeõis lep̃si ꝓpera/ uit vidẽsqꝫ oẽs sedẽtes oblita ve/ recũdie feminee ⁊ nõ curãs vt pec catrix inter iustos apparere sz ex xp̃i p̃ñtia sũpta fiducia audacter intrauit ponens se ad pedes xp̃i retro cogitãs eim̃ ꝙ non esset dig̃ stare añ faciẽ ei⁹. Et ꝓsternens se ad t̃rã man⁹ extẽdit cũ reuerẽtia in pedes dñi q̇ in capite vni⁹ mẽ/ se erat. Et statim ad tactũ peduz xp̃i tant⁹ odor diuini amorꝭ accẽ sus ẽ in corde ei⁹. ⁊ tãta ꝯtritio et dolor ꝓ pcĩs ẽ subsecut⁹ ꝙ lachry me ocl'is ceperũt fluere q̃si d̃ q̈dã fonte. ⁊ in tãta abũdãtia ꝙ ex eis sufficient̃ lauit pedes ei⁹ scz xp̃i. Et cũ nõ haberẽt pannũ q̈ pedes dñi tergeret fecit de capillis suis tersoriũ ⁊ tersit. Quibꝫ desiccatis cepit dulcit̃ oscl'ari eos. Deiñ ap̃i ens pixidẽ diligent̃ vngẽto ꝑun/ xit. Et sic ptz q̃l'r ꝯtẽpto mõdo fui uit in amore xp̃i. Uñ dic̃. Grego. Quot in se hũit delectamenta. i. kurczwylig trost. tot de se fec̃ ho/ locausta. Nã illõ ẽ ꝑfcẽ pnĩe. vt d̃r Ro. vj. Sic̃ exhibuistꝭ mẽbra ve/ stra ⁊c. Uñ cãit eccl'a. de ea. Re gnũ mõdi ⁊ o. or. ꝯtẽ. ⁊c. Iõ xp̃s di

xit phariseo. Remittunt̃ ei pctã mlta q̃m dilexit ml'tuz. Et sic ptz ꝑmũ. s. dilcũs me⁹ mihi. Ecõtra dilexit eã xp̃s. Nã sic ip̃a ꝓpt̃ fer/ uorẽ amoris nõ verecũdabat̃ qñ xp̃o sic exhibuit p̃dcm̃ signũ dile ctiõis. ita xp̃s in signũ feruẽtꝭ dile ctiõis ml'ta sig̃ dilectiõis ei oñdit Uñ le. ꝙ dñs vij. demonia ab ea expulit. i. vij. vicia Uñ gre. i oml̃. Illã mariã eẽ credim⁹ de q̃ mar/ cus. vij. demonia eiecta fuisse te/ stat̃ q̇d ꝑ vij. demonia nisi vniuer sa vicia designãt̃. Septẽ g̊ demo/ nia maria hũit q̃ vniuersis vicijs plẽa fuit. Itẽ Lazaꝝ f̃rez ei⁹ q̃dri duanũ mortuũ resuscitauit eius amore vt hẽt̃ Jo. xj. Itẽ marthaz sororẽ suã a fluxu saguĩs quẽ vij. ãnis passa fuit liberauit Itẽ eius meritꝭ marcellã famulã sororꝭ sue marthe dignã fec̃ vt illõ veꝝ ⁊ dul ce v̾bũ diceret. Btũs vẽter qui te portauit. Itẽ excusauit eã tribꝫ vi cijs. Prĩo apd̃ phariseũ q̇ dixit eã eẽ imũdã. vt hẽt̃ Lu. vij. Secũdo apd̃ sororẽ suã q̃ dixit eã eẽ ociosã vt hẽt̃ lu. x. Tertio apd̃ iudã qui dixit eã eẽ ꝓdigã vt hẽt̃ Jo. xij. Itẽ oñdit̃ in diuina ꝯsolatiõe. Ip̃a ei in resurrectiõe dñi ꝓpt̃ sedulã in q̇sitionẽ q̃ q̃siuit xp̃z meruit tria q̃ xp̃s sibi fec̃ et oñdit in v̾a dile/ ctiõe. Re. in f. resur. ij. D. Iõ bene dicit ⁊ ego illi N Scd̃o dico ꝙ maria dilexit xp̃m sapiẽt̃ f̾m sta/ tũ ꝓficientium q̈ꝝ stat⁹ est ꝙ dñt in ꝓgressu v̾tutũ et bonoꝝ op̃m sapient̃ ꝓficere. Iõ status eoꝝ f̾m Bern. d̃r rõnal'. Uñ dixit xp̃s vt

eatis z fructũ afferã. Sic maria ĩ
ꝓgressu z ꝓfectu suo sapiẽt ꝑfecit
cũ xp̄m dilexit. Nã ꝓpt amorẽ xp̄i
prudent p̄dicauit xp̄m veꝝ dei fi/
liũ iuxta illud .j. Co. ij. loqmur di
sapiã in misterio abscõditã. q̃m
nemo p̄ncipũ hui⁹ scl'i cognouit.
Qual'r aũt in ṽtutib⁹ ꝓfecerit et
xp̄m sapient dilexerit. z p̄dicaue/
rit notat. Legit em̄ ꝙ p⁹ ascẽsionẽ
dñi ãno. xiiij. a passiõe cũ iudei iã
diu stephanũ occidissent z ceteros
discipl'os a finib⁹ iude eiecissent z
apl'i in diuersas regiões sube ũtes
ibidẽ ṽbũ dei seminãtes. Erat tũc
tp̄is cũ apl'is. s. maximin⁹ vn⁹ de
lxxij. dis. dñi. cui erat maria mag/
dalena cõmendata a sctõ Petro.
Jn hac igit dispsiõe sctũs maximi
nus ma. mag. lazar⁹ frater ei⁹ mar
tha soror eius. Martilla pedisse/
qua marthe z btũs cedoni⁹ q̃ cec⁹
a natiuitate sua extiterat. z a dño
illuminat⁹ fuerat oẽs hi insim'lr z
plures alij xp̄iani ab infidelibus
pelago sine oĩ gubernatõe sũt ex/
positi. vt sic oẽs submergerent. di
uino tandẽ nutu marsiliã vene/
rũt sub quodã porticu q̃phano gẽ
tis illius terre ꝑerat morabantur
Cũ aũt ma. mag. vidit pplm ad
phanũ ꝯfluere vt idolis imolarẽt
assurgẽs vultu placito. facie serẽa
lingua dirta. eos ab idoloꝝ cultu
ra reuocauit. z xp̄m ꝯstant p̄dica
uit. Et admirati sũt vniuersi p̄ spe
cie p̄ facundia z p̄ dulcedine elo/
q̃ntie illi⁹. p⁹ h̄ venit p̄nceps ꝓui
cie cũ vxore sua. vt ꝑ h̄ñda ꝓle ido
lis imolarẽt. Cui mag. sacrificare
dissuasit. Jnterea reuolutis aliq/
bus dieb⁹ Ma. mag. apparuit in
visu matrone dicẽs Quare cũ tot
z tantis abũdet diuicijs sctõs di
fame z frigore mori ꝑmittit. Ad/
ditq̃z minas nisi merito suo ꝑsua
deret vt sctõꝝ inopiã subleuaret.
ipa ṽo marito suo visionẽ indica
re timuit. Sequẽti igit nocte eidẽ
similia dicẽs apparuit. sed adhuc
viro suo indicare neglexit Tertia
vero nocte in silẽtio apparuit vtri
q̃z irata z vultu igneo ac si tota do
mus igne arderet. z ait. Dormis
ne tyrãne mẽbꝝ patris tui sathã/
ne cum vipa ꝯiuge tua q̃ tibi indi
care noluit verba mea. iaces ĩ pa/
latio tuo pãnis sericis inuolutus
ventrẽ tuũ diuersis ciboꝝ generi
bus nutris z sctõs dei fame z siti
ꝑire ꝑmitt. ac desolatos z sine ho
spitio vides. nõ sic euades nec ĩpu
ne feres. z sic abscessit. Cũq̃z euigi
lasset z vxori retulisset. vxor ecõtra
sibi q̃d ãbo vidissent. dixit ad mu
lierẽ. Quid faciem⁹. Cui mulier.
Utili⁹ ẽ ei obtpare q̃ ĩcurrere idi/
gnationẽ di sui. q̃propter ĩpos ho
spicio suo receperũt. z eis necessa
ria mistrauert z maria eis sapiẽt
p̄dicauit z fidẽ docuit ꝓpter amo
rẽ xp̄i. Et sic pꝫ q̃l'r xp̄m sapient di
lexit cũ ita prudent p̄dicauit. O
Uñ bñ dr̄ d ea illud Judith. xj. nõ
ẽ tal' mlier sup trã ĩ aspectu z pul
chritudĩ z insensu ṽboꝝ. Ecõtra.
dilexit eã xp̄s. Nã dr̄ Prouer. xiiij
Accept⁹ ẽ regi mister ĩtelligẽs. sic
ma. ꝓpt sapiã q̃ xp̄ꝫ sapiẽt p̄dica
uit bñ fuit xp̄o accepta z dl'cã q̃d

ondit ope. Nā dicit Greg. q̄ pba tio dilectionis sit exhibitio opis. Sic xp̄s pbauit ope q̄ eā dilexit. Nā eā in suis petitiōibꝫ exaudiuit p eā magnalia fec. Vn̄ legit q̄ cū maria q̄dā die p̄dicaret ꝛ p̄dict⁹ p̄nceps ei diceret an posset defen dere ꝛ pbare fidem quā p̄dicaret. Cui illa. Eā dē defēdere illā p̄sto sum sic scūs pe. q̄ romā p̄sidet ꝛ fi dem p̄dicatione ꝛ miracul' teneri fac. Cui p̄nceps cū ꝯiuge sua di xit Ecce dictis tuis p oia obtpare pati sum⁹ si a deo quē p̄dicas no bis filiū ip̄etraueris. Tūc maria p ip̄is dn̄m exorauit vt eis filium ꝯcedere dignaret. Illi⁹ p̄ces dn̄s exaudiuit. ꝛ matrona illa ꝯcepit. Tūc vir ei⁹ cepit velle pficisci ad scm̄ petꝝ vt pbaret si veꝝ esset sic maria de xp̄o p̄dicaret. Cui dixit vxor ei⁹. Dn̄e mi absit q̄ nō veniā tecū. Cui vir ait. Non fiat dn̄a. q̄ cū sis ḡuida ꝛ in mari sint infini ta p̄icula posses de facili pericli tari. domi igitur quiescas ꝛ pos sessionibꝫ nr̄is curā impendas. Ecōtra illa instabat cū lachrimis ꝛ pedibꝫ puoluta petebat. ꝛ sic ob tinuit. Nauē igit oibꝫ necessarijs onerātes ꝛ tota q̄ habebāt in cu stodia marie rlinq̄ntes pficisci ce perūt. Maria magda. vo signū crucis humerꝭ eoꝝ ip̄osuit ne an tiqu⁹ hostꝭ eos in itinere ip̄ediret Cū aūt vni⁹ diei ꝛ noctꝭ cursu cō summato cepit mare nimis intu mescere vent⁹ flare ita q̄ oēs ma gnis angustijs vrgerent maxime matrona ḡuida q̄ i tm̄ timuit q̄ in ea subito dolor pt⁹ irruit ꝛ pre angustijs filiū pturiēs expirauit Natusq̄ est puer viuus ꝛ solatia m̄rnaꝝ mā̄millaꝝ q̄rēs ꝛ nō in uenit. Quid fecit pegrin⁹ cū vxo rem mortuā vidit ꝛ pueꝝ appetē tem mā̄mas m̄ris lamētabat ml' tum dicēs. Heu heu mih filiū de sideraui mō matrē cū filio pdidi naute clamabāt dicentes. p̄jciat h̄ corp⁹ mortuū in mare anq̄ꝫ sil' peam⁹. ꝛ cū corp⁹ ap̄phendissent vt in mare iactarēt dixit pegrin⁹ Sinite modicū ꝛ sustinete si for te mul'r in extasi posita adhuc va leat respirare. Et ei pcere nolue ritis misreamini saltē puuli. ꝛ ec ce nō pcul a naui apparuit q̄dā collis. q̄ viso vtilius esse credidit. corp⁹ m̄ris et pueꝝ illuc deferri. q̄ꝫ marinis bestijs ad deuorāduꝫ dari. Et vix a nautis p̄ce ꝛ precio obtinuit vt illuc applicarēt et sic in secretiori loco collis corp⁹ col locauit. et pueꝝ mā̄mis ei⁹ appo suit ꝛ cū lachrymis ait. O maria magda. cur ad cumulū pditōis ꝛ miserie mee marsilie ptibꝫ appli cuisti. cur infelix āmonitiōe tua h̄ iter arripui. petisti ne dn̄ꝫ vt vxor mea hac de cā ꝯcipet vt pareret. Ecce em̄ ꝯcepit ꝛ pariēdo morteꝫ subijt. Cōcepit. n. natū vt pareat cū nō sit q̄ enutriat. Ecce qd̄ p̄ce tua obtinui. tibi cui oia mea com mēdaui. deoq̄ꝫ tuo ꝯmendo. Si potēs est memor sit aīe m̄ris ꝛ p̄ ce tua misereat ne pereat natus Tūc clamide sua corp⁹ cū puero circūq̄q̄ꝫ opuit. ꝛ postmodū na

uē ↄſcendit ꝑ Cū ad ſcm̄ petꝝ veniſſet. s. pe. obuius ei fuit. Qui viſo crucis ſigno eiꝰ humerꝭ infixo. Quis eſſz. ⁊ vn̄ veniſſet ſciſcitatꝰ eſt. q̄ oīa ſibi p ordinē enarrauit. Cui Petrꝰ. Pax tibi fiat. bn̄ veniſti. ⁊ vtili conſilio credidiſti. Nec moleſte feras ſi vxor tua dormit. ⁊ ſi puulꝰ cū ea q̄eſcit. potēs ē ei dn̄s cui vult donare. donada ta auferre. ablata reſtituere ⁊ merorē tuū in gaudiū ↄmutare. Petrus aūt ip̄z hieroſolimā duxit. ⁊ oīa loca in q̄bꝫ xp̄s p̄dicauit ⁊ mirabilia fecit ⁊ locū in q̄ paſſꝰ eſt. ⁊ in q̄ celos aſcēdit ei oñdit. Cūq̄z de fide a petro diligenr̄ fuiſſet inſtructꝰ. biēnīj iā ſpacio elapſo naue aſcēdit. repr̄iare curauit. Cūq̄z nauigaret dn̄o diſponente iuxta collē in q̄ corpus vxorꝭ cū puero poſita fuerat puenerūt. Qui p̄ce ⁊ p̄cio applicandū ibi eos induxit. puer āt ibidē a ſcā maria incolumis obſ̄uatꝰ ad littꝰ marꝭ pcedebat. ⁊ ibidē (vt moris puerorū eſt) cū lapillꝭ ⁊ glareis luder̄ cepit Et cū applicuiſſet ⁊ pueꝝ ſic ludētē vidiſſet q̄dnā eēt immirari nō deſinēs. Quē puer vidēs expauit ⁊ ad ſolita mr̄is r̄currēs vbera occulte ſub clamide latitabat. Peregrinꝰ ꝟo vt manifeſtiꝰ videret illuc acceſſit ⁊ pueꝝ pulcerrimū mr̄is vbera ſugētē īuenit et accipiēs pueꝝ ait O ſcā magdalēa: ꝙ felix eſſem ꝙ mihi cūcta pſpa euenirent ſi mlr̄ reſpiraret et mecuz repr̄iare valeret. Eq̄dez ſcio et ſn̄ dubio credo ꝙ tu q̄ pueꝝ dediſti ⁊ illeſū ↄſ̄uaſti poterꝭ p̄ce tua matrē reſtituere ſanitati. Ad hec ꝟba mlr̄ r̄ſpirauit ⁊ q̄i a ſōno euigilāſ ait. Scā maria mag. magni meriti es q̄ ī p̄ſſuris mei ptus officiū obſtetricꝭ ipleuiſti ⁊ mihi ancille tue ī oībꝫ nccarījs meis ſ̄uitiū tuum ipēdiſti. Quo audito pegrinꝰ ait. Uiuis ne mulr̄ mea dilecta. Cui illa. Uiuo. Et eq̄dē nūc p̄mo de pegrinatōe de q̄ tu vēiſti venio Et ſic petrꝰ te hieroſolimā duxit ad oīa loca ī q̄bꝫ dn̄s paſſꝰ ē mortuus ⁊ ſepultꝰ ⁊ alia plā loca oſtēdit ſic ⁊ ego vna cū maria magd. duce vobiſcū fui ⁊ ſinglā loca ↄſpexi. incipiēs oīa loca ⁊ miraclā que vir cū ſcō petro viderat adeo plene enarrare vt nō in vno articlō deuitaret. Tūc pegrinꝰ accepta cōiuge ſua ⁊ puero letꝰ nauez ↄſcendit ⁊ paulo pꝰ marſilie portibus applicuer̄t. Et īgreſſi īuener̄t mariā mag. cū diſciplis p̄dicātē ⁊ eiꝰ pedibꝫ cū lachrymis pruoluti oīa q̄ eiſ acciderāt narrauer̄t ⁊ baptiſmū a btō maximio ſuſcepet̄. Tūc in ciuitate marſilie ydola deſtruentes cū tēplis ipoꝝ ecclās ↄſtruxer̄t. ⁊ btm̄ lazaꝝ in eadē ciuitate ep̄m vnanimir̄ eleger̄t. Et ſic ptz q̄lr̄ xp̄s eā dilexit cū ſic māifeſtauit ſuā oipotētiā ppr̄ eā. Un̄ Jo. xiiij. Qui diligit me di. ⁊ pa. ⁊ ego di. eū. ⁊c̄. ꝙ Tertio dico ꝙ ma. di. xp̄m pſeuerār̄ ſ̄m ſtatū pfcōꝝ q̄ꝝ ſtatꝰ ē ꝙ dn̄t in diuino amore pſeuerare. Jō ſtatꝰ eoꝝ ſ̄z ber. dr̄ ſp̄ūalꝭ Jō dixit xp̄s. Et fructus vr̄ maneat. Sic ma. vſq̄z in finez vite in diuino amore pſeuerauit ⁊ ppter amorem xp̄i aſpam vitaz

assūpsit. vt sic ꝑ pctīs satisfaceret ⁊ sic saluaret̃. Sciēs ei ꝙ xp̄s suꝰ dilectꝰ mgr̄ dixit. Bti q̄ ꝑsecutōꝫ pa. ꝓ. iust. ⁊c̄. Le. ꝙ pꝰ p̄dcā dīno nutu ad citatē aq̄nsēꝫ ꝑuenert̄. et pplꝭm sibi ad fidē xp̄i ꝑ mlꝭta miracula adduxert̄. vbi scūs maxīnus in ep̄m ē ordinatꝰ. Intea scā ma. mag. ꝓpt̄ amorē xp̄i artissimā penitētiā ī afflixōe ꝓpriȷ̄ corꝑis assūꝑsit ⁊ heremū petȷ̄t. in q̄ heremo in rupe durissima. xxx. ānis oībꝫ hoībꝫ incognita māsit. In q̄ q̇deꝫ loco nec aq̄ꝝ fluēta nec arboruꝫ nec herbaꝝ erāt solatia. nec cibo corꝑali vsa fuit. ⁊ sic ꝑ castigatiōꝫ sui corꝑis in tlꝭi amara pnīa fecit xp̄o ꝯuiuiū vbi meliꝰ r̄fectꝰ ē q̄ꝫ in ꝯuiuio pharisei. q̇ ip̄m corꝑlꝭr īuitauit. Vn̄ dr̄ Pe. rauēnē̃. Mlꝭr ista xp̄o ꝯuiuiū spūale fec̄. in mensa pnīe ponit fercꝭlm ꝯpūctiōis ⁊ panē dolorꝫ. Infert potū lachrymaꝝ. crebris gemitibꝫ tāgit simphoniā. i. instrumētū dulcꝫ corde ⁊ dū pectꝰ sepe ꝑcutit ex remorsu ꝯsciē facit deo placita cimbolo ꝑsonare. Vn̄ h̄ ē illd̄ ꝯuiuiū d̄ q̊ dr̄ Apoc̄. iiȷ̄. Ego sto ad host. et pul. si q̇s mihi. ⁊c̄. Et sic patꝫ q̄lꝭr xp̄m dilexit vsq̄ꝫ ad finē vite. Econtra dilexit eā xp̄s vsq̄ꝫ in fineꝫ. Iuxta illud Io. xiȷ̄. Cū dilexissꝫ suos q̇ erāt in mōd̄o in fi. di. eos. Qualit̃ āt eā dilexerit oñdit̃ ī legēda. Le. ei ꝙ sicut ip̄a asꝑaꝫ vitā in heremo amore xp̄i duxit. ⁊ ꝯsortiū hominū fugit. ita xp̄s eaꝫ cōsolabat̃ ⁊ āgeloꝝ societatē misit. Nā ip̄aꝫ nō terrenis refectiōibꝫ sꝫ tm̄ celestibꝫ epulꝭ dsiposuit satiare. Quālibet āt die in septē horꝫ canonicꝫ ab āgelꝭ ī aera eleuabat̃. ⁊ celestiū agminū. i. turbaꝝ āgeloꝝ ꝯcētus etiā corꝑalibꝫ auribꝫ audiuit. vn̄ singulꝭ diebꝫ bis suauissimis dapibꝫ satiata. ⁊ iñ ꝑ eosdē angelos ad locū ꝓpriū reducta corꝑalibus alimentꝫ nullatenꝰ īdigebat. R

Sacerdos āt q̇dā solitariā vitaꝫ dsiderās agere ad xiȷ̄. stadia loca eius vicinā sibi cellā locauit. Quadā igr̄ die dn̄s p̄dicti sacerdotis oclꝭos aꝑuit ⁊ corꝑeis oclꝭis euidentr̃ aspexit q̄lꝭr āglꝭi ad p̄dcm̄ locū ī q̊ scā ma. mag. morabat̃ descēdētes eā ī ethera subleuabāt. ⁊ pꝰ vniꝰ hore spaciū ad eūdē locū cuꝫ diuinis laudibꝫ r̃ducebāt. Volēs āt p̄dictꝰ sacēdos huiꝰ mirabilꝭ visiōis veritatē agn̊scere creatori suo p̄cibꝫ se ꝯmēdās ad p̄dcm̄ locum mag̃ dꝫuotiōe hūilit̃ ꝓperabat. Cū āt ad vniꝰ lapidis iactū appropīq̄ret. cepert̃ eiꝰ crura resolui. ⁊ timore valido ipīꝰ p̄cordia medullitus āhelare. Cūq̄ꝫ retro rediret ābulādi vsū crura cū pedibꝫ silꝭ p̄stabāt. sꝫ si v̓so tramite ad p̄dcm̄ locū accedere conaret̃. totiꝰ corꝑis eū lāguor ⁊ hebetudo mētꝫ oībꝫ modis ꝓhibebāt. Intellexit igit̃ vir dei sine dubio celeste eē sacramētuꝫ ad qd̄ accedere nō poterat hūanū expꝑimētuꝫ nec deberꝫ. Inuocato igit̃ saluatorꝫ noīe exclamauit. Adiuro te ꝑ deuꝫ vt si hōēs vꝭl aliq̄ rōnalꝭ creat̃a q̄ ī illa spelūca habitas mihi r̄ndeas. ⁊ dicas v̓itatē. Cūq̄ꝫ hec tertio r̃petisset ma. magd. r̄ndit ei di. Accede ꝓpius ⁊ scire poterꝫ v̓itatē oīm q̄

desiderauit aīa tua. Cūq3 ille tre/ mēs vsq3 ad mediū spacij ꝼminus appopinq̄sset. ait ad eū. Memisti ex euā° de ma. mag. peccatrice. q̄ pedes saluatoris dn̄i nr̄i ihu xp̄i lachrymis rigauit ꝛ capill' suis ter sit ꝛ suoꝝ delictoꝝ veniā meruit. Cui sacerdos Memi. ꝛ pl⁹ q̄3. xxx. ānoꝝ euoluta sꝫ curricl'a ꝙ h eēt fcm̄ scā credit eccīa ꝛ ꝯfiteꝛ. ḡ inq̄t sū illa q̄ p. xxx. ānoꝝ spaciū oīb⁹ ho mib⁹ īcognita pmāsi. ꝛ sic̄ vidisti. sic singul' dieb⁹ āgelic̄ maīb⁹ ī ethe ra sū sbleuata. celestiū agminum dulcissimā iubilatōz septēnis vici bus p singl'os corpeis aurib⁹ audi re pmerui q2 igiꝛ a dn̄o mihi reue latū ē ꝙ ex h sclo migtura sū. vnd maximinū adeas ꝛ h° ei dicas, p/ xīo die tpe resurrectōis q̄ ad ma/ tutīas surgeꝛ ꝯsueuit oratoriū so/ lus ingrediaꝛ ꝛ me illic p āgelorū misteriū subuectā inuenit ꝯsisteꝛ Sacerdos aūt vocē eius velut vo cē āgeli audiuit. neminē aūt vidit Stati igiꝛ maximinū adijt ꝛ ei oīa p ordinē narrauit. Scūs āt maxi min⁹ nimio gaudio replet⁹ salua/ tori dn̄o nr̄o ihu xp̄o grās egit ꝛ il la die ac hora vt sibi cōmissuz fue rat oratoriū sol⁹ igressus vidit sā ctā ma. mag. i choro adhuc stātē ī medio āgl'oꝝ q̄ eā adduxerāt. erat aūt spacio duoꝝ cubitoꝝ eleuata a terra ī medio āgeloꝝ stās. ꝛ extē/ sis maīb⁹ deū laudās. cū āt. s. ma ximin⁹ ad eā trepidaret ꝯuersa di xit ad eū. Accede huc pr̄ ꝓpi⁹ ne fu gias filiā tuā Appropinq̄nte aūt ille sicut in libris ip̄i⁹ maximini le giꝛ vultus marie ex cōtinua ꝛ diu turna visiōe angeloꝝ irradiabat. vt facili⁹ solis radios q̄3 ip̄i⁹ faciē intueri q̄s posset. Cōuocato igiꝛ vniuerso clero ꝛ p̄dicto sacerdote maria mag. corp⁹ ꝛ sanguinē dn̄i cū multa inundatōe lachrymarū ab ep̄o suscepit. deide ꝓstrata añ altare scīssima e⁹ aīa ad dn̄m mi grauit. ꝛ angeli ei⁹ aīam hymnis ꝛ cāticis in celū pduxerūt. i cui⁹ exi/ tu tant⁹ suauissim⁹ odor ibidē re/ māsit. vt p septē dies ab ingrediē/ tib⁹ oratoriū sentireꝛ. cui⁹ scm̄ cor pus maximin⁹ diuersis aromati/ bus cōditū honorifice sepeliui. et post mortē suā iuxta eam se sepeli ri p̄cepit. Et sic p3 qualiter xp̄s eā dilexit vsq3 in finē. ꝛ nūc in celo eꝛ naliter. Vñ bñ dr̄ illud dn̄s Die/ re. xxxj. In charitate p. dile. te. ꝛc. ꝛ e᷑ i ea cōpletū ē illd Cañ. iij. In uēi. q. dili. a. m. te eū ꝛc. Nā rōe3 af sigt thēa di. dilect⁹ me⁹ mi. ꝛc. S Miles q̄dā singul' ānis ad corp⁹ ma. mag. ꝯsueuerat ire. q̄ i p̄lio oc cisus ē. q̄ dū i feretro a pētib⁹ plo/ rareꝛ. ma. mag. p̄ij s q̄rel' oppōebāt cur duotū suū mori sine ꝯfessiōe ꝛ pnīa dimisiss3. ꝛc sbito q̄ d̄fūct⁹ fue rat cūct̄ stupētib⁹ surrexit. ꝛ sacer dotē ad se vocari p̄cepit. cūq3 duo te ꝯfess⁹ fuiss3 ꝛ viaticū ꝛcepiss3 ꝑti/ nus i pace req̄euit. Quidā pcā sua i q̄dē cedula ꝯscp̄sit ꝛ eā sb palla al tar̄. s. ma. mag. posuit rogās eā vt sibi idulgētiā ipetrar3 q̄ p⁹ mo/ dū cedulā accipiēs pcā sua d ipace dulaꝺleta oīno iuēit. q̄dā celric⁹ d flādria noīe stephā⁹ ī tātā pcōꝝ i/

manitatē cecidit ꝙ oīa flagicia ex/ercēs.ea q̄ salutꝭ erāt nō solū non facere.ſꝫ nec audire volebat In b. magdalenā tñ deuotōꝫ magnā habēs ei⁹ vigiliā ieiunabat ꝛ festū celebrabat. Dū igiť ei⁹ tumulū visitasset ma. mag. nec ex toto dormienti neqꝫ ex toto vigilāti tāqꝫ mulier formosa lugubres oculos ferēs ꝛ duoꝝ āgeloꝝ dextera leuaqꝫ p̄sidio sustētata appuit eiqꝫ dixit cur q̄so stephāe indigē facta meritꝭ meis repēdis. cur labioꝝ meoꝝ istātia nulla cōpunctōe moueris. Ex q̄ em̄ deuotōeꝫ in me cepisti habere. ꝓ te dn̄m instanť oraui Surge igiť ꝛ penitet neqꝫ em̄ ego te deserā donec fuerꝭ dn̄o recōciliat⁹ Jlle igiť mox tantā gr̄aꝫ in se fūdi sētit ꝙ sc̄lo abrenūciās religionē intrauit. ꝛ pfectissime vite fuit. Jn cui⁹ morte visa est mag. iuxta feretrū cū angel̄ astitisse ꝛ aīam ei⁹ q̄i colūbā cādidā cū laudibus in celum sustulisse.

De eadem. Sermo. xlij.

Quesiui

quēꝫ diligit aīma mea Can̄. iij. Notate kmi. dr̄ Aug. in li. de ꝯfes. Dn̄e fecisti nos ad te. ꝛ inqetū est cor nr̄m do. req. in te. Certe h̄ sciēs ma. mag. iō toto corde q̄siuit suū dilectū. ſ. xp̄m. q̄re dr̄ eccl'ia. Est notādū ꝙ maria q̄siuit suū dilectū. ſ. xp̄m tripl'r. ſ. sapienter. dolenť ꝛ pseuerant. p̄mo q̄siuit eū sapienť. ſ. vt sibi pctā dimitteret. Req. an̄ in ŕ. Scd̄o dolenť post passionē qd̄ oñdit ꝑ mltiplicē inqsitōꝫ. Req. in ŕ. resurrectōis Tertio pseuerant. qꝛ vsqꝫ ad finē vite sue pseuerauit ei⁹ amore. Req̄re ante in sermone.

De. s. Jacobo maiore. Ser. xliij.

Magnus es

tu ꝛ magnū nomē tuū in fortitudīe Hiere. x. Notate kmi. di. em̄ Ares. vj. et h. ꝙ oīs cognitio fit ꝑ silitudinē. Hic ē em̄ ꝙ. s. Ja. qꝛ fuit magn⁹ ꝛ fortis in opib⁹ suis bñ dr̄ de eo Magn⁹ es tu ꝛc. Est notādū ꝙ. s. Jac. fuit magn⁹ in q̄ttuor fm q̄druplicē e⁹ denoīatōꝫ. Uocať em̄ boanerges i. fili⁹ tonitrui. Scd̄o iacob⁹ zebedei. Tertio iacob⁹ fr̄ iohis. Quarto ia. maior. ¶ Dico p̄mo ꝙ fuit magn⁹ ꝓpť denoīatōꝫ siue iposītōꝫ illi⁹ noīs boanerges q̄d fuit sibi īpositū a xp̄o vt h̄r mat. iij. vbi dr̄ ꝙ ih̄s ascēdēs ī montē vocauit ad se q̄s voluit ꝛ venerūt ad eū ꝛ īposueŕ noīa Jacobū frēꝫ iohi. nominauit boanerges q̄d ē fili⁹ tonitrui. q̄d bñ cōpetit btō ia. rōne sonore p̄dicatōis. Nā sicut tonitrum terret ꝛ in remoto audiť. ita. s. Ja. ī p̄dicatōe sua terrebat malos excitabat pigros. ꝛ in longinq̄ p̄dicabat ꝛ audiebať. Cū em̄ dn̄s ī ascēsione appuit di. vt h̄r mar. vl. di. eis. Eūtes ī mūdū vniuer. ꝛc. q̄d oēs fecerūt. vñ legiť de. s. Jac. ꝙ post ascēsionē dn̄i dū ꝑ iudeā ꝛ samariā p̄dicabat tādē iuit ī hispaniā vt ibidē ꝟbū dei semiaret. sed dū se nil ibi ꝓficere videret ꝛ solū

modo ibidē.ix.discipl'os acq̄siuis/set.duos ex illis cā p̄dicādi ibidēz relinq̄t ⁊ alios.vij.secū assumens iterū in iudeā rediit. Cū ḡ in iudea ꝟbū dn̄i p̄dicaret.mag⁹ q̄dā noīe hermogenes cū phariseis discipulū suū noīe philetū ad iacobū mi/sit vt eū corā iudeis vinceret ita vt p̄dicatio sua falsa videret̄. sed cuz apl's corā oīb⁹ rōabilit̄ vincerz eū ⁊ m'lta mirabilia corā eo facerz rediit philet⁹ ad hermoge.approbās doctrinā sc̄i iacobi ⁊ mirabilia re/citās ac ei⁹ dis.se se velle fieri ꝯte/stās.vt ip̄e sil'r su⁹ dis.efficeret̄ sua dēs.tūc hermoge.iratus arte sua magica ita eum imobilē fecit vt se nullaten⁹ mouere posset di.vide/bim⁹ si Ja.dn̄s tu⁹ te soluat.q̄d cū philet⁹ p puerū Ja.nūciass3. misit ad eū Jacob⁹ sudariū suū di.acci/piat sudariuz ⁊ dicat. Dn̄s erigit eli.⁊ ip̄e soluit cō.statimq₃ vt su/dario tact⁹ est.solut⁹ a vincul' hermogenis magic̄ artib⁹ isultauit. ⁊ ad ia.ꝑpauit. Jrat⁹ hermo. ad/vocauit demōes p̄cipiēs eis vt ip̄e iacobū cū phileto vinctū ad se du cerēt ne discipl'i ei⁹ de cetero auderēt sibi talit̄ insultare.venientes āt demōes ad ia.in aere vlulare cepe rūt di. Jacobe apl'e dei miſere no/bis.q2 añq₃ tp̄s nr̄m venit iā ar/dem⁹. Quib⁹ ia.ait vt q̄d venistis ad me.q̄ dixerūt hermo.misit nos ad te vt te ⁊ philetū ad eū ducere/mus.s3 mox vt ad te venim⁹ an/gelus dn̄i nos cha thēis igneis li/gauit ⁊ pl'mū cruciauit. Quib⁹ ia/cob⁹ exoluat vos angelus dn̄i. et ad ip̄m r̄dite ⁊ eū ad me ducite vi ctū sed illesū.q̄ cū abissent appre/hēdentes hermo.man⁹ ei⁹ a ter/go ligauerūt.⁊ ip̄m vinctū ad ia. duxerūt di.misisti nos vbi incēsi sumus.⁊ ḡuiter cruciati.⁊ dixerūt ad ia.da nobis i eū ptātē vt possim⁹ tuas iniurias ⁊ nr̄a incēdia vindi care.q̄b⁹ ait Ja. Ecce philet⁹ ante vos est cur eū nō tenetis. Cui illi. nos nō possum⁹ nec formicā q̄ in tuo cubicl'o est manu tāgere. ¶ Dixitq₃ iac.ad phile.vt bōa p ma lis ƀm q̄ xp̄s docuit reddam⁹ hermo.te ligauit.tu eū solue.solutus hermo.stetit ꝯfusus. Jaco.aūt ei dixit.vade liber q̄cūq₃ volueris.ñ est em̄ discipliē nr̄e vt inuit⁹ aliq̄s ꝯuertat̄ dixitq₃ hermog.ego noui iras demonū nisi mihi aliq̄d de/deris q̄d mecū habeā occidēt me. cui Ja.baculū dedit. Jlle perrexit et oēs libros magice artis ad apl'm cremandos adduxit. Ja.āt ne forte odor incēdij vexerat incautos. eos in mari p̄ieci iussit.p̄iectis igitur libris ad apl'm rediit ⁊ plātas ei⁹ tenēs dixit.aīarū liberator acci pi penitētē quē inuidētē ⁊ detrahē tem acten⁹ sustinuisti. Cepit aūt i dei timore p̄fect⁹ esse intm̄ q̄ ꝟtu tes p eū fieret. Uidētes aūt iudei hermogenē ꝯuersuz.zelo cōmoti iacobū adierūt ⁊ cur ih'm crucifi/xū p̄dicaret increpauerūt. Jlle vo cū eis p sc̄pturas aduētū ⁊ passio/nē xp̄i euident̄ p̄dicasset ⁊ p̄basset pl'imū crediderūt. Et sic p3 q̄lit̄ fuit magn⁹ p̄dicādo cū ita fort' fuit et q̄ docuit fec.vn̄ bn̄ verificat̄ de eo

De sancto Jacobo maiore

Mat.v. Qui fecerit z do.h mag⁹
zc. Req.ca.pe.A x Scdo dico
q fuit magn⁹ ẜm interp̄tatōz isti⁹
nois q vocaꝛ iacob⁹ zebedei .i.fili
us zebedei. Interp̄taꝛ em̄ zebede⁹
donās vl' donat⁹. Sic.s.ia. bn̄ dr
fili⁹ donātꝫ vl' dōati qꝛ seip̄m dn̄o
donauit p mortꝫ martiriū. Un̄ cū
dn̄s iterrogauit eos vt hꝛ Mat.
xx.di. Potestꝫ bibere ca.quez ego
bi.sū.i.potestꝫ sustiere mortē z pas
siōez ꝑpt me.rn̄derūt ei di.possum⁹
Tūc ait ill'.calicē qdē meū bibetꝫ.
i.passionē sustiebitꝫ. Certe h fec.s.
ia. Un̄ legiꝛ q postq̄ hermo. ma/
gū ꝯuertit z ihm crucifixū pdica/
uit ꝑpt qd multi crediderūt. Abia/
thar vo pōtifex āni illi⁹ seditōz in
pp'lo excitauit z misso fūe in collo
apl'i ip̄m ad herodē agrippā addu
ci fecit. Qui cū iussu ei⁹ ad decol/
lādū duceret qdā paliticꝰ ī via ia/
cēs ad cū clamauit vt sanitatē illi
ꝯferret. Cui ait ia. In noīe ihu xp̄i
ī cui⁹ noīe ducor ad dcollādū exur
ge san⁹ z bn̄dic creatorē tuū. z stati
exurrexit z dn̄m bn̄dixit. Scriba
aūt q collū ei⁹ funē mitat z trahe
bat noīe iosias h vidēs ꝓiecit se ad
pedes apl'i petēs veniaz z se xp̄ia/
nū fieri postulauit. qd vidēs abia
thar pōtifex fec cū teneri z dixit si/
bi. Nisi nomē xp̄i maledixerꝫ tu cū
ia. decollaberꝫ Cui iosias. Male
dict⁹ tu z maledicti dies tui. nom̄
aūt dn̄i mei ihu xp̄i sit bn̄dictū in
scl'a. Tūc abiathar os ei⁹ pugnis
cedi iussit z missa legatōe de eo ad
herodē ipetrauit vt cū ia. decolla/
retꝛ. Cū aūt ābo decollari dēreēt ia.
a spiculatore lagenā aq̄ petijt z ibi
dē iosiā ꝓtin⁹ baptisauit z stati ca/
pitꝫ obtrūcatōe vterq̄ martiriū ꝯ
sūmauit. decollat⁹ ē āt.s.ia.v.kal'
aplis in ānūciatōe dn̄i. z.viij. kal'.
augusti cōpostellā trāslat⁹ ē Jō sta
tuit eccl'ia vt festū ei⁹.viij.kal' au/
gusti dēet celebrari. Et sic ptz q̄lꝛ
s.ia. fuit magn⁹ ẜm interp̄tatōez
illi⁹ nois zebedei.i.donātꝫ vl' dona
ti cū seip̄m dn̄o donauit p mortis
passionē. Un̄ pōt di.ps. Propter
te mortificamur tota die. In cui⁹
figura dr Actꝫ.xij. Misit herodes
rex magn⁹ vt affligeret q̄sdā d ec/
clesia. occidit aūt ia. frēm iohis. gla
dio y Tertio dico q fuit ma/
gn⁹ ẜm interp̄tatōez illi⁹ q vocaꝛ
fr̄ iohis. Johs aūt iterp̄taꝛ in q ē
gr̄a dei. Et bn̄.s.ia. ē fr̄ gr̄e Nā ds
fec sibi magnā gr̄az ẜm q sibi z a/
lijs apl'is ꝓmisit. vt hꝛ Jo.xiiij. q
credit ī me opa q ego fa.zc. qd ē si/
gnū magne gr̄e z potētie. Jō apl's
ij. Co.ix. dixit. Potēs est de⁹ om.
g. abūdare facere ī vob vt ī oib⁹ sp
oēm sufficiētiā hn̄tes abūdetꝫ ī oē
op⁹ bonū. Certe hāc gr̄az sufficien
tie hūit.s.ia. hūit em̄ m'tiplicē g/
tiā opatiuā. Prio gr̄az relaxandi
pctā quā recepit a xp̄o cū ceteris
apl'is vt hꝛ Jo.xx. q cū sero eēt die
illa vna sabbatoꝝ.s.in die pasce. z
fores eēnt clause vbi erāt discipl'i
ꝯgregati ꝑpt metū iudoꝝ. vēit ihs
z stetit ī me.dis. z īsufflauit z dixit
eis. Accipite.ss. qꝝ re.pec.re.eis.
Certe h fec.s.ia. pfcē. qꝛ n̄ tm̄ ī vi/
ta verūctꝫ p⁹ mortē suā. Un̄ le. q q/
dā hō cū enorme pctm̄ pl'mū com

misisset eps ꝯfitētē timuissꝫ absol
uere.hoīez illū cū cedula ī q̄ pctm̄
illud scriptū fuerat ad.s.ia.misit.
Cū ḡ ī festo eiusdē cedulā sup alta
re posuissꝫ.s.ia.vt illud pcm̄ dele
ret suis merit exorassꝫ.cedulā po
stea apuit ꝛ pcm̄ penitꝰ deletū in/
uēit.dō ꝛ.s.ia.grās egit.ꝛ.s. oībꝰ
publicauit.vñ di.Aug.ꝙ dedit de
us aplīs grāz sup aīas vt eas a pec
cat soluerēt.Scdo hūit grāz libe
rādi a malo.Uñ Lu.ix.Cōuocat
ihs.xij.dis.dedit illꝭ ꝟtutē ꝛ ptātez
sup oīa demōia.q.d.sup oīa mala
Z Qualr̄ āt hūit grāz oñdit.legit
ei vt calixtꝰ pap̄ rfert ꝙ q̇dā hō cir
ca ānos dñi.m.c.ad.s.ia.veniēs
h solū postulasse dr ne deīceps ab
aliq̄bꝫ hostibꝫ capet.rediēs igit p si
ciliā ī mari a sarracēis capit.ꝛ plī
es ab eis p nūdias vēdit.sꝫ tñ a ca
thēis q̄bꝫ ligatꝰ fuerat soluebat cū
āt iā.xiij.vicibꝫ vēditꝰ fuissꝫ ꝛ dupli
cibꝫ cathēis astrictꝰ eēt.ꝛ ille.s.ia.
īuocaret.s.ia.appuit ei di.qm̄ in
eccīa mea ꝯsistēs pꝰposita salute
aīe liberatōꝫ corpis tm̄ petisti.iō ī
hec picl'a īcidisti.sꝫ qꝛ deꝰ mificors
ē misit me vt te redimā.Statiqꝫ
rupt cathēis p t̄ras ꝛ castella sa/
racenoꝝ veniēs ꝛ q̄dā ptē cathene
ī testimōiū hꝰ miracli ferēs ad ter/
rā suā cūct vidētibꝫ ꝛ stupētibꝫ est
r̄uersꝰ ꝛ dū eū aliq̄s cape voluit vi
sa cathēa ꝓtinꝰ territꝰ fugit.sꝫ ꝛ cū
leōes ꝛ alie fere ī eū p deserta ḡdiē
tē vellēt īsurgere.mox visa cathēa
territi fugiebāt.Uñ bñ īpleuit illō
j.Pe.iiij.Unusq̄sqꝫ sicut accepit ḡ
tiā in alterutrū illā āmistrātes sic
bo.dis.mul.grē dei.Tertio hūit ḡ
tiā ꝯseruādi a morte.Juxta illud.
Mar vi.Sup egros manꝰ īponēt
ꝛ bñ ha.Hanc grāz hūit.s.ia.Nā
nō tm̄ īfirmū hoīez veꝝ et suspē/
suꝫ ad patibulū ꝯseruauit a morte.
Uñ legit ꝙ q̇dā theuthōicꝰ cū filio
suo circa ānū dñi.m.xx.ad.s.ia.p/
gēs.ꝛ ī vrbe tolosa grā hospitandi
diuertēs.ab hospite inebriat ꝛ ab
eo ciphꝰ argēteꝰ abscōdit ī malha.
Mane igit exeūtes q̄si latrōes īse
quēs reuocauit ꝛ ꝙ ciphū argēte
um furati sūt eisdē obiecit Cui cū
diceret ꝙ eos pūiri faceret si apō
eos ciphꝰ īueniri possꝫ apta mal/
ha.cū inuētꝰ fuisset ciphꝰ ꝓtinus
ad iudiciū rapiūt.Data ḡ snīa oīa
q̄ habebāt hospiti dant.ꝛ vnꝰ eoꝝ
ad suspēdiū iudicat.sed cū pr̄ ꝓ fi/
lio.ꝛ filiꝰ ꝓ pr̄e mori vellet tādē fi/
liū suspēderūt.ꝛ pr̄ ad scm̄ ia.me/
rēs ꝑgredit.Igit post.xxxvj.dies
rediēs ꝛ ad corpꝰ filij diuertēs ꝛ la
mētabilit flēs.ecce suspensus ipm
ꝯsolari cepit dicēs.Dilecte pr̄ ne
fleuer qꝛ nūq̄ꝫ mihi ita bñ fuit vt
nūc qm̄ sctūs ia.hucusqꝫ me sustē
tat ꝛ celesti dulcedīe refocillat.Qō
pater audiēs ad vrbē cucurrit ꝛ ve
niētes pplī filiū ꝑegrini incolumē
deposuerūt de patibulo ꝛ hospitē
suspenderūt.Uñ bñ dicit de eo il/
lud ps.Liberauit paupē a potēte.
ꝛ paupem cui nō erat adiutor.Itē
aliud.Triginta viri de Lothrin/
gia circa annos dñi.m.lxxx.ad sā
ctum Jacobū ꝑerātes.oēs vno
excepto fidē sibi mutui fuitij ꝓmi
serūt.vnꝰ āt illoꝝ īfirmatꝰ.xv.diebꝫ

a socijs expectat̃.sȝ tandẽ a cũctis
relinquit̃.ꝛ a solo q̇ fidẽ nõ ꝓmisit
ad pedẽ mõtꝭ scĩ michaelis custo/
dit̃.sȝ aduesꝑascẽte die morit̃. Ui
uus aũt ꝓpt̃ solitudinẽ loci ꝛ pñti
am defũcti ꝛ ĩminẽtꝭ noctꝭ caligi/
nẽ ꝛ gẽtꝭ barbare ferocitatẽ valde
timuit. Sãti.s. Ja.in specie eq̇tis
sibi appꝑens ꝛ eũ ꝯsolãs ait. Tra/
he mihi hũc mortuũꝛ tu ascẽde pᵒ
me equũ.sic ꝙ illa nocte añ solis
ortũ dietas.xv.ꝑagẽtes ad mõteȝ
gaudij q̇ est dimidia leuca circa.s.
ia.ꝑuenerũt ibiq3 scũs Ja. vtrũq3
deposuit.p̃cipiẽs vt canõicos scti
ia.ad sepeliendũ ꝑegrinũ mortuũ
ꝯuocaret.ꝛ suis socijs intimaret.
ꝙ ꝓpter fractã fidẽ eoꝝ ꝑegrinatõ
nil valeret.q̇ iussa cõpleuit ꝛ stu/
pẽtibꝫ socijs de ciᵒ itinere ea q̃ scũs
Ja.p̃ceꝑat intimauit.ꝛ sic pȝ q̃lit̃
fuit magnᵒ.nã magnã grãm a do
hũit. Uñ bñ cõpetit sibi illud Jo/
sue.iiij. Magnificauit dñs Josue
corã oĩ isrl̃. Josue interp̃tat̃ salua
tior bñ significat.s. Ja.q̇ sic mira
culose saluauit.q̃re merito dr̃ frat̃
iohis.i.grẽ ¶ Quarto dico ꝙ
fuit magnᵒ ẜm nomẽ eiᵒ. Nã vo/
cat̃ ia.maior ex eo ꝙ priᵒ vocatᵒ ẽ
ad aplatᵒ grãm q̃3 alter ia.ꝛ ex eo
ꝙ p̃mᵒ int̃ ceteros aplos passus ẽ
ꝛ sic p̃mᵒ vocatᵒ ad et̃nã glaȝ.ido
dr̃ Mat.xx.ꝙ mr̃ sua accessit ad ie
sũ di. Dic vt sedeãt hi duo filij mei
vnᵒ ad dex.aliᵒ ad sini.in reg̃ tuo
q̊d fctm̃ ẽ. Nã xp̃s dixit Joh.xvij.
Uolo pr̃ vt vbi ego sũ ꝛc̃. ad queȝ
locũ xp̃s sublimatᵒ ẽ. Jõ bñ cõpe/
tit sibi illud .j.Mach.x. Magni/
ficauit rex alexãder ionathã.ꝛ scri
psit eũ inter p̃mos amicos regis
Per regẽ intelligit̃ xp̃s. ꝑ Jona/
than intelligit̃.s.ia. Nã Jonathas
interp̃tat̃ donũ colũbe.sic.s.ia.ha
buit donũ colũbe.i.grãm spũsscti
ꝑ quã meruit ꝙ cũ p̃mis amicis.
i.aplis xp̃i honoraret̃ ĩ eterna gla
Uñ ip̃e est de nũero illoꝝ de qui/
bus Ro.viij.dr̃. Quos deᵒ p̃desti
nauit hos ꝛ vo.ꝛ q̊s vocauit hos ꝛ
iustificauit.q̊s aũt iustificauit il.ꝛ
magn.ꝛ sic ptȝ q̃liter bñ dr̃ ia. ma
ior. Uñ Ecci.xlvj. Fuit magnᵒ ẜm
nomẽ suũ.ꝛ qualiter ĩ celo sit sub
limatᵒ req̇.cathe.pe.ꝛc̃. Quadã vi
ce tres milites ad sã.ia.ꝑrexer̃t.q̊ꝝ
vnus a quadã muliercula amo/
re scti Ja.rogatᵒ sacculũ ip̃ius su
ꝑ equũ suũ portabat.deinde quẽ/
dã infirmũ in via deficientẽ inueĩ
ens.mĩa motᵒ ip̃m suꝑ equũ im/
posuit cũ baclo suo. Qui cũ vẽissȝ
galaciã factᵒ est infirmᵒ. Cũq3 a so
cijs de salute aĩe rogaret̃ ille tribꝫ
diebꝫ mutᵒ extitit.sȝ.iiij.die socijs
eiᵒ mortẽ expectãtibꝫ ĝuit̃ suspi/
rãs ait. Grãs ago do ꝛ.s.ia.q̇r eiᵒ
meritꝭ sum liberatᵒ. Cũ em̃ q̊d mo
nebatꝭ facere vellẽ demões ad me
uener̃t me tã ĝuit̃ ꝯstringẽtes vt
nihil q̊d ad salutẽ aĩe ꝑtinet aliq̃/
tenᵒ loq̇ posseȝ. Uos bñ audiebã.
sȝ nihil rñder̃ poterã.nũc ãt.s.ia.
ĩtrauit huc mihi ĩ auxiliũ.ꝛ ferẽs ĩ
sinistra manu sacculũ mulieris ꝛ
dext̃a bacculũ pauꝑis ĩfirmi q̊s ĩ
via adiuuabã. Sacculũ.q̇dẽ mu/
lier ꝓ scuto hñs ꝛ baculũ pauꝑis
ꝓ lãcea. Et demões q̃si iratᵒ ag/

grediēs eleuato baculo terruit.et eos in fugā ꝯuertit.

Ad vincla petri. Sermo.xliiij.

Nunc scio

vere qꝛ misit dn̄s āgelū suū ꝛ eripuit me de manu herodis Actꝫ.xij. Notate kam̄i.cū ad miā ꝑtineat desolatos ꝯsolari. Hic est em̄ ꝙ pꝛ mie ꝛ deꝰ totiꝰ ꝯsolatōis vidēs.s.petrū miserabil'r desolatū ꝓpt̄ eū in vīcul' herodis misit āgelū suū.vt liberaret eū.q̄re dicit ꝛc̄. B Est notādū ꝙ hodiernū festū q̄d ad vīcula sc̄i petri dꝛ q̄druplici de cā institutū ē. Pꝛīo ī mēoꝛiā liberatōis sc̄i petri.qꝛ vīculo herodis ab āgelo dn̄i liberatꝰ ē. Dixit em̄ xp̄s dis. suis ꝙ ꝓpt̄ eū deberēt pati.vt h̄r. Jo.xv.vbi dic̄ memētote sermōis quē ego dixi vob. Nō ē s̄uꝰ maioꝛ dn̄o suo.si me ꝑsecuti sūt ꝛ vos ꝑse.ꝛ iō sicut xp̄s ꝑsecutꝰ ē sic ꝛ amici. Vn̄ legit̄ Actꝫ.xij.ꝙ in diebꝫ ill' cū herodes agrippa eēt hierosolimis misit manū vt affligeret q̄sdā de ecc̄ia.occidit aūt iacobū frēz iohis gladio an̄ dies azimoꝝ.i.festū pasce. Vidēs aūt ꝙ placeret iudeis app̄hēdit ꝛ petꝝ. Quē cū app̄hēdisset misit in carcerē.volēs pꝰ pasca ꝑducere eū ppl'o. Et pe.q̄dē s̄uabat̄ in carcer̄. Oīo āt fiebat ab eccia sine int̄missiōe ad deū ꝓ eo. Cū aūt ꝑducturꝰ eū eēt herodes ī ipa nocte erat pe.doꝛmiēs int̄ duos milites vinctꝰ duabꝫ cathēis.ꝛ custodes an̄ hostiū custodiebant carcerē. Ecce āgelus dn̄i astitit et lumē refulsit in h̄itaculo carceris Percussoqꝫ lateri pe.excitauit eū di. Surge velocit̄ ꝛ ceciderūt cathene de maibꝫ eiꝰ. Dixit āt āgelꝰ dn̄i ad euz.p̄cingere ꝛ calcia te ca.tu.ꝛ fecit sic.ꝛ dixit illi. Circūda tibi vestimētū tuū ꝛ seq̄re me. Et exiēs seq̄bat̄ eū ꝛ nesciebat qꝛ veꝝ est q̄d fiebat ꝑ angelū. Estīabat em̄ se visū videre. Trāseūtes aūt p̄mā ꝛ secūdā custodiā venerūt ad poꝛtā ferreā q̄ ducit ad cīuitatē.q̄ vltro apta ē eis Et exeūtes ꝓcesserūt vicū vnū.ꝛ ꝯtinuo discessit āgelꝰ ab eo.et pe.ad se reuersus ait. Nūc scio v̄e qꝛ misit dn̄s āgelū suū ꝛ eri.me de ma. he.ꝛ de o.ex.p.iu. Et vēit ad d n̄m marie m̄ris iohis vbi erāt m'ti cōgregati ꝛ oꝛātes. Pulsante aūt eo ad hostiū ꝓcessit ācilla ad vidēduz Et cognouit vocē pe.p̄ gaudio nō aꝑuit ianuā sꝫ intro currēs nūciauit pe.stare an̄ ianuā. At illi dixerūt ad eā Insanis. Illa aūt affirmabat sic se h̄re. Illi aūt dixerūt.angelꝰ eiꝰ ē. Petrꝰ aūt ꝑseuerauit pulsans. Cū aūt aꝑuissent hostiū viderūt eū ꝛ obstupuerūt.ānuēs āt eis māu vt tacerēt.narrauit quō dn̄s eduxissꝫ eū d̄ carcere.ꝛ egressꝰ abijt ī aliū locū. Fc̄ā āt die erat mag̃ t̄batio int̄ milites q̄dnā d̄ pe.fc̄tm̄ eēt Herodes āt cū req̄sissꝫ eū ꝛ n̄ īuenissꝫ fc̄ā īq̄sitōe de custodibꝫ iussit eos duci vt ꝓfuga pe.eos pūiret. Sꝫ tn̄ facer̄ īpeditꝰ est ne solutio pe.a d̄o fc̄tā alicui noceret. Nā ꝯcitus descēdit ī cesareā ꝛ ibi ꝯsūptꝰ a v̄mibus expirauit. Jō ī mēoꝛiā tā mire liberatōis p̄ncipis apl'oꝝ a vi

culis eccl'ia festū.s.pe.ad vincula solēnisat Vñ ⁊ epl'a canit' in missa in q̄ hec liberatio oñdit' ⁊ fm h' fe/stū hodiernū vocat' festū pe.a vincul'. Vñ pe.bñ pōt dicere illd Eccl' vl. A rege iniq̄ ⁊ a ligua iniusta li/berasti me. ¶ Scdo dico q' fe/stū.s.pe.ad vincula īstitutū ē ī memoriā liberatōis alexādri pa.q.vj a.b.pe.rexit eccl'iaȝ romanā.vt le. q' Alexāder papa.vj.post.s.pe.et heremē.p̄fect' vrbis rome q̄ p alexādrū ad fidē ꝯuersus ē.a q̄rio tribuno in custodia ī diuersis loc' tenebant' xp̄iani. Dixit aūt q̄rin' tribun' ad heremē p̄fectū Miror te virū prudētē hōreȝ p̄fecture dimittere ⁊ viā aliā sōniar' Cui heremes dixit. Et ego añ hos ānos hec oīa deridebā ⁊ hāc vitā solaȝ eē puta/baȝ. Rñ' q̄rin' fac ḡ me pbare q' aliā vitaȝ eē nouer' ⁊ ego credam. Cui heremes dixit. Sctūs em̄ alexāder quē tu tenes in vincul'. ipse hoc meli' te docebit. Tc̄ q̄rin' maledicēs alexādro ait. Ego tibi dixi vt me pbare faceres ⁊ tu mitt' me ad alexādrū. quē p suis sceleribꝫ teneo vīculatū. Verūtñ sup te ⁊ sup alexandꝝ custodiā duplicabo. ⁊ si ip̄m tecū vel te cū illo īuēire potero. ve fidē tuis ⁊ ei' sermōibꝫ adhibebo Tūc here. h' alexā. intimauit Orante aūt alex. angel' ad eū veīt ⁊ ip̄m ad here. in carcerē duxit. Inueniēs igit' q̄rin' eos insil' plīmuȝ admirat' ē Ecū here. q̄rino narraret quō alexā. filiū suū mortuū su/scitasset. Dixit q̄rin' alex. Hēo filiam gutturosaȝ noīe balbinā. pro

mitto me tuā fidē recipe si eam sanauer'. Cui alexā. Vade cito q̄ q̄ me huc adduxit cito me illuc reducet. Pergēs igit' q̄rin' filiā suā ad carcerē alexādri duxit. ⁊ ibidē ip̄ȝ īueniēs ad pedes eius se pstrauit. Tūc filia ei' cepit vīcl'a alexā. de/uote oscl'ari vt re ciperet sanitatē. cui alxā. noli filia meas cathēas oscl'ari sȝ boias.s.pe. diligent' inq̄ras. q̄s deuote osculās sanitatē recipies. Quirin' igit' ī carcere vbi pe. d'tētus fuerat diligent' boias inq̄rifecit. ⁊ cū inuenisset. filie sue ad o/sculādas dedit. Illa mox vt oscu/lata ē vincl'a sanata ē. Tūc q̄rinus petēs veniā alexādrū de carcere extraxit ⁊ ip̄e cū filia ⁊ alijsq̄ꝫ pl'ibus baptismū suscepit. Tūc.s.alex. h' festū in kal'.augusti celebrādū īstituit. ⁊ ī hōreȝ.s.pe.apl'i eccl'aȝ fab/cauit. vbi vīcl'a reposuit ⁊ ad vīcula noīauit ¶ Tertio dico q' fe/stū.s.pe.ad vincl'a institutū est in mēoriā d'structōis solēnisatōis romanoꝝ. quā solēnitatē hūerūt p/pter honorē victorie quā octauianus hūit p̄ª die augusti. Qual'r āt d't Beda q' octauian' ip̄ator ⁊ antoni' q̄ sibiīnuicē ꝯiūcti fuerūt af/finitate. sic int' se toti' mūdi īpiuȝ diuiserīt. vt octauian' ī occidēte italiā galliā ⁊ hyspaniā hūit Antonius vo in oriēte asyā pontū ⁊ affri/cā possideret. Anthōi' aūt fuit la/sciu' ⁊ lubric' ⁊ cū sororē octauia/ni ī vxorē hēret ip̄aȝ repudiauit et cleopatrā reginā egypti ī vxorē recepit. ob h' īdiḡt' octauian' armata manu ī asyā ꝯ̄ āthoniū pcessit. ⁊

spm in oib9 supauit. Tūc anthōi9 z cleopatra fugierūt. ac seipos p nimio dolore occiderūt. Octauianus igit regnū egypti destruxit z romanā puinciā fecit. Inde alexādriā prexit. z eā oib9 diuitijs spolians romā ipas trāsuexit. Uñ intātū rēpublicā auxit vt p vno denario daret qđ pus p qttuor vēdebatur. Et qz intm̄ rēpublicā auxit iō august9 pmo oim ē vocat9. vñ ab eo augusti dicti sunt. q sibi in imperio successerūt. sicut a iulio cesare auunclo ei9 cesares appellant. vñ z hūc mēsez augustū. q pus sextil dicebat. qz a marcio sext9 erat populus suo noie intitulauit vocās eū augustū. Jn mēoriā itaqz z honorē victorie illi9 qm octauianus hūit pma die augusti. oēs romani hac die solēnisabāt vsqz ad tps theodosij ipator. q cepit āno dñi. cccc xxvj. Theodosia filia āt pdicti theodosij impatoris vxor valētini hierosolimā prexit ex voto. Ubi qdā iude9 p magno mūere duas cathenas ei obtulit qb9 petr9 apls sub herode vinct9 fuit. Cū igit romaz redisset in kal. augusti. z in honorē impatoris gentilis romāos videret solēnisare. dolēs q dānato hoi tāt9 honor exhiberet. Cogitās qz q nō de facili eos a tali ꝯsuetudine posset auertere cogitādo tractauit vt obseruātia sic qdē staret sed in honore scti petri sic fieret z illum diē vniuersus ppls ad vincula noiaret. Habita igit collatiōe cū scō pelagio papa pplm blādis exhortationib9 induxerūt vt obliuioni traderet memoria pncipis paganoꝝ z celibris fieret memoria pncipis aploꝝ. Qđ cum cunctis placuisset illas cathenas qs a hierusalem attulerat ptulit populo oñdit. Papa vero etiā illam cathenā qua sub nerone idē apostolus vinctus fuerat illis duab9 sociauit. Hac ergo illis duabus sociata ita miraclose vna cathena facta est ac si semp vna z eadē fuisset. Uñ papa z regina ptinus statuerūt. vt quod indiscreta religio hoim dānato gentili faciebat mutua in melius faceret petro principi apostolorū obseruare. Papa igit cum regina vincula in eccla petri ad vincula posuit. z ipaz muneribus multis ditauit. z priuilegijs magnis dotauit. z pdictā diem vsqz in euū celebrē fore institit. Hec Beda dicit. Qualit aūt virtutis hec cathena fuerit notatur. Anno em dñi. cccc. lxiiij dyabolus quendam comitem ottonis impatoris ante omniū oculos tā crudeliter arripuit vt seipsum dentibus lacerarec. Tunc comes q fuit ꝓpinquus impatoris ad Johannez papam ducitur vt cathena sancti petri eius collum circūdaretur. Sed dum quedam alia cathena collo furentis fuisset imposita nihil ex hac euenit salutis. nimirum cum nihil ibi latebat virtutis. tandem vera cathena sancti petri collo furētis iponit. qđ dyabolus ferre ñ potuit sz mox corā

oībꝫ exclamās abscessit ¶ Quar
to dico ꝙ festū scī pe. īstitutū ē ꝓpt
absolutōꝫ īpetrādā spiritualium
vinculoꝝ. Dñs ei .s. pe. miraclose
absoluit a vīcul'ꝫ ptātē ligādi ꝛ sol
uēdi sibi dedit. Nos āt vīcul' pcōꝝ
obligādi tenemur ꝛ absolui idigē⁹
iō ip̄m ī hac solēnitate hōrem⁹ vt
sic ip̄e a vīcul' absolui meruit. ꝛ a
dño ptātē ligādi ꝛ soluēdi accepit
sic ꝛ ip̄e nos a vīcul' pcōꝝ absol-
uat. Jō eccīa īstituit ī hodierno of
ficio epl'aꝫ ī q̄ notat' lībatio scī pe.
a vīcul'. Et euāᵐ in q̄ notat' ptās
absoluēdi nos a pctīs quā sibi de⁹
dedit. vt hʒ Mat. xvj. ꝙ ī illo tp̄e
venit ih̄s ī ptes cesaree phi. ꝛ int'-
rogauit dis. suos di. Quē dicūt ho
mies eē filiū hoīs. At illi dixerūt.
Alij Johēꝫ bap. alij heliā. alij vero
hieremiā aut vnū ex ꝓph̄is. Dic̄ ill'
ih̄s. Vos āt quē me eē dicitis. rn̄dᵗ
Symō pe. Tu es xp̄s fili⁹ dei vi-
ui. Rn̄dit ih̄s di. ei. Btūs es symō
bariona qꝛ caro ꝛ sāguis nō reue-
lauit tibi. sʒ pr̄ me⁹ q̄ ē in cel'. ꝛ ego
dico tibi. qꝛ tu es petr⁹ ꝛ sup̄ hanc
petrā edifi. ec. meā. Et porte ife. n̄
p̄ua. aduer. eā. Et tibi dabo claues
reg. ce. ꝛ q̄dcūqꝫ ligaueris ꝛc̄. ꝛ q̄d-
cūqꝫ solueris ꝛc̄. iō hāc absolutōꝫ ab
ip̄o nob̄ faciēdā hodierna oīo po-
stulat q̄ dic̄. De⁹ q̄ btm̄ pe. apl'm a
vīcul' absolutū illesū abire fecisti.
q̄s absolue vīcl'a pcōꝝ nr̄oꝝ ꝛ oīa
mala a nob̄ ꝓpiciat⁹ exclude. Vn̄
ei⁹ ptās absoluēdi notat' in q̄dam
miraclo q̄d legit' ī li. miracloꝝ. b.
vgis. ꝙ apud coloniā vrbē ī mōa
sterio scī petri erat q̄dā mōach⁹ le-
uis lasciu⁹ ꝛ lubric⁹. H dum subita
morte eēt p̄uent⁹. demōes ip̄m ac
cusabāt ꝛ q̄libet pcōꝝ gn̄a ꝯ ip̄m
clamabāt. Vnū dixit. Ego sū cupi
ditas tua q̄ freq̄nt' ꝯtra dei p̄cepta
tā freq̄nt' ꝯcupisti. Aliud gen⁹ pec
catoꝝ clamabat. Ego sum vana
gl'a q̄ te apud hoīes iactant' exal-
tasti. Aliud ait. Ego sū mēdaciū q̄
mētiēdo peccasti ꝛc̄. Sil'r ecōtra
bona opa q̄ fecerat ip̄m excusabāt
dicētia. Ego sū obediētia quā seni
oribꝫ spūalibꝫ exhibuisti. Ego suꝫ
psalmoꝝ cāt⁹ quē freq̄nt' deo ceci-
nisti ꝛc̄. s. pe. aūt cui⁹ erat mona-
ch⁹ ꝛ monasteriū ꝓ eo dep̄caturus
dñm adijt. Cui rn̄dit dñs. Nūq̄d
nō ꝓpheta me inspirāte dixit. Dñe
q̄s habitabit in tabernaculo tuo
aut q̄s req̄. Qui ingredit' sine ma
cula ꝛc̄. Quō hic pōt salus eē cū n̄
sine macula sit ingressus nec iusti
ciā sit opat⁹. Rogāte igit' ꝓ eo scō
petro cū maria vgīe. hanc sn̄iam
dñs ꝓtulit vt ad corp⁹ rediret. et
ibi pn̄iaꝫ ageret. Tūc ꝯfestim pe-
trus clauē q̄m ī manu tenebat di
abolū terruit ꝛ in fugam ꝯuertit.
Aīaꝫ vo ei⁹ in manu cuiusdā mo
nachi q̄ in p̄dicto mōasterio mōa
ch⁹ fuerat tradidit. ꝛ vt ad corp⁹
ip̄am reduceret p̄cepit. Qui ab eo
mercede r̄ductōis poposcit vt sin
gul' diebꝫ ꝓ eo ps̄. Misere mei de
us diceret. ꝛ sepulcꝝ ei⁹ sepe scob̄
mūdaret. Ip̄eqꝫ de morte rediens
q̄ sibi ꝯtigerāt oībꝫ enarrauit. Et
sic ptꝫ ei⁹ ptās absoluēdi. ¶ Vn̄
dic̄ Hiero. Si apl'i ꝛ martyres ad
huc in corp̄e positi p̄nt orare ꝓ ce-

teris qñ de se adhuc deberēt eē so/
liciti. q̄nto magis plus triūphos
coronas ⁊ victorias. Un⁹ hō moy/
ses sexcētis milib⁹ armato⁊ a do
veniā īpetrauit. Et stephan⁹ veni/
am depcabat̄ p se lapidātib us. Et
postq̄ cū xp̄o eē ceperūt min⁹ va/
lebūt. q. d. nō. Paul⁹ apl's. cc. lxxvj
sibi dicit ī naui aīas ꝯdonatas. et
postq̄ cepit ess̄ cū xp̄o tc̄ ora clau
sur⁹ ē ⁊c̄. Jō merito dēm⁹ hodie fe/
stū liberatōis. s. pe. hōrare vt nob
a deo īpetret absolutōe pctō⁊ nr̄o
rū. Uñ dic̄ Bern̄. Jn festiuitatib⁹
sctō⁊ gaudere dēm⁹ q̄ patronos
p̄misim⁹ ⁊ hēm⁹ vt sic possim⁹ dice
re cū sctō pe. Nūc scio vere q̄ mi/
sit dñs āgelū suū. i. s. pe. ⁊c̄. Est no
tandū q̄ ad sensu3 spūalē v̄ba. s.
pe. bñ pn̄t eē v̄ba hōis in pctō de/
tēti a dyabolo. q̄ p herodē intelligi
tur q̄ hoīe3 p pctm̄ incarcerat. qđ
deplorat ps̄. cū dicit. Posuerī me
in lacu īferiori intenebro. ⁊ in vm
bra mortis. Et ligat cū cathenis q̄
sunt delectatō carnis ⁊ p̄ua ꝯsue/
tudo q̄ hoīe3 stringūt ⁊ detinēt in
pctis. iuxta illđ Prouer. xxij. Ado
lescēs iuxta viā suā et3 cū senuerit
nō recedet ab ea. Uñ de his cathe
nis đr Aug. viij. ꝯfes. Ligat⁹ erā n̄
ferro alieō s3 mea ferrea volūtate
velle meū tenebat inimic⁹. ⁊ inde
mihi cathenā fec̄ ⁊ ꝯstrixerat me.
Exēplū hēm⁹. Req. in f. de. s. Ja/
cobo p̄cedēti. Ecce quō dyabolus
impediuit hoīe3 ⁊c̄. Sed p angelū
intelligit̄ scūs petr⁹ cui cōmisit do
minus hoīe3 a pctō liberare. dum
hō penitet de pctō suo. ideo bñ di/
cit ad eū. Surge velocit̄ ⁊c̄. Unđ
verificat̄ de eo illud Esa. lxj. Dñs
misit me vt p̄dicarē captiuis in/
dulgentiā. ⁊ clausis aptionē ⁊ his
q̄ in tenebris sūt reuelationē vt po
nerē consolationē lugentib⁹ ⁊ da
rē eis coronā p cinere gaudiū p lu
ctu. Uñ hō bñ dicit. Nūc scio v̄e.
q̄ misit dñs angelū suū ⁊c̄.

De sctō Laurētio. Sermo. xlv.

Jctoriā ⁊ honorē acquirit q̄ dat mūera. Prouerb. xxij.
Notate charissimi dicit Arist. iiij.
ethi. q̄ laus ⁊ grarūactio debet̄ dā
ti ⁊ recipienti. Hinc ē em̄ q̄ sctūs
Laurēti⁹ q̄ magnū thesaurū eccīe
ppter deū dedit paupib⁹. merito đ
bet̄ sibi laus. ⁊c̄. quare đr. Uictori
am ⁊ hon. ⁊c̄. Jn q̄b⁹ q̄dē v̄bis tria
notant̄ ppter q̄ tripliciter cōmen
dat̄. Primo vt viscerosus ⁊ miseri
cors in dono. in quo notat̄ ei⁹ lar
gitas cum dicit̄. q̄ dat mūera. Se
cundo vt virtuosus ⁊ fortis in p̄/
lio. in quo notat̄ ei⁹ strēnuitas cū
addit̄. victoriā acq. Tertio vt glo
sus ⁊ magn⁹ in p̄mio. cū ꝯcludit̄.
⁊ honorē ⁊c̄. D Dico p̄mo q̄
scūs laurēti⁹ cōmendat̄ vt miseri/
cors in dono. in q̄ notat̄ eius lar/
gitas cū đr. q̄ dat mūera Circa qđ
notandū q̄ tripl'r dedit thesaurū
Prīo abundanter. Nā dicit apl's
ij. Co⁊. ix. Qui pce seminat pce et
metet. in abūdant̄. Uñ đr in ei⁹ le
gēda q̄ cū sctūs Sixt⁹ papa ad đ
collandū ducerēt accurrēs sctūs
laurenti⁹ ⁊ post eū exclamauit di/

De sancto Laurentio

Noli me derelinqre pater scte̅. qꝛ thesauros tuos ia̅ expendi q̄s tradidisti mihi. Ideo legit̄ in ep̄la di/spsit. i. diuersis locis oe̅s sparsit ꝛ ddit paupib. No̅ vt multi diuites huiꝰ mu̅di q̄ qua̅to plus a deo recipiu̅t ta̅to minꝰ paupib xp̄i largiu̅t̄. sil̄es arene q̄ q̄to plus pluit in eam ta̅to fit durior. ꝛ ideo sunt securi q̄ hic no̅ co̅burent̄ ꝑpter elemosyna̅ qua̅ h da̅t. Sic sctu̅s laurentiꝰ fuit co̅bustꝰ q̄ thesau. dedit h paupib. Sed time̅du̅ est q̄ retine̅t sibi in malu̅ ista q̄ i futuro co̅burent̄ cum dicet̄ eis a xp̄o Esuriui ꝛ no̅ dedistis mihi ma̅ducare. Ite ꝑ maledicti ꝛc̄. Cuiꝰ exe̅plum bn̄ habet̄ in diuite q̄ negauit mica̅ paupi Lazaro. q̄ portatꝰ est ab angelis in sinu abrae. Diues vo sepultꝰ est in iferno. Certe sic non fecit san. laure̅tiꝰ q̄ fuit multu̅ misericors erga paupes. Vn̄ legit̄ q̄ q̄da̅ sacerdos du̅ qua̅da̅ eccia̅ sci laure̅tij repararet q̄da̅ trabs nimis breuis erat tu̅c rogauit sctm̄ laurentiu̅ vt sicut ip̄e paupes fouerat sic etia̅ sue inopie subueniret. q̄ subito sic excreuit vt ꝑs no̅ modica abu̅daret. Qua̅ ꝑte sacerdos minutati incidit ꝛ cu̅ ea ml̄tas infirmitates sanauit. Quida̅ etia̅ p̄sbiter eccia̅ scti laure̅tij a longobardis ince̅sa̅ repare vole̅s. artifices multos ꝯduxit. Quada̅ au̅t vice du̅ q̄d eis apponeret no̅ haberet p̄missa ozone in clibano respexit. ꝛ ibi ca̅didissimu̅ pane̅ inuenit. Sꝫ cu̅ vix ad vniꝰ pra̅dij esum trib ꝑsonis sufficere videret̄. Laure̅tius artifices suos vole̅s reficere p̄dictu̅ pane̅ sic multiplicauit q̄ in alimentu̅ dece̅ dieru̅ cunctis opa rijs sufficit. Vn̄ bn̄ d̄r de eo illud ps̄ Tibi derelictꝰ est paup orphano ꝛc̄. Scd̄o dedit gaudent̄ iuxta doctrina̅ sapie̅tis. In oi dato hilarem fac vultu̅ tuu̅. q̄d fecit sctu̅s Laurentius. Na̅ eos quesiuit vt eis daret. Vn̄ legitur q̄ postq̄ sctu̅s sixtus sibi dederit thesauros vt pauperib daret. laure̅tiꝰ xp̄ianos die ac nocte dilige̅ter quesiuit ꝛ vnicuiq̄ ꝑ vt opus fuerat ministraret. Venitq̄ ad domu̅ cuiusda̅ vidue q̄ multos xp̄ianos in domo sua absco̅dit. qua̅ longꝰ capitis dolor detinebat Laure̅tiꝰ vo ꝑ impositione̅ manꝰ ea̅ a dolore liberauit ꝛ pedes paupm laua̅s oib elemosina̅ dedit quare meruit dilectoe̅m dei. Vn̄. ij. Cor. ix. Hylare̅ em̄ datore̅ diligit deꝰ. Tertio dedit sapienter. Na̅ thesauru̅ no̅ seminauit i terra sed i celo. iuxta doctrina̅ xp̄i Mat. vj. Nolite thesaurisare vob thesau. in t̄ra vbi erugo ꝛ tinea demolit̄. ꝛ vbi fures effodiu̅t ꝛ fura̅t̄ Thesaurizate ꝑ vobis the. in celo ꝛc̄. Q̄d fecit. s. lau. Vn̄ legit̄ q̄ cu̅ tyra̅nꝰ iqreret de thesauro tu̅c laurentiꝰ collegit paupes claudos ꝛ cecos. ꝛ eos decio p̄n̄tauit di. Ecce isti su̅t thesauri eterni q̄ nu̅q̄ minuunt̄ sꝫ cresc̄u̅t. hoꝝ em̄ manꝰ thesauros in celu̅ portauerunt Vn̄ dicit Aug. Nulla tutior custodia thesauroꝝ q̄ du̅ recundit̄ sub custodia btoꝝ. Ut au̅t plenius sciat̄ vn̄. s. lau. thesau. hu̅c

2 gaudend

3o sapiend

rit ꝛ q̄liter distribuerit notat̄ in legēda. Legit̄ eñi ꝙ scūs lau. genere hispan⁹ a btō sixto papa romā ductus ē. Nā vt dicit Jo. beleth duz s. sixt⁹ hyspaniā ꝑfect⁹ esset duos iuuenes ibidē repit. s. lau. ꝛ vincē⁄tiū ei⁹ cognatū honestate moꝝ cōpositos ꝛ in oī actōe ꝑlatos. ip̄os secū romā duxit. Laurenti⁹ autē secū rome ꝑmansit. Uincētius vo eius cognat⁹ in hyspaniā rediit ꝛ ibi passus est. Sctūs aūt sixt⁹ laurentiū suū dyaconum ordinauit. Eodē aūt tēpe Philippus impa⁄tor. ꝛ fili⁹ suus nomīe philippus fidē xp̄i receperūt. xp̄iani effecti ecclesiā dei sublimare plⁱmū inten⁄debant. Jste Philipp⁹ prim⁹ im⁄pator fuit q̄ fidē xp̄i recepit. Erat aūt philippo impatori miles q̄dā Decius noīe in armis ꝛ bellis in⁄dustri⁹ ꝛ famosus. Cum aūt eisdē tpib⁹ gallia ꝑuincia rebellasset romano impio. Jmpator misit decium illuc vt ea romano impio subiugaret. Missus ḡ deci⁹ cuncta ꝓspe egit. ꝛ cū victoria romā rediit. Audiēs impator ei⁹ aduentū eūz alti⁹ honorare voluit ꝛ ei a roma vsqꝫ veronā obui⁹ iuit. ꝓpter quē honorē decius in supbiā elat⁹ im⁄piū cepit abire ꝛ de morte dn̄i sui tractare. Cū igit̄ impator in statu suo sub papillione q̄esceret. decius latent̄ introiuit ꝛ dn̄m dormiētez iugulauit. Exercitū aūt q̄ cum impatore venerat p̄ce ꝛ p̄cio sibi at⁄traxit ad vrbē regiā ꝑperauit. Au⁄diēs aūt hec philippus fili⁹ impa⁄toris expauit ꝛ totū thesauꝝ p̄ris et sui beato sixto ꝛ laurētio cōmē⁄dauit vt sibi ip̄m a decio interfici cōtingeret ip̄m thesaurū ecclīe et paupib⁹ erogaret. P⁹ hoc philippus fugit ꝛ se a facie decii occultauit. Senat⁹ obuiā decio ꝓcessit et ip̄m in impiū cōfirmauit. Et ne vero ꝓditori. sed zelo idolatrie dn̄m suū occidisse videret̄. xp̄ianos persequit̄ p̄cipiēs sine vlla misericor⁄dia eos trucidari. Jn qua ꝑsecutione multa milia martyrꝝ corruerunt. inter quos etiā philipp⁹ fuit martyrio coronatus. Post hoc aūt decius inquisitionem fecit de thesauro domini sui. ꝛ oblatus ē ei sanctus sixtus tanq̄ꝫ christicola ꝛ tanquā imperatoris thesauros habens. Tunc Decius iussit euz in carcerem poni donec per illata tormenta christum negaret ꝛ thesauros proderet. Sanctus lau⁄rentius ipsum sequens post eum clamauit. quo progederis sine fi⁄lio pater. quo sancte sacerdos si⁄ne ministerio properas. Tu nun⁄q̄ꝫ sine ministro sacrificium offer⁄re consueueras quid in me displicuit paternitati tue. nunq̄ꝫ dege⁄nerem me probasti. Cui sanctus sixtus dixit. Ego non te desero fili sed maiora certamina tibi deben⁄tur pro fide xp̄i. Nos quasi senes cursum leuioris pugne recipim⁹. te autem quasi iuuenem manet gloriosior triumphus de tyranno Post triduū me sequeris. ꝛ dedit sibi omnes thesauros precipiēs vt ecclīis ꝛ pauperib⁹ erogaret. Btūs laurentius xp̄ianos die ac nocte

diligent̄ q̄siuit ⁊ vnicuiqꜫ ꝓut op⁹
erat dedit. venitqꜫ ad domū vni⁹
vidue vt ŝ. Tādē eadē nocte ī do//
mū cuiusdā xp̄iani veniēs quēdaꝫ
cecū ibi repꝑiēs facto sig̊ crucis eū
illumīauit. Cū aūt sctūs sixt⁹ De//
cio nō vellet acq̄escere nec idol̄ im
molare ip̄m ad decollādū duci p̄/
cepit. Accurrēs aūt sctūs Laurē//
tius post eū exclamauit. Noli me
derelinq̄re p̄r scte qꜫ thesauros tu
os iā expēdi q̊s tradidisti mihi. mi
lites audiētes d̄ thesauro fieri mē
tionē. Laurētiū tenuerūt. ⁊ eū de/
c'o p̄ntauerūt. Cui deci⁹ ait. Ubi
sūt thesauri q̊s apud te cognoui//
mus eē abscōditos. Qui cū sibi ni
hil r̄nderet tradidit eū valeriano
p̄fecto vt aut thesauros ꝓderet ⁊
idolis īmolaret. aut euꝫ diuersis
tormētis p̄uiret. Ualerian⁹ āt tra
didit eū Jpolito p̄fecto q̄ eū cū mł
tis alijs ī carcere reclusit. Erat āt
in custodia q̄dā gētilis noīe Lucil
lus q̄ plorādo lumē oculoꝝ ami//
serat. cui laurēti⁹ lumē reddere ꝓ
misit si in xp̄m crederet ⁊ baptis//
mū susciꝑet. Qui instant̄ se bapti
sari postulauit. Laurēti⁹ accipiēs
aquā ip̄m baptisauit. ⁊ statī rece/
pit lumē. Quaꝓpt̄ mł'ti ceci ad
eū venerūt ⁊ ab eo illuīati redierūt
Hoc vidēs Jpolit⁹ dicit ei. Oñde
mihi thesauros. Cui Laurēti⁹. O
Jpolite si ī xp̄m credider thesau//
ros tibi oñdo ⁊ vitā et̄nā ꝓmitto.
Cui ipolit⁹. Si facta dict ꝯpēses
faciā qd̄ hortar. Eadē hora Jpoli
tus credidit ⁊ vna cū familia ba//
ptisma suscepit. Baptisat⁹ aūt ait

Uidi aīas innocētū letas gaude//
re. Sic ptꝫ q̄lit̄. s. laurēti⁹ cōmen
dat̄ vt viscerosus ⁊ misericors in
dono ⁊c̄. Uñ bñ dr̄ sibi a xp̄o illud
Mat. xxv. Euge serue bone ⁊ fide
lis. qꜫ in pauca fuisti fi. sup̄ multa
te ꝯstituā ītra in gaudiū dñi tui.
J Scd̄o p̄ncipalr̄ dico ꝙ. s. lau
renti⁹ cōmendat̄ vt fort in p̄lio. ī
q̊ notat̄ ei⁹ strēnuitas cū addit̄. vi
ctoriā acq̄rit. Circa qd̄ notādū ꝙ
triplicē victoriā hūit quā ver⁹ mi/
les xp̄i h̄re dꝫ. s. mūdi carnis ⁊ dya
boli. Pⁱo em̄ pugnauit ꝯ mūdū
virilit̄. Juxta illud ps̄. Uirilit̄ agi
te ⁊ ꝯfor. cor. ve. Naꝫ miles q̄ vult
victoriā acq̄rere dꝫ eē audax ī ag/
grediēdo. iuxta illud Amb. Bellū
virilit̄ aggressuꝫ parat victoriā. h̄
fecit. s. Laurēti⁹. Uñ legit̄ ꝙ eum
Ualerian⁹ tyrān⁹ iussit eum duci
ad tribunal audacter ꝓdijt nec v̄
ba nec v̄bera nec mortē formida//
uit. Sicut apl'i Act. v. Jbāt a pl'i
gaudētes ⁊c̄. Uñ dixit ad Jpolitū
Ambulem⁹ ambo ꝑit̄ qꜫ mihi ⁊ ti
bi gl'ia p̄parat̄. Uñ bñ dicit̄ de eo.
Ro. iiij. Cōfortat⁹ est in fide. s. qua
mūdi tormēta vicit ⁊ fortit̄ se te//
nuit iō meruit bñdictōꝫ. Uñ dicit
Aug. Btūs laurenti⁹ māsit ī xp̄o
vsqꜫ ad acerrimā ꝯcrematōꝫ. Se//
cūdo pugnauit ꝯtra carnē. Caro
em̄ ꝯcupiscit aduersus sp̄m vt di//
cit apl's. Jō miles xp̄i dꝫ pugna//
re ꝯtra carnē. Jō dicit̄ Gal. vj. qui
xp̄i sunt carnē suā crucifixerūt. h̄
fecit sctūs Laurēti⁹. Nā cōtra cō//
cupiscentiā carnis ꝑmisit corpus
suū cōburi ne dñaret̄ in eo cōcupi

scentia carnis. Uñ legit q deciꝰ dixit Afferat lectus ferreꝰ. vt qe- scat in eo cõtumax Laurentius. Ministri eũ exuerũt ⁊ supra cratẽ ferreã posuerũt. Uñ canit eccl'ia i psona sua. Adhesit aĩa mea post te. qꝛ caro mea igne cre. ⁊c̃. Jõ dic̃ Rich. de sctõ victore. Qui carnez suã debellauerit ipm eternaliter tutꝰerit. Tertio pugnauit contra dyabolũ. Dyabolus em̃ diligẽter q̃rit vt possit seducere hoĩez vt pereat. Juxta illud. j. Pe. v. Aduersariꝰ vester dyabolus tãq̃ leo rugiẽs ⁊c̃. Sequit cui resi. for. in fide Hoc fecit miles xpi Laurẽtiꝰ Nã nec dyabolus nec tyrãnꝰ eius seruus poterãt eũ amoueꝛ a fide xpi p minas tormẽtoꝝ Uñ legit q decius dixit ad laurentiũ Sacrifica nũc ⁊ deos nostros adora. Cui laurentius Quis debet adorari. qui factꝰ est an q̃ fecit. Jratꝰ deciꝰ iussit eũ scorpióib' cedi. ⁊ oẽ genꝰ tormẽtoꝝ añ ipz fieri ⁊ dixit aut sacrifcab aut nox ista ĩ te cũ supplicijs expẽdetur. Qð laurentiꝰ nõ curabat. et sic nõ cõsentiẽdo vt idola orando ipm dyabolum supauit. Nã dicit Greg. Aduersariꝰ noster pfecte vĩcit qñ mens nr̃a in malũ qð suggerit p cõsensum nõ inclinat. Jðo dicit sctũs Bern. Demonis ẽ mala suggere. nostrũ est nõ ꝯsentire. Nã quotiẽs resistimꝰ totiens euz supamus. R Ut aũt hec victoria clariꝰ habeat. notat in eius legẽda. Legit em̃ q postq̃ predicta mãdauit valeriãꝰ Jpolito vt sctm̃ laurentiũ ad tribunal. pſentaret.

Tũc ait laurentiꝰ Jpolito Ambulemus ãbo sil'. qꝛ mihi ⁊ tibi gl'ia p̃parat. Ad tribunal g̃ ambo venerunt. ⁊ fit iteꝝ inq̃sitio d thesaurẜ laurẽtiꝰ aũt p triduũ inducias petijt. Quas valerianꝰ eidẽ sub Jpoliti policitatõe cõcessit. Jn hoc triduo laurentiꝰ paupes claudos ac cecos collegit ⁊ eos corã decio p̃sentauit dicẽs. Ecce isti sunt thesauri eterni q̃ nunq̃ minuunt. sz crescũt. hoꝝ em̃ manus thesauros in celũ deportauerũt. Tũc valerianus p̃sente decio dixit. Quid variaris p multa iã nunc sacrifica ⁊ magicã artez depone. Cui laurentiꝰ. Quis debet adorari qui factus est an q̃ fecit. Jratꝰ deciꝰ iussit eum scorpionib' cedi ⁊ om̃e genus tormẽtoꝝ ante ipm poni seu afferri. Que cum sacrificare iuberet vt hec tormẽta euaderet. respõdit. Jnfelix has epulas sp optaui Cui deciꝰ. Si epule iste sunt. tibi similes ꝓphanos pãde. vt tecũ pariter epulent. Cui leurẽtiꝰ. Jã celis noĩa sua dederũt ⁊ eoꝝ aspectibus nõ es dignꝰ. Tũc iubẽte decio iterũ fustib' cedit. ⁊ ardẽtes lamine ad eiꝰ latera apponunt. tũc Laurentiꝰ dixit. Dñe ihu xpe deꝰ de deo miserere mihi seruo tuo. qꝛ accusatꝰ nõ negaui nomẽ sctm̃ tuum. Jnterrogatus te dñm cõfessus sum. Dixit ei deciꝰ. Scio qꝛ p artẽ magicã tormẽta deludis. me tñ deludere nõ valebis Testor deos deasq̃. qꝛ nisi sacrificaueris diuersis supplicijs punieris. Tunc iussit euz plumbatis diu cedi. lau-

rentius aūt orauit dicēs. Dn̄e ie/
su xp̄e accipe sp̄m meū. Tūc au/
diente decio vox de celo insonuit
Adhuc mlta certamia tibi debē/
tur. Tūc deci⁹ furore repletus di
xit. Uiri romani audistꝭ demōes
istū sacrilegū ꝯsolātes q nec deos
colit nec tormēta metuit nec ira/
tos principes ptimescit. Jussit ḡ
eū iterꝫ scorpiōib⁊ cedi. Laurēti⁹
aūt subridēs grās deo egit et pro
astātib⁊ exorauit. ¶ Eadē hora
miles qdā noīe Romanus credi
dit et beato laurētio dixit. Uideo
āte te iuuenē pulcherrimū stantē
ꝛ mēbra tua cū lintheo extergētē.
rogo te p dn̄m ne derelinqs me.
festina me baptisare. Dixitqꝫ de/
cius valeriano. Puto ꝙ iam per
artē magicā victi sum⁹ Jussit er/
go eū de catasta solui ꝛ iterꝫ in cu
stodia recludi. Roman⁹ aūt vr/
ceum cū aq̄ afferēs ad pedes lau/
rētij procidit ꝛ sacrꝫ baptisma ab
eo suscepit. qd cuꝫ decius cōperit
romanum fustib⁊ cedi iussit. Qui
cū libere se xp̄ianū ꝓfiteret iussu
decij decollat⁹ est. Eadem nocte
laurēti⁹ ad deciū ducit. Cū āt Jpo
litus fleret ꝛ se xp̄ianū ꝓclamare
vellet. dixit ad eū laurētius. Jn in
teriori hoīe abscōde xp̄m. ꝛ dū cla/
mauero audi ꝛ veni. Oia igit ge/
nera tormentorꝫ ad deciū afferū/
tur. Et decius dixit ad laurentiū.
Aut dijs sacrificabis aut nox ista
in te cū supplicijs expendet. Cui
laurētius. Mea nox obscurꝫ nō
hꝫ sꝫ oīa in luce clarescūt. Dixitqꝫ
decius. Afferat lect⁹ ferre⁹ vt re/
qescat in eo ꝯtumax laurentius.
Ministri ḡ euꝫ exuerūt ꝛ sup cra
tem ferreā extēderūt. ꝛ prunis ar
dentib⁊ suppositꝭ cū furcꝭ ferreis
cōp̄sserūt. Dixitqꝫ lau. valeriano.
Disce miser qꝛ carbones tui mihi
refrigeriū p̄stāt tibi suppliciū eter
nū. qꝛ ip̄e dn̄s nouit ꝙ accusat⁹
nō negaui eū. Jnterogat⁹ ip̄m cō/
fessus suꝫ. assat⁹ grās ago. Et di/
xit hilari vultu ad deciū. Ecce mi
ser assasti vnā ptē. gira ꝛ aliā assa
et māduca. Et dixit grās ago tibi
dn̄e qꝛ ianuas tuas. ingredi me/
rui. Et sic emisit sp̄m. Unde dic̄ b
Amb. Frēs nō em̄ btūs laurētius
breui ꝛ simplici passiōe pimit. Nā
q gladio pcutit sel' morit. Hic āt
lōga ꝛ mltiplici pena cruciat. le/
gim⁹ btōs pueros in flāmis am
bulasse penarꝫ. laurēti⁹ nō mino
re gl'a est p̄ferēdus. Nā ip̄e in ip̄o
igne supplicij sui nō ābulauit sꝫ
discubuit. Jlli stātes in pena ele/
uatꝭ manib⁹ orabāt ad dn̄m. Jste
ꝓstrat⁹ in sua pena toto corpe de
p̄cabat ad dn̄m. Deci⁹ aūt ꝯfusus
in palaciū tiberij cum valeriano
iuit relicto corpe super craticula.
Jpolit⁹ aūt mane rapuit corp⁹ ꝛ
cū iustino p̄sbitero in agro vera/
no ꝯditū aromatibus sepeliuit.
Christiani āt ieiunātes p triduuꝫ
vigilias celebrauerūt cum lachri
mis. Et sic patꝫ q̄l'r scūs lau. fuit
fortꝭ in p̄lio qꝛ victoriaꝫ acq̄siuit
Un̄ ip̄e est de nūero illlorꝫ electōrꝫ
de qbus ad Heb. xj. dꝛ Fortes fcī
sunt in bello. Jpolit⁹ aūt postq̄

corp⁹ scti laurētij sepeliuit venientes milites duxerūt eū ad cesarez. Quē vidēs deci⁹ subridens dixit. Nūqd ꝛ tu mag⁹ effect⁹ es q̄ corp⁹ laurentij abstulisti Cui Jpolitus Hoc feci nō q̄si mag⁹ sed q̄si xp̄ianus. Tūc deci⁹ furore replet⁹ iussit eū pectinibꝫ ferreis laniari. Deinde valerian⁹ Jpolitū cū tota familia sua duci fecit extra portā ad occidēdū. Quos ipolit⁹ oēs ꝯfortauit di. Frēs nolite metuere. qa ego ꝛ vos vnū deū habem⁹. Jussit ꝙ valerian⁹ vt in cōspectu ipoliti oībꝫ capita āputarent. Jpoliti vo pedes ad colla indomitoꝝ equorū fecit ligari. ꝛ tādiu ꝑ carduos ꝛ tribulos trahi donec spm̄ exalauit. circa ānos dñi. cc. lvj. Coꝝ āt corpa Justin⁹ p̄sbiter rapuit iuxta corpus sci laurētij sepeliuit. Post hoc deci⁹ cū valeriano in currum aureū ascēdit. ꝛ pgūt ad āphiteatrū vt trucidēt xp̄ianos. Arrept⁹ igit̄ deci⁹ a demonio clamauit O ipolite cathēis aspis me ducis vinctū. Ualerian⁹ similit̄ clamauit. O laurēti cathenis igneis me ligatū trahis. Et eadē hora Ualerianus expirauit. Deci⁹ aūt domū reuersus triduo a demōio vexatus clamauit. Adiuro te laurēti. modicū cessa a tormētis. ꝛ sic mortuus est M Tertio p̄ncipaliter dico ꝙ lau. cōmendat̄ vt gloriosus ꝛ magn⁹ in p̄mio. in q̄ notat̄ ei⁹ felicitas cū cōcludit̄ honorem. Circa qd̄ notandū ꝙ ipe est tripliciter honorat⁹ inter ceteros martires. Primo in vigilia. solus em̄ inter martyres hꝫ vigiliā s; vigilie sctōꝝ ꝓpter multas inordinatōes in ieiunio cōmutate sunt. Refert em̄ Johes beleth ꝙ olim fuit mos ꝙ in festiuitatibꝫ sctōꝝ hoīes cuz vxoribꝫ ꝛ filiabꝫ in ecclam venirēt ꝛ ibi cū lūinaribꝫ duotiōe ꝛ orōe ꝑuocarēt. Sed qꝛ mlta adulteria ibis fiebāt statutū fuit vt vigilie in ieiunia ꝯuerterent̄. Nomē tñ antiquum retentū est. qꝛ nō ieiunia sed vigilie adhuc appellant̄. Und̄ eccl'ia ordinauit ꝙ hodie laurēti⁹ in vigilia natalis sui ieiunio honorat̄. Uñ dicit Amb. Sctūm est a deo placitū vt natale sci laurētij p̄cipua deuotōe veneremur cuius radiantibꝫ flāmis victrix ecclesia in hūc q̄; diē choruscat. Secūdo in octaua. nā ipe solus cum Stephano habet octauā int̄ martires. qd̄ fit ad maiorē gl'am. Uñ ps̄. Jn mēoria eterna erit iust⁹. sic certe honorat̄ scūs lau. ab eccl'ia. ꝙ ꝑ octauā celebrat̄. Uñ dicit Augu. Btm̄ lau. tota deuotōe debemus suscipe qꝛ p̄ciosuz sanguinē suū ꝓpter deū tradidit. Tertio i eterna vita. nā ipe cū alijs martiribꝫ i celo coronat⁹ est. Uñ ps̄. Posuisti in capite eius coronā ꝛc̄. Quā coronam dat dñs illis q̄ viriliter pugnauerūt in h̄ mūdo Juxta illud Ja. j. Btūs vir. q̄ suf. temp. qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. ꝛc̄. Hāc coronā hūit. s. lau. in celo. Jō dꝛ lau. quasi laureā tenens Est em̄ laurea corona victorie. qꝛ de lauro facta. Nā de ramis lauri olī victores coronabāt̄. Sic lau-

rentius bñ dr laureat⁹. Nã coro/
natus est corona victorie. Uñ dt
Aug⁹. Uere beatũ corp⁹ qđ nõ a
fide xp̃i tormentuʒ ĩmutauit. sed
ad reqem sancta religio corona/
uit. Uñ p̃t dicere illud. ij. ad Thi.
iiij. Bonũ certamẽ certaui. cur/
sum ↄsumma..ꝛc̃. De eodeʒ.

Sermo. lxvj.

Ispersit

dedit paup̱ibꝫ iusti/
cia eius manet in se/
cl'm. ps̃. cxj. Diuisio ꝛ introductio
vt sup̃. Thema. Igne me exami/
nasti ꝛ nõ est inuẽta in me iniqui
tas. ps̃ xvj. Notate carissimi. dic̃
em̃ Aug⁹. Qꝛ flabellũ grano. id ẽ
purgat granũ. lima ferro. fornax
auro. hoc facit tribulatio hõi iu/
sto. Hinc est em̃ ꝙ scũs lau. queʒ
de⁹ p̱ ignẽ ꝑbauit ac eũ sic purga
uit ab oĩbꝫ vicijs. Unde bene dic̃
Igne me examinasti. ꝛc̃. ¶ Est
notandũ ꝙ est triplex ignis ĩ isto
mũdo qbꝫ deus ꝑbat electos. scʒ
ignis auaricie. ignis luxurie. ignis
sup̱bie q̃ maculãt aĩaʒ ita ꝙñ põt
videre deũ ꝛ iusticiã. Iuxta illud
ps̃. Sup̱ cecidit ignis ꝛ nõ vide/
runt solẽ. Uñ dr. j. Joh. ij. Oẽ qđ
est in mđo aut est ↄcupiscẽtia ocu
loꝝ: aut cõcupiscẽtia carnis. aut
sup̱bia vite. Nã ↄtra auariciã fuit
misericors. ↄ̃ ↄcupiscentiã carnis
fuit fortꝭ pugil. qꝛ viriliter pugna
uit cõtra eã. vt dixit. mea nox ob/
scuꝝ nõ hʒ sʒ oĩa in luce clarescũt
cõtra sup̱biã q̃ sp̱ erigit se fuit po
sit⁹ humilit̃ sup̱ cratẽ. quare me/
ruit exaltari ꝛ honorari. Nã dicit
saluator. lu. xviij. Qui se hũi. exal
tabit̃. De ist' tribꝫ notat̃. ꝛc̃. Legit̃
in libro de miracul' beate marie v̾
ginis. ꝙ q̇dam iudex nomine ste/
phanus erat rome q̇ munera li/
benter accipiẽs m'toꝝ iudicia p̱
uertebat. Hic tres domos sci lau
rẽtij ꝛ vnũ ortũ sancte Agnetꝭ vi/
olenter abstulit et ablata iniuste
possedit. Accidit autẽ vt moreret̃
et añ iudiciũ dei duceret̃. Quem
scũs lau. cernẽs ad eũ nimia indi
gnatõe accedẽs tribꝫ vicibꝫ brachi
um ei⁹ durissime strinxit ꝛ nimio
dolore cruciauit. Scã v̾o agnes
cũ alijs v̾ginibus in eũ respicere
noluit sed faciẽ ab eo auertit. Tc̃
iudex sup̱ eũ sententiã ferẽs dixit
Qm̃ aliena subtraxit ꝛ mũera ac
cipiẽs veritatẽ vendidit in loco g̃
iude traditoris tradat̃. Scũs v̾o
proiectus quem idem Stepha/
nus ĩ vita sua valde dilexit ad be
atum Laurentiũ ꝛ sanctam agne
tem accedẽs pro eo veniã p̃caba/
tur. Illis vero ꝛ beata v̾gine pro
eo intercedẽtibus ↄcessum est vt
eius anima ad corpus rediret et
ibidẽ triginta diebus penitentiã
ageret. Accepit insup̱ a beata vir
gine in mandatis vt psalmũ. scʒ
Beati immaculati singul' diebus
vite sue diceret. Cũqʒ ad corpus
rediret brachiũ eius q̇ eũ Laurẽ/
tius strinxit ita erat liuidũ ꝛ adu/
stum ac si hoc in corp̱e passus eẽt
q̊d signũ in eo extitit quo ad vixit
Male igr̃ ablata restituẽs ꝛ pñiaʒ
agẽs die. xxx. migrauit ad dñm. ꝛc̃

De assūptōe.b.ma.v̄.Ser.xlvij

Hodie ma

gnificata ē aīa mea pre oībꝫ diebꝫ vite mee. Judith.xvj. Notate kmi.dic̄ em̄ Hiero. Hec ē dies ī q̄ vsqꝫ ad thrōi cel situdiē ītrata v̄go ꝛ mr̄ pcessit atqꝫ i regni solio sublimata pᵒ xp̄z gl'osa resedit. Hic em̄ ē qd̄ v̄go gl'osa maria bn̄ dic̄ Hodie magnifica ta ē aīa mea ꝛc̄. O Est notādū q̄ ma.hodie assūpta ē q̄druplr̄.pᵒ veracit̄ iuxta illud Maria v̄go assūpta ē ad ethereū thalamū ī q̄ rex ꝛc̄. Qual'r āt assūpta ē legit̄.apl'is nāqꝫ ob p̄dicatōis gr̄az ad diuersas regiōes mōi diuisis. tūc v̄go ma.dr̄ remāsisse ī domo.posita iuxta mōtē syō oīaqꝫ loca.s.locū baptismi.ieiunij.passiōis.sepulture.resurrectōis.ꝛ ascēsiōis sedule deuote visitauit.xij.ānis qbꝫ filio supuixit pᵒ ascēsionē. Refert em̄ epiphāiᵒ q̄ maria qn̄ xp̄z ꝯcepit erat ānoꝝ.xiiij.ꝛ ī.xv.ipm pepit ꝛ mā sit cū eo.xxxiij.ānis.ꝛ pᵒ mortē xp̄i xij.ānis supuixit ꝛ sic sexagenaria est assūpta. Die igit̄ q̄dā dū corde v̄gis ī desideriū filij vehemēt̄ estuās ī exteriorē abūdātiā lachrymaꝝ excitat̄.tūc angelᵒ cū ml'to luīe ei astitit ꝛ reuerent̄ vt mr̄ez dn̄i sui salutauit. Aue inq̄t bn̄dicta.ecce ramū palme de padiso ad te dn̄am meā attuli.quē an̄ feretꝝ portare iubeb cū die tertia a corpe assūeris Nā filiᵒ tuᵒ te venerādā mr̄em expectat.cui maria rn̄dit Si inueni gr̄am in oculis tuis obsecro nomē tuū reuelare mihi digneris ꝛ peto vt filij ꝛ fr̄es mei apl'i ad me cōgregent̄ vt eos an̄qꝫ moriar corpalibꝫ ocul' videā ꝛ ipis p̄ntibꝫ sp̄m deo reddā. Rogo etiā vt aīa mea de corpe exiēs nullū sp̄m teterrimū videat.nullaqꝫ ptās sathane mihi occurrat. Cui angelᵒ O dn̄a cur scire desideras nomē meū qd̄ magnū ꝛ admirabile ē. Ecce om̄s apl'i hodie ad te ꝯgregabunt̄.q̄ tibi exhibebūt nobiles exeq̄as funeris.ꝛ in eoꝝ ꝯspectu sp̄m exalabis Malignos aūt sp̄us cur videre metuis cū caput eiᵒ oīno ꝯtriueris Fiat tn̄ volūtas tua vt ipos nō videas. His dictis angelus cū ml'to luīe celos ascēdit.palma aūt illa nimia claritate splēdebat. Nā folia eiᵒ vt stella matutīa fulgebant Factū est aūt dū Johēs in ephesō p̄dicaret repēte nubes cādida euz suscepit ꝛ an̄ ianuā Marie collocauit q̄ introiuit.ꝛ reuerent̄ v̄go v̄ginē salutauit. Quē v̄go maria aspiciēs p̄ gaudio lachrymas effudit. Et dixit. Fili Johēs memor esto v̄boꝝ mḡri tui qbꝫ me tibi in mr̄em.ꝛ te mihi in filiū cōmendauit. Ecce a dn̄o sum vocata ꝛ debitū humane ꝯditōis exoluo. Ideo corpᵒ meū tibi cura sollicita cōmēdo. Audiui em̄ iudeos inijsse ꝯsiliū dicētes. Expectamᵒ viri fr̄es q̄ usqꝫ illa q̄ Jhum portauit subeat mortē ꝛ corpᵒ eᵒ ꝯtinuo recipiemᵒ ꝛ in igne cōburemᵒ. Et cū corpus meū ad sepulcꝝ duxeris facies hāc palmā deferri an̄ feretruz. Dixitqꝫ Johēs. vtinā h̄ eēnt oēs apl'i fr̄es

mei vt dicẽtes exeqas tibi facere possum⁹. Hec illo dicẽte oẽs apl'i de locꝭ in qb⁹ p̄dicabãt nubib⁹ rapiunť ⁊ añ hostiũ marie collocãť Qui se videtes ibi in silr̃ mirabãť dicẽtes. Que nã cã ẽ ꝓpť quã nos dñs in silr̃ cõgregauit. Jobes aũt ad eos exijt ⁊ mariã de corpe recessuram eis dixit. Et ait. Uidete fr̃es cũ obierit ne aliqs eã defleat ne h vidẽs ppl's ꝯturbeť ⁊ dicat. Ecce quõ isti timẽt mortẽ. q tamẽ alijs pdicãt resurrectiõez Dyoni. discipl's sci Pauli libro de diuis nõib⁹ h idẽ assigñt. scz apl's in morte Marie ꝯuenisse ⁊ infuisse. ac vnũquẽqz in laudẽ xp̄i ⁊ ꝟginis ꝭmonẽ fecisse. Cũ ḡ beata virgo Maria oẽs apl'os ꝯgregatos vidisset dñm bñdixit. ⁊ in medio coꝝ ꝓsedit. Circa horã tertiaz ꝟo noctis venit Jh̄s cũ ordinib⁹ angl'oꝝ ⁊ choꝝ oĩz elcõꝝ. ⁊ ĩchoauit di. Ueni electa mea vẽi spõsa mea veni coronaberĩ. ⁊c̃. At illa dixit illõ ps̃. Paratũ cor meũ dñe. paratũ cor meũ. ecce venio. ⁊ sic aĩa Marie de corpe egrediť sñ omi mortꝭ dolore. dixitqz dñs apl'is. Corp⁹ m̃ris mee deferte in vallẽ Josaphat ⁊ in monumẽto nouo qd ibidẽ ĩuenietꝭ illud recondite ⁊ me ibidẽ ťduo expectate donec ad vos redeã. Et sic dixit xp̄s animã Marie cuz magno exercitu angeloꝝ ⁊ scõꝝ ad celũ. Tũc apl'i clamitãt post eam dicẽtes. O dña ꝟgo prudẽtissima q̃ ꝓgrederꝭ esto memor nr̃i. Tũc ad ꝯcentũ ascẽdentiũ cetus q remãserãt admirati statim obuiã ꝓcesserũt et videtes regẽ suũ aĩam Marie in ꝓprijs vlnis baiulãtẽ. ⁊ illã sup eũ innixã. obstupefacti clamare ceperũt. Que ẽ ista q ascẽdit d deserto delicijs affluens innixa sup dilectũ suũ. Quibus ꝯcomitãtes r̃ñderũt. Jsta ẽ speciosa inť filias hirl'm q a dextrꝭ dei in throno gl'e debet collocari. Apl'i aũt tulerũt corp⁹ eius ⁊ sup feretꝝ posuerũt Dixit qz Johes petro. Petre hãc palmã añ feretꝝ portabiſ qꝛ dñs te nobis p̄tulit. ⁊ p̄ncipẽ ⁊ pastorem ouium suaꝝ ordinauit. Cui petr⁹ ait. Hãc poti⁹ conuenit te portare. qꝛ ꝟgo elect⁹ es a dño. ⁊ dignũ est vt palmã ꝟginis ꝟgo ferat Tu sup pect⁹ dñi recũbere meruisti. ⁊ exinde sapĩe ac gr̃e pl⁹ ceterꝭ fluẽta potasti. Et iustũ videť vt q a filio recepisti plus numerꝭ impẽdas virgini pl⁹ honoris. tu ḡ portare debes hanc palmã ego aũt portabo feretruz. Et paul⁹ ait Et ego q suz minimus oĩm vr̃m portabo tecũ. Eleuãtes igiť petrus ⁊ paul⁹ feretꝝ. Petr⁹ incepit cantare. Jn exitu israel de egipto dom⁹ iacob. ⁊c̃. Ceteri aũt apl'i dulciter ꝓsequũtur. Dñs aũt feretꝝ ⁊ apl'os nube ꝓtexit ita q ipi nõ videbanť sz tñ voces eoꝝ audiebanť. Affuerũt ⁊ angeli cuz aplis ꝯcinẽtes ⁊ totã terrã sonitu mire suauitatꝭ replẽtes. Excitati oẽs ad tam dulcẽ melodiaz de ciuitate velocius exeũt ⁊ qd naz eẽt

diligenter sciscitant. Tūc dictuz fuit eis q dis. ihū portarēt mariā mortuā. Tūc oēs ad arma ꝯcurrēt ꝛ dixerūt. Uenite discipl'os oēs oc cidam⁹ ac corp⁹ illud qḋ seducto/ rē portauit, cōburam⁹ ꝛ sic ꝑnceps sacerdotū misit man⁹ ad feretruz volēs euertere. tūc man⁹ ei⁹ ambe subito aruerūt ꝛ feretro adheserūt. ꝛ nimis cruciabat Reliqu⁹ āt po pulus ab āgel'q erāt in nubib ce citate ꝑcussus est. Princeps aūt sa cerdotū clamauit di. Scē petre in hac pena ne despiciās me ꝛ sis me mor q ego te excusaui. ācilla hosti aria te accusante. ora ḡ ꝑ me dñm Cui petr⁹. Si in dñm ihm xp̄m ꝛ in hāc q ip̄m genuit crediders ꝯti/ nuo liberaberis. Qui rn̄dit. credo ī eū tūc fuit liberat⁹. Deīde dederūt sibi palmā vt tāgeret ppl'm ab an gelis cecitate ꝑcussuz. vt si qs cre/ deret ꝛ penitere vellet q illi salua rent. vo. ꝑmāserūt ī incredulita/ te tā ī cecitate cordis q̄z corpis sic mortui. ꝑueniētes ḡ apl'i ad locū quē dixerat ill' ih̄s ibidez inuene/ rūt monumētū nouū ꝛ posuerūt corp⁹ ꝟginis ī eo cū mag deuotio ne. Et sic pz q̄lit ꝟgo gl'osa hodie veracit ē assūpta. q̄re bñ dicit ma gna ē ꝛc. ¶ Scḋo dico q ma ria ē assūpta integlit. s. in corpe et aīa. sic pie credit eccl'ia. Qḋ q̄dē mlti sctōꝝ nō solū credūt sed etiā ꝓ ꝑ bāt apris rōnib. Ber. eni̅ talē po nit rōem ꝛ ꝑbatōz di. De⁹ corpa sā ctoꝝ gloriose sublimauit. vt puto petri ꝛ alioꝝ sctōꝝ. quoꝝ corpa ꝓ venerant ꝛ ad ip̄a q̄si tot⁹ mund⁹ ꝑperat Si igit corp⁹ marie sup ter rā esse dicat. cū nec deuota visita tiōe frequent fideliū nec eidē loc⁹ deputet honoris videbit xp̄s ho/ norē materni corpis ꝯtēpsisse cuz tn̄ sup terrā alioꝝ sctōꝝ corpa sic honorent Itē ꝓbant aliq in his q cum xp̄o surrexerūt iam ꝑpetuaz resurrectionē esse cōpletā. Req. ca the. pe. ergo videt q etiā in ꝟgine sit cōpleta Itē credunt nōnulli io hannē custodē virginis in glorifi cata carne gaudere cū xp̄o. nec d/ maria ambigem⁹. Legit eni̅ de io hāne euāgelista eius m inisterio. Req. in legē. Uñ legit in legēda q xp̄s dixit discipulis corp⁹ matris m ee in vallē Josaphat deferte ꝛ ī monumēto nouo q̄d ibi inuenie/ tis recōdite ꝛ me ibidē triduo ex/ pectate donec ad vos redeā. q fe/ cerūt vñ die tcia circa horā tciā su bito vēit dñs ih̄s cū mltitudīe āge loꝝ ꝛ salutatis apl'is corpus ma tris sue resuscitauit ꝛ resuscitatū sicut decuit osculabat. Deīde oscu latus est apl'os dicens. Pacē me/ am do vobis ꝛc. Quo facto ꝯueni entib angelis dñs ih̄s cum ma/ tre in celū receptus est. Apostoli vero inuenti sunt vnusq̄sqz ī sor/ te sue predicationis. Uestimenta aūt ip̄i⁹ ad ꝯsolatōz fideliū dicūt ī tumulo remāsisse. In reuelatōi/ bus. s. elizaberh legit dū ip̄a eliza beth q̄dā vice ī spū rapta eēt. vidit in loco valde remoto q̄ddā sepul crū magno luīe circumfulsū. ꝛ q̄si spēz mulier ī eo ꝛ circūstabat mul titudo angl'oꝝ. ꝛ p⁹ pusillum de

sepulchro erecta est et in sublime cū illa mltitudine astantiū eleuata. Et ecce in ei⁹ occursu ȝ vir q̄dā de cel' admirabil' ⁊ glosus aduenit portās in dextera vexillū cruc ⁊ cū infinita mltitudie angeloꝝ. sicq; eā alacrit' suscipiēs cuȝ magno ꝯcētu eā in celos deduxerūt P⁹ modicū tpis Elizabeth āgelū cuȝ q̄ sepe loq̄baꝰ de p̄dicta visiōe interrogauit. Qui ait. Ostensuȝ em̄ est tibi in p̄dicta visiōe ꝙ tam in carne q̄ȝ etiā in spiritu dn̄a nostra maria ī celū est assūpta. Tertio dico ꝙ maria assūpta est honorabilit' ⁊ letanꝰ. q̄ ab oīb⁹ angelis est suscepta ⁊ in celū deducta. Req̄. in seq̄nti ꝰ. Quarto dico ꝙ assūpta ē excellenꝰ. q̄ super oēs choros angeloꝝ est exaltata Req̄. in seq̄ntib⁹. De eadem Sermo. xlviij.

Aria opti

mā partē elegit. Lu. x Notate charissimi. di. sctūs Ans. in li. de ꝯceptu ꝟgīali. O dn̄a nil tibi eq̄le nihil ꝯpabile. Oē em̄ q̄d est aut sup̄ te est aut infra te est. s; sic esse sup̄ oēs creaturas est optima ps hoim electoꝝ. quaȝ hodie elegit maria. q̄re bn̄ dr. Maria optimā p̄tē elegit. ⁊c̄. Est notādū ꝙ maria ꝟgo tripl'r elegit optiaȝ p̄tem int' oēs elcōs. Primo quātū ad integritatē siue p̄fectionez. Scdo q̄ntū ad modum. Tertio q̄ntuȝ ad dignitatem siue locum Dico p̄mo ꝙ Maria optimā ptem elegit inter oēs electos q̄ntū ad p̄fectiōeȝ. q̄ est in corpe ⁊ aīa glificata. ℟ Circa ꝙ notāduȝ ꝙ triplex ē gl'a quā de⁹ dat sāctis suis. Pria ē ꝙ glificat corpa sctōrū in terr vt venerenꝰ ab oīb⁹ fidelib⁹. sic glificauit corpa sctōꝝ. s. petri ⁊ pau. ⁊ alioꝝ in mōo vt venerant'. Mag ei venerant' ossa sci petri. vel alteri⁹ sci q̄ȝ ossa Alexandri magni. Quis em̄ nō osculareꝰ pedes illoꝝ q̄ꝝ pedes dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s est osculat⁹ qn̄ eos lauit suis sanct māib⁹ in cena ⁊ cū h̄ dās nob exēplū ꝙ nos etiā veneremur sctōs cū dixit Job. xiij. Exēplū em̄ dedi vobis vt quēadmodū. ⁊c̄. Nōne est magn⁹ honor ꝙ eos sic hōrauit Et et ꝙ ossa eorū redolēt ⁊ sꝰ magne ꝟtut ad faciēdū mirabilia vtȝ mltipl'r. Et ꝙ ossa regū ⁊ p̄ncipū fetent et sunt nulli⁹ virtut. Vn̄ ex instinctu. ss. dicit Sapiēs. Ecci. xliiij. Corpa eoꝝ in pace sepulta sunt et noīa eoꝝ. i. aīe viuēt in secl'm secli. ⁊c̄. Et si placet q̄re corpa scōꝝ debeant honorari. Req̄. oīm scōꝝ. Et hec est ps bona. Scōa ps ē ꝙ glificat aīas eoꝝ in celis. Vn̄. dixit Luc. x. Gaudete ꝙ noīa vr̄a. i. aīe scp̄ta sunt in celis. i. in li. vite. Vn̄ Aug⁹. Oēs regnaturos de⁹ scribit. ⁊ hos ꝯtinet liber vite. Vn̄ dictū est Job. vt h̄etur Apoc̄. ij. Vincēti dabo māna absc̄ōditū ⁊ nom̄ nouū scp̄tū q̄d nemo scit nisi qui accipit. ⁊ sic glificat eos in celo cū scribunꝰ ad librū vite. Hec ē ps melior. Tertia ps est q̄ glorificat electos q̄ntū ad vtrūq; . s. corpus

et aīaȝ.qđ erit btā resurrectōe qñ corp⁹ ꝛ aīa simul glorificabunť.nā vt dicit mgř li.iiij.dis.xliiij.Corpa sctōꝝ refulgēt fulgida sicut sol.vñ dixit xp̄s Mat.xiij.Tūc fulgebūt iusti ꝛc.sic sol in reḡ p̄ris eoꝝ.Qđ bñ cognoscēs Johānes in spūsctō dicit Apo.vj.Date sūt eis singule stelle albe.Glo.i.dotes corpis ꝛ aīe Et hec est ps optima quā hodie elegit ꝛ recepit maria.Jpa em̄ cum corpe ꝛ aīa est assumpta qđ pie credit. S Qr hoc veꝝ sit oñdiť ꝛ pbať.P̄rio oñdiť p p̄ceptū mortale ꝛ diuinū.Scribiť ei Exo.xx.Honora prēm ꝛ ma.tu.Cū igiť xp̄s ñ venit soluere legē sȝ adimplere.vt dꝛ Mat.v.ḡ videť ꝙ merito honorauit mrēȝ suā in corpe ꝛ aīa.sȝ forte dicis.Nunqd satis honorat letificādo ei⁹ aīam.Rñ.ꝙ nō.Cui⁹ rō est.Nā sicut fm naturā quā accepit a p̄re honorat patrē sicut dꝛ Joh.viij.Ego honorifico pa.me.i.honore dilectōe ꝛ oī reuerētia q̄ maior esse nō pōt sic fm naturaȝ quā accepit a mr̄e ei de⁹ non negabit honorē.Scđo oñdiť p p̄ceptū iudiciale siue scriptū.Jn iure eniȝ scp̄tū ē.Qđ sel' deo dedicatū ē ad hūanos vsus reformari nō dȝ.Sȝ spūsscūs scificauit btāȝ virginē vt eēt p̄ oībus creaturꝭ tēplū ꝛ habitatio filij dei.Juxta illud Lu.i.Spūsscūs supueniet in.tē corpus ei⁹ nō debebat dari terre vl' v̄mibus.ptȝ h̄ etiā p exēplū.Uidemus em̄ ꝙ fons eodē tramite aquā dulcē ꝛ amarā nō emittit.sic etiā non decuit ꝙ eadē carne nasceref fili⁹ dei fm hūanitatē ꝛ v̄miculus.eādē māmillā suggeret fili⁹ dei ꝛ roderet vermiculus.Uñ dicit Chri. ꝙ ps cum deo ꝛ ps cū verme sit ñ credo.Uñ pulcre loquiť Aug.i ſ. de assūptiōe.A maledictōe eue excipiť Maria.cui dictū est.Jn dolore paries filios tuos.Jsta dñm i leticia parturiuit.ḡ similiť a maledictione.eue debet excipi.cui dꝛ Puluis es ꝛ in puluerē reuerterꝭ.Ergo maria incinerari nō debuit Caro xp̄i est caro mr̄is.Uñ sicut caro xp̄i nō vidit corruptionē.sic nec caro v̄ginis.Et subdit Aug⁹. Ubi posuit rex fili⁹ tuus qđ ex te sumpsit ibi posuit te reginaȝ ex q̄ sūpsit.nec fas est te eē alibi q̄ȝ vbi est qđ a te genitū est Hec ille.Tertio oñdiť p legē impialē.Dicit em̄ lex impatorꝭ ꝙ eodē p̄uilegio gaudet impator ꝛ impatrix.cuȝ ḡ xp̄s impator h̄ p̄uilegiū habuit ꝙ eius corp⁹ nō fuit incineratū.sequiť.ꝙ btā maria impatrix celestis curie in suo v̄ginali corpe nō sit incinerata sȝ glorificata.Pȝ etiā ex h̄.Legim⁹ em̄ de Johe euāgelista ei⁹ ministro ꝙ ei⁹ sepulcꝝ fuit inuētū vacuū corpe.Et p hāc rōneȝ pbat Augu Johem glorificatū in corpe et aīa.Uñ dicit de eo.Hic gr̄a resurrectiōis ablat⁹ est.Nā cōstat sepulcrū nec inuenit sepultū.Si ergo xp̄s hoc fecit discipulo.qd tunc facit de matre p quā facta ē repatio Si hoc fecit Johanni ratione cōtinētie.q vt dicit Hiero.tam a dolore mortis extrane⁹ q̄ȝ a corruptione carnis nosciť alienus.qd tūc

facit de matre exẽplari totius ṽgi
ginalis pudicicie. Si h̄ fecit Jo-
hãni rõne p̄cipue dilectõis. q̄d fa
cit tũc de matre quã ita intime di
lexit vt plus de ea doleret in cruc
passione quam de crucis suppli-
cio. Et sic vult Augustin⁹. q̄ sit in
corp̄e ⁊ aïa assũpta. Uñ d̄r Thro-
nũ dei tabernaculũ xp̄i dignũ est
ibi eẽ vbi fili⁹. Digni⁹ est tam p̄ci-
osum thesaurũ in celo seruari q̄z i
terra. Uñ gl̄ificatio corp̄is ⁊ anĩe
marie bñ figurat̄ nobis in illa mu
liere de q̄ dicit Jo. Apoc̄. xij. Date
sũt mulieri due ale aq̄le magne vt
volaret in locũ suũ Per alas illas
intelligit̄ glorificatio corp̄is ⁊ aïe.
q̄ data sũt marie vt sic ascẽderet in
locũ suũ. Alijs em̄ sc̄ctis dat̄ vna
ala. i. glorificatio aïe ⁊ corp̄a eorũ
adhuc remanẽt in terra. sed Ma
ria cũ duab⁹ alis ad modũ aquile
alte volãtis volauit in celũ. i. ĩ cor
p̄e ⁊ aïa. Uñ Aug. in s̄mõe. Letare
Maria leticia inenarrabili. quia
glorificata in corp̄e ⁊ aïa in filio cũ
fi. ⁊ p̄ fi. nec seq̄ debet corruptiõis
erũna quã nulla secuta ē pariẽdo
filiũ integritatis corruptio. vt sit
sp̄ incorrupta quã tãta p̄fudit grã
⁊ sit integra viuẽs q̄ p̄fectã ⁊ inte-
grã vitam oĩm genuit. sit apud il-
lũ de qua aliter sentire nõ audeo.
aliud dicere nõ p̄sumo. Hec ille.
Et sic p̄tz primũ. quõ maria opti-
mã p̄tẽ elegit. ¶ Scd̄o p̄nci-
palit̄ dico q̄ maria optimã p̄tẽ ele
git inter oẽs sc̄tõs q̄tũ ad modũ
Ip̄a em̄ hodie cũ magna leticia ⁊
honore assũpta ⁊ suscepta est i celũ

Uñ notandũ q̄ mod⁹ quo electi
assumunt̄ est triplex Primo eĩ ali
q̄ assumunt̄ p̄ vnũ angelũ ⁊ dedu
cunt̄ in celũ. Uñ d̄r Exo. xxiij. Ec-
ce ego mitto angelũ meũ qui p̄ce-
det te ⁊ custodiat in via ⁊ introdu
cat in locũ quem paraui. s. celum.
Uñ de isto loco dicit xp̄s discipul̄
suis Uado parare vobis locũ vbi
ego sum ⁊ vos sitis. Et hec est p̄s
bona. Scd̄o aliq̄ assumunt̄ a ml̄-
tis angelis. ⁊ hoc notat̄ Luc̄. xvj.
vbi dicit̄. Factũ est aũt vt moreret̄
mendicus ⁊ portaret̄ ab angelis ĩ
sinũ Abrae Sic plures sc̄ti assum
p̄ti sunt. vt p̄tz in eorũ legẽdis. Et
hec est p̄s melior. Tertio assumũ
tur aliq̄ ab oĩbus angelis. Qd̄ fa-
ctũ est in maria. Uñ sanct⁹ Bern
bardus ep̄s ⁊ martyr i suis ome
lijs dicit. Hodie celi letanter bea
tã mariã virginẽ susceperũt. ange
li gaudendo. archãgeli iubilando
throni exultando. dominationes
psallẽdo. p̄ncipat⁹ armonizando
p̄tãtes cytarizãdo ⁊c̄. Et sic eã ad
sup̄na diuine maiestatis deducẽ-
do. Uñ dicit Ierõ. in sermõe de
assumptiõe. Quis illud cogitare
sufficiat. q̄z gloriose hodie regina
mũdi p̄cesserit. q̄ñ deuotõis affe-
ctu tota multitudo celestiũ legio-
nũ in eius occursum p̄dierit. q̄n-
tis canticis ad thronũ sit deducta
q̄z placito vultu q̄z serena facie. q̄z
amicabilit̄ diuinis amplexib⁹ a fi
lio sit suscepta. et super oẽm crea
turã exaltatã. Hoc pulcre figura
tũ ē. ij. Reg. vj. vbi dicit̄ q̄ rex da-
uid ꝯgregauit oẽs electos ex isra-

hel. surrexitq; et abiit et vniuersus ppl's vt adduceret archã dei sedẽtis sup cherubĩ. Cũq; tulissent eã dixit Dauid. Reducã archam cũ bñdictione in domũ meã. Et Dauid et oĩs dom⁹ israbel ducebant archã dñi in iubilo et clangore. i. sono buccine (herhorn) et introduxerũt archã dñi in ciuitatẽ Dauid. et posuerũt eam in loco suo in medio tabernaculi. Moraliter per archã intelligit' Maria in q̃ fuit mãna panis angelo℞ filius dei. Uirga aaron. i. sine semine genuit vrna aurea. i. dilectio dei Per Dauid qui interp̃tat' visu delectabilis et pulcer facie intelligit' xp̃s qui est ita pulcer q angeli desiderãt in eũ ꝓspicere. Jste rex ꝯgregauit oẽs electos celestis patrie etc̃. Uñ dicit Hiero. vt s̃. Hodierna die credendũ est miliciã celo℞ festinanter dei genitrici obuiã venisse et eã ingẽti lumine circũfulsisse et vsq; ad thronũ cũ laudib⁹ et canticis spũalib⁹ ꝑduxisse. Credit' quoq; q ip̃e saluator ꝑ se festiuus occurrerit et cũ gaudio eã in throno secũ collocauit Al's quõ implesset quod ip̃e in lege mãdauit. Honora pa. tuũ. etc̃. Hec ille. Uñ hoc bñ cognouit in spũsctõ cũ querit sapiẽs. Cañ. viij. Que est ista que ascendit de deserto delitijs af. innixa sup dilectum suũ. Et hec bñ est ꝑs optima. U

Tertio p̃ncipalit' dico q Maria optimã ꝑtẽ elegit int' oẽs electos. q̃tũ ad exaltatõẽ. Jp̃a em̃ hodie ẽ sup oẽs choros angelo℞ exaltata Est notandũ q electi tripl'r exaltant' ẜm tres hierarchias. Naz vt dicit Mag. li. ij. dis. ix. et allegat beatũ Dyonisium dicens. q tres hierarchie sunt. sc3 infima. media. et suprema. ad quas oẽs electi exaltantur ẜm merita sua. Dicitur autem hierarchia. vt dicit Alanus sacer principatus. Unde aliqui p̃mo exaltantur ad infimam. q̃ hierarchia habet tres choros angelorum. Jn primo sunt angeli. Jn secundo archangeli. Jn tertio virtutes. Ad illos tres infime hierarchie locantur aliqui electi ẜm merita sua. vt ostendit Gregori⁹ Require in sermone ascensionis. X. Et hec est pars bona. Secundo dico q aliqui exaltantur ad mediam hierarchiam que similiter habet tres choros. Jn primo sunt potestates. in secundo principat⁹ in tertio dominationes. Ad illos tres choros medie hierarchie locant' aliqui electi ẜm maiora merita. vt patet per Gregorium. vt supra. Et hec pars melior. Tertio dico q aliqui exaltantur ad supremam hierarchiam que etiam habet tres choros. Jn primo sunt throni. Jn secundo sunt cherubin. Jn tertio seraphin. Ad illos choros locantur aliqui electi ẜm maxima merita sua. vt dicit Gregorius vbi supra. Et hec est pars optima. Sed quid dicitur de maria Certe ip̃a sup oẽs choros est exaltata. Nam ip̃a oẽs choros transcendit etc̃. Et sic placet q̃liter ꝑ singulos choros ascẽderit et ãgel' de suis ꝑfectionibus

cõmunicauerit. reqre in seqnti f. Uñ canit eccl'a. Exaltata es scã dei genitrix sup choros angelorum ꝛc. Qua ꝓpter ipa bñ spũaliter est hester que p̄ oĩbꝫ electa est vt regnaret in regno regis assueri vt dr hester. ij. q erat formosa valde ꝛ incredibili pulcritudĩe oĩm oculis gratiosa. Ducta est itaqꝫ ad cubiculũ reg' assueri ꝛ adamauit eã rex plꝰ q̃ȝ oẽs mulieres ꝛ posuit diadema regni in capite eiꝰ. ꝛ fecit eã regnare. Moraliter p hester interp̄tat Maria que hester interpretatur eleuata. qꝛ Maria ĩ regno celestis regis est eleuata ꝛ regnat. p regẽ assuerũ intelligit xp̄s. Nã assuerꝰ iterp̄tat btitudo. In q̃ btitudĩe fec xp̄s mariã mr̃ez suã regnare ꝛ iõ dicit Anse. in li. d cõceptu v ginali O pctor gaude ꝛ exalta. Nõ est em̃ vñ despes. nõ est vñ formides. soror em̃ nostra regnat sup celũ ꝛ terrã ĩ scl'a sclorum. Uñ iste honor exaltatõis mr̃is xp̄i eterni regis bñ figurat nob. iij Reg. ij. in bersabee mr̃e regis salomõis. de q̃ dicit q cum ingressa fuit ad regez salomonẽ surrexit i occursuȝ eiꝰ ꝛ sedit sup thronũ suũ i palatio suo ꝛ iussit poni mr̃i sue thronũ iuxta suũ. Moraliter p bersabee matrẽ regis salomonis intelligit maria mater dñi nostri Jhu xp̄i eterni regis. q̃ bene intelligit p salomonez q̃ interp̄tat pacificus. Jlle verꝰ nr̄ rex salomõ hodie ascẽdẽte mr̃e sua maria surrexit in eiꝰ occursuȝ ꝛ recepit eã letanter ꝛ posuit eã iuxta tronũ suũ. Qđ bñ cognoscẽs Dauid in spũsctõ dicit. Astitit regina a dex. tu. in ves. deu. circũ. varietate. Et que est illa regina cognita ĩ spũ ꝛ a spũsctõ oñsa nisi v go maria. Nullã em̃ creaturã dignũ fuit ita exaltari sicut mariã. Uñ dicit Ans. O maria tu em̃ magna feminarũ regina angelorum. dña mũdi. Sol est maior terra octies. sic maria excedit oẽm creaturã. qꝛ super oẽs choros angelorum exaltata. Sequit q oñsa est in vestitu deaurato circũdata varietate Sic maria vestita est oĩ virtute decore ꝛ gloria oĩm electorum. Unde Eccli. xliij Jn firmamẽto celi resplendẽs gloriosa spẽs celi ꝛ gl'a stellarum. i. electorũ. Uñ ipa est illa mulier q̃ ostensa est Johi in spũ de qua dicit apoca. xij. Signũ magnũ appuit i celo mulier amicta sole ꝛ luna sub pedibꝫ eius. ꝛ in capite corona. xij stellarũ. i. pfectiõis oĩm electorum. ꝛ Cañ. vj. dicit. Que est ista que pgredit quasi aurora cõsurgẽs ꝛc. Certe nulla alia nisi maria Unde Ans. O tu bñdicta inter mulieres que angelos vincis puritate. ꝛ sãctos supas scitate. qua ꝓpter laudat eternalit. p illud Judith xv. a tota trinitate. Tu gl'a hierusalem in celestis patrie. tu leticia israbel i. angelorum. tu honorificẽtia populi mei. i. oĩm electorum. Et hec est ps optima quã elegit maria. g ꝛc.

De eadem. Sermo. xlix.

N israhel

hereditare ꝛ in electis meis mitte radices.

Eccī.xxiiij. Notate kmi dicit em̄ Rich.d scto victore φ nihil a thro no dei muner| defluit qd p ma nº marie nō trāsierit. hinc ē em̄ φ sa/ piens in spūscto hoc cognoscēs di cit in psona dei ad mariā. Jn isra/ hel hereditare. i. (du solt erbē) in is rahel. i. eterna vita (vnd solt sendē vnd vßgyeßen din wurtzlen). i. tu as virtutes z pfectiōes (i min vßer weltē) q oēs eternaliter debēt cō/ gaudere de affluētia oīm bonoꝝ tuorū X Est notādum φ ꝟgo maria hodie in sua assūptōe pcur rendo trāscendit nouē choros an geloꝝ. z in quolibet choro cōmu/ nicauit āgelis de suis ꝟtutib9 z p fectōib9. q d bn̄ cognoscēs sapiens ex instinctu spūscti dicit in psona ꝟginis d eadē exaltatōe ac pfecti one z ꝟtutū cōmunicatōe. Jn oī/ bus requiem qsiui z in hereditate dn̄i morabor. Tūc pcepit z dixit mihi creator oīū z q creauit me re qeuit ī tabernaclo meo z dix't mi/ hi. Jn iacob inhabita. z in isrl' he/ reditare z in elect| meis mitte ra/ ces. Sequit. Quasi cedrº exalta/ ta sum in libano. z q̄si cipssus in mōte syon q̄si pal. exal. sū in cades z q̄si plātatio rose in hiericho. q̄si oliua speciosa in cāpis Sequitur Jn plateis. i. choris angeloꝝ sicut cinnamomū z balsamū aromati/ sans. odorē dedi. q̄si mirra electa. dedi suauitatē odoris. Et q̄si sto/ rax z galbanº z vngula gutta. z q̄si libanº non incisus vaporaui habi tationē meā. z quasi balsamū non mixtum odor meus. Ecce quo/ modo sapiēs in spūsancto cogno uit exaltatōē marie z cōmunicati/ onē pfectionū suarū partitā ange lis zc. Vn̄ pmo cum ascendit cho rum angeloꝝ tunc angeli recepe/ rūt magnū gaudiū. qz viderūt φ numerus eoꝝ augmentabat. Nā vt dicit xp̄s. Lu. xv. Gaudiū ē an gelis dei sup zc. Et si hoc fit ꝑpter pctōrem. qd tunc factumest ꝑpter mariā que caruit omi pctō. z que fuit pulcerrīa creatura absq3 du/ bio. tanto maiº gaudiū quāto ma ria fuit santior z pulcrior. Vn̄ pre gaudio de eiº pulcritudine āmira ti sunt. z bn̄ dixerūt φ sapiēs spū/ sctō cognouit dicēs. Can̄. vj. in p/ sona angeloꝝ. Que est ista que p/ greditr sicut aurora cōsurgēs pul/ chra vt luna. electa vt sol. Hāc q/ stionē fecerūt ꝑpter pulchritudi/ nē z pfectionē quā viderunt in ea Nam ip̄a habuit pfectiōes z ꝑprie tates oīm angeloꝝ in se. Est em̄ p fectio ꝑprietas z officiū angelorū. in infimo choro sp oībº ministra/ re. vt dicit dyo. d celesti hierarchia Certe hoc pfecte habuit in se ma/ ria. Jp̄a em̄ ministrat hoīb9 impe trando z dando grām dei. Vn̄ di cit Bern̄. Jntuemini quāto eam dn̄s honorare voluit q plenitudi nē totius boni posuit in maria3. vt p eam qcquid in nobis est gra/ tie z salutis ab ea nouerimus re/ dundare. Et ideo dicit Eusebius in sermone. Nullo tempe aut mo mento sic vixisti vt aliquando ex pers. i. vnt eilhaftig. fueris gratie z auxilij matris xp̄i. Cum igitur

De eadem

angeli hoc viderunt ꝛ ĩ ea cogno/
uerũt bñ poterant dicere. O dña
ꝓpter pulcritudinẽ ꝛ officiũ in q/
bus nobis sil'is es. imo excellis di
gna es manere nobiscũ qꝛ ꝑfecte
in te habes ꝓpriũ ꝛ officiũ nostruꝫ
ꝛ gaudiũ nostꝝ augmentaꝛ ꝺ tua
penitẽtia ideo ne deseras nos vt
alti⁹ ascendas. Rñdit maria. vt
bñ eliciꝛ ex ꝑdictis. Nõ vos dese/
ro sed sicut cinamomũ inter vos
maneo sicut ꝑdictũ est. In pla. si/
cut cina. ꝛc̃. ꝛ ad dilectũ filiũ alti⁹
ascendo. ỿ Et sic scd̃o ascẽdit
ad choꝝ archangeloꝝ. Qui simi/
liter receperũt magnũ gaudiũ. ꝛ
cum vidissent eã pulcriorẽ ꝛ ꝑfecti
orẽ dixerũt. Que est ista q̃ ꝓgrediꝛ
ꝛc̃. Qꝛ aũt fuit pulchrior ꝛ dignior
eis oñdiꝛ. Nã archãgeloꝝ officiuꝫ
ꝛ ꝓprietas est ꝺm Dyoni. ꝙ maio/
ra nũciant de fide. vt de natiuita/
te xp̃i. ꝓphetias reuelare. Uirgo
aũt nõ solũ sciuit. sꝫ in ea oĩa ꝺ fa/
cto cõpleta sunt. qꝛ ip̃a ꝯcepit ꝛ pe
ꝑit illũ. de q̃ oĩa ꝓphetata verifica
ta sꝛ. Uñ Lu. j. di. Elizabeth Btã
q̃ credidisti ꝛc̃. s. que angelus dixit
Lu. j. Ecce cõcipies ꝛ ꝑies filiũ ꝛc̃.
Uñ dicit Berñ. Inuenisti grãm
quã añ nemo inuenire potuit. scꝫ
grãm apud deũ que grã est pax in
ter deũ ꝛ hoĩem. ꝛ destructio mor
tis ꝛ reꝑatio vite. Cum aũt archã
geli ħ viderũt bñ poterãt dicere.
O dña digna es nobiscũ manere.
qꝛ videm⁹ ꝛ cognoscim⁹ in te dei se
creta esse cõpleta. ideo ne deseras
nos vt altius ascendas. Nã etiaꝫ
gaudiũ nr̃m de tua p̃ñtia augmẽ/
taꝛ. Rñdit maria. Non vos dese/
ro. sed sicut balsamũ aromatisãs
vobiscũ maneo ꝛ alti⁹ ad filiũ ascẽ
do. Et sic tertio ascẽdit ad choruꝫ
virtutũ q̃ similiꝛ receperũt magnũ
gaudiũ. q̃ cum vidissent eã pulcri
orẽ ꝛ potentiorẽ ip̃is dicũt. Que ẽ
ista ꝛc̃. Qꝺ ãt fuerit pulcrior ꝛ po
tentior ptꝫ. Nam coꝝ officiũ ꝺm
Dyoni. est miracula facere Uirgo
aũt nõ solũ fecit miracula sed per
eam inaudita ꝛ ꝯtra naturã ꝑ di
uinã potentiã facta sunt. Nã ipsa
est illa ꝟgo de qua Esa. vij. diciꝛ.
Ecce virgo cõcipiet pa. filiũ. quod
fuit ꝛ est maius mirũ ꝙ vnq̃ꝫ est.
Uñ Berñ. in sermõe de annũcia/
tione virginis. O dña q̃ꝫ familia/
ris facta es deo q̃ꝫ intima q̃ꝫ ꝓxia.
ꝛ quantã grãm inuenisti apud ꝺ
um grãm plenã ꝛ gratiã singula/
rẽ. Nam tuo amore inflãmat⁹ vt
de celesti sede descenderet in hanc
vallẽ miserie vt te acciꝑet in ma/
trẽ ꝛ totũ tp̃s q̃ hic sustinuit in cor
ꝑe viderenꝛ dies illi pauci ꝑ amo/
ris magnitudine. Qꝺ ꝟtutes vi/
dentes ꝛ cognoscentes bene pote
rãt dicere O domina digna es no
biscum manere. quia maiora per
te facta sunt ꝛ perfectionem ꝛ offi
cium nostrum in te perfectius ha
bes. ideo ne deseras nos vt altius
ascendas. Nam gaudium nostrũ
per te augmentatur. Respondit
Maria. Nõ vos desero. sꝫ vt mir
ra electa inter vos maneo vt alti
us ascendã. Uñ canit ecclesia. Si
cut mirra electa odorem dedisti
suauitatis sancta dei genitrix.

Et sic ascēdit p pmā z infimā hie rarchiā z puenit ad choros medie hierarchie.in q̄ sunt ptātes pnci/ patus dñatiões Z Veniēs igit ad choꝝ ptātuū q̄ receperūt ma/ gnū gaudiū.z vidētes eā z cogitā tes p admiratōe dixerūt cū alijs pme hierarchie. Que est ista q̄ p/ gre.z addētes illō. terribil'.h ad/ diderūt qz isti i media hierarchia sīt potentiores ill'trib9 i ifima hie rarchia Vñ officiū ptātuū est fm Dyo.cōfortare certātes in spūali certamine z coercere demōes ne tm̄ noceāt hoīb9 q̄ntū cupiūt.vir go aūt maria totalit vicit inimicū i.dyabolu3. Vñ dr de ea Geñ.iij. Jpa pteret caput tuū. Vñ Berñ. sup missus est ōt. Cui hec victoria fuata est nisi marie. Jpa ei caput venenatū ptriuit. Jpa ē illa mlr quā salomō q̄rebat cū dixit. Mu lierē fortē q̄s iueniet Qō ptātes i ea cognoscētes bñ poterāt dicere O dña dig̃ es nobiscū manere.qz potētior nob es. et ñ tm̄ demōes refrenasti.verūetiā vicisti.z sic p/ fcē pfortasti certātes in bello spi/ rituali cū inimicū sic vicisti. Jō ñ deseras nos vt alti9 ascēdas. Nā gaudiū nrm p te augmentat. Re spōdit maria. Nō vos desero sed tanq̄3 storax.i.(bart3) gūmi arbo ris vobiscū maneo. Est aūt arbor cui9 gutule lacrimas fluūt ex q̄b9 pciosu3 pigmētū pficit.qō est val/ de pfortatm̄. S3 ego mãeo vobi/ scū pfortās vos vt forti9 possitis resistere diabolo p oīb9 z eos con fortare z alti9 ascendā. Et sic ascē

dit ad choꝝ pncipatuū. Qui cum eā viderūt recepert magnū gau/ diū z padmiratiōe dixerūt. Que est ista.zc.addētes.terribil'. h etiā dixerūt. Nā eoꝝ officiū ē fm Dyo regnis z puincijs psidere.z pter dei amorē z honorē istruere iusti/ ciā facere.s3 maria nō tm̄ pmatū hūit p vnā puinciā.vl'p duas sed p totū mō3. Juxta illō Eccj.xxiiij Jn oi pplo z in oi gēte pmatū ha bui. Vñ dic Ans.in li. de cōceptu virginali. O dña nil tibi eq̄le.zc. Seq̄t. Excellētiū z sublimiū colla calcaui.q̄si d. pp̄ iusticiā. Vñ ca/ nit de ea eccl'ia. Cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mōo Qō pncipatus in ea pḡscētes bñ poterant dicere. O dña digna es nobiscū manere.qz tu excellis nos in psidētia z instructiōe iusticie z destruis iniusticiā.zc. Rñdit ma ria Ego vos nō desero sed sic gal banus herba cui9 succ9 fpētes fu gat circūq̄q3 et vulnera sanat.sic maneo vobiscū vt meli9 possitis nō tm̄ in vna puincia vel in dua b9 sed p totū mūdū rgere z inimi cos fugare z opatiōe3 iusticie ex/ ercere.z hereses in oībus sanare. Et sic ascēdit ad chorū dñationū Qui cū eā viderunt recepert ma/ gnū gaud..z padmiratiōe dixert Que est ista.zc.addētes. terribilis Nā eoꝝ officiū ē fm Dyo.hoīes i struere i bello spūali q̄lr plati offi ciū platō] debeāt exercere vt cū d i lcōe z tiore di ppl'3 sibi subditū re gant.necnō q̄uo hoīes dñt dñari mēbr] z sēsib9 suis ne errēt in hūsa

ciẽdo. Certe h̃ ꝑfcẽ fecit maria vñ
dr̃ Eccĩ.xxiiij. Ego mr̃ pulchre di
lectiõis ⁊ timorꝭ.⁊c̃. Vñ Ambro.
de ꝟginitate. Tal' fuit maria vt
ei⁹ oĩm sit disciplina. Oẽs dñatio
nes in ea ꝯgnoscẽtes bñ possunt
dicere. O dña digna es nobiscuȝ
manere q2 tu pleni⁹ q̃ȝ nos hoĩes
instruis. ĝ nobis non subtrahas
tuã pñtiã. Rñdit maria. Nõ vos
desero sȝ sic̃ vngula vobiscũ ma/
neo. Vngula em̃ carni insepabili
ter est ꝯiũcta. Sic maria ipis cũ
sua scã disciplina vt sic ꝑfecti⁹ pos
sint hoĩes instruere A Trãsactꝭ
igit̃ ordinib⁹ inferioꝝ ⁊ medie hie
rarchie ꝑuenit ad choros supme
hierarchie. vbi sunt throni cheru
bin ⁊ seraphin. Et ꝑmo ad choꝝ
thronoꝝ. q̇ eam videntes dixerũt
Que est ista.⁊c̃. Seqtur. terribil'
vt castroꝝ acies ordiata. Hoc di
xerũt q2 ipi sunt p̃ceterꝭ ordinati
pulcri⁹. Hoꝝ em̃ officiũ ẜȝ Dyo.
instruere hoĩeȝ dei iusticiã ⁊ deus
q̇escit ⁊ sedet in eis et iudicia sua
exercet. Certe h̃ ꝑfcẽ fuit in maria
Nã ipe deus reqeuit in ea ⁊ assũ/
psit hũanã naturã ex ea. Vñ He/
bre.ij. Nusq̃ȝ em̃ ãgelos sȝ semen
abrae app̃hẽdit. Vñ dr̃ Ecci.xxiiij
Qui creauit me reqeuit in taber/
naculo meo. Vñ Bern. sup mis/
sus est. Virgo regia gẽ. ꝟtutũ or.
mẽte. ⁊ corpe deo specie sua ⁊ pul/
critudine sua in celestib⁹ cog. eter
ni reg' animũ in sui ꝯcupiscẽ. in/
clinauit ⁊ ꝓuocauit. Dicũt ĝ thro
ni. O dña digna es nobiscũ ma/
nere vł esse. q2 deus nouẽ mẽsib⁹
in vtero tuo reqeuit tãq̃ȝ ĩ throno
nõ vt exerceret iudicia punientꝭ.
sed poti⁹ vt daret grãȝ iustificãtꝭ
⁊ dura iudicia mollefacientꝭ. Re/
spõdit maria. Nõ vos desero sed
tãq̃ȝ gutta stillãs int̃ vos maneo
Nã sicut gutta stillãs dura mol/
lia facit sic maria mollificauit de
um vt sua dura iudicia mollifica
ret. Et sic ascẽdit ad choꝝ cheru/
bin. q̇ vidẽtes pulchritudinẽ ei⁹
dixerũt. Que est ista.⁊c̃. vt castro.
aci.⁊c̃. Hoc p̃ mag̃ admiratione
dixerũt. q2 nõ tm̃ viderũt ei⁹ pul
chritudinẽ verũetiã scie plenitu/
dinẽ. Nã hoꝝ officiũ est ẜm Dyo.
plenitudinẽ scie quã in fõte ꝑme
ꝟitatꝭ hauriũt aliȷ̃s infundere et
hoĩes ad dei ꝯgnitiõeȝ ꝓmouere.
Certe hãc plenitudinẽ scie ꝑfecte
habuit maria. Vñ dicit Ecc̃i.xiiij
Ego mr̃ agnitiõis. s. diuine sapie
⁊ scie. Vñ Orige. Qui seipsuȝ tali
mr̃i in filiũ dedit nihil est oĩno qḋ
ei p̃ oĩb⁹ creaturꝭ non patefecerit
sȝ de occultissimo fonte trinitatꝭ
ꝓfundius oĩb⁹ creaturis hausit.
Vñ hãc diuinã sapiãȝ. i. filiũ q̇ est
sapiã pr̃is q̇ fuit incognoscibilis
⁊ inuisibil' pñtauit toti mũdo qñ
eũ genuit in hũc mõm. Vñ Ber.
O venter venerabil' capatior ce/
lis diffusior terr' q̇ illuȝ circũde/
dit quẽ tot⁹ mũd⁹ app̃hendere ñ
potuit. tu oñdisti mõo dñm suũ
quẽ nesciebat. tu exhibuisti mõo
redemptorẽ suũ quẽ añ nõ vide/
bat. Dicũt ĝ cherubin. O dña di/
gna es nobiscuȝ esse q2 tu ꝑfecti⁹
habes plenitudinẽ scie. ⁊ nõ tm̃ ꝑ

mouisti hoīez ad dei cognitōz ve/
rū etiā eum visibilē ꝛ p̄sentasti eū
mūdo. Rn̄dit maria. Nō vos de/
sero ſ3 sicut liban⁹ nō incisus vobi
scū maneo. Liban⁹ eñ interp̄tat̃
cādidatio. Nā sicut vos habet; ho
minē ad cognitōz dī ꝓmouere. sic
ego sicut liban⁹ vobiscu3 maneo.
Nā btī mūdo corde ꝛc̄. Et sic ascē/
dit ad choꝝ seraphin. q̄ vidētes eā
receperūt magnū gaudiū ꝛ p̄ ad/
miratōe dixerūt. Que est ista ꝛc̄. et
hoc dixerūt nō tm̄ ꝓpter eius pul/
chritudinē. verūetiā ꝓpter ei⁹ nimi
am dilectōz. q2 fuit in dei dilectō/
ne sup oēs creaturas accēsa. Vn̄
eoꝝ officiū est ꝭm Dyo. hoīez ī dei
amore accēdere. Certe h̄ ꝑfecte fec̄
maria. q2 exēplo ardētissimi amo
ris ad filiū accēdit nos ꝛ inducit
ad amorē dī. Nā fili⁹ dicit Jo. xiiij
Si q̄s diligit me sermonē meū ꝭ/
uabit. ſ3 ad h̄ inducit nos maria.
cū dicit Joh. ij. Quicq̄d dixerit fili
us me⁹ hoc facite. s. ꝭmonē ꝛ p̄ce/
ptū ei⁹ facite tunc diligit; eū ꝛ ipse
diliget vos. Nā ipse dicit. Qui dili
git me diliget̃ a p̄re meo ꝛc̄. Vn̄ dt
Bern̄. Tu es mat̃ mīe. tu es mat̃
iudicis. tu es mr̃ exulis. tu es mr̃
dei ꝛ hoīs cū sis mr̃ vtriusq3 discor
diā inter eos sustinere nō potes.
Dicūt ḡ seraphin. O dn̄a nobiscū
debes manere. q2 tu accēdis ꝛ in/
ducis hoīem ad dilectōz dei. Re/
spōdit maria. Nō vos desero ſ3 tā
q̄ balsamū non mixtū inter vos
maneo. Balsamū eñ impimētu3
est boni odoris. sic dilexio impmix
ta creaturis est deo valde grata.
q2 vnit aīam deo. Vn̄. j. Joh. iiij.
De⁹ charitas est ꝛc̄. Et sic pt3 quō
maria discurrēdo ꝑ choros ange/
loꝝ cōmunicauit eis de ꝑfectōib⁹
suis. Vn̄ angeli bn̄ dicunt de ea il
lud Cañ. iiij. Emis. t. paradi. Qua
re tota celestis curia eternalit̃ me
rito laudat eā ꝑ illud Judith. xiij.
Benedicta es tu a dn̄o deo excel/
so p̄e oībus. q2 hodie nomē tuu3
ita magnificauit vt ñ recedat laus
tua de ore hoīm. Et sic ascēdit suꝑ
oēs choros angeloꝝ ꝭm Hiero.
vt de ea dicat̃. Ascendit suꝑ cheru
bin ꝛc̄. Unde canit ecclesia. Exal/
tata es ꝛc̄. Req. in p̄cece. sermōe.

De sctō Bartholomeo. Ser. l.

Inuenerūt me custodes ciuitatis ꝑ
cusserūt me ꝛ vulnerauerūt me. tulerūt palliū meū Cañ. v
Notate charissimi. Dicit eñ Aug
Si exceptus es a passiōe flagello
rū exceptus es a nūero filioꝝ. Cū
igit̃ xp̄s eligit ap̄los ad numeꝝ fi
lioꝝ dei. etiā elegit eos ad passio/
nē ꝑ quam saluant̃. Hinc est ei q̄
btūs Bartholome⁹ vt oñdat se eē
de numero saluandoꝝ ac filioru3
dei. ideo bene dicit se multiplici/
ter esse passum. cum dicit. Inuene
runt me ꝛc̄. In quib⁹ quidē verbis
tria notant̃ per que modus passi/
onis sancti Bartholomei ostēdit̃
ꝭm triplex genus martirij. qd̄ su/
stinuit. Primū est inimicabilis cō
p̄hensio. qd̄ notat̃ cum dicit̃. In
uenerūt me custodes ꝛc̄. Scd̄m ē
intolerabilis ꝑcussio cum addit̃.

ꝑcusserūt me. Tertiū est passiōis amara cōsummatio cū cōcludit. vulnerauerūt me. tulerūt palliū meū. B Dico pmo ꝙ notatur inimicabis cōprehēsio sci Barth. cū dr inuenerūt me. Circa qd notandū ꝙ xps dixit disci. suis ꝙ deberēt ligari & interfici ꝓpter eū. vt habet Jo. xv. ꝙ dixit Memētote sermōis mei. nō est seruꝰ maior dn̄o suo. Si me ꝑsecuti sunt & vos ꝑsequent. Certe h fuit in scō Bar. impletū. Un̄ legit ꝙ post ascēsionē dn̄i diuisis aplis ī diuersis mūdi ptib9 vt fidē xpi pdicarent sicut xps eis cōmisit di. Mar. vl. Euntes ī mūdū vniuersū pdicate euāgeliū &c. Sctūs vero Bar. pceptū dn̄i fidelit ipleuit. Nā vt testatur Theodorus doctor pcipuꝰ q dic. ꝙ sctūs Bartholomeꝰ qn̄ ad pdicādū iuit audiuit a dn̄o. Uade discipule meus ad pdicandū exi ad pugnā. Esto capax ꝑiculoꝝ. Ego ꝯsūmabo opus tuū. imitare magistꝝ tuū. passus sum ꝓ te. redde vices & sustine. Apl's vo vt fidel' famulus acqescēs dn̄ico pcepto ꝑgit gaudēs tanq̄ lux mūdi vt tenebrosos illūinaret. Un̄ pmū qdē ī lyconia pdicauit. postmodū in india. ad vltimū in albana ciuitate Nec ille. Cū aūt sctūs Bartholomeus venit in indiā vt legit q est ī fine orbis terre intrauit tēplū in q erat idolū noīe astaroth. & qsi peregrinꝰ ibi manere cepit. in hoc idolo qdā demō habitauit q dicebat se lāguētes curare. sed nō sanādo subueniebat. sed a lesione cessando. Et cū templū esset plenū languentib9 & ab idolo rn̄sum habere non possent ad aliā ciuitatē ꝑrexerūt vbi aliud idolū noīe berith colebat. Et interrogātib9 cur eis astaroth rn̄sum nō daret. rn̄dit & dixit Deus vi cathenis igneis astrictꝰ est. nec suspirare nec loq audet ex illa hora q apl's dei Bartholomeus ingressus est. Dicūt illi Et qs ē iste Bartholomeꝰ. Et demō. amicus dei oīpotentis est. & iō venit in istā ꝓuinciā vt oēs deos Inde euacuet. Et illi. Dic nobis signa eiꝰ vt eū inuenire possumꝰ. Quib9 demon ait. Capilli eiꝰ nigri & crispi. caro cādida. oculi grādes. nares eqles & directi. barba ꝓlixa. paucos canos hn̄s. statura eqlis. induit pallio albo & purpura vestit. xxvj. anni sunt ex q vestes & sandalia eius nec veterescūt. nec sordidant. Cēties ꝑ diē flexis genibus orat. & cēties ꝑ noctē. Angeli cum eo ābulāt q nunq̄ eū fatigari nec esurire ꝑmittūt. Sp eodē vultu & aīo letꝰ ꝑseuerat. Oīa puidet. oīa nouit. linguis oīm gentiū loquit. & intelligit oīa. Et ꝙ iā loquor vobiscū ipe nouit. & qn̄ qritis eum si vult ondit se vobis. Si aūt non vult nō poteritis eū inuenire. rogo aūt vos vt cū eū inuenietis rogate eū ne huc veniat ne āgeli sui mihi h faciāt qd socio meo iā fecerunt. C Cū aūt ꝑ duos dies eū sollicite qrentes minime venissent. Quadā die qdā demoniacus exclamauit di. Apl'e dei Bartholomee incendūt. i. inflāmāt me ora

tiones tue. Cui apl's. Obmutesce ꝛ exi ab eo. ꝛ statim liberat⁹ est. Qđ audiēs rex regiōis illius noīe pollemi⁹ q̄ habuit filiā lunaticā. misit ad apl'm. rogās vt ad eū veniret. Ad quē cū apl's venisset. ꝛ eā cathenis ligatā videret. nā accedētes ad eā morsibꝰ lacerabat. iussit eā solui. Cū aūt ministri ad eā accedere nō auderēt ait. Ego demonē q̄ in eo erat iā ligatū teneo ꝛ vos timetꝫ. ꝛ statim liberata ē. Tūc rex camelos auro ꝛ argēto ꝛ p̄ciosis lapidibꝰ onerauit. apl'm inq̄ri faciens. sed nullaten⁹ inueniri potuit. Mane aūt sequēti apparēs apl's cum solo rege in cubiculo dicit ei. Ut q̄d me cū auro ꝛ argento tota die q̄siuisti. ista mūera nō sūt mihi necessaria. sed his q̄ terrena req̄rūt. Ego aūt nihil terrenū. nihil carnale desidero. Tunc sanct⁹ Bar. cepit eū multa docere đ mō rēdēptōis nr̄e oñdēs inter cetera xp̄m vicisse dyabolū ꝑ q̄ttuor. s. ꝑ mirabilē ꝯgruentiā. potentiā. iusticiā. sapiaꝫ. Cōgruū em̄ fuit vt q̄ filiū v̄ginis. i. Adā factū de v̄ginea terra. dū adhuc eēt v̄go vicerat. a filio v̄ginis. i. a xp̄o vinceret. Secūdo ꝑ potentiā. nā potenter ip̄m vicit. cuꝫ eū p̄uauit sua ptāte q̄m vsurpauit dyabolus ꝑ deiectōe p̄mi hoīs. Tertio ꝑ iusticiā. nā iustū fuit vt q̄ comedēte hoīe vincēs hominē detinebat. a ieiunāte victus hoīem ampli⁹ nō teneret. Quarto ꝑ sapiaꝫ. nā sapienꝭ ars diaboli deludiꝭ arte xp̄i. Et cū sic ei fidē multipl'r p̄dicassꝫ dixit regi ꝙ si baptisari vellet deū suum ligatū cathenis igneis sibi oñderet. Seq̄nti igiꝭ die hora p̄ma iuxta regꝫ palatiū dum pōtifices idolo sacrificarēt. cepit demō clamare ꝛ dicerē. Cessate miseri sacrificare mihi ne peiora me patiamini. q2 cathenis igneis ab angelis ih̄u xp̄i quē iudei crucifixerunt religat⁹ sum. Statimq̄ʒ oēs miserūt funes vt simulacrū euerterēt sed nō potuerūt. Apl's aūt demoni p̄cepit vt inde exiēs idolū cōminueret. Qui stati exiēs oīa idola templi ꝑ seip̄m cōfregit. Tunc vniuersus populus clamauit dicēs. Un⁹ est de⁹ bar. Tunc apl's expāsis manibꝰ orauit ad dn̄m dicēs. Dn̄e de⁹ meus sana istos vt cognoscāt nomē tuū stati oēs infirmi curati sunt. apl's aūt templū deo dedicauit ꝛ demonē i desertū abire p̄cepit. Tūc angelus dn̄i ibidē apparuit ꝛ templū circumuolans in quattuor angulos signū crucis digito suo sculpsit dicens. Hec dicit dominus. Sicut vos omnes a vestra infirmitate mundaui. ita ꝛ templum hoc ab omni sorde mundabitur. ꝛ ab habitatore eius quem apostolus in desertū locum abire precepit. prius tamen eum vobis ostēdam quem videntes ne timeatis Sed quale signum in his lapidibus sculpsi tale in vestris frontibus inprimatis. Tunc ostendit eis ethiopem nigerrimum facie acuta barba prolixa crinibꝰ ꝑtēsis vsq̄ʒ ad pedes. ocul' igneis vt ferꝝ ignitū scītillas eminētibꝰ flāmas

sulfuras ex ore z oculis spirantez cathenis igneis vinctũ retro manibus. Et dixit ei angelus. Quoniã iussionẽ aplĩ audisti z de tẽplo oĩa idola ↄfregisti soluã te vt vadas ad talẽ locũ vbi null⁹ hõ moraꝛ z ibidẽ sis vsq ĩ diẽ iudicij Ille aũt solut⁹ cum magno strepitu z vllulatu disparuit. Angelus aũt dñi cunctis videntibꝫ in celũ euolauit Tũc rex cũ vxore z filijs oĩqz populo baptisat⁹ est. z relicto regno discipulus aplĩ est effect⁹. Tunc oẽs pontifices tẽploꝝ cõgregati ↄuenerũt ad astragẽ regẽ frẽm ipius polemij z de amissione deoꝝ ipoꝝ z de regis deceptõe ꝑ artem magicã ↄtra aplm̃ sunt ↄquesti dicẽtes cũ lachrymis. fraꝛ tu⁹ fact⁹ ẽ discipulus ei⁹ seductoris q̃ deos nr̃os z tẽplũ destruxerat. Astrages igiꝛ rex indignat⁹ mille viros armatos ad capiẽdũ aplm̃ destiauit. Qui apꝓhenderũt eũ z crudeliter ligatũ ad astragẽ regẽ deduxerũt. Et sic pꝫ inimicabilis cõprehensio scti bartholomei a ministrꝭ quare bñ dicit Inuenerũt me cu. zc̃. Uñ in hoc bñ figuraꝛ nobis in sedechia. de q̃ dicit Hiere. vl. ꝙ exercit⁹ caldeoꝝ cõprehenderunt sedechiã z duxerũt eũ ad regẽ babilonis. Sedechias interp̃taꝛ dei iusticia. z bñ significat sctm̃ bartholomeũ q̃ ꝓpter iusticiã dei vinctus est z duct⁹ ad regẽ astragẽ zc̃. Uñ ipe bñ põt dicere illud ps̃. Circũdederũt me canes multi. cõcĩ. malig. obse. m. Idẽ ceperũt aĩaz meã irruerũt in me fortes. D Secũdo dico ꝙ notaꝛ intollerabilis ꝑcussio bartholomei cum dicitur ꝑcusserũt me. Est notãdũ ꝙ xp̃us dixit discipulꝭ suis. vt habeꝛ Mat x. Cauete ab hoibꝫ tra dẽt eñ vos in cõsilijs z synagogis suis fla. vos z añ reges z p̃sides du. zc̃. Hoc impletũ est in sctõ bartholomeo. nã tradit⁹ z ꝑcussus est. Uñ legiꝛ ꝙ cũ a ministris duct⁹ fuisset ad astragẽ regẽ. dixit ei rex. Tu es ne ille q̃ euertisti frẽm meũ. Cui aplꝰs. Ego illũ nõ euerti. Cui rex. Sicut tu fecisti frẽm meũ deum suũ relinq̃re z deo tuo credere. sic ego te faciaz deum tuum relinquere et meo facrificare. Cui apostolus. Ego deũm quẽ colebat frater tu⁹ ligaui. z ligatũ oñdi. z vt simulacrũ frãgere coegi. si sic facere poterꝭ deo meo z me ad simulacꝝ poteris ꝓuocare. Sin aũt ego deos tuos cõminuã z tu crede deo meo. Hec illo dicẽte nũciaꝛ regi ꝙ de⁹ su⁹ baldach corruisset z cõminut⁹ eẽt. qḋ audiẽs rex purpurã quã indut⁹ erat scidit z aplm̃ acerrime fustigari fecit. z sic fuit impletũ in eo illḋ ps̃. Sup dorsũ meũ fa. pec. plon. zc̃. Uñ põt dicere. Fui flagellat⁹ tota die. quare dꝛ in themate. percusserũt me E Tertio dico ꝙ notaꝛ eius passiõis amara ↄsummatio cũ ↄcludiꝛ. vulnerauerũt me tu. pal. me. zc̃. Est notandũ ꝙ xp̃s dixit discipulꝭ suis. vt hꝛ Jo. xvj. venit hora vt oĩs q̃ interficit vos arbitreꝛ obsequiũ se p̃stare deo. Qḋ impletũ est in scõ bar. Nã tyrãnus astrages credebat se deo p̃stare ob

sequitur qñ scm̄ Bar. ꝓpter xp̄z fec occidi ⁊ viuū excoriari. Qualiť āt sit passus le. ꝙ p̄mo fuit circūfixus vt dicit. b. dorothe⁹ Bar. Indis p̄dicauit q ⁊ euāgeliū ſm Mat. eis ī ꝓpria eoꝝ ligua tradidit. Dormiuit in albana cītate crucifixus hñs caput deorsū. Uñ pōt dicere illud Gal'. ij. xp̄s ꝯfix⁹ sū cruci. De inde fuit excoriat⁹. Uñ potuit dicere illud Job ij. Nud⁹ egressus sū de vtero m̄ris ⁊c. ⁊ ibidē. Cūcta q̄ hz hō dabit ꝓ aīa sua. Uñ figurať ī helya d q. iiij. Reg. ij. dr ꝙ qñ ascēdit ī celū in curru igneo reliq̇t palliū suū. Sic Bar. qñ debebat ire ad eternā vitā reliq̇t palliū suū. i. pellē suā qñ serui regis eū excoriauerīt. ⁊ sic ꝑfectissime ipleuit dictū xp̄i Mat. v. Si q̇s vult tunicā tuam tollere. dimitte ei ⁊ palliū. q. d Qui vobis vult vitā tollere dimittite ei ⁊ corp⁹. Ultio fuit decollat⁹ Uñ cōuenienter poterat di. illud ps̄. Propter te mortificamur tota die. Uñ dicit. s. Theodor⁹. Cū s. Bar. tanq̄ ver⁹ agricola xp̄i corda gentiliū ꝟbi dei seminib⁹ fecūdaret. ⁊ tanq̄ ꝟa lucerna fidei tenebrosa ipoꝝ corda illustraret. Illi furore excitati apl'm crucifixerīt ⁊ ꝓ maiore acerbitate penaꝝ viuū decoriauerūt. tādē ex iussu regis capite trūcat⁹ est. Hec ille. Uñ ꝓpť penas p̄dictas q̄s patienť ꝓ xp̄o sustinuit. bñ de ipo verificať illud Lu. x. Hō q̇dā descēdebat ab irl'm in hiericho ⁊ incidit in latrones. q̇ etiā spoliauerūt eū ⁊ plagis iposítis abierūt semiuiuo relicto. Moraliter hō iste significat scm̄ Bartho. q̇ ab irl'm in hiericho descēdit qñ eū xp̄s ab ihrl'm post ascēsionē in lychoniā ad p̄dicādū misit fidē trinitatꝭ. Qui tūc incidit in latrones. i. impios tortores q̇ eū etiam expoliauerūt. pellē suaz excoriādo a corpe. ⁊ plagis ei imposuerūt ipsuz flagellādo crucifigēdo ⁊ vltio decapitādo. eū semiuiuū reliquerīt Licet em̄ ꝑ decollationē vere mortuus fuit. tñ ꝓpter hoc dr semiuiuus relict⁹. q2 q̄uis moreretꝛ ī corpore. in aīa tñ que est potior pars corpis nō potuit occidi. Sic xp̄s dicit Mat. x. Nolite timere eos q̇ occidūt corp⁹. aīam aūt non p̄nt occidere. Et sic dr semiuiu⁹ relict⁹ Xp̄iani aūt corp⁹ eius tulerīt ⁊ honorifice sepelierūt. Et sic p3 passionis e⁹ amara ꝯsūmatio Quare bene dr Inuenerīt me custodes ci. ⁊c

De eodem. Sermo. lj.

Onscidi

sti saccū meū ⁊ circūdedisti me leticia. ps̄. xxix. Notate kmi. Dicit em̄ Greg. ꝙ mala q̄ nos hic p̄mūt ad deū ire cōpellūt. neq3 electis de⁹ ꝑmisit in vita hac gaudia ⁊ delectatōes. sed amaritudīes ⁊ tribulatōes vt in fine p̄nt coronari. Hinc est em̄ ꝙ sanctus Bartho. q̇ hic sustinuit multas passiōes ꝓpter q̄s meruit ī celo coronari gaudio bñ dicit ꝯscidisti ⁊c. In q̇b⁹ q̇dē ꝟbis duo notantur in q̇b⁹ scūs Bar. merito cōmēdať. Primū est passiōis singlaritas. q̇d notať cuz dr. Cōscidisti sac

tũ meũ. Scdm est ipsius remuneratõis dignitas. cũ addit. et circũme leticia F Dico pmo q notat passiõis singularitas. Est notandũ q mod passiõis scti Barnõdit fm triplex gen martyrij qd sustinuit. Req. añ Scdo notatur remũeratõis iocũditas. Circa qd notandũ q remũeratio sctoꝝ 9sistit in trib. Req. cathe. pe. B. Anno aũt dñi. ccc. xxxj. saraceni siliciam inuadẽtes liparitanã insulaz vbi corp scti Bartho. qescebat vastauerũt. ac ei sepulchꝝ 9fringentes ossa ipi dispserũt. Ad hanc aũt insulã corp ei ab india talit aduenit. Cũ em̃ pagani ꝑpt signoꝝ frequẽtiã viderũt corp ei plurimuz venerari. idignati in loculo plũbeo positũ in mari ꝑcipitauerunt qd diuino nutu ad pdictã insulaz ꝑuenit. Cũ igit saraceni ossa eius dispsissent. illis recedẽtib appuit apls cuidaz monacho di. Surge collige ossa mea q dispsa sunt. cui monach. Quõ inuenire possum int tot alioꝝ ossa. ait. Nocte ibis ad colligẽdũ ea. et illa q videris vt ignẽ splẽdẽtia leuabis. Qui oĩa vt dixerat inuenit ossa apli. leuabat et sup qndã nauẽ 9scẽdẽs. bñuentũ q est metropolis apulie ea trãstulit. Cũ impator frideric bñuentum destrueret et oẽs eccl'ias q ibi erãt dirui mãdasset totã ciuitatez ad aliũ locum trãsferre intẽdens. Uir quidam quosdã viros albatos et fulgẽtes inuenit q adinuicẽ loq inter se aliqua tractare videbant. Qui cũ vehement admirãs qui nam essent interrogasset. Respondit vnus eoꝝ. Iste Bartholomeus apls cum ceteris sctis qrũ ecclesie in hac vrbe habebant q insimul 9uenerũt vt inter se inqrãt et tractẽt quali pena ille sit plectendus q eos d habitaculis suis eiecit. et iam int eos est inuiolabili snia firmatũ. vt ille sine mora ad iudiciũ dei accedat. De his oĩbus in eius iudicio rñsur. Post modicũ vo tpis dict impator miserabilit finiuit vitã suam. Nunc autẽ dr q ossa sci Bartholo. sint rome licet bñuentani affirmẽt se adhuc illud corp habere etc. Rex autem Astrages et tẽploꝝ pontifices a dyabolo suffocati sunt. Rex aũt polemi in epm ordinat. et xx. annis officiũ epat fideliter rexit et plenus virtutib in pace qeuit.

De sctõ Augustino. Ser. lij.

Tu signaculũ silitudis dei. plenus sapia. pfect decore Ezech. xxviij. Notate kmi. dicit em̃ Ari. vj. topicoꝝ. q imago ẽ cuius generatio est p imitatõz. Hic est em̃ q scũs augu. q imitat e deum p generatõz et exercitiũ vtutũ sapie et decoris. Uñ ꝑpter eas imago et silitudo dei dr. qre merito dr de eo. Tu signaculũ sili etc. In qb qdẽ vbis tria notant in qb. s. augu. cõmendat. Primũ ẽ 9formitas diuie assilatõis cũ dr. Tu sig. sil. Scdm ẽ limpiditas dĩne cognitionis cũ addit. plen sapia. Tertiũ est fecũditas vtuose opatõis cum cõcludit pfect decore B Dico pmo q Augu. nobis cõmendat a

ꝯformitate diuīe assilatōis cū di-cit. Tu. Circa qd notandū ꝙ .scūs augu. fuit ꝯformis deo ꝯuertēdo se ad eū ꝑ dilectōz ꝛ fidē. Nā dicit mgr li. ij. dis. v. ꝙ ꝯuerti ad deū est ei charitate inherere. Qđ fecit au-gu. Un̄ petiuit a dn̄o di. Scribe dn̄e vulnera tua in corde meo sā-guine tuo vt in eis legā tuū amo-rē ꝛ tuū dolorē vt ꝑ te cuncta aspa libenter sustineā. ꝛ sic cōformauit se xp̄o ꝑ verā charitatē. Un̄ dicit rich. de arra aīe Scio inq̄t anima mea ꝙ dilectō est vita tua ꝛ q̄cq̄d dilig̃ ipsa vi dilectōis i eiꝰ silitudi nē trāsformar̃. cuiꝰ exēplū ponit dyo. Req. alibi. Sic aug. q̄uis fu it gentil' ꝛ phs an̄ ꝯuersionē. tn̄ in ꝯuersiōe cepit xp̄m ꝛ fidē intellige re ꝛ deū sup oīa diligere. ꝛ sic se do ꝯformare q̄lit ąt sit ꝯuersus ostē dit in legē. Legit' em̄ ꝙ mr̄ eiꝰ pro eo plurimū fleuit ꝛ orauit. ꝛ ipm̄ ad fidē reducere satagebat. q̄dam igit' vice cū multū doluit ꝙ filius suꝰ q̄ fuit ita illumīatꝰ in oī scīa in credulus eēt. q̄dā iuuenis pulcer-rimꝰ ei astitit ꝛ cāz tāte tristicie re q̄siuit. q̄ cum ꝑditōz filij sui augu. deplorare se dixit. rn̄dit ille. esto se cura. qꝛ vbi tu. ibi ille. ꝛ ecce filiuz suū iuxta se stare vidit. hec dū Au gustino retulisset. ille ait. Falleris mater falleris nec tibi sic dictum est sed tibi dictum est vbi ego ibi tu. Econtra illa dixit. nō fili sic di ctum est. vbi ille ibi tu. sed vbi tu ibi ille. s. in fide erit tecū nō tu cuz illo in infidelitate. Rogauit igit' sedula mat' ꝛ q̄dā vice q̄ndā ep̄m adijt vt augu. testat' in lib. ꝯfes. vt ep̄s ꝑ filiō suo intercedere digna-ret' q̄ tāta q̄dāmō importunitatē deuictꝰ ꝓphetica voce rn̄dit. Uađ secura qꝛ ipossibile est vt filiꝰ tuus tantaꝝ lachrymaꝝ vbertate ꝑeat Cum aūt apud cartaginē. i. ꝓuin ciā multis ānis docuisset rethori cā occulte mr̄e nesciēte romā veīt ꝛ ibidē multos dis. ꝯgregauit. Cū aūt mr̄ eū vsqꝫ ad portū secuta fu isset vt secū iret ipe eā decipiēs no cte latent' recessit. qđ illa mane cō siderās aures dei clamore adiple uit. q̄libet aūt die mane ꝛ vesꝑe ad ecciam ibat ꝛ ꝑ filio orauit. D

Accidit aūt illis tp̄ibꝫ ꝙ medyola nenses a symacho p̄fecto romāo-rū petierūt eis decorē in rethorica destīari. fuit eī tc̄ tp̄is. s. amb. ep̄s ī mediolāo. tc̄ ad p̄ces mediolanē siū misert aug. ꝛ ml'tū placuit alijs mgr̄is vt aug. recederet. qꝛ excelle bat eos oēs i oī scīa ꝛ displicuit eis mgr̄ ąt eꝰ q̄scer' ñ valēs. cuz ml'ta difficl'tate ad eū veīt ꝛ ipm̄ iā nec veꝝ māicheū nec veꝝ catholicū re ꝑit. Cepit eī aug. amb. adh'rē. ꝛ eꝰ p̄dicatōis freq̄nt' audit'. ꝛ q̄dā vi-ce cepit ꝯ errorē ꝛ heresim māicho rū p̄dicare q̄ xp̄m carnē fātasticaꝫ habuisse affirmāt ꝛ carnis resur. negāt. quos heresēs augusti. ix. an nos dum adhuc adolescēs eēt te-nuit. Cōtra illū errorē Amb. diuī tius disputauit ꝛ ipm̄ aptis rōni-bꝫ ꝛ autoritatibꝫ ꝯfutauit ita vt er ror ille a corde aug. ꝑcitꝰ pelleret'. aug. vo īcepit aliq̄l'r fidi ih'rē ꝛ ꝯsi derar' scāz vitā sctoꝝ. ꝛ mirac'la que sancti fecerunt audire. Uoꝝ exēpl' vehemēter exarsit ita ꝙ sociū

suũ alipiũ noĩe tam vultu q̃ꝫ mẽte
inuasit turbatꝰ ⁊ fortiter exclama-
uit. q̇d audimꝰ q̇d patimur. Sur-
gũt indocti ⁊ celũ rapiũt ⁊ nos cũ
doctrinis nr̃is in infernũ demer-
gimur. Et currẽs in q̃ndã ortũ ꝓ-
iecit se sub q̃dã vicu ⁊ amarissime
fleuit dĩ. Quãdiu q̃ꝫdiu cras ⁊ cras
O dñe q̃ꝫ excelsus es in excelsis. ⁊
q̃ꝫ ꝓfundꝰ ⁊ tñ nunq̃ꝫ recedis ⁊ nos
vix r̃diꝰ ad te Age dñe ⁊ r̃uoca nos
accẽde rape fragra ⁊ dulcesce. sero
te amaui pulchritudo tã antiq̃ in
tus eras ego foras. mecũ eras ⁊ te
cũ nõ erã Uocasti ⁊ clãasti ⁊ rapui
sti surditatẽ meã. choruscasti ⁊ fu-
gasti cecitatem meã. ⁊ duxisti spm̃
meũ. gustaui ⁊ esurio ⁊ sitio te Te
tigisti me ⁊ exarsi in pacẽ tuã. Cuꝫ
aũt amarissime fleret audiuit vo-
cẽ dicentẽ sibi Tolle lege tolle lege
aꝑuit statim codicẽ apl̃icũ ⁊ ꝯiecꝫ
oculis ad ꝑmñ capl̃m legit. In-
duimini dñm ihm xp̃m. Et statiꝫ
ab eo oẽs tenebre dubietatꝫ aufu
gerũt Interim aũt tã magno do-
lore dẽtiũ torq̃ri cepit vt fere sicut
ip̃e ait duceret̃ ⁊ ad credẽdã opini
onẽ cornelij phi. q̇ sũmũ bonũ aĩe
in sapĩa. sũmũ v̄o bonũ corꝑis in
nullũ sentiẽdo dolorez posuerat.
Tã magnꝰ eim̃ fuit dolor ꝙ loq̃lã
amiserat. Et in talibꝫ cereis scrip
sit vt oẽs ꝓ eo orarẽt. vt dñs illuz
dolorẽ mitigaret. Ip̃e igit̃ cũ alijs
genua flexit ⁊ subito se sanatũ sen
sit. Insinuauit g̊ ꝑ lr̃as scõ Amb.
vt eũ informaret q̇d si de libris sã
ctꝫ legendũ esset. q̇bꝫ aptior fieret
fidei xp̃iane. Et ille iussit eũ Esaiã

ꝓph̃am legere eo ꝙ euãgelij ⁊ voca
tiõis gentiũ ꝑnunciator aptior vi
deret̃. Aduenĩete v̄o tp̃e pascali au
gu. cũ esset ãno ꝝ. xxx. cũ filio suo a
deodato puero valde ĩgenioso quẽ
genuit in sua adolescẽtia duꝫ ad-
huc gẽtil' ⁊ ph̃s essꝫ. necnõ ⁊ cũ ali
pio amico suo meritꝫ mr̃is ⁊ ꝑdi-
catõe sci Amb. sacꝝ baptisma su-
scepit. Tũc Amb. iq̇t. Te deũ lau
damꝰ Augu. r̃ndit. Te dñꝫ ꝯfite.
Et sic ip̃i duo hũc hymnũ cõposu
erũt ⁊ vsq̃ꝫ ĩ finẽ decãtauerũt Pro
tinꝰ aũt Augu. ĩ fide ꝯfirmatꝰ oẽm
spẽ quã habebat in speculo dereli
q̇t. ⁊ scolas q̃s regebat abrenũcia
uit. vt dulcedĩe diuini amoris ex
tunc frueret̃. vt dicit in li. ꝯfes. Do
mine tu sagittaueras cor meũ ĩ ca
ritate tua. ⁊ gestabã v̄ba tua trãs-
fixa in visceribꝫ meis ⁊ exẽpla r̃uo
rũ tuoꝝ. Et sic ptꝫ q̃liter postq̃ꝫ cõ
uersus est ad fidẽ ꝯfirmauit se dõ
ĩ charitate q̃ factꝰ est sil'is xp̃o. q̃re
d̃r de eo illud Dañ. iij. Sil'is filio
dei ⁊c̃. ¶ Scd̃o dico ꝙ Augu.
nobis cõmendat̃ a limpiditate di
uine cognitõis. cũ addit̃ plenꝰ sa-
pĩa. Circa qd̃ notandũ ꝙ ip̃e fuit
ꝓfundꝰ in oĩ scĩa. Uñ legit̃ Augu.
doctor egregiꝰ in ꝓuincia affrica-
na de ciuitate ragastẽsi. al's habet̃
karthaginẽsi. ex ꝑentibꝫ honestis
genitꝰ in artibꝫ liberalibꝫ sufficien
ter edoctꝰ fuit adeo vt sũmꝰ ph̃s ⁊
rethor luculẽtissimꝰ habebat̃. Naꝫ
libros aristotel' ⁊ oẽs libros libe-
raliũ artiũ quoscũq̃ꝫ legere potuit
ꝑ se didicit ⁊ intellexit. sic ip̃e in li
bro ꝯfessionũ testat̃ dĩ. Oẽs libros

artiū.i.vij.artes libales ꝑ me met
ipm legi ꝛ intellexi Quicq̇d etiā ē
de arte loquēdi ꝛ disserēdi.ꝛ q̇cq̇d
de dimēsionibꝫ figuraꝝ ꝛ de musi
cis ꝛ de nūeris sine magna diffi/
cultate nullo hoīm tradēte intelle
xi.Ecce quāte sciē fuit.Fuit etiam
postq̄ꝫ ꝯuersus ē multū imbut⁹ in
sciētijs sacre scṗture quā nūc val/
de āplectat̄.Nā legit̄ ꝙ cū eēt.xxx.
ānoꝝ ꝛ quēdā libꝝ vni⁹ pħi in quo
vanitas mūdi ꝯtēnenda ꝛ philoso/
phia appetēda dicebat̄ ꝑlegerꝫ.ex
h̄ q̇dē liber multū placuit sibi.sed
qꝛ nomē iħu xp̄i qđ a mr̄e didicit
ibi nō erat.mlt̄ū dolere cepit Ip̄e
em̄ fidē xp̄i multis eccl̄ijs frequē/
ter p̄dicabat.ꝛ multos ab errore
ꝯuertebat.Ip̄e etiā spū diuino ta/
ctus ī scā eccl̄ia ad instructōꝫ aīa/
rū fecit libros.tractat⁹ ep̄las.nūe/
ro mille.xxx.exceptis q̇ nūerari nō
pn̄t.qꝛ nō designat nūeꝝ eoꝝ ꝛ sic
semꝑ fuit occupat⁹ cū sacra scṗtu/
ra exclusis alijs occupatōibꝫ.Exē
plū hui⁹ legit̄.Quedā em̄ mulier
cū a q̇busdā maliciose iniuriā pa/
teret̄.illa ad scm̄ Augu.accessit vt
suꝑ hoc eius cōsiliū iplorarct.Que
cū ipm studentē inuenisset ꝛ eū re
uerenter salutasset.Ille aūt nec eā
respexit.nec q̇cq̄ꝫ sibi rn̄dit.Cogi/
tās illa ꝙ forte ob nimiā sanctita
tē in faciē mulierꝫ nollet intēdere
ꝓpius accessit ꝛ negociū diligent̄
exposuit.sed ille nec se ad eā ꝯuer/
tit nec rn̄suꝫ aliq̄d sibi dedit.Alte
ra aūt die dū Augustin⁹ missaꝫ ce/
lebraret dicta mulier post eleuatō
nē corꝑis xp̄i rapta in spū vidit se

positā ante tribunal sctīssime tri/
nitatis.vbi vidit Augustinū facie
inclita de trinitatis gl̄a attētissi/
me disputantē.Et facta est vox ad
eā di.Cuꝫ ad augustinū iuisti.tūc
ille sic de trinitatis gl̄a attētissime
disputabat.Et ideo ꝙ sibi locuta
fuisti penit⁹ nō aduertit.sed ad eū
secure redeas qꝛ eū clementē inue
nies ꝛ cōsiliū ab eo salubre recipi/
es.Qđ cum fecisset Augustinus.
eā benigne audiuit ꝛ cōsiliū salu/
bre donauit.Quare bn̄ dicit̄ de eo
Esa.lxix.Dedi te in lucē gentium
R Vn̄ scūs ꝓsꝑ de eo dicit in.iij
li.de vita cōtemplatiua Scūs au
gu.ep̄s acer ingenio.suauis in e/
loq̇o.secularꝫ lr̄ature ꝑit⁹.in eccl̄i/
asticis laboribꝫ oꝑiosus in q̇ttidi/
anis disputatōibꝫ clar⁹.in q̄stiōi/
bus soluēdis acut⁹.in ꝯuincēdis
hereticis circūspectus.in oī acti/
one sua cōposit⁹ Ideo bn̄ dicit̄ Au
gusti.ꝓpter excellētiā sue sciē.Naꝫ
sicut iꝑator Augustin⁹ p̄cellebat
oēs reges.sic August.excellit oēs
doctores.Vn̄ Remi.Alij docto
res cōparant̄ stellis Dan.xij.Hic
aūt compat̄ soli Nā ip̄e sicut sol re
fulsit ī tēꝑlo dei.vn̄ Hiero.com/
mēdās augu.dicit.Licꝫ Hier.sex
milia volumīa origenis se legisse
fateat̄.iste tn̄ tanta scripsit vt non
solū q̇s diebꝫ ac noctibꝫ scribere li
bros ei⁹ n̄ possit.sꝫ nec legere.ostē
dit̄ etiā limpiditas diuīe cognitio
nis ipi⁹ ī miracul̄.Legit̄ em̄ ꝙ q̇/
dā monach⁹ ī monasterio qđ ele/
mosyna dr̄ in vigilia scti Augu.ra
ptus in spū vidit nubē splēdidam

celitus elapsam ꝛ sup̱ nubez au⸗
gustinū sedentē insignitū pōtifi⸗
calibꝫ.cuiꝰ ocl'i q̄si duo radij solis
totā illā ecclesiaꝫ illuminabāt et
odoꝛ inde nimiꝰ exalabat.Scūs
q̄ꝫ Bern̄.dū quadā vice in matu
tinis exn̄s aliq̄ntulū obdoꝛmiuis
set ꝛ de quodā tractatu augusti⸗
ni lectiōes legerent̄. vidit pulcer
rimū iuuenē stantē. de cuius oꝛe
tantꝰ inundantiū aq̄ꝝ impetus
exibat ita ꝙ totā illā ecclesiā vide
ret replere. Qui Augu. hunc esse
intellexit q̇ fonte doctrine totam
eccl'iaꝫ irrigaret. Itē apd̄ burgun
diam in monasterio qd̄ dr̄ fonta⸗
netū erat quidā monachꝰ Hugo
noīe sctō augus. valde deuotus q̇
in eiꝰ scp̄tis miro pascebat̄ deside
rio.q̇ etiā crebꝛa supplicatiōe ro⸗
gauerat vt eū ex hac luce migrare
nō sineret nisi in die sue sacratissi
me solēnitatꝭ. Ip̄e igit̄.xv. die āte
festū eiusdē sic cepit durꝭ febꝛibus
estuare vt in vigilia ip̄ius sup̱ hu
mū tanq̄ꝫ moꝛiēs poneret̄. Et ec⸗
ce plures decoꝛi ꝛ fulgentes viri
amicti albis eccl'aꝫ dicti monaste
rij ꝑcessionalit̄ intrauerūt: q̄s se⸗
quebat̄ quidā reuerēdus ponti⸗
fex pontificalibꝫ insignitus. Qui
dam aūt monachꝰ in eccl'ia cōsi/
stēs.h̄ vidēs obstupuit.ꝛ qui naꝫ
eēt vl' q̄ ꝑgerent inq̄siuit. Cui vnꝰ
eoꝝ dixit ꝙ scūs august. esset qui
ad deuotū suū ꝑgeret vt eiꝰ aīaꝫ
ad regnū gloꝛie deportaret. Post
hec illa reuerēda ꝑcessio infirma
riā ingredit̄. Ubi cū aliq̄ꝫdiu mā
sisset sctā illa aīa a carne soluta ē

quam dulcis amicus. Aug. et ab
hostiū insidijs securā reddit et in
celū eam introduxit. ¶ Tertio
dico ꝙ Aug. ꝯmendat̄ a fecūdita
te virtuose oꝑatiōis cū cōcludit̄.
ꝑfectꝰ decoꝛe. Circa ꝙ notanduꝫ
ꝙ ip̄e duxit vitā om̄ibꝫ virtutibꝫ
decoꝛatam. Nā dicit Dyo. ꝙ san
ctitas est mūdicia ab oībꝫ inq̇na⸗
mētis libera. Quā puritatē et sā⸗
ctitatē Aug. habuit ꝓpter quod di
cit. Dn̄e nihil mihi dulce ē nisi de
te loqui. de te audire. de te cōfer/
re. de te meditari. ꝛ tuā gl'aꝫ sem⸗
per coꝛde meo reuoluere. Qualit̄
aūt h̄ oꝑe ꝯpleuerit ꝛ v̇tutibꝫ flo
ruerit ostenditur in eius legēda
Legit̄ eni̅ postq̄ꝫ ꝯuersus fuit ad
fidem et sacruꝫ baptisma recepit
moxq̄ꝫ ex intimis coꝛdis deside⸗
rijs ad deū se cōuertit ꝛ oēm speꝫ
quā habebat in secl'o dereliq̄t. Iā
nō vxoꝛē nō filios nō diuitias n̄
honoꝛes seculi querens q̄ regna
uit in mūdo. sicut Iohānes testa
tur p̄ma Io. ij. Om̄e qd̄ est in .m.
ꝛc̄. q̇bꝫ hō maculat̄ august. dereli
quit. sed deo cū suis seruire statu
ens. Fctm̄ est aūt vt oꝛdinaret̄ ī
eccl'ia yponēsi. mox ibi monaste⸗
riū instituit ꝛ cū dei seruis viuere
cepit s̄m modū ꝛ regulā sub sctīs
apl'is ꝯstitutā. maxime vt nemo
ꝓpꝛium q̇cq̄ꝫ in illa societate ha⸗
beret. sꝫ eis essent oīa cōmunia ꝛ
distribuerētur vnicuiq̄ꝫ sicut opꝰ
erat. Uixit aūt cū s̄uis dei in oībꝫ
virtutibus. s. humilitate. castita⸗
te. obediētia. ieiunijs. oꝛatiōibus
ꝛ desiderijs sanctis die noctuq̄ꝫ

ita q̄ nullā pctī maculā habuit p̄ter vnā p̄uā. Nam legit̄ q̄ q̄dā vice dū q̄dā legeret an̄ se trāsire conspicit demonē libꝝ humeris baiulātē. q ab eo ꝓtin⁹ adiurat̄ ꝛ q̄ ibi scripta lateāt sibi pādat. Qui pctā hominū ibi scrpta eē dixit. Mox ei p̄cepit vt sibi aliq̄d pctōꝝ suoꝝ si retineret sibi legeret. Qui ꝯtinuo sibi libꝝ oñdit ꝛ in eo scriptū repit q̄ q̄dā vice cōpletoriū ex obliuiōe dimisit. Precipiēsq̄ʒ dyabolo vt suum p̄stolaret̄ aduentū. Tūc aug. eccl'iam ē ingressus ꝛ cōpletoriuʒ dixit. ꝛ solitas oꝛōnes ꝑegit. Reuersusq̄ʒ dixit dyabolo vt p̄dictuʒ locū sibi oñderet iterū relegenduʒ Qui dū crebro reuolueret ꝛ dyabolus locū repilsset irat⁹ dixit turpiter me decepisti. penitet me q̄ librū meū tibi oñdi q̄ pctm̄ tuum oꝛōnū tuaꝝ virtute delesti. Et his dictis ꝯfusus euanuit ꝛ aug. mūdus ꝛ sine pctō extitit. Jō bn̄ dicit̄ Can̄. iiij. Tota pulcra es. ꝛc̄. P⁹ aliq̄d tp̄s cōpulsus ē suscipe ep̄atū scti valerij epi. q adhuc vixit ꝛ cuʒ ingēti gaudio sibi cessit. Jtaq̄ʒ factū est vt xp̄s ordinat⁹ est. Uixit āt in clericatu ꝛ in ep̄atu i scrā vita ānis fere xlv. ꝛ v̄bū dei vsq̄ʒ ad finē vite sue fideli? p̄dicauit ꝛ fact̄ cōpleuit. ꝛ multos ad fidē ꝯuertit. i diebꝫ aūt eius āno dn̄i. cccc. xl. wādali totā ꝓuinciā affrice occupauerūt vastantes oīa nulli parcentes cuiuscūq̄ʒ status vel sexus. p⁹ hoc autē ad yponensem ciuitateʒ venerūt ꝛ ipsam manu forti obsederūt ꝛ eccl'ias destruxerunt propter quod Augu. lugubrē vitā duxit ꝛ mori desiderauit. q febribꝫ decubuit intelligēs aūt dissolutōeʒ sui corpis iminere septē psalmos penitētiales decumbē. legebat ac iugiter lachrymas fundebat. Et vt deo liberi⁹ vacaret. ꝛ eius deuotio a nullo impediri posset an̄ decē dies sui exitus nullū ad se ingredi p̄cepit nisi cum sibi refectio portaret̄. Quidā aūt infirmus ad eū venit ꝛ ip̄m instant̄ rogauit vt sibi manū imponeret ꝛ ab infirmitate curaret. Cui Augu. respōdit. Quid ē h̄ fili qđ loqueris. putas q̄ si tale q̄d facere possem mihi h̄ idem non conferrem. Jlle autem fortius instabat asserēs sibi in visione p̄ceptū eē vt ad eū accederet ꝛ sanitatē recipet. Uidēs Augu. fidē eius ꝓ eo oꝛauit ꝛ sanitatē recepit Cūq̄ʒ appropinquit dissolutioni corpis hoc memoꝛiale docuit q̄ nullus hō q̄ntumcūq̄ʒ excellētis meriti sit sine cōfessiōe ꝛ eucharistia deberet trāsire. Anno aūt etatis sue. lxxvij. ep̄atus vero sui. xlv feliciter migrauit ad dn̄m. ꝛ sic in celo in magno decoꝛe choꝛuscat. Juxta illud Mat. xiij. Fulgebunt iusti sicut sol in regno ꝛc̄.

In die decollatōis Joh̄. bapti.
Sermo. liij.

Eati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam quoniam ipsoꝛum est regnuʒ celoꝛuʒ Matth. v. Charissimi dic̄ eū Grego. Deus elect̄ nō ꝑmisit

in hac vita gaudia ⁊ delectatões sed amaritudines ⁊ tribulatiões vt post ad dulcedinẽ eterne salu/tis redeãt. Quare bñ dr Mat. v Bti. q pse. pa. ⁊c. Jn qbꝫ qdẽ ṽbis tria notant. in qbꝫ. s. Jo. nob cõ/mẽdat. Primũ est tormẽti tolerãtia cũ dr. Bti q pse. pa. Scðm est virtuosi exercitij causa. cũ addit ppter iusticiã Tertiũ eterni pmij abũdãtia. cũ ꝯcludit. qm ipoꝝ est reg. ce. Dico pmo ꝙ scũs Jo. nob ꝯmẽdat in tormẽti tolerãtia. Nã ipe fuit decollatꝰ. iõ festũ hodiernũ dr decollatio sci Jo. Sed notandũ ꝙ decollatio sci Jo. q̃druplici de cã est instituta sicut in li. mitrali de officio inuenit. Prio ppter eius decollatõez. Secũdo ppter eius ossiũ cõcrematiõem Tertio propt capitꝫ inuolutiõez Quarto propt eiꝰ digiti trãslatiõnẽ M Primo g̈ celebrat hoc festũ ppter ipsius decollationez Que qdẽ decollatio isto modo facta est Legit in historia scolastica ꝙ herodes antipas filiꝰ herodis magni ascalonite. Tres em̃ fuerunt herodes. Primꝰ dictꝰ ẽ Herodes ascalonita sub q̃ dñs natꝰ est. ⁊ a q̃ pueri sunt interfecti. Secundus dictꝰ est Herodes antipas qui decollauit Johez. Tertius Herodes agrippa qui occidit Jaco. ⁊ incarcerauit petꝝ. Modo herodes antipas filius herodis ascolonite romã pficiscẽs ⁊ p fratrẽ suũ philippũ trãsitũ faciẽs tũc cũ herodiade vxore fratris sui philippi que erat soror Herodis agrippe secreto pepigit vt in reditu suo vxorẽ repudiaret ⁊ ipaꝫ in ꝯiugẽ duceret. Rediẽs ãt Herodes herodiadẽ abstulit fr̃i suo. iohãnes ãt q tũc tpis iusticiã redarguebat dixit Herodi. Nõ licet te habere vxorẽ fr̃is tui ipo viuente Uidẽs Herodes ꝙ Jo. eũ tã dure sup h redargueret. ⁊ qr ob pdicatiõez ⁊ baptismũ (sm Josephũ) magnuꝫ pplm ꝯgregaret ipm in carcere vinculauit. vxori placere cupiẽs. ⁊ ppli subsequentij. Johãnem dispendiũ ptimiscẽs. Jpm aũt occidere voluit sed poplm timuit. Desiderantes aũt herodiades pariter ⁊ Herodes aliquam occasionẽ inuenire vt Johãnem occidere possent. videntur inter se secreto condixisse. vt Herodes diem natalis sui coram pmis galilee et suis principibꝫ celebraret. Et ꝙ tunc puelle saltãti filie Herodiadis quicquid peteret suo iuramẽto firmaret ꝙ vellet sibi dare. ⁊ ꝙ de iuramento facto se contristari dissimularet. tunc mater vellet dicere filie ꝙ nihil aliud deberet petre q̃ꝫ caput Johãnis baptiste Quod totũ factum est. Uñ dicitur. Marci. vj. Jn illo tẽpore misit Herodes rex manꝰ ⁊ tenuit Johãnem ⁊ vixit eum in carcerem ppter Herodiadem vxorem philippi fratris sui. quia duxerat eam. Dicebat em̃ Johãnes Herodi. Nõ licet tibi habere vxorem fratris tui. Herodias ãt insidiabat illi et volebat occidere illũ nec potat. Hero. ãt metuebat

Johem. sciēs eum virū iustū z sanctū z custodiebat eū. Et audito eo multa faciebat. Et cū dies oportunus accidisset. Herodes natalis sui fecit cenā pncipibꝰ z tribunis z pmis galilee. Cūqꝫ introisset filia ipiꝰ Herodiadis z saltasset coram oibꝰ z placuisset herodi simulqꝫ recūbentibꝰ. Ait rex puelle. Pete a me qd vis z dabo tibi Et iurauit illi. qz qcqd petieris dabo tibi. licz dimidiū regni mei Que cū exijsset dixit matri sue. Quid petā. Et illa dixit. caput Johis baptiste. Cūqꝫ introisset statim cū festinatiōe ad regē petiuit di. Uolo vt ptinꝰ des mihi in disco caput Johis baptiste. Et ꝯtristatꝰ est rex ꝑpter iusiurandū. i. ꝯtristatū se simulauit. vñ dicit Rabanꝰ. Tristiciā pferebat in facie. sꝫ leticiā habebat in corde Sequit. Noluit eā ꝯstringere. sed misso spiculatore pcepit afferri caput Joh. baptiste. in disco. Et decollauit eum in carcere. z attulit caput eiꝰ in disco. z dedit puelle. z puella dedit mri sue. Quo audito discipli eiꝰ venerūt z tulerūt corpꝰ Jo. bap. z posuerūt illud in monumento. Tūc illud impletuꝫ est. ij. Reg. iij. Magnꝰ cecidit hodie i israhel. Impunitꝰ aūt herodes non extitit. sed in exilio dānatꝰ fuit. Et postea ipe herodes z herodias lugdunū deportati fuerūt. z ibi vitā miserabiliter finierūt. vt dz in hystoria scolastica. Augu. narrat tale exēplū. Huius iurationis occasione in quodā sermone quē fecit de decollatōe scti Joh. bap. Fuit qdam hō innocens z fidelis a quo audiui qd recito. Cum em̄ qdaꝫ sibi negasset qd ei accomodauerat vl qd sibi debebat Cōmotus ille prouocauit eū ad iusiurandū. Ille iurauit z iste pdidit. Dicebat ergo se i ipa nocte ad iudicē raptū fuisse bis vbis. Quare ꝓuocasti hominem ad iurationē quem sciebas falsum esse iuratū. Respondit ille. Negauit mihi rem meā. Et iudex. Meliꝰ erat vt rem tuam perderes qꝫ vt aiam eius falsa iuratione perimeres. Prostratus igit. tam grauiter cedi iussus ē vt euigilans in dorso vestigia plagaruꝫ apparerent. Hec Aug. Ecce qꝫ malum est falsum iuramentū. ¶ Scdo dico ꝑpter eius ossiū concrematōem. Legit em̄ in hystoria scolastica. ꝙ cum discipuli sancti Johis corpus eiꝰ apud Sebasten vrbem palastine inter Heliseum z abdiam sepelissent z ad eiꝰ tumulum multa miracula fierēt. Jussit Julianus cesar apostata ꝙ gentiles eius ossa sparserūt. z cū miracula non cessarēt postea sunt collata z in igne cōcremata z in puluerē redegerunt z p agros ventilauerūt. Dum aūt ad concremandū colligerent quidā monachi ab hierosolimis venientes se latent miserūt colligentibꝰ z magnā partem eorū detulerūt qꝫ ad hierosolimitanū epm nomine Philippū attulerūt. q ea postmodū Athanasio alexandrino epo misit. Postmodū vero Theophilus eiusdeꝫ vrbis eps ea in templo serapis

sordib9 purgato reposuit. z in ho
nore sci io. basilicã ꝯsecrauit. hec
in historia scolastica. Nũc ãt apd
ianuã deuote colunt̃ sic alexãder
terti9 z Innocẽti9 qrt9. rei ṽitate
ꝯgnita suis ꝓuilegijs appꝛobarũt
Et iõ eccĩa ꝑpter ꝯcrematiões ossi
um tanq̃ ẽm ei9 martiriũ h festũ
hodie celebrat ☐ Tertio ꝑpter
ipi9 capit inuẽtiões. Naz hac die
caput eius reptũ est. Legit̃ em̃ in
hystoria scolastica q iohes fuit ĩ
castello arabie vinct9 z capite trũ
cacus. Herodias ãt fecẽ caput sci
Jo. in hierl'm deferri et iuxta ha/
bitacl'm herodis caute sepeliri. ti
mẽs ne ꝓpheta r̃surgeret si caput
cũ corpe sepultũ fuisset. Tpe ṽo
Marciani ꝓncipis q cepit anno
dñi. cccc. alias habet̃. cccl. Scũs
Jo. caput suũ duob9 monachis q
hierl'm venerũt reuelauit q ad pa
latiũ qd fuit herodis ꝑperãtes ca
put ipi9 inuenerũt saccis cilicinis
ĩuolutũ qb9 vestib9 in deserto fu/
erat obuolut9. Qui cũ pdicto ca/
pite ad ꝓpria remearũt. Quidam
ṽo figul' emissene ciuitat paup/
tatẽ fugiẽs comitẽ. i. sociũ in via
se eisdẽ exhibuit. Hic dũ perã sibi
creditã cuz sacro capite portaret
admonit9 in nocte a scõ Jo. ipos
fugiẽs emissenã vrbẽ cũ scõ capi/
te est ingressus. ibiq3 tã diu vixit
in qdã specu scm̃ caput venerãs
ꝓsperitatẽ magnaz est assecutus
Moriẽs illud sorori sue sub fide
reuelauit. z ẽm eũdẽ modũ sibi in
uicẽ successores. Post ml'tũ vero
tpis spacio scõ Marcello mona
cho in eodẽ specu degẽti. i. paupi
scũs Johes caput suũ h mõ reue
lauit. Videbat̃ em̃ sibi dormienti
q ml'te turbe psallẽtes incederẽt
z dicerẽt. Ecce scũs Jo. bap. vẽit
Deinde vidit scm̃ Jo. quẽ vnus a
dextr ali9 a sinistr ducebãt. oẽsq3
ad eum accedẽtes ab eo bñdice/
bant̃. Ad quẽ cũ marcellus acces/
sisset z eius pedib9 se ꝓstrasset ele
uãs eũ z p mentũ eũ apphendẽs
dedit ei osculũ pac. Tũc marcel
lus interrogauit eum di. Dñe mi
vñ venisti ad nos. At ille. De se/
baste veĩ. Cũ g excitat9 fuisset z de
hac visiõe plurimũ miraret̃. qdã
alia nocte dũ dormiret qdam ad
eũ veniens ipm excitauit. Et ecce
dũ excitat9 fuisset vidit qndã stel
lam fulgẽtẽ in hostio cellule resi/
dere. Quã cũ surgẽs palpare vel/
let subito in aliã ptẽ se transtulit.
Ille ãt cepit abire post eaz q̃usq3
stella stetit in loco vbi caput erat
Johis bap. Ubi fodiẽs r̃perit vr
nã seu ydriã z in ea scm̃ thesaur
Quidã ãt cũ ñ crederet manũ ad
ydriã misit et statim man9 ydrie
adhesit z aruit. Orãtib9 ãt socijs
manũ abstraxit sz ĩualida reman
sit. Apparuit aũt eidẽ Johes di/
cẽs. Dũ caput meũ in eccĩa depo
net̃ ydriã ꝯtinges z sanitatẽ reci/
pies. Qd fecit z integrã sanitatez
recepit. Cũ aũt marcell9 h iulia/
no eiusdez vrb epo indicasset. ab
eis est eleuatũ et ex tũc incepit in
eadẽ vrbe decollatio Johis cele/
brari. Quarto ꝑpter ipius digiti
trãslatiões. Legit̃ em̃ in scolastica

historia q digit⁹ suus q̄ dn̄m ostē dit cōburi nō potuit q̄ q̄dē digit⁹ a p̄dictis monachis est rept⁹. ꝛ a scā Tecla in normaniā deporta/ t⁹ ꝛ ibi ad honorē sci Jo. eccīaꝫ cō struxit. Un̄ ꝛ a dn̄o papa statutuꝫ fuit vt hec dies ꝑ totū mūdū cele/ bris haberet ꝛc̄. Et sic ptꝫ p̄mum.

¶ Scd̄o p̄ncipalr̄ dico q scūs Jōhes cōmēdat̄ ꝓpter causaꝫ vir/ tuosi exercitij cū dꝛ ꝓpter iusticiā. Ip̄e em̄ fuit iust⁹ ꝛ iusticiā opatus est. Un̄ dicit̄ Mar. vj. Herodes metuebat Johem sciēs eū virū iu stum ꝛ scm̄. Dicit em̄ macrobi⁹ q iusticia ē reddere vnicuiqꝫ qd̄ suū est. s. deo honorē, ꝓximo amorē. cor pi disciplinā. Certe h̄ fecit scūs io. Nā deo dedit honorē ip̄m laudan do adhuc exn̄s in vtero Reqre na tiuitatꝫ Jo. bap. in p̄mo sermone. S. Alit̄. vl' v̄bū dei p̄dicādo ꝛ xp̄o testimoniū dādo. Reqre ibideꝫ in scd̄o ser. iohis bap. Scd̄o dedit ꝓ ximo amorē ip̄os redarguēdo. Re qre in tertio ser. iohs bap. Tertio dedit corpi disciplinā. austerā vi/ tā ducēdo. Reqre in t̄rio ser. Ter tio p̄ncipalr̄ dico q. s. Jo. nobis cōmendat̄ ꝓpter abundantiā eter ni p̄mij cū cōcludit̄. qm̄ ip̄oꝝ ē re. ce. Dicit em̄ Cypan⁹. Scis marti ribus pena mortꝫ infert̄ ſꝫ imorta litas sequit̄. ꝛ ꝑadisus ꝯfert̄. vita tē palis extinguit̄. ſꝫ eterna repat̄ vn̄ dicit̄ Ja. j. Btūs vir q̄ suffert tem ptatōꝫ. Certe hāc mercedē celestis regni recepit scūs Jo. Nā ip̄e p̄ oī bus scīs in celo est sublimat⁹ Re quire natiuitatis iohis in p̄mo s̄ vbi dicit̄ septimo. Quedā ma/ trona scō Jo. bap. fuit valde deuo ta ꝛ deū instanti⁹ orauit vt sibi de reliquijs Jo. aliq̄d donaret̄. Cū āt nihil orando ꝓficere se videret re/ sumpta d̄ deo fiducia iuramento se astrinxit q hacten⁹ nō comede/ ret donec qd̄ petebat recipet. Cuꝫ aūt aliqb᷒ dieb᷒ ieiunasset pollicē sup altare miri splēdoris vidit et dei donū leta suscepit Tres āt epi illuc accurrētes cum q̄libet d̄ illo pollice ptē vellet accipe tres gut/ tas sanguīs stillare i lintheo sup/ posito viderūt ꝛ stupuerūt. ꝛ sin/ guli singulas se meruisse letati sꝫ

De natiuitate marie. Ser. liiij.

Nna cōce pitꝛ pepit. j. Reg. j. No tate kr̄ni vt pꝫ ꝑ Aris. ꝛ doctores naturales tūc quicq̄d agit agit ꝓpter finē. Hinc est ei q generatio cū sit finis cōceptōis. se quit̄ q Anna q̄ ꝯcepit ip̄a ꝛ pepit quare dicit ꝛc̄. vtē. Aliter kr̄i. vt ptꝫ in p̄mo li. de celo ꝛ mūdo. q v̄ tus actiua diffinit in vltimo aug mēti sui. Hinc est em̄ q anna q̄ cō cepit in primo. in fine generauit. Ideo dꝛ Anna cōcepit ꝛc̄. Est no/ tandum q generatio marie ē du/ plex. s. tꝑalis ꝛ sp̄ūalis. Q P° dico q natītas marie tꝑal'r ē q̄ a pē tib᷒ suis nata ē q̄ finit̄. iuxta illud Ecci. iij. Est tp̄s nascēdi ꝛ tp̄s mo riēdi Job. xiiij. hō na. d̄ mu. bre. vi. tē. Qual'r āt v̄. maria sit tꝑal'r na/ ta oñdit̄. Legitur em̄ q natiuitas marie ex tribu iuda ꝛ regia stirpe

ꝑius dauid duxit originem. Qđ prꝫ ex h̄. qm̄ vt sepe scҏtura testatur xp̄s de semine dauid duxit originem. Juxta illud ps̄. De fructu ven. tu. po. ꝛc̄. Cū igit̄ xp̄s de sola ꝟgine sit nat⁹. mãifestū est ipa ꝟgo sit ex dauid. Et h̄ est ex cathena ꝛ genealogia ipi⁹ Nathan filij Dauid. Dauid em̄ int̄ ceteros habuit duos filios. s. nathã et salomonē. Ex cathena igit̄ nathã filij dauid vt testat̄ Joh̄es damas. leui genuit melchi ꝛ panther. panther genuit barpanther. barpanther genuit ioachim. ioachim accepit vxorē noīe annã q̃ habuit sororē noīe hysmeriã q̃ genuit elizabeth matrē Joh̄is baptiste. Anna aūt tres viros habuisse dr̄ Joachim. Cleophaꝫ. ꝛ Salome. De ꝑmo aūt viro. scꝫ ioachim genuit vnã filiã. s. mariã mr̄eꝫ dn̄i. Mortuo aūt ioachim accepit cleophã ꝛ genuit ex eo aliã filiam quã sil'r mariã vocauit. quã postmodum alpheo in ꝯiugē sociauit. Hec aūt maria viro suo. iiij. filios genuit. iacobū minorē. ioseph iustū qui ꝛ barsabas. symonē ꝛ iudã. Mortuo aūt scđo viro Anne. tertiū accepit noīe salome ex q̃ aliã filiam genuit quã etiã mariã vocauit ꝛ eã zebedeo tradidit in ꝯiugē. Hec aūt maria ex zebedeo viro suo duos filios genuit. s. Jaco. maio. et Joh̄eꝫ euãge. Historiã aūt natiuitatꝭ marie btūs Hie. trãſcҏsit. Joachim ex galilea et ciuitate nazareth duxit vxorē noīe Annaꝫ ex bethleē. Ipi aūt ãbo erant iusti et in oīb⁹ mãdatꝭ dn̄i incedebant oēꝫqꝫ suã substantiaꝫ triphariē diuidebãt. Unã p̄teꝫ tēplo. ꝛ templi fuitorib⁹. aliã ꝑegrinis ꝛ paupib⁹ erogabant. tertiã sibi ꝛ familie sue vsib⁹ reseruabãt. Qui steterūt in ꝯiugio. xx. ãnis ꝛ ꝓlē ex ꝯiugio nō h̄ntes vouerūt dn̄o ꝙ si eis sobolē ꝯcederet eã in fuitio dn̄i mãciparēt. Cui⁹ rei gr̄a cū singul'annis in trib⁹ ꝑcipuis festꝭ tēplū dn̄i in hierl'm freq̄ntarēt fc̄m est vt in festo encenioꝝ. i. dedicatiōis ioachim cū cōtribulib⁹ suis hierl'm ascēdit ꝛ cū ceterꝭ ad altare ascendēs oblatiōeꝫ suã offerre voluit. Quē vidēs sacerdos cū nimia indignatōe repulit ꝛ cur ad altare dī accedere ꝑsumeret increpauit asserēs nō eē ꝯueniēs maledicto legꝭ obnoxiū oblatiōeꝫ dn̄o offerre. nec int̄ fecūdos infecūdū q̄ populū dn̄i n̄ auxit astare ℟ Igr̄ Joachim sic ꝯfusuꝫ se vidēs p̄ pudore domū redire noluit ne sil'r̄ a ꝯtribulib⁹ suis q̄ h̄ audierãt sustineret. Secedēs ḡ ad pastores suos cū ibi aliq̄ꝫdiu fuissꝫ. q̄dã die angel⁹ ei sol cū mag̃ claritate apparuit ꝛ de ei⁹ visione ne timeret ãmonuit dicēs. Ego sum angel⁹ dn̄i miss⁹ ad te vt ãnunciē tibi p̄ces tuas eē exauditas ꝛ elemosinas ĩ ꝯspectu dn̄i ascēdisse. vidit eñ pudorē tuuꝫ. ꝛ audiuit sterilitatis opprobriuꝫ nec recte tibi obiectum. Nam pctī nō nature vltor est dn̄s. Et iō cuꝫ alic⁹ vtrum claudit. iō fac̄ vt mirabili⁹ denuo apiat ꝛ ꝙ cognoscat̄ qđ nascit̄ nō

esse libidis sed diuini ee muneris nõne sara vsqz ad nõagesimũ ãnũ sterilitat' opprobriũ ptulit. et tam Isaac gñauit. cui repromissa fuit bñdictio oim gẽtiũ. Nõne etiã rachel diu steril' fuit et tãdẽ ioseph genuit q toti' egypti dñiuz hũit. qs fortior Salomõe et sctior samuele et tñ hi ãbo mres steriles habuert. crede igit exẽplis et rõni. Cõcept' diu dilatos et steriles pt' mirabiliores eẽ solere. pinde vxor tua ãna. pariet filiam et vocab nomen eius mariã. Hec vt vouisti erit ab infãtia dño ↄsecrata. et adhuc ex vtero mris sui spũsctõ plena. nec forinsecus int' pplares. sz in tẽplo dñi sp morabit' ne qs sinistr' de ea aliqd suspicet'. Et sicut ipa ex ster ili mre nascit'. ita ex ea mirabil'r fili' dei generabit'. cui' nomẽ erit Ihs et p eũ erit salus oib' gẽtib'. Et do tibi signũ. cũ pueeri ad aureã portã hierosolimis Annã vxorẽ tuã obuiã hẽbis. q de tua traditõe mõ sollicita. tũc i ↄspectu tuo gaudebit. his dicti ãgelus discessit ab eo. Anna aũt cũ amare fleret et q nã vir suus fuisset igraret. idẽ ãgelus appuit ei et sibi eadẽ q viro ãnũciauerat patefecit. addẽs vt p sig ad aureã portã birl'm pgeret et ibidẽ viro suo redeũti obuiaret. Igit' ãbo iuxta pceptũ angeli sibijnuicẽ obuiãtes et de mutua visiõe letati et de ple promissa securi. adorato dño domuz redierũt diuinũ pmissuz gaudent' expectãtes ꟗ Anna igit' ↄcepit et pepit filiã et nomẽ ei' vocauit mariã. Cõpleto igit' tpe ablactatõnis p trienniũ. adduxerũt vgĩnẽ ad tẽplũ dñi cũ oblatõib'. Erãt ãt circa tẽplũ. xv. gdus ascẽsiõis. Nã tẽplũ in mõte erat ↄstitutũ. In horũ aũt nouissimo. i. infimo vgo ↄstituta oẽs gdus sine alicui' adiutorio ita ascẽdit ac si iã pfecte etatis fuisset. Perfecta igit' oblatiõe filiã cũ alijs vginib' in tẽplo dimittentes ad ppria redierũt. Uirgo ãt qtidie in oĩ sctitate pficiẽs et ab ãgelo qtidie visitabat'. et visione dina qtidie fruebat'. Dic' em Hiero. in qdã epl'a ad cromaciũ et helyodorũ. q maria hãc regl'az sibi statuit vt a mane vsqz ad tertiã orõnib' insisteret. et a tertia vsqz ad nonã textrĩo opi vacaret. et a nona ab orõe nõ cessauit qusqz ãgel' venit et sibi escã dedit. Uñ etiã Hiero. ex li. reuelationũ elizabet dic' q qdã vice i vigilia natiuitati xpĩ. Req. in f. ãnũcia. Z. Quartodecio ãno etati sue vt inqt Hiero. põtifex dnũciauit publice vt vgĩes q in tẽplo instruebunt' et tps etati ipleuissẽt domũ reuerterent' et viri legitime iũgerent'. Cui' mãdato cũ cetere acqescebãt sola vgo maria h facere ñ posse rñdit. qr pẽtes sui eã seruitio dñi mãcipassent et ipa vgitatẽ dño vouisset. Tũc ãxiat' põtifex eo q nõ faceret ↄ scripturã q dicit. Uouete et reddite et c. Cõuocati igit' seniorib' oib' oim fuit vna snia. vt in re tã dubia cõsiliũ dñi qreret'. cũ g oroni insisterẽt et pontifex ad cõsulendũ dñm accessisset. mox de loco oratorij cunctis audientibus vox insonuit dicens vt qcũqz d do

mo Dauid nuptui abiles eēnt sin
guli ad altare deferrēt ꝟgas singu
las. ⁊ cuiuscūqꝫ ꝟgula germinas/
set ⁊ ī cacumīe ei⁹ ꝑm vaticinium
Esa. spūsscī in spē colūbe ꝯsedis
set ipe ꝓculdubio eēt cui ꝟgo de/
sponsari deberet. Erat aūt inť ce/
teros Joseph de domo dauid. cui
cū incōgruū videreť si vir tam ꝓ/
uecte etatꝭ tā tenerā ꝟginē in vxo
rē duceret. Ceterꝭ offerentibꝫ vir/
gas suas solus ipe ꝟgā suaꝫ sub/
traxit. Uñ cū nihil dīne voci ꝯso/
nū appereť. pōtifex iterato ad ꝯsu
lendū dñm iuit. Qui rñdit ꝙ sol⁹
ille esset q̄ ꝟgā suā non attulit cui
ꝟgo despōsari deberet Cum ergo
Joseph ꝟgā suaꝫ attulisset illico ꝟ
ga florē germinauit. ⁊ in ei⁹ cacu/
mine colūba de celo veniēs ꝯsedit
clare oībꝫ patuit ꝟginē desponsā/
dā esse Joseph. Desponsata igiť ꝟ
gīe Joseph in ciuitate sua bethleē
resedit. domū suā dispositur⁹ ⁊ nu
ptijs necessaria ꝓuisur⁹. ꝟgo aūt
Maria cū septē ꝟgibus cocuis ⁊
collectaneis suis q̄s ad oñsioneꝫ
miraclī a sacerdote acceperat ad do
mū parentū in nazareth ē reuersa
Hec Hiero. In diebꝫ illis āgelus
Gabriel ꝟgini orāti apꝑuit. s. ī na
zareth ei di. Aue gr̄a plena dñs te
cū ⁊c̄. Sed q̄d virgo legerit refert
Hiero. ī li. reuelationū Elizabeth
ꝙ legerit illud Esa. vij. Ecce vir/
go ꝯcipiet ⁊ pa. ⁊c̄. Req̄ annū. ma
rie. Qđ factū est ꝑm doctores ī sex/
to millenario Req̄ ibidē. Dies āt
natiuitatꝭ virgīs marie aliquāto
tꝑe fideles latuit Cōtigit aūt sicut
Jobes Beleth refert vt q̄dā vir sā
ctus sedule ꝯtēplationi insistens
singulꝭ ānis. vj. idus septēbris in
orōe posit⁹ iocūdissimā āglorꝫ solē
nitatē audiuit. Cūqꝫ deuotissīe si
bi reuelare peteť. cur q̄libꝫ āno tā
tū illo die ⁊ nō alio hec audiret. di
uinū accepit rñsum. ꝙ virgo glo/
riosa Maria tali die fuerit mōo
nata. Et iō hoc maīfestaret filijs
sctē mr̄is eccīe vt ꝯcordes fiant in
hac celebritate celesti curie. Cūqꝫ
āt h̄ sūmo pōtifici ⁊ alijs intimas
set ⁊ illi orātibꝫ ⁊ ieiunijs scriptu/
ris ⁊ antiq̄tatū testimonijs verita
ti cōꝑissent. hūc diē in honorē na/
tiuitatꝭ virgīs marie celebrandūꝫ
vniuersalꝭr statuerūt. Uñ canit ec
clesia Cū iocunditate natītatē b.
marie cele. ⁊c̄. ¶ Scđo dico
ꝙ scđa natiuitas marie est spūa/
lis qua est ab eterno a deo ordīa/
ta. Juxta illud Prouer. viij. Ab et̄
no ordinata sum ⁊ ex antiq̄s añq̄ꝫ
terra fieret. nec dū erant abyssi et
ego iā ꝯcepta erā. Dicit em̄ Aug.
suꝑ Gen̄. ꝙ oīa anteq̄ꝫ fierēt in no
ticia erāt faciētis. deus em̄ fecit si
cut carpentari⁹ volēs edificare do
mū. p̄mo in mēte disponit domū
postea facit. Ita deus anteq̄ꝫ crea/
uit celū ⁊ terrā ⁊ oīa que in eis sūt
in mēte habuit. postea dixit ⁊ fctā
sunt oīa. Sic btā virgo maria p̄/
usq̄ꝫ tꝑaliť nasce reť erat ꝯcepta ī
noticia dei eternalꝭr. ⁊ sic p̄destīa/
ta ⁊ p̄ordinata fuit a deo vt efficē
reť mater filij dei. Igiť notandū ē

ꝙ tota trinitas opata est in ordīa
tōe marie ꝭm tria attributa ī diui
nis. Primo deꝰ pater fecit eā pfe/
ctā. ꝛ h rōne sue oīpotētie q̄ attri/
buitꝰ patri. vt habetꝰ in ser. ꝯceptio
nis in pncipio. Uñ deū pīem face
re pfectū est p potentiā. Scdo deꝰ
filiꝰ fecit eā virginē ꝛ matrē ꝛ hoc
rōne sue sapīe q̄ attribuitꝰ filio. nā
facere virginē ꝛ matrē est p diuinā
sapiam. qꝛ est vltra naturā. Ter/
tio deꝰ spūsctūs fecit eā sctām ac
oībꝫ virtutibꝫ plenā. ꝛ hoc rōe sue
bonitatis. q̄ attribuitꝰ spūisctō. qa
aliq̄d bonū facere fit p bonitatem
spūscti. Quarto tota trinitas sil'
fecit eā reginā ꝛ impatricē totius
celestis curie. Jō dicit Aug. ꝙ opa
trinitatis sint indiuisa Dico pmo
ꝙ deus pr fecit eam pfectaꝫ. ꝛ hoc
rōne sue oīpotētie. Dicit em̄ Aris.
iiij. eth. ꝙ qualis vnusq̄sqꝫ est ta/
lia opatꝰ. Cum igitꝰ deꝰ patꝰ est pfe/
ctissimꝰ fecit Mariā pfectā. Unð
pater bñ dicit Cañ. vj. Una est p/
fecta mea. Jpa em̄ supabundanꝰ
habuit oẽs pfectōes oīm pfecto
rū ꝛ electoꝝ. Uñ Berñ. in sermōe
missus est. Fuit in ea fides patri/
archaꝝ. spes ꝓphetarum. charitas
aploꝝ. ꝯstātia martyrū. sobrietas
ꝯfessoꝝ. ꝯtinētia viduaꝝ. castitas
ꝟginū. Qð cognoscēs sapiēs ī spi
ritusctō dicit Prouer. vl. Multe
filie ꝯgregauerūt diuitias. tu so/
la supgressa es vniuersas. Uñ ipa
est illud pfectū opus ipius dei pa
tris de q̄ Ecci. xxxviij. Cor suū da/
bit in similitudinē picture ꝛ pficie
opus. Cor suū dabit in cōsūmatō
nē opm ꝛ ornabit impfectōꝫ. q. d.
Cor suū. i. potentiā dabit in silitu/
dinē picture. i. in pfectōꝫ virginis
Marie. Uñ ipa est in figura illa
mulier de qua dr Geñ. xxiiij. Jpsa
est mlier quā p̄pauit dñs filio dñi
mei. Uñ ipa virgo bene figuratꝰ no
bis in illo pfecto templo cui nihil
perfectionis defuit. quod Joānes
vidit mensurare in spiritu. quod
in longitudine et latitudine ita p
fectum fuit ꝙ vltra debitam pro/
portionem nihil habuit. Apocal'.
xj. Sic Maria fuit ita perfecta ī
longitudine latitudine. et altitu/
dine ꝙ nihil defuit. Nam longitu
do eius vsqꝫ ad nouissimum dieꝫ
durat. vt subueniat omnibus eā
inuocantibus. Latitudo eius a
fine vsqꝫ ad finem terre. Altitudo
vsqꝫ ad celum. Unde pulchre al/
loquitur eam beatus Bernhar/
dus dicens. O Maria quis tue
misericordie longitudinem. lati/
tudinem sublimitatem ꝛ profun/
ditatem inuestigare potest. Nam
longitudo vsqꝫ ad nouissimum
diem vniuersis eam inuocanti/
bus subuenit. Latitudo replet or
bem terraruꝫ misericordia. Sub/
limitas superne ciuitati inuenit
restaurationem. Profunditas
obtinuit redemptionem sedenti/
bus in tenebris et vmbra mortis
Ecce quante perfectionis est ma/
ria. Jdeo dicit Anshelmus in li. ð
conceptione Marie virginis. O
domina nil tibi equale ꝛc. U

Scḋo dico ꝙ deus filiꝰ fecit eam
ṽginē ⁊ mr̄em ꝑ suam sapiāȝ q̄ at
tribuit̃ filio. Uñ ps̄. i spūsctō dicit
Oīa in sapīa fecisti. glo. i. in filio.
Deꝰ filiꝰ fecit eā ita sapient̃ ꝙ natu
ra mirat̃ cum fecit eā ṽginē ⁊ ma
trē. qḋ est vltra naturā. Req̇. ī na/
tiuitate xp̄i. X. ⁊. y. Uñ ip̄a est illa
ṽgo de q̄ Esa. vij. dr. Ecce ṽgo ꝯci
piet ⁊ pariet filiū. Nōne hoc est sa/
pient̃ factū cū ita est ꝯ̄ naturā. vñ
Augu. in ser. Uirgo q̇ppe genuit.
qꝛ ṽgo ꝯcepit. vtrobiqȝ miraculū
sine corruptōe ḡuida ⁊ in ꝑtu vir
go puerꝑe. Uñ ꝓpter illā ṽginalē
fecūditatē ꝙ ita sapient̃ a deo filio
facta ē. ꝙ mr̃ facta ē. ⁊ ṽgo ꝑman/
sit figurat̃ nobis ꝑ portā quā vi/
dit Ezechiel. xliiij. vbi dic̄ vidi por
tā in domo dn̄i clausaȝ ⁊ solꝰ dn̄s
intrabit ꝑ eam ⁊ egrediet̃. ⁊ dixit
dn̄s ad me. Porta hec clausa erit
⁊ nō apiet̃ ⁊ vir nō trāsiet ꝑ eā. qm̄
dn̄s deus isrl̄ ingressus est ꝑ eam
eritqȝ clausa. Sup ꝗ ṽbo dic̄ Au/
gu. in sermōe. Quid est porta ī do/
mo dn̄i clausa nisi ꝙ in maria sp
erit intacta. ⁊ q̇d est hō nō trāsibit
ꝑ eā nisi ꝙ Joseph nō cognouit eā
⁊ q̇d est. solus deꝰ intrat ꝑ eaȝ ⁊ e/
grediet̃ nisi ꝙ spūsctūs impḡna/
uit eā. ⁊ deꝰ solus nascit̃ ꝑ eam. et
q̇d est. clausa erit in eternū. nisi q̇a
ṽgo maria ṽgo est añ partū ⁊ vir
go post partū Ecce q̄ȝ sapienter fe
cit eam deꝰ filiꝰ vt sic etiā oñderet
suū mgr̃m. Uñ Bern̄. in ser. Hāc
fecisti dn̄e imaginē bonitatis tue.
vt in ea velut artifex oñderes ma
gistꝛ̄ pietatis tue. Quapropter ṽ
go maria bñ figurata est in illa ar
cha sapient̃ facta. de qua Exo. xxv
ꝙ fuit facta ex auro ⁊ argēto ⁊ gē/
mis ⁊ lignis sethim. ⁊ dixit dn̄s. fa
ciesqȝ mihi sanctuariū ⁊ habitabo
in medio. Sic ṽgo maria facta ē
a filio dei ex auro charitatꝫ ⁊ argē
to puritatis ⁊ gēmis ṽtutū ⁊ de li
gnis sethim imputribilibꝫ. i. sine
corruptōe ṽginitatis. ⁊ sic habita
uit in medio qñ venit de sinu p̄ris
in vterū ṽginis matrꝫ in q̄ noueȝ
mēsibꝫ req̇euit. Uñ bene dicit illḋ
Ecc̄i. xxiiij. Qui creauit me req̇. in
ta. meo. Uñ Bern̄. sup missus est.
Uirgo regia gē. ⁊c̄. X Tertio
dico ꝙ deꝰ spūsctūs fecit eam san
ctā ⁊ oībꝫ virtutibꝫ plenā. ⁊ h̄ ratō
ne sue clemētie ⁊ bonitatꝫ. Juxta
illud ps̄. Sāctificauit dn̄s spūsā
ctus tabernaculū suū altissimus
Uñ in signū huiꝰ dixit angelus ad
eā Luc̄. j. Spūsctūs supueniet ī
te ⁊ virtꝰ altissimi obumbrabit ti/
bi in cuiꝰ similitudinē vocat eā spi
ritussctūs colūbā Cañ. vj. Una est
columba mea. Dicit Aris. in li. de
aīalibꝫ ꝙ colūba caret felle ⁊ carē/
tia fellis est causa boni caloris. ca
lor em̄ naturał regit totū corpus
Sic maria caret felle. i. oī pctō. et
carentia pcti est cā boni caloris. i.
charitatꝫ. Et calor. i. charitas regit
totū corpꝰ ṽgīs. ita ꝙ vixit in oī ꝑ
fectōe ⁊ puritate. Uñ bñ dicit spi/
ritussctūs Cañ. ij. Surge ꝓpera
amica mea. colūba mea. formosa
mea. Et ideo dicit Orige. Propt̃
dona spūsctī sortita ē mr̃ dei. id ē
(gewunnē) hoc vocabulū colūba

que vtiqȝ tanto abundātiꝰ p̄ oībꝫ
creaturis recepit quāto ei sp̄ īme/
diatior fuit ex munere. q̄ eā obum
brare debuit ī cōceptōe filij dei to
tū se in donis effūdere debuit. Vñ
ꝓpter sanctificatōꝫ suā quā habuit
a spūsctō bñ figurat in archa noe
in qua tm̄ octo aīe salue facte sūt.
Sic in maria spūsctūs cū suis se
ptē donis pfecte in ea tentꝰ est. vñ
Augu. in li. de natura ꝛ gr̄a. Cete
ris quidē sctīs p ptes est data gr̄a
Marie aūt se totā infudit pleni/
tudo gr̄e. Vñ hoc cognouit in spū
sctō Esa. xj. cum dicit. Egrediet v
go d̄ radice yesse ꝛ flos de radice eꝰ
ascēdet. ꝛ req. sup eū spūs dñi. spi/
ritꝰ sapīe ꝛ intellectꝰ. spūs consi/
lij ꝛ fortitudinis. spūs sciē ꝛ pie/
tatis. ꝛ replebit eū spūs timoris
dñi. Et sic pꝫ qualiter virgo ma/
ria spiritualiter ab eterno a patre
ꝛ filio ꝛ spūsancto est ordinata. vñ
dicit Berñ. Ipa est liber in q̄ ap/
parent tres auree manꝰ. patris oī/
potentia supior. filij sapīa media.
spiritusscti bōitas īferior. Quar/
to dico ꝙ tota trinitas fecit eā re/
ginā ꝛ impatricē totiꝰ celestis cu/
rie. ꝗuis oēs scti sunt heredes eī/
ni regni sicut apl's dic̄ Ro. viij.
ꝙ spūsctūs reddit testimōiū spi/
ritui nr̄o ꝙ sumꝰ filij dei. Si autē
filij dei tūc heredes. tñ maria sup
excellent alijs ē heres. Vñ dictū ē
ei Ecci. xxiiij. In israhel heredita/
re ꝛ in electis ꝛc̄. Est notādū ꝙ sā/
cta trinitas fecit eam ita dignam
ꝙ in tribus excedit oēs sanctos ꝛ
angelos. Primo ī sigulari digni/
tate ꝛ honore. Ipse em̄ honorat sā
ctos triplici dignitate. Primo ꝙ
glorificat corpa sctōꝝ in terris. Re
q̄re in sc̄do sermōe assumptōis R
Scd̄o in singulari decore. Nā ipa
est vestita omī ṽtute ꝛ decore. Vñ
Ecci. xliij. In firmamēto celi resplē
dens glo. Req. ibidē. Tertio ī sin
gulari potestate. Vñ dicit Orige.
Et si celestis hierarchia tota crea/
tori suo ꝓmpta volūtate obediat
ꝛ strēnue militet. audeo tamē dice
re ꝙ nihil audet facere sine nutu
regine misericordie Ideo in signū
huius potestatis exaltata est sup
om̄es choros angelorum. Vñ ca/
nit eccl'ia. Exaltata es sancta dei
genitrix sup cho. ꝛc̄. Req̄re assum
ptionis marie.

De exaltatōe scē crucis. Ser. lv.

Ego domi
nus exaltaui lignū hu/
mile Ezech. xvij. Nota
te charissimi. dicit em̄ Aug. ꝙ q̄n/
to q̄sqȝ humilior in seipo tanto in
conspectu dñi maior. Hinc est eī
ꝙ sctā crux fuit humil' ꝛ despecta
ab oībus infidelibꝫ. ideo a deo fu/
it exaltata. Quare dicit ergo dñs
ꝛc̄. ¶ Est notandum ꝙ sancta
crux in tribꝫ locis est exaltata Pri
mo in loco caluarie q̄ñ xp̄us in ea
fuit suspensus pro peccatis nostris
Legit em̄ in hystoria scolastica ꝛ ī
euangelio Nicodemi. ꝙ cū Adam
infirmaret. Require inuentionis
crucis. ꝛ sic p̄mo feria sexta para/
sceue crux cum dño in loco calua
rie est exaltata. Quod figuratū ē

Esa.xlix. Ecce leuo ad gentes ma/nũ meam. et ad pplos exaltabo si/gnum meũ. Cui concordat Ezech. xvij. Hec dicit dñs in monte sub/limi israhel plantabo illud. signum scte crucis et erumpet in germẽ et faciet fructũ. Fructus iste est do/ctrina xpi que erũpebat in germẽ i.(kyme) Docuit aũt xps in cruce tres lectões que signanť p titulum cruci suppositũ. q erũpebant i ger mina vtutũ. Primo docuit pctõ/res vt sperẽt p crucẽ saluari. et hoc quantũ ad incipiẽtes. ideo erũpebat illud nobile germẽ. Jhs. i. saluator Nam ihs cruce liberauit nos ab eterna morte. Vñ Chrys. Crux est nobis causa toti9 beatitudis. hec nos liberauit. Vñ cãit ecclia Ado ram9 te xpe et bñdicim9 tibi. q2 per crucẽ tu. re. mũ. s ab eterna morte Vñ crux figurať nobis in baculo p quẽ puer mortu9 resuscitatus ẽ. sicut dr. iiij. Reg. iiij. q Helizeus pheta pmisit hiesi cum baclo suo ad suscitandũ puerũ. quem qdem baculũ posuit sup puerũ. sed p hoc puer non est suscitatus. secut9 est heliseus et venit postmodũ et puerũ mortuũ suscitauit. Moraliť Helize9 interpretať dĩ mei salus. et significat ihm xpm q est ver9 saluator et salus ppli. Per baculũ intelligiť sctã crux. Per hiesi quẽ helize9 p/misit cũ baculo significať lex mo/sayca in q sub figuris et enigmati/bus iplicite continebať passio xpi et misteriũ scte crucis. Sed sicut pu er mortu9 p hoc suscitat9 nõ fuit donec Helyzeus veniret qui incur uauit se sup puerũ et suscitauit eũ Sic lex mosaica cum baculo. i. cũ ligno non poterat suscitare gen9 humanũ mortuũ donec xps veni ret q incuruauit se in ligno sancte crucis sup genus humanũ. et su/scitauit eum a morte. Vñ Chrys. Crux est salus pctõrũ spes xpiano rum. resurrectio mortuorũ. vita desperatorũ. gaudium angelorum. Scdo docuit eos se virtutib9 per crucẽ ornari. et hoc quantum ad pficientes. q debẽt ire de virtute in vir tutẽ. Jdeo diciť nazarenus. i. floridus. Vñ Luc. ix. Qui vult venire post me abneget semetipm et tol/lat crucẽ suam etc. Ubi dñs tria ostẽdit que pficientes docuit face/re. Primo seipm pfecte negare. qd fit omib9 desiderijs carnis et mũ/di perfecte reluctando et in bonis actibus se exercendo vt dicere pos sint cum christo illud Joh. v. Non veni facere voluntatem meam sz eius q misit me etc. Secundo pe/nalitates patienter sustinendo. Jdeo diciť. et tollat crucem suam. Tunc enim fm Augustinum. cru/cem nostram tollim9 quando pe/nalitates quaslibet pro christo vo luntarie assumimus. Tertio exẽ/plorum imitatione et virtutum. Jdeo dicit. Et sequatur me. Quia fm Augustinum. Quicquid ge/stum est in passione et morte chri/sti mistice configuretur christo vi/ta christiana. Jdeo tunc pprie xps seqť qñ conformať sue passiõi et mor ti. Jõ dixit apls Gal. vj. Mihi ãt absit glãri. etc. Si passiões xpi per

fecte imitoꝛ ac ad memoꝛiā redu
co. tūc ꝓpter xp̄m oēs penalitates
dulces mihi sunt. Vñ in signū hꝰ
dixit boos q̇ fuit diues ad Ruth
q̄ fuit mlr̄ paupcula ꝛ casta. Tin
ge panē tuū in aceto. fecit sic ꝛ sa/
pidus factꝰ est panis. Unde dicit
Ruth. ij. ꝙ Boos dixit ad Ruth
Audi filia qñ hoꝛa vescēdi fuerit
veni huc ꝛ ꝯmede panē. ꝛ intinge
buccellā tuā in aceto Que fecit sic
ꝛ saturata est. Moꝛalit̄ hō iste bo
os diues est deꝰ cuius est terra ꝛ
plenitudo eiꝰ. q̇ tñ in cruce aceto
potatꝰ est. Mulier est aīa penitēs
q̄ nō pōt pati. Cui dicit deus. In
tinge panē tuū in aceto ꝛc̄. i. cogi
ta de aceto qđ mihi in cruce ꝓ te
oblatū est. et cogita q̄nta amara
ꝓ te passus sum in cruce. ꝛ sic co/
gitādo oīs pena tua efficit̄ dulc͡s
Z Vñ hꝰ habet̄ exemplū. Qui/
daꝫ em̄ secular͡s intrauit claustrū
vbi paupꝫtas ꝛ mlt̄ū aspa vita fuit
ꝛ durissimus panis. et faba male
oleata. Ille q̇ ꝯsueuit delicate viue
re nō potuit sustinere ꝛ cogitauit
intra se. O dñe deus libent̄ vellez
deo seruire sed nō possuꝫ cōmede
re tam mala olera. Qui surrexit ꝛ
accepit cappā suā vt rediret in do
mū suaꝫ. Eo aūt redeūte occurrit
ei q̇dā pegrinus q̇ dixit ei. Fr̄ quo
vadis. Qui ait. Ego sum hō qui
libent̄ vellē deo seruire si possem
sed suꝫ fragil' nō possuꝫ ꝯmedere
duꝝ panem. Et tulit pegrinꝰ buc
cellā panis. ꝛ dedit ei. qui cū acce
pit dixit. Peyoꝛ ē panis iste q̄ꝫ pa
nis de monasterio. Cui dixit pere
grinus. Fr̄ vis tu vt dem tibi bo/
nū sapoꝛē q̇ facit te bñ ꝯmedere fa
bam ꝛ duꝝ panē. Cui monachus
Si h̄ fecer͡s ego libentissime fuio
deo oībꝫ diebꝫ vite mee. Tūc stati
deposuit pegrinꝰ vestimēta sua ꝛ
oñdit ei latꝰ. ꝛ illud erat pfoꝛatuꝫ
ꝛ dixit. Nō potes tu ꝯmedere du
ruꝫ panē. vis cōmedere. ꝛ ille. vo
lo. Accipe g̃ sapoꝛē de latere meo
ꝛ comede At ille statim cecidit ad
pedes eius tūc pegrinꝰ disparuit
Monachꝰ vero reuersus in clau
strū pseuerauit vsqꝫ ad moꝛtē. Ec
ce q̄uo passio xp̄i quā sustinuit in
cruce fac̄ penalitates dulces. Vñ
crux xp̄i figurat̄ nob in ligno mis
so in aq̄s q̄s fecit dulces. vt hētur
Exo. xv. Vñ đꝛ ꝙ cū moyses edu
xisset filios isrl' de mari rubꝛo et ī
gressi sunt in desertū. ābulauerūt
tribꝫ diebꝫ p solitudinē. ꝛ venerūt
in Marath. nec poterant bibere
aq̄s de marath quia erāt amare.
Tunc murmurauit ppl's contra
moysen dicēs. Quid bibemꝰ. Nā
aquaꝫ p̄ amaritudine gustare nō
poterāt. At ille clamauit ad dñz
q̇ oñdit ei lignū qđ cuꝫ misisset in
aq̄s in dulcedinē ꝟse sunt. Qꝛ cū
opꝫ hoīeꝫ ꝓficere ꝛ floꝛere vt pue/
niat ad celū cogitet passiōeꝫ cruc͡s
xp̄i tūc oēs pene erūt sibi dulces.
Vñ gre. Si passio xp̄i ad mēoꝛiā
reducit̄ nihil adeo durū est qđ nō
eq̄ aīo toleret̄. Tertio docuit pec
catoꝛes vt sperēt se p crucē in celo
coꝛōari. Iō đꝛ rex iudeoꝝ. Propt̄
passiōeꝫ nāqꝫ cruc͡s meruit xp̄s ho
noꝛari. vñ lu. vl. Nōne opꝫtuit xp̄ꝫ

pati ꝛ ita intrare in glam suã. Jõ dic̃ Apl's ad Phili.ij. Hũiliauit semetipm fact' obediẽs vsq3 ad mortẽ. ꝯsequenť. ꝛc̃. Sic nos vo cati sum' ꝑ crucẽ supple pn̄e ad eternã glaz. Uñ scã crux figuraťi vga aurea. De q̃ Hester. v. ꝙ nul lus. Reqre inuẽtiõis scẽ crucis K Scdo dico p̃ncipal'r ꝙ crux xp̃i est exaltata in lymbo siue ĩ in ferno in signũ sue victorie ac pa trũ liberatiõis qñ ꝑ signũ crucis potenter dyabolum superauit ac sanctos liberauit. et signo crucis eos benedixit. Unde in euan. Ni codemi. ꝙ postq̃ dñs in loco cal uarie cũ scã cruce fuerat exaltat' ꝛ in cruce mortu' tũc descẽdit ad lymbũ. ꝛ extẽdẽs manũ suã dixit. Uenite ad me oẽs sci mei. Re. in fer. resurrectiõis q̃si in fine A. T. c̃ fuit impletũ dictũ ꝓpheticũ. Uir ga tua ꝛ bacul' tu' ipa me ꝯsola ta sunt. Est aũt notanduz ꝙ sctã crux est exaltata in inferno ꝓpter tria. Prĩo in signũ ꝙ dyabolũ su pauit. Sic̃ em̃ dyabol' ꝑ lignũ in ꝑadiso hũanũ genus supauit. ita xp̃s ꝑ lignũ scẽ cruc̃ eũ dyabolũ vicit. Uñ greg. in p̃fatiõe. Qui sa lutẽ hũani gener̃ i lig̃ crucis ꝯsti tuisti. vt vñ mors oriebať. ĩñ vi ta resurgeret ꝛc̃. Uñ lignũ sancte cruc̃ figurať nobis in vga de qua dr̄ Nũ. xxiiij. Cõsurget vga de is rahel ꝛ ꝑcutiet duces moab. Per vgã intelligiť sctã crux. Per mo ab intelligiť dyabol'. Nã Moab inťp̃taťdemon. Jste ꝑcussus ẽ vga. i. scã cruce cũ xp̃s in cruce su pauit dyabolũ. Uñ Cryſ. Ubicũ q3 demões signũ cruc̃ vidẽt ťriti fugiũt. timẽtes baclm q̃ plagã ac ceperũt. Qual'r dyabol' supatur ꝑ signũ crucis. exemplũ hui' req̃ re inuẽtiõis sancte cruc̃ D. Se cũdo in signũ ꝙ xp̃s infernũ con fregit ꝑ lignũ crucis. Req̃. iterũ inuẽtiõis. Tertio in signũ ꝙ xp̃s diabolũ ligno crucis vulnerauit sicut em̃ diabolus genus huma num letaliter vulnerauit cũ ei in ꝑadiso suggerebat vt diuinũ p̃ce ptũ trãsgredereť. ꝓpter qđ morte moriebať. sic xp̃s cũ cruce tanq̃3 cum gladio ip̃m vulnerauit ꝛ in terfecit. Uñ scã crux figurať nob in baculo ipsius dauid quo iecit Philisteuz Req̃. Georgij. F. Uñ Origenes. Null' demon ꝓpe sta re poterit vbi signuz crucis fue rit timẽs gladiuz in q̃ deiect' est Uñ vt' scẽ crucis bñ pz in q̃dã iuuene notario quẽ q̃dã mag' d cepit ꝛ ad quẽdã locũ in q̃ demo nes aduocauerat duxit ꝓmittẽs ei ꝙ ml't̃ diuitijs abundaret. Et ecce vidit quẽdã ethyo pẽ magnũ sup excellentẽ thronũ sedentẽ? in circuitu ei' alios ethyopes circa eũ cuz lãceis ꝛ fustib' stãtes. Tũc p̃nceps q̃ sedit sup thronuz inter rogauit nigromãticũ quare con uocati eẽnt. Rñdit ꝙ iuuenis iste q̃ secuz esset vellet ei seruire vt eũ diuitẽ faceret. Cui demõ. Si vis me odorare et seru' meus esse et deum xp̃m tuum negare faciam te diuitem. et postea in dexteram meã sedere. Qui ait. Absit vt xp̃m

abnegem ꝓpter diuitias. ꝛ mox si/
gnum cruc̄ edidit. ꝛ se christi ſuū
esse libere exclamauit. statimqꝫ cū
signū cruc̄ fecit omnis illa multi
tudo demonū euanuit. Post hec
cum quadā vice p̄dictus iuuenis
cū dn̄o suo eccl'iam sancte sophie
intrasset ꝛ ante imaginē crucifixi
starēt. vidit dn̄s suus q̄ imago su
per notariū oc'los fixos haberet
ꝛ inclinauit sibi. admirās dn̄s iu
uenem ex alia pte stare fecit. vidit
qꝫ q̄ imago in illā partē iterū ocu
los voluisset ꝛ sup notariū fixos
haberet ꝛ ei inclinauit. Tūc adiu
rat⁹ a dn̄o vt sibi diceret qd apud
demoniū meruisset ꝓpter qd eum
sic imago respiceret. Qui rn̄dit q̄
nihil boni nec reuerētie sibi fecissꝫ
nisi q̄ xp̄m tali die corā imago et
demonib⁹ negare noluisset ꝓpt' di
uitias. Tūc ciuis dn̄s su⁹ dedit ei
diuitas multas ꝛ filiā in vxorem
B Tertio p̄ncipal'r crux christi
exaltata est in eccl'ia ꝛ in xp̄ianita
te qn̄ Eraclius imꝑator restituit
in hierl'm. Legit' em̄ q̄ iudei cru/
cem xp̄i sub terra absconderūt. qꝛ
timebāt q̄ lex sua p cruc̄ē destrue
ret' quā tn̄ manifestabāt minante
helena q̄ veniens hierl'm ꝓ cruce
xp̄i inueniēda. Qua inuēta ꝛ hele/
na certificata de cruce dn̄i ptēz de
ea retinēs ad ꝓpria ē reuersa. aliā
ptem hierosolimis reliq̄t. vt exal
taret' ꝛ honoraret' in christianita/
te. Anno dn̄i. dc. xv. pmittēte dn̄o
flagellari ppl'm suū p seuiciā pa/
ganoꝝ. Cosdroas rex psaruꝫ oīa
regna terraꝝ suo imꝑio subiuga/
uit. hierl'm aūt veniēs a sepulchro
dn̄i. territus rediīt. sed secū partem
sancte cruc̄ quā scā Helena ibidē
reliquerat asportauit ꝛ vbiqꝫ oēs
eccl'ias xp̄i destruxit. Uolens aūt
ab omnib⁹ coli vt deus turrim ex
auro ꝛ argēto ꝛ interlucētib⁹ gem
mis fecit. ꝛ ibidē solis ꝛ lūe ꝛ stel/
laꝝ imagines collocauit. p subti/
les etiā ꝛ occultos aqueduct⁹ qua
si de⁹ desup aquā ꝓ pluuia infun/
debat. ꝛ in subt'ranea specu eq̄ q̄/
drigas trahētes ibant in circuitu
vt q̄si turris mouerēt. ꝛ tonitruū
sil'arēt. Filio āt suo regno tradito
residēs ipse in throno tanq̄ꝫ deus
pat' ꝛ sanctā crucē sibi a dextr̄ po
suit loco filij ꝛ gallū a sinistris lo/
co spūssancti. Si ꝟo iussit deū pa
trem noīari. Tūc eracli⁹ imꝑator
exercitum copiosum collegit ꝛ cō/
tra filiū cosdroe iuxta danubium
fluuiū dimicatur⁹ aduenit. Tan/
dem vtrisqꝫ principib⁹ placuit vt
ipi soli sup pontē ꝯfligerent. ꝛ qui
victor existeret ipse sine dāno vtri
usqꝫ exercit⁹ imꝑiū sibi vsurpa/
ret. Decretū etiā exiīt vt q̄cūqꝫ pre
sumeret suū p̄ncipem iuuare. ab
scisis crurib⁹ ꝛ brachijs ab eo ꝯti/
nuo in flumie mergeret'. Tūc era
clius se totū do obtulit ꝛ se sancte
cruci tota deuotione cōmēdauit.
Ambob⁹ ita in ꝯflictu durantib⁹
dn̄s eraclio victoriā tribuit. ꝛ to/
tum exercitū suo imꝑio subiuga/
uit adeo q̄ vniuers⁹ ppl's cosdroe
se fidei christiane subdidit. ꝛ sacrū
baptisma recepit. Cosdroas autē
ignorabat exitū belli qꝛ cū ab oīb⁹

De exaltatione crucis

odiret sibi a nemine intimat. Facto bello eracli⁹ ad cosdroam venit. ꝛ eũ in throno aureo sedere reperit. Et dixit ei. Quia lignũ sancte crucꝭ ſm modulũ tuũ honorasti si baptiſmũ ꝛ fidem xp̄i susceperis vitã ꝛ regnũ obtinebis. Si ãt hoc implere ꝯtẽpſerꝭ gladio meo caput tuũ abscĩdã. Cũ aũt ille acquescere nollet ꝓtin⁹ cũ decollauit. filiũ vero suũ decẽ annoꝝ quẽ cuꝫ eo repperit baptiſmũ accipe p̄cepit ꝛ regnũ patnũ ei dimisit. Turrim ṽo destruẽs aurũ argentũ et gẽmas ad reparandas eccias q̃s tyrann⁹ destruxerat refuauit. Sanctaꝫ ṽo crucẽ suscipiẽs hierlm reportauit. Cũ aũt de monte oliueti descendẽs ꝑ portã quã dñs intrauerat passur⁹ in equo regio et ornamentꝭ impialibꝫ ingredi vellet. repẽte lapides porte descẽderũt ꝛ inuicẽ quasi mur⁹ se clauserũt. Sup q̃ cunctꝭ stupẽtibꝫ angelus dñi signũ crucꝭ in manibꝫ tenens sup portã apparuit di. Lux rex celoꝝ ad passionẽ suam ꝑ hãc portã intraret nõ cultu regio sed hũili asello ingrediẽs hũilitatꝭ exemplũ suis cultoribꝫ dereliqt. Et his dictꝭ angel⁹ abscessit. Tũc impator lachrymis infusus seipsuꝫ discalciauit ꝛ vestimẽta vsqꝫ ad camisiã exuit. crucẽqꝫ dñi accipiens vsqꝫ ad portã hũiliter baiulauit. Statimqꝫ porta se erigẽs. ꝛ duricia lapidũ libeꝝ ingressuꝫ intrantibꝫ patefecit. Odor aũt suauissimus q̃ eodeꝫ die eodẽqꝫ momẽto quo de turri cosdre sctã crux fuit ablata hierosolimis tunc redijt ꝛ oẽs mirabili suauitate refec. Rex aũt deuote in has laudes scẽ crucis ꝓrupit. O crux splẽdidior cũctis astris. mundo celebris. hoibꝫ multũ amabil. sanctior vniuers. q̃ sola fuisti digna portare talẽtuꝫ mũdi. dulce lignũ salua p̄nteꝫ cateruã in tuis laudibꝫ hodie ꝯgregatã vexillo tuo signatã. Sicqꝫ p̄ciosa crux ĩ loco suo restituit ꝛ antiqua miracula renouant. Quidã mortuus vite restituit. Quattuor paralitici curant. Decẽ leprosi mundant. Quĩdecim ceci illuminant. Demones effugãt. ꝛ a varijs languoribꝫ p̄limi liberant. Et sic impator ad ꝓpria remeauit ꝛ ĩ diuersis locꝭ mltas ecclĩas repauit. Et sic exaltata est scã crux honorifice. Vñ institutũ est vt dies ille a xp̄ianis veneret. ¶ Est notandũq scã crux ẽ exaltata ĩ ecclĩa ꝓpt tria. Prio ꝓpt memoriã passionis xp̄i. Vñ ps. Respice ĩ fa. xp̄i t.q.d. Cõsidera passionẽ xp̄i q̃ta ꝑ te ẽ passus ꝛ ne obliuiscar. Vñ dñs nos Treñ. iij. monet. Recordare pauptatꝭ mee ꝛ pot⁹ absinthei ꝛ fell ꝛc. Certe h̄ dꝫ q̃libet christian⁹ facere vt veracit possꝫ dicere illud qd sequit ibidẽ Memoria memor ero et tabescet in me anima mea Sic fecerunt sctí. Sic ꝛ nos dẽm⁹ facere vt possum⁹ dicere cũ aplo ad Gal. ij. Xp̄us ꝯfixus suꝫ cruci. Et iõ hortat nos apls ad He. xij. Deponẽtes oĩe pond⁹ ꝛ circũstans nos peccatũ. curram⁹ ad ꝓpositũ nob certamẽ aspicientes iesum q̃

sustinuit crucē. Recogitate eu3 q̄ talē sustinuit a pctōrib9 ꝯdictōe3. q.d. O christiane cū intras eccl'a3 respice crucē ꝯsidera ⁊ attēde xp̄m crucifixū q̄3 nud9 ī cruce pependit vide man9 pforatas. totū corpus laceratū. lat9 lācea pforatū caput benigne ad te inclinatū Un̄ dicit p pphā3 Treñ.j. O vos oēs q̄ trā/sitis p viā ⁊c̄. q̄re merito debem9 passionē xp̄i in mēoria hr̄e vt pos/sim9 dicere illō Hier.iij. Ecce nos venim9 ad te. tu em̄ es dn̄s de9 nr̄ Jō merito debemus te adorare ⁊ laudare. Un̄ canit eccl'ia. Adora/mus te xp̄e ⁊ bn̄.ti. q2 p cru.tu.re. mūdū. Un̄ de h̄ habem9 exemplū Legit̄ em̄ q̄ q̄dam bn̄s in ꝯsuetu dine q̄ frequēter orauit an̄ imagi nem crucifixi ac memoriā passio/nis ei9 semp habuit. tādē ille mor tu9 est q̄ habuit amicū dilectū ⁊ de votū. q̄ etiā ieiunijs ⁊ orōnib9 ro/gauit dn̄m vt ei dignaret̄ on̄dere vtrū saluat9 esset vel ne. Qui vlti mo apparēs ei deo pmittēte dixit tuo desiderio exigēte qō habes cō cessum ē mihi tibi indicare me eē saluatū. cui ille. rogo g̃te vt mihi dicas q̄ sit maior cā tue saluatōis Rn̄dit. q2 in mēoria sp habui pas sionem xp̄i. Un̄ omni die qn̄ veni ad eccl'iam dū potui iui an̄ imagi nem crucifixi. ⁊ dixi Dn̄e h̄ sto tan q̄3 pctōr maxim9 an̄ terribilē iudi ce3. obsecrās tuā mia3 vt mihi vel' esse pius iudex in egressu aīe mee a corpe. Na3 ppt̄ meā culpā tu es miserabilit̄ passus. q̄re merito de beo te diligere. tibi grar̄ū actiōes referre. te adorare ⁊ semp lauda/re. ppt̄ hoc su3 saluat9. Un̄ sic fuit impletū illud p̄s. Memor fui iu/diciorū tuorū a se. dn̄e ⁊ cō. ⁊c̄. Un̄ o simplex laice q̄ nescis libros le/gere audi horas canonicas q̄ desi gnant septenā passionē xp̄i. Nam hora matutina capt9 ⁊c̄. Un̄ p̄s. Septies ī die laudē dixi tibi. Sic ⁊ tu facias. Ecce passionē xp̄i ex/pansam corā te in eccl'ia in cruce in medio tēpli in alto vt oēs pos/sint in eo legere. Qō bn̄ p̄dictū ē. Jsa.xj. Jn die illa radix yesse. id ē xp̄s ī cruce stat. s. in eccl'ia ī signu3 pplorū. ip̄m gentes depcabunt̄. ⁊ erit sepulchrū ei9 gloriosu3. Unde Bern̄. Astat imago dei orāti. aut nascent. aut resurgent. aut mori ent. q̄d rn̄debim9. q̄d loquemur. q̄d cogitabim9 dn̄e nisi q̄ d corpe tuo fecisti nob spectaculū. Hec il le. q.d. vt passionē tua3 in mēoria habeam9. O Scd̄o ppt̄ excitatio nem deuotōis. q̄s em̄ xp̄ian9 du3 in eccl'ia videt imaginē crucifixi ⁊ exēplū passiōis xp̄i nō vellet deuo tionē hr̄e et intelligere q̄ dn̄s ppt̄ eū sic eēt passus. ⁊ sic ei ꝯpati certe null9. Un̄. j. Pe. iiij. Xp̄o igit̄ pas/so ī carne. ⁊ vos eadē cogitatōe. i. deuotōe armamini. Un̄ sic in me moria passione3 xp̄i hr̄e dēm9. ita seq̄t̄ q̄ tūc intelligere dēm9 ipsu3 ppt̄ nos eē passu3. ⁊ sic deuotionē ⁊ ꝯpassionē ad eū hr̄e. Un̄ Aug9. ī ser. Qui recte intelligit vtrūq3 im plet. s. mēoriā ⁊ ꝯpassionē. ⁊ sic ser uiet vniuersissimo dn̄o. vn̄ Hier. iij. Dabis eis scutū cordis laborē

tuum. Scutũ ſm Bern̄. eſt crux in qua xp̄s laborauit ꝓ nobis. quam crucẽ dat nobis xp̄s tanq̄ ſcutum cordis .i. excitationẽ deuotionis. Quapropť ſctã crux figuraẗ nob in virga cũ qua moyſes ꝑcuſſit ſilicem ꝛ egreſſe ſunt aque largiſſime vt habeẗ Nu. xx. vbi legiẗ ꝙ cũ oĩs multitudo filioꝝ iſrl̕ venerũt in deſertũ ſyn ꝛ nõ haberẽt aquam vt biberẽt ꝛ defecerũt p̄ ſiti. tũc ex iuſſu dei tulit moyſes virgã et ꝑcutiens petrã bis egreſſe ſꝫ aque largiſſime. ita vt populus biberet Moraliẗ. Sic qñ cor nõ hꝫ deuotionẽ. tũc debꝫ intelligere quomõ xp̄s in cruce ſuſtinuit amarã paſſionẽ. ꝛ ſic cor durũ cum ꝟga .i. cũ cruce ꝑcutere. tũc crux xp̄i excitat in corde duro deuotionem. Unde Bern̄. O dulciſſime dñe ieſu libẽter te audio regnantẽ in cel̕. libentius naſcentẽ in terrꝭ libentiſſime crucẽ ꝛ clauos ꝛ lanceã ſuſtinentẽ Iſtoꝝ em̄ memoria incaleſcit cor meũ ꝛ dat fontẽ lachrymaꝝ. ¶ Tertio ꝓpter imitationẽ volũtatꝭ ita vt hõ tota volũtate ſubleuet ſe ꝑ deſideriũ ad celeſtia. Iuxta illõ Coll̕. iij. que ſurſum ſunt querite. vbi xp̄us eſt in dextera dei ſedens Uñ in ſignũ huiꝰ dixit xp̄s Io. xij. Cum exaltatꝰ fuero oĩa trahã ad meipſum. q. d. Cũ exaltatus fuero .ſ. in cruce quicunq̄ tunc ſe eleuat ꝑ deſideriũ volũtatis ad meã paſſionem .ſ. credẽdo ſe firmiẗ ſaluari ꝑ meã mortẽ. Et ſic exemplo mee paſſionis volũtarie pati oĩa aduerſa mũdi que ſm Gregorium nos ad deũ cõpellũt. illũ traham ꝑ grãm ꝛ miſericordiam. Uñ dicit ap̄l̕us ad Gall̕. vj. Quicũq̄ hanc regulã ſecuti fuerĩt pax ſuꝑ illos ꝛ miſericordia. Uñ dic̃ dñs Oſee xj. In funiculis adã traham eos .i. in penalitatibꝫ huiꝰ p̄ſentis vite. Hoc ꝯſiderans p̄s. in ſp̄uſancto dicit. Multiplicate infirmitates eaꝝ poſtea accelerauerũt. ſcꝫ cum tota volũtate pati. ꝛ ſic cũ xp̄o exaltari in etna gloria. Uñ ꝓpť hãc exaltationẽ xp̄i in cruce cũ qua nos trahit in celum ſancta crux figuraẗ nobis in ſchala quã vidit Jacob. ſicut habeẗ Geñ. xxviij. vbi diciẗ ꝙ qñ iacob patriarcha ſurripuit bñdictionẽ fratrꝭ ſui Eſau fugit eũ ꝛ prexit ĩ meſopotamiã ad Laban frẽm matrꝭ ſue. Cũq̄ veniſſet ad quedã locũ poſt ſolis occaſum et vellet in eo requeſcere. vidit in somnis ſcalam ſtantẽ ſuꝑ terrã ꝛ cacumen eiꝰ tangẽs celum. Angelos q̄ꝫ dei aſcendẽtes ꝛ deſcẽdentes per eã ꝛ dñm innixũ ſcale. Qui poſtq̄ euigilauit ait. Uere nõ eſt h̄ aliud niſi domꝰ dei ꝛ porta celi. Moraliter. Per ſcalã intelligiẗ ſctã crux Per dñm innixum ſcale intelligiẗ xp̄us affixus cruci. Per angelos aſcẽdentes ꝛc̃. hoĩes ſubleuantes ſe toto voluntate ad deũ. ꝛ exẽplo xp̄i paſſi omnia aduerſa libẽẗ patientes. Et iõ dicit Bern̄. Impoſſibile eſt vt caput ꝑ vnam viam incedat ad patriã ꝛ mẽbra ꝑ aliam. Ideo certe ſancti imitati ſũt xp̄m tanta volũtate ꝛ exemplo xp̄i oĩa aduerſa mũdi libenẗ ſunt paſſi vt

sic exaltarent in gloria. Un̄ Greg. Uide electos nil p̄n̄t glie querere. libenter inopiā sustinere. mala mūdi equanimit̄ p̄peti vt possint in fine coronari ꝛc. ¶ Apud syriam in ciuitate berith q̄dā christian⁹ sub annua pensione hospitium h̄ns imaginē crucifixi cōtra faciē lecculi in pariete affixerat et ibi orōnes suas cōtinue faciebat. Post annū vero aliam domū cōduxit ꝛ imaginē ex obliuione reliquit. Quidā aūt iudeus p̄dictam domū ꝯduxit. et quodā die vnum de suis ꝯtribulib⁹ ad cōuiuiū inuitauit. Int̄ epulas aūt ille q̄ inuitatus fuerat circūspexit ꝛ imaginē infixā parieti ꝯtuet̄. ꝛ in illū q̄ eum inuitauit ira fremens cur imaginē xp̄i iesu nazareni tenere audeat cominat̄. Ille aūt cum adhuc p̄dictā imaginē nō vidisset iurauit q̄ de imagine nihil sibi ꝯstaret. Tūc ille placatū se simulans valefecit. et ad p̄ncipes sue gent̄ abiens iudeū illū de imagine accusauit. Judei igit̄ congregati ad domū ei⁹ cōueniūt ꝛ visa imagine illum diris ꝯtumelijs afficiunt ꝛ extra synagogā semiuiuū p̄ijciūt. imaginē v̄o pedib⁹ ꝯculcantes ꝛ in ea cūcta opprobria dn̄ice passionis renouauerūt. Cū v̄o latus lancea p̄forassent ꝓtin⁹ sanguis ꝛ aqua effluxit ꝛ suppositum vas ip̄leuit. Stupefacti iudei sanguinem illū ad synagogas detulert̄. et oēs infirmi ex eo inūcti ꝓtinus curabant̄. Tūc iudei ep̄o r̄re oīa p̄ ordinē narrauerūt. ꝛ baptisma et fidem xp̄i vnanimit̄ acceperūt. Ep̄us āt sanguinē illū in ampull̄ cristallinis ꝛ vitreis ꝯseruauit. Factum est aūt h̄ anno dn̄i. d. ccl. tūc oēs iudei synagogas in eccl'as cōsecrauerūt. Et extūc h̄ mos inoleuit vt eccl'ie ꝯsecrarent̄. Nā an̄ tm̄ altaria ꝯsecrabant̄. Un̄ ꝓt̄ istud miraculū ordinauit eccl'ia. v. yd⁹ nouēbris fieri memoriā passiōis xp̄i. Nam ꝛ rome ꝯsecrata ē eccl'ia in honorē saluatoris. vbi ampulla cū illo sanguine reseruat̄ ꝛ solēne festum tūc agit̄. Apud ꝯstantinopolim q̄dā iude⁹ eccl'iā sancte Sophie ingressus quandā imaginē xp̄i ibidem ꝯspexit. Qui se ibi solū ꝯsiderans gladiū arripuit et ipsā in guttere p̄cussit. stati inde sanguis exiuit ꝛ caput ꝛ faciē iudei aspersit. Qui territus imaginem accepit ꝛ ipsam in puteū p̄ijciens statim aufugit. Quidā autē christianus eidē obuiauit dicens Un̄ venis iudee aliquē hominē occidisti. Et ille. falsum ē. Cui rursus ille dixit. Uere homicidiū perpetrasti. ꝛ ideo saguine aspersus ē Tūc iudeus. Uere de⁹ christianorum magn⁹ deus est ꝛ fides eius firma p̄ omnia cōprobat̄. Nequaq̄ em̄ hominē p̄cussi. sed xp̄i imaginem ꝛ ꝯtinuo sanguis de gutture eius emanauit. Duxit autē iudeus hominē illum ad puteū ꝛ inde sanctam imaginē extraxerūt Plaga in gutture christi adhuc cernitur vt fert̄. Judeus vero cōtinuo factus est fidelis.

De sancto mattheo. Sermo. lvj.

De sancto Mattheo

Idit iesus hoiez sedentē in thelonio. et ait illi. Sequere me. Et surgēs secut⁹ est eū Mat. ix. Notate charissimi. dicit em̄ Hiero. in origi. q maiestas diuinitatis occulta que in humana facie relucebat ex pio aspectu videntꝫ ad se trahere poterat. Nā si in magnete lapide hec virt⁹ est vt vestucas sibi copulet. q̄to magꝫ dn̄s oīm creaturaꝝ ad se trahere poterat quos volebat. Hinc ē em̄ q xp̄s qui vidit sctm̄ mattheū traxit eū vt sequeret̄ euz Quare dr̄ Uidit iesus hoiez se. ꝛc̄. In q̄bꝫ quidem ̄vbis duo notant̄ Primū est vocatio grōsa ipsi⁹ xp̄i videntꝫ mattheū. qd̄ notat̄. cuz dr̄ Uidit iesus hoiez sedentē. Scd̄m est imitatio fructuosa ipsi⁹ mat. cū addit̄. Et surgēs secut⁹ est ꝛc̄. Dico p̄mo q in ̄vbis p̄missis notant̄ voca. grō. ꝛc̄. ¶ Est notandum q xp̄s vocauit sanctū mattheuz ad tria quibꝫ posset mereri vitā eternam. Prio ad fidē christianam sine q̄ null⁹ pōt saluari sic̄ apl'us dicit Heb. xj. q impossibile ē sine fide deo placere. Jō dicit Aug⁹. nemo pōt ad filioꝝ numerū ptingere nisi p fidē. Jō ne scūs matthe⁹ ī infidelitate sua periret xp̄us eū vocauit sic̄ ꝛ alios apl'os ad fidē. Un̄. j. Pe. ij. de tenebris infidelitatꝫ vos vocauit in admirabile lumē suū scꝫ fidei. Et in signū hui⁹ apl'i cū recedere volebāt ab inuicē vt ̄fm p̄ceptū xp̄i ī fidem p mūdū p̄dicarēt cōuenerūt ꝛ fecerūt simbolū mai⁹. Dicit̄ ei mai⁹ ꝓpt̄ dignitatē p̄sonaꝝ. in q̄ simbolo sūt. xij. articuli ̄fm q sunt duodecim apl'i. Jstos articulos fidei fecerūt in signū q sicut eos vocauit ad fidē xp̄ianā. sic etiā volebāt ōn̄dere q essent veri xp̄iani ꝛ q ꝓpter fidē vellēt mori. Et scūs matthe⁹ fec̄ hūc articulū. Jnde ventu⁹rus est iudicare viuos ꝛ mortuos q̄ est magn⁹ articulus fidei. Jpse etiā euāgeliū de hūanitate christi scripsit. qd̄ incipit Liber generationis iesu xp̄i filij dauid ꝛc̄. Qd̄ q̄dem euangeliū vt legit̄ in ei⁹ legē da ꝓprijs suis manibꝫ scripsit. et repertū est cū ossibꝫ scti Barnabe anno dn̄i. d. Barnabas em̄ vnus fuit de septuaginta duobus discipulis dn̄i qui multum extollitur ꝛ laudat̄ in actibꝫ apl'oꝝ. Nā ipse multa fecit p xp̄o. Qui pgens cyprū vt ibi ̄vbū dei p̄dicaret euāgelium sci matthei secū ōtulit. ꝛ sup infirmos illud ponēs. oēs dei virtute ac tā fide sci barnabe q̄ꝫ merito matthei ꝯtinuo sanauit. Et sic ptꝫ quō fuit vocat⁹ a xp̄o ad fidez qua meruit eternā gloriā Un̄ pōt dicere illud. ij. Thi. iiij. Bonū certamen certaui. cursum ꝯsūmaui. fidē seruaui. in re. repo. est mihi ꝛc̄ ¶ Secūdo vocauit eū ad ꝯuersionē siue pniām sine q̄ sil'r null⁹ pōt saluari. Naz dicit p̄s. Nisi cōuersi fueritꝫ gladiuz suū vibrabit. Et iō dixit xp̄s Lu. xiij. Nisi pniāz habueritis omnes simul pibitis. Jdeo xp̄us vocauit sanctū mattheum ad penitentiaz ne periret.

Qualiter aūt eum vocauit osten/dit in euāgelio. Et factū ē āno dñi xxxj. luna. x. feria secunda. q iesus in illo tpe vidit puplicanū nomie leui sedentē ad theoloniū. Et ait illi. Sequere me. Et relictis om/nib9 surgens secut9 est eū. Et añ/q̄ꝫ secut9 est eum fecit cōuiuiū magnum. s. ipse leui siue matthe9 in domo sua. Et erat turba mlta publicanoꝝ ꝛ alioꝝ qui cum illis erant discūbentes. Et murmura/bant pharisei ꝛ scribe eoꝝ dicētes ad discipulos ei9 Quare cū peccatorib9 ꝛ publicanis manducatꝭ ꝛ bibitis. Et rñdens iesus dixit ad illos. Nō egent q sani sunt medi/co sed q male hñt. Nec est op9 va/lentib9 medic9. sed male hñtibus Euntes autē discite q̄d est. Volo misericordiā. ꝛ nō sacrificiuꝫ. non em̄ veni vocare iustos sed pecca/tores ad pniam. Vñ sctūs mat/theus pōt bñ dicere illud Hiere. xxxj. Cōuerte me ꝛ cōuertor. q: tu dñs deus me9. Postq̄ꝫ em̄ cōuer tisti me egi pniam ꝛ postq̄ꝫ osten/disti mihi. s. iusticiaꝫ pcussi femur meū. Confusus sum ꝛ erubui. q̄m sustinui opprobrium adolescētie mee. s. peccatū. Vñ Amb. in persona scī matthei. Odi gen9 meū. fu/gio vitā meā. soluꝫ te sequor dñe iesu q sanas vulnera mea. s. vocā do me ad pniam. ¶ Tertio vo/cauit ad statū sancte vite in q̄ pos set diuinā pacem mereri. Naꝫ in mūdo pter peccatuꝫ hō multas miserias patit. Juxta illud salua/toris Jo. xvj. In mūdo p̄ssurā habebitis. scꝫ pter peccata que in mūdo regnant. Nā vt dicit. j. Jo. ij. Omne qd est in mūdo ꝛc. q̄bus trib9 inuoluti sunt hoies in mundo. Jstis em̄ trib9 peccatis pecca/uerūt tres sancti homies quos si deus nō vocasset ab illis peccatꝭ fuissent damnati eternalr. Quoꝝ p̄mus fuit dauid. q peccauit pec/cato luxurie. Nam adulteriū cō/misit cū Bersabee mlr valde pulechra vxore. vrie betheij ꝛ ppter h̄ adulteriū vriam fidelissimū mili/tem fecit occidi. vt habet. ij. Re. xj quē tñ dñs ad suam grām ꝛ misericordiā vocauit q cognouit peccatum suū ꝛ penituit dicēs. Mi/serere mei deus ꝛc. Jdeo de9 fecit eum phetā ꝛ psalmistā. cui9 psal/mi in ecclīa frequētant. Secūd9 fuit scūs paulus q peccauit pec/cato supbie. ita q pter nimiā supbiam ecclīam dei psecutus ē. Jō vocabat p̄us saulus a saul sup/bissimo rege dictus. Saulus em̄ interp̄tatur petitio mortis. quod sibi bene cōpetebat tempe sue pse/cutionis. Nam sanctoꝝ mortem petebat intimo corde. vt habetur Act. ix. Saulus adhuc spirās minarum ꝛ cedis in discipulos ꝛc. quem tñ deus etiam vocauit ad penitentiā ꝛ ad statum sancte vi/te. Unde dicit ad Gal. Cum aūt placuit ei qui me segregauit de vtero matris mee. et vocauit per gratiam suam. Sequit. cōtinuo nō acquieuit carni ꝛ sanguini ꝛc.

Un̄ fact⁹ vas electionis ꝛc̄. Cui⁹ doctrine ꝛ ep̄le p̄ ceterꝫ scripturis ampli⁹ in eccl'ia recitant. Terti⁹ fuit sc̄us matthe⁹ q̄ peccauit pec/ cato auaricie. Nā turpib⁹ lucrꝫ ad herebat. Fuit em̄ thelonari⁹. ideo vocat publican⁹. vt habet Lu.v. Uidit iesus publicanū noīe Leui ꝛc̄. hunc vocauit xp̄us ad statum sc̄e vite. cū dixit vt sup̄ habet. Se quere me. ꝛ secut⁹ est euꝫ. ꝛ sic fecit ap̄l'm ꝛ euāgelistā. Cui⁹ euāgelica doctrina p̄ ceterꝫ euāgelistꝫ magꝫ in eccl'ia frequētat. Un̄ dic̄ Amb. sup lucam. Sequebat mattheuꝫ iam letus ꝛ exultauit di. Jam nō publicanū gero. iam nō porto le/ ui. i. peccatorē. exui leui p⁹q̄ꝫ xp̄m indui. q̄re bene d̄r matthe⁹ qd̄ in/ terp̄tat domū festinatōis. Fui em̄ domū festinationis p festinā con uersioneꝫ. ℞ Secūdo notat sancti mat. imitatio fructuosa. cū addit. surgēs secutus est eū. Cir/ ca quod notandū ꝙ sc̄us mat. se/ cutus est xp̄m in trib⁹. que sūt val de fructuosa ꝛ eternā vitā meren tia. Primo in vera pauptate. Nā xp̄us dicit Lu. xiiij. Nisi q̄s renū/ ciauerit oīb⁹ que possidet nō pōt esse me⁹ disci. Cui⁹ rō est. Nā ipse vt dic̄ Bern̄. fuit paup nat⁹ paup vixit. paup obijt. Hec em̄ pauper tas est euāgelica pfectio. Un̄ dixit xp̄s Lu. xviij. Si vis pfect⁹ eē ꝛc̄. Sequit. et sequere me. Certe hec fecit sc̄us matthe⁹. Nam mox vt xp̄s eū vocauit ꝯtinuo theloneuꝫ reliquit ꝛ oīa que habuit. Un̄ dic̄ Lu. v. de eo. ꝙ relictꝫ omnib⁹ sur/ gens secut⁹ est eū. s. in vera paup/ tate. Un̄ Amb. in omel. Propria reliquit q̄ rapiebat aliena. Un̄ pt dicere cū petro illō Mat. xix. Nos reliq̄mus oīa ꝛc̄. Un̄ dicit Bern̄. O dulcꝫ fatuitas q̄ relinquit mū/ dus ꝛ amplexat xp̄s. quare meri/ to meruit eternā gl'iam. Nā dicit saluator. Uos q̄ reliquistꝫ oīa ꝛ se cuti estis me centuplū accipietis et vi. eter. possi. Secūdo secut⁹ est xp̄m ī vera obediētia. Cū em̄ dn̄s voluit recedere ab eis ꝛ celū ascē/ dere dedit p̄ceptū. vt hēt Marci vl. dicēs. Eūtes in mūdū vni. ꝛc̄. Qd̄ fecit sc̄us mat. cū alijs apl'is. Nam d̄r ibidē. Jlli aūt pfecti p̄di/ cauerūt vbiqꝫ ꝛc̄. Un̄ dicit Aug⁹. obediētes mādatū nō pcrastinat. sed parat man⁹ opi. pedes itineri ꝛ totū se impēdit vt mādatū ipe/ trantꝫ impleat. Certe h̄ fecit sc̄us matthe⁹. Un̄ legit ꝙ p̄us p̄dica/ uit in iudea. postea ī macedonia. ꝛ diuisis apl'is p̄dicauit apd̄ mur gundiā. Reqre quō post ascensio nē dn̄i. andree in s̄mone p̄mo fol. Deinde p̄dicauit in ethiopia in ci uitate q̄ dicebat Nadauer. vbi du os magos reperit noīe zaroes et arfaxat. qui ita hoīes artib⁹ suis deludebāt vt q̄scunqꝫ vellēt mē/ broꝝ officioꝝ sanitate p̄uare vide rent. q̄ in tantā sup̄biā eruperunt vt se quasi deos ab hoīb⁹ facerent adorari. Matthe⁹ aūt p̄dictā ci/ uitatē ingressus ꝛ apud eunuchū candacis regine quē Philippus baptizauit. vt habet Act. viij. ho/ spitabat. ꝛ ita magoꝝ seductiōes

detegebat. vt quicqd illi faciebāt hominib9 in perniciē h ipse cōuerteret in salutē. Eunucho aūt scm̄ mat. īterrogante. quō tot linguas loquere͂t ꝛ intelligeret exposuit ei matthe9. quō spūsancto descēdente oīum linguaꝝ sciam apl'i recepissent. Et sicut illi q̄ ꝑ supbiā turrim vsq3 ad celū edificare volue͂t et ꝑ cōfusione linguaꝝ ab officio cessauerūt. q2 sciam linguaꝝ non habuerūt. sic apl'i sciam oīm linguaꝝ habuerūt vt turrim nō d lapidib9 sed ꝟtutib9 ꝯstruāt. ꝑ quā3 oēs q̄ crediderint celu3 ascēdant. Tūc venit vnus q̄ dixit illos magos cū duob9 draconib9 aduenisse q̄ ignē sulfureū ex ore ꝛ naribus euomētes cūctos hoīes occidebāt Apl'us aūt signo cruc̄ se muniēs secur9 ad eos exiuit. Quē mox vt dracones viderūt an̄ pedes eius ꝓtin9 corruerūt ꝛ dormie͂t. dixit q3 maḡ. Ubi est ars vr̄a. excitate eos si potest̄. Ego nisi dn̄m rogassem qd mihi cogitastis inferre in vos ꝓtin9 retorsissent. Cū aūt populus ꝯuenisset p̄cepit draconib9 vt in noīe iesu abirent. ꝛ nullū ledentes ꝓtin9 abierūt. Cepitq3 populo de gl'ia terrestr̄ padisi magnū sermonē facere. asserēs ipsu3 oīb9 montib9 eminere ꝛ ꝓxīm celo esse. spinas ꝛ tribulos ibi nō eē. rosas ꝛ lilia ibi nō marcescere senectutē ibi nō euenire. sed hoīem ibi semꝑ iuuenē manere. angeloꝝ organa sp ibi resonare. De h aūt terrestri padiso dixit hoīem esse eiectū. sed ꝑ xp̄m in celestē padisum reuertē dum. Et cū h pp'lo loquere͂t. ecce subito tumult9 fact9 est in q̄ filius reḡ plāgebat͂. Quē cū magi suscitare nō pn̄t. dixerūt regi q2 ad cōsortium deoꝝ rapt9 esset. ꝛ iō imaginē sibi ꝛ tēplū ꝯstrui opꝫ. Tūc p̄dict9 eunuch9 magos custodire faciēs apl'm aduocauit. Qui orōne fusa eū ꝓtin9 suscitauit. Quapꝓpt͂ rex noīe eglipp9 h viso ꝑ vniuersa3 regionē suā misit tuos di. Uenite ꝛ videte deū in effigie hominis latentē. Uenerūt g̃ cū coronis aureis ꝛ diuersis sacrificioꝝ generib9 volētes sibi offerre et sacrificare. Quos scūs mat. compescuit di. Uiri q̄d facitis. ego nō sū de9. sed sum seru9 dn̄i nr̄i iesu xp̄i Jlli aūt de auro ꝛ argento qd sibi attulerāt ip̄o iubēte magnā ecclesiam fabricaue͂t. quā in. xxx. dieꝝ spacio ꝑfecerūt. Et apl's pl'ib9 annis ibi sedit ꝛ totā egyptū ad fidē ꝯuertit. Rex aūt eglipp9 cū vxore sua ꝛ omni pp'lo baptizat9 ē. Epigeniam aūt filiā reḡ apl's deo dedicatā plusq3. cc. ꝟginibus p̄fecit. Et sic pꝫ qual'r obedient͂ p̄ceptu3 xp̄i cōpleuit. p̄dicādo fidē ꝛ ꝯuertendo ppl'm. Un̄ cōuenient͂ p̄t dicere illud Lu. xv. Ecce tot annis seruiui tibi ꝛ nūq3 mādatū tuum p̄teriui ꝛc̄. Et dic̄ Amb. sup Lucā in ꝑsona scī mat. Omne mādatū tuū sicut cauteriū imp̄ssum teneo. ℒ Tertio secut9 est xp̄m in charitate. iuxta doctrinā xp̄i Jo. xv. Sicut dilexit me pr̄ et ego di. vos ꝛc̄. sc3 ꝑfecta charitate. Mane in dilectiōe mea. s. me diligēdo

et moriẽdo ꝑpt me sicut ego mo/
riar ꝓ vobis. Seqꝛ. nã maiorem
charitatẽ nemo hꝫ vt aïaꝫ ꝛc. Cer
te istã ꝑfectã charitatẽ habuit san
ctus matthe⁹. Naꝫ ꝑpt amorẽ xp̃i
sustinuit morteꝫ. Vñ legiꝛ postq̃ꝫ
rex eglippus moriebaꝛ successit ei
hirtacus rex q̇ virginẽ epigeniaꝫ
filiã defuncti regꝭ ꝯcupiscens ꝓ/
misit aplõ dimidiũ regni sui si eã
sibi in ꝯiugiũ cõsentire faceret. qꝛ
pulchra erat. Cui aplꝰus ait ꝙ iu/
xta morẽ p̃decessoris sui die dñi/
ca ad ecclꝰiam cõueniret ꝛ p̃sente
epigenia cũ ceterꝭ virginibꝫ audi/
ret q̃ꝫ bona sint iusta cõnubia seu
ꝯiugia. Quo rex cũ gaudio festi/
nauit putãs ꝙ aplꝰus vellet sua/
dere epigenie ꝯiugiũ. Mattheus
aũt ꝟginibꝫ ꝛ omni pplõ ꝯgrega/
tis de bono matrimonij diu locu
tus. iõ a rege plurimũ est lauda/
tus. credẽs ꝙ aplꝰus iõ faceret vt
animũ virginis ad ꝯsensum ma/
trimonij ꝓuocaret. Deinde silen/
tio facto aplꝰs ꝫmonẽ repetijt di.
Cũ bonũ sit matrimoniũ si saluo
federe teneaꝛ. tñ vos astantes bñ
scitis ꝙ si aliq̇s seruoꝝ regꝭ spon
sam suã sibi vsurparet. nõ solũ re/
gis offensaꝫ sꝫ etiã mortẽ mereret
Nõ qꝛ vxorẽ duxisset. sed qꝛ spon/
sam dñi sui accepissꝫ. Ita ꝛ tu rex
sciens epigeniã eterni regꝭ spõsaꝫ
effectã ꝛ sacro velamine ꝯsecrataꝫ
quõ poterꝭ spõsaꝫ potioris te tol/
lere ꝛ tuo matrimonio copulare.
Quo audito rex p̃ ira furibũdus
abscessit. Aplꝰus aũt intrepidus ꝛ
ꝯstans oẽs ad patientiã ꝛ ꝯstãtiã
ꝯfortauit. ꝛ epigeniã ex timore co
ram se ꝓstratã cũ ceteris ꝟginibꝫ
bñdixit. Pꝰ missaꝝ ãt solẽnia mi/
sit rex spiculatorem q̇ iuxta altare
Mattheũ stãtẽ ꝛ expãsis manibꝫ
ĩ celũ deũ orãtẽ misso a tergo gla/
dio inꝛfecit ꝛ martyrẽ ꝯsecrauit.
Qđ pplꝰs audiẽs palatiũ regꝭ incẽ
dere volebat. sꝫ p̃sbr̃i et diacones
mox ꝯueneꝛt ꝛ martyriũ matthei
aplꝰi cũ gaudio celebrauerũt. Rex
ꝟo cũ nec ꝑ matronas nec ꝑ ma/
gos posset aïm ꝟgĩs ĩmutare. to/
tam domũ ei⁹ copioso igne accen
dere voluit. ꝛ ipsaꝫ cũ ceterꝭ ꝟgini
bꝫ ꝯcremare. Aplꝰs ãt eiusdẽ appa
rẽs totũ ignẽ de domo ei⁹ excussit
ꝛ ignis erũpẽs palaciũ regꝭ intra
uit. ꝛ solo rege cũ vnico filio eua/
dẽte cũcta cõbussit. Statiqꝫ fili⁹
ei⁹ arrept⁹ a demonio ꝛ p̃ris cri/
mina ꝯfitẽs ad aplꝰi sepulchrũ ꝓ/
perauit. Pr̃ lepros⁹ effect⁹ ẽ. q̇ cũ
curari nõ posset gladio seip̃m oc/
cidit. Popul⁹ ãt frẽm epigenie ab
aplõ baptizatũ ĩ regẽ ꝯstituit Qui
ꝑ ãnos. lxx. regnauit ꝛ xp̃ianũ cul
tum magnifice ãpliauit. ꝛ totã ꝓ/
uinciã ethiopie ecclesijs repleuit.
Zaroes aũt ꝛ arfaxat ab illa die q̃
aplꝰs filiũ regꝭ suscitauit. fugierũt
ꝑsidẽ. Sꝫ symon ꝛ iudas eos ibidẽ
vicerũt. Et sic ptꝫ q̃lr scũs mat. se
cut⁹ ẽ xp̃m in ꝑfecta charitate. cuꝫ
sic ꝑpt eũ mortu⁹ ẽ. Vñ Amb. in ꝑ
sona sci mat. Ligat⁹ sum clauis fi
dei ꝛ cõpedibꝫ charitatis. Quis g̊
me sepabit a charitate dei q̃ est in
me tribulatio. ãgustia. an fames.
ꝛc. Vñ merito ẽ ĩ nũero scõꝝ mar

tyrum. de q̄b9 canit ec. Uiri sancti gl'iosu3 sanguinē fuderūt p dño. amauerūt xp̄m ī vita sua. imitati sūt eū in morte sua. iō coronas triū phales meruerūt. Nā dic̄ scp̄tura Jaco. j. Btūs vir q̄ suffert tenta/tionē 7c. Et illud ap̄li. ij. Thi. ij. Fidelis s̄mo. Nā si cōm ortui sum9 7 cōuiuem9. Si sustinuim9 7 cōre gnabim9. Uñ bñ dr̄ matthe9. Nā matthe9 dr̄ a magno 7 theos. i. de9 q̄si magn9 dñi. Dicit̄ etiā leui. q̄d interp̄tat̄ apposit9 q2 ē appositus ip̄o cathalogo martyru3. 7 p cōñs sanctis in celo. q̄ 7c.

De sancto michaele. Sermo. lvij

Ecce michael vn9 de p̄ncipib9 p̄mus venit in adiutoriū meu3. Dañ. x. Notate charissimi. dic̄ eñi Hiero. in q̄dā omel'. nō eñi posset esse tuta hūana infirmitas int̄ tot 7 tantas host' ill'9 īsidias nisi an/geloꝝ muniret̄ auxilio. Hic ē eñi q̄ daniel sp̄ū cognouit q̄ gen9 humanū ,pp̄t pctm̄ est expositū insi/dijs diaboli. 7 p iuuamē angeloꝝ liberat̄. iō dicit in p̄so oīm fideliū. Ecce michael 7c. M Est notā/dum q̄ sūm9 pontifex pelagi9 hūc diē in honorē scī mi. 7 oīm beatoꝝ spirituū p totū orbem vniuersal'r statuit celebrādu3. in q̄ solēnitate oīm angeloꝝ agim9 mēoriā 7 oēs general'r honoramus Q̄d accidit sic. legit̄ eñi q̄d in appulia est q̄dā mons q̄ dr̄ gargan9. iuxta ciuita/tem que dr̄ sypont9. Anno āt dñi ccc. xc. in p̄dicta vrbe syponto erat q̄dam vir noīe gargan9. a q̄ mōs ille nomen accepit. Jlle vero bō pollebat infinita m'titudīe ouiu3 7 boum. Cu3 aūt pascerent̄ circa latera p̄dicti mont' ɔtigit quēda3 thaurū alios relinquere 7 verticē mont' ascendere. Cum ḡ domu3 alijs redeūtib9 nō redisset. colle/cta dñs multitudine famuloꝝ p deuia queq3 reqrens. tandē ip̄su3 in vertice mont' iuxta ostiū cuius dam speiunce inuenit. Permot9 igit̄ cur soliuag9 incederet mox in ip̄3 sagittā toxicatā direxit. s3 statī velut a vento retorta in ip̄su3 q̄ ie cerat repcussit. Turbati sunt sup h̄ ciues 7 admirati. ad ep̄m vadūt 7 sup tā stupēda re ip̄m requirūt. Qui eis triduanū ieiuniū indixit et a deo h̄ esse querendū āmonuit Quo peracto scūs michael appa/ruit ep̄o dī. Sciat' volūtate mea hoīem illū esse pcussum suo telo. Ego eñi su3 michael archāgelus qui illū locum incolumē siue san/ctum vl' dedicatū ornaui ac mihi elegi. 7 scire debet' me esse custodē ipsius loci ac patronū. Statimq3 ep̄us 7 ciues cu3 ,pcessione locum adeūt 7 speluncā ingredi nō p̄su/mentes sed oronib9 p̄ forib9 insi/stebant. Tandē eñi accidit p9 ali/q̄d temp9 ab inuento loco q̄ nea/bolite adhuc gentiles ɔtra sypon tanos 7 beneuētanos qui q̄nqua ginta milib9 a syponto distant or dinato exercitu bellare ceperunt. Qui de ɔsilio ep̄i triduo inducias petierūt. vt triduano ieiunio va/carent 7 patronū suū sanctū mi/chaelem in sui auxilium implora rent. Tertia aute3 nocte michael

ep̄o apparuit dicens p̄ces eoꝝ eē
exauditas. Et ꝓmisit eis victoriā
et q̄rta hora diei iubet hostib⁹ oc/
currere. q̄b⁹ occurrētib⁹ mōs gar
gānus imēso tremore ꝯcutitur.
fulgura crebra volant. caligio te/
nebrosa totū cacumen montꝭ ob/
ducit. Jta ꝙ sexcenti viri ꝺ aduer
sarijs ex sagittis igneis interierūt
Reliqui vo cōperta ꝟtute archan/
geli errorē ydolatrie reliquerūt. et
ꝯtinuo se christiane fidei submise
runt. ⁊ syppontani sanctū michae/
lem laudauerūt. Et cū adhuc du/
bitare ceperūt vtrū p̄dictū locum
ingredi vl' dedicare deberēt. Tūc
ep̄us sup hoc ad ꝯsolandū pela/
gium papā āmonuit. Qui rn̄dit
Si homo illā eccl'iā dedicare de/
beret h̄ maxime oporteret fieri il/
lo die q̄ victoria data est. Si vero
aliter sācto michaele placuerit ab
ep̄o est sup hoc volūtas eius req̄/
renda. Jnstantib⁹ igit papa ⁊ ep̄o
cum ciuib⁹ triduano ieiunio. san
ctus michael in hac die ep̄o appa
ruit di. Nō est opus vobis eccl'iā
dedicare quā ego edificaui ⁊ cōse/
craui. Precepitq; vt in die seq̄n
ti ep̄us cū pp'lo locum ingrederet
⁊ ibi orarent. ⁊ ipsi eum specialē
patronū suū sentirēt. Mane igit
ep̄us ⁊ vniuersus pp'lus ad locū
veniūt ⁊ ingrediētes magnā cri/
ptam. i. (kruffe) ⁊ tria altaria in/
uenerūt. Quoꝝ vnū fuit ornatū
rubeo pallio. Celebratis igit mis/
sarum solēnijs cū sacrā cōmunio
nem singuli accepissent. oēs ad ꝓ
pria cū magno gaudio redierunt

Ep̄s aūt sacerdotes ⁊ clericos ibi
dem delegauit q̄ iugit diuinū offi
cium ibidē celebrarent. Jn eadē
aūt spelunca aqua clara ⁊ dulcis
emanat. de q̄ post cōionē pp'ls po
tat. ⁊ diuerse egritudines sanant.
His auditꝭ ⁊ aptis. tūc summus
pontifex pelagi⁹ hunc diē in hono
rem sci michaelis ⁊ oīm beatorū
spirituū p totū mundū statuit ce/
lebrandū. ¶ Est igit notandū
ꝙ nos merito debem⁹ āgelis lau
dem ⁊ honorē impēdere multipli
ci rōne siue ꝓpt multiplex adiuto
rium qd̄ ōndūt nob. Primo enī
debem⁹ eos honorare q2 sunt nr̄i
custodes. Dicit em̄ mgr li. ij. di. xj.
ꝙ queq; aīa siue hō habet vnū an
gelum bonum ad sui custodiam
delegatum siue deputatū. Unde
custodiūt hoīem tripl'r. s. in p̄nci/
pio. in medio. ⁊ in fine. Primo cu
stodiūt hoīem in p̄ncipio. h̄ est. in
vtero matrꝭ. ne p maliciā diaboli
suffocet. ⁊ postq̄ nat⁹ est ne ipsū
impediat a grā baptismali. ⁊ ī to/
ta vita ne ipsū ad magna pecca/
ta trahat. Un̄ dicit p̄s. Angelis
suis de⁹ mādauit de te vt custodi
ant te in oīb⁹ vijs tuis. Un̄ de hoc
habet figura Dan̄. xj. vbi dr ꝙ Da
niel fuit missus ī lacū leonū a re/
ge dario vt eū lacerarēt Qui rn̄dit
regi. De⁹ me⁹ misit angelū suū et
ꝯclusit ora leonū ⁊ nō nocuerūt mi
hi. Moral'r. p Danielē intelligit
homo. p leones diaboli. p lacum
mūdus iste ⁊c. Un̄ dicit Hiero. in
omel'. Est circa oēs credētes ī xp̄o
firma āgeloꝝ custodia. Jn signū

huius dicitur Apoc. xx. quod iohes vidit angelum descendentem de celo hntez clauem abyssi et cathenam magnaz Et apphendit draconem serpentez antiquum qui est diabolus et ligauit eum et misit in abyssum etc. Secundo custodiunt hoiem in medio. s. i morte. qn aia debet separi a corpe. tunc homo pcipue vexatur p diabolum vt de sua salute et dei misericordia desperet. Nam dicit Grego. Demones volitant circa nos sicut apes scz nos pducendo in desperationem. Exemplum de scto martino. Reqre martini. Un ps. Circumdederunt me sicut apes et exar. s. 9tra me sic ignis. Ideo valde necessarium est angelorum auxilium qui tunc iuuant nos Quod bn figuratur nobis. iiij. Re. vj. de puero siue seruo helysei clamante. Heu heu heu dne mi qd faciemus. Viditqz exercitum in circuitu ciuitatis qui volebat cape helyseuz et seruum. Cui rndit helyseus. Noli timere. Plures nobiscum sunt quam cum illis. Et orauit helyseus ad dnm dicens. Dne aperi oculos pueri huius vt videat. Et aperuit dns oculos pueri et vidit. Et ecce mons plenus equorum et curruum in circuitu helysei. Moraliter etc. Sic angeli custodiunt hoiem et 9solantur euz ne desperet. vn Lu. xxij. Apparuit illi angelus de celo 9fortans eum. De Cuius exemplum habetur. Legitur enim quod quidam iuuenis intrans religionem. et cum in ea aliquot annis honeste et deuote vixisset cepit in infirmitate ita grauiter laborare quod in lectulo decumbans nihil oino loquebatur. sed putabatur subito moriturus. Cum quia fratres subito 9uenissent vt recomendarent aiam eius. subito cepit loqui et ptulit tria verba. Primum fuit istud. Utinam non essem natus. Scdm fuit istud. Ponderate eqliter. Tertium fuit Sufficit mihi Cum aut 9ualuisset de infirmitate interrogauerunt eum fres quare illa verba dixerat. Ille aut rndens dixit. quod in illo mortis articulo astiterunt demones multi accusantes eum de multis grauibus peccatis. Ita quod pro quo libet eram dignus morte etna Tunc desperans de salute dixi pmum verbum scz Utinaz non essem natus. Tunc astiterunt angeli dei habentes stateram in manibus suis vt ponderarent mea bona et mala. hoc videns dixi secundum verbum. ponderate eqliter. Cum aut mala mea aliqualiter pponderarent dixi eis vt apponerent. Nec sic. tunc ipsi apposuerunt vnam stillam de sanguine xpi. que apposita bona pponderabat. Quod videntes demones 9fusi recesserunt Tunc ego multum 9solatus cum magna iocunditate et securitate dixi tertium verbum. Sufficit mihi etc. Un dicit Bern. Angelus dni in omni loco sedulus pedissequus. i. (nachgenger) aie non cessat eam sollicitare et assiduis suggestionibus monere dicens. Delectare in dno et dabit tibi oes petitiones tuas. Tertio custodiunt hoiem in fine. s. cum aia est separata a corpe tunc diabolus aiaz defuncti ad penas iferni cape intendit Juxta illud Gen. iij. Tu insidiaberis calcaneo eius. per calcaneum

intelligit̄ finis hoīs in q̄ diabol⁹ nitit̄ hoīem trahere ad infernum. Nā dicit Aug⁹. Dictur⁹ est ꝯ nos aduersarius nr̄. Eq̄ssime iudex iudica hūc esse meū ob culpaȝ q̄ tu⁹ noluit esse p grām. Judica ḡ eum esse mecū eternalr̄ dānandū. Sȝ angeli inq̄ztū possibile ē eis iuuāt hoīem ⁊ allegāt bona homīs. Qð bn̄ ostendit̄ Job. xxxiij. Tabescet caro ei⁹. s. hoīs insepatione. ⁊ que tecta fuerant nudabunt̄. Appropinq̄bit corruptioni aīa ei⁹ ⁊ vita illi⁹ mortiferꝭ. s. diabolis. Si fuerit p eo angelus loquēs vnus de millib⁊ vt annūciet hoīs eq̄tateȝ. miserebit̄ ei⁹. s. deus. ⁊ dicet. Libera eū vt nō descēdat incorruptōȝ. Sequit̄. Depcabilis erit ei. s. homini. ⁊ videbit faciē ei⁹ in iubilorē ℗ Uñ exemplū habem⁹ legitur q̄ q̄dam fuit intent⁹ prauis actionib⁊. Hic tn̄ virginē mariā diligebat ⁊ eam deuotissime salutabat. Cū aūt ille esset defunct⁹ cōuenerūt demones aīam ei⁹ rape confidentes. astiterūt ⁊ angeli dicētes q̄ ipse fecerit aliqua bona. Demones ecōtra pferebāt innumerabilia peccata. cū aūt exultātes putauerūt se habituros aīaȝ defuncti. Tunc vn⁹ ex bonis angel̄ intulit q̄ cū deuotiōe solit⁹ fuisset salutare ꝟginē mariā. Hoc audiētes demones mox relicta aīa ipsi⁹ defuncti recesserunt ꝯfusi. Uñ Job. xxxiij. Liberauit. s. angelus aīam suā ne pgeret ī interitū sȝ veniēs lucē videret. s. ipm deū ⁊c. ℚ Scðo pncipalr̄ dico q̄ debemus angelos honorare. q⁊ sūt orōnuȝ nr̄aꝝ añ deuȝ repsentatores. in q̄ q̄dem pn̄tatione tria faciūt. Primo nāq̄ȝ deo orōes nr̄as repsentant. Uñ dr̄ Tho. xij. q̄ angel⁹ dixit thobie. Qn̄ orabas cum lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos. ⁊ derelinq̄bas prandiū ⁊ abscōdebas p diē mortuos et nocte sepeliebas eos ego obtuli orōnē tuā dn̄o. angelus iste fuit raphael. Scðo nob grāȝ dei impetrāt. Nā oblata orōne nihil aliud restat nisi impetratio diuīe grē. Jō angeli postq̄ȝ repsentauerunt orōnē rogāt deū p grā. Uñ dr̄ Zach. j. Angel⁹ dn̄i dixit. Dn̄e exercituū vsq̄ȝ quo ñ misereberꝭ hierl̄m ⁊ vrbiū iuda q̄b⁊ iratus es. Sequit̄. q̄ dn̄s dixit. Reuertar ad hierl̄m ī misericordijs. Tertio sn̄iam dei nob renūciant Uñ dr̄ Dan. ix. q̄ gabriel ad eū volans dixit ab exordio pcū tuaruȝ egressus ē fmo. glo. i. sn̄ia a deo. Ego autē veni vt indicarē tibi q⁊ vir desiderioꝝ es. Uñ Zach. j. Angelus loq̄bat̄ in me ꝟba bona. verba ꝯsolatoria. Uñ de his trib⁊ dic̄ Bern̄. sup Can̄. Discurrit angel⁹ medi⁹ int̄ dilectum ⁊ dilectā vota offerēs. dona referēs. excitat istaȝ placat illū. Tertio pncipalr̄ dico q̄ debem⁹ honorare angelos q⁊ sc̄ aīaꝝ nr̄aꝝ in celo portatores. In q̄ quidē portatōe tria faciūt. Primo eīn pparāt viā. Uñ dicit dn̄s Malach. iij. Ecce ego mitto angelū meū qui preparabit viā añ faciem tuā. Scðo via pparata eas ī celo baiulāt. Uñ Exo. xxiij. Ecce

ego mitto angelū q̄ p̄cedet te ⁊ cu
stodiat ī via ⁊ ītroducat ī locū quē
paraui.s.celū.qđ paratū ē scīs aīa
bus ab origīe mūdi. Uñ dicit sal/
uator in die nouissimo ad electos
Mat.xxv. Uenite bñdicti pa.⁊c̄.
Tertio locāt eas ī celo ſm merita
sua. Nā aliq̄s ad infimā hierar/
chiā.aliq̄s ad mediā ⁊c̄. Uñ dicit
saluator Lu.xvj. Factū est vt mo
rerēt mēdic⁹ et portarēt ab angel'
in sinū abrae. Dic̄ em̄ gre.in dyalo
go.q̄ in pūcto segregatōnis aīe a
corpe āgeli boni ⁊ mali adueniūt
q̄ oīa bona ⁊ mala hoīs merita et
demerita pōderāt. h̄ ē.āgel⁹ bon⁹
allegās bona opa hoīs ⁊ recitans
mal⁹ angel⁹ accusans ⁊ oīa mala
ad mēoriā reuocās. Et siq̄dē ma/
la bonis p̄pōderēt.vtpote si sepa̅t
in pctō mortali statim aīa trade̅t
tortoribꝫ.q̄ retrudūt hoīez vl' aīaz
in carcerē inferni ad cruciandū
etnal'r. Si v̄o decedit ī charitate
sine pctō mortali.tñ aliq̄ purgabi
li āgeli boni deducūt eū in purga
toriū.q̄ purgata đducūt ī padisū
Si v̄o decesserit ī tāta charitate
vt oēm ꝯsūpsit rubiginē pctī ita
q̄ nihil purgabile secū hēat statī
recipiūt eū scī āgeli ⁊ portāt eū ad
regnū celoꝝ. Uñ canit ec. Uenit
michael archāgel⁹ cū m'titudine
āgeloꝝ vt pducat aīas ī padisum
exultatōis. Et sic pꝫ tertio q̄re āge
los merito honorare dēm⁹. Et iō
dic̄ Hiero.ī li.đ illustribꝫ vir. Re
uera necessariū ē vt q̄ nr̄ā salutē
inq̄rim⁹ intc̄essione scōꝝ honorē
eis faciam⁹. Hic p̄t finiri vn⁹ ser/
mo. R Est notādū q̄ hodierna
sacra solēnitas archāgeli michael'
q̄ttuor noīa hꝫ.s.dedicatio.victo/
ria.mēoria.apparitio. Prīo dr̄ de
dicatio ex eo q̄ hac die loc⁹ scī mi
chael' in mōte gargano ab eo ē de
dicat⁹ sic̄ ipse reuelauit. Nā sicut
legit̄ ī apulia ē q̄dā mons ⁊c̄.vts.
ostēsū ē. Scđo dr̄ p̄ncipal'r victo
ria. Ipsi em̄ āgeli sūt nr̄i ꝓpugnato
res. Uñ canit eccīa. Michael ar
changel⁹ venit in adiutoriū pplo
dei stetit ī auxiliū ꝓ aīabꝫ iustī. Iō
hodiernū festū dr̄ festū victorie an
geloꝝ. Et igit̄ sciēdū q̄ triplex an
geloꝝ inuenit̄ victoria. Prīa fuit
in p̄ncipio mūdi.secūda in medio
id ē q̄tidie in p̄nti vita. tertia erat
in fine circa nouissimū diē. Prīa
victoria āgeloꝝ fuit ī p̄ncipio mū
di qñ michael archāgel⁹ cū angel'
suis pugnauit ꝯ luciferū ⁊ oēs ei
adorātes ⁊ eū de celo expulit dū
dei eq̄litatē appetījt ⁊ deo silis eē
voluit. Dic̄ Isid.q̄ postq̄ creat⁹
est ppēdēs eminētia nature ⁊ ꝓfū
ditatē sciē riue ī suū creatorē sup/
biuit intātū q̄ se deo eq̄re voluit.
Uñ dic̄ mgr̄ li.ij.di.vj. Sil'is q̄dē
deo eē voluit nō p imitatiōē.s.vir
tutū sꝫ p eq̄litatē potētie. Uñ dixit
vt hēt̄ Isa.xiiij. Ascēdā in celū ⁊ ex
altabo soliū meū sup̄ astra celi.et
ero silis altissimo. Nō dixit đ celo
ēpireo q̄ ibi erat.sꝫ đ celo trinita/
tis. Uñ dic̄ mgr̄. Et vocat celū đi
celsitudinē cui par fieri voluit.iō
dixit.ascēdā in celū.i.ad eq̄litatē
dei. Et cū lucifer sic eq̄litatē đi ap
petissꝫ archāgel⁹ mi.celestī exercit⁹

signifer adueniēs ip̄m luciferum
cum suis sequacibus expulit de
celo empireo in istū caliginosum
aerē cum omnibꝫ socijs sue praui
tatꝫ. Uñ de isto ꝓlio et victoria dr̄
Apoc. xij. Factū est ꝓliū magnū in
celo. Michael ꝛ angeli eius ꝓlia
bant cū dracone. Et draco pugna
bat ꝛ āgeli eiꝰ. ꝛ nō valuerūt. neqꝫ
locus eoꝝ inuentꝰ ē ampliꝰ in ce/
lo. Uñ dicit mgr̄ li. ij. dis. vj. ꝙ eis
nō est ꝯcessuꝫ habitare in celo. qꝛ
locus est clarꝰ ꝛ amenꝰ nec in ter/
ra nobiscū ne hoīes nimiū infesta
rent. sed ī aere celiginoso q̄ est eis
q̄si carcer vsqꝫ ad tempus iudicij
tūc aūt detrudenꝭ in baratrū in/
ferni. Secūda victoria angeloꝝ
quā quotidie obtinēt cū demoni/
bus ē ꝙ ꝯtra eos ꝓ nobis pugnāt
ꝛ nos ab eoꝝ tentatione liberāt ꝛ
ꝓtegūt ne nobis tm̄ noceāt q̄tuꝫ
ipsi desiderāt. Naꝫ dr̄. j. Pe. v. Ad
uersariꝰ vester diabolus tanq̄ꝫ leo
rugiēs circuit querēs quē deuo/
ret. Sed angeli ꝓtegūt nos. Uñ
p̄s. Angelis suis deꝰ mādauit de
te ꝛc̄. Uñ figura huiꝰ habeꝭ Apo.
vij. vbi dr̄. Uidi alteꝝ angelū ascē
dentem ab ortu solis hñteꝫ signū
dei viui. ꝛ clamauit voce magna
q̄ttuor angelis quibꝫ datū est no
cere terre ꝛ mari di. Nolite timere
terre et mari neqꝫ arboribꝫ q̄usqꝫ
signemꝰ suos dei in frontibꝫ suis
Quid est illud signuꝫ aliud nisi ꝙ
imp̄mūt cordibꝫ nostris memoriā
dñice passionis vt sic semꝑ gema
mus et doleamꝰ de peccatꝭ que sc̄
causa mortꝭ xp̄i. ꝛ sic sumꝰ signati
spūaliter signo thau in frontibus
nr̄is. tūc nullo mō p̄nt nobis no
cere. vñ Ezech. ix. Signa thau su
per frontibꝫ viroꝝ gementium ꝛ
dolentiū. Sequiꝭ. Suꝑ quē vide
ritis signū thau ne occidatꝭ. Nam
signū sancte crucꝭ est tāte virtutꝭ
q̄d angeli imp̄mūt nob ꝙ demo/
nes ꝑ b̄ marie impugnanꝭ. Uñ h̄
cognoscēs in spūsancto p̄s. dicit.
A dextris est mihi. Req. inuentio
nis crucꝭ D. Uñ Zach. iiij. Ange
lus suscitauit me q̄si virū qui su/
scitaꝭ a somno suo. scꝫ imp̄mēdo
mihi mēoriā dñice passionis. Ter
tia victoria erit in fine q̄ñ archan
gelꝰ michael pugnabit ꝯtra anti/
xp̄m ꝓ nobis añ nouissimā diem.
et ip̄m occidet. Uñ Dañ. xij. Tūc
em̄ p̄nceps magnus ꝯsurget mi/
chael. ꝛ ꝓ electꝭ tanq̄ꝫ adiutor et ꝓ
tector ꝯtra antichristū firmiꝭ sta/
bit. Deinde vt hinc glosa suꝑ illō
Apoc. xiij. Uidi vnū de capitibus
eiꝰ quasi occisuꝫ in mortē. Anti/
christꝰ similabit ꝛ finget se mor/
tuū ꝛ ꝑ triduū latēs postea appa/
rebit dicēs se suscitatū Arteqꝫ ma
gica ferentibꝫ eū demonibꝫ ī aera
ascēdet. ꝛ vniuersis mirātibꝫ ado/
rabūt eū. Tandē in monte oliue/
ti ascendēs vt dicūt doctores. Et
glo. suꝑ illud. ij. Tessa. ij. Et tunc
reuelabiꝭ ille iniquꝰ quē dñs Je/
sus interficiet spū oris sui. Undē
dicūt. Dū antichristꝰ stabit in pa/
pilone. i. (gezelte) ꝛ in solio suo in
illo loco ꝯtra quē dñs ascēdit ad
celos michael adueniens interfi/
ciet ip̄m mrē. S Tertio p̄ncipal'r

dicit̃ memoria sancti michael̃ ꝓ/pter ministeriū eoꝝ. Uñ in hac so lennitate oim̄ angeloꝝ memoriā habemus ⁊ oēs general'r honora mus ꝓpter ministeriuȝ eoꝝ. Nam ipsi sunt nostri ministratores. vñ Heb. j. Omnes sunt administra/torij spūs missi in ministeriū ꝓpt̄ eos q̄ capiunt hereditatē salutis. Uñ notandū ꝙ angeli exercēt tri/plex misteriū circa nos. Pr̄io in/crepant hoīem q̄ ꝑ peccatū reces/sit a deo vt redeat. Hoc figuratur nobis Geñ. xvj. Ubi dicit̃ ꝙ agar fugienti a facie sare dñe sue occur rit ei angelus dñi ⁊ dixit ei. Unde venis aut quo vadis. Que rñdit. A facie saray dñe mee fugio. Di/xitqȝ ei angel⁹ dñi. Reuertere ad dñam tuā ⁊ humiliare sub manu eius. Moral'r agar interp̄tat̃ ad/uena. ⁊ significat hoīem q̄ est ad/uena in hoc mūdo. q2 nō est in ce/lesti p̄adiso q̄ est ī patria sua. Sa/ra aūt interp̄tat̃ p̄nceps. ⁊ signifi/cat deū qui est rex regū et dñs do minantium. Ab illo dño fugit hō qñ se elongat a deo ꝑ peccatū. Ju xta illud p̄s. Longe a peccatoribꝫ salus. Uñ dicit Jsa. lix. Peccata vr̄a diuiserūt inter vos ⁊ deū ve/strum. Jdeo angelus occurrit di. Reuertere ad dñm deū tuū a q̄ re cessisti ꝑ peccatū. ⁊ humiliare sub manu ei⁹. Cui⁹ exemplū bene ha/bet̃ in sancto petro in carcere he/rodis detento cathenis. Uñ dicit̃ Act. xij. ꝙ angelus dñi astitit di. Surge velocit̃. ⁊ ceciderūt cathe/ne de manu ei⁹. Per petrū intelli git̃ peccator. Naȝ ipse dicit Lu. v. Homo pctō2 sum dñe. Sic pecca to2 ꝑ peccatū detent⁹ est in carce/re herodis. i. in ptāte diaboli vin/culis firmissimis. De quibꝫ dicit Aug⁹. viij. ꝯfeß. Ligatus eram nō ferro sȝ mea ferrea volūtate. Uel le meuȝ tenebat inimicus me⁹. et inde mihi cathenā fecit ⁊ ꝯstrinxe rat me. Sȝ cū hō sic ꝑ ip̄m pctm̄ ē ligat⁹ tūc angelus monet eū vt ꝑ pn̄iam exeat de peccato di. Sur/ge velociter. tūc liberabit̃ et redit ad deū. Secūdo āgeli exercēt mi/nisteriū circa nos labia peccatorꝫ purgendo vt ꝯfiteat̃ peccata sua. Nam qñ hō peccata sua vult ꝯfi/teri tūc diabolus restringit eū ne ꝯfiteat̃. ⁊ sic maneat ī feditate pec cati. Juxta illud p̄s. Obmutui et silui a bonis ⁊ dolo2 me⁹ reno. est Uñ Jsa. vj. in ꝑsona peccatoris. Ue mihi q2 vir pollutꝫ labijs ego sum. Sȝ angelus dñi est in miste/rium ⁊ purgat homini labia vt cō fiteat̃. ⁊ sic mūdet̃ ⁊c̄. Hoc figurat̃ nobis Jsa. vj. vbi cum ꝓpheta vi/disset dñm sendentē sup̱ soliū ex/celsum. ⁊ angelos circūstātes cla mauit. Ue mihi q2 vir pollutis la bijs ego sum. Sequit̃. Et volauit vnus ad me de seraphin. ⁊ in ma/nu eius calculus ignit⁹. i. carbo vl' lapis ignit⁹ qui tergit os meū ⁊ dixit mihi. Ecce tetigi labia tua. et auferet̃ iniq̄tas tua. ⁊ mūdabit̃ peccatū tuū. Et sic ptȝ quō angeli mīstrant peccatoribꝫ inspirando eis vt ꝯfiteant̃ ⁊ sic mūdent̃. Ter tio angeli exercent misterium cō/

fortando hoiem in bono vt pseue
ret in bonis opib9. Diabolus eni
semp nitit hoiem impedire vt de/
ficit i bono. qz scit q nemo sine p/
seuerantia pot attingere brauium
etne vite. Naz saluator dicit. Qui
pseuera. vsqz in fine zc. Jo angeli
confortant hoiem z custodiut eu in
pseuerantia. Un dr Dan. x. q dani
el dixit. No remasit in me fortitu/
do sed et spes mea imutata est in
me z emarcui. nec habui in me qc
qz viriu. tetigit me angel9 z conforta
uit me z dixit. Noli timere vir de
siderioz. Pax tibi. confortare z esto
robust9. Nunqd scis qre venerim
ad te. s. te confortando. Nuc igit ego
reuertar vt plier aduersus pncit/
pem psarum Et nemo est adiutor
me9 nisi michael archangel9. Sic
certe angelus confortat hoiem vt in
bono pseueret z virilit pugnet co
tra pncipem psarum. i. diabolum.
¶ Quarto pncipalr dicit appa/
ritio pter ostensione z psentiam
sancti michaelis z alioz archan/
geloz. Ipsi eni valde felicit appa
ruerut hominib9 qn st missi a do
Un Judi. xiij. q erat qdam vir de
stirpe Dan noie manue. s. pr sam/
sonis hns vxorez sterile cui. s. mu/
lieri apparuit angelus dni z dixit
ad ea. Sterilis es z absqz liberis
sed concipies z paries filiu. ipse inci
piet liberare isrl de manu philisti
noz. Ecce quo feliciter apparent
Un notandu q angeli triplr ap/
paruerut ac apparent. s. felicit. fe/
licius. felicissime. Et pmo felicit
nobis annuciando tpalem iram
dei esse placata. Und legit in tpe
Grego. pape. viij. ydus maij. an/
gelus dni apparuit z gladiu crue
tatu tergens. in vagina reuocauit
qd sic accidit. Na vt legit in legen
da sancti Greg. Reqre ibide. Se/
cundo apparet felici9 nos pseruan
do a malo. Cui9 exemplu z figura
habem9 Dan. iij. vbi angelus dni
cu trib9 puers in fornacez descedit
z fecit mediu fornacs qsi ventu ro
ris flante. ne calor ignis eos com
buret. q a rege Nabuchodonosor
fuerant missi in fornace ignis ar/
dents. s. sydrach. mysac z abdena/
go. eo q statua aurea z ydola no/
luerut adorare. sed solu deu veru
Un sequit q rex dixit. Nonne misi/
mus tres viros in medio ignis
copeditos. Cui rnderut iudices z
duces z magistrat9. vere rex. Tuc
ait. Ecce ego video viros solutos
quattuor ambulantes in medio
ignis z nihil corruptois in eis est
z spes quarti silis filio dei zc. Ter
tio apparent felicissime animab9
sancts in choris eoz. vbi cuz ipsis
eternalit gaudent z letant. Und
saluator Lu. xv. Dico vobis gau/
dium erit in celo cora angelis dei
sup vno peccatore pniam agente
Omnes eni electi assumut ad or/
dines angeloz. Un xps in ascen/
su suo electos suos Reqre ascen.

De sancto luca euagelista.
Sermo. lviij.

Salutat vos
lucas medicus charissim9
cui9 laus est in euagelio p oes ec/

clesias. Col. iiij. & ij. Cor. viij. pro secūda pticula. In quib) verbis tria notant. In quib) sctūs lucas triplicit cōmendat. Primū ē medicina salubris. qd notat cum dr Salutat vos lucas medic⁹. Secundū est actus siue dilectio cordialis cū addit. charissim⁹. Tertium est cōmendatio vniuersalis cum ɔcludit. & qd scribit. ij. Cor. viij. Cui⁹ laus est in euāgelio per oēs ecclias. U Dico pmo q in vbis pmissis notat medicina salubris cū dr. salutat vos lu. medicus. Est notandū q scūs lucas dat nobis spūaliter in suis euāgelijs triplicē salutarē medicinā fm q medicina est triplex. Est em̄ medicina fm medicos naturales. pseruatiua. curatiua. & melioratiua. Hāc triplicē medicinam dat nobis scūs lucas. Primo dat medicinā pseruatiuā. q est sūme necessaria. q2 ɔseruat a casu mali et peccati. Uñ Dionysi⁹ in li. de angelica hierarchia ca. vij. pte. x. Optimū gen⁹ purgatiōis est nō a sorde que infuit s3 ne insit. Certe hāc medicinā dedit nobis lucas i sua sancta euangelica doctrina vt hō pueniat ne etna morte moriat p peccatū mortale. q2 fm dictū sapientis Ecci. ix. Nescit hō finē suū. ideo optima medicina ē. vt homo pueniat ne inueniat dormiēs. i. in peccato mortali exñs est quasi hō dormiēs. Uñ docet & scribit i sua euāgelica doctrina Lu. xij. saluator dixit. Sint lumbi vri pcincti & lu. ar. in ma. ve. & vos sil. ho. ex pec. do. suū qñ reuer. a nuptijs. vt cū venerit & pulsaue. ɔfes. ape. ei. Et si venerit in secūda vigilia. & si in tertia vigilia venerit & ita inuenerit bti st fm illi. s. qs inuenerit vigilātes. i. sine pctō. Hoc aūt scitote qm̄ si sciret prfa. q hora fur ve. vigi. vtiq3 et nō sineret pfodi domū suā. Et vos estote pati q2 q hora nō putat) fili⁹ ho. ve. Unde Aug⁹. Temp⁹ hui⁹ vite nihil aliō est nisi cursus ad mortē in quo nemo stare pmittit. sed oēs pari mō vrgent. Et dicit Greg. si sciret hō horam q de hac carne migrare deberet posset qdē aliud tpus delicijs. aliud pnie deputare. s3 q penitentib) veniā pmisit diē crastinum nō spopondit. Quare bñ lucas dat nob optimā medicinā cū sic docet nos vigilare &c. Secūdo dat medicinā curatiuā cu3 em̄ hō p peccatū infirmat. tūc mltū indiget medicina curatiua ne moriat in infirmitate peccati. s3 vt deū inuocet vt ei misereat. Nā ipse dicit Lu. v. q xps dixit. Nō veni vocare iustos sc3 sanos. s3 pctōres. s. infirmos pctō. Et rōnē oñdit ibidē di. Nō egēt q sani st medico s3 qui male bñt. Jō dat nob medicinam curatiuā. s. vt deū iuocem⁹ vt nobis misereat & sanet nos. Uñ scri. Lu. xviij. q duo hoies ascēdert in tēplū vt orarēt. vn⁹ pharise⁹ & alt publican⁹. No. ɔñt seqt. Descēdit h iustifica⁹ in domū suā. i. san⁹ et liber ab omni morbo peccati. Ecce quō dat curatiuā medicinam. Et iō dicit Aug⁹. i li. de doc. chris. Scim⁹ q nullus pōt saluari nisi

fuerit iustificat⁹. iustificari nō pōt sine merit̄. merita hr̄e non pōt si/ne grā. grām hr̄e non pōt qs nisi impetret vel petat in orone. q̄re docet nos lucas ꝛc̄. Tertio dat medicinā meliorativā que sanitatē auget ꝛ in meli⁹ cōmutat. Ista āt medicina est divitias ꝛ tpalia re/linquere. que hoīem nō tm̄ debilitant. sed etiā in laqueū ꝛ tentationem diaboli inducūt ꝛ insidere faciunt. iuxta illud .j. Thi. vj. Quid divites fieri volūt incidūt in ten/tationē ꝛ in laqueū diaboli. ꝛ desideria multa ꝛ inutilia ꝛ nociua. q̄ mergunt hoīes in interitū et pdi/tionē. Radix em̄ omniū maloꝝ ē cupiditas. Certe ꝯtra hāc infirmitatem dat nob bonā medicinam. Lu. xviij. cū dicit. Omne qḋcūqꝫ habes vende ꝛ da paupib⁹ ꝛ habebis thesauꝝ in celo. Ecce quō ꝛc̄. Un̄ dicit Hiero. de eo. Eius v̄ba aīe languēti sunt medicina. ✠ Secundo p̄ncipal'r dico ꝙ notat̄ actio seu dilectio cordial'. cū additur. Charissim⁹. Est notanduꝫ ꝙ ipse habuit triplicē actū cordialeꝫ seu dilectionē. q̄re merito dr̄ cha/rissimus. s. ad deūꝫ ad ꝓxim et ad seipm̄. P̄rio habuit actū cordia/lem seu dilectionē ad deū. Un̄ di/xit Lu. vlti. Nōne cor nr̄m ardēs erat in nobis dū loqueret̄ nob in via ꝛc̄. Dicit em̄ Bern̄. ꝙ hō ordi/nat̄ ad deum ꝛ ad ei⁹ dilectionem tripl'r. s. affectione. cogitatōe. ꝛ intentione. quib⁹ trib⁹ scūs Lu. fuit totalit̄ ordinatus. Qḋ bn̄ ostēdit̄ Luc. xl. vbi dicit̄ ꝙ ipse die dn̄ice resurrectōis quesiuit toto cordis desiderio affectōe. cogitatōe. ꝛ in/tentione xp̄m. ideo de nll'a alia re q̄ꝫ de christo loquebat̄. Un̄ dic̄ hystoria. Duo ex discipulis iesu ibāt in castelluꝫ ab hierl'm cui nomen emaus. s. lucas ꝛ cleophas. Nam fm̄ Grego. lucas ex hūilitate no/men suū siluit ꝛ nomē socij sui. scꝫ cleophe exp̄ssit. Isti duo loq̄bant̄ ad inuicē de iesu ꝛ de omnib⁹ hijs que acciderāt sibi. Et factū est dū sic fabularent̄. s. ex vera dilectione de iesu. ꝛ ipse iesus appropiquās ibat cū illis. Et sic appropinqua/uerūt castello q̄ ibant. ꝛ ipse finxit se longi⁹ ire. ꝛ coegerūt illum di. Mane nobiscū dn̄e qm̄ aduesperascit ꝛ inclinata est iaꝫ dies. ꝛ in/trauit cū illis. Un̄ lucas bene pōt dicere illud Cañ. iij. Quesiui queꝫ diligit aīa mea. s. xp̄m ꝛ nō inueni Sequit̄. Cū paululū ꝑtrāsissem. scꝫ ō hierl'm ad castellū. tūc īueni scꝫ ī via quē diligit aīaꝫ meā. tenui eū nec dimittā donec ītroducā il/lū in domū. Un̄ bn̄ dixit. Mane nobiscū dn̄e. Et sic ꝑꝫ quō fuit or/dinatus ad deū affectiōe. cogita/tione. ꝛ intentione. Un̄ di. Bern̄. Qui amat ardenti⁹ currit veloci⁹ et app̄hendit citi⁹. Et ideo dr̄ Deutro. iiij. Cū quesier̄ deū tuū inue/nies eū. si toto corde quesier̄ eum Secūdo habuit actū cordialē ad ꝓximū. Tria aūt sunt fm̄ Rich. de scō victore que ꝓximo debem⁹ scꝫ nr̄m posse nostrum velle ꝛ no/strum agere in obsequijs. Istum triplicē actū cordialē habuit scūs

Lucas ad p̄ximū. Dedit em̄ p̄mo p̄ximo suo posse suū in subsidijs. Qd̄ ptꝫ ex hoc ꝙ scō paulo in oībꝫ suis tribulationibꝫ semꝑ adhesit. ab eo nūqꝫ discedens. Uñ dicit. ij. Thi. iiij. Lucas est mecū sol⁹. Et ij. Cor. viij. dicit de eo. Nō solum aūt. sꝫ ⁊ ordinat⁹ est ab eccl'ijs co/mes ꝑegrinatiōis nostre in hanc grām q̄ ministrat a nobis ad glo/riam dn̄i. Secūdo dedit suū velle in desiderijs. Qd̄ ptꝫ ex hoc ꝙ eis salutē eternaꝫ desiderauit. Unde Coll'. iiij. Salutat vos lucas me dicus. glo. i. eternā salutē exoptat Tertio dedit suum agere in obse/quijs. Qd̄ ptꝫ ex hoc ꝙ dn̄m queꝫ existimabat esse ꝑegrinū ip̄m tan q̄ꝫ p̄ximū hospitio recepit dicens Mane nobiscū dn̄e ⁊c̄. et ei om̄e obsequiū charitat' exhibuit. Naꝫ ꝰm Grego. Ipse fuit soci⁹ cleophe dū iuit in emaus. ✝ Tertio ha buit actū cordialē ad seipsum vt sancte ⁊ iuste viueret ac cōtinent'. Uñ dicit Bern̄. ꝙ ꝯtinentia siue ✝ginitas optime disponit hoīem scꝫ vt diligat se. ⁊ ꝑ ꝯsequens dili/gat a deo. Uñ Prouerb. xxij. Qui diligit cordis mundiciā. ⁊ h̄ q̄ꝫtuꝫ seipsuꝫ habebit amicū regē. s. deū. Et dicit Beda super Lucam. Si cut xp̄us in sūma pace nat⁹ fuit. vt se pacē diligere on̄deret. sic d̄ vir gine nat⁹ est vt virgineū dec⁹ sum me diligere demōstraret. Certe h̄ virgineū dec⁹ q̄ sibi et deo fact⁹ ē dilect⁹ hūit in se scūs lu. Uñ legit in eius legēda ⁊ testat' Hiero. ꝙ a puericia sua fuit castissim⁹. et nec vxorem nec filios habuit. sꝫ casti/tatem toto tp̄e vite sue seruauit. Ideo ꝓpt' ei⁹ puritatē fuit glorio/se ✝gini marie ita familiaris ꝙ ex eius ore sanctissimo de ortu p̄cur soris ⁊ natiuitate ac infantia xp̄m factū ⁊ veritatē audiuit. Et cū iaꝫ scripta essent euāgelia ꝑ mattheū ⁊ marcū. spū̄sancto instigante lu/cas volumē euāgelij condidit. qd̄ incepit a misterio templi ꝑ sacer/dotē Zachariā dicēs. Fuit in die/bus herodis reg' sacerdos Zacha rias noīe de vice abia. ⁊ vxor illi d̄ filiabꝫ aaron. ⁊ nomē ei⁹ elizabeth ⁊c̄. Uirgo em̄ beata oīa obserua/bat in corde suo. vt dicit' Lu. ij. vt postmoduꝫ sc̄ptoribꝫ referaret. vt dicit glo. ibidē. Omnia q̄ a dn̄o fa cta vel dicta cognouit in mēoria recōdebat vt cum tp̄us scribendi vel p̄dicandi incarnatiōis adue/nerit sufficiēter vniuersa ꝓut ge/sta essent posset explicare q̄renti/bus. Uñ etiā Bern̄. assignās rō/nem. Quare angel⁹ beate virgini nūciauit ꝯceptum Elizabeth ait. Ideo ꝯcept⁹ elizabeth nū ciat' ma rie. vt nūc saluatoris nūc p̄curso/ris edoceret' aduent⁹. rerū ⁊ ordi/nem tenēs ipsa postmoduꝫ meli⁹ scriptoribꝫ ⁊ p̄dicatoribꝫ veritatē euāgelij referaret. q̄ plene de oībꝫ a p̄ncipio celit⁹ fuit istructa. Uñ ipsa euāgelist' multa dixit de veri tate euāgelica. Et special'r sanct⁹ lucas recurrit ad eaꝫ tanq̄ꝫ ad ar cham testamēti. ⁊ ab ea d̄ multis certificatus fuit. Precipue d̄ his que sibi soli ꝯstabāt sic̄ de āgelica

añūciatiōe. ꝛ xp̄i natiuitate ꝛ hmōi de quibꝫ solus lucas agit Actus aploꝝ etiā sicut ipse viderat ꝯscripsit. Ex q̄ bn̄ ptꝫ ꝙ fuit purus bōcū dignus fuit a ꝟgine oīm virginuꝫ recipe euāgeliū. Nā vt Bern. Diuina sapīa est candor lucꝫ etne ꝛ candidā optet esse aīaꝫ in q̄ sedere elegerit. Quare ꝺ eo dicit xp̄us Cañ. v. Dilect⁹ me⁹ candid⁹ ꝛ rubicūdus elect⁹ ex milibꝫ. Un̄ dicit lucas qꝺ interp̄tat ꝯsurgens vel eleuās. Ipse fuit nāqꝫ ꝯsurgēs ab amore mūdi in q̄ aīa maculat. et vilis efficit. ac sibiīpsi ꝛ deo odiosa. eleuās se in amorē dei ꝑ mūdiciam mentꝫ ꝛ corpis. Un̄ etiaꝫ dꝛ lucas a luce. Un̄ bn̄ figurat⁹ ē seu figurat ꝑ quartū aīal qꝺ Ezechiel in sp̄u vidit. cui⁹ facies erat silitudo bouis seu vituli. Ezech. j. Naꝫ sicut vitulus in veteri lege īmolabat deo tāqꝫ sacrificiū acceptabile. sicut paul⁹ dicit Heb. ix. ꝙ cinis vitule aspersus inqnatos sanctificat ad emūdatiōnē carnis. et p̄s. dicit. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie. i. mūdicie. oblatiōes ꝛ holocausta tūc imponēt sup altare tuū vitulos. Sic scūs lucas in pfecta puritate offerebat se deo in amore dignū sacrificiū. Juxta doctrinā apl'i Roꝝ. xij Obsecro vos ꝑ misericordiā dei vt exhibeatꝭ corpora vr̄a hostiā sanctā deo placentem. Qꝺ fecit lucas. Un̄ specialit instigāte sp̄uscō circa templū ꝛ sacrificiū īmorat⁹ fuit. Bos siue vitulus est aīal morosum. ꝑ qꝺ intelligit discretio īmolantiū. Unꝺ dicit Hiero. ꝺ ꝓprietatibꝫ q̄ttuor euāgelistaꝝ. Matthe⁹ in hoīe figurat. qꝛ p̄ncipalr circa xp̄i hūanitatē immorat. i. versat. Lucas i vitulo agens de xp̄i sacerdotio ac sacrificio. Marc⁹ in leone euidētius scribēs de resurrectione. Catuli em̄ leonū vsqꝫ in diē tertium q̄si mortui iacēt. sꝫ rugitu leonis in die tertio excitant. Johēs in aq̄la figurat. ceterꝭ alti⁹ volans ꝺ diuinitate. Un̄ xp̄s de q̄ scribūt oīa ista ī se pfecte habuit. Fuit em̄ hō natus de ꝟgine. Uitulus ī passione. Leo in resurrectōe. Aquila in ascēsione. Et sic scūs lucas ꝑ faciē bouis seu vituli oñdit ꝙ recte fuit ordinat⁹ q̄ꝫtuꝫ ad sacrificiū ꝛ puritatē. q̄re merito dꝛ charissimus

Z Tertio p̄ncipalr dico ꝙ notat cōmēdatio vniuersal'. cum dicit. Cuius laus est in euāgelio ꝑ oēs eccl'ias. Est notandū ꝙ ipse cōmēdat ꝑ oēs eccl'ias. s. militātē ꝛ triūphantē ꝓpter tria. quoꝝ duo habuit in eccl'ia militāte. ꝛ tertiuꝫ in eccl'ia triūphante hꝫ. p̄mū est dignitas officij. scd̄m sanctitas exercitij. tertiuꝫ ē felicitas p̄mij. Dico p̄mo ꝙ ipse cōmēdat in eccl'ia militante ꝓpt̄ dignitatē officij. Fuit em̄ euāgelista. Est aūt euāgelista fidelis seru⁹ ꝛ nūci⁹ dei q̄ ꝟbū dei fidelit nūciat. ꝛ peccata increpat. Jō dicit apl's. ij. Thi. iiij. Tu ꝟo vigila in oībꝫ labora. op⁹ fac euāgeliste. misteriū tuū imple. Seqt. p̄dica ꝟbū. argue. osecra. increpa. in omni patiētia ꝛ doctrīa. Certe h̄ fecit scūs Lucas. qꝛ ꝟbū dei se/

minauit fidelit. Vñ dicit apl's.ij. Cor.viij. Misim⁹ ãt cũ illo.s.ad p̄dicandũ frẽm nr̃m.s.lucã. quẽ p bauim⁹ in mlt's sepe sollicitũ ee.s. p̄dicãdo ⁊ fidẽ xp̄i annũciãdo ⁊ te stimoniũ de xp̄o dãdo. Vñ dr Lu. vl. q̄ qñ Lucas ⁊ cleophas in die pasce coegert xp̄m di. Mane no/biscũ dñe qm̄ aduesperascit. tũc itra uit cũ eis domũ ⁊ interp̄tabat eis scp̄turas. ⁊ fregit panẽ ⁊ dedit eis et apti st oculi eo⁊ ⁊ cogñuerũt eũ. ⁊ sic ipse euanuit ab ocul' eorum. Tũc surgẽtes eadẽ hora egressi st in hierl'm. ⁊ inuenerũt ꝯgregatos xj. ⁊ eos q̄ cũ eis erãt di. q̄ʒ sur. do. vere. Et ipsi narrabãt q̄ gesta erãt in via. ⁊ quõ cogñuerũt eũ in fracti one panis. Jõ dr in ei⁹ legẽda. Fi dem sci luce paul⁹ asseruit dũ eũ fidelẽ in dño dicit. Vñ bñ cõpetit sibi qđ scribit Josue.iiij. Magni ficauit dñs Josue corã omni isrl' vt eẽt test's magn⁹ test's fidel' ⁊ ver⁹ Josue interp̄tat saluatio. ⁊ bñ si/gnificat lucã q̄ vitaʒ salut's docuit ⁊ ꝯscripsit. hũc magnificauit dñs sup oẽm isrl'. i. oẽs eccl'ias. Jõ bñ verificat de eo illud Jsa.xlij. Ecce seru⁹ me⁹ suscipiã eũ. elect⁹ meus ꝯplacuit sibi in illo aĩa mea. dedi spũm meũ sup illũ. Secũdo dico q̄ ipse cõmẽdat in eccl'ia militãte ꝑpt sanctitatẽ vite ⁊ exercitij. Jp̄e duxit sanctã vitã ad quã eũ xp̄us elegit ⁊ oẽs suos disci. sic ipse di. Jo.xv. Ego vos elegi de mũdo vt eat's ⁊c̃. s. ducẽdo scãʒ vitã. Qđ fec scũs lucas. Vñ legit in ei⁹ legẽda q̄ ipse fuit syr⁹ natõe. arte medic⁹ ⁊ vn⁹ de.lxxij. discipul' dñi. et fuit tãte pfectiõis ⁊ optĩe vite q̄ seruabat xp̄o sine crimine die noctuq̄ʒ p lxxiiij. annos vite sue. ⁊ specialit castigauit corpus suũ pre amore iesu xp̄i. Vñ canit eccl'ia de eo Jnteruenïat. i. intercedat ꝓ nob q̄su mus dñe scũs lu. euãgelista q̄ crucis mortificatiõem iugiter in suo corpe ꝓ tui nomis amore porta/uit. Vñ bene figurat nob Ezech. xx. in li. quẽ vidit Ezechiel cũ dic. Uidi et ecce liber ⁊ expandit illuʒ coram me qui erat script⁹ intus ⁊ foris. Et scp̄te erãt in eo lamen/tationes. carmẽ. ⁊ ve. Moraliter. p libr̃ istum scp̄tũ intus et foris lamẽtatione. carmĩe. ⁊ ve. bñ figuratur scũs lu. qui intus in corde ⁊ foris in corpe hũit lamentũ pas/sionis iesu xp̄i. ꝑpter quã ꝯpatie/batur sibi. ⁊ in corpe p mortificationẽ carnis q̄re bñ põt dicere il/lud Gal'.vj. Mihi aũt absit gl'ia/ri ⁊c̃. ⁊ illđ De cetero nẽo mihi molest⁹ sit. ego em̄ stigmata. ⁊c̃. Nec mir̃ q̄r ip̄e multũ dilexit xp̄m. et spẽal'r scp̄sit in euãgelijs suis car mẽ passiõis xp̄i. insignũ h⁹ q̄ hũit in corpe ⁊ in corde. Nã dicit dyo. Qr amor est v̄tus trãsformatiua amantẽ in amatũ. Jõ scũs lu. ꝓ/pter feruoreʒ amor's fuit trãsfor/matus in passiõeʒ xp̄i. Vñ bñ dr de eo illđ Ecci.xliiij. Nõ ẽ inuẽt⁹ sil'is illi in gl'a. scʒ militãt's eccl'ie q̄ ꝯseruaret legẽ. ⁊c̃. Tertio dico q̄ ipse commendatur in ecclesia triũphãte ꝑpter felicitatẽ premij. Jpse enim ꝑpter suã sanctam vi/tam est feliciter ĩ celo honoratus. Nam christus dicit Johãnis.xij.

Si q̃s mihi ministrat me sequat᷑. Et vbi ego sum illic ⁊ mister me⁹ erit. Uñ. Si q̃s mihi mistrat ho/norificabit eũ pat᷑ me⁹ ⁊c̃. Qualit᷑ aũt sanct⁹ lucas in celo sit hono/ratus ⁊ ob hui⁹ mũdi miseria vocatus ostendit᷑. Nam legit᷑ ꝙ de⁹ eũ vocauit ad supernã vitã dicendo sibi. Ueni dilecte mi ad me. Et sic obijt Anno. lxxiiij. vite sue. ⁊ sepultus ẽ in bithinia plen⁹ spũsancto. Cui⁹ natalicium celebrat᷑. xv. kal᷑. nouẽbris. Jdõ bñ figurat᷑ nob in Jonatha. j. Mach. x. de quo dr̃ ꝙ rex alexander magnificauit io/natham ⁊ scp̃sit eum inter p̃mos amicos reg᷑. Per ionathã q̃ interp̃tat᷑ donũ colũbe significat᷑ scũs lucas q̃ bene dicit᷑ donũ columbe cũ fuit plen⁹ spũsancto. Per regẽ intelligit᷑ xp̃us q̃ magnificauit eũ in celo ꝙ sedet inter p̃mos ami/cos eterni reg᷑. Unde dixit xp̃us Matth. v. Qui fecerit ⁊ docuerit hic magn⁹ vo. in reg. ce. Uñ hanc gl̃iam in laudem amicoꝝ dei quã habuit in eccl̃ia triũphante scʒ in celo cognouit p̃s. in spũsancto cũ dicis. Nimis honorati sunt ami/ci tui deus ⁊c̃.

Undecim miliũ virginum.
Sermo. lix.

Gnus qui

in medio throni ẽ reget eos ⁊ deducet eos ad vite fontes aquaꝝ Apoc̃. vij. Notate charissi/mi. dicit em̃ Grego. ꝙ cuncta fa/cta sunt ex nihilo. coꝝ essentia ad nihil tenderet nisi ea auctor oĩm manu regimĩs ꝯtineret ⁊c̃. Arist. ix. ethi. dicit. quãto quis diligen/tius obsequit᷑ tanto maiorẽ gr̃aʒ obtinebit. Hinc est em̃ ꝙ ille sctẽ ꝟgines xp̃o ĩ vita sua in oĩb ꝟtutib seruierũt. necnõ ꝓpt᷑ eũ mar/tyrium susceperũt. Jdeo magnaʒ gr̃am in celo ab ipso obtinuerũt. scʒ refectioneʒ diuine dulcedinis. q̃re dicit᷑ Agnus q̃ in medio throni est ⁊c̃. Jn quib quidẽ ꝟbis duo notant᷑. Jn quib laus ⁊ p̃coniuʒ sanctaꝝ vndecim miliũ virginuʒ ostendit᷑. Primũ est familiar᷑ seu salutar᷑ ꝑ xp̃m instructio. qd̃ no/tat᷑ eum dr̃. Agn⁹ q̃ in medio throni est ⁊c̃. Secundũ est delectabil᷑ earũdem virginũ ꝑ xp̃m refectio. qd̃ notat᷑ cum additur. ⁊ deducet eos ⁊c̃. A Dico p̃mo qd̃ notat᷑ familiaris instructio a xp̃o. cũ dr̃. Agnus qui ĩ medio throni est ⁊c̃. Christus em̃ q̃ est verus agn⁹ dei dicit᷑ in medio throni ⁊c̃. q̃ est in media ꝑsona ĩ trinitate. Jste agn⁹ salubrit᷑ instruxit istas sacras virgines ⁊ eas ꝑ vias ꝑfectiõis ⁊ virtutum rexit ⁊ deduxit. Juxta illd̃ p̃s. Deduxit eos in viã rectam vt irent in ciuitatẽ habitationis. scʒ celestis patrie. Circa qd̃ notãduʒ ꝙ xp̃s qui est sapia dei patris ac veritas ⁊ via ꝑ influentiã sue gr̃e in mentib sanctarũ virgineʒ tri/plicem lr̃am scripsit. ꝑ cui⁹ doctrinam se ordinauerũt ad statũ san/cte vite. Juxta illd̃ Hiere. xxxj. Dabo legem meã in coꝝ visceribꝫ. et in corde coꝝ scribam eã. ⁊ ero eis in deum. ⁊ ipsi erũt mihi in pplm

prima lra fuit descpta colore vi-
ridi. scda lra colore albo. tertia lit
tera colore celico. Per colore viri
dem intelligit secunda vtus fidei.
Per colore albu intelligit vgina
lis puritas. Per colore celicu in
telligit ferues desiderium celestis
gle. Que tria pfectissime fuerunt
in istis vginibus vtz in earum legeda
Legit q passio vndecim milium
virginu h ordine facta est. Fuit ei
in britania quida rex noie Nothus
vel maurus. qui generauit qnda
filia noie vrsulam. Hec mirabili
honestate mor sapietia z pulcri-
tudine pollebat. ita q eius fama
vndiqz volabat. Rex aut anglie
cu nimis ppotes essz z mltas na
tioes suo iperio subiugaret. Au-
dita fama huius vginis beatu se p
omnia fatebat si pdicta vgo suo
vnigenito copularetur Juuenis
vero ad hoc plurimum estuabat.
Miserut igit sollenes nucios ad
patre regis cu magnis pmissioi-
bus et blanditijs. addetes magnas
minas si ad dnm suu vacui reuer
teretur. Rex vero cepit plurimu
anxiari. eo q filiaz fide christi in-
signita cultori ydolor tradere de
beret. sciens etia filia forte nulla-
tenus consentire. quare plurimu
regis ferocitatez formidauit. Fi-
lia vero diuinitus inspirata sua-
sit pri. vt predicto regi assensum
pberet. ea tn conditione posita
q ipe rex cum patre virginis de-
cem vgines electissimas sibi ad
solatiu traderet. Et ta sibi q alijs
mille vgines assignaret. necnon
inducias triennij sibi daret ad de
dicatione sue vginitatis. Et q ipse
iuuenis baptizaret. et in his tribus
annis in fide instrueret. Sapieti
qdem vsa psilio vt aut difficulta-
te posite pditionis seu petitiois
animu eius scz regis ab hoc diuerte-
ret. aut hac oportunitate seu spa-
cio tpis pdictas vgines se cu deo
dicaret. Juuenis hac pditione li-
benter accepta apud patre suum
institit q ptinus baptizatus est ac
cucta que vgo petierat impauit.
Jterim ipsa virgo cu decem alijs
vginibus nobilissimis quar queli
bet sicut z ipsa mille vgines secuz
haberet. cepit velle pegre pficisci.
vt sic eas ad fide puerteret ac eas
secu deo dicaret. Et post trienniu
si do placeret suo matrimonio se
offerret. Pater vo puelle ordina
uit vt filia sua qua valde dilexit in
comitatu haberet viros quor so-
latio tam ipsa q eius exercitus in-
digebat. Uirgo at anq psentiret
in matrimoniuz iuuenis dedit se
oroni cu lachrymis in qua pfati-
gatione modicu obdormies de to
to ordine vite sue z glioso trium-
pho martyrij sui diuinitus est edo-
cta. Undiqz igit diuia ordinatio-
ne z inspiratioe virgines pfluunt
multi etiaz epi ad eas pfluxerunt
vt secu pgeret. Int quos fuit pan
tulus basiliensis epus. q eas vsqz
roma pduxit. z inde reuersus cuz
eis martyriu suscepit. Sancta qz
gerasina regina sicilie que virum
suu rege crudelissimu qsi de lupo
fecerat agnu. soror matris ij epi et

Darie matris sancte Ursule cum patꝛ sancte vrsule eidē regine ꝑ literas factū itimasset. Jlla ꝯtinuo deo inspirāte cū quattuoꝛ filiabꝫ suis .s. Sibilla. Juliana. Uictoꝛina ꝛ Aurea. ꝛ puulo suo adriano qui amoꝛe soꝛoꝝ suaꝝ relicto regno vsqꝫ in bꝛitaniam nauigauit. Cuiꝰ ꝯsilio ꝟgines de diuersis regnis colligebanꝛ ac etiaꝫ venerūt. Juxta ꝓdictū igiꝛ sumpt̄ ꝟginibꝫ et ꝑparat̄ cōmilitonibꝫ suis. id ē hergeselle) regina vrsula secretuꝫ reuelauit sicut diuinitꝰ fuit edocta. ꝛ in nouā militiā oēs cōiurauit. Et sic inceperūt ꝑgere ꝓficisci Cōfluebātqꝫ ꝓceres .i.(lands herren) ꝛ ꝑmates ad tam grāde spectaculū. ꝛ oēs admiratiōes ꝛ gaudio replebanꝛ. C Tandē cuꝫ sancta vrsula ꝟgines oēs ad fidē cōuertisset sub spacio vnius diei flante ꝓspero vento ad portū gallie .i. ꝓuincia hñs plures diuisiones. q̄ poꝛtus tiella dr̄. Et inde coloniā deuenerūt. Ubi angelꝰ dñi sancte vrsule apparuit. ꝛ p̄dixit eas oēs illuc integro numero reuersuras. ꝛ ibidē coꝛonas martyrij ꝑcepturas Jnde igiꝛ ad ammonitionē angeli tendētes romā ad vrbem Basileā applicuerūt. ꝛ ibidem relictis nauibꝫ pedestres romam venerūt. Ad quaꝝ aduētuꝫ papa Cyriacus q̄ ponciano successerat valde gauisus ē cuꝫ ipse d̄ bꝛitānia eēt oꝛiūdus et mł̄tas inꝛ eas ꝯsanguineas haberet. cū omni clero ipsas in sūmo honoꝛe suscepit. Jn ipsa ꝟo nocte pape diuinitꝰ reuelaꝛ eū cum ipsis ꝟginibus palmā martyrij ꝑcepturum. Qd̄ apud se celanſ mł̄tas ex ipsis que adhuc nō fuerꝛ baptizate baptizauit. Tandē in ꝯuentu oīm ꝓpositū suū indicauit ꝛ coꝛā oībus dignitatem ꝛ officiuꝫ resignauit. Sꝫ cū oēs reclamarēt et maxime cardinales q̄ eū delirare putabāt eo ꝙ relicta pontificatꝰ gl̄ia post q̄sdā mulierculas fatuas ire vellet. Jlle nullatenꝰ acq̄escens quēdam sanctū virū qui Ametos dictus est loco sui in pontificē oꝛdinauit. Et qꝛ sedē ap̄licam inuito clero reliquit. iō nomen eiꝰ idem clerus de cathologo pontificū abrasit. Duo aūt iniq̄ ꝑncipes romane militie .s. maximꝰ ꝛ affricanus vidētes magnā multitudinē ꝟginum. ꝛ ꝙ multi ꝛ multe ad easdeꝫ ꝯfluxerūt. timuerūt ne ꝑ eas religio chꝛistiana cresceret. quapꝛopꝛ iter eoꝝ diligentiꝰ exploꝛātes miserūt nūcios ad Juliū cognatum suū ꝑncipeꝫ gent̄ hunoꝝ. vt educto exercitu ꝯtra eas ipsas cū venirent Coloniā trucidarēt. Sanctꝰ aūt Cyriacꝰ cū illa nobili multitudine egressus ē de vrbe. Secutus est aūt euꝫ Uincentiꝰ ꝑsbyter cardinalꝛ et Jacobꝫ archiepus antiochie. Qui cū papā tunc tp̄is visitasset. ꝛ d̄ aduētu virginū audisset. se sociū passionū earum fecit. Pluresqꝫ epi qui eo tp̄e romā aduenerāt p̄dictis ꝟginibꝫ adheserꝛ Ethereus q̄ꝫ sponsus sancte vrsule manēs in bꝛitānia ꝑ visionē angelicam a dño admoneꝛ. vt mꝛeꝫ

suam hortaret fieri christianā. Pr aūt ei⁹ in eo anno q̄ christian⁹ fa/ctus fuerat mortu⁹ est. ⁊ ethereus filius ei⁹ eiusdē in regno successit Cum aūt sacre virgines cū p̄dictis ep̄is a roma redirēt. Ethere⁹ a dn̄o admonet vt ꝓtinus surgēs sponse sue occurreret. vt cū ea in colonia palmā martyrij accipiat Qui diuinis monitꝭ acquiescens matrē suā baptizari fecit. Et sic cū matre ⁊ sorore sua noīe. Florētina iam christiana. necnō ⁊ Clemente ep̄o ipsis ꝟginibꝫ obuians se eisdē sociauit ad martyriū Alij etiā ep̄i q̄ꝫplures ac ꝟgines regine ꝑ visionem admoniti se p̄dictis ꝟginibꝫ iunxerūt. Et sic oēs virgines cum illis coloniā redierūt. ⁊ ipsaꝫ iam ab hunis obsessam inuenerunt. Quas barbari vidētes super eas magno clamore irruerūt. ⁊ quasi lupi seuiētes ī oues totā illā multitudinē occiderūt. Cum aūt ceteris iugulatꝭ ad sanctā vrsulam venissent. videns eam p̄nceps pulcherrimā obstupuit. ⁊ ꝯsolans eā sup̱ necem virginū. ꝓmisit q̄ eam sibi ꝯiugem copularet. Sꝫ cū hoc illa penit⁹ respuisset. ille ꝯtēptuꝫ se videns directa sagitta eā trāsfixit. ⁊ sic illa martyriū cōsumauit. Quedaꝫ aūt virgo noīe Cordula timore ꝑterrita in naui nocte illa se abscondit. sed in crastinū sponte morti se offerens coronā martyrij suscepit. Cum aūt ei⁹ festum nō fieret. eo q̄ cū alijs passa non esset. ipsa post longū temp⁹ cuidā recluse apparuit p̄cipiens vt sequenti die post festū virginū eius solēnitas recolat. Passe sunt aūt āno dn̄i. cc.xxxviij. Et sic ptꝫ quō xp̄us qui est verus agn⁹ ac sapiētia patris ita salubriter instruxit istas sanctas ꝟgines ⁊ eas ꝑ vias ꝑfectionis ⁊ virtutū rexit ⁊ deduxit. ac in mentibꝫ eaꝝ sic volūtatē suaꝫ scripsit q̄ eam feliciter impleuerūt. ac palmā martyrij feruenti desiderio ꝓpter xp̄m susceperūt q̄re modo merito cū ipso in celo in gaudio regnāt. Et h̄ bene figurat nobis Apoc. xiiij. Reqre de innocentibꝫ in fine. D D Secūdo p̄ncipal'r dico q̄ notat delectabil' virginum ꝑ christum refectio. cuꝫ dicit. ⁊ deducet eas ad vite fontes aquaꝝ. Est notandū q̄ circa istaꝫ refectionem tria sunt ꝯsideranda Primū est quis sit iste fons aquarum vite. de cui⁹ aqua iste ꝟgines tam bn̄ recreant. Secundū ē que sint ille aque. Tercium est qualit' iste dulces aque vite a tribꝫ ꝑsonis diuinis ꝓpinent. De p̄mo sciēdum q̄ ipse fons est ipsa diuina essentia ex qua fluūt oīa bōa. Vn̄ dicit p̄s. Apud te est fons vite. i. fluxus toti⁹ bonitatꝭ. Vn̄ de h̄ fōte bibit aīa deuota. cū dicit Can̄. Emissiones tue ꝑadisus. Et bene ꝑadisus. Nam si vna gutta d̄ isto fonte flueret in ꝓfundum inferni statim amaritudo inferni in summam dulcedinē cōuerteret. Vn̄ d̄ iste fons diuine dulcedinis ⁊ bonitatis figurat nobis in fonte ꝓcedente de petra. vt habet. Nu. xx vbi d̄r q̄ cum filij isrl' nō haberēt

ad bibenduz. ingressus moyses et aaron in tabernaculū federis clamauerūt ad dñm et dixerūt. Dñe deus audi clamorē ppl'i huius. ꝛ aperi eis thesaurū tuū fontē aque viue. Et appuit gl'ia dñi sup eos. Et locut⁹ ē dñs ad moysen dicēs Tolle virgā ꝛ cōgrega populum tuū ꝛ Aaron frater tu⁹. ꝛ loqmini ad petrā corā eis ꝛ illa dabit aq̄s. Et factū est cumqꝫ eleuasset moyses manū pcutiens ꝟga bis silicē egresse sūt aque largissime. Moraliter expone ꝛc̄. Uñ dicit Aug⁹. Sitio dñe. fons vite es sana me. De secūdo est sciendū ꝙ aque iste que fluūt de isto fonte sunt dotes aīe in quib⁹ ꝯsistit sūma felicitas oīm electoꝝ ẜm potētias aīe. Naz memoria satiat̃ eternitate. Ideo dixit xp̄us Jo. xvj. Gaudiū vestꝝ nemo tollet a vobis. Uñ p̄s. Delectationes in dextera tua vsqꝫ in finē. Intelligētia replet̃ diuīa cognitiōe. Uñ. j. Coꝝ. xiij. Uidem⁹ nūc p speculū in enigmate. Uñ. j. Jo. iij. Tūc videbim⁹ eū sicuti est. Ibi em̄ videbim⁹ ẜm Berñ. patrꝭ potentiā. filij sapiam. ꝛ spūssancti clementiā. Uolūtas habituat̃ seu disponit̃ in pfecta dilectiōe. ita ꝙ deū summe diligit. Nam vt dicit Aug⁹. ꝙ licet cetera mandata dei adimpleri pñt in hac vita. tñ diligere deū ex toto corde ꝛc̄. solū impletur in patria. Uñ de istis aq̄s habet̃ figura Apo. xxij. vbi Jobes dicit. Ostendit mihi angelus flumen aque vite splēdidū tanqꝫ cristallū pcedentē de sede dei ꝛ agni et ex vtraqꝫ pte flumīs lignū vite p flumē aq̄ vite itelligit̃ mēoria. p h̄ ꝙ dic̄ splēdidā tāqꝫ cristallū pcedentem de sede ꝛc̄. intelligit̃ intelligentia. Per h̄ ꝙ dicit ꝛ ex vtraqꝫ pte fluminis lignū vite. intelligit̃ volūtas amās que semp viuificat De tertio sciendū est ꝙ psone que ppinant illas aquas sunt pater ꝛ filius ꝛ spūssanct⁹. Pater ppinat aquā diuine oīpotentie memorie vt eam potent̃ ꝛ sine defectu habeat. Uñ dicit p Isa. xliiij. Effundam aquas sup sitientē ꝛ fluenta. scꝫ diuine potētie ꝛ ꝟtutꝭ sup arida. id est sup memoria que dr̄ arida dū deum nō tenet. Hoc ꝯsiderans p̄s. in spūsancto dicit. Super aquā refectiōis educauit me. aīam meā ꝛc̄. Uñ hortat̃ nos oēs ad hanc aquā sue potentie que sic irrigat. cū dicit. Gustate et videte qm̄ suauis est dñs. Filius ppinat aquā sue sapiētie intellectui. Uñ Eccī. xv. Aqua sapiētie salutaris potabit illuz. Spūssanct⁹ ppinat aquā sue bonitatis ꝛ dulcedinis. Uñ dñs Isa. xliiij. Effundā spūm meū sup semen tuū. i. voluntatez tuam. Uñ dicit spūssanct⁹ Eccī. xxiiij. Transite ad me oēs qui cōcupiscitis me. ꝛ a generationibus meis adimplemini. Uñ in signuz hui⁹ dixit xp̄us Joh. vij. Qui credit in me d̄ ventre ei⁹ fluent aque viue. Hoc aūt dixit de spū quē accepturi erant. Uñ ppinatio istarū aquaꝝ figuratur nobis Johel. iij. vbi dicit̃. Sciens q꜠ ego dñs vester habitās in syon in monte scō

meo. Et erit in die illa. stillabunt montes.i.psone diuine dulcedinē et colles fluent lacte. Et p oēs riuos iuda ibūt aque. ꝛ fons de domo dñi egredietᷣ et irrigabit torrētem spinaꝝ.s.electos. Religiosus q̄dam cū has virgines in magna reuerētia ꝛ deuotiōe haberet. q̄dā die dum grauitᷣ infirmaretᷣ vidit quādam virginē pulcherrimā sibi apparentē. ꝛ si eā cognosceret inq̄rentē. Qui cū ad ei⁹ visionē miraretᷣ. ꝛ se eā nequaꝗ cognoscere fateretᷣ. At illa. Ego sum vna ꝟginū erga quas tm̄ effectū dilectōis habes. Et vt inde mercedē accipias. scias si amore ꝛ honore nostri vndecies milies orōnem dñicam dixeris in hora morꝭ in ꝓtectionē ꝛ solatiū nos habebꝭ. Qua disparēte ille q̄citi⁹ potuit h' īpleuit. post vocato abbate iungi se fecit. Qui cū vngeretᷣ exclamauit vt fugerēt ꝛ sacris ꝟginibꝰ venientibꝰ locuꝫ darent. Quē cū abbas q̄d hoc eēt interrogaret. Ille ꝓmissionē virginis sibi p ordinē narrauit. Vn̄ cūctis recedentibꝰ. ꝛ paulopost redeuntibꝰ ipsuꝫ migrasse ad dñm inuenerūt. Abbas q̄dam ab abbatissa Colonie corp⁹ vni⁹ virginuꝫ impetrauit. ꝓmittēsq̄ ipsaꝫ in capsam argenteā in sua eccl'ia collocaret. Sꝫ cū p annū integrū sup altare eā in capsa lignea tenuisset quadaꝫ nocte cū abbas ipsi⁹ monasterij cū suo cōuētu matutinas cantaret. virgo illa corpaliter desup altari descendit ꝛ an̄ altare inclinās videntibꝰ cūctꝭ monachis et stupentibꝰ p mediū choꝝ inde recessit. Abbas ḡ ad capsam currens. ꝛ ipsam vacuā inueniēs coloniā ꝓperauit. ꝛ abbatisse rei ordinem intimauit. Pergētesq̄ ad locū vnde corp⁹ sumpserūt. illud ibidē inuenerūt. Cum aūt abbas veniā petens ꝛ illud vel aliud corpus peteret. ꝓmittens certissime capsam p̄ciosam citi⁹ se facturuꝫ diuina ordinatiōe nullaten⁹ impetrauit.

De sanctis Symone ꝛ Juda
Sermo. lx.

Quos deus vocauit hos ꝛ iustificauit. quos aūt iustificauit illos et magnificauit Roꝝ. viij. Notate charissimi. Dicit em̄ Arist. iiij. ethi. q̄ qualis vnusq̄sq̄ est talia opatur. Cū igitᷣ de⁹ sit iustissim⁹ ꝛ gloriosissim⁹. ipse iustificat et glorificat ac magnificat. Jdeo dicitᷣ. Quos deus vocauit ꝛc. Charissimi dicit Aristo. ix. ethi. q̄ bonis bona creata sunt. Cum igitᷣ isti apl'i fuerunt sancti ꝛ boni. iō merito debebantᷣ eis bona diuina. s. iustificatio. q̄re dicit. Quos de⁹ vocauit ꝛc. Jn q̄bus q̄dem ꝟbis tria notantᷣ. Primum ē diuinalis vocatio. qd̄ notatᷣ cum dr̄. Quos deus vocauit. Secundū est salutarꝭ iustificatio. cum additᷣ. hos ꝛ iustificauit. Tertium est finalis quietatio seu premiatio. cuꝫ ꝯcluditᷣ. Quos aūt iustificauit illos ꝛ magnificauit. ¶ Dico p̄mo q̄ notatᷣ diuinalis vocatio. cum dr̄. Quos de⁹ vocauit. ·I· Vocatio

De sanctis Simone et Juda

Circa qd notandū q de⁹ vocauit
illos sanctos aplos .s. Symonez
et Judā ad euāgelicā pfectionem
que ꝯsistit ī vera obediētia. Juxta
illud Lu. ix. Qui vult venire post
me abneget semetipsuz ꝛc. id ē. sit
obediēs. Nā obedientia est tā ve/
terꝫ q̄3 noui testamēti pfectio. Un̄
obediētia fuit pmū qd de⁹ cōmi/
sit hūano generi in pncipio crea/
tionis. sicut ostendit Gen̄. ij. Tu/
lit dn̄s deus hoiem. et posuit euz
in padisum voluptatꝫ. ꝛ pcepit ei
dicēs. Ex omni ligno padisi come
de. d ligno aūt scie boni ꝛ mali ne
comedas. Ecce pceptū obediētie.
Sequit. In q̄cunq3 aūt die come
deris ex eo. morte morieris. Sed
pmi parētes nō fuerunt deo obe/
dientes. s3 pceptū trāsgressi sunt
ideo incurrebāt mortalitatē. ꝛ fu/
erunt puati eterna vita. qd dura/
uit a pncipio mūdi vsq3 ad mortē
christi. q ꝓpter inobediētiā pmoꝝ
parentū fact⁹ est obediēs vsq3 ad
mortē. Sicut dic Apls ad Phi. ij
Qui hūiliauit semetipsuz fact⁹ est
obe. vsq3 ꝛc. vt sic satisfaceret pro
pctō in obediētie ꝛ transgressione
mūdi. Ad hāc obedientiā vocauit
dn̄s nr̄ iesus xp̄s scōs Symonez
et Judam vt eēnt sibi obedientes
Un̄ dixit Jo. xv. Ego vos elegi de
mundo vt eatꝫ .s. obedient ad pfi/
ciendū mandatū meū. Qd obedi/
enter ꝛ humilit fecerunt Un̄ legit
q symon ꝛ iudas fuerūt frēs Ja/
cobi minoris ꝛ filij marie cleophe
Hi post ascensionē dn̄i in diuers
mūdi ptib⁹ ad pceptuz dn̄i sanctū
euangeliū pdicauerūt. Judas ve
ro ad abagaꝝ regē edisse a sancto
Thoma aplo post ascēsionez dn̄i
missus fuit. Legit eīn in hystoria
ecclīastica q pdict⁹ rex abagarus
dn̄o iesu xp̄o in hūc modū eplam
destinauit Abagar⁹ euchanie fi/
lius iesu saluatori beato q appa/
ruit in locis hierosolimoꝝ salutē
Auditū mihi est de te ꝛ de sanita/
tib⁹ quas facis q sine medicamē/
tis ꝛ herbis fiāt ista p te. et q vbo
facꝫ cecos videre. claudos ambu/
lare. leprosos mūdare. ꝛ mortuos
reuiuiscere. Quib⁹ omnib⁹ auditꝫ
detestaui in aīo meo vnū e duob⁹
esse. aut q2 tu sis de⁹ et descenderꝫ
de celo ꝛ hec facias. aut q tu fili⁹
dei sis vt hec facias. Propterea ego
scribēs rogauerim te vt digneris
fatigari vsq3 ad me. ꝛ egritudinez
meā qua diu laboraui curare. Nā
ꝛ illud cōperi q iudei murmurāt
aduersum te ꝛ volūt insidiari tibi
Ueni ḡ ad me q2 est mihi pua ciui
tas. sed honesta que vtrisq3 suffi/
ciet. Dn̄s āt iesus ī hec vba rn̄dit.
Btūs es q credidisti ī me cū nō vi
derꝫ me. Scptū ē eīn de me q2 hi q
me nō vidēt credēt. ꝛ hi q vidēt nō
credent. De eo aūt q scpsisti mihi
vt venirem ad te. me oportet hec
oīa adimplere ꝓpt que missus sū.
Cum aūt assumpt⁹ fuero aliquez
de discipulis meis mittā ad te vt
curet te. ꝛ viuificet te. Hec in hy/
storia ecclīastica. Scdm aūt q in
quad a3 antiqua hystoria inuenit
sicut Johes damas. in li. iiij. testat
Abagarus rex vidēs q xp̄m psen

tialit' videre nō posset. misit quendam pictorē ad iesuz. vt depingeret ei' imaginē. vt sic saltez ipm p imaginē ɔspiceret quē in facie videre nō poterat. Sz cū pictor ad eū venisset ꝓpt nimiū fulgorē q ab ei' facie ꝑcedebat in ei' faciez clare ñ potuit itēdere nec sic ðpigere Qð cernēs dñs vestimentū lineū ipsi' pictoris accipiēs et sue faciei sup imponēs suūpsi' imaginē ei dez impssit ac desiderāti regi abagaro destinauit. Figure aūt hui' supbñdicte facie fuit sic. bñ osculatus. bñ supciliat'. bñ colorat'. longū vultū habuit. z magne maturitat fuit. Jlla aūt epla dñi nri iesu christi tante ꝟtutis fuit vt dr ꝙ in illa ciuitate noīe Edissa nullus heretic' vel pagan' viuere valeat nec aliqs tyrann' eidē nocere potuit. Nā si aliqñ gens armata manu ɔtra illā ciuitatē insurrexerit infans aliqs sup portam stans eplam illā legit z ea die hostes aut territi fugiūt. aut pacem cū eis faciūt. Post passionē autez dñi misit thomas aplm Judam thadeū ad abagarū regē fm ꝓmissionē dñi. Qui cū ad eum venisset z se discipulum dñi nri iesu christi sibi ꝓmissum dixisset. Uidit abagarus in vultu thadei quedā mirum z diuinū splendorē. Quo viso stupefact' dixit. Uere discipul' es iesu filii dei q mihi dixit mittaz aliquē ad te ð discipulis meis qui te curet. Cui thade'. Si in filium dei crediders oīa tui cordis desideria obtinebis. Cui abagarus Credo ꝟe z iudeos q ipm crufixert libent trucidarem si mihi possibilitas adesset z neqꝙ auctas romanoꝝ īpediret. Cū aūt abagarus lepsus eēt. Thade' eplaz saluatoris accepit. z de ea ei' faciē ɔfricauit z statim plenā sanitatē accepit. Legit etiā ꝙ iudas thade' pmo ī mesopotamia z ponto pdicauit. Symon ꝟo in egypto. Deinde ambo in psidē venert z ibi duos magos zaroen z arfaxat. qs scūs matthe' de ethiopia fugauerat inuenerūt Ubi ad pceptū xpi obedient xpm pdicauerūt. Uñ dicere pñt illud Coꝝ. j. Nos pdicauim' xpm z hūc crufixū. Uñ Mar. vl. Jlli aūt ꝓfecti pdica. vbiqz zc. Uñ Berñ. Uerus obediēs dat suū velle z suum nolle vt possit dicere. Paratū cor meū de' pa. cor meū. Qð pfecte fecerūt isti apli. Naz obediēt iuerūt z xpm ɔfessi st. iō bñ vocāt symon z iudas. Symon em interptatur obediēs z Judas ɔfitēs. ¶ Secūdo pncipalr dico ꝙ notat saluatoris iustificatio. cū dr. Quos de' voca. hos z iustificauit. Uñ mgr li. j. dis. xix. Jn sanguīe xpi iustificati sum'. qzuis em sci apli fuert xpo ad statū scē vite vocati. tñ adhuc īdiguerūt iustificatōe. z scificatione. vñ Apoc. vl. Just' iusticiā faciat adhuc z scūs scificet adhuc Uñ ista ē pfecta iustificatio z scificatio qr hō iustificat z scificat ꝙ ñ peccat mortalr lz venialr. Juxta illud Prouer. xxiiij. Septies em in die cadet iustus et resurget. s. a venialib' fm doctores. Jmpij āt corruēt in malū. i. pctm mortale.

Sꝫ isti sancti apl'i fuerũt sanctifi/
cati ⁊ iustificati i die penthecostes
qñ deus eis misit spũmsanctuꝫ ꝙ
decetero nõ peccauerũt mortalit'
quouis mõ. sed iusti ⁊ sancti fue/
rũt in omnib' fact' eoꝝ. Ideo dr.
Repleti sunt oẽs spũsancto. ⁊ ce/
perũt loq varijs linguis ꝓut spũs
sanct' ⁊c. Dicit eñ Amb. sup Lu.
Cui spũssanct' infundit' magno/
rum est ⁊ plenitudo virtutũ. Naꝫ
multo excellenti' est spũsancto re
pleri q̃ꝫ sanctificari. Quã quidẽ re
pletionẽ spũssancti habuerũt sctĩ
apl'i. quare in v̈bis suis ⁊ fact' fu/
erũt sancti ⁊ iusti. ⁊ oderũt iniusti/
ciam ⁊ dilexerũt iusticiã. Qð bene
ostendit' in legenda eoꝝ. ꝙ postq̃ꝫ
Judas in mesopotamia ⁊ ponto
p̃dicauit. ⁊ Symon in egypto. de
inde ambo in psidẽ venerũt. ⁊ ibi
duos magos Zaroen et Arfaxat
quos scũs Matthe' de ethiopia
fugauerat inuenerũt. Baradach
dux reg' babylonie ꝯtra indos ad
p̃lium ꝓfectur' nullũ a dijs suis
hr̃e potuit rñsum. an bñ vel male
deberet sibi succedere. Pergẽtes
igit' ad phanũ ꝓrie ciuitat' ibideꝫ
habuerũt rñsum ꝙ ꝓpter apl'os q
aduenerũt dij rñdere nõ possent.
Tũc dux fecit eos inq̃ri. ⁊ inuen/
tos q nã essent vel qua d re venis/
sent inq̃siuit. Qui rñderũt. Si ge
nus quer'. hebrei sum'. Si condi
tionẽ. seruos iesu christi nos esse
fatemur. Si cãm. ꝓpter salutẽ ve/
stram venim'. Quib' ait. Cum fe
lix reuersus fuero audiã vos. Cui
apl'i. Modo mag' congruũ est te
cognoscere illuꝫ cuius ope possis
vincere vel certe rebelles pacatis/
simos inuenire. Quib' dux rñdit
Video vos potẽtiores dijs nr̃is.
rogo vos p̃dicite nobis finẽ belli.
Cui apostoli. Ut deos tuos men
daces esse cognoscas ⁊ te seducãt
iubemus vt ad quesita respõdeãt
vt dum dixerint que ignorãt ꝓbe/
mus eos p omnia mẽdaces ⁊ mẽ
titos. Tũc dixerunt grãde belluꝫ
futurũ ⁊ multum populũ in p̃lio
hincinde ruiturũ. Tũc apl'i ride/
re ceperunt. Dixitq̃ꝫ eis dux Me
timor inuasit. et vos ridetis. Cui
apl'i. Noli timere q' pax huc no/
biscũ intrauit. ⁊ cras hora diei ter
tia legati indoꝝ veniẽt. ⁊ se tue po
testati in pace subijciẽt. Tũc pon/
tifices apl'os irridẽtes duci dixe/
runt. Ad hoc isti securũ te reddere
volunt vt dum incaut' fueris ab
aduersarijs tuis occuperis. Cui
apl'i. Nõ dixim' tibi expecta vnuꝫ
mẽsem. sꝫ vnũ diẽ. q' cras in pace
victor existes. Tunc dux apl'os ⁊
pontifices custodiri fecit. vt ex rei
exitu veraces honorarent'. ⁊ men
daces p crimine punirent'. In cra
stinum aũt sicut apl'i dixerũt totũ
euenit. Tũc dux voluit põtifices
cõburere. sed apostoli ꝓhibuerũt
ne hoc fieret. cũ ipsi nõ eẽnt missi
viuẽtes occidere. sed mortuos vi
uificare. Tũc dux valde mirat' ꝙ
eos occidi nõ ꝑmitterent. sed pro
inimic' rogarẽt. ⁊ duxit eos ad re
gem dicẽs. Rex isti sunt dij laten/
tes in effigie hominũ. Cunq̃ꝫ sibi
omnia p̃sentib' magis narrasset.

magi zelo inuidie cōmoti dixerūt illos malignos esse. ⁊ eos ꝯtra regnum subtiliter cogitare. Tūc dixit eis dux. Si audetis ꝯfligite cū eis Cui magi. Si vis videre ꝙ nobis p̄sentibꝫ loqui nō poterūt veniant huc viri eloquētissimi. et si coraꝫ nobis loqꝫ ausi fuerint. nos ꝑ omnia imperitos cōprobabis. Cuꝫ aūt plurimi aduocati adducti fuissent ꝯtinuo corā magis ita muti facti sūt. vt nec nutibꝫ ꝙ loqui nō poterāt indicarēt. Dixerūt qꝫ magi ad regem. Ut scias nos esse deos ꝑmittemꝰ eos loqui. sed ambulare nō posse. Iterūqꝫ reddemus eis gressuꝫ. sed facie mꝰ eos apertis oculis nihil videre. Qui cū hec omnia fecissent. dux aduocatos illos turpiter ꝯfusos ad apostolos duxit. Qui dixerēt eis. Promittite vos ab ydolorūꝫ cultura discedere. ⁊ solū deū inuisibileꝫ et verū adorare. ⁊ nos signū sancte crucis in frontibꝫ vestris faciemꝰ ⁊ magos ꝯfutare poterit͡s. Qđ cū fecissent. ⁊ in frontibꝫ consignati essent. ad regē coraꝫ mag͡s ingressi sunt iterū. Et cum a magis superari nō possent. imo ipsis coraꝫ omnibꝫ insultarēt. Irati magi multitudinē serpentū aduenire fecerūt. vt ap̄l'os lacerarēt. Statiꝫ ad iussum regis veniētes apostoli pallia sua de serpentibꝫ impleuerūt. ⁊ in magos ꝓiecerunt dicētes In noīe domini nostri iesu christi nō moriemini. sed a serpētibꝫ lacerati mugitus dolorū vestrorum dabitis. Cum autem serpentes carnes eorum comederēt. ⁊ ipsi tāqꝫ lupi vlularent. Rex ⁊ ceteri rogauerūt apostolos. vt eos a serpentibꝫ occidi ꝑmitterēt. Quibꝫ apostoli r̄nderunt. Nos missi sumus reducere de morte ad vitam. nō a vita p̄cipitare in mortem. Et facta or̄one iusserūt serpētes ꝙ venenum qđ infuderāt reuocarent. et postmodū ad loca sua redirēt. Magi vero maiores cruciatus senserūt cuꝫ ipsi serpētes venenū retraherent qꝫ aū cum carnes comederant. Tūc apostoli dixerūt ad magos. tribꝫ diebꝫ dolores sentietis. tertia autē die sani erit͡s vt sic a vestra malicia recedat͡s. Cuꝫ aūt magi tribꝫ diebus sine cibo et potu fuissent ac somno nimij͡s doloribꝫ cruciati māsissent ap̄l'i dixerunt eis. Nō dignat͛ deus habere coacta seruitia. Ideoqꝫ surgite sani ⁊ abite habētes liberam facultatē faciēdi qđ vultis. Illi autē in malicia ꝑdurantes ab eis fugerēt vidētes se ab ap̄l'is sepatos. B

Post hec filia ducis ex fornicatione ꝯcepit ⁊ filium parturiēs quēdam sanctū diaconuꝫ infamauit ꝙ eam violauerit ⁊ ex ipso ꝯcepe rit. Cum aūt parētes puelle dyaconū occidere vellēt iniuste. apostoli aduenietes iniuriam illā nō potuerūt sustinere. ⁊ qn̄ puer natus sit requirūt. Qui r̄nderūt. hodie hora diei p̄ma. Dixerūtqꝫ apostoli. Infantē adducite huc. ⁊ dyaconum quē accusat͡s etiā huc ꝑducite. Qđ cum factum esset ap̄l'i infanti dixerūt. Dic puer ī nomine

dñi nostri iesu christi. si iste dyaco
nus h' p̄sumpserit. Rñdit infans
dicens. Iste dyacon⁹ cast⁹ et scũs
est. nec vnq̃ carnẽ suaʒ coinqna/
uit. Cuʒ aũt parẽtes instarent q̃s
esset actor hui⁹ scelerꝫ ꝙ hoc apl'i
inquirerẽt. Rñderũt apl'i. Nos in
nocẽtes absoluere decet. nocẽtes
ꝑdere nõ decet. Uolẽtib⁹ ãt apl'is
stolis inde rogati ꝑ annũ ꝛ ꝑ tres
menses ibidẽ remanserũt. ꝛ viam
iusticie p̄dicauerũt. ac se populo
iustos ꝛ sanctos v̈bis ꝛ factꝫ ostẽ/
derũt. In q̃ spacio plusq̃ʒ sexagin
ta milia hominũ exceptꝫ paruulis
ad fidẽ ꝯuerterũt. ꝛ regem cũ oĩb⁹
p̄ncipib⁹ suis baptiʒauerẽt. Et sic
ptʒ quõ fuerũt sancti ꝛ iusti ĩ ver/
bis ꝛ factis suis. ꝛ quõ oderũt in/
iusticiam siue iniquitatẽ. ꝛ dilexe/
runt iusticiam. Uñ dicit' de ipsis
illud ad Heb. xj. Operati sunt iu/
sticiam. Et de quolibet singularit'
in ps. Dilexisti iusticiã ꝛ odisti ini
quitatẽ ꝓpterea vnxit te deus de⁹
tu⁹ oleo leticie p̄ ꝯsortibus tuis.

iii. Magnificatio. Tertio p̄ncipalit' dico ꝙ no
tat' finalis quietatio siue p̄miatio
cum ꝯcludit'. illos ꝛ magnificauit
scʒ in gloria. Unde dicit Mat. xj.
Uenite ad me oẽsq̃ laboratꝫ ꝛ one
rati estis ꝛ ego reficiam vos. Se/
quit'. Tollite iuguʒ meũ sup̄ vos.
id est sustinete morteʒ tp̄alem sicͭ
et ego sustinui. Discite a me qꝛ mi
tis sum ꝛ hũilis corde. ꝛ inuenietꝫ
requiẽ animab⁹ vestrꝫ. ꝛ sic venia/
tis ad me. ꝛ ego reficiam vos. s. in
gloria. Hoc cognoscens dauid in
psal. dicit. Preciosa in conspectu

domini mors sanctoꝝ eius. Quo
ꝯtra ꝑ psalmistã dicit'. Mors pec
catoꝝ pessima. Qualiter autẽ isti
sancti apostoli sint passi tẽpalit'
vt sic honorarent' ꝛ viuerent et'na
liter notat' in legenda. Legit' eniʒ
ꝙ p̄dicti magi ab apostolis supa/
ti fugerũt ad quandã ciuitatẽ no
mine sannir. vbi erãt. lxx. pontifi/
ces ydoloꝝ. quos oẽs ac totã ba/
biloniã cõtra apostolos cõmoue/
rũt. vt cuʒ illuc venirẽt ꝙ tũc aut
eos sacrificare cõpellerẽt. aut pe/
nitus necarẽt. qꝛ ipsi colerẽt chri/
stuʒ. in cui⁹ nomine ydola destru
xerunt. Perlustrata g̃ quasi vni/
uersa ꝓuincia cũ apostoli ad p̄di/
ctam ciuitatẽ venissent. ecce p̄di/
cti pontifices cũ vniuerso populo
eos capiũt. ꝛ ad templũ solis ꝑdu
cunt. Tũc demones ꝑ energumi
nos. i. habitationes demonũ cla/
mare ceperũt. O apostoli dei viui
quid nobis ꝛ vob. Ecce ĩ ingressu
vestro flãmis exurimur. Tũc an/
gel⁹ dñi apparens eis dixit. Unũ
e duob⁹ eligite. aut horũ repetinũ
interitũ. aut vestꝝ martyriũ. Cui
apostoli. Adoranda est dei miseri
cordia. vt ꝛ istos cõuertat. et nos
ad palmã martyrij ꝑducat. Facto
aũt silentio apostoli dixerunt. Ut
sciatis ꝙ ydola sint plena demo/
nib⁹. Ecce eis imperamus vt exe/
ant ꝛ singula simulacra ꝯfringãt
Statimq̃ʒ duo ethiopes nudi et
nigri cunctꝫ stupentib⁹ exierũt de
simulacris et ꝯfractis ydolis cuʒ
magnis vocib⁹ abscesserũt. Qd vi
dentes põtifices in apl'os irruerẽt

et eos ꝓtinꝰ trucidarunt. In ipsa hora cū nimia eēt serenitas tanta fulgura de celo venerūt ꝙ tēpluꝫ triphariē scinderet̃ ⁊ illi duo magi in ictu fulgurꝫ in carbones verterent̃. Rex autē corpa aplo̅ꝝ ad vrbeꝫ suā detulit. ⁊ in honorē eoꝝ eccl'iam mire magnitudinis fabricauit. Et sic ptꝫ qual'r isti sc̃ passi tp̱aliter. vt cū xp̄o viuerēt et̃nalit̃ Ideo obitus scōꝝ nō mors. sꝫ natale vocat̃. Reqre de sctō stephano J. Vñ in signū huiꝰ legit̃ ð sancto Thoma cantuariēsi ⁊ martyre q̇ ꝓpter xp̄m mortuꝰ est. Nā gladijs impiorū sacra capitꝫ corona p̄scidit̃. ⁊ cerebrum ꝑ pauimentū eccl'ie ī qua ꝑcutit̃ dispergit̃. Pro quo dū fierēt exequie. ⁊ clerici pro eo missaꝫ defūctoꝝ agerēt. ⁊ reqeꝫ eternā incipent. Subito chori angeloꝝ inceperūt missam martyrꝫ nō tāq̄ꝫ defuncti. sed tanq̄ꝫ in xp̄o viuentꝫ. ⁊ intruperūt voces. ⁊ cantauerūt. Letabit̃ iustꝰ ī dn̄o ⁊ sperabit in eo. ⁊ laudabunt̃ oēs recti corde ⁊c̃. qð fuit mutatio dextere excelsi dum cantus meroris vertitur in canticum laudis.

De oīb⁊ sanctis. Sermo.lxj.

GLoria hec est omnib⁊ sanctꝫ eius Scribitur in p̄s.cxlix.

Notate charissimi. dicit em̄ Aris. j.ethi. ꝙ bonuꝫ q̄to cōmuniꝰ tāto diuiniꝰ. Hinc ē em̄ ꝙ deꝰ eternaꝫ gl'iaꝫ parauit oīb⁊ electꝫ vt eēt diuiniꝰ ⁊ iustiꝰ. Ideo hodierna festiuitas instituta est in honore oīm sanctoꝝ. q̄re bn̄ dicit p̄s. Gloria hec est oīb⁊ sanctꝫ eiꝰ. Uel sic. Charissimi. Dicit em̄ Aris. ꝙ q̄to pl'ꝰ q̇s obsequit̃ tāto merito maioreꝫ grām obtinebit. Cū igit̃ scī vitam suā tp̱alē ac ꝓpriū corpꝰ in s̃uitio dei ꝯsumpserūt. merito a deo receperūt mercedē ⁊ remuneratōeꝫ Qð cog̊scens psal. in spū̃sctō dicit de h̃ festo. Gloria hec ē oīb⁊ sanctꝫ eiꝰ. Est notandū ꝙ scā mat̃ eccl'ia hodie solēnizat ac instituit hodiernū in honore oīm scōꝝ q̄druplici de causa. Primo ꝓpt̃ cuiusdam templi dedicationē. Secūdo ꝓpt̃ honoris ⁊ reuerētie obmisse supletionē. Tertio ꝓpter sanctoꝝ excellentiā seu dignitatē. Quarto ꝓpter faciliorē orōnū nr̄aꝝ īpetrationē J Primo institutū est ꝓpt̃ cuiusdā templi dedicationē. Romani em̄ cū dn̄arēt̃ vniuerso orbi q̇ddā tēplū maximꝯstruxerūt. In cꝰ medio suū ydolū collocātes simulachra ꝑ circuitū oīm ꝓuīciaꝝ statuerūt respiciētia rectꝫ vultib⁊ ydolū romanoꝝ. Si qñ aūt aliq̄ ꝓuīcia rebellaret ꝯtinuo arte diabolica illiꝰ ꝓuīcie simulachꝝ ydolo romanoꝝ terga v̄teret. tāq̄ꝫ innuēs ꝙ ab eiꝰ dn̄atiōe seu dn̄io recessissent. Conciti igit̃ romani ad illā ꝓuinciā copiosū exercitū mittebāt. ⁊ ipsaꝫ suo imꝑio subiugabāt. Et tn̄ h̃ romanis non suffecit ꝙ simulachra oīm ꝓuinciaꝝ in vrbe sua haberēt q̇n etiā singul' dijs singula tēpla ꝯstruxerūt tāq̄ꝫ eos omniū ꝓuinciaꝝ dn̄os fecissent. Sꝫ q⁊ omnia ydola tēplū ibi h̄re

nõ poterãt ad maiorẽ ostensionez sue vesanie vnũ templũ ceterꝫ venerabiliꝰ et sublimius in honorez omniũ deoꝝ erexerũt ꝛ vocauerũt pantheon. qđ sonat toti diȷ. a pan qđ est totũ. ꝛ theos qđ ẽ deꝰ. Tempore vo foce impatoris cum diu roma fidem xp̃i accepisset Bonifaciꝰ papa quartꝰ p̃dictũ templũ a foca impatore ĩpetrauit. ꝛ spurcitia. i. (vnreynikayt) oĩm ydoloꝝ expulsa. q̃rto ydus menſ maiȷ in honorẽ beate marie ꝛ oĩm martyrum ꝯsecrauit. Nõdũ eñ ꝯfessoꝝ solẽnia ab eccl'ia agebanꝫ. Sꝫ qꝛ ad hoc festũ m'ltitudo magna cõfluebat. et ꝓpter defectũ victualiũ celebrationi vacare nõ poterãt. iõ q̃dam papa Gregoriꝰ quartꝰ h̃ festuꝫ in kal'. nouẽbris qñ maior copia victualiũ esset instituit. ac per vniuersuꝫ mũdũ hũc diẽ in honore oĩm sanctoꝝ celebrari solenniṫ ordinauit. Et sic templũ qđ fabricatum fuit omnibꝫ ydolis. nũc dedicatum est omnibꝫ sanctis. ꝛ vbi colebatur multitudo ydolorum ibi deuote laudaṫ m'ltitudo scõꝝ. Quare bñ verificaṫ dictũ psalmiste. Hec mutatio dextere excelsi.

℞ Scđo p̃ncipal'r institutũ ẽ ꝓpter honoris et reuerẽtie obmisse suppletionẽ. Nã tot sunt sancti ꝙ nõ sufficimꝰ oĩbꝫ festa specialia ꝑagere. Nã vt dicit Hiero. in q̃daz ep'la ad Eliodoꝝ et Cromacium Nullꝰ dies ẽ q̃ nõ intra q̃nqꝫ milium martyrũ numerũ repiri possit asscriptus excepto p̃ma die kalendaꝝ Januariȷ. Romani enim p̃ceperãt ne aliq̃s illo die interficereṫ. qꝛ p̃ma dies ãni erat. Jõ ꝛc̃. Uñ hãc multitudinẽ sanctoꝝ bñ vidit Joh. in Apoc. viȷ. cũ dicit in ep'la hodierna. Ecce ego iohãnes vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab ortu solis hñtem signũ dei viui et clamabat voce magna q̃ttuor angelis q̃bꝫ datũ est nocere terre ꝛ mari dicẽs. Nolite nocere terre et mari neqꝫ arboribꝫ quoadusqꝫ signemꝰ seruos dei nostri in frontibꝫ eoꝝ. Et audiuit numeꝝ signatoꝝ centũ q̃draginta q̃ttuor milia signati ex omni tribu filiorum isrl'. Ex tribu Juda duodecim milia signati. Ex tribu Ruben duodecim milia signati ꝛc̃. Post hoc vidi turbã magnã quã dinumerare nemo poterat ex oĩbꝫ gentibꝫ ꝛ tribubꝫ ꝛ populis ꝛ linguis stantem añ thronum in ꝯspectu agni amicti stolis albis. ꝛ palme ĩ manibꝫ eoꝝ et clamabant voce mag̃ ꝛc̃. Cum igiṫ tot sunt ꝙ eos ĩ singulari honorare nõ possumꝰ. iđo ordinauit eccl'ia vt ĩ hac generali festiuitate oẽs honoremꝰ. Hec rõ tãgiṫ ĩ s'mõe q̃ hac die ꝑ eccias recitaṫ. ꝛ tãgit eã Rabanꝰ. ĩ q̃ sic dꝛ Decretũ ẽ vt ĩ die mẽoria oĩm scõrũ habeaṫ. vt q̃cq̃d hũana fragilitas ꝑ ignorãtiã vel negligẽtiã. seu ꝑ occupatiõꝫ rei secularꝫ in solẽnitatẽ scõꝝ minꝰ ꝑegisset in hac scã obſuatõe soluaṫ. Quare aũt institutuꝫ sit vt festiuitas sanctoꝝ in terra agamꝰ ostendit mg̃r wilhelmus in summa de officio. ꝛ ponit tres rõnes. Pria ẽ ꝓṫ honorẽ dei

Cum em̄ sanctꝫ honorē impendi-
mus. deū in ipsis honoram⁹ qui
eos sanctificauit. Vn̄ d̄ ipe xp̄us
discipulis Lu.x. Qui vos audit.
me audit. et q̄ vos spernit me sper
nit. q̄ aūt me spernit. spernit eū ꝛc̄.
Vn̄ in signū hui⁹ dicet in nouissi
mo die illud Mat.xxv. Qd̄ vni ex
minimis fecistis. mihi fecistꝫ. Scd̄a
rō est ꝑpter mutue vicissitudinis
debituꝫ. sancti em̄ de nobis i celo
faciunt festū. qꝛ gaudiū est angel̄
dei ꝛ omnibꝫ sanctꝫ sup̄ vno pec-
catore pn̄iam agente. Luc.xv. Vt
igit̄ eis vicissitudinē impendam⁹
iustū est vt qꝛ ipsi de nobis festuꝫ
agūt in celis. ꝛ nos de ipsis festuꝫ
agam⁹ in terris. Tertia est ꝑpter
nostri honoris ꝓcurationē. cū em̄
sanctos honoram⁹ tūc nostrū bo
norē ꝓcuram⁹. Nā eoꝝ festiuitas
ē nr̄a dignitas. qꝛ sr̄ frēs nr̄i ꝛ vnū
patrē habem⁹ in celis Juxta illud
Mat.xxiij. Patrē nolite vocare
vobis sup̄ terrā. Unus est em̄ pa
ter vester qui in celis est ꝛc̄. L
Tertio p̄ncipaliter institutuꝫ est
ꝑpt̄ sanctoꝝ excellentiā ac digni-
tatem Ipsi em̄ honorant̄ in celo a
deo ꝑpter eoꝝ dignitatem. Unde
Apoc.iij. Ambulabūt mecū in al-
bis. qꝛ digni sunt. Circa qd̄ notā-
dum ꝙ Johes damascen⁹ lib.iiij.
titulo.vij. multipliciť ostēdit eoꝝ
dignitatē. ꝑpt̄ qd̄ merito sunt ho
norandi. Primo qꝛ ipsi amici dei
et adducit illā auctoritatē. Jo.xv.
Jam nō dicaꝫ vos seruos. sꝫ ami
cos. Secūdo qꝛ filij dei sunt. Vn̄
adducit illud Job.j. Dedit eis po
testatem filios dei fieri. Tertio qꝛ
sunt heredes celestꝫ patrie. Unde
adducit illud Roꝝ.viij. Si autē
filij ꝛ heredes. Quarto qꝛ corpora
coꝝ fuerunt templū dei. ꝛ spirit⁹
sanct⁹ habitauit in eis. Vn̄ addu
cit illud.j.Coꝝ.iij. Nescitis ꝙ tem
plū dei estis. ꝛ spūssanct⁹ habitat
in vobis. De hoc dicit Chrys̄. Do
mo in edificatōe parietū delectat̄
deus aūt in ꝯuersatōne sanctoꝝ.
Vnd̄ Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue
quē decorem. quē diuersitas mar
morū facit splendentiū. nō. sed de
corem viuentiū quem p̄stat varie
tas grāꝝ. Nam ille decor carnem
delectat iste aīam viuificat. Et sic
ptꝫ eoꝝ dignitas ꝛ excellentia. ꝓ-
pter quā merito sunt honorandi.
Vn̄ Aug⁹. in li. de ci. dei. Non sūt
ꝯtemnēda sed plurimū reuerēda
sanctoꝝ corpa. quibꝫ dum adhuc
viuerēt spūssanct⁹ q̄si quibusdaꝫ
organis ad omne bonū op⁹ vsus
est. Vn̄ d̄ sancto stephano dicit̄ ꝙ
nō poterāt resistere sapiē et spūi q̄
loquebat̄ ꝛc̄. M Quarto p̄nci-
paliter institutū est ꝑpter faciliorē
orōnū nostraꝝ impetractionem.
Nā sicut oēs scōs hac die honora
mus vniuersalit̄. sic ꝛ ipsi oēs pro
nobis intcedāt insimul. vt sic mi-
sericordiā dei facili⁹ impetremus
Nā s̄m Amb. Impossibile est mul
toꝝ orōnes nō exaudiri. Et rōnē
assignat Hiero. di. Si apl̄i ꝛ mar
tyres adhuc in corpe positi potu-
erūt orare ꝑ ceterꝫ qn̄ de se adhuc
deberēt eē solliciti. q̄nto magꝫ post
coronas victorias ꝛ triumphos.

Un⁹ homo moyses sexcent; mili/bus armatoꝝ impetrauit veniaꝫ a deo. Et stephan⁹ paulo et mult; alijs veniā obtinuit. et postq̄ꝫ cuꝫ xp̄o eē ceperūt min⁹ valebūt. q. d. Impossibile est q: ipsi nō obtine/ant. q: stephan⁹ meruit veniaꝫ ꝑ se lapidantib⁹. vt ptꝫ in scō paulo Nā vt dicit Aug⁹. Si stephanus nō orasset. eccl'ia paulū ꝛc. Paul⁹ apl'us dicit etiā sibi. cc.lxxvj. aīas in naui ꝯdonatas. et postq̄ꝫ cepit esse cū xp̄o pōt min⁹. q. d. nō. Qđ aūt in hac die oēs scī ad intercedē dum ꝑ nobis cōueniant vniuer/salit' ostēdit' in quadā visione que sequēti anno ab institutione hui⁹ solēnitat; ꝯtigisse narrat'. Cuꝫ eñi in hac die custos eccl'ie sancti pe/tri ex deuotione oīa altaria circu/isset. ꝛ oīm sanctoꝝ suffragia im/plorasset. ꝛ demū ad altare sancti petri redijsset. ibi paululū conqui escēs extra se rapit'. Ecce vidit re/gem regū in sublimi solio ꝯsisten/tem. ꝛ oēs angelos in circuitu ei⁹ cōmorantes. Tūc ꝟgo virginum ī dyademate fulgēti aduenit. quā innumerabilis ml'titudo ꝟginuꝫ sequebat'. Huic ꝓtin⁹ rex assurre xit ꝛ posito solio iuxta se sedere fe/cit. Post h̄ venit q̄dam vestit⁹ de pilis cameloꝝ quē sequebat' mul titudo venerabiliū senuꝫ. Deinde venit ali⁹ pontificabili habitu ve stit⁹ ac decorat⁹. quē cohors aliq̄ rum in habitu sil'i sequebat'. Po/stea ꝟo ꝓcessit inumerabil' multi tudo militū post q̄s venit infini/ta turba diuersaꝝ gentiū. Oēs āt añ soliū reg; aduenīūt ꝛ ip̄m flexis genub⁹ adorauer̄t. Is aūt q̄ ī pon tificali [illegible]tu aduenerat matutias inchoauit. ceter; ꝓsequētib⁹. Inui tatoriū forte qđ īcepit fuit qđ can tat' in matutinis. s. Regē regum dn̄m venite adorem⁹. q: ipse ē co/rona scōꝝ oīm. Figura oīm ostēsa est Iohi ī spūscō Apo. vij. et ē quā hodierna epl'a narrat. cuius ꝑnci piū habes īmediate añ. ꝯns aūt h̄ ꝛc. Dicit eñi. Uidi turbā magnaꝫ quaꝫ dinumerare nēo poterat ꝛc. Seq̄t'. Et clamabāt voce mag. di. Salus deo nr̄o q̄ sedet sup̱ thro/nū ꝛ agno. Et oēs angeli stabant in circuitu throni ꝛ senioꝝ q̄ttuor aīaliū ꝛ ceciderūt ī ꝯspectu throni in facies suas. ꝛ adorauerūt deū di cētes amē. Bn̄dictio ꝛ claritas sa piētia. ꝛ grāꝝ actio. honor. ꝟtus ꝛ fortitudo ꝛc. ¶ Angelus aūt q̄ p̄dictū custodē ducebat eidē visio nem exposuit. Asserēs ꝟginē in p̄ dicta ꝑma acie eē mr̄eꝫ dei q̄ adue nit in dyademate fulgēti. Et h̄ est qđ p̄s. dicit Astitit regina a dextr; tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate. i. decore diuersaꝝ ꝟgi/nū. Et vestitū de pilis cameloruꝫ Iohem bap. esse cū p̄triarchis ꝛ ꝓ/phet;. Uestitū ꝟo in pōtificali ha/bitu petrū cū ceter; apl'is. Mili/tes martyres. Turbā reliquā cō/fessores. Qui iō oēs ad regē vene rūt. vt ꝑ honore ac die a mortali/bus exhibito grās agerēt ꝛ ꝑ vni/uerso orbe orarēt. Uñ h̄ ꝓuidit ēt p̄s. in spūsctō. cū dicit. Orabit ad te oīs scūs. Qđ ꝑ tūc bn̄ fuit iple/

tum. Vn̄ dicit Bern̄. in ser. de fe/stiuitatibꝫ scōꝝ. Gaudere debem⁹ q₂ patronos .i. (versprecher) p̄mi simus ⁊ habem⁹. Deinde ad aliuꝫ locū eū duxit. vbi vtriusqꝫ sex⁹ homines. Alios in stratꝫ seu lectꝫ aureis. alios in mensis gaudētes diuersis delicijs. alios nudos ⁊ inopes auxiliū mēdicātes ōndit. Dixit āt hūc locū purgatoriū eē. abūdantes ī delicijs eē aīas illas qbꝫ ab amicꝫ ꝑ multa suffragia copiose suffragabaꝛ. seu subueniebatur Egentes ꝟo esse aīas quarū cura nulla habebaꝛ. Jussit aūt vt sūmo pontifici oīa intimaret. vt post fe/stum oīm sanctoꝝ diē aīaꝝ statueret. vt saltēꝫ generalia suffragia ꝓ illis illa die fierēt q̄ specialia hr̄e neqrent. Vn̄ hortaꝛ nos apl's ad Heb. xi. dicēs. Memētote vinctorum .i. aīaꝝ in purgatorio existentiū. que soluꝫ indigent suffragijs. Nam dicit Grego. Suffragia ec/clesie nō ꝓsunt electꝫ. q₂ stati euolant ad gl'iam. nec etiā damnatis q₂ post mortē ꝑgūt ad penā et̄naꝫ sꝫ aīabꝫ solū in purgatorio detentis. Jlloꝝ vinctoꝝ memores eē debem⁹. Nā sicut vincula durissimi carcerꝫ auferūt ab hoībꝫ oēꝫ libertatem ambulādi. opandi. seipsos liberādi. sic carcer purgatorij aufert ab aīabꝫ oēm libertatē seipas iuuandi. Vn̄ h̄ cognoscens p̄s. in spū̄scō dicit Sedētes in tenebris ⁊ in vmbra mortꝫ vinctos ī mēdicitate .i. pauptate ⁊ ferro. Ecce q̄modo p̄s. exp̄mit eoꝝ pauptatē ⁊ penā. Tenebre em̄ impediūt opationē ⁊ iferūt tristiciā. vt pꝫ Tho. v. q̄ dixit. Quale mihi gaudiū. ⁊c. Vincula īpediūt euasionē. Mendicitas īpedit solutionē. ferrū inducit penaꝝ afflictionē. Jō aīe in purgatorio q̄ seipsas iuuare non pn̄t clamauit ad nos ꝑ illud Job xix. Miseremini mei miseremini me ⁊c. Quis ē mō ita dur⁹ q̄ nō velit misereri. Habem⁹ forte ibi patrem matrē frēs sorores. q̄re merito debem⁹ eis subuenire ī elemosynis. in orōnibꝫ. ⁊ in missis. et in alijs bonis opibꝫ. Vn̄ Aug⁹. ī ser. Ostēdā hoībꝫ quō aīas defūctoꝝ suoꝝ. iuuare pn̄t. Orent q̄tidie ꝓ caris suis. interpellent dn̄m voce flebili. pascāt esuriētes. vestiāt nudos. Ut si qd defunctoꝝ negligē/tia min⁹ factū est fide ⁊ ope viuentiū suppleaꝛ. Adhibeat qꝫ vnusqsqꝫ p̄ces scōꝝ ꝓ charꝫ suis. offerat sacrificia ⁊ eos sacerdotali deuotione dn̄o cōmēdet. Hec nō ē nr̄a doctrina sed eccl'ie. et vtiqꝫ ipsius dei q₂ mgr̄ eccl'ie de⁹ est. Hec sunt q̄ charos nr̄os iuuare pn̄t. Hec sūt refrigeria qescētiū. Hec remedia defunctoꝝ. Hec ille. Et nota s̄m Hiero. Cū ꝓ centū aīabꝫ psalmus vel missa dr̄ nihil min⁹ q̄ꝫ si ꝓ vna qualibet diceret accipiꝛ. q₂ bonū q̄ꝫto cōi⁹ tāto diuini⁹. g̃ ⁊c.

De eodem Sermo .lxiij.

Beati qui habitant in domo tua dn̄e in secula seculoꝝ laudabunt te. p̄s. lxxxiij. Notate charissimi. Dicit em̄ Aug. in libro de ciui. dei. Jpse

deus ē finis desiderioꝝ nroꝝ. qui sine fine videbiť. sine fastidio amabiť. sine fatigatōe laudabiť. Certe h dauid in spū cognouit. iō dicit Bti qui habitāt in domo tua. In qb9 q̄dē vbis tria notanť. Primū ē habitatio beatifica. cū dr O dn̄e beati q̄ habitā. Scdm est habitatio gloriosa. cū addiť ī domo tua. Tertiū est intminabiľ gra₂actio cū ɔcludiť in secula seculorū laudabūt te. O Dicit igiť. Bti qui habitant ₂c. Dicit em̄ Cassiodor9 ꝙ laus est vocaľ excellētia. i. (eyn/ aufsprechende vberheung) alic9 boni. Hinc est em̄ ꝙ sancti deū q̄ est summū bonū laudāt eternaľr. et ipse laudat eos ecōuerso. q2 sūt etiā sancti ₂ boni. Laudat em̄ primo matrē suā dilectā ꝑpter suam ꝑfectionē ₂ bonitatē dicens illud. Ecci. xliij. In firmamēto celi resplēdens gloriose spēs celi ₂ glīa stellaꝝ mundū illumināns in excelsis q. d. Tu es spēs celi ꝑpť tuā virginitatē. Nā sicut celū est clari9 omnib9. sic tua vginitas ē speciosior oib9. Jō āmirādo dicūt āgeli q̄rū cognata est ipsa vginitas. Unde Hiero. Cañ. vj. Que est ista que ꝑgrediť q̄si aurora ₂c. Itē tu es gloria stellaꝝ. i. sanctoꝝ ꝑpter tuam sanctā fecunditatē. q2 genuisti me deū ₂ hoiem. Tunc oēs sancti dicunt illō Ans. O tu bn̄dicta inter mulieres q̄ angelos vincꝭ puritate. ₂ sctōs supa8 scitate. Uel illud Bern. O bn̄dicta interuētrix grē genitrix vite. ₂ mr̄ salutꝭ. Tūc ipa ecōtra laudat deū dicēs illō Lu. j Magnificat anima mea dn̄m ₂c. Secūdo laudat angelos q̄ ꝑstiterunt. Naз vt dicit mgr̄ li. ij. dis. v. ꝙ angeli mox vt creati fuerūt quidam deo ꝑ charitatē adheserunt q̄dam a deo ꝑ supbie prauitatem recesserūt. Uñ dn̄s laudat illos q̄ ei ꝑ charitatē adheserūt dicēs illō qd̄ dixit iesus disci. Lu. xxij. Uos estis qui ꝑmāsistꝭ mecū. s. alijs cadentib9 ꝑ supbie prauitateз. Uos vero in charitate ꝑmāsistis. Qd̄ ē eis magna gloria. Tūc ipsi econuerso laudāt eum Qd̄ bn̄ cognoscens Job. in spū dicit Apoč. vij. Omnes angeli stabāt in circuitu throni ₂ adorauerūt deum. Cui9 figura habeť Jsa. vj. vbi dr. Uidi dn̄m sedentem sup solium excelsum et eleuatū Seraphin stabāt sup illud. Et clamabant alter ad alterum ₂ dicebāt. Sanctus sanctus scūs dn̄s de9 exercituū. plena est oīs terra glīa ei9. Uñ canit eccľa. Laudem9 dn̄m quē laudāt angeli quem cherubin ₂ seraphin scūs scūs scūs ꝑclamāt. P Tertio laudāt patriarchas et ꝓphas dicens. Uos dixistꝭ. Nos aliū nescim9 deū pr̄ dn̄m. Et alibi. Quis sicut dn̄s de9 nr̄ qui ī altꝭ habitat q. d. nullus. qd̄ est eis mag gloria ꝙ eos sic in pn̄tia oīm angeloꝝ ₂ electoꝝ cōmēdat ₂ laudat. Uñ in signū hui9 dicit xp̄s Mat. x. Oīs q̄ ɔfitebiť me corā hoib9. ɔfitebor et ego eū corā patre meo q̄ in celo est. Tūc ipsi ecōuerso laudāt euз dicētes Apoč. v. Dign9 es dn̄e accipe libꝝ apire ₂ soluere. vij. signa

cula ei⁹.qm̄ occisus es ꝛ redemisti nos deo in sanguine tuo.ex omni tribu ꝛ lingua ꝛ natione.q.d.Tu dn̄e dign⁹ es accipe ꝛ apire.i.vir/ ginē mariā scriptū ꝑ spūmscm̄.de q̄ ꝟgine nat⁹es.ꝛ sic soluere septē signacula ei⁹.i.vij.stat⁹ saluādoꝝ scꝫ patriarchaꝝ.ꝓhetaꝝ.aplorū. martyrū.ꝯfessoꝝ.heremitarum ꝛ ꝟginū.q̄s liberasti de tenebris et vmbra mort̄ dū occisus es Un̄ h̄ cognoscēs Jobes dicit Apoca.v. Uidi ꝛ audiui vocē mltoꝝ in cir/ cuitu throni voce magna dicētes. Dign⁹est agn⁹ q̄ occisus ē accipe ꝟtutē ꝛ diuitatē.sapiam ꝛ fortitu dinē.ꝛ honorē ꝛ gl'iam ꝛ bn̄dictio nem ꝛc̄. Quarto laudat aplos di cens illud Mat.xix. Uos q̄ reliq̄ stis oīa ꝛ secuti est̄ me. Seq̄r.se/ debitis suꝑ sedes iudicātes duo/ decim tribꝰ isrl'. Tunc ipsi ecōtra laudāt eū dicētes illd̄ Jo.vj. Dn̄e ad quē ibim⁹ nisi ad te.qꝛ ꝟba vi/ te et̄ne habes. ꝛ nos cognoscim⁹ qꝛ tu es xp̄s fili⁹dei viui.q.d.Tu cōmēdas nos ꝙ relinq̄m⁹ oīa et secuti sum⁹ te.ad quē aliū ꝛc̄.Qui to cōmēdat ꝛ laudat martyres di cens illud Mat.v. Beati q̄ ꝑse/ cutionē patiunt̄ ꝓp̄ iusticiaꝫ.qm̄ ipsoꝝ ē re.ce.q.d. Uos est̄ q̄ sub/ stituistis magnas passiones non ꝓp̄ culpā sꝫ ꝓp̄ iusticiā.iō merito vr̄m est regnū celoꝝ. Tūc ipsi ecō tra laudāt ipsuꝫ dicētes illud.ij. Thi.ij.Si cōmortui sum⁹ ꝛ cōue niem⁹.si sustinuim⁹ ꝛ cōregnabi/ mus ꝛc̄. Q Sexto ꝯmēdat pon tifices sacerdotes ꝛ ꝯfessores di/ cēs illud.j.Pe.ij. Uos estis gen⁹ electū. regale sacerdotiū.gens scā ꝛc̄.Et illud Mat.v.Uos est̄ lux mūdi.s.illuminādo hoīes splēdo/ re honestat̄. Tūc ipse ecōtra lau/ dāt eū dicētes illd̄ ad Eph.j. Tu es q̄ elegit nos an̄ mūdi ꝯstitutio nem vt essem⁹ scti ꝛ īmaculati in ꝯspectu dei. Et illud Apo.v. Et fe cisti nos deo nr̄o regnū ꝛ sacerdo tes.Septio cōmēdat monachos ꝛ anachoritas dicēs illd̄ Baruth. iiij. Delicati mei ambulauerūt vi as asperas.s. ducēdo h̄ austeram vitā. q̄re merito est̄ reficiēdi sicut ꝓmisi.Mat.xj.cum dixi. Uenite ad me oēs qui laborat̄ et onerati estis ꝛc̄. Qd̄ cognouit etiā ꝓheta in spūscō cū dicit Baruth.v.Ad/ ducet em̄ eos de⁹ isrl' cū iocūdita te in lumine maiestat̄ sue. Tunc ipsi ecōtra laudant ipsuꝫ dicētes illud p̄s.Eduxisti nos ī refrigeriū ꝛc̄.scꝫ eterne felicitat̄.Et sic iple/ tum ē illud Lu.xxij.Ego dispono vob̄ sicut disponit mihi pr̄ meus regnū vt edat̄ ꝛ bibat̄ suꝑ mēsaꝫ meā in regno meo. Un̄ h̄ coḡscēs p̄s.dicit Satiabor cū apparuerit gl'ia tua.Octauo cōmēdat ꝟgīes dicēs illd̄ Sap̄.iiij. O q̄ꝫ pulchra est casta generatio cū claritate.qd̄ est eis magn⁹ honor. Et ido dicit Bern̄.Utinā semel dicas aīe mee dn̄e iesu. Ecce pulchra es.q.d.ꝛc̄. Tūc ipi eꝫ laudāt eū dicētes illd̄ Can̄.j. Oleū effusuꝫ nomē tuū.iō adolescētule dilexer̄t te.Et rō assi/ gnat̄ Sap̄.vij.Candor em̄ ē luc̄ et̄ne ꝛ speculū sine macula. Un̄ h̄

cognoscēs Johes Apoc.xxi.dicit. Ciuitas hec nō eget sole neqȝ lūa vt luceāt in ea.nā claritas dei illu minabit eā.ꝛ lucerna ei⁹ est agn⁹. R Nono cōmēdat ꝛ laudat oēs scōs simul.dicēs illud Mat.xxv. Uos estis bn̄dicti patris mei.ꝑacci pite regnū qꝺ vob patū est ꝛc̄.s.vt eternal'r gaudeatis.Tūc laudat eū ecōtra tota celestis curia dicēs illꝺ i.Thi.i.Regi seculoꝝ imortali in uisibili soli deo honoꝛ ꝛ gl'ia in se/cula seculoꝝ.Un̄ h̄ ꝯgnoscēs ps. in spūscō dicit Juuenes ꝛ ꝟgines senes cū iunioꝛib₉ laudēt nomen dn̄i ꝛc̄.Cui⁹ figura ꝛ exēplū habeť Cū eīm hac die custos eccl'e sancti petri.Req.in ser.p̄cedenti.Ul'sic h̄ ostensum est Johi in Apo.vij.vbi dicit.Uidi turbā magnāꝛc̄.Req. in ser.p̄cedenti.Sequiť bn̄dictio ꝛ claritas et sapīa ꝛ grārumactio honoꝛ ꝟt⁹ et fortitudo deo nr̄o in secl'a secl'oꝝ.Nā tibi xp̄e bn̄dictio in incarnatōe.claritas ī natiuita te.sapīa in p̄dicatōe.grā ꝑactio in redēptione passione.ꝛ morte.ho/noꝛē in resurrectōe.ꝟt⁹in ascēsio/ne.fortitudo ī iudiciȷ ꝯsūmatione Un̄ exēpluȝ h⁹ diuīe laudis refert Cesari⁹ dicēs ꝙ ī saxonia in q̄daȝ monasterio puella q̄dā dū in ma/gna solennitate ꝑmissa fuisset ire ad matutinas.mgr̄a ipsi⁹ timēs debilitatē ei⁹ iussit eā an̄.Te deū. recedere ad doꝛmitoriū.Jlla inuita recedēs voluit extra choꝝ resi/duū ꝑaudire.Cūqȝ incboat⁹ fuis/set hymn⁹ Te deū laudam⁹.vidit celos apiri et choꝝ soroꝝ in celuȝ subleuari.Cū āt ventū fuisset ad locū illū.Tibi oēs angeli ꝛc̄.vidit vniuersos oꝛdīes āgeloꝝ ꝛ singu/los āgelos dimissis capitib₉ flexis qȝ genub₉ māib₉ extēsis deū ado/rare siliqȝ cū ꝟginib₉ cātātib₉ can tare.Scūs scūs scūs ꝛc̄.Sil'r fece rūt sci apl'i ibi.Te gl'iosus apl'oꝝ choꝛ⁹.ꝛ ꝓphe ibi Te ꝓphetaꝝ.Et martyres ibi Te martyrū.Post/modū ꝯfessoꝛes ꝛ ꝟgines etiā sil'r fecerūt.Cū āt extrem⁹ ꝟsus.s.i te dn̄e spe.diceret.choꝛus soroꝝ ad terram descendit ꝛ celū se clausit.

De scō martino.Sermo.lxiij.

Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in dieb₉ suis placuit deo Eccl'i xliiij.Dic̄ Arist.ix.ethi.ꝙ amicicia maxie est bonoꝝ ꝛ iustoꝝ.Cū igiť btūs marti.fuit in oib₉ factis suis iust⁹ bon⁹ ꝛ scūs.merito fuit a ꝺo honoꝛat⁹ ac ei dilect⁹.q̄re bn̄ ꝺr ꝺ eo.Ecce sa.ma.ꝛc̄.Et seqť.ꝛ inuē/tus ē iustus.Et nota ꝙ tota vita hoīs ꝯsistit ī septē dieb₉.qb₉ reuo/lutis iterū incipiūt.s.dies sol'.dies lūe.dies martis.dies mercuriȷ.dies iouis.dies veneris.dies saturni. Jsti aūt septē dies signāt septē vir tutes q̄s habuit ī se sctūs mar.in qb₉ placuit deo S Prīa igiť dies ꝟcat p̄mā ꝟtutē.s.fidē.Naȝ sic̄ sol illuminat ceteros planetas.ita fi des facit ꝟtutes meritoꝛias.Nā ꝟm Aug⁹.Fides est mať omniuȝ ꝟtutū ꝛ fundamentū oīm bonoꝝ Jdeo diem apl's.i.Coꝝ.iij.Fun/damentū aliud nemo pōt ponere p̄ter illud qꝺ positū ē.i.fides.Qꝺ facit sctūs mar.Un̄ legiť ꝙ btūs

martin⁹ sabarie bānonio℞ opido oriūd⁹ fuit. ſ3 ītra ytaliā papie eſt alit⁹. P̄r ei⁹ miles p̄mū. poſt tribunus .i. dn̄s qui trigīta ſub ſe tenet milites fuit ſub Cōſtantino ꝛ Juliano militauit ſcūs vero martinus cū eſſet anno℞ decem inuitis parentib⁹ ad eccl'iam cōfugit ꝛ cathecuminū ſe fieri poſtulauit Eſt aūt cathecumin⁹ (der den gelauben horet vn̄ noch nit getauft iſt) ſed cū ceſar decreuiſſet vt filij veteranorum .i. (alter ritter) ꝑ patrib⁹ militarent. Martin⁹ cū eēt anno℞ q̄ndecim ad militandum vrget̄ vno tantū ſeruo cōtentus. Et cū eſſet annorū decē ꝛ octo baptizare ſe fecit ꝛ ſe abrenūciaturū ſeculo ꝑmittebat. Per bienniū3 militauit. Interea intra gallias .i. populos x̄pianos irruentib⁹ barbaris .i. (heyden) Julian⁹ contra eos pugnatur⁹ pecuniā militib⁹ erogauit. Martin⁹ vero nolens deinceps militare .iō dona recipere noluit. ſ3 ceſari dixit. Ego ſu3 miles x̄pi pugnare mihi nō licet. Indignat⁹ iulian⁹ dixit ꝙ nō gr̄a religionis ſ3 metu belli īminentꝫ milicie renūciaret. Cui martin⁹ intrepidus rn̄dit. Si h̄ ignauie nō fidei aſcribit̄. craſtina die an̄ acie3 inermis aſtabo ꝛ in nomīe x̄pi ſigno crucis nō clipeo ꝑtectuſ aut galea hoſtiū cuneoſ .i. collectionē ſecurus penetrabo. Un̄ cuſtodiri iubet̄ vt inermis vt dixit barbarꝫ obijceret̄. Sed die ſequēti hoſtes legationē miſerunt ꝛ ſe ac oīa ſua dantes. Un̄ nō eſt dubiū talem victoriam ſine ſanguine meritꝫ ꝛ fide ſancti viri datā eſſe. Exinde relicta militia ad ſanctū hylariū pictauiēſem ep̄m prexit. ꝛ ab eo acolitus ordinat⁹ multū ꝑfecit in fide. Et ſic pt3 qualit̄ ſcūs martin⁹ habuit p̄mā virtutē que ſignat̄ ꝑ diem ſolis in q̄ placuit deo. Un̄ canit eccl'ia. Sancte trinitatꝫ fidē martin⁹ ꝯfeſſus ad baptiſmi gratiam ꝑuenit ❡ Secūda dies ſc3 lune ſignificat ſecundā virtutē ſc3 hūilitate3 Nā ſ̄m aſtronomos luna ē omnib⁹ planetꝫ ꝛ ſtellis inferior. Sic humilis vult oībus eē ſubiect⁹ ꝛ vilior reputari. Un̄ dicit Bern̄. Uerus hūilis vilis vult reputari. Un̄ dixit x̄pus q̄ eſt ſpeculum hūilitatis. Mat. xj. Diſcite a me. q2 mitis ſum ꝛ humil' corde. In cui⁹ ſignū lauit pedes diſcipulo℞ .ſ. dans nobis exemplū dicens Joh. xiij. Exemplu3 em̄ dedi vobis ꝛc̄. Certe hanc v̄tutē .ſ. humilitatē ꝑfecte habuit ſcūs martinus. Nā ipſe in omnib⁹ voluit eē humilis. Un̄ de ei⁹ hūilitate legit̄ in ſua legēda ꝙ qn̄ ꝑ patre militauit ꝛ tantū vnu3 ſeruū habuit. ipſe tn̄ ſepi⁹ ſeruiēs ſuo ſuo calciamēta ei detrahebat atq3 tergebat exēplo x̄pi quē ſp̄ hūit ꝑ vo exēplari hūilitatꝫ. Un̄ legit̄ etia3 ꝙ quadam vice diabolus in forma regꝫ purpura ꝛ dyademate ꝛ aureis caligis ornatus ſereno ore letaq3 facie ſibi apparuit. Cūq3 ambo diu tacuiſſent. Dixit diabol⁹ agnoſce martine quē colis. Ego ſum x̄ps me tibi manifeſtare volui. Ad hoc

cũ adhuc martin⁹ admirans ta/ceret. Rursus ait. Martine cur dubitas credere cũ me videas. ego sum xp̃s. Tũc ipse a sp̃ũscõ doct⁹ ait. Dñs me⁹ iesus xp̃s nõ purpura nec dyademate renitẽtẽ se venturũ esse p̃dixit. Jõ nisi in eo habitu ꝛ forma q̃ passus est ac stigmata p̃ferens appareat nõ credã. Ad hãc vocẽ ipse disparuit. ꝛ totã cellaꝫ fetore repleuit. Ip̃e etiã oñdit suã hũilitatẽ ĩ leprosis. Legiꝛ eñ ꝙ q̃daꝫ vice habuit leprosum sibi obuiũ. cunctꝭ horribilẽ. quẽ ex ꝟa hũilitate osculat⁹ est. atqꝫ bñdixit q̃ statim ꝟtute sue hũilitatꝭ mũdatus ẽ. Sic breuiꝛ ptꝫ sua hũilitas ꝑt̃ quaꝫ merito placuit deo. Uñ dicit Hiero. Nihil est qd̃ nos deo ꝛ hominib⁊ ita gratos efficiat q̃ꝫ ꝙ merito vite sim⁹ magni ꝛ hũilitate infimi ¶ Tertia dies .s. martis. i. (d instag) significat fortitudinem q̃ est tertia virt⁹. Mars eñ dꝛ q̃si mors. Uñ ꝑm astronomos mars cũ ꝯiungiꝛ cũ saturno in signo geminoꝝ excitat pestilentiaꝫ ꝛ infirmitates. Jõ gẽtiles dixerũt martẽ deũ belli. Sic ꝟtus fortitudinis occidit et pugnat ꝯ vitia mũdi carnis ꝛ diaboli ꝛ est mltuꝫ necessaria hoĩ. Nam dicit Aug⁹. Ecce baptizati sꝛ oẽs. iustificati sꝛ oẽs a pctõ. restat tñ luctatio cum carne mũdo ꝛ diabolo. Et iõ dicit p̃s. Uiriliter agite ꝛ cfortetꝛ cor vestrũ. Certe hãc virtutẽ fortitudinis habuit btũs martin⁹ Jp̃se eñ ꝯtra mũdũ carnẽ ꝛ diabolũ fortiꝛ bellauit. Primo ꝯtra mũdũ ip̃m cũ suis ꝯtẽnẽdo. Uñ legiꝛ ꝙ postq̃ꝫ esset annoꝝ duodecim heremũ ꝯcupiuit ꝛ ꝯpleuisset si ĩfirmitas etatꝭ impedimẽtũ fuisset. Anim⁹ tñ su⁹ circa monasteria et eccl'ias sp̃ meditabaꝛ adhuc in etate puerili. qd̃ postea tñ deuot⁹ impleuit Uñ ꝑ trienniũ fere añ baptismuꝫ fuit mũd⁹ ꝛ integer ab oib⁊ vitijs q̃b⁊ hũanũ gen⁹ solet ĩplicari. Uñ bñ rexit se ꝑm ꝯsiliũ ꝛ dictũ .j. Jo. ij. Nolite diligere mũdũ neqꝫ ea q̃ in mũdo sũt. Scd̃o ꝯ carnẽ ꝑ austeritatẽ vite. Jp̃se eñ duxit aspaꝫ vitã. Uñ refert Seuerus in ep̃la ad Eusebiũ ꝙ cũ martin⁹ in q̃ndã ciuitatẽ sue diocesis venisset ꝛ clerici sibi lectũ p̃l'imo stramine p̃parassent. ip̃se ibidẽ requiescẽs mollicieẽ tñ ꝑhorrescebat. qꝛ ĩ cilicio super terrã dormire ꝯsueuerat. Uñ de lecto nocte ꝯsurgẽs oẽ stramẽtum ꝑiecit. ꝛ se nudũ sup̃ humũ ꝑstrauit. mltꝭ etiã alijs asperitatib⁊ se castigauit. q̃re merito placuit dõ. nã ꝭꝫ ap̃lm ad Gal'. vj. Qui xp̃i sũt carnẽ suã crucifixerũt. Tertia ꝯtra diabolũ sibi nõ ꝯsentiendo. Nã dicit Grego. aduersari⁹ pfecte vinciꝛ qñ mens nr̃a in maluꝫ qd̃ suggerit. nec ꝑ delectationẽ. nec ꝑ ꝯsensum inclinaꝛ. Qd̃ pfecte fecit scũs martin⁹. Uñ legiꝛ ꝙ demones q̃ apparebãt sibi ita ꝯspicabiles reddebanꝛ vt apte ab ip̃so sub q̃cũqꝫ imagine viderenꝛ. Nã interdũ demon in ꝑsonã Jouis se trãsfigurabat. aliq̃ñ in ꝑsonã Mercurij. aliq̃ñ Venerꝭ. et coꝝ vultibus scõ martino se offerebãt. Qd̃

ille oēs suis nominibꝫ īcrepabat Mercuriū maxīe patiebatꝛ īfestū id est seruū.i.(grymme) Jouem brutū atqꝫ hebetem.i.(dūme)esse dicebat.et sic expellebat eos. Quadam etiā die ī hūana specie sibi obuiauit.ꝛ q̄ tenderet inq̄siuit. Respondit. Quocūqꝫ eū dn̄s vocaret ibi tenderet. Cui diabolꝰ tibi aduersabitꝛ Cui martinus rn̄dit. Dn̄s mihi adiutor ē.nō timeo qd̄ faciat mihi hō. Tūc diabolꝰ euanuit. Et sic ptꝫ qualr̄ ꝛc̄. Un̄ dn̄s Viere.j.Bellabūt aduersum te ꝛ nō p̄ualebūt.qꝛ ego tecū sum vt liberem te. X Quarta dies.s.mercurij.i.(mitwochen)significat pacem que optima ꝟtꝰ est.Dicitꝛ em̄ mercuriꝰ q̄si mediꝰcurrēs.iō ꝯcordat ydeoma (mitwochen).i.media dies intꝛ p̄cedentes ꝛ sequētes ꝛ significat pacificationē. qꝛ ꝯiungit discordes.Jō gentiles dixerūt mercuriū esse nunciū q̄ pacificaret intꝛ discordātes.Nec aūt ꝟtus est ita bona ꝙ nō tm̄ deo facit hominē placabilē. verūetiaꝫ facit eū filiū dei. teste xp̄o Mat.v. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabūtꝛ. Certe hanc ꝟtutē p̄fecte habuit in se btūs martinꝰ. Un̄ legitꝛ ꝙ multū dilexit pacē. Cū em̄ esset sūmꝰ sacerdos in sua diocesi sepe a clericꝭ ledebatꝛ nec ꝓpter h̄ repellebat eos a sua charitate. Nemo illuꝫ vnq̄ꝫ vidit iratū.nec merentē. nec ridētem. Nūq̄ꝫ in ore illiꝰ nisi xp̄s. nō maledictio.Nunq̄ꝫ in corde eius nisi pietas.Nūq̄ꝫ nisi pax.nisi misericordia inerat.Cū em̄ quadam vice canes p̄ viā lepusculū sequētes vidisset īpauit canibꝫ vt desisterēt et lepusculū cū pace dimitterēt.mox illi q̄si vincti in suis vestigijs fixi māserūt.Jtē cū q̄dā canis in quēdā ex discipulꝭ scī mar. latraret. Jlle ad eū cōuersus ait. Jn noīe scī mar.iubeo te obmutescere. Canis ꝯtinue obmutuit ac si linguā habuisset abscisam.Jteꝫ legitꝛ ꝙ scūs mar.quadaꝫ vice sup̄ asselluꝫ.i.(cleyne eselyn) p̄cederet. eq̄s de ꝯ venīētibꝫ expaucfactꝭ milites in terrā saltu p̄cipiti se dederūt.ꝛ martinū arripiētes grauiter ꝟberauerūt. Jlle aūt q̄si mutꝰ cedētibꝫ terga p̄bebat. Sꝫ illi magꝭ furiebāt.eo ꝙ ille q̄si nō sentiēs ꝟbera illata ꝯtēnere videretꝛ. Protinꝰ aīalia humo fixa ita p̄māserūt vt q̄ꝫtumcūqꝫ flagellata velut saxea moueri nō possent q̄usqꝫ ad martinū redeūtes ꝛ pctm̄ suū qd̄ in eū cōmiserāt ꝯfitētes ille eis licentiā dedit ꝛ veloci cursu aīalia processerūt. Jtē legitꝛ in dyalogo Seueri ꝛ galli discipuloꝝ scī martini. ꝙ q̄dā vacca a demone agitata cū vbiqꝫ seuiret ꝛ multos ꝯfoderet ꝛ aduersus martinū ꝛ socios in itinere furibūda ꝯcurreret.iste māu alleuata ipsam sistere iussit. Quā īmobili p̄manēte vidit demonem dorso illiꝰ insidētē. Quē increpās dixit discede funeste de pecude et innoxiū aīal agitare desiste. Quo ꝓtinꝰ discedēte vacca ad pedes illius ꝓsternitꝛ. ꝛ ad eiꝰ impiū cū oī māsuetudine ad gregē suū reuertitꝛ. Et sic ptꝫ qualr̄ fuit pacificus

q̄tū ad oīa. Uñ bñ dr̄ de eo Pro uerb. iij. Uie ei⁹ vie pulchre. et oēs vie ei⁹ pacifice. quare merito placuit deo. Nā dr̄ per p̄s. In pace factus ē loc⁹ ei⁹ rc̄. Uñ dicit Aug⁹. Qui pacem amplectit̄ in hospitio mētis sue p̄parat xp̄o māsionē ¶ Quinta dies dr̄ dies Jouis. Hec stella valde ꝓmouet fruct⁹ r ē valde vtilis omnib⁹ terrenascentib⁹ dr̄ iupit̄ q̄si iuuās pr̄ et significat q̄ntā v̄tutē. s. misericordiā q̄ multū placet deo. vñ Prouer. iij. Misericordia r veritas nō te deserāt r inuenies gl'am corā deo. Jō hāc virtutē docuit xp̄s Lu. vj. Estote misericordes sicut r pr̄ vr̄ misericors est. Certe hanc v̄tutē habuit btūs martin⁹. Uñ legit̄ ꝙ quodā tp̄e hyemis dū pgeret cū militib⁹ obuiauit ei vn⁹ paupcul⁹ elemosinā a trāseūtib⁹ poscens. quē oēs p̄teribāt r a nullo elemosinā accepit. Martin⁹ v̄o arripuit gladiū r clamidē qua indut⁹ erat diuisit et ptem paupi tribuit. Cui dñs se quēti nocte cū multitudine angeloꝝ apparuit. r se vestitū pte clamidis sue dixit. Uñ audiuit xp̄m ad angelos loquentē Martinus adhuc cathecumin⁹ hac veste me ꝯtexit. Et rō est. Nam xp̄us dixit. Mat. xxv. Qd vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Ideo mltū placuit deo. Itē legit̄ in dyal'. Seueri r galli discipuloꝝ martini ꝙ cum quadā vice marti. in quadā festiuitate ad eccl'iam iret. q̄dā paupr nudus secut⁹ est eū. Tūc martin⁹ archidiacono suo p̄cepit vt pauperem illū vestiret. Et cū h̄ facere distulisset. Martin⁹ ingressus est secretariū suū r tunicā suā paupi dedit. r eū statim abire iussit. Cū ḡ eū archidiacon⁹ moneret ꝙ ad solēnia pagenda ꝓcederet. Ipse ꝺ se loquēs r̄ndit se ire nō posse donec paup. i. ipsemet vestē acciperet Archidiacon⁹ v̄o nō intelligens. Nā cū martin⁹ extrinsec⁹ cappa esset tectus. ip̄m mūdū interius n̄ videbat. nec aliū paupē adesse causat̄. Tūc martin⁹ dixit. Deferat̄ mihi vestis r paupr nō deerit vestiendus. Cōpulsus archidiacon⁹ ad forū iuit et p q̄nq̄ argēteis tunicam vilem emit. quā añ pedes sancti mar. irat⁹ ꝓiecit. quā sctūs martin⁹ secrete induit. Cui⁹ manice vsq̄ ad cubitū. r lōgitudo vsq̄ ad genua ꝓtendebat̄. Huic aūt miracl'o addit mgr̄ Johes bel. ꝙ qñ scūs martin⁹ in missa manus ad deū leuaret vt moris ē manicis retro labentib⁹ cū nec brachia ei⁹ essent grossa nec multū carnosa. nec p̄fata tunica p̄tēderet̄ nisi vsq̄ ad cubitū. r sic remāserūt brachia nuda. tūc miraculose torques auree r gēmate an angel' deferunt̄ et brachia decent̄ opiunt̄. Et sic pz ei⁹ mīa. Uñ bñ dr̄ de eo i p̄s. Tibi derelict⁹ ē paup. s. vt ei bñfacias. r sic mercedē a deo recipias. Nā dr̄ Prouer. xxj. Qui seq̄t̄ mīa r iustitia inueniet vitā r gloriā. Uñ in signū hui⁹ dixit Mat. v. Bti misericordes. qm̄ ipsi mise. cō. rc̄. Uñ maximin⁹ ep̄s in s̄mone Misericordia ē ornamētū fidei. iustos ꝑ

bat scós roborat. die cultores ostē dit cui⁹ exercitiū reddit dñm letū exhibet placabilē xp̄m Z Sexta dies est dies venerꝭ. Hic planeta post solē ꝛ lunā est splēdidior aliis et ꝑcat sextā virtutē .s. castitatem ꝛ puritatē q̄ est splēdidior aliis. Uñ dr Sap̄. iiij. O q̄ȝ pulchra ē casta generatio cū claritate Tantū em̄ placet hec ꝟtus deo ꝛ scis ꝙ sp̄ sequit xp̄m. Juxta illud Apoc. xiiij. Uirgines em̄ sṫ ꝛ sequunt agnuȝ q̄cūqȝ ꝛc̄. Et sci desiderāt se ei associari. Certe hāc ꝟtutem puritatis habuit .s. mar. Nā cast⁹ fuit. iō puri ꝛ casti eū visitabāt. Uñ legit de eo ꝙ ipse q̄dam tp̄e in cella sol⁹ sedebat. Seuer⁹ ꝛ gall⁹ discipl'i ei⁹ eū foris expectabāt. q̄ subito mirabili horrore ꝯcussi. plures in cella audierūt insil' colloquētes. de q̄ sanctū martinū postmodū introgauerūt. Qui ait. Dicā vob. sȝ pete vt nulli dicatꝭ Maria agnes. Tecla ad me venerūt. nō tm̄ illo die. sȝ sepi⁹ se ab eis visitatū ꝯfess⁹ est etiā petrū ꝛ paulū. apl'os ad se sepius visitare et videre ꝓhibuit. Etiā spūsscūs eū sicut apl'os illustrauit. duȝ em̄ sacr̄m offerret globus igne⁹ apparuit sup̄ caput ei⁹ q̄ a mltꝭ visus ē ꝓpt̄ grām spūscī que ꝓpt̄ ei⁹ puritatē in eū ī specie ignis ad robur descēdit sic fuit in apl'is. Uñ apl'i sp̄ eū tanq̄ȝ cōparē visitabāt. Et sic p̄tȝ ei⁹ puritas. iō merito deo placuit. Uñ dicit xp̄s de eo illd Cañ. v. Dilect⁹ me⁹ candidus ꝛ rubicūdus. elect⁹ ex milib⁹

A Septīa dies dr dies Saturni q̄ omnib⁹ planetꝭ est altior. frigidior ꝛ pigrior. Nā celum qd sol in anno p̄agit. ipse vix in. xxx. annis ꝑcurrit vt dicunt astronomi. ꝛ significat septimā virtuteȝ .s. ꝑseuerantiā sine qua nihil valet. Juxta illud Berñ. Tolle ꝑseuerantiam nec obsequiū mercedē hȝ. nec fortitudo laudē. Jō dixit xp̄s Mat. x. Qui ꝑseuerauerit vsqȝ in finem h̄ salu⁹ erit. Hāc certe ꝟtutem habuit beat⁹ martin⁹. Nam ipse ꝑseuerauit in istꝭ ꝟtutib⁹ et in sancta vita vsqȝ in fineȝ. Uñ legit ꝙ ipse circa finē vite sue reuelauit fratribus suis obitū suū queȝ longe añ p̄sciuit. Uñ in diocesi ꝯdacensi cepit virib⁹ corpis destitui. Tūc discipuli oēs flētes dixerūt. Cur nos pat̄ deserꝭ. aut cui nos desolatos relinquis. Jnuadent em̄ gregem tuū lupi rapaces. Et ille eoꝝ motus p̄cib⁹ fletibusqȝ. flēs quoqȝ sic orauit. Dñe si adhuc ppl'o tuo suȝ necessari⁹ ñ recuso laborē. fiat voluntas tua. Nam eos nō libenter volebat deserere nec a xp̄o diuti⁹ separi. ꝛ ideo nec mori timuit nec viuere recusauit. Cuȝ sic aliq̄ȝdiu in molestia febriū teneret. ꝛ a discipulis suis rogaret vt in lecto suo vbi in cilicio et cinere decūbebat stramentū aliquod poneret dixit. Filij non decet christianuȝ nisi in cilicio ꝛ cinere mori. Ego si aliud exemplū vobis relinquo ipse peccaui. Oculis ac manibus in celum semp̄ intent⁹ spūm ab orone

nõ relaxabat. Et cũ supin⁹ .s. (ny8 semp iaceret ꝛ a p̄sbyterꝫ rogaret vt corpusculũ mutatõe laterꝫ releuaret dixit Sinite me frēs mei celum poti⁹ respicere q̄ȝ terram. vt spũs ad dñm dirigat. Et hec dicēs vidit diabolũ ꝓpe assistere. ꝛ dixit Quid h astas cruēta bestia. Nihil in me funestũ iuenies Abrae sin⁹ me suscipiet. His dictꝫ spũm deo reddidit Anno dñi. cccc. xlviij. vite ei⁹. lxxxj. dñica die. Vult⁹ āt ei⁹ tanq̄ȝ iam glorificat⁹ resplēduit. ꝛ chorus angeloꝝ ꝯtinēs a multis audit⁹ fuit. Et sic ptȝ qualr felicit̄ p̄seuerauerit. ideo merito placuit deo ĩ diebꝫ suis. ꝛ inuent⁹ est iust⁹ iõ coronat⁹ est in celo. Vñ Bern. Perseuerãtia est singularꝫ filia sũmi regis. que sola triũphãtibꝫ imponit sertum eterne retributõis. B Beat⁹ seuerin⁹ colonieñ. ep̄s cũ die dñica loca sctã more solito post matutinas circuiret. illa hora qua scũs martin⁹ obijt āgelos cantãtes in sublimi audiuit. Vocansq̄ȝ archidiaconũ interogat si aliq̄d audiret. Qui dixit. ꝙ nihil audiret. Tũc ep̄s ꝓstrat⁹ parit̄q̄ȝ archidiacon⁹ dep̄cabant̄ vt hec diuina pietas audire ꝑmitteret. Et cũ ep̄s ꝓ eo orasset erectꝫ auribus sursum archidiaconũ ep̄us interogauit. Quid audistꝫ. Qui ait. Voces q̄sdã in celo psallentiũ audio sed q̄d sit penit⁹ ignoro. Cui ep̄s. Dñs meus ep̄us thuronoꝝ martin⁹ migrauit ex h mũdo ꝛ nũc angeli canendo eũ in celũ deferunt. Hic nota quõ diabolus cũ societate sua in aere affuit. Archidiaconus aũt diem ꝛ horã notauit. thuronũ misit velocit̄ q̄ hec diligēter inq̄reret. Qui inuenit martinum eadē die ꝛ hora ꝓtũc migrasse Seuerus etiaȝ monach⁹ qui vitã ei⁹ scripsit cuȝ post matutinas leuit̄ obdormiuisset. sicut ipse in q̄daȝ ep̄la testat̄ scũs mar. albis indut⁹ vultu igneo. scintillantibꝫ oculis crine purpureo. tenēs libꝝ in manu dextera. quē de vita eius idem Seuer⁹ sc̄ꝑsit eidē apparuit. Cũq̄ȝ post bñdictionē in celũ ꝯscēdere ipsuȝ videret. ꝛ cũ eo ascendere cuꝑet euigilauit. Post hec autem nũcijs venientibꝫ eadē nocte scm̄ martinũ migrasse audiuit. Eodeȝ aũt die sctũs Amb. mediolanen̄ ep̄us missam celebrãs. sup altare int̄ ꝓphetiã ꝛ ep̄laȝ obdormiuit. et cum nullus eũ excitare p̄sumeret et subdiacon⁹ nisi eo innuēte epistolam nõ audiret legere. trãsactꝫ duarũ horaꝝ spacijs excitauerũt eum dicētes. Jam hora p̄terijt et pp̄ls lassus expectat. iubeat dñs nr̄ vt lector ep̄laȝ legat. Ad quos ille. Nolite turbare. multũ em̄ valet sic obdormiuisse cui dñs tale miraculũ oñdit. Nã noueritꝫ frēs nr̄m martinuȝ ad dñm migrasse. ꝛ ego eius funeri p̄bui obsequiuȝ sed vltimã or̄onē vobis excitãtibꝫ explere nõ valui. Tũc illi stupefacti diem ꝛ horã notãtes inuenerũt sanctũ martinũ tunc migrasse ad celum. C Post mortē ei⁹ Anno lxiiij. cuȝ btũs Perpetu⁹ eccl'iam ei⁹ magnifice ampliasset ꝛ in eam

corpus ei⁹ transferre volebat. se/pulchrū ei⁹ nullaten⁹ mouere potuerūt. Cunqȝ vellēt dimittere. q̄/dam senex pulcherrim⁹ apparuit eis dicēs. Usqȝquo tardatis. Non videtis sanctū martinū paratū vos iuuare si man⁹ apponitis. Tūc ille cū eis man⁹ apposuit. et cū sūma velocitate sepulchrū leuauerūt. et in eo loco vbi nūc colit̄ posuerūt. senex aūt ille post h̄ nusq̄ꝫ comparuit. Hec trāslatio in mēse Julio celebrat̄. Refert Odo abbas cluniacens̄ q̄ tūc oēs campane i omnibus eccl'ijs nullo tangente pulsabant̄. et oēs lampades diuinit⁹ accēdebant̄. Fert̄ q̄ꝫ q̄ duo tūc socij erant quoꝝ vn⁹ cecus. alt̄ contractus fuit. Cecus aūt ꝯtractū ferebat. ꝛ ꝯtract⁹ ceco viā mōstrabat. sicqȝ talit̄ mēdicantes mltaȝ pecuniā acq̄rebant. Audiētes ꝟo q̄ ad corp⁹ sci mar. mlti sanabāt̄ infirmi cū in trāslatione corp⁹ extra eccl'iaȝ ꝓcessionalr̄ duceret̄. ipi timere ceperūt ne p̄dictū corpus iuxta domū in q̄ manebāt deduceret̄. ꝛ sic ipsi forsitan curarent̄. Nolebāt eī sanitatē ꝯseq̄ ne deperiret materia q̄stus sui. i. (gewin) q̄propter de illa strata fugiētes se ad aliā trāsferebāt p̱ quā corp⁹ nequaq̄ꝫ duci putabāt. Dum ḡ fugerant corpi ei⁹ ex ip̄rouiso ꝓtin⁹ obuiarunt. Et q2 de⁹ multa bona p̄stat inuitis. ambo extra coꝝ voluntatē ꝯtinuo sunt sanati. licet ꝓpt̄ hoc plurimū tristarent̄.

De sancta Elizabeth.
Sermo. lxiiij.

Uius est imago hec ꝛ supsc̄ptio Mat. xxij. Notate charissimi. Dicit eñ mgr̄ li. ij. dis. xvj. q̄ homo s̄m aīam fact⁹ est ad imaginem ꝛ silitudinē toti⁹ trinitatis. Cū igit̄ querit̄ de aīa deuota. cui⁹ ē imago hec ꝛ supscriptio. Rn̄det̄ q̄ est imago dei ꝛ toti⁹ trinitatis. ⁋ Est notandū q̄ hec questio p̄t queri a trib⁹ vel q̄ttuor. Prio eñ q̄rit caro de natura admirās spe/culū puritatis di. Que ē hec natura q̄ est obediens spūi et ꝯtrariat̄ sensui. Qd bn̄ ē admiratōe dignū Nā vt dicit Hiero. Jn carne pter carneȝ viuere nō est vita hūana sꝫ angelica. Cū igit̄ s̄m naturā caro inclinat̄ ad t̄rena ꝛ ad peccata. et homo nō viuit s̄m carnē sꝫ s̄m spiritū ꝓpt̄ qd hō ꝛ natura purificat̄. merito caro querit p̄dictā questionē. Ad quā bene rn̄det̄ in psona scē Elizabeth q̄ nō s̄m carnē sꝫ s̄m spūm vixit. q̄ hec natura est imago que s̄m deū creata est. Uñ hāc imaginē notat apl'us cū dicit Sicut portauim⁹ imaginē t̄reni hominis. ita portem⁹ imaginē celestis. Certe h̄ pfecte fecit scā Elizabeth. Nā ipsa nō s̄m carnē nec s̄m desideria carnis q̄ militāt aduersus spūm vixit. sed s̄m spūm. ꝛ sanctam vitā duxit. Qd bn̄ ostēdit̄ in ei⁹ legēda. Legit̄ eñ q̄ ipsa scā elizabeth fuit illustris regis vngarie filia. generi nobilis. fide ꝛ religione ꝟo nobilior. Quaȝ auctor nature sup̱ naturā q̄dāmodo extulit. duȝ

puella que regalib⁹ delitijs nutrita fuit oia sp̄zcuit. ⁊ io in omni scitate viuere studuit. Nā cū adhuc esset q̄nqꝫ annoꝝ cepit bonis studijs assuescere. vanitates ⁊ laudes mūdi fugere. ⁊ in ỽtutib⁹ se exercere. Uñ i eccl'ia gr̄a orādi tā sedula māsit vt eā ancille sue auellere vix valerent. Uñ in eccl'ia genua flectebat aut pauimēto total'r incūbebat. Et licet lr̄aꝝ peritiā nō haberet. tñ corā oculis suis sepe psalteriū expādebat vt se legere fingere ne velut occupatā aliq̄s impediret. Puellas etiā inducēs vt sepe orarēt ac beatā ỽginē cuꝫ Aue maria salutarēt. ℭ Crescēs per etatē tp̄is etiā crescebat ampli⁹ ꝑ effectū deuotionis. Nā beatā virginē in suā patronaꝫ elegit. ⁊ sanctū Johem euāgelistā in sue castitatis custodē elegit. Cū em̄ singule cedule singuloꝝ apl'oꝝ insc̄ptę noi̅b⁹ altari supponerent̄. et quelibet aliaꝝ puellaꝝ casu sibi cedulā ꝯtingentē accipet. Ista orone fusa trib⁹ vicib⁹ cedulā vbi nomē sc̄i Johis erat scriptū vt desiderabat accepit. ad quē ferebat̄ tāto deuotionis affectu vt nihil petētib⁹ in eius noīe denegaret. In nocte ad orone ꝫ sepe surgebat. Ordinauit cū q̄dā puella sibi int̄ ceteras magis familiari. vt si forte somno depssa nō surgeret. eā pede tāgēs excitaret Et vt oronū suaꝝ deo pingue sacrificiū redderet seipsaꝫ irrigabat abūdātia lachrymaꝝ. q̄s q̄dem lachrymas fūdebat iocunde Et vt ei⁹ anim⁹ tot⁹ in deū transiret ⁊ i tāta ei⁹ deuotōe nullū ipe‑ dimētū hr̄et rogauit dn̄m vt ꝯtēptū oīm tp̄aliū ei infūderet. Fusa ꝓ orone audiuit dn̄m dicētē sibi Exaudita ē oro tua. que dixit ācill' Dn̄s exaudiuit vocē meaꝫ. qꝛ oia tp̄alia vt stercora reputo. nihilqꝫ iā aliō diligere videor nisi deū. Sepe etiā oro ei⁹ tāti feruoris īuenie bat̄ vt etiaꝫ alios inflāmaret. Uñ q̄dā vice quēdā iuuenē secl'arit̄ indutū ad se vocās ait. Uider] nimis dissolute viuere cū deberes creatori tuo ꝼuire. Uelles ne ꝓ te dn̄m exorarē. ille ait. Uolo dn̄a. ⁊ id vehement̄ exposco. Cū igit̄ oroni se dedisset ⁊ iuuenē sil'r ꝓ se oroni incūbere monuissꝫ. iuuenis alta voce clamauit di. Cessate iaꝫ dn̄a ab orone cessate. Sꝫ cū illa iā attēti⁹ oraret. iuuenis alti⁹ clamās dixit Cessate dn̄a. qꝛ tot⁹ defecio et cōburor. Ipse em̄ tāto calore fuerat succēsus vt totus sudās ⁊ fumās corp⁹ ⁊ brachia velut amēs iactaret. adeo vt pleriqꝫ accurrētes vestes ei⁹ p̄ nimio sudore madidas īuenirēt. ⁊ estū ei⁹ manib⁹ ferre nō possent. Cū āt elizabeth oronē cōpleuit. iuuenis estuare cessauit. Qui rediēs ad seipm̄ ⁊ diuia gr̄a illustrat⁹ ordinem fratꝝ mioꝝ ingressus ē ⁊c̄. ℱ Itē vt posset hr̄e cor mūdū ⁊ aiaꝫ purā ꝓpt̄ h̄ castigauit corpus suū multipl'r nō tm̄ oronib⁹. veꝝetiā vigilijs. ieiunijs ⁊ diuꝛnis castigatōib⁹. Sciēs q̄d ad Gal'. vj. apl's dic̄. Qui xp̄i s̄t carnē suā crucifixerūt. Uñ le. ꝙ tm̄ rigorē ⁊ abstinentiā fec̄ sibi ip̄si vt in mēsa mariti int̄ diuersa gn̄a ferculoꝝ int̄dū pane simplici fuit ꝯtēta

Quadā etiā vice cū lōgi itinerꝫ fu/issēt labore depssa. ꝛ marito ꝛ sibi fuissent diuersi cibi oblati q̄ ñ cre/banť ꝺ iustꝫ laboribꝫ acq̄siti oīno abstinuit. ꝛ iugiť panē durꝝ ī aq̄ calida madefactū cū suis ācillꝭ patiē ter comedit. Sepe em̄ cibos curie respuit. ꝛ aliq̄ꝝ viroꝝ bonoꝝ cibaria req̄siuit. Una etiā grossa tunica ꝛ corda ꝯtēta pꝰ mortē mariti. ꝛ sic nudis pedibꝫ dn̄o famulabať. Itē ne mōi successus sibi nimiuꝫ blādireť ꝗ aīa maculareť ꝗtidie in rebꝫ ꝓsperꝫ sibi aliq̄d detrahebat. Cū ei ī aliq̄ ludo sibi ꝓspere succederet reliquū īnmittēs dixit nolo ꝓcedere sꝫ ꝓpť deū reliquū inmitto. Ad coreas q̄ꝫ ceterꝫ puellꝭ ī sua iuuētute aduocata. cū vnū circuitū pegissꝫ dixit. Sufficiat nob vnꝰ circuitꝰ. nā ꝓpť deū alios dimittamꝰ. ꝛ p talē modū puellas a vāitatibꝫ reuocabat. Uestimētoꝝ lasciuos vsus sp abhorruit Uñ adhuc puella dies solēnes tāta deuotōe colebat vt etiā manicas sibi cōsui nulla rōne patereť añq̄ꝫ missaruꝫ solēnia ꝯplereť Cyrotecaꝝ etiā vsꝰ in diebꝫ dn̄icꝫ sibi añ meridiē inť/dixit. Officiū eccl'iasticū cū tāta reuerētia ꝛ deuotōe audiebat vt cū sacra euāgelica legereť. manicas si forte ꝯsute erāt solueret. monilia deponeret. ꝛ cetera capitꝫ ornamēta. ꝛ sic vbi gradū ꝟginalē prudenť rexit ꝛ innocenť pcurrit ꝯiugalē gdū ītrare cōpelliť. vtpote q̄ adħ pr̄no īgio vrgebať. Consensit igiť licet inuita in copulā ꝯiugalē nō vt libidini deseruiret. sꝫ ne patris pceptum ꝯtēneret. ꝛ vt filios educādos ad dei seruitiū pcrearet Uñ in purificatōe post partū humiliť sine ornamētꝫ ꝛ vestibꝫ deaurat sic cetere mulieres exēplo in/temerate puerpe filiū in ꝓpꝛijs vlnis gestās ipm ad altare cū agno ꝛ cādela offerebat. Quāuis em̄ eēt legi thori ꝯiugalꝭ astricta. nulli tñ culpāde delectatiōi fuit subiecta. Qꝺ maniste cōstat qm̄ in manibꝫ mgr̄i Cōradi ordinis mioꝝ votū emisit ꝙ si ꝟo suo eā supuiuere cōtingeret ꝯtinētiā ppetuā obseruaret. Fuit igiť lantgrauio thurigie sociata ꝯiugio. Et licet ꝯmutauerit statū nō tñ mutauit mētꝫ affe/ctū. Et sic pꝫ quō vixit ꝭm spm̄ ꝛ ñ ꝭꝫ carnē ꝛ sic imaginē celestꝫ hoīs portauit. Uñ bñ diċ illꝺ Philꝭ. iij. Oīa ar. sum vt stercora ꝛc̄. Uñ ꝺꝛ bñ elizabeth qꝺ interpťať deꝰ meꝰ cognouit. Naꝫ deꝰ eam bñ cognouit ꝓpter suam sanctā vitā. Uñ dicit Joħ. x. Ego cognosco meas. et cognoscūt me mee ꝛc̄. Quare ipsa est de numero de quibꝫ dicit dn̄s Baruch. iiij. Delirati mei ambu/lauerūt vias asperas ħ Scꝺo pncipalr̄ q̄rit mūdꝰ. Que ē ista figura q̄ nō ꝭm naturā hūanā viuit q̄ ē iuxta illud. j. Jo. ij. Aut ꝯcupiscentia carnis aut ꝯcupiscētia oculoꝝ aut supbia vite. sꝫ ꝭm celesteꝫ figurā. i. ꝭm ꝟtutes. Ad ħ rñdeť p illꝺ Ja. j. ꝙ ē religio mꝺa ꝛ īmaculata apꝺ deū ꝛ patrē. Certe hanc ꝟtutē pfce portauit scā eli. qñ assūpsit tertiā reglꝭaꝫ ī q̄ vixit ꝭꝫ figurā di ꝛ ñ mōi vñ le. ꝙ pꝰ obitū mariti sui ne fru. cen. pderꝫq̄ dať ꝭuātibꝫ

ꝑfectionē euāgelicā. q̄ de sinistra miserie ad dextrā gl'ie trāsferunt. religiosū habitū induit. ꝛ tertiā regulā assumpsit. cōtinentiā post mortē viri sui ꝑpetuā seruās. ꝑfectam obedientiā custodiēs volūtariā paupꝫtatē amplectēs. q̄ tria ꝑfecte seruauit. Nā obedientiā nō tm̄ post mortē viri verū etiā viro viuēte ꝓmisit. Vñ cuidā custodi ordis minoꝝ noīe mgr̄o Cōrado saluo iure mr̄imonij ꝛ ꝯsentiente marito obediētie se adeo subiecit vt qcq̄d ille ꝑciperet. ipsa cū reuerētia ꝛ mlto gaudio adimpleret. vt ex h̄ meritū obediētie ꝑciperet. ꝛ exemplū dn̄i nr̄i q̄ ꝓ nob̄ factus est obediēs vsq; ad mortē imitaret. Vñ qcq̄d sibi p̄cepit obedient' impleuit. Ipse em̄ interdixerat sibi ne de cibis mariti q̄s sana ꝯscia non haberet comederet. Qđ ipsa cum tāta obediētia obseruauit vt alijs diuersis delicatis abūdantib; ip̄a cū ancillis suis cibis grossiorib; vteret. Qđ vir su⁹ cū patiētia supportabat. asserēs q̄ ꝛ ipse h̄ libent' faceret si turbationē familie sue nō timeret. Quadā etiā vice ad quādam p̄dicatiōē ab ipso vocata superueniēte marchionissa missenensi. et sic impedita q̄ nō venit. Quā in obediētiā ille egreferēs p̄cepit ꝓ emenda vt se fortit' verberaret. q̄ obedient' fecit. Sepe em̄ ꝑ man⁹ ancillaꝝ fecit se ī cubic'lo fortiter verberari vt saluatori flagellato humiliter ꝛ obedient' vicē repēderet ꝛ carnē ab omni lasciuia coerceret. Mgr̄ conradus sepe sibi molestia ꝛ ꝯtraria īponebat. ꝛ qđ amplius diligere videbat ab ei⁹ ꝯsortio sepabat. ꝛ special'r duas ancillas fideles ꝛ p̄dilectas q̄ a iuuentute sua secū fuerāt enutrire ab ea remouit. multis effusis lachrymis. Hoc aūt faciebat vir scūs vt eius volūtatem frangeret. ꝛ vt ipsa total'r ad deū suū affectū dirigeret. In his omnib; inueniebat velox ad obedientiā. ꝛ ꝯstans ad patiētiam. Dixit q̄ꝫ. Si ꝓpt' deū tantū timeo hoīem mortalē. q̄ntū timere debeo iudicē celestē. Jō mgr̄o cōrado paupꝫi ꝛ nō diuiti ep̄o obediētiā facere volui vt oēm occasionē tpalis ꝯsolatōis a me penit⁹ abdicarē. ℌ Quadā vice em̄ cum claustrū q̄rundā sanctimonialiū ab eis obnixe rogata intrasset nō hīta licētia a suo mgr̄o scit se grauit' verberari. Cōtinentiā etiā seruauit nō tm̄ post mortē viri verūtn̄ vt p̄dictū ē viro viuēte. Nā sepe a thoro viri sui abstinens noctes ducebat ī somnes vt orōnib; posset insistere. ꝛ in abscōdito p̄rē celestē orare. Cupiēs vo scā elizabeth vt vir su⁹ ī defensiōe fidei arma potētie sue cōuerteret. ipsū salubri exhortatiōe induxit vt ad terrā scām visitandā ꝑgeret. Ubi dū eēt ille lantgraui⁹ p̄nceps fidelis ꝛ deuotus fide ītegra ꝛ deuotiōe sincera spūm deo reddidit. recipiēs gl'iosum fructū operū suoꝝ. Et sic ip̄a vidualē statū in ꝯtinētia cū deuotione amplectit' vt fructū sexagesimū reciperet. Post h̄ aūt abbatissa ei⁹ matertera ipi⁹ paupꝫtati nimiū

cōpatiēs. Nā diuulgata morte viri sui turpit a qbusdā vasall' viri sui eiecta ē. vt postea dicet' Uñ matertera sua ad epm Babēbergñ. ipi? auuncl'm eā duxit. Qui eā honeste suscipiēs caute retinuit. ꝛ intendēs ipā scōis nuptijs copulare. Qd cū ācille q secū ɔtinētiā vouerāt didicissent. ꝛ ex h se lachrymis ml'tū affligerēt. s. elizabeth cū ml'to gemitu retulerūt. Que eas ɔfortās ait. Cōfido in dño p cui? amore ɔtinētiā ppetuā voui q me um ꝓpositū firmū custodiet. ꝛ oēs violētiā ɔteret. ꝛ humanū ɔsilium dissoluet. ꝛ si forte auuncul? meus voluerit me alicui copulare. animo dissentiā ꝛ vbis pit' ɔdicā. et si nullū aliud remediū euadēdi supesst nasū meū ꝓpriū detrūcarē. vt me sic defomē qlibet adhorreret. Cū igit' de mādato epi ad qddā castꝝ inuita fuisset deducta moratura ibidē dōec alicui i ɔiugiū traderet' ꝛ ipa suā castitatē dño cū lachrymis cōmendasset. ecce dño dispo nēte ossa viri sui de vltra marinis ptib' deferunt'. Jussa ē igit' ab epo reduci. vt ossib' viri sui deuota occurreret. Ossa vo viri ab epo cū honorabili ꝓcessione. ꝛ ab ipa cū mag deuotōe ꝛ lachrymarꝝ effusione suscepta sūt. Que ɔuersa ad dominū dixit. Gr̄as tibi ago dñe q i susceptōe ossiū viri mei dilecti me miserā ɔsolari dignat? es. Tu scis dñe. q3 l3 ipm te amātē ml'tū amauerim. tñ ob amorē tui ei? p̄ntia libent' carui ꝛ in subsidiū scē terre tue destinaui. Et q̄uis delectabi le mihi eēt adhuc cū eo viuere tali ɔditōe vt cū ipo paupe p totū mūdū paupcula mēdicarē. tñ te teste ɔtra tuā voluntatē vno crīe nō redimerē. nec ad vitā mortalē iterū reuocarē. Jpm aūt ꝛ me tue grē recōmēdo. J Paupratē etiā āplectebat'. Nā ɔstituta i sūma gloria statū pauptat' sūmope affectabat. vt ꝛ xpo paupi vicē repēderet ꝛ mūdus i ea ꝓpriū nil haberet. qꝓpter interdū cū eēt sola cū ācillis vestimēt' vilib' se induēs ꝛ despecto velo caput suū opiēs dicebat. Talit' incedā cū ad statū paupratis puenero. Cōstituta vo i viduitate pueīt ad magnā pauptatē. q3 magnā pecuniā vestes ꝛ alia paupib' dedit. Uñ cū mors viri p totā thuringiā diuulgata fuisset. ipa tanq̄ dissipatrix ꝛ pdiga a qbusdā vasall' viri sui turpit' est eiecta. vt ex h ei? patia claresceret ꝛ paupꝛtat' diu ɔceptū desideriū obtineret. Adueniēte igit' nocte in domo cuiusdā tabnarij i loco vbi porci iacuerūt se recepit. ꝛ deo grās ml'tū egit. Hora vo matutinali ad domū fratꝝ mioꝝ pgēs rogauit vt ꝓ sua tribulatōe deo grās agerēt. ꝛ Te deū laudam? cātarēt. Seqnti die domū cuiusdā emuli sui cū suis puul' iussa ē ingredi arto loco sibi ibidē assignato. Que dum ab hospite ꝛ hospita pl'mū gñaret' pietib' valefecit di. Libent' hoīb' valefacerē si bñficos inuenirē. Cōpulsa g ad locū porē redijt ꝛ puulos suos ad loca diuersa alēdos trāsmisit. Dū g p qndā viā strictā luto

ꝓfundo plenā sup̄ q̄sdam lapides ibidē positos ꝑgeret. ⁊ vetulā q̄dā cui iā multa bn̄ficia ꝯtulerat sup̄ eosdē lapides trāsiēs eidē recedere recusaret. ipa in lutū ꝓfundū cecidit. ⁊ surgēs vestimēta sua gaudēs ⁊ ridēs abstersit. Uestes q̄ȝ de cetero griseas hūiles ⁊ abiectas sp̄ induebat. ac mēdicādo hostiatī ire voluit. sed mgr̄ Cōradus nō ꝑmisit. Fuit etiā ei⁹ habit⁹ tā despectus vt defferret palliū griseū pāno alteri⁹ coloris ꝓlongatū. Manicas etiā tunice ruptas alteri⁹ coloris pāno hūit emēdatas ⁊c̄. Pr̄ āt su⁹ rex vngarie audiēs filiā suā ad tātā inopiā deuenisse misit q̄ndā comitē ad eā vt ipam ad paterna limina reducere ꝓcuraret. Qui vidēs eā tali habitu indutā. cernēsq̄ȝ sedentē hūilit̄ ⁊ filantē p̄ ꝯfusione ⁊ admiratōe exclamās dixit. nūq̄ȝ filia regis tā vili habitu appuit nec lanā filare visa ē. Cū aūt ꝓ sua reductōe vehemēter institisset nullaten⁹ acq̄euit. malēs cum paupibus in paupertate degere q̄ȝ cū diuitibꝫ multis diuitijs abundare. Et sic pꝫ quō sctā elizabeth figurā celestē. i. virtutes hūit cū sic sānctam ⁊ religiosaȝ vitā nō mundanā in p̄dictis tribꝫ punctis seruauit Quare bene verificat̄ de ea illud Eccl. xxv. In tribꝫ bn̄placitū ē spiritui meo q̄ sunt ꝓbata corā deo ⁊ hoībꝫ. Que tria bn̄ sūt religio mūda ⁊ īmaculata apud deū ℟ Tertio p̄ncipalit̄ q̄rit dyabolus dicēs. Que est ista sculptura. i. (er grabunghe) ꝯsiderās ī ea sculpturam humilitatis. q̄ est forma humilis dei. sicut ipe dicit Math. xj. Discite a me q2 mitis sum ⁊ hūilis corde. Sepult̄a ꝟo dyaboli ⁊ forma ē sup̄bia Nā vt d2 Job. xlj. ipe est rex sup̄ oēs filios sup̄bie. Jō cū dyabol⁹ q̄rit p̄dictā q̄stionē. rn̄det̄ sibi ꝑ illud Dan̄. iij. ꝙ est silis filio hūil̄ dei. Nā vt dic̄ ad Phil̄. ij. hūiliauit semetip̄m formā serui accipiēs. Certe hāc sculpturā hūilitatis ⁊ pietatis hūit in se sctā Elizabeth Nā fuit q̄ȝtū ad semetipā humilis. ⁊ q̄ȝtū ad ꝓximū pia ⁊ mitis Qd̄ bn̄ ōndit̄ in ei⁹ legēda. Nā de ei⁹ humilitate legit̄ ꝙ tāta hūilitate se subiecit vt ꝓpt̄ hūilis dei amorē nullaten⁹ pateret̄ ꝙ ācille eam dn̄am appellarēt ſȝ singl̄ari nūero tm̄ ad eā loq̄rent̄ di. Tu. Scutellas etiā ⁊ suppellectilia aliaq3 coq̄ne vtēsilia lauabat ⁊ ne ab ācill̄ ꝓhiberet̄ eas ad alia loca trāsmittebat. ⁊ si vitā aliā magis despectā inuenisset ipaȝ legisset. Uñ etiā p̄ nimia hūilitate vilia dilexit ⁊ gl̄osa spreuit. Jō in rogatōibꝫ sp̄ ꝓcessionē nudis pedibꝫ. induta lineis seq̄bat̄. ⁊ in statōibꝫ p̄dicationū int̄ pauꝑes tanq̄ȝ paup̄ ⁊ hūilis residebat. ⁊ multa alia ꝯsil̄ia fecit. ipa etiā q̄ȝtū ad ꝓximū in ꝟa hūilitate fuit pia ⁊ mitis. Uñ legit̄ ꝙ q̄ȝuis sibi frenū abstiētie iposuit. tn̄ tāta libtate se ad pauꝑes effūdebat vt nullū p̄mi pateret̄ aliq̄ inedia. ſȝ oībꝫ largissime ⁊ mi̇ficordit̄ subueniebat. ita vt oēs eā matrē pauꝑꝝ acclamarent. Sex em̄ opib⁹ mie tota vigilātia īſudabat. vt pa

ternā bñdictōꝫ cuꝫ bñdictꝭ ad dex terā possideret. Juxta illud Mat xxv. qḋ xp̄s in nouissimo die dicꝫ Uenite bñdicti p̄ris mei. pcipite regnū ⁊c. Esuriui em̄ ⁊ dedistꝭ mi hi mādūcare ⁊c. Et ꝯcludit domi nus. Amē dico vob q̄ꝫdiu fecistis vni de his fribꝰ meis mīimis mihi fecistꝭ. Jō btā Elizabeth sedule pie tatis opibꝰ deseruiuit taꝫ marito viuēte q̄ꝫ mortuo. Uñ legit̄ ꝙ cuꝫ ꝑ dote sua duo milia marcaꝝ re cepisset. ptē in paupes distribuit. ⁊ cū reliq̄ magnū hospitale ī mar burck ꝯstruxit. vbi seruitijs pau peꝝ se tanq̄ꝫ ācillā hūilē mācipa uit. vñ esuriētes pascebat. vt opa mīe in eis īpleret. Nā q̄dā vice fa mes ⁊ caristia valida īminebat. eo minꝰ eis nccāria mīstrare nō desi stebat. Mlta etiā sibi ⁊ ācillis cō suevit subtrahere ⁊ paupibꝰ reser uare. Sepe aūt cū pecūia sibi defi ceret ornamēta viuēte viro vende bat vt paupibꝰ subueniret. Oīa q̄ potuit subtrahere coq̄nario defe rebat paupibꝰ. ita vt p̄ī eiꝰ q̄rimo niā facerēt. Uñ in iuuētute sua cū q̄dā tp̄e hyemali ī sinu suo aliquid portaret paupibꝰ obuiās ei p̄ī q̄si uit q̄d portaret. Que dixit se rosas portare. P̄ī nō credēs apuit sinū ⁊ oñdit p̄ī. tūc ip̄e p̄ī vidit ibi ro sas. Ecce mutatio dextre excelsi. ex ꝉ p̄ī ei liberalē licētiā dedit. ⁊ no luit eā de cetero a q̄cūq̄ꝫ ꝓhibere. Jp̄a etiā sitiētes potabat. Uñ legi tur ꝙ q̄dā vice ceruisiā paupibus distribuēs ⁊ cū vnicuiq̄ꝫ sufficient̄ dedisset inuētū ē vas nullā dimi nutōꝫ h̄re. sed eandē mēsurā q̄ā ꝑus hūit seruauit. L Jtꝭ ip̄a ꝑ egrios ⁊ paupes hospicio suscepit Uñ legit̄ ꝙ ip̄a merito viuēte ma gnā domū sub altissimo castro suo ꝯstruxerat. ī q̄ magnā mlt̄itudinē īfirmoꝝ refouebat. q̄s singul'die bus nō obstāte difficultate ascen sus vl' descēsus visitās eis oīa ne cessaria īpēdebat. ac eos v̄bis ex hortatorijs ad patiaꝫ īducebat. in eadē domo puerulos paupm fei naꝝ cū sūma diligētia fec̄ nutriri. quibꝰ se tā dulcē ⁊ hūilē exhibebat vt eā oēs tanq̄ꝫ mr̄eꝫ seq̄bant̄. Jp̄a etiā olliculas ⁊ ānulos vitreos et q̄daꝫ alia vitria emi feceratvt pue ri ludos exercerēt. Que dū ī pallio ꝓprio deferret. eq̄tās in castꝝ ḋ al tissimo rupe ceciderūt sup lapides ſꝫ nulla ī eis lesio est iuēta. Jp̄a etꝭ infirmos visitabat. Uñ legit̄ ꝙ tā tā cōpassionē hūit erga īfirmos ꝙ hospicia coꝝ diligent̄ inq̄rēs. eis subueniebat in nccārijs ⁊ alia ex hibebat ꝯsolatōis. Etꝭ q̄ndā īfir mū deformē vultu. capitis fetore horribilē ī sinu ꝓprio recliāuit. et horridū crinē tundēs ⁊ eꝰ caput ā cillis ridētibꝰ lauit. ⁊ velo ꝓprio ca pitꝭ tersit. Quandā etiā mulierem horribiliter leprosam sepe abluēs in lecto locauit. vlcera tergēs ⁊ li gans. medicamēta adhibens. vn guesq̄ꝫ prescidens. Cui etiam pro strata pedibus eius corrigias cal ciamentorum soluebat. ⁊ multa huiusmodi fecit. ipsos etiaꝫ infir mos ad cōfessionē ⁊ cōmunionē ī ducens. Cum vero iam plusquaꝫ

q̄ngentas marcas ꝓ sua dote re/
ceptas totalit̃ ꝓ paupibꝫ distribu
isset. tūc qñ ab officio ĩfirmoꝝ va/
cabat filabat lanã. ꝛ p̃ciũ qđ inde
accipiebat paupibꝫ diuidebat. q̄re
bñ dr̃ de ea in ps̃. Tibi derelict⁹ ē
paup. orphão tu eris adiutor ꝛc.
Ipe etiã nudos vestiebat Uñ legi
tur ꝙ ipa scã Elizabeth marito vi
uēte dũ ab eccl'ia in q̄dã solēnitate
domũ rediret vestimēta sua cũ q̄/
bus ad ecc'iam ꝓcesserat vni pau
ꝑi mulieri dedit. Accidit etꝫ vt cui
dã paupcule q̄ddã vestimētũ val/
de p̃ciosuz tribueret. Illa ãt vidēs
donũ tã magnificũ tã ingēti gau/
dio est ꝑfusa vt ad terram cadens
mortua crederet̃. qđ scã elizabeth
vidēs. doluit se tãta dedisse sibi ti/
mēs ne fieret sibi cã mortis. sꝫ ipa
ꝓ ea orauit. q̄ statim sana surrexit.
¶ Ipa etiã incarceratos ꝯso/
labat̃ ac eos liberauit. Uñ legit̃ ꝙ
cuz q̄dã hõ noīe Hermañ⁹ de dio
cesi Coloniēsi in carcere teneret̃. se
ad deũ totalit̃ ꝯtulit ꝛ sctãm Eli/
zabeth. ꝛ mgr̃m Cõradũ in sui ad
iutoriũ cũ magna deuotõe iuoca/
bat. Seq̄nti ḡ nocte ambo in sit̃
cũ multo luīe sibi appuerũt. eum
multiplr̃ ꝯsolãtes. Tãdē sñia i eũ
data suspēdit̃. Judex ãt ꝯcessit pa/
rentibꝫ. vt ipm deponerēt ꝛ in tu/
mulo sepelirēt. Parata ḡ fouea cũ
cēt deposit⁹ ꝑentes cepert̃ ꝓ mor/
tuo scē elizabeth patrocinia inuo
care. Et ecce vniuersis vidētibꝫ ac
stupentibꝫ q̄ mortu⁹ fuerat viu⁹ et
san⁹ surrexit. Multa silia fecit. vt
pꝫ in legēda. Ipa etiã sepulturas
paupeꝝ mortuoꝝ visitabat. Uñ
legit̃ ꝙ deuote currebat ad funera
paupeꝝ. ꝛ vestes q̄s ꝓꝑijs mani/
bus fecerat eoꝝ corꝑibꝫ coaptabat
adeo vt sel' velũ suũ in ꝑtes ꝯscin
deret ꝛ corp⁹ cuiusdã paupis iuol
ueret. Eoꝝ etiã funera ꝓꝑijs ma/
nibꝫ ꝯtractabat. ꝛ in ipoꝝ exequijs
deuota manebat. Et sic pꝫ ei⁹ scul
ptura hũilitatis ꝛ pietatis q̄re ha
buit formã ipi⁹ hũilis ꝛ misꝫ dei. cũ
igit̃ q̄rit̃. Que ē ista sculptura hũi/
litatꝫ ꝛ forma ꝯuenient̃ rñdet̃ ꝙ si
milr̃ ē filio dei ꝛc. Uñ bñ dr̃ Eliza/
beth q̄d interp̃tat̃ di mei septia qꝛ
septē oꝑa mīe exercuit ¶ Quar
to p̃ncipalr̃ q̄rũt ãgeli. q̄ est ista ã/
gelica creatura q̄ sic ꝯtinue diuīas
visiões cõtemplat̃. Istã q̄stionē fa
ciũt. Nã ꝓꝑiũ angeloꝝ ē sp vide/
re deũ ac ipm ꝯtēplari. teste xp̄o.
Mat. xviij. Angeli eoꝝ in cel' sp vi
dēt faciē pr̄is mei q̄ in celis ē In q̄
facie oīa vidēt ꝛ sciũt. vñ Grego⁹.
Quid nõ videt q̄ vidēte oīa videt.
Cũ igit̃ ꝯgnoscunt ꝙ scã elizabeth
ꝓpt̃ suã scãm vitã hũit h̄ dīnas vi/
siões. merito q̄rũt p̃dictã q̄stionē
Rñdet̃ eis ꝙ sit scã ꝛ pura vita scē
elizabeth. Nã saluator dicit Mat
v. Bti mũdo corde qm̄ ipi deũ vi/
debũt. Quõ aũt scã elizabeth hũit
in vita dīnas visiões ꝛ nũc in celo
ondit̃ in ei⁹ legēda. Uñ legit̃. Ut
ipa cũ maria magdalena optimã
ꝑtē possideret sedule ꝯtēplatõi va
cabat ac oronibꝫ insistebat. q̄bꝫ me
ruit celestes visiões hr̃e. Uñ q̄daz
die q̄dragesimali tp̄e in eccia exñs
sic ad altare oculis defixis intēta

manebat ac si ibidē dei pñtiā mi/
rareť ꝛ videret. vbi ꝑ magnū spa/
ciū est ꝯsolata ac diuina reuelatō
ne refecta. Deinde domū reuersa
ē. Et dū se ꝑ debilitate in gremiuꝫ
ācille appodiasset ꝛ ꝑ fenestrā ocu
los ad celū defixos attolleret tāta
hilaritate vult⁹ ei⁹ ꝑfundiť vt etiā
risus mirabilis seqreť. Que cum
diu tā iocūda visiōe letificata fuis
set. subito in lachrymas est ꝯuer/
sa. Rursus oclos apiēs p̄stina io
cūditate ꝑfruiť. oculosqꝫ claudēs
p̄stinis lachrymis irrigať. Et sicvſ
qꝫ ad cōpletoriū est tal ib⁊ dīnis ꝯ
solatōib⁊ imorata. Cū vo diu ta/
cens nullū vbū penit⁹ emisisset tā
dē ꝓrumpēs locuta est di. Jta dñe
tu vis esse mecū ꝛ ego tecū. ꝛ nun/
qꝫ volo a te separi. Postmodū cuꝫ
ab ācillis rogareť. vt ad dei hono
rē ꝛ ipaꝝ edificatōē qd viderit in/
dicaret. Jlla ait. Uidi celū aptū. ꝛ
ihm ad me benigne iclinantē vul
tūqꝫ suū serenissimū mihi oñden/
tē. Ego vo de sua visione ineffabi/
li iocunditate ꝑfusa. de suo recessu
remanebā magno merore deiecta
tūc mei misert⁹ iteꝝ me sui vultus
oñsione letificās ait. Si tu vis eē
mecū ego ero tecū. Cui ego rñdi.
ꝓut me loqntē audistꝭ. Cūqꝫ roga
reť vt etiā visionē quā iuxta altare
vidit exponeret. dixit. Que ego ibi
vidi nō expedit enarrare Scire tñ
debetꝭ ꝙ in magno gaudio fui. et
dei mirāda ꝯspexi. O Qualiť
aūt ꝑuenit ad dei clarā visionē qm
iā hꝫ cum āgelis ꝛ eleccis in celo
oñdiť. Legiť eñ ꝙ appropinqnte
tpe quo dñs eaꝫ de mūdi ergastu
lo vocare disposuit ꝛ vt q̄ ꝯtēpse/
rat regnū mortaliū ꝑcipet regnū
angeloꝝ. xp̄s sibi appuit di. Ueni
dilecta mea in tabernacula tibi p̄
parata. tunc subito correpta ē fe/
bre. Dū ergo decūberet ꝛ ad parie
tē faciē versam teneret. audita est a
circūstantib⁊ ipaꝫ ꝓmere dulcissi/
mā melodiā. Que cū ab vna ancil
larum ꝑcūctata fuisset qdnā h̄ eēs
Jlla rñdit. Quedā auicula inť me
ꝛ parietē se ponēs tam suauiť ce/
cinit q̄ me ad canendū similiter ꝓ
uocauit. Jn sua aūt egritudine sꝑ
hylarꝭ extitit ꝛ nunqꝫ ab oratione
cessauit. Ultima vo die ante eius
transitū alta voce quasi dyabolꝰ
licētians exclamauit trib⁊ vicib⁊.
Fuge. Deinde dixit ecce appropin
quat media nox in q̄ xp̄s nasci vo
luit. ꝛ in p̄sepio requieuit. ꝛ sic ap/
propinquāte hora sui trāsit⁹ ait.
Jā tps instat in quo omnipotēs
deus eos q̄ amici sui sunt ad cele
stes nuptias euocauit. ꝛ sic ad ex/
tremā horā veniēs dormiuit ī do/
mino. Anno dñi. M.cc.xxvj. ꝛ sic
iam clarā dei faciē speculať. Unde
pōt dicere illud Job. xl. Nūc ocu/
lus meus videbit te. Uñ. ij. Co. iij.
Nos vero oēs reuelata facie glori
am dei cōtemplātes in eandē ima
ginē trāsformamur a claritate in
claritatē ꝛc. Licet aūt eius vene/
rabile corpus quattuor diebus in
humatū iacuerit nullus tñ fetor
de eo ꝓdibat. sed qdā odor aroma
ticus cūctos reficiēs exalabat. tūc
etiā vise sunt multe auicule super

cacumē ecciē ꝯgregate. q̄s nūq̄ȝ a-
liq̄s ꝑus vidit. q̄ taȝ suaui modu-
latōe cātabāt. ⁊ tāta varietate mo
dos cātādi formabāt vt cūctos ī
admiratōȝ adducerēt. eo ꝙ eiꝰ exe
q̄as q̄dāmō agere viderent̄. Tūc
etiā audita est suauissima melodia
ac si rñsoriū Regnū mūdi. q̄d in
laudibꝫ v̄ginū canit̄ audiret̄. Mul
tus etiā fuit ibi clamor pauperū ma
gna deuotio pplo℞. ita ꝙ aliȷ̄ ca-
pillos capitis detrūcarēt aliȷ̄ ꝑticu
las panno℞ descinderēt. ⁊ hec ꝓ
magnis reliquiȷ̄s resuarēt. Eiꝰ āt
corpꝰ ī monumēto est positū. ⁊ pꝰ
modū redūdare oleo est reꝑtū. Et
p3 q̄rta q̄stio ⁊c̄. ¶ Quidaȝ
monachꝰ ordis cistercieñ. ī ꝑtibꝫ
saxōie tāta infirmitate fuit depssꝰ
vt oēs ad cōpassionē īduceret ⁊ cla
moribꝫ inq̄etaret. Quadā igit̄ no
cte appuit sibi quedā venerabilis
feīa. vestibꝫ albis amicta. q̄ eū am
mōuit vt si sāitatē recipe cuperet. s.
elizabeth se deuouerȝ. Seq̄nti no
cte silr̄ ꝑsuadēs appuit. Ille aūt
cū abbas ⁊ ꝑor deessent de suꝑoris
ꝯsilio votū emisit Tertia nocte ei-
dē appuit signū crucis suꝑ eū ed-
dit ⁊ ꝯtinuo sanitatē recepit. Cuȝ
aūt abbas ⁊ ꝑor redeūtes hec au-
dissent. mirari q̄dē de sanitate ce-
perūt. sed de voti adipletōe pluri-
mū dubitarūt. cū nulli monacho
liceat aliq̄ vota emittere. nec se ad
talia obligari. Adiecit q̄ȝ ꝑor mo
nachos sepe ad hmōi illicita sub
spē boni appitōe demonū deludi.
Et iō esset illi monacho cōsulen-
dū ⁊ mentē suā instabilē cōfessiōe
firmaret. Seq̄nti igit̄ nocte eadē
appuit q̄ ꝑus dicēs infirmꝰ sp̄ eris.
donec ipleas q̄d vouisti Statiȝ ḡ
eadē īfirmitas ip̄m arripuit ⁊ ei-
dē doloribꝫ torq̄ri cepit. Qđ cum
abbas audisset ip̄ȝ statī licētiauit
⁊ cerā ꝓ imagine faciēda sibi dari
ꝑcepit. Qui mox sanitate recepta
votū suū ipleuit. ⁊ postmodū illiꝰ
īfirmitatis nihil passus fuit Quidā
vir noīe Fridericꝰ dyocesis magū
tineñ. in arte natādi valde ꝑitꝰ dū
se in q̄dā aq̄ balnearet. ⁊ quēdam
paupem ꝑ. b. Elizabeth illūinatuȝ
deridēs in eiꝰ faciē aquā cōtempti
bilit̄ spargeret. Ille ꝓuocatꝰ dixit
Dña illa scā q̄ mihi grāȝ ꝑstitit me
de te vindicȝ. ita vt hinc nō exeas
nisi mortuꝰ ⁊ submersus. Ille aūt
imp̄catōȝ paupis paruipēdēs ⁊ in
aquā se lasciuie imittēs viribꝫ pe-
nitus destitutꝰ se iuuare non po-
tuit. sed in ꝓfundū q̄si lapis descē
dit. Post multū v̄o tpis req̄situs
de aq̄ mortuꝰ ē d̄latꝰ. cūq̄ȝ magnꝰ
plāctꝰ eēt suꝑ eū q̄dā ꝓpinq̄ eiꝰ cepe
rūt ꝓ eo ad scāȝ elizabeth votū fa-
cere ⁊ eiꝰ suffragiū deuote implora
re. Statim igit̄ spūs in euȝ rediȷ̄t
⁊ viuus ⁊ sanus surrexit ⁊c̄.

De sctā Cecilia. Sermo. lv.

Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias ⁊c̄. Can
ticorum. ij. Notate charissimi. di-
cit Aristo. vj. ethi. ꝙ omīs cogni-
tio fit ꝑ similitudinē. Cum igit̄ scā
ce. purā vitā ⁊ scāȝ duxit merito ꝯḡ
scit̄ ꝑ silitudiēȝ liliȷ̄. q̄re bn̄ d̄r sicut

liliū inf̄ spinas sic Cecilia inf̄ puras filias. In q̄bꝰ q̄daȝ v̄bis duo notanf̄. Primū est candor mūdicie qd̄ notaf̄ cū dr̄. Sic liliū inter spinas. Scd̄m est ꝯpatio amicicie. cū addit̄ sic amica mea inf̄ filias ¶ Est notandū ꝙ sctā Cecilia ꝯpatur lilio ꝓpt̄ tres ꝯditiones ipiꝰ liliȷ q̄s scā cecilia in se ꝑfecte habuit. Prima ē candor albedinis. nā liliū est albū. Scd̄a ē suauitas boni odoris. nam bonū odorē emittit. Tertia ē ꝙ superiꝰ est apta. Istas tres ꝯditiōes spūaliter habuit in se ꝑfecte sctā Cecilia. Ipa eñ p̄mo habuit cādorē albedinis ꝑ nitorē puritat̄ʒ castitatis. Scd̄o habuit suauitatē boni odor̄ʒ ꝑ informatiōeʒ v̄itat̄ʒ. Tertio hūit supiꝰ aptiōeʒ diuine charitatis. Nā deū sup oīa dilexit. Dico p̄mo ꝙ p̄ma cōditio liliȷ est ꝙ hʒ candorē albedinis. quē candorē hūit scā cecilia ꝑ nitorē castitat̄ʒ et puritat̄ʒ. Iuxta illud. Cañ. iiȷ. Tota pulchra es ami. me. ⁊c̄. Uñ legif̄ in eiꝰ legēda sic. Cecilia v̄go clarissima ex nobili genere romanoꝝ exorta et ab ipis cunabul' in fide xp̄iana nutrita. euāgeliuʒ xp̄i sp abscōditū in pectore suo gerebat. ⁊ nō diebꝫ neqȝ noctibꝫ a colloq̄s diuinis ⁊ orōe cessabat. suamqȝ v̄ginitatē conseruari a dño exorabat. Cū āt cuidā iuueni nomine Ualeriano despōsata fuissʒ et dies nuptiaꝝ instituta fuisset. illa subtꝰ ad carnē cilicio erat induta. ⁊ desuꝑ deaurat̄ʒ vestibꝫ tegebaf̄. ⁊ cātantibꝫ organis illa in corde suo soli dño decantabat dicens. Fiat dñe cor meū ⁊ corpus meū imaculatū vt nō ꝯfūdar. Et biduanis ac triduanis ieiunijs orās ꝯmēdabat se dño. Cū aūt venit nox in qua suscepit vna cū spōsa suo cubilis secreta silētia tunc ipa eū ita alloq̄tur. O dulcissime atqȝ amātissime iuuenis. ē misteriū qd̄ tibi cōfiteor si modo tu iuratus asseras te illud tota obseruantia custodire. Iurat Ualerianus se illd̄ nulla necessitate detegere. nulla ratione ꝓdere. Tūc illa ait. Angelū dei habeo amatorē q̄ nimio ȝelo custodit corpꝰ meuȝ hic si lenif̄ se nserit ꝙ tu me polluto amore ꝯtingas statim feriet te ⁊ amittes florē tue gu̇ssime iuuētutis. Si auteȝ cognouerit ꝙ me sincero amore diligas. diliget te sic̄ ⁊ me. ⁊ oñdit tibi gl'aʒ suā. Tūc Ualerianꝰ nutu dei correptꝰ ait. Si vis vt credā tibi. ipm angelū mihi ostende. ⁊ si vere ꝓbauero ꝙ angelꝰ sit faciā qd̄ hortar̄ʒ. Si āt virū aliū diliḡʒ te ⁊ illū gladiū feriā. Cui Cecilia dixit. Si in deuȝ verū crediderʒ ⁊ baptisari te ꝑmiser̄ʒ ipm videre poter̄ʒ. Uade igif̄ in via que apia nuncupaf̄. ⁊ dicef̄ pauꝑibꝫ quos illic inuenies. Cecilia me misit ad vos vt oñdatis mihi sctm̄ senē vrbanū ep̄m. q̄m ad ipm habeo secreta mādata q̄ ꝑferā. hunc dum tu videris indica ei oīa v̄ba mea. Et pꝰq̄ȝ ab eo purificatꝰ fueris ⁊ redieris ipm angelū videbis. ℞ Tūc Ualerianꝰ ꝑrexit ⁊ fm signa q̄ accepat

scm̄ vrbanū epm̄ intra sepulchra martirꝝ latitātē inuenit. Cūq3 ei oīa vba cecilie dixisset. ille manū ad celū expādēs. cū lachrymis ait Dn̄e iesu xp̄e seminator casti consilij suscipe seminū fructus quos in cecilia semiasti Cecilia famula tua q̄si apis argumētosa .i. fructuosa tibi deseruit. Nā spōsuz quez q̄si leonē ferocē accepit. ad te q̄si agnū māsuetissimū destiauit. Et ecce subito apparuit q̄dā senex niueis vestib9 indut9. tenēs librum aureis lr̄is scp̄tū. Quē vidēs Ualerian9 p̄ nimio timore q̄si mortu9 cecidit z a sene leuat9 sic legit Un9 de9. vna fides. vnuz baptisma. Un9 de9 z pr̄ oīm q̄ est super oēs z p oīa z in oib9 nob. Cūq3 h legisset dixit ei senior. Credis ita eē an adhuc dubitas. Tūc ille exclamauit dicēs. Nō ē aliud q̄ verius credi posset sub celo. Statiq3 illo disparēte. Ualerian9 a scō Urbano baptisma suscepit ī fide instruct9. Et rediēs ceciliā cū angelo loquētē inuenit in cubiculo Angel9 āt duas coronas ex rosis z lilijs in māu habebat. z vnā cecilie z aliā valeriano tradidit di. Istas coronas īmaclato corde et mūdo corpe custodite. q2 de paradiso dei ad vos eas attuli. nec vnq3 marcescēt. nec odorē amittent nec ab alijs q̄b9 castitas placuerit videri poterūt. Tu aūt valeriane q2 vtili cōsilio credidisti pete q̄cū q3 voluer[is] z ɔseq̄ris. Cui Ualerianus. Nihil mihi in hac vita extitit dulci9 q̄3 vnic9 fr̄is mei affect9 Peto igit̄ vt z ip̄e mecum vitatē agnoscat. Cui angel9 Placz dn̄o petitio tua. zābo cū palma martirij ad dn̄m venie[tis]. P9 hec igress9 Tiburti9 fr̄ Ualeriani cū nimiuz rosaꝝ sensisset odorē dixit. Miror h tpe rose9 h odor z lilioꝝ vn̄ respiret. Nā si ip̄as rosas vel lilia in māib9 meis tenerē nec si poterāt odoramēta tāte suauitat[is] mihi infūdere. Cōfiteor vob ita suz refect9 vt putē me totū subito immutatū. Cui valerian9. Coronas hēm9 q̄s oculi tui nō p̄ualēt videre. floreo colore. z nimio candore vnātes. Et sic me int̄pellāte odorē sensisti sic et si credider[is] videre valeb. Cui Tiburti9. In sōnis h audio an in vitate ista tu loq̄ris valeriane. Cui valerian9. In somnis vsq3 mō fuim9 sed iaz nūc in vitate manem9. Ad quē Tiburcius. Un̄ h nosti. Et valerianus. Angelus dei me docuit. quē tu videre poter[is] si purificat9 fueris et oib9 ydolis abrenūciauer[is]. Et sic bn̄ patet q̄no scā Cecilia habuit cādorē albedinis. p̄pt̄ nitorē castitatis z puritatis. Quare merito ɔpatur lilio. Un̄ d̄r cecilia quasi celi lilia. Un̄ suā puritatē āmirat̄ sapiēs cū dic̄ in sp̄ūscō. Sap. iiij. O q̄3 pulcra ē casta generatio. vn̄ p̄pt̄ ei9 pulcritudinē figurat̄ nob in Hester. Req. in ser. margarethe S Scd̄o p̄ncipal̄r dico q̄ scd̄a ɔditio lilij est q̄ h3 suauitatē boni odoris. Istam suauitatem boni odoris in se habuit scā Cecilia p exēplū vtut[is] z p īformatiōez

veritatꝭ. Ipsa eñ veritatē dei cecꝭ ꝛ ignorātibꝫ ondit. Un pōt dicere cuꝫ aplō. ij. Coꝝ. ij. Odor noticie xpi manifestatr p nos in oi loco. qꝛ xpi bonꝰ odor ꝛ suauissimꝰ sumꝰ. s. cū aliis p̄dicādo ꝛ māifestādo. qd pfecte fecit cecilia. Un legit ꝯnter ꝙ post p̄dicta sctā cecilia euident ondit Tyburtio oia ydola esse in sensibilia ꝛ muta. ita vt Tyburtiꝰ rñdit di. Qui ista nō credit pecꝰ ē Tūc cecilia osculās pectꝰ eiꝰ dixit Hodie te fateor eē cognatū meū. Sicē eñ amor dei frēm tuuꝫ mihi ꝯiugē fecit. ita ꝯtemptꝰ ydoloꝝ te mihi faciet esse cognatū Uade igit cū fratre tuo vt purificationē reci pias ꝛ angelicos vultꝰ videre va leas. Dixitqꝫ tyburtiꝰ frī suo. Obsecro te frat vt mihi dicas ad quē me ductrꝰ es. Cui valerianꝰ Ad vrbanū epm. Cui tyburtiꝰ. Dicis de illo vrbano q totiens dānatꝰ ē et adhuc in latebris commoratr. Hic si inuentꝰ fuerit cremabit. et nos in illiꝰ flāmis pariter inuoluemur. Cui cecilia. si hec vita eēt sola iuste hanc pdere timeremus sed qꝛ est alia vita ꝛ melior q nunꝙ amittit. quā nob filiꝰ dei enarrauit. Oia eñ que facta sunt filiꝰ a patre genitꝰ ꝯdidit. Et vniuersa q ꝯdita sunt spūs pcedēs a patre ꝛ filio aiauit. Hic igit filiꝰ dei in mūdū veniens ṽbis ꝛ miraculis aliā vitam esse mōstrauit. Cui tyburtiꝰ. Certe vnū deū esse asseris. ꝛ quomō nūc tres esse testarꝭ. Rñdit cecilia. Sicut ī vna hoīs sapia sunt tria. s. ingeniū. memoria. ꝛ intellectus sic ꝛ in vna diuinitatꝭ essentia tres psone esse pñt Tūc incepit ei de aduentu ꝛ passione filij dei p̄dicare ꝛ multas cōgruitates. i. ꝯueniētias ipsiꝰ passionis ondere. Nā ideo inqt filius dei est tentꝰ vt genꝰ hūanū peccato detentū dimittat. Bñdictꝰ maledicit vt hō maledictꝰ bñdictionem ꝯsequatur. Illudi se patit vt homo ab illusiōe demonū liberet Spineā coronā accepit in capite. vt a nobis capitalē sñiaꝫ auferat. Fel amaꝝ suscepit vt sanaret dulcem gustū hoīs. Expoliat vt nuditatem parentū nroꝝ opiat. In ligno suspendit vt p̄uaricationem ligni tollat. Quibꝫ auditꝭ tyburtiꝰ dixit fratri suo. Miserere mei et pduc me ad hoiem dei vt purificationē accipiā. Ductꝰ igit et purificatꝰ angelos dei sepe videbat. et oia q postulabat ptinꝰ obtinebat. ¶ Ualerianꝰ igit ꝛ tyburtius elemosynis insistebant. ꝛ corpora scōꝝ quos Almachiꝰ p̄fectꝰ occidebat sepulture tradebāt. qs Almachiꝰ ad se vocās. cur dānantes p suis sceleribꝫ sepeliāt quesiuit. Cui tyburtiꝰ ait. Utinā serui illoꝝ essemꝰ qs tu dānatos appellas. q ꝯtempserūt qd videt esse et nō est. ꝛ inuenerūt illud qd nō videt esse ꝛ est. Cui p̄fectꝰ. Quidnaꝫ est illud. Et tyburtiꝰ rñdit. Qd videtur esse ꝛ nō est. est oēe qd in h mūdo est qd hoīeꝫ ad nō esse pducit. Qd ṽo videt nō esse ꝛ ē. est vita iustoꝝ ꝛ pena maloꝝ. Cui p̄fectꝰ Nō puto ꝙ mente tua loquaris.

Et iubet astare valerianū dicens
ei. Qm̄ frater tuꝰ nō est sani capi-
tis tu saltē poterꝭ dare sapient re
sponsum. Cōstat vos plurimū er
rare q̄ gaudia respuitꝭ ⁊ oīa inimi
ca gaudioꝝ affectatꝭ. Tūc valeri-
anꝰ ait se vidisse glaciali siue hye-
mali tp̱e ociosos iocantes ⁊ op̱a-
rios agricolas deridētes. Sꝫ esti
uo tp̱e dum aduenissent gloriosi
fructꝰ laboꝝ. tūc gaudentib9 illis
q̄ putabanṫ vani. certe flere cepe-
rūt. q̄ videbanṫ vrbani. i. (hoflich)
Sic ⁊ nos q̄dem nūc sustinemus
ignominiā ⁊ laborē. in futuro aūt
recipiemꝰ gl'iam ⁊ eternā merce-
dem. Vos aūt nūc transitoriū ha
betꝭ gaudiū. in futuro aūt inueni
etis eternū luctū. Cui p̄fectꝰ. Er-
go nos īuictissimi p̄ncipes habe-
bimꝰ eternū luctū. ⁊ vos vilissime
ꝑsone possidebitꝭ ꝑpetuū gaudiū.
Cui valerianꝰ. Vos estis interfe-
ctores hoīm nō p̄ncipes. ⁊ deo rō
nem plus omnib9 reddituri. dixit
aūt p̄fectus. Quid v̄boꝝ circuitu
īmoramur Offerte dijs libamina
⁊ illesi abscedite. Sancti rn̄derūt
Nos deo v̄o quotidie sacrificiū ex
hibemꝰ. Quib9 p̄fectꝰ. Qd̄ est no-
men eiꝰ. Cui valerianꝰ. Nomē eiꝰ
inuenire nō poterꝭ etiā si pēnis vo
laueris. Prefectꝰ dixit. Ergo Ju-
piter nomē dei nō est. Cui valeria
nus. Nomē est homicide ⁊ stupra-
toris. Ad quē Almachiꝰ. Ergo to-
tus mūdus errat. ⁊ tu cum fratre
tuo veꝝ nosti deū. valerianꝰ rn̄dit
Nos soli nō sumꝰ. sed innumera-
bilis ml'titudo hāc scītatē recepit.
Tūc traditi sunt in custodia ma-
ximi. Quib9 ille ait. O purpureus
flos iuuentutꝭ. o germanꝰ effectꝰ
fraternitatꝭ. quō ad mortez quasi
ad epulas festinatꝭ. Cui valeria-
nus ait. q si se crediturū ꝓmitte-
ret gloriā aīaꝝ eoꝝ post mortem
videret. Et Maximꝰ. Fulminib9
igneis ꝯsumar si nō illū solū deū
ꝯfitear quē adoratis si contingat
qd̄ dicitis. Ipse igiṫ maximꝰ ⁊ oīs
eiꝰ familia ac vniuersi carnifices
crediderūt. Et a sancto vrbano q̄
illic occulte venit baptisma susce-
perūt. Igiṫ dū aurora nocti finez
daret Cecilia exclamauit di. Eya
milites xp̄i abijcite op̱a tenebraꝝ
⁊ induamini arma lucis. Sancti
igiṫ ducunṫ ad statuā Iouis ⁊ duꝫ
sacrificare nollēt ꝑiter decollanṫ.
Tūc maximꝰ cū iuramēto asseruit
se in hora passionis eoꝝ angelos
vidisse fulgētes. ⁊ aīa eoꝝ q̄si vir-
gines de thalamo exeūtes. q̄s in
gremio suo in celū detulerūt. Al-
machiꝰ v̄o audiēs maximū chri-
stianū effectū euꝫ plumbatꝭ tādiu
cedi fecit q̄uisq; spūm excussit. Cu
ius corpꝰ sancta cecilia iuxta va-
lerianū ⁊ tyburtiū sepeliuit. Et sic
ptꝫ quō sancta Cecilia habuit sua
uitatē boni odoris ꝑ informatiōꝫ
veritatꝭ cū sic cecos ⁊ ignorantes
veritatē informauit ac illumina-
uit. Quare bn̄ diciṫ Cecilia. quod
dr̄ q̄si cecis via. cū sic fuit via cecꝭ
ꝑ veritatꝭ informationē. Vn̄ dicit
Greg. Flos lilij. i. v̄ginis redolet.
candidam famā spirans. Vn̄ ipsa
pōt dicere illd̄ Ecc̄i. xxiiij. Ego q̄si
vitis fructificaui suauitatē odorꝭ
Sequiṫ. Trāsite ad me oēs q̄ ꝯcu

piscit͡ꝫ me. ꝛ a generationibꝫ meis adimplemini. q. d. ꝛc. Uñ valeri⁹ ꝛ ceteri pñt dicere Cañ. j. In odo/re vngentoꝝ tuoꝝ currim⁹ ꝛc. Et rõ ostendit Cañ. iiij. Nã odoꝛ vn/gentoꝝ tuoꝝ sup oĩa aromata ꝛc. U Tertio ꝑncipal'r dico ꝙ ter/tia cõditio lilij est ꝙ supi⁹ est apta ꝛ lata ꝟsus celũ. quã apertionẽ et latitudinẽ supi⁹ habuit scã cecilia Nã coꝛ suũ fuit supi⁹ latũ ꝛ aptuꝫ ad solũ diligẽdũ deũ. Nã vt dicit Jsidoꝛ⁹. ꝙ cõplexio cordis ẽ ꝙ in/ferius est acutũ ꝛ superi⁹ latum. ꝛ significat ꝙ hõ q̃ deuꝫ ꝑfecte vult diligere debet hr̃e coꝛ inferi⁹ acu/tuꝫ. i. paruã dilectionẽ ad ista infe rioꝛa ꝛ supi⁹ hr̃e coꝛ latũ et aptuꝫ vt deũ multũ diligat. Certe hanc dilectioneꝫ habuit sancta cecilia. Nam dñ sup omnia dilexit. iõ pro pter christũ moꝛtẽ sustinuit. Nam teste xp̃o Joh. xv. Maioꝛẽ hac di lectionẽ nemo habet ꝛc. Qualiter aũt ꝓpter xp̃m passa sit ostendit in legẽda. Legit em̃ ꝯsequẽt ꝙ post/q̃ꝫ sancta Cecilia sanctũ maximũ iuxta Tyburtiũ ꝛ Ualerianũ sepe liuit. tũc Almachi⁹ amboꝝ facul/tates s. cecilie ꝛ valeriani cepit in quirere. ꝛ ceciliam tanq̃ꝫ ꝯiugẽ va leriani corã se fecit astare. et iussit eã ydolis imolare aut sñiam moꝛ tis acciperet. Tũc plures fleuerunt eoꝙ puella tã decoꝛa ꝛ nobilis de beret mori. Quibꝫ dixit cecilia. O boni iuuenes nõ est iuuentutẽ ꝑ/dere mori ꝓp̃ xp̃m sꝫ mutare. da re lutũ accipe auꝝ. dare vile habi/taculũ ꝛ accipe ꝑciosum. dare bre uem angulũ ꝛ accipe foꝝ ꝑlucidũ

De⁹ aũt qđ accepit simplũ reddet centuplũ. Creditis his q̃ dico. Et illi. Credim⁹ xp̃m verũ deũ esse q̃ talẽ famulã possidet. Uocato igit̃ vrbano ep̃o plusq̃ꝫ. cccc. baptizati sunt. Tũc almachi⁹ iterũ sanctaꝫ ceciliã ad se vocans ait. Cui⁹ ꝯdi/tionis es. Et illa. Ingenua sum ꝛ nobil'. Qui ait. Immola dijs aut moꝛte morier͡ꝫ Cecilia rñdit. Me lius est felicit̃ moꝛi q̃ꝫ infelicit̃ vi/uere. Nos em̃ scim⁹ sanctũ dei nõ men. ꝛ oĩno negare nõ possumus Cui almachi⁹. Ut q̃d tibi tãta sup bia loquer͡ꝫ. Et illa de ꝯsciã bona ꝛ fide nõ ficta. iõ nõ ẽ supbia sꝫ cõ/stantia. Almachius dixit. Infelix ignoꝛas qꝫ potestas viuificãdi et moꝛtificãdi mihi tradita ẽ. At illa Cõtra ꝟitatẽ publicã ꝓbo te nũc esse mentitũ. Uitã em̃ viuentibus tollere potes. moꝛtuis autẽ dare nõ potes. Es igit̃ minister moꝛt͡ꝫ nõ vite. Cui almachi⁹ Jã ꝺpone ami citiam ꝛ sacrifica dijs. Cui cecilia Nescio vbi oculos amiser͡ꝫ. nã q̃s tu deos dic͡ꝫ oẽs nos saxa cẽ vide/m⁹ Mitte ğ manũ ꝛ tãgẽdo disce qđ oculis nõ vales videre. Tunc irat⁹ almachi⁹ iussit eã ad domũ suaꝫ reduci ibiqꝫ tota nocte et die iussit eã in bulliẽte aqua ꝯcrema/ri. Que q̃si in loco frigido mãsit. Qđ cũ audisset almachi⁹ iussit eã in ipso balneo decollari. Quam spiculatoꝛ tribus ictibus in col/lo percussit. sed tamen caput ei⁹ amputare nõ potuit. Et quia de/cretum erat ne quartam percus/sionem decollandus acciperet. Jõ eaꝫ carnifex seminecẽ dereliq̃t

Per triduum aũt supueniẽs oĩa que habebat paupibꝫ tradidit. et omnes quos ad fidẽ cõuertit epõ Urbano cõmendauit di. Tridu/anas inducias mihi a dño postu laui vt hos tue beatitudini cõmẽ darem. ⁊ hanc domũ meã in eccle siam ꝯsecrares. Sanctꝰ aũt vrba nus corpus eiꝰ inter epõs sepeli/uit ⁊ domũ suã in eccl'iam vt ro/gauerat ꝯsecrauit. Passa est autẽ circa annos dñi. cc. xxiij. tpe Ale/xandri impatoris. Et sic ptꝫ quõ sancta Cecilia cor supiꝰ apertum ⁊ latum versus celũ habuit deuꝫ diligendo ac ꝑpter eũ mortẽ susti nendo. Quare bene dicit̃ Cecilia. quasi celũ a celo ⁊ lilio. Nã vt dĩc Isidorus. Philosophi dixerũt ce/lum esse rotundũ ⁊ ardens. Sic ⁊ sancta cecilia fuit rotũda per pse/uerantiã ⁊ ardens p charitatem. Uñ bene põt dicere illð Cañ. viij. Fortis ẽ vt mors dilectio ⁊c̃. Qua re bene dicit xp̃us de ea v̾bũ the/matis. Sicut liliũ inter spinas q̃ pungũt. Sic sancta cecili int̃ xp̃i dilecta s est in aqua calida belnea ta ⁊ a speculatore percussa tribus vicibus ⁊c̃.

De sancta katherina
Sermo. lxvj.

Adamauit

eam rex plusq̃ȝ oẽs mu/lieres. Hester. ij. Notate charissimi. Dicit em̃ Arist. ix. ethi. ꝙ q̃ȝto qs plus obsequit̃. tãto ma iorem grãm obtinebit. Hinc ẽ em̃ ꝙ sancta katherina que deo mul tum seruiuit merito magnã grãꝫ et amorẽ obtinuit. quare bñ dicit̃ Adamauit eã rex plus ⁊c̃. In qui/bus q̃dem v̾bis tria notant̃. Primum est dilectio viscerosa. qð no/tat̃ cum dr̃. Adamauit eã. Scðm est dignitas generosa. cũ additur rex. Tertiũ est numeratio copio/sa. cum ꝯcludit̃. plusq̃ȝ oẽs mulie/res. ¶ Dico p̃mo ꝙ notat̃ di/lectio viscerosa. cum dr̃. Adama/uit eam. Circa qð notandũ ꝙ ƀm Isidoꝝ sex sunt ꝑpter que qs de/bet diligi que scã katherina spũa/liter ⁊ pfecte in se habuit. Primuꝫ est formositas quaꝫ deus spũalit̃ multũ diligit. Nam vt dr̃ Sap̃ j. In aĩas sanctas. i. puras se trans fert. Uñ in signũ huiꝰ vocat aiaꝫ puram amicã dicẽs. Cañ. j. Ecce tu pulchra es amica mea. Certe hãc formositatẽ habuit sancta ka therina spũalit̃ postq̃ȝ fuit bapti/ꝫata et ad xp̃m cõuersa. Nam tũc nõ fuit solũ pulchra facie corpal'r sed pulchra fide spũaliter. Qual'r aũt fuit baptizata ⁊ ad xp̃m con/uersa ac fide pulchra oñdit̃. Legi/tur em̃ ꝙ in cypro est q̃daꝫ insula in q̃ sita est quedã ciuitas vbi erat sedes regal'. In q̃ ciuitate erat q̃/dam rex Costꝰ noĩe hñs de vxore sua vnicã formosaꝫ filiã nomine Katherina. Hũc q̃dem regẽ im/perator Maxentiꝰ qui tunc tem poris rexit ĩ grecia. ⁊ tenuit pnci/patũ totiꝰ grecie. vocauit ad se oẽs dños sub impio suo ꝑvtilitate rei publice. ⁊ ne tardarẽt venire serio se p̃cepit. Costus igit̃ rex acceptis

litteris z lect turbat⁹ est eo q no/bilem reginā z vnicā ei⁹ filiā post tergū relinquere debebat. Jō cuz suis deliberabat secū ducere vxo/rem z filiā. Uñ bñ disposit negotijs regni sui cū comitatu decenti z vxore z filia assumptis iter arri/puit z alexandriā puenit vbi ma/xentiū impatorē inuenit. Qui ga/uisus gratant eos recepit. Cost⁹ aūt rex morā in alexādria apd maxentiū trahebat z sepe alternis colloquijs z solatijs fruunt z cā maturis ɔsilijs disponit. Trahente aūt pre morā tradidit filiā suā ad imbuendā disciplinis oīm artiuz liberaliū pfectissime pfecit. Tādē costus rex ibidez morit. pcessu vo tpis katherina cū esset. xiiij. ānoꝝ et excelleret vniuersas vgines in pulchritudine. sapia. z scia. a pluribꝫ regū z nobiliū filijs in coniugium petebat. Et beatū se qsqs reputabat q katherinā posset habere in ɔiugē. Maxenti⁹ vo impator reginā viduaz pcibꝫ pulsat vt filiā suā katherinā vnico filio suo in vxorē tradat. Mater vo gratulat filiam suā tāti impatoris filiū recipe. Filia rñdit matri di. Cum me asserat oēs vgines pulchritudine excellētie. ac cunct sapia pre pollere. ac genere nobilē z diuitijs locupletē. pposui mihi amore scie vginalē castitatez obsuare. Si tñ me nubere necesse est alicui viro. nunqꝫ ɔsensuz meū adhibebo nisi hec euident in eo īueniant. s. vt sit nobilis. prudēs. formosus. ac diues vt ego. Hec aūt in filio impatoris nō inuenio. Nā et si nobilitate gener z diuitijs precellit. tñ in scia z pulchritudine lōge deficit. ¶ De hac rñsione mr vehement turbat timēs indignationē impatoris incurrere ppt petitionē repulsam. Uir aūt qdam venerabil iuxta domū suā habitās agnoscēs merorē matr latent cām tristicie ab ea secreti⁹ inqrit. Hec honestatem illi⁹ ɔsiderās rem gestā p or/dinē sibi narrauit. At ille vgini cō patiēs dedit ei bonū ɔsiliū. Uade inqt cū filia tua katherina ad locum nō longe ab hinc distantē. in quo morat quidā heremita vir scē vite z pfessionis xpiane. ɔsiliū sup pmissis instant z deuote inquire. spero firmit q ab eo bonū ɔsiliuz debeas reportare. Mater moraz nō fecit sz assumpta filia heremitam qsiuit z inuenit. Quo inuēto cām sui aduent⁹ exposuit z ei⁹ consiliū salubre poposcit. At ille p spiritum diuinū pscius futuroꝝ katherinā dul... alloquit. volūtat sue secretum subtilit sup pmissis scrutat. Katherina vo sicut ppie matri pus rñdit. sic iterato rñdit viro dei. Ad quā heremita. O puella formosa si in xpm credideris habebis spōsum q nobilitate. scia pulchritudine z diuitijs incōparabiliter te pcellit. Nobilitate qdem Nā eēni reg fili⁹ est. Sapia. qz cē/lum z terrā sua sapia edificauit et fundauit. Pulchritudine. qz speciosus forma p filijs hoim. z d ei⁹ pulchritudine sol z luna mirant. Diuitijs. qz que in celo z celi ābitu

ↄtinent̃ sũt ei⁹ passiones. Que cũ audiss; hec v̾ba mirari cepit vltra modũ ꝛ statim cognouit ꝙ h̄ nõ poterat esse pur⁹ hõ q̄ has ↄditiões in se habuit. ꝛ dixit ad heremitã. Obsecro te dic mihi si possem videre hũc iuuenẽ de q̄ mihi tãta dixisti. Cui rñdit. Posses si meis ↄsilijs acqescere velis. Katherina rñdit. Parata sũ qcq̄d ↄsuleris adimplere vt hũc iuuenẽ tã magnificũ dominũ videre possim. Tũc vir scũs replet⁹ gaudio dedit ei tabulã in q̄ depicta erat imago btẽ v̾ginis marie filiũ suũ tenẽs in brachijs. et ait. Ecce filia hec ẽ imago regine matris ꝛ filij de q̄ tot ꝛ tãta dixi. Hoc sero ipsam deuote supplica q̃ten⁹ tibi dilectissimũ filiũ suum oñdere dignet̃. Ego me int̃ ipsã ꝛ te mediatorẽ ↄstituã. ac loquar ei ꝑ te ꝛ spero ꝙ ipsa te exaudiet. ꝛ Facto igit̃ vale katherina cũ m̃re domũ reuertit̃ secũ clam dictã deferens imaginẽ. Et facto noctis silentio cũ iam oẽs de familia et de domo sua sopori se dedissent. katherina ĩ cubiculo suo sola accensis luminaribꝰ corã imagine v̾ginis quã reuerent̃ in loco honorifico collocauerat hũilr̃ se ꝓsternẽs cũ lachrymis ipsã v̾ginẽ dep̃cabat̃ q̃ten⁹ ex sua benignitate suũ filiũ ei oñdere dignaret̃. Multis iã gemitibꝰ ꝛ p̃cibꝰ fusis añ imaginẽ v̾gĩs dormitare cepit. Et ecce regina celi apparuit sibi sedens in throno speciosissimo hñs filiũ suũ in brachijs suis. Cũq; ex pictura añdicta hãc esse v̾ginẽ cũ filio cognouiss; de q̄ a viro dei plura audiuerat. ꝛ in eis tantã pulchritudinẽ miraret̃ cepit diligẽti⁹ intueri. Et cũ katherina vellet puerũ aspicere ipse faciẽ auertit. ꝛ dũ katherina ad aliã ꝑtem ꝑgeret. iterũ se auertit. Tũc audiuit matrem loquentẽ ad filiũ. Fili nõ vides ka. q̃ pulchra sit ꝛ desiderãs te aspicere. Rñdit puer. M̃r charissima. katherina turpis ꝛ sordida ẽ interim vt ĩ eã aspicere neq̄o. q2 adhuc ñ ẽ lota. Et m̃r ait. Ecce q̃ sapiens q̃ nobil̃. q̃ diues ẽ. Rñdit fili⁹. Charissima m̃r. ipsa ẽ fatua. ignobilis paup. ac nuda. Uñ q̃diu fuerit ĩ tali statu faciẽ meã videre nõ poterit. Et m̃r. O dilecte fili possit ne ipsa aliq̄d facere vñ tibi placeret ꝛ efficeret̃ dig̃ videre faciẽ tuã ꝛ tibi copulari. Nã ipa vt video feruẽti desiderio estuat effici spõsa tua. Dep̃cor ḡ te dilecte fili vt ĩstruas eã q̄d facere possit vt dig̃ efficiat̃ visione tua p̃clara ꝛ assumi ĩ spõsam. Cui fili⁹. Uadat inq̄t ad illũ huũ meũ ꝛ tuum q̄ hesterna die d̾ me ꝛ te locut⁹ ẽ cũ ea. ꝛ imaginem tui ꝛ mei oñdit. ꝛ ꝺm ↄsiliũ suũ faciat. ꝛ sic veniẽs videre me poterit. His dictis visio disparuit. ꝛ katherina ĩ se reuersa mirabat̃ de his q̄ viderat ꝛ audierat mẽte tractãs. Et cũ sũmo desiderio expectabat diẽ vt ꝑficeret ea q̄ audierat ĩ visione illa. Mane aũt facto assũptis secũ aliq̄bꝰ d̾ familia ad heremitoriũ viri dĩ festinãt̃ ꝑrexit. Et ꝓstrata ad pedes ei⁹ cũ lachrimis hũilr̃ ei seriẽ visiõis oñse sibi celit⁹ enarrauit. Et petẽs ab eo ↄsiliũ vt effi ceret̃ dig̃ videre faciẽ illi⁹ pueri et

ei i spõsaȝ copulari. Jlle vir sctūs ꝯsolatōe replet⁹ icepit ei p̄dicare mysteria xp̄iane fidei. ipsamqȝ bn̄ instructā ac i noīe scē trinitatꝫ baptizatā ad ꝓpa rmisit. exhortās eā vt i orōnibꝫ vigilāc pseueraret. qꝛ absqȝ dubio mererec optatū ꝓmissū videre ꝛ dig̃ effici spōsa filij ꝟginis. katheria igic veste idolatrie ꝛ errorꝫ ďposita. ꝛ pallio inocētie et puritatꝫ amicta. gaudēs reuersa ē domū. Et nocte se. cū se dedissȝ in cubicl'o. orōne facta i extasi vidit ꝟginē mariā ad se venire cuȝ filio suo pulcherrimo q̄ faciē suā gl'iosam ad eā amicabil'r ꝯuertit. ad c⁹ intuitū liq̄facta ē aīa ei⁹. Et audiuit matrē alloq̄ntē filiūꝛ dicentē. Ecce charissime fili famľa tua katherina n̄ distulit adiplere iussionem tuā. intuere ğ eā ꝛ vide nunc ei⁹ pulchritudinē. Et fili⁹ Charissima mr̄. katherina ē ꝟgo decora et sapiēs. pulcra facie. sꝫ pulchrior fide. mihi mō ml'tū placet. Naȝ ka. facta ē cādida. ꝛ ex cornice facta ē velut colūba alba. ex fatua facta ē sapiēs. ex ignobili facta ē generosa ex paupe fcā ē locuples. Tūc regina celi i hec ꝟba katherine alloq̄c ꝟgo prudētissima ac filia mea dilecta audi ꝛ vide ꝛ iclina au. tuā. Et ad filiū ait. Fili dilectissime ex q̄ iā ka. pulchra fcā ē ac gl'osa i oculis tuis p̄cor te q̄ten⁹ amore dei ipsaȝ assumas i spōsaȝ. tūc fili⁹ ad mrēȝ O mr̄ scis ꝙ sup oīa diligo puritatem. Vn̄ p⁹q̄ȝ vidi eā lotā grā baptismatꝫ amaui eā ꝛ q̄siui eā mihi assumere i spōsam ꝛ amator fact⁹ sū for. illi⁹. Nec cū ka. audissȝ cecidit i faciē suā ꝛ ait. Utinā merear ego ācilla tua fieri dn̄e lauare pedes fuoꝝ tuoꝝ ꝛ ancillaꝝ tuarū. Tūc ꝟgo ma. extēdit manū suā et app̄hēdit dextrā manū ka. et filio suo porrexit di. Charissime fili iā annulo fidei tue subarra. i. (bestetich) eā ꝛ i ꝑpetuā spōsaȝ eā tibi assume. q̄ dicto fili⁹ subarrauit eaȝ ānulo aureo di. Ecce ego accipiā te i ꝑpe. spon. His pactꝫ visio stati disparuit. ꝛ katheria ad se ē reuersa ꝛ ānulū digito q̄ xp̄s eā despōsauit repit annul⁹ iste i monasterio mōtꝫ synai custodic cū alijs sacris reliquijs. Sic ka. ad fidē cōuersa baptizato ac ānulo xp̄i subarrata ipi spōso fidel'r adherēs. ydola respuēs. regnū mōi ꝛ oēm ornatū seculi gl'as ꝛ diuitias ob amorē spōsi sui ꝯtēpsit ꝛ soli sibi ipuritate dec uiuit. vn̄ bn̄ dic xp̄s ď ea illď Can̄ iiij. Tota pulchra ꝛc. A Vn̄ ꝓpt ei⁹ pulchritudinē. bn̄ figurac nob in Judith q̄ fuit ita pulchra ꝙ oēs fui p̄ncipis holofernis mirabāc ď ei⁹ pulchritudie. Vn̄ dixerūt alter ad alteꝝ vt hēc Judith. xj. Nō ē tal' ml'r sup trā i aspectu ꝛ pulchritudine ꝛ i sensu ꝟboꝝ. Moral'r iudith iterp̄tac ꝯfitēs. ꝛ bn̄ fcat scāȝ ka. q̄ ꝯfessa ē ipfecta vide xp̄ȝ. Jsta ꝟgo ē ita pulchra ꝙ serui eťni regis miranc de ei⁹ pulchritudine. Quare bn̄ dicūt illď Can̄. vj. Que est ista q̄ ascendit ꝛc. vel illud Can̄. vij. Quaȝ pulchra es ꝛ decora charissima i delitijs. Vel sic si placet. Certe hāc pulchritudineȝ habuit scā katherina. Vn̄ legic ď sua pul-

chritudine infra Reqre. Item ibi Reqre. Et sic bene dr de ea in ps Speciosus forma pre filijs hoim Un de ei9 pulchritudine habet exemplu. Legit q qda sce katherine valde deuot9 fuit z eam crebro .i. sepe in suu adiutoriu inuocauit. p pcessum vo tpis ipse deuotionez ment pdidit. z in ipsi9 deuotione cessauit. Qui in orone posit9 vginum multitudine vidit an se venientiu int quas erat vna que ceteris spledidior videbat. Que cuz sibi appropinqsset facie suam operuit. z sic an ipm velata facie trasiuit. Cui9 splendore cu ille nimis miraret. z q eet interrogaret. Una ex eis sibi rndit. Hec est katherina qua olim cogscere solebas. nuc aut qr deuotoz circa ea pdidisti ia cora te sic velata facie tanq incognita a te ptrasiuit. Et sic ptz eius speciositas. qre merito diligit. vn Sap. viij. Amator fact9 sum forme illi9. B Scdm e nobilitas

2m e nobilitas

Sz est notandu q triplex e nobilitas .s. gener. moris. z gre. Quam triplice nobilitate habuit in se katherina. qre merito diligebat Primo hnit nobilitate gener. qr fuit filia vni9 reg. Scdo hnit nobilitate moris. Na vtutes nobilitauerut eaz in qbo se exercuit. Un dicit plato. Nobilis est ille que nobilitat sua vt9. Tertio habuit nobilitate diuine gre .s. fide que tm nobilitat hoiem q facit eu summi regis filiu. Un Jo. j. Dedit eis ptatem filios dei fieri his q credut in noie ei9. Un dicit apls ad Gal. iij. Oes vos filij dei p fide. Et io dic Chry. Fides est fundametu sanctissime religionis siue xpianitat q mltos filios pcipit z parit deo. q aut ista triplice nobilitate sca katherina habuit ondit in legeda. Legit em q sca katherina fuit filia costi regis. ac oibo studijs liberaliu artiu erudita. Cu at maxenti9 imperator oes ta diuites q paupes ad alexandria couocasset p oes puicias suas. z oes cuz aiabo venire iussit vt dijs imolaret. z xpianos silr coegit dijs sacrificare sub pena mortis. In hac g ciuitate erat sca katherina. z erat dece z octo annoz Que cu in palacio suo exns audiens mugit9 diuersoz aialiu z populoz cantantiu tumultu. et diuersa instra organoz ipa cu familiaribo suis iuit ad teplu z signo cruc se munies illuc accessit. Ibi q mltos christianos vidit metu mort sacrificates. Tuc vgo deo dilecta de h multu dolebat. z deposito timore ad impatore audacter accessit z ait. Salutationem o rex tibi pferre si hec q demonibo offers do offerres z a dijs animu reuocares. Na de eis dicit pheta Os hnt z no loquent. oculos hnt z no videbut zc. Et in nullo cultores suos iuuare pnt. Dns at me9 iesus xps pot iuuare suos cultores. Mirar em h templu manu artificu opatu. Mirar ornamenta pciosa q d velut puluis an facie venti erit. Mirare poti9 ornameta celoz .s. sole luna z stellas. Mirare etia famulatu eoz qlr a mdi

initio vsqꝫ ad finē nocte ac die currunt ad occidentē ꝛ redeūt ad orientē nec vnqꝫ fatigant. Et cuꝫ hoc aīaduerteris interroga ꝛ disce q̃s eorum sit potētior. Cum aūt ip̄m cogitāte intellexeris nec silem illi inuenire valueris ip̄m adora. ipsuꝫ glorifica. Ipse eñ ē de⁹ deoꝝ ꝛ dn̄s dn̄antiū. Cūqꝫ de incarnatōe filij dei plīma disputasset. stupefact⁹ cesar nō valuit ad h rn̄dere. Tādē ad se reuersus dixit ad eā. O mulier sine nos finire sacrificiū. et p⁹ h tibi rn̄sum reddem⁹ Precepit g̃ eam ad palatiū duci. ꝛ cū omni diligētia custodiri. admirās nimiū ei⁹ prudentiā ꝛ corpis pulchritudinē. Erat eñ speciosa valde ꝛ incredibili pulchritudine oīm ocul' admirabilis videbat. Finito vero sacrificio veniēs cesar ad palaciū dixit katherine. Audiuim⁹ tuam eloquentiā ꝛ mirati sum⁹ tuā prudentiā. sed in deoꝝ sacrificijs occupati oīa plene intelligere nequimus. Nūc aūt ab initio ꝓgeniem tuā reqrim⁹. Tūc katheri. rn̄dit. Scriptū est. Nō te collaudes nec te culpaueris ipse. Hoc faciūt stulti q̃s glīa vexat inanis. Confiteor tn̄ meā ꝓgeniē nō tumore iactantie. sꝫ humilitatis amore. Ego eī sū katherina costi regis filia. q̃ q̃uis in purpura nata. ꝛ liberalib' disciplinis ꝛ sciētijs īstructa. tn̄ hec oīa ꝯtempsi ꝛ ad dn̄m iesuꝫ xp̄m ꝯfugi. Dij āt q̃s colis nec te nec alios iuuare pn̄t. Nā in necessitate non assunt. ī tribulatōe nō succurrūt. et in p̄iculis nō defendunt. Et sic

ptꝫ quō scā katherina fuit nobilis cū hāc triplicē nobilitatē pfecte in se habuit. q̃re bn̄ dr̄ d ea illd Thobie. v. Ex magno genere es tu ꝛc̄. Jō dicta est katherina q̃si kathenula. Ipsa eñ sibi p illā triplicēꝫ ac v̄tuosam nobilitatē cathenā fecit p quā vsqꝫ ad celū ascendit. nā de nobilitate generis ad nobilitatē fidei ascendit vsqꝫ ad celuꝫ. Jurta illud ps. Jbūt de v̄tute in v̄tutē. Vn̄ hec v̄tuosa nobilitas figurat nobis Tho. v. Jn genealogia ipsi⁹ angeli q̃ duxit ꝛ reduxit thobiā in morem ī ciuitatē rages ad cognatum suū gabelū. Cui dixit thobias Rogo te indica mihi d q̃ tribu es tu. Cui raphael angel⁹ dixit. Ego sum azarias ananie magni fili⁹. i. dei ꝛc̄. Vn̄ dr̄ Act. xvij. Jn ip̄o eñ viuim⁹. s. deo. Sequit. Nam ipsi⁹ gen⁹ sum⁹ ꝛc̄. ¶ Tertium est sapīa. Vn̄ Prouer. xiiij. Accept⁹ est regi mīster ītelligēs. Certe hāc sapīam habuit scā katherina. q̃re bn̄ fuit et'ni regi accepta ꝛ dilecta. vt ipsa sapientiores mūdi excellebat in omni sapīa. Vn̄ legit ꝯnter q̄ impator vidēs q̄ ita prudēter loq̄bat. ꝛ q̄ xp̄m verū dei filiuꝫ dixit. ꝛ ydola demonia asseruit. ꝛ ei⁹ sapīe obuiare nō potuit. mandauit occulte p lr̄as vt oēs grāmatici ꝛ rethores ad p̄toriū alexandrie festinarēt īmēsa munera recepturi si ꝯcionatricē v̄ginē suis assertionib' superarent. Adducti st̄ igit de diuersis ꝓuincijs q̄nq̄ginta oratores. q̃ oēs hoīes ī mūdo ī omni sapīa ꝛ sciētia excellebāt. Quibus

Interrogātib9 cur tā a remotis ptibus vocati eēnt. Cesar rñdit. Est apud nos puella sensu ꝛ prudentia incōpabil'. q̄ oēs sapiētes ꝯfutat. ꝛ deos nr̄os demōes affirmat q̄ꝫ si supauerit cū magno honore ad pria redibit. Tūc vn9 īdignatus rñdit. O magnū impator cōsiliū q̄ ad vni9 puelle ꝯflictū tot sapiētes mūdi d̄ remotis ptib9 aduocauit cū vn9 ex nr̄is clientul' eā poterat leuissime ꝯfutare. Et dixerūt Adducat' coraꝫ nob puella vt sua temeritate ꝯficta nūq̄ꝫ se sapiētes vidisse agnoscat Sꝫ cū v̄go certamen q̄ sibi īminebat didicisset totam se dn̄o ꝯmēdabat. Et ecce angelus dn̄i astitit ei ꝛ vt ꝯstant' staret āmonuit asserēs q̄ nō solū ab illis vinci nō posset sꝫ insup illos ꝯuersos ad palmā martyrij destinaret. Cū g̊ corā oratorib9 adducta fuissꝫ dixit impatori. Quale iudiciū ꝯ vnā puellā q̄nq̄ginta oratores opponis q̄s p victoria remunerādos pmittis ꝛ me sine spe mercedis pug̅re cōpellis. Erit mihi tn̄ dn̄s me9 iesus xp̄us adiutor et remunerator q̄ ē spes ꝛ corona p se certantiū. Cū g̊ oratores deū fieri hoīem aut pati īpossibile dicerēt. tūc v̄go h̄ etiā a gētilib9 eē p̄dictū oñdit. Nam sibilla dixit. Felix ille de9 ligno q̄ pendet ab alto. Item dixit xp̄m passum ꝛ resurrexisse a mortuis. Naꝫ ex hūilitate hūane nature mori potuit ꝛ ex diuinitate resurgere. ꝛ sic fecit oēs obmutescere et muti penit9 effecti sunt. Tūc impator nimio furore repletus icrepare eos cepit cur ab vna puella tā turpit' se vinci pmitterēt Tunc vn9 mg̅roꝝ maior int' oēs sic ait. Nouerit impator q̄ null9 vnq̄ꝫ ꝯtra nos stare potuit q̄n ꝯtinuo vinceret'. Hec āt puella in q̄ spūs dei loq̄t' sic nos ī admiratiōꝫ ꝯuertit q̄ ꝯ eam oīno nihil dicere possum9. Vn̄ impator ꝯstant' fatemur q̄ nisi pbabiliorē sn̄iam de dijs tuis q̄s vsq̄ꝫhuc coluim9 ptuleris. ecce oēs ad xp̄m ꝯuertimur Audiēs h̄ tyrannus nimio furore succēsus oēs ī medio ciuitatis cōburi iussit q̄s v̄go ꝯfortās in fide diligēt' instruxit. Et cū dolerēt q̄ sine baptismo discederent v̄go respondit. Ne timeatis q2 effusio vr̄i sanguis vob baptism9 reputabit' ꝛ corona. Igit' signo crucis muniti ꝛ flāmis iniecti. ita aīas deo reddiderūt vt nec capilli nec vestimēta ab igne ī aliq̄ lederent'. Et sic fuerūt a xp̄ianis sepulti Et sic pꝫ ei9 sapia pp̄t' quā merito fuit d̄o dilecta. Vn̄ bn̄ d̄r de ea q̄d canit eccia In ꝯspectu p̄ncipis loq̄bat' sapiaꝫ ꝛ dn̄s oīm dilexit eā. Req̄. lucie N

D Quartū ē fortitudo. Vn̄ d̄r. j. Mat. ij. Cōfortamini filij ꝛ viril'r agite q2 cū fecerit q̄ p̄cepit de9 in ipso gl'iosi eritis. Nā hō q̄ fortit' resistit patient' sustinet aduersa pp̄ter xp̄m. iō merito diligit' ab eo. Certe h̄ fecit scā kathe. Nā ipsa fuit cōstans ꝛ fortis in oīb9 penis illatis Vn̄ le. ꝯn̄ē q̄ postq̄ꝫ. l. mg̅ri essent cremati. dixit impator virgini. O v̄go gl'iosa ꝯsule iuuentuti tue et esto ꝯsentiēs ꝛ post reginā ī pala

tio me secūda vocaberis. Et imagi
ne tua ī medio ciuitatis fabricata a
cūctis velut dea adoraberis. Cui vir
go. Desine talia dicere q̄ scelus est
etiā cogitare. Ego me spōsam xp̄o
tradidi. Ille glīa mea. ille amator
me⁹. ille dulcedo mea ab ei⁹ amo/
re. nec blādimēta nec tormēta p̄nt
me reuocare. Tūc ille furore r̄ple
tus iussit eā spoliari ⁊ scorpionib⁹
cedi. ⁊ cesam ī obscurū carcerē tra/
di. Ibiq̄. xij. dieb⁹ fame ⁊ siti cruci
ari. Impator aūt p q̄busdā causis
instātib⁹ extra ↄfinia regiōis pces
sit. Interea regina ei⁹ nimio amo
re succensa cū p̄ncipe militū noīe
Porphirio media nocte ad carce
rem v̄gīs pperauit. Quo cū regi/
na introiss3 vidit carcerē ieffabili
claritate fulgētē ⁊ āgelos plagas
v̄gīs pungētes. Incipiēsq̄ kathe
rina regine et̄na gaudia p̄dicauit
⁊ eā ad fidē ↄuertit. ac martyrij co
ronā eidē p̄dixit sicq̄ ad mediam
noctē s̄monē ptraxerit. Que cū oīa
porphiri⁹ audisset ad pedes v̄gīs
pcidit ⁊ cū ducētis militib⁹ fidē ac/
cepit. Quia v̄o tyrann⁹ p. xij. dies
iussit eā eē sine cibo. xp̄s p hos di/
es missa de celo cādida colūba eam
cibo reuouebat Deinde dn̄s cum
m̄ltitudīe āgeloꝝ ⁊ v̄ginū kathe/
rine appuit di. Agnosce filia crea/
torē tuū p q̄ ita pateris ↄstans esto
q̄ ego tecū sum. Rediēs aūt impa
tor eā sibi p̄ntari iussit. Et videns
eā splēdidiorē q̄ tāto ieiunio esti
mabat afflictā. putauit q aliq̄s eā
in carcere sustētass3 ⁊ furore reple
tus custodes torq̄ri p̄cepit. Illa
v̄o ait Ego cibū ab hoīe nō recepi
s3 xp̄s p angelū suum me nutriuit.
Cui impator. Recōde oro q mo/
neo ī corde tuo ⁊ noli dubijs s̄mo
nib⁹ r̄ndere. Nō eīm te q̄si famulam
cupim⁹ possidere. s3 regina p oīa
potēs ⁊ electa decore ī regno meo
triūphabis. Cui v̄go. Attēde ⁊ tu
obsecro ⁊ discerne quē magis de/
beo eligere an potentē eternū glo
riosum ⁊ decoꝝ vel infirmū morta
lem ignobilē ⁊ deformē. Tūc impa
tor idignat⁹ ait. E duob⁹ tibi vnū
elige aut sacrificare vt viuas aut
exq̄sita tormēta subire vt pereas.
Et illa ait. Quecūq̄ tormēta pote
ris excogitare ne differas q̄ car/
nem ⁊ sanguinē meum xp̄o offerre
desidero sicut ipse p me seip̄m obtu
lit. Ipse eīm ē de⁹ me⁹ amor meus
⁊ spōsus me⁹ vnic⁹. Ecce q̄ fortis
fuit. Vn̄ bn̄ dr̄ de ea. Roꝝ. iiij. Cō
fortat⁹ est i fide. s. q̄ fortit̄ te tenuit
Vn̄ meruit bn̄dictionem. i. diuinū
amorē. Quaprop̄t ipsa bn̄ est illa
fortis mulier quā salomon ī spū q̄/
siuit di. Prouer. vl. Mulierē for
tem q̄s īueniet ⁊c. Vn̄ bn̄ figurat̄
p Judith de q̄ Judith. xv. ca. dicit̄
Tu gloria hierl̄m. tu leticia israel
tu honorificentia populi mei que
fecisti viriliter. ⁊ ↄfortatum est cor
tuum eo q castitatem amaueris.
eris benedicta in eternum ⁊c.

E Quintum est p̄seuerantia. que
maxime causat dilectionē. Unde
Bern̄. dicit. Perseuerētia est sin/
gularis filia sūmi regis. que sola
triumphantibus imponit sertum

eterne retributionis. Certe h̄ fecit
btā katherina. Nā ipsa vsqꝫ ī finē
pseuerauit. Vñ legiť ꝯñterq̄ post
q̄ꝫ cesar vidit q̄ eam a ꝓposito mo
uere nō posset iussit infra triduuꝫ
q̄ttuoꝛ rotas serris ferreis .i. sege
ꝛ clauis acutissimis circūsept̄ pa
rari. vt tā hoꝛribile toꝛmentū ṽgi
nem dissecaret. ꝛ ceteros chꝛistia-
nos tā dire moꝛt̄ exēplū terreret.
Oꝛdinatūqꝫ ē sic vt due rote vno
oꝛdine voluerenť. due aūt ꝯtrario
impetu agerenť. vt ille deoꝛsuꝫ la
cerando ꝯtraherēt. ille repugnan
tes sursuꝫ deuoꝛādo impingerēt.
Tunc ṽgo ad deū exoꝛauit vt ad
laudē sui noīs ꝛ cōuersioneꝫ ppl̄i
circūstant̄ ipsaꝫ machinā dissipa-
ret. vt sic viderēt potentiā dei. Et
ecce angel⁹ dei de celo descēdens
molā illaꝫ cū tāto impetu ꝑcussit
vt ruptis rot̄ ꝑtes auulse q̄ttuoꝛ
milia hoīm gentilium interemit.
Multi aūt vidētes mirabilia cō-
uersi sūt. Regina āt que hec vide-
bat ꝛ vsqꝫ tūc se celauerat. statim
descēdēs impatoꝛē de tāta seuicia
increpauit. Rex aūt irat⁹ ꝑcipiēs
q̄ regina xp̄iana effecta est. iussit
eam p̄us extract̄ mānillis decol
lari. Que cū ad martyriū duceręť
rogauit sanctā katherinā vt ꝓ ea
dn̄m depcareť. Que rn̄dit. Ne ti-
meas dilecta a deo regina. qꝛ tibi
hodie ꝓ trāsitoꝛio regno cōmuta-
biť eternū. et ꝓ moꝛtali sponso im
moꝛtalē acquirēs. Tūc illa ꝯstās
effecta toꝛtoꝛes hoꝛtabatur ne qđ
iussi fuerāt facere moꝛarenť. Mi
nistri igiť eam extra ciuitatē ducē
tes. ferreis hastilib⁊ mānillas ei⁹
euellūt. postmodū caput eius ꝑci
dunt. Cui⁹ coꝛp⁹ Poꝛphiri⁹ sepe
liuit. Sequēti die cū de coꝛꝑe re-
gine mētio fieret et m̄ltos ex h̄ ad
suppliciū ꝓtrahi tyrann⁹ iuberet
Poꝛphiri⁹ ꝓrūpens in mediū cla
mauit. Ego suꝫ q̄ famulā xp̄i sepe-
liui ꝛ fidē xp̄i recepi. Tunc Ma-
xenti⁹ amens effect⁹ clamauit la-
mētabiľr dicēs. O ego miser. Ecce
poꝛphiri⁹ q̄ erat vnic⁹ aīe mee cu
stos ꝛ solatiū decept⁹ est. Qđ cuꝫ
suis militib⁊ referret. Illi ꝓtinus
rn̄derūt. Et nos xp̄iani sum⁹ ꝛ pa
rati sum⁹ moꝛi. Tūc maxenti⁹ fu
roꝛe replet⁹ oēs cū poꝛphirio fecit
decollari ꝛ coꝛꝑa eoꝝ canib⁊ tra-
di. Deinde katherinaꝫ aduocans
ait. Quāuis arte magica reginaꝫ
ꝛ poꝛphiriū aliosqꝫ mihi multos
abstuler̄ ꝛ moꝛi fecer̄. si tn̄ adhuc
obedier̄ p̄ma in palatio eris. Qđ
katherina oīno ꝯtempsit. Tunc
maxenti⁹ iratus ait. Aut sacrifica
diȷ̄s aut caput amittes. Cui illa
dixit. Fac q̄cunqꝫ aīo ꝯcepisti pa-
ratā me videbis ad oīa sustinēda.
Data igiť suꝑ eā sn̄ia decollari iu-
beť. Que cū ad locū martyrȳ ad-
ducta fuissꝫ erect̄ in celū oculis ꝛ
manib⁊ a ꝑcussoꝛib⁊ spaciū oꝛādi
petȳt ꝛ oꝛauit dicēs. Dn̄e iesu xp̄e
spes ꝛ sal⁹ credentiū. dec⁹ ꝛ gloꝛia
ṽginū grās tibi ago q̄ inť collegiū
ancillaꝝ tuaꝝ me dignat⁹ es nu-
merare. Obsecro ḡ te vt q̄cūqꝫ me
moꝛiā mee passiōis egerit. siue in
exitu aīe sue siue in q̄cūqꝫ āgustia
ꝛ nccitate me īuocauerit obtīeat

celerē effectū ꝓpiciationis. Et ecce vox facta est ad eam de celo dicēs Ueni dilecta spōsa mea ecce tibi ianua celi apta est. in occursū tuū chorus v̄ginū exultat. Et ne solici teris de donis q̄ postulas. Nā q̄cūq̃ passionē tuā deuote celebra/uerit in oīb⁹ periculis ei⁹ opem ꝓ mitto. Facta aūt hac voce ait spi/culatori. Ecce ego vocor a domio meo iesu xp̄o. fac qđ debes. Mox ille decollauit eā. Deinde dum de collata fuisset de corpe ei⁹ lac pro sanguine emanauit. Angeli autē corpus ei⁹ accipiētes ab illo loco ad montē synai itinere. xx. dieruʒ deduxerūt. ꝛ ibidē honorifice sepe lierūt. Ex cui⁹ ossib⁹ indesinenter oleum emanat. qđ cunctoꝝ debi/liū membra sanat. Passa est autē circa annos dn̄i. ccc. x. Qualr̄ aūt Maxenti⁹ ꝓ sceleribus suis puni/tus sit habet̄ in hystoria de inuen tione scē cruc̄. Et sic ptʒ qualiter ꝑseuerauit. ¶ Sextū est opu/lentia. Un̄ dicit Aris. viij. ethicoꝝ. Illud est diligendū qđ est vtile. h̄ est opulentia. quaʒ habuit sancta katherina. iuxta illud p̄s. Gloria ꝛ diuitie in domo eius. Un̄ legit̄ in legēda ꝙ cuʒ esset annoꝝ. xviij. ꝛ in palatio pleno diuitijs ꝛ pue/ris iuuenib⁹ ꝛ iuuenculis sola re/mansit. Sʒ istas diuitias tꝑales pauperib⁹ erogauit ꝛ distribuit. ꝛ spūales acq̄siuit vt deo placeret. Un̄ in spūalib⁹ diuitijs que sunt ꝑfectiones sanctoꝝ ꝑticipauit cū omnib⁹ elect̄. ꝛ cōparat̄ eis. Pri/mo em̄ cōparat̄ patriarchis in ꝑ/fectōib⁹. s. abrae ꝛ moysi. Nā sicut abraam obtulit filiū ad nutuʒ dei ꝓpter qđ appellat̄ pr̄ fidei. ita Ka therina nō solū obtulit alias ꝑso/nas sicut reginā. porphiriū cū suis militib⁹. verū obtulit seipsaʒ. Un̄ dixit maxientio cū ei plura ꝓmisit Reqre in q̄rto mēbro. Iteʒ cōparat̄ moysi. Nā sicut moyses in monte synai q̄draginta dieb⁹ morabat̄ ꝛ q̄draginta noctib⁹ nō mādacādo nec bibēdo. ꝛ ibidē decem p̄cepta recepit vt habet̄ Exodi. xxxiiij. Ita scā katherina ab illo loco in q̄ ꝓ amore xp̄i decollata fuit ab ange lis deducta est ad montē synai. et ibi honorifice sepulta. Secūdo cō parat̄ duob⁹ regib⁹ potiorib⁹. s. da uid ꝛ salomoni. Nam sicut dauid multa iniuria a saule suscepta in quib⁹ se firmit̄ tenuit ꝛ patienter oīa bono aīo suscepit. pepcit ꝛ nō offendit saul dum potuit. Ita scā katherina oīa tormēta illata a ma xentio patient̄ sustinuit. Itē com parat̄ salomoni. Nā sicut salo mō ꝑ sapīam oēm isrl̄ sibi subiugauit. vt habet̄. iij. Reḡ. iij. vbi dr̄. ꝙ oīs isrl̄ audiuit iudiciū qđ iudicasset rex. ꝛ timuerūt regem. Ita scā ka/therina habuit tantā sapīam ꝙ sa piētiores mūdi supauit. ꝛ ad fideʒ xp̄i cōuertit. vt ptʒ in tertio mem bro. Itē compat̄ duob⁹ ꝓphet̄ po tiorib⁹. scʒ Helye ꝛ Iohi baptiste. Nā helyas orauit dn̄m ꝙ duo q̄n quagenarij ꝑ orōnem suā igne de celo consumpti sunt. vt habet̄. iiij Re. j. vbi dr̄ ꝙ Ochozias rex misit p̄ncipē q̄nq̄genariū et q̄nq̄ginta

qui erāt sub eo vt Helyam ad re-gem traherent ad ydolatriā et in ꝯtumeliam dei. Unde dixit. Homo dei rex p̄cepit vt descēdas. Rn̄dit Helyas qnq̄genario. Si hō dei sum. descendat ignis de celo ꝛ de-uoret te ꝛ qnquaginta tuos. Rursumq₃ misit ad eū aliū qnquage-nariū. quib₃ sil'r factū est. Ita san-cta katherina p suā orōnem īpe-trauit vt plusq̄₃ q̄ttuor milia ho-minū p fracturā rotaꝝ ab angelo factā interēpti sunt vt pt₃ in q̄nto membro. ¶ Cōparat' etiā Jo-hāni baptiste. Nā sicut Johes opi-nione quorūdā estimabat' q̄ esset xp̄us. sic sancta Katherina nō so-lum a christianis honorat'. s₃ etiā a paganis quasi dea venerat'. Un̄ dixit Maxenti⁹ vt in q̄rto mem-bro habet'. Quarto compat' duo-bus aplis potiorib₃. sc₃ Petro et Paulo. Nā petro date sūt claues regni celoꝝ vt celū hoīb₃ aperiret Ita scā katherina a deo īpetrauit hoīb₃ eā ī suis nc̄citatib₃ īuocātib₃ celerē effectū ꝓpitiationis. Reqre an̄. Compat' etiā sancto paulo. nā paulo decollato lac in signū puri-tatis. ꝛ sanguis in signū martyrij emanauerit. Ita decollata sancta katherina lac ꝓ sanguine emana-uit. Quinto compat' martyrib₃ ꝓ-pter ei⁹ multiplicē passionē. Nam legit' q̄ cū maxenti⁹ vidit q̄ blan-dimentis eā amouere nō posset. ius-sit ea₃ p̄mo scorpionib₃ cedi. scd̄o ī carcere obscurissimo claudi. ter-tio fame p duodecim dies crucia-ri. quarto sup rotā extendi. q̄nto gladio decollari. Un̄ sicut christ⁹ specialr' ꝯsolat' ꝓ eo tribulatos si-cut ꝓmisit per ꝓphetā. Cum ipso sum in tribulatiōe ꝛc̄. Ita consola-batur sanctā katherinā. Un̄ sicut p̄mo fuit horribiliter scorpionib₃ flagellata. ita fuit ab angelis cele-sti vnctione puncta. Un̄ d' q̄ cu₃ regina eam visitando intrasset vi-dit angelos plagas ỽginis pun-gentes. Secūdo sicut fuit in car-cere obscuro clausa. ita fuit celesti lumine pfusa. Un̄ dicit' q̄ eadem regina vidit carcerē inestimabili claritate fulgentem. Tertio sicut fuit fame cruciata. ita fuit a colū-ba cibum deferente de celo nutri-ta. Un̄ dicit' q̄ videns imꝑator eā splendidiorē ꝛ em. vt supra. Quarto sicut debebat pati penā rotarū ita fuit ab angelo salutata. ꝛ rote totalr' dissipate. Quito sic fuit de-collata ꝛ in mūdo mortificata. sic fuit a christo ꝛ ab angelis in vita₃ eterna₃ deducta. Sexto compat' duob₃ pontificib₃ ꝛ cōfessorib₃. sc₃ Martino ꝛ Nicolao. Nam sicut in obitu sancti martini ab ep̄o co-loniensi audit⁹ fuit cant⁹ angeli-cus. Ita ī obitu sancte katherine quidā angeli corp⁹ ei⁹ sepelierūt ꝛ q̄dam angeli cū xp̄o eius aīam in celestē ꝑadisu₃ deferentes dulcit' ꝓsonabant. Compat' etiam beato Nicolao. Nam sicut corp⁹ sancti Nicolai sepultū in tūba marmo-rea oleū inde emanat valens ī sa-lutem multoꝝ. Ita de tumba scē katherine oleum indesinent' ema-nat. Septimo compat' ꝛ ꝑticipat

cum v̄ginib⁹. Naȝ sicut virgines custodiūt puritatē ment⁊ corpis sicut apl's dicit. j. Cor. vij. q̄ v̄go cogitat q̄ dn̄i sūt vt sit sancta cor pore et spū. Ita sancta katherina custodiuit ⁊ s̄uauit castitatē mentis et corpis. ¶ Sunt autē tria int̄ que castitas solet piclitari. Primū est rerū tpalium abundantia quam habuit katherina. ⁊ tn̄ pter hoc castitatē non amisit. Un̄ legit̄ q̄ cū esset annoꝝ. xviij. defuncto patre ex suba de multis paternis bonis modicū retinuit p sustentatiōe pria. et alia paupibus tribuit. nec iocos puellares videre nec audire voluit. sed semp insistens diuinis scriptur et dn̄o seruiēs in castitate. Secundū libertas ac oportunitas inducēs. quā etiam habuit. vt habet̄ in legēda vbi dr̄ q̄ in palacio pleno diuitijs ⁊ puer iuuenculis remansit. ⁊ tn̄ castitatē seruauit. Patet etiā ex boc q̄ impator pmisit sibi q̄ p⁹ mortē regine vxoris sue deberet esse pma in palatio. Etiā ex hoc q̄ plures filij regū ipsam libent̄ recepissent in vxorē. qd̄ tn̄ nequaq̄ȝ facere voluit. Un̄ bn̄ dicit xp̄us de ea Can̄. ij. Sicut liliū int̄ spinas ⁊c̄. Nam sicut liliū int̄ spinas nō pdit odorē suū. sic sancta katherina int̄ iuuenes nō pdidit castitatem. Tertiū est pulchritudo que multū solet piclitari castitatē quā sancta katherina pfectissime habuit. Nā dr̄ in legenda q̄ erat valde speciosa et oīm oculis admirabilis ⁊ amabilis. ⁊ tn̄ castitatē nō pdidit. Un̄ bene dr̄ katherina q̄si vniuersalis ruina. Nam katherina dicit̄ a katha. i. vniuersuȝ. ⁊ ruina. quasi vniuersalis ruina. q: ab eo cecidit vniuersa luxuria. Und̄ bene dr̄ de ea illud Can̄. iiij. Tota pulchra es amica mea ⁊c̄. et sic pȝ quō ipsa habuit diuitias spirituales. i. pfectiones omniū electoruȝ in se. Un̄ cōuenienter dicit christ⁹ ad eam illud Prouerb. vl. Multe filie congregauerūt diuitias tu sola supergressa es vniuersas ⁊c̄. Quare bene verificat̄ de ea illud Can̄. vj. Una est columba mea. pfecta mea ⁊c̄. Rogemus ⁊c̄.

De eadem.

Quesiui eā sponsam mihi assumere. et amator fact⁹ sum forme illi⁹. Uel illud qd̄ sequitur Generositatē illi⁹ glorificat cōtuberniū. i. (geselschafft) habens dei sed. ⁊ omniū dn̄s dilexit eā Sap. viij. Notate charissimi. Dicit em̄ Aristoteles vt supra.

De dedicatione templi
Sermo. lxvij.

Sapientia edificauit sibi domuȝ. excidit colūnas septeȝ. Prouer. ix. Hic est filius dei qui domum. i. ecclesiaȝ sibi edificauit. in qua nos ad cōuiuiū future glorie inuitauit. qui excidit colūnas septem. i. septē sacris sustentauit.

Hec sūt septē columne supra q̄s
dn̄s domū suā fundauit. Hec sūt
septē candelabra aurea lucētia in
ecclīa. Et septē infusoria quib⁊ in/
fundit remissio oīm peccatorū et
grām spūssancti. Has nitunt he/
retici destruere. Sꝫ q̄ hoc n̄ credit
nō pn̄t saluari. Et de his septē co
lumnis.i.sacramētꝭ dicere ꝓpono
I Primū est baptism⁹. q̄ est ia/
nua oīm sacramentoꝝ. q̄ cū ꝑcipi
tur vt debet delet oīa peccata siue
multa siue pauca. siue magna. si/
ue parua. excipit tn̄ vnū gen⁹ ho/
minū q̄ iniustas hn̄t res. q̄ ē mor/
bus crudelissim⁹. Aperit baptiza
to ianua celestꝭ regni. in cuius si/
gnum xp̄o baptizato apti sūt celi.
sine illo sacramēto nemo saluari
pōt. Un̄ Jo.iij. Nisi q̄s renat⁹ fue
rit ex aqua ⁊ spūsancto nō pōt vi/
dere regnū dei. Et iō dicit marc⁹.
Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit
saluus erit. Hic nota q̄ debeant
baptizari. q⁊ tm̄ hoīes. nō angeli.
q⁊ sancti sunt. nō demones quia
sanctificari nō pn̄t. Et ideo tantū
hoīes de quib⁊ sentit fides catho/
lica. Ad baptizandū requirunt q̄t
tuor. s. ꝑsona baptizans. intentio
baptizandi. elementū aque. debi/
ta forma ꝟboꝝ. Et hec valent ba/
ptizato in remissionē oīm pctōꝝ
Secūdū est sacrm̄ cōfirmationis
ꝑ qd̄ grā que dat in baptismo cō/
firmat. et dat ꝓficientib⁊ ⁊ pugnā
tibus ad robur ꝯtra vitia. carneꝫ
mundū ⁊ diabolū. in fronte a so/
lo ep̄o. ⁊ nō ab aliquo alio. ⁊ fron
tem chrismate liniūt. ꝑ qd̄ signifi/
cat grā spūssancti q̄ in ea tribuit.
Un̄ luctatores olim vngebant in
exercitio palestre. Un̄ Aug. Ideo
nos vnxit q⁊ luctatores nos ꝯtra
vitia fecit vel facit. qui hāc ꝯtem/
nit recipe damnat. Un̄ Hugo de
sacramentꝭ. Timendū est his q̄ ꝑ
negligentia nō suscipiūt man⁹ im
positionē ab ep̄o ne forte dānent.
q⁊ festinare debuerūt dum potue
runt. Et q̄ sunt ꝑfecte etatꝭ debēt
ꝯtriti accedere ⁊ ieiuni. et q̄ p̄sen/
tat eum patrin⁹ suus ē. Quicūqꝫ
h̄ sacrm̄ negligit. negligit magis
gaudiū in celo q̄ꝫ om̄e gaudiū qd̄
in mundo est vel fuit. Un̄ talib⁊ q̄
negligūt pueros suos ānos hn̄tes
grauis pnīa iniungit. Tertiū sa/
cramentū est eucharistia. que si ꝑ/
cipit vt debet quedā delet pecca/
ta. ⁊ maxime in amore dei ꝯfortat
Un̄ istud sacrm̄ medicina amorꝭ
dicit. Ad ei⁹ esse reqrunt hec. s. for
ma ꝟboꝝ. intentio ꝯficientꝭ ordo
sacerdotalis. materia. s. panis tri/
ticeus ⁊ vinū. q⁊ his se xp̄s cōpa/
rauit ꝓpt̄ silitudinis rōnem. Un̄
in euā. Joh̄. Ego sum vitꝭ ⁊ iterū.
Ego sum panis ⁊c̄. Itē dicit. Nisi
granū frumēti cadens in terrā ⁊c̄
Sub hac aūt forma tradidit ꝓpt̄
causas in his ꝟsib⁊ notatis. Su/
mit occulte xp̄us ne sit tibi stulte.
Horror vel risus sitqꝫ lucrosa fi/
des. Hec aūt medicina ad plenū
laudari nō pōt. imo nec ipsi ange/
li cū gaudiū ipsoꝝ in h̄ ꝯsistit. Pe
trus. In quē desiderant angeli ꝓ/
spicere. Si q̄s digne mādücaue/
rit viuet in eternū. O quot sunt q̄

indigne sumũt q̄ non diiudicant corpus dñi. Probet seipsũ vnusquisq̃ quid mali cõmiserit quid boni amiserit quid gratie neglexerit. q̃ꝫ deuotus accedat. ꝛ sic de pane xp̄i edat ne forte cũ iuda ipsum accipias. ꝛ iterũ cum iudeis crucifigas. ad Heb. Rursum crucifigentes filiũ dei. q꞉ in peccatꝫ accipiũt ꝛ virgineũ corpus polluũt Uñ btũs Berñ. Quis audit⁹ sustineret auriũ. q̄s intuit⁹ oculoꝝ vbi mũdi p̄cium mitteret̃ in sterq̄linium. Nõ min⁹ est in os pollutum q̃ꝫ in lutũ mittere dei filium Hucusq̃ꝫ Berñ. Sꝫ tu exagitas locũ venerꝫ. ꝛ sic sumis filiũ virginis. Uenient erga te in iudicio demones et iustificabũt se respectu tui. Istud sacr̄m heretici grauiter ꝛ multiplicit̃ impugnãt quõ sub tam parua forma xp̄s tant⁹. quõ possit trãssubstantiari. Licet his multiplicit̃ posset rñderi. sufficiat tibi simpl'r credere. q꞉ fides nõ habet meritũ vbi hũana rõ p̄bet expimentũ. Nõ multũ cures scrutari occulta q꞉ qui scrutator ē maiestatis opprimet̃ a gl'ia. Quartũ est pnĩa que est vt dicit Hiero. secunda tabula post naufragiũ ad quã homo post naufragiũ ꝑ mortale peccatũ recurrat vt saluetur. Hec est optima medicina que sanat ab omni mortali culpa. Receptio hu꞉us medicine consistit ĩ tribꝫ. scilicet ꝯtritione. ꝯfessione. ꝛ satisfactiõe. De his tribꝫ aliq̃ ꝛc̄. O felix pnĩa que nõ damnari permittis eũ qui ad ꝛc̄. Cõfitendum aũt est solis sacerdotibꝫ. Uñ dñs in euãgelio. Ite oñdite vos sacerdotibꝫ. et etiã. xij. apl'is dixit vt soluerẽt lazaꝝ nõ sororibꝫ suis. Nec ꝓpter hereticos q̄ ꝯfitent̃ laicis et nõ sacerdotibꝫ. qd̄ ē hereticũ nisi in articulo mortꝫ. ℞ Notandũ ꝙ diuersis integre ꝯfiteri vtile est ꝓp̄ q̄nq̃ꝫ. Primo ꝓp̄ erubescẽtiã maiorẽ q̄m verecũdia magna pena est. Uñ Aug⁹. Qui erubescit ꝓ xp̄o dign⁹ ē venia. Uñ pꝫ ꝙ q̃to pluribꝫ ꝯfitet̃ in spe venie turpitudinẽ criminis. tãto facili⁹ ꝯsequitur gr̄am remissionis. Et q꞉ claues semꝑ in ꝯfitente aliq̄d opant̃ ideo totiẽs posset ꝯfiteri ꝙ tolleret oẽm penã. Scd̄o ꝓp̄ intcessorum multiplicationẽ. q꞉ efficit̃ filius eoꝝ sp̄ualis. Tertio ꝓp̄ humilitatẽ. Jõ em̄ peccatũ suũ quis celat ne talis reputet̃ qualẽ se diuino ꝯspectui iã p̄ñtauit. Quarto ꝓpter gr̄e augmentationẽ. Uñ Amb. Nõ meret̃ iustificari q̄ in vita sua noluerit ꝯfiteri. Uñ Chrys. Peccata ꝯfitere s̄m speciẽ vt cognoscas vitioꝝ accepisse veniam Grauit̃ ḡ peccant ꝯfessores q̄ sibi ꝯfitentibꝫ inhibẽt ne alijs generaliter ꝯfiteant̃. Quiro facili⁹ gr̄am ꝯsequit̃ que ducit ad vitã eternã Quintũ sacr̄m ē vnctio extrema. que fit oleo ꝑ ep̄m ꝯsecrato. duplici de cã. Uñ Hugo. Duplici ex cã sacr̄m h̄ institutũ est ad peccatoꝝ remissionẽ. ꝛ ad infirmitatꝫ corpalis alleuiationẽ. Uñ Jac̄. Infirmat̃ q̄s in vobis ꝛc̄. et nõ dat̃ pueris ꝛ sanis. Multũ ḡ rep̄hendẽdi

sunt q̄ h abhorrent cū ꝯferat sani-
tatē. et si h sacr̄m vt dr̄ in senten-
tijs ex ꝯtemptu p̄termittit̄ dāna-
bile ē. si ex negligētia p̄iculosum.
Itē hoc sacr̄m pōt pluries iterari
tn̄ ꝓ eodē morbo ī anno nō nisi se
mel dari. vt q̄b usdā placet. Sex-
tum est m̄rimoniū. ⁊ est viri ⁊ mu
lier꜡ ꝯiūctio maritalis indiuidue
vite ꝯsuetudinē retinens. Circa h
sacr̄m multa sūt dicēda. vide ī dis-
cipulo dn̄ica post epiphanie. Se-
ptimū est ordo. qd̄ est signaculū
q̄ddā quo ptās tradit̄ ordīato ab
soluēdi ⁊ corpꝰ xp̄i ꝯficiēdi. Nitūt̄
heretici hāc fidē destruere dicētes
ꝙ nr̄i sacerdotes sint pctōres. scꝫ
auari. luxuriosi. īuidi. adulteri ⁊c̄.
et cū imundi sint nō pn̄t nos mū
dare. Juxta illud Ecc̄i. Ab īmūdo
q̄d mūdabit̄. Manꝰ em̄ imunda
dū te mūdare nitit̄ nō te mundat
sꝫ plus te īmūdat. Ad h notandū
ꝙ ī sacerdotibꝫ duo sūt. s. vita ⁊ of
ficiū. Uita eoꝝ ē ꝑ se. Officiuꝫ eis
dat̄ ꝓpt̄ alios filios dei. Un̄ si bo-
nus ē ꝓdest sibi. Si malꝰ ē nocet
sibi ⁊ nō mihi. Quid noceret si rex
ꝑ nunciū deformē mitteret mihi
munera p̄ciosa Ipsa munera ꝓpt̄
talem deformē nō ꝑdunt p̄ciosita
tem. sic nec sacr̄a. Quid mihi no-
cet q̄ me lauat an sit albꝫ vl̄ niger
et q̄d mihi nocet si medicꝰ me cu-
rans sit pallidus vl̄ pulcher. Nō
ḡ sacerdos me imūdat si est īmun
dus. nō eī vita sꝫ officio me lauat
Rogemꝰ ḡ dn̄m vt sic mundari a
peccat꜡ oībꝫ mereamur amē.

De dedicatione templi.
Sermo. lxviij.

Hodie ī do
mo tua optet me mane-
re Luc̄. xix. Augꝰ. in ser.
Quotiēscūq̧ frēs charissimi alta-
ris vel tēpli festiuitatē colimꝰ si fi
deliter ⁊ diligent̄ attendimꝰ ⁊ scē
ac iuste viuimus q̄cq̄d in templis
manufact꜡ agit̄ totū in nobis spi-
ritali edificatiōe cōplet̄. Et iō q̄tū
possumꝰ cū ipsiꝰ adiutorio labore
mus ne deꝰ nr̄ in nob inueniat ꝙ
oculos sue maiestat꜡ offendat. sed
habitaculum cordis nr̄i euacuet̄
vitijs ⁊ virtutibꝫ repleat̄. claudat̄
diabolo ⁊ apiat̄ xp̄o. vt nob omni
bus velit dicere v̄ba themat꜡. Ho
die in domo tua ⁊c̄. L Uidemꝰ
em̄ dilectissimiq̧ due cādela ardē
tes ī vna domo sīt talis nature ꝙ
lumē vniꝰ penetrat lumē alteriꝰ ⁊
manet in lumīe alteriꝰ q̄diu ma-
net pn̄s ⁊n̄ recedit ab eo. Sic deꝰ
q̄ est lux v̄a quēlibet illuminatū ꝑ
verā ꝯtritionē illumiare vult per
suā graꝫ ⁊ nō recedere ab eo dicēs
Hodie in domo ⁊c̄. Ista domꝰ est
cor hoīs in q̄ optꝫ hoīem manere
Hoc intellige sic Si opa tua dn̄e
esse accepta deo necesse ē ꝙ deꝰ il-
luminet ⁊ accēdat cor tuū ad dile
ctionē veram. Iō ait. Oportet me
manere ī domo tua. q. d. tāta ē de-
uotio tua ⁊ desideriū cordis tui ꝙ
q̄dāmō cogor tecū manere. Que-
rit̄ ḡ vtꝝ hō p̄t cogere deū. R̄ndē
tur ꝙ sic. Si es pctōr poter꜡ eum
q̄dāmō cogere ꝑ verā ꝯtritionem
sic̄ legit̄ d̄ zacheo ꝙ xp̄s vidēs suā

feruidã dilectionẽ ⁊ ꝯtritionẽ pro pctis suis dicebat. Hodie ĩ do. ⁊c. Sic coegit eũ latro ĩ cruce qñ dixit. Memẽto mei dñe dñ ve. ĩ re. tuũ. Hec em̃ ṽba coegerũt xp̃m intm̃ vt stati ei diceret. Amẽ dico tibi. hodie mecũ erꝭ ĩ ꝑadiso. Silr̃ et tu pctõr fac. ꝯfitere ⁊ contere de pctis tuis si potes. sin ãt vt latro habeas ꝯtritionẽ saltẽ et ꝓpositũ satisfaciẽdi. Qui ẜm Aug. totũ qd̃ habuit xp̃o obtulit. s. corde credidit ⁊ ore ꝯfiteat̃. Itẽ dom⁹ dei est triplex. s. externa. s. materialr̃ ecclie intña. i. fidel ⁊ spũal ꝯscie. eterna ⁊ supna eternal leticie. Pria ĝ domus exterior ẽ ecclia material in q̃ de⁹ colit̃ ⁊ honorat̃. p̃s. Adorabo tẽplũ scm̃ tuũ. De q̃ Jo. ij. Nolite facere domũ patrꝭ mei domũ negociatiõis q̃ dom⁹ orõnis vocabit̃. Hec dom⁹ ꝯsecrata est ad q̃tuor officia. Prio in apothecã diuinoꝝ vnguẽtoꝝ. s. sacr̃oꝝ q̃ sunt medicine ꝯ oĩa pctã q̃ sunt fuerũt ⁊ erũt. Nã baptism⁹ valet ꝯ pctm̃ origĩale sacr̃m pnie ꝯ pctm̃ actuale. Et iõ cũ sũma reuerẽtia intranda ẽ hec dom⁹ a q̃lib; xp̃iano. ⁊ cũ cordis deuotione vt possit dicere illud Gen̄. xxviij. Uere nõ ẽ h̃ alid̃ nisi dom⁹ dei et porta celi. Scdo hec dom⁹ ꝯsecrata ẽ vt sit scriniũ scẽ trinitatꝭ vl vt sit scriniũ thesauri celestꝭ. i. indulgẽtie et gr̃e q̃s hõ ꝯsequi põt in hac domo. Un̄ p̃s. Glie ⁊ diuitie in domo ei⁹. Indulgentie em̃ dant̃ de thesauro passionis xp̃i scõꝝ angeloꝝ ⁊ scõꝝ. Jõ cũ sũma hũilitate itrãda ẽ hec domus vt veniã mereamur accipe delictoꝝ. Ex q̃ ptꝫ ꝙ mlti ĩutilit̃ currũt ad locũ indulgẽtiaꝝ ⁊ gr̃arũ. q̃ nec ꝯtriti nec ꝯfessi de peccatis suis. Un̄ q̃ zacheus de mala vita penituit. ĩiusta restituit. Jõ indulgẽtias veras obtinuit. Tertio domus hec ꝯsecrata est vt sit schola moral doctrine ⁊ diuĩe Un̄ Luc. xix. Erat q̃tidie docẽs in tẽplo. vt ptꝫ de p̃dicationib; ꝯfessionib; ⁊ absolutiõib;. Et q̃ nũc ibi dñs tenet curiã mĩe. sꝫ p⁹ mortẽ curiã tenebit iusticie. Igit̃ cũ intentiõe est eũdũ ad hãc scholã vt mĩaꝫ possimus ĩuenire in p̃nti ⁊ vt nõ iudicemur ĩ futuro et̃naliter. Quarto hec dom⁹ ꝯsecrata ẽ ad ꝯficiẽduꝫ corp⁹ dñicum ⁊ ei⁹ sanguinẽ ⁊ ad cibandũ spũlr̃ oẽs xp̃i fideles Un̄ ij. Paral. vij. ait dñs salomoni Elegi domũ hãc in domũ sacrificij. s. altissimi sacr̃i. Et erunt oculi mei apti. ⁊ aures mee intẽte circa eaꝫ. Et q̃ oculi dñi sĩt apti ad vidẽduꝫ ea q̃ ibi fiũt ⁊ aures intẽte ad audiendũ ea q̃ ibi dicunt̃ siue bona in deuotꝭ orõnib; siue mala ĩ collocutõib;. Jõ null⁹ dꝫ intrare hãc domũ sine debita deuotõe. Debet intrãs ibi eẽ sic angelus dñi q̃ stabat iuxta altare hñs turribulũ aureũ ĩ mãu sua. Itẽ q̃ ĩ ecclia ĩeptꝭ ⁊ ĩnanib; fabul occupat̃ q̃si venenũ ⁊ gladiũ alijs hoĩb; p̃bere cognoscit̃ dũ ṽbũ dei nec ipse audit nec ali⁹ audire ꝑmittit. Un̄ Aug. in oratorio nẽo aliq̃d agat nisi ad qd̃ ĩstitutũ ẽ M Scdo p̃ncipalr̃ dicẽdũ d̃ domo d̃ intña. s. d̃ fideli

anima siue ɔscia in q̄ habitat de⁹ spūal'r p grām. j. Coꝛ. iij. Tēpluʒ dei sanctū est qd̓ estꝭ vos. Si vis ḡ ɔstruere templū xp̄o p fūdamē- to ponat̃ fides. qꝛ vt ait apl's Hebꝛe. xj. Sine fide ipossibile est pla- cere deo. Un̄ mgr̄ sniaꝝ di. xxiij. li bꝛo. iij. Fides em̄ est ꝟt⁹ qua cre- dunt̃ que nō vident̃. Erige etiā pa rietes. Paries a dextra sit spes ɔ̄ desperationē. Spes em̄ est ꝟt⁹ q̄ spūalia ꝛ et̃na bona credunt̃ ꝛ cū fiducia expectant̃. Est ꝛ spes certa expectatio future btītudinis ꝓue niens ex dei grā ꝛ ex meritꝭ p̄cedē tib⁹. vt ptʒ di. xxvj. li. iij. sniaꝝ. A si nistra sit timoꝛ ɔ̄ p̄sumptiōeʒ. Te ctum illi⁹ dom⁹ sit charitas q̄ est vinculū ꝑfectionis. Jstud tēpluʒ est q̄drangulare. Prim⁹ angulus sit pꝛudētia in p̄cauēdis insidijs ꝛ cognoscēdis cōsilijs oꝑandis p nos respectu dei. Scd̓s angul⁹ est iusticia i subueniēdis miserijs. Terti⁹ angul⁹ ē tꝑantia coercēs delectatōes respectu sui. ꝛ tenens mediū circa delectabilia. Quart⁹ angulus ē foꝛtitudo in ꝑferendis molestijs. s. stando firmit̃ in actio nib⁹ ꝛ passiōib⁹ tristabilib⁹. Suꝑ pone cāpanile recte intentōis. vn̄ Grego. Omne bonū qd̓ agit̃ p in- tentionē ad celestia eleuet̃. Cam- pana sonoꝛosa ē ōr̄o deuota quā de⁹ petit audire. Cañ. viij. Fac me audire vocē tuā. Et illud Cañ. ij. Sonet vox tua i au. meis. Pictu ra hui⁹ dom⁹ est exercitiū ꝟtutuʒ scʒ hūilitatꝭ. pietatꝭ. patiētie. et ca- stitatꝭ. Clausura erit castigatio re spectu q̄nqʒ sensuū. Un̄ euangelista. Clauso ostio oꝛa patrē tuum. Un̄ legit̃ ꝙ quedā mulier cū mul tas apes nutriret nec ꝓficeret. cō sultū est ei ꝙ coꝛp⁹ xp̄i int̃ eas lo- caret. Qd̓ ꝛ fecit sumpto coꝛꝑe de altari integralit̃ et in oꝛe reserua- to. Apes aūt cog̃scētes dn̄m suū fecerūt sibi cāpanā cū cāpanili et altare suꝑ quod hostiā posuerūt. Apes aūt ꝑfecerūt ꝛ dn̄s bn̄dixit opib⁹ eoꝝ. Cūqʒ mulier vas ape- ruisset vt tolleret mel vidit illd̓ mi rabile. ꝛ nūciās sacerdoti suo oīa que fecerat. venit p̄sbr̃ assumptis secū fidelib⁹. q̄ admirātes d̓ capel lula parietib⁹ ostio fenestrꝭ altari tecto ꝛ cāpanili coꝛp⁹ dn̄i cū lau- de ꝛ glīa detulerūt. Si ḡ creature irrōnales creatoꝛi suo fecer̄t tem plum. multo plus decet h̄ facere hoiem. ¶ Tertia est dom⁹ suꝑ na eternal'. vn̄ p̄s. Melioꝛ ē dies vna i atrijs tuis suꝑ milia. Quia mille anni añ oculos tuos tanq̄ dies hesterna que p̄terijt. Jn hac domo est optimuʒ habitare qꝛ ibi sūt multe distincte māsiones. Ju xta illud Jo. xiiij. Jn domo patris mei man. mul. s̄t. Prima māsio ē nouitas sc̄tē vite. ꝛ illa erit cū aīa exuta carne deducet̃ ab āgelis in cōspectu dn̄i. Jn q̄ māsione videt ꝛ scit oīa que in celo s̄t in t̃ra ꝛ sub terra. qꝛ q̄ videt deū nihil ignoꝛat Et sic aīa vehemēti charitate accē sa deducet̃ ad secundaʒ. Secūda māsio vel visio ē societas angelo- rum. vbi p̄mo audiet dn̄m dicētē qꝛ in charitate ꝑmāsisti hāc habe-

bis gram. qr isti te diligēt sicut se/ipsos. ⁊ tūc oñdet ei xps cicatrices vulneꝝ suoꝝ q̄s reseruauit ꝓpter multas cās sic vult Chryſ. ⁊ videbit quō hūana natura ē vnita deitati. Tūc viso sic xpo deducet ad aliā mansionē vbi audiet xp̄m dicentē. Ecce ego ⁊ pueri mei q̄s dedit mihi pr̄ ⁊ mox aīa replebit tāta dulcedine spūſcti. q̄ si vnꝰ hō mortal' eēt ita magnꝰ sic totꝰ mūdus si modicā scintillā ab illa pciperet total'r rumpet ad modū vasis vitrei si infunderes es bulliēs vel ferrū ardēs penitꝰ rumpet. sic etiam de h̄ hoīe mortali. Aīa sic repleta deducit ad aliā mansionem ad eternitatez vite. qr oīa nihil eēnt si deberent ea derelinq̄re. qr mille ānos añ oculos eiꝰ tanq̄ȝ dies ⁊c. vñ si q̄s accipet calamū p singl'os ānos ⁊ vnā guttā hauriret d mari donec tota aq̄ marꝫ eēt exhausta. ⁊ tūc opteret aīam illaȝ dimittere illud gaudiū. Totū tp̄us illd eēt sibi vna dies ⁊ si posset eē aīa tanto tpe libentiꝰ vellet esse in penis et postea in gl'ia. Aīa sic letificata deducet ad aliā mansionē. s. ad familiaritatē ⁊ cognitionē totiꝰ trinitatꝫ. et ibi videbit quō filiꝰ ꝓcedit a pr̄e. ⁊ spūſcūs a pr̄e ⁊ filio sil' tanq̄ȝ a purissimo fonte. de q̄ scriptū est p apl'm. q̄ ibi ē fons misericordie quē oculꝰ nō vidit. nec aurꝫ audiuit. nec in cor hoīs ascendit. His visis deducet aīa ad vltimā mansionez in q̄ videbit q̄ deꝰ erit corona oīm scōꝝ. Sed quō h̄ erit nunq̄ȝ expieris nisi in patria. i. in domo celestꝫ patrꝫ. Uñ sicut olim xps dixit zacheo. tua deuotio est tāta ad me q̄ hodie ī domo tua ⁊c Sic ⁊ q̄libet nr̄m pōt nūc ad xp̄m dicere. Sic ego debeo h̄ expiri q̄modo ī patria es corona oīm sanctoꝝ. Tunc oportet me in domo tua celesti manere. Quam nob ⁊c

De sacramento. Sermo. lxix.

Iquis mā ducauerit ex h̄ pane viuet in eternū Jo. vj. Sic videmus et expimur q̄ corpꝰ infirmū ⁊ infirmitatibꝫ subiectū eget medicina corpali. sic aīa nr̄a plena infirmitatibꝫ peccatoꝝ eget medicina spūali. Sacramenta sūt medicine spūales ſm Hugonē. Uñ sic in statu innocentie hō nō indiguisset medicina corpali. sic nec spirituali. ſȝ mō sunt necessarie. Uñ dicit Amb. de sacramētꝫ. Qui vulnus hȝ medicinā querit. vulnerati sumꝰ. qr sub pctō sumꝰ. Medicina āt ē celeste ⁊ venerabile sacramentū. vt dic̄ Hugo. Medicine corpales st̄ in triplici differentia. Quedā sūt de cōibꝫ. ⁊ ille st̄ aliq̄ñ amare ⁊ aliquādo dulces. ⁊ purgant et expellūt malos humores corpales. ⁊ significāt duo sacra. s. sacr̄m baptismi ⁊ pnīe q̄ est amara Applica. Quedā st̄ de herb specialibꝫ ⁊ margaritꝫ. que ꝯfortant ⁊ significāt sacr̄m ꝯfirmatiōis. qr ad militiā spūalem p̄parat. Uñ ꝯfirmandi sūt hoīes tanq̄ȝ pugiles q̄ inungunt ne ex facili ab inimicis teneant. Et qr oēs xp̄iani dicunt

esse ĩ bello xp̄i Jõ oēs dn̄t h̄ sacr̄m recipe vt facilius possint ꝯ mundū carnē ꝛ dyabolū pugnare. Et dn̄t in ungi in frōte. ad designādū auda ciā ꝯfessionis xp̄i. Quedā fiunt de auro. ꝛ ille sꝫ incōpabilitꝛ meliores q̄ ꝯseruāt. sicut ē de sacro eucharistie respectu alioꝝ. qꝛ h̄ sacr̄m valet ad p̄seruatiōeȝ futuri mali ad euasionē p̄ntis. ad diminutioneȝ p̄teriti mali. vt ꝑtestantꝛ ṽba themat̄ vbi dixi. Si q̄s man. ꝛc. O Circa qd̄ est aduertenduȝ ꝙ mala futura sꝫ ꝑnitates maloꝝ desideriorum q̄ subuertūt sp̄ūale edificiuȝ in hoīe. ad malū ḡ euadēdū valet sūptio sacri altar̄. Scd̄o ad euasionē mali p̄nt̄ valet corpus dn̄icuȝ. qꝛ omni die peccamus. iō omni die remediū est necessariuȝ. Sap̄. xvj. Angeloꝝ esca nutriuisti populuȝ tuū. ꝛ panem de celo p̄stitisti eis. Tertio ad remissionē mali p̄teriti. ꝛ h̄ malū est cōmissa culpa. maxime pctm̄ veniale. Prio dico ꝙ sūptio corpis xp̄i vel huius sacri valȝ ad euadendū malū futuꝝ. qꝛ ꝯfortat ad actōꝫ. subleuat ad ꝯtemplationē. disponit ad diuinoꝝ reuelationē. inflāmat ad desideriū celestiū gaudiorū. Prio dico ꝙ ꝯfortat ad actionē. qꝛ sic͞ helyas dū ꝑsequerentꝛ eū nūcij Jezabel vt ip̄m sic͞ ceteros ꝓphas occiderēt. ꝛ ipse helyas dormiret sub vmbra iuniperi excitatus ē ab angelo. ꝛ cū mag̃ restaret sibi via. ab eodē angelo refectus ē subcinericio pane ꝛ aq̄. ꝛ ambulauit ĩ fortitudīe cibi illius. xl diebꝫ ꝛ. xl. noctibꝫ. ꝛ venit ad mōtē dei oreb ĩ q̄ vidit dn̄m. iij. Re. xix. Helyas interp̄tatur dei dn̄atio. ꝛ sꝫcat iustū q̄ ꝑsequitꝛ a nūcijs Jezabel. q̄ intp̄tatꝛ fluēs sanguīe. ꝛ significat mūdū in q̄ sꝫ tria que ꝑsequūtꝛ iustū. vicꝫ sup̄bia. auaritia. ꝛ luxuria. vt dic͞ Jo. ĩ canonica sua. Om̄e qd̄ ē in mōdo aut ē ꝯcupiscētia ꝛc. Et isti tres nituntꝛ inficere iustū dū vidēt eū ꝓstratū sub aculeis p̄nt̄ vite. i. ĩ infirmitate hūana q̄ hn̄ ꝑ vmbrā iuniperi notatꝛ. sꝫ excitatus ab āgelo. s. monit̄ diuinis surrexit. ꝛ ecce subcinericius panis ꝛ vas aq̄ ꝑ qd̄ intelligitꝛ corpus xp̄i ꝛ sanguis accidētibꝫ velatū. qꝛ veꝝ corpus xp̄i ē sub accidētibꝫ panis ꝛ vini vl̄ sub sp̄ēbꝫ panis ꝛ vini. vt pꝫ de ꝯse. c. ij. Quia corpus vbi dꝛ Uisibiles creature ĩ xp̄i corpus ꝛ sanguinē iuisibilr̄ ꝯuertūtꝛ. et. ca. seq̄nti. Ante bn̄dictionē alia sp̄ēs noīatꝛ post bn̄dictionē corpus sc̄ificatꝛ. Et q̄ māducauerit h̄ corpus fiet ei remissio pctōꝝ. Qd̄ añ bn̄dictionē est panis ꝛ vinū. post ṽo cōsecrationē corpus ꝛ sanguis xp̄i. Ulterius queri p̄t vtꝝ corpus xp̄i ꝑ ꝑtes māducetꝛ. Ad qd̄ rn̄det decretū de ꝯse. di. ij. Jnuitat. vbi sic dꝛ. Xp̄s ꝑ ꝑtes māducatꝛ sꝫ manet ĩteger totus. Et alibi dic͞ decretū eadē dis. Ubi ps corpis xp̄i ibi totuȝ. Et iō cantatꝛ ĩ officio misse. A sumēte n̄ ꝯcisus nō ꝯfractus nec diuisus integer accipitꝛ. Jste panis ab āgelo est oblatus. et sꝫcat ꝙ cū ꝯficitꝛ h̄ sacramentū ibi maximus adest exercitus angeloꝝ. Un̄ Greg. in dyalogo. Cui fide liū dubiū est ipsa ĩmo

lationis hora ad vocē sacerdotis celos apiri. ima sūmis sociari. ter restria celestib⁹ iūgi. vnū ex visibi/ lib⁹ ⁊ iuisibilib⁹ fieri. Sꝫ p̄usq̄ꝫ he lyas venit ad h⁹ panis refectionē q̄ttuor legit̄ fecisse. s. reliq̄t puerū. venit in desertū. sedit sup̱ iunipe/ rū vnā. ⁊ habuit suscitatorē āgelū Ad designandū ꝙ q̄ttuor dn̄t fa/ cere q̄ digne volūt accedere Prio dn̄t fugere mundi ꝯsolationē. Est eñ in h̄ sacr̄o plenitudo spūal' cō solationis. ⁊ illa nō dat̄ admitten tib⁹ alienuꝫ. sicut dic̄ btūs Bern̄. Jō q̄ vult attingere spūalē ꝯsola/ tionē dꝫ dimittere carnalē dlecta tionē. Et h̄ est qd̄ h̄ dr. Cū venisset in bersabee reliq̄t ibi pueꝝ suum. Bersabee interp̄tat̄ fons satietat̄ ⁊ significat xp̄m in q̄ est oīs pleni tudo graꝝ. Hāc plenitudinē q̄ at tingit oēm ꝯsolationē mūdi reli/ q̄t. Et ḡ helyas reliq̄t pueꝝ. Quid p̱ pueꝝ nisi carnal' delectatio fcat̄ que reuera ē pueril'. Jlle aut reli/ quit pueꝝ q̄ reliq̄t puerilē modū viuendi. Scd̄o q̄ digne vult acce dere ad h̄ sacr̄m dꝫ se ꝯponere ad vite honeste religioneꝫ. Et ē qd̄ dr h̄ ꝙ helyas prexit in desertū. De/ sertū significat statū religiosum. q² desertū dr a deserēdo. q² ibi de/ serunt̄ oīa tp̄alia. s. diuitie. hono/ res. dignitates hūane p̱ abnega/ tionē ꝓprie volūtat̄. Et q̄d ē in mū do nisi ista tria. j. Jo. ij. Om̄e qd̄ ē in mūdo aut ē ꝯcupiscētia carnis aut ꝯcupiscentia oculoꝝ aut sup̱ bia vite. Et p̱ hec tria diabol⁹ aīaꝫ captiuat peccatricē. Et etiā p̱ hec tria oēs ipugnat religiosos. Ter/ tio dꝫ hr̄e p̄lati subiectionē. ⁊ h̄ est qd̄ dicit̄. Helyas sedit subter vnā iuniperū. Juniper⁹ sicut dic̄ Jsi/ dorus est arbor cui⁹ cineres cōser uant ignē p̱ totū annū. Quid ḡ si/ gnare possum⁹ p̱ iuniperū nisi bo num p̄latū. Cinis iuniperi est hu miditas p̄lati q̄ solet fuare igneꝫ in cordib⁹ subditoꝝ. Jgnē scꝫ fra/ terne dilectōis ⁊ calorē feruide de uotionis. Quarto dꝫ hr̄e respectu dei deuotionē. Et h̄ est q̄d dr h̄. ꝙ angelus suscitauit eū. Quid p̱ an gelū nisi diuine gr̄e donū. Angel⁹ eñ nūci⁹ interp̄tat̄. Tūc dn̄s ad nos angelū mittit qñ graꝫ nobis imittit. Et iste angel⁹ semel ⁊ iteꝝ nos excitat. q² diuine gr̄e donum ad ꝓficienduꝫ nos semp̱ instigat. Et q̄ttuor sc̄ q̄ solent hauriri in h̄ sacr̄o ab his q̄ digne accedūt. q² h̄ sacr̄m ꝯfortat ad actiōeꝫ subleuat ad ꝯtēplationē. disponit ad diuīo rū reuelatōeꝫ. accēdit ad honoruꝫ eternoꝝ ꝯsideratōeꝫ. De istis vide plura in q̄dragesimali Jacobi de uora. i tractatu de sacr̄o q̄ incipit. Cōfiteat̄ dn̄o mīe ei⁹. Rogem⁹ ⁊c.

De animab⁹. Sermo. lxx.

Ancta et sa lubris ē cogitatio ꝓ defū/ ctis exorare vt a pc̄tis sol uant̄. ij. Mach. xij. Cōmendator auerrois sup̱ de imp̄ssione aeris. Cūq̄ꝫ nebula ascenderit ea die in/ undatio pluuial' iminebit. Cui⁹ rō est. q² tal' exaltatio nebulosa cō uertit̄ i imp̄ssiones pluuiales. tūc aūt talis pluuia ꝓdest his aīab⁹ q̄ degūt i aq̄s vt piscib⁹. ⁊ nocet aul

bus vt dicunt naturales ¶ Mystice p nebulā pōt ītelligi deuota oīo que fit in scā mr̄e eccl'ia Nec igit̄ si deuote ad deū ascēderit infructuosa non redibit. Quia dicit Eusebi⁹ in ser. Jmpossibile ē ↄstantē frustrari oīonē hois qn ad aspectum ptingat saluatoris. Cui ↄsonat Bern̄. in ser. Que fidelis ꝛ humilis oīo fuerit sine dubio celū penetrabit vn̄ vacua redire nō poterit sed vtiqꝫ pluuiā miserationū reducit. Et hec pluuia miserationis dei ꝓdest illis q̇ sunt ī aq̇s tribulationū purgatoꝛij in quib' flent. dolent. egrotāt. Flent inq̄ꝫ qꝛ pnīam p̄teritā ꝛ iniunctā negligent' obmiserūt. Flēt qꝛ amici eoꝝ eos obliuioni tradiderunt Et q̇libet pōt dicere cū p̄s. Obliuioni dat⁹ sum tāq̄ꝫ moꝛtu⁹ a coꝛde. Flēt igit̄ ꝙ a penis acerbis diutius ibi fuerūt. Dolēt q̇dem ꝓpter dilatiōꝫ gl'ie quā expectāt. qꝛ spes que differt' affligit aīam. s. in purgatorio existentem. Prouerb. xiij. Egrotāt aūt qꝛ seipsas iuuare nō sunt potētes, nec mederi. qꝛ medicine sīt obliti. Jō nos q̇ possumus vti his medicinis. s. oīonib' debemus eis īpartiri. qꝛ ↄsolant' flētes curāt dolētes. ꝛ sanāt egrotātes. teste Aug⁹. q̇ ait. Oīo est ↄsolatio flentiū. cura dolētiū. sanitas egrotantiū. Sꝫ hec eadē oīo nocet demonib' q̇ dicūt' volucres celi. Lu. viij. qꝛ s̄m Aug. oīo ē diabolo supplicium. qꝛ p eā ml'te aīe liberant' ꝛ ab ei⁹ ptāte soluunt'. Jō dicit ecclesia in p̄missis v̄bis. Sācta ꝛ salubris ꝛc̄. Pro q̇b' notandū. Plinius ī hystoria naturali dicit ꝙ fortis odoꝛ rute rosas solꝫ aperire si ruta int' eas plantat' ꝛ int'dū moueat'. Sic oīo apit pijssimā mentem nobilissime rose xp̄i si fit pro aīab' in purgatorio degētib'. Talis oīo s̄m sapientē. Ecc̄i. xxxv. celos et nubes penetrat. Et donec appropinquet nō ↄsolabit' aīa. s. in purgatorio ꝛ nō discedet donec aspiciat altissim⁹. ꝛ dn̄s nō elōgabit. s. auxiliū suū Jō statuit sancta mat' eccl'ia vt ait Guilhelm⁹ ī rōnali diuioꝝ li. vij. ꝙ habet' memoria oīm fideliū defūctoꝝ vt iuuēt' oīonib' ꝛ bn̄ficijs generalib' que nō specialia hr̄e pn̄t. qꝛ tales oīones generales aīas adiuuāt. Refert Vincē. in spe. histo. li. xxv. c. v. Quidā religiosus veniens seu reuertēs a hierl'm dū mare trāsiret ventoꝝ hoꝛroꝛ ip̄m cū multis alijs ꝓpulit ī q̄ndā insulā vel rupē vbi scūs q̇dam manebat ibiqꝫ trāq̇llitatē maris expectabat. Jlle aūt religiosus cū scō viro colloquiū habebat. q̇ int' cetera req̇rebat ab eodēꝫ religioso vtrum abbatēꝫ noscceret. Odilonem. At ille se noscere ait. et pr̄. Quare ꝓ eo inq̇ritis. Et ille. Sūt vicina nob' loca in q̇b' g̃uissima inueniūt' flāmaꝝ incēdia. in q̇b' etiā aīe diuerse luūt ꝓ meritoꝝ q̄litate toꝛmēta. Huc sīt īnumerabiles demones deputati. q̇ intolerabiles penas q̄tidie renouant. ꝛ ego frequent' audiui eos querulose clamare ꝙ oīonib' ꝛ elemosynis q̄rūdā freq̄nt' eripiāt' d̄ māib'

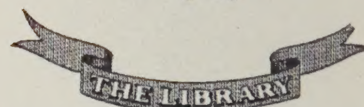
eorum et precipue decluniacensi ordi-
ne et cetu et eorum abbate querimoniaz
faciunt quod sepe per eos sui iuris piacu-
la perdunt. Et ait ille vir sanctus. Quam
obrem per dei nomen te obtestor vt
sanctis fratribus illis que tibi dixi fi
deliter referas vt orationibus et elemo
synis magis ac magis insistant. vt de
manibus demonum eas deducant. Ille
igitur reuersus in patriam hoc abba-
ti. Odiloni retulit vt promisit. Quod
audiens abbas per omnia monaste-
ria generale edictum constituit vt sic
die primo nouembris omnium sanctorum
festiuitas agere. ita sequenti die in
psalmis et elemosynis omnium in
christo fidelium quiescentium memoria
celebretur. Idcirco hec perpendens ec-
clesia idem obseruat et hodie pro fi-
delibus defunctis generaliter cele-
brat qui sunt in purgatorio. Et dici
tur notanter pro fidelibus defunctis. quia
damnatis et infidelibus talia suffra-
gia ab ecclesia facta non prosunt. Ideo
dicit dominus Viere. vij. Tu noli ora-
re pro populo isto scilicet damnatorum. et ne
assumas pro eis laudem et orationem. quia
non exaudiam te. Super quo dicit
beatus Hieronymus Frustra dici-
mus orare pro aliquo qui hoc non me-
ruit dum vixit recipere. Ipsi enim in-
fideles et damnati non meruerunt cum
hic essent super terram vt eis suffragia
ecclesie prodessent. Unde dictum est quod oratio
nes facit ecclesia pro illis qui sunt in pur-
gatorio. quia non sunt necesse illis qui
sunt in celi refrigerio. Ideo solum
prosunt illis qui purgantur Et illi sunt
in triplici differentia. Primi qui sa
tisfactionem sibi iniunctam inde dece
dentes nondum compleuerunt. et hi in
penis purgatorij grauissime pu-
niuntur. nisi forte eorum satisfactio ab
alijs assumetur Q Ad hoc tamen quod
predicta comutatio valeat requiruntur
quattuor. Primum est ex parte comu
tationis scilicet eius auctoritas. que de sa-
cerdotis auctoritate fieri debet. Se
cundum est ex parte illius pro quo fit co-
mutatio. scilicet eius necessitas. quia in tali
statu debet esse quod per se satisfacere non
potest sed adiuuari indiget. Ter-
tium est ex parte illius in quem fit co-
mutatio. scilicet charitas. quia necesse est
eum esse in charitate qui debet facere
ipsam satisfactionem meritoriam et
satisfactoriam. Ideo legitur. Cum quidam
miles cum vxore sua in lecto esset
et cuidam militi defuncto qui sibi fuit
familiaris detraheret subito ille qui
mortuus fuerat thalamum intrauit.
et dixit illi. Amice noli aliquid ma-
lum suspicari de aliquo. et condona
mihi si in te in aliquo peccaui. Quem
cum super statu suo introgaret dixit
Uarijs penis affligor. precipue quod
tale cimiterium violaui et ibi quendam
vulnerans sua cappa spoliaui. que
mihi supraponitur et omni monte me
magis premit. Rogauitque vt pro se oratio
nes fieri faceret. Cui ille. Uis in-
quit a tali vel tali sacerdote vt oratio
nes fiant. Ille vero ad hoc nihil
respondens caput more renuentis con
cussit. Deinde dixit. Si vellet quod ta
lis heremita pro se oraret. Cui ille.
Utinam pro me oraret. Quod cum se
facturum promitteret. Ille ait. Et
ego dico tibi. quia ab hac die vsque ad
annos duos tu etiam morieris.

ficqz disparuit. et miles vita sua mutata in melius vt ille dixerat in dño obdormiuit. Quartū ē ex parte pene.s. debita ꝓportionabilitas. vt videlicet minor pena cōmuteꝝ in maiorē. quia plus valet ꝓpria q̃z aliena pena. Et ē triplex pena ꝓpria volūtaria que maxime satisfacit. Alia est ꝓpria ꝛ nō volūtaria que est in purgatorio. Tertia voluntaria sic q̃ assumiꝝ ꝓ aliquo. ꝛ hoc q̃dem minus satisfacit q̃z prima ex eo ꝙ nō est ꝓpria ꝛ magis q̃z secunda que nō est volūtaria. Veruntñ si iste ꝓ quo satisfactio est assumpta discedit. nihilominus tñ in purgatorio cruciaꝝ. Sed tñ ꝓpter istam penam quaz iste sustinet ꝛ quā alij ꝓ eo soluūt citius liberaꝝ. qm̄ domin⁹ penaz suam ꝛ penam illoꝝ in sortez cōputat. Ideo si debet penaz in purgatorio sustinere talis sic poterit iuuari ꝙ liberabiꝝ infra mensem Nunq̃z tñ inde eripiꝝ quousq̃z sit solutum. Quo finito illud qđ soluitur deinde est illi⁹ q̃ facit ꝛ in sinū ei⁹ cōuerteꝝ. ꝛ si ipse nō indiget ꝯuerteꝝ ī sinū ecclie. vl' valet alijs q̃ in purgatorio existūt. Secundi qui in purgatoriuz descēdūt sunt qui satisfactionem sibi iniunctaz compleuerunt. sed tñ illa pena ex ignorātia vel negligētia sacerdotꝫ sufficiēs ñ fuit. Hij ei nisi magnitudo cōtritionis suppleat totum in purgatorio cōplebunt. qđ minus in hac vita fecerunt. De⁹ em̄ qui modum ꝛ mensuraz peccatorum ꝛ penaruz nouit addit penā satisfacientē ne peccatuz maneat impunituz. Unde pnīa iniuncta aut est maior aut minor aut equalis. Si maior tūc illud qđ plus facit cedit ei ad augmentū glorie Si equalis sufficit ei ad toti⁹ culpe dimissionē. Si minor tūc illud quod restat suppleꝝ virtute diuine iusticie. Tertij sunt q̃ in purgatorium descendunt q̃ lignū. fenū. stipulaz secum ferūt. De quibus dicit Gregori⁹ sup̄ p̄mam ep'lam ad Corinth. iij. Pensandū est sollicite ꝙ ꝑ ignem future purgationis asserit apl's saluos fieri posse nō eos qui sup̄ hoc fundamentuz ferrum aut es aut plumbum. id est peccata duriora ꝛ maiora. sed eos qui edificant lignum fenum ꝛ stipulam. i. peccata leuissima et minora que ignis faciliter consumit. Istis igiꝝ subuenire debem⁹ nostris deuotis orationib⁹ ꝛ elemosynis. iuxta verbuz thematis. scz Sancta et salubris est cogitatio pro defunctis exorare ꝛc̄. Rogemus ꝛc̄.

Explicunt sermones Dormisecure de sanctis. Anno dñi. M.cccc.xciij. Sexto kalen. Januarias.

Agere penitentiam no est hominis, sed soli
Dei opus. In sermo: Septuagese: fol: i ferie 2
Iere: 31. Quam conuertisti me egi penitentiam

[illegible]

THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY BALTIMORE
1876
VERITAS VOS LIBERABIT

THE LIBRARY

